BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
26 G
3

B. 1. n.° 9

14-26.g.3

LAERTII

CHERVBINI

DE NVRSIA CIVIS ROMANI
& in Vrbe præſtantiſſimi Aduocati

BVLLARIVM

SIVE NOVA COLLECTIO
Plurimarum Conſtitutionum Apoſtolicarum

CLEMENTIS OCTAVI,

ET

S^MI. D. N. PAVLI QVINTI,

QVÆ

PERVTILIBVS LVCVBRATIONIBVS ILLVSTRATA,
iuxtà ſeriem temporum diſpoſita; mendis expurgata; diuq; deſiderata;
in lucem prodit.

Tomus Tertius.

CVM PRIVILEGIIS.

BIBLIOTECA NA. ROMA

SVPERIORVM PERMISSV.

ROMÆ Ex Typographia Cameræ Apoſtolicæ. M.DC.XVII.

Imprimatur. Si videbitur Reu.[mo] P. M. Sacri Palatij Apoſtolici.

Ceſar Fidelis Viceſgerens.

Imprimatur. Fr. Gregorius Donatus Magiſter, Reuerendiſſimi P. F. Hyacinti Petronij Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtri Socius, Ordinis Prædicatorum.

INDEX

Nominum, duorum Romanorum Pontificum, quorum Conſtitutiones in hoc tertio Tomo continentur, vnà cum earum numero.

CLemens VIII. habet conſt. 118. fol.		1
& in Append.	conſt. 5.	43
Paulus Quintus	conſt. 88.	173
& in Append.	conſt. 10.	46

Creatio Papæ.

CLEMENS OCTAVVS

Italus, ex Ciuitate Florentiæ, in Prouincia Etruriæ, Hippolytus antea vocatus, Silueſtri de Aldobrandinis filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis, tit. S. Pancratij, die 30. Ianuarij 1592. Romæ Summus Pontifex pronunciatus.

I.

Comprobatio conſtitutionis Pij V. ab Innocentio IX. declaratæ, de non alienandis & infeudandis Ciuitatibus & Locis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, cum alterius declarationis adiectione.

Conſtitutio Pij V. eſt nn. 35. fol. 221. & conſtitutio Innocentij IX. eſt 1. fol. 723. & vtrobiq. notaui, ſed plenius in dicta conſtitut. Pij.

Editę An. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ROMANI Pontificis curam & ſollicitudinem pertinet, hoc quoque inter cætera non mediocri ſtudio prouidere, vt quæ ad conſeruandam Sanctæ huius Sedis temporalem ditionem bona, & iura, ſalubriter ſancita fuerunt, ea & ab ipſo & ab alijs inuiolata ſeruentur.

Pius V. edidit bul. a his cit. §. 1. Alias ſiquidem fel. rec. Pius Papa V. prædeceſſor noſter litteras edidit in hæc verba.

Omittitur quia eſt in loco cit. in rubr.

Succeſſores approbarũt. §. 2. Quæ quidem Conſtitutio vti optima, & ad retinendam S. R. E. dignitatem plane ſalutaris, approbata, confirmata & innouata fuit ab ijs qui ſequuti ſunt, prædeceſſoribus noſtris, piæ memoriæ Gregorio XIII. Sixto V. & Gregorio XIV.

Innocen. IX. ampliauit vt notaui in rubrica. §. 3. Et nouiſſime ab Innocentio IX. qui etiam, de venerabilium fratrum ſuorum, tunc S.R.E. Cardinaliũ conſilio & aſſenſu, de quorum numero nos quoque tunc eramus, declarauit eadem Conſtitutione prohibitam fuiſſe & prohiberi, omnem & quamcunque infeudationem, ac alienationem Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Sedi Apoſtolicæ, tam mediate quam immediate ſubiectorum, non ſolum ne fiat, neue attentetur poſt eorum deuolutionem, ſed etiam antequam deuoluantur, ac omnem & quamcunque in perpetuum vel ad tempus prorogationem ac extenſionem infeudationum, inueſtiturarum, & conceſſionum de dictis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & Locis nondum finitarum, ipſorumq. incorporationem, quo ad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extenſionis huiuſmodi, non à die eorum deuolutionis, ſed à die ipſius Conſtitutionis, etiam antequam illa deuoluantur, ipſo iure cum omnibus clauſulis & decretis in prædicta Conſtitutione contentis, Cameræ & Sedi Apoſtolicæ factam cenſeri. adiecto etiam Decreto, & declaratione, vt promiſſio & iuramentum præſtitum & præſtandum, de ſeruanda eadem Pij prædeceſſoris prædicti Conſtitutione, per ipſum Innocentium, & ſucceſſores ſuos Romanos Pontifices, ac prædictos S. R. Eccleſię Cardinales, intelligatur de ipſa Pij V. prædeceſſoris Conſtitutione, per eum vt ſupra declarata, & ſecundum huiuſmodi declarationem eandem Conſtitutioñe, ad vnguem & inuiolabiliter obſeruari oportere ac debere, ſicuti etiam ſe ſeruaturum eſſe promiſit, ac ſancte & ſolemni more iurauit, prout in eiuſdem Innocentij prædeceſſoris, ſub Datum Prid. Nonis Nouembris Pontific. ſui Anno primo, expeditis litteris, clarius continetur.

§. 4. Quare nos cum primum ad Apoſtolicę dignitatis faſtigium diuina prouidentia vocati ſumus, id ipſum ad exequendum noſtri Paſtoralis officij debitum, præcipue pertinere exiſtimantes, præinſertas Pij prædeceſſoris litteras, ac omnia in eis contenta, etiam iuxta declarationem prædictam, per ipſum Innocentium prædeceſſorem factam, ac deſuper confectarum litterarum continentiam & tenorem, quem pariter præſentibus haberi volumus pro expreſſo ac ad verbum inſerto, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium comprobamus, confirmamus, & innouamus. Eaſque firmiter & inuiolate, ac iuxta declarationem prędictam nos ſimiliter ſeruaturos eſſe promittimus & iuramus, atque per eos ad quos ſpectat, pariter perpetuo obſeruari præcipimus, & mandamus. Nulli ergo omnino, &c. Si quis, &c. Hic Pont. comprobat renouat & iurat d. bullam Pij V ex declaratione ab Innocentio IX.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimoſecundo, 16. Cal. Martij, Pont. Noſtri Anno primo. Dat. P. An. I. die 14. Feb.

In Nomine Domini, Amen. Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, indictione ſexta, die vero trigeſima ſextenſis Martij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno primo. Retroſcripta litteræ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Sancti Ioannis Lateranen. Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, & ibi dimiſſæ per aliquod ſpatium temporis, vt moris eſt, per nos Hieronymum Lucri, & Paſchalem Sanctiorem, præſlibati S.D.N. PP. Curſ. Andreas Lucius Mag. Curſ. Publicatio.

Sequitur declaratio & extenſio d. Conſtitutionis Pij V.

Edita An. D. 1592.

Pius V. alienationē locorū Sedi Apoſtol. ſtrictiſſime prohibuit vt ſup. in eius conſt. 95. Admonet. fol. 721. vbi etiā iđ tractantibus pœnas imponit.

§. 5. SAnctiſſimus D. N. Dixit, poſt editā per ſanctæ recordationis Pium Papā V. Sanctitatis ſuæ prædeceſſorem de fratrum cōſilio Conſtitutionē de nō alienandis Ciuitatibus, Terris, Oppidis & Locis, ſibi & Apoſtolicæ Sedi in temporalibus mediate & immediate ſubiectas, etiam ad illud vſq. tempus in feudum, aut quemuis alienationis titulum dari ſolitis, ad Sedem prædictam quomodolibet deuolutis, & pro tempore deuoluendis, grauiſſimis impoſitis pœnis contra perſonas tractantes, conſulentes, aut alias verba facientes de huiuſmodi Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum & Locorum infeudationibus, etiam ſub prætextu neceſſitatis, & euidentis vtilitatis, ſiue illas inſinuantes & ſuadentes prout in ipſa Conſtitutione ſub Dat. 4. Calendas Aprilis Pontificatus ſui Anno II. edita, ſæpius poſtmodum per prædeceſſores ſuos, ac nouiſſime per Sanctitatem Suam comprobata latius continetur.

Gregorius XIV. declarauit d. prohibitionē non intelligi de feudo non deuoluto, ſi euidēs exigeret vtilitas vel neceſſitas, illud iterum infeudādi.

§. 6. Piæ me. Gregorium XIV. itidem prædeceſſorē, ſuum, in Conſiſtorio ſecreto, Romæ apud Sanctū Marcum die Veneris xiij. Septembris 1591. habito, ſententijs tamen S. R. E. Cardinalium, qui tunc aderant, ac de quorum numero etiā Sanctitas Sua erat, minime requiſitis, quinimmo multis eorum expreſſe contradicentibus declaraſſe & decreuiſſe, Pij prędeceſſoris Conſtitutione prædicta non prohiberi, feudum nondum deuolutum, quando neceſſitas, aut euidens & vera Eccleſiæ vtilitas poſtulauerit iterum infeudari. Nec iuramentum in ea præſtitum ſimilem caſum comprehendere, ac neminem licite iurare poſſe, quod contra neceſſitatem, aut euidentem vtilitatem Eccleſiæ ſit. ſicque prædictam Conſtitutionem intelligendam iudicaſſe, ac diffiniuiſſe, itaut vt nemini poſtea de ea aliter quam tunc ab ipſo declaratū fuit, loqui & ſcribere liceret, prout in eodem decreto, & declaratione plenius continetur.

Hic modo Pont. grauibus ſq. de cauſis hoc cœumentis, d. declarationem Gregorij XIV. reuocat.

§. 7. Verum quia re ipſa compertum eſt, quod fere omnes alienationes Terrarum, Ciuitatum, Oppidorum, & Locorum huiuſmodi hactenus factæ, ex quibus magna læſio, & imminutio patrimonij, ac exiſtimationis S.R.E. ſecuta eſt, etiam ſub prætextu & colore veræ & euidentis neceſſitatis vel vtilitatis prædeceſſoribus Sanctitatis Suæ inſinuatæ fuerunt, cum tamen vix vlla neceſſitas excogitari poſſit, cui ex alijs bonis, aut redditibus & prouentibus quam Conſtitutione prædicta alienari prohibitis ſubueniri nequeat, vix etiam vlla dari poſſit vtilitas, cui non præponderet recuperatio, & realis reintegratio in patrimonium S.R.E. earumdem Ciuitatum & locorum hactenuſque alienatorum. cumque huiuſmodi caſus, abſolutæ neceſſitatis, aut verę & euidentis vtilitatis, facilius mente atque animo concipi & effingi, quam vſu venire poſſint, multo magis expedire omnem prorſus alienationum & inueſtiturarum, prorogationum, & aliarum conceſſionum, quomodocunque & ſub quibuſcunq. cauſis & prætextibus attentandi, viam omnino præcludere, quam ob rariſſimos caſus, qui vix vnquam contingere poſſunt, apertam relinquere, cumque lucrum in tempore negligere, maximum quandoque ſit Eccleſiæ lucrum, vtilius eſſe radices omnes, ex quibus huiuſmodi alienationes prouenire valeant penitus euellere, quam ex eo quod aliquādo poſſit earum aliqua vtilis eſſe occaſionem præbere, vt multæ præiudiciales, & damnoſæ fiant, cui abſurdo atque incommodo, ipſum Pium prædeceſſorem præfatum dicta Conſtitutione non immerito occurrere voluiſſe, qui longe plures & grauiores iacturas, ex multis pernicioſis diſtractionibus ſequi poſſe cenſuit, quā vtilitates ex pauciſſimis, ſiquæ vnquam contingerent fructuoſæ. Proinde Sanctitas ſua habita ſuper hoc cum venerabilibus fratribus S.R.E. Cardinalibus deliberatione matura, & ſingulorum auditis ſententijs, de eorum conſilio, & vnanimi aſſenſu, Decretum, & Declarationem ſuperius memoratam fel. recordat. Gregorij XIV. tanquam deſtruens prædicti Pij Conſtitutionem, alienandiq. occaſionem præbens, ac minime neceſſariam, & deſuper forſan confectas literas, quarum omnium tenores haberi voluit pro expreſſis, ac ad verbum inſertis, auctoritate Apoſtolica reuocauit, abrogauit, caſſauit & annullauit, perinde ſi nunquam emanaſſent.

Prohibitionē quę Pij V. etiā eſt vere neceſſitatis & vtilitatis cōprehendere declarat.

§. 8. Declarans dicta Conſtitutione prohiberi Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Feudorum & Locorum in ea contentorum, tam quæ nunquam antea in feudum conceſſa, quam quæ alias etiam ſæpius alienata, vel infeudata, ac poſtmodum deuoluta, aut etiam nondum deuoluta fuerunt alienationes, infeudationes, & prorogationes, & extenſiones inueſtiturarum, feudorum, & conceſſionum etiam ex cauſa neceſſitatis, aut euidentis, & veræ vtilitatis facta & faciendas. Iuramentum quoque ſuper eiuſdem Conſtitutionis obſeruationem per Sanctitatem Suam, & ſucceſſores ſuos, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales præſtitum & præſtandum, caſum hunc neceſſitatis, etiam abſolutæ & euidentis, & veræ vtilitatis, omnino comprehendere. nec propterea aliquid illicitum iurari, aut quod contra neceſſitatem vel vtilitatem Eccleſiæ ſit, ſed quod rationi conſonum, atque e re illius eſt ac ſummopere conducit. prout eadem auctoritate declarauit, ſtatuit & decreuit, cum clauſulis & derogationibus opportunis.

Actum Romæ in Monte Quirinali, die 26. Iunij 1592. In Conſiſtorio ſecreto.

D. P. An. 1. die 26. Iunij.

I I.

Comprobatio Conſtitutionum à Sixto Quinto editarum, circa conſeruationem pecuniarij præſidij triginta centena millium nummum aureorum, ab eo in Arce Sancti Angeli repoſitorum, ad Sedis Apoſtolicę ſubuentionem.

Hæ conſtitutiones Sexti ſunt tres, & leguntur ſup. fol. 529. 599. & 607.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1592.

Exordium.

QVæ ſalubri prædeceſſorum noſtrorum prouidentia, pro communi Chriſtianæ Reipublicæ bono, & rei Eccleſiaſticę fidei noſtræ creditæ conſeruatione, ſtatuta fuerunt, ea vt firma perpetuo & inconcuſſa permaneant, libenter noſtra approbationis munimine roboramus.

Sixtus V. triginta centena millia nummum aureorū, in arcem repoſuit, indeque promi vetuit in ſuis conſtitutionibus cit. in rub.

§. 1. Dudum ſiquidem felicis recordationis Sixtus Papa Quintus prædeceſſor noſter, grauiſſimis de cauſis adductus, & aduerſus ingentia, quæ impēdebant, & adhuc impendent pericula, opportuna, quantum temporis cōditio ferebat, ſubſidia præparans, de fratrum ſuorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, in quorū numero, etiā nos tūc eramus conſilio, primo ſui Pontificatus Anno Decies centena nummum aureorum millia, ſecundo vero Anno, altera itidem Decies centena millia, ac demum tertio Anno tertia ſimiliter Decies millia aureorum huiuſmodi, in certum ſanctiuſq. ærarium, quod in Pontificia Sancti Angeli Arce conſtitutum eſt, ſumma diligentia induſtriaque retulit. ac de ſingulis Decies centenis millibus nummis perpetuo aſſeruandis, nec vllo inde vnquam tempore, niſi ad præſcriptos maximeq. neceſſarios vſus depromendis & erogandis, trinas Conſtitutiones edidit, prout in illis, quarum tenores, etiam pro expreſſis & præſentibus litteris de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſertis haberi volumus ac decernimus, plenius continetur.

Quas conſtit. hic Pont. cōfirmat, vouet & iurat.

§. 2. Quas quidem Conſtitutiones cum maxime expediat in futurum ſeruari, Nos & muneris noſtri debito ſatisfacere, & quod in eis diſponitur, vt par eſt, adimplere cupientes, eaſdem Sixti prædeceſſoris litteras & omnia in eis contenta, de venerabilium Fratrum noſtrorum prædictorum Cardinalium conſilio & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, confirmamus & & innouamus, eaſque firmiter & inuiolate, iuxta illarum diſpoſitionem, obſeruare etiam nunc de nouo per præſentes promittimus, vouemus & iuramus, ac per eos, ad quos ſpectat in futurum obſeruari debere ſtatuimus & ordinamus.

Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

Datum

Dat.P.An.1. die 14. Feb.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, ſextodecimo Calend. Martij, Pontificatus noſtri Anno primo.

III.

Declaratio quo ad electionẽ & qualitates Iudicũ Cõſeruatorum, ad inſtantiam quorumcunque Ordinum, Vniuerſitatum, Collegiorum & locorum piorum, à Sede Apoſtolica conceſſorum & concedendorum.

De Conſeruatoribus Religioſorum in genere, aliquid habetur ſupra in conſt. 22. Leonis X. fol. 509. §. 17.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1592.

Cauſa huius conſtitut.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter Dominus Clemens, diuina prouidentia Papa VIII. ne ob malitioſam petentium ſuggeſtionẽ, & ex eo quod ob locorum diſtantiam, perſonarum quibus cauſæ mandantur, certa notitia haud ita facile haberi poteſt, per Iudices aliquos minus interdum idoneos in Conſeruatores deputatos cauſas ipſas cognoſci contingat, cupiens ſalubriter prouidere.

Reuocatio quarumcunq. deputationũ Iudicum Cõſeruatorum à Sede Apoſt. cõceſſarũ nõ habẽtiũ qualitates requiſitas in c. 1. de Reſcript. in 6.

§. 1. Reuocauit ac declarauit nullas, inualidas, & ſubreptitias, omnes & quaſcunq. Iudicum deputationes, in litteris Conſeruatorijs, iuxta formam in quinterno Cancellariæ deſcriptam, ſeu alias quomodolibet expeditis hactenus per Sedem Apoſtolicam, perpetuo vel ad tẽpus nondum elapſum conceſſas, & directas ijs Conſeruatoribus, & Iudicibus, qui qualitates non habent requiſitas, & deſcriptas in Conſtitutione fel. record. Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris ſui, quæ incipit; Statutum.

Et non electorum in Cõcilijs prouincialib., iuxta formam Concilij Trid.

§. 2. Quique etiam in Concilijs Prouincialibus, aut Diœceſanis, iuxta Decretum Concilij Tridentini, electi & deſignati non ſunt, ad inſtantiam quorumcunque Cõuentuum, Capitulorum, Militiarum, Vniuerſitatum, Collegiorum, Ordinum, ac in fauorem quorumuis Monaſteriorum, Hoſpitalium, & aliorum quorumuis piorũ, tam ſecularium quam cuiuſuis Ordinis, aut Inſtituti Regularium locorum, quantumuis exemptorum obtentas, cum quibuſuis præſeruatiuis, reſtitutiuis, mentis atteſtatiuis, derogatoriarum derogatorijs, efficacioribus & inſolitis clauſulis, & decretis, quorum omnium tenores Sanctitas Sua haberi voluit pro expreſſis.

Reſtrictio quod hoc nõ procedat quo ad negocia iam cœpta.

§. 3. Non tamen quo ad negocia iam cœpta, vel quo ad ea, in quibus illæ ſuum ſortitæ effectum, ſeu executionem habuerunt.

Declaratio quod hæc diſpoſitio procedat etiam quo ad Conſeruatorias concedẽd.

§. 4. Ac etiam inſuper voluit & ordinauit, quod omnes deinceps litteræ Conſeruatoriæ huiuſmodi per Sedẽ Apoſtolicam concedendæ, ad Conſeruatores & Iudices duntaxat dirigantur, qui qualitates iuxta dicti Bonifacij Conſtitutionem habeant, quique in præfatis Concilijs electi & deſignati ſint, & non alij. aliter vero expeditę litteræ præfatæ nullius ſint roboris, vel momenti.

Decretum irritans.

§. 5. Decernens, &c.

Placet, publicetur & deſcribatur. Hi.

Papę ſubſcr.

Publicatio Pon. An. 1. die 19. Mart.

Lecta, & publicata fuit ſupradicta reuocatio Romæ in Cancellaria Apoſtolica, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, die vero Iouis decimanona Martij, Pontificatus Sanctiſſimi Domini noſtri Papæ Anno primo.

Claudius Ciccolinus Cuſtos.

IV.

Approbatio, nouaq. conceſſio facultatis Fratrum Ordinis B. MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorũ, in diebus S. Catherinæ, ac Cinerũ, & Cœnę Domini, generalem faciendi benedictionẽ & abſolutionẽ.

Huius abſolutionis & benedictionis formam præſcripſit, & etiam in die S. Antonij, & S. Laurentij fieri permiſit hic idem Pont. inf. in conſt. 79. Cum nos. vbi notabo.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1592.

Exordium.

INfirma æui conditio ſępe efficit, vt res, vel maxime nobiles, & hominum memoria ſenſim excidant.

Conſuetudo Ordinis abſoluẽdi & benedicẽdi, ſtatis diebus, omnes Religioſos & ſeculares poſt confeſſione.

§. 1. Quo genere incommodi, Ordo B. MARIAE de Mercede Redẽptionis Captiuorum effectus eſſe dicitur, in hoc more antiquiſſimo ab immemorabili tempore obſeruato. videlicet, quod ipſa Religio poteſt in diebus S. Catherinæ Virginis, & Martyris, & Cinerum, & Cęnę Domini, omnes tam Religioſos quam ſeculares nimirũ in Eccleſia præſentes, & genuflexos, poſt confeſſionem à Sacerdote coram omnibus recitatam, de more abſoluere, & benedicere, vt etiam aliæ Religiones facere conſueuerunt.

Et quia ignoratur à quo Pont. iſta facultas fuit Ordini cõceſſa.

§. 2. Sed quia hoc ſolum ex traditione obſeruatur, & neſcitur à quo Romano Pontifice ſit huiuſmodi facultas abſoluẽdi dictæ Religioni conceſſa, eo quod tractu temporis, & litteræ Apoſtolicæ, & alia chirographa dictæ Religionis fuerunt deperdita.

Ideo ab iſto Pont. approbatur & de nouo conceditur.

§. 3. Nos de conſilio venerabilium fratrum noſtrorũ S.R.E. Cardinalium ſuper ſtatu Regularium deputatorum, ac ſupplicationibus dilecti filij Magiſtri Petri Machado Prouincialis Prouinciæ Caſtellæ dicti Ordinis in hac parte inclinati, hanc facultatem præuia dicta confeſſione, vt præfertur, de more à Sacerdote coram omnibus recitata, abſoluendi & benedicendi omnes præſentes, tam Religioſos quam ſeculares, dictis diebus, generalem & iuueteratam, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & confirmamus, & eidem Religioni quatenus opus ſit de nouo concedimus.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Exemplorum bullæ fides.

§. 5. Volumus autem quod præſentium tranſumptis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat.P.An 1. die 20. Ap.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 20. Nouembris, 1592. Pontific. noſtri anno 1.

V.

Confirmatio conſtitutionum Pij IV. & Sixti V. circa pœnas & confiſcationes ex maleficijs Status Eccleſiaſtici prouenientes, vt in Vrbe omnino ſeruentur, præſertim circa eas non alibi quam apud Depoſitarium Cameræ perſoluendas.

CLEMENS PAPA VIII.

Motu proprio &c.

Edita An. D. 1592.

Exordium.

INter cæteras animi noſtri curas, quibus à primordijs aſſumptionis noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem quotidie ſollicitamur, illam propenſiori animo amplectimur, per quam Cam. noſtræ Apoſtolicę iurium, redditutum & bonorum, recto & firmo regimini conſulitur.

Pius IIIJ. pœnas maleficiorum, locorum Status Eccleſiaſtici applicauit Cameræ, vt ſup. fol. 56. in eius conſtitutionibus 43. Decet.

§. 1. Alias ſiquidem fel. rec. Pius Papa IV. prædeceſſor noſter ſtatuit, quod omnes pœnæ, & mulctæ pecuniariæ, ſeu cuiuſuis qualitatis bona, quæ Communitatibus, & Vniuerſitatibus, Ciuitatum, Oppidorum & Locorum S. R. E. ditioni in temporalibus ſubiectorum applicatæ eſſent, non amplius eiſdem Communitatibus, & Vniuerſitatibus, ſed Cam. Apoſt. applicatę exiſtant & eſſe cenſerentur, nec per alios quam ab eadem Camera ad id ſpecialiter deputatos Officiales, & Exactores exigerentur, de quorum manibus, illa reciperent ſiqui titulo oneroſo, aut ob aliquos pios, vel alios quoſcunque vſus eas ſibi deberi prætenderent.

Sixtus V. cõfirmauit bullam Pij IIIJ. & ampliauit vt ſup. fol. 651. in eius bulla 91. Ad Romanum.

§. 2. Et demum bene & prudenter rec. me. Sixtus Papa V. etiam prædeceſſor noſter eiuſdem Pij conſtitutionem pręfatam approbauit & innouauit, ac opportune voluit & mãdauit, vt quæcunq. Cõmunitates, Vniuerſitates, Collegia, aut perſonæ, etiã eccleſiaſticæ quauis dignitate fulgentes, aut eorũ Magiſtratus, pęnas ſeu mulctas prędictas, ſeu illarũ portionẽ aliquã, quouis titulo etiã oneroſo,

aut alia occaſione, vel cauſa ét iuſtiſſima, ſibi deberi vel applicatas eſſe prætenderent, intra certũ tunc expreſſum nunc vero elapſum terminum, conceſſiones, & applicationes prædictas, ſuaque iura & priuilegia ſiquæ haberẽt, in Camera Apoſtolica exhiberent & illorum confirmationem obtinerent, quas nihilominus de manibus depoſitarij vniuſcuiuſque Prouinciæ ſeu Ciuitatis, præcedente ſpeciali mandato, nec alias exigere poſſent, ſeu deberent, inſuperque reuocauit omnes, & quaſcumque conceſſiones, & applicationes dictarum mulctarum, pœnarum, & compoſitionum eiſdem Communitatibus & Vniuerſitatibus Collegijs & alijs prædictis, titulo oneroſo & alias vt præfertur factas, quæ intra dictum tempus ab eadem Camera approbatæ, & innouatæ non forent, prout in eorundem prædeceſſorum noſtrorum deſuper editis conſtitutionibus latius continetur.

Hic Pont. ex cauſis hic enunciatis.

§. 3. At cum nos acceperimus in hac alma Vrbe noſtra eorumdem prædeceſſorum conſtitutiones vſu receptas non eſſe; immo in graue dictæ noſtræ Cameræ Apoſtolicæ detrimentum, pœnæ, mulctæ, & compoſitiones prædictæ, Iudicum & Præſulum Curiarum, & tribunaliũ eiuſdem Vrbis arbitrio, penes notarios & alias incertas perſonas deponuntur, ex quorum manibus, dictæ noſtræ Cameræ officialibus irrequiſitis, eorumdem Iudicum mãdato, & iuſſione perſoluuntur. & plerumque euenire ſolet, vt dictarum pœnarum, & mulctarum pecuniæ occurrente aliquando Iudicum prædictorum mutatione, cum Iudices de nouo aſſumpti dictarum pecuniarum, illorumque depoſitariorum penitus ſint ignari, à depoſitarijs & illa detinentibus faciliime occultentur.

Dictas conſtitutiones approbat, & quaſcumque pœnas, apud Depoſitarium Cameræ perſolui iubet.

§. 4. Nos itaque, huic malo mederi, ac malitijs quantum cum Deo poſſumus obuiare, ſimulque dictæ noſtræ Cameræ Apoſtolicæ indemnitati conſulere cupientes. Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eorundem Pij, & Sixti prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones prædictas, & omnia in eis contenta & diſpoſita harum ſerie confirmantes & approbantes, illaſque quatenus opus ſit, innouantes, hac perpetuo valitura conſtitutione noſtra ſancimus, ſtatuimus & ordinamus, & deinceps perpetuis futuris temporibus pęnę ſeu mulctæ pecuniarię & confiſcationes omniũ ſeu cuiuſuis partis bonorum inflictæ & infligendarũ, cauſa & occaſione cuiuſuis criminis, exceſſus, delicti, maleficij, vel quaſi per reos quoſcunque in dilectorum filiorum eiuſdem Vrbis Vicarij, Gubernatoris, ac Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditoris, & aliorũ quorumcumq; Romanæ Curiæ Tribunalium & Curiarum, tam ab eorundem Tribunalium & Curiarum Iudicibus ordinarijs, quam ab eis deputatis tum per ſententias, decreta, proceſſus, tum etiam per viam ſupplicationum, remiſſionum, abſolutionum, liberationum, condemnationum, compoſitionum, gratiarum, abolitionum, ſeu caſſationum proceſſuum ab ipſis pro tempore conceſſarum, tam ex iuris communis diſpoſitione, quam iuxta tenorem quarumcumque Apoſtolicarum conſtitutionum, ordinum, ſtatutorum conſuetudinem, eiuſdem Vrbis, & illius Curiarum, aut in vim edictorum decretorum bannimentorum à dicta noſtra Camera Apoſtolica illiuſque officialibus, necnon Iudicibus prædictis promulgatorum proceſſatos ſeu condemnatos perſoluendæ, in manibus dilecti filij Ioannis Baptiſtæ Vbertini Florentini, moderni ac pro tempore exiſtentis dictæ Cameræ depoſitarij non autem penes dictos notarios, aut alias perſonas quaſcũque realiter & cum effectu deponantur, & perſoluantur.

Iudicibus hæc obſeruare mandat.

§. 5. Diſtricte propterea interdicimus, & prohibemus eiſdem Vicario, Gubernatori, Auditori, & alijs Iudicibus ſupradictis, ne in poſterum pœnas pecuniarias, ſeu mulctas, & compoſitiones prædictas, in manibus cuiuſuis alterius perſonæ quam depoſitarij pro tempore exiſtentis eiuſdem Cameræ perſolui mandent, faciant ſeu permittant, nec ex eis partem, ſiue ratam vel portionem aliquã ex huiuſmodi pœnis ſibi debitam propria auctoritate retinere, aut à partibus exigere valeant.

Depoſitario formam obſeruandam in perſoluendis rationibus, &c.

§. 6. Idem vero Depoſitarius quamcunq; pecuniarum ſummam cauſa & occaſione pœnarum, mulctarum & compoſitionum prædictarum ei perſoluendam, in libro particulari more mercatorum tenendo deſcribat & adnotari faciat, & de eis bonum & fidele computum teneat, quæ computa ſingulo anno in Camera Apoſtolica exhibeat, iuret & ſolidari curet, pecuniaſque prædictas nõ aliter quam in vim mandatorum manu noſtra ſeu Cameralium dilectorum filiorum noſtrorum, & S.R.E. Camerarij & Theſaurarij generalis manu ſubſcriptorum perſoluat, & perſolui faciat, certa quorum annua ſumma tãtum excepta per nos pro neceſſarijs cuiuſcunque Tribunalis & Curię impenſis ſupportandis, & perſoluendis firmanda & ſtatuenda quam ab eodem Depoſitario de mandato Iudicis, qui Curiæ & tribunali pro cuius neceſſitatibus huiuſmodi pecuniarum ſumma veniet perſoluenda præerit, eius necnon Procuratoris Generalis Fiſci noſtri manu ſubſcripto, perſolui poſſe & debere indulgemus.

In faciendis ſolutionibus præſcribit.

§. 7. At ſtricte inhibemus notarijs officialibus dictorum tribunalium & Curiarum, alijſque perſonis quibuſcumque, ne de cetero in perceptione & exactione pecuniarum, pœnarum, mulctarum & compoſitionum prædictarum, ſub depoſiti vel alio quoquis prætextu vel cauſa ſe quomodolibet ingerãt, ſeu intromittant. quinimmo omnes & quaſcumque pecuniarum ſummas penes eos cauſa & occaſione pœnarum mulctarum & compoſitionum prædictarum hucuſque depoſitatas & ſolutas, in dictæ Camerę Apoſtolicę depoſitarij manibus intra triduũ proximum realiter & cum effectu perſoluant.

Notarijs harum pœnarũ retentionem prohibet.

§. 8. Reis vero & alijs perſonis, quæ ad ſolutionem pœnarum, mulctarum & compoſitionum earundem tenentur, vt illas in manibus dicti Depoſitarij non autem in poſſe, & manibus notariorum & aliarum perſonarum prædictarum, etiam quod aliter à Iudicibus habuerint in mandatis, deponant & perſoluant.

Reis, Depoſitario ſoluere iubet.

§. 9. Quod ſi ſecus factum fuerit, Depoſitario, & reis vel alijs perſonis quibuſcumq; qui pecunias prædictas aliter quam ſub ſupradicta forma perſoluẽt, omnes ſolutiones ſecus factæ non admittantur, nec acceptentur. immo ijdem rei & alij earundem pœnarum mulctarum & compoſitionum debitores, ad illas in eiuſdem Depoſitarij manibus denuo ſoluendo, cogantur & compellantur. notarij vero, qui ſe in earundem pecuniarum receptione ſeu retentione immiſcuerint, ſeu quas hucuſq; receperunt, intra dictũ tempus in eiuſdem Depoſitarij manibus realiter & cum effectu non perſoluerint, ducentorum ducatorum auri de Camera eidẽ Cam. Apoſt. applican. qualibet vice pœnam incurrant. Vicarius autẽ, Gubernator, Auditor & alij Iudices prædicti, qui circa pręmiſſa in culpa fuerint, noſtro & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio puniãtur.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 10. Quo circa dilecto filio noſtro Henrico tituli S. Pudentianæ Presb. Card. Caetano nuncupato, moderno ac pro tempore exiſten. noſtro, & S.R.E. Camerario motu pari per Apoſtolica ſcripta mandamus, vt præſentes noſtras litteras & in eis contenta omnia, tam in dicta Camera, quam extra eam vbi, quando & quoties opus fuerit ſolemniter publicari, ac in eiuſdem Cameræ libris regiſtrari, ac per omnes, quos illa concernunt inuiolabiliter obſeruari & debitæ exequutioni demandari faciant, & vniuerſos prædictos ad illorũ obſeruationem pœnis prædictis quacumque mora ceſſante cum effectu cogat & compellat, contradictores quoslibet, & inobedientes auctoritate noſtra applicatione poſtpoſita compeſcendo.

Executores huius conſtitut. deputat.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictorum tribunalium & Curiarum iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alias roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. vt autem tenor præſentis noſtri motus proprijs cedula ad omnium notitiam deducatur, ac omnes quorum intereſt, & intereſſe poterit afficiat, volumus & mandamus illius copiam in Cameræ Apoſtolicæ, ac cuiuſcumque curiarum prædictarum valuis, ac in acie Campi Floræ affigi, & ibi relicta eius copia aliquandiu detineri.

Clauſulas derogatorias addit.

§. 12. Volumuſque vt pro præſentis noſtri motus proprij cedulæ ſola ſignatura ſufficiat, & vbique fidem faciat in iudicio & extra, regula quacumque contraria non obſtante, quod eius trãſumptis etiã impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & alicuius perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, ea prorſus indubitata

Tranſumptis credi decernit.

bitata fides adhibeatur, in iudicio & extra, quæ præſenti cedulæ adhiberetur ſi foret exhibita vel oſtenſa.

Papa ſubſcripſit.

Placet Motu proprio. Hi.

Publ. A. 1. die 22. Apr.

Anno à Natiuitate D.N. Ieſu Chriſti, 1592. Indictione 5. Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis Papa Octaui Anno primo, die vero 22. menſis Aprilis, ſupradictæ litteræ, affixæ & publicatæ fuerunt in acie Cāpi Floræ, & alijs locis publicis, vt moris eſt, per me Alexandrum Colangelo S.D.N. PP. Curſor.

Baptiſta Preſſius de Caſis Mag. Curſ.

V I.

Cenſuum à Communitatibus Status Eccleſiaſtici venditorum, reductio ad ſcuta ſeptem pro centenario.

De materia Cenſuum notaui ſup. in conſtit. 79. Pij V. Cum onus. fol. 276.

C L E M E N S P A P A V I I I.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1592.

Cauſæ huius reductionis.

QVAE ad ſubleuationem grauaminum, & commoda Populorum, noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ Ditioni in temporalibus ſubiecti, pertinere dignoſcimus, in ijs libenter auctoritatis noſtræ partes interponimus, prout æquitate ipſa, & noſtra erga eos paterna charitate ſuadente, conſpicimus in Domino expedire. Sane non ſine magna animi noſtri moleſtia accepimus, pleraſque Communitates & Vniuerſitates Ciuitatum, Oppidorum, & Locorum Status noſtri Eccleſiaſtici ob variaſque eorum neceſſitates multos cenſus vendendo, graue æs alienum contraxiſſe. huiuſmodi vero cenſuū emptores, illos ad rationem nō ſex, vel ſeptem, ſed octo, nouem, & decem, pro quolibet centenario, & anno, fere omnes exigere ſolere. Quare intolerabile onere grauati, ex redditibus proprijs, aliquando emptoribus cenſuum ſatisfacere nequeunt.

Reductio omnium cenſuum per Communitates impoſitorum, ad ſeptem pro centenario.

§. 1. Nos igitur in præmiſſis, opportuna ratione aliqua, ſaltē ex parte, prouidere volētes. Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, omnes & ſingulos cenſus hactenus ſuper quibuſcumq; rebus immobilibus, tam Vrbanis quam Ruſticis, in quacumque Prouincia, Ciuitate, Terra, Oppido, Territorio, Diſtricto, & Loco Status Eccleſiaſtici, nobis & Sedi Apoſtolicæ, tam mediate quam immediate ſubiecti, conſiſtentibus, cuiuſcumque pretij, valoris, qualitatis, quantitatis, & denominationis bona & cenſus huiuſmodi extiterint, per quaſcumque Communitates ſeu Vniuerſitates eiuſdem Status & Ditionis ſeu etiam ſingulares perſonas, intuitu tamen illarum, & cum promiſſione indemnitatis ab ipſis Communitatibus ſeu Vniuerſitatibus, quæ pretia cenſuum huiuſmodi venditorum in ſuos vſus acceperint facta, ſeptem pro quolibet centenario & anno, quocunq; modo excedentes, hactenus creatos, cōſtitutos, impoſitos, & venditos, quo ad illorum fructus, ea nunc deinceps in futurum per primo decurrendos ad rationem ſeptem tantum pro quolibet centenario, & anno, (ſalua tamen dictoa cenſus redimendi facultate) auctoritate Apoſtolica tenore præſentium reducimus & moderamur.

Liberatio obligatorum à ſolutione maioris cenſus.

§. 2. Ac ipſas Communitates & Vniuerſitates, cenſus prædictos, ex nunc perſoluētes, & alios pro eis etiam vti principales, principaliter & in ſolidum, ſeu alias quouis modo, etiam in forma Cameræ Apoſtolicæ obligatos à ſolutione cēſuum prædictorum, alias quam ad rationem ſeptem pro centenario, & anno, huiuſmodi aliquid vlterius, pro fructibus in futurum ſoluendum non teneri, nec ad id vigore quarumcumque obligationum, & quibuſuis iuramentis, quæ ipſis Communitatibus & Vniuerſitatibus, prædictos cenſus perſoluentibus, vt præfertur & alijs pro eis, etiam in dicta forma Cameræ obligatis, harum ſerie relaxamus, ſeu alias vallaturum, nec ad illarum obſeruationem, & cenſuum iam impoſitorum ſolutionem, vltra prædictam ſummam ſeptem pro quolibet centenario, & anno, cogi aut compelli poſſe, declaramus.

Clauſula ſublata, &c.

§. 3. Ac ita per quoſcumque Iudices & Commiſſarios etiam Palatij Apoſtolici cauſarum Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnō Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, ac Rotæ Auditores ſeu quoſuis alios Iudices, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri ac interpretari debere. Irritum quoque decernimus & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 4 Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quarumcunque Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum, ſtatutis, conſuetudinibus, legibus & naturis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, necnō obligationibus in ampliori forma, fideiuſſionibus, renunciationibus, ac iuramentis præſtitis. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, etiam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam nos ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, necnō irritantibus decretis, ex quauis cauſa, etiam per modum legis vniuerſalis, aut alias quomodolibet editis, ſiue in fauorem Vniuerſitatum, Communitatum, Collegiorum, Cōgregationum, Ciuitatum & Locorum conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, quatenus directe vel indirecte, præſenti noſtro Motu proprio, in toto vel in parte contrarientur, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

D.P. An. 1. die 1. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annūlo Piſcatoris, die 1 Maij 1592. Pontific. noſtri anno primo.

Publicatio.

Anno a natiuitate D. 1592. indictione 5. die vero 28. menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D.N. Domini Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno I. Retroſcripta litteræ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt in Cancellaria Apoſtolica, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Claudium Apoſtolicum Curſ. Io. Baptiſta Bagus Mag. Curſ.

V I I.

Ampliatio prohibitionis editæ à Gregorio XIII. contra Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, fauoribus cuiuſcumque perſonæ extra ipſum Ordinem vtentes, ad dignitates & officia obtinenda.

Hac prohibitio Gregorij eſt ſup. in eius conſtitut. 62. Cum nihil. fol. 441. Vbi materiam huius Ordinis indicaui.

C L E M E N S P A P A V I I I.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1592.

Exordium.

RElIgioſos Viros, ſicut honorum gradus, cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare oportet, ſic ad eos mendicatis, ſecularium præſertim perſonarū ſtudijs, aditum ſibi patefacere minime conuenit.

Gregor. xiij. fauores extra Ordinē quæri prohibuit in ſua conſtitutione 62. Cum nihil. ſup. fol. 441.

§. 1. Cum itaque fel. re. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter per ſuas in forma Breuis litteras, die primo Iunij 1580. Pontificatus ſui Anno Nono, datas Magiſtro Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Prædicatorum Prælatis, tunc & pro tempore exiſtētibus, in virtute ſanctæ obedientiæ mandauerit, ne ad inſtantiā & requiſitionem quarumcunq; perſonarum, tam Laicarum quam Eccleſiaſticarum extra ſupradictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque ſeculari dignitate & excellentia etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuiuis dicti Ordinis Religioſo vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere auderent. Quinimo quoſcunq; dicti Ordinis Fratres & Religioſos, qui contra decreta ſuarum Conſtitutionum, hac via, & ijs medij per conquiſitos fauores & ſuffragia, aliquid ſibi procurauerint, ad talia & ſimilia, ac etiam maiora in eodē Ordine conſequēda perpetuo inhabiles etiā declarauit, prout latius in eiſdē litteris cōtinetur.

Et hic Pont. eā ampliat.

§. 2. Cumque vt accepimus, à nonnullis ambigatur,

an ſub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia, & munia Ordinis præfati comprehendantur, Nos Ordinis prædicti quieti, ac Religioſorum illius ſaluti opportunius conſulere, aliasq. in præmiſſis prouidere volẽtes, ac litterarum præfatarum, necnon Decreti Capituli Generalis eiuſdem Ordinis in executionem earundem litterarum facti, quod incipit. Quamobrem ſingulos noſtri Ordinis Prælatos admonemus, veriores, ac totos tenores præſentibus pro expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, Motu proprio, ex certaque noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, litteras ac decretum huiuſmodi, ac in eis contenta quæcunque, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omnesq. & ſingulos, tam iuris quam facti & alios defectus, ſiqui in eis interuenerint, ſupplemus. Et nihilominus præfatam Gregorij, de gratijs, vt præfertur, per mendicatos fauores minime concedendis prohibitionem, ad quoſcunque gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, Prælaturas eiuſdem Ordinis perpetuo extendimus, & extendi debere decernimus. Et propterea dilectis Magiſtro Generali, Prouincialibus, & alijs Prælatis, ac Superioribus eiuſdẽ Ordinis, ne poſthac aliquod præmiſſorum cuiquam ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, vel contemplationem perſonarũ ſuperius expreſſarum quarumcunque, quouis modo concedere, Religioſis vero, ac Fratribus eiuſdem Ordinis quibuſcunque, non ſolum in præmiſſis omnibus ſecularium fauorem minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatum, aut ab eis minime procuratum recipere, & ſimiliter, ne ad hunc effectum munera aliqua ſecularibus impendere, vel exhibere audeant vel præſumant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub eiſdem pœnis in dictis Gregorij litteris contentis præcipimus & expreſſe interdicimus & prohibemus. eiſdem auctoritate & tenore ſtatuentes, quod omnes & ſinguli in præmiſſis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrãnt.

Contrauentionem certo modo probari decernit.

§. 3. Quodq. ad illos, ſententias & pœnas huiuſmodi damnabiliter incurriſſe legitime probandum, & omnino conuincendum, ſolæ præmiſſarum perſonarum inſtantiæ fauores & preces, etiam oretenus porrectę plenam indubiam & ſufficientem, in iudicio & extra fidem faciant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Sicq. ab omnibus eiuſdem Ordinis Superioribus, Prælatis & perſonis, ac alijs Iudicibus ordinarijs & delegatis, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis iudicandi, & interpretandi facultate, vbique iudicari & diffiniri, ac interpretari debere. ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari perpetuo decernimus & ſtatuimus.

Contrarijs derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, dictiq. Ordinis ſtatutis & conſuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius prædeceſſor in præfatis litteris voluit non obſtare. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Hanc bullam publicari & regiſtrari iubet.

§. 5. Volumus autem vt præſentes litteræ in quibuſcunque Capitulis, tam Generalibus quam Prouincialibus, & Conuentualibus, vt ad ſingulorum notitiam facilius deueniant, publicentur, & inter ſtatuta & ordinationes ipſius Ordinis perpetuo obſeruandæ deſcribantur, earũq. exemplis etiam impreſſis, manu Secretarij, & ſigillo Magiſtri Generalis, vel manu alicuius Notarij publici, & ſigillo alterius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem quæ præſentibus fides vbique adhibenda debeat.

Dat. P. An. 1. 23. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimatertia Maij, milleſimo quingenteſimo nonageſimoſecundo, Pontificatus noſtri Anno primo.

VIII.

Indictio Viſitationis omnium Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Locorum Piorum Almæ Vrbis.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Dilectis filijs vniuerſo Clero, & Populo Romano, Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1592.

Proœmium & cauſa huius indictionis.

SPeculatores Domus Iſrael, quæ eſt Eccleſia Dei viuentis, mirabili eiuſdem prouidentia conſtituti, qui in humilitate noſtra oſtendere dignatus eſt diuitias bonitatis ſuæ, admonemur debito creditæ diſpenſationis officio, & charitate Chriſti vrgemur, vt miniſteriũ noſtrũ, diuina gratia adiutrice, implere ſtudeamus. quare in hoc ipſo Apoſtolatus noſtri initio, contemplantes ex hac ſublimi ſpecula, non ſine intimo doloris ſenſu, calamitates, atque incommoda populi Chriſtiani, cum ad cæteras afflictæ Reip. partes, quantum cum Domino licet, ſubleuandas animum adijcimus, tum potiſſimum ab hac Almæ, & nobis maxime dilecta Vrbe noſtra oculos numquam deflectimus. Sic enim intelligimus, quam Eccleſijs omnibus paſtoralem ſollicitudinẽ deberemus, eam nos tanto impenſius huic Sanctæ Romanæ Eccleſiæ debere, quanto nobis propinquior, & pluribus charitatis vinculis eſt coniuncta, quam merito & in oculis, & in corde, & in viſceribus Chriſti præcipuo quodam ac vere paterno affectu gerimus. Itaque non ſolum de eius temporalibus commodis laboramus, ſed multo magis, vt par eſt, de eiuſdem Vrbis ſpiritualibus bonis augendis, atque amplificandis ſolliciti ſumus quibus ſcilicet, & humana felicitas ſolidius continetur, & vera ac ſempiterna beatitudo comparatur. quod certe dum facimus, etiam aliarum Eccleſiarum, quamuis illæ locorum interuallo ſint diſiunctæ, rectam adminiſtrationem eadem opera procuramus. Nam cum omnes vnum corpus ſimus in Chriſto, membra cum ſuo capite copulata, eodẽ ſpiritu pietatis ali, & recreari neceſſe eſt. Quemadmodũ igitur ſtabilis illa Catholicæ fidei petra, aduerſus quam inferorum portæ præualere non poſſunt, diuino conſilio in hac Vrbe, quæ prima Sedes eſt, conſurgit. hic Beatiſſimi Apoſtolorum Principis Petri Cathedra collocata, vnde omnis exiſtit Eccleſiæ vnitas, & communio, hic Orthodoxæ fidei integritas, & ſana doctrina, & verus Dei cultus ſemper viguit, ac viget atque ab hac Eccleſia omnium matre & magiſtra, tamquã ab ipſo fonte in alias Eccleſias promanat ſic viciſſim ſummopere cupimus, vt omnis ex Vrbe auferatur iniquitas, & vt Clerus, & Populus romanus, vitæ innocentia, eccleſiaſtica diſciplina, omni denique Chriſtianæ pietatis exemplo cæteris præluceat. illudque in primis optamus, vt in religioſiſſimis, & antiquiſſimis Vrbis Baſilicis, nulla in diuinis laudibus, & precibus ab eccleſiaſtico ordine Deo perſoluẽdis negligentia appareat, nemo opus Dei negligenter faciat, ne horribili maledictione feriatur, nulla ſit diuini cultus perturbatio, nulla ſacrorum rituum, ac cęremoniarum ignoratio, aut neglectus. quin potius decor domus Dei in Vrbis Eccleſijs vbique eluceat, omniaque ordinate, decenter & religioſe fiant, vt fideles populi ædificentur, & glorificent patrem noſtrum, qui in cœlis eſt. Etenim, qui in ſortem Domini vocati ſunt, qui à communi populo ſegregati in loco excelſo ſunt poſiti, meminiſſe debent ſe à Domino vocari ſal terrę, & lumen mundi, vt omnium virtutum ſapore, & luce populos condiant, atque illuſtrent, ne peccatorum tabe putreſcant, neue ſempiternæ mortis tenebris obruantur. alioquin ſanguis pereuntium animarum de eorum manibus à iuſto iudice requiretur. Quare cum fideles omnes tum potiſſimum Clericos ea ſanctimonia, & morum integritate preditos eſſe decet, vt re ipſa de eis dici poſſit, quod eſt in diuinis Scripturis: Genus electum, gens ſancta, regale ſacerdotium. de quibus & illud quoque ſcriptum eſt: Sancti eſtote, quoniam ego ſanctus ſum, dicit Dominus. Cæterum, cum eadem ſit hominum, quæ & agro-

agrorum natura, qui niſi crebro excolantur, nullum, aut perexiguum fructum ferunt, magnamq. ſpinarum copiam profundunt, contra vero ſi cultura & diligentia adhibeatur, & ſteriles agri ſæpe fructuoſi euadunt, & natura boni, meliores & fecundiores fiunt. Ob eas cauſas iure optimo a ſacris canonibus, & præſertim à ſancta Tridentina Synodo tantopere commendatur Epiſcopalis Viſitatio, quæ veluti ſpiritualis quædam cultura eſt populi Chriſtiani. qua diuinarum rerum veneratio augetur, boni mores conſeruantur, praui corriguntur, inſtaurantur Eccleſiæ, populus ad pietatem accenditur, & alia compluria ex viſitantium zelo & prudentia, ad Dei gloriam, & fidelium vtilitatem conſtituuntur.

Indictio viſitationis Eccleſiarũ, Monaſteriorum, & piorum locorum Vrbis incipien. die dominico proxime venturo.

§.1. Quæ cum ita ſe habeant, ſtatuimus pro noſtro paſtorali officio, Deo beneiuuante, hunc peculiarem agrum, & gregem noſtrum recognoſcere, & Romanæ Vrbis omnes, tam Patriarchales quam Collegiatas & Parochiales Eccleſias, earumque capitula & perſonas, item Monaſteria, Conuentus & Eccleſias quorumuis Ordinum, tam virorum quam mulierum, Hoſpitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocunque nomine cenſentur loca pia, per Nos ipſos viſitare. Ad hoc autem ſalutare opus pie ſancteq. exercendum atque exequendum, fideles operarios noſtros, & adiutores delegimus, nonnullos ex Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, & Epiſcopos aliquos, vt eorum conſilio & adiumento, tanto fructuoſius in hoc ſalutari Viſitationis officio verſemur. quod certe neceſſario duximus ſuſcipiendum, ſummi & æterni Paſtoris exemplo excitati, cuius ſunt illa. Ecce ego requiram oues meas, & viſitabo eas, ſicut viſitat paſtor gregem ſuum. Et nobis à Domino dictum videtur. Intende ad viſitandas omnes gentes, nõ miſerearis omnibus, qui operantur iniquitatem. Et alibi ſapiens nos admonet. Diligenter agnoſce vultum pecoris tui, tuosq. greges conſidera. Et Saluator noſter boni paſtoris eſſe ait, proprias oues cognoſcere & vocare nominatim. Ad laudem igitur & gloriam Omnipotentis Dei, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem vobis viſitationem noſtram indicimus, quam proximo Dominico die, qui etiam Sancti Baſilij optimi, & Sanctiſſimi Epiſcopi, atque Eccleſiæ Doctoris commemoratione celebris eſt, in Sacroſancta primaria Lateranenſi Baſilica inchoabimus, & ſtatutis diebus, Deo adiutore, proſequimur.

Hortatio ad omnes vt præuia morũ reformatione, hanc viſitationẽ præueniant.

§.2. Omnes autem per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitauit nos oriens ex alto, paterne hortamur & monemus, vt memores vocationis ſuæ, & tempus huius ſacræ Viſitationis agnoſcentes, vitæ, ac morum emendatione, & vera, tam interiori quam exteriori reformatione Viſitationem noſtram præueniant. quod certe libenter præſtabunt, ſi præter cætera, illud id animum reuocauerint, ſe eſſe Clerum Romanum, quem Beatiſſimi Apoſtolorum Principes Petrus & Paulus inſtituerunt, atque erudierunt, ſeque in ea Vrbe clericalis officij munera obire, quæ tot fortiſſimorum martyrum ſanguine in CHRISTO plantata & irrigata eſt, in qua domicilium fidei, & viſibile Eccleſiæ caput à Deo poſitum eſt, vt hinc omnes, non ſolum doctrinæ ſed vitæ, & bonus eccleſiaſticæ diſciplinæ exempla petant, & bonus odor CHRISTI ad vitam ex Romana Eccleſia ad omnes Eccleſias diffundatur.

Iuſſio celebrandi orationẽ quadraginta horarũ ad diuinũ implorandũ auxiliũ pro bona directione huius Viſitationis.

§.3. Quia vero infirmitatem noſtram agnoſcimus, & plane ſcimus nihil nos boni cogitare, nedum efficere poſſe ſine diuino auxilio, idcirco ad cœleſtem opem implorandam, volumus, vt proxima ſexta feria, in nonnullis Eccleſijs Vrbis, Patriarchalibus, Collegiatis, & alijs præcipuis ſacroſancta Euchariſtia ſolemni ritu in altari proponatur, & Quadraginta horarum oratio celebretur.

Hortatio ad feruenter orandum.

§.4. Vniuerſos autem Chriſtifideles in hac ipſa Alma Vrbe exiſtẽtes hortamur, atq; in Domino requirimus, vt ſollicitudinẽ noſtrã ſuis orationibus ſubleuẽt, & laborem adiuuent, quę vt gratæ & efficaces ſint in conſpectu eius, qui cor contritum & humiliatum non deſpicit, dignis pœnitentiæ fructibus eum placare ſtudeamus, quem peccatis noſtris ad iracundiam prouocauimus.

§.5. Quod quidem vt libentius, & ſalutarius fiat, omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus vtriuſque ſexus Romæ degentibus, qui eodem ipſo proximo Dominico die, poſt diligentem ſuorum peccatorum confeſſionem, ſacrã Euchariſtiam ſumpſerint, & vt hæc noſtra Viſitatio ad Dei gloriam, & animarum ſalutem feliciter eueniat, pie in quauis Eccleſia orauerint, plenariam peccatorum ſuorũ indulgentiam concedimus atque elargimur.

Indulgentia pro ibi orãtibus, vt ſupra.

§.6. Omnes igitur ſimul, dilecti filij, ſiue ex clero, ſiue ex populo, veterem hominem exuentes, in nouitate vitæ ambulemus, nos ſollicitudine non pigri, ſpiritu feruentes, Domino in toto corde ſeruiamus, vt eiuſdem miſericordiam copioſam, cum ad hoc ſanctæ Viſitationis opus, tum ad cæteras neceſſitates noſtras, fratrumq. noſtrorum bonis operibus, & ſedulo pietatis cultu impetremus.

Alia adhortatio vt quiſq; Deo ſeruiat ſinceritate.

Datum Romæ in Monte Quirinali, die octaua Iunij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno primo.

D.P. An. 1. 8. Iunij.

IX.

Hortatio paſtoralis ad Alumnos Seminariorum Sedis Apoſtolicæ & alios, vt in ſtudiorum curſu, catholicæ fidei, omniumq. virtutum generis progreſſu, perſeuerent, & indies magis feruentiusq. intendant.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filijs Rectoribus, Præfectis, & Alumnis Seminariorum noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ, atque quibuſcunque alijs, qui Catholicorum Regum, Principum, Epiſcoporum, aut aliorum opera ac liberalitate, ad Chriſtianam Religionem informantur, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1592.

EA ſemper fuit Sedis Apoſtolicæ pro ſalutis animarum cura, in omnes vniuerſi Terrarum Orbis homines charitas, vt illos licet longiſſimis locorum interuallis diſtantes, ac vitæ etiam ratione, & ſermonis genere inter ſe maxime differentes, æqualibus tamen paterni amoris ſui officijs ad Catholicæ Religionis cultum alliciendos, & ſibi adiungendos, perpetuo exiſtimauerit. Id cum permulta Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de Catholica Eccleſia benemerendi ſtudia, & præclara rerum ab eiſdem geſtarum monumenta declarant, tum pleraque adoleſcentium natura, & ingenio præſtantium, recenti memoria ad Religionis & bonarum artium cultum pie liberaliterq. inſtituta Seminaria clariſſime oſtendunt. Quibus quidem Seminarijs ſtabilitis iam & firmatis, ipſi etiam pro paſtorali noſtro munere, quantum cum Domino poſſumus, fauere cupientes, vt qui in illis exercentur, eo magis Catholicæ Religionis propagandæ deſiderio accendantur, quo clarior eſt creſcentium quotidie noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ beneficiorum magnitudo. Idcirco inter alia, quæ grauiſſimum Apoſtolicæ ſeruitutis onus, diuina diſponente clementia, tenuitati noſtræ nuper impoſitum à nobis exigit, noſtri etiam muneris hoc tempore eſſe duximus, vt ad vos Sedis Apoſtolicæ Alumnos ſcriberemus.

Pia paſtoris enarratio.

§.1. Quocirca, cum Seminariorum erectio, & omnis, quæ in ipſis adoleſcentibus pie ſapienterq. inſtituendis cura hactenus ſuſcepta eſt, & adhuc ſuſcipitur, eo præſertim tempore ſpectet, vt Sedes Apoſtolica regendarum animarum munus, ſociatis ſibi multorum ſtudijs atque laboribus, facilius exequatur. Propterea vos omnes & ſingulos paterne monemus, ac in Domino hortamur, vt facta in primis omnium veſtrarum cogitationum ſumma, animum ſtatim ad ea conſilia traducatis, quæ Nationum veſtrarum bene & Catholice viuendi rationes, ob hæreſum prauitatem grauiſſimis antea difficultatibus implicatas, hactenus vobis expeditas reddiderunt. Hiſce enim propoſitis, diligenterq. vobiſcum conſideratis, illud etiam, quod eſt proximum, faciliime intelligetis,

Hortatio de qua in rub.

nihil videlicet maiori ſtudio, nos & Sedem Apoſtolicam à vobis expectare, quam vt iactis firmiſſimis eiuſdem Catholicæ fidei, pietatis, & doctrinæ fundamentis, omnique ſtudiorum curſu plane abſoluto, tales vos præbeatis, vt quantum ipſi & Sedes Apoſtolica de vniuſcuiuſque veſtrum ſalute laboramus, tantum etiam vos de veſtra, & eorum qui veſtræ fidei committentur, ſalute laboretis. Quod tum pro ſingulari veſtra in Romanam Eccleſiam fide, & in nos obſeruantia, tum pro beneficij, quo cumulati eſtis magnitudine, & muneris vobis iniuncti adminiſtratione vos omnino præſtaturos eſſe cõfidimus. Neque enim in eo duntaxat tota officij veſtri ratio conſiſtit, vt ipſi in propria bene viuendi diſciplina conſtanter perſiſtatis, ſed illud præterea à vobis optimo iure exigitur, vt ſinguli priuatos, tum in ſtudijs, tum in omni virtutum genere progreſſus, ad publicã eorum quibus præfuturi eſtis, vtilitatem ac ſalutem, etiamſi maximi propterea cruciatus ſubeundi, ac certiſſima ipſiuſmet vitæ pericula ſuſtinenda ſint, libenti pioq. animo (quod ætate noſtra plerique collegæ veſtri, ob diuini nominis gloriam pie ac fortiter fecerunt) ſtudioſe conferatis. In primis vero, omni ſtudio danda eſt vobis opera, maximeq. curandum, ne humani generis aduerſario inſtigante, deteſtandam paucorum quorundam perfidiam, proiectamq. impudentiam vllo vnquam tempore imitandam ſtatuatis, qui obliti promiſſorum, ac violata fide, qua ſe atque operam ſuam Deo, ac Romanæ Eccleſiæ addixerant ad miſerrimas voluptatum illecebras, & ad ſecularia deſideria, eluſa quam in Seminarijs concitauerant ſpe, turpiſſime ſeſe conuerterunt. A cuius ſane infamiæ periculo ac ſuſpicione, quo longius abeſſe vos certo ſcimus, eo impenſius etiam vnumquemque veſtrum diligimus, hunc ipſum amorem libentiſſimo officio, ac re ipſa teſtaturi, quotieſcunque veſtra ſtudia, pioſq. conatus tuandi, aliqua ſeſe obtulerit occaſio.

Dei auxiliũ implorãdum ab ipſis Alũnis.

§. 2. Cæterum quoniam ea eſt humanarum virium imbecillitas, vt plane infirmi ſimus ad omnia, niſi diuina in primis ope fulciamur, propterea quo munitiora vobis præſidia comparetis, vehementer cupimus, atque vos etiam in Domino valde hortamur, vt aliquot dies, eos nimirum, qui vobis à Moderatoribus præſcribentur, in ea cogitatione impendatis, ex qua cognitæ vobis, ac perſpectæ reddantur cauſæ, ob quas in hanc lucem vos Deus produxerit, quantam ad felicitatem creauerit, quid perpetua Moderatorum, ſub quorum diſciplina degitis, de pietate, ac virtutibus veſtris cura & ſollicitudo à vobis expoſcat, vt deinceps peccatis omnibus expiatis, & nos, & reliquam Chriſtianam rem apud Dominum Deum iuuetis.

Et quo modo

§. 3. Propterea hebdomada ea, quam Præfecti eorundem Seminariorum, vel Collegiorum, & Scholarum ſemel acceptis hiſce noſtris litteris, aut ſaltem, ſi quod per eos dies impedimenti acciderit, proxima hebdomada tribus diebus, quarta ſcilicet & ſexta feria, ac Sabbato ieiunetis, & facta ſacramentali confeſſione, die Dominico dictum Sabbati diem proxime ſubſequente, vel alio dictæ ſequentis hebdomadæ die, arbitrio Confeſſarij, Sanctiſſimum Euchariſtię Sacramentum deuote percipiatis. Interea vero pro ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, pace, tranquillitate, ſalute, Deum oretis, eiuſdem quoque gratiæ præſidium nobis imploretis, poſtuletisq. ab eius bonitate, vt dignetur ſuo Sanctiſſimo Spiritu, in tot, tamq. grauibus curis infirmitatem noſtrã adiuuare, operarios quamplurimos, & tanto miniſterio dignos in vineam ſuam mittere. Qui autem vel propter corporis infirmitatem, vel propter aliud quoduis impedimentum, ſuperius expreſſa facere tunc temporis nequiuerint, cõfeſſarij arbitrio ea ipſa in aliud, proximum tamen tempus, differre valeant.

Indulgentiarũ elargitio proponitur.

§. 4. Quæ omnia, vt eo libentius præſtare ſtudeatis, quo vberius ſpiritualibus muneribus & gratijs animas veſtras refectas eſſe cognoueritis, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate cõfiſi, Vobis omnibus & ſingulis prædictis, qui pręmiſſa adimpleueritis, pleniſſimam peccatorum veſtrorum indulgentiam, veniam, & remiſſionem tenore præſentium damus, concedimus, & elargimur. Qua indulgentia frui volumus, Catholica Seminaria omnia, ſiue ab Epiſcopis, ſiue à Principibus ſecularibus inſtituta. egentium etiam ſtudioſorum domos, ſiue huius ſanctę Sedis, ſiue aliorum Catholicorum benignitate, atque eleemoſynis ſuſtententur, horumq. item Seminariorum, domorumq. Pręfectos, ac Miniſtros omnes. eos etiam, quorum hactenus opibus atque eleemoſynis ſuſtentari conſueuerunt. ijs ſcilicet, quas pręſcripſimus, rebus peractis, ea hebdomada, aut proxima, vt dictum eſt, qua huius noſtrę conceſſionis litterę ad eos peruenerint.

Fides transumptorum huius bullæ.

§. 5. Quia vero difficile eſſet has ipſas noſtras litteras ad eos omnes ad quos pertinent deferri, volumus, vt earum exemplis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & perſonę in eccleſiaſtica dignitate conſtitutę ſigillo conſignatis, eadem omnino fides adhibeatur, quę his ipſis litteris, ſi ad eos perlatę eſſent, tribueretur.

D.P. An. 1. 23. Iunij.

Datum Romę in Monte Quirinali, ſub Anulo Piſcatoris, die 23. Iunij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno primo.

X.

De bono regimine, rectaq. adminiſtratione bonorum & redditũum cuiuſque Communitatis locorum ditionis S. R. E. & inſtitutione Congregationis Cardinalium ad cognitionem grauaminum, ac litium earundem Communitatum.

Hæc bulla eſt confirmata, & iuriſdictio Cardinalium huius Congregationis ampliata, non tamen quo ad pœnas maleficiorum, a S. D. N. Paulo V. in conſtitut. 25. Cupientes.

De nullitate quorundã obligationũ iſtarum Cõmunitatũ, vide ſup. in conſt. 18. Pij IV. Quia non ſolũ. fol. 28. & Six. V. conſtitut. 42. Inter varias. fol. 545. vbi etiam alia continentur. Et circa exemptiones, de quibus agitur in hac bulla, quę pretenduntur contra Communitates, vide etiam infra Sanctiſſ. D. N. Pauli V. conſt. 9. In maximis.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ huius Reformat.

PRo commiſſa nobis à Domino Sanctę Romanę Eccleſiæ, eiq. etiam in temporalibus ſubiectarum ciuitatum, & Populorum tutela, paternaq. erga noſtros ſubditos caritate, pręcipuo ſtudio tenemur prouidere, vt ad eos pertinentia bona, ea qua decet fide & cura, vtiliter & prouide adminiſtrentur pręſertim vero tollantur praui abuſus, qui in publicum & comune damnum paulatim irrepunt. Ex quibus & hactenus graui ęre alieno communia illorum bona oppreſſa, vel ab ipſo noſtri Pontificatus initio comperimus, & malum hoc, niſi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus. Dum enim pauci ſua priuata commoda & lucra quęrunt, atque illicitis modis, quod praue ambiunt aut concupiſcunt, conſequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis aſſentationibus aucupantur, ſuas denique cupiditates explere ſatagunt, nulla vtilitatis publicę ratione habita, ęrarium publicum ipſarum ciuitatum & locorum exhauriunt, graui ęre alieno implicant, inanibus pompis & oſtentationibus dilapidant.

Tabella expenſarum cuiuſq; Communitatis quolibet anno conficiatur.

§. 1. Quibus malis atque incommodis (quantum, noſtra vigilantia atque auctoritate, eniti poſſumus) occurrere cupientes. Hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione ſtatuimus & ordinamus, vt in qualibet Ciuitate, Terra, Oppido, Caſtro, & loco dicti ſtatus temporalis Eccleſiaſtici vniuerſi, itaut etiam Bononien. & Beneuentan. noſtrę Ciuitates ſub hac conſtitutione ſint comprehenſę, tabella aut libellus quotannis initio anni conficiatur, in quo ſumptus omnes ordinarii & extraordinarii publice, vtiles aut neceſſarii, ſint deſcripti. Et earum quidẽ,

quę

quę certę & ordinarię ſunt, expenſarum, certa etiam taxa, & ſumma exprimatur, quæ vero incertæ & extraordinariæ videbuntur, earum vniuerſæ ſumma aliqua annua taxetur, quam toto anni curriculo excedere nequaquam liceat. Sigillatim vero pro rei indigentia, ex vniuerſa ſumma ſic taxata, à toto Conſilio, cum interuentu Pręſidis, Gubernatoris, aut Poteſtatis, portiones neceſſariæ infra annum detrahantur.

A Gubernatoribus locorum ſeu idea tur & approbetur.

§. 2. Eaque Tabella, aut Libellus per Gubernatorem, ſeu Præſidem Prouinciæ, aut Ciuitatis, & cuiuſcunque Terræ, Oppidi, & Caſtri Prætorem, ſeu Poteſtatem, ſingulis annis.

Et hoc primo anno coram Camerario & Theſaurario Papæ.

§. 3. Hac vero prima vice, non ſolum ab ipſis, ſed etiã poſt eos triginta dies tunc proxime ſequentes, à dilectis filijs Sanctæ R. E. Camerario & Theſaurario generali Cameræ Apoſtolicæ accurate & diligenter inſpiciatur, corrigatur & approbetur. expunctis inde ijs omnibus impenſis, quæ præter aut contra hanc noſtram conſtitutionem, etiam ex ſtatuto vel conſuetudine antiqua fieri ſolebant, ac retento ipſius Tabellæ ſeu Libelli exemplo, ſeu Regiſtro penes Cameram Apoſtolicam gratis, & abſque vllo earundem Communitatum, ſeu Vniuerſitatum diſpendio, ſtatum intra decem dies, ab ipſius receptionis die numerandos, ſic reuiſa, approbata, & correcta, ad prædictas Communitates, ſeu Vniuerſitates remittatur.

Et gratis ab omnibus officialibus hæc omnia fiant.

§. 4. Diſtricte autem inhibemus, ſub indignationis noſtræ, & alijs grauiſſimis noſtro & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio imponendis pœnis, ne pro ſigillo, vel pro ſcriptura carta, atramento, cera, capſula, cordulis, alijſue rebus, ad huiuſmodi expeditionem pertinentibus, ſeu pro labore, aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de cauſa prædicti Camerarius, aut Theſaurarius, eorumue Notarij, Tabelliones, Secretarij, Familiares, aut quilibet Officialis vel Miniſter, exigere vel etiam ſponte oblatum, recipere præſumat. quinimmo volumus, vt ſine vlla mora omnia gratis, & prout in Pœnitentiaria Apoſtolica fieri ſolet, ſine aliqua ſolutione expediantur & mittantur. Atque in hoc, Camerarius & Theſaurarius prædicti ſummo ſtudio inuigilent. & ſi aliquem ex ſuis, vel alijs Notarijs, Tabellionibus, Secretarijs Familiaribus, Officialibus, aut Miniſtris, vel minimum quicquam recepiſſe deprehenderint aut cognouerint, contra eos, etiam ad priuationis officiorum, & munerum quæ obtinent, inhabilitatisq. ad illa vel alia in poſterum obtinenda, exilij perpetui ab Vrbe & eius diſtrictu, & alijs grauioribus pœnis procedant. ſcituri, ſi conniuendo aut tolerando, aut alias quomodolibet receptionum, et exactionum huiuſmodi, per ſe vel alium conſcij, aut participes fuerint, ſe quoque noſtrum & ſucceſſorum noſtrorum iudicium, in hac re ſeuerum, vt præfertur, ſubituros.

Tabella ſic approbata ſtatim ad ſua loca remittatur & publice aſſeruetur.

§. 5. Verum eadem Tabella ſeu Libellus, eiuſue exemplum ſic correctum, approbatum, & intra decem dies remiſſum, nedum in ipſarum Communitatum, ſeu Vniuerſitatum Archiuio aſſeruetur, ſed in publico aliquo, omnibus patenti ac conſpicuo loco, pro foribus Aulæ vbi habetur publicum Conſilium, vel vbi ius dicitur, & frequens populi ſit concurſus, affigatur, & perpetuo retineatur.

Et nihil vltra contenta in Tabella expendatur abſque licentia.

§. 6. Nec liceat in futurum, niſi de expreſſa Cameræ Apoſtolicæ, aut ſi vrgens neceſſitas moram non patiatur Gubernatoris aut Præſidis ciuitatum & locorum, qui ſtatim poſtea Camerarium & Theſaurarium generalem prędictos, certiores de eo reddere teneantur, licentia, cum interuentu Procuratoris Fiſcalis eiuſdem loci, cauſa cognita, etiam ſimiliter gratis concedenda, Tabellæ ipſius ſeu libelli tenorem, etiam ſequentibus annis, immutare aut alterare, neque abſque prædicta licentia, etiam in caſibus improuiſis, inopinatis, aut inſolitis, aliquid, vltra contenta in huiuſmodi Tabella aut Libello erogare. Quicquid vero vltra præſcriptas ſummas erogatum fuerit, id volumus, vt ab eis quibus exigẽdi & ſolidandi cõputa, & rationes expenſi, ſiue illa, vt dicitur ſindicandi cura, incumbit, nequaquam ratum habeatur, neque ipſis cõmunibus ærarijs dictorum locorum, aut maſſis, ſed perſonis ſingularibus, quæ ſumptus ipſos fecerint, expenſum feratur, quæ etiam ad illius, tanquam ab eis indebite ablati, reſtitutionem teneantur.

§. 7. Id autem quo accuratius ſeruetur, & earundem Ciuitatum, Terrarum, ac Populorum vtilitati amplius conſulatur, præcipimus, vt quilibet modernus, aut pro tempore exiſtens Gubernator, Præſes, aut Poteſtas, tam ex nunc, ſeu in ipſo primo ingreſſu, quam deinde ſtatim finito tempore Magiſtratus per quoſcunque Priores, Maſſarios, Camerarios, aut Officiales geſti, intra decem dies ab ipſis Prioribus, Maſſarijs, Camerarijs, ſeu Officialibus, qui Magiſtratu funguntur, aut ſungi deſinunt, reſpectiue, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & adminiſtrationem communium bonorum pertinentium, præcipue vero indicem, & nomina ſingulorum debitorum cuiuſcunque Communitatis ſeu Vniuerſitatis, tam ex ſupradictis quam ex alijs quibuſcunque cauſis accurate & ſingillatim deſcripta ſibi tradi, eaq. poſtmodum cum primum ſolutionis dies aduenerit, aut ſi iam aduenerit, intra tres, aut ad ſummum quatuor menſes per Officiales & Magiſtratus earundem communitatum ſeu Vniuerſitatum exigi, & in ærarium communitatis ſeu Vniuerſitatis referri.

Officiales Cõmunitatis, dimiſſo officio, ſua miniſtratis ſindicentur & indicẽ debitorum Gubernatoribus tradant, qui per Miniſtros Cõmunitatis illi ſuo tempore exigantur.

§. 8. Et ſi quid in fine anni, deductis expenſis in Tabella ſeu Libello deſcriptis, ſupererit, id in extinctionem æris alieni publice contracti, aut ſi æs alienum nullum ſit, vel in Annonam ſubleuandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionem bonorum et rerum, ſeu iurium per ipſas Communitates ſiue Vniuerſitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interuentu tamen Gubernatoris ſeu Poteſtatis & Procuratoris Fiſcalis loci, conuerti curet. Quod ſi prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, vt illas poſtea quandocunque eædem communitates & Vniuerſitates, inde extrahere, & ſi eis videbitur in vſus per hanc conſtitutionem permiſſos erogare valeant.

Quod in fine anni ſupererit detractis expenſis Tabellæ in ſolutione æris alieni vel &c. exponatur.

§. 9. Fiſci vero cuiuslibet loci Procurator petat omnino, coram Syndicis & Gubernatore, ſeu Præſide aut Poteſtate intra decem dies, ab ijs, qui Magiſtratu perfuncti ſunt, tam de adminiſtratione iuxta taxam in Tabella ſeu Libello præſcriptam, quam de alijs ſupradictis, præſertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et ſi quid, vel in expenſis exceſſum vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam vltra tempus prędictum dilatum fuerit, contra eoſdem reos, Magiſtratu, vt præfertur, perfunctos, ad reſtitutionem debitarum expenſarum, necnon ad ſolutionem de ſuo proprio debitorum per negligentiam inexactorum, ac vlterius, etiam ad pœnarum in hac conſtitutione contentarum, executionem procedi. quarum pars quarta ipſi Procuratori Fiſcali ſit applicata.

Fiſcus cuiuslibet loci, ab officiales Communitatis petat ad reddendas rationes, coram Gubernatore.

§. 10. Si vero poſt huiuſmodi decem dies elapſos, Gubernator, aut Poteſtas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad ſoluendum vel reſtitutionem, aut in exequendis pœnis, ſiue alias in præmiſſis negligens fuerit, ad reſtitutionem & refectionem damni, ex indebitis impenſis, vel retardata exactione, communi ærario cuiuslibet loci, illati, etiam de ſuo proprio integre teneatur. Procurator autem Fiſcalis eius Terræ, Oppidi, aut Ciuitatis, Generalem Camerę Apoſtolicæ Procuratorem Fiſcalem de huiuſmodi negligentia certiorem faciat, ſiue etiam cuilibet de Populo, id denunciare liceat. ac tam in ſyndicatu per eos ad quos ſpectat, quam poſtea per Procuratorem Fiſcalem Generalem Cameræ Apoſtolicæ cõtra ipſos Gubernatores & Poteſtates, ſiue etiam contra perſonas, quæ pro ipſis in ſyndicatu fideiuſſerint, procedatur. ita vt tam ab eis quam ab ipſis reis principalibus, illatum damnum, inexacta debita, indebiteq. expenſę, & quæ in hac conſtitutione continentur mulctæ, cum ſimili lucro perſonis prędictis applicando exigantur. Ac propterea tam ipſi Gubernatores, Præſides, Poteſtates, quam Procuratores Fiſcales in prœmiſſis culpabiles, officijs per eos obtentis, eo ipſo priuati, & ad illa atque alia ſimilia de cętero obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces ſint & cenſeantur.

Gubernator & Fiſcus in prædictis negligentes coerceantur.

§. 11. Pręfati vero Gubernatores & Poteſtates, eorumque Cancellarij, Secretarij, Tabelliones, aut Miniſtri, vel familiares, nihil omnino, ne minimum quidem occaſione ſyndicatus huiuſmodi, vel pro ſententia ferenda, aut pro Tabella ſeu Libello conficiendo, reuidendo,

Gubernatores & alij officiales gratis omnia faciant.

vel

vel licentia, vt prefertur, concedenda, ſubſcribenda, vel taxa facienda, emolumenti, aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, ſiue alias, vt præfertur, percipiãt. & ſiquid perceperint, etiam tanquam huius conſtitutionis violatores, pœnas quæ in ea ſunt deſcriptæ, ipſo facto incurrant.

Cõmunitates eorum bona nõ alienent, neq; obligẽt, cõtra formã bullæ Six. V. 42. ſup. fol. 141. vit rahic addita.

§. 12. Cæterum omnibus & ſingulis Communitatibus Vniuerſitatibus, & Populis quarumcunque Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & Locorum Status noſtri temporalis Eccleſiaſtici, earumque Senatui, Conſilijs, Adunantijs, & Congregationibus, Magiſtratibus, & Adminiſtratoribus, eorumque ſingularibus perſonis, diſtricte interdicimus & prohibemus, ne quis eorum vel earum, ſub quouis prætextu aut cauſa etiam vrgenti & neceſſaria, contra conſtitutionem fel. recordat. Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; Inter varias & multiplices, quam nos harum ſerie approbamus, innouamus, & ampliamus; bona, aut iura ſua vendat, alienet, hypothecet, aut cenſus ſuper illis imponat, aut pro ſe, præterquam ex cauſa locationis tantũ ad modicum tempus, & ſolutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec vllo modo, pro alijs obliget, ſiue ære alieno ſe obſtringat.

Locus reſtitutus.

Neq; Oratores ad Sedem Apoſt abſq; licentia tranſmittãt, & ne mortale munus ſuſcipiant cõtra formã d. bullæ.

§. 13. Neque Legatos ſeu Oratores, ad nos & Sedem Apoſtolicam ſumptibus publicis, aut etiam priuatis, et proprijs ipſorum Legatorum, neque etiamſi ipſi ſponte id munus ſuſcipere, & de ſuo proprio impenſas ſubire velint, vnquam mittat; neue ſub nomine Agentis, aut negociorum geſtoris, vel Procuratoris, alias quam ad neceſſariam litium proſecutionem in Romana Curia pariter expenſis communibus aut priuatis, retinere aut mittere, neue quiſpiam id munus ſuſcipere, aut obire audeat, niſi habita prius, quo ad obligationes & alienationes, licentia, iuxta prædictæ Sixti prædeceſſoris Conſtitutionis tenorem; quo vero ad mittendos Legatos, ſeu Oratores, à nobis vel pro tempore exiſtente Romano Pontifice, vel ab eo qui conſultationibus negociorum Status Eccleſiaſtici pro tempore pręerit duntaxat in ſcriptis obtenta. ſine qua, ſiquis id munus ſuſcipere auſus fuerit, præter alias per Sixtum prædeceſſorem inflictas pœnas, etiam officijs per eum obtentis eo ipſo priuatus, & ad illa & alia quæcunque obtinenda perpetuo inhabilis & incapax, necnon infamis, & ignominia atque infamia notatus cenſeatur.

Donare quicquã quibuſuis perſonis non præſumãt, nec pro eis aliquid de Cõmunitatis pecunia impendere.

Cõſonat bulla 3. Pauli 2. Munera ſup. fol. 397. lib. 1

§. 14. Ad hæc, prohibemus pariter ne prædictæ Communitates, Vniuerſitates, earumue Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magiſtratus, Officiales, aut ſingulares perſonæ vllo modo præſumant, ex fructibus, redditibus & prouentibus, collectis vel contributionibus, certis vel incertis, ordinarijs ſeu extraordinarijs, eorum ærarij, ſeu maſſæ communis, ſiue ex pecunijs, etiam priuatis & particularibus ſingulorum ciuium per viam voluntariæ collectæ, ſeu contributionis in commune congeſtis, etiam cuiuſuis ſtatuti ſeu conſuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu, ex quauis cauſa, etiam ſolita & rationabili; munera aut dona quæcunque cuiuis Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præſidi, Officiali, aut perſonæ, etiam quauis, tam eccleſiaſtica, etiam Pontificali, aut alia maiori, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus, quam mundana dignitate fulgenti, ſeu illius conſanguineis, affinibus, familiaribus, aut miniſtris, mittere, tradere, aut largiri, aut in alicuius etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præſidis, Benefactoris, aut Protectoris bonorem, etiam occaſione hoſpitij, aut tranſitus vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi teſtificationem, pro conſtruendis, ornandis, aut erigendis perpetuo, vel ad tempus Portis, Arcubus, Trophæis, Porticibus, Mœnibus, aut alijs monumentis, ſeu pro prædictis perſonis, quauis dignitate vel auctoritate fungentibus, honorifice, laute, & opipare excipiendis, ſeu pro quibuſuis conuiuijs aut hoſpitijs, etiam moderatis, eiſdem aut cuiuis alteri, quacunque occaſione vel cauſa exhibendis, aut pro perſonis quæ illos comitentur, aut illis miniſtrent, vel obuiam procedant precioſis veſtibus induendis vllas pecunias erogare.

§. 15. Vel pro congiarijs, miſſilibus, aut muneribus publicis, ſeu etiam cibarijs, eſculentis & poculentis, epulis comeſſationibus aut compotationibus, Populo, aut Magiſtratibus vel Officialibus vltra eorum ſalaria & emolumenta, de iure vel ex laudabili conſuetudine debita, largiendis, ſeu pro præſtandis pueris vel adoleſcentibus ſtudiorum cauſa, alimentis vel dotibus puellarum non egentium augendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam pijs, & intra Eccleſias vel extra eas, in quibuſuis publicis aut priuatis, ſacris aut prophanis locis, etiam vbi Sanctorum & Sanctarum vita, aut res pie geſtæ Populis ſpectandæ proponuntur, ſiue etiam piorum operum, & charitatis ſeu eleemoſynæ prætextu, aut alias in prædictis ſeu alijs rebus ſuperuacaneis in dicto Libello ſeu Tabella non contentis, ſed ad pompam & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus, ſumptus aut impenſas aliquas facere, niſi re ipſa pro diuino cultu, & veris CHRISTI pauperum indigentijs, de conſilio et conſenſu loci Ordinarij, ſubleuandis, aut pro ijs tantum pijs ludis publicis, qui ex inueterato vſu permittuntur, & in prædicta Tabella ſeu Libello exprimentur, taxam à Gubernatore ſeu Præſide, aut Poteſtate ipſius Prouinciæ, Ciuitatis, aut Loci cui ſubſunt præfigendam, quæ in ſupradicto Libello, ſeu Tabella comprehenſa erit, non excedẽtibus, ſumptus huiuſmodi fiant.

Salariaq. officialiũ; alimenta ſtudẽtium, dotes puellarũ augere, aut alio prætextuquic quã vltra Tabellã expendere non valeãt, niſi &c.

Litigãtes cũ Cõmunitatibus, vel earũ debitores, aut bonorum occupatores, & q. rationẽ adminiſtrationis nõ reddiderunt, ad publica officia nõ admittantur.

§. 16. Prohibemus inſuper ne quicunque Ciues, Oppidani, aut Incolæ, qui ſuæ Communitatis aut Vniuerſitatis, bonorum detentores, vſurpatores, occupatores, fuerint, quiue contra ipſas Communitates, litem aliquam, ſeu controuerſiam habuerint, quæ ad hunc effectum per ſolam vnicam citationem cœpta & inchoata cenſeatur, eadem lite ſeu controuerſia durante, necnon qui eiuſdẽ ſuæ Communitatis, ſiue Vniuerſitatis debitores ex quacunque cauſa extiterint, earumue bona aut pecunias adminiſtrauerint, antequam id quod debent integre perſoluerint, ſeu rationes adminiſtrationis reddiderint, cum eius reſidui, in quo debitores remanſerint, reali reſtitutione, ad obtinendos, gerendos aut exercendos aliquos in ea Ciuitate, Prouincia, Oppido, Terra, Caſtro, aut Loco, Magiſtratus aut munera quęcunque, vel officia publica, vllo modo eligantur vel admittantur. Et ſi de facto electi, admiſſiue fuerint, Electio & admiſſio irrita ſit & nulla. & tam ipſi quam eligentes ſiue admittentes, necnon Gubernatores, Præſides, & Poteſtates qui id permiſerint, vel etiam exactam ſuper his inquirendis & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus et decernimus, non adhibuerint, pœnis in hac conſtitutione contra illius tranſgreſſores inflictis plectantur.

Locationes vel affictus Communitatũ fiant, cũ idoneis fideiuſſione, ſtatũ pactũ prohibitiuo cuiuſcunq; defalcationis.

§. 17. Porro locationes ſeu affictus, tam vectigalium, quæ gabellę aut datia dicuntur, quam aliorum quorumcunque redditinum, prouentuum, iurium & emolumentorum, ad commune ipſarum Ciuitatum & locorum ærarium quomodolibet ſpectantium, ſtatuimus & iubemus omnino ſeruatis ſeruandis atque adhibitis ſolemnitatibus quę de iure, aut cuiuslibet loci ſtatuto, vel conſuetudine requiruntur, cum perſonis fide & facultatibus idoneis quę idoneas pariter in publico conſilio approbatas cautiones pręſtent, iniri & contrahi debere. In quibus ſane locationibus ſeu affictibus, ea ſemper conditio & pactio addatur, vt ipſę Communitates, ſiue Vniuerſitates ab omni prorſus detractione, ſeu remiſſione, & vt vulgo dicitur deſalcatione, ex quocunque ac inopinato & inſolitiſſimo belli incurſu militum, depopulationis agrorum, direptionis aut ſiccitatis, alluuionis, grandinis, tempeſtatis, incendij, aut alio quouis maxime fortuito caſu, atq; ex quouis capite, ac etiam legitima & vrgenti amiſſionis aut diminutionis fructuum, etiam omnium, vel maioris partis, aut ſterilitatis, vel alia quauis cauſa cogitata vel excogitata, cogitabili vel incogitabili, ſint prorſus immunes, nec ad id cogi poſſint etiamſi de iure tenerentur. ſed integre ſemper reſponſiones & pręſtationes ſeu penſiones annuę, abſque vlla diminutione per ipſos conductores eis ſolui debeant. & quamuis pactum huiuſmodi forſan in contractibus omiſſum fuerit, nihilominus vigore pręſentium litterarum tacite ineſſe, & ſubintelligi debere, perinde ac ſi id ipſum inter contrahentes expreſſe cautum & conuentum fuiſſet: Sublata omnibus Iudicibus,

cibus, etiam Sanctę Romanę Eccleſię Card. ac ſacri Palatij Apoſtolici Auditoribus aliter iudicandi & interpretandi facultate.

Depoſitarij Communitatũ non admittantur ad officium niſi prius idoneam præſtent cautionem.

§.18. Depoſitarios quoque pecuniarum & introituum communis ærarij cuiuslibet Communitatis, ſiue Vniuerſitatis, non aliter eligi, deputari, aut admitti volumus, niſi priuſquam id munus aſſumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris, Præſidis, aut Poteſtatis cautionem præſtent. Alioquin tam ipſas locationes, affictus, ſeu appaltus, quã Depoſitariorum deputationes ſiue electiones aut admiſſiones, cum omnibus inde ſecutis, etiam obligatione in forma Cameræ Apoſtolicæ, iuramento, aut inſtrumento publico vallatas, irritas & nullas cenſeri. Et nihilominus Magiſtratus ſeu Officiales, qui contractus ipſos inierint, Depoſitarios admiſerint, vel in publico conſilio aſſenſum dederint, vna cum cæteris conſentientibus, pariter pœnis in hac conſtitutione expreſſis teneri decernimus & declaramus.

Exemptiones quæcunque à Communitatibus conceſſæ reuocantur, & in futuro concedi prohibentur.

Cauſę mouẽdæ ſuper exẽptionibus ex antiquo regia à Cardd. deputatis cognoſcantur vt mox infra.

§.19. Præterea auctoritate Apoſtolica tenore earundem præſentium reuocamus, irritamus & annullamus, omnes & quaſcunque exemptiones, immunitates, remiſſiones, condonationes iurium atque onerum, realium & perſonalium aut mixtorum, Cameræ Apoſtolicæ, ſeu eorum communi ærario debitorum, aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, ſubſidiorum, contributionum, cuiuis particulari perſonæ pro rata illos quomodolibet tangenti, ſiue præſidiis, aut bonis per eas poſſeſſis, per quaſcunque Communitates ſeu Vniuerſitates, ex quauis cauſa etiam legitima, & de iure debita ſeu permiſſa, qualis eſt ob numerum duodecim filiorum, & quacunque occaſione, etiam ſub prætextu tituli oneroſi, & contractus vltro citroque obligatorij, etiã publico conſilio, & communi omnium conſenſu, perpetuo vel ad tempus conceſſas, etiamſi id ſine vllo Cameræ Apoſtolicæ damno aut præiudicio factum fuerit, ratamq. ipſam eędem Communitates & Vniuerſitates in ſe ſuſceperint.

Decretum irritans.

§.20. Diſtrictius inhibentes, ne quid tale in poſterum concedere aut attentare præſumant, ac reuocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia & ſingula præmiſſa, præter aut contra hæc noſtra interdicta, prohibitiones, ſtatuta, ordinationes, iuſſa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrauenientes in prædictis, pœnas hic deſcriptas incurrunt.

§.21. Quod ſi quis coniunctim cum cæteris, ſeu diuiſim, noſtrarum huiuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, iuſſionum, decretorum, mandatorum, voluntatum aut præceptorum, violator ſeu tranſgreſſor extiterit, ſtatuimus, vt præter ſuperius expreſſam reſtitutionem aut ſolutionem, ſeu damni refectionẽ, ij, qui preeminentia, aut gradu aliquo cæteris ſuperiores fuerint, niſi pro viribus, id quod contra hanc conſtitutionem attentatum geſtumue eſt, impedire tentauerint, ſuumque aſſenſum omnino conſtanter denegauerint, omnibus & ſingulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officijs & Magiſtratibus, eo ipſo priuati, ac tam ipſi quam alij inferiores, qui id ſuaſerint, procurauerint, petierint, propoſuerint, aut ipſimet fecerint, vel ab alijs fieri iuſſerint, ad illa & alia, ſimilia vel diſſimilia in futurum obtinenda, inhabiles perpetuo, & incapaces, ac perpetua infamia & ignominia notati, & ſinguli eorum ſi ſoluendo fuerint, vltra prædictam reſtitutionẽ, ad duplum eius dãni quod communi maſſæ, ſeu menſæ illatum fuerit de ſuo reficiendum obligati exiſtant. ſin minus, pœna exilij aut carceris ſaltem triennalis plectantur. Alij vero qui ſolummodo conſenſum, tacite vel expreſſe pręſtiterint, ſi ſoluendo fuerint, tantundem pecuniarum quantum erogatum extiterit, de ſuo perſoluant ſin autem id. propter inopiam pręſtare nequiuerint, pœna aliqua corporis afflictiua, Superiorum arbitrio puniantur. eiuſmodi mulctarum quarta pars inter eos diuidatur, qui quantum in eis fuerit, contradixerint, ſeq. oppoſuerint, vel poſt conſenſum præſtitum, erroris pœnitentes, Superioribus id primi denunciauerint.

Contra quas extẽditur Bonifacij VIII. conſt. ſup.

§.22. Sed & conſtitutiones pię memoriæ Bonifacij Octaui & Gregorij Decimitertij Rom. Pontif. prædeceſſorum noſtrorum contra paciſcentes, promittentes, dantes aut recipientes quicquam, paruum vel magnum, pro gratia vel iuſtitia pro ſe vel alijs obtinenda, & contra complices vel dantes in præmiſſis auxilium, conſilium vel fauorem, cum omnibus in eis contentis pœnis, cenſuris, & extenſionibus, quæ ſupradictis aggrauatæ & additæ, non autem per eas imminutæ aut immutatę cenſeantur, harum ſerie approbamus & innouamus. ac ad omnes ſuperius expreſſas perſonas, etiam ſpeciali nota dignas, quæ contra vltimo dictas conſtitutiones in quibuſuis caſibus per eas expreſſis, dando, recipiendo, promittẽdo, paciſcendo, conſentiendo, aut permittendo, non ſolum apud Sedem Apoſtolicam, ſed in quibuſuis Tribunalibus, & eorum quibuſcunque Iudicibus, etiam ſancta Almę Vrbis, ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni noſtrę, mediate vel immediate ſubiectis, Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & Locis deliquerint, per eaſdem pręſentes extendimus & ampliamus. pœnis alijs, à iure vel per alias conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria locorum ſtatuta vel conſuetudines, contra perſonas aliquid pręmiſſorum committentes vel omittentes, forſan decretis vel inflictis, nihilominus in ſuo robore permanſuris.

fol. 399. lib. 3. & Gregorij XIII conſt. 24. fol. 992. ſup. a.

Executio huius conſtitutio ab omnib. obſeruetur.

§.23. Quocirca vniuerſis & ſingulis modernis & pro tempore exiſtentibus eiuſdem Sanctæ Romanę Eccleſię Camerario, Theſaurario generali, necnon Legatis, Vicelegatis, Pręſidibus, Gubernatoribus, Poteſtatibus, ac Prioribus, Maſſarijs, Magiſtratibus, & Officialibus, cęteriſq. ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curent, omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, pręſentem conſtitutionem firmiter & inuiolate obſeruari. Et contra inobedientes vel tranſgreſſores, condignis pœnis animaduerti.

Debitores Communitatũ, manu regia, ad ſolutionẽ, cõpellantur quibuſcunq; inhibitionibus non obſtantibus.

Recurſum habẽt ad Cardd. deputatos vt hic infra.

§.24. Pręcipue vero ipſi Legati, Vicelegati, Pręſides, Gubernatores & Poteſtates, contra quoſcunque Communitatum ſiue Vniuerſitatum debitores, pro exactione integrę ſummę & quantitatis, quæ earum communibus ærarijs debetur, & pro tempore debebitur, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſola facti veritate inſpecta, ſine ſtrepitu & figura iudicij, manu regia, in vim pręſentis cõſtitutionis, etiam quauis inhibitione, tam à prędicto Camerario, ſeu cauſarum Camerę Apoſtolicę generali Auditore, quam à quocunque alio Iudice ordinario vel delegato, quauis auctoritate fungenti, etiam forſan in vim ſpecialis commiſſionis decreta non obſtante, iuris & facti remedijs opportunis procedant, & omni & quacunque appellatione remota exequantur, eoſdem inobediẽtes, necnon contradictores quoslibet & rebelles, per opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Clauſula derogatoria cõtrariorum.

§.25. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, dictarumque Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Caſtrorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis quorumcunque tenorum exiſtant, per quę pręſentibus non expreſſa, vel ad verbũ non inſerta, effectus pręſentis noſtrę conſtitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quę omnia, quatenus pręmiſſis in aliquo aduerſentur, penitus tollimus & abrogamus. cęteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Iuſſio publicandi hanc conſtit.

§.26. Volumus autem, vt pręſentes litterę in valuis ſancti Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Florę publicentur, affixis inibi earum exemplis & dimiſſis.

Deſcribẽdiq. in libris Statutoris, atque ſtatutis in publicis Cõſilijs legẽdæ, & in publico loco tenenda.

§.27. Quodq. earum exempla, ſeu illorum compendia, latino aut vulgari ſermone concripta, in libris quorumcũque Statutorum prędictarum Communitatum & Vniuerſitatum inſerantur, & ſaltem bis quotannis, in publicis & maioribus conſilijs ſiue adunantijs cuiuſque Communitatis ſiue Vniuerſitatis, alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo omnibus patenti loco, vbi frequenter Ciues aut Oppidani conuenire ſoleant, perpetuo affixum retineatur. adeo vt ſi contingat exempla huiuſmodi inde amoueri aut lacerari, ſeu temporis diuturnitate conſumi, debeant omnino Priores,

Maſ-

Maſſarij, Cancellarii, ſiue alij earundem Communitatum ſiue Vniuerſitatum Officiales, ſub priuationis officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia poſtmodum obtinenda, & alijs etiam grauioribus corporis afflictiuis pœnis, ipſo facto incurren. curare, vt ſtatim eadem exẽpla renouentur, & denuo affigantur, & ſi id commode fieri poterit in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam inſculpantur.

Gubernatores aliiq; Officiales, ante admiſſionem ad Officium, hanc conſtit. obſeruare iurent.

§.28. Demum à ſingulis Legatis, Vicelegatis, Præſidibus Gubernatoribus, Poteſtatibus, necnon Communitatum ſeu Vniuerſitatum Prioribus, Maſſarijs Cancellarijs, aut quocunque nomine nũcupatis Officialibus, initio magiſtratus, antequam ad illum exercendum admittatur, ſuper earundem præſentium litterarum obſeruatione iuſiurandum ſolemne publice præſtetur.

Omnes hæc conſtitut. liget poſt publicatione in Rom. Curia.

§.29. Et nihilominus poſt triginta dies à die publicationis, vt præfertur, in Rom. Cur. faciendæ, vnumquẽque perinde arctent & afficiant, acſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§.30. Quodque earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitę vel oſtenſæ: Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 1. die 15. Aug.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, decimooctauo Calend. Septembris, Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1592. indictione 5. die vero 21. menſis Auguſti, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papa Octaui, Anno eius primo, ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sanctorum Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad valuas Cancellariæ Apoſtolicæ, per nos Ioſephum Spadam, & Paſchalem Sanctorium prædictis S. D. N. Papæ Curſores.

Franciſcus Baron Mag. Curſ.

Sequitur deputatio Cardinalium ad cognitionem cauſarum ipſarum Communitatum.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filijs noſtris Antonio Maria, S. Mariæ de Pace, Saluiato; ac Mariano SS. Marcellini & Petri titulorum presbyteris, de Camerino; & Alexandro S. Laurentij in Damaſo Diacono Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Prætenſiones debitorũ Communitatum prædictarum.

CVm per conſtitutionem nuper à nobis editam ſuper bono regimine & adminiſtratione redditũum Communitatum & Vniuerſitatum ditionis temporalis eccleſiaſticæ vniuerſæ, inter alia præcepimus, vt cuncti earum debitores, ad ſoluendum id quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Præſides, aut Poteſtates, omnibus opportunis iuris & facti remedijs quamprimum omnino compellantur. Multi autem ex ipſis debitoribus prætendant ſe non teneri, nec debita ipſa liquida eſſe, & à mandatis ſeu ſententijs per prędictos Iudices relaxatis, ad nos & Sedem Apoſtolicam appellãtes, ſeu de nullitate dicentes, petant executionem huiuſmodi tamdiu ſuſpendi, donec de iuſtitia appellationum cognoſcatur. Alij cum id quod debent tergiuerſatione aliqua nequeunt denegare, executionem ſaltem varijs artibus eludere ſatagunt, & ne bona ſua haſtæ ſubijciãtur, diuerſa impedimenta excogitent. Proinde nos volentes eorũ quidem, quibus minus iuſte moleſtię inferuntur, indemnitati conſulere, ijs contra, qui ſub prętextu friuolę appellationis, aut alias quoquo modo debitas ſolutiones retardare conantur, omnem fraudis viam præcludere.

Iuriſdictio Cardd. deputatorũ ad cognoſcendas cauſas appellationum & grauaminum debitorũ Communitatum, & exẽptionum, & validitatis.

§.1. Circunſpectioni veſtræ, aut duobus ſaltem ex vobis coniunctim procedentibus, priuatiue quo ad omnes & quoſcunque alios Iudices ordinarios vel delegatos, quauis dignitate & auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſię Camerarium, Vicecamerarium, Theſaurarium generalem, Cameram Apoſtolicam, eiuſq. cauſarum generalem Auditorem, aut Pręſidentes clericos, ac Palatij Apoſtolici cauſarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & Legatos etiam de latere, tam in Romana Curia quam extra eam iuriſdictionẽ exercentes, omnes & quaſcunque cauſas appellationum, reclamationum, recurſuum, nullitatum, ſeu notoriæ iniuſtitiæ, necnon remiſſionis etiam prętextu cuiuſuis erroris, etiam calculi, aut reductionis, ad arbitrium boni viri, ac reſtitutionis in integrum, tam ſuper præmiſſis quam ſuper validitatibus & inualiditatibus quarumcunque exemptionum, vel immunitatum, quibuſuis perſonis per eaſdẽ Communitates, ſeu Vniuerſitates, ſiue etiam auctoritate Apoſtolica, & per nos ſeu prædeceſſores noſtros conceſſarum, & an ſint admittendæ necne, ac ſuper prætenſis remiſſionibus, ſeu defalcationibus ſolutionum eiſdem Communitatibus debitarum, ob quoſcunque in dicta cõſtitutione expreſſos vel non expreſſos fortuitos caſus, vel ex quacunque alia cauſa, caſu, culpa vel facto cuiuſcunq. perſonæ, aut alias ad inſtantiam quarumcunque perſonarum, quæ ipſis Communitatibus, ſeu Vniuerſitatibus aliquid debent vel debeant, prætenditur, aut quippiam ex præmiſſis petunt, tam laicorum quam clericorum, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis vel præeminentiæ exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiam ſi Vniuerſitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum quam Mulierum Monaſteria, Hoſpitalia, Eccleſiæ aut loca pia, quocunque priuilegio, immunitate vel exẽptione ſuffulta exiſterint, ſiue etiam vice verſa ad ipſarum Communitatum, ſeu Vniuerſitatum inſtantiã, contra prædictos vel alios quoſcunque aut inter ipſasmet Communitates inuicem, occaſione cuiuſuis laudi, arbitramenti, ſententiæ, decreti aut mandati, per prædictos Gubernatores, Poteſtates, aut Præſides, vel Legatos aut quoſcunque alios Iudices ſeu Commiſſarios, etiam ad id delegatos vel ſubdelegatos, aut arbitros vel arbitratores in vim conſtitutionis noſtræ prædictæ, ſeu alias quomodolibet lati aut relaxati, motas aut mouendas, cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, ſummarie, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij, ſola facti veritate inſpecta, etiam terminis ſubſtantialibus non ſeruatis, manu regia audiendi, cognoſcendi & fine debito terminandi, ac ſuperius expreſſis, & alijs quibuſuis Iudicibus & perſonis quoties opus fuerit, ſub cenſuris & pœnis arbitrio veſtro infligendis, moderandis & applicandis, inhibendi, ſiue inhibitiones quaſcunque ab eis editas, etiam vigore quarumcunq. commiſſionum Apoſtolicarum non tamen manu noſtra ſignatarum, moderandi aut reuocandi, & prout iuſtum vobis videbitur, mandata quæcũque neceſſaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni & quacunque appellatione, reclamatione & recurſu omnino poſthabitis exequendi, plenam & liberam facultatem & poteſtatem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & impartimur.

Defalcationum & remiſſionum &c.

Amplians & poſtea derogauit hac conſtitutionem S. D. N. Paul. V. indicatione ſup in rubr.

Cogendiq. conſanguinei debitorum, ad redimendum eorũ bona.

§. 2. Præterea cum ſępenumero cõtingat debitas executiones mandatorum in fauorem earundem Communitatum relaxatorum, ea ſpecie eludi quod non reperiatur, qui bona debitorum auctioni ſubiecta emere velit, eidem circũſpectioni veſtræ per pręſentes committimus & mandamus, vt tam cauſis huiuſmodi per vos cognitis, quam etiam non cognitis, eorum contra quos de prædictorum Iudicum, ſeu veſtro mandato, occaſione prędictæ noſtrę conſtitutionis executio aliqua facienda erit, bona vendi, & auctioni ſubiici, & ſi intra breuem terminum nemo qui illa emat, repertus fuerit, conſanguineos, & affines proximiori gradu coniunctos ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiſcatis & publicatis, ad inſtantiam Procuratoris Fiſci fieri ſolet, cęteraq. omnia in pręmiſſis & circa ea, neceſſaria & quomodolibet opportuna decernere, mandare & exequi, etiã omni & quacunque appellatione, reclamatione & recurſu penitus remotis, vel inhibitione ſuperius expreſſorum, vel aliorum quorumcunque, vel litis pendentia non obſtante, auctoritate noſtra curetis. ſuper quo etiam plenã eiſdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Pręſidibus,

bus, & Poteſtatibus facultatem tribuatis.

Clauſ. derog. §. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac etiam alijs omnibus, quæ in conſtitutione noſtra prædicta voluimus non obſtare. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 1. die 30. Oct. Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 30. Octobris, 1592. Pont. noſtri Anno primo.

Publicatio. *Anno à natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1592. indictione 5. die vero 5. menſis Nouembris, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius primo, ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sanctorum Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad valuas Cancellariæ Apoſtolicæ, per nos Io. Baptiſtam Bagni, & Franciſcum Baron prælibati S. D. N. Papæ Curſores.*

Hieronymus Lutius Mag. Curſ.

X I.

Confirmatio, declaratio & extenſio Conſtitutionum Apoſtolicarum & Concilij Tridentini, contra pugnantes in Duello publice vel priuatim. Mittentesq. ſcribentes, aut diuulgantes chartulas prouocatorias, aut ſcripta, quæ dicuntur manifeſta, eorumque complices & fautores.

Duellorum prohibitionem in Statu Eccleſiaſtico primum edidit Iulius II. in conſtitut. 19. Regis. ſup. 433. & deinde Leo X. in conſt. 31. Quam Deo fol. 523 Sed generalem prohibitionem primo promulgauit Pius IV. in conſtit. 21. Ea quæ. fol. 312. ac poſtea Concil. Trid. ſeſſ. 25. cap. 19. & poſtremo ante hunc Pontificem, ampliauit Gregorius XIII. in conſt. 78. Ad tollendum. fol. 461.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPVS,
Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. ILlius vices, licet immeriti gerentes, qui vt animas ſuorum fidelium à peccato & diaboli laqueis liberaret, è cœlo deſcendens, humana carne aſſumpta, ne proprio quidem ſuo precioſiſſimo ſanguini pepercit, ſed ſe ipſum in Ara crucis immaculatam hoſtiam æterno Patri offerre voluit, in hanc præcipue curam ſummo ſtudio incumbimus, vt eaſdem animas inæſtimabili pretio redemptas, aduerſus Sathanæ fraudes, quantum in nobis eſt, illæſas præſeruemus. præſertim vero totis viribus nobis à Domino traditis exterminemus exitialia quædam, atque enormia peccata, quibus diuina Maieſtas grauius offenditur, quæque eodem fabricante humani generis hoſte, inuenta atque introducta ſunt, vt ex cruenta corporum morte animarum etiam ſimul interitus ac pernicies ſequatur.

Pius IV. contra ſeq. duellantes, & duella permittentes, vel auxiliantes pœnas inſtituit, in ſua conſt. quæ in rubr. §. 1. Recte ſiquidem & ſalubriter fel. rec. Pius Papa Quartus prædeceſſor noſter, poſt alios complures ſuos noſtroſq. prædeceſſores, qui deteſtandum diuina, naturaliq. lege, ac ſacris canonibus damnatum duellorum abuſum, ſuis etiam conſtitutionibus ſeuere prohibuerant, graueſque pœnas contra quoſcunque temporali ditioni S. R. E. mediate vel immediate ſubiectos eius criminis quomodolibet reos vel participes inflixerant, cupiens non ſolum in terris prædictis, ſed alias vbilibet animarũ periculis obuiare, Principes ac Domicellos permittentes in ſuis Dominijs id patrari, ac etiam extra Terras & Loca ditioni Eccleſiaſticæ ſubiecta, huiuſmodi duella ſeu ſingularia certamina, aut diffidationes deſuper facientes, ac ad id inuitantes, prouocantes, auxilium, conſilium vel fauorem dantes, illiſq. aſtantes & intereſſentes, necnon chartas deſuper ſubſcribentes aut publicãtes, ſeu de illis ſe intromittentes ſingulos, Imperatore ac Regibus inferiores, maioris excommunicationis, ac (ſi Eccleſiaſtici fuerint) vltra eam, etiam priuationis omnium dignitatum, beneficiorum & officiorum eccleſiaſticorum, inhabilitatiſq. ad illa & alia in poſterum obtinenda, pœnis ſubiacere, eaſque incurrere voluit, à quibus nonniſi à Romano Pontifice abſolui poſſint.

Concil. Trid. ſeſſ. 25. c. 19. Principibus duella permittentib., pugnantibusque & alijs grauiores pœnas imponit. §. 2. Sed & poſtmodum generalis Tridentina Synodus ad exterminandum penitus ex Chriſtiano Orbe hoc malum, ſtatuit vt Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites & quocunque alio nomine Domini temporales, qui locum ad monomachiam in terris ſuis inter Chriſtianos conceſſerint, eo ipſo ſint excommunicati, ac iuriſdictione & dominio Ciuitatis, Caſtri, aut loci in quo vel apud quem duellum fieri permiſerint, quod ab Eccleſia obtinent, priuati intelligantur, & ſi feudalia ſint, directis dominis ſtatim acquirantur. Qui vero pugnam commiſerint, & qui eorum Patrini vocantur, excommunicationis ac omnium bonorum ſuorum proſcriptionis, ac perpetuæ infamiæ pœnam incurrant, & vt homicidæ iuxta ſacros canones, puniri debeant. Et ſi in ipſo conflictu deceſſerint, perpetuo careant eccleſiaſtica ſepultura. Illi etiam qui conſilium in cauſa duelli tam in iure quam facto dederint, aut alia quacunque ratione ad id quemquam ſuaſerint, necnon ſpectatores, excommunicationis & perpetuæ maledictionis vinculo teneãtur.

Gregorius 13 ad duella & priuatim cõmiſſa extẽdit in eius conſt. indicata in rubr. §. 3. Quas pœnas nouiſſime piæ mem. Gregorius Papa XIII. pariter prædeceſſor noſter, extendit aduerſus illos etiam omnes, qui non publice, ſed priuatim ex condicto, ſtatuto tempore & in loco conuento monomachiã commiſiſſent, etiam Patrinis, ſocijsue non vocatis, & loci ſecuritate non habita, & prouocatorijs litteris minime præcedentibus, etiam contra locorum dominos, ſi id (quantum in ſe fuerit) non prohibuiſſent, cæteroſque ſupradictos criminis ſocios, & ex compoſito ſpectatores, etiam ſi pugnam ob aliquod impedimentum non commiſiſſent, ſi ad locum acceſſiſſent pugnaturi, & per eos non ſtetiſſet quo minus pugnarent.

Hic modo Pont. dictas conſt. & Concilium approbat. §. 4. Verum quia cum magna animi noſtri moleſtia intelleximus adhuc in quibuſdam, præſertim tranſalpinis ac remotis regionibus, & potiſſimum vbi bella vigẽt, caſtrenſi quadam & militari licentia, ſeu verius audacia pernicioſum hoc ſcelus inter fideles exerceri, quaſi fas ſit in ſolo hoſtili vbi Chriſtiani nominis, ſeu Catholicæ fidei hoſtes tyrannidẽ exercent, ſiue hæreſes, & ſchiſmata impune graſſantur, ſiue inter ſigna & caſtra militaria in caput ſuorum fratrum impios couertere mucrones, quos multo ſalubrius cõtra Chriſti aduerſarios ſtringi par eſſet. Nos nefaria diaboli arma ſalutari Eccleſiæ gladio ad cõtinendos in officio fideles nobis præcipue ipſius Domini auctoritate tradito retundere, atque à ceruicibus gregis Dominici noſtræ curæ crediti, quantum (eodẽ Deo adiutore) enitì poſſumus, propulſare cupientes, prædictas omnes Conſtitutiones ac Decretum Cõcilij Tridentini cum omnibus & ſingulis in eis cõtentis cenſuris & pœnis, decretis, extenſionibus, quarum & quorum omnium tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis & ad verbum inſertis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentiũ perpetuo approbamus, confirmamus & innouamus.

Eaſq. bullas & earum pœnas ad certas perſonas & loca hic enũciata extendit. §. 5. Ac inſuper auctoritate & tenore præmiſſis decernimus & declaramus, eaſdem Conſtitutiones ac Decretum, locum habere vbique gentium & terrarum, inter qualcunque perſonas etiam armatas, & in Caſtris ſeu propugnaculis militantes, etiam vbi noſtrorum & Sanctæ Rom. Eccleſiæ aut Catholicæ fidei hoſtium furor impune graſſatur, vel in Dominiis per eos occupatis, & detentis. Idem quoque iuris cenſendum eſſe, ſi publico & forſan iuſto bello indicto, miles aliquis alterum in aduerſariorum exercitu militantem, ſiue alias in hoſtiũ caſtris præſidijs, aut Terris degentem, priuatas ſimultates atque inimicitias publicæ cauſæ intermiſcendo, etiam Ducum permiſſu, ex condicto ad ſingulare certamen deſcendat, aut illum prouocet. Necnon iiſdẽ pœnis, decreto & Cõſtitutionibus teneri eos, inter quos pactiones initæ ſint de dirimendo certamine cum primum alteruter vulneratus fuerit, ſeu ſanguinem effuderit, aut certus ictuũ numerus vtrinque illatus fuerit. Vel ſi conuenerint, vt non ſinguli cum ſingulis, ſed bini, terni aut plures hinc inde pugnent. Et non ſolum locorum Dominos, ſed etiam Magiſtratus, Præſides, Locumtenens, aut etiam militum Duces & Capitaneos in caſtris vel extra ea, in alieno, vel hoſtili ſolo, vel cum militibus exercitus aduerſariorum monomachiam in quocunque caſu per præſentem, vel alias Conſtitutiones huiuſmodi prohibitã,

permittentes, vel quantum in ipſis eſt non prohibentes, aut poſt admiſſũ crimẽ, veniã & impunitatẽ concedẽtes.

Scripta quęcunque etiam ad duellum quaſi præparatoria prohibet.

§. 6. Præterea pari ratione prohibemus omnia & ſingula cuiuſ generis ſcripta, manifeſta, ſeu fides vulgo appellata, quę etiam ſine expreſſa prouocatione ad certamen, tamen quaſi præparatoria quædam ad chartulas, ſeu libellos prouocatorios & ad duellum, illorumq. veluti radices aut ſemina, vt plurimum laceſſendi aliquem ad pugnam, & ſuſcitandæ ſimultatis, atque inimicitiæ materiam, & occaſionem præbent. Dum ſcilicet in illis per modum Epiſtolæ, libelli aut publicæ atteſtationis, & intimationis, ſiue per authentica documenta, ſiue per vnius, pluriumue chirographum, ſubſcriptiones aut relationes, ſub prætextu proprij, vel alieni honoris & famæ, more militari, atque vt vulgo dicitur, Cauallereſco, tuendi aut lædendi, ſiue ad illatæ, propulſatæue contumeliæ, aut iniuriæ probationem, ſeu tollendam illius ſuſpicionem rei alicuius geſtæ ad id pertinentis, vel verborum aut reſponſionum ſeries & ordo narratur, vel ex ſimili abuſu hac de cauſa aliquid tale adeo firmiter aſſeritur, aut negatur, vt qui contradixerit, is ſiue nominatim ſiue in genere mendacij arguatur, aut mentiri dicatur. Aut ad hunc effectum ex militari etiam conſuetudine quæritur, declaratur aut reſpondetur, qua mente, aut quo ſenſu quippiam eiuſmodi, quod ad ſuperius expreſſa ſpectet, geſtum dictumue ſit. Vel denique offert ſe quiſquam contra certam vel incertam perſonam, vel generatim contra quemcunque ad probandum armis, & verificandum etiam inito certamine aliquid ita eſſe, aut fuiſſe vel non fuiſſe. Necnon quaſcunque etiam ſine ſcripto factas talium rerum ſupradicta quoquo modo concernẽtium, & ob huiuſmodi cauſas in locis publicis, vel priuatis, vbi hominum multitudo conuenire ſoleat, denunciationes, narrationes, declarationes & teſtificationes. Volentes, eos omnes & ſingulos, qui ſuo vel alieno nomine, ad effectum de quo ſuperius dictum eſt, prædicta vel his ſimilia, multoq. magis ad certandum prouocatoria ſcripta, libellos, epiſtolas, earumue exempla dictauerint, compoſuerint, ſcripſerint, miſerint, detulerint, diuulgauerint, affixerint, exemplauerint, typis impreſſerint, ſubſcripſerint, intimauerint, vel etiam verbo denũciauerint, ſiue atteſtati fuerint. Quiue alijs ad ſingulare certamen, publice vel occulte ineundum, vel ad prouocandum aliquem ad pugnam, ſiue ad huius generis ſcripta, quę manifeſta quæque chartulæ prouocatoriæ appellantur, ſcribenda, dictanda, mittenda, deferenda, diuulganda, auxilium, conſilium, operã vel fauorem præſtiterint, ſiue id ſuaſerint, aut mandauerint, quiue in præmiſſis vel eorum aliquo ſe quomodolibet immiſcuerint, etiam ſi neque pugna aliqua, nec certamen, aut effectus, nec acceſſus, aut actus ad pugnam proximus, neque expreſſa & aperta prouocatio ſubſecuta fuerit, neque ſcriptiones prædictæ, quæ manifeſta dicuntur, in publicum prodierint, aut cuiquam intimatæ extiterint, ſi per eos non ſteterit, quo minus publicatio, aut denunciatio fieret, Nihilominus cenſuris & pęnis omnibus in præſentis & alijs prædictis conſtitutionibus & Decreto contentis ſubiacere, tam ſi ſuperius enumeratis quam ſi alijs etiam maioribus Eccleſiaſticis vel mundanis dignitatibus, gradibus & præeminentijs excellant.

Interfic. duellantes duellũ permittẽtes, fautoresq. & cęt. excõmunicationis pęna ferit, vltra alias eis inflictas.

§. 7. Quinimmo de nouo etiam per præſentes ex parte Omnipotentis Dei Patris & Filij, & Spiritus ſancti, excommunicamus, & anathematizamus, maledicimus, & exacramur omnes & quoſcunque, publice vel priuatim, palam vel occulte, in quibuſcunque locis, modis & formis, ac caſibus ſub præſenti noſtra, vel alijs prædictis Conſtitutionibus ac Decreto comprehenſis, ſingulare certamen (quod Duellum vulgo dicitur) ex compoſito ineuntes, necnon id ſcelus ſuadentes, aut prouocantes, opem, conſilium, vel fauorem præſtantes, equos, arma, & commeatus præbentes, aut comitantes, vel circa chartulas, ſeu libellos, litteras, nuncios, aut quæcunque alia ſcripta huiuſmodi quomodolibet peccantes, huiuſq. delicti ſocios de induſtria ſpectatores, patrinos, fautores, defenſores, quacunque, tam ſuperius expreſſa, quam alia Eccleſiaſtica vel mundana præfulgeant dignitate. Ita vt ſingulares etiam perſonæ cuiuslibet Communitatis, Vniuerſitatis, Collegij, aut Reipublicæ, quæ huius criminis participes quoquomodo fuerint nequaquã excuſẽtur, ſed ſupradictos omnes eorũq. ſingulos, ipſo facto, abſq. vlla monitione, Iudicis decreto, aut miniſterio, perpetui anathematis, excommunicationis maioris, & maledictionis æternæ mucrone percuſſos, & damnatos harum ſerie declaramus. & ſi in ipſo conflictu obierint ſepultura Eccleſiaſtica perpetuo priuatos eſſe volumus. Ipſas vero Ciuitates, Terras, Oppida, vel Caſtra & loca, in quorum territorijs id facinus ſcientibus, & tacite vel expreſſe permittentibus, aut tolerãtibus Dominis, aut Magiſtratibus, vel Senatu, aut Populo, admiſſum fuerit, Eccleſiaſtico ſupponimus interdicto. cuius interdicti relaxationem aut excõmunicationis abſolutionem, ab alio quam à nobis, aut pro tempore exiſtente Romano Pontifice pœnitentia & ſatisfactione congrue peracta, niſi in mortis articulo conſtituti, nequeant obtinere, etiã prætextu quarumuis facultatum, & indultorum quibuſuis perſonis tã Eccleſiaſticis cuiuſcunq. Ordinis, aut militiæ, ſtatus, aut gradus aut conditionis exiſtentibus, quam laicis, etiã Imperiali, Regali, vel alia mundana præeminẽtia inſignitis, per Sedem Apoſtolicã in genere vel in ſpecie conceſſorũ. Quę omnia, quo ad præmiſſa, nolumus cuiquã in aliquo ſuffragari. Pęnis alijs tã ſpiritualibus, quã tẽporalibus contra eos inflictis, nihilominus in ſuo robore permanſuris.

Principes hortatur ad duella exterminãdã, & delinquentes puniendum.

§. 8. Vniuerſos autẽ & ſingulos chariſſimos in Chriſto filios noſtros Imperatorem, Reges, ac dilectos filios nob. Viros Duces, etiã armorũ & exercituũ, Marchiones, cæteroſq. Principes Chriſtianos, necnõ Dominia, Poteſtatus, Cõmunitates, & Vniuerſitates Ciuitatũ, Oppidorum, & Caſtrorũ, illorũq. Domicellos, & Dominos tẽporales, ac etiã Militũ & copiarum, tam equeſtrium quã pedeſtrium Ductores, Tribunos, præfectos, Capitaneos in quibuſcũq. etiã nobis & S.R.E. tẽporali iuriſdictioni nõ ſubiectis locis conſtitutos, cuiuſcũq. gradus, præeminentiæ & nobilitatis exiſtentes, hortamur, rogamus, & obteſtamur per viſcera D.N. Iesv Christi, vt eius diuini nominis intuitu pro ſua erga eundẽ Deũ, per quẽ regnãt Reges, & à quo Principatus acceperunt, pietate, atq. erga nos, & ſanctã hanc Sedẽ reuerentia, & deuotione, non modo nihil tale in ſuis Dominijs fieri permittãt, nec vllo modo cõniueant, ſed hoc malũ omni ſtudio, diligentia, & auctoritate exterminare totis viribus procurẽt. contra quoſcũq. delinquentes, & vt præfertur, quomodolibet cõplices, & participes etiã tẽporalibus pęnis grauiſſimis animaduertant, & per ſuos Officiales, & Curiæ Miniſtros procedi curẽt. ſcituri ſe obſequiũ Deo pergratum, perq. acceptũ præſtituros, ſi quo gladio ad tutelã bonorum, & ad propulſandos perditorũ conatus ſunt accincti, eundẽ ad vindictã huius peccati, & ad ſumẽdas de huiuſmodi criminis reis debitas pęnas exercuerint, contra vero memores, ſi in re tam graui male ſe geſſerint, ſe in diſtricto Dei iudicio rationem in nouiſſimo die reddituros.

Tranſumptis huius bullę credi mãdat.

§. 9. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo obſignatis, eadem prorſus fides vbiq. gentiũ & locorũ adhibeatur, quę ipſis præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Publicari eã præcipit, & ſuo ſublimi Lateranen ad dic.

§. 10. Quodq. eædẽ præſentes in Lateranen. ac Principis Apoſtolorũ de Vrbe Baſilicarũ, & Cancellariæ Apoſtolicæ valuis de more publicentur, affixis ibi earũ exẽplis per aliquẽ ex Curſoribus noſtris & dimiſſis, quodq. eadem publicatio, qui in Vrbe ſunt, poſt triduũ, qui vero extra eam & citra montes, poſt duos mẽſes, vltra mõtes vero, poſt quatuor mẽſes omnes quos cõcernunt, perinde arctet & afficiat, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nulli ergo omnino, &c.

Dat. P. An. 1. die 17. Aug.

Dat. Romæ in Mõte Quirinali, Anno Incar. Dominic. 1592. 16. Cal. Septembr. Pontific. noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno a Natiuitate D. 1592. indictione 5. die vero 8. menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. Domini Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno I. Supradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarũ S. Petri in Vaticano Principis Apoſtolorũ, & S. Io Lateranen de Vrbe, & Cãcell. Apoſt. ibidem illarũ copijs affixis, per me Hieronymũ Lutium S. D. N. Papæ Curſ. *Io. Gauce Mag. Curſ.*

Exem-

XII.

Exemptio Congregationis B. MARIAE Fulienſis, à iuriſdictione omnium aliorum Prælatorum Ordinis Ciſtercienſis Monachorum S. Benedicti.

Ampliauit S. D. N. Paulus V. vt indicaui ſup. in conſt. 32. Sixti V. Religioſos. fol. 530. qui illius inſtitutionem approbauit, gratijsq. primum decorauit.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis noſtri muneris ratio poſtulat, vt Religioſorum ſtatui & profectui, quanto cum Domino poſſumus, libenter proſpiciamus.

Edita ſtatutorū pro Reformatione huius Cōgregationis.

§. 1. Nuper ſiquidem per alias noſtras litteras, dilecto filio Magiſtro Alexandro de Franciſcis, Ordinis Fratrum Prædicatorum Vicario Generali, Theologo, ac familiari noſtro, quem pridem Capituli Generalis Congregationis Reformatæ Beatæ MARIAE Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, Aſſeſſorem deputaueramus, nonnulla ſtatuta tunc expreſſa, pro bono dictæ Congregationis regimine condendi facultatem conceſſimus, prout in ipſis litteris in ſimili forma Breuis expeditis latius continetur. Qui quidem Magiſter Alexander, vt accepimus, nonnulla ſtatuta condidit, & alia quædam pro Reformatione & proſpero ſtatu eiuſdem Congregationis ſtatuit, & adhuc iuxta facultates illi per nos attributas, Reformationi huiuſmodi prudenti ſollicitudine incumbit.

Exēptio eiuſdem à iuriſdictione Generalis, & aliorum Prælatorum Ordinis Ciſtercien.

Aduerte hic exemptionē cōprehēdere etiam Moniales huius Cōgreg. vt fuit additione declarauit S. D. N. Paul. V. die 14. Auguſti 1608. à tamen in hoc opere non poſui.

§. 2. Nos autem dictæ Congregationis, illorumque Abbatum & Monachorum, vt maiori cum quiete ac ſpiritus feruore, iuxta eorum Regularia inſtituta, Altiſſimo gratum exhibeant famulatum, ſtatui opportunius prouidere volentes, Motu proprio non ad alicuius nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Congregationem prædictam Fulienſem, eiuſque Vicarium Generalem, Abbatemque & Monachos Monaſterij Beatæ Mariæ Fulienſis, in quo primum huius Congregationis Regularis Obſeruantia, & Reformatio introducta extitit, aliosque vniuerſos eorum Abbates, Monachos, & Religioſos, eorumque Monaſteria, Domos, Conuentus, Grangias, Loca & bona quæcunque, præſentia & futura, atque ad ea quomodolibet ſpectantia & pertinentia, & quæ deinceps ad ea ſpectabunt & pertinebunt, illiſque concedentur, vel ad ea deuoluentur, ab omni ſuperioritate, iuriſdictione, gubernio, regimine, adminiſtratione, ſubiectione, obedientia, viſitatione, correctione & emendatione Ciſtercij, Claræuallenſis, & aliorum nūc & pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimondenſis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, Superiorum, eiuſdem Ordinis Ciſtercien. quacunque auctoritate fungentium & functurorum, & quantumuis ampliſſimis priuilegijs & facultatibus vtentium & vſurorum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuo eximimus & liberamus, ita vt nullam omnino iuriſdictionem, facultatem & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religioſos, Monaſteriaque & Loca atque bona illius, habere, exercere aut prætendere dicti Generales, & alij Abbates, & Prælati Ordinis Ciſtercien. aliquo tempore poſſint, minuſq. in rebus & negotijs eiuſdem Congregationis aliquo pacto ſe ingerere, aut immiſcere valeant.

Receptio Cōgreg. Fulienſ. ſub Sedis Apoſtolicæ protectione.

§. 3. Ipſamque Congregationem Fulienſem, eiuſque Vicarium Generalem, necnon Abbates, Monachos, Religioſos, Monaſteria, Domos, Loca, res & bona prædicta, ſub immediata noſtra & Sedis Apoſtolicæ protectione, regimine, ſubiectione, gubernatione, obedientia, recipimus & ſubijcimus.

Elargitio omnium priuilegiorū Ordinis Ciſtercien.

§. 4. Illis tamen vt omnibus & ſingulis priuilegiis, indultis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogatiuis, indulgentiis, aliiſque gratijs, tam ſpiritualibus quam temporalibus, eidem Ordini Ciſtercien. in genere vel in ſpecie quomodolibet per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ac nos & Apoſtolicam Sedem, ac Legatos etiam de Latere, nec non etiam quoſcunque Reges, Imperatores, ac Principes ſeculares conceſſis, vel in futurum concedendis, æque ac alij dicti Ordinis Ciſtercienſis Monachi & Religioſi, ſine aliqua prorſus differentia, vti & gaudere, ac frui libere & libere & licite poſſint, valeant ac debeant.

Declaratio quod Monachi huiuſmodi Congreg. nō teneantur ad alia Ciſtercien. Ordinis Inſtituta.

§. 5. Nec propterea ad alia dicti Ordinis Ciſtercienſis inſtituta Monachi dictæ Congregationis Fulien. teneantur, vel obligentur, ſed tantum Regularem Obſeruantiam prædictam, & Conſtitutiones per nos, dictumque Alexandrum declaratas, poſtquam editæ, & per nos confirmatæ fuerint, ſeu in poſterum per Fratres dictæ Congregationis edendas & ſtatuendas, ac per nos & dictam Sedem confirmandas, obſeruare teneantur, auctoritate Apoſtolica & tenore prædictis concedimus & indulgemus, illiſque ſi opus ſit, ea omnia communicamus & extendimus.

Prohibitio in virtute ſanctæ Obedientiæ, quod ne Abbati Ord. Ciſtercien. Generali & alijs ne ſe intromittant.

§. 6. Mandantes propterea in virtute ſanctæ Obedientiæ, expreſſeque interdicentes Abbati Ciſtercienſis Ordinis Generali, ac alijs Abbatibus, & Prælatis ſupradictis, ne vllo vnquam tempore ſe in gubernio, regimine, adminiſtratione, viſitatione, correctione & Reformatione Congregationis prædictæ, illiuſque Religioſorum, aliquo modo intromittere, ac tam ipſis quam alijs Monachis, & Religioſis eiuſdem Ordinis Ciſtercien. ne in rebus, negotijs, ac ſtatu prædictæ Congregationis, ac illius Religioſorum prædictorum vllatenus ſe ingerere, aut immiſcere, præterquam ſi ad illam ſe tranſtulerint, & in eiuſdem Obſeruantia permanſerint, nec aliquo modo inuicem commiſceri, ſeu huius Cōgregationis Religioſi ad prædictum Ordinem Ciſtercienſem tranſire poſſint nec debeant, audeantve, ſeu præſumant, cum dicta Congregatio pro Reformatione dicti Ordinis inſtituta ſit, non autem Ordo prædictus ipſius Congregationis relaxationi, aut impedimento eſſe debeat.

Clauſula præſeruatiua.

§. 7. Atque decernentes præſentes litteras nullo tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ vel alio quocunque defectu notari, impugnari aut alias quomodolibet infringi, retractari, ſeu inualidari ex quacunq. cauſa vel prætextu minime poſſe, ſed ſemper & perpetuo validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere.

Clauſula ſublata &c.

§. 8. Sicque per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctę Rom. Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari, definiri & interpretari debere. irritumque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorū.

§. 9. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, etiam noſtris, de non tollendo iure quæſito, ac de non concedendis indulgentijs ad inſtar, ac in vniuerſalibus, Prouincialibuſque, & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac dicti Ordinis Ciſtercien. etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eiuſdem Ordinis Ciſtercien. illiuſque Generali, ac alijs prædictis Abbatibus & Superioribus, ſub quibuſcunque verborum formis & tenoribus, in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis illorumque totis tenoribus plena & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 1. die 4. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die quarta Septembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno primo.

XIII.

Declaratio præcedentiæ Fratrum Prędicatorum Ordinis S.Dominici, in omnibus actibus & proceſſionibus tam publicis quam priuatis, ante omnes Religioſos tam Mendicantes quam non Mendicantes, poſt Canonicos & Clericos ſeculares, ac antiquos Ordines Monachales.

Ad hæc habes conſt. 84. Gregorij XIII. Expoſcit. ſup. fol. 469. & aliam Pij V. conſt. 71. Diuina. fol. 267. Et ſimilem declarationẽ hic idem Clem. edidit die 16. Martij 1600. contra Fratres Eremitas Ordinis S. Auguſtini, ſed ea prætermiſſa, hanc poſui vti generalem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1592.

Gregor. 13. edidit conſtitutionẽ ſuper præcedentia Fratrum Mẽdicantiũ quæ eſt ſupra fol. 409. Expoſcit.

INter cætera cordis noſtri deſiderabilia, id intenſis exoptamus affectibus, vt controuerſiarum ac litium materia inter perſonas eccleſiaſticas è medio tollatur. Sane nobis nuper innotuit, quod in Regnis Aragonum, Valentiæ & Cataloniæ, ac tota demum Prouincia Aragoniæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præſertim in Ciuitate Orioſen. & Oppido Ciuitate nuncupata Alicante, ac loco de Caſtello della Plana prædicti Regni Valentiæ, nonnullæ lites, cauſæ, quæſtiones & cõtrouerſiæ inter prædictos Fratres ex vna, & alios Mendicantes ſiue Regulares quoſcunque, ſuper præcedentia, ac ritu incedendi in Actibus, & Proceſſionibus tam publicis quã priuatis, occaſione ſeu intuitu quarundam litterarum fel. rec. Gregorij Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri in forma Breuis, ſub die 15. Iulij 1583. quæ incipiunt. Expoſcit. confectarum, partibus, ex altera motæ ſunt, & moueri ſeu oriri facile poſſunt.

Hic modo Pontif. eorũdem lites deſuper extorſit.

§. 1. Nos conſiderantes, lites cauſas & controuerſias huiuſmodi, præſertim inter Religioſas perſonas, quæ relictis Mundi vanitatibus, votum ſuum in humilitatis ſpiritu Domino Deo noſtro perſoluere profitentur, nõ modicam infundere labem, populoq. ſcandalum generare, ac in hac Vrbe noſtra omnium capite, & vnde in omnia regimen ſeruari conſueuit, eum ritum & ordinem ſeruari, quod in actibus, & proceſſionibus, tam publicis quam priuatis, poſt Canonicos & Clericos ſeculares, & antiquos Ordines Monachales, Fratres Ordinis Prædicatorũ huiuſmodi primum, digniorẽ, & honorabiliorem locũ obtinent, & cęteros alios Fratres Mendicantes, ſiue alios quoſcunque Regulares pręcedunt. atq. de antiquitate, & pręeminentia cuiuslibet Ordinis Fratrum Mendicantiũ, & aliorum Regularium quorumcunq. plenã & indubitatã notitiam habentes, ac eorũ honoris, & iurũ conſeruationem, ac pacẽ & quietem inter eos confouere, & ſcandala huiuſmodi remouere, paterno affectu cupientes, ac ſtatum, litium & merita cauſarum huiuſmodi, nominaq. & cognomina Iudicum & collitigantium, & eorum iura & prætenſiones, necnõ tenorem litterarum dicti Gregorij pędeceſſoris perinde ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ſuper ſtatu Regularium Deputatorum conſilio, & nobis attributæ poteſtatis plenitudine, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, lites & cauſas quaſcunque, tam motas quam mouendas, ſeu quæſtionum & controuerſiarum materias omnes in quibuſcunque inſtantija coram quibuſcunque Iudicibus indeciſas pendentes, ad nos harum ſerie aduocamus, & penitus extinguimus, & alijs Mendicantibus ſiue quibuſcunque alijs Regularibus, ſuper his perpetuum ſilentium imponimus.

Prędictisq. concedit Fratribus S. Dominici, ante cæteros Mendicantes & non Mendicãtes poſt Canonicos & Clericos ſeculares, & antiquos Ordines Monachales.

§. 2. Volumus & decernimus, in prędictis Regnis Aragonum, Valentiæ & Cataloniæ, & tota demum Prouincia Aragoniæ, Ordinis Fratrum Prædicatorum, & pręſertim in Ciuitate Orioſen. & Oppido Ciuitate nuncupato Alicante, & loco de Caſtello della Plana huiuſmodi, eum ritum & ordinem inter Fratres Sancti Dominici prędictos, ac alios Mendicantes, ſiue alios Regulares quoſcunque, cuiuſuis Ordinis vel Religionis exiſtentes ſeruari debere, qui in hac Vrbe noſtra omnium capite ſeruatur. Videlicet, quod in omnibus actibus & proceſſionibus, tam publicis quam priuatis, poſt Canonicos & Clericos ſeculares, & antiquos Ordines Monachales, ſiqui inceſſerint, dicti Fratres Ordinis Prædicatorum primum digniorem & honorabiliorem locum obtineant, ita vt dicti Fratres Sancti Dominici, immediate poſt modo dictos ſubſequantur, poſt quos omnes alij Regulares tam Mendicantes quam non Mendicantes cuiuſcunque Ordinis vel Religionis exiſtant, incedent & ſubſequentur, etiamſi Eccleſiæ, Capellæ, Conuentus, Domus & Loca regularia dictorum Fratrum Prædicatorum in locis prædictis primo inſtituta, & fundata non fuerint, prout nos id de facto obſeruari volumus, & præcipimus.

Et deſuper eos moleſtari prohibet.

§. 3. Diſtricte in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis maioris latę ſententię eo ipſo per contrafacientes incurrendæ pœna, omnibus & ſingulis quorumcunque aliorum Ordinum pro tempore Religioſis ſiue Regularibus, inhibentes, ne de cætero pręmiſſorum occaſione Ordinem Fratrum Prædicatorum huiuſmodi, illiuſque Fratres pro tempore exiſtentes, moleſtare, inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire audeant, vel præſumant.

Et ita iudicari præcipit.

§. 4. Sicq. per quoſcumq. Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari ac definiri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca vniuerſis & ſingulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & dilectis filijs Abbatibus, Prioribus & alijs perſonis quibuſcunque in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, per præſentes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi vel eorum quilibet per ſe vel alium ſeu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Prædicatorũ fuerint requiſiti, eis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra præmiſſa omnia obſeruari, iuxta præſentium continentiam & tenorem. contradictores quoslibet ac rebelles, & pręmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pęnas eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Obſtantia tollit.

§. 6. Non obſtantibus litteris dicti Gregorij prædeceſſoris, alijsque præmiſſis, necnon quibuſuis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Conuentuũ, Domorum, Locorum & Ordinum Mendicantium, ſiue aliorum quorumcunque Regularium huiuſmodi, iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & cõſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, Mendicantibus Fratribus, ſiue alijs Regularibus quibuſcunque, & illorum Superioribus, per quoſcunque Romanos Pontifices pręদeceſſores noſtros, etiam bulla Aurea, Mare magnum, nuncupata contentis, ac Motu ſimili conſiſtorialiter etiã per modum legis & ſtatuti perpetui, etiam iteratis vicibus, cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, pro tempore in contrarium forſan reuocantibus, etiamſi in eis caueatur expreſſe, quod niſi per trinas diſtinctas litteras, cum temporis interuallo competenti, ternis diſtinctis vicibus, illis quos concernunt, intimandas derogatum eſſet aut cenſeatur, conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiã ſi de eis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores pręſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe latiſſime derogamus. contrarijs quibuſcunque. aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint

per

per litteras Apoſtolicas nō facientes plenā & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionē.

Tranſumptis credi iubet.

§. 7. Volumus autē, & dicta auctoritate decernimus, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 25. Sept.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſimaquinta Septēbr. milleſimo quingēteſimo nonageſimoſecundo, Pontificatus noſtri Anno 1.

XIV.

De reductione Monacorum Ordinis S. Baſilij in vnam Congregationem, & ſub regimine vnius Abbatis. Et de formā recipiendi Nouitios.

Hoc regimen Abbas exercet etiam quo ad Monachos reformatos vt habetur inf. in conſt. 103. Altiſſimi. vbi alia indicabo.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1592.

Prooemium.

Quæ ad reſtituendos in priſtinum decorem, & dignitatem Ordines regulares in Eccleſia Dei à ſanctis Patribus inſtitutos, & collapſam in eis diſciplinæ præſertim Monaſticę obſeruantiam, modis cōgruis inſtaurandam, pie ac prouide à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ſancita fuerunt, in eis confirmandis & innouandis, auctoritatē noſtram libenter interponimus, prout in Dño cōſpicimus ſalubriter expedire.

Gregor. 13. Monacos S. Baſilij in vnā Cōgregationem reduxit ſub regimine vnius Abbatis vt ſup. in eius conſtit. 58. Benedictus, fol. 433.

§. 1. Quam ſane piam cogitationem, Apoſtolici noſtri muneris propriam impenſius ſuſcipimus pro ſalubri directione, & profectu inſignis Ordinis ſancti Baſilij. pro cuius reformatione alias fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, per ſuas ſub Dat. Cal. Nouembr. Pont. ſui Anno Octauo editas litteras, primum quidem reductionem Monaſteriorum Ordinis prędicti, necnon Priorum & Monachorum in Congregationem & Capitulum tūc recens celebratum, eiusq. indictionem & præſidentiam & in eo factas Abbatis Generalis, & alias tūc expreſſas electiones de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine approbauit & confirmauit. atque inter alia ſtatuit, vt Abbas Generalis pro tempore electus, ęque vt alij aliorum Ordinum in Congregationes reductorum, Abbates Generales & Præſidentes, in ſuis quiſque Capitulis, Congregationibus & Ordinibus, de iure priuilegiti & conſuetudine habent & exercent, habereque & exercere poſſunt, plenam & omnimodam ſuperioritatem, iuriſdictionem & auctoritatem haberet & exerceret, tam in ea omnia quæ in Italia & Regnis vtriuſq. Siciliæ ſunt, quam etiam in alia Prouinciæ Hiſpaniæ paulo ante per eundem prædeceſſorem in Regnis Hiſpaniarum inſtituta, & prorſus in cætera quæcunque Monaſteria, Domos & Loca, in eadem Prouincia ſub regula ſancti Baſilij eatenus erecta, & in poſterum erigenda, eorumq. Abbates, Conuentus, Monachos & perſonas, quæ pridem cum Monachis eiuſdem Ordinis ſancti Baſilij in Italia exiſtentibus, & eorū Congregationi prædictæ, ſub obedientia inde futuri Abbatis, ſeu Vicarij generalis eiuſdem Congregationis, idem Gregorius prædeceſſor perpetuo coniunxerat, eaque necnon Viſitatorem eiuſdem Prouinciæ Hiſpanię, Abbati, ſeu Vicario generali Congregationis huiuſmodi in Italia pro tempore eligendo ſubiecerat, & ab eo dependere decreuerat inter alia, quemadmodum in eiuſdē Gregorij prędeceſſoris diuerſis litteris, prioribus videlicet Cal. Maij, ſecundo, poſterioribus vero, 8. Cal. Iulij, ſexto Pontificatus ſui annis Dat. plenius continetur.

Aliaq. Ratis vt ibidem.

§. 2. Iuſſit pręterea ipſe Gregorius prædeceſſor vniuerſos & ſingulos eiuſdem, &c.

Omittitur reſiduum, quia ipſa bulla habetur ſup. in loco cit. in rubr.

§. 3. Cum autem ſicut dilectus filius noſter Iulius Antonius tt. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis S. Seuerinæ nūcupatus modernus eiuſdem Ordinis apud nos & Sedem Apoſtolicam Protector, nobis nuper expoſuit, ex litteris ſuperius expreſſis, quæ ſuū magna ex parte effectum ſortitæ fuerunt, nō mediocris vtilitas, & fructus ſpiritualis ad reformationem eiuſdē Ordinis prouenerit, & tamen adhuc multa reliqua ſint, propter quę valde expediat eaſdem litteras debitę executioni, omnino atq. integre demandari, Nos, quibus ſummopere cordi eſt, quātū noſtra Paſtorali vigilantia eniti poſſumus, modis omnibus procurare, ac Deo iuuante efficere, vt eius Ordinis Religioſi in dies, quā optimos & feliciſſimos in vijs Domini progreſſus faciāt, atq. vberrimos in ſancta Eccleſia fructus, maiorū ſuorū & præcipue S. eorum Patris, & Patriarchæ Baſilij exēplo proferat, Motu proprio & ex certa ſciētia ac deliberatione noſtra, ſupraſcriptas Gregorij prædec. litteras, quarū tenores pręſētibus haberi volumus pro plene & ſufficiēter expreſſis, & ad verbū inſertis, & in eis cōtenta quęcūq., ac potiſſimū, quę illarū vigore circa diſtinctionē mēſæ Cōuentualis à mēſa Abbatiali, necnon diſmēbrationē & diuiſionē partis bonorum, proprietatē & iurū à Monaſterijs, & Archimādritatibus prædictis, illorūq. pro mēſa cōuentuali huiuſmodi applicationē & appropriationē ab ipſis Guhelmo, quamdiu in humanis egit, & deinde Iulio Antonio cardinalibus Protectoribus, vel de eorū mādato hactenus geſta ſūt, vel quæ poſthac per eundē modernū, ac pro tempore exiſtentē Protectorē gerētur, necnon ſtatuta, ſeu cōſtitutiones hactenus per dictā congregationē ſeu Monachos in Capitulis generalibus facta ſeu edita, ac de eiuſdē Iulij Antonij cardinalis Protectoris mādato per viros Religioſos, eruditos & pios reuiſa, examinata, & ab ipſo approbata, ex nūc prout ex tunc, & è cōtra, Apoſtolica auctoritate tenore præſentiū approbamus, cōfirmamus & innouamus, illiſq. perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, eaq. pręſētis ſcripti patrocinio communimus. Supplentes omnes & ſingulos iuris & facti defectus, ſiqui interuenerint in eiſdem.

Hic modo Pont. ea approbat, cum omnibus inde ſecutis.

Protectorēq. Ordinis præmiſſoru executorem deputat.

§. 4. Ac nihilominus eidē Iulio Antonio card. moderno & pro tempore exiſten. Protectori, per Apoſt. ſcripta mandamus, plenāq. per præſentes tribuimus facultatē, vt per ſe vel alium ſeu alios, etiam ſi videbitur, dicti vel alterius Ordinis Religioſos, ad integram executionem earundem litterarū iuxta illarū formā & tenorē, præſertim quo ad inſtitutionē menſarū conuentualiū, & ſeparationē bonorū, proprietatū & iurū à mēſis Abbatialibus, vbi opus erit, ac alias in omnibus & per omnia procedat, atq. in omnibus & ſingulis ſuperius expreſſis, & alijs quæ in litteris prædictis etiā nominatim ipſi Gulielmo cardinali cōceſſæ fuerāt facultatibus, tam quo ad negotia iā cępta, quam quo ad nō cœpta, vbi quādo & quoties opus fuerit, ſeu expedire iudicauerit, libere & licite vtatur, perinde acſi hæc ipſa ſibi ab initio expreſſe demandata, tributa & nunc harum ſerie de nouo ſingillatim cōceſſa fuiſſent.

Nouitios certo modo recipi indulget, non obſtāte conſtit. Sixti V quæ eſt ſupra fol. 602. Cum ac.

§. 5. Quoniā vero, ſiquando contingeret recipi Nouitios aliquos ſexdecim annis maiores, & in ea Prouincia capitulū Prouinciale aut nūquā celebraretur, aut admodum raro, tunc ſane nimis incommodum eſſet tū ob huiuſmodi cauſam, tum propter Monaſteriorum paucitatē, & locorū interualla, quibus inter ſe diiuncta & remota ſunt, generalis aut Prouincialis capituli celebrandi tempus expectare, & alias ſeruare formā in Cōſtitutione piæ mem. Sixti Papæ V. etiā prædeceſſoris noſtri, ſuper modo admittendi Nouitios ad habitum regularem, & eiuſdem Sixti prædeceſſoris declaratoria poſtmodum edita, præſcripta. Nos vnicuique Priori, ſeu Prælato cuiuslibet Monaſterij, Prioratus, Domus aut Loci regularis, & cōuentualis dicti Ordinis, vt de conſilio & conſenſu duorū aliorum eiuſdem Cōgregationis Priorum, ſeu Prælatorū, qui vicinioribus conuentibus præfuerint, necnon cōuentus ſeu Monaſterij ſeu Prioratus, aut Domus, vel loci, Nouitios etiam ſexdecim annis maiores, alioquin tamen habiles, quandocunq. ad habitum regularem eiuſdem Ordinis S. Baſilij recipere & admittere, etiā capituli Prouincialis aut Generalis, vel cuiuſuis alterius licentia, approbatione, aut conſenſu non requiſito, ac Nouitijs ipſis, vt poſtquam, vt præfertur, recepti fuerint inibi permanere, & legitimo tempore poſt annum probationis,

profeſſionem emittere libere & licite valeant, poteſtatem & licentiam, auctoritate & tenore præmiſſis concedimus & impartimur.

Contraria ſublatæ.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris de vnionibus committendis ad partes, ac valore fructuum exprimendo, necnon de non tollendo iure quæſito, ac generalis, & vniones perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, nouiſſime celebrati Lateranen. Conciliorum, ac rec. mem. Innocentij IV. quæ incipit, Volentes. & Bonifacij VIII. Roman. Pontificum de vna, & in eodem Concilio generali edita de duabus dietis, ac prædictis eiuſdem Sixti prædeceſſoris, alijsq. Apoſtolicis cōſtitutionibus, necnon Monaſteriorum & Ordinum prædictorum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eiſdem Monaſterijs, & Ordinibus, eorumq. Superioribus & perſonis, etiam Monaſteria, & Archimandritatus eiuſdē Ordinis in Commendam obtinen. per quoſcunq. Rom. Pont. prædeceſſores noſtros, ac nos & eandem Sedem, etiam per modum ſtatuti perpetui, ac initi & ſtipulati cōtractus, ac alias ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſcunque etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & alijs decretis, in genere & in ſpecie etiam ab immemorabili tempore quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis, ac etiam vſu receptis, ac quocunque tempore factis & promulgatis, tam quæ alias ipſe Gregorius prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit, & decreuit non obſtare, quam quibuſcunque alijs indulgētijs & litteris Apoſtolicis, ſpecialibus vel generalibus. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumq. totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica & indiuidua mentio habēda, & quæuis alia ad hoc requiſita forma ſeruanda foret, tenores huiuſmodi pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum, forma in illis tradita ad vnguem ſeruata, inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice & ad effectum præſentium duntaxat, ſpecialiter & expreſſe Motu ſimili derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque. aut ſi Commendatarijs, & perſonis prædictis vel quibuſuis alijs, communiter vel diuiſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, & ad verbū de indulto huiuſmodi mentionem.

Exemplis cre di iubet.

§. 7. Poſtremo volumus, vt earūdem litterarum exēpla etiam impreſſa, Notarij publici manu ſubſcripta, & Prælati Eccleſiaſtici ſigillo obſignata, eandem illam prorſus fidem vbique locorum, in iudicio & extra illud faciāt, quam ipſemet præſentes facerent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, ſuppletionis, roboris, adiectionis, communitionis, mandati, tributionis, conceſſionis, impartitionis, ac voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 1. die 29. Oct.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingēteſimo nonageſimoſecūdo, Quarto Cal. Nouemb. Pontiſ. noſtri Anno primo.

X V.

Inſtitutio Congregationis S.R.E. Cardinalium, ſuper gratijs & remiſſionibus bannitorum, & criminoſorum hominum Status Eccleſiaſtici, eorumque complicum & fautorum.

Hanc facultatem gratiandi, alias Pontificimet reſeruatam fuiſſe, conſtat ex conſt. 27. Pij IV. Nuper. fol. 40.

De materia autem bannitorum & exulum, ac receptatorum & fautorum, plene notaui ſup. in conſt. 6. Sixti Quinti. Hoc noſtri. fol. 49.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1592.

Dilectis filijs noſtris Antonio Maria, S. Mariæ de Pace, Saluiato, necnon Mariano SS. Marcellini & Petri titulorum Presbyteris de Camerino, & Alexandro S. Laurentij in Damaſo Diacono Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Exordium.

IN regēdis Populis S.R.E. temporali ditioni ſubiectis, quorum curam & tutelam nobis potiſſimum diuina prouidentia commiſit, eam duximus rationem iudicandam noſtræ paſtorali ſolicitudini maxime conſentaneam, vt peccantes quidem, & in peccato perſeuerantes publicæ præſertim quietis perturbatores, iuſtitiæ gladio nobis ipſius Domini auctoritate tradito coerceamus, pœnitentibus vero & ad cor reuerſis, paternæ clementiæ, & miſericordiæ viſcera non claudamus.

Cauſæ huius conſtitutionis.

Te ſcias iſtā Congregatiō nē eſſe perpetuā alijs pro tempore ſubrogatis Cardinalib. ſicut ſunt aliç eā ſimiles conſtitutiones, vt alibi dixi.

§. 1. Horum vtrumq. vel ab ipſo noſtri Pontificatus initio ſpectantes, cum Prouincias vniuerſas, & Populos eiuſdem Romanæ Eccleſiæ, à numeroſa Exulum, Latronum, Sicariorum, aliorumq. ſceleratorum hominum multitudine, omni facinorum genere miſerandum in modum vexatas inueniſſemus, coacti fuimus magnis laboribus & impenſis, aduerſus perditorum huiuſmodi hominum peruicaciam atque impœnitentiam, iuſtitiæ ſeueritatem dolenter quidem, ſed neceſſario exercere. Cumq. iam pleriſq. ex famoſis latronum ducibus, eorumq. impijs ſectatoribus diuina fauente gratia, & noſtrorum militū opera, captis, profligatis, aut de medio ſublatis, publicam quam vobis omnibus optabamus tranquillitatem, Deo adiutore, conſecuti ſimus, ad eam ſolidius firmandam, ſtabiliendam & conſeruandam, non mediocriter pertinere exiſtimauimus, nunc viciſſim ijs quæ ſuperfuerunt reliquijs nefariorum hominum, qui humiles & pœnitentes peccatum ſuum agnouerint, Apoſtolicæ clementiæ ſinum aperire, vt eos quantum in nobis eſt, à via perditionis ad viam ſalutis reuocatos, Chriſto Domino & Patriæ ſalubriter lucremur. Cum igitur intelligamus plurimos ex ſubditis noſtris in illa ſuperiorum temporum calamitate, ſiue metu, exulumq. minis territos, ſiue amicitia, neceſſitudine aut propinquitate permotos, ſiue priuatarum inimicitiarum occaſione impulſos, vt aſſeclas & propugnatores habere viderētur, aut quibuſuis alijs cauſis inductos, cum ſupradictis exulibus, ſicarijs, facinoroſiſq. hominibus verſatos eſſe, eoſq. domo & hoſpitio recepiſſe, cibaria præbuiſſe, eiſq. varijs modis fauiſſe. alios etiam cum delictorum interdum haud ita grauium ſibi conſcij forent, vt legum & Iudicum ſeueritatem vitarēt, ad ſocietatem & contubernium eorundem perditorum quaſi ad aſylum confugiſſe. nec defuiſſe aliquos, qui vel ſola animi leuitate, & iuuenili furore impulſi, ad oſtentādum animi aut corporis robur, vel forſan inopia & fame oppreſſi, & fere quotidianis per ipſos facinoroſos latrones vbique impune graſſantes, ſibi ſuoq. tenui patrimonio illatis damnis, ad extremam tolerādæ vitæ deſperationem adducti ſe eiſdem ſceleſtis comites adiunxerint. Quibus partim iam damnatis contumaciæ nomine, partim nondū manifeſto deprehenſis, ſi præteritæ culpæ abolendæ, ac veniæ, & abſolutionis ex Pontificia noſtra benignitate conſequendæ ſpes aliqua tribueretur, non plane arduum nec difficile foret illos, veteri malitiæ fermento expurgato, ad veram pœnitentiam, Chriſtianam vitam, & bonam frugem reuocari.

Facultates Cardd. de potestate, ſuper remiſſionib. bannitorum, eorumq. complicum & fautorum.

§. 2. Nos illius vices, licet imparibus meritis, gerentes in terris, qui ſuperbis reſiſtit, humilibus dat gratiam, paternum erga ſubditos noſtros animum, præcipuumq. charitatis affectum, modo ex corde reſipiſcant, ſuſcipere, eiſque nec penitus gratiam denegare, neque rurſus impunitatem ſine vllo delectu largiri decreuimus. Quare de veſtra ſingulari prudentia, conſilio & integritate plurimum in Domino confidantes, Circumſpectioni veſtræ, & duobus ſaltem ex vobis coniunctim procedentibus, plenam & liberam facultatem, auctoritatem, poteſtatem per præſentes tribuimus, omnes & ſingulas vtriuslibet ſexus perſonas, tam in hac Alma Vrbe noſtra, quam in alijs quibuſcunque Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, Oppidis

dis & locis, nobis & Apoſtolicę Sedi tam mediate quam immediate ſubiectis, & ſi eorum incolæ non ſint, & ad illa quoquomodo declinauerint, quæ commercium cum cuiuſuis generis bannitis, homicidis, ſicarijs, alijsq. ſupradictis facinoroſis hominibus habuerint, eos quoquomodo receptauerint, vel eiſdem cibum, potum, pecunias, veſtimenta, puluerem, pilas plumbeas, plumbum, arma & alia neceſſaria ſubminiſtrauerint, litteras, & nuncios eiſdem miſerint, ſiue ab eis acceperint, aut equos commodauerint, atque adeo ipſos etiam latrones publicos, viarum graſſatores, ſicarios, bannitos & exules, eorúq. fautores, & receptatores, etiam ſi cum ipſis bannitis delictorum complices, ſocij, participes, & in delictis patrandis vel bannitorum opera vſi fuerint, vel eis auxilium, conſilium, & fauorem præſtiterint, tam ſi dictis de cauſis delati, proceſſati, inquiſiti, & in contumaciam, ſeu alias condemnati ſint, [illegible] etiam antequam delicta ipſa in iudicio deducta ſint, & antequam proceſſum in quacunque inſtancia etiam de quibus nulla omnino ad Curiam notitia peruenerit, tam laicos quam clericos, & presbyteros, ſeculares & quorumuis Ordinum etiam Mendicantium regulares, cuiuſcunque dignitatis, gradus & conditionis fuerint, etiamſi ipſi delinquentes iuriſdictioni Epiſcoporum, vel cuiuſcunque alterius Curiæ Eccleſiaſticæ ſubiecti ſint, & cauſæ ipſæ, & crimina ad forum Eccleſiaſticum pertineant, & in eo proceſſus cœpti, & formati, & forſan etiam condemnationes ſecutæ fuerint, qui de admiſſis dolentes ab intimis, & à ſimilibus abſtinere proponentes, per ſe vel Procuratorem, aut Conſanguineos, vel affines, aut alios pro eis agentes, veniam humiliter petierint, ab homicidij etiam voluntarij, ac etiam multiplicati, & alijs quibuſcunque atrocibus, grauiſſimis, & enormiſſimis criminibus, exceſſibus, & delictis ab eis cõmiſſis, etiam ſi talia eſſent, quæ maiori, magiſq. ſpeciali expreſſione indigerent, necnon excommunicationis, alijsq. cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis, quas propterea incurrerunt (hæreſis, & læſæ Maieſtatis in primo capite criminibus dumtaxat exceptis) in vtroq. foro, ſi propter paupertatem, aut alias, vobis videbitur gratis abſoluẽdi, & liberandi, capitisq. & vltimi ſupplicij, exilij etiam perpetui, confiſcationis bonorum, non tamen Fiſco incorporatorum, aliaſque pœnas temporales, corporales, & pecuniarias, tam per noſtras quam etiam dictorum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, ac alias aduerſus talia perpetrantes quomodolibet inflictas, arbitrio veſtro remittendi, commutandi & moderandi. ſiue cum illis, quos pro abſolutione, & gratia huiuſmodi obtinenda ad nos remittendos duxeritis, componendi, & certam eis veſtro arbitrio compoſitionem taxandi, eoſdemque, ſi aut poſtquam pacem ab hæredibus, vel propinquis occiſorũ habuerint, ſeu partibus læſis ſatisfecerint, ac alias prout vobis viſum fuerit, ad patriam, famam, honores & bona, non tamen Fiſco incorporata, necnon in priſtinum & eum in quo ante commiſſa delicta erant ſtatum pleniſſime reſtituendi. omnemq. inhabilitatis, & infamię maculam, ſeu notam ab eis omnino abolendi. proceſſus quoſcunque contra eos in contumaciam, vel alias quomodolibet formatos caſſari, & aboleri mandandi. Necnon vniuerſis & ſingulis Prouinciarum, Ciuitatum, & locorum dicti Status Eccleſiaſtici Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Rectoribus, Locatenentibus, Poteſtatibus, alijſque omnibus Iudicibus ordinarijs, delegatis, & perſonis cuiuſcunq. dignitatis, ordinis & conditionis, quauis auctoritate fungentibus, ne ſic abſolutos moleſtare, inquietare, vel perturbare audeant, inhibendi, quinimmo vt proceſſus, decreta, bannimenta aut condemnationes, & acta quæcumque contra eos facta gratis omnino caſſent & aboleant, præcipiendi, cæteraque omnia faciendi & exequendi, quæ in præmiſſis, & circa ea neceſſaria fuerint, & opportuna.

Gratiati ab eis caueant de ſe repræſentando, & pro eis etiã cõſanguinei cogantur.

§. 3. Volentes & Apoſtolica auctoritate decernentes, quod omnes ij, quibus gratias, abſolutiones, remiſſiones etiam per modum compoſitionis vigore præſentium per vos concedi contigerit, & eorum vnuſquiſque idoneas cautiones, & fideiuſſiones de ſe repræſentando, ſub pœnis, & infra tempus arbitrio veſtro declarandum, præſtare teneantur, aut ſi propter inopiam id fieri nequeat, alias arbitrio veſtro ad cauendum pariter, ſiue ad ſe obligandum ſaltem cum iuramento de ſe repræſentando tã ipſi quam pro iis conſanguinei, vel affines propinquiori gradu coniuncti cogi & compelli, poſſint & debeant. Quæ quidem cautiones, obligationes, aut fideiuſſiones non temporales ſint, ſed perpetuo durent, nec vnquam ex quauis cauſa etiam iuridica à quoquam quauis dignitate vel auctoritate fungente, niſi de ſpeciali gratia Romani Pontificis manu ſignata, caſſari, aboleri aut quiſquam ab earum vinculis eximi, vel liberari valeat, quin potius omnes & quæcunque abolitiones, aut liberationes, ſi quas forſan de facto attentari contigerit, nullius ſint roboris & momenti. nec cuiquam ſuffragentur, quominus perſonæ prædictæ, vt prius obſtrictæ remaneant, & euueniente caſu ad obſeruantiam promiſſionum arctari & compelli poſſint.

Inſtrumentũ publ ci Notarij has gratias plene probet.

§. 4. Inſuper declaramus inſtrumentis tantum authẽticis conficiendis per Tabellionem, ſeu Notarium publicum veſtro iuſſu corã teſtibus, vt moris eſt, ſuper huiuſmodi gratijs abſolutionibus aut compoſitionibus per vos faciendis rogatum, nec alias plenam atque indubitatam fidem, in iudicio & extra illud adhiberi, idq. ad probandum facultatem vobis per præſentes attributam ſufficere, nec ipſarum præſentium inſertionem, nec aliud omnino adminiculum requiri.

Gratia de ſubreptione & obreptione minime notari poſſint.

§. 5. Neque abſolutiones, & gratias ſupradictas, ac quæcunque decreta, per vos vigore præſentium geſta, de ſubreptionis, obreptionis aut nullitatis vitio, intentionis vel alio quouis defectu notari, impugnari, inualidari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci poſſe, ſed illa perpetuo valida, & efficacia fore. Sicq per quoſcumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis aliter iudicandi facultate, iudicari & diffiniri debere. irritumq. & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Notarij in prædictis merces moderata ſit.

§. 6. Ipſum vero Notarium, ſeu Notarios tam à vobis ad præmiſſa adhibendos, quam in partibus de abolitionibus, & caſſationibus proceſſum, ſeu bannimentorum, aut decretorum pro tempore rogatos, iubemus exigua, & tenui mercede per voſmetipſos taxanda in Romana Curia, extra eam vero duobus tantum iulijs pro rogitu cuiuslibet abolitionis, & vno pro rogitu cautionis, ſeu fideiuſſionis omnino contentos eſſe, nec quicquam vlterius etiam pro atramento, cera, capſa, cordulis, ſigillo, carta, labore petere ſeu prætendere, aut oblatum recipere poſſe. & ſi receperit, pœnam priuationis officij Tabellionatus, & inhabilitatis perpetuæ ad illud exercendum, ac exilij perpetui à tota ditione prædicta ipſo facto incurrere.

Confirmatio bullare prohibentiũ Legatis, &c. ne bannitos remiſſionẽ bannitorum.

Ad hoc vide notata hic in rubr.

§. 7. Cæterum omnes & quaſcumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, & litteras Apoſtolicas, per quas in genere vel in ſpecie quibuſcunque Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, Gubernatoribus, & Officialibus Ciuitatum, Prouinciarum, & locorum dictæ ditionis temporalis Eccleſ. quauis dignitate & præeminentia, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, necnon Baronibus, & Domicellis, ſeu Dominis temporalibus Terrarum, Caſtrorum, & locorum dictæ ditionis, quauis etiam Marchionali, & Ducali, vel alia maiori auctoritate gradu aut titulo inſignitis, merumque & mixtum Imperium, & gladij poteſtatem habentibus, bannitos, & ſicarios prædictos abſoluendi, ſeu cum eis componendi, vel ad quamcumque gratiam admittendi facultas adimitur, & denegatur, illarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, harum ſerie approbamus, confirmamus & innouamus, illaſq. firmiter & inuiolate obſeruari iubemus.

Annullatio huiuſmodi remiſſionum.

§. 8. Districtius inhibentes vnicuique ex ſupradictis, ne quis eorum tale quidpiam attentare audeat, vel præſumat. & nihilominus quaſcumq. per eos forſan de facto concedendas gratias eo ipſo nullas, irritas & inualidas eſſe & cenſari, viribusque, & effectu omnino carere, nec ipſis impetrantibus prodeſſe, aut ſuffragari.

Eaſq. cõcedẽtium pœnæ.

§. 9. Contra ipſos vero concedentes, cuiuſcunque ſtatus, gradus, nobilitatis aut conditionis fuerint, etiam per viam inquiſitionis, querelæ, aut ex mero officio, tam

in Syndicatu quam alias quandocunque, ad pœnas non ſolum in prædictis Conſtitutionibus contentas, verum ad alias etiam grauiores, priuationis officiorum, dignitatum, & feudorum per eos obtentorum, inhabilitatiſq. ad illa, & alia in poſterum obtinenda, infamiæ, atque ignominiæ perpetuæ, ſine vlla ſpe veniæ procedi debere ſtatuimus & decernimus.

Clauſula derogatoria.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris, alijsque Apoſtolicis conſtitutionibus & ordinationibus, etiam contra huiuſmodi homicidas, bannitos & alios facinoroſos quomodolibet editis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, & innouatis, cuiuſcunque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus, noſtriſq. huiuſmodi litteris non expreſſa, aut omnino non inſerta, effectus gratiarum à vobis earundẽ præſentium auctoritate faciendarum impediri valeat quomodolibet vel differri. & de quibus, quorumq. totis tenoribus habenda eſſet in noſtris, vel veſtris litteris huiuſmodi mentio ſpecialis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Limitatio huius facultatis ad biennium, immo perpetua vt in rubr.

§. 11. Volumus autem facultatem vobis per præſentes conceſſam huiuſmodi, lapſo biennio à data præſentium numerando omnino exſpirare.

Abſolutis iniungenda eſt pœna ſalutaris a Confeſſarijs.

§. 12. Quodq. ij, qui prædictam libertatem, & indulgentiam in vim præſentium obtinuerint, pœnitentiam ſalutarem ſibi poſtmodum per Confeſſarios idoneos à locorum Ordinarijs approbatos, quibus plenam ſuper prædictis facultatem concedimus, iniũgendam adimplere teneantur.

Tranſumptorum fides.

§. 13. Earumdem vero præſentium exemplis etiam impreſſis, Notarij publici manu, & Prælati Eccleſiaſtici ſigillo munitis, eandem prorſus fidem, in iudicio & extra illud adhiberi debere, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. an. 1. die 3. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 3. Nouembris 1592. Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno a Natiuitate D.N. Ieſu Chriſti, 1592. Indictione 5. die vero 5. menſis Nouembris, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis diuina prouidentia Papa Octaui, Anno primo, ſupradictæ litteræ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum SS. Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad valuas Cancellariæ Apoſtolicæ per nos Io. Baptiſtam Bagus, & Franciſcum Baron prælibati S.D.N. PP. Curſor.

Hieronymus Lutius Mag. Curſ.

XVI.

Priuilegia pro Conclauiſtis, qui in Conclaui in quo hic Pontifex electus fuit interfuerunt.

Similes ac maiores gratias quiſque Pontifex concedere hactenus conſueuit, ſed poſui ſolummodo hanc bullam, & aliam S.D.N. Pauli V. nu. 3. non omittam, quia vix alia de cætero vſui eſſe poterunt.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Editę An. D. 1592.

Cauſa indultorum.

AEquitati conſentaneum cenſemus, Dilectos filios Conclauiſtas, qui in Conclaui in quo diuina fauente clementia, ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, Nobis & Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, vt familiares domeſtici inſeruiendo interfuerunt, quique ea de cauſa labores vigilias & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum, congruis fauoribus, gratijs & priuilegijs pro cuiuſq. meritis exornare.

Conclauiſtæ Pap. familiares fiunt Notarijq. Sedis Apoſt. &c.

§. 1. Conclauiſtas itaque prædictos, ac eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijsq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, eorum ſupplicationibus hac in parte inclinati, Conclauiſtas præfatos in veros indubitatos & nõ fictos familiares continuos Commenſales noſtros, & eos qui ex illis Clerici ſunt ſeu militiæ Clericali aſcribi deſiderant, quoſque venerabilis frater noſter Alphonſus Epiſcopus Oſtienſis Ieſualdus, & Dilecti filij noſtri tituli S. Mariæ in Transtiberim presbyter ab Altaemps, ac Franciſcus S. Marię in Via Lata Diaconus Sfortia, nuncupati Cardinales, gradu nobilitate & alijs meritis dignos tali honore iudicauerint, in noſtros & Apoſtolicæ Sedis Notarios recipimus.

Comitesq. Palatini Nobiles &c.

§. 2. Ac tam illos quam alios Conclauiſtas ſingulos qui ſigillatim ab eiſdẽ tribus Cardinalibus dignitatis honore approbati fuerint, Sacri Palatij, & Aulę Lateranen. Comites, ac Milites. Ac tam illos quam omnes & ſingulos alios Conclauiſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, Nobiles, quique Vrbis, vel alicuius alterius ex alijs Ciuitatibus tẽporali dominio noſtro & dictæ Romanæ Eccleſiæ mediate vel immediate ſubiectis Ciues eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Ciuitate tantum, quam ſigillatim eorum quiſque elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Ciues ad inſtar, nulla prorſus differentia inter eos & ſingulos alios veros originarios antiquiſſimos & Nobiles, ac participantes Ciues ipſius Vrbis, & Ciuitatis, ita vt ipſum ius Ciuilitatis, & ipſa ciuilitas, ad quoſcunque illorum hæredes eodem modo tranſeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium creamus, conſtituimus, deputamus, & nobilitatis ac ciuilitatis titulo, honore & inſignibus decoramus, aliorumq. familiarium continuorum Commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſeruientium, & in illius Tinello comedentium & bibentium, ac noſtrorum & dictæ Sedis Notariorum, Palatijq. & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, ac Nobilium & Ciuium huiuſmodi originariorum numero, & conſortio fauorabiliter aggregamus. ac pro veris indubitatis, & non fictis, familiaribus continuis Commenſalibus ac Notarijs noſtris Comitibuſque, Militibus ac Nobilibus, & Ciuibus haberi, & reputari volumus & mandamus.

Et eorum indultis gaudeãt

§. 3. Eiſque, vt in quibuſcunque impetrationibus, conceſſionibus & litteris, tam gratiam quam iuſtitiam concernentibus, ſe familiares continuos Commenſales noſtros, ac Comites, Milites, Nobiles & Ciues etiam originarios nominare, nec propterea, impetrationes, conceſſiones, & litteræ ipſæ ſubreptionis vitio ſubiaceant, ſed validæ & efficaces exiſtant. Necnon ex nunc deinceps in perpetuum, omnibus & quibuſcunque ac prorſus ſimilibus antelationibus, & antelationum prærogatiuis, priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, honoribus, gratijs, conceſſionibus & indultis ac iuribus, quibus alij noſtri familiares continui Commenſales tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem, ac quibus alij eiuſdem Sedis Notarij etiam de numero participantium exiſtentes, etiã ſi habitum & Rochettum Notariorum dictæ Sedis non deferant, Palatijq. & Aulæ prædictorum Comites, ac Milites & Nobiles ac etiam originarij & antiquiſſimi Ciues Vrbis, ſeu Ciuitatis, quam vt præfertur, elegerint, quique ex vtroque parente de Nobili & Ciue originario & antiquiſſimo procreati de iure, ſtatuto, conſuetudine vel ex aliquo ſpeciali priuilegio ſeu alias quomodolibet etiam quo ad aſſecutionem quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum. etiam per quaſcunque litteras, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in iudicio & extra, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiam ſi in Vrbe & Ciuitate huiuſmodi non habitauerint, perinde acſi de vere nobili genere ex vtroque parente Nobili originario, & antiquiſſimo Ciue procreati forent. ac huiuſmodi prærogatiuę, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, conceſſiones, indulta & iura, quę pro aliis Nobilibus & ciuibus originarij emanarunt, & quę ratione Nobilitatis & Ciuilitatis naturalis

lis & originariè alijs competunt, pro eiſdem Conclauiſtis in ſpecie emanaſſent aut emanarent, & eis naturaliter de iure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias com peterent, indulgemus.

Exemptio à ſolutione decimarum & impoſitionum &c.

§.4. Necnon eoſdem Conclauiſtas ſingulos, à ſolutione & exactione decimarum, & cuiuſcunque pedagi, ſubſidij, gabellæ, & cuiuſuis alterius oneris, tam ordinarij quam extraordinarij, vbicunque locorum, & ex quacunque quantumuis graui & vrgentiſſima ac inexcogitabili cauſa & occaſione impoſitorum, & pro tempore imponendorum, liberamus & eximimus, liberosq. & exemptos fore & eſſe decernimus. Diſtrictius inhibentes, ne exactores pedagiorum, decimarum, ſubſidij, gabellarum & onerum huiuſmodi, ad aliquam ſolutionem cogere & compellere, aut alij quicunque cuiuſcunque eccleſiaſticę vel ſecularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis, eos ſuper præmiſſis, eorumue vſu, poſſeſſione, vel quaſi, directe vel indirecte, quouis quæſito colore vel ingenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præſumant.

Remiſſio fructuum indebite perceptorum, ob omiſſionem horarum canonicarum &c. ac etiam irregularitates.

§.5. Ipſiſq. Conclauiſtis ſingulis, quoſcunque fructus, redditus, & prouentus eccleſiaſticos, ac etiam occaſione penſionum annuarum ipſis vel eorum alicui reſeruatarum, ratione omiſſionis horarum canonicarum indebite perceptos, cuiuſcunque quantitatis fuerint gratioſe remittimus & condonamus. Ac cum eiſdem ſuper inhabilitate propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod cenſuris huiuſmodi ligati, miſſas & alia diuina officia, (non tamen in contemptum clauium) celebrauerint, & alias diuinis ſe immiſcuerint, vt illa & alijs præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam ſacros & presbyteratus ordines, etiam rite promoueri, & in illis ac ſuſceptis per eos alias rite ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare libere & licite poſſint, auctoritate & tenore præmiſſis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Habilitatio illegitimorũ ad officia ſecularia &c.

§.6. Necnon eoſdem Concłauiſtas, ſiqui eorum defectum natalium patiuntur ex quocunque damnato & illicito, non tamen presbyteri, coitu ſuerint procreati ſint legitimamus, omnemq. ab illis genituræ maculam ſiue notam abſtergimus & abolemus. ac cum eorum ſingulis, vt in quibuſcunque bonis paternis & maternis, ac aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum vel aliorum quorumcunque, ſine tamen præiudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, vel alia de iure valida diſpoſitione, ſuccedere, & illa donationis, vel alio quouis titulo conſequi & habere. Necnon ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia ſecularia, publica & priuata eligi & aſſumi, illaque gerere & exercere, in omnibus & per omnia perinde ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent. Ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat, vt clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes & ſacros & presbyteratus ordines ſi nondum promoti exiſtunt promoueri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus huiuſmodi, illorumq. priuilegijs vti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, libere & licite valeant, dicta auctoritate earundem tenore præſentium, etiam de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Diſpenſatio circa delationem habitus & tonſuræ, pro Concłauiſtis habentibus penſionem centum ducat.

§.7. Et inſuper eiſdem Concłauiſtis omnibus & ſingulis, quod ratione quarumcunque penſionum ipſis & eorũ cuilibet (non tamen vltra ſummam centum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc & pro tempore reſeruatarum & reſeruandarum) in habitu & tonſura per felicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri deſuper editam declaratis & præſcriptis incedere, illosq. deferre minime teneantur, & ob non delationem habitus & tonſuræ huiuſmodi, amiſſionis earundem penſionum, vel alias pœnas in dicta conſtitutione contentas nullatenus incurrant, aut incurriſſe cenſeantur, dummodo tamen alias habitum decentem & honeſtum deferant, concedimus & indulgemus.

Litteræ Apoſ. gratis pro eis expediantur.

§.8. Præcipimus quoque & mandamus, quod omnes & quæcunque gratiæ, prouiſiones, commendæ, & quæuis aliæ litteræ Apoſtolicæ, ac etiam in forma breuis pro illis expediendæ, gratis vbique expediantur, & expediri debeant.

Indultũ quo ad penſiones.

§.9. Necnon Concłauiſtis prædictis & eorum ſingulis vt quicunque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitani, ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam, ad id per eos & eorum ſingulos eligendi ſeu eligendæ, quaſcunque penſiones annuas, eis & eorum ſingulis ſuper quibuſuis fructibus, redditibus, & prouentibus quorumcunque beneficiorum eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura, ſecularium & quorumuis Ordinum & Militiarum, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani regularium, ſeu fructus, redditus, & prouentus beneficiorum huiuſmodi reſeruatos, vſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera huiuſmodi, in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare & extinguere, ac poſtquam caſſatæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, tertiam partem omnium fructuum dictorum beneficiorum non excedentes, ſeu fructus, redditus, & prouentus huiuſmodi vſque ad ſummam prædictam, vni vel pluribus alijs perſonis eccleſiaſticis per eoſdem Concłauiſtas, et eorum ſingulos nominandis, etiam quæcunque, quotcũque, & qualiacunque beneficia eccleſiaſtica obtinentibus & expectantibus, ſimiliter eis quo ad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eiſdem modo & forma quibus eiſdem Concłauiſtis reſeruatæ vel reſeruati fuerint, etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu integre perſoluendas, ſeu per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & leuandas, reſeruare, conſtituere, concedere, & aſſignare, libere & licite valeant, concedimus & indulgemus. Decernentes ipſas translationes, & nouas reſeruationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum ſeu fructuum, redditituum, & prouentuum huiuſmodi, plenam roboris firmitatem obtinere. Ipſaque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus & prouentibus reſeruata fuerint, obtinentes, ad illas perſoluendas efficaciter obligatos fore.

Priuilegium de non regiſtrando.

§.10. Necnon eoſdem Concłauiſtas eorumue aliquẽ ad præſentes litteras in Camera prędicta inſinuandas, aut admitti & regiſtrari petendum minime teneri, nec illas etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, aut regiſtratæ non fuerint minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere.

Clauſulæ honus concilij in prælerua tiua.

§.11. Ac eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcũque, ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum reuocatoriis, vel qui illas limitarent aut moderarentur, quæ à nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibuſuis cauſis etiam vrgentiſſimis, & in fauorem fidei, ac diuini cultus augmentum etiam conſiſtorialiter, vel alias quauis auctoritate hactenus, vel in poſterum emanauerint comprehenſas, ſed quoties illæ emanabunt, toties eaſdem præſentes in priſtinum ſtatum repoſitas & reintegratas eſſe ac cenſeri.

Clauſula ſublata &c.

§.12. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios in quauis cauſa vel inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate et auctoritate, iudicari & diffiniri debere. irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputantur.

§.13. Quocirca mandamus dilectis filijs Reſcribendario, & Computatori litterarum Apoſtolicarum Scriptorum, ac alijs ad quos pertinet, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna indignationis noſtræ, vt litteras Apoſtolicas ſuper præmiſſis omnibus & ſingulis, tam coniunctim quam diuiſim, ac pro ſingulis quibus conceſſa ſunt, & ſeorſum ac ſeparatim, cum omnibus & quibuſcunque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro, vbique in omnibus officijs, & Abbreuiatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbique & Regiſtri, abſque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facienda, omni contradictione et dilatione ceſſantibus ſignent, expediant, & expediri faciant. Necnon Venerabilibus fratribus Amerin. & Camerinen. Epiſcopis, ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, litteras prædictas, ac omnia & ſingula in eis contenta, vbi & quando expedierit, ac quotiẽs pro parte dictorum Concłauiſtarum, ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemni-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

ter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant litteras, & in eis contenta huiuſmodi, inuiolabiliter obſeruari. Non permittentes Conclauiſtas prædictos per quoſcunque deſuper quomodolibet impediri ſeu moleſtari. Contradictores per cenſuras eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Derogatio contrariorũ. §. 14. Non obſtãtibus præmiſſis, ac de certo Notariorum numero, etiamſi ad illud nondum deuentum ſit, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac noſtra de præſtando conſenſu in penſionibus, necnon piæ memoriæ Pij Papæ Quarti, de ſimilibus vel diſſimilibus gratijs in dicta Camera infra tres menſes præſentandis & regiſtrandis, ac recolendæ memoriæ Pij Papæ Quinti prædeceſſorum noſtrorum contra illegitimos, necnon in Vniuerſalibus & Prouincialibus, ac Synodalibus Concilijs editis, ſpecialibus vel generalibus, conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorũ, Hoſpitalium, Ordinum, & Militiarum, ac etiam Vrbis, aliarumq. Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum, necnon Cameræ prædictæ, & quarumcunque Vniuerſitatum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, ſtabilimentis, vſibus, naturis, decretis, & etiam nouis reformationibus, necnon etiam legibus, tam Pontificijs quam Imperialibus, Regijs, & Ducalibus, ac etiã ſacris canonibus. priuilegija quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis Superioribus & perſonis, ac locis quibuſuis, in genere vel in ſpecie, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, necnon derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacionbus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibusq. & alijs decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac conſiſtorialiter, & alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cęterisq. contrarijs quibuſcunque. Volumus autem quod Sacriſta & Magiſtri Cæremoniarum Capellæ noſtræ, ac Medici, cæteriq. omnes & ſinguli, qui etiam in ipſo Cõclaui, nobis & Cardinalibos, aut Capellæ prædictis inſeruiendo interfuerunt, quibuſcunque priuilegijs & facultatibus per præſentes conceſſis, ad quæ habiles & idonei, à tribus Cardinalibus prædictis iudicati fuerint, gaudeant, & ſub illis comprehendi debeant.

Fides tranſumptorum. §. 15. Quodq. præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Curiæ, ſeu in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ perſonæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſę. Nomina Conclauiſtarum &c. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 1. 9. Nouemb. Dat. Romæ apud Sanctom Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, quinto Id. Nouembris, Pontificatus noſtri Anno primo.

XVII.

Inſtitutio Orationis Quadraginta horarum, alternatim & iugiter habendæ, in Eccleſijs & Pijs locis Almę Vrbis, ad pręſcriptam Eccleſiarum & temporis diſtributionem, cum indolgentiarum conceſſione.

Continuationem huiuſmodi Orationis præcepit S. D. N. Paulus V. die 10. Maij 1606.

Hactenus in Vrbe inſtituta fuit tempore Pij IV. Archiconfraternitas Orationis & Mortis, quæ ſingulis menſibus hanc celebrat Orationem, vt in eiuſdem Pij conſtitut. 22. Diuina. fol. 32. lib. 2.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Clero & Populo Romano, ſalutem & Apoſtolicam benedict.

Edita An. D. 1592.

Cauſa huius inſtituti. GRaues & diuturnæ Chriſtianæ Reipublicæ calamitates, quæ, peccatis promerentibus quotidie magis ingraueſcunt, paſtoralem ſolicitudinem noſtram, quam vniuerſę Eccleſiæ debemus, aſſidue commouent, magno ſane cum doloris ſenſu præſentium malorum, & impendentium periculorum metu, ſed præcipue cor noſtrum, & paterna viſcera noſtra transfigit luctuoſus ſtatus nobiliſſimi, & olim florentiſſimi Galliæ Regni, quod tot iam annos ſumma rerum perturbatione, & omnium malorum acerbitate conflictatur. ſerpũt in dies latius hęreſum incendia, iamque pari furore inflammati ſanctæ Eccleſiæ inimici hi-c hæretici, inde Turcæ, ceruicibus noſtris propius imm… nt, plane vt manifeſte omnibus appareat, ad tam multa incommoda repellenda inanem eſſe omnem operam hominum, inanes labores, & imbecilles vires, niſi cæleſtis gratiæ auxilio roborentur. quod vt conſequi poſſimus, confugiamus neceſſe eſt ad illam deſideriorum noſtrorum fidelẽ internuntiam, atque interpretem, & bonorum omnium conciliatricem Orationem, quæ ex corde humili, & animo contrito emiſſa, cælos penetrat, iram Dei mitigat, plagas & flagella auertit, & diuinę miſericordiæ impetrat abundantiam. eſt enim, vt ſancti Patres illam vocant, clauis cęli, & cum aſcendit Oratio, deſcendit Dei miſeratio. & quidem tanto facilius & vberius deſcendit, quanto maior fidelium ac piorum multitudo in vno charitatis ſpiritu copulata, continuatas adhibet preces.

Inſtitutio Orationis de qua in rubr. §. 1. Quare memores verbi Domini, quod eſt apud ſanctum Prophetam: Inuoca, inquit me, in die tribulationis, eruam te, & honorificabis me, ſtatuimus ad placandum Deum, vt auertatur ira eius à populo ſuo, & ad eius opem his difficillimis temporibus impetrandam, perpetuam ſine intermiſſione Orationem publice in hac Alma Vrbe ſic inſtituere, vt in Eccleſijs Patriarchalibus & inſignibus Collegiatis, necnon S. R. E. Cardinalium titulis & diaconijs, & Regularium, atque etiam Confraternitatum Eccleſijs, quæ ſeorſum deſcriptæ erunt, certis præfinitis diebus, pia & ſalutaris Quadraginta horarum Oratio celebretur. ea ſeruata Eccleſiarum & temporis diſtributione, vt die, noctuq., quauis hora, toto vertente anno, ſine intermiſſione Orationis incenſum in conſpectu Domini dirigatur.

Hortatio ad pie ibi orandum pro his exercitiis. §. 2. Quamobrem vos omnes, quos vti peculiares filios præcipuo complectimur affectu, vehementer in Domino hortamur, vt in hoc ſaluberrimo, & perneceſſario orandi ſtudio, vos ipſos pie & diligenter exerceatis. Pauperes omnes ſumus, & Dei gratia indigemus. bonorum omnium auctor, & largitor eſt Deus. nihil boni adipiſci, nihil mali euitare ſine eo poſſumus. petite ergo, & accipietis, pulſate & aperietur vobis. Orate pro Eccleſia ſancta Catholica, vt diſſipatis erroribus, vnius fidei veritas toto terrarum orbe propagetur. Orate vt peccatores redeant ad cor, & ne ſcelerum fluctibus abſorbeantur, ſed per pœnitentiæ tabulam ſaluentur. Orate pro Regum & Chriſtianorum pace & vnitate. Orate pro afflicto Regno Galliæ, vt qui dominatur cunctis regnis, & cuius voluntati nihil reſiſtit, Regno Chriſtianiſſimo, & optime de Chriſtiana religione merito, veterem pietatem, & priſtinam tranquillitatem reſtituat. Orate vt fidei hoſtes teterrimi Turcæ, qui furore & audacia incenſi, Chriſtianis omnibus ſeruitutem & vaſtitatem minitari non ceſſant, ipſius Dei Omnipotentia dextera conterantur. Orate denique pro nobis ipſis, vt Deus infirmitatem noſtram ſubleuet, ne tanto oneri ſuccumbamus, ſed det nobis in populo ſuo, verbo & exemplo proficere, & opus miniſterij noſtri adimplere, vt vna cum grege nobis, licet immeritis credito, ad vitam ſempiternã perueniamus, per aſperſionẽ ſanguinis Agni immaculati, quem in Altari offerimus, & Deo Patri repreſentamus, vt reſpiciat in faciẽ CHRISTI ſui, & parcat nobis peccatoribus, intercedẽte etiam aduocata noſtra ſanctiſſima Virgine Dei genitrice MARIA, Sanctiſq. omnibus cum CHRISTO Domino regnantib.

Hanc

Hanc orationẽ initiatur in Palatio Apostolico prima Dominica Aduentus.

§.3. Hanc autem piam orationem nos ipſi primum in noſtro Apoſtolico Palatio, prima Dominica ſacri Aduẽtus poſt Miſſarum ſolemnia inchoauimus, cum Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, & qui in Vrbe adſunt Epiſcopis & Prælatis, vt deinceps ſuo ordine in cæteris Vrbis Eccleſijs ad præſcriptam formam celebretur, & ſalutaris conſuetudo ſine intermiſſione orandi rite ac deuote inducatur.

Indulgentia pro orantibus. Sanctiſſ. D. N. Paul. V. eis in tribus horis orãdi arbitrariis eſſe indulſit.

§.4. Cæterum vt eo propenſius in hoc pio inſtituto perſeueretis, de Omnipotentis Dei miſericordia, & beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli auctoritate confiſi, omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, ac Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento refectis, qui in quacunque Eccleſia, vbi oratio eiuſmodi indicta fuerit, deuote orando vnam ſaltem horam perſeuerauerint plenariam peccatorum ſuorum indulgentiam concedimus & elargimur. ijs vero qui inibi pias ad Deum preces breuiori temporis ſpatio effuderint, ſeptem annos & totidem quadragenas de iniunctis ſibi, aut alias debitis pœnitentijs miſericorditer in Domino relaxamus.

D.P. An. 1. 25. Nouemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die vigeſimaquinta Nouembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno primo.

XVIII.

Nullitates iuriſdictionis citationis & mandati, & non aliæ, in omnibus Status Eccleſiaſtici Tribunalibus attendantur.

Hoc idem quo ad Tribunalia Vrbis iuſſit Pius IV. ſup. in eius conſt. 78. Cum ab ipſo fol. 80. Et ſpecialiter in Rota, in alia eius conſtit. 44. In Throno. ſup. fol. 58. Et in commiſſionibus cauſarum, id ſpecificari decreuit in altera eius bulla 59. Cum nuper. ſup fol. 84 Et eadem decreuit S. D. N. Paul. V. in eius conſtitut. 44. Vniuerſi. § 1.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Litium diſpendijs, & ambagibus, præſertim inter perſonas curæ & iuriſdictioni noſtræ, etiam in temporalibus ſubiectas occurrere, quantum in nobis eſt, cupientes.

Pius iv. tres tantum nullitates a Iudicibus Vrbis attendi decreuit, vt ſupra fol. 80 in eius bulla 58 Cum ab ipſo. & Hic Pont. ad omnes locum Status Eccleſiaſtici extẽdit.

§.1. Statutum fel. recordat. Pij Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri, ne Iudices Almæ Vrbis nullitates attendant, niſi ex defectu citationis, iuriſdictionis, aut mandati, ſed illis non obſtantibus ad expeditionem cauſarũ procedant, ad omnes & quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, Magiſtratus & Officiales, nedum Vrbis etiã Capitolinos, ſed in quibuſuis ditionis temporalis Eccleſiaſticæ, Prouincijs & Ciuitatibus, Terris, Oppidis & locis quamcunque iuriſdictionem exercentes, & quauis auctoritate & dignitate fungentes, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione extendimus & ampliamus, atque in quocunque Tribunali, aut Curia ſeculari, etiam Capitolina, vel eccleſiaſtica firmiter & inuiolate ſeruari.

Clauſ ſublata &c. appoſita.

§.2. Sicq. & non aliter per quoſcunque ex ipſis Iudicibus, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, etiã Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac Legatos etiam de latere, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi facultate, in quacunque cauſa & inſtantia etiam nunc pendente, aut in futurum mouenda eccleſiaſtica, prophana, ciuili & criminali, aut mixta, iudicari & diffiniri, & quibuſcunque nullitatibus præter ſuperius expreſſas nequaquam attentis, ad expeditionem cauſarum earundem procedi debere præcipimus & mandamus. Decernentes irritum & inane, ſi ſecus ſuper his per quoſcũque quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogat. addit.

§.3. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, necnon legibus etiam Imperialibus, earundemque Prouinciarum, Ciuitatum, Oppidorum, & locorum etiã dictæ Vrbis, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, ipſis, earumue conſilijs, Iudicibus, Magiſtratibus, Officialibus, Curijs, Tribunalibus, Collegijs, vel perſonis quomodolibet conceſſis, etiam ſæpius approbatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & indiuidua mentio, aut quæuis alia expreſſio habenda, aut quæuis alia forma ad hoc ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, perinde ac ſi ad verbum inſerti, & forma in illis tradita ad vnguem ſeruata foret, pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, ad effectum præſentium ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis credi iubet.

§.4. Volumus autem præſentium litterarum exemplis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Prælati eccleſiaſtici obſignatis eandem fidem haberi, quæ haberetur eiſdem præſentibus exhibitis vel oſtenſis, eaſdemq. præſentes in valuis Baſilicæ Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, affigi & publicari, ac poſt triginta dies cunctos quos concernunt perinde afficere, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 2. 9. Februarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, quinto Idus Februarij, Pont. noſtri Anno 2.

Publicatio.

Anno a natiuitate Domini noſtri Ieſu Chriſti 1593. indictione 6. die vero 22. menſis Martij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 2. ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ SS. Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per nos Ioannem Baptiſtam Bagni, & Franciſcum Baron Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

Baptiſta Preſſius mag. curſ.

XIX.

Approbatio conſtit. Pauli IV. & Pij V. circa leges & ordinationes à Iudæis vbique locorum obſeruandas. Et expulſio eorundem ab omnibus Ciuitatibus & Terris Status Eccleſiaſt. Roma, Auinione & Ancona exceptis.

Hanc conſtit. quo ad Hebræos orientales, & alios Anconæ domicilium habentes, hic idem Pont. declarauit infra in eius bulla 26. Ex Apoſtolica.

De materia Iudæorum notaui ſupra in Pauli IV. conſt. 3. Cum nimis. fol. 720.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

Caeca & obdurata Hebræorum perfidia, non ſolum ingrata eſt in Dominum, ac Redemptorem humani generis IESVM CHRISTVM Dei filium ipſis promiſſum, & ex ſemine Dauid ſecundum carnem natum, ſed neque etiam ſanctæ Matris Eccleſiæ, ipſorum conuerſionem patienter expectantis, magnam erga eos miſericordiam agnoſcit. quin immo pietati Chriſtianæ pro gratia iniuriam reddens, non ceſſat quotidie tot committere enormes exceſſus, tot deteſtanda patrare flagitia in præiudicium ipſorum Chriſtifidelium, qui eos in teſtimonium veræ fidei, & in memoriam paſſionis dominicæ, atque vt tandem reſipiſcant benigne tolerant, & recipiunt, vt nos grauibus querimonijs ea de cauſa ad nos perlatis impulſi, cogamur pro debito paſtoralis officij opportunum aliquod huic malo remediũ adhibere.

Paulus 4. leges edidit ſeruandas Iudæis à Statu Eccleſiaſtico degentibus, vt in rubr.

§.1. Sane iam pridem fel. record. Paulus Papa Quartus prædeceſſor noſter per ſuam ſub dat. pridie Idus Iulij, Pontificatus ſui Anno primo editam conſtitutionem, prudenti ac ſalubri conſilio certas præſcripſit leges, quas Iudæi in Terris ditionis Eccleſiaſticæ degentes ſeruare tenerentur.

Eaſq.

Pius V. approbauit in conſtit. 5 Ex poſtea de Statu Eccleſiaſtico expulſit in ſua conſt. 6. & 80 lul. 18 & 278.

§.2. Eaſq. poſtmodum recolendæ mem. Pius Papa Quintus itidem prædeceſſor, ſub dat. videlicet tertiodecimo Calendas Maij, Pontificatus noſtri Anno primo, nō ſolum innouauit, ſed etiam complura indulta & priuilegia, quorum obtentu Iudæi ſe tuebantur, abrogando, eādem Pauli prædeceſſoris conſtitutionem, aduerſus illa reſtituit, ac firmiter obſeruari præcepit. ac demum per alias ſuas litteras eos ab omnibus ditionis temporalis eccleſiaſticę Ciuitatibus, Terris, & locis, Vrbe Roma, et Ancona exceptis, perpetuo exulare iuſſit, prout in eorum litteris latius continetur.

Sed tamen Iudæi quam plures indulta & tolerantias aduerſus prædictas leges extorſerunt.

§.3. Quæ cum optima ſuadente ratione à ſancta hac Sede emanauerint, ipſi tamen Iudæi ſucceſſu temporis paulatim ab huiuſmodi vinculis ſe eximere anentarunt, & forſan ab alijs prædeceſſoribus noſtris, qui vt eos ab eorum caligine ad agnitionem veræ fidei allicerent, manſuetudinem Chriſtianæ pietatis non denegandam eis cenſuerunt, aliquas ſuper hoc tolerantias, ſiue indulta extorſerunt. Quibus poſtmodum contra piam eorundem prædeceſſorum mentem & intentionem praue abutentes, eo tandem ſunt progreſſi, vt aduerſus diuinas, naturales, humanaſq. leges, magnis & grauibus vſuris pecuniarum, quas præſertim à pauperibus & egenis exigunt, monopolijs illicitis, & fœneraticijs pactis, fraudibus, dolis in contrahendo, ac fallacijs, plurimos ciues & incolas ditionis temporalis eccleſiaſticæ, vbi commorantur, miſere exhauſerint, circumuenerint, bonis ſpoliauerint, ac tenuis potiſſimum fortunæ homines, præſertim ruſticos & ſimplices, non ſolum ad extremam inopiam & mendicitatem, ſed propemodum in ſeruitutem redegerint, multa præterea & quidem grauiora ſcelera, & flagitia, & ipſi commiſerint, & perdito cuique ac nequiſſimo in facinoris patrandis ſuam libentiſſime operam & quamcunque potuerunt opem præſtiterint.

Hic itaq; Pōtifex, dictas Pauli iv. & Pij V conſt. innouat & confirmat.

§.4. Nos igitur his, & alijs grauiſſimis de cauſis adducti, huiuſmodi nationem à pleriſque ex noſtris Populis, apud quos experientia docuit eam multo plus detrimenti afferre, quam boni ab ipſa ſperari queat, cenſuimus omnino expellendam. & tamen ne à nobis prorſus eiecta, ad gentes quæ CHRISTVM non norunt, diuertat, atque à via ſalutis reliquijs Iſrael prophetico ore promiſſæ longius recedat, eam ab amplioribus quibuſdam, aut nobis proximis Ciuitatibus, vbi facilius legum vinculis, & Iudicum ſeueritate in officio contineri poſſit, duximus nō repellendam. Ac proinde nos eorundem Pauli & Pij prædeceſſorum veſtigijs inhęrentes, primum quidem eorum conſtitutiones & litteras, quarum tenores pręſentibus haberi volumus pro expreſſis, harum ſerie approbamus & innouamus, illiſq. perpetuę, inuiolabilis, & inconcuſſę firmitatis robur adijcimus.

Priuilegia eis in contra rium conceſſa reuocat.

§.5. Deinde vero, vſu, & re ipſa edocti, quæ eiſdem Iudęis pręter illorum formam, pia & benigna eorum qui ſecuti ſunt, pręd eceſſorum noſtrorum indulgentia permiſſa fuerunt, ea, vt ſperabatur, minime profuiſſe, quin immo contra mentem concedentium, malitia Iudęorum in damnum Chriſtifidelium retorta extitiſſe, omnia et quęcunque ſiquę forſan à fim. mem. Pio Quarto, Sixto Quinto, & alijs Romanis Pontificibus pręd eceſſoribus noſtris, ſiue de eorum, vt aſſeritur mandato in fauorem eorundem Iudęorum, tam in Alma Vrbe tantum, quam in quibuſuis alijs ditionis temporalis Eccleſiaſticę Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis degentium, etiam ſuper hoc ipſo, vt vbilibet commorari eis liceat, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, vel ſub pręextu cauſę et tituli oneroſi, etiam vim contractus inducentis, aut alias conceſſa dicuntur, priuilegia, permiſſiones, indulta, aut capitula, quorum etiam omnium & ſingulorum tenores pro expreſſis, ac ad verbum inſertis habemus, in ea parte qua pręd ictis eorundem Pauli & Pij V. pręd eceſſorum, necnon pręſentibus noſtris litteris aduerſantur, aut vltra illas aliquid concedunt, harum ſerie reuocantes, caſſantes, abolentes, & annullantes, irritaq. caſſa & nulla decernentes.

Eoſdemq; pręcipit à toto Statu Eccleſiaſtico, præterquam ad Vrbe Roma,

§.6. Hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione pręcipimus & mandamus, vt omnes & quicunque Iudęi vtriuslibet ſexus, qui in quibuſuis ditionis noſtrę temporalis vniuerſę Ciuitatibus, etiam Bononien. & Beneuentan. Oppidis, Terris, Caſtris & locis, etiam ſub eadem ditione conſiſtentium, Baronum & Domicellorum quācunque iuriſdictionem, pręeminentiam, titulum, inſignia ſeu exemptionem habentium, ad pręſens reperiuntur, debeant omnino, intra tres menſes à die publicationis pręſentium litterarum in Romana Curia faciendę numerādos, ex einſdem ditionis temporalis, & Status Eccleſiaſtici finibus diſceſſiſſe & alio commigraſſe. Quin potius tam illos quam alios, ſiqui fortaſſe ad pręd ictum ſtatum accedent, iubemus in poſterum à tota ditione pręfata, non ſolum noſtris, ſed etiam perpetuis futuris temporibus ſine vlla ſpe redditus exulare. ita vt quicunque Iudęi ſiue incolę, ſiue peregrini, pręſentes aut futuri, in quauis dictę ditionis Ciuitate, Oppido, Terra, vel loco, etiam domicellorum & Baronum huiuſmodi quandocunque poſt lapſum trium menſium pręd ictorum inuenti fuerint, rebus omnibus ſpolientur, eęque Fiſci iuribus applicentur. eorum vero vnuſquiſque, qui ętate & corpore viribus ſatis firmis ad eam pœnam ſuſtinendam reperietur, ad triremes quo ad vixerit, ſit eo ipſo damnatus. Idq. in toto ſtatu pręd icto vbique ſeruetur (Vrbe Roma, & Auinionen. atque Anconitan. Ciuitatibus duntaxat exceptis) vbi eos, qui ad pręſens ibidem, vel alibi intra pręd ictum ſtatum degunt, ſi ad dictas potius Ciuitates quam alio ſe recipere maluerint, & prædictis de cauſis, & ad proſequendas cum Orientalibus mercaturæ negociationes, & comercia, & quia illos præſertim, qui noſtro & huius Sedis conſpectui proximi ſunt, pœnæ formidine à maleficijs temperaturos, atque interdum aliquos lumen veritatis facilius agnituros ſperamus, cenſuimus tolerādos.

Ancona & Auinione. Ad hoc vide quod notaui in rubr.

Statutis locorum, Apoſtolicisq. & canonicis ſanctionibus, & prædictis Pauli 4. & Pij 5. conſtitutionibus ligari declarat.

§.7. Verum his ipſis quos in tribus tantum prædictis Ciuitatibus commorari permittimus, Vniuerſis & ſingulis Iudæis præcipimus, vt Ciuitatum prædictarum in quibus pro tempore habitauerint ſtatuta fauorem Chriſtianorum concernentia, necnon edicta Ordinariorum, & Magiſtratuū, præcipue vero noſtras, ac prædictas Pauli, & Pij Quinti prædeceſſorum, & alias Apoſtolicas & canonicas, quæ circa ipſos Iudæos aliquid diſponunt cōſtitutiones inuiolabiliter obſeruent.

Executores huius conſtit. deputat.

§.8. Quocirca tam dilectis filijs noſtris in Alma Vrbe Vicario, & Sanctæ Romanæ Eccleſię Camerario, quam alijs vniuerſis & ſingulis ſtatus & ditionis eccleſiaſticæ Ciuitatum & Oppidorū & locorum Ordinarijs, necnō Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, & Gubernatoribus, nūc & pro tempore exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus eorum vnuſquiſque curet, quantum in ſe eſt, præſentes litteras nulla alia à nobis expectata iuſſione, aut mentis declaratione, debitæ executioni quamprimum demandari, ac deinde perpetuo firmiter & inuiolate obſeruari. nec ſolum quicquam contra illarum tenorem etiam prætextu hactenus conceſſorum indultorum, permiſſionum, ſiue conſuetudinum tolerare, indulgere, aut permittere, vel licentias aliquas concedere præſumant, ſed contra quoſcunque inobedientes & trāſgreſſores omni ſeueritate animaduertant. contradictores per opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Clauſulas derogatorias appoſit.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, necnon quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutis & conſuetudinibus, etiam iuramento &c. roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, tam per ſuperius nominatos, quam alios quoſcunque noſtros prędeceſſores Vniuerſitatibus eorundem Iudæorum, ſiue eorum aliquibus ſub quibuſcunque tenoribus & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, & ex quibuſuis cauſis etiam grauiſſimis & vrgentiſſimis, atque oneroſa vim contractus ſolemniter initi, vltro citroq. obligatorij inducentibus, tam in genere ſuper præmiſſis, & ſuper habitando in locis ditionis Eccleſiaſticæ eis beneuiſis, & ſuper exercendo quocunque mercaturæ genere, quam in ſpecie ijs qui in tribus prædictis Ciuitatibus commorantur, ſeu alias conceſſis, approbatis, & innouatis. quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro illorū ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & indiuidua mentio habenda, aut quęuis alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi pro expreſſis, ac forma ad vnguem ſeruata

ad

ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter & expreſſe harum ſerie derogamus. cęteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Formã publicationis ſubijcit.

§. 10. Volumus autem, pręſentes litteras in valuis Baſilicæ Principis Apoſtolorũ de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Curſoribus noſtris, vt moris eſt publicari, & elapſo termino ſuperius deſcripto, eos quos cõcernunt perinde afficere, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Trãſumptis credi iubet.

§. 11. Illarum quoq; transſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem fidem haberi, quæ ipſis originalibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo &c.

D. P. An. 2. 25. Februar.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, quinto Cal. Martij, Pont. noſtri Anno 2.

Publicatio.

Anno à natiuitate Domini noſtri Ieſu Chriſti 1593 indictione 6. die vero 13. menſis Martij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 2. ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ SS. Petri, & Io. Lateranen. de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, per nos Ioannem Baptiſtam Bagni, & Franciſcum Baron Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

Baptiſta Preſſius mag. curſ.

XX.

Contra Hebræos, tenentes legenteſq. libros Thalmudi, & alios hactenus damnatos, aut blaſphemias & contumelias in Deum & Sanctos continentes.

De libris Thalmudi, prima prodijt prohibitio ab Innoc. IV. in conſt. 2. Impia. fol. 62. & alia de his & ſimilibus libris, prodijt a Iul. III. in conſt. 24 Cum ſicut. fol 716. Alia autẽ de materia Iudæorũ indicauis in cõſt. praeced.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1593.

Exordium.

CVm Hebræorum malitia nouas in dies excogitet fraudes, quibus pernicioſa volumina, libroſq. impios, ac plane deteſtabiles, tum antiquitus damnatos, tum recens conſcriptos in vulgus proferat.

Approbatio prohibitionis libri Thalmudi & aliorum deteſtabiliũ ſcripturum.

§. 1. Nos & ipſis exitiale, & Chriſtiano populo periculoſum rati hanc eorum nequitiam conniuentibus oculis tolerare, ac pro noſtro paſtorali officio opportunũ huic malo remediũ adhibere volentes, adducti exẽplo complurium Romanorum Pontt. prędeceſſorũ noſtrorũ, pręſertim fe. re. Gregorij IX. Innoc. IV. Clementis IV. Honorij IV. Ioãnis XXII. Iulij III. Pauli IV. & Greg. XIII. qui ſæpius impiũ illud Thalmudi nũcupatũ, & alia ſimilia reprobata & deteſtanda ſcripta & volumina damnarunt, & retineri prohibuerunt, ſeu alias ex Chriſtiani Orbis Prouincijs & Regnis pio zelo exterminarunt, omnes & ſingulas eorundem prędeceſſorum ſuper hoc editas litteras, quarum tenores pręſentibus haberi volumus pro expreſſis, harum ſerie approbantes & innouantes.

Prohibitio Iudæis, ne libros & alia impia ſcripta retineant vel quouis modo vendãt.

§. 2. Atque illis hæc addentes, omnibus & quibuſcunque Vniuerſitatibus Hebręorum, eorumque ſingulis, tam in temporali S.R.E. ditione, quam etiam extra eam vbiuis locorum, & in quibuſuis Chriſtiani orbis partibus cõſtitutis, perpetuo prohibemus, ne quoſuis libros & codices impios Thalmudicos ſæpe damnatos, vaniſſimos caballiſticos, atq; alios nefarios à prædeceſſorib. noſtris prohibitos & condemnatos, necnon opera, commentaria, tractatus, volumina & ſcripta quęcunque, tam lingua Hebraica quam quauis alia hactenus conſcripta, aut verſa, edita, & impreſſa, ac in poſterũ conſcribẽda aut vertẽda, edenda vel imprimenda, cõtinentia ſeu cõtinentes, tacite vel expreſſe, hereſes vel errores cõtra ſacras veteris legis & teſtamenti ſcripturas, necnon contumelias, impietates, blaſphemias contra DEVM, ſanctiſſimam TRINITATEM, & Saluatorem noſtrum Dominum IESVM CHRISTVM, eiuſq. ſanctã Chriſtianam fidem, ac beatiſſimam ipſius Genitricem ſemper Virginem MARIAM, & beatos Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apoſtolos, alioſq. Sanctos DEI, ſacratiſſimam Crucem, ſacramenta nouæ legis, ſacras Imagines, & ſanctam Catholicam Eccleſiam, & Sedem Apoſtolicam, ac contra Chriſtifideles, pręſertim Epiſcopos, Sacerdotes, & alias eccleſiaſticas perſonas, atque etiã contra nuper ad eiuſdem CHRISTI fidem conuerſos ac Neophytos, & alias contra Religionẽ Catholicã, vel in quibus etiã impudicæ & obſcęnæ narrationes memorantur, etiam ſub prętextu quod expurgata fuerint, vel donec expurgentur, ſiue quod de nouo typis excuſa fuerint, mutatis nominibus, vel etiam ſub obtentu ſeu toleratia aut permiſſione, vt pręrendunt, Secretarij aut cuiuſuis perſonę ſacri Concilij Tridentini, aut Indicis librorum prohibitorum per rec. mem. Pium Papam IV. prædeceſſorem noſtrum editi, vel cuiuſuis indulti Apoſtolici, aut licentię per S.R.E. Cardinales, etiam Legatos aut Camerarium, ſeu Cameram Apoſtolicam vel Nuncios, etiam cum poteſtate Legati de latere, aut locorum Ordinarios, ſeu Inquiſitores hęreticę prauitatis forſan quomodolibet conceſſæ, aut quouis alio quæſito colore, legere, habere, vel retinere, emere vel vendere, aut euulgare vllo modo audeant vel præſumant.

Reuocatio quarũcunq; facultatũ, licentiarum & indultorũ, illa tenendi.

§. 3. Omnes vero & quaſcunq; facultates, litteras, permiſſiones, indulta, tolerantias legendi, tenendi, etiam ad tẽpus certum vel incertum, vel ad effectus prędictos, & ſub ſimilibus vel alijs pręrextibus quęcunq;, vt pręfertur, prohibita ſcripta, volumina, libros, & alia ſupradicta quibuſuis Iudęis, in genere vel in ſpecie, à prędeceſſoribus noſtris, & dicta Sede Apoſtolica ſeu eius Legatis etiam de latere, vel Nuncijs aut Inquiſitoribus hęreticę prauitatis, aut locorum Ordinarijs, vel quibuſuis alijs, quauis dignitate vel auctoritate fungentibus, etiam S.R.E. Cardinalibus, eiuſq. Camerario ſeu Camera prædicta, ſub quibuſuis verborum formis & conceptionibus, & quibuſuis etiã derogatoriarum derogatorijs clauſulis, ac vim cõtractus inducentibus, irritantibuſq. & alijs decretis, etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, ſeu ad quorumcunque Principum, etiam Regali, Ducali, vel alia quacunque præeminentia fulgentiũ inſtantiam, vel eorum intuitu conceſſa, auctoritate & tenore præmiſſis reuocamus, irritamus, & annullamus, ac pro reuocatis, irritis & penitus infectis in perpetuum haberi volumus.

Prohibitio cõcedẽdi has licentias, & eis vtendi.

§. 4. Diſtrictius inhibentes, tam quibuſcunq; ex prędictis, quauis auctoritate & facultate ſuffultis perſonis, ne huiuſmodi licentias, tolerãtias, indulta quoquo modo cõcedere, quam Iudęis, ne illis ſic per pręſẽtes reuocatis, aut poſthac forſan de facto cõceden. vti, aut earum pretextu ſeu alias quomodolibet libros prędictos retinere, legere, deferre, emere, vendere, aut de nouo edere pręſumant.

Præfixio termini ad eiuſmodi libros conſignãdos quibus, aut locorum Ordinarijs.

§. 5. Quinimmo ſiquos ad præſens habent, eos ſtatim intra decem dies Romæ in officio Sanctæ Romanæ et vniuerſalis Inquiſitionis, extra Vrbem vero intra duos menſes à die publicationis præſentium numerandos, locorum Ordinarijs ſeu Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, à quibus poſtmodum abſque alio mandato noſtro, nulla interpoſita mora comburantur, exhibere, tradere & conſignare omnino teneantur & debeant.

Pœnarum inflictio in cõtrauenientes.

§. 6. Præcipientes, tam ipſis Iudæis quam quibuſcunq; Typographis, Bibliopolis, ſeu mercatoribus, & alijs quibuſcunque Chriſtifidelibus, etiam cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis vel conditionis exiſtentibus, ſub pœnis amiſſionis librorum, & publicationis omnium bonorum, Fiſco eius Principis in cuius ditione libri reperti fuerint applicandorum, ac alijs etiam grauioribus & corporis afflictiuis arbitrio Diœceſani, ac etiam Inquiſitoris, ſi ibi fuerit, ſtatuendis ac moderandis, necnon quo ad Chriſtianos, etiam excommunicationis maioris latæ ſententiæ per vnumquemque contrafacientem eo ipſo incurrendę, ne huiuſmodi libros & alia ſcripta ſuperius prohibita, vt præfertur retinere, habere, legere, edere, typis excudere, ſeu imprimere, deſcribere, vel exemplare, aduehere, emere, vendere, donare, commutare, aut alias quomodolibet diſtrahere vel alienare.

Et in fautores Hebræorum in præmiſſis.

§. 7. Neue quiſquam, etiam ſub prædictis & alijs pœnis contra fautores Apoſtatarum à fide & hæreticorum à fa-

à ſacris canonibus & cõſtitutionibus Apoſtolicis inflictis, ipſis Hebræis, pro habendis, ſcribendis, ſeu imprimendis huiuſmodi libris, vel vndecunque afferendis ſeu tranſuehendis, aut pro eorundem legendorum licentia de cætero impetranda, opem, conſilium, auxilium vel fauorem præſtare aut impendere quoquo modo audeat.

Deputatio executorum huius conſt.

§. 8. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris tam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem in toto terrarum Orbe generalibus Inquiſitoribus, quam etiam Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſq. locorum Ordinarijs, & Inquiſitoribus quibuſcunq; eiuſdem hęreticę prauitatis, in quibuſuis Regnis, Prouincijs, & Ciuitatibus pro tempore exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi et eorum ſinguli, in Ciuitatibus, Terris, & locis, vbi Iudęi cõmorantur, tam in eorum Synagogis & locis publicis, quã priuatis, domibus aut officinis, & alias vbiq; locorũ etiam apud Bibliopolas Chriſtianos pędictos ſic prohibitos libros & ſcripta, per ſe vel alium ſeu alios ab eis deputãdos diligentiſſime perquirant, & contra eos qui ſuper retẽtione huiuſmodi culpabiles reperti fuerint, ad prædictarum & aliarum etiam grauiorum eorum arbitrio pœnarum executionem procedant. Contradictores necnon inobedientes quoſcunque, eisve auxilium conſilium, vel fauorem præſtantes, per opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, necnon conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, dictis Hebræis, eorumve Vniuerſitatibus, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis & decretis, in genere vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, etiam ſępius approbatis &, innouatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi alias pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & indiuidua mentio habenda, ſeu quęuis alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, necnon formas, &, decreta in illis appoſita, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis quo ad reliqua in ſuo robore permanſuris, ad effectum pręmiſſorum ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Forma & effectus publ. huius conſt. Quo publ. habes hic in §.

§. 10. Volumus autem præſentes litteras, ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, atque in platea quæ Iudæorum nuncupatur, per Curſores noſtros publicari, earum exemplis inibi affixis, as dimiſſis, ac poſt huiuſmodi publicationem & elapſum terminum ſuperius præſcriptum, cunctos & ſingulos quos concernunt, perinde arctare atque afficere, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumpti fides.

§. 11. Illarumq. exemplis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eãdem prorſus fidem in iudicio & extra illud haberi, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrę approbationis, innouationis, additionis, prohibitionis, reuocationis, irritationis, annullationis, voluntatum, inhibitionis, pręcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. A. a. 28. Februar.

Dat. Romæ apud Sanctum petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, pridie Calend. Martij, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Publicatio.

Anno à natiuitate D. 1593. indict. 6. die vero Sabbati 3 menſis Aprilis, Pont. Sanctiſſimi in Chriſto patris & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papa VIII. anno eius ſecundo, retroſcripta littera Apoſt. affixa & publicata fuerunt in valuis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, in acie Campi Floræ, & in Platea nuncupata Iudæorum, relictis in eis copijs affixis per nos Io. Bapt. Bagni, & Franciſcũ Baron S. D. N. Papæ curſ. Baptiſta Proſſius mag. curſ.

XXI.

Reformatio circa electionem Præpoſiti generalis, aliorumq. Prelatorum Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi de Obſeruantia, ſub regula S. Auguſtini, & Capitulorum generalium & Dietarum celebrationem, totiusq. Ordinis ſalubrem directionem.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1593.

Exordium.

QVæ ad proſperam religioſorum directionem, ac reformationẽ pertinent, ea libenter concedimus, prout in Domino ſalubriter cõſpicimus expedire. Sane cum poſt futura feſta paſchalia, Capitulum generale Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi in Monaſterio S. Petri de Hoſp. Lauden. diœceſis celebrandum ſit, nos qui Congregationẽ ipſam ad priſtinam regularis obſeruãtię normã reduci ac reformari maxime cupimus, nonnulla quæ in eodem Capitulo publicari, & deinceps perpetuo in eadem Congregatione obſeruari volumus, & ſtatuenda cenſuimus.

Approbatio actorũ in Capitulo gen. & Dieta vltimo loco habitis.

§. 1. Motu igitur proprio & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, & de Apoſtolicæ Sedis plenitudine, cum acceperimus ex diuerſarum Apoſtolicarum conſtitutionum diuerſis temporibus, à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, pro eadem Congregatione factarum forſan inuicem contrarietate, in Capitulo generali Mantuæ vltimo celebrato, ac in Dieta generali de menſe Octobris proxime præterito habita, omnia in illis geſta iuxta patrum conſtitutum præſcriptum ad vnguem fieri non potuiſſe, immo forſitan aliquibus earundem conſtitutionum aliqua ex parte contrauentum extitiſſe, & ideo de illorum validitate ab aliquibus hæſitari potuiſſe & poſſe, nos omnia & ſingula, tam in prædicto Capitulo quam in Dieta generali huiuſmodi facta geſta, ſtatuta & ordinata, quatenus tamen ſacris Canonibus &, Concilij Tridentini decretis, ac regularibus eiuſdem Congregationis inſtitutis ſint conformia, etiam ſi in illis conſtitutionum prædictarum omnium & ſingularum forma ad vnguem minime ſeruata, aut contra aliquarum ex illis diſpoſitionem ex illis forſan facta fuerunt, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium validamus, confirmamus, & approbamus, omneſq. & ſingulos pręmiſſos, & alios quoſcunque iuris & facti defectus, ſiqui in eiſdem interuenerint ſupplemus, ac valida firma & efficacia fore, ſuoſque plenarios ſortiri & obtinere effectus decernimus.

Iuſſio confirmãdi Georgiũ Lucianũ Præpoſitum gen. pro alio intrante.

§. 2. Inſuper quia per alias noſtras in ſimili forma breuis litteras, dilectum filium Georgium Lucianum Cremonen. eiuſdem Congregationis Præpoſitum generalem in prædicta Dieta generali, in Virgilij de Mantua olim eiuſdem Congregationis Præpoſiti generalis prædefuncti locum canonice electum, ad triennium proximum à die celebrationis proximi futuri Capituli generalis numerandum confirmauimus, prout in illis litteris plenius continetur. Dilectis filijs Diffinitoribus, Conſultoribus, Prioribus, & alijs in dicto Capitulo præſidentibus, ac vocem habentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ pœna præcipimus &, mandamus, ne circa electionem noui Generalis quicquam intentare, aut quoquo modo innouare pręſumant, ſed iuxta prætenſarum noſtrarum litterarum ſeriem, eundem Georgium ad huiuſmodi triennium in Generalem confirment & recognoſcant, eidemque Prioratum aliquem eiuſdem Congregationis iuxta illius regularia inſtituta per eum dicto triennio durante, tenendum, regendum, & gubernandum, qui etiam totius Ordinis caput durante officio Generalatus exiſtat, aſſignent & concedant. irritamque nihilominus & inanem, quamcunque electionem, ſeu aliam diſpoſitionem ſecus faciendam fore, nulliſq. viribus ſubſtituram decernimus.

Gregor. 13. in eius conſt. 99. Ex quo. 1570. edita.

§. 3. Præterea quia vt accepimus, in litteris ſeu conſtitutione fel. record. Gregorij Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri, quę incipit. Pro noſtri muneris officio, ſuper ſtatu

dictæ

In ad preces Cõgregationis ſtatuit, quæ alias con ſtitutionibus aduerſantur.

dictæ Congregationis ſub dat. die 24. Pontificatus ſui anno quarto expedita, inter alia diſponitur, quod deinceps dictæ Congregationis Præpoſitus generalis, Viſitatores, Conſultores & Diffinitores, ex numero Priorum ab ipſiſmet Prioribus tantum eligerentur. Et quod occurrente vacatione alicuius Prioratus, ad illum non eſſet aſſumendus, niſi qui tempore vacationis & electionis alicuius Monaſterij Vicarius eſſet. Quodque Viſitatores Monaſteriorum Sancti Alexij de Vrbe, & Sancti Pauli Albanenſis, in generali Capitulo & Diffinitoribus eligendis vocem non habeant. Et quod Procuratores qui ab vnoquoque Monaſterio ad Capitulum deſtinantur, voce actiua & paſſiua in eodem Capitulo generali careant, prout latius in eiſdem litteris vel conſtitutione continetur, quæ omnia regularibus eiuſdem Ordinis inſtitutis aduerſantur, atque in benemeritorum, idoneorumq. religioſorum præiudicium tendunt.

Hic ideo Põt. decernit Præpoſit. Cõſultores, & Diffinitores, eligi poſſe, tam ex Priorib. quã alijs ſubditis.

§. 4. Nos prædicta & aliæ cuicunque conſtitutioni Apoſtolicæ de ſimili materia diſponenti, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, in hac parte ſpecialiter & expreſſe derogantes, harum ſerie perpetuo ſtatuimus & ordinamus, quod poſt hac tam generalis Præpoſitus quam Conſultores & Diffinitores, tam ex Priorum quam ſubditorum.

Prioreſq. etiam ex non Vicarijs.

§. 5. Ipſiq. Priores etiam ex eorundem ſubditorum non Vicariorum tantum.

Procuratorẽ generalẽ ex omnibus ſubditis.

§. 6. Procurator vero generalis ſimiliter eiuſdem Congregationis, tam ex ſubditorum quam priorum numero, ſine tamen earum reſidentiarum præiudicio, & dummodo alias idonei & ſufficientes exiſtant, eligi & deputari poſſint & debeant.

Vocẽ quiſq; habeat in Capitulis generalibus & Dietis, prout habebat ante bullam Greg. xiij.

§. 7. In generalibus vero & alijs intermedijs Capitulis, ſeu dietis, omnes qui iuxta eorundem regularium inſtitutorum diſpoſitionem, locum & vocem habere poſſunt & debent, ſicut antequam conſtitutio Gregor. præterita emanaſſet, poterant ac debebant, locum ac vocem huiuſmodi, ad quem omnes & ſingulos aduerſus præteritam conſtitutionem in priſtinum reſtituimus, reponimus & reintegramus, libere & abſque aliquo impedimento habeant, & habere poſſent ac debeant.

Præpoſiti gener. & Priorũ officia trien nio durent & non confirmentur.

§. 8. Ex præmiſſis tamen eidem, aut alijs conſtitutionibus Apoſtolicis circa ea quæ diſponunt, vt generalis Præpoſitus & Priores, aliique officiales triennales eſſe debeant, minime derogatum, aut alias præiudicium illatum eſſe aut cenſeri, ſed illorum reſpectiue officia huiuſmodi ad triennium durare debere, vltra quod in illis minime confirmari, ſed Priores de vno ad aliud Monaſterium transferri tantum poſſe declaramus & decernimus.

Ambitus prohibetur.

§. 9. Inſuper omnes & ſingulos prædictæ Congregationis Religioſos, qui pro obtinendis in ipſa Congregatione dignitatibus, muneribus vel officijs, litteras commendatitias, fauores, gratias, preces à quibuſcunque perſonis, tam eccleſiaſticis quam ſecularibus cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, etiam Cardinalatus dignitate, & quacunque ſeculari, etiam Marchionali, Ducali, Regali, vel Imperiali poteſtate & præeminentia fungentibus ac fulgentibus, requirere & mendicare, aut alias ab ipſis etiam non requiſitis, ſed ſponte omnino delatis, quoquo modo vti auſi fuerint, omnibus & quibuſcunque dignitatibus, officijs, muneribus, & alijs oneribus & honoribus ipſius religionis per eos obtentis, necnon voce actiua & paſſiua perpetuo priuati, ac ad illa & alia quæcunque deinceps obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces, etiam abſque alia declaratione, ſed tantummodo ex ipſa litterarum, fauorum, gratiarum, etiam oretenus porrectarum huiuſmodi probatione exiſtant eo ipſo.

Contrarijs Pontificijs cõſtitutionibus derogatur, & nõ contrarijs approbationis robur adijcitur.

§. 10. Cæterum conſtitutiones omnes quorumcunque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum pro felici gubernio & directione dictæ Congregationis hactenus emanatas, quorum omnium & ſingulorum tenores & datas præſentibus pro expreſſis haberi volumus, in his tamen quæ præſentibus noſtris non aduerſantur, perpetuo confirmamus & approbamus, illiſq. perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omneſque & ſingulos, tam iuris quam facti defectus, ſi qui interuenerint in eiſdem ſupplemus. in illis autem in quibus præſentibus noſtris aliquo modo aduerſari prætendatur, illis ſpecialiter & expreſſe derogamus ac derogatum eſſe volumus.

Clauſ. preſeruatiuæ adiũguntur.

§. 11. Decernentes præſentes litteras nullo vnquam tempore, de ſubreptionis aut obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, aut quouis prætextu vel occaſione infringi, reuocari, retractari, ſuſpendi, limitari, aut in ius vel controuerſiam reuocari, neque ſub quibuſcunque ſuſpẽſionibus, reuocationibus, limitationibus, moderationibus, aut contrarijs diſpoſitionibus pro tempore faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties illæ in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas eſſe & cenſeri.

Clauſulaque ſublata &c.

§. 12. Sicque & non alias per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, & dicti Ordinis Protectores, & alios Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de latere Legatos, ſublata eis et eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præpoſitus, Viſitatores & Diffinitores, & alij exequtores exiſtãt.

§. 13. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ moderno ac pro tempore exiſtenti Præpoſito generali, ac Viſitatoribus, Diffinitoribus, Prioribus et Monachis, vniuerſis & ſingulis eiuſdem Congregationis, quatenus omnia & ſingula in præſentibus noſtris, ac in alijs Apoſtolicis litteris & conſtitutionibus contenta, quæ per præſentes reuocata non ſint, obſeruent, & ab alijs ad quos ſpectat obſeruari curent. eaque inter eiuſdem Congregationis regulas & conſtitutiones regulares deſcribi & adnotari, ac exemplari, regulaſque & conſtitutiones ipſas regulares ad præſentis noſtræ aliarumque Apoſtolicarum conſtitutionum præſcriptum aptari faciant.

Cõtraria ſubmouentur.

§. 14. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in prouincialibus, ſynodalibus & vniuerſalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus, conſtitutionibus & ordinationibus, ac eiuſdem Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis ipſi Congregationi, eiuſque Superioribus, & quibuſuis alijs perſonis, ſub quibuſcunque verborum formis & tenoribus, ac derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & alijs decretis, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, cõfirmatis, & approbatis. quibus omnibus & ſingulis etiã ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum inſerta, mentio ſeu alia expreſſio habenda eſſet, tenores huiuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime derogamus & derogatum eſſe volumus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

D.P. An. 2. 14. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die decimaquarta Aprilis, milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Subſequitur Reformatio circa totius Ordinis bonum regimen.

Edita An. D. 1596.

SAnctiſſimus Dominus noſter Dominus Clemens Papa Octauus & cæt.

De Chori ſeruitio.

Nullus omnino prætextu cuiuſcunque priuilegii vel Superioritatis etiam generalatus, à ſeruitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cũ Lectoribus au-

tem & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus quibus eos legere aut prædicare cõtigerit, diſpenſare poſſint. Idem quoque præſtare valeant, cum ægrotis & ſtudiorũ cauſa legitime impeditis. In eos qui negligentes aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præſcriptum conſtitutionum, etiam alimenti, ſi opus fuerit ſubtractione.

Sacræ ſcripturæ lectione.

§. 1. Lectio ſacræ ſcripturæ, vel caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus, in ſingulis Monaſterijs habeatur. ad quam Monachi omnes conueniant, eaq. abſoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe vtiliter exerceant.

Paupertatis voto.

§. 2. Quo Trident. Concil. decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelius obſeruent, præcipit, vt nullus ex Monachis, etſi Superior ſit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, cenſus, eleemoſynas, ſiue ex concionibus, ſiue ex lectionibus, aut pro Miſſis, tam in propria Eccleſia quam vbicunque celebrandis, alioue ipſorum iuſto labore & cauſa, & quocunque denique nomine quæſita, etſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Monaſterij poſſidere poſſint. ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Monaſterio incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecunijs ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit. Neque ſuperioribus, quicunque illi ſint, vllo pacto liceat, eiſdem Regularibus, aut eorum alicui bona ſtabilia, etiam ad vſumfructum, vel vſum, adminiſtrationem, vel commendam, etiam depoſiti aut cuſtodiæ nomine concedere. Eorum vero, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat vt proprium, neque vt proprio vtatur. Nulla quorumcunque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia vel mobilia, Monachos excuſare poſſint, quo minus culpæ & pœnæ ab eiuſdem Concilij decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ obnoxij ſint. etiamſi Superiores aſſeuerent huiuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe. quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

Veſtitu & ſupellectili.

§ 3. Monachorum veſtitus & ſupellex cellarum, ex communi pecunia comparetur, & omnino vniformis ſit omnium Monachorum, & quorumcunque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſunt, conueniat. ita vt nihil ſuperflui admittatur, nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur. Quæcunque Monachorum veſtes, ſiue laneæ ſiue lineæ, omniſq. alia ſupellex, tam pro veſtitu quam pro accubitu neceſſaria, in aliquem commodum Monaſterij locum deferantur, ibique ab vno vel duobus Monachis huic muneri deputatis diligenter cuſtodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportune poſſint.

Cibo & pitātia.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicunque illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemque obſonio, ſiue eadem, vt aiunt pitantia in communi menſa prima vel ſecunda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur. neque ſingulare aliquid, quo priuatim quiſque in cibum vtatur, vllo modo afferri poſſit. Siquis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat niſi panem & aquam.

Peculiaribus præſtationibus ratione officiorum.

§. 5. Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus aut præſtationes peculiares ratione officiorum habẽt, earum accepta & expenſa in libro diſtincto fideliter ac diligenter adnotari curent. neque in alios vſus, quam ratione officij neceſſarios quicquam expendant. quando vero contigerit ipſos in aliquo Monaſterio immorari, eã quantitatem pecuniæ in commune conferant, ex qua ſibi & ijs qui ſecum erunt, victus ad præſcriptum regulæ ſuppeditetur.

Adminiſtratione bonorũ cuiuſcũq; monaſterij.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorum adminiſtrationem bonorum, & aliarum rerum, diſpenſationemque pecuniarum & redditũum ſui Monaſterij, etiam nomine Monaſterij per ſe ipſum habere ſiue exercere poſſit, ſed vniuerſum id onus tribus Religioſis eiuſdem Monaſterij à Generali ita demandetur, vt vnus rerum & bonorum redditũumque colligendorum & exigendorum curam habeat, alter tanquam Depoſitarius pecunias ac cætera ab illo collecta & exacta fideliter aſſeruet. alius de pecunijs & rebus à Depoſitario acceptis, Priori & Monachis, ac Monaſterio vniuerſo de neceſſarijs, mandante tamen ipſo Priore, non ſecundum proprium affectum, ſed iuxta charitatis regulam, velut bonus diſpenſator prouideat. Officiorum huiuſmodi confuſione penitus interdicta. Cæterum hi tres, tam impenſi quam accepti ſingulis menſibus ſuo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus Monachis eiuſdem Monaſterij probatioribus, rerumque vſu peritis, deinde ipſimet rurſus præſentibus Priori, & peritis prædictis Generali vel Viſitatoribus, cum aduenerint. denique ipſe Generalis, ac Viſitatores in quolibet proximo Capitulo generali ſaltem coram tribus Iudicibus ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis illorum omnium, & etiam vniuerſæ adminiſtrationis ſuæ, tam publicæ quam priuatæ rationem reddere teneantur. cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc vt ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

Regularium numero in quolibet monaſterio. Hoc generaliter ſtatuit S.D.N. Paulus V. in ſua conſt. 7. Sanctiſſimus.

§. 7. Vt Monaſterij bona & prouentus, expenſis reſpondeant, in vnoquoque Monaſterio is tantum deinceps conſtituatur, & in poſterum retineatur Regularium numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis, alijſue quibuſcunque obuentionibus in commune, vt præfertur conferendis, commode poſſit ſuſtentari.

Redditũ aſſeruatione.

§. 8. Redditus vero, & ſupradicta omnia, communi in loco ac tuto diligenter aſſeruentur.

Declarationis prohibitione, tam de Conc. Trid. quam de ipſis decretis.

§. 9. Superioribus autem, ne Conc. Trident. aut hæc noſtra decreta declarare interpretari, aut relaxare vllo modo poſſint, omnino interdicimus & prohibemus. decernentes irritum &c. Siquis autem contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu officioq. priuatus, ad ea inhabilis perpetuo exiſtat.

Lectorum & prædicatorũ priuilegijs.

§. 10. Nullus, niſi actu vel legat vel prædicet, aliquo ſui gradus priuilegio gaudeat.

Socij alicui ad miniſtrandum conceſſi qualitate.

§. 11. Si alicui ex neceſſaria cauſa Generalis iudicio probanda, ſocius ex eodem Ordine, qui illi miniſtret, cõcedendus erit, is niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui communi ſeruitio ſit deputatus, non concedatur. & ſi commode fieri poteſt, ſit laicus conuerſus.

Clauſura obſeruantia.

§. 12. Vt omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Monaſterij clauſura perpetuo ac diligenter ſeruetur. ac propterea à Superiore Ianitor conſtituatur, qui diligentia ac morum integritate maxime commendetur. Is ianuæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Monachorum aperiat, niſi ſocium & exeundi licentiam obtinuerit. Nullus Monaſterio egredi audeat, niſi ex cauſa, & cum ſocio, impetrataque licentia ſingulis vicibus, ac benedictione à Superiore accepta. qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata. ſociumque exituro adiungat non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eundem ſæpius. Licentiæ vero generales exeundi nulli omnino concedantur. Contrauenientes autem pœna graui etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur. Eandem etiam Ianitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit. Cum autem quis in Monaſterium reuertetur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus. qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit, diligenter perquirat.

Acceſſus ad Vrbem prohibitione.

§. 13. Nullos Monachos Romam venire Superiores permittant, niſi prius à Generale vel Protectore dumtaxat licentiam in ſcriptis impetrauerint. Siquis autem ſine huiuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce actiua & paſſiua biennio priuatus exiſtat, ſubiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. quæ item omnia aduerſus eos, qui ſupradictos admiſerint & receperint, ſine vlla exceptione locum habeant.

Cellularum & dormitorij qualitate.

§. 14. Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum ſibi videbitur, cellas omnes reſerare poſſit. & propter ea nullus cellam etiam nocte ita claudat quin ſemper

à Su-

à Superiore poſſit aperiri. In medio dormitorio tota nocte lampas colluceat. Nullus etiam Superior cellas, ſiue in clauſtro ſiue alibi, ſeparatas à communi dormitorio habeat; ſed vnuſquiſque vnica cella, eademq. cum cæteris aliorum Monachorum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lectulo & menſa humilibus, vniformiq. ſupellectili, vt præfertur, quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit. poſſit tamen Generalis vel Viſitatores alicui ex Superioribus Monaſteriorum, ſi eorum muneris & officij neceſſitatem id exigere cognouerint, alteram etiam cellam concedere. Cellæ ſiue ædiculæ, quæ extra dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut alias ad communem vſum & commoditatem Monaſterij redigantur. Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neq; vllibi duo eodem lecto dormire poſſint. qui omnes ad certam formam redigendi erunt. In priuatis cellis nulli camini permittantur, ſed omnes obſtruantur ſtatim cardinibus etiam à parietibus conuulſis, vt res illa non ad tempus facta, ſed perpetuo duratura videatur. Cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Monaſteriorū feneſtræ.

§.15. Monaſterij feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſeruantur, vt omnino proſpectus impediatur.

Infirmaria, infirmorūq. cura.

§.16. Valetudinarium præterea in ſingulis monaſterijs, certo ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci, ſitu, & Monachorum numero, quo ad fieri poterit, commodiſſimum eſſe poſſit. in quo Monachi omnes, cum ægrotabunt, curentur, neque inde niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpoſiti erunt, omni ſedulitate ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt ne quid ægrotis omnino deſit, quod ad ſanitatem recuperandam omnino pertineat.

Licētiarū extra clauſtra degēdi prohibitione.

§.17. Ineatur ratio, qua ſublatis licentijs & facultatib. hactenus quibuſcunque conceſſis, degentes extra Monaſterij clauſtra, ad ea quamprimum reuocentur. nec in poſterum, niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, huiuſmodi facultates concedi poſſint.

Monaſterijs deputan. ad recipiendum venientes ad Religionem.

§.18. Nulli de cætero ad habitum aut profeſſionem admittantur, niſi in Monaſterijs in quolibet prouincia per Sedem Apoſtolicam deputandis.

Largitionis munerū prohibitione ſeruanda.

§.19. Curent Superiores, vt conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Monaſterio inuiolabiliter obſeruetur.

Hanc legē ſ conſt. hu[i]. Pont. nu. 18. Religioſe.

Ambitus prohibitione.

§.20. Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcidatur, caueant omnes à directa vel indirecta vocum ſeu ſuffragiorum procuratione, tam pro ſe ipſis, quam pro alijs, tum in capitulis locorum, tum in cæteris præſertim generalibus Capitulis, aut congregationibus & alibi. Quicunque ſecus fecerint, præter alias pœnas & cenſuras, hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur. ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à nobis vel ſucceſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porro ſupradictas omnes pœnas etiam ad complices, ac ſimpliciter ſcientes & non reuelantes extendimus.

Electionis officiolū forma Concil. j diſpoſitio hic enūciata eſt ſeſſ. 25. c. 6.

§.21. In Superiorum & Officialium omnium electionibus, forma præſcripta à ſacro Concilio Tridentino, & conſtitutionibus Ordinis inuiolabiliter ſeruetur. turentque electores ſecundum veritatem cuiuſque conſcientię, probiores ac magis idoneos, ſe electuros. ac propterea priuſquam ad electionem deueniatur, in primis & ante omnia perlegantur Conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum.

Eligendorum qualitatibus.

§.22. Ad officia, gradus, & prælaturas, illi eligātur qui poſſint & conſueuerint regulas Ordinis & conſtitutiones obſeruare. præſertim quæ pertinent ad ſeruitium Chori, ac veſtitum & victum communem.

Monachorū peritorū deputatione, ad examinan. Lectores, Prædicatores, & promouendos ad Ordines.

§.23. Eligantur in Capitulo generali, ſeu prouinciali aliquot graues & periti ex Monachis cuiuslibet prouinciæ, ſaltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi DEI, vel ad audiendas confeſſiones, etiam ipſorum Monachorum, ac Lectores publicos, diligenter ſimul examinent priuſquam probentur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare & probare, tam quo ad doctrinam quam quo ad mores, promouendos ad quoſcunque ordines. in quo ſeruetur decretum Congregationis interpretum ſacri Concilij Tridentini, ea de cauſa nuper edictum & promulgatum.

Conſtitutionum Ordinis obſeruantia.

§.24. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores ſint rationis quam in nouiſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo. ac propterea omni ſtudio inuigilent, vt quæ in eorum Ordinis conſtitutionibus, de oratione mentali, ſilentio, ieiunijs, capitulo culparum, alijsque ſpiritualibus exercitijs, prudenter ac pie ſancita ſunt, ea omnia & ſingula ad vnguem obſeruentur. intelligantq. ſuper his veluti fundamentis omnium Congregationum ædificia, conſtruenda & ampliāda eſſe, quæ vt faciliorem exitum ſortiantur, & vberiores fructus in animis Monachorum producant, valde opportunum erit ſi in quolibet Monaſterio ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regulariq. obſeruantia.

Tabellæ retētione, in qua horis quas Monachi ſingulis diebus præſtare debent.

§.25. Vt autem omnia ordinate peragantur, appendatur in loco conſpicuo vniuſcuiuſque Monaſterij tabella, in qua diſtincte annotetur quid ſingulis cuiuſque diei horis ſinguli Monachi præſtare debebunt, vt certo etiam ſigno præmoniti, maiore animi præparatione opportune ſuis muneribus ſatisfacere queant.

Decretis Ordinis, his non cōtrarijs cuſtodiendis.

§.26. Quæ Ordinis Conſtitutiones his decretis non aduerſantur, inuiolate cuſtodiendæ erunt.

Contrauenientium pœna.

§.27. Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediate Superioris infligatur. Vt autem decreta hæc, donec alia, quæ ad pleniorem ſupradicti Ordinis reformationem facient, edantur, ab omnibus obſeruari poſſint, diſtricte pręcipimus & mandamus Generali, ac omnibus alijs, quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curent ac efficiant in generali Capitulo, primo quoque tempore celebrando, ea omnia publicari & recipi, ac inter alias Ordinis Conſtitutiones perpetuo valituras redigi. interdicta eorum omnino ſingulis facultate illas declarandi, aut aduerſus eas vnquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis & inhabilitatis perpetuæ ad alia ipſo facto, & ſine vlla receptione reſpectiue incidiſſe.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigeſimaquarta menſis Aprilis, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto. D.P.Anñ 5. 24. Aprilis.

XXII.

Confirmatio gratiarum à Pont. prædeceſſoribus conceſſarum, Congregationi Clericorum regularium S. Maioli, alias de Somaſcha, cum aliorum priuilegiorum conceſſione.

Iſta Congregatio initium ſumpſit à quadam Societate tempore Pauli III. inſtituta, & per eum approbata, vt in eius conſt. 21. Ex memora. ſup. fol. 645. & tranſlata eſt in regularem obſeruantiam, vt habetur in conſtit. Pij V. quam tibi indicaui in praecit. conſtitut. Pauli III. vbi quoque alia adnotaui.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita An. D. 1596.

Exordium.

DEcet ex benignitate Sedis Apoſtolicæ ſtudio prouenire, vt ea quæ pro diuini cultus augmento, religionis propagatione, & animarum ſalute, prouida ratione conceſſa ſunt, ſuæ protectionis munimine confouere. Vnde nos ad eiuſdem apicem diuina diſponente clementia aſſumpti, his quæ propterea facta comperimus noſtræ approbationis robur, cum à nobis petitur, libenter adiicimur. vt eo firmius ſubſiſtant, quo Sedis eiuſdem protectione ſæpius fuerunt circumfulta.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti &

Congregatio petit confirmationẽ, con ſtitution. in d. catarum in rubrica.

presbyterorum Congregationis Clericorum regularium de Somaſchs, alias S. Maioli Papien. nuncupat. exhibita nobis nuper petitio continebat. Quod cum iam ab anno Domini milleſimo quingenteſimo vigeſimo octauo, ad gloriam Omnipotentis Dei &c. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, ipſi Præpoſitus & presbyteri cupiant, pręmiſſa omnia per nos confirmari & approbari, nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus eorũ deſiderio annuere, aliaſq. in pręmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic modo Pôtif. eas, aliaq. Congreg. priuilegia confirmat.

§. 2. Nos attendentes ad diligentem & fructuoſam culturam ipſius vineæ Domini, quam præfati presbyteri et Clerici Regulares ſtudio indefeſſo, multis pijs, ac laudabilibus exercitijs in dies faciunt, ac volentes propterea illos & dictam Congregationẽ amplioribus fauoribus, & gratijs proſequi, Prępoſitum & ſingulares perſonas Congregationes huiuſmodi, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. eccleſiaſticis ſententijs, cẽſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequẽdum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia & ſingula pręfata & quæcunque alia priuilegia, exemptiones, immunitates, cõceſſiones, facultates, pręrogatiuas, indulta, fauores & gratias, præfatæ Congregationi ſingulisq. illius domibus, Cõnentibus, Collegijs, Eccleſijs, Capellis, Oratorijs, Hoſpitalibus & locis, necnon Præpoſito generali, alijſq. Superioribus & perſonis, tam profeſſis quam non profeſſis, ac familiaribus domeſticis, eiuſq. alias quomodolibet inſeruientibus, tam per ſupradictos quam alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos & Sedem Apoſtolicam eiuſq. auctoritate quomodolibet conceſſa, ac deſuper cõfectas litteras, omniaq. in eis cõtenta, necnon etiã omnia & ſingula ſtatuta, ordinationes, regulas, & conſtitutiones in vniuerſa Cõgregatione pręfata, hucuſq; editas, licitas tamen & honeſtas, ſacriſq. Canonibus & Concilio Trid. minime cõtrarias, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus & confirmamus, illiſq. oĩbus & ſingulis, Apoſtolicę firmitatis robur adijcimus, ſupplentes oẽs & ſingulos, ac quoſcunq; & qualeſcũq; iuris & facti, ac etiã ſolemnitatũ, & alias quantumuis ſubſtantiales etiam de neceſſitate exprimendos defectus, ſiqui in eis aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint.

Prępoſi.tq. d. Congregationis dat auctoritatẽ, cũ eius religioſis diſpenſandi &c.
Ad hoc vide etiam huius Pont. conſt. 113. Quęcunque.

§. 3. Ac inſuper eidem Congregationi, eiuſq. Præpoſito generali, quod ipſe Prępoſitus cum voto eius conſiliariorum à Capitulo generali deputatorum, cum quibuſuis eiuſdẽ Congregationis profeſſis, defectum natalium patientibus, etiam omnes etiã ſacros & presbyteratus ordines ſuſcipiendum, ac in eiſdem in altaris miniſterio etiam miniſtrandi, necnon ad quamcunq; ipſius Congregationis adminiſtrationem officium, & dignitatem recipiendũ ac retinendum & exercendum diſpenſare.

Ac loca oia viſitandi & reformandi.

§. 4. Idemq. Prępoſitus generalis & Viſitatores eiuſdẽ Congregationis toties quoties opus eſſe iudicauerint, Orphanotrophia & loca, tam puerorum quam puellarum, ſub cura, regimine, & adminiſtratione, ac diſciplina dictæ Congregationis exiſtentia, abſq; eo quod deſuper à Gubernatoribus, ſiue Oeconomis & adminiſtratoribus rerũ temporalium ipſorum impediantur, ſub pœna excommunicationis maioris latę ſententiæ, ſtatim per impedientes, ipſo facto incurrenda, ſi poſt monitionem ab Epiſcopo faciendam ab huiuſmodi impedimentis non deſtiterint, à qua non niſi à Sede predicta, præterquam in mortis articulo abſolui queant, (ſine præiudicio iurium Epiſcopi) viſitare, & quę reformanda fuerint circa diſciplinam eorundem puerorum & puellarum, ac regimen ſpirituale, reformare libere & licite valeant, auctoritate tenore prædictis licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Exẽptionem etia elargitur eidẽ Congregationi à cõfeſſionũ ordinaria Monialium non Orphanarum & alijs curis Cõgregationis operi impedientibus.

§. 5. Vt autem Congregatio ipſa, ac ſub eius inſtituto militantes perſonę Orphanis, & Seminarijs puerorum liberius, & melius inſeruire, & quæ ſui inſtituti ſunt adimplere poſſint, ipſiſq. diſciplina Regularis, in domibus, Collegijs, & locis illius magis vigeat, eandem Congregationẽ ſingulaq. illius Collegia & loca, ac eorum Superiores & alios, ab omni onere audiendi confeſſiones ordinarias, quarumcunq; Monialium, pręterquam Orphanarũ iuxta antiquum ipſius Congregationis inſtitutum, necnon ab omnibus alijs oneribus & curis, quæ ſeruitiis & cõmoditati Orphanotrophiorum fœmininorum, & diſciplinę regularis huiuſmodi impedimento & damno eſſe quoquo modo poſſunt, omnino, & in perpetuum abſoluimus, & penitus liberamus. & etiam vt de cętero nullus, etſi ſit Præpoſitus generalis, aliqua huiuſmodi onera, vel curas, niſi de conſenſu duarum ex tribus partibus Capituli generalis, ſuſcipere audeat neque poſſit.

Profeſſiones omnes in manibus à ſuicunq; presbyteri d. Congregationis emiſſas, validas eſſe declarat.

§. 6. Poſtremo omnes profeſſiones emiſſas vſq; in præſentem diem à quibuſuis clericis & laicis d. Cõgregationis, etiamſi nõ in manibus Prępoſiti generalis, aut eius Vicarij, ſed aliorũ presbyterorum inibi profeſſorũ factę ſint, neq; conſtet illos eo tẽpore auctoritatem tales profeſſiones accipiẽdi habuiſſe, validas, firmaſq. & ratas eſſe & fore, perinde ac ſi à Prępoſito generali vel eius Vicario prædicto receptę eſſent, dũmodo tamen alias canonice factæ fuiſſent, & tales profeſſi, profeſſioni huiuſmodi hodie acquieſcant.

Præpoſitoq. dat auctoritatẽ inferioribus admittendi recipiendi profeſſionem ſeruata in reliquis bulla Sixt. V. num. 72 Cum deſuper. fol. 603.

§. 7. Liceatq. in poſterum Prępoſito generali prędicto huiuſmodi facultatem admittendi ad profeſſionem; cuilibet Præpoſito vel Rectori inferiori eiuſdem Congregationis demandare. ſeruata in reliquis forma cõſtitutionis eiuſdem Sixti prædeceſſoris deſuper editæ.

Claul. huius bullæ præter notinas appoſit.

§. 8. Præſentes quoq; litteras vllo vnquam tẽpore, de ſubreptionis vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtrę, vel quocunq; alio defectu notarij impugnari, ſeu quomodolibet infringi, vel in ius aut cõtrouerſiam vocari, aut etiam aduerſus eas, quodcũq; iuris, gratię, vel facti remediũ impetrari, ſeu etiam Motu proprio concedi poſſit. Neq; ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimiliũ gratiarũ reuocationibus, limitationibus, ſuſpẽſionibus, derogationibus, aut alijs cõtrarijs diſpoſitionibus pro tempore emanatis cõprehendi, ſed ſemper & omni tẽpore ac omnino ab illis excipi, & quoties emanabunt, toties in priſtinũ & validiſſimum ſtatum ſuum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiã ſub quacunq; poſteriori data per Generalem, & alios Prępoſitos pręfatos pro tempore eligen. conceſſas, illaſq. perpetuo validas & efficaces eſſe & cenſeri, plenamq. roboris firmitatem obtinere. Neque Congregationem, ac Prępoſitum generalem, & alios Superiores, ac perſonas illius ſuper eiſdem pręmiſſis, illorumq. poſſeſſione, vſu, & commodo pacifica per locorũ Ordinarios, aut quoſcunq; alios quomodolibet moleſtari, perturbari, ſeu inquietari vel impediri poſſe.

Clauſulã ſublata &c. adducit.

§. 9. Sicq. & non alias per quoſcunq; Iudices Ordinarios & delegatos, ac etiam cauſarũ Palatii Apoſt. Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & alios eccleſiaſticos ac ſeculares, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. necnon quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Clauſula derogationis ſoluta, ac latiſſimã plenam adijcit.

§. 10. Non obſtantibus pręmiſſis, ac dicti prędeceſſoris ſuper admittendis Religioſis edita, & quibuſuis alijs Apoſtolicis, necnon in prouincialibus & ſynodalibus Cõciliis editis, ſpecialibus vel generalibus cõſtitutionib. & ordinationibus, ac etiã iuramẽto, cõfirmatione Apoſt. vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & cõſuetudinib. legib. reformationib. priuilegiis quoq;, indultis, & litteris Apoſt. quibuſuis Superiorib. & perſonis, ſub quibuſcunq; tenoribus & formis, ac cũ quibuſuis etiã derogatoriarũ derogatoriis, alijſq. efficaciorib. & inſolitis clauſulis, ac irritãtib., & alijs decretis, in genere vel in ſpecie, etiã motu ſimili, & alias in contrariũ quomodolibet, etiã pluries & iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus oĩbus etiamſi de illis, eorũq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, indiuidua & expreſſa, ac de verbo ad verbũ, nõ autẽ per clauſulas generales idẽ importantes, mentio aut quæuis alia expreſſio habẽda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruãda foret, illis alias in ſuo robore permãſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęteriſque contrariis quibuſcunque. Nulli ergo &c.

D.P.An. 2. 26. Aprilis.

Dat. Romę apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1593. ſexto Cal. Maii, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Quod

XXIII.

Quod Fratres Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo, ſauores extra Religionem non procurent, pro impetrandis dignitatibus vel officijs ipſius Ordinis.

Quamplura de hoc Ordine, notaui ſup. ad conſt. 8. Honorij III. Vt viuendi. fol. 50.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1593.

Regulares potius promereri quam dignitates appetere debet.

QVoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularibus vitæ inſtituto valde alienum eſt, vt Religioſi viri, quos honorum & dignitatum gradus, ſanctitate vitę, ac alijs religioſis virtutibus potius promereri, quã appetere, eoſq. gradus, cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſq. humiliter adminiſtrare decet, mendicatis ſecularium præſertim perſonarum ſtudijs, ad eos ſibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Eccleſia Dei pernicies afferri ſolet. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare nõ deſiſtimus, vt Eccleſiaſtica, Regularisq. diſciplina priſtino candori reſtituatur, huic malo opportunum remediũ adhibẽdum cenſuimus.

Quid tamen Carmelitani aliter faciebant.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, quidam in Ordine Carmelitarum profeſſionis, & regulæ quam profeſſi ſunt, penitus immemores, nimiaq. dignitatum & officiorum Eccleſiaſticorum in dicto Ordine conſequendorũ ambitione ducti, pro iis conſequendis, Eccleſiaſticorum & Secularium Principum ſtudia requirant, & à S. R. E. Cardinalibus, alijsq. Prælatis commendatitias litteras, alioſq. fauores & gratias propterea expetant, quibus adiuti, quos ex ſe ſibi promeruiſſe minime confidunt, gradus & dignitates in eodem Ordine conſequi valeant, ſicq. eiuſdem Ordinis quietem non ſine animarum ſuarũ periculo perturbant.

Hic idea Pōt. id fieri prohibet.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, cuius proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ vtilitatẽ ſinceris exoptamus affectibus, pro noſtra Paſtorali ſollicitudine propellere ſummopere cupiẽtes. Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulos Fratres dicti Ordinis cuiuſcunq. ſtatus, gradus, conditionis, præeminentię, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis aſſequenda mẽtẽ ad Principum, & Prælatorum, atq. aliarũ quarumcunq. perſonarum, tam ſecularium quam Eccleſiaſticarum de gremio dicti Ordinis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacunq. ſeculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, alijsq. vijs, directe vel indirecte, palam, vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpirauerint, vel alijs minime legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuerint, aut etiam ſponte oblatis, & minime conquiſitis vſi fuerint, illorumq. complices, & fautores ad quaſcunque Prælaturas, dignitates & officia, graduſque, honores, adminiſtrationes, & munera in ipſo Ordine obtinẽda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officijs huiuſmodi eo ipſo priuamus, ac priuatos voce tam actiua quam paſſiua carere decernimus, & declaramus.

Superioribus que Ordinis tales fauores attẽdere prohibet.

§. 3. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ latæ ſententiæ, pœna omnibus dicti Ordinis Fratribus, Superioribus, & Prælatis quocunque titulo nuncupatis, etiam Generali, pręſentibus & futuris, præcipimus diſtrictéq. mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, litteris vel fauoribus adductis, vel alias ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorũcunque, tam ſecularium quam Eccleſiaſticorum extra dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum & Ducum, ad cuiuſuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & officia prædicti Ordinis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant ſeu præſumant.

Electionesq. aliter factas inualidas, & contrauenientes abſq. proceſſu &c. eo ipſo pœnas incurrere declarat.

§. 4. Decernentes, electiones & promotiones ad Monaſteria, ſeu Prioratus vel officia dicti Ordinis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocunque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, inualidasq. fore & eſſe, nulliſq. viribus ſubſiſtentes, omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ad illos ſententias & pœnas præmiſſas dãnabiliter incurriſſe legitime probandum, & omnino conuincẽdum ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces & fauores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam & ſufficientem, in iudicio & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§. 5. Et ita per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtãtia tollit.

§. 6. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac Ordinis huiuſmodi iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſt. in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi prædictis Fratribus, vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Hanc conſtit. publicari, & eius tranſumptis credi iubet.

§. 7. Vt autem harum litterarum notitia ad omnes dicti Ordinis Fratres facilius deueniat, volumus, illas in Generali Capitulo ſeu dieta d. Ordinis publice legi, illaſq. in dicto Capitulo vel dieta lectas ſic arctare, ac ſi legitime vnicuique intimatæ fuiſſent. illarumq. exemplis, vel impreſſis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Rectoris generalis dicti Ordinis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti obſignatis, eãdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris, die 21. Maij, 1593 Pont. noſtri Anno ſecundo.

Pont. An. 2. die 21. Maij.

XXIV.

Prohibitio amouendi libros & alia monumenta ex Bibliothecis Ordinis Fratrum B. MARIAE de Monte Carmelo.

Plura de hoc Ordine notaui ſup. ad conſt. 8. Honorij III. Vt viuendi. fol. 50.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1593.

Exordium.

QVæ ad tuenda & conſeruanda bona & iura ſpectantia ad perſonas & loca Eccleſiaſtica, in iis auctoritatem noſtram libẽter interponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Prohibitio amouendi libros & monumẽta quæcunq. ex bibliothecis Ordinis Fratrum Carmelitarum.

§. 1. Volentes itaque conſeruationi Bibliothecarum in quibuſuis domibus, & Conuentibus Ordinis Fratrum Carmelitarum pro communi eorum vſu inſtitutarum & inſtituendarum, opportune proſpicere, Motu proprio & ex cer-

ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vniuerſis & ſingulis perſonis eccleſiaſticis, ſecularibus & regularibus, ac etiam laicis, cuiuſcunque ſtatus gradus ordinis vel conditionis exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica per præſentes interdicimus, ac diſtricte prohibemus, nedeinceps perpetuis futuris temporibus ex Bibliothecis prædictis, aut earum aliqua, libros & monumenta, ſiue impreſſa ſiue manuſcripta, ibi exiſtẽtia amouere, vel ſubtrahere quoquo modo præſumant. Nos enim quoſcunque amouentes & ſubtrahentes, excommunicationis ſententiæ ipſo facto incurrendæ, à qua ab alio quam à Romano Pontifice, niſi duntaxat in mortis articulo abſolui non poſſint, ſubiacere volumus, atque decernimus.

Derogatio contrariorũ.

§. 2. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſteriorum & Ordinis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & cõſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides huius bullę transũptorum.

§. 3. Verum quia difficile foret præſentes litteras ad ſingula quæque loca vbi expediens foret, deferri, volumus, & ſimiliter dicta auctoritate decernimus, quod illarum exemplis, etiam impreſſis, in dictis Bibliothecis & loco conſpicuo, vbi commode legi poſſint affixis, ac manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo eiuſdem Ordinis Generalis munitis, eadem protius fides adbibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 29. Maij.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 29. Maij, 1593. Pontificatus noſtri Anno 2.

X X V.

Separatio Congregationis Fratrum Diſcalciatorum Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo, à Fratribus Mitigatis dicti Ordinis. Et declaratio muneris Prælatorum dictæ Congregationis, cum gratiarum communicatione.

Hanc ſeparationem initiauit Gregorius XIII. ſup. in eius conſt. 64. Prat. ibi videas etiam alia quæ notaui fol. 444. Quinimmo Congregatio Diſcalceatorum Hiſpan. de qua in d. conſt. Gregorij XIII. aliaq. Congregatio eorundem in Italia poſtea erecta, ſunt etiam ſeparatæ, vt infra in conſtit. 71. In Apoſtolicæ.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1593.

Exordium.

Paſtoralis officij nobis diuinitus iniuncti, aſſidua ſollicitudo nos admonet, vt omni cura & vigilantia ad ea ſemper intendamus, per quæ Regulariũ perſonarum, quæ relicto ſeculo, Deo obſequio ſe dedicarunt, quieti conſulitur, & quæ Religioſum earum propoſitum impedire poſſunt, remouentur, vt nulla re, quę eas à diuino cultu auocet præpeditæ, ſecundum Ordinum ſuorum Regularia inſtituta tranquillis mentibus, gratũ Altiſſimo impendere poſſint famulatum.

Gregorius 13. Diſcalceatos Hiſpaniæ, à Fratribus profitentibus regulã Mitigatã, ſeparauit vt ſup. in conſt. 64. Pra. fol. 444.

§. 1. Dudum ſiquidem fec. rec. Gregorius Papa XIII. inſtitutum, quod Religioſi Diſcalceati nuncupati Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo in Regnis Hiſpaniarum exiſtentes, iuxta primitiuam Regulam profitebantur laudans & approbans, eoſdem Fratres, & Moniales, eorumq. Domus, Conuentus, Monaſteria, & loca tunc & pro tempore exiſtentia, à Prouincijs Fratrum, & Monialium eiuſdem Ordinis, per piæ mem. Eugenium Papam IV. prædeceſſorem noſtrum iam antea mitigatorũ in perpetuum ſeiunxit, ſeparauit & diſmembrauit, ac eorundem Fratrum, & Monialium Diſcalceatorum Domus, Monaſteria, & loca in vnam Prouinciam de per ſe Diſcalceatorum nuncupan. per vnum Priorẽ Prouincialem in Capitulo eorum Prouinciali, ex eiſdem Diſcalceatis eligendum, regendam & gubernandam, in perpetuum erexit & inſtituit, ac dictam Prouinciam Fratrum & Monialium Diſcalceatorum, ſub obedientia & ſuperioritate Prioris Generalis totius Ordinis, ſicuti aliæ Prouinciæ eiuſdem Ordinis ſuberant, perpetuo ſubeſſe voluit. qui Prior Generalis per ſe ipſum ſolum, vel per alium virum idoneum, ex ipſis Diſcalceatis, & iuxta eorum primitiuam Regulam, eos viſitare, corrigere & punire poſſet.

Sixtus V. aucto numero Diſcalceatorum per plures Priores & vnũ Vicarium generalẽ regi decreuit, ſed eius bullã vbi hic bene relatã pręteriũ.

§. 2. Et deinde re. mem. Sixtus Papa Quintus prædeceſſor noſter, audiens numerum Fratrum, & Monialium Diſcalceatorum huiuſmodi non mediocriter auctum fuiſſe, & in dies maiora ſuſcipere incrementa, & non ſolum per vniuerſam fere Hiſpaniam, ſed etiam in Indijs complura Monaſteria, & Domos, aliaq. Regularia loca Diſcalceatorum inſtituta & erecta fuiſſe, & per vnum Priorem Prouincialem non ita commode regi, & gubernari poſſe, ordinauit, vt ex omnibus Conuentibus Prouinciæ prius erectæ, vt præfertur, fierẽt plures Prouinciæ. Vniuerſas vero Prouincias dicti Ordinis Diſcalceatorũ in vnam Congregationem omnium huiuſmodi Prouinciarum Diſcalceatorum nuncupan. perpetuo erexit, & inſtituit. ſtatuitque & ordinauit, vt ſingulis huiuſmodi Prouincijs ſinguli Priores Prouinciales præeſſent, & Vicarius Generalis in Capitulo eiuſdem Congregationis electus, ipſis Prioribus Prouincialibus & toti Congregationi præeſſet, & in illos eandem auctoritatem haberet, quam habebat Prior Generalis totius Ordinis prædicti, & alias, prout in diuerſis dictorum prædeceſſorum deſuper confectis litteris plenius continetur, ad quas relatio in neceſſarijs habeatur.

Sed Diſcalceati & Mitigati concorditer poſtea ſe diſiunxerũt.

§. 3. Cum autem ſicuti nuper accepimus, in Capitulo Generali Ordinis prædicti in Ciuitate Cremonen. hoc præſenti Anno celebrato, in quo Fratres eiuſdem Ordinis tam Diſcalceati quam Mitigati nuncupati interuenerũt propter bonum pacis, tranquillitatis, & augmenti tam totius Ordinis, quam Congregationis Diſcalceatorum huiuſmodi, ac ob alias iuſtas, & rationabiles cauſas vnanimi conſenſu determinatum fuerit, vt ſeparatio Cõgregationis dictorum Diſcalceatorum omnino ab Ordine Fratrum Mitigatorum, & renunciatio iuriſdictionis Prælatorum vtriuſque partis fieret, ita vt dicta Congregatio Diſcalceatorum, nec votum, nec vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulo Generali totius Ordinis Carmelitani amplius haberet, nec quomodolibet in ſuis Capitulis ſe intromitteret, nec Prior Generalis dicti Ordinis Mitigatorum vllam haberet auctoritatem, iuriſdictionẽ, & ſuperioritatem in Congregationem Diſcalceatorum prædictã, ac in eius perſonas qualcunque, ſiue Superiores, ſiue Inferiores, & dilectus filius Fr. Ioãnes Stephanus Chizaola Prior Generalis Ordinis Carmelitarum, & reliqui Capitulares in ſuo Capitulo Generali renunciauerint, per ſuffragia ſecreta nomine totius Capituli per ſe & vniuerſum Ordinem, totam illam iuriſdictionem, facultatem & auctoritatem, quæ ſibi & Capitulo Generali, per prædictas, & alias litteras Apoſtolicas conceſſa fuerat. ita tamen, vt dicta Congregatio Diſcalceatorũ, vel eius Superiores omnino in perpetuum non præſumerent accipere loca, vel Conuentus huius Religionis Mitigatorum, etiã ſponte à Ciuitatibus, vel Principibus, vel quibuſcunque alijs ex eis exhibenda, vel offerenda, quod ſi contrarium aliquando ipſos feciſſe compertum foret, nulla eſſet, & irrita iſta conceſſio, & nullum ius omnino acquiſitum eis intelligeretur.

Quod Pont. modo approbat.

§. 4. Nos æquum, & rationi congruum ducentes, vt qui arctioris Regulæ Obſeruantiam ſectantur, Superioribus eorum qui in laxiori degunt, non ſubiaceant, ſed Superiores habeant eiuſdem profeſſionis, & ab illis iuxta eorum inſtituta Regularia proſpere & feliciter gubernẽtur, ac dictarum litterarum, & decreti dicti Capituli Generalis, & omnium in eo contentorum tenores, acſi de verbo ad verbũ nihil penitus omiſſo insererẽtur, præſentibus pro expreſſis habentes, necnon de præmiſſis à dilecto filio noſtro Dominico tit. S. Chryſogoni Presbytero Cardinali Pinello nuncupato, dicti Ordinis, necnon præfatæ Congregationis Diſcalceatorum Protectore plene informati, Motu proprio, non ad dictorum Fratrum, aut aliorum pro eis nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictæ ſeparationis Decretum in Capitulo Generali huiuſmodi factum & ordinatum,

ac omnia & ſingula in eo contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus & confirmamus, ac idem de nouo decernimus & determinamus.

Diſcalciatos à Superiorib. Mitigatorum eximit.

§. 5. Necnon prædictum Vicarium Generalem, ac omnes & ſingulas perſonas præfatæ Congregationis Diſcalceatorum, illiuſq. Conuentus, Domos, Collegia & Prouincias, tam virorum quam mulierum, ab omni ſuperioritate, iuriſdictione, gubernio & adminiſtratione, ſubiectione, obedientia, viſitatione, correctione & emendatione, tam Generalis Ordinis Carmelitarum, quam aliorum Prælatorum, & Superiorum quacunque auctoritate fungentium, & functorum, & quantumuis ampliſſimis priuilegijs, & facultatibus vtentium & vſurorum, perpetuo eximimus & liberamus. ita vt dictus Prior Generalis, aut alij Superiores dicti vniuerſi Ordinis Carmelitarum, nunc & pro tempore exiſtentes, nullam omnino iuriſdictionem, facultatem & auctoritatem in dictam Congregationem Diſcalceatorum, illiuſq. Vicarium generalem, ac Conuentus, Domos, Collegia & Prouincias, tam virorum quam mulierum, habere exercere aut prætendere aliquo tempore poſſint, minuſq. in rebus & negocijs eiuſdem Congregationis aliquo pacto ſe ingerere aut immiſcere valeant.

Sub protectione Sedis Apoſtol. recipit.

§. 6. Ipſamq. Congregationem Diſcalceatorum, eiuſque Vicarium Generalem, necnon Conuentus, Domos, Collegia & Prouincias, ſub immediata noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione, ſubiectione, gubernatione & obedientia recipimus & ſubijcimus.

Eorum Superiori, Præpoſitū generalē vocari decernit.

§. 7. Sed quia ſicut accepimus, antea ſubordinationem habebat prædictus Congregationis Diſcalceatorum Vicarius totius Ordinis Carmelitarum Priori Generali, ac propterea Vicarij nomen obtinebat, & ceſſante illa ſubordinatione illius cuius vices gerebat, ſit neceſſe nomen quoque mutare. Ideo harum ſerie ſtatuimus, & ordinamus, eundem ipſum qui antea Vicarij nomine vocabatur, de cætero Præpoſitum Generalem nominandum Ordinis Diſcalceatorum, ſiue primitiuorum, videlicet primitiuam Regulam Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo Obſeruantium.

Qui ſex Conſiliarios habeat, totiuſq. Ord. Diſcalceatorum regat.

§. 8. Qui eandem facultatem habeat, quam Vicario Generali prædicto dictus Sixtus prædeceſſor noſter conceſſerat. cum ſex Conſiliarijs, ſiue Aſſiſtentibus votum deciſiuum haben. ab eodem Sixto prædeceſſore, & à piæ memoriæ Gregorio Papa XIIII. etiam prædeceſſore noſtro aſſignatis. quos Conſiliarios, ſiue Aſſiſtentes huic de nouo inſtituto, prædicto Præpoſito Generali adiungimus & aſſignamus cum voto deciſiuo, vt alias iuxta formam præſcriptam in dictis Litteris prædeceſſorum noſtrorum habetur. Quibus aſſociatus poterit totum prædictum Ordinem Diſcalceatorum regere & gubernare, iuxta præſcriptum Conſtitutionum ſupradicti Ordinis, quæ dudum ſunt à nobis confirmatæ, vel earum, quæ ab eiſdem Fratribus Diſcalceatis in poſterum fient, & condentur.

Diffinitores Capituli ſint etiam ſex eligendi vt hic.

§. 9. Quia vero Conſiliarij, ſiue Aſſiſtentes prædicti debent eſſe quoque Capituli Generalis prædicti Diffinitores in eorum Capitulo Generali eligendi, ordinamus, vt ex vnaquaque Prouincia vnus eligatur Diffinitor, nõ excedendo ſenarium numerum, qui ſit ex Conuentualibus illius Prouinciæ, vel qui habet Officium pro ea, aut pro vniuerſo Ordine. qui durante Capitulo, Diffinitoris extra vero Conſiliarij ſiue Aſſiſtentis nomine vocabuntur. Pro Prouincia Sancti Alberti, quæ in Indijs Hiſpaniarum exiſtit, vel pro alia, aut alijs, ſi quæ iuuante Deo, addentur, poſſint propter longinquitatem locorũ ex alijs Prouincijs deputari, niſi aliqui ex dictis Prouincijs Indiarum idonei propinquiores extiterint, vt in Diffinitores prædictarum Prouinciarum eligi poſſint. ſi vero ſub protectione vnius Diffinitoris Conſiliarij contingeret plures eſſe Prouincias, alternatim eligatur ex eis prædictis Diffinitor, qui omnes in eodem Conuentu, & Domo, vt in Conſtitutionibus ſtatutum eſt, ſimul cum Præpoſito Generali degentes, expeditioni negociorum, Ordiniſq. regimini intendant. Quæ conſeſſio Præpoſiti Generalis & Aſſiſtentium nomine Congregationis, ſiue Conſultæ inſignietur.

Præpoſito generali abſente, aut abeunte vel decedente, eligatur Vicarius de Conſiliarijs.

§. 10. Si autem contingat Præpoſitum Generalem abſentari à Conſulta ſiue Congregatione prædicta, vel mori, vel ante ſuum diſceſſum, aut eius obitum adhuc eo viuente, ſi grauiter infirmabitur, fiet in præſentia ipſius Electio Vicarij Generalis per Præpoſitum Generalem & Aſſiſtentes ex eiſdemmet Conſiliarijs, ſiue Aſſiſtentibus, qui dictæ Congregationi præſideat, & cum reliquis Aſſiſtentibus, vt præfertur, expeditioni negociorum intendat. Quod ſimiliter fiet, ſi hunc contingat infirmari, aut mori. quod ſeruabitur in ſimilibus euentibus. quia Vicarius huiuſmodi alias non poterit abſentari in abſentia Præpoſiti Generalis. & vocabitur nouiter Electus, etiã Vicarius Generalis. cuius Officium & nomen, ſolum durabit, dũ abſens erit Præpoſitus Generalis, vel ſi mortuus fuerit vſque ad Capitulum Generale intra ſex mẽſes incluſiue congregandum. in quo præſidebit vſque ad noui Præpoſiti Generalis Electionem. quo abſente prorogabitur Capitulum prædictum vſq. ad aduentum Præpoſiti Generalis. interim tamen ordinaria terminabuntur à Diffinitorio, Electo prius Vicario Generali, vt præfertur.

Præpoſiti prædicti officium ad ſex annos duret.

§. 11. Prædictus autem Præpoſitus Generalis ſtatim Electus, ſit ipſo facto confirmatus. teneatur tamen certiorem facere Cardinalem dicti Ordinis Diſcalceatorum Protectorem de huiuſmodi Electione. Qui per ſexenniũ, & non vltra durabit. nec poterit reelegi, niſi alio ſexennio tranſacto. cæteri vero Prælati & Superiores, ſicuti per Sixtum Quintum, & Gregorium Decimumquartum prædeceſſores prædictos, & Ordinis Conſtitutiones eſt diſpoſitum, à quibus tempora celebrandi Capitula generalia & Prouincialia, & ea quæ ibi debent fieri, ſunt diffinita, quæ omnia obſeruanda præcipimus.

Et nunc eius loco tenet Vicarius vſque ad Capitulũ.

§. 12. Quia vero Capitulum generale proxime futurum, indictum eſt pro Feſto Pentecoſtes anni ſequentis, videlicet, Milleſimi quingenteſimi nonageſimi quarti, & antea non poſſent ſine magno Conuentuum diſpendio, & Fratrum incommodo Capitulares accedere ad illud, idcirco ex nunc, eum qui iam eſt Vicarius Generalis, cõſtituimus & nominamus Præpoſitum Generalem, cum plenitudine auctoritatis, & poteſtatis generalis, ſicuti ſupra diſpoſitum eſt. vt videlicet ſimul cũ Aſſiſtẽtibus regimini Ordinis intendant, ſicuti ſi eſſet per ſuffragia ſecreta Electus. Accedente autem tempore Capituli, ipſe præſideat Capitulo vſque ad Electionem noui Præpoſiti Generalis. ſeruans in reliquis Ordinis Conſtitutionibus, & ſanctionibus Apoſtolicis.

Qui vna cum Diffinitorib. ſtatuta & ordinationes faciat, &c.

§. 13. Necnon Præpoſito generali, & Aſſiſtentibus, ſeu Diffinitoribus prædictis, in Capitulo quæcunque ſtatuta, & ordinationes bonum regimen dicti Ordinis Diſcalceatorum ad Dei ſeruitium concernentia, dummodo ſacris Canonibus, & Decretis Concilij Tridentini, ac Cõſtitutionibus Apoſtolicis, & eorum primiuæ Regulæ, & inſtituto non aduerſentur, condendi, mutandi, alterãdi & in totũ, ſi videbitur abrogandi, & de nouo edendi, ſicuti per Gregorium Decimumtertium, ac Sixtum Quintum, & Gregorium Decimumquartum prædeceſſores præfatos, ac per nos & Conſtitutiones dicti Ordinis eſt diſpoſitum, licentiam & facultatem concedimus. Poterit quoque prædictus Præpoſitus Generalis plures Prouincias inſtituere, Domos & Conuentus Fratrum vbique Terrarum denuo erigere.

Ordinis priuilegia, & omnia regula non contraria cõfirmat.

§. 14. Necnon prædicto Præpoſito generali, ac Ordini Diſcalceatorum huiuſmodi reſpectiue, quæcunque priuilegia, indulta, & facultates Prouinciæ, ac Priori Prouinciali, à Gregorio Decimotertio antea Diſcalceatorum, & Vicario generali, & congregationi etiam Diſcalceatorum poſtmodum à Sixto Quinto erectæ, & à Gregorio Decimoquarto prædeceſſoribus prædictis, & à nobis, vel alijs Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſa fuerunt, competere ſtatuimus & declaramus. Omnia præterea & ſingula priuilegia, facultates, gratias, prærogatiuas, indulta, fauores, conceſſiones, tam Priori Generali totius Ordinis Carmelitarum, quam prædicto Ordini, ſingularibusq. illius perſonis, tam à Romanis Pontificibus, quam dictæ Sedis de Latere Legatis, necnon quibuſcunque Regibus, Imperatoribus, & Principibus ſecularibus conceſſa, vel concedenda in futurum, æque ac alijs dicti Ordinis Carmelitarum Fratribus, & Religio-

lis,

ſis, ſine aliqua proſſus differentia conceſſa ſunt, prædicto Ordini Diſcalceatorum Prepoſito Generali, ſuiſq. Fratribus, dummodo primitiuæ Regulæ, & Ordinis Conſtitutionibus, Regularíq. Obſeruantia non repugnent, eiſdem auctoritate, & tenore concedimus & indulgemus. Illiſq. ſi opus ſit ea omnia communicamus & extendimus.

Clauſula præſeruatiua appoſit. §. 15. Decernentes præſentes Litteras nullo vnquam tempore ſub vllis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, alterationibus, limitationibus, abrogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, à nobis & quibuſcunque alijs Romanis Pontificibus, vel dicta Sede nunc & pro tempore emanatis comprehendi, ſed ſemper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & eum, in quo ante præmiſſa erant ſtatum reſtitutas, & de nouo etiam ſub poſteriori data per pro tempore exiſtentem Præpoſitum Generalem Congregationis huiuſmodi eligenda conceſſas eſſe, & fore. Sicq. per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quacunque auctoritate fungẽtes, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, dictæque Sedis etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbiq. & in quauis inſtantia interpretari, iudicari ac diffiniri debere. irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 16. Quocirca Venerabilibus Fratribus vniuerſis Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis eorum Vicarijs in ſpiritualibus generalibus, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, Capitulis, & alijs ad quos vel quomodolibet ſpectat & pertinet, ac ſpectabit & pertinebit, per præſentes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi vel duo aut tres eorum per ſe vel alium ſeu alios faciant, auctoritate noſtra, pręſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, ab omnibus ad quos ſpectat & pertinere putatur, inuiolabiliter obſeruari, dictoſq. Fratres Diſcalceatos illis omnibus & ſingulis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles & præmiſsis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Obſtātia tollit. §. 17. Non obſtantibus præmiſſis piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo quis vigore præſentium ad iudicium vltra tres dietas non trahatur, ac de non recipien. nouis Domibus, aliſq. Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus. priuilegiis quoq., indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus eorũ tenores pręſentibus pro expreſsis habẽtes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, necnon omnibus illis, quæ dicti prædeceſſores in ſuis litteris prædictis voluerunt non obſtare, contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excõmunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenã & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiuſmodi mentionem.

Tranſumptis credi iubet. §. 18. Volumus autem quod præſentium tranſumptis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, ſigillo dicti Ordinis Diſcalceatorum, ſeu alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 20. Dec. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 20 Decembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, Pontific. noſtri Anno ſecundo.

XXVI.

Indulta & immunitates pro Mercatoribus etiam Hebræis, ad portum Ciuitatis Anconæ Status Eccleſiaſtici merces aduehentibus, & alijs ibi mercaturæ cauſa domicilium conſtituentibus. Et iuriſdictio Conſulum eorum cauſas cognoſcentium.

Quo ad Hebræos Anconæ degentes, vide etiam hic ſupra fol. 23. conſt. 19. Cæca. vbi alia indicaui.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita An. D. 1594.

Cauſa huius conſtitut. EX Apoſtolicę ſeruitutis officio eam ſuſcipimus ſolicitudinem, in locis potiſſimum ditioni Noſtræ, etiam in temporalibus ſubiectia, vt cunctis mortalibus maxime vero exteris nationibus eo cõfluentibus iuſtitia æqua lance miniſtretur, neque eorum cuiquam iniuria, aut grauamen aliquod inferatur, ſed vt Chriſtianam potius, ac præſertim Apoſtolicam pietatem, ac benignitatem, vel in ipſa regiminis forma agnoſcant & admirentur, tum vero vt Ciuitatum, ac populorum Status Eccleſiaſtici publica & priuata commoda, communemq. vtilitatem, pro ea qua tenemur paterna ac Paſtorali vigilantia modis omnibus procuremus. Quare cum inter alia quæ huc pertinent, illud certe non mediocris momenti ſit, vt commercium Maritimum inter Subditos noſtros, & Mercatores diuerſarum præſertim Orientalium regionum qui Anconitano, ac reliquis ditionis noſtræ prædictæ Portibus cum Nauibus onuſtis mercibus ad victum, & communem vſum vtilibus, ac neceſſariis appellunt, non modo conſeruetur, ſed maiori in dies Deo iuuante Nauium multitudine & frequentia, Mercatorum concurſu & celebritate, mercium copia & vbertate augeatur. Operęprecium duximus, & illa de medio tollere grauamina aut impedimenta, quæ ipſos fortaſſe abducere, aut retrahere poſſent, & eos contra gratiarum immunitatum & priuilegiorum, benigna ac liberali conceſſione, & promiſſa ſub fide publica ſecuritate inuitare, ac ſubditos demum veſtros, qui ad alia externa emporia confluunt, ab alienis ad propria etiã ſi opus erit propoſito alicuius damni periculo reuocare.

Exemptio à gabellis, pro Mercatoribus exteris, ex Orientalibus partibus merces Anconã adducentibus, vel diuerſæ mercaturæ cauſa domicilium conſtituentibus. §. 1. Si qui igitur Mercatores, etiam exteri, ex quacunque Gente & Natione oriundi, Naues comparare & inſtruere, & in eis vltro citroq. commeando merces ex Orientalibus partibus Anconam adducere, vel in ipſa Ciuitate Anconitana, vt venturarum mercium pericula, ſub certis ſponſionibus ſuſcipiant, ſiue vt alias quoquo modo Mercaturæ negocijs operam nauent, domicilium ſibi parare & conſtituere voluerint, eos omnes & ſingulos ab omnibus impoſitionibus, datijs, oneribus, gabellis, collectis, ſubſidiis, contributionibus, ad quæ Ciues, & Incolæ Anconitani, alias quam ratione mercium ipſarũ venalium, quomodolibet tenẽtur, hactenus indictis (illis exceptis, quæ Cameræ Apoſtolicæ debentur) necnon etiam poſtbac forſan indicendis quibuſcunque, etiam ſi illorum exactionem, per eandem Cameram, ciuiue Officiales, & Miniſtros fieri contingat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo eximimus & liberamus, exemptoſq. & immunes, ac ad illorũ ſolutionem nequaquam teneri, neque ad id à quoquam cogi, vel compelli poſſe decernimus & declaramus. perpetuamque immunitatem, & exemptionem ſuperius expreſſam, eorum ſingulis gratioſe, & liberaliter concedimus, & elargimur.

Saluiconductus à Camerario Mercatoribus dari ſoliti, confirmantur. §. 2. Quo ad eos vero Mercatores illarum gentium & nationum quibus per edicta publica, ſeu litteras patentes, dilecti filij noſtri moderni, & pro tempore exiſtentis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarij, ſaluiconductus, vt aiunt, concedi ſolet, eis nos quoque ad Anconitanum Portum, & Ciuitatem tutum ſecurum, & liberum commeatum, remeatum, acceſſum & receſſum, commerciũ, ac veniendi & redeundi, & occaſione mercium quandiu opus fuerit, Anconæ commorandi, & cum ipſis ſubditis noſtris liberam occaſionẽ mercium ipſarum contrahẽdi

licen-

licentiam, ac pleniſſimum, ſuper præmiſſis omnibus, vt dicunt, Saluumconductum perpetuo concedimus & impartimur.

Prohibicio, hos Mercatores aſſecuratos perturbādi.

§. 3. Inhibentes ne quis eos, tanquam ſub fide publica præſentium auctoritate aſſecuratos quoquo modo moleſtare præſumat. Quinimmo vehementer, etiam atque etiam hortamur in Domino, & per Apoſtolica ſcripta monemus vniuerſos & ſingulos, nunc & pro tempore exiſtentes Præfectos, & Milites Claſſium, ac Triremium, tam Chariſſimi in Chriſto filij noſtri Hiſpaniarum Regis Catholici & cuiuſcunque Regni Prouinciæ, & Inſulæ ei ſubiectæ, quam etiam Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis & Dominij Venetorum, necnon Magni Etruriæ ſibi ſubiectæ Ducis, & Sancti Ioannis Hieroſolymitani, ac Sancti Stephani & quaruncunque aliarum Militiarum, necnon Dalmatarum Vſchocchi nuncupatorum, & cęterarum omnium Rerumpublicarum, & Principum, ne illis vnquam Nauigijs onerariis quæ merces ad Ciuitatem Anconitanam ac alia ditionis noſtræ loca comportant, ipſisve Mercatoribus, aut Nautis, vt præfertur aſſecuratis damni, detrimenti, aut impedimēti aliquid in rem vel in perſonam inferant. Quinimmo habentes eos pro noſtra & Sedis Apoſtolicæ reuerentia propenſius commendatos, in exercenda huiuſmodi mercatura omnem illis opem, operam, fauorem, auxilium, enixe ac benigne impendant. ſcituri ſe in hoc obſequium Nobis, & eidem Sedi gratiſſimum præſtituros, & ſi contrafecerint, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas & temporales contra Pyratas, & Prædones noſtra Maria infeſtātes inflictas incurſuros.

Confirmatio qualificata, ſtatutorum à Paolo III. cōceſſorū Hebrę is Oriētalib. Anconę commorantibus.

§. 4. Verum his qui Anconę nunc & pro tempore cōmorantur Hebręis Orientalibus, eorūq. Vniuerſitati, per eaſdem præſentes cōcedimus & indulgemus, vt Statutis & Capitulis, eis alias per fel. rec. Paulum PP. III. prędeceſſorem noſtrum conceſſis ſiue permiſſis, cum ea tamen moderatione quod primum & cum eis limitationibus & reſtrictiuis, quo ad reliqua, quæ nuper à dilecto filio noſtro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, adiectæ & editæ fuerunt, & non alias, vti libere & licite valeant, illaq. omnia & ſingula, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, cum moderatione tamen & limitationibus & reſtrictiuis huiuſmodi, auctoritate Apoſtolica tenore pręſentium approbamus & confirmamus, eiſq. perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus.

Declaratio ſuæ conſtitutionis contra Hebræos adi tā, quo ad Hebræos Anconæ degentes.

Quam indicatur in rubr.

§. 5. Declarantes inſuper, litteras noſtras de eiſdē Iudæis ex toto Statu prædicto præterquā Roma, Auinione & Ancona expellendis nuper editas, ipſis Hebræis Oriētalibus, vel alijs Anconæ Domicilium habentibus, non obeſſe quo minus ad quæcunque Status Eccleſiaſtici loca pro exigendis creditis occaſione Mercium prædictarum contractis accedere, & per ea diſcurrere libere & licite valeant, nec propterea à quoquam moleſtari queant. dummodo ſuper hoc litteras teſtimoniales, de eorum origine, & iuxta huiuſmodi itineris cauſa fidem facientes à venerabili Fratre noſtro Epiſcopo Anconitan. ſeu pro tēpore exiſtente Gubernatore eiuſdē Ciuitatis ſubſcriptas ſecum deferant.

Prohibicio emendi merces ex partibus Oriētalibus, per mare Adriaticum, ad alios Portus eiuſdē maris, extra Statum Eccleſiaſticū delatas, & poſtea in d. Statū exportatas ſub pęna iſta imponentibus expreſſa.

§. 6. Cæterum quia ſæpe contingit merces ex Oriente per Mare Adriaticum aduectas, prius ad alios Portus Maris Adriatici extra ditionem Eccleſiaſticam ſitos appellere & exonerari, deinde vero ad Statum noſtrū Terra Mari ve comportari, diſtricte interdicimus & prohibemus, ne quis omnino ex ſubditis noſtris prædictis poſthac vnquam perpetuis futuris tēporibus, merces cuiuſq. generis, qualitatis & quantitatis, ex partibus Orientis per Mare Adriaticum, ad alios extra ditionem prædictā eiuſdem Maris Adriatici Portus prius delatas, & exoneratas, ac poſtmodum terra mari ve ad loca Status Eccleſiaſtici comportatas, emere quoquo modo audeat. Cuius quidem prohibitionis ſiquis tranſgreſſor & violator extiterit, ita vt Merces quaſcūq. prius quidē ad Portus Adriatici Maris extra ditionem noſtram conſtitutos allatas & exoneratas, deinceps Anconam, vel ad alia Status noſtri loca, terra aut mari importare præſumat, Volumus, vt quaſi cuiuſdam mulctę nomine, vltra ſolita & vetera vectigalia, nouum etiam ſoluere teneatur, duodecim nimirum pro centenario eius pretij quo res ipſæ æſtimatæ erunt. Huiuſq. vectigalis noui quod harum ſerie imponimus, atq. indicimus, exigendi facultatē cæterorū vectigalium cōductoribus, & Exactoribus, de quo tamen Nobis, & Camerę Apoſtolicæ ſigillatim rationem reddere debeant, per præſentes tribuimus.

Triticum ad Portū Anconę aduehēdū, libere cuique vendi p. iſt.

§. 7. Quod ſiquando Triticum, ſeu Frumentum ad Portum Anconitanum aduehi contigerit, prohibemus dilectis filijs Communitati, & hominibus eiuſdem Ciuitatis noſtræ Anconitanæ, ne in poſterum cuiuſuis priuilegij aut conſuetudinis, etiam antiquæ & immemorabilis prætextu, etiam pro eorum vſu neceſſario, Frumento huiuſmodi Nauibus aduecto pretium aliquod certum vllo modo pręſcribere, & eo oblato, vel ſoluto Triticum ſibi vendicare audeant. ſed ſi Frumento indiguerint, ad illud coemendum ſicuti alij aduenæ emptores, nullo prorſus diſcrimine concurrant.

Mercatores non ſoluunt gabellā, ante quā eas merces vendant, vel alibi aſportent.

§. 8. Inſuper vniuerſis & ſingulis Mercatoribus, ad eūdem Portum Anconitanum merces vndequaq. conuehentibus indulgemus, vt non prius ad ſolutionem vectigalium pro ipſis mercibus iniunctorum teneantur, nec cogi aut compelli poſſint, quam eaſdem merces vēdiderint, aut alio aſportauerint, ac pro ea tātum rata, qua res ipſas vendi aut exportari contigerit.

Conſules Sanitatis, nihil circa perſonas & merces Nauiū exterarum agant, abſq. interuētu Gubernatoris Anconæ.

§. 9. Poſtremo cupientes opportune prouidere ne à Magiſtratibus ad purgandum merces ex locis peſtiferæ contagionis ſuſpectis pro tempore aduectas, in eadē Anconitana Ciuitate deputatis, Conſulibus ſanitatis vulgo nuncupatis, ſub pretextu cauendi ab huiuſmodi morbi periculo grauamē aliquod ipſis Mercatoribus inferatur, ſed & ſalubritati, vt par eſt conſulatur, & tamen debita inter Mercatores ęqualitas ſeruetur, ac omnes ceſſent querelæ, ſtatuimus & ordinamus, vt deinceps per dictos Conſules in aduētu Nauium exterarum, nihil circa perſonas & merces in dictis Nauibus exiſtentes, ſine Gubernatoris pro tempore exiſtentis, cum eis coniunctim procedentis conſenſu præſentia & interuentu, prohiberi permitti, ſtatui, decerni, iudicari aut diffiniri valeat.

Cauſæ ipſorū Mercatorum Anconæ cognoſcantur.

§. 10. Denique, ne Mercatores, ac perſonæ quęcūque ad Portum ipſum confluentes, vel inibi cōmorantes, litiū diſpendijs, atq. incōmodis ab huiuſmodi cōmercio diſtrahantur, omnia priuilegia de cauſis inter Mercatores, ſiue alios quoſcunq. incolas ſiue exteros, occaſione Mercaturæ, & negotiorū huiuſmodi pro tēpore motis, tā in prima quam in ſecunda inſtantijs, intra Ciuitatē ipſā Anconitanam, nec alibi cognoſcendis, & terminandis per quoſcūq. prędecee. noſtros quomodolibet conceſſa, auctoritate & tenore pręmiſſis perpetuo approbamus & confirmamus, & illa quatenus opus ſit de nouo concedimus. itaut nec prætextu priuilegiorum Rotę Maceraten. quibus in hac parte, & inquantū indultis Ciuitatis Anconę quomodolibet pīudicēt, harū ſerie ex certa noſtra ſciētia derogamus, nec alio quouis colore alibi extra d. Ciuitatē Anconitanā in quacunque inſtantia, trahi ſeu conueniri poſſint.

Forma eligēdi Iudices ad eas cognoſcēdo cum facultate ſummarie &c. procedendi.

§. 11. Quinimmo vt controuerſiæ & lites huiuſmodi quā citiſſime & minimo diſpendio terminētur, ſtatuimus, vt quotannis, ex numero Mercatorū inibi commorantiū tres Cōſules eligantur, alter nimirū, ex Florentina, alter vero per Vltramarinos, ac tertius ex alia quauis Natione, arbitrio Vniuerſitatis Mercatorū in prędicta Ciuitate degentiū eligendū, quorū vel duorū ex eis coniunctim procedentiū iudicio, cauſę omnes inter Mercatores inuicem, ſeu inter illos & alias perſonas, aut etiā inter alios quoſcūq. occaſione Mercaturę quomodolibet motę & mouēdæ, ſummarie, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij ſola facti veritate inſpecta cognoſcantur, audiātur & decidātur. Conſules vero prædicti aſſeſſorē aliquē iuris peritū ſuo arbitrio aſſumant, cuius voto in eiuſmodi cauſis diffiniendis vti poſſint. Quod ſi res, de quibus agetur valorē quadraginta ſcutorū non excedunt, à ſentētiis vel decretis vim diffinitiuæ habētibus, eorundē Cōſulum non liceat prouocare. Sin autē prædictam ſummā exceſſerint non ad aliū Iudicē fas ſit appellare, quam ad ſeptē vel octo Mercatores ſorte extrahendos. qui huiuſmodi cauſas appellationū etiam ſummarie, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij ſola facti veritate inſpecta terminent. nec vlterius quā ſemel tantū, vt præfertur, vlla omnino appellatio detur. Atque in eligendis Conſu-

libus

libus modus & forma ſeruetur, quæ in Statutis per prædictum S.R.E. Camerarium, ac dilectum filium noſtrũ, & & Cam. Apoſt. Theſaurarium Generalẽ edendis præſcribitur. eorũq. munus & iuriſdictio expiret prout eiuſdẽ ſtatutis factis à Camerario & Theſaurario declarabitur.

Ipſi Iudices & Gubernator, nihil recipiant, de Mercibus Nauium, neque emant.

§. 12. Caueant autẽ iidem Conſules & Gubernator, ne ex Nauibus & mercibus huiuſmodi quicquam ſiue paruũ ſiue magnũ, etiam emptionis, ſiue alio quouis cõtractus, aut donationis titulo, etiã ſponte oblatum accipere quoquo modo præſumant, alioqui nouerint ſe graues arbitrio noſtro pœnas incurſuros.

Decretum irritãs, & clauſula ſublata.

§. 13. Decernentes ſic in præmiſſis vniuerſis & ſingulis per quoſcũq. Iudices & Cõmiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiã eiuſdẽ Ciuitatis Gubernatorem, ſublata eis & eorũ cuilibet quauis aliter iudicãdi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & diffiniri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorũ deputatio & facultates.

§. 14. Quocirca tam prædictis Camerario & Theſaurario generali, quã dilectis filijs Cam. Apoſt. Præſidentibus Clericis & eorũ cuilibet, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum præſentes litteras vbi & quando opus erit, & quatenus pro parte eorum quorum intererit requiſiti fuerint, ſolẽniter publicantes, eorumq. ſingulis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant per ſe vel alium ſeu alios auctoritate noſtra, illas & in eis contenta quęcũq. firmiter obſeruari. Cõtradictores quoslibet & rebelles, & præmiſſis non parentes, per ſententias cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Clauſula derogatoria.

§. 15. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumpti fides.

§. 16. Volumus autẽ quod præſentiũ tranſumptis Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Forma publicationis, & ſanctio pœnalis.

§. 17. Quodq. eædẽ præſentes in valuis Baſilicę Principis Apoſt. de Vrbe, & in acie Cãpi Florę, vt moris eſt publicẽtur, ac deinde quo ad ſupradictã prohibitionẽ emẽdi merces extra Statũ eccleſiaſticũ elapſis quatuor Menſibus, quo ad reliqua vero ſtatim ab ipſa die publicationis huiuſmodi, cunctos quos concernunt non minus afficiant, quam ſi eorum cuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nulli ergo &c. Si quis &c.

Dat. R. An. 3. die 8. Mart.

Datum Romę, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1594. Octauo Id. Martij, Pont. noſtri Anno 3.

X X V I I.

Canonizatio S. Hyacinthi Poloni, profeſſoris Ordinis Fratrum Prædicatorum S. Dominici, eiuſq. relatio in numerum Sanctorum Confeſſorum, & ſuæ feſtiuitatis inſtitutio die 16. menſis Auguſti celebrandæ.

Edita An. D. 1594.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Sancti qui in Cęlo regnãt, in Terra etiã Romani Põt. decreto venerandi ſunt.

BEnedictus Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, qui dilectam filij ſui ſponſam, Catholicam & Apoſtolicam Eccleſiam perpetua regit prouidentia, atque his luctuoſis temporibus, multis ærumnis & calamitatibus afflictam, multiplici etiam gaudio, ex Sanctorum ſuorum gloria conſolatur. Vere enim magna exiſtit ſpiritualis lætitiæ materia, cum Deus illuſtria ſeruorum ſuorum merita ideo mũdo manifeſtat, vt dum illis vbique Terrarum veneratio tribuitur, Deus ipſe in Sanctis ſuis mirabilis prædicetur. Nam cum aliqui ſerui Dei, excellenti vitę ſanctitate, & miraculis inſignes, iam cum Chriſto in cœlo regnantes, in terra quoque ſumma Rom. Pontificis auctoritate, Sancti eſſe declarãtur, Rex ipſe ſempiternæ maieſtatis & gloriæ, in Sanctorum Concilio glorificatur, diuini cultus obſeruantia augetur, fidelium pietas & deuotio excitatur, deteſtandæ hæreſes magis magisq. conuincuntur, plures populo Dei ad virtutis exemplum, & ſuffragij patrocinium proponũtur, vt quod fideliter petimus, id efficacius multiplicatis intercessoribus conſequamur.

Sixtus V. Canonizauit S. Didacũ vt ſupra in eius bulla 8. Rex. fol. 390.

§. 1. Quare magna Dei benignitate, ante paucos annos factum eſt, vt à fe. rec. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro, ex Seraphici Patris Franciſci Religione, Beatus Didacus Hiſpanus, in Sanctorum numerum referretur, & nunc viciſſim, ex Beatiſſimi Patriarchæ Dominici diſciplina, Beatus Hyacinthus Polonus, Sanctis pariter Chriſti Confeſſoribus adſcribatur, nimirum vt duo clariſſimi Ordines, vnde tot pij ac Sancti viri Catholicæ Eccleſiæ lumina prodierunt, noſtra quoque ætate, duplicato populi Chriſtiani gaudio, honore conſimili augeantur, vt duæ iſtæ lucernæ, fide & ſignis mirabilibus luminoſæ, & charitate ardentes, ſupra excelſum candelabrum collocatæ, in domo Dei colluceant.

Et nos proponitur Canonizatio Sãcti Hyacinthi.

§. 2. Et nos quidem cum multis alijs in rebus, tum in hoc etiam diuinæ gratiæ abundantiam agnoſcimus, primum quod nos ipſos Deus, veluti oculatos teſtes, in hac religioſa cauſa eſſe voluerit. nam cum adhuc ex numero eſſemus venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, & Apoſtolicæ Sedis de Latere Legatione in Polonia fungeremur, vidimus Cracouiæ inſigni loco ſepulchrum Beati *Hyacinthi*, in quo venerandum illius Corpus, in ſomno pacis requieſcit, & Regni illius erga hunc Beatum virum, ſingularem deuotionem perſpeximus. deinde etiam in eo diuitias bonitatis Dei prædicamus, quod ita diſpoſuerit, vt hoc pium & ſalutare canonizationis Beati Hyacinthi negocium, ante annos quinque, & ſeptuaginta, Religioſis Poloniæ Regibus, Regniq. Ordinibus ſupplicantibus inchoatum, & à pluribus Rom. Pont. prædeceſſoribus noſtris, varijs progreſſionibus promotum, tandem per noſtræ humilitatis miniſterium, qui Poloniæ Regnum peculiari paternæ dilectionis affectu complectimur, omni ex parte abſolueretur.

Leo X. Poloniæ Rege inſtante, illius proceſſum cõmiſit.

§. 3. Anno ſiquidem humanæ ſalutis 1518. fel. recor. Leo Papa X. prædeceſſor noſter, ſupplicationibus recol. mem. Sigiſmundi Primi Poloniæ Regis tunc in humanis agentis, de B *Hyacintho* Polono, Ordinis Fratrum Prædicatorum, fidei integritate & morum ſanctimonia, & miraculorum fama, in vniuerſo Poloniæ Regno percelebri, in Sanctorum numerum referendo, inclinatus, bo. me. Ioanni Epiſcopo Laudicen. & Iacobo Canonico Cracouien. vt in eius vitam & miracula, diligenter inquirerent, ſuis quibuſdam litteris mandauit. Qui pro ſuo Apoſtolicæ Sedi obtemperandi ſtudio, vniuerſæ illius vitæ, & miraculorum rationes in acta retulerunt. eaque anno etiam Domini 1526. Leone prædeceſſore prædicto vita functo, ad piæ mem. Clementem Papam Septimum etiam prædeceſſorem noſtrum traſmiſerunt.

Interim Leo obijt & Clemens VII Fratribus Ord. S. Dominici licẽtiã debit in Regno Poloniæ, illius Officia celebrandi.

§. 4. Quibus quidem actis diligenter perſpectis, ac etiam ipſius Sigiſmundi Regis ſupplicationibus idem Clemens prædeceſſor adductus, dum de tota re mature decerneret, Fratribus Ordinis Prædicatorum dicti Regni, vt poſtridie feſtiuitatis Aſſumptionis Beatiſſimę DEI Genitricis Virginis MARIAE, ſolemnitatem atque Officium, ac Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in eiuſdẽ B. Hyacinthi honorem celebrare, atque etiam imagines, & Altaria illi in omnibus Eccleſijs domorum ſuarum præfati Ordinis ſtatuere poſſent conceſſit. Et deinde prædicto Sigiſmundo Rege id etiam poſtulante, eandẽ conceſſionem ad omnes dicti Regni Cathedrales Eccleſias, quo ad vſque ad Canonizationem dicti B. Hyacinthi deuentum eſſet, extendit.

Paulus III. iterum negocium Canonizationis tribus Cardd. examinandum cõmiſit.

§. 5. Cæterum conſilio de Canonizatione huiuſmodi ob quaſdam tunc obortas difficultates per id tempus intermiſſo, anno ſimiliter Domini 1539. tunc exiſtentes Præſules eiuſdem Regni, in Synodo Petricouienſi per eos celebrata congregati, vnanimi conſenſu, dicto Clemente prædeceſſore defuncto, per litteras ſanctæ mem. Paulo Papę III. ſimiliter prædeceſſori noſtro ſupplicarunt, vt ad huiuſmodi Canonizationem perficiendam, ſuam & dictæ Sedis auctoritatem impertiretur. Quorũ ſupplicationibus idem Paulus prædeceſſor annuens, tribus

bus venerabilibus Fratribus ſuis S.R.E. Cardinalibus, Ordinum Prioribus, negocium Canonizationis huiuſmodi rurſus examinãdum commiſit. qui & ipſi, pro aſſiduis eiuſdem Sigiſmundi Regis, necnon Prioris Prouincialis dicti Ordinis in prædicto Regno tunc deputati ſupplicationibus, quibus ſæpe id petebant, vt in ipſius Hyacinthi fidei ſinceritatem, vitæ ſanctitatem, & miraculorum, quorum in dies in dicto Regno fama augebatur, excellentiam diligenter iterum inquireretur, ad quoſdam ipſius Regni probatos viros hoc negocium detulerunt. qui conceſſionibus Apoſtolicis ſuper ea re factis, alijsq. omnibus, quæ ad Canonizationem prædictam pertinebant, attente conſideratis, ſingula mature examinata in publica documenta redegerunt, denique ſumma fide collecta ad dictam Sedem tranſmiſerunt. Poſtmodum, idem Paulus prædeceſſor Fratribus dicti Ordinis eiuſdem Regni, etiam conceſſit, vt ipſi Officium de dicto Beato Hyacintho ſingulis quintis ferijs, in quas nullum Feſtũ proprium incideret, perinde ac ſi eſſet in Sanctorũ numerum relatus, quemadmodum de Sancto Dominico ſingulis ferijs tertijs fieri ſolebat recitare, ac illius oſſa, & corpus exhumare, ipſumque in ſublimiorem Eccleſiæ locum transferre poſſent.

Gregorius & Xiij. & Sixtus V. de Canonizationis abſolutione ſequuti fuerũt.

§. 6. Poſtea labente anno Domini 1583. claræ mem. Stephani Poloniæ Regis, de eadem Canonizatione apud fe.rec. Gregorium Papam XIII. pariter prædeceſſorem noſtrum, dum in humanis ageret, ſupplicatione intercedente, ac interea illo vita functo, chariſſimi in Chriſto filij noſtri Sigiſmundi Tertij Poloniæ Regis, ac chariſſimæ etiam in Chriſto filiæ noſtræ Annæ Poloniæ Reginæ, necnon dilectorum filiorum noſtrorum tunc ſuorum, Georgij tit. S. Sixti, de Radziuil, & Andreæ de Somlio, tit. S. Angeli in Piſcina, Battorij nuncupatorum Cardinalium, & venerabilium Fratrum noſtrorum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, cæterorumque totius Regni prædicti Ordinum ſtatus, tam Eccleſiaſtici, quam ſecularis, votis ac precibus, à fe.re. Sixto Papa V. etiam noſtro prædeceſſore, per dilectos filios Stanislaum Reſcium, eiuſdem Sigiſmundi Regis apud eundem Sixtũ internuncium, necnon Fratrem Hippolytum Mariam Beccaria de Monte Regali Magiſtrum Generalem totius Ordinis Prædicatorum, ac eius nomine Fratrem Bartholomæum de Miranda, tunc Procuratorem generalem eiuſdem Ordinis, ac demum Fratrem Seuerinum Cracouien. eiuſdem cauſæ, nomine Prouinciæ & Regni Poloniæ, ad id conſtitutum Procuratorem, ſupplicatum fuit, vt ipſe eundem Beatum Hyacinthum pro ſanctitatis ſuæ fama, quam miraculorum acceſſio in dies magis magisq. confirmabat, in Sanctorum numerum veteri Rom. Eccleſiæ ritu, & præſcripta ſolemnitate cooptaret.

Sixtus V. proceſſum iã perfectũ Cardi. deputatis ſuper ſacris ritibus examinandum commiſit & deinde tribus Rotæ Auditoribus.

§. 7. Idem vero Sixtus prædictum proceſſum ſuper huiuſmodi re confectum, Congregationi venerabiliũ Fratrum noſtrorum, tunc ſuorum, S.R.E. Cardinaliũ, ſuper ſacris ritibus deputatorum, examinandum commiſit. Corã quibus idem Sigiſmundus Rex, & vniuerſi Regni prædicti Status Eccleſiaſtici, necnon ipſius Ordinis Prædicatorũ Religionis Profeſſores, nonnullis Scripturarũ, ac iurium volumina, duoq. proceſſus ſuper ea re formati exẽpla protulerunt. vnũ videlicet è fel.re. Pauli PP. IV. etiã prædeceſſ. noſtri, qui vnus ex tribus Cardinalibus in ordine Prioribus à prædicto Paulo prædeceſſore ad id deputatus fuerat, ſcripturarũ monumentis depromptũ, alterũ vero ex ipſo Regno ſimul cũ libro, tum vetuſtatis auctoritate, tum vitæ, ac miraculorum eiuſdẽ B. Hyacinthi diligenti expoſitione probato allatũ, eo quidẽ illud ad fidem propoſitis de rebus faciendã firmius, quod eſſet præſtantium virorum litteris obſignatũ, & longo annorũ ſpatio, in Archiuio Cracouienſis Conuentus eiuſdẽ Ordinis Prædicatorum, tanta cũ fidei laude aſſeruatũ, vt illo tanquã certi teſtis opera ſummæ auctoritatis homines ſemper dubijs in rebus vterentur. Cuius rei fidem vel hoc ipſum augebat, quod alterum alteri, tum rebus tum ſententijs omnibus, tam apte reſpondebat, vt nihil vel ſimilius vel cõgruentius excogitari poſſe videretur. Quæ quidẽ vniuerſa, citato Fiſci Procuratore, recognita fuerunt. Idem porro Sixtus prædeceſſor, tribus cauſarum Palatij Auditoribus doctrina & rerũ vſu præſtantibus, ad hoc nominatim deputatis mandauit, vt de iiſdem illis iuribus, ac proceſſus exemplis diligenter cognoſcerent, & concluſiones inde pro more colligerent.

Qui Gregorius XIV. & proceſſus acta omnia recenſuerunt.

§. 8. Qua in re, cum diu, multumq. illi operam ſuam exercuiſſent, eodem Sixto, ſicut Domino placuit, viam vniuerſæ carnis ingreſſo, fe. re. Gregorij PP. XIV. prædeceſſori etiã noſtro retulerũt, producta iura pleniſſima eſſe fidei atq. auctoritatis, proceſſumq. omnem ad Canonum præſcripta fuiſſe confectum, atque ex eo Beati Hyacinthi fidei integritatẽ, vitæ ſanctitatẽ, & miraculorũ, ex quibus octo potiſſimũ conſideranda propoſuerant, claritatẽ manifeſte elucere. Qua quidẽ re ad venerabilium etiã Fratrum ſuorum S.R.E. Cardinaliũ, ſuper ſacris ritibus tunc deputatorum Congregationẽ, vt & ipſi quid ea de re ſentirent, in mediũ afferrent, eiuſdẽ Gregorij iuſſu remiſſa, iidẽ Cardinales attente examinatis allatarum, à prædictis cauſarum Auditoribus cõcluſionum argumentis, ac Fiſci Procuratore ſemper citato, atq. audito, ſeruatiſq. etiã ſeruandis vnanimi conſenſu eorundẽ Auditorũ, ſuper ſcripturis, iuribus & proceſſus exẽplis exhibitis relationẽ approbarunt, & rationes, quibus de illius fide, vita & miraculis conſtaret, longe firmiſſimas eſſe iudicarunt.

Rex Poloniæ pro d. Canonizatione nuper à Clemente 8. vehementius inſtetit.

§. 9. Acceſſit deniq. recens, & æquitatis ac pietatis plena poſtulatio eiuſdẽ Sigiſmundi III. Regis, qui etiã Sueciæ Rex exiſtit, quiq. Legatione nobis, ac Sedi Apoſt. obediẽtiæ pſtãdæ cauſa, dilecto filio inſigni viro Stanislao Mynski, Palatino Lencintienſi apud nos & d. Sedem Oratori ſuo nuper delata, nihil eum à nobis vehementius hoc tempore flagitare iuſſit, quam vt negocium iſtud ad optatũ tandem, & ſuis atq. Chriſtifidelium eiuſdem Regni Poloniæ ſupplicationibus, conſentientem exitum perducamus.

Qui Clemẽs Canonizationem ... illius vitam narrationem ... proponit.

§. 10. Cuius quidẽ B. Hyacinthi vitæ omnis, ac rerum quas Deus eiuſdem, tum viuentis tum defuncti interceſſione ac meritis geſſit, narrationem hoc loco pro noſtro munere toti Eccleſiæ proponendã duximus, vt inde non ſolum ad diuinas laudes prædicandas, atq. ad Chriſtianã religionẽ firmiore pietatis zelo conſeruandam Chriſtifidelium animi excitentur, verum etiã eo nomine ingentes gratiæ ab omnibus Chriſtifidelibus Deo agantur, quod B. Hyacinthi prædicti ſanctitatem, quanquam grauibus de cauſis antea probatum, & multis miraculis illuſtrem, publica tamẽ ipſius Apoſtolicæ Sedis, quam Spiritus ſanctus regit & gubernat, ac noſtra ſententia omnino confirmari hoc tempore voluerit.

S. Hyacinthus in Villa Camienſi ... Canonicus ... fuit.

§. 11. Natus igitur eſt B. Hyacinthus in Polonia, in Villa quæ Camienſis appellatur, Vratislauienſis Diœceſis, ante Annum Domini milleſimum ducenteſimum, ex nobilibus, & Chriſtianis parentibus, ſed quibus vitæ virtutum, ac miraculorum ſplendore longe ipſe præluxerit. Ineuntis ætatis tempus ijs primum litteris, quibus ætas illa informari ſolet, impertiuit. in quibus cũ tantũ profeciſſet, quãtum ad altiorẽ diſciplinam capeſſendam ſatis ſibi eſſe videbatur, animũ ſtatim ad Theologiæ, & iuris Canonici ſtudia adiunxit, magno ſane & admirabili cum fructu. vt qui non multo poſt Cracouienſis Eccleſiæ Canonicus factus, ita inter ordinis ſui viros excelluerit, vt propter eximiam eruditionem, cum præclara & inſigni pietate coniunctam, tanquam ardens lucerna cæteros clariſſimo virtutum ſuarum lumine colluſtraret.

Habitum à S. Dominico Romæ ſuſcepit.

§. 12. Ab Iuone deinde Cracouienſi Epiſcopo Patruo ſuo Romam perductus eſt. vbi vna cũ Ceſlao ipſius conſanguineo, & Hermano Theutonico familiari ſuo a ſancto Dominico Romæ tũc degente, eiuſdem Iuonis rogatu, qui de Hyacintho, ac duobus alijs regularis vitæ ſuæ inſtituto imbuendis, cum ipſo egerat, perexiguo tempore omni illius diſciplina egregie inſtructus, in eiuſdẽ S. Dominici Ordinem nomen dedit. habituq. de illius manibus ſuſcepto, & expreſſe illius regulam profeſſus, in Poloniam tandem cum ſocijs rediit.

Monaſteria plurima conſtruxit, & S. Dominici veſtigia & virtutes verbo & opere imitatus eſt.

§. 13. Quo in itinere, cum vſq. ad Ciuitatem Friſacenſem proceſſiſſet, verbo ſimul & exemplo tantũ illic profuit, vt ipſis ſex menſibus Monaſteriũ dicti Ordinis, multis ibidem Fratribus, & Hermanno illis præpoſito, relictis, conſtruxerit. Inde Cracouiam reuerſus, alio ibi eiuſdẽ Ordinis Monaſterio erecto, Dominicanæ Religionis creſcẽtem paulatim familiam propagauit. Mox ad aliarũ eiuſdem Poloniæ Regni Prouinciarum ſalutem cogitatione

conuerſa, quatuorque alijs profeſſionis ſuæ Monaſterijs varijs in locis ædificatis, omnes, tum verbi Dei prædicatione, tum vitæ ſuæ innocentia in ſui admirationẽ excitauit. Summa deniq. hæc eſt, quã a S. Dominico eiuſdem Religioſi inſtituti auctore, tanquam è puriſſimo fonte hauſerat, viuendi rationem, eandẽ ipſum ad extremum vſq. vitæ diẽ ſanctè & religioſe ſeruaſſe. Nam, ſiue Chriſtianæ humilitatis ſpecies ante oculos proponatur, eo nihil erat demiſſius nihil modeſtius, ſiue caſtitatis ac virginei pudoris imago pulcherrima deſideretur, illo nihil purius, nihil candidius fuit, ſi deniq. veræ in Deum, & proximos charitatis forma exquiratur, illius charitate nihil potuit abſolutius, nihil perfectius exoptari. Quanto porro in corpore caſtigando, atq. in ſeruitutẽ redigendo, illius fuerit ſeueritas ſingulę noctes indicio fuerunt, quibus ſeſe vſque ad ſanguinis profuſionem affligebat. Qua vero continentia, & moderatione in victu omni fuerit, præter ſextas ferias Beatiſſimæ etiã Dei Matris MARIAE Virginis, & SS. Apoſtolorum Vigiliæ ad vnam omnes declarant, quibus excepto pane & aqua, nihil omnino guſtabat. Diuini autem numinis propitiãdi tanta cura, tantaq. ſolicitudine tenebatur, vt totas noctes in Templo fundẽdis ad Deum precibus inſomnis perſæpe conſumeret. & ſiquando inedia ac ſopore feſſis & cadentibus membris, ſomnum capere cogebatur, aut ſtans, lapidi tantum Altaris innixus, aut iacens humili, ſcilicet proſtratus quieſcebat. Et quoniam nihil magis quam otium, homini pręſertim religioſo vitandum eſſe ſentiebat, idcirco quicquid tẽporis vacuum illi ab oratione ſupererat, id omne partim colẽdis ſacris ſtudijs, partim habendis cõcionibus, partim confeſſionibus audiendis, partim etiã ægrotis inuiſendis, partim deniq. Deo & proximos ſeruiendo, impendebat.

Miracula viuẽs multa fecit, quorum aliqua hic ponuntur.

§. 14. Cuius quidem ſingularem ſuſceptæ vitæ rationẽ qua cęleſtis potius quam humanus vir merito reputabatur, frequens multorum, qui ſe eius precibus & orationi cõmendabant, ad eum concurſus, atq. adeo noua in dies rerum ab eo geſtarum pręſtantia, & pleraque miraculis minime obſcura declarãt. In quibus, vt cætera, quę innumera prope ſunt, omittamus, cuiuſdã Petri ex Villa Proſſouij oriundi reſuſcitatio proponenda primũ occurrit. quem rapidi fluminis impetu ex equo deiectum, & in aquis omnino ſubmerſum, cum eius corpus altero die iã latẽs, ſed expectato ex ipſo flumine produxiſſet, Deus ob merita & preces eiuſdẽ B. Hyacinthi, ſtatim ad vitam reuocauit. Eiuſdem quoque ſanctimoniam mulier quædam, Iudith nomine egregie oſtendit. quã cum Paralyſis morbi vis elinguem prorſus ac mutam reddidiſſet, nullaque ratione vocem mittere vllam poſſet, tandem Beati viri interceſſione aſſequuta eſt, vt lingua & ſermone libere vteretur. Prædicandi autem Euangelij cauſa cum ad varia paſſim loca ſe conferret, ac propterea ad Vandalum Fluuio Viſlogradum Maſſouiæ Vrbem redundantibus aquis præterfluens aliquãdo perueniſſet, nullo nauclero, nulloq. nauigio, quo trans amnem veheretur, ad illius ripas conſpecto, diuina ope implorata, & Crucis ſigno communitus, comites ad iter per medios fluctus alacriter proſequendum hortari hunc in modum cœpit. Eia, inquit, filij, ſequimini veſtigia mea in nomine Chriſti. quo dicto, ſtatim in flumen ſiccis veſtigijs ſe immiſit. Verum ſocijs præeuntem illum ſequi metuentibus, extenſo pallio aquã tegens, Agite inquit, filij chariſſimi, ſit iſte nobis pons IESV CHRISTI, per quẽ in nomine eius tranſeamus. Itaq. flumen illud altiſſimum ſimul ac rapidiſſimũ vna cũ ſocijs incolumis traiecit. Quodam tempore etiã, cum per agros Villæ cuiuſdam Diœceſis Cracouien. inopum ac pauperrimorum hominum ſegetes iniuria grandinis læſas paſſim, ac diſiectas videret, non prius ſibi ab oratione temperauit, quam eaſdem incolis intactas, atque integras reddidiſſet.

Diem ſui obitus prædixit, & die 15. Augusti 1257. obdormiuit in Domino.

§. 15. Longum eſſet cæteras res ab eo, dum vixit, geſtas percenſere, vt cui toto vitæ curſu nullus vnquam dies effluxerit, quo non præclara aliqua ediderit fidei, pietatis, innocentiæ, cæterarumq. omnium ſacrarum virtutũ documenta. Quo quidem vitæ genere ad quadraginta propemodum annos perducto, cum tandem cuperet diſſolui, & eſſe cum Chriſto, in Vigilia Feſtiuitatis Aſſumptionis Beatiſſimæ Dei genitricis ac Virginis MARIAE, Fratribus Monaſterij Sanctiſſimæ Trinitatis Cracouienſis accerſitis, moriturũ ſeſe definito die prædixit. eoſq. appropinquantis ſui diceſſus nuncio perculſos amantiſſime cõſolatus valere in Chriſto, Deumq. in vita perpetuo timere iuſſit. Poſtridie igitur pijs ac canonicis precibus recitatis, & Sacroſanctis Eccleſiæ Sacramentis ſumma cum veneratione perceptis, cum verſum illum extremo iam vitæ ſpiritu protuliſſet, In manus tuas Domine commẽdo ſpiritum meum, in Domino obdormiuit, eiuſdem Domini Anno 1257. die 15. Auguſti.

§. 16. Audita eius morte, cum magna hominum multitudo, ſiue proſequẽdi funeris, ſiue cõtingendi corporis, ſiue per eũ diuini auxilij expetendi cauſa, ſiue alio Chriſtianę pietatis officio ad Sanctiſſimę Trinitatis Monaſterium eiuſdẽ Ordinis Prædicatorum, ſepulchro ipſius religioſum ac celebre, confluxiſſet, De[us], in cuius conſpectu glorioſa eſt mors Sanctorum eius, [ad]olescentem quendã nobilem Polonum, qui ex equo, quẽ forte agitabat, miſerrime excuſſus, effractis & contuſis totius corporis mẽbris ſtatim obierat, ad B. Hyacinthi ſepulchrum, eo ipſo quo mortuus eſt die, à parẽtibus allatũ, ob eiuſdẽ B. Hyacinthi merita & preces, non ſolũ in vitã denuo excitauit, verũ etiam priſtinæ, & valetudini, & integritati ita reſtituit, vt in eo ne minimæ quidem læſionis reliquum vllum veſtigium appareret. Cuius miraculi famã alterius etiã exitus poſtea auxit. infantulus enim, quẽ mater mortuũ ediderat, à patre ad Beati viri tumulũ tranſlatus, cum prius is pro filiolo voto ſe Deo pie obſtrinxiſſet, magna cum omnium admiratione viuere ſtatim cœpit. Acceſſit aliud quoque admirabile ipſius in Vrſulam quandam factũ, quę cũ maximis deploratis morbi doloribus toto biẽnio iactata, eo tandem deueniſſet, vt omnis melioris valetudinis ſpe abiecta, ipſos iã menſes duos nullo amplius cibo, ſed aqua dumtaxat vitam tueretur, Agnete tandem filia B. Hyacinthi opem ſuppliciter implorante, optatã ſalutẽ recuperauit. Poſtremo cuiuſdã Barbaræ Cracouienſis feminæ, quæ ex partu in hydropiſim inciderat, ita vt iam de illius ſalute ab omnibus eſſet deſperatum, valetudo, nulla prorſus humana medicina, ſed viuus B. Hyacinthi, cui ſeſe cõmendauerat pietate ac meritis, redintegrata, eximiam ſerui Dei ſanctitatem clare confirmauit.

Miracula & poſt eius obitũ quorũ aliqua hic recenſentur.

§. 17. Quibus ſane ſignis, multiſq. alijs ad eandem B. Hyacinthi ſanctitatem comprobandam pertinentibus rebus adducti, ac præterea cõſtanti omnium Ordinum dicti Regni, & eiuſdem Sigiſmundi Tertij Regis, ac Dominicanæ Religionis petitioni ſatisfacere cupientes, cum id maxime idẽ Sigiſmundus Rex per prædictum Stanislaũ Mynski ſuum apud nos Oratorem, ipſe vero Dominicanus Ordo per dilectum filium fratrem Ioannem Vincentium Aſturicenſem eiuſdem Ordinis Prædicatorum generalem à nobis poſtulauerit, vt quoniam quæcunque ad acta & proceſſum B. Hyacinthi ſpectabant, ex huius ſanctæ Sedis præſcripto expedita ac perfecta erant, Nos, quibus ea de re ſtatuendi poteſtas à Deo eſt tributa, ad huiuſmodi negocium definiendum omnes auctoritatis ſanctæ Sedis Apoſtolicæ & noſtræ, partes conferremus, de eo ipſo non prius tamen quam rebus omnibus diligẽter, vt par eſt, circumſpectis hoc tempore nobis decernendum eſſe exiſtimauimus.

Ex ſupradictis cauſis hic Pont. Canonizationis negotium abſoluere.

§. 18. Crebris igitur, ac diuturnis ſupradictorum venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Congregationis ſacrorum Rituũ conſultationibus, hac ipſa de re etiam noſtro tempore habitis, & proceſſu omni ex ſacrorum canonum pręſcripto ab eiſdem viſo & examinato, quin etiam viris in ſacra Theologia, ac Pontificio iure verſatis in conſilium adhibitis, cum nihil iam deſiderari videretur, ſecretum Conſiſtorium indiximus. in quo venerabilis Frater noſter Alphonſus Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Geſualdus, cum ſuo & cæterorũ Cardinaliũ congregationis ſacrorum Rituum nomine, omnia ad eam rẽ ſpectantia exacte ac prudenter explicaſſet, id demum in ſumma retulit. De B. Hyacinthi fide, vita, ac miraculis ſe & Cardinales Collegas ſuos ſentire, omnia probata eſſe, quę ad Canonizationẽ ex diuini iuris pręſcripto pertinerent, eãq. ob cauſam, poſſe Beatum illum (ſi idem nobis videretur) in Sanctorum numerum cooptari.

Et ideo habitis pluribus deſuper conſultationibus p. Card. ſacris ritibus deputatos, & diſto proceſſu examinato, in Cõſiſtorio ſecreto fuit dictum, B. Hyacinthum Canonizandum fore.

§. 19. Qua quidẽ re intellecta vehementer, in Domino

Indicto ergo Cōſiſtorio publico, Oratio habita fuit de vita moribus & miraculis S. Hyacinthi & Papa ad Deum oratione fieri iuſſit pro inſpiratione eius quod agendū eſſet.

lætati ſumus, quod ad augendam ſerui ſui dignitatē facultas nobis hoc tēpore ſe offerret. Nullā igitur officij partē ad peragendum tanti momēti negocium prætermittendā eſſe cēſentes, veteri Rom. Pontificum prædec. noſtrorum exemplo adducti, mandauimus vt de re ad exitum perducenda pro ipſius grauitate diutius deliberaretur. Itaq. aliquot dierum ſpatio interiecto, publicū Conſiſtoriū hāc ob rem indiximus, non modo venerabilium Fratrum noſtrorū S.R.E. Cardinaliū conſeſſu, ſed etiā Patriarcharū, Archiepiſcoporū, Epiſcoporū & Prælatorum, cæterorūq. Familiarium noſtrorum conuentu frequens. in quo quidē dilectus filius Cinus Campanus Conſiſtorialis aulæ noſtræ Aduocatus, res geſtas & B. Hyacinthi virtutes, fidei ipſius ſinceritatē, vitæ ſanctitatem ac miracula oratione de more eſt complexus, ac deinde eiuſdem Sigiſmūdi III. Regis, totiusq. Poloniæ Regni, ac Religionis Dominicanæ nomine, vt ipſum in Sanctorum numerū referremus, ſuppliciter à nobis poſtulauit. Quod cum præſentes i ſi audiuiſſemus, inuſitata lætitia viſcera noſtra perfundi ſēſimus. Diuina enim voluntate eueniſſe intelligebamus, dictū Sigiſmundum Regem, cui nunc maxima duorū præſtantiū Regnorum moles incumbit, ideo de B Hyacintho inter Sanctos aggregando incredibiliter laborare, vt nimirum noua ſibi, ſuiſq. Regnis firmæ apud Deū interceſſionis patrocinia compararet. Itaq. reſpōdimus in tam ſollicita, tamq. cōſtanti optimi ac piiſſimi Regis poſtulatione, ineſſe eximiæ illius religionis ſignificationē, haud hāc animi ſui virtute alienā, neq. indignam præſtāti eius diuini cultus amplificandi deſiderio. diximus etiā permagnæ nobis eſſe voluptati, eoq. animum noſtrū ad gratias Deo agendas vehementer excitari, quod quibus ſeruis ſempiternæ beatitudinis præmia iādiu in cęlis ſunt tributa, eoſdem etiā in terris ab hominibus coli velit Deus, vt Chriſtifideles, vel illorū interceſſione cęleſtia auxilia facilius promereātur, vel eorundē imitatione expeditius ad cœleſtem, qua ipſi iam perfruūtur, gloriā perducantur. Sūma deniq. reſponſionis noſtrę hæc fuit, nobis quidem eſſe cōſtitutū grauiſſimæ illius petitioni nō deeſſe, cauſæ tamen magnitudinem obſtare, quo minus in ſumma ipſius totiusq ſui Polonię Regni voluntate res ipſa à nobis adhuc præſtari poſſit, vt quibus eadē de re cū venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, & cæteris Epiſcopis diligenter tractandū eſſet. Quocirca eoſdem Cardinales, & Epiſcopos etiā atq. etiam monuimus, vt nō ſolū quæcūq. hac ipſa in cauſa verſarentur, omni ſtudio adhibito examinarent, verum etiam coniunctis præcibus Deū deprecarentur, vt mentibus noſtris lucem præferret ad ea demum agenda, quibus diuinæ illius gloriæ amplitudo, & totius Eccleſiæ vtilitas augeretur.

Indixit poſtea aliud ſecretum Cōſiſtoriū, in quo omniū voto concluſū fuit Canonizationem ſieri, & ideo præfinit diem feſtum Dominicæ in Albis pro ea abſoluenda.

§. 20. Hiſce deinde perfectis rebus, Conſiſtoriū ſecretum rurſus indiximus, in quo etiam Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, qui tunc in Vrbe erant, ac noſtri, & Sedis Apoſt. Notarij, & Sacri Palatii Auditores mandato noſtro vocati adfuerunt. Tunc igitur nos, pro noſtra & Sāctæ huius Sedis, in qua à Deo collocati ſumus, auctoritate & poteſtate, & pro ſingulari Spiritus Sancti in eandem Sedem, cuius ipſa infallibili ſapiētia gubernatur, præſidio, ea diximus, quæ ad rem propoſitam, atq. ad illius tēporis rationem in primis accommodata eſſe videbantur. Poſtremo cum eiſdem Cardinalibus cæteriſq. Epiſcopis egimus, vt præciſe reſponderent, vtrum ex proceſſu, & ex rebus in eo comprehenſis, ac probatis, B. Hyacinthus canonizandus videretur. Ac primum quidem ijdem Cardinales, deinde etiā Patriarchæ, ac deinceps Archiepiſcopi, & Epiſcopi ſuo quiſq. ordine concordibus ſententijs cenſuerunt, Beatum Hyacinthum ex rebus quibus omnis illius vitæ proceſſus conſtat, à nobis optimo iure, Sanctorum numero eſſe adſcribēdum. Itaq. quod vnum iam reſtabat de talibus, tamq. inter ſe conſentientibus ſuffragijs, Deo bonorum omnium Auctori gratias agentes, ac læti rerum tot ab hinc annis cęptarum felici ſucceſſu, diē Canonizationis præfiximus ad Decimum quintum Calendas Maias, Dominicā ſcilicet in Albis. cum nimirum paſchalis ſolemnitas feſtiuitate cōcluditur, nouella germina Sanctitatis regenerantur, Neophytorum habitus immutatur, paſchales denique, ideſt indulgentiæ, ac remiſſionis dies celebrantur, vt tot tantiſq. cęleſtibus præſidijs adiuti melius ac facilius noſtro munere fungeremur.

In quo omnibus hic enumeratis, rite & recte completis, ipſe Pont. diffiniuit Hyacinthum Sanctū eſſe, & Sāctorum Confeſſorū Catalogo aſcriptū, & eius feſtiuitate die 16. Auguſti celebrari iuſſit.

§. 21. Vbi igitur ipſa Dominica in Albis hodiernus ſcilicet dies illuxit, nos & ijdem Cardinales, necnon Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi, qui in Capellam noſtram Pontificiam nobiſcum ad id conuenerant, ſacris veſtibus induti, Hymno, Aue Maris Stella ad honorē Beatiſſimæ Virginis Mariae, cuius opem tunc maxime inuocandam duximus, inchoato, eodemq. illo ab eiuſdē Capellæ noſtræ Cātoribus ad finē vſq. deinceps decantato, alijſq. etiam Romanæ Curiæ Prælatis, & Officialibus, Familiaribuſq. noſtris vna cū cęteris totius Eccleſiaſtici ſecularis, & regularis Ordinis viris, lōgo pioq. ordine pręeuntibus, omnes cum ardētibus cereis ad illius gloriā, qui ſua luce & ſplēdore cęlos complet, ex Palatio noſtro Apoſtolico ſumma cum celebritate proceſſimus ad Baſilicam Principis Apoſtolorum, tunc magno vndiq. ornamentorū apparatu inſtructam, adeo vt ſingularis letitię ſpecimen omni ex parte præſeferret. Suggeſtus enim loci amplitudine inſignis, eiuſdē Regis, & Dominicani Ordinis impēſis extructus, ibi primum eminebat, in quo Altare ad Sacroſanctū Miſſæ Sacrificium ſolemni ritu à nobis celebrādum, è regione erectū cernebatur. Templi deinde parietes inſignibus Aulæis auro & bōbyce intertextis obtecti erāt. Omnis præterea interioris Baſilicę ambitus, accenſis vndiq. cereorum flammis collucebat. deniq. ſuſpenſa de tholo, ac trabibus vexilla, B. Hyacinthi Sanctiſſimam Dei Genitricem Mariam Virginem flexis genibus venerantis effigiem ſpectandā proponebant. Nos igitur in eā Baſilicā magna omnium ordinum frequentia ingreſſi, atq. in ea ſupernæ, & Beatæ Vrbis Hieruſalem quaſi ſub aſpectu poſitam pulchritudinē intuentes, in ſuggeſtū primum, ac deinde orandi cauſa ad Altare, ac poſtremo ad Throni ibidē, vt moris eſt, ad dextrum latus erecti Sedem peruenimus, vbi eoſdē Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos cum ſacris veſtibus obedientiam nobis præſtantes excepimus. Tum idē Stanislaus præfati Sigiſmūdi Regis Orator, ſemel iterum ac tertio poſtulauit, vt Beatū Hyacinthum in Sanctorū numerū referremus. noſq. ad ſingulas ipſius petitiones, Litanijs, ac ſacris Hymnis, per tria diſtincta interualla recitatis, preces adiunximus. Deniq. omnibus rite ac pie peractis, quæ hac in re alij Romani Pont. prædec. noſtri ſeruāda eſſe ſtatuerunt, Sācto q. Spiritu, cuius diuino numine Eccleſia afflata nunquā fallitur, multis cū precibus inuocato. Ad honorē Sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, ac Chriſtianæ Religionis augmentū, auctoritate eiuſdem Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Beatorū Apoſtolorū Petri, & Pauli, & noſtra, de Fratrū noſtrorū cōſilio, decreuimus & definiuimus, bo. me. Hyacinthū Polonū Ord. Fratrū Prædicatorū, Sanctū eſſe, ac Sanctorum Catalogo aſcribendū, ſicut per præſentes definimus, decernimus & aſcribimus. Statuentes, vt ab vniuerſali Eccleſia anno quolibet, in die 16. Auguſti Feſtū ipſius, & Officium, ſicut pro vno Sancto Confeſſore, non Pontifice ad formam in rubricis Romani Breuiarij præſcriptam deuote & ſolemniter celebretur.

Indulgētiaſq. viſitantibus eius ſepulchrum vel ſacella elargitus eſt.

§. 22. Inſuper eadē auctoritate omnibus vere pęnitētibus & cōfeſſis, qui annis ſingulis eodē die feſto ad ſepulturā in qua eius corpus requieſcit, deuote acceſſerint, necnō Eccleſias, & Altaria in ipſius honorē cōſtructa deuote viſitauerint, eaſdē indulgētias, & peccatorū remiſſiones cōceſſimus, & elargiti ſumus, quemadmodū cōcedimus, & elargimur, quę cęteris d. Ordinis Monaſterijs, & Eccleſijs in diebus feſtis eiuſdē Ordinis Sanctorū iam cōceſſę ſunt.

Miſſam de Octaua Reſurrectionis celebrauit cū cō memoratione d. Sancti & in ea aſſiſtentibus indulg. plenariā conceſſit.

§. 23. Quibus rebus ad S. Hyacinthi canonizationem neceſſarijs abſolutis, & Hymno ad laudē Dei, & gratiarū actionē decātato, ac diuina ope per eiuſdē Sancti viri interceſſionē deuota ac pia precatione, quam ipſi recitauimus, implorata, tandē eodem in ſuggeſtu, & Altari Miſſā ſolēniter de Oct. Dominicę Reſurrectionis, cum eiuſdem S. Hyacinthi Cōmemoratione celebrauimus, & omnib. Chriſtifidelibus, qui huic Canonizationi, & Miſſæ interfuerant, ad laudem Dei, & Sancti ſui gloriam, Plenariam peccatorum ſuorum indulgentiam conceſſimus.

Hortatur omnes ad Deum collaudādū.

§. 24. Quocirca oēs laſum Chriſtū Dñm noſtrū collaudemus, agnoſcamuſq. ſūma eius bonitate eueniſſe, vt in hoc pturbato rerū ſtatu, noui apud Deū interceſſoris me-

ritis, ac precibus adiuuari valeamus. Magno quidem illud eſſe debet ad bene ſperandũ omnibus argumẽto, quod rẽ à tot Poloniæ Regibus, ipſiſq. Regni Ordinibus ſãdiu expetitam, communibus piorũ ac religioſorum hominum votis vbiq. optatam, à pleriſq. etiam Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ſuſceptam, hoc tẽpore perficiendi facultatem nobis tribuerit. Itaq. Deum in Sanctis ſuis mirabilem deprecemur, vt Sancto Hyacintho ſuffragante, Eccleſiæ ſuæ pacem & tranquillitatem, Regibus & Principibus Chriſtianis vnionẽ, obcęcatis hæreticis Catholicæ veritatis viam oſtendat, miſeris infidelibus Chriſtiani nominis hoſtibus orthodoxæ fidei lucẽ largiatur.

Exemplorum baliq; fides. §.25. Cæterum, quia nimis difficile foret præſentes noſtras originales literas ad ſingula loca, vbi opus eſſet, deferri, volumus vt earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu publici Notarij ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quę ipſis præſentibus, ſi exhibitæ, & oſtenſæ eſſent, haberetur. Nulli ergo omnino &c.

Dat. P. An 3. die 17. Apr. Datum Romę apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, 15. Cal. Maij, Pont. noſtri Anno tertio.

Papæ ſubſcr. Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Protector noſter aſpice Deus.

Cardd. ſubſcriptiones.

Ego Alphonſus Epiſc. Hoſtienſis, Card Geſualdus.
Ego Innicus Epiſcopus Portuen. Card. de Aragona.
Ego M. Antonius Epiſc. Prænestinus, Card. Columna.
Ego Ptolomæus Epiſc. Tuſculanus, Card. Comenſis.
Ego Gabriel Epiſc. Sabinen. Cardinalis Palæotus.
Ego Fr. Michel Epiſc. Albanen. Card. Alexandrinus.
Ego Iulius Antonius, tt. S. Bartholomęi in Inſula, Presbyter Cardinalis S. Seuerinæ, Maior Pęnitẽtiarius.
Ego Hieronymus, tit S. Suſannæ, Presbyter Cardinalis Ruſticucius.
Ego Petrus, tt. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Deza.
Ego Alexander, tt. S. Praxedis, Presb. Card. Floren.
Ego Auguſtinus, tt. S. Marci Presb. Card. Veronen.
Ego Simeõ, tt. S Anaſtaſię Presb. Card. de Terranoua.
Ego Scipio, tt. S. Saluatoris in Lauro Presbyter Card. Lancellotus.
Ego Henricus, tt. S. Pudentianæ Presbyter Cardinalis Caetanus, S.R.E. Camerarius.
Ego Io. Baptiſta, tt. S. Io. & Pauli Presbyter Cardinalis Caſtrucius.
Ego Dominicus, tt. S. Chryſogoni Presb. Car. Pinellus.
Ego Antonius Maria, tt. S. Agnetis in Agone Presbyter Cardinalis Gallus.
Ego F. Conſtantius, tt. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Sarnanus.
Ego Antonius, tt. S. Stephani Presbyter Card. Saulius.
Ego Euangeliſta, tt. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Cuſentinus
Ego Io. Franciſcus, tt. S. Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Maurocenus.
Ego Marianus, tt. SS. Petri & Marcellini Cardinalis de Camerino.
Ego F. Gregorius, tt. S. Auguſtini Presbyter Cardinalis de Montelpero.
Ego Paulus, tt. S. Cæciliæ Presbyter Card. Sfondratus.
Ego Benedictus, tt. S. Marcelli Presb. Car. Iuſtinianus.
Ego Auguſtinus, tt. S. Laurentij in Pane & Perna Presbyter Cardinalis Cuſanus.
Ego Franciſcus Maria, tt. S. Mariæ in Aracęli Presbyter Cardinalis à Monte.
Ego Octauius, tt. S. Alexij Presb. Card. Parauicinus.
Ego Philippus, tt. S. Onuphrij Presb. Card. Placentin.
Ego Hieronymus, tt. S. Pancratij Presbyter Cardinalis Matthæius.
Ego Flaminius, tt. S. Clementis Presbyter Card. Platus.
Ego Federicus, tt. S. Marię Angelorum Presbyter Cardinalis Borromæus.
Ego Lucius, tt. SS. Quirici & Iulitæ Presb. Card. Saxus.
Ego Franciſcus, tt. S. Mariæ Tráſpontinę Presbyter Cardinalis Toletus.
Ego Alexander, Sancti Laurentij in Damaſo Diaconus Cardinalis Montaltus, S.R.E. Vicecácellarius.
Ego Aſcanius, S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Columna.
Ego Guido, S. Euſtachij Diaconus Card. Pepulus.
Ego Odoardus, S. Adriani Diaconus Card. Farneſius.
Ego Antonius Diac. Card. SS. Quatuor Coronatorũ.
Ego Petrus S. Nicolai in Carcere, Diaconus Cardinalis Aldobrandinus.
Ego Cynthius Diaconus Cardinalis S. Georgij.

XXVIII.

De Largitione Munerum vtriuſque ſexus Regularibus interdicta.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1594.

Proœmium. Religioſæ Congregationes, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus Sancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conſeruandas & inſtaurandas, Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, magnam iure optimo diligentiam ſemper adhibuerint. Nam cum ea ſit rerum humanarum conditio & natura, vt etiam quæ optime fundata & conſtituta ſunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim Dæmonis aſtutia, paulatim deficiant, ac niſi cura peruigili ſuſtententur, in deterius prolabantur. Idcirco Summorum Pontificum vigilantia magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigiis pro eodem officij munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſolicitudinem (quantum poſſumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Munerũ elargitio Regularibus prohibetur. §.1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſuis hominibus quauis ex cauſa ſæpe tribuuntur, grauia incommoda & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcauere ſtudentes, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, vniuerſis & ſingulis cuiuſcunque Ordinis Mendicantium vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeu cuiuſuis Congregationis Societatis, & inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis vtriuslibet ſexus, omnem & quacunque largitionem, & miſſionem munerum penitus interdicimus.

Qui ſint Regulares dicãtur. §.2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia & ſingula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tam ſingulorum Conuentualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Domorum & Locorum, quam Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, ſiue vniuerſi Ordinis Societatis, aut inſtituti, eorumque vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſcunque Officiales & ſingulares perſonas; ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiuſmodi Superiores quaſcunque dignitates obtinẽtes, etiam Generales, & Prouinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocunque nomine Præfectos, necnon Conuentuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Domorum & locorum quorumcunque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam maiores, Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quouis titulo Pręſidentes, tam ipſis Regularibus, quam Locorum Ordinariis, ſeu quibuſuis Superioribus ſubiectas vtriuslibet ſexus ad vitam vel ad tempus deputatos. adeo vt nemo vnquam eorum, vel earum directe vel indirecte, palam vel occulte, tam communi quam particulari & proprio nomine, etiam ſub quouis Statuti, vel conſuetudinis, ſeu veteris conſuetudinis,

aut

aut alio prætextu, vel quacunque cauſa niſi in Generali Capitulo, aut alia Generali Cógregatione re mature diſcuſſa vnanimi conſenſu omniũ, Superiorumq. permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitũ ſit, explanatur.

§.3. Id autem ita abſolute, & generatim vetitũ intelligatur, vt neq. omnino fas ſit, quicquã donare, tã ex fructibus, redditibus & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſiue eleemoſynis, aut ſubſidijs certis vel incertis, ordinarijs ſeu extraordinarijs, menſæ ſeu maſſæ communis vel cuiuſuis Fabricæ & Sacriſtiæ, quorum bona communiter, vt præfertur, adminiſtrantur, ſeu quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quã ex pecunijs etiam, quæ à ſingulis quouis modo acquiſitæ in cõmune conferendæ omnino ſunt. Nec ſi per viã voluntariæ cõtributionis in cõmune congerãtur. Nec ſi forſan priuatim, & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Chriſtifidelibus, etiã eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriç perſonç intuitu attributæ, ſeu quoquo modo per quemlibet religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eiq. vt ad libitum de eis diſponat per Superiores conceſſæ fuerint. Præterquam leuiora eſculenta aut poculenta, ſeu ad deuotionem vel religionem pertinentia munuſcula, communi tantum nunquam vero particulari nomine (vbi Superiori de conſenſu Conuentus videbitur) tradenda. Sed & huiuſmodi miſſiones munerũ ipſis Religioſis vtriuslibet ſexus non ſolum per ſe, verum etiam per alios, tam directe quam indirecte prohibitas declaramus.

Quibus donari non liceat enucleantur.

§.4. Neque vero quiſpiã ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit cuius perſonæ Laicæ vel Eccleſiaſticæ cuiuſcunque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis vel cõditionis, & quauis non ſolũ mũdana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiã Eccleſiaſtica & Pontificali, aut alia maiori, etiã S.R.E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiã ex cauſa, & occaſione benedictionis vel ſuſceptionis habitus Regularis, tonſuræ aut Profeſſionis Monialium, tam ſibi ſubditarum, aut ipſi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori vel Prouinciali, aut cuiuſuis Monaſterij, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunq. officio, munere aut dignitate fulgenti, vel cuicunq. etiã ſimplici & particulari Religioſo. Ita vt inter ipſos quoq. Religioſos (ne praua ambitione impulſi pro conſequendis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcumq largitio, aut donatio munerum (niſi rerum minimarum, de licẽtia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum) ſit penitus interdicta.

Excuſatio prohibetur.

§.5. Inſuper prohibemus, ne vnquã eiſdẽ Regularibus liceat vllas pecunias quoquo modo erogare in alicuius etiã benefactoris aut Protectoris, vel Ordinarij honorẽ, etiã occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratiq. animi teſtificationẽ, ſeu pro prædictis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorifice, laute, & opipare excipiendis, ſeu pro quibuſuis conuiuijs eiſdem, aut cuius alteri quacunq. occaſione vel cauſa exhibendis, vel pro commeſſationibus, aut compotationibus quibuſuis perſonis, tam eiudẽ Ordinis Congregationis Monaſterij, domus aut Loci, quam extraneis largiendis, aut pro exibendis ſpectaculis, etiam piis intra Eccleſias, Monaſteria & Domos ſacras, ſeu pias vel extra eas, in quibuſuis publicis, aut priuatis ſacris aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita aut res piç geſtæ, etiam in memoriã Paſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, aut alias in prædictis, ſiue in quibuſuis rebus ſuperuacaneis ad põpam & oſtentationem, aut ad oblectationẽ, vel paucorũ lucrũ, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus, Niſi re ipſa pro diuino cultu, & veris Chriſti pauperũ indigentijs, ſeruato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione, de conſilio & conſenſu Superiorũ ſubleuandis, aut alias in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus, ſumptus huiuſmodi fiat.

Hoſpitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

§.6. Declarantes tamen per hæc, laudabilem, & Apoſtolica doctrina ſacriſq. Canonibus cõmendatam hoſpitalitatem, præſertim erga pauperes & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimmo ſiqui redditus ad id vel ex ſundatione vel ex inſtitutis ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorum Monaſteriorum, Ordinum aut Regularium huiuſmodi locorum, aut ex teſtatorum vel donantium voluntatibus ſiue alias applicati aut donati ſunt, eos omnino, vt decet, integre in vſus pios hoſpitalitatis huiuſmodi erogandos eſſe, & præſertim in Monaſterijs, ſeu locis deſertis, & ab laicorum ædibus longius remotis, vbi tamen pauperũ & vere egenorũ ratio in primis habeatur. Siquos vero ditiores occaſione tranſitus, ſiue alias ex deuotionis aut neceſſitatis cauſa eo diuertere cõtigerit, eos ſane deceret Refectorio communi cũ Religioſis, menſaq. & ferculis cõmunibus, nequaquam à cæteris diſtinctis contentos eſſe. Verũ omnino ipſi Regulares in hoſpitibus huiuſmodi potẽtioribus excipiẽdis ita ſe gerãt, vt in eis frugalitas & paupertas religioſa proriſus eluceat.

§.7. Pari etiam ratione diſtricte inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicus alias quam vt ſuperius dictum eſt, vel Clericus ſecularis, vel regularis quocunque honore, præeminentia, nobilitate aut excellentia etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius Prælatus Generalis, Prouincialis aut Monaſterij, Domus vel loci cuiuslibet Superior, eorumue affines propinqui familiares, aut Miniſtri vtriuslibet ſexus, quicquam contra hanc ſuperius expreſſam prohibitionem recipiant. Quod ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superiore quopiam Generali Prouinciali, aut alio quocũque officio fungente, aut à Cõuentu, Capitulo vel Congregatione, ſiue ab vniuerſo Ordine & Religione quicquam receperint, id quod acceperint ſuum non faciant. Verum ipſo facto abſq. aliqua monitione Iudicis decreto, ſententia aut declaratione, ad illius reſtitutionem omnino in vtroque foro teneantur, adeo vt reſtitutione ipſa realiter non facta, neque etiã in foro conſcientiæ abſolui poſſint. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioſo qui donauit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri loco de cuius bonis facta eſt largitio, vel ſi non de eis bonis donatumeſt, in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuerſi Ordinis, ſeu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi menſæ aut maſſæ cuius nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur, ita vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulũ, Cõgregatio, Ordo aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt, illam remittere & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione reſtituendi eximere, vel vt in pauperes eroget concedere quoquo modo poſſit.

Munera recipientibus pœnæ infliguntur.

§.8. Quod ſiquis ex ſupradictis Regularibus vtriuslibet ſexus cuiuſcunque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum exiſtentibus, coniunctim cum cæteris, ſeu diuiſim noſtrarum huiuſmodi prohibitionum, ſtatutorũ, ordinationum, iuſſionum, decretorum, mandatorum transgreſſor fuerit, ſtatuimus, vt omnibus & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officiis eo ipſo priuatus, ac ad alia & alia ſimilia vel diſſimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo & incapax, ac perpetua infamia & ignominia notatus exiſtat. Et præterea priuationem vocis actiuæ & paſſiuæ abſque vllo Superioris decreto, aut miniſterio ipſo facto incurrat. nec non vltra huiuſmodi pœnas, etiam tanquam cõtra furti, & ſimoniæ criminum reum, tam per viam denunciationis, accuſationis, aut querelæ, quã etiam ex officio procedi & inquiri, condignisq. ſupplicijs affici debeat. Pœnis alius à iure ſtatutis, ac per alias Cõſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cuiuſuis Ordinis, Cõgregationis, Monaſterij, Domus aut loci, ſtatuta vel conſuetudines contra perſonas aliquid præmiſſorum committentes forſan decretis, & inflictis, nihilominus in ſuo robore permanſuris.

Delictis quoque pœnæ imponuntur.

§.9. Quocirca vniuerſis & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus locorum Ordinarijs, eorumq. Vicarijs, & Officialibus, necnõ quorumcunq. Ordinũ Prioratuum, Monaſteriorum, & Domorum, Superioribus, & Generalibus, ſeu Prouincialib., cęteriſq. ad quos ſpectat per Apoſt. ſcripta mandamus, quatenus ipſi & eorũ ſinguli, quantũ ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligẽtia,

Executores huius bullæ deputantur.

 au-

auctoritate & vigilantia præſentem conſtitutionem firmiter & inuiolate obſeruari, & contra inobedientes vel tranſgreſſores condignis pœnis animaduerti. Eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet & rebelles, per opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Clauſulę derogatoriæ.

§.10. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, dictorumq. Monaſteriorum, Prioratuum, domorum, locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis quorumcunque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ conſtitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri, & de quibus quorumque tenoribus habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Quæ omnia quatenus præmiſſis in aliquo aduerſentur, prorſus tollimus & abrogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Forma & effectus public.

§.11. Volumus autem vt præſentes litteræ in valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis & dimiſſis. Quodque earum exempla, ſeu illorum compendia in libris quorumcunque ſtatutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quo ad Moniales, in vernaculum & vulgarem cuiuſque Regionis ſermonem verſa) & à Loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, ſubſcripta inſerantur, & ſaltem quotannis in Capitulis ſiue Congregationibus cuiuſque earum alta & intelligibili voce legantur. Et nihilominus poſt ſexaginta dies à die publicationis, vt præfertur, in Romana Curia facienda vnumquemque citra montes, vltra montes vero poſt quatuor menſes, perinde arctent & afficiant, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos lectæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§.12. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti, mandati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis &c.

D.P. an. 3. 19. Iulij.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, 13. Cal. Iulij, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Publicatio.

Anno a Natiuitate D. 1594. indictione 7. die vero 2. menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. Domini Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno 3. retroſcriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarum S. Io. Lateranen. & S. Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, dimiſſis inibi copijs affixis, vt moris eſt, per nos Proſperum Spada, & Franciſcum de Bonis, eiuſdem S. D. N. Curſ. Gabriel Sauarellus Mag. Curſ.

XXIX.

Approbatio Archiconfraternitatis B. Mariae de Suffragio nuper in Vrbe inſtitutæ, ad orandum pro liberatione Animarum in Purgatorio exiſtentium. Et conceſſio indulti anno quolibet vnum reum condemnatum è carceribus liberandi, in feſto omnium Sanctorum, vel in die Veneris Sancti.

Quo ad formam aggregandi alias Confraternitates, attende diſpoſitionem huius Pontificis in conſtitut. 115. Quæcunque. Et circa Indulgentias, vide moderationem Sanctiſſ. D.N. Pauli V. firmatam die 25. Octobris 1606. mox publicandam, quam iam vide firmatam ſub die 25. Octobris 1606.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Editæ An. D. 1594. & 1603

Exordium.

EX debito noſtri miniſterij paſtoralis, ad ea noſtræ operationis ſtudia diligenter conuertimus, per quę fidelium vota præſertim animarum Chriſtifidelium ſalutem concernentia, optatum conſequantur effectum, & ea quæ propterea per fideles ipſos pie facta & ordinata fuiſſe dicuntur, firma perpetuo & illibata perſiſtant, cum à nobis petitur libenter Apoſtolico munimine roboramus, ac alias concedimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

In Vrbe erecta fuit Confraternitas, ad orandu pro animabus in Purgatorio exiſtentium.

§.1. Sane dilectus filius noſter Franciſcus Sanctæ Mariæ in Via lata diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, tam ſuo quam dilectorum filiorum Confratrum Confraternitatis ſub inuocatione Animarum Purgatorij, alias Suffragij, in parochiali Eccleſia Sancti Blaſij in via Iulia de Vrbe canonice inſtitutæ nominibus, nuper nobis expoſuit, quod cum nonnulli ex dilectis filijs Parochianis dictæ Eccleſiæ, ſingulari quadam pietatis affectu erga Chriſtifidelium animas, quæ in Purgatorio futuram beatitudinem expectant commoti, & de ſui ipſius ſalute altiori mente recogitantes, vnam vtriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem Animarum Purgatorij, alias Suffragij nuncupatam, cuius præcipuum inſtitutum hoc eſſet, pias ad Deum preces pro dictis animabus in Purgatorio exiſtentibus, & in earum refrigerium effundere, & alias ad Dei Omnipotentis laudem erigendam atque inſtituendam ſtatuerint.

Vicarius Papæ, licentiam ad hoc concoſſit.

§.2. Subindeq. dilectus filius noſter in dicta Vrbe et eius diſtrictu Vicarius generalis, illam ordinaria eius auctoritate perpetuo erexerit, ſub certis modo & forma tunc latius expreſſis, prout in patentibus litteris dicti Vicarij deſuper confectis plenius contineri.

Hic modo Pontifex inſtitutionem d. Confraternitatis eiuſq. ſtatuta approbat.

§.3. Et ſicut eadem petitio ſubiungebat, ſi dicta Confraternitas, ſub tam pio & laudabili inſtituto de nouo per nos inſtitueretur, ac aliqua ſpeciali gratia & titulo ac denominatione Archiconfraternitatis decoraretur, illa exinde amplius ſtabiliretur, optataq. in Domino ſuſciperet incrementa. Pro parte Franciſci Cardinalis, & Confratruum prædictorum nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ipſos Confratres aſſerentes ſe dictum Franciſcum Cardinalem in ſuum & Confraternitatis huiuſmodi Protectorem elegiſſe in ſuo laudabili propoſito confouere, eoſq. ac Confraternitatem ipſam ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos qui pium dictorum Confratrum propoſitum promouere ſinceris deſideramus affectibus, eoſdem Cōfratres ac eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijsq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Erectionem, inſtitutionem dictæ Confraternitatis, necnon quęcunque ſtatuta & ordinationes ad felix regimen & proſperam directionem dictæ Confraternitatis iam hactenus condita, quatenus ſint licita & honeſta, ac ſacris canonibus, & conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilij Tridentini decretis non contraria, & ab eodem Vicario examinata & admiſſa, Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium perpetuo approbamus & confirmamus, illiſque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis Apoſtolicæ robur adijcimus, necnon omnes & ſingulos, tam iuris quam facti, & alios quantumuis ſubſtantiales defectus, ſiqui interuenerint in eiſdem ſupplemus.

Eamq. in Cōfraternitate erigit.

§.4. Et nihilominus dictam Confraternitatem in Archiconfraternitatem, aliarum Confraternitatum, vt infra erigendarum, cum omnibus priuilegijs & inſignibus iuribus & iuriſdictionibus ſolitis, eiſdem auctoritate et tenore etiam perpetuo ſine alicuius præiudicio erigimus & inſtituimus.

Statuta eiſdem cōdendi facultatem conceſſit.

§.5. Eiſdem Confratribus, vt pro felici gubernio, proſperoq. ſucceſſu dictæ Archiconfraternitatis, & illius rerum

rum ac bonorum omnium, omniumq. aliorum ad eam, nunc & pro tempore pertinentium, præter iam condita quæcunque alia ſtatuta & ordinationes condere, eademque toties quoties pro rerum & temporum mutatione & qualitate expediens fuerit, etiam in toto vel in parte, mutare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de nouo facere, quæ ſic condita reformata, ac de nouo facta, per dictum Vicarium examinari, & quatenus ſint licita & honeſta, ac ſacris canonibus & conſtitutionibus dicti Concilij decretis non contrarientur, approbari debeant.

Alias q. Confraternitates aggregandi.

Quo ad formam aggregandi, vide huius Pōt. coſt. 115 Quæcunque.

§.6. Et inſuper dictæ Archiconfraternitatis quaſcunq; alias Confraternitates ſub illius inſtituto, vbiuis locorum & gentium, erectas & erigendas, ſi, & poſtquam hoc per eorum procuratorem ad id ſpecialiter conſtitutum in vna ex Congregationibus ipſius Archiconfraternitatis petierint, ſimiliter perpetuo aggregare, eiſdemque ſic per eos pro tempore aggregatis Confratribus, ac earum Eccleſijs, Capellæ, Oratorijs & Confratribus & perſonis, omnia & ſingula priuilegia, indulgentias prædictæ Archiconfraternitatis, eiuſq. Confratribus, necnon Eccleſiæ ſeu Capellæ huiuſmodi conceſſas (facultate eligendi confeſſorem, necnon aggregandi & gratias huiuſmodi communicandi excepta) communicare ac concedere, & alia omnia in ſimilibus per alias dictæ Vrbis Archiconfraternitates, earumque Confratres fieri & obſeruari ſolita facere, libere & licite valeant, plenam, liberam, et omnimodam licentiam, facultatem, & auctoritatem harum ſerie impartimur.

Indulgentiæ Cōfratrib. & alijs elargitur.

Quo ad indulgentias, vide nouā diſpoſitionē S. D. N. Paul. V. cit. in rub.

§.7. Poſtremo, vt Chriſtifideles prædicti, ad dictam Archiconfraternitatem ingrediendam, & piorum operū in illa exercitium amplius incitentur, & exinde ipſa Archiconfraternitas confratrum numero & frequentia magis decoretur, prædictaq. Eccleſia vel alia ad quam ipſam Archiconfraternitatem transferri contigerit, in maiori habeatur veneratione, & fidelis populi erga illam deuotio augeatur, quo ipſi vberioribus cœleſtis gratiæ donis cognouerint ſe inde eſſe refectas. De Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi. Omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, ac ſacroſancta communione refectis, prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientibus, die primi illorū ingreſſus, & receptionis huiuſmodi, ac tam illis quā iam ingreſſis Confratribus dictæ Archiconfraternitatis pro tempore vbilibet decedentibus, in eorum mortis articulo ſi vere pœnitentes & confeſſi ſanctiſſimæ Euchariſtiæ ſacramentum, (ſi id commode fieri potuerit) ſumpſerint, & nomen IESV ore, vel ſaltem corde inuocauerint. Necnon omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus ſimiliter vere pœnitentibus & confeſſis, qui Eccleſiā vel Oratorium dictæ Archiconfraternitatis in omnium Sanctorum, ac per totam octauam, ac Natiuitatis beatæ MARIAE Virginis feſtiuitatibus annis ſingulis deuote viſitauerint, & pro ſalute Romani Pontificis, paceque & tranquillitate Sedis Apoſtolicæ, ac omnium Principum Chriſtianorum, ac etiam pro animarum in Purgatorio prædicto exiſtentium liberatione, & alias pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem auctoritate & tenore præmiſſis elargimur. Inſuper, qui vere pœnitentes & confeſſi, ac ſacra communione refecti, durāte oratione quadraginta horarum eidem orationi, ſiue die, ſiue nocte interuenerint, & pſalmum qui incipit, Miſerere mei Deus, ſiue, De profundis, cum ipſo reſponſorio, Requiem æternam, aut qui hoc præſtare neſciuerint coronam recitauerint, pro animabus in Purgatorio exiſtentibus; Ipſiſque Confratribus, qui itidem vere pœnitentes & confeſſi qualibet feria ſecunda primæ hebdomadæ cuiuſuis menſis dictum ſanctum Euchariſtiæ ſacramentum, deuote, & cum contritione eiſdem Purgatorij animabus, pſalmos & orationes huiuſmodi recitando ſuſceperint, ſeptem annos & totidem quadragenas. Quique in Oratorio officijs defunctorum interfuerint, & corpora dictorum Confratrum vtriuſque ſexus defunctorum, pſalmum De profundis, vel coronam huiuſmodi recitando ad ſepulturam aſſociauerint, eiſdemque pſalmum De profundis, vel coronam huiuſmodi Chriſtifidelibus, etiam non Confratribus ab hac luce decedentibus deuote etiam recitantibus, vel dictum Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum dum ad infirmos defertur aſſociauerint, & proceſſionibus dictæ Archiconfraternitatis ex quauis cauſa de licentia eiuſdem Vicarij pro tempore faciendis interuenerint. & qui ſecunda & ſexta ferijs cuiuslibet hebdomadæ pſalmum De profundis, vel coronam huiuſmodi pro animabus prædictis dixerint, quique Miſſas pro animabus eiſdem celebrari fecerint, & quoties infirmos dictæ Archiconfraternitatis viſitauerint. Necnon proceſſionibus dictæ Archiconfraternitatis infra octauam commemorationis defunctorum ad Eccleſiam ſancti Gregorij de Vrbe, feria ſexta in Paraſceue ad baſilicam Principis Apoſtolorum de eadem Vrbe faciendis deuote interfuerint. Ac tam ipſis Confratribus, qui confeſſi & communicati ſeptem Eccleſias dictæ Vrbis viſitauerint, quam alijs Chriſtifidelibus illos aſſociantibus, centum dies de eis iniunctis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentijs, miſericorditer in Domino relaxamus.

Confeſſorem eligēdi licentiā tribuit.

Tu vide aliā huius Pont. bullam cit. in rubr.

§.8. Poſtremo eiſdem Confratribus, vt pro indulgentijs prædictis facilius conſequendis ijdem confratres, ac etiam eorum quilibet, confeſſorem ſibi bene viſum ab Ordinario approbatum, qui audita eorum confeſſione eos à quibuſuis peccatis, criminibus, & exceſſibus, etiam quantumuis enormibus, videlicet in caſibus dictæ Sedi reſeruatis, exceptis contentis in litteris in die Cœnæ Domini legi ſolitis, bis in vita & in mortis articulo, in alijs vero eidem Sedi non reſeruatis caſibus quoties opportunū fuerit abſoluere, & pro eis ſalutarem pœnitentiam iniungere poſſit, eligere licite & libere valeat, eiſdem auctoritate & tenore indulgemus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Contrarijs derogat.

§.9. Non obſtantibus noſtra de indulgentijs ad inſtar non concedendis, & quibuſuis alijs conſtitutionibus et ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Volumus autem quod ſi ingredientibus dictam Archiconfraternitatem, aut aliud ex præmiſſis peragentibus, vel alius aliqua alia indulgentia in perpetuum vel ad certum tempus nōdum elapſum duratura per nos cōceſſa fuerit, præſentes literæ nullius ſint roboris vel momenti. Nulli ergo &c.

O. P. an. 3. 9. ſeptemb.

Datum Romę apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, quinto Idus Septembris, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Sequitur indultum, liberandi vnum condemnatum.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Edita An. D. 1603.

Cauſa huius conceſſionis.

PIas Chriſtifidelium Societates ad charitatis opera exercenda canonice inſtitutas, vt in eorundē operum exercitio magis confoueātur ſpecialibus fauoribus & gratijs libenter proſequimur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Indultum liberandi carceratum in Feſto omniū Sanctorū, vel die Veneris ſancti, præuia pace offenſarum.

§.1. Proinde veſtram Confraternitatem ſpecialis gratiæ fauore benigne proſequi volentes, ac vos & quemlibet veſtrum à quibuſuis excommunicationis, ſuſpēſionis, & interdicti, alijsq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus veſtro nomine nobis humiliter porrectis inclinati, vobis, veſtræq. Confraternitati, vt ſingulis annis in feſto omniū Sanctorum, vel in ſacra feria Maioris hebdomadæ arbitrio veſtro eligendum, vnum reum quem petieritis, & à dilecto filio noſtro & pro tempore exiſtente Almæ Vrbis Gubernatore obtinueritis, capitali pœna, præter quā occaſione criminis læſæ Maieſtatis, falſificationis monetæ, aut litterarum Apoſtolicarum, aſſaſſinij, aut ſacrilegij damnatum, liberare & abſoluere, dummodo tamen pacem ab offenſis habuerit, libere & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium facultatem & auctoritatem concedimus. Mandantes propterea eidem Gubernatori nunc & pro tempore exiſtenti, vt ſingulis an-

nis in perpetuum vobis vnum ex huiuſmodi pœna capitali damnatis liberum dimittat & concedat, ipſumque per vos pro tempore liberatum, ab omni pœna capitali eo ipſo abſolutum, ac ad patriam, famam, gradus, honores, & bona quæcunque, præterquam Fiſco incorporata, plenarie reſtitutum & reintegratum eſſe & cenſeri, nec illum ſuper præteritis delictis, & exceſſibus vlterius moleſtari vel perturbari poſſe decreuimus & declaramus.

Quibuſcunq; non obſtan.

§.2. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D.P. An. 12. 10. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 10. Martij, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

XXX.

Confirmatio Ordinationum præfinitarum, pro bono regimine Ordinis Fratrum Beatæ Mariae de Mercede Redemptionis Captiuorum, & pro electione Magiſtri Generalis eiuſdem.

Alias ordinationes habes infra in conſtit. 68. Ex paſtoralis. Cætera autem de hoc Ordine notaui ſup. ad conſt. 9. Gregor. IX. fol. 57. Deuotionis. Mox autem alias reformationes edidit hic idem Clem. inf. in conſtitut. 112. Decet.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1594.

Exordium.

Is quæ pro felici Regularium perſonarum ſtatu, & illorum ſalubri directione prouide ſtatuta comperimus, vt firmiora ſubſiſtant, & perpetuo futuris temporibus obſeruentur, confirmationis Apoſtolicæ robur libenter adijcimus, prout ipſorum religioſorum vota expoſcunt, & nos conſpicimus in Domino expedire.

Ordinationes infraſcriptæ in Capitulo generali editæ narrantur.

§.1. Sane dilecti filij Magiſter Generalis & Diffinitores Ordinis Fratrum Beatæ Mariae de Mercede Redemptionis Captiuorum nobis exponi fecerunt, quod nuper in Capitulo Generali dicti Ordinis in Eccleſia Monaſterij ſancti Auguſtini eiuſdem Ordinis in oppido de Calatayud Taraconenſis diœceſis anno proxime præterito, cum aſſiſtentia venerabilis fratris noſtri Illephonſi Archiepiſcopi Cæſarauguſtani in eodem Capitulo Præſidentis, Apoſtolica auctoritate deputati, celebrato, ad eiuſdem Ordinis, illiuſq. Religioſorum proſperam directionem infraſcripta decreta, ac ſtatuta facta fuerunt.

Alterna electione Magiſtri gen.

§.2. Et primo, quod deinceps electio Magiſtri Generalis dicti Ordinis, tam quo ad perſonam eligendam, quã quo ad locum in quo electio erit celebranda, alternatim fieret, videlicet quod vna vice perſona eligenda ſit ex corona Aragoniæ, & Galliæ, alia vice ſit ex corona Caſtellæ, incluſis prouincijs Andaluciæ & Indiarum.

Loco celebradi Capitulu generale.

§.3. Quo vero ad locum quando eligenda fuerit perſona ex corona Caſtellæ, celebrari debeat Capitulum in loco Coronæ Aragoniæ, & quando eligenda erit perſona ex Corona Aragoniæ Capitulum celebretur in loco coronæ Caſtellæ. & quod iuxta hoc decretum ſiue ſtatutum, primum Capitulum generale celebrari debeat in Prouincia Caſtellæ, & perſona eligenda ſit ex corona Aragoniæ.

Admiſſione Prouincialiu & Diffinitoru Indiarum ad d. Capitulū.

§.4. Præterea circa difficultatem itineris electorum ex Indijs, ſimiliter decretum & ſtatutum fuit, vt ſemper & quando Prouinciales & Diffinitores Indiarum accedunt ad capitulum generale, vt electioni Magiſtri Generalis aſſiſtant, quiuis ipſorum admittatur & recipiatur, in diffinitorio & in electione, dummodo oſtendant prius nominationem ſui capituli prouincialis, cuius nominationis data non excedat quatuor annorum tempus, et dummodo non conſtet de ipſorum reuocatione, aut noua alia nominatione facta per capitulum Prouinciale.

Procuratore generali & prouinciali in Vrbe.

§.5. Decretum item fuit, quod quando Magiſter generalis fuerit ex corona Caſtellæ, & habuerit Romæ Procuratorem & Vicarium generalem ex eadem corona, Aragoniæ Prouincia poſſit, ſi voluerit curam ſuorum negociorum dare alteri Procuratori ſuis expenſis Religioſo ſuę Prouinciæ nominato per ſuum capitulum Prouinciale, aut cum mandato procurationis Prouincialis, & Diffinitorum ipſius. & id ipſum facere poſſit Prouincia Caſtellæ quando Magiſter generalis fuerit ex corona Aragoniæ, & nominauerit Romæ Procuratorem generalem ſuæ coronæ. cum hoc quod Procurator particularis Prouinciæ in robur Religionis & obedientiæ ſit ſubditus Commendatori Monaſterij Romæ ipſius Ordinis, vti Prælato ordinario, & Procuratori & Vicario generali vti talibus obſeruatis in omnibus ſui Ordinis conſtitutionibus.

Subſidijs Magiſtro generali debitis.

§.6. Ad euitandos item ſumptus ſuperfluos decretum pariter, ac ſtatutum, vt Prouincia Caſtellæ, Andaluciæ & Aragoniæ non teneantur dare Magiſtro generali ſingulis annis vltra ſeptuagintaquinque ſcuta valoris decem drachmarum Caſtellæ, neq; ipſe Magiſter generalis poſſit recipere, vel petere amplius pro ſuis victu & veſtitu, quæ ſcuta ſeptuagintaquinque vnuſquiſque Prouincialis per ſuam Prouinciam diuidat, habito reſpectu redituum & prouentuum quos quilibet conuentus habet, & quod Prouinciæ Indiarum ſoluant veſtuarium hucuſque ſolitum, habeatque Magiſter generalis redditus, prouentus & emolumenta loci de Algar, quemadmodum hactenus ſemper habuit. Quia etiam domus dicti Ordinis ſunt ita pauperes vt extraordinaria onera ſufferre nõ poſſint decretum fuit, vt Magiſtris generalibus & prouincialibus quando eorum officija finem impoſuerint, nihil dari debeat. Non obſtantibus decretis in alio Capitulo generali Cæſarauguſtæ celebrato, factis, per quæ deſignati fuerunt centum ducati ſingulis annis ſoluendi Magiſtro generali, qui officio ſuo finem impoſuiſſet, & ſexaginta octo ducati vnicuique Prouinciali, qui ſimiliter officium ſuum impleuiſſet. Addita tamen cohortatio fuit ad commendatores & Prælatos ordinarios domorum, in quibus habitauerint, vt ipſorum officijs peractis ita illos tractare curent, vt ipſorum perſonas & dignitates decet.

Reuocatio omniu exemptionũ & diſpenſationũ a Generali Fratrib. conceſſarum.

§.7. Præterea vt ceſſent multa inconuenientia, quæ ipſa experientia magna eſſe cõprobauit circa exemptiones, quas Magiſtri generales pro tempore exiſtentes concedere conſueuerunt multis religioſis, tam in ſedendo, quam in non aſſiſtendo choro, necnon officiis conuentualibus, & ſimiliter circa diſpenſationes ſuper celebratione plurium Miſſarum, quam permittunt Ordinis conſtitutiones, & ſuper vſu lini in veſtibus, necnon ſuper immunitatibus à dictis Magiſtris generalibus aliquando quibuſdam concedi ſolitis, illos ſibi, ac præfato Magiſtro generali pro tempore exiſtente immediate ſubijciendo, reuocando in primis dictas exemptiones, decretum et ſtatutum fuit, vt nullus Religioſus poſſit talibus exemptionibus, diſpenſationibus, immunitatibus, & ſubiectionibus vti, nec Prælati vlterius illis aſſentiri, ſub pœna priuationis officij quo ad Prælatum ad annum, quo ad reliquos vero illis vtentes ſub pœna carceris in quo detineri debeant per ſex menſes.

Hortatio ad Magiſtrum gen vt eaſdem cætero parce & iuſte concedat.

§.8. Et inſuper fuit addita cohortatio ad Magiſtrum generalem, quod in conceſſione huiuſmodi exemptionũ parce admodum, & conſiderate procedat, neque illas cõcedat paſſim, ſed raro, & ex iuſtiſſimis cauſis, & cum debitis limitationibus.

Pecuniæ pro redemptione certarũ Prouinciarum non poſſunt applicari pro Captiuis extra eas.

§.9. Item cum viſum fuerit grauata fuiſſe Capitula Prouinciæ Caſtellæ & Andaluciæ in Redemptione Captiuorum aliarum Prouinciarum mediantibus pecunijs earundem Prouinciarum Caſtellæ, & Andaluciæ, decretum fuit, quod pecuniæ quæ venerint ex Indijs ad redimendum Captiuos, vna cum reliquis quæ aggregabuntur in Prouincijs Caſtellæ & Andaluciæ, deſeruiant tantummodo & applicentur Redemptioni Captiuorum dictarum Prouinciarum, abſq; eo quod Magiſter generalis illas extrahere, aut in Redemptionem Captiuorum aliarũ Prouinciarum, vel in alios vſus conuertere, ſeu aliter applicare valeat, ſub pœna priuationis officij.

Vnio ſienda Collegio Ciuitatis Ilerdenſis.

§.10. Præterea cum conſideratum fuerit, quod domus Bergæ, Tarragæ, Pradas & Mont blanch in principatu Cataloniæ & domus Sarriconi & cuiuſdam loci nuncupati, Vn caſtillo, Regni Aragoniæ ſunt fere inutiles Ordini & Religioni, nam paucos continent in ſe fratres, &

non

non poteſt in ipſis ſeruari Regularis obſeruantia, decretũ fuit, quod ſupradictæ domus Cataloniæ vniatur ſeu incorporentur & reducantur ad Collegium quod Ordo ac Religio habet in Ciuitate Illerdenſi. & hoc eo conſilio vt ex redditibus dictarum domorum coniunctis cum redditibus dicti Collegij, poſſit maior numerus Scholaſticorum & perſonarum, quæ in litteris exerceantur in dicto Collegio manuteneri.

Alia vnio fiẽda Collegio Ciuitatis Oſcenſis.

§.11. Et ſimiliter quod domus Regni Aragoniæ vniantur & incorporarentur Collegio quod Ordo habet in Ciuitate Oſcena, ad eundem finem & effectum. Et quod executio vnionis ſeu incorporationis domorum Cataloniæ, committatur Priori Barchinonenſi, Domorum vero Aragoniæ, Prouinciali, ſeu eius Vicario dictæ Prouinciæ.

Creatio Magiſtrorum & Præſentatorũ quæ eſſe debeat.

§.12. Præterea vt directus gradus Præſentatorum & Magiſtrorum dentur perſonis dignis, qui in ſacris litteris ac ſcientijs diu operam præſtiterint, & in illis profecerint, decretum & ſtatutum fuit, vt nulli Religioſo dicti Ordinis detur gradus Præſentati, niſi ad illum à ſuo Capitulo Prouinciali prius propoſitus ſiue nominatus fuerit, & niſi ſaltem ſpatio trium annorum Logicam docuerit ſiue legerit. & poſtquam fuerit expoſitus & confirmatus in Capitulo generali, non poſſit ad Magiſtri munus, & gradum ſimiliter proponi aut nominari, niſi Theologiam ſcholaſticam, aut poſituam ſpatio quatuor annorum ſimiliter docuerit ſiue legerit. non comprehenſo inter illos tempore quo legerit caſus conſcientiæ, & obſeruata in reliquis omnibus forma conſtitutionis in diſtinctione 2. cap. 15. Et qui aliter fuerint graduati, non habeantur, neque reputentur vti tales, nec habeant nomen, nec votum, nec aliud priuilegium. ſuper quo per Magiſtrum generalem non poſſit diſpenſari aliqua de cauſa, occaſione, vel prætextu. Et nullus expoſitus fruatur voce, loco, nec aliquo priuilegio præſentati, nec Magiſtri quouſque admittatur in Capitulo generali.

Magiſter generalis quæ Capitula poſtponere poſſit.

§.13. Simulq. vt Magiſtri generalis adeſſe poſſit Capitulis prouincialibus quando opus eſſe viderit. decretum pariter & ſtatutum fuit, quod eidem Generali liceat differre, aut anticipare Capitula prouincialia celebranda ante Capitulum intermedium quod ſequitur. ea tamen lege, vt anticipatio aut dilatio vnius Capituli Prouincialis ad aliud, non excedat tempus quadraginta dierum, cum ſit tempus competens ad hoc vt poſſit vni intereſſe, & ad aliud accedere.

Forma votãdi in electione Magiſtri generalis.

§.14. Necnon vt in electionibus, tam Magiſtri generalis quam aliorum Prouincialium vota libera ſint, decretum & ſtatutum fuit, quod ij qui præſtituri ſunt votum, non teneantur petere ſchedulas ad effectum votum dandi à Secretario Capituli, ſed poſſint ipſi facere ſchedulas arbitrio ſuo poſtquam congregati fuerint in Capitulo ad eligendum, aut illas ex ſuis cubiculis factas afferre, vel vt ipſi voluerint afferendo tantummodo ſchedulã eius perſonę, in cuius fauorem votum dederint. & vbi hoc pacto vota præſtita fuerint, electus debeat habere ſupra medietatem votorum alia duo vota, ſi electus eſt capitularis.

Magiſter generalis an poſſit nominare Vicariũ generalẽ vel prouincialẽ.

§.15. Similiter decretum & ſtatutum fuit, quod Magiſter generalis ſi commorabitur in Hiſpania, non poſſit nominare Vicarium generalem in aliqua Prouincia. At vero mortuo Prouinciali alicuius prouinciæ, licet dictus Prouincialis ſubſtituerit alium Vicarium Prouincialem, poſſit tamen Magiſter generalis nominare pro illa Prouincia alium Vicarium generalem, qui in ea exerceat iuriſdictionem quam exerceret ipſe Magiſter generalis ſi in ea exiſteret.

Nemo recipiatur ad Ordinem abſq; eius licẽtia.

§.16. Vlterius decretum & ſtatutũ fuit, vt nullus Religioſus alterius Ordinis in ipſum Ordinem abſque expreſſa licentia Magiſtri generalis recipi poſſet.

Vicarij Indiarũ non recedãt ab eis, quouſque ſucceſſores illuc non peruenerint.

§.17. Et quod nullus Vicarius generalis Indiarum, poſſit ex Indijs in Hiſpaniam reuerſurus egredi quouſque alius in eius locum deputatus acceſſerit, aut Magiſter generalis per ſuas litteras permittat vt recedere valeat, antequam ſucceſſor illuc perueniat prouiderit, ſub pœna priuationis officij, & vocis actiuæ & paſſiuæ in perpetuũ. Et ſub eadem pœna ſucceſſor qui illuc accedit, remittere teneatur viſitationem, ſeu quam dicunt reſidentiam ſui anteceſſoris, cum eiuſdem anteceſſoris culpis & iuſtificationibus, clauſoque proceſſu illum remittat in Hiſpaniã vt Magiſter generalis ſuper eo videlicet ſententiam ferat, mandando ſupradicto Vicario generali qui ex Indijs fuerit reuerſurus, vt ſe præſentet coram ipſo Magiſtro generali. ita tamen vt ſi ex proceſſu probatæ extiterint culpæ, & delicta propter quę idem anteceſſor videatur carcerãdus, poſſit illum carceri mancipare.

Proximũ Capitulum gen. vbi celebrãn.

§.18. Poſtremo habito tractatu de loco celebrationis Capituli generalis intermedij, reſolutum fuit, quod dictum Capitulum celebretur in monaſterio eiuſdem Ordinis oppidi Valleſoleti Palentinę diœceſis, ac alias prout in ſtatutis & ordinationibus deſuper, vt præfatur factis, plenius contineri dicitur.

Ordo petit cõfirmationẽ Pontificis.

§.19. Cumq. Magiſter generalis & Diffinitores præfati, cupiant præmiſſa omnia Apoſtolico munimine roborari, nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus eorũ deſiderio huiuſmodi annuere, ac alias in præmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui dictas ordinationes comprobat.

§.20. Nos habita ſuper præmiſſis cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſię Cardinalibus ſuper conſultationibus Epiſcoporum & Regularium deputatis, quibus præinſerta ſtatuta examinanda demandauimus, matura conſultatione, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia & ſingula pręinſerta ſtatuta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ex certa noſtra ſcientia perpetuo approbamus & confirmamus, illiſque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, ac omnes & ſingulos iuris & facti, ac ſolemnitatum quarumcunque quomodolibet omiſſarum, & alios quoſcunque defectus ſiqui interuenerint in eiſdem ſupplemus, eaque omnia & ſingula perpetuo valida & efficacia fore, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri, ac à modernis & pro tempore exiſtentibus dicti Ordinis Magiſtro generali, alijſq. Superioribus, fratribus, & perſonis quibuſcunq; inuiolabiliter perpetuo obſeruari, eoſq. omnes & ſingulos ad illorum omnium obſeruationem cogi & compelli poſſe.

Clauſula ſublata, &c. apponit.

§.21. Sicque & non aliter per ipſius Ordinis Magiſtrũ generalem, & Superiores, ac quoſcunque Iudices quauis auctoritate fungentes, & ſacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac etiam de latere Legatos, & cauſarum Palatij Apoſtolici auditores, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquã quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius bullæ, & dictarum ordinationum deputat.

§.22. Et nihilominus Venerabilibus fratribus Toletano & Cæſarauguſtano Archiepiſcopis, ac dilecto filio cauſarum curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditori generali per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo, aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, vbi & quando opus fuerit, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque ſolemniter publicantes, faciant ſtatuta præfata à Magiſtro generali & fratribus dicti Ordinis nunc & pro tempore exiſtentibus perpetuo obſeruari, ac eos quos illa concernunt & concernere poterunt quomodolibet in futurum, ad illorum omnium obſeruationẽ, omnibus iuris & facti remedijs cogant & compellant, non permittentes aliquod contra illorum ſtatutorum continentiam & tenorem per quoſcunque quouis prętextu vel colore, aut alias quomodolibet attentari. contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias & cenſuras eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. ac legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus ſententias, cenſuras, et pœnas præfatas aggrauando. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§.23. Non obſtantibus quibuſcunque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, illiuſque monaſteriorum, domorum, prouinciarum, & locorum quorumcunque, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis contra præmiſſa, aut alias quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis,

co-

eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorũ omnium & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dũtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus, & ad plenum derogatum eſſe volumus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Exemplorum fides.

§.24. Volumus autem vt earundem præſentium tranſumptis & impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo ipſius Ordinis vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Pont. [illegible] 8. Nouemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris die octaua Nouembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, Pont. noſtri Anno tertio.

XXXI.

Inſtitutio feſtiuitatis S. Stanislai Epiſcopi & Martyris, pro die 7. menſis Maij, duplici officio celebrandæ.

Hunc Stanislaum Sanctorum Catalogo aſcripſit & canonizauit Innocentius IV. vt ſup. in eius conſtitut. 13. Olim. fol. 71. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595

Exordium.

QVæ ad Sanctorum venerationem, & fidelium erga ipſos deuotionem augendam pertinẽt, ea nos libenter concedimus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Hic Pont. inſerat & iubet celebrari feſtum S. Stanislai.

§.1. Sane cum glorioſus Pontifex & Martyr, Sanctus Stanislaus Polonus in maxima apud vniuerſos Regni Poloniæ Chriſtifideles veneratione exiſtat, noſq. tum ob peculiarem noſtram erga ipſum Sanctum deuotionem, tum ob paternam noſtram in dictum Regnum charitatem, nouiſſime, de conſilio venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Congregationis ſacrorum Rituum, eundem ſanctum Stanislaum Epiſcopum & martyrem in Calendarium Romanum referri, ac de illo duplex officium per vniuerſum Orbem Chriſtianum à clero ſeculari & regulari eo die, qui eiuſdem ſancti Martyris feſto proximior nullo alio feſto eſſet impeditus, celebrari iuſſerimus, prout etiam per præſentes iubemus.

Congregatio Cardinalium ſuper ritibus d. feſtum præſcripſit ad diem 7. menſis Maij.

§.2. Cumq. eadem ſacrorum Rituum Congregatio officium ſic celebrandum, ad diem ſeptimum mẽſis Maij eiuſdem ſancti Martyris diem feſtum proxime præcedentem, nullo alio feſto impeditum aſcribendum eſſe, atque in eodem officio, quod erit de communi vnius Martyris orationem, & tres lectiones de ipſius vita, ab ipſa congregatione diligenter examinatas & approbatas in ſecundo nocturno recitandas cenſuerit.

Idem Pont. hoc approbat.

§.3. Nos ad Dei gloriam, eiuſdem S. Stanislai venerationem, & fidelium ſpiritualem conſolationem, iuxta præfatæ congregationis ſententiam, officium huiuſmodi de ſancto Stanislao Epiſcopo & Martyre, die ſeptima Maij eius diei feſto proxime præcedenti, quatenus nullo alio feſto ſit impeditum, celebrandum eſſe, & in eo orationem & lectiones prędictas, quas tenore præſentium confirmamus & approbamus, recitandas eſſe; ſi vero dies ſeptimus Maij huiuſmodi alio feſto fuerit impeditus, in alium diẽ non impeditum iuxta rubricas Breuiarij Romani transferri debere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus & ordinamus.

Quibuſcunq; non obſtan.

§.4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Breuiarij Romani reformatione, cæteriſq. in contrarium facientibus quibuſcunque.

D. P. An. 4. 4. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die quarta Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXII.

Inſtitutio feſtiuitatis S. Romualdi Abbatis, & Ordinis Camaldulenſis fundatoris, die 7. menſis Februarij duplici ritu de communi confeſſorum celebrandæ.

De huius Ordinis ſtatu & indultis vide ſup. in conſt. 8. Alex. II. fol. xj. vbi notaui.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

Sanctorũ feſta ſunt inſtituta, vt eorũ virtutes imitemur.

PIa Mater Eccleſia ad hoc Sanctorum cum CHRISTO regnantium memorias à Chriſtianis Populis frequentari inſtituit, vt nos, quos vti filios Deo quotidie parere ſatagit, tantorum Patrum exemplis prouocati eorum ſectemur fidem, imitemur virtutem, gloriam q. paribus vitæ lineamentis, aut inuenire, aut exquirere ſtudeamus. Ad hæc, vt eorum inuocatione ſentiamus ipſos, qui ex hac vita diſceſſerunt, habentes adhuc erga nos, qui in hoc mundo relicti ſumus charitatem, curam de nobis gerere, ſuiſq. precibus atq; interuentu apud Deum nos iuuare, cumq. de propria ſalute & immarceſſibili gloria ſint ſecuri, de noſtra multiplici miſeria ſollicitos exiſtere.

Inter [illegible] [illegible] virtutibus & miraculis [illegible] fuit.

§.1. In his ſane reponendum eſſe, in primis iudicamus glorioſum Anachoritam Romualdum, patria, familia, vitæ ſanctitate, & diuinarum rerum contemplatione, Ordiniſq. Camaldulenſis fundatione illuſtrem, cuius tanta fuit in Deum Religio & pietas, vt in Cœlis ſolummodo eius conuerſatio eſſe videretur ab hominum conſpectu & acceſſu remotiſſima, Sanctorum vero & beatorum conſuetudine, quorum apparitione & intuitu ſępiſſime dignatus eſt, acceptiſſima. Tanta erga proximos charitas, vt oratione & lacrymis ſuis Patrem Religioni, & cœlo acquiſiuerit, multos clariſſimos etiam viros Reges & Principes ſuo exemplo ad humiles caſas in Eremo habitandas, & fulgorem purpuræ, cum vili tunica commutandum allexerit, plurimos à corporis & animæ infirmitatibus, ac imminentibus vitæ periculis, ſigno crucis eripuerit, collapſamq. in Italia Eremiticam diſciplinam reſtituerit, ac mirifice propagauerit. Tanta vero ſui humilitatio & contemptus, vt Spiritus Sancti, qui ſuper humiles requieſcit domicilium effectus, ſacrarum Scripturarum intelligentiam, & Prophetiæ donum conſecutus ſit. & quo magis humilitatem coluit, eo amplius à Deo exaltari meruerit, longitudine dierum in terris immortalitate, & Sanctorum gloria in Cœlis coronatus.

Hic ideo Põt. habito conſilio Car. d. ſup. ſacri Ritibus, eius feſtum inſtituit.

§.2. Vt autem tam inſignis Dei miles, debita ab omnibus veneratione & cultu honoretur, aſſiduiſq. precibus inuocetur vir dilectus Deo & hominibus, cuius memoria in benedictione eſt, ſupplicationibus etiam dilectorum filiorum Abbatis generalis, & Monachorum dicti Ordinis Camaldulenſis, pro præclaro eiuſdem Ordinis inſtitutore nobis humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi Sacrorum Rituum Prępoſitorum, quibus hoc negocium examinandum commiſimus conſilio & aſſenſu, eiuſdem S. Romualdi nomen, & diem Feſtum in Calendario Romano quo nunc vtimur, die ſeptimo Februarij, quo die eius translatio facta eſt adſcribendum, eiuſq. Officium à quibuſcunq; perſonis eccleſiaſticis, ſecularibus, & regularibus, vbique terrarum exiſtentibus, ſub ritu duplici de communi Confeſſorum non Pontificum, vbi proprium deeſt, præter Lectiones ſecundi Nocturni, quę propriæ aſſignantur ab eiuſdem Congregationis Cardinalibus approbatę, celebrandum eſſe, auctoritate & tenore præſentium, perpetuo decernimus & ſtatuimus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ vniuerſis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & alijs Eccleſiarum Prælatis, vt in ſuiſquiſque Eccleſijs, Conuentibus, Ordinibus, Militijs, Prouincijs, Ciuitatibus & Dięceſibus, præſentes noſtras literas ſolemniter publicare, ac dicta die Officium huiuſmodi de S. Romualdo ritu duplici, tam ipſi quã cęteri omnes presbyteri & clerici, ſeculares & regulares

vtriuſ-

vtrioſque ſexus, ac aliæ perſonæ, etiam exemptæ, quibus officium dicendi & pſallendi munus quomodocúque iniunctum eſt, celebrare & pſallere omnino debeant. Decernentes omnes & ſingulas perſonas huiuſmodi ad aliã recitationem Officii ea die non teneri, ſed debito & obligationi huiuſmodi perinde ſatisfacere, acſi diuinum officium iuxta ſuorum breuiariorum præſcriptũ recitarent.

Quibuſcũque nõ obſtãtib.

§.3. Non obſtan. fel. rec. Pij V. prædeceſſoris noſtri, ac alijs Apoſtolicis, necnon in prouincialibus & ſynodalibus Conciliis, etiam ſuper noua Breuiarij reformatione editis conſtitutionibus & ordinationibus. ſtatutis quoque & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, quodq. dies feſtus huiuſmodi in Calendario Romano deſcriptus huc-uſque non ſit. cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Fides exemplorum.

§.4. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides vbique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. 9. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die nona Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXIII.

De electione Prælatorum, Fratrum Tertij Ordinis S. FRANCISCI de Pœnitentia, in communi ſub trium votorum ſubſtantialium profeſſione viuentium.

De his Fratribus, attende ſup. conſt. 42. Leon. X. Inter cætera. fol. 541. cum ibi notatis. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem in his auctoritatis ſuæ partes libenter interponere, per quæ Religioſorum ſtatui, eorumq. proſpero regimini, opportune conſulitur.

Ratio conſtitutionis.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Viſitatoris generalis, & aliorum Superiorum, ac Fratrum Tertij Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia, nobis fuit expoſitum, quod cum alias prædictus Ordo, non ita propagatus eſſet, ſtatutum fuit, dilectos filios Priores, & Diſcretos Conuentuũ, ac domorum dicti Ordinis, Capitulis generalibus, quæ quolibet triennio pro electione noui Viſitatoris generalis, & quatuor Diffinitorum generalium fieri ſolent, intereſſe, & vota cum cæteris in eo habere debere. Cum autem dictus Ordo in varias prouincias benedicente Domino, diffuſus & auctus ad præſens exiſtat, valdeq. moleſtum ſit & diſpendioſum, tot Fratres ad Capitula generalia conuocare, quinimmo confuſio ob ingentem numerum multoties inde prouenire ſoleat.

Ordo eligẽdi Viſitatorem generalem & Diffinitores generales in Capitulis generalibus.

§.2. Nos cupientes his, & alijs incommodis opportuna ratione occurrere, dicti Viſitatoris generalis ſupplicationib. inclinati, auctoritate Apoſtolica tenore præſentiũ ſtatuimus & ordinamus, quod ea nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, in electione noui Viſitatoris generalis, ac etiã Diffinitorum generalium, in ipſis Capitulis generalib. facienda, Viſitator generalis præteritus, necnon ex qualibet Prouincia vnus Prouincialis ac Diſcretus, Cuſtos ſimiliter prouinciales & non alii, generalibus Capitulis intereſſe, ac votum habere poſſint.

Eligendique Prouinciales Cuſtodes, & Diffinitores in Capit. Prouincialibus.

§.3. In electione vero nouorum Prouincialium, Cuſtodum, & Diffinitorum prouincialium in Capitulis prouincialibus facienda, Prouinciales præteriti, Diſcreti prouinciales, Priores, & Diſcreti Conuentuum, necnon Diffinitores generales actuales, ac demum Procurator generalis tunc exiſtens vota habeant.

Priorumq. & Diſcreti prouincialis.

§.4. Ad Priorum vero & Diſcreti Prouincialis electionem, Prouinciales, & quatuor Diffinitores prouinciales tantum procedant.

Forma dandi vota.

§.5. Mandamusq. vt electiones omnium ac quorumcunque ſupradictorum per vota ſecreta in ſchedulis cõſcripta fiant, & ſtatim facta electione ſchedulæ comburantur, ita vt eligentium vota nunquam publicari poſſint.

Prouincialiũ & Prioris electiones nõ fiant in Capitulis gener.

§.6. Ac prohibemus, vt nullo pacto in Capitolis generalibus electiones Prouincialium, ac Priorum fiant, ſed tantum in qualibet Prouincia ſuus Prouincialis Diſcretus prouincialis, & Priores creentur.

Irritatio electionum aliter factarum.

§.7. Decernentes omnes & ſingulas Viſitatoris generalis, Prouincialium, ac Diſcretorum & Cuſtodum, etiam Prouincialium, necnon Priorum & Diffinitorum prædictorum, ſeu quorumuis eorum electiones, quas cõtra hic traditam formam fieri pro tẽpore contigerit, eo ipſo nullas, & nullius momenti eſſe, ac fore, illiſq. non obſtantib., ad alias electiones, iuxta huiuſmodi formam procedi poſſe ac debere, necnon irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædicti Ordinis, etiã iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus. cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 4. 29. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſimanona Iulij 1595. Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXIV.

Inſtructio ſuper aliquibus ritibus Græcorum, pro Epiſcopis Latinis, in quorum diœceſibus Græci vel Albanenſes Græco ritu viuentes degunt.

Ad hæc & totam materiam Græcorum, attende omnino conſtit. 14. Innoc. IV. Sub catholicæ. fol. 76. lib. 1. vbi plene notaui.

Edita An. D. 1595.

SAnctiſſimus Dominus noſter Clemens, Papa Octauus &c.

Circa Sacramẽtum baptiſmi.

Presbyteri Græci baptizatos chriſmate in fronte non conſignent, & ideo ab ipſis in ordine baptiſmi apud eorum Euchologium prætermittantur, quæ ſequuntur post illa verba ἡ μετὰ τὴν εὐχὴν &c. vſq; ibi, εἶτα ποιεῖ ὁ ἱερεὺς σχῆμα κύκλου hoc eſt, & poſt orationem &c. vbi habetur forma huius conſignationis, vſque ad verba: Poſtea facit ſacerdos figuram circuli &c.

Sacramẽtum confirmationis.

§.1. Epiſcopi Latini, infantes ſeu alios baptizatos à presbyteris Græcis de facto chriſmate in fronte conſignatos confirment. & tutius videtur vt cum cautela, & ſub conditione id faciant. videlicet N. ſi es confirmatus ego te nõ confirmo, ſed ſi non es confirmatus, ego conſigno te ſigno crucis, † & confirmo te chriſmate ſalutis † in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. præſertim vero cum veriſimiliter dubitari poteſt, quod ab Epiſcopis Græcis fuerint baptizati.

Sacramẽtum Euchariſtiæ.

§.2. Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentũ quod pro infirmis aſſeruatur, ſingulis octo diebus, aut ſaltem quindecim renouetur.

Non aſſeruetur idem ſacramẽtum toto anno. ſi tamen aſſeruatum fuerit, ſaltem in fine anni ſumatur.

Tollatur abuſus tundendi, vel etiam miſcendi ſacro oleo, ac iterum coquendi, vel alias exſiccandi ſpecies Sacramenti ſacræ Euchariſtiæ feria quinta Cœnæ Domini, vt deinde illud aſſeruent.

Si Græci velint accipere altaria portatilia ab Epiſcopis Latinis conſecrata bene erit. ſin minus, tolerentur eorum throni, ſiue throni ſuper altaria lapidea ponendi cum celebrant.

Corporalia vti Latini habeant, niſi thionis etiam pro corporalibus vtantur.

Sacramẽtum pœnitentiæ.

§.3. In caſu neceſſitatis, presbyteri Græci catholici poſſint Latinos abſoluere.

Vtantur forma abſolutionis in generali Concilio Florentino præſcripta, & poſtea ſi voluerint dicant orationẽ illam deprecatiuam, quam pro forma huiuſmodi abſolutionis dicere tantum conſueuerunt.

Tollendus abuſus, vbi eſt, vt vir atque vxor ſimul & eodem tempore eidem presbytero confiteantur.

Aqua ex ritu Græco in die Epiphaniæ, vel primo die menſis benedicta, conſeruetur in Eccleſia, vt illa fideles aſpergantur.

Circa

Circa Oleum Sanctum Catechumenorum, & Infirmorum.

Non ſunt cogēdi presbyteri Gręci, olea ſancta, preter Chriſma ab Epiſc. Latinis dięceſanis accipere, cũ huiuſmodi olea ab eis in ipſa oleorũ & ſacramentorũ exhibitione, ex veteri ritu cõficiantur ſeu benedicantur. Chriſma autē quod non niſi ab Epiſcopo, etiam iuxta eorũ ritum, benedici poteſt, cogantur accipere. Prohibeantur vero ab Epiſcopis Gręcis externis ſchiſmaticis, ſeu S. R. E. communionem non habentibus, illud accipere, vel eo vti.

Sacramentum Ordinis.

§. 4. Ordinati ab Epiſcopis ſchiſmaticis, alias rite ordinatis, ſeruata debita forma, recipiunt quidem ordinem, ſed non executionem.

Proinde ipſi ordinati ab Epiſcopis ſchiſmaticis, correcti vel emendati reconciliandi ſunt, & abſoluendi cum pœnitentijs ſalutaribus. dummodo errores, vel ſaltem ſchiſma ordinatoris abiurēt in iudicio, vel publice vel ſecreto pro qualitate facti. In ordinibus autem per eos alias rite ſuſceptis miniſtrare non permittãtur, niſi cum ipſis ſuper irregularitate huiuſmodi occaſione contracta, auctoritate ſanctæ Sedis Apoſtolicæ fuerit diſpenſatum.

Non ſunt admittendi Epiſcopi ſchiſmatici, ſiue pro ordinibus, ſiue pro alijs ſacramentis conferendis, ſed detinendi quo ad ſancta Sedes Apoſtolica deſuper conſulatur, & reſponſum habeatur.

Græci ſine litteris dimiſſorijs Epiſcopi Latini diœceſani ad ſacros ordines promoti, ſuſpenſi ſunt. & ſi ſuſpenſi in ſuis ordinibus miniſtrauerint, efficiuntur irregulares ſicut & Latini.

Super huiuſmodi autem, & ſimilibus irregularitatibus diſpenſandi facultatem à ſancta Sede Apoſtolica obtineri oportet.

Si Epiſcopus Latinus Gręcum aliquem ordinare voluerit, qui à presbytero Græco in baptiſmo Chriſmate in fronte de facto fuerit conſignatus, debet illum antea confirmare, ſaltem ſub conditione videlicet N. ſi es confirmatus &c. vt ſupra. Presbyteri vidui, ſeu vxoribus orbati, habitum deferant diuerſum ab alijs.

Sacramentũ matrimonij.

§. 5. Curent Ordinarij locorum, vt decretum ſacri generalis Conc. Trid. de reformatione matrimonij vertatur in linguam Græcam vulgarē, & in locis & parochijs Gręcorum & Albanenſium euulgetur & publicetur.

Matrimonia inter cõiuges Gręcos dirimi, ſeu diuortia quo ad vinculum fieri nullo modo permittant, aut patiantur. etſi qua de facto proceſſerunt, nulla & irrita declarent.

Maritus Latinus, vxoris Græcæ ritum non ſequatur.

Latina vxor non ſequatur ritum mariti Græci.

Græca vero vxor ſequatur ritum mariti Latini.

Quod ſi id fieri non poſſit, quiſq; coniugũ in ſuo ritu, catholico tamen, manere permittatur.

Proles ſequatur patris ritum, niſi præualuerit mater Latina.

Presbyter Gręcus coniugatus, ante ſacrum Sacrificium ſeu ſanctam Miſſam celebrandam, vel per hebdomadam vel per triduum abſtineat ab vxore.

Aliq. dogmata.

§. 6. Græci credere tenentur, etiam à Filio Spiritum ſanctum procedere, ſed non tenentur pronunciare, niſi ſubeſſet ſcandalum. præſertim ſi degant inter Latinos, aut neceſſitas poſtularet confitendi fidem catholicam. quia tunc oporteret etiam pronunciare.

Nunquã monachis Gręcis, ſeu Calogeris animarũ cura cõmittatur, niſi ex neceſſitate, vel alia iuſta cauſa.

Presbyteri ſeculares Gręci, abiuratis ſchiſmate & erroribus, atque in fide Catholica bene inſtructi, in parochialibus ſeu curatis Eccleſijs Græcorum inſtitui poſſunt.

Tolerandus eſt apud Græcos vſus carnium die Sabbati, vbi ſine ſcandalo fieri poteſt. in locis tamen ipſorum, & inter eos tantum.

Item tolerandum eſt, vt ad ieiunium eodem die Sabbati in Quadrageſima, excepto vno Sabbato ſancto, ex antiqua traditione non teneantur, ſed duntaxat ad abſtinentiam.

In ieiunijs biduanis vel triduanis, vel alias à dięceſanis, vel in Iubilæis à Summo Romano Pontifice indictis, dies Sabbati in eis comprehenſus vel pręſcriptus, in aliũ diem pro plebibus Gręcis ab ipſis diœceſanis, Apoſtolica auctoritate Sanctiſſimi D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui permittitur commutari.

Si ipſi Græci ad obſeruationem ieiuniorum & vigiliarũ Latinæ Eccleſiæ induci poſſent, optimum eſſet. ſed non cogantur, cum ipſi qualibet hebdomada, & feria quarta & feria ſexta ieiunent.

Græci exiſtentes inter Latinos, dies feſtos de præcepto eiuſdem Latinæ Eccleſiæ ſeruare teneantur.

§. 7. Inſuper idem Sanctiſſimus D. N. conſtituit, Romę habendum eſſe Epiſcopum Gręcũ Catholicũ, qui Grę cos Epiſcopis Latinis Italię & Inſularũ adiacentiũ ſubiectos, ab Epiſcopo Gręco ordinari volentes, cum illorum dimiſſorijs ad id tantũ concedendis, ritu Græco ordinet. — Epiſcopus Grę. ordinans &c.

§. 8. Ita Sanctitas ſua ex ſententia Congregationis ſuper reformatione Gręcorum decreuit & declarauit, ac fieri mandauit. Romę in Palatio Montis Quirinalis apud Sanctum Marcum, die 31. menſis Auguſti, Anno Domini 1595. Pontificatus ſui Anno quarto. — Decreta Pōt. An. 4. die 31. Auguſti.

XXXV.

Inſtitutio Monaſterij ſeu domus Refugij nuncupatæ, in Alma Vrbe, pro Virginum, honeſtarumque viduarum educatione, & aliarum mulierum ad honeſtam vitam ſe conuertentium probatione. Cum ſubſidij aſſignatione, Iudicisq. ſpecialis deputatione, ad eiuſdē Monaſterij, eiusq. perſonarum, & officialiũ lites dijudicãdas.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita an. D. 1595.

IN ſupremo curæ paſtoralis munere, quod nullis noſtris meritis, ſed diuina ope freti ſuſtinemus, nihil magis curandum eſſe cenſemus, quam vt periclitantium animarum ſaluti, & perſonarum, quæ neceſſario auxilio deſtitutæ ſunt, commoditati, quantũ cum Domino poſſumus, conſulamus. Quæ quidem paternæ charitatis officia, ita cum ſuſcepta adminiſtratione ſunt coniuncta, vt ea functionis noſtræ propria eſſe ſentiamus. — Exordium.

§. 1. Nos itaque animaduertentes in Alma Vrbe noſtra, varia alioquin piorum locorũ celebratione reperta, certam aliquam domum ad tria perſonarum genera recipienda hoc tempore deſiderari, puellarum nimirum ac Virginũ, quę varijs de cauſis antequam nubant, aut vitã religioſe inſtituãt in diſcrimine honeſtatis cõſtitutę ſunt; Viduarum deinde, quæ nullum commune domicilium habent in quo degant; ac demum earum mulierum, quæ à turpi corporis ſui quęſtu ad meliorem frugem ſe recipere volentes, mutandæ quidem vitæ, ac pœnitentiæ agendæ deſiderio quandoq. inflammantur, ſed cum loco indigeant, vbi ab impudica hominum conſuetudine prius diiunctæ, tantiſper commorentur, quamdiu in Monaſterium ad illas recipiendas in Vrbe deſtinatum admittantur, aut aliud honeſtum vitæ genus ineant, ne concepto illo ardore ſenſim refrigeſcente, in eadem peſtifera peccandi libidine perſeuerent. Conſiderantesq. vlterius, ſi hæc domus in Vrbe erigeretur, proculdubio animarum CHRISTI immaculati agni ſanguine redemptarum ſaluti, opportuno admodum remedio conſultum iri, idcirco cæteris locis pijs in Vrbe à Romanis Pontificibus prędeceſſoribus noſtris opportune, pro rerum ac temporum ratione inſtitutis, einſmodi domum hoc tempore addendam duximus. — Cauſa huius inſtitutionis.

§. 2. Ad laudem igitur Omnipotentis Dei, ad virginũ, & viduarum, aliarumq. mulierũ ſupradictarum commoditatem, & communem domum, quę in tres diuerſas partes diſtribuantur, in quarum aliam Virgines, quæ vel parentibus orbatę, vel eorum cura, atq; omni alia ope deſtitutę in periculo pudicitię verſantur, donec nimirum vel de matrimonio contrahendo, vel de vita religioſe inſtituẽda deliberauerint, illisq. de cõuenienti dote, aut eleemoſyna, ſiue à ſuis ſiue ab alijs prouiſum ſit, aut quouique de viro cum quo matrimoniũ contrahant, aut de monaſterio in quod admittantur certo conſtitutum fuerit, in aliã vero viduę honeſtę conditionis & famę, quę in eadē domo — Inſtitutio domus pro pauperibus virginibus recipiendis in vna eius parte; pro viduis in alia; Ac pro impudicis mulieribus pœnitentibus in alia.

mo ſimul degere voluerint. In aliam denique mulieres impudicæ pœnitentiam agere cupientes, quouſq; cum cæteris in Monaſterium pro eiſdem in Vrbe deſignatum recipiantur, aut donec honeſtũ viuendi genus compleãt admitti, & ibidem cõmorari atq; educari, ac ſingulę ſub proprio vitæ inſtituto, ſeorſum Virgines à Viduis, atq; à mulieribus prædictis exercen. inſtrui & probari, ac alias regi & gubernari debeant, in ędibus & viridarijs q. Bernardi Acciaioli in eadem Alma Vrbe noſtra, in Monte Quirinali ſitis, per nos nuper à dilecto filio Ioanne Baptiſta Acciaiolo eiuſdem Bernardi filio & hærede, in vſum prædictæ domus emptis, atque inſtantatis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Denominatio eſt Monaſterij Refugij B. Virginis in Vrbe.

§.3. Quoniam vero erectionis huius, atque inſtituti fundamenta, ita demũ firma & ſalutaria fore cõfidimus, ſi ſanctiſſimę Dei genitricis, ac Virginis MARIAE humani generis Aduocatę præſidio ac patrocinio innitantur, in primis nos eiuſdem beatiſſimæ Virginis, quam ſingulari ſẽper pietatis cultu proſecuti ſumus, interceſſione ac meritis freti, eandem domum beatæ MARIAE Refugij Vrbis appellare debere ſtatuimus.

Feſtum eius Aſſumptionis ibide eſt ſolemniter celebrandum.

§.4. Ex omnibus vero illius feſtiuitatibus, Aſſumptionis eiuſdem in Cœlum diem, anniuerſaria ſolemnitate ibi celebrandam eſſe decernimus.

Officiales pro eiuſdẽ regimine Monaſterij ad annu eligẽtur.

§.5. Pro eiuſdem autem domus regimine & gubernio, Adminiſtratores & officiales neceſſarios ad annum proximum, & deinde ad noſtrum beneplacitum duraturos, qui regimini & gubernio dictæ domus præſint, & alia infraſcripta exequi curent eligemus.

Qui opportuna edant ſtatuta & ordinationes.

§.6. Quibus adminiſtratoribus & officialibus, poſtquã vt præfertur, electi fuerint, quæcunq; ſtatuta & regulas, ac normam ad huiuſmodi regimen & gubernium proſpere dirigendum, neceſſaria & opportuna, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilij Trid. decretis conformia, & à nobis, & à Sede Apoſtolica approbanda & affirmanda, tam à virginibus, viduis, & mulieribus in dictã domum recipiendis, quam ab ipſis, & alijs futuris adminiſtratoribus & officialibus obſeruanda, condendi & faciendi, interimq. domum prędictam regendi & gubernãdi, illiuſq. regimini & gubernio præſidendi, inferiores Miniſtros eorum arbitrio conſtituendi & deputandi, & quando eis expedire viſum fuerit mutandi & reuocandi.

Qualitatesq. virginum, viduarũ, & aliarum mulierũ recipiendarũ præſcribant.

§.7. In primis vero virginum, viduarum, & mulierum in dicta domo recipiendarũ qualitates deſignandi & præſcribendi, eaſdemq. virgines, viduas, & mulieres in domũ prędictam, donec ſtatuta per eos condita, à nobiſq. approbata & confirmata fuerint, ſimiliter ipſorum arbitrio recipiendi & admittendi, eaſq. dimittendi.

Eaſdem viſitent, corrigant &c.

§.8. Necnon etiam eaſdem cum opus fuerit viſitandi, corrigendi, & reformandi, ipſius domus bona & redditus adminiſtrandi, ac omnia & ſingula alia ad regimen & gubernium eiuſdẽ domus, ipſarũq. virginum, viduarum, & mulierum commoditatem neceſſaria & opportuna, faciendi, ordinandi, mandandi, gerendi, & exequendi.

Cõgregationes duas pro regimine d. domus, ibidẽ inſtituant.

§.9 Præterea duas in eadem domo Congregationes, alteram virorum, alteram mulierum, ad infraſcripta peragenda, auctoritate noſtra inſtituendi & erigendi facultatem & auctoritatem, tenore præſentium concedimus & impartimur.

Vnam viro rũ videlicet vnius Præfecti & aliorum deputatorum & miniſtrorum.

§.10. Ex virorum vero Congregatione vnum Præfectum, & aliquos aſſiſtentes & deputatos, necnon cæteros adminiſtratores & officiales, pro regimine & adminiſtratione dictæ domus, eiuſq. bonorum & redditunm neceſſarios, iuxta ſtatuta, vt pręfertur, condenda, & à nobis approbanda, ſingulis annis eligen. & deputan.

Alterã mulierũ videlicet, vnius Præfectæ, aliarũq matronarũ & miniſtrarum.

§.11. Ex mulierum etiam Congregatione, ſimiliter vnam Præfectam, & aliquas Matronas aſſiſtentes, necnõ cæteras Miniſtras & officiales, vt præfertur neceſſarias, quę munera pro huiuſmodi operis executione, & ipſarum virginum, viduarum, & mulierum receptione, regimine, & gubernio, eis in eiſdem condendis & approbandis ſtatutis iniungenda, adimplere curent, pariter erigi & deputari volumus & ordinamus.

Nemo alius in d. gubernio ſe intromittat.

§.12. Inſuper domum & Congregationes prædictas ſub immediata beatorum Petri & Pauli, ac noſtra & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, Sediſq. Apoſtolicæ protectione, tutela, & patrocinio recipimus, & perpetuo permanere volumus. itaut nullis alijs perſonis, quacunque auctoritate, poteſtate, & dignitate fungentibus & functuris, quantumuis ſpeciali nota dignis, in illarum protectione, regimine, adminiſtratione, vel gubernio vllo vnquam tempore, quauis occaſione, prętextu, cauſa, vel quęſito colore, ſeſe ingerere vel immiſcere liceat.

Clauſula ſublata.

§.13. Sicq. per quoſcunq; Iudices ordinarios & delegatos, etiã cauſarũ Palatij Apoſt. Auditores, ipſoſq. S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Indulgẽtię pro perſonis dictarũ Congregationum & alijs.

§.14. Decernimus autem vt pij vtriuſque ſexus Chriſtifideles in prædictas Congregationes eo libentius admitti & recipi curent, ac pija domus prædictæ obſequijs, ea qua decet charitate vacare ſtudeant, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorũ eius, auctoritate confiſi, omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui in eiſdem Congregationibus pro tẽpore deſcriben. die quo ſe deſcribi fecerint, ſi vere pœnitentes & confeſſi, ſanctiſſimum Euchariſtię ſacramentum ſumpſerint, plenariam. necnon in cuiuſq; eorũ, qui pro tẽpore in ipſis Congregationibus deſcripti fuerint, mortis articulo, ſi vere pœnitentes confeſſi, ſacraq. communione refecti fuerint, vel ſi hoc facere nequiuerint, ſaltem contriti, nomen IESV ore vel corde pie inuocauerint, etiã plenariam. Necnon tam ipſis, qui in dictis Congregationibus deſcripti fuerint, quam cæteris Chriſtifidelibus, qui in prędicto Aſſumptionis, & etiam in Natiuitatis, Cõceptionis, Purificationis, Annunciationis, Præſentationis, & Viſitationis B. MARIAE feſtiuitatibus, à primis veſperis vſque ad occaſum Solis earum, Eccleſiam dictæ domus deuote viſitauerint, & ibi pro Chriſtianorum Principũ concordia, hæreſum extirpatione, ſanctæq. matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, ſimiliter plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, et remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Inſuper perſonis dictarum Congregationum, quoties diuinis officijs, ſeu Congregationibus in dicta domo habendis & celebrandis interfuerint, vel aliquod pium opus pro dicta domo pręſtiterint, ſexaginta dies de iniunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Eccleſiæ conſueta, relaxamus. Præſentibus quo ad ipſos, qui dictas Congregationes recepti fuerint, perpetuis futuris temporibus, quo vero ad cęteros Chriſtifideles, ad decennium proximum valituris. Volumus autem, vt virgines, viduę, & alię mulieres prędictæ in dictã domum receptę, ſi pręmiſſa omnia & ſingula adimpleuerint, eaſdem peccatorum ſuorum indulg. & remiſſiones, ſicut cęteri prędicti, in omnibus conſequantur.

Dat. P. An. 4. 20. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub anulo Piſcatoris, die 20. Septemb. 1595. Pont. noſtri Anno 4.

Sequitur iuriſdictio Iudicis dicti Monaſterij.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

Relatio prędicta inſtit.

CVm nos nuper, vt diuerſarum pauperũ puellarũ, ac Virginum in Vrbe inopia laborantiũ, & diuerſis periculis expoſitarũ, necnon honeſtarũ viduarũ, etiã in cęlibatu viuere ſtantiũ, honoris & pudicitię ſecuritati, necnõ mulierũ, quę vitã minus honeſtã antea duxerant, quęq. poſtea ad cor reuerſę, cęnum carnaliũ voluptatũ relinquere, & pœnitentiã agere decreuerint, cõmoditati & probationi, donec vel in aliquod Vrbis Monaſteriũ admiſſę fuerint, vel illis alias prouiſũ fuerit, paterna charitate cõſuleremus, vnã Domũ Refugij nuncupatã in Mõte Quirinali, in ædibus & viridarijs q. Bernardi Acciaioli per nos ab ipſius Bernardi heredibus magno ſumptu cõparatis, erigendã, ibiq. vnũ Collegiũ pauperũ virginũ & honeſtarum viduarũ, ac pro illis, necnon mulierib. prędictis pœnitẽtib. quouſq; ſimiliter in aliquod Monaſteriũ vt ſupra receptę fuerint, ſeu alias illis pariter fuerit prouiſum recipiendis, manſiones ſeparatas inſtituendas & inſtaurandas decreuerimus, iamq. magna ex parte & ædi-

ficia dictæ domus inſtaurata fuerint.

Relatio ſubuentionis d. Monaſterio per hunc Põt. ſubminiſtratæ.

§.1. Verum cum ad eorũ perfectioné, & ſuppellectilis, ac rerũ neceſſariarum cõparationem, nõ mediocris impẽſa facienda ſit, nos vt pretiũ ædium & viridatij prędictorũ quãto citius integre perſolui poſſit, tria millia per Ioffredũ Lomellinum Cam. Apoſt. Clericũ pro reſiduo pretij officij clericatus dictæ Cam. Apoſt. quod obtinet, & mille & trecenta per Iuliũ, & eius filiũ de Philippis Veliternenſes, pro cõpoſitione cũ Camera Apoſt. ac alia ſcuta mille monetę per equites Angelũ & Alexãdrũ de Cananis, pro cõpoſitione ſpolij & bonorũ q. bo. me. Card. Cauani ſoluere promiſſa & cõuenta. Necnõ alia mille quingẽta per Vniuerſitatẽ Macellariorũ, ſeu diuerſos eorũ particulares dilectos filios, pro reſiduo decẽ milliũ occaſione mutui per Camerã Apoſt. facti debita, & qualcũque alias pecuniarũ ſũmas nuper per Camerã Apoſt. ſeu eius miniſtros diuerſis particularib. macellarijs in eorũ ſubuẽtioné mutuatas, irreuocabiliter inter viuos donauimus & cõceſſimus. Et Adminiſtratores d. Collegij ſeu domus, dilectos etiam filios Confraternitatem ibidem erectam, ſeu erigen. deputauimus, eosq. procuratores irreuocabiles, vt in rem propriã ad dictas ſummas, vt præfertur donatas, & earũ ſingulas exigen. & de eis quietan. fecimus & conſtituimus, prout in alijs noſtris literis plenius continetur.

Cauſa cõceſſionis huius iuriſdictionis.

§.2. Conſiderantes quod eis valde difficile redderetur ſi pro conſecutione ſupradictorũ creditorũ, eis vt præfertur, donatorũ, & conceſſorũ, & quorumuis aliorũ bonorũ & pecuniarũ, domui ſeu Collegio huiuſmodi, ac perſonis pro tẽpore in eo degen. debitarũ, manutẽtioneq. & cõſeruatione oĩum bonorũ ſuorũ, iuriũ & actionũ, nunc & pro tẽpore, tã ad domũ & Collegiũ huiuſmodi, quam etiã ſingulas perſonas in eo degentes, illiusq. officiales, Adminiſtratores, & illi deſeruientes, ac litiũ & cauſarũ deſuper, tam actiue quã paſſiue iam forſan ortarũ, & quæ oriri cõtinget in futurũ, in diuerſis Almę Vrbis Tribunalib. & corã diuerſis Iudicib. agere, ſeu trahi, & ſe ac eorũ & domus ſeu Collegij huiuſmodi bona, & iura recuperare ac defendere, & tueri cogerẽtur, ac in diuerſis locis moleſtarẽtur, volẽtes propterea earũ indẽnitati, ac iuriũ & bonorũ cõſeruationi opportune cõſulere, ac paterna diligẽtia prouidere.

Deputatio Iudicis cauſarũ d. Monaſterij & eius perſonarum.

§.3. Motu proprio & ex certa ſcientia noſtra, deq. Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, harũ ſerie, hac prima vice, dilectũ filiũ Rodulphũ Bonfiolũ Bononien. Senatorẽ, de cuius ſcientia, prouidentia, ſolertia, & integritate plurimũ in Domino cõfidimus, in Iudicẽ ordinariũ d. domus ſeu Collegij, ac quarũcunq; perſonarũ illius, tam virginũ & viduarũ, & aliarũ mulierũ ſupradictarũ, quã etiã quarũcunq; aliarũ perſonarũ, tam ibi pro tẽpore degen. quã etiã ad ſeruitia eiuſdẽ domus, ſeu Collegij cõmorantium, cuiuſuis ſexus, ordinis, cõditionis exiſtẽtiũ, necnõ officialiũ, & adminiſtratorũ illius pro tẽpore deputatorũ, eorũ officio & adminiſtratione dũtaxat durãte, pro hac prima vice eligimus, cõſtituimus, & deputamus; relicta in poſterũ eidẽ Cõfraternitati, & eius officialib. aliũ ſeu alios deputan. amouen. ſeu reuocan. prout ſibi bene viſũ fuerit.

Conceſſio iuriſdictionis ampliſſima.

§.4. Cum plena, ampla, & libera facultate & auctoritate, & poteſtate ac iuriſdictione, omnes & ſingulas lites & cauſas, ac differẽtias, tam ciuiles quã criminales & mixtas, tam ſuper exactione dictarũ pecuniarũ donatarũ, ac ratione domus ſeu Collegij huiuſmodi, & perſonarũ prędictarũ, quã etiã eorũ bonorũ, rerũ, & iuriũ & actionum, necnõ aliorũ quorũcunq; inter viuos & cauſa mortis, vel quaſi cõtractuũ, etiã in ſe Camerales obligationes, & ſeu illius vim habentes, actiue & paſſiue, vltra citroq; , & per appellationé, & in quacũq; inſtãtia, quauis occaſione, prętẽſione, vel cauſa aut prætextu, quomodocũq; & qualitercũq; motas & mouẽdas, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſola facti veritate inſpecta, ac etiã manu regia, & abſq; aliqua ſubſtantialiũ, aut aliorũ terminorũ obſeruatione, aut alia tela iudiciaria, vbicũq; & quandocũq. principaliter vel incidẽter tractabitur, aut agetur de aliquo etiã minimo iure, aut intereſſe domus ſeu Collegij, aut perſonarũ prædictarũ, ſeu cuiuslibet earũ, tam actiue quã paſſiue ac priuatiue ad oẽs & ſingulos alios, tam ordinarios quã delegatos, Iudices & Cõſeruatores ac executores, cuiuſuis ordinis, ſtatus, gradus, & cõditionis exiſtẽtes, & quauis auctoritate, priuilegio, indulto, & iuriſdictione ſuffultos, eorumq. Curias & Tribunalia, eccleſiaſtica & ſecularia, ſingulis diebus & horis, præterquã in honoré Dei feriatis, oĩ & quacunq; appellatione remota audien. viden. cognoſcen. deciden. ac fine debito terminan. ac debitæ executioni demãdan. & demãdari facien. illasq. & eas ſingulas à quibuſcunq; Tribunalibus & Iudicibus ordinarijs & commiſſarijs, & alijs prædictis, necnõ Cõuertitarũ, Neophytorũ, S. Iacobi Incurabilium, Cõſolationis, & aliorũ piorũ locorum, Ripæ & Ripettæ, Burgi S. Petri, Cur. Capitolinę Almę Vrbis Cõſeruatoribus, Auditore Cam. & Vicario noſtro generali in dicta Vrbe & eius diſtrictu, ac Palatij Apoſt. Auditoribus, ac dictæ Vrbis Gubernatore, Senatore, & quibuſuis alijs Iudicibus & Cõſeruatoribus, etiã ſi Iudices & Cõſeruatores, ac Tribunalia huiuſmodi ſimilia, aut ampliſſimũ priuilegium haberẽt, in ſtatu & terminis in quibus cauſæ ipſæ reperiẽtur, aut alias quomodolibet, prout ei viſum fuerit, auocan. & reaſſumen. & eis ſeſe in cauſa & cauſis huiuſmodi ingerere, & intromittere, ac partibus, ne corã alio cõparere aut procedere audeãt, ſub pecuniarijs pęnis arbitrio ſuo imponẽdis, applican. & moderan. inhiben. Et inobediẽtes & rebelles pęnas prædictas dãnabiliter incidiſſe, & incurriſſe, declaran. aggrauan. et reaggrauan. Ita quod nullo vnquã tẽpore, domus ſeu Collegiũ huiuſmodi, ac perſonæ prædictæ, nec earum aliquæ quauis occaſione vel cauſa, aut prætẽſione ſeu prætextu ad inſtantiã quarũuis perſonarũ, Cõmunitatũ, Vniuerſitatum, Capitulorum, & Cõgregationum, Societatũ & Cõfraternitatum, ſecularium ſeu cuiuſuis Ordinis regulariũ, & minus Cõuentuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Hoſpitalium, aut Religionũ ſeu Cõgregationum, aliarũq. Eccleſiarum & piorum locorũ, etiã magis priuilegiatorũ, & ſimilem, vel ampliorẽ facultatẽ habẽtium, ſeu quarumuis aliarum perſonarum eccleſiaſticarum, regularium vel ſecularium, aut etiã laicorum, cuiuuis ordinis, dignitatis, & cõditionis exiſten. alibi quã corã ſupradicto Rodulpho & pro tẽpore Iudice eis, vt præfertur, deputato, & ſeu deputan. trahi aut vocari, nec moleſtari aut conueniri, cauſæq. coram ipſo pro tempore introductæ, ab eo euocari, nec illi minuſue partibus inhiberi poſſit.

Facultas procedẽdi quacunque aliorum Iudicum inhibitione non attenta.

§.5. Decernentes & volẽtes, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilib., quod idẽ Rodulphus, & pro tẽpore Iudex, quacũq; reaſſumptione ab eidẽ ſupradictis & alijs quibuſcũque, quomodocunq; & qualitercunq;, per quoſcunq; Iudices factis, & inhibitione, ſub quibuſuis cẽſuris & pęnis emanata nõ obſtan. poſſit & valeat, ad vlteriora in cauſis prædictis, vſq; ad illarũ finalẽ expeditionem & executionem, abſq; alicuius pœnæ, aut cenſuræ incurſu, aut ſpolij ſeu attentatorum vitio, procedere, & exequi facere.

Clauſula huius cõceſſ. preſeruatiua.

§.6. Præſentes quoq;, & deſuper cõficiendas litteras, etiã ex eo quod d. Gubernatoris, & aliorum Tribunalium ſupradictorum, Notarij, Mõtiſtæ aut alij intereſſe haben. ad hoc vocati nõ fuerint, nec præmiſſis conſenſerint, aut alias de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intẽtionis noſtrę, vel alio quopiã defectu, nullo vnquã tẽpore argui, notari vel impugnari, aut alias ad viã iuris reduci poſſe, ſed ſẽper validas & efficaces exiſtere, & quoties reuocatę ſeu reductæ fuẽt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas & reintegratas exiſtere, neq; ſub quibuſuis ſimiliũ vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpẽſionib. limitationibus, aut alijs cõtrarijs diſpoſitionibus, per nos vel alios Romanos Põtt. prædeceſſores ſeu ſucceſſores noſtros, ſub quibuſcũq; verborũ expreſſionib. & formis, etiã motu & ſciẽtia ſimilibus pro tẽpore factis & faciendis cõprehẽdi, ſed ſemper ab illis, exceptas, & ſuum plenarium effectum ſortiri debere.

Clauſula ſublata.

§.7. Sicq. per quoſcunque Iudices, & dicti Apoſtolici Palatij Auditores, & S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretãdi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, irritumq. & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ cõtrariorum.

§.8. Non obſtan. premiſſis, ac quorumcunq; Cõgregationum, Societatum, Cõfraternitatum, Monaſteriorum, Prioratuum, Cęnobiorũ, Militiarum, Hoſpitaliũ, Cõuentuum, Religionum, Ordinum, & Eccleſiarum, & aliorum piorum locorum huiuſmodi, Necnõ dictæ Vrbis ſtatutis, etiã iuramẽto, confirmatione Apoſt. vel quauis firmitate

alia

alia roboratis, ſtatutis & cōſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſt. Vicario, Gubernatori, & Senatori, Cōſeruatoribus, Reformatoribus dictæ Vrbis, et alijs quibuſcunq; Iudicibus, & Notarijs prędictis, ex quibuſuis alijs, illis & ſingulis illorum, ſub quibuſcunq; tenoribus & formis, necnon quibuſuis etiā derogatoriarū derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibusq. & alijs decretis, in genere vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, etiamſi in eis expreſſe caueatur, quod illis derogari nequeat, niſi derogationes huiuſmodi, & cauſæ in eis forſan expreſſę, ſpecialiter inſererentur, ac de cōſenſu Superiorum, Monaſteriorum, Ordinum, Cōgregationū & aliorum piorum locorum, aut Iudicum & Notariorum huiuſmodi fierent, aut alias factæ derogationes huiuſmodi nemini ſuffragentur. Quibus oībus & ſingulis, etiāſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idē importātes, mentio ſeu quęuis alia expreſſio habēda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat harum ſerie pari motu ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Et quod prædicta donatio inſinuari non debeat, nec minus præſentes in Camera noſtra præſentari & regiſtrari debeant. non obſtantibus conſtitutionibus Pij Quarti de regiſtran. quibus quo ad hoc derogamus.

Exemplorum fides.

§. 9. Volumus autē quod earundē pręſentium trāſumptis, etiā impreſſis, ac manu vnius ex adminiſtratorib. & notarij, domus ſeu Collegij huiuſmodi pro tēpore exiſtē subſcriptis, & ſigillo dictæ domus munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. an 4. 24. Octobris.

Datum Romę apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 24. Octobris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXVI.

Approbatio Indicis librorum prohibitorum à Pio IV. iam confirmati, & nuper ſuppleti. Et facultas Cardinaliū Congregationis ſuper Indice, decidendi dubia deſuper emergenda, cum innouatione aliorum indultorum eis competentium.

Hunc Indicem habes in fine Concilij Tridentini, & ſupplementum habes in libercalo, iuſſu eiſtius Pontificis mox impreſſo.

Super hoc Indice, Cōgregationem Cardinalium inſtituit Sixtus V. cum ampliſſimis facultatibus, vt in eius cōſt. 74. Immenſa. Congreg. 7. fol. 613. lib. 2. vbi notaui.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

Proœmium.

SAcroſanctū catholicæ fidei depoſitum, ſine qua Deo placere, aut æternam ſalutē conſequi nemini licet, vt ſaluum in Eccleſia Dei perpetuo cōſeruaretur, poſteriſq. inuiolatum traderetur, paſtoralis Romanorum Pontificum vigilantia, ſummo ſemper ſtudio & contentione laborauit. Ipſi enim à CHRISTO Domino, huius tam pretioſi depoſiti auctore, & illud fideliter cuſtodiendi, & bonum ſemen patrisfamilias, ab inimici hominis zizanijs diſcernendi, & Eccleſiam ſalutari doctrina ædificandi, præcipuam curam, ſummamq. poteſtatem, in beatiſſimo Petro Apoſtolorum principe acceperunt. Quocirca ſanctæ mem. Gelaſius Primus, & Gregorius Nonus, alijq. complures Romani Pontifices prędeceſſores noſtri zelo zelati pro domo Domini exercituum, vt hanc fidei catholicæ, doctrinæq. integritatem, ſaluā incorruptamq. in Eccleſia Dei retinerent, Apoſtolici animi magnitudine pro muro domus Iſrael, aduerſus eiuſdē fidei hoſtes, ipſos opponentes, ne illorum dolis & inſidijs, imprudētes & ſimpliciores homines caperentur, lucē à tenebris, praua à rectis ſeiunxerunt, quę ſequēda, quę cauēda eſſent, Chriſtifidelibus declararunt, probatos, laudabiles, orthodoxos libros, ab adulterinis, pernicioſis. & apocryphis, ſingulari diligentia diſtinxerunt, poſtremo hæreticorum impia dogmata, & noxia ac venenata ſcripta, Conciliorum decretis, Pontificijs conſtitutionibus, aut alio opportuno cenſuræ genere, condemnarunt.

§. 1. Sed cum noſtris hiſce calamitoſis, & nouiſſimis tēporibus, antiquus humani generis hoſtis, à ſua malitia nūquā recedens, ad eandē Catholicā doctrinā & veritatē labefactandā, peſtiferas hæreſes, & deteſtabiles errores, aut nouos cōflaſſet, aut veteres ex inferis excitaſſet, ſacra Tridentina Synodus, peſtilentē noxiorum librorum copiā, quæ plus nimio excreuerat, coercere atq; auferre cupiēs, primum quidem doctiſſimos aliquot viros delegit, qui de tota ea re cognoſcerent & deliberarent, deinde vero, cum ij in negocio non parum progreſſi eſſent, iuſtis de cauſis eadem Synodus permota, ad ipſam Apoſtolicam Sedem integram rem deferendam ſtatuit.

Cōcilii Tridentinum, hūc Indicē cōdere cœ., & Pio IV. illius approbationem remiſit, vt legitur in fin. d. Concilij.

§. 2. Itaq; fel. rec. Pius papa IV. prędeceſſor noſter, qui tunc ad Eccleſiæ gubernacula ſedebat, Prælatis quibuſdā doctrina & prudētia præſtātibus adhibitis, Indicē librorū prohibitorum, & Regulas quaſdā, per ſuas litteras in forma Breuis promulgauit, & eiuſmodi noxiorū librorū detrimētis depellendis opportune prouidit. Cæterum, licet illa pro tēporis ratione, prudenter fuerint tunc conſtituta, tamen cum Sathanæ aſtutia, in huiuſmodi librorum editione noua in dies mala creſcerent; nam poſt illud tēpus alij etiā libri pernicioſi partim cōſcripti atq; editi, partim qui ſcripti erant & antea delituerant, in medium prodiere, quorum lectione ſimpliciores & incauti homines, in errores induci facile poterant. Propterea piæ mem. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter, multis illuſtratis, atq; ad regulas adiectis neceſſariis rebus, mandauit vt nōnulli alij eiuſdem generis libri, eidem Indici adderentur.

Pius IV. approbauit in conſt. 74 in ordine, fol. 101.

§. 3. Verum cum idem Sixtus, re minime abſoluta, ab humanis exceſſerit, Nos animarū ſaluti, quantum cū Domino poſſumus, cōſulentes, quod iampridē vtiliter cœptū & à multis diu deſideratum erat, hoc tēpore omnino perficiendum, atq; in lucem edēdum duximus. Venerabili igitur fratri noſtro Marco Antonio Epiſc. Prœneſtino de Columna, & dilectis filiis noſtris Auguſtino S. Marci, de Verona, Simeoni S. Anaſtaſiæ, de Terranone, Hieronymo S. Mariæ ſuper Mineruam, Aſculano, Federico S. Mariæ Angelorum in Thermis, Borromæo, Franciſco S. Mariæ Tranſpontinæ, Toleto, titulorum presbyteris, necnon Aſcanio S. Mariæ in Coſmedin, de Columna diacono, Cardinalibus, ſuper huiuſmodi Indice per nos deputatis, aliiſque piis & eruditis viris in conſilium adhibitis, ea omnia ac ſingula, quæ à Sixto V. vt ſupra diximus, inſtituta erāt diligenter examinanda commiſimus, quæ cū magno ſtudio viſa, ac Deo fauente, demum abſoluta fuerint.

Sixt. V. alios libros addi iuſſit, ſed re infecta obijt & ſic Pont. perfecit.

§. 4. Nos iam eādem Pii prædeceſſoris conſtitutionem & Indicem, ac Regulas, quorum omnium tenores haberi volumus pro expreſſis, quam hæc ipſa illis addita, prout inferius deſcripta ſunt, omnia & ſingula, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus, atque ab omnibus, tam Vniuerſitatibus quam ſingularibus perſonis vbiq; locorū exiſtentibus, ſub eiſdem pœnis in dicta Pii conſtitutione contentis, obſeruari præcipimus & mandamus. Quo autē facilius negocium, cum prohibitionis, tum expurgationis & impreſſionis librorum peragatur, eas oēs facultates, priuilegia, & indulta, quæ rec. mem. Pius V. Magiſtro ſacri Palatii primum, deinde Gregorius XIII. & Sixtus V. Cardinalibus Congregationis prædictæ conceſſerunt, quorū tenores hic volumus haberi pro expreſſis, confirmamus, & quatenus opus eſt, innouamus, in his omnibus quæ additis in hoc Indice non aduerſantur.

Et modo approbat.

§. 5. Volumuſq. propterea ac decernimus, vt ſi quæ in poſterum dubitationes, aut controuerſię circa ipſum Indicem, illiuſq. Regulas, aliaq. illis addita emerſerint, ad Cōgregationem ſupradictorum Cardinalium, ſeu aliorum qui pro tempore ſuper Indice huiuſmodi deputati fuerint, referantur, & ex ſententia eorundē Cardinalium, nobis aut Succeſſoribus noſtris, ſi rei grauitas id poſtulauerit, conſultis, declarentur & decidātur. quorum auctoritatem cum permittendis, tum prohibendis, expurgandis, & imprimendis libris, aliiſq. ad eam rem pertinentibus expli-

Dubia ſuper eo emergentia, deciſioni Congregationis remittit.

 can-

candis, volumus eſſe præcipuam, atque ita mandamus ab omnibus venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, alijſq. locorum Ordinarijs, & dilectis filijs Inquiſitoribus, Vniuerſitatibus, Magiſtris, Doctoribus, Bibliopolis, Impreſſoribus, Mercatoribus, Gabellarijs, cæteriſq. omnibus cuiuſcunque gradus, ordinis, aut dignitatis, tam eccleſiaſticis, ſecularibus, vel regularibus, quam laicis, quocunque honore vel dignitate præditis, inuiolabiliter obſeruari.

Contrarijs derogat. §.6. Non obſtan. Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, prouincialibus, & ſynodalibus Cõcilijs, editis generalibus vel ſpecialibus cõſtitutionibus & ordinationibus, ac quibuſuis ſtatutis & cõſuetudinibus, etiã iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſt. ſub quibuſcunq; tenoribus & formis in cõtrarium præmiſſorum cõceſſis, confirmatis, approbatis & innouatis. Quibus oĩbus & ſingulis eoã ſi pro illorum ſufficiẽti derogatione, de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & ad verbum inſerta mentio habẽda eſſet, tenores huiuſmodi pręſentibus pro expreſſis habẽtes, hac vice duntaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Exẽplis credi mandat. §.7. Decernentes earundem pręſentium exemplis, etiã impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Pręlati alicuius eccleſiaſtici obſignatis, eandem haberi fidem, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 4. 17. Octobris. Dat. Tuſculi, ſub anulo piſcatoris, die 17. Octob. 1595. Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXVII.

Quod in crimine aſſaſſinij cõtra perſonas eccleſiaſticas, declaratio ſpectet ad Iudicem eccleſiaſticum, & contra Milites, aliaſq. perſonas Conuentus & Hoſpitalis S. Io. Hieroſolymitani pertineat ad eorũ Superiores, adiuncto Epiſcopo loci, antequam Iudices ſeculares aliquam declaratoriam deſuper ferant, vel ad pœnarum executionem deueniant.

Cætera de hac Militia & Religione, plene tibi indicaui ſup. in conſt. 2. Anaſt. IV. Catholicæ fol. 22. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1595.

Ne Iudices ſeculares in perſonas eccleſiaſticas, vltra quam deceat, manus extẽdant. §. 1. AEqua & circumſpecta Romani pontificis prouidentia, inter cætera quæ ei diuinitus incumbũt onera, illud etiam ſollicite proſpicere & cauere debet, ne ſeculares Iudices in perſonas eccleſiaſticas, et pręſertim Hoſpitalis S. Io. Hieroſolymitani, pro fidei catholicę aduerſus Chriſtiani nominis hoſtes defenſione aſſidue laborantes, ſub prætextu criminis aſſaſſinij, vltra quam deceat manus extendant.

Vtq. Milites Religionis ſuis priuilegijs perſeruentur. §.2. Propterea Nos pro paſtoralis Officij noſtri munere, his malis, atq; incõmodis quæ de cætero euenire poſſent, opportuna ratione obuiare volẽtes, & vt Milites Religioſi, ac perſonæ Hoſpitalis prædicti, in ſuis immunitatibus & priuilegijs, vt par eſt, conſeruentur illæſi, Motu proprio nõ ad ipſius Religionis, aut alicuius pro ea nobis ſuper hoc oblatę petitionis Inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

Decernit declarationem criminis aſſaſſinij ad Iudicem Eccleſiaſt. pertinere. §. 3. Hac noſtra perpetuis futuris temporibus valitura conſtitutione decernimus, declarationem criminis aſſaſſinij ad Iudicem eccleſiaſticum omnino pertinere.

Et quoad hos Milites ſpectare ad eorũ Superiores adiũcto loci Epiſcopo. §.4. Ideoq. omnibus & ſingulis quarumcunq; Ciuitatum, Prouinciarum, Terrarum, Regnorum & Dominiorum, Curijs, Tribunalibus, Magiſtratibus, necnon Gubernatoribus, Poteſtatibus, Officialibus, & Miniſtris, cęteriſq. perſonis quacunq; etiam Regali, Imperiali, & alia auctoritate & poteſtate fungentibus & functuris, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium diſtricte prohibemus, atq; interdicimus, ne ſub excommunicationis maioris latę ſententiæ, à qua non niſi à Romano Pontifice, præterquã in mortis articulo conſtituti abſolui queant, alijſq. pœnis noſtro & ſucceſſorum noſtrorum pro tempore exiſtentium arbitrio infligendis, & per quemcunque eorum ipſo facto & ipſo iure ſine aliqua declaratione incurrendis, audeant vel quoquo modo præſumant, ex nunc de cætero in perpetuum contra aliquos dicti Hoſpitalis Fratres, Milites, ac Religioſos, donatos, familiares, ſeruitores, necnon presbyteros ſeculares eorum Eccleſijs inſeruientes, dum eis inſeruiunt, & alias quaſuis perſonas dicti Hoſpitalis, declaratoriam aliquam ſententiam ferre, quod aſſaſſinij crimẽ commiſerint, neque ad pœnarum executionem deuenire niſi prius per Superiores eorum, adiuncto ſibi loci Epiſcopo, declaratum fuerit eos tale aſſaſſinium commiſiſſe, nõ obſtante quauis etiam antiquiſſima & immemorabili cõſuetudine in contrarium forſan quomodolibet vigente.

§.5. Decernentes quoque ſic in et præmiſſis omnibus per quoſcunque Iudices & Commiſſarios eccleſiaſticos & ſeculares, quauis etiam Imperiali, Regia, Ducali, aut alia auctoritate & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Clauſ. ſublata &c.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus & ordinationib. Apoſt. etiã in corpore iuris clauſis, necnon ſtatutis, legibus, & cõſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſt. quibuſuis huiuſmodi Curijs, Tribunalibus, magiſtratibus, & alijs ſupradictis, eorũque Iudicibus, ac a ſuis Superiorib. & perſonis, ſub quibuſcunq; tenoribus & formis, ac cũ quibuſuis clauſulis & decretis in cõtrarium forſan quomodolibet cõceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiãſi de illis eorũq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & indiuidua mentio faciẽda eſſet, illarum huiuſmodi tenores pręſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime hac vice ſpecialiter & expreſſe derogamus cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Clauſulę derogatoriæ.

§.7. Volumus autem quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Tranſumptorum fides.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris die 18. Decemb. 1595. Pont. noſtri Anno quarto. D. P. An. 4. 8. Decemb.

XXXVIII.

Approbatio Pontificalis Romani, pro cęremonijs & ritibus per Eccleſiæ catholicæ Pontifices obſeruãdis nuper reſtituti, Abolitioq. aliorum omnium pontificalium.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1596.

Exordium. EX quo in Eccleſia Dei, multa tum à ſacris Cõcilijs, tum à Romanis põtificibus prędeceſſoribus noſtris, ad Dei gloriam augendam, & ad Catholicę fidei vnitatem vbiq; retinendam, pie ac ſapienter inſtituta ſunt, nihil magis iidem Pontifices prædeceſſores noſtri curandum ſibi eſſe ſtatuerunt, quam vt communes eccleſiaſtici muneris rationes, ad propriam normam ſeruata antiquitatis auctoritate reuocarent.

§ 1. Hac ſollicitudine impulſus fe. re. Pius Papa V. prędeceſſor noſter, formulam primum pſallendi horas canonicas, & celebrandi Miſſas, varie prius conſtitutam, & à nonnullis prædeceſſoribus noſtris, reſtitui & inſtaurari cęptam, ad vnam pariter formam, Romano Breuiario, ac Miſſali propterea ſummo ſtudio ac diligentia edito, redigendam curauit. Pius V. Breuiariũ & Miſſale reſtituit ſup. fol. ... & fol. 313. lib. 1. in conſt. 63. & 106.

§.2. Atque hoc ſane conſilio alij Romani Pontifices, qui eundem Pium præceſſerunt, pontificales etiam cæremonias ac ritus, quibus eiuſdem Catholicæ Eccleſiæ præſules in ſuorum munerum functione vterẽtur, certis ſimiliter forma & modo præfinitis, in Romanum Pontificale retulerunt. Alij Põt. Põtificale ediderũt, ſed eius forma immutata fuit.

§.3. Cęterum, quia eędem cæremoniarum ac rituum formulæ ibi expreſſę, poſtea, ſiue diuturnitatis iniuria, ſiue

Typo-

Typographorum negligentia, ſiue alia de cauſa, in ipſo Pontificali partim immutatæ, partim corruptæ, veteris inſtituti, atq; auctoritatis gratiã magna ex parte amiſerant, idcirco neceſſaria res viſa eſt, vt eędem formulę in ſacris Pręſulum eccleſiaſticorum muneribus ſeruandæ, recuperato prioris integritatis ſtatu, omnino reſtituerentur, & ab omnib. præſcripta firma aliqua ratione, obſeruarẽtur.

Illud ergo iſte Pont. reuideri & reformari fecit ediq. Romæ & diuulgari iuſſit.

§.3. Nos igitur ad ſummũ Apoſtolatus apicẽ, meritis licet imparibus euecti, prędictorũ Romanorũ Pontt. prędeceſſorũ noſtrorũ veſtigijs inhęrentes, omni cura & ſolicitudine aduitendum nobis eſſe duximus, vt errores qui quidem nec pauci nec leues in idẽ Pontificale deprauatis paſſim locis irrepſerãt, quã accuratiſſime tollerentur. Idẽ enim Põtificale, corrupti & mendoſi voluminis ſpeciem adeo pręſeferebat, vt (multis dictionib. hinc inde partim in vnã contractis, partim vna in plures diſtincta, partim ijſdẽ male ac perperam collocatis & traiectis, partim deniq; ipſo orationis ſenſu mutato) dubiũ eſſet, quibus tandẽ officijs, vel laudibus ijdẽ Eccleſię Pręſules diuinũ numen proſequerẽtur. pręterquã quod in rubricis etiã ſparſim turbata ordinis ſerie diſpoſitis, tãta erat varietas & obſcuritas, vt multis in locis rectè ne ſe haberẽt, opinione magis quam iudicio eſſet ſtatuendũ. Hanc ergo ad rẽ, tam cum Eccleſię cultu officioq. noſtro coniunctã, tamq. eorũ, qui pro impoſiti oneris debito, ſacris Eccleſię munerib. vacare debent, cõcordię & vnitati cõgruentem, examinandã & abſoluendã, pijs quibuſdã atq; inſignibus viris, diu, multũq. in Põtificalibus ceremonijs & ritibus verſatis, negocium dedimus, dictũ Põtificale vndequaq; corrigendi & reſtituẽdi, necnon quęcunq; ad exactã illius editionẽ ſpectare viderẽtur perquirẽdi, & pręſtandi. Cumq; apud eos paterna hortatione ad hoc opus maturandũ quotidie ferè vteremur, re tota tandẽ ad nos perlata, & in hãc, quæ nunc editur, formã redacta, ſingulari Dei benignitate, ne que enim aliter accipimus, Põtificale Romanũ tandẽ reſtitutũ & abſolutũ eſt, atq; ita ex omni parte diſpoſitum, quod ij etiã qui negocio ac muneri huic pręfuere cõfirmarunt, vt nihil ab antiquis Pontificalium codicibus, qui tũ in clarioribus Vrbis Eccleſijs, tum in noſtra Vaticana Bibliotheca, ac deniq; in quibuſdã alijs inſignibus locis aſſeruantur, alienum, aut diſcrepans irrepſerit. Ad quã operã in vetuſtis libris inter ſe conferendis, ſtrenue ac fideliter nauatam, id cõmodi quoq; acceſſit, quod ij, qui ea in re induſtriã collocarunt, ex grauiſſimis ſcriptoribus eos demũ auctores, qui omnium probatiſſimi haberẽtur, ſecuti fuerint, quodq. ambiguis omnibus ac dubijs rebus pręter-miſſis, eas duntaxat, quę eſſent in veteris Pontificalis ſũma comprehenſæ delegerint. ijs tamen exceptis, quę ad Romanum Pontificẽ attinebant, quod nimirum in Cęremoniali S. R. E. ſunt expreſſæ. Ex rubricis vero, multis detractis, quę exactiore methodo in librum cæremoniarum Epiſcoporum ſunt relata, pleriſq; etiam, vti neceſſitatis ratio poſtulabat, adiectis, & pręterea nõ paucis quibuſdam in melius commutatis, clariusq. expoſitis, ac deniq; cantu plano in aptiorem modulationis formã (permultis ſyllabis, pro temporum natura, vbi ratio eas produci et corripi poſtulabat, contra quam prius in antiquo Pontificali expreſſum erat, magis apposite extẽſis vel cõtractis) à viris eius rei peritis, ad hoc iuſſu noſtro delectis, diligenter redacto, opus iam abſolutum probauimus, & Romæ edi, editumq. diuulgari mandauimus.

Et modo obſeruari præcipit. & alia prohibet.

§.4. Vt autem ipſius operis labor, finẽ eum ob quẽ eſt ſuſceptus ſortiatur, vtq. poſthac in omnibus & ſingulis Eccleſijs, vno eodemq. modo cęremonię, & ritus Pontificales obſeruentur, Motu proprio & ex certa noſtra ſciẽtia, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula Pontificalia in hunc vſq; diem in quibuſcunq; terrarum orbis partibus impreſſa & approbata, & quibuſuis priuilegijs Apoſtolicis munita, & decretis ac clauſulis roborata, per præſentes ſupprimimus & abolemus, eorũq. vſum in poſterũ vniuerſis Eccleſijs, Monaſterijs, Conuentibus, Militijs, Ordinibus, & locis, atq; etiam omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & alijs Eccleſiarum Prælatis. cęteriſq. omnibus & ſingulis perſonis eccleſiaſticis, ſecularibus, & regularibus vtriuſq; ſexus, interdicimus & prohibemus, & hoc noſtrum Pontificale ſic reſtitutum & reformatum in omnibus vniuerſi terrarum Orbis Eccleſijs, Monaſterijs, Ordinibus & locis, etiam exemptis, ſiquæ ſunt recipi & obſeruari præcipimus.

Immutari prohibet.

§.5. Statuentes Pontificale prędictum nullo vnquam tempore, in toto vel in parte mutãdum, vel ei aliquid addendum, aut omnino detrahendum eſſe, ac quoſcunque, qui Pontificalia munera exercere, vel alias quæ in dicto Pontificali cõtinentur facere aut exequi debent, ad ea peragenda & præſtanda, ex huius Pontificalis præſcripto, & ratione teneri, neminemq. ex ijs quibus ea exercendi & faciendi munus impoſitum eſt, niſi formulis, quæ hoc ipſo Pontificali continentur ſeruatis ſatisfacere poſſe.

Introductionẽ demandat

§.6. Omnibus igitur & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & cęteris Eccleſiarum Prælatis, necnon alijs quibuſcũq; perſonis eccleſiaſticis, ſecularibus & regularibus vtriuſq; ſexus, ad quas id ſpectat, pręcipimus ac mandamus, vt omiſſis, quę ſic ſuppreſſimus & aboleuimus, cæteris omnibus Pontificalibus, hoc noſtrũ, in ſuis Eccleſijs, Monaſterijs, Conuentibus, Ordinibus, Militijs, diœceſibus, & locis prædictis recipiant, illoq. poſthac perpetuo vtantur.

Iuſſio public. hanc bullã.

§.7. Cæterum, vt præſentes litteræ omnibus plenius innoteſcant, mandamus, illas ad valuas baſilicę Principis Apoſtolorũ de Vrbe, & Cancell. Apoſt. & in acie campi Floræ publicari, earumq. exemplar de more affigi. Volumusq. pręterea, & motu atq; auctoritate ſimilibus decernimus, vt qui in Romana Curia ſunt præſentes, lapſis duobus menſibus, qui vero intra montes, octo, & qui vltra vbiq; locorũ degunt, duodecim integre excurſis, vel alias vbi venaliũ huius Pontificalis voluminũ, notitiã & facultatem habuerint, ſacras ceremonias & ritus in eodẽ Pontificali præſcriptos, iuxta illius modum & normam, in quibuſcunq; actibus exercere & obſeruare teneantur.

Exẽplis credi iubet.

§.8. Ipſarum autẽ litterarum exempla, manu Notarij publici, & ſigillo alicuius perſonę in eccleſiaſtica dignitate cõſtitutę, aut illius Curię obſignata, vel in ipſis voluminibus, abſq; prędicto vel alio quopiam adminiculo, Romę impreſſa, eam vbiq; locorum & gentium fidem faciant, quam præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die decima Februarij milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto.

D. P. An. 5. 10. Februar.

Anno a natiuitate Domini 1596. indictione 9 Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papa VIII. anno quinto, retroſcriptæ litteræ Apoſt. affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & acies Campi Floræ, vt moris eſt per me Catherinum Menandi Apoſtolicum Curſorem.

Publicatio.

Ioſephus Spada mag. curſ.

XXXIX.

De executione Concilii Tridentini contra Regulares nõ ſubditos Epiſcopo, extra clauſtra notorie delinquentes. Et de pœnis eorum Superiorum illos punire negligentium.

De materia autem extra clauſtra vagantium & Apoſtatarum, plene notaui ſup in Pauli IV. conſt. 14. Postquam. fol. 732. Et ad iſtam conſtitutionem confert alia conſt. 23. S. D. N. Pauli V. incipien. Religioſorum.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1596.

SVſcepti muneris ratio poſtulat, vt ea, quę in ſacro Tridentino Concilio prouide conſtituta ſunt, ab iis ad quos ſpectat, inuiolate obſeruari curemus.

Exordium.

§.1. Maturo ſane conſilio ipſius Concilii decreto prouiſum eſt, vt quicũque Regularis non ſubditus Epiſcopo, intra clauſtra degens, extra ea ita notorie deliquerit, vt populo ſcandalo ſit, Epiſcopo inſtante, à ſuo ſuperiore intra tempus ab Epiſcopo præfigendum, ſeuere puniatur, & ſuperior de punitione Epiſcopum certiorem faciat, ſin minus ipſe à ſuo item ſuperiore officio priuetur,

Concil. Trident. ſeſ. 25. cap. 14. vt ſit religio extra clauſtra notorie deliquẽs certo modo puniat.

& delinquens ab Epiſcopo puniri poſſit.

Sed executio d. decreti deficiebat ex cauſis hic expreſſis.

§.2. Verum quia experientia compertum eſt, interdũ in huiuſmodi decreti executione nimis remiſſe procedi, cum enim Epiſcopus inſtat, aliquem regularem, eo quo ſupradictum eſt modo, delinquentem, à ſuo ſuperiore puniri, ſæpe fit, vt ſuperior regularem delinquentem ad alia ſuorum Ordinum loca, extra Epiſcopi diœceſim, ea induſtria impunitum tranſmittat, atque etiam ipſe aliquando ad alias prouincias ſe conferat, nec vlterius ſuper delinquentis exceſſibus inquirat, & de eius punitione Epiſcopum certiorem reddat. Vnde nec regularis delinquens tunc ab Epiſcopo puniri poteſt, cum extra ipſius diœceſim exſtat, nec ſuperior, qui delinquentem corrigere negligit, officio priuatur.

Hic ergo Pontif. præſcribit normam, qua d. Concilij decretum exequi debeat.

§.3. Nos pro paſtorali noſtra ſolicitudine, præfati decreti executioni, quantum cum Domino poſſumus, fauere, & præmiſſis malis, vt par eſt, opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium prædicti Concilii interpretum ſententia, Motu proprio & ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, omnib. & ſingulis cuiuſcunq; Ordinis & inſtituti Regularũ, etiã mendicantium ſuperioribus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, ac priuationis dignitatũ, & officiorum per eos obtentorum, eo ipſo incurrendis pęnis, præcipimus & mandamus, vt iuxta prædictum decretum, quilibet ipſorum, regularem non ſubditum Epiſcopo, intra clauſtra degentem, & extra ea ita notorie delinquentem, vt populo ſcandalo ſit, Epiſcopo inſtante, intra tempus ab Epiſcopo præfigendum, ſeuere puniat, ac de punitione Epiſcopum certiorem faciat, & alias decretum ipſum, in omnibus & per omnia exequatur. Cæterum ſi ſuperior in regularem delinquentem non animaduerterit, quinimmo ſi illum impunitum ad alia ſuorum Ordinum loca, extra Epiſcopi diœceſim, vt præfertur, tranſmiſerit, volumus, & ſimili motu atque auctoritate decernimus, vt ſuperior inſtante Epiſcopo, intra terminum ab Epiſcopo præfigendum, & ſub eiſdem indignationis noſtræ, ac priuationis dignitatum & officiorum obtentorum, necnon & ſub inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda, ac vlterius priuationis actiuæ & paſſiuæ vocis, ad quas à nemine preterquam à nobis & à Romano Pontifice pro tempore exiſten. reſtitui poſſit, ipſo facto ſimiliter incurrendis pęnis, ipſum regularem delinquentem à loco ad quem tranſmiſſus fuit, reuocare, & in quo deliquit conſtituere, ſeu ſiſtere teneatur. Quod ſi hoc etiam facere prætermiſerit, per præſentes ſimiliter ſtatuimus, vt Ordinarius loci ad quem regularis delinquẽs trãſmiſſus fuerit, ſuper præmiſſis ab ipſo Ordinario loci in quo deliquit, ſimiliter requiſitus, vel alias de illius delicto informatus, vt præfertur, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatus, prædictum Concilij decretum omnino exequi, & in regularem delinquentem ſeuere animaduertere poſſit & debeat.

Et ita & non aliter iudicari poſſe decernit.

§.4. Decernentes ſic & non aliter, per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiã eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretãdi facultate & auctoritate, vbiq; iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæq. contrarias derogatorias appoſuit.

§.5. Non obſtantibus quibuſuis eorundem Ordinum vel inſtitutorum, etiam iuramento, cõfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Formã & effectum publicationis addit.

§.6. Vt autem præſentes litteræ omnibus ſupradictis innoteſcant, mandamus, illas ad valuas Eccleſiæ Sancti Ioannis Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Florę affigi & publicari. voluműsq. poſt quindecim dies, eos qui in Vrbe ſunt, qui vero extra eam, & citra montes, intra quatuor, qui demum vltra montes erunt, intra octo menſes, à die publicationis huiuſmodi computandos, perinde afficere & arctare, ac ſi eorum vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Fidemq. tranſumptis dari præcipit.

§.7. Ac eaſundem præſentium litterarum exemplis, etiam impreſſis, manu notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ obſignatis, eandem fidem in iudicio & extra illud haberi, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum pręcepti, mandati, volũtatis, decreti & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem &c.

D.P. no 5. 23. Februar.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, ſeptimo Calend. Martij, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Publicatio.

Anno a natiuitate Domini 1596. indictione 9. die vero 28. Martij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D.N.D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 5. retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ S. Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, per nos Ioſephum Spadam, & Ludouicum Maſſarattum Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

Gabriel Sauarellus mag. curſ.

X L.

Moderatio bullę Sixti V. contra Clericos male promotos [illegible] promouentes editæ, cum pręſeruatione pęnarum ibidem, ſimoniace ordinatis & ordinantibus inflictarum.

Hæc conſtitutio eſt num. 91. ſup. fol. 651. lib. 2. Sanctum 2. vbi alia de materia indicam.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

Exordium.

ROmanum Pontificem decet, ea quæ ob iuſtas cauſas interdum ſtatuta ſunt, cum ipſa rerum experientia ſuadet, moderari, & immutare, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Six. V. bulla eſt hic citata.

§.1. Alias ſane emanarunt litterę fe. re. Sixti PP. V. prędeceſſoris noſtri, cõtra Clericos male promotos, ac in Epiſcopos in Ordinum collatione peccantes, tenoris &c.

Omittitur inſertio bullæ, quoniam eam habes in loco cit. in rub.

Moderatio d. conſt. Six. V. eiuſq. reductio ad terminos ſacrorum canonũ. & bullę Pij & Concil. Trid.

§.1. Nos animaduertentes in dictis litteris nihil fere quo ad ea quę in ordinum collatione ſeruanda ſunt, diſponi, vltra id quod in ſacris canonibus, & in Cõcilij Tridentini decretis, ac aliorum Romanorum Pontif. prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus diſpoſitum fuit, ſed diuerſas pœnas & cenſuras eccleſiaſticas contra Epiſcopos & alios Pręlatos in ordinum collatione peccantes, & ſimiliter contra clericos, tam ſeculares quam cuiuſuis Ordinis, inſtituti, & militię regulares male promotos conſtitui, abſolutionemq. & diſpenſationem Sedi Apoſtolicę reſeruari, & alias ſicut in pręfatis litteris cõtinetur. Conſiderantesq. tam promouẽtes, quã eos qui ad dictos ordines promouẽtur, ſępe cenſuris & pęnis huiuſmodi, ob illarum multiplicitatẽ in eorum perniciem animarum, varijs modis illaqueari, nonnullos ex Pręlatis & Epiſcopis in cõferendis huiuſmodi ordinibus nimis ſcrupuloſe procedere, multoſq. metu pęnarum & cenſurarũ pręfatarum, ab ordinum collatione prorſus deterreri, adeo vt clericorum & ſacerdotum numerus propterea aliquibus in locis valde imminutus ſit, omnium in pręmiſſis ſecuritati, ac animarum ſaluti, paterna charitate proſpicere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, ſupradictas litteras ad terminos ſacrorũ canonum, ac conſtitutionis re. me. Pij Papæ II. etiam pędeceſſoris noſtri, quę incipit, Cum ex ſacrorum ordinum. ſub dat. videlicet quintodecimo Cal. Decembris, Pontificatus ſui Anno quarto, cuius tenorẽ pręſentibus pro expreſſo haberi

ceri volumus, & ad diſpoſitionem decretorum ſacri Tridentini Concilij reſtringimus, & reducimus. necnon cenſuras & pœnas in eiſdem Sixti litteris contra quoſcunq; , præterquam contra ſimoniace ordinantes, & ordinatos, inflictas, quas volumus in ſuo robore permanere (alijs etiam pœnis & cenſuris per eoſdem canones, ac conſtitutionem Pij II. Conciliumq. Tridentinum iniunctis ſaluis & firmis remanentibus) moderamur & abolemus.

Clauſula ſublata.

§. 3. Decernentes ſic & non aliter per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiā eiuſdem Romanæ Curiæ Cardinales, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. derog.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Fides exemplorum. & ſanctio pœnalis.

§. 5. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiā impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati vel perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum &c.

D. P. An. 5. 28. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimoquinto, pridie Calendas Martij, Pontificatus Noſtri Anno quinto.

X L I.

Inſtitutio Congregationis ſuper Baronibus Status Eccleſiaſtici, cum iuriſdictione eorum Caſtra & bona etiam fideicommiſſis ſubiecta, diſtrahendi, pro ſatiſfactione ſuorum creditorum.

Quod autem Barones iſti teneantur eorum Vaſſallos ab obligationibus pro eis contractis liberare, iuſſit Pius IV. in conſt. 18. Quia. fol. 28 lib. 2. vbi notaui.

Edita An. D. 1596.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

IVſtitiæ ratio, & publicæ fidei cauſa poſtulat, vt eorū qui pecunias, noſtris & S. R. E. ſubditis crediderunt, ſeu quibus aliquid ab eiſdem, quauis occaſione vel cauſa debetur indemnitati, pro munere noſtro, opportuno remedio conſulamus.

Cauſæ huius inſtit.

§. 1. Cum igitur multorum querelis iamdiu ad nos perlatum ſit, & quotidianis expoſtulationibus perferatur, nonnullos Barones & Domicellos, noſtros & S. R. E. ſubditos, tam in Vrbe eiusq. diſtrictu quam in vniuerſo ſtatu noſtro eccleſiaſtico exiſtentes, contracto varijs de cauſis ære alieno, nullam prorſus inire rationem illud diſſoluendi, immo nec annuas fructuum præſtationes idcirco debitas, maximo creditorum incommodo, perſoluere, ipſoſq. adeo creditores, dum eorum credita à dictis Baronibus & Domicellis exigere conantur, magnos ſumptus facere, & varijs litibus implicari, & nihilominus credita ipſa nullo modo conſequi poſſe. fideiuſſores etiam, qui pro eiſdem Baronibus & Domicellis, ſeſe, & bona ſua quoquo modo obligarunt, ab eorum obligationibus minime poſſe liberari. Præterea, licet alias ad eorundem Baronum & Domicellorum res aliquo pacto ſubleuandas, à nonnullis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ac etiam forſan à nobis, ex ſpeciali gratia, conceſſa fuerit facultas, quoſdam pecuniarum Montes ſuper eorum Ciuitatibus, Terris, Caſtris, Caſalibus, & alijs bonis ſtabilibus, ad diuerſas ſummas aſcendentes, erigendi, cum obligatione etiam, per ipſos Barones facta, fructus, hoc nomine ſingulis annis conuentos, ſoluendi, ac certis modo & forma, Montes erectos, intra præſcriptum tempus, extinguendi, eos tamen qui pecunias in dictis Montibus poſuerunt, hactenus annuas fructuum præſtationes, à nonnullis ex dictis Baronibus & Domicellis conſequi nō potuiſſe, neque adhuc poſſe. ac præterea aliquos etiam Barones & Domicellos, eoſdem Montes, vel eorum partem, iuxta eorum obligationem, ſtatuto tempore non extinxiſſe, nec forſan vlterius de illorum extinctione cogitare. quo fit, vt iidem creditores, ſub fide publica, hactenus magno detrimento affecti fuerint, & in dies magis ac magis afficiantur.

Inſtitutio Congregationis, pro ſatiſfactione creditorum quorumcunq; Baronum, hic nominatis videlicet.

§. 2. Nos hiſce malis, pro officij noſtri munere, occurrere, & debitæ ſupradictorum creditorum (inter quos plerique pauperes, complures etiam pupilli, & viduæ ſunt) ſatiſfactioni expedita aliqua ratione prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Dilectum filium noſtrum Bartholomæum, Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum, Cardinalem Cæſium nuncupatum, necnon dilectos filios Tiberium Ceraſium Cameræ Apoſtolicæ Clericum, Paulum Coperchium Fiſci, & dictæ Cameræ Aduocatum, Paulum Aemilium Zacchiam eiuſdem Cameræ Commiſſarium generalem, ac Rodulphum Bonfiolum Senatorem Bononien. ad infraſcripta omnia & ſingula facienda, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium conſtituimus, aſſumimus, & deputamus, ac eiſdem liberam, amplam & plenam facultatem & auctoritatem concedimus & impartimur, vt coniunctim omnes, ſeu ſaltem idem Bartholomæus Cardinalis, & maior ipſorum pars, omnibus & ſingulis, tam inſtrumentarijs, ſiue hypothecarijs, quam Chirographarijs, ac etiam Legatarijs, & ratione mercedis, cibariorum, & veſtiarij, ſeu alias quouis modo priuilegiatis, vel mercium, ſiue aliarum rerum occaſione, aut etiam ex cauſa fideiuſſionum, pro eiſdem Baronibus ſeu Domicellis, ac pro qualibet ſumma & quantitate quorumcunque principum, Ducum, Marchionum & Comitum, aliorumque Baronum & Domicellorum, noſtrorum & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubditorum, in Vrbe eiusque diſtrictu, & in vniuerſo Statu noſtro Eccleſiaſtico exiſtentium, cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, & ordinis fuerint, etiamſi dignitate quacunque eccleſiaſtica, etiam Cardinalatus honore præfulgeant, aut ipſorum parentum ſeu anteceſſorum, vel auctorum quorumcunque creditoribus, etiamſi eorum vaſſalli et ſubditi, aut alij quicunque fuerint, qui de ipſorum creditis, ex quauis cauſa, & ad quamcunque ſummam, vt præfertur, aſcendentibus, per mandata executiua, à quibuſuis Iudicibus Vrbis, aut alterius loci Status prædicti, decreta & relaxata docuerint, ipſaq. mandata exhibuerint, quamprimum, abſque vlla dilatione, non obſtantibus quibuſcunque inhibitionibus, dilationibus, ſuperſeſſorijs in forma non grauetur, aut alias quomodolibet ab iiſdemmet, vel alijs Iudicibus, aut etiam forſan à nobis, ſine de ordine ac mandato noſtro emanatis & emanandis, quas omnes & ſingulas, ex nunc, auctoritate præſentium reuocamus, annullamus, & irritamus, infraſcriptis modis & formis ſatisfieri curent, mandent, & cum effectu faciant, videlicet.

Exhibitis à creditoribus mandatis executiuis per Iudices relaxatis contra Barones, Congregatio illa executionem faciat, abſq; alia citatione ſuper quibuſcunq; eorum bonis & caſtris nomine Cameræ Apoſtolicæ ad commodū creditorum, & ſtatim ceſſet à reddendo iurisdictio, & eius exercitium.

§. 3. Prædictorum Deputatorum Congregatio, exhibitis mandatis prædictis, abſque alia citatione, & tela iudiciaria, & ſine vlla cauſæ cognitione, ſuper veritate crediti, vel diſcuſſione iuſtitiæ, aut nullitatis mandatorum relaxatorum, tanquam meri & puri executores, & propria auctoritate & mandato, & ſine vitio ipſorum attentatorum, aut nullitatis, omnium & quarumcunque Ciuitatum, Terrarum, Caſtrorum, Caſalium, Palatiorū, & aliorum bonorum immobilium, tam in Vrbe eiusque diſtrictu, quam alibi vbicunque in noſtro Statu eccleſiaſtico exiſtentium, ad ipſos Principes, Duces, Marchiones, Comites, vel Barones aut Domicellos quoſcunque, contra quos vel eorum auctores, parentes, & quoſuis anteceſſores, ſeu hæreditaria eorum bona quæcunque mandata huiuſmodi, ex quauis cauſa, vt ſupra dictū eſt, relaxata fuerint, vel eorum partem, arbitrio ipſius Congregationis pertinentium, & per eos quocunque titulo habitorum, & quouis modo tentorum & poſſeſſorum, realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem, nomine Cameræ Apoſtolicæ capi & retineri, ad commodum

tamen, & vtilitatem eorundem creditorum, per menſem duntaxat immediate ſequentem, à die captæ poſſeſſionis, à qua die omnis ipſorum Principum, Ducum, Marchionum, Baronum ſeu Domicellorum, & aliorum prędictorum iuriſdictio, & illius exercitium atque adminiſtratio, penitus ceſſet & ceſſare debeat, ita quod, ipſi non poſſint per ſe vel alios in Ciuitatibus, Terris, Caſtris, Caſalibus, Palatijs, & alijs locis & bonis prædictis ſeſe ingerere, aut aliquo pacto intromittere, ſed illorum iuriſdictio & adminiſtratio penes dictam Congregationem, ſeu perſonas ab ea deputandas remaneat, omnino curent, & re ipſa præſtent.

Elapſo menſe Ciuitates & bona eorum ſubhaſtãda ꝓponant, & abſque expenſis plus offerenti deliberet.

§. 4. Quo menſe elapſo, Ciuitates, Terras, Caſtra, Caſalia, Palatia & alia bona huiuſmodi ſubhaſtanda proponant, & plus offerenti, omiſſa penitus omni alia ſolemnitate, & ſine ſolita etiam ſubhaſtatione, & deliberatione, per manus Curſorum ſeu alias fieri conſueta, & abſque illarum expenſis, præuia duntaxat vnius edicti per dies quindecim in locis publicis affixione, ad deliberationem plus offerenti, cum cedula bancharia idonei Mercatoris, ſeruata tamen, quo ad perſonas quæ Ciuitates, Terras, Caſtra, & alia bona huiuſmodi emere voluerint, forma Conſtitutionis fel. recor. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri, ſuper prohibitione alienandi Caſtra, & alia bona ſtabilia in Statu Eccleſiaſtico exiſtentia, ſine Sedis Apoſtolicæ licentia, alijs perſonis quam vaſallis eiuſdem Status, deueniant. illaſq. & illa deliberent & vendant, ac inſtrumentum, vel inſtrumenta quæcunque, & alia deſuper neceſſaria & opportuna, obliganda etiã perſonas Principum, Ducum, Marchionum, Baronum & Domicellorum prædictorum, & bona eorum, pro euictione, etiam in forma eiuſdem Cameræ Apoſtolicæ celebrent & celebrari faciant.

Precium inde reductum creditoribus cõſignari faciat.

§. 5. Ac pretium inde redigendum, in ſatisfactionem dictorum creditorum, iuxta eorum anterioritatem, & potioritatem, recepta prius ab eis iurium ceſſione, ad fauorem emptoris, & ſi eidem Congregationi viſum fuerit, præſtita etiam ab ipſis idonea cautione, ſeu facta obligatione de eodem pretio reſtituẽdo prioribus & potioribus, ad omne mandatum ſui Iudicis, conſignent & conſignari faciant.

Cam. Apoſt. inter oblatores admittatur.

§. 6. Inter oblatores autem, Cameram Apoſtolicam, ſeu eius Commiſſarium, ſi offerre voluerit, ad offerendum admittant.

Oblatore nõ reperto Cameræ adiudicat pro pretio æſtimando, & ipſa creditoribus ſatisfaciat.

§. 7. Sed ſi intra dictos quindecim dies nullus oblator reperiatur, tunc Cõgregatio prædicta, Ciuitates, Terras, Caſtra & alia bona prædicta, eidẽ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ adiudicet, liberet ac vendat, & ipſa Camera noſtra Apoſtolica, præuia æſtimatione, per vnum vel plures æſtimatores ab ipſa Congregatione deputandos, pro illo pretio quod æſtimatum fuerit, illas & illa pro ſe accipere debeat, & de dicto pretio omnino ſupradictis eorum creditoribus ſatisfacere teneatur.

Subhaſtatio eadẽ & deliberatio fiat, ſi extraiudicialiter cõſtiterit, Mõtem vel cenſum Baronis non fuiſſe debito tẽpore extinctum aut factos non ſolutos, vel alias per eum promiſſa non impleta.

§. 8. Declaramus autem, ſi inter dictos creditores reperientur aliqui, qui occaſione quorumuis, tam Montiũ quam Cenſuum, intuitu ac contemplatione ipſorum Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum & Domicellorum, vel eorum auctorum, & prædeceſſorum ſupradictorum, erectorum & impoſitorum reſpectiue creditores fuerint, & quibus de fructibus idcirco debitis hactenus integre ſatisfactum non erit, vel in futurum non ſatisfiet, in præmiſſis eum ſeruari debere modũ & ordinem, vt capta ſummaria informatione, etiam extraiudiciali per dictam Congregationem de lapſu temporis, & de ſatisfactione non ſecuta, abſque vlla, vt dictũ eſt, cauſę cognitione, ad ſubbaſtationem, deliberationẽ, venditionem & adiudicationem ſupradictarum Ciuitatum, Terrarum, Caſtrorum & bonorum pretio, vt ſupra extimando, modo & forma prædictis, & vlterius ad extinctionem dictorum Montium, & cenſuum, ac ſatisfactionem dictorum fructuum, vſque ad diem dictæ extinctionis decurſorum, ipſa Congregatio omnino deueniat. Idemq. ſeruari volumus & mandamus, quo ad illos Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones & Domicellos, qui licet dictos fructus ſuo tempore quotannis ſoluerint, ſupradictos tamen Montes, vt prefertur, erectos, vel cenſus impoſitos & venditos, intra tempora in erectione ipſorum Montium, aut in impoſitione, & venditione cenſuum fideiuſſoribus promiſſa, vel alias conuẽta, non extinxerint, aut in futurum debitis temporibus non extinguent, ſeu etiam alia pacta in eiſdem Montiũ erectionibus, & cenſuũ impoſitionibus & venditionibus appoſita, & alias conuenta, ſeu in quibuſcunq. contractibus, in quibus, ſeu quorum vigore, dicti Barones, & Domicelli, aut eorum auctores, ſeu anteceſſores, debitores exiſtunt adiecta non adimpleuerint, vel non obſeruauerint, aut in futurum non obſeruabunt, ſiue adimplebunt, in toto vel in parte, ipſa Congregatio eos, ad dictorũ Montium, & cenſuum integram extinctionem, & debiti ſolutionem, ac creditorum ſatisfactionem, etiam ſi dies totius Montium, & cenſuum extinctionis, vel debiti ſolutionis non aduenerit, cogat & compellat.

Fideicõmiſſa &c. hæc non impediant.

§. 9. Volumus etiam & pari motu, ac poteſtate decernimus, Principes, Duces, Marchiones, Barones & Domicellos ſupradictos, ſeu illorum quoſcunque pro tempore ſucceſſores, ſubhaſtationem, deliberationem, venditionem & adiudicationem & alia prædicta, impugnare, impedire vel retardare non poſſe, nec aduerſus ea aliquo modo ſe tueri, aut pro illorum reuocatione quocunque tempore inſtare. etiam ea ratione, vel prætextu, quod ipſi in Caſtris & bonis prædictis ſint hæredes cum beneficio legis & inuentarij, vel non ſuccedant illis qui debita prædicta cõtraxerunt, ſed quod loca & bona ſupradicta ex antiquis inueſtituris, conceſſionibus, fideicommiſſis, donationibus vel ex contractibus etiam ex cauſa dotiũ, vel quacunque alia de iure priuilegiata conſecuti fuerint, vel ad ea vocati ſint, mandataue à Iudicibus fuerint tantummodo decreta ſeu relaxata contra bona hæreditaria illorum qui debitum huiuſmodi contraxerunt. ſed ſatis ſit, & ſufficiat, quod ij qui debitum contraxerunt, dicta bona quouis titulo & modo tenuerint & poſſederint, ſeu quod ipſi Barones & Domicelli ſimili modo illa teneant & poſſideant. aut ex eo quod creditores, ex cauſa Montium & cenſuum, reſtitutionem ſortis principalis petere non poſſint, ſe à fideiuſſione eximi. quibus & alij quibuſcunque allegationibus, ſeu ſubterfugijs non obſtantibus, ad executionem, nihilominus ſubhaſtationis & deliberationis, & aliorum præmiſſorum ſupradictarum Ciuitatũ, Terrarum, Caſtrorum & locorum deueniri omnino debeat, illaque robur perpetuæ firmitatis ſortiantur, & obtineant.

Illiſq. pleniſſ. derogatur.

§. 10. Vt autem præmiſſa omnia & ſingula ad fauorem omnium creditorum prædictorum ſtatuta & diſpoſita, ſtatim ſine vlla mora aut aliquo impedimento, executioni demandari poſſint, omnibus & quibuſcunque inueſtituris, conceſſionibus, donationibus, fideicommiſſis, primogenituris & alienandi prohibitionibus, necnon pactis de ſuccedendo, tam in contractibus quam in vltimis voluntatibus purificatis & purificandis ſuper Ciuitatibus, Terris, Caſtris, Caſalibus, Palatijs, & alijs bonis immobilibus huiuſmodi, per quoſcunque aſcendentes, ſeu collaterales, ac penitus extraneos, ac forſan ipſos etiam Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter emanatis, & ſub quibuſuis clauſulis vinculis & cautelis, quomodolibet factis & confirmatis, quorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, ac etiam regulæ noſtræ de non tollendo iure quæſito, Motu, ſcientia & poteſtate ſimilibus, pleniſſime ac latiſſime derogamus, ac derogatum eſſe volumus.

Aliaq. bona libera Baronum, dictis fideicommiſſis ſupp[-]ita ord[-] ſeantur.

§. 11. Quod ſi forſan ijdem Principes, Duces, Marchiones, Barones & Domicelli, aliqua alia bona ſtabilia nulli inueſtituræ, conceſſioni, donationi, fideicommiſſo, primogenituræ vel alienandi prohibitioni, aut pacto de ſuccedendo, alijsq. prædictis ſubiecta, vel alias immunia, & exempta & libera quoquo modo poſſederint, nos pari motu & auctoritate, eadem bona inueſtituræ, conceſſioni, donationi, fideicommiſſo, primogenituræ, prohibitioni & pacto prædictis in locum bonorum venditorum prædictorum, in omnibus & per omnia ſubijcimus, ſubſtituimus & ſubrogamus, & per eandem Congregationem, ſecuta venditione prædicta, ſubijci, ſubſtitui & ſubrogari debere decernimus & mandamus.

§. 12. Declarantes nihilominus Ciuitates, Caſtra & bona,

Clauſula ſublata, &c.

bona, ſic vt ſupra, vendita & aſſignata, ſemper & quocunque tempore penes illorum emptores, & Cameram præfatam, ac ſucceſſores eorundem ab omnibus fideicõmiſſis, primogenituris, prohibitionibus, pactis, donanonibus, necnon nexibus, oneribus, vinculis, hypothecis, obligationibus, ac alijs prædictis, libera & ſemper exempta remanere debere, ita vt nullo vnquam tempore, prætextu prædictorum fideicommiſſorum, primogeniturarum, prohibitionum, pactorum, donationum, nexuũ, onerum, vinculorum, hypothecarum, obligationum vel ſucceſſionum, tam ex teſtamento quam ab inteſtato, emptores, Camera & ſucceſſores prædicti, moleſtari ſeu inquietari quomodolibet poſſint. ſaluis tamen reſponſionibus, canonibus, cenſibus, ratione directi dominij, ſeu cuiuslibet alterius ſuperioritatis, occaſione dictorum bonorum, eidem Cameræ debitis.

Si de pretio quid ſuperfuerit, inueſtiantur vt hic.

§. 13. Cæterum volumus & eidem Congregationi pariter mandamus, vt ſi ex pretio bonorum vigore præſentium vendendorum, aliquid ſolutis debitis ſupererit, id quod ſuperfuerit, ſi bona vendita alicui fideicommiſſo, prohibitioni, vel alteri cuicunque oneri, ſeu vinculo ſubiecta eſſe conſtiterit, in aliorum bonorum ſtabilium vel locorum Montium non vacabilium, quæ eidem fideicõmiſſo, prohibitioni, oneri & vinculo in locum bonorum venditorum omnino ſubiaceant, conuerti curent & faciant. eorumq. fructus ſingulis annis in aliorum ſimilium bonorum vel locorum Montium emptionem inueſtiri debere declarent, & cum effectu inueſtiri faciant, donec ad valorem & ſummam bonorum venditorum aſcenderint. quæ pariter omnia fideicommiſſo, prohibitioni, oneri ac vinculo huiuſmodi, in omnibus & per omnia, prout bona vendita huiuſmodi antea erant, ſubiecta exiſtant. Si vero bona eadem vendita nulli fideicommiſſo, prohibitioni, ſeu oneri & vinculo obnoxia fuerint, Congregatio ipſa partem quæ ſupererit ex pretio huiuſmodi, ſolutis debitis vt præfertur, ipſis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Baronibus & Domicellis, ſolui & conſignari faciant.

Caſtra per Cameram ſi emenda non cõprehenduntur per trienium ſub bulla Pij V. quæ eſt ſup. fol. 220. d.b.a.

§. 14. Ciuitates vero, Terras, Caſtra & loca iuriſdictionalia per Cameram Apoſtolicam in vim præſentium emenda & acquirenda, in Conſtitutione fe. rec. Pij Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, de Ciuitatibus, Terris, Caſtris & locis S. R. E. non infeudandis, per triennium, à die illarum venditionibus computandum, minime comprehendi debere declaramus.

Clauſula ſublata.

§. 15. Decernentes ſic & non aliter in præmiſſis omnibus & ſingulis, per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præſidentes Clericos, S. R. E. Camerario, necnon eiuſdem S.R.E Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere. ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula cõtrarium derogatoria, & Sanctio pœnalis.

§. 16. Non obſtantibus quibuſcunque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac legibus municipalibus Vrbis, necnon Ciuitatum, Terrarum, Caſtrorum & locorum ſupradictorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis alia firmitate roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, ac inueſtituris, etiam in remunerationem, aut ex quauis alia cauſa oneroſa, aut ex contractu, erectionibus dignitatum, alijsq. quibuſuis conceſſionibus, dictis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus & Domicellis, ſub quibuſcunque verborum formis & tenoribus, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, & irritantibus ac alijs decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis & innouatis, necnon fideicommiſſis, ac vltimis voluntatibus, donationibus, pactis quorumcũque alijsq. præmiſſis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa & indiuidua, non autẽ per clauſulas generales idem importantes, mẽtio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma illis tradita obſeruata, inſerti forẽt, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum omnium & ſingulorum præmiſſorum ſpecialiter & expreſſe ac lariſſime derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Nulli ergo, &c.

D.P. An. 5 die 25. Iunij.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, ſeptimo Cal. Iulij, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Publicatio

Anno à Natiuit. Domini 1596. indict. 9. die vero vltima menſis Iunij, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno V. Retroſcripta litteræ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarum Principis Apoſtolorum, Sancti Ioannis Lateranenſis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Catherinum Menande, & Petrum Aloyſium Peregrinum, Curſ. Proſper Spada, Mag. Curſ.

XLII.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1596.

Cauſa huius conſtitut.

CVm ſicut nõ. ſine magno animi noſtri dolore accepimus, quamplures Chriſtifideles ex diuerſis Italiæ partibus, eorum patrijs, vbi vera & ſancta Catholica & Apoſtolica Religio viget, & publice prædicatur, diſcedentes, abeant in longinqua loca, vbi nõ ſolum hæreſes impune graſſantur, ſed quod peius eſt, Catholicæ Religionis vſus publice interdicitur, & prohibetur. quo fit, vt perſonæ ibi permanentes, etiamſi Catholicæ ſint, cogantur tamen cõtra eorum pia deſideria, ſacroſanctæ Miſſæ ſacrificio, alijſque diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione, in ſuarum animarum diſcrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis, in quibus Catholicæ fidei cultus libere non permittitur.

§. 1. Quare nos, his & alijs malis, & periculis inde prouenientibus, quantum cum Domino poſſumus, obuiare cupientes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſtatuimus & ordinamus, vt de cætero nullus Italus, ſiue Mercator, ſiue cuiuſuis alterius conditionis, vel ſtatus exiſtat, quouis quæſito colore, prætextu vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido ſeu loco, vbi aliqua Eccleſia cum Parocho, vel Paſtore, ſeu Sacerdote Catholico non exiſtat, in qua libere & ſine omni periculo palam & publice celebrari, & audiri poſſint ſacroſanctæ miſſæ, & alia diuina Officia, & conciones, ac Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrari, mortuorum corpora ſepeliri, & cætera fieri iuxta ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.

Fulrentque. his enarrata

§. 2. Vtq. ijdem Itali abſtineant à matrimonijs cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum ſepulturis, filios ſuos de ſacro fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipſi viciſſim hæreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare præſumant. medicorum quoque hæreticorum opera, neceſſitate ceſſante, & vbi adſit copia Catholici medici idonei, non vtantur.

ad habitãdũ ibi, non accedant, niſi id prius ſignificent Ordinarijs vel Inquiſitoribus, qui eam eis hic deſcriptã ſeruent.

§. 3. Cũ vero Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, ſeu inhabitãdum in partibus prædictis, id ſignificent ſuis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum. à quibus ſerio admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem conſtanter retinentes, & profitentes, piam & Catholicam vitam ducant, Dominicos, & Feſtos dies, abſtinentias, & ſacra ieiunia ab Eccleſia præcepta religioſe colant, atque omnem hæreſim, & errorem, hæreticos, ſchiſmaticos, & ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt ſaltem ſingulis annis de eorum Sacramentali peccatorum confeſſione, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ perceptione per eos facta, fidem ſeu teſtimonium ipſis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus in Italiam tranſmittant. ad quod & nos dictos Italos tenore

præ-

præſentium teneri & obligatos eſſe decernimus, & mandamus.

In hæc delinquentes vt de hæreſi ſuſpecti puniantur.

§. 4. Quod ſi quis propriæ ſalutis immemor, contra præmiſſa facere præſumpſerit, poſſit aduerſus eum per locorum Ordinarios, & Inquiſitores hæreticæ prauitatis, vti de hæreſi ſuſpectum procedi.

Quibuſcunq. nõ obſtãtib.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumpti fides.

§. 6. Volumus autem, vt earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quę ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 5. die 26. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaſexta Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Põtificatus noſtri Anno quinto.

X L I I I.

Contra Monachos Congregationis Camaldulenſis Ordinis Sancti Benedicti, eius officia & dignitates ambientes, & eorum complices.

Quo ad Eremitas d. Congregationis, vide ſup. in conſtit. 1. Alexandri II. fol. 11. vbi alia, tam de ipſis quam de Monachis ibi indicant.

C L E M E N S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1596.

Ambitio in religioſis damnatur.

AMbitioſam honorum & dignitatum cupiditatem, Eccleſiaſticos omnes, ſed Religioſos præſertim, qui in humilitatis ſpiritu Deo ſeruire tenentur, ita cuitare decet, vt ipſi Prælaturas minime requirere, ſed eas vocati vt Aaron obedienter ſuſcipere, & humiliter adminiſtrare ſtudeant.

In Ordine igitur Camaldulẽſi ijqui extra gremiũ Congregationis pro obtinendis dignitatibus & gratijs, fauoribus vtuntur, grauibus pœnis ſubijciuntur.

§. 1. Huius ſiquidem ambitionis malum ex Ordine Camaldulenſi, in quo apud nõnullos qui proprijs religioſarum virtutum vt deceret meritis inniti non valentes, ad Ordinis eiuſdem dignitates, & gradus etiam maiores ijs quos forſan obtinent, per mendicatos S. R. E. Cardinalium, & Principum etiam ſecularium fauores, aſſumi procurant, vigere, non ſine animi noſtri dolore accepimus, quantum cum Domino poſſumus, euellere cupientes. Motu proprio ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes & ſingulos Monachos prędicti Ordinis & Cõgregationis Camaldulenſis, cuiuſcunque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ & litteraturæ exiſtentes, qui nimirum pro quibuſcunque Prælaturis, dignitatibus, muneribus & officijs, etiam ijs quæ obtinent, maioribus in dicta Congregatione conſequendis, ſiue pro remiſſione pœnarum eis impoſitarum, aut alijs quibuſcunque gratijs impetrandis, ad Principum quorumcunque tam Eccleſiaſticorum etiam S.R.E. Cardinalium, quam ſecularium ac Prælatorum de gremio dictę Congregationis nõ exiſtentium fauores recurrerint, eosq. requiſierint vel eis etiam ſponte delatis, aut ab alijs etiam ipſis inſcijs procuratis vſi fuerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, alijsq. vijs directe vel indirecte, palam vel occulte, ad dignitates ſeu officia in Congregatione prædicta obtinenda aſpirauerint, vel alijs minus legitimis & honeſtis rationibus, ea obtinere procurauerint, illorumq. complices & fautores, ad quaſcunque Prælaturas, dignitates, gradus, honores & officia, tam ſpiritualia quam temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta vel obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtẽtis prælaturis, dignitatibus, adminiſtrationibus vel officijs eo ipſo priuamus, ac priuatos voce actiua & paſſiua carere, pœnaſq. huiuſmodi à nobis tantum, & Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris remitti poſſe decernimus & declaramus. omnes & ſingulas ſupradictas pęnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo monaſterio remoueantur, ſeu vt in alterius monaſterij familia deputentur, contra Capituli, ſeu Superiorum voluntatem, ſupradictas litteras ſeu fauores exquirere & obtinerent præſumpſerint.

Et etiam qui eos ſimiliter fauendo promouerint aut grauauerint.

§. 2. Quocirca in virtute ſanctæ obedientiæ ac indignationis noſtrę, alijsq. omnibus prædictis pœnis, dilectis filiis Generali, Viſitatoribus, Diffinitoribus, alijsq. Prælatis quocunque titulo nuncupatis, præſentibus & futuris, præcipimus, ac diſtricte mandamus, ne aliquos vllo vnquam tempore, precibus, litteris vel fauoribus adducti, ſeu alias ad inſtantiam requiſitionem vel contemplationem Principum Eccleſiaſticorum vel temporalium, etiã S. R. E. Cardinalium aut aliorum quorumcunque extra gremium dictæ Congregationis exiſtentium, ad cuiuſuis generis Prelaturas, dignitates, officia, adminiſtrationes & gradus promouere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcunque gratiam, vt præfertur, facere audeãt, vel præſumant. immo promouendorum meritis & virtutibus tãtum inſpectis, quod Dei cauſam agant memores ſint, quo magis puro & ſincero corde, nulla priuata aut mondana affectione commoti, in electionum negotio procedant.

Promotiones alıter factæ nullæ ſint.

§. 3. Decernentes electiones & promotiones ad monaſteria, ſeu ad quæcunque alia officia dicti Ordinis ſic litteris aut alijs fauoribus Principum, & Prælatorum quorumcunque, vel aliorum extra gremium, vt præfertur, exiſtentium, eorumq. precibus aut pollicitationibus, iniuſte ac indebite extortas, ſeu alias quandocunque faciẽdas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, inualidaſq. fore & eſſe, & aduerſus eos qui in his minus legitimis rationibus ad regẽda monaſteria, ſeu ad alia quæcunque officia eligi aut aſſumi obtinuerint, per eiuſdem Cõgregationis Superiores quandocũque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tanquam publicæ dictæ Cõgregationis quietis perturbatores affici poſſe & debere.

Clauſula ſublata &c.

§. 4. Et ita per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſciẽter vel ignoranter contigerit attẽtari.

Clauſula derogatoria.

§. 5. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Congregationis & Ordinis etiam iuramẽto confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis & illorum Superioribus ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, conceſſis & confirmatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorũ tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice, motu & ſcientia ſimilibus, latiſſime derogamus. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi prædictis Congregationi & monachis, vel quibuſuis alijs cõmuniter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Iuſſio hanc bullam legendi anno quolibet in Capitulo Gener. d. Congregationis.

§. 6. Ac vt harum litterarum notitia ad omnes dictæ Congregationis monachos facilius deueniat, volumus, illas in generali dictæ Congregationis Capitulo quotannis publice legi, ibique lectas omnes ſic arctare, ac ſi legitime vnicuique intimatæ fuiſſent. illorumq exemplis, vel impreſſis manu ſcribæ dicti Capituli, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Generalis ipſius Congregationis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti obſignatis, eandem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 5. 3. Septemb.

Datum Romę apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die 3 Septembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontific. noſtri Anno quinto.

Ordi-

XLIV.

Ordinationes pro bono regimine Congregationis Fratrum Ioannis Dei nuncupatæ, per vniuerſam Italiam, electioneq. Maioris eiuſdem Congregationis.

Inſtituta fuit in Hiſpaniȩ iſta Congregatio ad regimen Hoſpitalium pro curandis pauperibus infirmis, vt habetur in conſt. Pij V. 143. Licet. fol. 354. lib. 2. vbi notaui.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1596.

Exordium.

ROmani Pontificis prouidentia circunſpecta, circa piorum Locorum, & Virorum, à quibus pia, præſertim circa pauperum infirmorum hoſpitalitatem, opera exercentur, ſtatum reſpiciens, ad eorum conſeruationem, ea quæ alias iuſtis ſuadentibus rationibus auctoritate Apoſtolica ſunt ordinata, aliqua ex parte mutat, prout temporum ratio ſuadet, ac alias in Domino conſpicit expedire.

Hic Pont. locorū Ordinarijs Congregationē ſuppoſuit, & profeſſionis emiſſionem, ac ſacrorum ordinū ſuſceptionē prohibuit, & per vnum Maiorem nūcupatum ipſam Congregationē regi vetuit.

§. 1. Alias ſiquidem cum pridem Congregatio Ioannis Dei, in Vrbe, ac diuerſis Italiæ, & Hiſpaniæ partibus Apoſtolica auctoritate recepta & confirmata, cuius Cōfratres, nonnullos pauperes infirmos grauiterq. laborātes hoſpitio recipere, eiſque inſeruire conſueuerunt, valde aucta eſſet, illiq. diuerſa priuilegia & indulta, ab hac Apoſtolica Sede, Romaniſq. Pontificibus prędeceſſoribus noſtris, præſertim quod per vnum ex ipſis Cōfratribus Maiorem nuncupatum Congregatio ipſa regeretur, quodq. ab Ordinarijs locorum exempti eſſent, atque illius Religioſis profeſſionē emittere, & ad ſacros ordines promoueri poſſent, conceſſa fuiſſent, nos ipſo noſtri Pontificatus initio, accepto quod eiuſdem Congregationis Confratres à ſuo primæuo inſtituto paulatim recedebant, ac opus Hoſpitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui in primis incumbere tenebantur, intermittebatur, & multi Confratrum litterarum ſtudijs intendebant, & ſacris ordinibus initiari, vt à ſeruitio Hoſpitalium excuſarentur, procurabant, matura conſideratione præhabita, Congregationem prædictam, eiuſq. Hoſpitalia, & Loca vbiq. exiſtentia Ordinarijs locorum eorumq. iuriſdictioni & ſuperioritati ſubiecimus, nec amplius per vnum Maiorem regi vel gubernari voluimus, ac ipſius Congregationis Confratribus profeſſionis emiſſionem, & ſacrorū ordinum ſuſceptionem interdiximus, ita vt deinceps votum paupertatis, & Hoſpitalitatis tantum præſtare, & obſeruare tenerentur, ac alias ſtatuimus & ordinauimus, prout in noſtris litteris ſub Dat. 13. Februarij 1592. in forma Breuis expeditis latius continetur.

At modo regimen Maioris reſtituit

immo & D. N. Paulus V. eiſ quod innouauit circa ſacrorum ordinum ſuſceptionē vt in ſia in ſuo eſt. 36. Inter.

§. 2. Cum autem proceſſu temporis, experientia compertum ſit, quod Congregationis prædictæ, Hoſpitalia & Loca pia in Italia exiſtentia, ſic ab inuicem ſeparata, & alicuius communis ſuperioris, qui ea eorumq. Confratres primæui inſtituti obſeruantiam reſtituat, & eoſdem in ipſa conſeruet, regimine deſtituta, grauia incommoda, & damna paſſa ſunt, & quotidie patiuntur, ita vt niſi de aliqua regiminis forma eis prouideatur, facile euenire poſſit, vt Congregatio ipſa in totum extinguatur, & corruat, nos propterea Congregationem ipſam, quam ad pauperum infirmorum ſubuentionem valde vtilem eſſe accepimus, conſeruari cupientes, ac quorumcunque priuilegiorum & indultorum eidem Congregationi à quibuſcunque Romanis Pōtificibus prædeceſſoribus noſtris, præſertim fel. rec. Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. conceſſorum, ac noſtrarum litterarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus dilecti filij noſtri Hieronymi tituli Sanctæ Suſannæ Presbyteri Cardinalis Ruſticuccij, noſtri in Alma Vrbe Vicarij, qui eiuſdem Congregationis apud nos Protector exiſtit, nobis ſuper hoc eorum nomine porrectis, inclinati, eidem Congregationi Ioannis Dei, ac ſingulis eius Hoſpitalibus & Locis in Italia iam receptis, & deinceps recipiendis, eorumq. Confratribus & perſonis, nunc & pro tempore exiſtentibus, vt omnibus & ſingulis priuilegijs, prærogatiuis, gratijs, facultatibus, indultis & indulgentijs à prædictis Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. alijſq. Romanis Pontificibus Congregationi, Hoſpitalibus & Locis Hiſpaniarum, ac Hoſpitalis S. Ioannis Calibitæ in Inſula S. Bartholomæi de Vrbe, eiuſdem Cōgregationis Ioannis Dei in genere vel in ſpecie conceſſis, confirmatis & innouatis (citra tamen facultatem profeſſionem emittēdi, & ſacros ordines ſuſcipiendi, & citra exemptionem à iuriſdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omnino ſubeſſe volumus, & ſuper quibus litteras noſtras prędictas ex acte obſeruari mandamus) perpetuo frui, vti, potiri & gaudere, in omnibus & per omnia poſſint & valeant, perinde ac ſi ipſis nominatim & æque principaliter conceſſa fuiſſent.

Votum inſeruiendi Hoſpitalibus ſub Ordinarij obedientia emitti prȩcipit.

§. 3. Ita tamen vt Confratres in quocunque Italiæ loco iam recepti, ſtatim & deinceps recipiendi in Congregatione prædicta, debito tempore votum inſeruiendi eorum Hoſpitalibus ſub Ordinarij loci obedientia in omnibus eiuſdem Ordinarij aut Maioris confratris, vt infra pro tempore electi emittere, & Hoſpitalitatem pro ijs infirmis, quos recipere & curare conſueuerant, quatenus fieri poterit exercere, iuxta prędictarum noſtrarum litterarum ſeriem teneantur.

Maioris electionē & munus pręſcribit.

§. 4. Vtq. vnus Confrater in Maiorem ab omnibus Prioribus quorumcunque Hoſpitalium & Locorum dictæ Congregationis in Italia exiſtentium, Romæ in Hoſpitali S. Ioannis Calibitæ prædicto per ſecreta ſuffragia maioris partis vocalium eligatur. cuius officium ad ſexēnium tantum durare debeat, ita vt finito ſexennio, iterū eligi aut confirmari, niſi lapſo altero ſexennio, minime poſſit.

Conſiliariorumq. & Viſitatorum, atq. Priorū.

§. 5. Duo item Conſiliarij, & duo Viſitatores in eodē loco, & eiſdem modo & forma eligantur. quorum Conſiliariorum, & Viſitatorum, necnon etiam ſingulorum Priorum officium ad triennium tantum duret, & finito triennio ad idem officium nemo poſſit iterum eligi, vel in eo confirmari, niſi alterum triennium intercedat.

Maioris poteſtatē, & Ordinariorum iuriſdictionem decernit.

§. 6. Maior omnia & ſingula Hoſpitalia, & Loca dictȩ Congregationis Italiæ viſitandi & reformandi, rationes, & computa videndi, Confratres de vno ad alium locum transferendi, inobedientes & ordinationum trāſgreſſores corrigendi, mulctandi & puniendi, cuiuſq. Hoſpitalis gubernij formam, iuxta tamen conſtitutiones faciendas, ſtabiliendi & determinandi, facultatem habeat: reſeruata tamen in omnibus ſemper locorum Ordinarijs ſuperioritate, ſuperintendentia, liberaq. auctoritate viſitandi, puniendi & caſtigandi eoſdem Confratres in delictis & exceſſibus, præſertim grauibus, tam intra quam extra huiuſmodi Hoſpitalia, forſan commiſſis. ſecrete tamen & circumſpecte, quo ad fieri poterit, ad euitandam congregationis infamiam.

Licentiā Hoſpitalia erigendi, & eleemoſynas recipiendi Cōgregationi cōcedit.

§. 7. Vtque Congregationis ipſius Confratres, alia eiuſdem inſtituti Hoſpitalia de licentia Ordinariorum locorum erigere & ædificare, eleemoſynaſq. pro eorum, & Chriſtifidelium infirmorum ſuſtentatione, eorundēq. Hoſpitalium manutentione omni loco & tempore ſine aliquo impedimento petere & recipere valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium licentiam concedimus & facultatem.

Habitum deſignat.

§. 8. Inſuper vt habitum cum ſcapulare, & capuccio, prout hactenus geſtare conſueuerunt, priuatiue quo ad alios quoſcunque qui de eadem Congregatione non fuerint, ſub pœnis Ordinarijs locorum bene viſis, deinceps etiam perpetuo valeant.

Incorrigibiles eijci ex Congregatione expelli poſſe concedit.

§. 9. Vt Confrater Maior, & Conſiliarij de conſenſu Ordinariorum locorum, ob graues cauſas, & ob incorrigibilitatem, Confratres quos indignos iudicauerint, ex dicta congregatione expellere & dimittere, ipſoſq. ſic expulſos ab emiſſo per eos Hoſpitalitatis voto abſoluere, dummodo tamen pœnitentiam ipſis ob eorum exceſſus & defectus impoſitam, adimpleuerint & non aliter poſſint & valeant. Nec aliquis eorundem confratrum alia ratione aut modo Hoſpitalia & Loca ipſamq. congregationem deſerere, aut ab eis recedere, ſeu à voto inſeruiēdi huiuſmodi pauperibus in eorum Hoſpitalibus ſub Ordinarij obedientia etiam quorumcunque priuilegiorum, aut generalis Iubilæi, ſeu cruciatæ Sanctæ, vel alterius cuiuſque gratiæ, ſeu generalis facultatis, à nobis ſucceſſo-

tibuſq.

ribusq. noſtris Romanis Pontificibus, & Apoſtolica Sede pro tempore concedendarum virtute, abſolui vel liberari valeant.

Promotionē ad ſacros ordines prohibet.

§. 10. Quodue Confratres huius Congregationis, Sacerdotes, aut in ſacris ordinibus cōſtituti eſſe non poſſint, nec ad huiuſmodi ſacros ordines promoueri valeant, ſed iuxta primæuum eorum inſtitutum in ſimplicitate pauperibus infirmis, vt præfertur, inſeruire debeant.

Ordinationes pro regimine Hoſpitalium cōſtituendi facultatē tribuit.

§. 11. Demum, vt circa modum & formam obſeruādam quo ad electiones & mutationes officialium prædictorum, & receptionem nouorum Confratrum, eorūq. qualitates, & præſertim quod non ſint Sacerdotes, ſiue votati, ac circa tempus eorum admiſſionum ad votum prædictum de inſeruiendo pauperibus in huiuſmodi Hoſpitalibus, ac pro omni & quacunq. alia cauſa bonum regimen, gubernium & adminiſtrationem, tam in ſpiritualibus quam temporalibus, idem Frater Maior cum conſenſu Conſiliariorum, ac Viſitatorum pro tempore exiſtentium prædictorum, quæcunque ſtatuta, conſtitutiones & ordinationes ad bonum regimen & gubernium quorumcunque, tam erectorum quam erigendorum Hoſpitalium in quibuſcunque Italiæ partibus, & Confratrum eorundem, edere poſſit & valeat, & poſtquam facta, & formata fuerint cum conſenſu eorundem Conſiliariorū & Viſitatorum ſemel vel pluries ampliare, corrigere, mutare, moderari, ſeu de nouo, prout magis expedire videbitur edere, dummodo earum conſtitutionum confirmationem à nobis, & à Sede Apoſtolica obtineant, auctoritate & tenore prædictis pariter concedimus & indulgemus, atque ſtatuimus & ordinamus.

Clauſulas præſeruatiuas appoſuit.

§. 12. Decernentes præſentes litteras nullo vnquam tempore, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari vel inualidari, aut in ius vel controuerſiam quacunque ratione vel cauſa vocari aut ad terminos iuris reduci, vel quoduis aliud iuris ſeu gratiæ remedium contra illa impetrari poſſe. minuſq. ſub quibuſcunque ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, tam per nos quā per quoſcunque Romanos Pontifices, pro tempore exiſtentes faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas eſſe, & de nouo etiam ſub poſteriori data cōceſſas cenſeri.

Clauſulam ſublata, &c. ſubiungit.

§. 13. Sicq. per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicādi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere. ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs omnibus derogat.

§. 14. Non obſtantibus prædictis litteris noſtris, & quibuſuis alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus, & quibuſuis ſtatutis & conſuetudinibus, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis quibuſuis Ordinibus, Eccleſijs, Monaſterijs, & pijs locis, illorumq. Superioribus, & quibuſuis perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, & decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, cōfirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & indiuidua, ac expreſſa mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi ad verbum inſererentur præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Exemplis credi iubet.

§. 15. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 9. Septemb. 1596. Pontificatus noſtri Anno 5.

Dat. P. An. 5. die 9. Sept.

X L V.

Confirmatio & declaratio conſtitutionis Gregorij XIII. ſuper reformatione Fratrum Minorum S. Franciſci ſtrictioris Obſeruantiæ, tam in Italia quam Regno Franciæ, & Prouincijs Belgicæ.

Conſtitutio iſta eſt n. 55. ſup. fol. 429. lib 2. Cum illius: vbi omnino videas quæ tibi indicaui. Et circa Nouitiorum receptionem vide aliam huius Pont. declarationem in conſt. 106. Sanctiſſimus.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1596. & 1603.

Exordium.

PRo iniuncti nobis Apoſtolici muneris ratione, de ſtatu Religioſorum quorumcunque quæ ſub voluntariæ paupertatis habitu militantes, in habitu humilitatis ſpiritu Deo vota reddere ſatagunt, paterna charitate ſolliciti, conſtitutiones & ordinationes ſummorū Pontificum, ad eorū proſperum regimen & gubernium prouide factas, nonnullis mutatis ſeu adiectis pro locorum & temporum qualitate, libenter confirmamus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Gregorius 13 edid. conſt. circa hos reformatos ſupra fol. 429.

§. 1. Dudum ſiquidem à fe. re. Gregorio Papa XIII. prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ, tenoris ſubſequentis, videlicet Gregorius Papa Decimus tertius. Ad perpetuam rei memoriam Cum illius vicem meritis &c.

Omittitur bulla Gregorij, quia eam habes in loco cit. in rubr.

Hic modo Pont. eā ſalutis declarationibus infraſcriptis approbat quo ad Fratres Italiæ tantū.

§. 2. Cum autem nouiſſime nos pro regimine & gubernio dictorum Fratrum reformatorum nōnulla decreta ſeu ordinationes ederimus, aut ſuper his dilecto filio Bonauēturæ Miniſtro Generali Ordinis Sancti Franciſci de Obſeruantia, nonnullas facultates conceſſerimus, prout in noſtris deſuper in forma Breuis expeditis litteris ſub Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 8. Ianuarij 1594. Pontificatus noſtri Anno ſecundo plenius continetur. Cumq. pro felici ſtatu & gubernio dictorum Fratrum reformatorum expediat, pręinſertas Gregorij prædeceſſoris litteras & in eis contenta, exceptis infraſcriptis per nos confirmari, & a Fratribus prædictis obſeruari. Nos prædictarum noſtrarum litterarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi, ac ſingulares Fratres dicti Ordinis reformatorum à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijsq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectū pręſentium dumtaxat conſequēdum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus & negotijs Epiſcoporum & Regularium, præpoſitorum ſententia, præinſertas Gregorij prædeceſſoris litteras, ac omnia in eis contenta, ſaluis limitationibus infraſcriptis auctoritate Apoſtolica tenore pręſentium quo ad Fratres dicti Ordinis Reformatorum in Italia exiſtentes tantum perpetuo confirmamus & approbamus, illiſq. perpetui, & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, omneſq. & ſingulos, tam iuris quam facti defectus, ſiqui in eiſdem interuenerint ſupplemus. Et pro maiori præmiſſorum firmitate litteris noſtris prædictis quatenus in aliquo obſtent ſpecialiter & expreſſe derogamus.

Nouitios.

§. 3. Quo ad caput circa receptionem Nouitiorum per Cuſtodem facienda, ſeruetur etiam forma Conſtitutionis fel. rec. Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris etiam noſtri ſuper hoc editæ.

Monaſteria.

§. 4. Quo ad Monaſteria ipſis reformatis concedenda, volumus, vt ſint apta ad duodecim ſaltem Fratres recipiendos, & retinendos.

Caſus reſeruatos.

§. 5. Circa reſeruationem caſuum ſeruetur Decretum à nobis ſuper hoc editum.

Quo

Statuta.

§. 6. Quo ad ſtatuta & ordinationes de cętero faciendas, vltra ea quæ in prædictis Gregorij litteris diſponuntur, volumus vt nullo modo decretis per nos in noſtra viſitatione Vrbis editis, neque aliorum ſummorum Pōtificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus minime aduerſentur.

Prædicatores & alios promouendos.

§. 7. Quo ad Prædicatores & Confeſſarios examinādos & approbandos, volumus vt in ſingulis Capitulis Cuſtodialibus, aliquot graues & periti viri, ex Fratribus cuiuſcunque Cuſtodiæ ſaltem tres, qui vna cum Cuſtode admittendos ad prædicationem Verbi Dei, vel audiendas Confeſſiones, etiam ipſorummet Fratrum, ac Lectores publicos ſimul examinent. neque antea ad huiuſmodi miniſteria exercenda ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura ſit examinare & probare, tam quo ad doctrinam quam quo ad mores promouendos ad quoſcunque Eccleſiaſticos ordines. qua in re ſeruetur decretum Congregationis Interpretum ſacri Concilij Tridentini nuper editum & promulgatum. Hi vero Examinatores, in huiuſmodi officio confirmari nequaquam poſſint, ſed in ſingulis Capitulis Cuſtodialibus alij ſemper de nouo ad hoc munus obeundum eligantur.

Hoſpitia Reformatorum.

§. 8. Si quando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca vbi proprias habent domos, ſeu Conuentus, volumus & præcipimus, vt ad Conuentus & Domos aliorum de familia quæ in eiſdem locis erunt, diuertere aut hoſpitari nullo modo poſſint.

Clauſ. praeſ.

§. 9. Decernentes præmiſſa omnia & ſingula perpetuo valida firma & efficacia eſſe & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuo obſeruari debere. præſentes quoq; litteras nullo tēpore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, argui ſeu impugnari, aut ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe & fore, & quoties illę emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutos repoſitos & plenarie reintegratos cenſeri. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 10. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, etiam Mare Magno, Bulla Aurea, vel alias nuncupatis, ac quibuſcunque dicti Ordinis, ſtatutis & conſuetudinibus, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, tam eidem quam alijs quibuſcunque Ordinibus, eorum Superioribus & perſonis ſub quibuſcūque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. inſolitis clauſulis ac irritantibus & alijs decretis, in contrarium præmiſſorum in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtonaliter, vel alias quomodolibet conceſſis ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis quæ dictus Gregorius prædeceſſor in ſuis litteris voluit non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, eorū tenores acſi de verbo ad verbum præſentibus infererentur, pro plene & ſufficiēter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 11. Volumus autem, & auctoritate Apoſtolica decernimus, quod tranſumptis præſentium litterarū, etiam impreſſis, ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & manu Notarij publici ſubſcriptis eadem fides, tam in iudicio quam extra illud vbilibet adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. ſu. 5. die 12. Oct.

Dat. Tuſculi, ſub Annulo Piſcatoris, die duodecima Octobris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Sequitur extenſio dictæ Bullæ ad Gallos & Belgicos.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

PRo iniuncti, &c. Vt ſupra in conſtit. præinſerta.

Extenſio d. bullæ ad Gallos refertur.

§. 1. Nunc vero agnoſcentes, pro felici ſtatu & gubernio Fratrū Reformatorū Minorum S. Franciſci de Obſeruantia, Prouinciarum Belgicarum, Flandriæ videlicet, Sancti Andreæ, & Brabantiæ, alias Inferioris Germaniæ, plurimum expedire, vt nos præinſertas litteras huiuſmodi, quas pridem in fauorem Fratrum Reformatorum Italiæ confirmauimus, deinde ad Fratres Reformatos Regni Franciæ, extendimus, prout in noſtris deſuper expeditis litteris etiam plenius continetur, ad ipſas quoque Prouincias, in omnibus & per omnia, (ſaluis infraſcriptis limitationibus) extendamus, & pro dictis Prouincijs confirmemus & innouemus.

Extenſioq. ad Belgicos ſirmatur.

§. 2. Expropter eorundem Fratrum Reformatorum dictarum Prouinciarum id humiliter expoſcentium petitionibus annuendum duximus. Propterea omnes & ſingulos dictarum Prouinciarum Fratres Reformatos, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, præinſertas Gregorij XIII. litteras, ac omnia in eis contenta, (ſaluis limitationibus infraſcriptis) ad ipſos Fratres Reformatos Prouinciarum ſupradictarum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuo extendimus & ampliamus, ac confirmamus & approbamus. & pro maiori præmiſſorum firmitate, prioribus noſtris litteris prædictis (quatenus in aliquo obſtent) ſpecialiter & expreſſe derogamus.

Modus recipiendi Nouitios.

§. 3. Cęterum quo ad caput circa receptionem Nouitiorum per Cuſtodem faciendam, volumus & Apoſtolica auctoritate concedimus, vt in dictis Prouincijs tantum, quoſcunque Nouitios habitum dicti Ordinis ſuſcipere volentes, ad habitum huiuſmodi extra Capitulum Cuſtodiale, iuxta formam litterarum à nobis editarum ſub Datum die 5. Septembris 1602. in fauorem Cuſtodū, & Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, in Regno Frāciæ exiſtentium (quæ incipiunt. Ordinis veſtri.) recipere valeant. Quas quidem litteras, tam quo ad præmiſſa quam quo ad reliqua in illis contenta, in omnibus & per omnia ad eoſdem Reformatos dictarum Prouinciarum, & cuiuslibet earum extendimus perinde, ac ſi in illarum fauorem nominatim, editæ fuiſſent.

Numerus Fratrum in Monaſterijs.

§. 4. Quo ad Monaſteria ipſis Reformatis concedenda, volumus vt ſint apta ad duodecim ſaltem Fratres recipiendos & retinendos.

Caſus reſeruati.

§. 5. Circa reſeruationem caſuum, ſeruetur decretum à nobis ſuper hoc editum.

Statuta.

§. 6. Quo ad ſtatuta & ordinationes de cætero faciēdas, vltra ea quæ in prædictis Gregorij litteris diſponūtur, volumus vt nullo modo decretis per Nos, in noſtra viſitatione Vrbis editis, neque aliorum ſummorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus, aduerſentur.

Ratio ſtatuendi Examinatores, in Capitulis Cuſtodialibus.

§. 7. Volumus etiam vt ſingulis Capitulis Cuſtodialibus, aliquot graues & periti viri, ex Fratribus cuiuſcunque Cuſtodiæ ſaltem tres, qui vna cum Cuſtode, admittendos ad prædicationem Verbi Dei, vel audiendas confeſſiones, etiam ipſorummet Fratrum, ac Lectores publicos ſimul examinent, neque antea ad huiuſmodi miniſteria exercenda, ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura ſit examinare & probare, tam quo ad doctrinam quam quo ad mores, promouendos ad quoſcunque Eccleſiaſticos ordines. Qua in re ſeruetur decretum Congregationis Interpretum ſacri

Concilij Tridentini, nuper editum & promulgatum. Hi vero Examinatores, in huiuſmodi officio confirmari nequaquam poſſint, ſed in ſingulis Capitulis Cuſtodialibus, alij ſemper de nouo ad hoc munus obeundum eligantur.

Diuertere aut hoſpitari non debent Reformati apud Fratres de Familia, in locis in quibus habent hoſpitia.

§. 8. Siquando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca, vbi proprias habent Domos, ſeu Conuentus, volumus & præcipimus, vt ad Conuentus, & Domos illorum de familia, quę in eiſdem locis erunt, diuertere aut hoſpitari nullo modo poſſint. Decernentes, præmiſſa omnia & ſingula, perpetuo valida firma & efficacia eſſe & fore, & per prædictos Fratres Reformatos, perpetuo obſeruari debere.

Clauſ. præſ.

§. 9. Præſentes quoque litteras, nullo tempore, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtrę defectu notari ſeu impugnari, aut ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe & fore, & quoties illę emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, cenſeri. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 10. Quocirca venerabilibus Fratribus Colonienſi, Cameracenſi & Mechlinienſi Archiepiſcopis, & dilecto filio noſtro & Apoſtolicæ Sedis, in Inferiori Germania Nuncio, necnon vniuerſis & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis & Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcunque in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, per præſentes, mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, eos pręmiſſis omnibus & ſingulis, iuxta præſentium continentiam & tenorem, pacifice frui & gaudere. Non permittentes eos deſuper, per Miniſtrum Generalem, alioſque prædictos, quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, omni appellatione poſtpoſita, compeſcendo. necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus illos ſententias, cenſuras & pœnas prędictas incurriſſe declarando, illaſque etiam iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§. 11. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, etiam Mare Magno, Bulla Aurea, vel alias nuncupatis, ac quibuſcunque dicti Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiã iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, tam eidem quam alijs quibuſcunque Ordinibus, eorumque Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. inſolitis clauſulis, ac irritantibus & alijs decretis in contrarium præmiſſorum, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, vel alias quomodolibet conceſſis, ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis quæ dictus Gregorius prædeceſſor in ſuis litteris, voluit non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſererentur, pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 12. Volumus autem & auctoritate Apoſtolica decernimus, quod tranſumptis præſentium litterarum, etiam impreſſis, ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę muniris, & manu Notarij publici ſubſcriptis, eadem fides tam in iudicio quam extra illud vbilibet adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſę.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vndecima Iulij, 1603. Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

D. P. A. 12. die 11. Iulij.

X L V I.

Fratres Ordinis Beatæ MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum, nullo etiam quarti voti prætextu vel indulto, de cætero recipiant Fratres Minores S. Franciſci de Obſeruantia, aut alterius ſtrictioris Ordinis profeſſores.

Eiuſmodi priuilegium, quod ſcilicet iſte Ordo reſpectu quarti voti, cæteris Ordinibus ſtrictior eſſet, edixerat Calliſtus III. in ſua conſtitut. 3. ſupra fol. 311. lib. 1. Et de inſtitutione eiuſdem Ordinis, alijſque eum concernentibus notaui ſupra in conſtitut. 9. Gregorij IX. Deuotionis. fol 57. lib. 1. Et poſtremo S. D. N. Paulus V. eandem fere conſtitutionem edidit, huic inhærendo, inf. in ſua conſt. 32. Nuper ad nos.

C L E M E N S P A P A VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1596.

Hic Ordo reſpectu quarti voti ſtrictior alijs reputabatur.

NVper ad nos perlatũ eſt, Religioſos Ordinis Beatæ MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum, prætextu cuiuſdam indulti Apoſtolici dicto Ordini antiquitus conceſſi, Profeſſores Ordinis Fratrum Minorum de Obſeruantia nuncupatorum, & alios Regulæ ſtrictioris, in eorum Sodalitatem, ſeu Domos aut Conuentus recipere. Quare, cum id ſæpius meritas pœnas eludendi cauſa fiat, & ex hoc multa ſcandala in populo generentur, & alia multa incommoda naſcantur.

Hic Pont. contrarium decernit.

§. 1. Nos huiuſmodi ſcandalis obuiare, & quieti Religioſorum proſpicere cupientes, tenoremque dicti indulti, perinde ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, de venerabilium Fratrũ noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſacri Tridentini Concilij Interpretum ſententia, ne quis Prælatorum ſeu Superiorum aut Fratrum Conuentuum ſeu Domorum dicti Ordinis Beatæ MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum, tam in Regnis Hiſpaniarum, quam alibi conſiſtẽtium, quauis ille dignitate, præeminentia, prærogatiua vel munere fungatur, quemquam Ordinis Fratrum Minorum de Obſeruantia, aut alicuius ſtrictioris Regulæ, quam ſit Regula dictorum Religioſorum Beatæ MARIAE de Mercede, prætextu cuiuſuis indulti ſeu priuilegij Apoſtolici recipere audeat, vel præſumat, etiamſi habeant priuilegium ad faciendi cauſa quarti voti, quod ipſi Profeſſores Ordinis B. MARIAE de Mercede huiuſmodi faciunt, Apoſtolica auctoritatę tenore præſentium diſtricte prohibemus.

Subdens aliã ratione quã quarti voti regulã ſtrictiorem eſſe iudicandam.

§. 2. Declarantes, Regulam ſtrictiorem eſſe iudicandam alia ratione, quam reſpectu quarti voti. Decernentes ex nunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obſtantibus priuilegio, ſeu indulto huiuſmodi, quod harum ſerie proprio Motu reuocamus & abolemus, ac quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis Beatæ MARIAE de Mercede, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, in genere vel in ſpecie, ac aliter in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, illorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa

& in-

& indiuidua, non autem per clauſulas generales idẽ importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis credi mãdat.

§. 4. Volumus autem quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 5. die 24. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 24. Decembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno quinto.

XLVII.

Iuriſdictio Conſulum Artis Aromatariorum Vrbis, cognoſcendi cauſas ad Artem ſpectantes, cum indultorum conceſſione.

Quo ad locum Aromatariorũ in cauſis diſcuſſionũ, vide etiã ſup conſt. 15 Pij V. Sanctiſsimus. fol. 194 lib. 2. vbi notant. Et iuriſdictionem criminalem diminuit S.D.N. Paulus V. inf. in ſua conſt. 44. §. 25. nu 7. & conſt 46. §. 25.

Hanc bullam non præiudicare iuriſdictioni Gubernatoris Vrbis, hic idem Pont. declarauit die 24. Martij 1604. quam non pono, quia hoc tantum continet, quod in praxi notiſſimum eſt. ipſaq. bulla penes Notarios ciuiles Gubernatoris regiſtrata eſt.

Edita An. D. 1596.

CLEMENS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Laudabilis Apoſtolicæ Sedis rectitudo, quæ in ſuis actibus prouida circumſpectione dirigitur, fidelium quorumlibet, eorum præcipue, qui ad humani corporis infirmitates curandas, pharmaca, & alia medicamenta opportuna operoſę diligentiæ ſtudio parare, & impendere dignoſcuntur, indemnitati libenter conſulit, & diſpendijs occurrit. ac quæ propterea prouide ordinata, ac etiam ab ipſa Sede eis conceſſa fuiſſe dicuntur, vt firmiora ſubſiſtant, ſæpius approbat & confirmat, aliaſque deſuper diſponit, prout rerum & perſonarum qualitatibus debite penſatis, ad publicam vtilitatẽ, & ſalutẽ cõſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Cauſa huius conceſſionis.

§. 1. Exhibita ſiquidẽ nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Conſulum, ac Vniuerſitatis & Collegij Aromatariorum Vrbis petitio continebat, quod licet ipſi, eorumque anteceſſores pro felici Artis Aromatariæ, & illam exercentium ſtatu & adminiſtratione, diuerſa ſtatuta, ordinationes & capitula ediderint, eaque deinde Apoſtolica auctoritate confirmata, & nonnulla alia priuilegia & indulta ipſis Aromatarijs, & eorum Vniuerſitati ac Collegio huiuſmodi, per diuerſos Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſub certis modo & forma tunc expreſſis conceſſa fuerint. Nihilominus dicti Aromatarij his etiam ſtatutis, ordinationibus, capitulis, priuilegiis & indultis ſuffulti, aliqua in dies damna & incõmoda tam in conſequendis eorũ creditis, quam alias, pro temporũ ac perſonarũ malitia & diuerſitate ſubeunt.

Petitio Vniuerſitatis Aromatariorũ.

§. 2. Quare pro parte Conſulum ac Vniuerſitatis, & Collegij præfatorum, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ſtatutis, capitulis, ordinationibus, priuilegijs, & indultis huiuſmodi, pro illorum ſubſiſtentia firmior, & ne ars ipſa illamque exercentes, dum alijs proſunt, & prodeſſe ſtudent, ſuaque pharmaca, & alia remedia corpori humano neceſſaria credunt, damnis & incommodis afficiantur, ſed ſuo exercitio debite in publicam vtilitatem adimplendo efficacius intendant, robur Apoſtolicæ confirmationis adijcere, ac alias in præmiſſis per infraſcriptæ ordinationis remedium amplius prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur æquum eſſe cenſentes, vt qui prompte & fideliter ſua miniſteria obire conãtur, congruam mercedem recipiant, ac à litium incommodis & diſpendijs releuentur, Conſules & ſingulares perſonas Vniuerſitatis & Collegij huiuſmodi, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, necnon ſtatutorum, ordinationum, capitulorum, priuilegiorum & indultorum prædictorum, ac literarum Apoſtolicarum, & aliarum ſcripturarum deſuper confectarum, & inde ſecutorum quorumcunque tenores ac datas præſentibus pro expreſſis habentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia & ſingula Vniuerſitatis, & Collegij huiuſmodi ſtatuta, ordinationes & capitula, licita tamen & honeſta, necnon quæcumque priuilegia, conceſſiones, immunitates gratias & indulta, eidem Vniuerſitati & Collegio ac Artem huiuſmodi exercentibus per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores, ac Sedem & Cameram Apoſtolicas vſque in hunc diem quandocunque & quomodocunque conceſſa, quatenus tamen in vſu exiſtant, omneſque & ſingulas deſuper confectas ſcripturas ac litteras & cedulas, etiam Motu proprio vel alio modo ſignatas, cum omnibus & ſingulis clauſulis etiam decretis in eis contentis, & appoſitis auctoritate prædicta tenore earundem præſentium perpetuo approbamus & confirmamus, ac etiam innouamus, & de nouo concedimus, illiſque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis Apoſtolicæ robur adijcimus, ac illa omnia per & ad quos nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari, & eiſdem ſtari volumus & mandamus, omneſque & ſingulos iuris & facti, ac quoſuis alios etiam ſubſtantiales defectus, ſi in eis vel aliquo eorum interuenerint, aut interueniſſe dici vel prætendi poſſint, ſupplemus. Et nihilominus auctoritate & tenore prædictis ſtatuimus & ordinamus, volumuſque & decernimus, ac etiam Aromatariis, eorumq. Vniuerſitati & Collegio huiuſmodi concedimus, & indulgemus.

Confirmatio ſtatutorum, & priuilegiorum.

Aromatarij in eorum Cõſulatu tantũ debitores cõueniant.

§. 4. Quod nulli prorſus Aromatarij debitores ſuos pro cauſis ad ipſam Aromatariam ſpectantibus in alio Tribunali quam Conſulatus ipſorum conuenire vllo modo poſſint. alioquin qui ex eis hoc forum & iudicium declinauerit, toties pœnam ſex ſcutorum, Eccleſiæ & Hoſpitali Sancti Laurentij in Miranda nuncupati de Vrbe applicandorum, irremiſſibiliter incurrat.

Nemo etiam priuilegiatus forum declinare poſſit.

§. 5. Quodque omnes & ſingulæ perſonæ etiam Eccleſiaſticæ, ac quouis priuilegio ſuffultæ, in & pro quibuſcunque pharmacis, & rebus medicinalibus ſoli Conſulatui in prima inſtantia ſubiectæ ſint & eſſe cenſeantur, omneſque cauſas, in quibus de hiſce rebus quoquo modo agitur, ſeu agi cõtinget pro tempore, in ſolo ipſius Conſulatus Tribunali in dicta prima inſtantia iuxta fel. recordat. Gregorij Papæ Decimitertij prædeceſſoris noſtri Motus proprij formam, ac tenorem cognoſci, ac terminari debeant. exceptis tamen illis cauſis, in quibus in vim obligationis Cameræ Apoſtolicæ agetur.

Facultas Cõſulum viſitãdi, & puniendi Drogherios & alios.

§. 6. Et inſuper liceat eiſdem Conſulibus præſentibus & futuris abſque alicuius cuiuſcunque impedimento, Drogherios, & omnes alios, qui Speciariæ, vel alias, quaſcunque res medicinales ad prædictam Artem quomodolibet ſpectantes, & illam concernentes, pro quibus rebus eidem Conſulatui pari modo ſubſint, exceptis tamen his, quæ cum Protomedici interuentu viſitari, & recognoſci debent, ſiue in parua ſiue in magna quantitate vendiderint, etiam ſi quamuis aliam Artem mixtim exercuerint, viſitare & recognoſcere, ac quidquid corrupti, aut vitiati, & adulterati in eiſdem repertum fuerit, ſiue totum ſiue partem, necnon etiam ipſoſmet Aromatariorum libros, in quibus fraudes aliquas commiſſas detectum erit, proijci ac comburi facere, necnon dictas res vitiatas quaſcunque ac corruptas vendentes, ſeu venales proponentes & præparantes, iuxta delicti & negligentiæ qualitatem debitis pœnis, non tamen corporis afflictiuis afficere. quæ etiam pœnæ Eccleſiæ, & Hoſpitali præfatis eo ipſo applicentur, & applicatæ cenſeantur.

Fides libris Aromatariorum danda.

§. 7. Ac quod Aromatariorum libris, quos mercantili more, vel ſecundum vſum & conſuetudinem dictæ Artis tenuerint, plena & indubia vbique fides, in iudicio & extra illud in omnibus iuxta formam Motus proprij piæ memoriæ Iulij Papæ Tertij etiam prædeceſſoris noſtri ſuper hoc diſponentis, vſque ad quinquennium tantum, & non vltra adhibeatur.

Debitores teneantur etiã pro rebus alteri deſeruitis.

§. 8. Ac illi omnes, qui in huiuſmodi libris pro rebus inde habitis debitores ſcripti reperientur, intelligantur, & ſint vſque ad dictum tempus pro re ſcripta obligati, etiam ſi res ipſæ non ſuo, ſed aliorum quorumuis vſui, de ipſorum tamen debitorum ordinatione inſeruijſſent, ſeu inſeruijſſe dicerentur.

Præſcriptio 16. annorum tantum contra eos allegari poſſit.

Tu vide declarationem in bulla 41. D N. Pauli V. §. 25. nu. 4.

§. 9. Talesque debitores præſcriptionem aliquam contra huiuſmodi Aromatariorum credita, ſi aliunde quam ex eorum libris probentur, tam quo ad præterita, quam quo ad futura, niſi poſt lapſum ſexdecim annorum iuxta prædictæ Vrbis Statuta, allegare ſeu prætendere nequeãt. non obſtante quod forſan alias quoduis aliud præſcriptionis huiuſmodi tempus, etiam magis breue per Iulium, ac Gregorium prædictos, & ſeu alios Romanos Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtros conceſſum, ſiue ſtatutum reperitur.

Prioritatisq. & potioritatis priuilegiũ etiam contra priuilegiatos pro ſc. 50. tantum.

§. 10. Præterea quod dicti Aromatarij pro quibuſuis pharmacis, & rebus medicinalibus, ac medelis per eos ad quaſuis infirmitates ſubminiſtratis, præferantur & præferri omnino debeant omnibus & ſingulis alijs cuiuſuis defuncti vel decocti, aut alias quantumuis priuilegiati non ſoluentis creditoribus etiam quantumuis potioribus, ac anterioribus, & quaſuis obligationes etiam Camerales, ac publica inſtrumenta etiam iurata, ac quauis hypotheca vallata, etiam cauſa dotis, & quaſuis alias clauſulas ſeu cautelas in ſe continentes habentibus, vſque ad ſummam quinquaginta ſcutorum tantum.

Aromatarij non veniant in diſcuſſione.

§. 11. Neque ſub aliqua bonorum diſcuſſione comprehendantur, nullaque ceſſio bonorum, ſiue quinquennalis, aut alia dilatio, vel Capitulum Odoardus, ſeu aliud quodlibet remedium, à iure vel ex ſpeciali gratia Principis introductum ſeu conceſſum contra dictos Aromatarios, & in eorum præiudicium ſuper cõſecutione ſuorum creditorum, occaſione medelarum & aliarum rerum medicinalium debitorum vſquam valeat, nec debitoribus ipſis in aliquo ſuffragetur.

Executio ſub quouis prætextu retardari non poſſit.

§. 12. Et hæres defuncti ſolutionem rerum medicinalium huiuſmodi, pro quibus ipſe defunctus erat deſcriptus debitor, & etiam funeralium, etiam prætextu quod adiuerit hæreditatem cum beneficio legis & inuentarij, retardare vel differre aut impedire minime poſſit. quin executio ſuper bonis hæreditarijs interim fiat.

Mulieres teneantur ſoluere res ipſis deſeruitas & in vita maritis.

§. 13. Mulieres vero, viris decoctis vel mortuis, ſi hæreditas ſoluendo non ſit, teneantur ſoluere eas omnes res medicinales, quæ pro ipſiſmet mulieribus ſeruierunt, licet ſub nomine & debito viri in dictis libris notatæ reperiantur, vſque ad ſummam tamen vigintiquinque ſcutorum tantum. factis prius per eoſdem Aromatarios debitis diligentijs etiam iudicialibus, contra dictorum virorum ſic defunctorum aut decoctorum bona.

Mulieres poſſint obligari pro ſe, & familia, pro ſc. 15.

§. 14. Et eædem mulieres pro rebus medicinalibus illarum filiis & familiaribus, reliquæque familiæ de illarum ordine traditis, vſque ad ſummam quindecim ſcutorum obligare ſe poſſint.

Quando appellari poſſit à ſententia Conſulum, & de depoſito faciendo, & vbi ſit appellandum.

Tu nota quod de Gubernatore notaui in rub.

§. 15. Neminique licitum ſit à ſententia Conſulum prædictorum appellare, vbi de ſumma minori quam decem ſcutorum præuia debita Taxa reductorum agetur, ac minus minus recurſum habere, niſi prius facto actuali depoſito penes pro tempore exiſtententem eiuſdem Collegij Notarium. In alijs vero cauſis dictam ſummam excedentibus, Laicis videlicet ad forum, ſeu Tribunal Capitolinum, vel ad Cameram Apoſtolicam, aut ipſius Cameræ Clericorum Decanum pro tempore exiſtẽtem, Prælatis vero & perſonis Eccleſiaſticis ad Cameram prædictam dumtaxat appellatio permiſſa intelligatur. Semelque & non vltra appellare vel recurrere liceat. & hoc caſu pro tempore exiſtens Iudex appellationum, ſeu Decanus Cameræ huiuſmodi, de eiſdem cauſis ſummarie & de plano, ac ſine ſtrepitu & figura iudicij ſola facti veritate inſpecta cognoſcere debeant.

Nullus Iudex poſſit reaſſumere cauſas Aromatariorum.

§. 16. Pro præmiſſorum autem faciliori executione, & obſeruatione diſtrictius inhibemus atq. interdicimus, nunc & pro tempore exiſtentibus Gubernatori, & Senatori, ac etiam Vicario dictæ Vrbis, necnon Auditori Cameræ prædictę, eorumque Locumtenentibus, ac quibuſuis alijs Iudicibus & Officialibus Eccleſiaſticis, ac ſecularibus, quacunque auctoritate & facultate ſuffultis, ne aliquas huiuſmodi cauſas reaſſumere, vel ad ſe auocare, aut aliquem præmiſſa de cauſa debitorem ad eos recurrentem audire vel admittere, nec ſeſe in illis contra præſentium tenorem, etiam prætextu quarumcunque facultatum, & priuilegiorum eis conceſſorum etiam ex officio, & ad cuiuſcunque inſtantiam, vel alio quouis modo ingerere ſeu immiſcere, minuſque ipſos Aromatarios, aut eorum Vniuerſitatem, aut Collegium huiuſmodi in aliquo ſuper præmiſſis moleſtare vel impedire, ſeu moleſtantibus aut impedientibus fauere audeant, vel præſumant.

Clauſ. preſ.

§. 17. Decernentes præſentes nullo vnquam tempore ex quocunque capite vel cauſa, de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in ius vel controuerſiam vocari, aut aduerſus illas quoduis iuris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari poſſe, ſed ſemper & omni tempore contra & aduerſus quaſcunque impugnationes, validas & efficaces exiſtere, ſuoſq. effectus ſortiri & obtinere. Ac ita in præmiſſis omnibus per ſupradictos, necnon alios quoſcunque Superiores & Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis necnon eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quauis cauſa & inſtantia, iudicari & definiri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. derog.

§. 18. Non obſtantibus præmiſſis, necnon conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis ſub quauis forma & expreſſione verborum conceptis, necnon prædictæ Vrbis iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, necnon indultis, atque litteris Apoſtolicis eidem Vrbi, ac dilectis filijs Populo Romano, necnon Gubernatori, Senatori, & Vicario Vrbis, atque Auditori Cameræ Apoſtolicæ huiuſmodi, necnon alijs Iudicibus, Superioribus & perſonis, ac Locis pijs, illorum quoque adminiſtratoribus ſub quibuſcunque tenoribus ac formis, necnon cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, atque alijs efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac efficaciſſimis, irritantibus quoque, & alijs decretis in genere vel in ſpecie, etiam Motu ſimili. necnon ex certa ſcientia, atque de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam iteratis vicibus, necnon alias quomodolibet, & quandocunque conceſſis, confirmatis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorum quoque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, necnon expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi perinde ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, necnon forma in illis tradita obſeruata inſerti forent præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe harum ſerie derogamus, necnon derogatum eſſe volumus & decernimus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Sanctio pœnalis.

§. 19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, innouationis, conceſſionis, roboris, adiectionis, mandati, ſuppletionis, ſtatuti, ordinationis, conceſſionis, indulti, inhibitionis, interdicti, ſingulorum decretorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare, &c.

Dat. P. An. 5. die 30. Decẽ.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, tertio Cal. Ianuarij, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Quan-

XLVIII.

Quando S.R.E. Cardinales Diaconi, ad ordinem Preſbyteratus tranſeuntes, locum obtineant ante illos Cardinales Presbyteros, qui poſt eos ad Cardinalatum aſſumpti fuerunt.

Alia de Cardinalibus tam Diaconis quam Presbyteribus, eorumq. munere & electione, plene notans ſup. in Sixti V. conſt. 50. Poſtquam. fol. 560. lib. 2.

Edita An. D. 1597.

Declaratio quo ad Diaconos præſentes.

SAnctiſſimus D.N.D. Clemens Papa VIII. Decreuit, vt qui in præſentia Cardinales Diaconi exiſtunt, ſi in ordine Diaconatus per integrum decennium à die eorum promotionis ad Cardinalatum perſeuerarint, tranſeuntes ad ordinem Presbyteratus, locum obtinere valeant ante omnes illos Cardinales Presbyteros, qui poſt illos ad Cardinalatum aſſumpti fuerint. dummodo decem ſaltem Cardinales Diaconi in eodem ordine remaneant.

Declaratio quo ad Diaconos futuros.

§. 1. In poſterum vero Cardinales Diaconi promouendi, eodem priuilegio potiantur, vno hoc excepto, quod ipſis decennij tempus, non à die quo ad Cardinalatum euecti fuerint, ſed à die quo ad ordinem Presbyteratus promoueri potuerint, currere incipiat.

Actum P.A. 6 die 18. Aug.

Actum Romæ apud Sanctum Marcum, die Lunę decima octaua Auguſti, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, In Conſiſtorio ſecreto.

XLIX.

Cõfirmatio, & extenſio conſtitutionũ editarũ contra extrahentes de Statu Eccleſiaſtico animalia, fruges & frumenta etiam ex bonis Eccleſiaſticis collecta. Et contra mercantes, vel retinentes in d. Statu ſal exterum; Baronesq. ab eorum ſubditis ementes frumentum vltra ſuum vſum neceſſarium vnius anni.

Hæ conſtitutiones hic enunciatæ, in apoſtillis ſunt indicatæ, ibi videas. Iſta autem bulla approbata eſt, & ampliata à S.D.N. Paulo V. in conſtit. 10. Inter. vbi etiam notabis.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1597.

Proœmium.

FRumenti penuriam, non tam Dei iudicio à quo iuſte pro peccatis noſtris affligimur, quam hominum auaritia, ac deteſtabili frumentario quæſtu, in locis maxime ditioni noſtræ temporali ſubiectis innaleſcentem, eiuſque pretium hoc præcipue anno falſis rumoribus, ac diuerſis artibus nimis adauctum conſpicientes, in hoc vnum præcipue incumbendum duximus, vt ſubditi noſtri, ac pauperes huius Almæ Vrbis noſtræ, quos paterna charitate complectimur, quantum in nobis erit ab iſta Annonæ charitate releuentur.

Multi extrahunt Frumenta, & Blada de Statu Eccleſiaſtico cõtra Gregorij XIII. conſtit. 50. Volẽtes ſupra fol. 420. lib. 2.

§. 1. Intelligentes itaque non ſine animi noſtri maxima perturbatione, quod quamplures, tam ex ipſiſmet ſubditis, quam alij propriæ ſalutis penitus immemores non obſtantibus tot conſtitutionibus per prædeceſſores noſtros, & præſertim fel. record. Gregorium XIII. ſuper prohibitione extrahendi Frumenta, & alia Blada extra Statum Eccleſiaſticum editis, ac pœnis in eis contentis, in dies maximam frumenti quantitatem extra dictum Statum nobis immediate ſubiectum, & ad ea loca, in quibus precium adauctum eſſe audiunt, vel per ſeipſos comportant, vel his qui illud exportaturi ſunt, ſcienter vendunt. & non ſolum propria ipſorum Frumenta, Bladaque quæ ex prædijs ſuis, propriaque induſtria, & arte colligunt, verumetiam quæ ab alijs, & præſertim pauperibus ruſticis, Operarijs & Agricolis, ac etiam ſubditis, ſi Barones ſint, vili pretio ex negotiatione compararunt, & congeſſerunt.

§. 2. Alij vero Frumenta prædicta, etſi non extrahunt, ita in horreis & foueis recondunt, ac concluſa ſupprimunt, vt quam Dei benignitas aliquando populis fertilitatem anni concedit, ipſi auare & ſordide perturbare, & vitiare non erubeſcunt, pœnas & cenſuras in conſtitutione per fel. recordat. Clementem Septimum, & Pium Papam Quintum prædeceſſorem noſtrum deſuper editis temere incurrentes.

Alij Frumenta recondita tenent contra bull. 5. Clemente VII. fol. 560 lib. 1 & bull. 19. Pij V. fol. 197. lib. 2.

§. 3. Alij autem ſumpta occaſione, quod aliquibus ab hinc annis, ob deuaſtationem Salinarum Ceruien. Miniſtri Cameræ, vt neceſſariam Salis quantitatem populis noſtris Status ſubminiſtrarent, illud ab exteris Regionibus conuehi fecerunt, credentes ad inſtar Cameræ idem ſibi licere in præiudicium Cameræ noſtræ & animarum ſuarum perniciem, dictum ſal exterum & mercari & vendere, eoque vti temere audent, nulla habita ratione pœnarum in conſtitutione per fel. recordat. Gregorium XIII. prædeceſſorem noſtrum, contra inobedientes in huiuſmodi materia inflict.

Alij ſal exterum, mercantur contra bullã 49 Gregorij XIII. fol. 419. lib. 1.

§. 4. Vt his igitur malis radicitus euellen. noua remedia adhibeantur, & quos charitatis vinculo potius quam pœnarum ſeueritate in officio huc vſque continere fruſtra ſtuduimus, indignationis noſtræ, ac legum & Magiſtratuum ſeueritas, iuſtitiæque gladius, ac debitas luendi pœnas timor exterreat, ac penitus ab his cohibeat, hac præſenti & perpetuo valitura conſtitutione, omnes & ſingulas conſtitutiones, à Gregorio Decimotertio, Pio Quarto, Pio Quinto, Clemente Septimo, & quibuſuis alijs Rom. Pont. prædeceſſoribus noſtris ſuo cuiuſque tempore, ſuper manutentione Annonę, contra extrahẽtes Frumenta, Blada, Legumina, & omnia alia cuiuſuis generis commeatus, ac mercantes ſal exterum, & alios ſupra nominatos, & infra dicen. editis, pœnaſque etiam priuationis Feudorum, ac confiſcationis aliorum quorumcunque bonorum, quo ad Domicellos & Barones, & amiſſionis Frumenti, Bladorum, Salis & animalium, ac ſcutorum quinque pro qualibet ſalma dicti Frumenti, ac duorum pro quolibet capite animalium, quo ad omnes cum omnibus alijs & ſingulis in eis contentis, quo ad ea quæ præſentibus non aduerſentur, & excepta excommunicationis ſententia, quæ cum ad medelam & ſalutẽ inuenta ſit, ne animarum perniciem & interitum afferat, tam ex ſupra expreſſis caſibus, quam in emendo Frumenta, & alia vltra vſum, conſulto tollen. & ſubmouen. duximus, ex certa ſcientia noſtra approbantes & innouantes, illarumque omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis haberi volentes.

Hic itaque Pont. bullas Gregorij 13. Pij IV & Pij V & Clemen. VII & aliorũ deſuper editas approbat cũ pœnis ibidẽ appoſitis excõmunicatione excepta.

Aduerte S.D.N. Paulũ V. innouaſſe ea cõmunicatione quo ad extrahentes, in ſua bulla cit. in rubr.

§. 5. Vniuerſis & ſingulis tenore præſentium interdicimus, ne ſub indignationis noſtræ, & ſub iam dictis pœnis, nempe quo ad Barones, Domicellos, Feudatarios, & ſubditos noſtros, quacunque etiam Ducali dignitate fulgentes, priuationis Feudorum, ac confiſcationis aliorum bonorum & rerum quarumcunque. quo vero ad alias priuatas perſonas cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis, vltra amiſſionis Frumentorum, Bladorum, Leguminum, & animalium illa quomodolibet deferendum, necnon quinque ſcutorum pro qualibet ſalma, & duorum ſcutorum pro quolibet capite animalis, triremium pro prima vice ad decennium, ac deinde ſub capitis, ſiue extremi ſupplicij, & confiſcationis omnium bonorum, ipſo facto & abſque alia declaratione incurren. pœnis, Triticum, Ordeum, Legumina etiam, ac omnis generis Frumenta, fruges, & animalia etiam ex bonis Eccleſiaſticis collecta, à Terris & Locis dicti Status noſtri Eccleſiaſtici, abſque expreſſa noſtra, & à nobis obtenta in ſcriptis manu noſtra, ſeu ſucceſſorum noſtrorum ſolum ſignata licentia, extrahere ſeu extrahi facere, vel extrahentibus vendere, neue dictum ſal exterum vndecunque intra Eccleſiaſticæ noſtræ ditionis temporalis fines comportare, aut vendere, vel quoquo modo mercari, retinere, vel eo vti audeant vel præſumant.

Aliasq. pœnas infligit.

§. 6. Baronibus autem, Ducibus aut Domicellis prædictis, ne ab eorum ſubditis, per ſeipſos vel per interpoſitam perſonam, Frumenta & Blada, vel Legumina, præterquam pro ſuo, ſuarumque familiarium vnius duntaxat Anni vſu emant, ſub iam dictis omnibus, ac etiam capitis pœnis ſtatuimus atque decernimus.

Baronibus ꝓhibet Frumẽta, Blada & Legumina vltra vſum Anni à vaſſallis emere etiam ſub pœna capitis.

Camerario & Præfecto Annonæ in illis dictionem in contrauenientes conceditur.

§. 7. Mandantes dilectis filijs, noſtro & S.R.E. Camerario, & Annonæ Præfecto, quatenus contra prædictos delinquentes, ſeu in flagranti fuerint reperti, ſiue ad Curiã denunciati fuerint, vel alias etiam ſecreto delati, ex officio ad executionem prædictarum pœnarum irremiſſibiliter procedant & procedi mandent, & faciant, & quoties opus fuerit bona confiſcata, feuda deuoluta declarẽt, eaq. Fiſco, & Cameræ noſtræ actualiter incorporari faciant.

Clauſulas derogatorias appoſite.

§. 8. Non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcunque.

Dat. P. An. 6. die 13. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die decimatertia Septembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

L.

Inſtitutio trium Nouitiatuum vel Seminariorum in tribus Monaſterijs Ordinis S. Baſilij in Italia, cum aſſignatione ſubuentionis, per Commendatarios ipſorum Monaſteriorum eis annuatim præſtandæ.

In Regnis autem Hiſpaniarum, vide locorum inſtitutionem, quam præfiniuit iſte Pontif. cum regulis reformationis infra in eius conſtitut. 103. Altiſſimi. vbi cætera remiſſiue indicabo.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1597.

Inſtitutio trium Nouitiatuum pro Nouitijs Ordinis S. Baſilij in Italia.

Quoad recipiendos & educan. Nouitios, vide ordinationem eius in conſt. 89. In ſupremo.

Aſſignatio annuæ ſubſidij eis prædictis à Commendatarijs Monaſteriorum d. Ordinis.

CVm ad ſubleuandum Ordinem S. Baſilij, tria eiuſdem Ordinis Seminaria, ſeu tres Nouitiatus, in quibus adoleſcentes & Nouitij, litteris Græcis & Latinis operam dent. Vnum videlicet in Sicilia, & in Monaſterio magno nuncupato S. Saluatoris Meſſanen. dicti Ordinis; alterum vero in Regno Neapolitano; & tertium in Monaſterio Gryptæ Ferratæ, in Agro Romano nullius diœceſis, ſeu in Monaſterio in Vrbe prope diem erigendo inſtitui valde expediat.

§. 1. Nos quibus ſummopere cordi eſt, modis omnibus Deo iuuante efficere, vt eius Ordinis Religioſi, in dies optatos & felices in vijs Domini progreſſus faciant, atq. vberes in Eccleſia Dei fructus more maiorum ſuorum, & præcipue Sancti eorum Patris & Patriarchæ Baſilij proferant, omnibus & ſingulis Commendatarijs quorumcũq. Monaſteriorum, Prioratuum, & aliorum Regularium locorũ dicti Ordinis in Sicilia, Calabria, & alijs Italiæ partibus, in quibus nimirum Seminaria Eccleſiaſtica Latina non ſunt, ſeu etiam ſi erecta ſint, ijs per dictos Commendatarios, portio aliqua actu non perſoluitur, conſiſtentiũ, quauis illi dignitate, auctoritate & conditione, etiã Cardinalatus honore præfulgeant, in virtute ſanctæ obedientiæ, harum tenore præcipimus & mandamus, vt eam omnem ratam portionem vel pecuniam, quam ipſi ratione Commendarum, Monaſteriorum, Prioratuum & locorũ huiuſmodi, Seminarijs Eccleſiaſticis Latinis pro quolibet centenario, ſingulis annis perſoluere tenẽtur, quatenus ibidem Seminaria Latina huiuſmodi non ſint, aut ipſi dictis Seminarijs Latinis contributionem aliquam actu nõ perſoluant, de cætero perpetuis futuris temporibus, Procuratori ſeu Procuratoribus dictorum Seminariorũ, ſeu Nouitiatuum à dilecto filio Theodoro moderno ac pro tempore exiſtente Abbate Generali Congreg. Italiæ Ordinis præfati, ſeu à Capitulo generali eiuſdem Ordinis pro tẽpore deputatis & deputãdis, pro ſubſtentatione & manutentione dictorum Seminariorum, ſeu Nouitiatuũ Ordinis huiuſmodi, ad omnem illius, vel illorum requiſitionẽ, ac omni & quacunq. excuſatione mora & dilatione poſtpoſitis, perſoluere debeant & teneantur. Quos Cõmendatarios à ſolutione ratæ ſeu portionis vel pecuniæ huiuſmodi eiſdem Seminarijs Latinis in poſterum faciẽdis, per petuo eximimus & liberamus. Necnon Procuratori ſeu Procuratoribus, ſic vt permittitur deputatis aut deputandis, eam omnem ratam ſeu portionem vel pecuniam ab ipſis Commendatarijs, ſeu eorum affictuarijs propria auctoritate exigendi, leuandi, ac in vſus dictorum Seminariorum, ſeu Nouitiatuum conuertendi, licentiam & auctoritatem per præſentes tribuimus & impertimur.

Applicatio beneficiorum ſpectantium ad collationem Conuentus & Capituli S. Saluatoris, pro Nouitiatu d. Monaſterij S. Saluatoris.

§. 2. Quoniam vero extant quædam beneficia ſimplicia Eccleſiaſtica, regularia ſiue ſecularia, tam in Siciliæ quam in Calabriæ Prouincijs, quæ ad Capituli ſeu Conuentus Monachorum dicti Monaſterij Sancti Saluatoris liberam collationem, ſeu prouiſionem ſpectant & pertinent, quorum quidem aliqua tantum nunc reperiuntur vnita ſeu applicata Seminario, ſeu Nouitiatui eiuſdem Monaſterij, cætera vero cum vacant à dicto Capitulo & Conuentu libere conferuntur. Idcirco nos eorundem beneficiorum non vnitorum qualitates, ſituationes, confines, vocabula, inuocationes, veroſque annuos valores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illa omnia & ſingula, cum primum per ceſſum vel deceſſum, aut alias quouis modo vacauerint, dummodo dictorum beneficiorum collatio ſeu prouiſio ad prædictũ Capitulum, ſeu Conuentum Monachorum dicti Monaſterij Sancti Saluatoris libere ſpectet & pertineat, prædicto Seminario, ſeu Nouitiatui perpetuo annectimus, vnimus & incorporamus.

Approbatio vnionum & applicationum factarum.

§. 3. Et eorum quæ hactenus vnita, applicata ſeu incorporata ſunt, vnionem, applicationem & incorporationem, eadem auctoritate noſtra confirmamus & approbamus.

Facultas Procuratoris d. Nouitiatus capiendi poſſeſſionẽ d. beneficiorũ, & eorũ fructus exigendi propria auctoritate.

§. 4. Ita quod Procuratori dicti Nouitiatus liceat propria auctoritate, eorundem beneficiorum, & illorum bonorum ac illis annexorum poſſeſſionem, ſeu quaſi, ex nunc prout ex tunc, cum vt præfertur vacauerint, dicti Seminarij aut Nouitiatus nomine, libere apprehendere, & cum vnioni locus factus fuerit, eorum fructus, redditus & prouentus propria auctoritate perpetuo exigere, percipere & leuare, ac in Seminarij ſeu Nouitiatus huiuſmodi vſus & vtilitatem conuertere, alicuius licentia ſuper hoc minime requiſita.

Clauſ. præſ.

§. 5. Decernentes, vnionem annexionem & incorporationem aliaque præmiſſa, perpetuo valida & efficacia fore & eſſe, nec per quaſcunque noſtras & pro tempore exiſtentium Romanorum Pontificum, etiam in craſtinum aſſumptionis ad Apoſtolatus apicem editas & edendas, conſtitutiones & regulas, etiam vnionum effectuum non vnitarum reuocatorias, reuocari, aut ſub ijs comprehendi. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & diffiniri debere. necnon irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 6. Non obſtantibus noſtra de vnionibus committendis ad partes, vocatis quorum intereſt, & exprimendo vero valore, ac Lateranen. Concilij nouiſſime celebrati, vniones perpetuas niſi in caſibus à iure permiſſis, fieri prohibentis, alijſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſteriorum & Ordinis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus.

Exemplorum fides.

§. 7. Volumus autem quod præſentium tranſumptis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis; & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 6. die 10. Oct.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die decima Octobris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

Con-

L I.

Confirmatio & innouatio gratiarum & priuilegiorum omnium, etiam per viam communicationis conceſſorũ Ordinibus tam Fratrum Minorum Regularis Obſeruantiæ, quã S. Claræ, & Tertij Ordinis de Pœnitentia S. Franciſci, in communione & ſub tribus votis eſſentialibus viuentium, in his quæ Concilio Tridentino, & decretis Fratrum Reformatorum non aduerſantur.

Eiuſmodi confirmationes plerique prædeceſſores, & ſignanter Clemẽs VII. Paulus IV. Gregorius XIII. & Sixtus V. ediderunt, ſed illas conſulto prætermiſſis, hanc poſuit vti pleniorem. Regulam vero & alia de Ordine S. Franciſci, vide ſup. apud conſt. 5. Honorij III. Solet. vbi plene notaui. fol. 46. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1597.

Ordinis Fratrum Minorũ de Obſeruantia commendatio.

Ratio Paſtoralis officij noſtri exigit, atque efflagitat, vt quorum Religionem, ac virtutem Sedi Apoſt. totique Eccleſiæ non modo illuſtrem, & præclaram, ſed vtilem etiam, ac neceſſariam eſſe animaduertimus, eoſdem noſtris, & eiuſdem Sedis Apoſt. honoribus, ac beneficiis libenter proſequamur. Cum vero ex bonis, & commodis ſpiritualibus Ord. Mendicantium, ea longe, lateq. pateant, ſemperq. patuerint, quæ à ſupero Ordine Fratrum Minorum de Obſeruantia, ab ipſis fundatæ Religionis initijs, in omnes Chriſtianæ Reipub. Prouincias profluxerunt, quotidieq. profluunt, & promanant, faciendum nobis eſſe ſtatuimus, vt in eodem Ordine, noſtris & Sedis Apoſt. gratijs atque muneribus honeſtando, nihil Romanorum Pont. prædeceſſorum noſtrorum benignitati ac ſtudio concedamus.

Plurimarum gratiarum, & indultorũ à multis Rom. Pontif. conceſſio.

§. 1. Cum igitur pro parte dilecti filij Io. Bapt. Moles Commiſſarij Generalis in Romana Curia Vltramõtanę Familiæ prædicti Ord. de Obſeru. nobis expoſitum fuerit, ex ipſius Sedis benigna dignatione prouenire, vt Romanus Pont. quandoque pręde ceſſorum ſuorum Roman. Pont. geſta innouet, ac Apoſtolica auctoritate innouata & reſtaurata muniat & fulciat, & in priſtinum ſtatum reponat ac reducat, necnon propterea nonnulli Romani Pont. pręde ceſſores noſtri quaſdam gratias, conceſſiones, indulgentias & peccatorum remiſſiones, abſolutiones etiam plenarias, libertates, prærogatiuas, fauores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, multaque alia priuilegia, & indulta, tam prædictis Fratrum Min. quam S. Claræ, ac Tertio de Pœn. nuncupato Ordinibus, illorumq. Superioribus, Fratribus, Monialibus & Sororibus, ac vtriuſq. ſexus perſonis, & Monaſterijs, Domibus, Eccleſiis & Locis quibuſcunque dictorum Ordinum nunc & pro tempore exiſtentibus, in genere vel in ſpecie, etiam per modum communicationis, ſiue extenſionis priuilegiorum, alijs Ordinibus eorumq. Domibus & Eccleſiis, & vtriuſque ſexus perſonis Ordinum Mendicantium & non Mendicantium exiſtentibus conceſſorum, conceſſerunt, aut iam conceſſa confirmarunt & approbarunt, prout in ſingulis conceſſionibus, declarationibus, & litteris eorundem prædeceſſorum expeditis plenius dicitur contineri.

Generalis Commiſſarij pro eorũ confirmatione petitio.

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, illa quæ ſępius Apoſtolica auctoritate prædicta munita exiſtunt, maiorem obtineant roboris firmitatẽ, pro parte prædicti Io. Baptiſtæ Moles, nobis fuit humiliter ſupplicatum, vt prædictis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, fauoribus, conſeruatorijs, declarationibus, facultatibus, diſpenſationibus, gratijs, conceſſionibus, indulgentijs & indultis, pro illorum obſeruantia, noſtræ approbationis robur adijcere, aliaſque in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Huius Pontificis approbatio, in his quę Conc. Trid. nõ aduerſantur, vel decretis Fratrũ Reformatorũ.

§. 3. Nos igitur, qui omnium votis, præſertimq. illorum qui ſub ſuaui Religionis iugo, diuinis laudibus, & Chriſtianę Religionis augmento incumbẽtium perſonarum tranquillitati & commoditati conſulunt, libenter annuimus, eaque fauoribus proſequimur opportunis, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, quæcunque præmiſſa, ac omnia & ſingula alia priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conſeruatorias, declarationes, facultates, diſpẽſationes, gratias, conceſſiones, indulgentias & indulta ſpiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis, & extenſionis inter ſe & cum alijs Ordinibus Mendicantibus & non Mendicantibus, eiuſdem Fratrum Minorum Regularis Obſeruantiæ, & S. Claræ, & de Pœnitent. Tertio Ordinibus, etiam in Congregatione ſub trium votorum ſubſtantialium profeſſione, & eorundem Superiorum Ordinis Minorũ Regularis Obſeruãtiæ huiuſmodi obediẽtia degentibus, ipſorumque Superiorum Fratribus, Monialibus, Sororibus ac vtriuſque ſexus etiam ſingularibus perſonis, necnon Monaſterijs, Domibus, Eccleſijs & Locis quibuſcunque in genere & in ſpecie, etiam per ſolam ſignaturam, etiam viuæ vocis oraculo, vt præfertur, aut alias per eoſdem Romanos Pontifices pręde ceſſores noſtros, ac nos & Sedem prædictam ſub quacunque forma & expreſſione verborum conceſſa, ac etiam iteratis vicibus approbata, necnõ omnibus & ſingulis in eis forſan contentis clauſulis, decretis & declarationibus quibuſcũque, ac ſingulas deſuper etiam pluribus vicibus cõfectas litteras, & in eis contenta & inde ſequuta quæcunque illorum omnium tenores & formas datas, effectus & decreta in illis appoſita, acſi de verbo ad verbum inſererentur, & in his eſſent inſerta, præſentibus pro ſufficiẽter expreſſis habentes, dicta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ex certa ſcientia (in his omnibus, in quibus decretis Concilij Tridentini non aduerſentur, ſaluis etiam decretis à nobis in fauorem Fratrum Reformatorum conceſſis) approbamus & confirmamus, ac innouamus, perpetuamq. roboris firmitatem obtinere, & firmiter obſeruari, necnon Ordinibus Fratrum Minorum Regularis Obſeruantiæ, & Sanctæ Claræ, ad Tertio de Pœnitentia nuncupato, etiam in Congregat. ſub obedientia Fratrum Minorum de Obſeruantia huiuſmodi degen. Superioribus Fratribus Monialibus etiam Tertiarijs nuncupatis, Sororibus, Perſonis, Monaſterijs, Domibus & Eccleſijs & Locis prædictis, etiam per modũ communicationis, & extenſionis huiuſmodi ſuffragari, illiſq. frui, vti & gaudere, quando & quoties opus fuerit, poſſe & debere, in iudicio & extra, ac etiam in foro conſcientiæ, in omnibus & per omnia, acſi ſpecialiter & expreſſe eiſdem Fratrum Minorum, & S. Claræ, & Tertio de Pœnitentia Ordinibus per nos conceſſa fuiſſent, decernimus. Supplentes omnes & ſingulos iuris & facti, ac ſolemnitatum etiam de iuris neceſſitate, aut alias quomodolibet requiſitarum, forſan omiſſarum, & alios quoſcunque defectus, ſiqui forſan interuenerint in eiſdem.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Mantuæ, & Toy, Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per eaſdem præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, faciãt auctoritate noſtra præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, plenum eorum effectum ſortiri, illiſque omnes, quos concernunt, pacifice frui & gaudere. Non permittentes quenquam deſuper contra præſentium tenorem ſub quouis pretextu & cauſa, etiam defectu intentionis noſtræ per quoſcunque quomodolibet indebite moleſtari, quinimmo quicquid in contrarium attentari vel fieri cõtinget, omnia ſemper in priſtinum reponi. Contradictores quoslibet & rebelles, etiam per quaſcunque, de quibus eis videbitur, cẽſuras & pęnas Eccleſiaſticas, & alia opportuna iuris & facti remedia, appellatione quacunq poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis, ſeruatis proceſſibus etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiã ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Sicq. per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, ac S. R. E. Cardinales, necnon ſacri Palatij Apoſtolici cauſarum Auditores, ſublata eis quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari & diffiniri debere. — Executorum huius conſt. deputatio.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio Generali de duabus dictis, dummodo vltra — Clauſ. derog.

tres dictas aliquis præſentium vigore ad iudicium trahi non poterat, alijsq. Apoſtolicis conſtitutionibus, ac Prouincialibus & Capitularibus ſtatutis & conſuetudinibus, etiã iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam in forma breuis per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam nos & Sedem prædictam, etiam Motu proprio, ac ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſuis irritatiuis, annullatiuis, caſſatiuis, etiam priuilegiorum eorum reuocatiuis, reſtrictiuis, reſeruatiuis, exceptiuis, reſtitutiuis, declaratiuis, mentis atteſtatiuis, ac derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis quomodolibet, etiam pluries conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, etiam quod in eis caueatur expreſſe, quod illis nullatenus, aut non niſi ſub certis modo & forma derogari poſſet, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, Motu, ſcientia, & auctoritate ſimilibus derogamus. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim, ab eadẽ ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Verum quia difficile foret præſentes litteras ad ſingula quæque loca, in quibus forte opus eſſet, deferri volumus, & pariter Apoſtolica auctoritate decernimus, quod illarum tranſumptis manu alicuius ex Secretarija cuiuſuis prædictorum Prælatorum Generalium, ac Romanæ Curiæ Commiſſarij, & ſuorum ſucceſſorum, aut Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo officij alterius eorundem, aut alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, ſeu Curiæ eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P.An.6. 20. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſima Decembris 1595. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

L I I.

Acceptatio deuolutionis Ducatus Ferrariæ, mox recuperati, eiusq. & redditium incorporatio Reuer. Cameræ Apoſt. ac ſubiectio bullæ Pij V. de Terris S. R. E. non infeudandis.

Hæc Pij V. conſtitutio eſt num. 35. ſup. fol. 221. lib. 2. vbi de ſua materia plene dixi.

Edita An. D. 1598.

SAnctiſſimus in Chriſto pater & Dominus noſter Dominus Clemens diuina prouidentia Papa Octauus.

Ferrario Ducatus ad R. Cam. Apoſt. deuolutum eſt per obitũ Alphonſi Ducis abſq; aliqua declaratione.

§.1. Quoniam per obitum Alphonſi Eſtenſis Ferrariæ Ducis, Ducatus & Status Ferrariæ, cum omnibus Ciuitatibus, Terris, Caſtris, Fortalitijs, Portubus, locis, membris, iuriſdictionibus, iuribus, ac alijs annexis & connexis, de quibus à Sede Apoſtolica & ſuis prædeceſſoribus Rom. Pontificibus, idem Alphonſus, ſiue eius anteceſſores, inueſtiti fuerunt, ſeu alios quomodolibet illos & illa à Sede præfata tenuerunt & habuerunt, ad eandem Sedem & Cameram ſuam Apoſtolicam, tum ex forma inueſtiturarum, ſeu aliarum conceſſionum de eis factarum, tum vigore conſtitutionis fel. record. Pij Papæ Quinti prædeceſſoris editæ ſub dat. 4. Calend. Aprilis, Anno incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, Pontificatus ſui Anno ſecundo, reuerſi & reuerſa, & deuoluti ac deuoluta exiſtunt, & vtile eorum dominium cum directo conſolidatum eſt, etiam abſque aliqua alia vlteriori acceptatione, declaratione, ac poſſeſſionis apprehenſione, & alias iuxtà præfatam conſtitutionem Pij V. ad quam in omnibus & per omnia, & in omnibus eius partibus relationem haberi voluit.

Hic tamen Pont. d. deuolutionẽ acceptauit.

§.2. Nihilominus pro potiori cautela, & iura iuribus addendo, & conſtitutioni inhærendo, de venerabilium fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium conſilio pariter & aſſenſu, Statum & Ducatum prædictum cum omnibus Ciuitatibus, Terris, Caſtris, Fortalitijs, Portubus, locis, membris, & alijs annexis & connexis, per obitum præfati Ducis Alphonſi, ſeu alias ad eandem Sedem deuolutũ, & deuoluta, & vtile illorum dominium cum directo conſolidatum eſſe declarauit, & huiuſmodi reuerſionem, deuolutionem, & vtilis cum directo dominio conſolidationem acceptauit, ipſumq. Ducatum & Statum Ferrariæ, cum omnibus ſupradictis, Sedi Apoſtolicæ & Cameræ reuerſum, vnitum, & incorporatum eſſe, ac cenſeri decreuit & declarauit omni meliori modo.

Et d. Ducatũ d. Cameræ incorporauit, & SS. Petro & Paulo dicauit.

§.3. Et quatenus opus ſit eundem Ducatum & Statum, de nouo eidem Sedi & Cameræ vniuit & incorporauit, & diſpoſitioni conſtitutionis præfatæ Pij V. ſubiacuiſſe, & ſubiacere, ſimiliter decreuit & declarauit, Deoque Omnipotenti, Beatæ Virgini, ac SS. Apoſtolis Petro & Paulo, perpetuo tribuit & dedicauit.

Actã P. A. 6. 19. Ianuarij.

Die 19. Ianuarij 1598. apud S. Petrum, in Conſiſtorio ſecreto, Romæ.

Sequitur alia eiuſdem declaratio & applicatio.

Edita An. D. 1598.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens diuina prouidentia Papa Octauus.

Idem Pont. Deo agit gratias de recuperatione d. Ducatus.

§.4. Dixit Ducatum & Statum Ferrariæ iam fuiſſe recuperatum, idq. ſola Dei Omnipotentis miſericordia factum eſſe, & propterea illi ingentes eſſe gratias agendas, præſertim cum id abſque vlla ſanguinis effuſione contigerit.

Iteratoq. illũ Cameræ Ap. incorporauit cũ fructibus & B. Mariæ, & SS. Apoſt. Petro & Paulo conſecrauit.

§.5. Et iterato vt magis enixam, & exploratam eius voluntatem oſtendat, iura iuribus addendo, Ducatum & Statum præfatum, omneſque illorum redditus, eidem Sedi & Cameræ Apoſtolicæ vniuit & incorporauit, & diſpoſitioni conſtitutionis Pij V. editæ ſub dat. 4. Calen. Aprilis, Pontificatus ſui Anno ſecundo, ſubiacuiſſe, & ſubiacere ſimiliter decreuit, Deoq. Omnipotenti, Beatæq. Mariæ Virgini, & SS. Apoſtolis Petro & Paulo quorum ope id factum fuit, perpetuo addixit & conſecrauit.

Actã P. A. 7. 11. Februar.

Romæ apud Sanctum Petrum, die vndecima Februarij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo octauo.

L I I I.

Iuriſdictio & facultates S. R. E. Cardinalis de latere Legati in Alma Vrbe dimiſſi, ob diſceſſum Summi Põtificis verſus Ciuitatem Ferrariæ, & alia loca Status Eccleſiaſtici.

Huiuſmodi legationum bullas tres tantummodo de quamplurimis in hoc opere ponendas duxi, vt ſupra fol. 637. lib. 1. tibi ſignificaui in Pauli III. conſt. 16. Licet.

Edita An. D. 1598.

C L E M E N S   P A P A   V I I I.
Venerabilis Frater, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

LIcet poteſtatis plenitudo deſuper nobis commiſſa ſit, & vniuerſi gregis Dominici, diuina diſponente clementia, curam habeamus, finem tamen humanæ poſſibilitatis excedere nõ valẽtes, conſiderantesq. quod circa ſingula per noſmetipſos Apoſtolicæ ſeruitutis debitum abſoluere non poſſumus, nonnunquam aliquos & præcipue Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales in ſollicitudinis noſtræ partem aſſumimus, vt ipſis vices noſtras ſupplẽtibus miniſterium nobis deſuper commiſſum, fauente pietate ſuperna, facilius & ſalubrius exequamur. Et quamuis ad cunctorum Chriſtifidelium Prouincias, Ciuitates, & loca paternum ſtudium & diligentiam adhibeamus, ad Almam Vrbem tamen noſtram, aciem

noſtræ conſiderationis paternis affectibus dirigentes, illã Ciues, incolas, & habitatores eiuſdem, tanquam peculiares filios, & deuotos diligentiori cura intuemur, & ſuper eorum felici regimine pacifico & tranquillo, vt præſeruentur à noxijs, & optatis perfruantur incrementis, ſpecialiter prouidere deſideramus.

Hic Pōtifex profecturus Ferrariam & alia loca ſui ſtatus, Legatū Romæ relinquit ſuum Audoe S.R. E. Cardinalem cum poteſtate.

§.1. Cum itaque ex grauiſſimis & vrgentibus cauſis animum noſtrum mouentibus, ad Ciuitatem & Ducatum noſtrum Ferrarien. ac alias Prouincias, Ciuitates, & loca temporalis ditionis Eccleſiaſticæ, dimiſſis in eadem Vrbe Palatij noſtri, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ cauſarum audientijs, necnon Gubernatore, ſeu Vicecamerario, ac Vicario, ſeu eius Locumtenente, & Senatore, & Dataria, & Cancellaria noſtra, cum plumbo, Capella, & eiuſdem Cancellariæ, & alijs Curiæ Romanę officialibus, nos conferre intendamus. Nos interim bono & felici Vrbis, & Romanæ Curiæ prædictarum regimini prouidere volentes, & ad te potiſſimum, quem etiam in magnis & arduis Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ negocijs verſatũ, eximia probitate & fidelitate, rerumque gerendarum experientia, & præcipua prudentia, ac integritate comprobatum habemus, mentem noſtram conuertentes, ac ſperantes, quod ea quæ tibi duxerimus committenda, gratia tibi aſſiſtente diuina, circunſpecte, prudenter, iuſte, & fideliter exequeris. Te in Vrbe prædicta, eiusq. territorio, & diſtrictu, ac Ciuitatibus, Terris, & locis illi adiacentibus, noſtrum & dictæ Sedis Legatum de latere, necnon omnium Tribunalium, & Officialium, ac Miniſtrorum etiam iuſtitiæ, tam in ſpiritualibus quam temporalibus, generalem & ſpecialem ſuperintendentem, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, vſque ad beneplacitum, vel ad eandem Vrbem redditum noſtrum duntaxat, creamus, conſtituimus, & etiam deputamus.

Almam Vrbē & in ea degētes etiā exēptos gubernandi &c.

§.2. Dantes tibi harum ſerie pariter & concedentes plenam, liberam, & omnimodam poteſtatem, & facultatem, ac auctoritatem Vrbem, Ciuitates, & loca prædicta cum eorum territorijs, diſtrictibus, & pertinentijs, necnon perſonas, ciues, habitatores etiam curiales, & ipſam Romanam Curiam ſequentes, ſeu ad eandem vndecunque venientes, dum in ea fuerint, ſeu in ea degentes, et incolas eiuſdem, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, pręeminentiæ, dignitatis, etiam Pontificalis fuerint, ac eiuſdem Romanæ Curiæ officiales exiſtant, etiamſi exemptos à quocunque Legationis officio prætenderent, noſtro et dictæ Romanæ Eccleſiæ nomine gubernandi, regendi & adminiſtrandi, ac prout cœleſtis gratiæ infuſio, & tua prudentia perſuadebunt, reformandi & corrigendi, occupata recuperandi, necnon illa & alia deformata in priſtinum & debitum ſtatum reducendi.

Cauſas criminales, via appellationis & recurſus cognoſcendi.

§.3. Cauſas ciuiles & criminales, eccleſiaſticas & ſpirituales, etiam beneficiales ac matrimoniales, & etiam prophanas, ad forum eccleſiaſticum & ſeculare quocunque iure ſpectantes, ac mixtas, intra terminos tuæ Legationis, & Vicariatus huiuſmodi, per viam appellationum quarumcunque, vel recurſus, vna cum negocio principali coniunctim vel diuiſim, vel alias prout tibi viſum fuerit, ac cum omnibus & ſingulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, per te vel alium ſeu alios audiendi, cognoſcendi, etiam ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, vt præfertur, & cum reiteratione terminorum ex ſtylo Curiæ, ſeu natura obſeruari conſuetorum, ac etiam cum illorum omiſſione, illasq. decidendi & terminandi.

Sententias quaſcunque exequendi.

§.4. Et quaſcunque ſententias, per te ſeu etiam alios Iudices quoſcunque latas, tam in Romana Curia quam extra eam, etiamſi in rem tranſiuerint iudicatam, executioni debitæ, cum decreto litterarum executorialium, ſeu mandati executiui, & cum inuocatione brachij ſecularis demandandi. Dictarum cauſarum cognitionem, terminationem, & executionem in caſibus recurſus, prout expedire iudicaueris, ſuſpendendi.

Curiales & officiales coercendi.

§.5. Ac etiam in ipſa Vrbe, quamdiu ab ea abſentes fuerimus, in quoſcunque Curiales, & ipſam Curiam ſequentes, & Officiales quoſcunque ipſius Curiæ noſtræ, ac quæcunque Vrbis Tribunalia, & ipſorum officiorum & Tribunalium Præſidentes cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis & conditionis fuerint, omnimodam iuriſdictionem, & generalem ac ſpecialem ſuperintendentiam exercendi.

Diſcordias componendi.

§.6. Necnon etiam inter Comites, Barones & Milites, Dominos temporales & nobiles, & perſonas alias ſeculares & eccleſiaſticas, necnon Communitates & Vniuerſitates, ac Populos, & omnes alios ſeculares diſcordes, & differentes, Vrbis, Terrarum, locorum, & diſtrictus prædictorum pacem & concordiam faciendi, & inter eos pro huiuſmodi pace & concordia inducias indicendi, ipſosq. ad eas, & ipſarum obſeruantiam quibuſcunque pœnis, diſtrictionibus, ſententiis & cenſuris, prout tibi videbitur compellendi. Concordes in vnitatis & charitatis vinculo conſouendi & confirmandi.

Rebelles, bannitos, & delinquentes puniendi.

§.7. Rebelles & delinquentes, ac eiuſdem Romanæ Eccleſiæ hoſtes, cenſuris & pœnis, tam eccleſiaſticis quã alijs etiam pecuniarijs, & corporis afflictiuis coercendi & corrigendi, ac ad noſtram & dictæ Romanæ Eccleſiæ vnitatem reducendi. Ac pręterea pro bannitorum & perditorum hominum profligatione & extirpatione, Tibi non ſolum in Vrbe & diſtrictu prædictis, ſed etiam in Prouincijs noſtris adiacentibus Patrimonij, Campaniæ, et Maritimæ, ac illarum Ciuitatibus, Terris, & locis quibuſcunque, noſtras vices & voces, ac omnimodam facultatem, poteſtatem, auctoritatem, & arbitrium contra quoſcunque bannitos, facinoroſos, eorumque receptatores, fautores, complices, & ſequaces, necnon contra Communitates, Vniuerſitates, ac Ciuitates, Terras & Caſtra intra terminos tuæ Legationis & Vicariatus huiuſmodi, & alios cuiuſcunque præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant Barones, Feudatarios, Duces, & quauis auctoritate fungentes, etiam extraiudicialiter, ac manu regia, & ſecundum voluntatem, beneplacitum, diſpoſitionem, ac arbitrium tuum, appellatione, recurſu, & reclamatione quibuſcunque remotis & reiectis, procedendi ad capturam, torturam, etiã nulla indiciorum decreta copia, aut aliquo præfixo termino ad defenſiones faciendas, illosque omnes & ſingulos puniendi, tam in rebus & bonis quam in perſonis, etiam vſque ad pœnam vltimi ſupplicii incluſiue. Ac ſententias quaſcunque corporales & vltimi ſupplicii, etiam in contumaciam, legitimis indiciis non præcedentibus, à quibuſuis Iudicibus latas ſtatim exequendi. Domos, vineas, poſſeſſiones, arces, fortalitia, mœnia, & alia quæuis bona rebellium & delinquentium deuaſtandi, demoliendi, ac publicandi. Coniunctos, affines, & conſanguineos delinquentium, & aliorum prædictorum ad illorum redemptionem cogendi. Præcipiendi Communitatibus, Domicellis, Baronibus, & particularibus perſonis, vt homines & animalia & alia neceſſaria pro bannitorum profligatione, & aliis neceſſitatibus ſine aliqua mercede accommodent. Ac præterea quoſcunque alios delinquentes pœnis pecuniariis, exilii, & relegationis, ac etiam vltimi ſupplicii puniendi, ac puniri mandandi & faciendi. Atque ſub eiſdem pœnis, ac priuationis præcipiendi Capitaneis, Ductoribus, Officialibus, & omnibus Militibus, tam Legionariis quam etiam ſtipendiariis, ad omnem requiſitionē tuam, ſeu à te deputatorum, ſine aliqua mercede ad arma capien. & ad loca ipſis imperata accedendum, pugnandum, loca inuadendum, renitentes occidendum, qui ſine licentia recedere non poſſint. Et in euentum quod dicti ſicarii, banniti, & delinquentes, vel alii inobedientes in aliqua ciuitate, caſtro, ſeu fortalitio, & alio quouis loco mediate vel immediate Sedi Apoſtolicæ ſubiecto reperiantur, ſi Communitas, Vniuerſitas, Barones et alii ad quos ſpectabit, eoſdem ſicarios & inobedientes, & alios quoſcunque etiam non culpabiles, ad omnem requiſitionem, ſeu tuorum Officialium, vinctos, in tuis vel eorundem Officialium manibus tradere recuſauerint, & ſeu reſtiterint, tormentis bellicis mœnia Ciuitatis, Oppidi, & Fortalitii huiuſmodi quatiendi, expugnandi, & vſque ad demolitionem violenter ingrediendi, etiamſi homicidia, & mortes non culpabilium accidentaliter inde ſecuta ſint, ſine vllo, tam ſpiritualium quam temporalium pœnarum incurſu. Necnon Tibi tuisq. Miniſtris, Officialibus, & Militibus, in omnes armatos & conuenticu-

ticulas, niſi ſtatim ſe in dictorum Miniſtrorum manibus dedant, impetum faciendi, & contra reſiſtentes prædictos ſeu fugientes archibuli exonerandi, nec propterea de morte ſecuta teneantur. Nouas quoq; taleas & nominationes, pro bannitorum & facinoroſorum extirpatione, expenſis Cameræ Apoſtolicæ ad tuum libitum imponendi. Quoſcunque etiam Principes, Duces, Barones, Ciuitates, Caſtra, Communitates & Vniuerſitates, auſu temerario conatibus tuis quocunque modo ſe opponentes, anathematis gladio feriendi, illos inuadendi, exercitum cogendi, ac contra eos, vt publicos hoſtes pugnandi. Ducatibus, Principatibus, Baronijs, & feudis, priuilegijs, ac bonis illos perpetuo priuandi, ſpoliandi, eorumq. Ciuitates, Caſtra, loca, & feuda quæcunque Cameræ noſtræ Apoſtolicæ perpetuo vniendi, applicandi, & incorporandi ipſo facto abſque alia Iudicis declaratione. Necnon cum quibuſuis Principibus vicinis & longinquis ſuper remiſſionibus bannitorum & aliorum delinquentium hincinde conuentiones faciendi. quæ poſtquam factæ fuerint, à nobis & Sede Apoſtolica approbata cenſeantur, prout ex nunc approbamus. Atque à Communitatibus & Vniuerſitatibus quarumcunque ciuitatum & locorum frumentum, vinum, ſtramina, & alia victui neceſſaria arbitrio tuo, ſubminiſtrari faciendi. Atque omnia & quæcunque delicta contra quaſcunque perſonas, tam eccleſiaſticas quam ſeculares commiſſa, etiam in crimine læſæ maieſtatis, exceptis tamen contentis, iuxta diſpoſitionem iuris communis in primo capite, ſecuta vel non ſecuta condemnatione notoria vel occulta, etiam eorum quibus taleæ & nominationes impoſitæ fuerunt, etiam elapſo anno remittendi. Non obſtantibus fel. rec. Pij Papæ Quinti, & alijs conſtitutionibus Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de bannitis loquentibus, quibus ad tuum libitum derogare poſſis, ipſosq. delinquentes ad ſuum ſtatum, & honorem reſtituendi, in omnibus caſibus gratiandi & componendi, etiamſi ſint rebelles & diffidati (impoſito tamen illis donec pacem habuerint, arbitrio tuo, exilio à loco commiſſi delicti. Ac ſaluosconductus ad libitum prædictis concedendi, atque omnia alia in præmiſſis omnibus & ſingulis, ac circa ea neceſſaria & opportuna, ac tibi benemiſa, etiam ſpeciali nota digna, quæ Nos ipſi facere poſſemus, faciendi, mandandi, & exequendi, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium damus, tradimus, atque concedimus. Volumus autem & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod præmiſſorum occaſione, irregularitatis labem ſiue notam minime incurras, nec incurrere cenſearis.

Clauſulæ contrariorum ſublatiua.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quorumcunque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorũ conſtitutionibus & ordinationibus, ac quarumcunque Ciuitatum, Terrarum, locorum, Communitatum, & Vniuerſitatum ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis quibuſcunque perſonis, etiam Pontificali, Ducali, & quauis alia dignitate præditis ac fulgentibus, quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamſi de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis. ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales eadem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, ad effectum præſentium, ſpecialiter & expreſſe, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine derogamus, contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Facultas conferendi certa beneficia.

§.9. Cæterum, vt erga perſonas noſtri & Apoſtolicæ Sedis deuotas, te gratioſum ac liberalem valeas exhibere, tibi, vt quæcunque beneficia eccleſiaſtica ſimplicia duntaxat, ac perſonalem reſidentiam non requirentia, quorum fructus, redditus, & prouentus ſecundum communem æſtimationem verum annuum valorem vigintiquatuor ducatorum auri de Camera non excedant, in Alma Vrbe noſtra, & in illius diſtrictu, durante tua legatione huiuſmodi, vacatura (illis quæ ad collationem alicuius ex venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, reſpectu Epiſcopatuum, titulorum, ſeu diaconiarum, aut etiam indultorum, vel alias quocunque modo pertinent duntaxat exceptis) quorum collatio & prouiſio diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel alias ex quacunque cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda, præterquam ratione familiaritatis noſtræ, aut Cardinalium viuentium, generaliter reſeruata, ſeu ex quauis generali reſeruatione affecta fuerint, quibuſuis perſonis idoneis, quibus tibi videbitur, etiam quæcunq;, quotcunque, & qualiacunque, inuicem tamen compatibilia beneficia eccleſiaſtica, obtinentibus & expectantibus, auctoritate Apoſtolica conferre, & de illis prouidere pariter, libere & licite poſſis & valeas, facultatem & auctoritatem ſimiliter concedimus & indulgemus. Decernentes collationes, prouiſiones, & alias diſpoſitiones per te de huiuſmodi beneficiis facien. perinde validas, firmas, & efficaces fore & eſſe, acſi à nobis ipſis factæ forent.

§.10. Sicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. — Clauſula ſublata.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtræ Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, alijsq. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Baſilicarum & Eccleſiarũ quarumcunque, in quibus beneficia huiuſmodi forſan fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinib. cæteriſq. contrariis quibuſcunque. — Quibuſcunq; non obſtan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 3. Aprilis, milleſimo quingenteſimo nonageſimo octauo, Pontificatus noſtri Anno ſeptimo. — Dat. P. An. 7. 3. Aprilis.

LIV.

Declaratio, quod Officiales & Curiales, tam ſequentes Sanctitatem ſuam in eius ab Vrbe diſceſſu, quam in ea remanentes, ſint vere Curiales, eorumq. gaudeant prærogatiuis, Et beneficia eorundem Sedi Apoſtolicę remaneant affecta.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1598.

CVm ob nonnullas graues & vrgentes cauſas, ad Ciuitatem & Ducatum noſtrum Ferrarien. cum pleriſque Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, & nonnullis noſtris & Romanæ Curiæ Officialibus propediem annuente Domino nos conferre, ac ibidem, & in alijs forſan temporalis ditionis eccleſiaſticæ locis per aliquot menſes commorari ſtatuerimus. Cumq. in Alma Vrbe noſtra cauſarum, & litterarum Audientiam, necnon etiam Cancellariam noſtram Apoſtolicam relinquamus, & præterea diuerſi eiuſdem S. R. E. Cardinales, alijq. Romanæ Curiæ Officiales in eadem Vrbe remaneant. Nos ne propterea dubitatio aliqua circa Curiales ac officiales eiuſdem Romanæ Curiæ oriatur, prouidere volentes. — Cauſa huius declarationis.

§.1. Hac noſtra conſtitutione, tam eis qui nos ſequentur, quam eos qui in dicta Vrbe remanſerint, ſiue Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſiue Officiales & Curiales, aut alij quicunque eandem Romanam Curiam ſequentes, fuerint, vnam tantum & non duas Romanas Curias conſtituere, eosq. omnibus & ſingulis gratijs, priuilegijs, antelationibus, prærogatiuis, declarationibus, indultis, facultatibus, conceſſionibus, & conſuetudinibus, etiã quo ad acceptationes & prouiſiones beneficiorum faciendas, quibus Cardinales, Officiales, Curiales, & alij prædicti dum Nos in dicta Curia in eadem Vrbe reſidemus, de iure & conſuetudine vtuntur, potiuntur, & gau- — Declaratio quod tam ſequentes Pa pam, quam remanentes in Vrbe, curiales remaneãt. — De diſceſſu habes in conſtit. præced.

& gaudent, ſeu vti, potiri & gaudere poſſe & debere, perinde ac ſi Nos in eadem Vrbe reſideremus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, decernimus & declaramus.

Ecclesiastica beneficia aſſ. da ſint Sedi Apoſtolicæ.

§. 2. Necnon etiam eandem Curiam cenſeri volumus quo ad beneficia, quæ tam in dicta Vrbe, & in Ciuitatib. & locis ad quæ accedemus, & in quibus in itinere eundo & redeundo pro tempore moram trahemus, quam per obitum illorum qui Nos & Curiam noſtram ſequentur, ſeu ad Nos, & ad eandem Curiam pro eorum negocijs accedent, & in itinere, ſiue eundo ſiue redeundo diē claudent extremum, quomodolibet vacabunt, neminemq. de illis præter Nos diſponere poſſe.

Et ita iudicari debere præcipit.

§. 3. Sicq. per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari et diffiniri debere, irritumq. & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus & declaramus.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 4. Non obſtan. quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D.P. An. 7. 10. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub anulo Piſcatoris, die 10. Aprilis 1598. Pont. noſtri Anno 7.

L V.

De luctuoſa Tyberis inundatione in Vrbe & eius diſtrictu, indictioneq. publicarum ſupplicationum ad Diuinam miſericordiam implorandam.

Edita An. D. 1598.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Clero & Populo Almæ Vrbis noſtræ, cæteriſq. Chriſtifidelibus in eadem Vrbe, eiusq. diſtrictu exiſtentibus, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Tyberis inundatio maxima & luctuoſa.

§. 1. MAnus Domini, manus Patris, manus illa potens & ſalutaris, quę ſola dū iuſte vulnerat pie medetur ipſa tetigit nos, filij dilectiſſimi. Fluuius Tyberis extra alueū ripaſq. ſuas diffuſus, tanta aquarum copia Vrbem, ſuburbia, prata, & agros inundauit, & in tantam, non in planis ſolum, ſed in editioribus etiam locis, creuit altitudinem, quantam neque nos, neque maiores noſtri meminerunt. Quæ Vrbis facies, quia aſpectus per hos dies fuerit, plane luctuoſus & miſerabilis, quæ hominum, ædificiorum, & rerum ad vitam victumque quotidianum neceſſariarum, pernicies & iactura extiterit, nec ſine acerbiſſimo doloris ſenſu commemorari poteſt, nec certe commemorari eſt neceſſe. Vos ipſi oculis veſtris cuncta perſpexiſtis, & paſſi eſtis, & nos etiam vidimus; oculiſq. & manibus in Cœlum eleuatis, cum, præ doloris magnitudine, cor noſtrum diſrumperetur, & quaſi cera colliqueſactum eſſet, omnium miſerias paterno affectu & miſeratione complexi ſumus.

Quā propter gentis peccata auerſſe hæc Pontifex enunciat.

§. 2. Sed huius tantæ eluuionis, & calamitatis cauſæ, non ex principijs naturalibus curioſe nimis inquirendæ ſunt, & ex eorum opinionibus qui dicentes ſe ſapientes, ſtulti facti ſunt, tanquam ſi gentes eſſemus quæ ignorant Deum; ſed potius, vt Chriſtianos decet, in timore & tremore, veriorem magiſq. intimam harum ærumnarum originem intra noſmetipſos perueſtigemus. Ac niſi nos ipſos fallere, & decipere velimus, peccata ipſa reſpōdebunt nobis, & iniquitates quæ multiplicatæ ſunt nimis coram Deo. Abyſſus enim peccatorum, abyſſum aquarum, & inundatio inundationem euocauit.

Quiſq. igitur conuertatur à via ſua mala & reuertatur ad Dominū.

§. 3. Ne tamen, filij, puſillo animo ſitis, neve, quod abſit, cor veſtrum obduretis vt indomiti & obſtinati peccatores ſolent, qui plagis Dei deteriores fiunt, quorum miſeram & miſerandam conditionem exprimit Ieremias verbis illis: Domine percuſſiſti illos, & non doluerunt, attriuiſti eos, & renuerunt accipere diſciplinam; indurauerunt facies ſuas ſupra petram, & noluerunt reuerti. Vos autem, filij, non ſic; ſed reuertimini ad Dominum in toto corde veſtro, in ieiunio, & fletu, & planctu; & pœnitentiæ ſalutaris tabulam apprehendite, ne pereatis in diluuio aquarum multarum iræ Dei, & iuſti iudicii eius. Deus enim noſter pius eſt & miſericors, & præſtabilis ſuper malitia; qui non vult mortem peccatoris, ſed magis vt conuertatur & viuat. Plaga hæc, ſi ſapitis, ſi intelligitis, ſi nouiſſima prouidetis, non eſt ad mortem, ſed ad ſalutem. Corripuit vos Dominus, ſed non in furore ſuo, immo vero in viſceribus miſericordiæ ſuæ, vt Pater, qui hic, in hac breui & caduca vita filiis flagella adhibet, vt in æternum parcat. Quem enim diligit Dominus caſtigat, & tanquam filijs offert ſe vobis. Surgite & vos cum filio prodigo, & ite ad Patrem veſtrum, qui vos vocat, qui apertis brachijs vos expectat, & ad complexum & pacem & reconciliationem inuitat. Clamate ad Dominum in fortitudine, & ex intimo corde verba illa pronunciate. Omnia quæ feciſti nobis, Domine, in vero iudicio feciſti, quia peccauimus tibi, & mandatis tuis non obediuimus, ſed da gloriam nomini tuo, & propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. Denique conuertatur vnuſquiſque à via ſua mala, & qui Niniuitas peccantes imitati eſtis, imitamini pœnitentes.

Mariæ Virginis & Principum Apoſtolorum auxilium implorent.

§. 4. Ite ad Matrem Gratiarum, & Aduocatam peccatorum, ad Beatiſſimam ſemper Virginem DEI genitricem MARIAM, & illius opem atque auxilium implorate. Ite ad Glorioſiſſimos Apoſtolorum Principes Petrum & Paulum, peculiares Patronos huius Almæ Vrbis, cui Euangelij doctrinam cum ſanguine tradiderunt. Hi enim ſunt Glorioſi Principes Terræ, & Patres & Paſtores Eccleſiæ. præcipue vero Vrbis Romæ, qui eam ad hanc gloriam prouexerunt, vt Gens Sancta, Populus electus, Ciuitas Sacerdotalis & Regia, per ſacram Beati Petri Sedem caput Orbis effecta, latius præſideret Religione diuina, quam dominatione terrena. Obite in ſpiritu humilitatis, & animo contrito ſacras beatiſſimorum Apoſtolorum Baſilicas, & fortiſſimorum Martyrum memorias, quibus velut propugnaculis Roma cincta eſt. Plorate coram Domino, & preces cum lacrymis fundite, vt per merita & interceſſionem Sanctorum qui cum CHRISTO regnant, veniam atque indulgentiam impetremus.

Ceſſent vitia & vigeant virtutes.

§. 5. Pacem igitur cum fratribus habete, ceſſent odia & inimicitiæ; ne, ſi manus plenas ſanguine extendatis, auertat Deus oculos ſuos à vobis. Libido, intemperantia, luxuries tollatur, & cætera vitia, quibus iracundia Dei prouocatur. Vigeat modeſtia, temperantia, & miſericordia in pauperes. Nunc enim lauſſimus pietati propoſitus eſt campus, vt ij potiſſimum qui ditiores ſunt, peccata ſua eleemoſynis redimant, & pauperum inopiam ſua abundantia ſubleuent. Quod vt ſincera cum alacritate faciant, omnes quanta poſſumus cum efficacia, in Domino hortamur. Nam ſi propter omnium peccata hæc plaga à Deo immiſſa eſt, ad omnes ſeu pauperes, ſeu diuites pertinere debet, vel per miſeriam vel per miſerationem. vt dum corporis noſtri, quod vnum eſt in Domino, membra quædam patiuntur, cætera compatiantur. Sumite igitur arma militiæ noſtræ, non carnalia, ſed potentia Dei, quibus ipſe Deus exercituum fortiſſimus, & omnipotens vincitur; pœnitentiam, orationem ieiunium, & eleemoſynam. His enim placatur Deus, qui ſi viderit opera veſtra bona, & quia conuerſi eſtis ab omni via mala in ſinceritate cordis veſtri, reuertetur & ipſe à furore iræ ſuæ, & non peribitis.

Indicit propterea hic Pōtif. ſolemnes ſupplicationes & proceſſiones ad baſilicas B. Mariæ Maioris, & S. Petri.

§. 6. Atque vt tanto ardentius ad diuinorum Sacramentorum medicinam accuratis, & vt veterem hominē exuentes, mente & ſpiritu renouati, ambuletis in nouitate vitæ: Nos ad Baſilicas Principis Apoſtolorum, & Sanctæ MARIAE Maioris de Vrbe proxima hebdomada, quarta videlicet huiuſce menſis Ianuarij diebus per Nos eligendis, ſolemnes ſupplicationes & proceſſiones, vt moris eſt, indicimus. Ad quas Baſilicas vel earum alteram, Nos ipſi vna cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis in Romana Curia exiſtentibus, ac Chriſtianorum Regum & Principum Oratoribus in Vrbe commorantibus, alijsque Prælatis

atque Officialibus Romanæ Curię & Magiſtratibus eiuſdem Vrbis, vobiſq. Clero & Populo comitantibus, debita animi & corporis demiſſione ſupplices adire, ipſaſque ſupplicationes & proceſſiones celebrare conſtituimus.

Hortatur morantes in Vrbe ad eas, alios vero extra morantes ad alias Eccleſias viſitandas, & alia hic expreſſa implenda.

§.7. Vt vero à diuina bonitate atque clementia vberiores communis ac ſalutaris pœnitentiæ fructus capiamus, vos vniuerſos & ſingulos, cæteroſq. vtriuſque ſexus Chriſtifideles, in dicta Vrbe eiuſq. diſtrictu exiſtentes, per viſcera miſericordiæ DEI noſtri hortamur atque obſecramus, vt, qui in eadem Vrbe erunt, dicta hebdomada, vel ſaltem altera ſequente, poſtquam præſentes litteræ publicatæ fuerint, ſalutari pœnitentiæ Sacramento ad præteritas culpas diluendas ſic ſe præparent, vt Deus placatus flagella ſuæ iracundiæ auertat, Romam ab omnibus periculis eripiat, ac populum in Vrbe, eiuſq. diſtrictu exiſtentem, ſaluum atque incolumem tueatur. Et vos quidem, & ij qui in Vrbe fuerint, prædictas Principis Apoſtolorum, & Sanctæ MARIAE Maioris de Vrbe Baſilicas, aut earum alteram; qui vero extra Vrbem in dicto diſtrictu extiterint, Eccleſiam, ſeu Eccleſias per locorum Ordinarios, ſeu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, & ijs deficientibus, per eos, qui ibi curam exercent animarum, deputandam ſeu deputandas, quocunque die, vel quibuſcunque diebus eiuſdem vel ſequentis hebdomadæ, ſaltem ſemel deuote viſitent, & quarta ac ſexta feria, & Sabbatho eiuſdem hebdomadæ vel ſequentis ieiunent; & præterea pauperibus & indigentibus perſonis, aut locis pijs eleemoſynas arbitrio ſuo erogent. atque intra hoc tempus, tam primæ quam ſecundæ hebdomadæ, alicui presbytero ab Ordinario loci approbato, peccata ſua confiteantur, & Dominica prima aut ſecunda, vel alio dictæ prioris, aut ſequentis hebdomadæ die, vt ſupra dictum eſt, ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum deuote ſuſcipiant. Regularibus vero perſonis vtriuſque ſexus in clauſtris perpetuo degentibus, aut alijs in carcere exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocunque impedimento detentis, qui ſuperius expreſſa, vel eorum aliqua facere & implere nequiuerint, presbyter Confeſſarius quem elegerint, prædicta omnia & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutandi, vel in aliud proximum tamen tempus prorogandi facultatem habeat.

Indulgentias eiſdem elargitur.

§.8. Quæ omnia, vt vos & prædicti Chriſtifideles eo libentius præſtare ſtudeatis, quo vberius ſpiritualibus muneribus, & gratijs vos reficiendos eſſe cognoueritis; de Omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, ex illa ligandi atque ſoluendi poteſtate, quam Deus nobis licet indignis, contulit, theſauros Eccleſiæ, quorum diſpenſatores eius benignitate facti ſumus, copioſe aperientes, Vniuerſis & ſingulis prædictis, qui præmiſſa modo & forma præſcriptis fecerint & impleuerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, veniam, & remiſſionem, ſicut in Anno Iubilæi viſitantibus certas baſilicas intra & extra Vrbem concedi conſueuit, tenore præſentium concedimus & impartimur. Necnon ijſdem Chriſtifidelibus vtriuſque ſexus, tam laicis quam eccleſiaſticis, ſiue ſecularibus ſiue cuiuſuis Ordinis & Congregationis ſeu inſtituti Regularibus, indulgemus, vt ſibi eligere poſſint quemcunque presbyterum confeſſarium, tam ſecularem quam cuiuſuis Ordinis vel inſtituti Regularem, ex approbatis ab Ordinarijs locorum, vt præfertur, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. eccleſiaſticis ſententijs & cenſuris, à iure vel ab homine, quouis modo & cauſa latis ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumuis grauibus & enormib., etiam in caſibus, tam locorum Ordinarijs, quam nobis & Sedi Apoſtolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi conſuetis, atque alias etiam per quaſcunque noſtras, vel Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodolibet reſeruatis, in foro tantum conſcientiæ, hac vice ſolum abſoluere: & inſuper vota quæcunque (Religionis & Caſtitatis duntaxat exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, iniuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, ac alijs eius arbitrio iniungendis, poſſint & valeant.

Iubetq. Ordinarijs diſtrictus vrbis, & alijs hic publicari conceſſionem.

§.9. Mandantes propterea, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipien. omnibus venerabilibus fratribus, Epiſcopis & alijs quibuſcunque locorum dicti diſtrictus Ordinarijs, & alijs ſupradictis, ad quos pertinuerit, vt, cum præſentium litterarum tranſumpta aut exempla acceperint, illa ſtatim per ſuas Eccleſias, Ciuitates, Oppida, Terras, Loca, Diœc. publicent & promulgent, & publicari ac promulgari faciant, Cleroq. & Populo ſibi ſubiecto ſolemnes proceſſiones & ſupplicationes indicant & celebrent.

Declaratio dictæ conceſſionis.

§.10. Per præſentes autem non intendimus ſuper aliqua irregularitate, publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate aut inhabilitate quoquo modo contracta aliquam facultatem tribuere, diſpenſandi ſeu habilitandi, aut in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ. Neque etiam ijs præſentes noſtras litteras, qui ab aliquo Iudice excommunicati, ſuſpenſi vel interdicti, ſeu alias in ſententias & cenſuras incidiſſe declarati vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus celebrationis huiuſmodi Iubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordauerint. Neque pariter hæreticis aut ſchiſmaticis ſpecialiter declaratis ſeu condemnatis, vllo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Derogatio contrariorum.

§.11. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſoluendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus, ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſeruatur, vt nec etiam ſimiles vel diſſimiles Iubilæi indulgentiarum, aut facultatum huiuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant. necnon regula noſtra de non conceden. indulgentijs ad inſtar, ac quorumcunque Ordinum & Congregationum, ſiue inſtitutorum Regularium, iuramento, cõfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, cõſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus & Congregationibus, atque inſtitutis, quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecifica & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio aut expreſſio habenda, vel quæuis alia forma exquiſita ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, ſufficienter expreſſis, ac forma in illis tradita penitus pro ſeruata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſe ad effectum præſentium derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§.12. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur his ipſis litteris, ſi forent exhibitę vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, decimo Calen. Februarij, Pontificatus noſtri Anno ſeptimo. *D.P.An.7. 23. Ianuarij.*

L V I.

Quod Monachi Congregationis B. MARIAE Fulien. Ciſtercien. Ordinis S. Benedicti, in Proceſſionibus, alijſq. actibus publicis, omnibus Fratribus Mendicantibus præferantur.

Inſtitutionem huius Congregationis vide ſup. in conſt. 32. Sixti V. Religioſos fol. 592. lib. 2. vbi omnia quæ iſtam reſpiciunt Congregationem indicam.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1599.

REgis pacifici qui regnat in Cœlis, vices quanquã immeriti gerentes in terris, ad ea per quæ perſonatum quarumlibet, præſertim vitam Monaſticam ducentium, & mundanis ſpretis illecebris, in ſolitudine

dine, piæ vitæ, & aſſiduis orationibus vacantium, quieti & tranquillitati conſulitur. ac litibus & controuerſijs, quæ inter perſonas præfatas, & alios Regularis vitæ profeſſores ortæ ſunt, & oriri poſſunt, occurritur, libenter intendimus; & his quæ propterea prouide decreta fuiſſe dicuntur, vt firma perpetuo & illibata perſiſtant, libenter cum à nobis petitur, Apoſtolici muniminis adiicimus firmitatem.

Congregatio S.R.E. Cardinaliũ deputatorũ, ſuper cõtrouerſijs Regularium conſuit in actib. publicis, Monacorũ Cõgrega. Fulieñ præferendos eſſe Fratrib. Mendicantibus.

§.1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Ioannis à Sancto Nicolao Procuratoris generalis Congregationis Beatæ MARIAE Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, petitio continebat, quod alias Congregatio Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ R.E. Cardinalium ſuper negociis Epiſcoporum & Regularium deputatorum, ad litibus & controuerſijs, quæ tunc ortæ erant & oriri poterant in futurum, inter Monachos & Fratres dictæ Congregationis Fulienſis huiuſmodi ex vna, ac Fratres Ordinum Mendicantium partibus ex altera, ratione præcedentiæ in proceſſionibus & alijs actibus publicis, ſalubriter obuiandum & occurrendum; re diligenter & mature diſcuſſa, Fratres dictæ Congregationis, vti Monachos, præferendos eſſe, ac preferri debere Fratribus Mendicantibus, primumq. & digniorem locũ in functionibus & actibus publicis iure obtinere: nec Monachos dictæ Congregationis à Fratribus Ordinum Mendicantium huiuſmodi, in hoc moleſtari poſſe, neque debere cenſuit & ordinauit, prout in ipſo decreto & ſcripturis deſuper confectis plenius continetur.

Sed hoc decretum non ſeruabatur in Ciuitate Burdegalenſi.

§ 2. Et licet decretum huiuſmodi vbiq; inuiolabiliter ab omnibus obſeruari, nec illi in aliquo contrauenire deberet, nihilominus dilecti filij Fratres dicti Ordinis Mendicantium Ciuitatis Burdegalenſis, illud non aliter obſeruantes, dilectos filios Monachos Monaſterij dictæ Congregationis in dicta Ciuitate exiſtentis, litibus & controuerſijs, cauſa & occaſione præcedentiæ huiuſmodi inuoluere, ipſamq. præcedentiam ſibi attribuere & arrogare non deſiſtunt, in non leue præiudicium Monachorũ Congregationis huiuſmodi. Quare pro parte Ioannis Procuratoris generalis huiuſmodi, ne amplius Monachos dictę Cõgregationis ſuper eadem prœcedentia ab ipſis Fratribus Mendicantibus, vano prætextu contingat impediri, & ad litibus & controuerſijs huiuſmodi iam de præſenti ortis, & in futurum veriſimiliter orituris mature obuiandum, nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus tranquillitati Monachorum dictę Congregationis Fulienſis conſulere, ac alias in præmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic modo Põtif. d. decretũ approbat.

§.3. Nos igitur, qui fideles quoslibet pacis & quietis amęnitate perfrui ſummopere peroptamus, eundem Ioãnem Procuratorem generalem, ſimulq. dictam Congregationem Fulienſem ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, ipſumq. Ioannem à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pęnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes: necnon litis & cauſæ, ſiquæ deſuper inter Monachos Congregationis, & Fratres Mendicantes huiuſmodi, vbilibet pendeat, ſtatum & merita, aliorumq. hic etiam forſan de neceſſitate exprimendorum; ac etiam decreti, ſcripturarum prędictorum, & inde ſecutorum. quorumcunque tenores etiam veriores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes; necnon cauſam ad Nos auocantes, litemq. huiuſmodi penitus extinguẽtes, perpetuumq. ſilentium deſuper eiſdem Fratribus Mendicantibus imponentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, decretum & ordinationem prædicta, ac prout illa concernunt, omnia & ſingula in dictis ſcripturis contenta quęcunque, cũ omnibus & ſingulis inde ſecutis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus & confirmamus; ac illis perpetuæ, & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus: omneſq. & ſingulos, tam iuris quam facti, ac ſolemnitatum, de iure, vſu, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet requiſitarum, vel neceſſariarum, ac quoſuis alios, etiam quantumuis ſubſtantiales defectus, ſiqui deſuper quomodolibet interuenerint, aut interueniſſe, dici vel cenſeri poſſint, ſupplemus. ac decretum & ordinationem prædicta perpetuo valida & efficacia fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere.

Et vbiq; ſeruari præcipit.

§.4. Necnon à dilectis filijs Ordinis Mendicantium huiuſmodi Superioribus & Fratribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, ac quibuſuis aliis, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit in futurum, perpetuo firmiter & inuiolabiliter, ac vbique, præſertim in dicta Ciuitate Burdegalenſi, obſeruari & adimpleri debere decernimus.

Excommunicationis pœnam contrauenientibus ſtatuit.

§.5. Et nihilominus pro potiori cautela, omnibus et ſingulis Superioribus & Fratribus quorumcunque Ordinum Mẽdicantium, præſentibus & futuris, pręſertim vero dictæ Ciuitatis Burdegalenſis, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, per contrauenientes eo ipſo, abſque alia declaratione incurrenda, à qua non niſi per Romanum Pontificem tantum pro tempore exiſtentem, præterquam in mortis articulo conſtitutus, abſolui poſſint, ne dictam Congregationẽ Fulienſem, ac illius Monachos nunc & pro tempore exiſtẽtes, ſuper pręmiſſis aut eorum aliquo, moleſtare, inquietare, aut quoquo modo impedire pręſumant, ſeu audeant, diſtrictius inhibemus.

Clauſulas pręſeruatiuas appoñit.

§.6. Decernentes præſentes litteras, ſub quibuſuis ſuſpenſionibus vel derogationibus, etiam à Sede Apoſtolica vel eius Legatis, & alias quomodolibet emanatis & emanandis, comprehendi non poſſe, & quoties eas reuocari, ſuſpendi, aut eis in aliquo derogari, ſeu contra illas aliquid concedi contigerit, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas eſſe & cenſeri. Et ſic per quoſcũque Iudices, & locorum Ordinarios, alioſq. Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam eiuſdem Sãctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. ac ex nunc irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, eiſdem auctoritate & tenore decernimus.

Executores deputat.

§.7. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Burdegalẽſi, & Epiſcopo Vatanenſi, ſeu eorũ officialibus, & dilecto filio curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ioannis Procuratoris generalis, ac Monachorum Congregationis Fulienſis huiuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Ioãnem Procuratorem, ac Monachos prædictos, & eorũ ſingulos, confirmatione, approbatione, adiectione, ſuppletione, inhibitione, decreto, ac omnibus pręmiſſis, noſtriſq; pręſentibus litteris huiuſmodi pacifice frui & gaudere. Non permittentes eos vel eorũ aliquem deſuper per quoſcunque, quauis auctoritate fungentes, quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores, moleſtatores quoslibet ac inobedientes & rebelles, per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, cenſuras & pœnas prædictas, etiam iteratis vicibus aggrauando, interdictũ eccleſiaſticum imponendo inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrarijs omnibus derogat.

§. 8. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodo aliquis auctoritate præſentium vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, ac quibuſuis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictorum Congregationis & Ordinis Fratrum Mendicantiũ, etiã iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoq;, indultis, & litteris Apoſtolicis Ordini Mendicantiũ huiuſmodi, ac illius Superioribus, Fratribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogato-

riarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibusque & alijs decretis quomodolibet, etiam Motu proprio, etiam conſiſtorialiter conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quęuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęteriſque contrarijs quibuſcunque. Aut ſi eiſdem Superioribus, & Fratribus Mendicantibus huiuſmodi, vel quibuſuis alijs, communiter vel diuiſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

D.P. An. 8. 9. Februarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die nona Februarij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, Pontificatus noſtri Anno octauo.

L V I I.

Quod Archiepiſcopi & Epiſcopi Oleum Sanctum exhiberi faciant Ordini B. Mariae de Monte Carmelo, pro miniſtranda extrema vnctione eiuſdem Ordinis infirmis.

Quamplura de hoc Ordine indicaui ſup. in conſtit. 8. Honorij III. Vt venendi. fol. 50. lib. 1. ubi videas.

C L E M E N S P A P A V I I I.
Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis præſentes litteras inſpecturis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita A.D. 1599.

Petitio Ordinis Carmelitarum.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatę Mariae de Monte Carmelo, quod licet Regulares prędicti Ordinis conſueuerint recipere ab Archiepiſcopis & Epiſcopis Oleum ſacrum pro miniſtranda infirmis Regularibus eiuſdem Ordinis extrema vnctione, nihilominus nonnulli Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Suffraganei Oleum Sacrum huiuſmodi prędictis Religioſis tradere recuſant. Quare nobis humiliter ſupplicari fecit prędictus Procurator generalis, vt in pręmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Papæ prouiſio de qua in rubr.

§.1. Nos igitur huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctę Romanę Eccleſiæ Cardinalium ſuper Conſultationibus & negocijs Epiſcoporum & Regularium prępoſitorum ſententia, Fraternitatibus veſtris per pręſentes committimus & mandamus, vt prędictis Ordinis Beatę Mariae de Monte Carmelo vbiuis exiſtentibus Regularibus, quandocunque Sacrum Oleum pro miniſtranda eiuſdem Ordinis reſpectiue Regularibus infirmis extrema Vnctione petierint, illud vos in veſtra diœceſi prompte ac liberaliter exhiberi faciatis, ac quoſcunque ſuffraganeos veſtros, vt ſimiliter in ſua quiſque diœceſi ipſis Regularib. Oleum Sacrum tradi curent & faciant, auctoritate etiam noſtra moneatis. Non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§.2. Volumus autem, vt pręſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quę pręſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitę vel oſtenſę.

Dat.P. An. 8. 24. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Anulo piſcatoris, die vigeſimaquarta Martij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, Pontificatus noſtri Anno octauo.

L V I I I.

Indictio Sanctiſſimi Iubilæi pro anno 1600. quo Anni Sancti conceditur plenaria remiſſio peccatorum, viſitantibus Baſilicas SS. Petri & Pauli Apoſtolorum, ac S. Ioannis Lateranen. & B. Mariae Maioris de Vrbe. Et ſuſpenſio aliarum indulgentiarũ durãte d. Anno.

Antiquum huius Iubilæi ritum approbauit Boniſac. viij. pro quolibet centeſimo anno, vt ſup. in eius conſt. 7. Antiquorum ſup. fol. 145. lib. 1. Sed ad annum quinquageſimũ reduxit Clemẽs vj. vt in extrauag. 2. de Pænit. & Remiſſ. & ad trigeſimum Vrbanus 6. & tãdem ad 25. Paulus 2. vt ſup. in eius conſt. 7. Ineffabilei. fol. 332. lib. 1.

C L E M E N S E P I S C O P V S,
Seruus ſeruorum Dei. Vniuerſis Chriſtifidelibus præſentes litteras inſpecturis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1599.

Annus celeberrimus Iubilæi ab antiquoris in frequentia eſt.

ANnus Domini placabilis, annus remiſſionis & veniæ, filij in Christo dilectiſſimi, iam Dei munere appropinquat, iam tẽpus acceptabile, & dies æternę ſalutis adueniunt, ad redimẽda peccata, ad ſaluãdas animas. Annus Chriſtiano populo in primis optabilis & iucundus Sanctiſſimi Iubilęi iam prope adeſt, qui à ſalutiſero partu Beatę Dei genitricis & ſemper Virg. Mariæ ſexcẽteſimus ſupra milleſimũ numeratur, tanto maiori fideliũ gaudio & frequẽtia in Alma hac Vrbe, de more celebrãdus, quãto expreſſius, atq; efficacius ſuã primariã originem repreſentat. Nam, quemadmodũ veteri traditione & maiorum monumentis teſtatum eſt, antiquiſſimo Romanę Eccleſię inſtituto, per decurrentes ſeculorũ ętates, hoc eſt ſingulis centenis Annis à Christi Domini & Saluatoris noſtri Natali, ampliſſimæ peccatorum Indulgentiæ & remiſſiones propoſitæ erant ijs, qui ſacra beatorum Apoſtolorum limina, pie ac deuote viſitarent.

Quã inſtitutionẽ Bonifacius viij. approbauit, & alij d. tẽpus immutarunt.

§.1. Quam ſane vetuſtam inſtitutionem anni centeſimi non vana Gentilium ſuperſtitione, ſed religioſo cultu, & Chriſtianorũ concurſu Romę celebrandi, fe. re. Boniſac. Papa viij. prædeceſſor noſter, ſuo Apoſtolico decreto, ad certitudinem præſentium, & memoriam futurorũ confirmauit. Ac licet alij Summi Pontifices prædeceſſores itẽ noſtri, qui poſtea ſunt conſecuti, intra anguſtiores annorum limites, propter vitæ humanæ breuitatem, Iubilæi celebrandi ſpatium contraxerint; ipſa tamen centenarii celebratio, ob antiquæ traditionis primordia, in primis inſignis non immerito exiſtimatur. Et reuera diuino conſilio factum videtur, vt poſtremo cuiuſuis ſeculi anno, quod longiſſimum etiam humanæ vitæ ſpacium cenſetur, in ipſa Arce, & Domicilio Chriſtianæ Religionis, tanti beneficij memoria à cunctis fidelibus recolatur. quod ſcilicet ad omnes homines illuminandos, ſol Iuſtitię Christus Deus noſter, qui humano generi ſalutem attulit, ex vtero Virginis egreſſus eſt. ex eo etiam, quod Chriſtiani vniuerſi, ad Petri Sedem, & ad fidei petram, tanquã filij ad patrem, & oues ad Paſtorem ſummum ſimul cõfluũt, tanto magis vnius ouilis & vnius paſtoris vnitas appareat, & vnius fidei ſplendor latius eluceſcat, quæ nullo ſeculorum decurſu, nulla temporum varietate immutata eſt, ſed ſemper eiſdem à fidelibus populis, incorrupta atq; inuiolata profeſſione retinetur; membra quoque ſuo viſibili capiti, tanto arctius charitatis glutino connexa mundus agnoſcat; & deniq; idem ille ſpiritus vnitatis, quo ſola Eccleſia Catholica, eiuſq. corpus admirabiliter compactum & coagmentatum eſt, tanto illuſtrius declaretur, dũ veluti ab vniuerſitate populi Chriſtiani, in ipſa vnitatis parente Romana Eccleſia, ſtatis temporibus Annus verus, Sanctus iure optimo nominatus, ſumma religione, rituq. ſolemni celebratur.

Hic Pōt. d. Iubilęi celebrationẽ collaudat, & illud indicit pro anno 1600. & oẽs ad eum acquirendũ hortatur.

§.2. Hunc autem annum vere Sanctum, Annum Domini acceptum & placabilem, quo homines pœnitentiã agerent, & ad Deum, & Patrem miſericordiarũ in corde perfecto conuerterentur, primus mundo annunciauit ipſe viæ & ſalutis noſtræ auctor Iesvs Christvs filius Dei, quem Pater vnxit Spiritu Sancto, & omni ſuper

cum

cum gratiæ plenitudine effuſa, miſit illum euangelizare pauperibus, & manſuetis mederi, & ſanare contritos corde, prædicare captiuis indulgentiam & remiſſionem, clauſis apertionem, & cæcis viſum. Et nos etiam qui licet humiles & indigni, vices tamen CHRISTI Domini in terris, ipſo ita diſponente, gerimus & tenemus, ex hac ſublimi Apoſtolicæ vigiliæ ſpecula, vobis vniuerſis Chriſtifidelibus annunciamus, indicimus, & euangelizamus hūc eundem Annum Iubilæi, veræ pœnitentiæ, & ſpiritualis lætitiæ. Et quia charitas CHRISTI, pro quo legatione fungimur ad omnes gentes, vrget nos & zelus ſalutis animarum comedit cor noſtrum, hortamur & obſecramus omnes per aſperſionem ſanguinis IESV CHRISTI, & per aduentum eius, & diem tremendi iudicij, vt ſacro potiſſimum Iubilæi tempore conuertatur vnuſquiſque à via ſua mala, & reuertatur ad Dominum in corde puro, & conſcientia bona, & fide non ficta; quia clemens & miſericors eſt Deus noſter, & multæ miſerationis, et præſtabilis ſuper malitia. Dum vero ex noſtro Paſtoralis officij munere cariſſimos in CHRISTO filios noſtros, Imperatorem electum, Reges, & Principes Catholicos, & omnes Chriſtifideles toto terrarum orbe, in remotiſſimis etiam Prouinciis & regionibus commorantes, ad Iubilæi huius ſanctam & iucundiſſimam in Domino celebritatem, ſummo cum gaudio vocamus atq; inuitamus, eodem plane tempore acerbiſſimi doloris ſenſu vehementiſſime commouemur, mente atque animo recogitātes, quam multæ nationes & populi ſeipſos miſerabiliter abſciderint ab vnitate & communione Catholicę & Apoſtolicæ Eccleſiæ, qui proximo ſuperiori centenario in ipſa vna Catholica & Apoſtolica Eccleſia Romana, nobiſcū vnanimes & cum conſenſu in domo Domini ambulātes, ſanctum illius Iubilæi annum, multa cum lætitia & ſpirituali exultatione celebrarunt; pro quorum æterna animarum ſalute vitam noſtram, ac ſanguinem, ſi opus eſſet, libentiſſime effunderemus. At vos interea, filij obedientes & Catholici, à Deo & à nobis benedicti, venite, aſcendite ad locum quem elegit Dominus, ad ſpiritualem Sion, et Hieruſalem ſanctam non littera ſed ſpiritu, vnde ab exordio naſcentis Eccleſiæ lex Domini, & lux Euāgelicę veritatis, in omnes gentes & nationes deriuata eſt. Hæc eſt illa felix Ciuitas, cuius fides Apoſtolico ore laudata annunciatur in vniuerſo mundo. cui ipſi Beatiſſimi Apoſtolorū Principes Petrus & Paulus, totā doctrinam cum ſanguine profuderunt, vt per ſacram beati Petri Sedem, caput orbis terræ effecta, Mater eſſet cunctorum credentium, & Magiſtra omnium Eccleſiarum. Hic fidei petra, hic fons Sacerdotalis vnitatis, hic incorruptæ veritatis doctrina, hic Claues Regni Cœlorum, & ſumma ligandi atque ſoluendi poteſtas. hic denique Theſaurus ille Eccleſię inexhauſtus ſacrarum Indulgentiarum, cuius cuſtos & diſpenſator eſt Romanus Pontifex, qui eas omni quidem tempore diſtribuit, prout ſalubriter in Domino intelligit expedire, ſed Anno potiſſimum S. Iubilæi, pia & larga profundit manu. quando & Portæ Sanctæ in antiquiſſimis & religioſiſſimis huius Almæ Vrbis Baſilicis, & Eccleſiis aperiuntur more ſolemni, & fideles à peccatorum labe expurgati, intrant in conſpectu Domini in exultatione, vt non iam ex veteris legis inſtituto, quæ vmbram tantū habebat futurorum bonorum, neque ex Hebræorum conſuetudine, quibus omnia contingebant in figura, aut ſerui humanæ ſeruitutis iugo conſtricti liberi euadant, aut in carceribus vincti dimittantur, aut graui ære alieno oppreſſi liberentur, quiu etiam ad paternorum bonorum poſſeſſionem redeant; terrena enim hæc ſunt, fluxa, et caduca. Sed fructus Anni Sancti, & ſpiritualis noſtri Iubilæi, illi ſunt vberrimi, quod animæ CHRISTI ſanguine redemptæ, è iugo ferreo diabolicæ tyrannidis, atque ex tetro carcere, & vinculis peccatorum, diuina Sacramētorum efficacia abſoluuntur, & dimiſſis debitis ac pœnis, in adoptionem filiorum DEI, & ad Cœleſtis Regni hæreditatem, & Paradiſi poſſeſſionem admittuntur, & alia quamplurima Dei beneficia accipiunt. Nos igitur Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, & eorum pium ac ſaluberrimum inſtitutum retinentes, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium aſſenſu, Iubilæi celebrationem in annum proximum milleſimum ſexcenteſimum, à primis veſperis Vigiliæ Natiuitatis Domini noſtri IESV CHRISTI eiuſdem anni milleſimi ſexcenteſimi inchoandam, & per totum annum ipſum finiendam, auctoritate DEI Omnipotentis, & beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac noſtra, quanto maximo poſſumus animi noſtri gaudio, ad ipſius Dei gloriam, & Catholicæ Eccleſiæ exaltationem indicimus & promulgamus. Quo ipſo Iubilæi Anno durāte, omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, qui Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum Baſilicas, & Sancti Ioannis Lateranen. ac Sanctæ MARIAE Maioris de Vrbe Eccleſias, ſemel ſaltem in die, per triginta continuos, aut intermiſſos dies, ſi Romani vel incolæ Vrbis fuerint; ſeu per quindecim dies, ſi fuerint peregrini, aut alias externi, deuote viſitauerint, & pro ipſorum fidelium, ac totius Chriſtiani populi ſalute, pias ad Deum preces effuderint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, remiſſionem, ac veniam miſericorditer in Domino concedimus & impartimur.

§. 3. Et quoniam euenire poteſt, vt ex iis qui hac de cauſa iter aggreſſi fuerint, vel ad Vrbem ſe contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipſa Vrbe, morbo; vel alia legitima cauſa impediti, aut morte præuenti, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortaſſe inchoato, præmiſſa exequi, & dictas Baſilicas, & Eccleſias obire nequeant; nos piæ promptæque illorum voluntati, quantum in Domino poſſumus, benigne fauere cupientes, eoſdem vere pœnitentes & confeſſos, prædictæ indulgentiæ & remiſſionis participes perinde fieri volumus, ac ſi dictas Vrbis Baſilicas, & Eccleſias diebus à nobis præſcriptis, re ipſa viſitaſſent. *Impeditis q. Indulgentiam concedit.*

§. 4. Vos autem Venerabiles fratres noſtri Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi, in partem ſollicitudinis noſtræ vocati, Duces & paſtores populorum, lux mundi, & ſal terræ, capite tubas argenteas quarum vſus eſt in Iubilæo, ideſt adhibete prædicationem verbi Dei, & annunciate populis hoc gaudium, vt ſanctificentur, &, Dei iuuante gratia, parati ſint ad ea cœleſtia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus, filiis dilectionis ſuæ, per miniſterium humilitatis noſtræ præparauit. adducite fratres verbo & exemplo paruulos ad huius cariſſimæ matris vbera, quæ eos per Euangelium in CHRISTO genuit, adducite filios ad patrem, oues ad Paſtorem ſummum membra ad caput, fideles ad fidei petram, in qua omnis ædificatio Catholicæ Eccleſiæ conſtructa conſurgit. adducite populum ad Sanctam Romanam Eccleſiam, & ad glorioſos Principes terræ Petrum & Paulum, qui vniuerſum mundum legem Domini docuerunt, & quorum fides, dignitas, & auctoritas, indigno etiam in hærede non deficit. Ad ſacras igitur indulgentias, earumque ſalutares fructus ipſo Iubilæi Anno Romæ, percipiendos, vocate cœtum, congregate populum, ſanctificate Eccleſiam, docete oues fidei veſtræ creditas, quia aduenæ & peregrini ſumus in hac vita, & Ciuitatem hic permanentem non habemus, ſed futuram inquirimus. Ideo quia breues dies ſunt huius noſtrę ærumnoſę peregrinationis, & neſcimus qua hora paterfamilias, & ſponſus CHRISTVS venturus ſit, idcirco vigilent, & lampades ardentes, & plenas oleo charitatis & miſericordię geſtent in manibus, & feſtinent, ingredi in illam requiem. Nam ſi vnquam alias, nunc potiſſimum irę, rixę, & contentiones, & inueterata odia dimittenda propter CHRISTVM. nunc maxime ſeruos docet miſereri conſeruorum ſuorum, vt Dominus clemētiſſimus omne debitum dimittat eis. Nunc precipue omnes carnis impuritates abluendæ, vt templum Dei mundū ſit, & vnuſquiſque vas ſuū poſſideat in honore & ſanctificatione, & portet Deum in corpore ſuo. Poſtremo furta, rapinę, homicidia, & adulteria, & omnia peccata exterminanda vt placetur ira Dei, & eos qui Chriſtiano noīe gloriātur agnoſcat vere Chriſtianos, & imitatores CHRISTI, & ſectatores bonorum operum. Docete autem eos quemadmodum ad ſalutares indulgentias conſequendas, in animo contrito, & in ſpiritu humilitatis, aſſiduis *Prælatis præcipit, vt populos moneant, & inſtruant ad huiuſmodi Indulgentias conſequendas.*

orationibus & ieiuniis, cæteriſq. pietatis operibus ſe ipſos præparare atque exercere debeant, & qui ſubſtantiam huius mundi habent, aperiant viſcera ſua, & fratrum ſuorum pauperum inopiam ſubleuent, præcipue vero erga peregrinos Romam venientes, miſericordes ſint & ſanctam Hoſpitalitatem Deo gratiſſimam, & quam vetuſtiſſimi illi Chriſtiani, etiam inter perſecutionum fluctus diligentiſſime coluerunt, ipſi quoque multa cum hilaritate ſpiritus renouent atque obſeruent. Admonete etiā eos vt orent pro Regibus & Principibus Chriſtianis, vt quietam & tranquillam vitam agamus, & pax & concordia perpetuo conſeruetur. Poſtremo docete eos cum ſanctā peregrinationem ſuſceperint, qua modeſtia, qua deuotione, qua fraternæ pacis obſeruantia lucere eos oporteat, vt ſint CHRISTI bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipſos fratres Venerabiles, & omnem Clerum, exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis vt veſtræ virtutis & religionis veluti ſale cæteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & deniq; omnes vnanimes in vno ſpiritu Chriſtianæ charitatis, atque in omni ſanctitate & iuſtitia Deo ſeruiamus.

Principes hortantur ad ſubueniendū peregrinis.

§.5. Hortamur quoque & rogamus in Domino chariſſimos in CHRISTO filios noſtros, Imperatorem electū, ac Reges & Principes omnes Catholicos, vt quo plura & magis illuſtria beneficia ab eo per quem Reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, vt par eſt, ad Dei gloriā procurandam, pio zelo excitentur. præcipue vero fratrū noſtrorum Epiſcoporum & Superiorum Antiſtitum paſtoralem ſedulitatem & vigilantiam adiuuent, & à ſuis Magiſtratibus & Miniſtris adiuuari mandent, vt improborum licentia coerceantur, & bonorum ſtudia, eorum Regia ope & gratia foueantur. maxime autem erga peregrinos beneficentiam & liberalitatem exerceant, curentq. vt tuti incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, ſed Hoſpitalibus, domibus, & publicis hoſpitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam neceſſariis recreati, ſine vlla concuſſione & iniuria inſtitutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam reuertantur. His enim hoſtiis Reges potiſſimum & Principes Deum ſibi placabilem reddent, vt diu in terris felices viuant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipſis pauperibus, erga quos miſericordiam exercuerint, in quibus CHRISTVS paſcitur & nutritur.

Exemplis huius bullæ credi iubet.

§.6. Vt vero præſentes litteræ, ad omnium fidelium quibuſcunque locis exiſten. notitiam facilius perueniant, volumus, earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eandem prorſus fidem haberi quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi exhibitę forent & oſtenſæ.

Sanctionē pœnalem addit.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ indictionis, promulgationis, conceſſionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationē Omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

D.P.An.8. 19.Maij.

Datum Romæ apud Sāctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, decimoquarto Calend. Iunij, Pontificatus noſtri Anno octauo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1599. indictione 12. die vero Veneris 21. menſis Maij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. Domini Clementis Papæ VIII. Anno eius 8. Supradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarum SS. Petri & Pauli Principum Apoſtolorum, ac Eccleſiarum S. Io. Lateranen. ac beatæ Mariæ Maioris de Vrbe, necnon Cancell. Apoſt. & acies Campi Floræ, dimiſſis copijs in eiſdem locis, vt moris eſt, per nos Io. Baptiſtam Bagni, & Catherinum Monacci Apoſt. Curſ. Dominicus Gugnettus mag. curſ.

Sequitur ſuſpenſio aliarum Indulgentiarum, & abſoluendi facultatum durante hoc Iubilæo.

Relatio prædictæ indictionis.

CVm Sancti Iubilæi celebrationem à Vigilia Natiuitatis D.N. IESV CHRISTI anni proximi milleſimi ſexcenteſimi inchoandam, & vſq; ad finem eiuſdem anni duraturam, vniuerſo populo Chriſtiano de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium aſſenſu, indixerimus, ac omnibus vtriuſq; ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, qui Beatiſſimorū Petri & Pauli Apoſtolorum Baſilicas, & S. Ioannis Lateranen. ac Beatæ MARIAE Maioris de Vrbe Eccleſias viſitarent, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiā, remiſſionem & veniam conceſſerimus, prout in noſtris nuper deſuper confectis litteris plenius continetur.

Suſpenſio omnium indulgentiarum, & facultatū abſoluendi, durante Anno Iubilæi.

§.1. Cupientes, vt Chriſtianę nationes ex omnibus terrarum orbis locis in almā Vrbe noſtra, in fidei ac religionis vnitate congregatæ, eodem pietatis ac deuotionis ſpiritu, Baſilicas & Eccleſias prædictas, quo maximo fieri poterit cōcurſu, durante eodē Iubilæo viſitent & frequētent maiorum Romanorū Pontificū prædeceſſorū noſtrorū exemplo adducti, omnes & ſingulas indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remiſſiones, ac facultates & indulta abſoluēdi, etiā in caſibus Sedi Apoſt. reſeruatis, etiā in litteris die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, quibuſuis Eccleſijs, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam S. Io. Hieroſolymitan. Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicātium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam laicorum, vniuerſitatibus, & pijs locis, illorūq. Ordinibus, Capitulis, Conuentibus, Magiſtris, Superioribus, & tam ſecularibus quam quorūuis etiam Mendicantium Ordinum Regularibus perſonis, coroniſq., granis, imaginibus, & numiſmatibus ex metallo, ſeu quacūq; alia materia cōfectis, tam ſingulariter quā vniuerſaliter per quoſcunq; Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros, ac etiā Nos, etiā ad inſtantiam Imperatoris, Regū, Ducū, & aliorū Principū, aut ipſis etiā Imperatori, Regibus, Ducibus & Principibus vel aliis quacunq; alia mundana vel eccleſiaſtica dignitate, etiā ſpeciali nota digna fulgentibus, etiā ad inſtar Iubilęi, aut alias quomodocūque, & ex quibuſuis cauſis & occaſionibus, ſub quibuſcunq; tenoribus & formis, ac cū quibuſuis clauſulis & decretis, etiā Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac alias quomodolibet cōceſſis, quorū omniū tenores, formas, derogationes, & decreta, pręſentib. pro expreſſis haberi volumus, Apoſt. auctoritate, de eorūdē fratrū cōſilio & aſſenſu, ac Apoſtolicę poteſtatis plenitudine ſuſpēdimus, & ſuſpēſas eſſe declaramus, eaſq. & ea eodē anno durāre nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere, irritum quoq; & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſciēter vel ignorāter cōtigerit attētari. Quocirca per pręſentes auctoritate Apoſt. pręcipimus & mādamus, ne interim alię quā in dictis à nobis prędicti Iubilęi indulgētię, ſiue publice ſiue priuatim, quouis prętextu, vbiuis locorū & gentiū, ſub excōmunicationis eo ipſo incurrēdę, aliiſq. arbitrio Ordinariorū infligēdis pœnis, publicentur vel nuncientur, aut in vſum demandentur.

Clauſulę derogatoriæ.

§.2. Non obſtan. pręmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Confraternitatum, Vniuerſitatum, Collegiorū & locorum, aliorumq. prædictorum, etiam iuramēto, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, exemptionibus, & indultis Apoſtolicis, illis eorumq. Superioribus & perſonis, ac aliis quibuſcūq; per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos & dictam Sedē, eiuſq. Legatos, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, & ex quibuſuis cauſis conceſſis, confirmatis, & innouatis. quibus omnibus, etiā ſi in illis caueatur expreſſe, quod ſub ſimilibus vel diſſimilibus ſuſpenſionibus nequaquam comprehendantur, niſi de illis ſpecialis & indiuidua mentio fiat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſum, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Exemplorum fides.

§.3. Et quia difficile nimis eſſet, præſentes, quocunque vbi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis etiam impreſſis, Notarii publici manu, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorſus fidem, in iudicio & extra vbique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præſentibus, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo &c.

Datum

Dat. P. An. 8. 21. Mai j.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimonono, duodecimo Calendas Martij, Pontificatus noſtri Anno octauo.

Publicatio.

Anno à natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1599 indictione 12. die vero Sabbati 29. menſis Maij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papa VIII. Anno eius 8. ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarum SS. Petri & Pauli Principum Apoſtolorum, S. Ioannis Lateranen. & S. Mariæ Maioris de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & acies Campi Floræ, dimiſſis copijs in eiſdem locis affixis, vt moris eſt, per nos Io. Baptiſtam Bagni, & Catherinum Menandi Apoſtolicos Curſores.

Dominicus Gagnettus mag. curſ.

L I X.

Inſtitutio Rotæ in Ciuitate Ferrariæ Status Eccleſiaſtici ad decidendas cauſas eius Ciuitatis & Territorij, cum indultorum conceſſione.

Hanc Ciuitatem alias infeudatam, hic Pontifex recuperauit, vt ſup. in conſt. 52 Sanctiſſimus. fol. 68. Et Studio generali d. Ciuitatis à Bonifacio IX. inſtituti priuilegia conceſſit inf. in conſt. 94. Sancta.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1598.

Proœmium.

IN ſupremo iuſtitiæ throno diuina diſponente clementia conſtituti, illud in primis curare tenemur, vt nimirum noſtris futuris etiam temporibus, iuſtitia omnibus æqua lance miniſtretur, & ad id, vt decet, exequendum iuſti ac rectiſſimi Iudices, cum opportunis facultatibus deputentur, per quos non ſolum vnicuiq; ius ſuum tribuatur, ſed etiam incommodis, ac impenſis litigantium in quantum fieri poteſt, parcatur. His igitur rationibus adducti, ac populorum Ciuitatis noſtræ Ferrarien. ac aliarum Ciuitatum, Terrarum, Caſtrorum, & locorum Ducatus & Dominij noſtrorum Ferrarien. recto gubernio, & felici regimini proſpicere, ac ſingulorũ indemnitati, & commodis opportune conſulere cupientes, præter alia à Nobis in eiſdem Ciuitate & Ducatu ordinata, vnum Tribunal Iudicum, Rotam nuncupandum, in dicta Ciuitate Ferrarien. inſtituere decreuimus, in quo cauſæ ciuiles, vt inferius diſponetur, cognoſci, & prout iuris fuerit terminari debeant.

Auditorũ numerus præſcribitur, & electio à Ciuitatis Cõſilio datur, iuriſdictioq. eorum explicatur.

§. 1. Motu igitur proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in Ciuitate prædicta Ferrarien. Vnum Tribunal Audientiæ cauſarum, Rotam nuncupandum, perpetuis futuris temporibus duraturum, quod conſtare debeat quinque Iudicibus, Auditoribus nuncupandis, à Conſilio Ciuitatis prædictæ Ferrarien. ſingulo quinquennio eligendis, qui omnes & ſingulas Ferrarien. & Comaclen. Ciuitatum, & quarumcunque Terrarum, Caſtrorum, & locorum Ducatus noſtri Ferrarien. cauſas, lites, & controuerſias ciuiles, meras, & mixtas quomodolibet actitandas inter ciues, incolas, diſtrictuales habitatores, ac Collegia, agricolas quoque, & alios quoſcunque ſub Legatione Ferrarien. ſubditos cognoſcere, decidere, ac fine debito terminare ac iudicare poſſint & debeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuo erigimus & inſtituimus.

Auditorum qualitates ſignificantur.

§. 2. Quoniam vero omnia eo magis ſtabilia redduntur, quo ſolidiorem ac certiorem ſtatum, per quem feliciter regi & gubernari valeant, aſſumunt; idcirco hoc ipſum Rotæ Tribunal infraſcriptis conſtitutionibus & ordinationibus perpetuo firmiter obſeruandis fulciendum duximus. Ea propter ſtatuimus, mandamus, & ordinamus, Vt prædicti quinque Rotæ Auditores debeant eſſe Iuris Vtriuſque Doctores, non ex Ciuitate Ferrarien. aut aliquo ex locis prædicti Ducatus, ex aliis tamen ditionis eccleſiaſticæ & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubiectæ locis oriundi, ſummæ integritatis, prudentiæ, doctrinæ & experientiæ, non minores natu annis triginta, qui ſaltem per quinquennij ſpatium in publica aliqua inſigni Academia legerint, aut in celebri aliquo loco iudicando vel aduocando, foro operam dederint, neque in bis muneribus obeundis inter poſtremos habiti fuerint, ſed præclare ac laudabiliter ſe geſſerint.

Iuramentum ab eis præſtandum, & ſyndicatus de dolo & barrattaria tantum ſubeundus.

§. 3. Hos omnes à Conſilio Ciuitatis Ferrarien. ſingulo quinquennio, excepta hac prima vice, eligi volumus; & poſtquam electi fuerint in principio ſeu ante ingreſſum eorum officij, in manibus pro tempore exiſtentis, noſtri & Apoſtolicæ Sedis, in Ciuitate & Ducatu Ferrarien. de latere Legati, ſeu eis Vicelegati, aut Gubernatoris, aſſiſtentibus Iudice Sapientum, & ipſis Sapientibus Communitatis Ferrariæ, iureiurando promittant, ſe ad vnguem obſeruaturos non modo bas Rotæ conſtitutiones, verum etiam omnes & quaſcunque Ciuitatis Ferrariæ prouiſiones, ordinationes, & ſtatuta vſu nunc recepta, necnon iuſtitiam, qua decet ſanctitate & integritate adminiſtraturos, ſub pœnis arbitrio Superiorum infligendis in ſyndicatu, cui eos omnino finito eorum officio ſubijci volumus, & in quo non niſi de dolo, fraude, barattaria, iuxta ſtylum totius Italiæ, & legis diſpoſitionem illos teneri, & de his non niſi in ſingulos inquiri, cum non ſit præſumendum vniuerſam Rotam dolum, fraudem, & barattariam commiſſuram, mandamus & declaramus.

Confirmatio in officio, quibus Auditoribus, & quando detur.

§. 4. Finito autem officio eorum, & vnuſquiſq; eorum, nolumus eos, vel quendam eorum poſſe iterum pro alio quinquennio eligi vel confirmari, niſi tres partes ex quatuor ſuffragiorum in Conſilio pro noua electione, ſeu cõfirmatione obtinerent. concedimus vero, vt poſt quinquennium, à die eorum officij finiti elapſum, iure & recte denuo eligi poſſint.

Tempus officij ad quinquennium terminetur, vno tantũ ex eis per ſeq. biennio electos.

§. 5. Et quoniam, vt præmiſſum eſt, Auditores de quinquennio in quinquennium eligendi ſunt, atque perpetuis futuris temporibus obſeruandum, rationique conſentaneum viſum eſt, vt vnus ex his qui præcedente quinquẽnio in Rota fuit, in eadem ad hoc, vt noui ingredientes facilius & citius inſtruantur, quinquennio ſubſequenti remaneat; propterea ſtatuimus, electionem hoc ordine, & modo fiendam. hac enim prima vice Auditores quinque eligentur, quorum officio functo, vnus eorum à Conſilio ſeligendus per biennium in noua Rota perſeuerabit, & aliis autem vicibus quinque Auditorum quidem fiat electio, & vnus eorum, nempe vltimo electus, non ſtatim in principio quinquennij Rotam ingredietur, ſed biennio elapſo. & hic ille erit poſtea, qui in Rota ſuccedentis quinquennij per curriculum biennij pro nouis Auditoribus inſtruendis commoraturus erit. & ita perpetuis futuris temporibus obſeruari mandamus.

Electio poſt primũ quinquenniũ ad Ciuitatẽ Ferrariẽ ſpectat.

§. 6. Electionem autem dictorum Auditorum à prædicto Conſilio Ciuitatis Ferrarien. vt præfertur, faciendam, incipere volumus poſt præſens quinquennium, in quo Auditores per dilectum filium noſtrum Petrum Sancti Nicolai in Carcere Diaconum Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, noſtrum ſecundum carnem ex fratre germano nepotem, ac in Ciuitate & Ducatu prędictis noſtrum & Apoſtolicę Sedis de latere Legatum iam electos continuare, eorumq. quinquennium à die datę pręſentium inchoare, & vt ſequitur finire.

Prætoris officium anno expletur.

§. 7. Prętorem quoque dictæ Rotæ iam electum per annum, ab eadem die datæ præſentium incipien. Prętura officium iuxta formam inferius deſcribendam exercere debere ſtatuimus.

Stipendium Prætoris & Auditorum.

§. 8. Sed quia boui trituranti non eſt os alligandum, & laborum cuique pręmium condignum eſt proponendum, vt ad illos ſubeundos alacrior reddatur; Nos propterea cuilibet ex pręfatis Iudicibus Rotę Ferrarien. pręter Prętorem, in ſingulos menſes triginta quinque ſcutorum auri in auro; Prætori vero quinquaginta quinque ſimilium ſcutorum menſtruam prouiſionem ex redditibus & prouentibus Camerę noſtrę Apoſtolicę, per Depoſitarium eiuſdem Camerę in Ciuitate noſtra Ferrarien. cum mandato Legati ſeu Vicelegati, aut Gubernatoris eiuſdem Ciuitatis pro tempore exiſtentis, perſoluendam conſtituimus & aſſignamus.

Habitatio & locus Auditorij eiſdem à Cõmunitate gratis detur.

§. 9. Ac pręterea volumus & ordinamus, vt Cõmuni-

tas Ciuitatis Ferrarien. locum Auditorij in quo Rota fieri debeat, & domos in quibus præfati Auditores commode, & iuxta gradus decentiam honorifice habitare valeant, gratis aſſignare teneantur.

Curſores ab eadē eligantur.

§. 10. Vtq; Curſores eligant qui in Auditorio prædicto tempore Rotæ aſſiſtere, & illud ab omnibus immunditijs expurgare debeant.

Sportulæ & munera Auditoribus permittuntur.

§. 11. Iiſdem præterea Prætori & Auditoribus, vt ſportulas & emolumenta quæcunque ſecundum ſtatuta Ferrariæ, & munera iuxta conſtitutiones & conſuetudines Rotæ Bononien. recipere poſſint, permittimus, & gratioſe concedimus, conſtitutione Aldobrandina non obſtante.

Conſilia in certis cauſis præſtare poſſint.

§. 12. Præterea quo diligentius dicti Auditores cauſis ea pediendis, id quod ſummopere nobis cordi eſt, operam nauent, diſtricte eiſdem inhibemus ſub pœnis arbitrio Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris imponendis, ne in cauſis coram alijs Iudicibus, in Ciuitate Ferrariæ, ac eius diſtrictu, vel alibi in Legatione vertentibus, vllo modo conſilium dare, aut aliorum conſilijs ſe ſubſcribere audeant. concedimus autem, vt id in cauſis quæ extra Legationem tractantur, aliquando facere valeant.

Abſentia ex iuſta cauſa permittitur, & quid ea durante in eius cauſis agendū ſit, declaratur.

§. 13. Inhibemus præterea ſub eiſdem pœnis, ne à Ciuitate & Auditorio diebus non feriatis abſq; licentia Cōſilij abeſſe poſſint. niſi fortaſſe eos vel aliquem eorum ratione cauſarum, & officij abeſſe oporteret, vel aliquo iuſto impedimento detineretur, quo minus ad Auditoriū accedere, & cauſarum expeditioni vacare poſſit. & hoc caſu volumus, vt non obſtante impedimento vel abſentia, ſi cauſa ad totam Rotam pertineat, alij in ea procedant. & ſi Ponens ille eſſet abſens, alius eius loco ſubrogetur, ſorte extrahendus. & ſi Ponens reuertatur, vel ceſſet impedimentum causa nondum deciſa, is cauſam ſuā denuo aſſumat in terminis in quibus eam reperiet & expediat. quod ſi impedimentum, vel abſentia in perſona Prætoris contingeret, loco eius ſubſtituatur Auditor ſenior.

Prætor quis de Auditoribus eſſe debeat.

§. 14. Nunc ad Auditorum iuriſdictionem propius accedentes, principe loco conſtituimus, vt vnus eorum ſit quolibet anno Prætor Ciuitatis Ferrariæ, ſenior nempe, hoc eſt, qui primo Auditor electus fuit. qui Præturam vno anno obeat, ac eo Prætura functo, alij deinceps ſecundum ordinem quo electi fuerunt Auditores in Prætura ſuccedant. & vltimus qui ſecundum ea quæ ſuperius conſtituta ſunt, anno tertio duntaxat Rotam ingrediens in noua per biennium remanere debet, primo anno in ingreſſu nouæ Rotæ Præturam adipiſcatur. & ſic de cætero ſemper obſeruetur, excepta hac prima vice. qua ita exigente neceſſitate diſponimus, vt finito quinquennio in Rota noua is perſeueret, quem Conſilium generale elegerit. & ſic denuo in ingreſſu nouæ Rotæ Præturam anno primo obtineat.

Quas ipſe cauſas cognoſcat.

§. 15. Decernimus autem, cauſas omnes primarum appellationum totius Legationis Ferrariæ ad Prætorem ſolum ſpectare. qui de illis cognoſcere, eaſque fine debito ſolus terminare debeat, & ſportulas ac emolumenta ſolus quoque percipiat, nec eas, easue cum alijs Auditoribus partiri teneatur. Volumusque vt appellationes omnes & quæcunque à ſententijs quorumcunque iudicium in quibuſcunque cauſis ciuilibus, necnon & reductiones ad arbitrium boni viri, quæ ab arbitris vel arbitratoribus tam voluntarijs quam neceſſarijs interponerentur, in caſibus tamen permiſſis, ad dictum Prætorem & eius officium deuoluantur. necnon poſſit cognoſcere quaſcunq; alias cauſas in Ciuitate & Legatione Ferrarien. prout Prætor Rotæ Bononien. poteſt in Ciuitate & Legatione Bononienſi.

Sententiæ coram quo interponendæ ſint.

§. 16. Statuentes interim, vt veteri abuſu appellandi coram bonis viris ceſſante, appellationes omnes coram iudice à cuius ſententia appellatur, omnino interponantur. & aliter interpoſitæ non valeant, nec teneant, niſi vere copia iudicis haberi non potuiſſet.

Appellationū cauſę quo modo tractandæ.

§. 17. Decernentes pro celeriori cauſarum expeditione, vt ab incidentibus & emergentibus, ſuper quibus prætorem interloqui contigerit, in caſibus in quibus permiſſa eſt appellatio ab interlocutorijs ex forma iuris ſtatutorum vel prouiſionū Ferrariæ, ad Rotam appelletur, quæ ſine voto Prætoris ipſam appellationem terminare debeat, ſicuti perpetuo & inuiolabiliter ſancimus, vt in quibuſcunque cauſis ad Rotam deferendis, in quibus primo loco aliquis ex Auditoribus iudicauerit, is nihilominus in ea cauſa votum habeat.

Cauſæ corā Prætore captæ, à quo terminandæ.

§. 18. Demumque iubemus vt cauſæ coram vno Prætore cęptæ, finito officio, coram eodem quoque, & ab eodem terminentur, dummodo proceſſus & ſcripturæ, antequam Præturæ munus deponat à partibus præſentatæ fuerint, iuxta formam ſtatutorum & prouiſionum Ferrariæ. Declarantes id quinquennio durante locum obtinere, & cauſas coram vltimo Prætore cęptas, non coram eodem, & ab eodem, ſed coram Prætore nouæ Rotæ, & ab ipſo finiendas eſſe.

Quę cauſæ dicantur Rotales, & ad Rotam ſpectantes.

§. 19. Ad Rotam autem ſpectare diſponimus cauſas omnes viduarum, pupillarum, ac omnium miſerabilium perſonarum, ſecundum tamen diſpoſitionem l. vnicæ. C. quand. Imper. inter pup. & non aliter. necnon dotium, & alimentorum, ac præterea omnes cauſas cumulatiue tamen quo ad Locumtenentem generalem cauſarum ciuilium Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris, quæ ex forma ſtatutorum, ordinum, ac prouiſionum Ferrariæ cognoſci debent, ac terminari appellatione remota, exceptis ijs quæ ratione perſonæ agentis, vel conuentæ, vel ratione cauſæ ex forma eorundem ſtatutorum, ordinum ac prouiſionum, vel priuilegij alicuius forum habeant particulare, & coram iudice aliquo particulari tractari & definiri debent. Inſuper concedimus & indulgemus eidem Rotę, cognitionem ſecundarum appellationum tũdum à ſententijs Prętoris, verumetiam quorumcunque Iudicum totius Legationis & Ducatus Ferrarię. & volumus vt ipſę ſecundę appellationes, etiam totius Legationis omnino ad Rotam deuoluantur, dummodo quo ad eas extra Ciuitatem valor cauſę excedat aureos centum à libris quatuor. Necnon poſſint dicti Auditores cognoſcere quaſcunque alias cauſas in dicta Ciuitate & Legatione Ferrarien. prout poſſunt Auditores Bononien. in Ciuitate & Territorio Bononien. Declarantes cauſas omnes prędictas, etiam cum voto Prætoris decidendas eſſe, exceptis appellationum cauſis quæ ab eius ſententia interponentur, vt premiſſum eſt.

Facultas Rotæ in procedendo.

§. 20. In prędictis vero omnibus, tam Prętorem quam Rotam in procedendo ſummarie ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij, ſola facti veritate inſpecta, procedere poſſe; In decidendo vero prouiſiones, conſtitutiones, & ſtatuta Ferrarię ab ijſdem obſeruari debere pręcipimus. exceptis cauſis locorum, ac Ciuitatum Legationis, in quibus ſtatuta & prouiſiones eorum, earumq. particularia ad deciſoria pertinentia, ſiquę vel quas haberent, ſeruari mandamus.

Curatoribusq; & Tutoribus dandis.

§. 21. Et quoniam vt ſępenumero dictum eſt, properamus ad cauſarum finem, & litium amputationem iubemus, vt ſtatuti Ferrarię ordine prętermiſſo, tam Prętor quam Rota, in cauſis coram eis vertentibus curatores & tutores decernendi poteſtatem habeant, hęreditatibusque iacentibus, & vacan. abſentibus, minoribus, & pupillis, & alijs quibuſcunque qui curatore ſeu tutore indigerent, ita tamen vt tutoris ſeu curatoris electio pręſentibus per binas cedulas cum debito vnius diei interuallo notificetur, & abſentibus ac hęreditatibus iacentibus & vacantibus ſuper Podiolo Palatii Communis Ferrarię alta voce, & ſono cornu pręmiſſo, & cedulę poſtea affigantur valuis eiuſdem Palatii. & ſi ij quibus tutor vel curator decretus fuerit, comparuerint, & curatorem alium vel tutorem petierint, vel tutorem ſeu curatorem ſibi legitime conſtitutum nominauerint, teneatur Prętor vel Rota alium dare vel mandare, vt cum tutore vel curatore nominato iudicium peragatur.

Reſtitutio ad verſus peręptam inſtantiam, quando & quomodo concedenda.

§. 22. Et cum aliquando vſu veniat, vt ob negligentiam litigantium inſtantia appellationis pereat, fiatque ipſa appellatio deſerta, magna ſępe eum negligentis iactura qui plerunque in meritis ius fouet optimū: Nos equitatem prę oculis habentes, decernimus, vt lege, ſtatuto, vel conſtitutione aliqua non obſtante, facta prius executione ſententię à qua fuerat appellatum, & refectis parti expēſis vſq; ad quadrantē, is cuius appellatio deſer-

deſerta fuit, ſuper meritis audiatur per viam reſtitutionis in integrum, committendæ à Legato ſiue à Prolegato pro tempore. Declarantes id ſemel obſeruandum. nam iterum deſerta appellatione, ſententiam in iudicatum omnino tranſire, & plenum ſortiri effectum mandamus, ne cauſæ in infinitum protrahantur. Et cum accidere poſſit, vt ſententia prima retractetur, ideo volumus, vt pars in cuius gratiam fiet executio prædicta, idonee cauere teneatur de reſtituendis omnibus, quæ de iure eam reſtituere oportebit in caſu ſuccumbentiæ & retractationis.

Appellatio à ſententijs Rotæ nõ datur, ſed ſolũ la reuiſio ad eandem Rotã.

§.23. Poſtremo à ſententijs, omnibus & quibuſcunque, quas Rota vel huius noſtræ conſtitutionis tenore, ac virtute, vel alias, ex noſtra aut Legatorum, Vicelegatorum, aut Gubernatorum delegatione tulerit, volumus, vt nullo modo poſſit appellari, de nullitate quantumuis notoria dici vel opponi, ſupplicari, nec recurſus peti vel concedi, aut etiam ad Sedem Apoſtolicam reſtitutio efflagitari, etiam ex capite minoris ætatis, aut officium iudicis implorari, vel quoquo modo illis contraire poſſit, ſed prout latæ extiterint, omnimodo executioni demandari debeant. & caſu quo propter aliquam grauiſſimam cauſam, remedium aliquod aduerſus prædictas ſententias concedendum ſit, ſancimus nullum aliud concedi poſſe præter ſolam reuiſionem ad eandem Rotam coram eiſdem Auditoribus. quibus vt vniuerſis neminem adiunctum, ſed ipſis vti ſingulis cum opus fuerit de eadem Rota tantum adiunctum dari volumus, quoniam id vnum noſtræ Ciuitati Ferrariæ, ac eius diſtrictui, ac Legationi indulgemus, vt cauſæ illius nec vllo vnquam tempore, ſub quouis prætextu aut quæſito colore vel cauſa quantumuis graui extrahi poſſint à Ciuitate ipſa, etiam ad Curiam Romanam, ſed in ea atque in ipſius Rota, quam in eius gratiam & in ſignum noſtræ erga illam dilectionis ereximus, decidi, & fine debito terminari, Camerali obligatione, & alijs quantumuis vrgentioribus quibuſcunque non obſtan. Concedentes ipſi Prætori, & Auditoribus facultatem reaſſumendi cauſas omnes prædictas, etiam à quibuſcunque Iudicibus & Tribunalibus, quoties opus fuerit, illasq. etiam in ſtatu & terminis in quibus reperientur, proſequendi, ac ſub pœnis arbitrarijs, in Legatione & extra inhibendi, ac prædictas pœnas exequendi.

Cauſæ Status Ferrariæ, extra non trahantur.

Prætor cauſas ſorte diuidit.

§.24. Nunc cum Auditoribus iuriſdictionem conceſſerimus, non ab re eſt, vt certam quoque formam, qua citius & accommodatius lites expedire valeant, eiſdem præſcribamus. In primis itaque volumus, vt Prætoris, quem ſupremum Rotæ, ac Ciuitatis Magiſtratum conſtituimus, partes ſint, cauſas omnes Rotales ſorte diuidendi inter Auditores.

Prætor & Auditores ſunt Iud. cauſ. Ordinarij.

§.25. Quos Auditores & prætorem ſingulos Iudices cauſarum ſuarum ordinarios deputamus. ita tamen vt abſque voto Collegarum, nec ad terminationem cauſarum, nec articulorum quidem releuantium deuenire queant.

Notarius ſportulas diuidit.

§.26. Sportularum vero ac emolumentorum per Notarium fiat diuiſio, & idem Notarius lata ſententia ſingulis Iudicibus ſeu Auditoribus ſuam det portionem. prætore tamen nullam portionem in ſportulis, ac emolumentis ſecundarum appellationum ſibi vendicante.

Ponens non votet in cauſa, niſi alia ſint vota æqualia.

§.27. At quia Iudex cauſæ, quẽ Ponẽtẽ vocari volumus ſatis elaborabit in ſtudendis proceſſibus cum velimus ab eo ſtatum & merita cauſæ digeſta Coauditoribus proponi, & ideo quæſtionum reſolutioni commode vacare non poterit, ſtatuimus, Ponentem ipſum nullum habere votum in ſua cauſa, ſed iuxta maioris partis Coauditorum votum, quemcunque articulum, & ipſam cauſam diffinire teneri. niſi tamen Auditores eſſent diſcordes, & vota forent æqualia, quo caſu diſponimus, vt tunc votum habeat, cum vni parti adhærere teneatur.

Rota quãdo & quoties fieri & informari debeat.

§.28. Volumus autem dictam Rotam fieri bis in hebdomada, videlicet die Lunæ, ac Veneris ſummo mane, ac ſi dies Lunæ fuerit feriata, mandamus eam fieri Mercurij, ac Veneris proxima. ſi autem dies Veneris feriata fuerit, & dies Lunæ eiuſdem hebdomadæ fuerit iuridica, tunc fiet ipſis diebus Lunæ & Mercurij. & in ſumma bis in hebdomada diebus non feriatis fieri decernimus, ita tamen, vt pro vnaquaque Rota, vno die partes cum Aduocatis & procuratoribus informent ſingulos Auditores domi, relictis etiam informationibus in ſcriptis, & Ponenti duplicatis, vt parti petenti copiam dare poſſit. & vnuſquiſque in ſero eiuſdem diei ad omnes Coauditores tranſmittat ſua dubia, quæ proponere decreuerit in proxima futura Rota. ſequenti vero die cauſis ſtudeant, & memorialia partium ſuper reſponſione informationibus die præcedenti datis accipiant, tertia vero die eas quo ad fieri poterit decidant. Numerum autem cauſarum, & articulorum emergentium, proponendorum & proponendarum in qualibet Rota arbitrio ipſorum Auditorum relinquimus & relaxamus.

Propoſitio cauſæ quomodo fiat.

§.29. Vt autem dubiorum inanium otioſa euitetur diſputatio ſancimus, vt cauſa in Rotam introducta, actor porrigat Ponenti ſuum memoriale ſuper dubio diſputando, quod iuxta naturam & exigentiam celerioris expeditionis cauſæ formabit, partem aduerſam coram eo Iudice citabit ad concordandum de dubio, & ipſa parte comparente, & illud acceptante, ipſi dubio ſubſcribet, copiamq. vtrique parti concedet, vt ſuper eo informare valeat. quod ſi alia pars non comparuerit, iudex duplicatam dubij copiam inſtanti ſubſcribet, vt vnam penes ſe retinere, aliam ſuo aduerſario per Nuncium notificare & tranſmittere poſſit. Et, ſi in acceptatione dubij partes diſcordes fuerint, ipſe Ponens, eas vt ſibi iuſtum videbitur, concordare ſtudebit. & altera parte petente, quatenus ſic res poſtulet, ſuper dubio dando adhibebitur votum totius Rotæ.

Termini citationum quãdo ſeruandi & declarandi.

§.30. Termini citationum pro perficiendo proceſſu, coram eiſdem Auditoribus, finita ſtatim Rota, per Notarios actuarios & Procuratores ſeruabuntur. quos Auditores pro ſeruato habere poſſe infra decennium proximum etiam domi declarandos decernimus.

Summarium teſtium quomodo formandum.

§.31. Ac vt facilius depoſitiones teſtium inſpiciantur, & ne Auditores magis quam expediat fatigentur, mandamus, quoties ab vtraque parte, vel altera earum examinati fuerint, & Ponenti viſum fuerit, eorum dicta in ſummarium redigantur. & quoniam à nemine accuratius perpenduntur, quam à partibus intereſſe habentibus, fiet ab Actore Summarium, illudque Ponenti exhibebit, & pars aduerſa coram eo citabitur ad concordan. de ſummario, alias videndum pronunciari ſtari debere ſummario per inſtantem porrecto, ac illud per dictum Ponentem ſubſcribi. & aduerſario comparente ſi approbabit ſummarium, erit concordatum, ſin minus, addet vel minuet in folio ſeparato, prout viderit conuenire & ipſe Ponens differentias dirimat, ipſiusq. ſummarij copiam ſingulis Auditoribus à Ponente ſubſcriptam partes exhibebunt.

Citationes quæ in actis redigendæ.

§.32. Citationes autem productæ ad concordan. de dubio, & ad concordan. de ſummario, nolumus quod in actis redigantur, nec aliæ citationes ac intimationes, quæ non ſint neceſſariæ ad validitatem iudicij, ſed neceſſariæ duntaxat.

Deciſiones in quibus cauſis dandæ.

§.33. Demumque poſt cauſarum expeditionem, teneatur Rota parti petenti in cauſis exceden. ſummam ſcutorum ducentorum, tradere deciſionem. In cauſis videlicet executiuis infra decem dies continuos; in cæteris vero quibuſcunque infra triginta dies continuos à die prolationis ſententiarum in dictis cauſis immediate decurrendos.

Precedentia Prætoris & Auditorum præfinitur.

§.34. Et quoniam Rotæ Tribunal tanquam ſupremũ in iudicando, in Ciuitate & tota Legatione, meretur aliquam prærogatiuam; ideo ſancimus vt Prætor Rotę in omnibus actionibus, iam publicis quam priuatis præcedere debeat cęteros Iudices, tam Ciuitatis quam totius Legationis, etiam Locatenentes generales cauſarum ciuilium & criminalium, quos poſt Prętorem ſupra cęteros Auditores incedere, vel ſedere volumus. Auditores vero ipſius Rotæ precedere volumus omnes & quoſcunque Iudices ipſius Ciuitatis & Legationis, præter ipſos duos Locatenentes, nunc & pro tempore generales ſupradictos.

Indulta eiſdem conceduntur.

§.35. Necnon eoſdem Prętorem, & ſingulos Auditores Rotę immunes conſtituimus à portu literarum, & ab omnibus datijs, gabellis, ac grauaminibus quibuſcunque.

Inſuperq. etiam potiri volumus omnibus priuilegijs, immunitatibus, præeminentijs & prærogatiuis, quibus Cōſiliarij iuſtitiæ in quorum locum ipſi Prætor & Auditores ſubrogantur, hucuſque potiti ſunt. Demum eidem Rotæ Ferrarien. eiuſque Prætori ac ſingulis Auditoribus, vt omnibus & ſingulis priuilegijs, gratijs, facultatibus & præeminentijs, quibus Rota Bononien. eiusq. Prætor, & Auditores quomodolibet fruuntur, potiuntur & gaudent, pari modo, & abſque aliqua differentia frui, potiri & gaudere poſſint & valeant, perpetuo concedimus & indulgemus. Declarantes quatenus dictæ facultates priuilegia Rotæ Bononien. & Conſilij iuſtitiæ olim Ducalis eſſent minora ſupra expreſſis, & ipſa Rota Bononien. minori priuilegio & facultate potiretur quam ipſum Conſilium iuſtitiæ, & è contra, nullatenus intendimus maiori priuilegio derogare, ſed prout per prædicta, & vnum quodq. eorũ vberius prouiſum eſt, eo maiori etiam priuilegio, immunitate, præeminentia, emolumento, prærogatiua, facultate & gratia, Rotam noſtram Ferrarien. eiusq. Prætorẽ & ſingulos Auditores decorare, illisq. potiri decernimus & mandamus.

Deputatio Cardinalis Protectoris. §. 36. Ceterum dilectum filium noſtrum Petrum tituli Sancti Nicolai in Carcere Diaconum Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, noſtrum ſecundum carnẽ ex fratre germano nepotem, quo ad vixerit, in dictæ Rotæ & eius Prætoris, ac Auditorum, eorumque iurium & priuilegiorum, ac indultorum quorumcunque Protectorem cum omnimoda facultate & auctoritate omnia & ſingula, quæ ad Prætoris & dictorum Auditorum officiũ quomodolibet vigore præſentium, & alias de iure vel conſuetudine ſpectant & pertinent, & quæ alij ſimiles S.R.E. Cardinales Protectores facere & exercere poſſunt & conſueuerunt, faciendi, dicendi & exercendi, dicta auctoritate perpetuo etiam conſtituimus & deputamus.

Clauſulę huius bullæ præſeruatiuę. §. 37. Decernentes præſentes literas ex quacunq. cauſa, nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſiue eas infringi, inualidari ſeu reuocari poſſe, ſed illas ſemper & perpetuo validas & efficaces exiſtere & fore, ſuosq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, necn n inuiolabiliter perpetuo obſeruari.

Clauſula ſublata, &c. §. 38. Sicq. per quoſcunque Iudices & Commiſſarios etiam eiuſdem Palatij noſtri Apoſtolici cauſarum Auditores, & eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſeu Vicelegatos aut Cameræ Apoſtolicæ Præſidentes & Clericos, vel quoſuis alios, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique locorum iudicari, definiri & interpretari debere. Irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum eiuſdẽ bullæ. §. 39. Ac mandantes omnibus & ſingulis totius Status Eccleſiaſtici prædicti Commiſſarijs, Gubernatoribus, Poteſtatibus & eorum Locatenentibus, Legatis, Vicelegatis, necnon venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis & Epiſcopis, ac dilectis filijs eorum Vicarijs in ſpiritualibus generalibus, ac alijs iuriſdictionem exercẽtibus quibuſcũque, vt quoties ſuper hoc fuerint requiſiti, ſententias, decreta, ſtatuta, ſequeſtra, mandata, exequutoriales litteras, remiſſoriales, citationes & alias à dicta Rota, & eius Auditoribus emananda pro tempore, omnibus opportunis remedijs executioni demandari faciant realiter & cum effectu prout opus fuerit, & eis commiſſum extiterit.

Clauſ. derog. §. 40. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & præſertim facultatibus dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori conceſſis, ac ſupradicta Conſtitutione Aldobrandina, necnon eiuſdem Ciuitatis Ferrarien. ac aliarum Ciuitatum, Terrarum & locorum prædicti Ducatus Ferrarien. etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, legibus etiam municipalibus, vſibus & naturis. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis etiam eiſdem Prouinciæ, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, Caſtris, Villis & Locis, eorumq. Communitatibus, Vniuerſitatibus, Iuriſdictionibus, Gubernatoribus, Poteſtatibus, Officialibus & Incolis & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis eorumq totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio ad hoc ſeruanda foret, eorum omnium & ſingulorum tenores, acſi de verbo ad verbum exprimerentur & infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſe, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, derogamus & derogatum eſſe volumus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 29. Maij, 1599. Pontific. noſtri Anno 8. D.P. An. 8. die 29. Maij.

Die 2. Iunij 1599. ſuprascriptum Breue in plena Camera Apoſtolica præſentatum fuit, illudq. de ipſius Cameræ decreto Reuerendiſſ. D. Horatio Ceulo dictæ Cameræ Clerico, commiſſum, & ſucceſſiue die 14. eiuſdem Camera ipſa citato deſuper Illuſt. D Laudiuio Zacchia dictæ Cameræ generali Commiſſario, referente prædicto Reuerendiſſ. D. Ceulo, illud admiſit, & in eiuſdem Cameræ libris regiſtrari mandauit, prout regiſtratum fuit ſcilicet libro Signat. Sanctiſſ. D. N. fol. 252. & collat. concordat. Admiſſio in Camera Apoſtolica.

Ludouicus Martius Cam. Apoſt. Not.

LX.

Decreta generalia pro Reformatione Regularium, tam Monachorum quam Mendicantium, cuiuſcunque Ordinis, & inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1599. & 1604.

NVllus omnino prætextu cuiuſcunque priuilegij vel ſuperioritatis, etiam Generalatus, à ſeruitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum De Seruitio Chori. Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint. Idem quoque præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitime impeditis. In eos vero qui negligentes aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animaduertant, ad præſcriptum Regulæ & Conſtitutionum, alimenti etiam ſi opus fuerit ſubtractione.

§. 1. Lectio Sacræ Scripturæ, vel caſuum conſcientiæ bis in hebdomada, præſcriptis diebus in ſingulis Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant. eaq. abſoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe vtiliter exerceant. Lectione Sacræ Scripturæ vel caſuum conſcientiæ in Conuentibus.

§. 2. Quo Tridentini Concilij decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelius obſeruentur, præcipitur, vt Paupertatis voto obſeruãdo. nullus ex Fratribus, etiam ſi Superior ſit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, cenſus, eleemoſynas, ſiue ex Concionibus, ſiue ex Lectionibus aut pro Miſſis, tam in propria Eccleſia quam vbicunq. celebrandis, alioue ipſorum iuſto labore & cauſa, & quocunq. nomine acquiſita, etiamſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus poſſidere poſſit, ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditus, pecunijs ac prouentibus cõfundantur, quo communis inde victus & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit. Neque Superioribus, quicunque illi ſint, vllo pacto liceat eiſdem Fratribus aut eorum alicui, bona ſtabilia, etiam ad vſufructum, vel vſum, adminiſtrationem aut commendam, etiam depoſiti aut cuſtodiæ nomine concedere. Eorum vero quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat vt proprium, neque vt proprio vtatur. Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pœnas nedum à Concilio Tridentino præſcriptas, ſed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponen-

ponendas, incurrat. Nulla quorumcunq. Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia vel immobilia fratres excuſare poſſit, quo minus culpæ & pœnæ ab eiuſdem Concilij decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ, obnoxij ſint. etiamſi Superiores aſſeuerent huiuſmodi diſpenſationes aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

Veſtitu & ſuppellectile.

§. 3. Fratrum veſtitus, & ſuppellex cellarum, ex communi pecunia comparetur. & omnino vniformis ſit fratrum, & quorumcunque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſunt, conueniat, ita vt nihil ſuperflui admittatur, nihil etiam quod ſit neceſſarium alicui denegetur. Quęcunque fratrum veſtes, ſiue laneæ, ſiue lineæ, omniſq. alia ſuppellex, in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno vel duobus fratribus huic muneri deputatis, diligenter cuſtodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, ſubminiſtrare opportune poſſint.

Cibo.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicunque illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemque obſonio, ſiue eadem, vt aiunt, pitantia, in communi menſa prima vel ſecũda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur. neque ſingulare aliquid, quo priuatim quiſque in cibum vtatur, vllo modo afferri poſſit. ſiquis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, niſi panem & aquam.

Adminiſtratione & ratione officiorum.

§. 5. Superiores omnes etiam Generalis, qui redditus, aut præſtationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta & expenſa in libro diſtincto fideliter & diligenter adnotari curent, neque in alios vſus, quam ratione officij ſui neceſſarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit ipſos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua ſibi & ijs qui ſecum erunt, victus ad præſcriptum Regulę & Conſtitutionum ſuppeditetur.

Adminiſtratione bonorũ Conuentus.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorũ, adminiſtrationẽ bonorum aut aliarum rerum, diſpenſationemq. pecuniarum & redditnum ſui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per ſeipſum habere ſiue exercere poſſit, ſed vniuerſum id onus tribus fratribus eiuſdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum & bonorum, reddituumq. colligendorum ac exigendorum curam habeat, alter tanquam Depoſitarius, pecunias ac cætera ab illo collecta & exacta fideliter aſſeruet, alius de pecunijs, & rebus à Depoſitario acceptis Priori & fratribus, ac Conuentui vniuerſo de neceſſarijs, mandante tamen ipſo Priore, non ſecundum proprium affectum, ſed iuxta charitatis regulam veluti bonus diſpenſator prouideat. officiorum huiuſmodi confuſione penitus interdicta. Cæterum hi tres, tam impenſi quam accepti ſingulis mẽſibus ſuo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus fratribus eiuſdem Conuentus probatioribus, rerumque vſu peritis, rationem reddant. Deinde ipſimet rurſus præſentibus Priore & peritis prædictis, Generali cum aduenerit, denique ipſe Generalis in quolibet proximo Capitulo Generali ſaltem coram tribus Iudicibus, ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis, illorum omnium, vniuerſæque ſuæ adminiſtrationis, tam publice quam priuatæ rationẽ reddere teneantur. cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc vt ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

Numero Fratrum cuiuſq. Conuentus.

Tu ad hoc habes etiã bul. ſam 7. ſ. v. N. Pauli V.

§. 7. In vno quoque Conuentu fratrum, is tantum deinceps conſtituatur, & in poſterum retineatur numerus, qui ex redditibus illis proprijs vel ex communibus conſuetis vel etiam ſingulorum eleemoſynis, alijſue quibuſcunque obuentionibus in commune, vt præfertur, conferendis, commode poſſit ſuſtentari. redditus vero & ſupradicta omnia in communi loco ac tuto, diligenter aſſeruentur.

Prohibitione declarãdi Concilio Tridentini & ſtas reformationes.

§. 8. Superioribus autem, nec Concilij Tridentini, aut hæc noſtra decreta declarare, interpretari aut relaxare vllo modo poſſint, & omnino interdicimus & prohibemus. Decernentes irritum, &c. ſi quis autem contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu, officioq. priuatus, & ad ea perpetuo inhabilis exiſtat.

De Prædicatoribus & Lectoribus.

§. 9. Nullus niſi actu legat vel prædicet, aliquo ſui gradus priuilegio gaudeat.

Socio ex cauſa neceſſaria alicui concedendo.

§. 10. Si alicui ex neceſſaria cauſa, Generalis iudicio probanda, ſocius ex eodem Ordine, qui illi miniſtret cõcedendus erit, is niſi vigeſimum quintum agat annum, & qui communi ſeruitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commode fieri poteſt, ſit laicus conuerſus.

Clauſura.

§. 11. Vt omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conuentus clauſura perpetuo ac diligenter ſeruetur. ac propterea à Superiore ianitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritatem maxime commendetur. is ianuæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini fratrum aperiat, niſi ſocium, & exeundi licentiam obtinuerit.

Exitu è Conuentu, & reditu.

Hoc inf. declaratur.

§. 12. Nullus à Conuentu egredi audeat, niſi ea cauſa & cum ſocio, licentiaq. ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore. qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata. ſociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eundem ſæpius. Licentiæ vero Generales exeundi, nulli omnino concedantur. Contrauenientes autem pęna graui, etiam carceris, ad Superioris arbitrium plectantur. eandem etiã Ianitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit. Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorẽ rurſum adibit benedictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem & quid rei actum ſit diligenter perquirat.

Aduentu ad Vrbem.

Hoc declaratum eſt infra in §. 31.

§. 13. Nullos fratres Romam venire Superiores permittant, niſi prius à Generali vel Protectore dumtaxat licentiam in ſcriptis impetrauerint. Siquis autem ſine huiuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce actiua & paſſiua biennio priuatus exiſtat, ſubiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pęnas. Quę item omnia aduerſus eos, qui ſupradictos admiſerint & receperint ſine vlla exceptione locum habeant.

Viſitatione Cellarum.

§. 14. Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum ſibi videbitur cellas omnes reſerare poſſit. & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri.

Lampade in Dormitorio.

§. 15. In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

Cellis, & ſuppellectili.

§. 16. Nullus etiam Superior, cellas, ſiue in clauſtro ſiue alibi ſeparatas à communi Dormitorio habeat, ſed vnuſquiſque vnica cella, eadem cum cæteris aliorũ fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto & menſa humilibus, vniformique ſuppellectili, vt præfertur, quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit. Poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, ſi eorum muneris & officij neceſſitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere. Cellæ ſiue ædiculæ, quæ extra Dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut alias ad communem vſum & commoditatẽ Conuentus redigantur. Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire poſſint qui omnes ad certam formam redi endi erunt. In priuatis cellis nulli camini permittantur, ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam e parietibus conuulſis, vt res illa non ad tempus facta, ſed perpetuo duratura videatur. cellis tamen Generalis aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Feneſtris Cõuentus.

Hoc inf. declaratur.

§. 17. Conuentus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſtruantur, vt omnino is proſpectus impediatur.

Infirmaria.

§. 18. Valetudinarium in ſingulis Conuentibus certo ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac fratrum numero, quo ad fieri poterit, commodiſſimũ eſſe poſſit, in quo fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt ne quid ægrotis omnino deſit quod ad ſanitatem recuperãdam pertineat.

Degentibus extra clauſtra.

§. 19. Ineatur ratio qua, ſublatis licentijs ac facultatibus hactenus quibuſcunque conceſſis, degentes extra Conuentus clauſtra, ad ea quamprimum reuocẽtur. nec de cetero niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, huiuſmodi facultates concedi poſſint.

Receptione Nouitiorum.

§. 20. Nulli in poſterum ad habitum aut profeſſionem admittantur, niſi in Conuentibus per Sedem Apoſtolicã inqualibet Prouincia deputandis.

Cu-

Hoſpitalitatis obſeruantia, & largitione munerum.

§. 21. Curent Superiores, vt conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obſeruetur.

Ambitu.

§. 22. Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caueant omnes à directa vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tam pro ſe ipſis quam pro alijs, tum in Capitulis locorum tum in cæteris, præſertim generalibus Capitulis aut Congregationibus, ſeu alibi. Quicunque ſecus fecerint, præter alias pœnas & cēſuras hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum quæ obtinent eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur. ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſint, niſi à nobis, vel ſucceſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porro ſupradictas omnes pœnas ad complices, ac ſimpliciter ſcientes & non reuelantes extendimus.

Superiorū & officialiū electione.

§. 23. In Superiorum & Officialiū omnium electionibus, forma præſcripta à ſacro Concilio Tridentino, & Ordinis Conſtitutionibus inuiolabiliter ſeruetur. iurētq. Electores ſecundum veritatem cuiuſque conſcientię, probiores ac magis idoneos ſe electuros. ac propterea priuſquam ad electionē deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur Conſtitutiones de qualitate & requiſitis eligēdorum. Ad officia gradus & Prælaturas, illi præcipue eligantur, qui poſſint & conſueuerint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſeruare, præſertim quæ pertinent ad ſeruitium Chori, ac veſtitum & victum communem.

Probatione Prędicatorū, Lectorū, Confeſſorū, & promouēdorū ad ordines ſacros.

§. 24. Eligantur in Capitulo Generali vel Prouinciali aliquot graues & periti ex fratribus cuiuslibet Prouincię, ſaltem tres, qui admittēdos ad prædicationē Verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter ſimul examinent, priuſquam probentur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare & probare, tā quo ad doctrinam quam quo ad mores, promouendos ad quoſcunque ordines. in quo ſeruetur decretum Congregationis Interpretum ſacri Concilij Tridentini, hac de cauſa nuper editum & promulgatum.

Obſeruantia regularū & conſtitutionum.

§. 25. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores ſint rationis quam in nouiſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio inuigilent, vt quæ in eorundem Ordinis, regulis & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijsque ſpiritualibus exercitijs prudenter ac pie ſancita ſunt, ea omnia & ſingula ad vnguem obſeruentur. intelligantq. ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda & amplianda eſſe. quæ vt faciliorem exitum ſortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valde opportunum erit, ſi in quolibet Conuentu, ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſeruantia.

Tabellæ munerū dierum explendi.

Hoc inf. declaratur.

§. 26. Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo vniuſcuiuſque Conuentus, in qua diſtincte adnotetur quid ſingulis horis, cuiuſque diei quilibet frater præſtare debeat, vt certo quoque ſigno præmonitus, maiori animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones his decretis non aduerſantur, inuiolate cuſtodiendæ erunt.

Pœna inobedientium.

§. 27. Quibus horum Decretorum capitibus certa pęna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur.

Prohibitione hac Reformatione declarandi.

§. 28. Vt autem hæc Decreta (donec alia, quæ ad pleniorem ſupradicti Ordinis reformationē facient, ędātur) ab omnibus obſeruari poſſint, diſtricte præcipimus Generali, ac omnibus alijs quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinis Conſtitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum ſingulis facultate illas declarandi, & aduerſus ea vnquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera, ipſo facto & ſine vlla exceptione reſpectiue incidiſſe.

Tēpore quo ligare incipiunt.

§. 29. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum obſeruatio, quinquo modo differri poſſit aut impediri, volumus, vt poſt illorum publicationem in Conuentu Sancti Marcelli de Vrbe factam, Generalem, aliosq. Ordinis Superiores, cæterosq. quoſcumque fratres præſentes, ſtatim, reliquos vero abſentes citra Montes, vnius menſis, vltra Montes, trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis perſonaliter intimata fuiſſent.

Publicatione earundem.

§. 30. Inſuper mandamus, quod Generalis in ſingulis Conuentibus citra Montes vnius menſis, vltra vero Mōtes trium menſium curſu Decreta ſupradicta publicari faciat, ſub pœna priuationis Generalatus, alijsque arbitrio noſtro imponendis.

Dat. P. An. 8. die 25. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigeſima quinta menſis Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono.

Declaratio circa licentias veniendi ad Vrbem. & pœnam priuationis contrafacientib. inflictam.

§. 31. Decretum illud, quo Fratres Romam petere cū Generalis & Protectoris licentia dumtaxat permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipſe ex cauſa communi totius Prouinciæ dumtaxat facultatem huiuſmodi facere valeat. Declarauitq. pœnam priuationis vocis actiuę & paſſiuę cōtrafacientibus inflictam, Sanctitatis Suæ reſeruatum eſſe, interdicta omnino eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Dat. Romæ die 20. Martij 1601.

Adduntur decreta Reformationis Ordinis Fratrum Seruorum Beatæ Mariæ, quæ alibi opportunius intexere non valui.

Sequuntur additiones Reformationis Apoſtolicæ inſuper.

§. 32. EX ijs, quæ S. D. N. Clemens Papa VIII. Ad Regularium Monaſteriorum rectam gubernationem inſtituit & decreuit, eorumque Superioribus adamuſſim exequenda præcepit, nihil fuit, vel re ipſa ſāctius vel neceſſitatis occaſione opportunius, vel religioſæ vtilitatis ratione optabilius, quam vt vetus & regularis diſciplina viris Religioſis ſalutaris ac neceſſaria, vbi collapſa eſt, inſtauretur, & vbi conſeruata eſt, perpetuo cuſtodiatur, vt nihil eſſet, quod obedientiæ, paupertatis & caſtitatis, ac peculiarium votorum obſeruantiam, necnon communem vitam, victum & veſtitū impediret, aut per calumniam inficeret. cum autem compertum ſit à fratribus Ordinis Seruorum, Superiorum incuria ſaluberrima Sanctiſſimi Paſtoris decreta penitus neglecta eſſe, vt huiuſmodi incommodo occurratur, Cōgregatio Viſitationis, Reformationis Apoſtolicę eiuſdem Ordinis Priori generali nuper electo, eiuſque pro tempore Succeſſoribus in virtute ſanctæ obedientię & priuationis officij pœna propoſita præcipit ac mandat, vt ſtatim prædicta decreta Pontificia inter ipſius Ordinis Conſtitutiones redigi, & ab omnibus ſuis fratribus obſeruari, ac præter illa quæ decretis ipſis præſcripta ſunt, hæc quę ſequuntur ſpeciali Sanctitatis Suæ mandato conſtituta, inuiolabiliter ac perpetuo obſeruari curent.

Officij diuini recitatione.

§. 33. Primum ad ea quæ de diuino Officio perſoluēdo ſtatuta ſunt, illud additur ac decernitur, vt pœna ſubtractionis alimenti contrafacientibus propoſita, nec à Priore nec ab eo qui eius vices gerit, remitti poſſit illi, qui horis Canonicis, ſiue diurnis ſiue nocturnis, ceſſante legitima cauſa, non interfuerit. Deinde vt qui Officij initio ad Chorum non conuenerit, genuflexus in medio Chori, tamdiu maneat quamdiu ſurgendi licentiam à Priore impetrant. tum in refectorio, horam canonicam quā ob huiuſmodi negligentiā omiſit, aliis cibū ſumentibus, etiam genuflexus recitare teneatur. Curæ, ſit Prioris, vt Officium diuinum in Choro à fratribus ſuis locis conſidentibus deuote cum punctis & pauſis perſoluatur, & vt Miſſæ non niſi ex Miſſalis Romani præſcripto, nec nimia celeritate celebrentur. qua in re obſeruabit, an in recitatione Canonis tantum temporis quantum ad illius verba deuote exprimenda exigitur, à ſingulis adhibeatur. & contrafacientes moneat, ac ſalutaribus pœnitentijs coerceat. Ad Salue Regina poſt completoriū cantādum, omnes quotidie etiam Officiales & cōuerſi omnino conueniant. & poſt Salue Regina Litaniæ Beatæ MARIAE Virginis pro felici ſtatu S.R.E. pro populo, &

pro

pro Religionis augmento deuotè recitentur. Diebus vero feſtis poſt Veſp. & Salue Regina ſtatim cãtentur. qui defuerint, eos Prior publice corrigat, ac etiam cibi ſubtractione puniat. quæ omnia an ſeruata fuerint, Prouincialis in viſitatione diligenter inquiret, & ſi Priorem negligentem inuenerit, illum officio Prioratus abſoluet.

Eccleſijs aperiendis & claudendis, & allocutione fratrũ prohibita tempore diuinorũ officiorum.

§. 34. Prior curet, vt Eccleſia diebus feſtis hora competenti pro locorum conſuetudine claudatur, & aperiatur. cum autem eam patere neceſſe fuerit, Sacriſta, vel alius probatæ vitæ ſemper adſit, qui indigna ibi fieri prohibeat. Peractis diuinis Officijs fores Eccleſię feriatis diebus omnino claudantur, nec niſi ex præſcripto Conſt. aperiantur, quod etiam de foribus Monaſterij cautum intelligatur. Prouincialis in viſitatione pœnam priuationis officiorum tranſgreſſoribus imponet. Caueant autẽ fratres, ne quacunque de cauſa tempore diuinorum Officiorum, perſonas aliquas in Eccleſia, vel ad illius Sacriſtiæ, aut Monaſterij ianuas, niſi de licentia Prioris alloquantur, ſub pœna vnius publicæ diſciplinæ.

Extra à Monaſterij.

§. 35. Neque Prior pœna ſuſpenſionis ab officio eo ipſo incurrenda per ſex menſes propoſita, quemq. fratrẽ ſolum, aut cum ſocio extra clauſtra, in via aut ædibus Monaſterio proximis tunc temporis, aut alias commorari permittet.

De delinquentibus non recipiendis.

§. 36. Neque bannitos, criminoſos & delinquentes, ſeu decoctores in Conuentu retineat, aut retineri patiatur, ſub pœna priuationis officij perpetuo eo ipſo incurrenda. eandemq. pœnam ſubeat, qui aliquem ex prædictis, etiam annuente Priore, in cella aliqua Conuentus exceperit.

Confugientibus ad eorũ loca ſacra Ordinarijs deferẽdis.

§. 37. Confugientes vero ad Eccleſiam, & ad alia eorum loca ſacra, Superiores teneantur quamprimum commode poterint deferre Epiſcopo, ſeu alij loci Ordinario.

Scholis puerorum non admittendis.

§. 38. Nullus puerorum ſecularium, etiam clericorũ ſcholam Grammaticæ, aut cuiuſcunque artis liberalis intra Monaſterium ſub pœna amiſſionis vtriuſque vocis ipſo facto incurrenda exerceat, ſeu aliquem ipſorũ doceat. quam pœnam etiam Prior qui id permiſerit, incurrat. Nec extra Conuentuum ſepta quicquam docere liceat, niſi de Sedis Apoſtolicæ licentia, eadem pœna propoſita.

Extraneis nõ permittẽdis.

§. 39. Prior nullo modo, neque prætextu ſeruitutis Eccleſiæ, in Monaſterio extraneum quemquam commorari ad edendum vel ad diſcendum, ſiue aliud quidpiam agendum permittat, pœna illi ſuſpenſionis ab officio per ſex menſes ipſo facto propoſita.

Lectorum electione.

§. 40. Verum nemo recte legendi munus ſuſcipiat, niſi is qui duplici doctrina diſcipulos ſibi ſubiectos inſtituat, ſcientia nempe & innocentię conuerſatione. Idcirco deinceps huic muneri præficiatur is, cuius probitas ac mores ſeniorum patrum teſtimonio commendentur, ac diligenti adhibito examine de vitæ innocentia & doctrina, à Priori generali facultatem in ſcriptis habeat. qui in Lectoribus & Magiſtris conſtituendis non ingenij ſolum & eruditionis, ſed etiam regularis diſciplinæ mortificationisq. rationem habeat.

Bacchalaureatus gradibus obtẽdendis.

§. 41. Ad Bacchalaureatus gradũ nemo deinceps promoueatur, niſi ſpectatæ vitæ, religionis & diſciplinæ regularis obſeruãtiæ. qua in rẽ diligens fiat à Generali ſiue eius Vicario, Prouinciali & ſocio in Viſitationibus inquiſitio per ſecretum examen, cum iuramento Prioris & fratrum eius Conuentus, in quo proximo triennio commoratus fuerit, ac niſi concluſiones publice egregie ſuſtinuerit, circa illas prius ſigillatim à Generali, ſiue ab eo deputandis interrogatus, ac idoneus repertus ad eas honorifice ſuſtinendas. nec item eo gradu aliquis decoretur, quem ſcientiæ & aliarum virtutum ſpes magiſteriatus honore dignum non oſtendat. Quæ omnia in actis referantur, ac in litteris patentibus exprimantur. & ſi ſecus factum fuerit, promotio, ipſo iure nulla ſit, ac promouentes pœnam priuationis officij ipſo facto incurrant. Quod etiam in promouendis ad Magiſterium, eiſdem propoſitis pœnis ſtrictius ſeruari decernitur.

Studentibus recipiendis.

§. 42. Nullus in Studentium numero adſcribatur, niſi bona indole, ac probis moribus excultus, habita fide cum iuramento à Priore, & fratribus conuentus, in quo maiori ex parte reſederit, ac niſi Grãmaticam adeo calleat, vt latine expedite loquatur, ac ad latinosq. auctores approbatos intelligendos aptus exiſtat. cuius quidem intelligentiæ periculum ita fiat. obijciantur examinando duo auctores nempe ex difficilioribus, ex quibus caput vnum ſaltem ex improuiſo per alia verba latina interpretetur. pœna priuationis vocis vtriuſque ipſo facto incurrenda per biennium ipſis adſcribentibus, ſi ſecus fiat, propoſita. Neque aliquis ad Philoſophiam audiendam, niſi probe in Dialectica verſatus, neque ad Theologiam, niſi Phyſica plene inſtructus admittatur.

Libris non retinendis in Studijs.

§. 43. In Studijs vero præſertim humanioribus, nullus liber adhibeatur, ex quo mores deprauentur, & vitæ innocentię periculum immineat.

Qui & quãdo legere debeant.

§. 44. Regens, Bacchalaureus Conuentus & Magiſter Studij quotidie legant ſpatio vnius horæ, diebus feſtis & die Iouis, ſi feſtum nullum in hebdomada occurrat, exceptis, à ſecunda Dominica poſt Paſcha, vſque ad 15. Iulij, à prima die Septembris, vſque ad 20. diem Decembris, atque à prima die Ianuarij, vſque ad Septuageſimam. Quibus diebus nulli Studentium abeſſe liceat, neque de licentia Prouincialis, quauis de cauſa ſub pœna priuationis ſtudij, ipſo facto incurrenda. Ea vero ratione legent, vt Regens toto triennio tres priores libros magiſtri ſententiarum ex ſententia D. Thomæ interpretetur (quarto ſingulis diebus feſtis poſt Veſp. ab eodem explicato) teneaturque ſaltem ſemel in hebdomada lectionem ex Metaphyſ. vel ex libris Ethicorum Ariſtotelis, prout ſibi magis expedire videbitur, habere. Bacchalaureus Conuentus libros Phyſ. de cœlo, Generatione, & de Anima, ijs omiſſis quæ ob facilitatem omitti ſolent, eodem tempore explicabit. Magiſter Studij totam Logicam, hoc eſt librum Prædicab. Prædicam. Perihermenias, & Poſt. exacte. Priorum vero, Elenchorum, Topicorum per compendium declarabit. Concluſiones ſingulis diebus, quibus legitur, ex Theologia, Philoſ. & Logica ab vnoquoque Studentium ex Ordine ſuſtineantur, alijs de more per vices arguentibus.

Silentio in diſputationibus.

§. 45. Nec liceat alicui ad euitandam confuſionem, niſi Bacchalaureo, qui partes ſuſtinentis adiuuabit, & Magiſtro Studij, qui partes arguentis fouebit, aliquid, niſi de Regentis licentia, dum diſputatur, dicere.

Regẽs omnia Studia viſitet.

§. 46. Regens ter in anno, expletis Lectionibus per litteras quid & quantum lectum fuerit, Priori generali ſignificare teneatur. qui ſemel in anno ſtudia omnia viſitare, Studentesq. ſingulos, electis ijs qui non profecerint, per ſe vel per alium idoneum examinare debebit.

Qui & quãdo prædicare poſſint.

§. 47. Nullus ad prædicandum, niſi Magiſter aut Bacchalaureus mittatur. poſſit tamen Generalis aliquem ex Studentibus in Sacra Theologia diu verſatum, & ad id munus diligenti examine idoneum repertum mittere tempore dumtaxat Quadrageſimali. alijs vero temporibus nulli, neque Bacchalauro, neque etiam Regenti liceat, neque etiam in propria Eccleſia prædicare, ne ſtatutę Lectiones deſerantur, aut intermittantur.

Theologiæ tractatione ſemel in hebdomada.

§. 48. Et quia ſacrarum, & humanarum litterarum ſtudia cum pietate, bonitate & virtutum omnium exercitatione coniuncta eſſe debent, ideo ſemel in hebdomada, die à Priori generali cõſtituto, de Theologia practica habeatur tractatio, in qua præcipue de virtutibus, quibus alimur in vita ſpirituali, & de vitijs oppoſitis, quæ tanquam morbos animæ caueamus, agatur.

Recognitione progreſſus in Studijs.

§. 49. Quotannis certo ſtato tempore, à Priore generali ſingulorum Studentium progreſſus recognoſcantur. cui recognitioni, præter Priorem Conuentus, & Lectores, etiam Prouincialis interſit, ſeu alius à Generali delectus. ij de omnibus, quæ circa ſtudia prouidenda erunt, & præcipue de promouẽdis diſcipulis ad ſuperiores claſſes, & de Lectoribus & Regente, ac ipſiſmet Studentibus mutandis, cum Priori generali communicent. neque circa ſtudia aliquid ſtatuatur ſine eiuſdem Patris Generalis conceſſu.

Generalis examinatione de Bacchalaureis in viſitatione.

§. 50. Generalis in viſitatione, Bacchalaureos quoſcũque diligentiſſime examinabit, & ſi quos minus idoneos inuenerit, itaut ſufficienti ad huiuſmodi gradum eruditione careant, illos pro ignorantiæ modo, aut ſuſpendet aut priuabit. Quod etiã circa alios Studentes obſeruetur.

Cu-

Lectio ſacræ Scripturę vel caſuum conſcientiæ quolibet hebdomada habeatur.

§. 51. Curet Prior cuiuſcunque Conuentus, vt Lectio ſacræ Scripturæ vel caſuum cõſcientiæ, ex præſcripto decreti Apoſtolici ſingula hebdomada habeatur. Neq. ipſe Prior ab huiuſmodi lectione aliquem abeſſe permittet. Lectio autem cum collatione non minus ſpatio vnius horæ durabit, teneanturque ſinguli Sacerdotes circa propoſitas à Lectore dubitationes interrogati, quid ſentiant ex ordine reſpondere. quibus etiam liceat circa materiam prælectam dubitationes excitare, iiſq. Lector ſatisfacere teneatur, ac propterea ſummam ſaltem aliquam caſuum conſcientiæ habere ſinguli debebunt. Si Lector non legitime impeditus à legendo per hebdomadam ceſſauerit, voce actiua & paſſiua per annum priuatus exiſtat. ſi per aliam hebdomadam in munere ſuo obeundo defecerit, per biennium eandem ſubeat pœnam. Si in contumacia per tertiam hebdomadam ſteterit, vltra vocis actiuæ & paſſiuæ priuationem, per quinquennium iure legendi ſuſpenſus ſit. Si fratres vero ſtudio adſcripti Lectioni non adfuerint, pro prima & ſecunda vice in Refectorio panem & aquam publice edant. Si tertia deliquerint, voce actiua & paſſiua per triennium, alijsq. etiam pœnis, arbitrio Prouincialis plectantur.

Prioris eligẽdi qualitatibus.

§. 52. Vt autem fratres omnes in conſcientiæ caſibus magis verſati fiant, nullus deinceps in Priorem eligatur, qui non prius ad confeſſiones audiendas admiſſus fuerit, aut ſaltem ſpatio ſex menſium proxime futurorũ, ab Epiſcopo loci in quo Prior eſt electus, admitti ſe curauerit, alias officium illius ipſo iure vacare intelligatur.

Confeſſoris eligendi qualitatibus.

§. 53. Neque aliquis ad confeſſiones audiendas, antequam præſentetur Ordinario, minor triginta annis à Generali admittatur, & qui prius rigoroſo examine circa doctrinam mores & diſciplinam, à Prouinciali, & duobus Magiſtris, onerata ipſorum conſcientia, non fuerit approbatus.

Veſtimẽtorũ fratrum qualitatibus.

§. 54. Etſi veſtitus exterioris, qui vnus eſſe debet ſicuti vna eſt Religio, & interioris qualitas in Conſtitutione Ordinis cap. xix. ſatis exprimitur, quia tamen quorũdam temeritas, & regularis diſciplinæ contẽptus ita inoleuit, vt potius laici quam religioſi ex habitu videantur, Prioribus Conuentuum ſub pœna priuationis Officij, ac inhabilitatis ad alia officia ipſo facto incurrenda præcipitur, vt omni abuſu ſublato, veſtes fratrum tam interiores quam exteriores ad præſcriptum Conſtitutionũ corrigant, itaut tunicæ talares ſint, non longiores, neque breuiores, neque apertæ, niſi ante pectus, manicæ non rugoſæ, zona non niſi coriacea, caligæ tantum albæ, veſtes interiores albi aut nigri, non mixti aut alterius coloris, camiſiæ laneæ, lineæ vero (quæ non niſi ob infirmitatẽ permittuntur) omnino exterius non appareant. Cappæ non ſint rugoſæ, pilei vniformes, non eminentes, bireta non ſint angularia, ſed potius rotunda, quę intra clauſtra tantum à Paſchate Reſurrectionis vſque ad feſtum omnium Sanctorum permittantur. pallia, quibus non niſi cum pluit, ac in itinere vtendum eſt, ſimplicia, habitus per Vrbem ſemper integer. omnis denique ornatus ſericus, argenteus aut aureus, & color in omni re, quamuis minima, præter in Conſtitutione expreſſum, omniſque luxus & ſuperfluitas tollatur, pœna fratribus non exeundi ſepta Monaſterij per ſex menſes propoſita. Nullus præterea quamuis Magiſter quacunque de cauſa annulos aureos, aut argenteos, vel alterius materiæ in digitis geſtare præſumat, ſub pœna priuationis vocis vtriuſque ipſo facto incurrenda. quas pœnas Prior remittere non valeat. teneaturque ſemel ſaltem in menſe cellas & indumenta fratrum quorumcunque diligenter viſitare, neque vllo modo aliquid ſericum, vel ad arcendum ſudorem in biretis, aut pileis, aut in alia quauis re permittet. Nemo item barbam ſibi circa maxillas, & mentum abradi faciat, ſed illam prout natura protulit, deferat, neque capillos circa tempora prominentiores, aut longiores geſtet, quam in occipite, ſub pœna priuationis vocis vtriuſque ad arbitrium Generalis. pęna quoque Priori qui permiſerit, priuationis propoſita. Prouincialis etiam diligenter in viſitationibus perquiret, an Priores circa prædicta aliquid aduerſus Conſt. permiſerint, ac eos qui in culpa fuerint, officio priuabit. Quod ſi Generalis Prouincialem quoque in re hac negligentem fuiſſe deprehenderit, poſſit illum ab officio ſuſpendere, aut etiam pro culpæ qualitate priuare. Curæ ſit Prioris Generalis, abuſus omnes tollere, & maximè in litteris familiaribus deſcribendis, vt nõ ſeculari, ſed religioſo more ſe inuicem tractent, aliqua præſcripta forma, quæ humili Religionis ſtatui conueniat.

Syndici officio.

§. 55. Syndicus omnem pecuniam ad manus fratrũ quomodolibet peruenientem, in libro redditus, in quo aliæ Conuentus pecuniæ adnotari ſolent, deſcribet, atq. cum pecunijs Conuentus prorſus confuſam Depoſitario ſeruandam tradet, vt inde communis victus & veſtitus, vt præfertur, ſuppeditetur, alijsq. fratrum neceſſitatibus de Prioris licentia ſuccurratur iuxta Decretum Sãctiſſimi Domini Noſtri.

Eleemoſynis &c. conſignãdis Priori vel Syndico.

§. 56. Confeſſarij, Prædicatores & Lectores, ſub pęna priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ ad biennium ipſo facto incurrenda, eleemoſynas, ſalaria, ſiue mercedes integras Priori, ſiue Syndico cum alijs bonis Cõuentus cõfundẽdas cõſignare teneãtur. teneãtur tamen Superiores eorum Religioſis neceſſitatibus pręcipue, & ea qua decet charitate & prouidentia ſupplere, & prouideri.

Cibũ vel potũ nemo ſumat ante communem refectionem.

§. 57. Nemini liceat ante refectionem communem & benedictionem, præſertim in Refectorio aliquid comedere aut bibere. qui ſecus fecerit, aut diſciplina publica plectatur, aut cibo ea vice careat. quas pœnas Prior ſub pœna ſuſpenſionis ab officio, Prouincialis ſeu Generalis arbitratu infligenda, irrogare teneatur.

Neq. ſecularibus negocijs ſe immiſceat.

§. 58. Ne Deo militãtes ſecularibus negocijs implicẽtur, omnibus & ſingulis fratribus cuiuſcũq. gradus exiſtẽt, inhibetur, ne quis alicuius Principis aut nobilis viri, vel alterius etiam conſanguinitatis prætextu, Procurator aut negociorũ geſtor ſit, nec in negociationibus vllo modo, aut mercaturis, interpretis ſiue mediatoris vices aut aliud ſeculare negociũ gerat. pœna priuationis actiuæ & paſſiuæ vocis, incurrenda illis propoſita, præter alias, arbitrio Generalis irrogandas.

Arma geſtare nõ permiſſa.

§. 59. Nullus frater quouis prætextu arma cuiuſcunq. generis geſtare, vel apud ſe retinere, etiam ſibi in cuſtodiam ab alijs tradita, ſub pœna vocis vtriuſque eo ipſo amittendæ per annum, ac per ſex mẽſes è Monaſterio nõ exeundi præſumat. quod ſi arma ex prohibitis vti ſunt ſclopi rotarij, fuerint, pœnam triremium per triennium eo ipſo incurrat. quam pœnam Prouincialis, omni excuſatione remota, ſub pœna priuationis Officij exequi teneatur. Prior autem qui ſcienter permiſerit, officio omnino priuetur.

Bis tantũ in hebdomada, à Conuentu exeundi licentiam petat.

§. 60. Caueat autem Prior, ne ſub pœna priuationis officij ipſo facto incurrenda fratribus exeundi licentiam, niſi ad præſcriptum Conſtitutionem, hoc eſt niſi bis in hebdomada, ac niſi genuflexis, benedictionemq. petentibus, & cũ ſocio cõcedat. nec quẽquã diebus feſtis exire permittet, niſi ob caſũ neceſſitatis, qui differri nõ poſſit.

Feneſtris Conuentus obturandis.

§. 61. Decretum S. D. N. de feneſtris, quæ in vias publicas aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro obſtruẽdis, quamprimum executioni mandetur. & ſi lux aliunde non poſſit, ſaltem ita obturentur, ſiue ſixe aptẽtur, vt nulla ratione à vicinis fratres videri queant. Priori pœna priuationis officij propoſita, ſi ſecus factum fuerit.

Prioris & fratrũ commoratione in non collegiatis Conuentibus.

§. 62. Prior cuiuſque Conuentus non Collegiati, expleto biennio in Conuẽtum Collegiatum reducatur, niſi ad alterum biennium eius officium pro loci vtilitate cõtingat prorogari. Familia vero vltra biennium in huiuſmodi Conuentibus commorari non permittatur, ſed in aliquo collegiato, vbi diſciplina regularis vigeat, omnino collocetur. neq. Prior aut quiſquam eiuſdem familiæ frater poſſit in Conuentu non collegiato niſi poſt ſex annos collocari. Prouincialis autem, qui huius decreti temerarius extiterit violator, per annum ab officio ſuo nouerit ſe ſuſpenſum. quam etiam pœnam Prior ipſe Generalis, ſi contrafecerit omnino luat.

Tranſitu fratrum de Conuentu ad Conuentum.

§. 63. Fratres ab eo Conuentu in quo degunt, ad aliũ abſq. Prioris licentia in ſcriptis cum termino ad redeũdũ præfixo, ſub pœna carceris nõ tranſeant, pœna ſuſpenſionis ab officio per menſem Priori, qui huiuſmodi licentiã non perquiſierit & legerit, aut aliquem ſine illa, & Breuiario, aut Corona, ſi Laicus fuerit receperit, propoſita.

Silentio & alijs.

§. 64. Prior non modo Tabellã, Decreto Apoſtolico

præ-

præſcriptam, in qua horarum diſtributio contineatur, appendi curabit, ſed & ſub pœna ſuſpenſionis vel etiam priuationis officij, quam Prouincialis relaxare non poſſit, quæ de ſilentio in Conſtitutione præcepta ſunt omnino ſeruari faciat, fratreſque ſub eadem pœna ſtrepitantes, aut mutuo contendentes, vel etiam obſcœna verba proferentes, minaſq. alijs intentantes publica diſciplina, aut relegatione in Monaſterio, vel etiam carceratione, pro modo culpæ puniantur.

die 22. Aug.

Datum Romæ, die 22. Auguſti 1604.

Antonius Seneca Reſor. Apoſt. Secretarius.

Forma à Generali præſcripta, Fratribus dicti Ordinis inſcribendo.

Forma ſcribendi alijs Fratribus.

§. 65. NOs Frater Philippus Prior Generalis. Decreto Sacræ Congregationis Viſitationis, & Reformationis Apoſtolicæ inhærentes, omnibus & ſingulis Ordinis noſtri Fratribus, in virtute ſalut. obedientiæ, ac ſub pœna priuationis vocis vtriuſque per annum ipſo facto incurrenda præcipimus, ne poſthac in ſcribendo, aut etiam loquendo quemquam quamuis Generalem, dominum ſuum, aut patronum vocari, aut ſe alicuius ſeruitorem, ſiue ſeruum dicere præſumant. Sed pro perſonarum conditio Patris aut fratris aut filij, vel etiam ſerui in Domino nominibus vtantur. Neque in ſcribendo aliquem multum Reuerendum, præter Procuratorem Ordinis Generalem, Vicarium Generalis & Prouincialem, nec Reuerendum niſi Priorem & Magiſtrum, neque Venerabilem, niſi Sacerdotem quadragenariũ, ac Bacchalaureũ nominare velint, ſub eadẽ pęna.

L X I.

Hortatio paſtoralis ad Epiſcopos Regni Galliç, vt pace iam compoſita inter Regem Galliæ, & Regem Hiſpaniarum, eorum muneri, animarumq. ſaluti & Catholicæ fidei augmento, ardentius de cætero incumbant.

Edita An. D. 1599.

C L E M E N S   P A P A   V I I I.
Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Lugdunẽſi, & Epiſcopis in eadem Prouincia conſtitutis.

Proœmium.

DIues in miſericordia ſua Deus quamuis peccatis hominum promerentibus, multis Eccleſiam ſuã perturbationibus concuti, & tãquam tempeſtatibus iactari permittat, quibus cor noſtrum graui moleſtia & ſollicitudine conficitur, qui in hac puppi militantis Eccleſiæ, meritis licet & viribus imparibus, Deo ipſo ita diſponente, clauum tenemus, idem tamen miſericors & miſerator Dominus, ſecundum diuitias bonitatis ſuæ, noſtros ſtillicidijs conſolationis ſuę mitigare quandoque non ceſſat.

Pax cõpoſita fuit hoc Pontifice auctore inter Reges Galliæ & Hiſpaniæ, vnde Catholicæ religionis gloria augetur.

§. 1. Nam pace inter duos potentiſſimos Reges filios noſtros in Chriſto chariſſimos, admirabili Dei benignitate conciliata, quod crebro, & multa cum gratiarum actione commemorandum eſt, iam ex ea in iſto potiſſimum nobiliſſimo Franciæ Regno, quod in viſceribus Chriſti gentibus, commoda illa, vt audiuimus, & ſpirituales vtilitates emanare incipiunt, quas à ſumma Dei clementia, & à veſtra etiam Paſtorali vigilantia, Fratres venerabiles, expectabamus. Iam enim optatiſſimæ, & diuinitus collatæ pacis beneficio, Regnum iſtud ampliſſimum tanquam ex graui & periculoſo morbo, quo diu eſt afflictatum, recreari videtur. iam diuino illius munere qui eſt pax noſtra, qui non permittit nos tentari ſupra id quod poſſumus, ſed facit cum tentatione prouẽtum, reſpirat, & quodammodo reſurgit Chriſtianiſſima Gallia, & Catholicæ Religionis gloria, & vetus ille ſplendor diuini cultus, vt audiuimus, paulatim redit, & refloreſcit, paſtores complures vigilant ſuper gregem ſuum, & oues paſtorum vocem audiunt, & ab alienis fugiunt, & Spiritu ſancti numine corda patrum ad filios, & corda filiorum ad patres conuertuntur.

Ideo quidem Pont. in Deo exultat.

§. 2. Quæ cum nobis nunciantur, exultat in Deo ſpiritus noſter, eumq. ex intimo cordis affectu oramus, vt ipſe, cuius perfecta ſunt opera, quemadmodum cœpit, ita in vobis opus & gratiam ſuam perficiat.

Epiſcopos q. hortatur vt curã muneris diligenter intendẽtes animarũ ſaluti, & fidei Catholicæ augmento ardẽtius incũbãt.

§. 3. Quod igitur anno ſuperiore fecimus, per Apoſtolicas noſtras litteras, te frater Archiepiſcope, & vos fratres Epiſcopi iterum ſalutamus, iterum ex noſtra Paſtorali ſollicitudine, & zelo permoti caritatis Chriſti, qui cor noſtrũ excedit, ad opera & labores Epiſcopales vos inuitamus, ad quos à ſummo Patrefamilias vocati & conducti ſumus, magnis ſane premijs & coronis. atq. hoc ipſũ paterni erga vos amoris noſtri officium, tanto nunc libẽtius & iucundius repetimus, quanto maiorem apud vos admonitiones & cohortationes noſtras vim habuiſſe perſpicimus, quæ certe ex ardenti ſtudio, & deſiderio ſalutis animarũ promanãt. Nunc ergo vos currentes magis magiſq. incitamus, ſic currite in hoc ſpirituali ſtadio, vt comprehendatis. Nunquã enim ceſſandũ, nunquam in medio curſu inſiſtendũ, neq. cura & diligentia veſtra remittẽda, ſed quæ retro quidẽ ſunt, & præterière, quodãmodo obliti, ad remotiora, quæ in cõſpectu veſtro ſunt, vos ipſos extẽdite, donec gratia Dei adiutrice perueniatis ad deſtinatũ ſcopũ & præmium ſupernæ vocationis Dei in Chriſto Ieſu. Vobis enim non corruptibilis corona propoſita eſt, ſed incorrupta, & quæ nulla tẽporis diuturnitate marceſcit. Quod ſi ij qui terrenis & caducis diuitijs congregãdis inhiãt, tãtos labores ſuſcipiunt, tantis ſudoribus ſeipſos exercent, agros nouant, terram arant, ſulcos altius imprimunt, & iteratis arationibus ſolum proſcindunt, vt fœtus vberiores edat, quid vos tandem facere oportet in hac ſpirituali cultura? qui labores non ſubeundi? etiam ſi cum fletu & lacrymis arandum & ſerendum ſit, vt veniẽtes paulo poſt, veniatis cum exultatione animarũ, quas Chriſto lucrati eritis, manipulos lætiſſimos reportantes. Nunc ergo leuate oculos veſtros, & videte regiones iſtas, quæ antea erãt ſicut Paradiſus Domini, ſed vepres multi, & ſpinæ ſuccreuerunt, & dormientibus colonis, inimicus homo ſuperſeminauit zizania. multi morũ errores, multę corruptelæ, & quod luctuoſius eſt, multę hæreſes, tãquam ſtirpes, & herbæ venenatæ & peſtiferæ in Regno iſto ampliſſimo exortæ ſunt, ſed natiua illa Francorum bonitas, & tanquam ingeneratus animorum candor, quaſi quædam agrorũ vbertas adhuc remanet, modo vos Epiſcopi in illorum culturam, magna induſtria, magna diligentia incumbatis. confidimus in Domino, quod gratię ſuę rore fœcundabit terram iſtam, & germinare eam faciet ſicut prius germina pietatis & Religionis, & quæ vos ſeminaueritis pia & ſancta, eadem benedicẽte Domino metetis, & fructum multum congregabitis in vitam æternam.

Clericorũq. delectum habeant.

§. 4. Sed quoniam ad agrum Domini, & ad vineam Dei Sabaoth excolendam operarijs multis fidelibus & ſtrenuis opus eſt, propterea hortamur vos etiam atque etiam fratres, & cõmonemus, vt in Clericis conſcribẽdis, quorum opera in Eccleſia, & in omni ſpirituali miniſterio vti debetis, magnam curã, magnũ delectum habeatis.

Simoniæ labẽ exterminent, eiuſq. ſuſpicionẽ amoueãt.

§. 5. In primis vero date operam, omniq. ſtudio, ope, conatu, vigilantia contendite, vt deteſtabilem ſimoniæ labem, à domo Dei, quam decet ſanctitudo, penitus exterminetis. neque vos ipſos modo puros atq. incorruptos à fœdiſſimi & pernicioſiſſimi morbi contagione conſeruate, abſit enim vt Epiſcopalis dignitatis caſtitas atq. integritas, tantæ impuritatis macula violetur atq. fœdetur, ſed cæteros etiam cohibete quam diligentiſſime, ne tantũ ſcelus admittant. nihil immundum, nihil coinquinatum in Sanctuarium Dei ingredi oportet, alioquin ira Dei ſupra modum prouocatur, & Eccleſia Dei detrimentis grauiſſimis afficitur. Itaque ſimoniæ lepra contaminatos, arrepto diſciplinæ flagello, eijcite à tẽplo Dei, foras canes, foras operarij ſubdoli, qui dona Dei, qui Spiritũ ſanctum exiſtimant pecunia poſſideri. Deniq. fratres, diuini honoris zelo incenſi, vigilate, agite atq. efficite, vt à Cathedralibus, & ſuperioribus Eccleſijs, à beneficijs Eccleſiaſticis, ab ordinum collatione, poſtremo à cuiuſuis Eccleſiaſtici muneris functione, omnes illicitæ pactiones, omnis execrandæ ſimoniæ abſit labes & pernicies, omniſq. ſordidæ auaritiæ ſuſpicio ab Eccleſiaſtico ordine quam longiſſime arceatur.

Sacris ordinibus promouẽdos aſcribãt.

§. 6. Iam vero quanti momenti ſit Clericorum ordinatio, quantam ea in re Epiſcoporum curam & ſollicitudinem

tudinem ſacri Canones requirant, non ignoratis fratres. hæc enim prima aut bonorũ, aut malorum multorũ, quæ poſtea conſequũtur, cauſa eſt & origo. Niſi enim is qui ad clericalẽ militiã adſcribitur, aut ſacris ordinibus initiatur, talis ſit, & tali propoſito ad hoc vitæ genus accedat, vt in corde vero & ſimplici, cultũ Deo præſtare, & illi fidelem ſeruitutẽ ſeruire cupiat, atq. ita in ſortem Domini adſcribatur, vt vere, & ex animo Deum, ipſũ ſortem ſuã & portionem habere deſideret, profecto ſi aliter fiat, quamplurima & grauiſſima incommoda & mala exiſtere neceſſe eſt.

Ordinationũ tempora & alia obſeruant.

§. 7. Hinc illa veterum ſanctorum Patrum & ſacrorum Conciliorum tam exquiſita diligentia, & veluti anxietas, quam in hac ipſa ordinandorum materia, ab omni Eccleſiæ antiquitate obſeruare licet, vt ſtatutis anni tẽporibus, quando Spiritus ſancti gratia per totius fidelis populi orationem & ieiunium præcipuè imploratur, ordinationes habeãtur, vt in Cathedrali, & primaria Eccleſia à proprio Epiſcopo publice ritu ſolẽni celebrentur, vt nõ niſi probati, & examinati initientur, ita vt Epiſcopus ipſe pijs & prudentibus Sacerdotibus, & diuinæ legis peritis, atq. in Eccleſiaſticis functionibus exercitatis, ſecũ adhibitis, de ordinandorũ genere, natalibus, ætate, inſtitutione vita, moribus, doctrina & fide diligenter inquirat, atq. inueſtiget, vt non niſi digni & probati, bonũ teſtimoniũ habẽtes, qui Deo auctore ſperent ſe continere poſſe, qui pie & fideliter in miniſterijs ante actis ſe geſſerint, paulatim, & per temporũ interualla, ad altiores gradus aſſumãtur, & ad ſacratiſſima myſteria quibus nihil eſt diuinius, merito admittantur.

Seminarija Clericorũ & Collegijs inſtituendis, & pie informãdis ſtudeant.

§. 8. Deniq. in Collegijs, & Seminarijs Clericorũ inſtituendis, & Clericis ipſis ab ineunte ætate ad pietatẽ & religionem informandis, magna omni tempore ab Epiſcopis diligẽtia eſt adhibita, idq. merito. propterea quod optime perſpicerent, Eccleſiaſticã diſciplinã ijs fundamẽtis niti, & bonorum operariorum copiã in primis in Eccleſia neceſſariam eſſe intelligerent.

Clericos idoneos ad ſacros ordines promoueant.

§. 9. Quas ob cauſas fratres, quanta maxima poſſumus efficacia vos hortamur, monemus, & rogamus per viſcera miſericordię Dei noſtri, vt nõ niſi idoneos, & Eccleſijs veſtris vtiles, Clero adnumeretis, & ad ordines præſertim ſacros promoueatis. Aetas quidem, vt ſcitis, vnicuiq. ordini præſcripta eſt, ſed nõ ea ſufficit, niſi in vita & moribus eorũ, qui ſacris ordinibus initiãdi ſunt, ſenectus ſit, niſi Chriſti bono odore compleant domum Dei, & niſi ea eruditione & ſcientia ſint inſtructi, quæ ad ordinẽ exercendũ pertinet. quod cum in alijs ſacris ordinibus obſeruandũ eſt, tum maxime in Presbyteris initiandis, qui ſublimiore loco ſupra candelabrum ponũtur & tamquam lucernę accenduntur, vt luceãt omnibus qui in domo ſunt, quibus animarum cura cõmittitur, quę eſt ars artium, qua nulla difficilior, aut maioribus periculis obnoxia. hi nimirum adiutores veſtri ſunt, qui ad populũ regendum, & ſalutaribus Sacramentis paſcendum eligũtur, qui doctrina, pietate, caſtis moribus, & illuſtribus bonorum operum exemplis ita alijs prælucere debẽt, vt vere lux, & ſal populi ſint, & habeantur. Nunc autem crebro apud vos ſacris ordinibus initiari audimus, & multo cum animi dolore audimus, homines viles, infimę & abiectę conditionis, nulla eruditione, nullis meritis, nulla generis honeſtate commẽdatos, immo vero rudes, illiberales, ſordidos, ineptos, vitijs plerumq. cõmaculatos, à quibus nihil plane boni, aut ad virtutẽ, aut ad prudentiã, aut ad rerum vſum ſit expectandũ, multũ vero mali iure optimo ſit metuendũ. Itaq videte fratres, ne cõtra Apoſtoli præceptum manus cuiquã nimis propere imponatis, & ne cõmunicetis peccatis alienis, neq. enim alia ob rem quam ob collatos ordines, grauius iudicium apud iuſtum Iudicem ſubibitis.

Præſertim in locis vbi Catholica religio reſtituitur.

§. 10. Quia vero, vt initio diximus, admirabili Dei benignitate Franciæ Regnũ paulatim, vt audimus, & in Domino confiſi ſperamus, reſurgit, & errorũ denſæ tenebræ, quæ loca multa peruagauerãt, atq. obſederãt, cęleſtis gratiæ Sole exoriẽte, & veritatis lumine diſſipãtur, ob eã cauſã vos fratres magnopere hortamur, vt ad eas regiones, ciuitates & loca, in quibus Catholicæ Religionis vſus reſtituitur, & diuini cultus ſacrę functiones renouãtur, & Sacramentorũ adminiſtratio iterũ in mores inducitur, atq. inſtauratur, Clericos & Sacerdotes probatiſſimos mittatis, qui non ſolũ doctrina & rerum Eccleſiaſticarũ vſu, ſed vitæ integritate & prudentia præſtẽt, qui zelo honoris Dei, & ſalutis animarũ ſint incenſi, qui vere omni ſua actione fidelem populum ædificent & non deſtruant, qui non terrena cõpendia, ſed animarũ lucrũ quærãt, qui deniq nouellas plãtationes colãt, rigẽt in ſpiritu caritatis, & patientiæ, vt ab eo, qui eſt fons perennis bonorum omnium, accipiant incrementum.

Eccleſias & Diœceſes viſitent.

§. 11. Sed quoniã in omni rei domeſticę cura nihil eſt vtilius, quã ſi ipſemet paterfamilias omnia frequẽter inſpiciat, ſuaq. vigilantia ſuorũ induſtriã & diligentiã alat, propterea vos hortamur fratres, vobiſq. præcipimus, vt Eccleſias, & Diœceſes veſtras vos ipſi viſitetis, vos ipſi ſtate in medio ouiũ veſtrarũ diſſipatarum, & congregate eas, vos ipſi imitatores facti boni paſtoris illius, qui animã ſuã poſuit pro ouibus ſuis, paſcite gregẽ veſtrũ, & pecoris veſtri vultum agnoſcite, vt non iã furũ & alienorũ, ſed patris & paſtoris ſui vocẽ audire, & ſequi aſſueſcãt. vos cõgregate agnos, & in brachijs veſtris, & in ſinu veſtro leuate, & geſtate eos, & fœtas oues vos ipſi portate. mirũ eſt enim quãta vis ſit, quãta vtilitas Epiſcopalis viſitationis, quod alteris etiam litteris noſtris Paſtoralibus, quas anno ſuperiore ad vos dedimus, accurate pro rei grauitate conteſtati ſumus.

Sacras functiones, & Sacramenta frequentent.

§. 12. Sed in vniuerſũ in omni ſacra & Eccleſiaſtica functione vos auctores, vos duces & magiſtros eſſe oportet, vt quaſi de veſtrę ſãctitatis ſplẽdore Clerus omnis lumẽ hauriat, & veſtræ caritatis igne incaleſcat. Itaq. in tremẽdi Sacrificij frequenti & deuota oblatione, in Miſſarum ſolemni celebratione, in Sacramentis adminiſtrãdis, in diuinis officijs obeũdis, in cultu & nitore Eccleſiarũ, in diſciplina domus & familiæ veſtrę, in pauperũ amore & miſericordia, in omni deniq. opere pietatis, religionis & virtutis, eſtote forma gregis veſtri, ſicut decet Epiſcopos ſeruos Chriſti, & diſpẽſatores myſteriorũ Dei.

Cęteraq pietatis ac Epiſcopalis muneris opera impleant.

§. 13. Implete igitur fratres gaudiũ noſtrũ, reficite viſcera noſtra, ambulate in dilectione, & laborate ſtrenue in vinea Domini in omni patientia & doctrina, aſpiciẽtes in remunerationẽ magnã, & in gloriã illã, quę exuperat omnẽ ſenſũ. nam magni quidem sũt labores, ſed magna erũt pręmia bonorũ Epiſcoporũ, in quibus poſuit Deus verbum reconciliationis, qui legatione funguntur pro Chriſto ad populum. Ergo honorificate, & implete miniſteriũ veſtrũ, adiuuate patriam nobiliſſimã, adiuuate animas pretioſo Chriſti ſanguine redẽptas, arcete lupos ab ouilibus veſtris, reſiſtite miniſtris Satanæ, prædicate verbũ, docete errãtes, & eos in viã veritatis & ſalutis adducite. aderit vobiſcũ Deus, qui nos cõfortat, & in quo omnia poſſumus. nõ deerit etiã vobis, vt cõfidimus, auxiliũ Chriſtianiſſimi Regis veſtri Hẽrici, filij noſtri cariſſimi, filij deſideratiſſimi, quẽ cũ multis lacrymis parturiuimus, & multo cũ gaudio iterũ genuimus in Chriſto. nã à nobis, & ab hac sãcta Sede, in qua indigni & immeriti prę̨ſidemus, vbi noſtra Apoſt. auctoritate opus fuerit, omnia vobis parata erũt adiumẽta. venite ad nos, qui vos vt fratres amamus in viſceribus Ieſu Chriſti, venite ad matrẽ, ad Romanã ſanctã Eccleſiã veſtrã, & omniũ Eccleſiarũ matrẽ, caput & magiſtrã. nihil nobis optatius, nihil iucundius, quam vna vobiſcum Dei glorię, & Catholicę fidei propagationi ſeruire, & animas multas ad Chriſtũ adducere. Adiuuãtes ergo exhortamur vos, ne in vacuũ gratiã Dei recipiatis. ecce nunc fratres, tẽpus acceptabile, ecce nunc dies ſalutis, tantã ſalutiferæ pacis opportunitatẽ ne effluere patiamini, ſed fructũ ex ea capite vberrimũ. nũc enim populi admonẽdi efficaciter ſunt, vt Dei optimi beneficia agnoſcant, eũq. deinceps peccatis ad iracundiam ne prouocent, ſed conuertantur ad eũ in corde perfecto, & ambulẽt recte coram Deo, abijcientes opera carnis, & opera tenebrarum, induti arma lucis, & opera ſpiritus perficiẽtes, vt tranquillã vitã agamus, & pace diuturna perfruamur, & fidei Catholicę incremento, in Domino gaudeamus. Inuitat etiã Anni sãcti, & pleniſſimi Iubilei tã proxima celebritas, quando Spiritus vnitatis Eccleſię magnopere apparet, & fideliũ omniũ pietas & deuotio, quaſi cõmuni quodã calore, & gratiæ impulſu excitata,

vehe-

vehemẽtius exardeſcit, quā ſanctā Iubilei celebritatē,iā p litteras noſtras Apoſt.omnib. Chriſtifidelibus indiximus & promulgauimus,& præcipue fratres noſtros Epiſcopos & ſuperiores Antiſtites admonuimus, vt nunc maxime ſtudeant, Dei adiutrice gratia, parare Domino plebem perfectam. Hoc ipſum vos etiam atque etiam hortamur fratres, idque tanto impenſius, quanto plura & maiora à patre luminum beneficia accepiſtis. Attendite igitur vobis & vniuerſo gregi, & talenta vobis credita negotiamini fideliter & fructuoſe, ipſo benedicente à quo ſolo eſt omnis ſufficientia noſtra, & cuius vicem in terris nos quamuis indigni gerentes, fraternitates veſtras pariter benedicimus, & Clero ac populo veſtro fideli eandem Apoſt.benedictionẽ noſtrā paterno affectu impartimur.

Archiepiſcopus has litteras ad ſuæ Prouinciæ Epiſcopos perferri curet.

§.14. Tu vero frater Archiepiſcope cura, quod te anno quoque ſuperiore feciſſe non dubitamus, vt hæ litteræ noſtræ ad fratres noſtros Prouinciæ tuæ Epiſcopos diligenter perferantur. Deus autem omnis gratiæ, qui vocauit nos in æternam ſuam gloriam in CHRISTO IESV, qui ipſe vos regat, perficiat & cõfirmet in omni opere bono. ipſi gloria & imperium in ſecula ſeculorũ. Amẽ.

Dat.P. An.8. die 20.Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 20. Auguſti, 1599. Pontificatus noſtri Anno octauo.

L X I I.

Inſtitutio Congregationis Fratrum Reformatorum & Diſcalciatorum Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, primitiuam d. Ordinis Regulam obſeruantium.

Hanc primitiuam regulam vide ſupra in conſt.1.Innocentij III. Operam. fol. 33. lib.1. qui illam inſtituit, & ibi de toto hoc Ordine materiam poſui. Iſtamq inſtitutionẽ approbauit, duoq.vota ab ipſis Diſcalceatis, vltra alia emitti iuſſit, S.D.N.Paul.V inſ in ſua cõſt.39 Quæ pie.

Edita An. D. 1599.

Exordium.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

AD militantis Eccleſiæ regimen diuina diſpoſitione, meritis licet imparibus, euecti, illud nobis præ cæteris curandum propoſuimus, vt eccleſiaſticorum, & religioſorum Ordines quoſcunq. ad priſtini regularis cuiuſcunq.eorum inſtituti normā, à qua non parum deflexerunt, quantum in Domino poſſumus, reduceremus. Ac propterea, qui ſua ſponte, Religionis, ac arctioris vitæ zelo ducti, priſtinę regulę, quam ſuę Religionis auctores inſtituerunt, obſeruantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de cætero ſectari conſueuerunt, eoſdẽ non ſolum in eorum propoſito confouere, ſed etiam opportunis gratijs & fauoribus libenter proſequi ſolemus.

Quidam Fratres huius Ordinis primitiuā regulā ab Innocētio 3. inſtitutam in ſuo rigore obſeruare cœperũt in Regnis Hiſpaniarum

§.1. Cum itaq. ſicut accepimus nõnulli pij & religioſi Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum profeſſores, pie conſiderantes præfatum Ordinem, qui à fel. rec. Innocentio Papa III. prædeceſſore noſtro inſtitutus & cõfirmatus fuit, prout in eius litteris ſub Datum in Laterano, 5. Idus Februarij, Pont.ſui Anno I. expeditis continetur, temporum iniuria, & hominum tepiditate à primi eius inſtituti regularis obſeruantia deflexiſſe, & laxiorem viuendi modum ſuſcepiſſe, & adhuc retinere, ac propterea diuina inſpirante gratia, arctioris vitæ zelo ducti, primum dicti Ordinis regulare inſtitutum imitari cupientes, poſtpoſitis quibuſcunq. corporis commoditatibus, dummodo Chriſtum lucrifacerent, primitiuam ipſius Ordinis regulam à præfato Innocentio prædeceſſore inſtitutam, cum priſtino illo rigore, obſeruare cœperint, & nonnullas eiuſdem Ordinis domos ad huiuſmodi primitiuam regulam reduxerint, & ſeu de nouo inſtituere ſperent, ac alij quamplures eorum veſtigia ſectantes, ſub eadem primitiuæ regulæ obſeruantia, Altiſſimo famulari deſiderent.

Hic Pont. eorũ inſtitutum cõprobat, & ipſorũ Reformatorũ Congregationem erigit & per vnũ Priorem ex eis eligẽdum regi decernit.

§.2. Nos qui pro noſtri Paſtoralis officij debito religioſorum quorumcunque ſtatui proſpere dirigendo libẽter intendimus, pium dictorum religioſorum propoſitum ſummopere in Domino commendantes, ac eorum laudabilia principia felicioribus progreſſibus, quantum cum Domino poterimus, augere cupientes, & eorum quemlibet à quibuslibet excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectũ præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, ex venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ſuper Epiſcoporũ & regularium cõſultationibus & negocijs deputatorum, quibus hoc negocium examinandum, & nobis referendũ commiſimus, ſententia, Motu proprio, & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vnam Prouinciam ſeu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Diſcalceatorum Sãctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum nũcupandam, quæ primitiuam regulā Ordinis præfati perpetuo obſeruent, habitu quem modo geſtant, vtentes, in eiſdem Hiſpaniarum Regnis per vnum Priorem Prouincialem, in Capitulo dictæ Prouinciæ ſeu Congregationis, poſtquam, vt in Domino ſperamus, eorundem religioſorum Reformatorum numerus auctus fuerit, canonice pro tempore celebrãdo, ex eiſdem Reformatis & Diſcalceatis eligendum, regendam & gubernandam in perpetuum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

§.3. Eamque ſic erectam & inſtitutam ab alijs Prouincijs præfati Ordinis modificatæ regulæ perpetuo ſeiungimus, ſeparamus & diſmembramus. ipſoſq. Fratres Reformatos, & eorum domos & Monaſteria, tam hactenus erecta quam in poſterum erigenda, ab omni & quacunq. iuriſdictione, viſitatione & ſuperioritate, tam Commiſſarij generalis quam aliorum Miniſtrorum Prouincialium aut localium, & aliorum quorumcunque Superiorum modificatæ regulæ eiuſdem Ordinis, ſuper dictis Reformatis, & eorum domibus eis competente, excepto Miniſtro Generali, vt infra dicitur, perpetuo eximimus & liberamus. ipſamq.tamen Prouinciam ſeu Congregationẽ Fratrum Reformatorum, Diſcalceatorum, eiuſq. domos & Monaſteria præſentia & futura, ſub obedientia & ſuperioritate Miniſtri Generalis totius Ordinis præfati ſicut aliæ eiuſdẽ Ordinis Prouinciæ ei ſubſunt & ſubiacẽt, perpetuo ſubeſſe, atq. ſubiectā remanere & ſubiacere volumus.

Eamq. à ſuperioritate cuiuſcumq. officialiũ regulæ modificatæ eximit præter quam Magiſtri generalis.

§.4. Qui per ipſum tantum, vel alium virum idoneũ, ex ipſis tamen Fratribus Reformatis ab eo eligendũ, eos iuxta eorum primitiuam Regulam & inſtituta regularia viſitare, reformare, corrigere & punire poſſit, in Monaſterijs tamen domibus & locis eorundem Fratrum Reformatorum. extra quæ nullatenus dicti Fratres Reformati, vel aliqui eorum ab eodẽ Miniſtro Generali, quouis prætextu, vel occaſione amoueri, aſſignari, mutari, extrahi aut transferri, vel ad alias Prouincias mitti, aut in eis retineri poſsit, nec ipſe Miniſter Generalis aliqua eiuſdem Ordinis Fratrum Reformatorum ſtatuta, auctoritate Sedis Apoſtolicæ confirmata ſeu confirmanda, vel quæ ipſe Nuncius tunc fecerit, vel quæ poſtea à quocunque Capitulo Prouinciali dictorum Fratrum Reformatorum facta fuerint, ſi auctoritate noſtra, vt dictum eſt, fuerint confirmata, mutare, nec aliquas gratias, exẽptiones aut priuilegia alicui, vel aliquibus aduerſus ipſa ſtatuta concedere valeat.

Qui eos viſitare & corrigere poſſit vt hic declaratur.

§.5. Quia vero nonnulli præfati Fratres Reformati, ex prędicto Ordine Regulę modificatę qua profeſſi olim fuerunt, ſunt aſſumpti, volumus & mandamus, vt his & alijs, qui vt dictum eſt, ex Conuentibus laxioribus ad hoc Reformatos in poſterum recipientur, anni ſpatium concedatur loco probationis. intra quem, ſiqui præfati inſtituti vitæq. auſteritatem tolerare nõ poſſint, ad priores Conuentus Regulæ modificatæ reuerti liceat, & ſi Reformati ſibi minus expedire eorum ſocietatem exiſtimauerint miſſos facere valeant. poſt annum vero elapſum, (quod ad experimentum periclitationemque conceditur) ſine noua profeſſione, nulli Fratrum Reformatorum huiuſmodi liceat ad aliam præterquā Carthuſianam, neque etiam ſanctiſſimę TRINITATIS modificatę Regulæ Ordinem abſque Apoſtaſiæ nota tranſire.

Ex Cõuentibus laxioribus ad hos Reformatos tranſire ſeruatam formā hic traditam indulget, & Reformatos ad Carthuſianos tantum tranſire permittit.

§.6. Vt autem in huiuſmodi Monaſterijs ij tantum-

 modo

Ad firmandā hanc Reformatorum Cōgregationem Viſitatoré à ſuo Nuncio eli gi iubet, qui hic deſcripta exequatur.

modo admittātur, qui ad onera ſupradictę primitiuę Regulæ ſupportanda habiles & idonei futuri ſint, Dilecto filio noſtro & Apoſtolicę Sedis in eiſdem Hiſpaniarum Regnis Nuncio, nunc & pro tempore exiſtenti, per pręſentes committimus & mandamus, quatenus aliquē Religioſorum ex Fratribus Ordinis Diſcalceatorum Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, aut Diſcalceatorum Sancti Franciſci, pietate, prudentia, doctrina & experientia, ac in primis Religionis zelo præſtantem, quem ad hoc magis aptum & idoneum iudicauerit, in Viſitatorem pręfatorum Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS eligat. qui Monaſteria prædictorum Fratrum Reformatorum perſonaliter viſitare, & in ſingulorum Fratrum prędictorum, qui huiuſmodi primitiuæ regulæ obſeruantiam amplexi ſunt, vitam, mores & qualitates diligenter inquirat. ac eorum quos vere arctioris vitæ zelo ductos, ad hanc primitiuæ regulam normam tranſire iudicauerit, profeſſionem per eos (vt ſupra dictum eſt) emittendam recipere curet, cæteros vero quos minus idoneos & aptos eſſe comperent, vt habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ domos reuertantur, auctoritate noſtra etiam ſub excommunicationis, alijſq. cenſuris & pœnis eccleſiaſticis cogat & compellat.

Idē Nuncio Priorū Cōgregationis ſtabilimentū committit.

§. 7. Præterea idem Nuncius cum cōſilio prædicti Viſitatoris, ac aliorum piorum & eruditorum virorum dictorum Ordinum Diſcalceatorum Carmelitarum, aut Sancti Franciſci, & etiam ex ipſiſmet Reformatis ſanctiſſimæ TRINITATIS, ſtatuta & conſtitutiones pro felici dictæ Prouinciæ Reformatorum, eiuſq. domorum & Monaſteriorum gubernio, primitiuæ regulæ prædictæ, ac ſacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non aduerſantes, auctoritate noſtra faciat & obſeruari mādet.

Miniſtrorūq. & Vicariorū, &c. electionē concedit.

§. 8 Miniſtros inſuper, domorum Vicarios & Magiſtros Nouitiorum, tam ex prædictis Reformatis, ſi alioquin idonei fuerint, quam etiam in ſupplementum, ex dictis Carmelitis aut Sancti Franciſci Diſcalceatis, prout felici huius nouæ Prouinciæ progreſſui in Domino magis expedire iudicauerit, eſdem auctoritate noſtra eligat.

Nuncio præfato & perſonis ab eo deputandis Nouitiorum receptionem permittit.

§. 9. Dantes & concedentes idem Nuncio, & ab eo deputando Viſitatori prædicto aut alij vel alijs, quos idē Nuncius ad hoc ſemel aut iterum, vt præmittitur, duxerit deputandos reſpectiue, tam præmiſſa faciendi quam etiā domos ſeu Monaſteria eiuſdem primitiuæ regulæ exigēdi, ac Miniſtris ſeu alijs eorum Superioribus, vt eos qui relicto ſeculo ad prædictam Religionem confugere diuina inſpirante gratia ſtatuerint, & alios qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ ſanctiſſimæ TRINITATIS, aut ex alijs, laxioris tamen regulæ Ordinibus, ad præfatum Reformatum Ordinem tranſire voluerint, ſeruatis ſeruandis admittere poſſint concedendi. dummodo quo ad eos qui ex alijs Ordinibus ad hunc tranſitum facere voluerint, maior pars vocalium domus in qua recipiendi erunt, vota in illum conſentiant, & Viſitatoris prædicti licentia accedat, & nihilominus integrum Nouitiatus annum, prout alij de nouo recipiendi, antequam profeſſionem emittant, perficiant.

Nuncio præcipit vt Capitulo poſtea cong egādo præſideat, & Miniſtrorum electionem curet.

§. 10. Poſtquam autem benedicente Domino prædictorum Fratrum Reformatorum Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS numerus creuerit, itaut prædictorum externorum Religioſorum auxilio non indiguerint, & octo ſaltem domos ſeu Monaſteria habuerint, in quorū ſingulis duodecim ſaltem Fratres Reformati huiuſmodi exiſtant, prędictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandū conuocari faciat, & in dicto Capitulo ipſe præſideat, & tam Viſitator quam Miniſtri & eorum Procuratores canonice electi, vocem & locum habeant, ac Miniſtrum Prouincialem, cæteroſq. Miniſtros domorum, ex eiſdem Fratribus Reformatis, iuxta præſentium tenorem & regulam ac eius Ordinis inſtituta eligant.

Miniſtri huius Congreg. auctoritaté ...

§. 11. Ipſe vero Miniſter Prouincialis primo electus, auctoritate noſtra prædicta, ea vice duntaxat ab ipſo Nuncio confirmetur, & tam ipſe quam eius ſucceſſores eandem Prouinciam Fratrum Reformatorum (ſalua ſemper Miniſtri Generalis, tam in ipſam Prouinciam quam in eundemmet Miniſtrum Prouincialem pro tempore eligendum, vt ſupra dictum eſt, ſuperioritate, itaut viſitandi, regendi & gubernandi plenam & omnimodam habeat poteſtatem. Cæteri autem Miniſtri Prouinciales pro tempore in Capitulis Prouincialibus, quæ de triēnio in triennium, tam pro ſtatutis faciendis, moderandis, aut ea cauſa abrogandis, quam electionibus Superiorum, & alijs ad bonum regimen eiuſdem Prouincię pertinētibus, faciendis & ordinandis, celebrari debeant. eligendi, à Miniſtr Generali confirmationem quamprimum petere ac obtinere curabunt. ſtatim tamen ac electi fuerint, præfatam auctoritatem habeant & exercere poſſint.

Idē Cōgreg. facultatem eligendi Procuratorē generalem tribuit.

§. 12. Concedimus quoq. eidem Prouinciæ, vt cum creſcente numero domorum & Fratrum, prout ſupra dictum eſt, Prouincialem elegerint, Procuratorem Generalem apud Sedem Apoſtolicam, pro eiuſdem Prouinciæ negotijs tractandis deputare & perpetuo retinere valeāt.

Priuilegia Ordinis communicat.

§. 13. Præterea omnibus & ſingulis dictæ Prouinciæ perſonis, nunc & pro tempore exiſtentibus, quod omnibus & ſingulis priuilegijs, gratijs & indulgentijs, exemptionibus & immunitatibus, prærogatiuis, fauoribus & indultis, tam ſpiritualibus quam temporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de iure vel conſuetudine, aut alias quomodolibet vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis ſacri Concilij Tridentini, conſtitutionibus Apoſtolicis, ac primitiuæ regulæ prædictis non contrarijs, vti, potiri & gaudere libere & licite valeāt indulgemus.

Reformatos in præmiſſis ab alijs Fratribus moleſtari prohibet.

§ 14. Inhibentes Miniſtro Generali Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS, Commiſſario Generali, Miniſtris Prouincialibus & localibus, & alijs quibuſcunque præfatæ Regulæ modificatæ, ne per ſe aut alios, prædictos Reformatos eiuſdem Ordinis, aut etiam Viſitatores prædictos, aut ſuper præmiſſis quoquo modo moleſtare, ſeu inquietare audeant vel præſumant, etiam ſi nondum profeſſionem prędictam regulæ primitiuę emiſerint. quod ſi ſecus fecerint, eos & eorum ſingulos excommunicationis ſententia, ipſo facto incurrenda innodamus. Dicti vero reformati, nullo modo parere aut deferre teneantur. ſalua tamen in reliquis obedientia dicti Miniſtri Generalis, cui eos perpetuo ſubiectos eſſe & ſubiacere volumus, vt dictum eſt.

Hanc conceſſionem præſeruari mandat.

§. 15. Decernentes præſentes literas nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu, etiam ex eo quod omnes intereſſe habentes forſan vocati non fuerint, notari, argui, ſeu impugnari, aut ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus aut alijs contrarijs diſpoſitionibus etiam ab eadem Sede emanatis & in poſterum emanandis comprehendi poſſe, ſed illas ſemper validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri debere, ſicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & diffiniri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius conſt. deputat.

§. 16. Quocirca dilectis filijs noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncio, nunc & pro tempore exiſtenti, & cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, necnon Generali Carmelitarum Diſcalceatorum nunc & pro tempore exiſtenti, per præſentes mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, aut quoties pro parte Fratrum Reformatorum prędictorum, deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eos auctoritate noſtra præmiſſis omnibus & ſingulis, iuxta præſentium continentiam & tenorem pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per Miniſtrum Generalem, alioſque prędictos quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſ. aliaq. opportuna iuris & facti

remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. Necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras & pœnas prædictas incurriſſe declarando, illaſq. etiam iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs omnibus derogat.

§. 15. Non obſtantibus præmiſſis, ac alijs Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica & quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, præfatis vel quibuſuis alijs perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibusq. & alijs decretis, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & alias quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autē per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenā & expreſſam, de indulto huiuſmodi mentionem.

Transumptis credi iubet.

§. 16. Cæterum quia difficile foret, earundem præſentium litterarum notitiam ad quaſcunq. perſonas peruenire, & vbiq. illas præſentare, eadem auctoritate volumus & decernimus, quatenus trāſumptis earundē præſentium litterarum manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, eadem fides vbiq. tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 8. die 20. Aug.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 20. Auguſti, 1599. Pontificatus noſtri Anno octauo.

LXIII.

De receptione & profeſſione Nouitiorum, ad Congregationem Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini nuper in Vrbe inſtitutā.

De iſtorum habitu, vide infra in conſt. 111. Paſtoral 1. vbi alia de hoc Ordine Eremitarum indicabo.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1599.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem ea benigne cōcedere, per quæ Religioſorum quieti, & in regulari obſeruātia progreſſui, ac Religionum propagationi opportune conſulitur, prout in Domino ſalubriter conſpicitur expedire.

Approbatio receptionis Nouitiorum hucuſq. factæ.

§. 1. Nos itaque cupientes propagationi Congregationis fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis S. Auguſtini nuper in Alma Vrbe per nos admiſſæ, ac inſtitutæ, opportune proſpicere, ac dilectos filios Vicarium Generalem, ac ſingulos fratres eiuſdem Congregationis, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, profeſſiones per ipſos fratres, & quemlibet eorum vſque in præſentem diem in dicta Congregatione emiſſas, & receptiones quaſcunque Nouitiorum in ipſa Congregatione hucuſque factas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus & validamus, ac validas, firmas & efficaces fuiſſe, eſſe ac fore, ipſiſq. fratres, qui profeſſionem emiſerunt vere profeſſos exiſtere, & vti tales in eadem Congregatione perſeuerare poſſe ac debere.

Licitum emittendi profeſſionem.

§. 2. Nouitios vero profeſſionem regularem emittere libere pariter poſſe declaramus.

Nouitios que alios recipiendi & ad profeſſionem admittendi iuxta conſt. Sixti V. quæ eſt ſupra fol. 401. lib. 2.

§. 3. Præterea eiſdem Vicario & fratribus, vt in ipſa Congregatione alios Nouitios, ſeruata tamen forma Conſtitutionis felicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris, ac decretorum noſtrorum recipere, & expleto Nouitiatus Anno ad profeſſionem etiam regularem admittere, ſine alia noſtra licentia libere & licite poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam concedimus & indulgemus.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac decretis noſtris prædictis huiuſmodi Nouitios ad profeſſionem ſine ſpeciali noſtra licentia admitti poſſe prohibentibus, cæteriſq. cōtrarijs quibuſcunq.

Dat. P. An. 8. die 5. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 5. Nouemb. 1599, Pontific. noſtri Anno 8.

LXIV.

Facultas eligendi Confeſſorem, quæ à Sede Apoſtolica datur in bulla Cruciatæ & alijs indultis, non ſuffragatur perſonis Ordinis Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, neque alijs quibuſcunq. Ordinibus.

Alia de Ordine Carmelitarum indicaui tibi ſupra in conſtitut. 3. Honorij III. Vt viuendi. fol. 50. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1599.

Exordium.

Romani Pontificis circumſpecta benignitas honeſtis petentium votis, quæ perſonarum ſub Religionis iugo Altiſſimo famulantium ſtatum, & ſalubrem directionem reſpiciunt, ad exauditionis gratiā libenter admittit, & fauoribus proſequitur opportunis.

Sedes Apoſt. dat quandoq. facultate eligendi Confeſſore in bulla Cruciatæ & alijs.

§. 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis fratrum Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, quod cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & alijs priuilegijs, quæ ab Apoſtolica Sede concedi ſolent, detur facultas eligendi Confeſſorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui poſſit Chriſtifideles abſoluere à caſibus Ordinario reſeruatis, & à quibuſdam etiam quæ dictæ Sedi reſeruata ſunt, Religioſi dicti Ordinis, ſeu eorum nonnulli, etiam ijs facultatibus vti præſumunt, & illorum prætextu eligunt Confeſſorem aliquando præter eos qui à ſuis Prælatis eorum Confeſſionibus deputati ſunt, quod aliquando in ſpeciale eorum vergit detrimentum. Quare prædictus Procurator Generalis, humiliter nobis ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hæc facultas declaratur non prodeſſe regularibus.

§. 2. Nos igitur huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, talem conceſſionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum particularium, quantum ad prędictum articulum eligendi Confeſſorem, & abſoluendi à caſibus reſeruatis, cū Fratribus & Sororibus Monialibus Ordinis prędicti, ac aliorum quorumcunque Ordinum & Congregationū cuiuſuis inſtituti Mendicantium & non Mendicantium, tam Prouinciæ Hiſpaniæ quam extra eam vbilibet, locū minime habere, neque cenſeri, ſed noſtræ intentionis exiſtere, quod iidem Fratres & Moniales, quantum ad Sacramentum pœnitentiæ ſeu Confeſſionis adminiſtrationem, diſpoſitioni ſuorum Prælatorū ſubiecti ſint, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo declaramus. Eiſdem tamen Prælatis, vt in vſu huiuſmodi poteſtatis ſe cū ſubditis benignos, & faciles exhibeant, pręcipimus & mandamus.

Obſtantibus derogatur.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, & quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis prędicti, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis fides datur.

§. 4. Volumus autem, vt præſentiū tranſumptis, etiā im-

Ad Armendi hanc Reformatorum cõgregationem Viſitatoré a ſuo Nuncio eligi iubet, qui hic deſcripta exequatur.

modo admittãtur, qui ad onera ſupradictę primitiuę Regulæ ſupportanda habiles & idonei futuri ſint, Dilecto filio noſtro & Apoſtolicę Sedis in eiſdem Hiſpaniarum Regnis Nuncio, nunc & pro tempore exiſtenti, per pręſentes committimus & mandamus, quatenus aliquẽ Religioſorum ex Fratribus Ordinis Diſcalceatorum Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, aut Diſcalceatorum Sancti Franciſci, pietate, prudentia, doctrina & experientia, ac in primis Religionis zelo præſtantem, quem ad hoc munus magis aptum & idoneum iudicauerit, in Viſitatorem pręfatorum Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS eligat. qui Monaſteria prædictorum Fratrum Reformatorum perſonaliter viſitare, & in ſingulorum Fratrum prędictorum, qui huiuſmodi primitiuæ regulæ obſeruantiam amplexi ſunt, vitam, mores & qualitates diligenter inquirat. ac eorum quos vere arctioris vitæ zelo ductos, ad hanc primitiuæ regulam normam tranſire iudicauerit, profeſſionem per eos (vt ſupra dictum eſt) emittendam recipere curet, cæteros vero quos minus idoneos & aptos eſſe compererit, vt habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ domos reuertantur, auctoritate noſtra etiam ſub excommunicationis, alijsq. cenſuris & pœnis eccleſiaſticis cogat & compellat.

Vult Nuncio Patrũ cõgregationis ſtabilimẽtũ committit.

§. 7. Prætерea idem Nuncius cum cõſilio prædicti Viſitatoris, ac aliorum piorum & eruditorum virorum dictorum Ordinum Diſcalceatorum Carmelitarum, aut Sancti Franciſci, & etiam ex ipſiſmet Reformatis ſanctiſſimæ TRINITATIS, ſtatuta & conſtitutiones pro felici dictæ Prouinciæ Reformatorum, eiuſq. domorum & Monaſteriorum gubernio, primitiuæ regulæ prædictæ, ac ſacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non aduerſantes, auctoritate noſtra faciat & obſeruari mãdet.

Miniſtrorũq. & Vicariorũ, &c. electionẽ concedit.

§. 8. Miniſtros inſuper, domorum Vicarios & Magiſtros Nouitiorum, tam ex prædictis Reformatis, ſi alioquin idonei fuerint, quam etiam in ſupplementum, ex dictis Carmelitis aut Sancti Franciſci Diſcalceatis, prout felici huius nouæ Prouinciæ progreſſui in Domino magis expedire iudicauerit, eadem auctoritate noſtra eligat.

Nuncio præfato & perſonis ab eo deputandis Nouitiorum receptionem permittit.

§. 9. Dantes & concedentes idem Nuncio, & ab eo deputando Viſitatori prædicto aut alij vel alijs, quos idẽ Nuncius ad hoc ſemel aut iterum, vt præmittitur, duxerit deputandos reſpectiue, tam præmiſſa faciendi quam etiã domos ſeu Monaſteria eiuſdem primitiuæ regulæ erigẽdi, ac Miniſtris ſeu alijs eorum Superioribus, vt eos qui relicto ſeculo ad prædictam Religionem confugere diuina inſpirante gratia ſtatuerint, & alios qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ ſanctiſſimæ TRINITATIS, aut ex alijs, laxioris tamen regulæ Ordinibus, ad præfatum Reformatum Ordinem tranſire voluerint, ſeruatis ſeruandis admittere poſſint concedendi. dummodo quo ad eos qui ex alijs Ordinibus ad hunc tranſitum facere voluerint, maior pars vocalium domus in qua recipiendi erunt, vota in illum conſentiant, & Viſitatoris prædicti licentia accedat, & nihilominus integrum Nouitiatus annum, prout alij de nouo recipiendi, antequam profeſſionem emittant, perficiant.

Nuncio præcipit vt Capitulo poſtea cong. gãdo præſideat, & alicorum electionem curet.

§. 10. Poſtquam autem benedicente Domino prædictorum Fratrum Reformatorum Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS numerus creuerit, itaut prædictorum externorum Religioſorum auxilio non indiguerint, & octo ſaltem domos ſeu Monaſteria habuerint, in quorũ ſingulis duodecim ſaltem Fratres Reformati huiuſmodi exiſtant, prędictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandũ conuocari faciat, & in dicto Capitulo ipſe præſideat, & tam Viſitator quam Miniſtri & eorum Procuratores canonice electi, vocem & locum habeant, ac Miniſtrum Prouincialem, cæterosq. Miniſtros domorum, ex eiſdem Fratribus Reformatis, iuxta præſentium tenorem & regularia eius Ordinis inſtituta eligant.

Miniſtri huius congreg. eodem ſtatũ h... ...ant.

§. 11. Ipſe vero Miniſter Prouincialis primo electus, auctoritate noſtra prædicta, ea vice duntaxat ab ipſo Nuncio confirmetur, & tam ipſe quam eius ſucceſſores eandem Prouinciam Fratrum Reformatorum (ſalua ſemper Miniſtri Generalis, tam in ipſam Prouinciam quam in eundemmet Miniſtrum Prouincialem pro tempore eligendum, vt ſupra dictum eſt, ſuperioritate, itaut viſitandi, regendi & gubernandi plenam & omnimodam habeat poteſtatem. Cæteri autem Miniſtri Prouinciales pro tempore in Capitulis Prouincialibus, quæ de triẽnio in triennium, tam pro ſtatutis faciendis, moderandis, aut ea cauſa abrogandis, quam electionibus Superiorum, & alijs ad bonum regimen eiuſdem Prouincię pertinẽtibus, faciendis & ordinandis, celebrari debeant. eligendi, à Miniſtr Generali confirmationem quamprimum petere ac obtinere curabunt. ſtatim tamen ac electi fuerint, præfatam auctoritatem habeant & exercere poſſint.

Vult Cõgregationis electionẽ eligendi Procuratorẽ generalem ...

§. 12. Concedimus quoq. eidem Prouinciæ, vt cum creſcente numero domorum & Fratrum, prout ſupra dictum eſt, Prouincialem elegerint, Procuratorem Generalem apud Sedem Apoſtolicam, pro eiuſdem Prouinciæ negotijs tractandis deputare & perpetuo retinere valeãt.

Priuilegia Ordinis communicat.

§. 13. Præterea omnibus & ſingulis dictæ Prouinciæ perſonis, nunc & pro tempore exiſtentibus, quod omnibus & ſingulis priuilegijs, gratijs & indulgentijs, exemptionibus & immunitatibus, prærogatiuis, fauoribus & indultis, tam ſpiritualibus quam temporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de iure vel conſuetudine, aut alias quomodolibet vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis ſacri Concilij Tridentini, conſtitutionibus Apoſtolicis, ac primitiuæ regulæ prædictis non contrarijs, vti, potiri & gaudere libere & licite valeãt indulgemus.

Reformatos in præmiſſis ab alijs Fratribus non moleſtari prohibet.

§ 14. Inhibentes Miniſtro Generali Ordinis ſanctiſſimæ TRINITATIS, Commiſſario Generali, Miniſtris Prouincialibus & localibus, & alijs quibuſcunque præfatæ Regulæ modificatæ, ne per ſe aut alios, prædictos Reformatos eiuſdem Ordinis, aut etiam Viſitatores prædictos, aut ſuper præmiſſis quoquo modo moleſtare, ſeu inquietare audeant vel præſumant, etiam ſi nondum profeſſionem prędictam regulæ primitiuę emiſerint. quod ſi ſecus fecerint, eos & eorum ſingulos excommunicationis ſententia, ipſo facto incurrenda innodamus. Dicti vero reformati, nullo modo parere aut deferre teneantur. ſalua tamen in reliquis obedientia dicti Miniſtri Generalis, cui eos perpetuo ſubiectos eſſe & ſubiacere volumus, vt dictum eſt.

Hanc conceſſionem præſeruari mandat.

§. 15. Decernentes præſentes litteras nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu, etiam ex eo quod omnes intereſſe habentes forſan vocati non fuerint, notari, argui, ſeu impugnari, aut ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus aut alijs contrarijs diſpoſitionibus etiam ab eadem Sede emanatis & in poſterum emanandis comprehendi poſſe, ſed illas ſemper validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri debere, ſicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & diffiniri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius conſt. deputat.

§. 16. Quocirca dilectis filijs noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncio, nunc & pro tempore exiſtenti, & cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, necnon Generali Carmelitarum Diſcalceatorum nunc & pro tempore exiſtenti, per præſentes mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, aut quoties pro parte Fratrum Reformatorum prędictorum, deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eos auctoritate noſtra præmiſſis omnibus & ſingulis, iuxta præſentium continentiam & tenorem pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per Miniſtrum Generalem, alioſque prędictos quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſ. aliaq. opportuna iuris & facti

reme-

remedio appellatione poſtpoſita compeſcendo. Necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras & pœnas prædictas incurriſſe declarando, illaſq. etiam iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs omnibus derogat.

§. 15. Non obſtantibus præmiſſis, ac alijs Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica & quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, præfatis vel quibuſuis alijs perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſq. & alijs decretis, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & alias quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifice, expreſſa & indiuidua, non autẽ per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permãſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenã & expreſſam, de indulto huiuſmodi mentionem.

Tranſumptis eandem fidem adhiberi.

§. 16. Cæterum quia difficile foret, earundem præſentium litterarum notitiam ad quaſcunq. perſonas peruenire, & vbiq. illas præſentare, eadem auctoritate volumus & decernimus, quatenus trãſumptis earundẽ præſentium litterarum manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, eadem fides vbiq. tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 8. die 20. Aug.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 20. Auguſti, 1599. Pontificatus noſtri Anno octauo.

LXIII.

De receptione & profeſſione Nouitiorum, ad Congregationem Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini nuper in Vrbe inſtitutã.

De iſtorum habitu, vide inf. in conſt. 111. Paſtoral i. vbi alia de hoc Ordine Eremitarum indicabo.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem ea benigne cõcedere, per quæ Religioſorum quieti, & in regulari obſeruãtia progreſſui, ac Religionum propagationi opportune cõſulitur, prout in Domino ſalubriter conſpicitur expedire.

Approbatio receptionis Nouitiorum hucuſq. factæ.

§. 1. Nos itaque cupientes propagationi Congregationis fratrum Reformatorum Scalceatorum Ordinis S. Auguſtini nuper in Alma Vrbe per nos admiſſæ, ac inſtitutæ, opportune proſpicere, ac dilectos filios Vicarium Generalem, ac ſingulos fratres eiuſdem Congregationis, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, profeſſiones per ipſos fratres, & quemlibet eorum vſque in præſentem diem in dicta Congregatione emiſſas, & receptiones quaſcunque Nouitiorum in ipſa Congregatione hucuſque factas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus & validamus, ac validas, firmas & efficaces fuiſſe, eſſe ac fore, ipſoſq. fratres, qui profeſſionem emiſerunt vere profeſſos exiſtere, & vti tales in eadem Congregatione perſeuerare poſſe ac debere.

Licitum emittendi profeſſionem.

§. 2. Nouitios vero profeſſionem regularem emittere libere pariter poſſe declaramus.

Nouitios que alios recipiendi & ad profeſſionem admittendi iuxta conſt. Sixti V. quæ eſt ſupra fol. 601. lib. 2.

§. 3. Præterea eiſdem Vicario & fratribus, vt in ipſa Congregatione alios Nouitios, ſeruata tamen forma Conſtitutionis felicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris, ac decretorum noſtrorum recipere, & expleto Nouitiatus Anno ad profeſſionem etiam regularem admittere, ſine alia noſtra licentia libere & licite poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam concedimus & indulgemus.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac decretis noſtris prædictis huiuſmodi Nouitios ad profeſſionem ſine ſpeciali noſtra licentia admitti poſſe prohibẽtibus, cæteriſq. cõtrarijs quibuſcunq.

Dat. P. An. 8. die 5. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 5. Nouemb. 1599, Pontific. noſtri Anno 8.

LXIV.

Facultas eligendi Confeſſorem, quæ à Sede Apoſtolica datur in bulla Cruciatæ & alijs indultis, non ſuffragetur perſonis Ordinis Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, neque alijs quibuſcunq. Ordinibus.

Alia de Ordine Carmelitarum indicaui tibi ſupra in conſtitut. S. Honorij III. Vt viuendi. fol. 50. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1599.

Exordium.

Romani Pontificis circumſpecta benignitas honeſtis petentium votis, quæ perſonarum ſub Religionis iugo Altiſſimo famulantium ſtatum, & ſalubrem directionem reſpiciunt, ad exauditionis gratiã libenter admittit, & fauoribus proſequitur opportunis.

Sedes Apoſt. dat quidẽ facultate eligendi Confeſſore in bulla Cruciatæ & alijs.

§. 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis fratrum Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, quod cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & alijs priuilegiis, quæ ab Apoſtolica Sede concedi ſolent, detur facultas eligendi Confeſſorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui poſſit Chriſtifideles abſoluere à caſibus Ordinario reſeruatis, & à quibuſdam etiam quæ dictæ Sedi reſeruata ſunt, Religioſi dicti Ordinis, ſeu eorum nonnulli, etiam ijs facultatibus vti præſumunt, & illorum prætextu eligunt Confeſſorem aliquando præter eos qui à ſuis Prælatis eorum Confeſſionibus deputati ſunt, quod aliquando in ſpeciale eorum vergit detrimentum. Quare prædictus Procurator Generalis, humiliter nobis ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hac facultas declaratur non prodeſſe regularibus.

§. 2. Nos igitur huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, talem conceſſionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum particularium, quantum ad prædictum articulum eligendi Confeſſorem, & abſoluendi à caſibus reſeruatis, cũ Fratribus & Sororibus Monialibus Ordinis prædicti, ac aliorum quorumcunque Ordinum & Congregationũ cuiuſuis inſtituti Mendicantium & non Mendicantium, tam Prouinciæ Hiſpaniæ quam extra eam vbilibet, locũ minime habere, neque cenſeri, ſed noſtræ intentionis exiſtere, quod iidem Fratres & Moniales, quantum ad Sacramentum pœnitentiæ ſeu Confeſſionis adminiſtrationem, diſpoſitioni ſuorum Prælatorũ ſubiecti ſint, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo declaramus. Eiſdem tamen Prælatis, vt in vſu huiuſmodi poteſtatis ſe cũ ſubditis benignos, & faciles exhibeant, præcipimus & mandamus.

Obſtantibus derogatur.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, & quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis fides datur.

§. 4. Volumus autem, vt præſentiũ tranſumptis, etiã im-

impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. 2 n. 8. die 23 Nou.

Dat. Romę apud S. Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 23. Nouembris, 1599. Pontificatus noſtri Anno octauo.

L X V.

Reformatio, declaratio & extenſio, iuriſdictionum & facultatum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Camerarij.

Huiuſmodi Camerariatus Officium antiquiſſimum eſſe liquet ex conſtitut. Vrbani V. Apoſtolatus ſupra fol. 219. lib. 1. & Pij IV. conſt. 55. Romanus. fol. 74. lib. 2. Eiuſq. iuriſdictionem in dijudicandis litibus, vide tam in dictis bullis quam in alia Vrbani VI. conſt. 1. Apoſtolicæ. fol. 227. lib. 1. & Leonis X. conſtit. 24. Licet. fol. 514. lib. 1. ac Iulij III. conſt. 3. Licet ea. fol. 692. lib. 1. Et ſignanter quo ad coercitionē Miniſtrorum Cameræ, attende conſt. 9. Iulij II. Percepimus. fol. 411. lib. 1. Et quo ad computa Officialium, & reſciſſionem contractuum Cameræ læſiuorum, ſerua d. conſt. Pij IV. præcitatam. Circa vero reſciſſionem alienationis bonorum Sedis Apoſtolicæ inſpice conſt. 104. eiuſdem Pij, Apoſtolicæ. ſup. fol. 172. lib. 2. Et circa lites naufragiorum obſerua conſt. 7. Pij V. Cum nobis. fol. 181. lib. 2. Prout quo ad expeditiones Clericorū, attendi debet conſtit. 3. Iulij III. Licet. fol. 692. lib. 2. Nec prætermittenda eſt bulla 20. Pij IV. Prouidentia. fol. 31. lib. 2. vbi omnia priuilegia & iuriſdictiones Camerarij confirmantur & de nouo conceduntur. Neque reformatio S.D.N. Pauli V. ſuſ. ſua conſt. 44. Vniuerſi. §. 2.

Quo vero ad ipſam Cameram, ideſt cauſas eam concernentes vide d. conſt. Vrbani VI. Et quo ad redditionē computorum Cameræ, habes conſt. 40. Pauli III. Cum ſicut. ſup. fol. 679. lib. 1. Quo ad occupatores Terrarum Sedis Apoſt. vide conſtit. 11. Pauli IV. Incumbentia. fol. 728. lib. 2. Quo ad occupatores ſcripturarū Cameræ extat bulla 56. Sixti V. fol. 573. Non ſine. lib. 2. Circa ſolemnitates contractuum eiuſdem Cameræ, inſpice bullā 12. Pij IV. Cum in alienationibus. fol. 23. lib. 2. Quo ad ſpolia, vide inf. in conſt. 14 S.D.N. Pauli V. In eminēti. vbi notabo. De gratijs autem intereſſe Cameræ tangēntibus in ea regiſtrandis, attende bullam Pij IV. n. 98. Ingens. fol. 152. lib. 2. Reformationes autem dictæ Cameræ ſunt in conſtit. 13. Eugenij IV Inter. fol. 379. lib. 1. Et in conſt. 24. Leonis X. Licet. fol. 514. li. 1. & conſt. 55. Pij IV. Romanus. fol. 74. lib. 2. vbi etiam notaui.

Edita An. D. 1599. & 1600

***CLEMENS EPISCOPVS,** Seruus Seruorum Dei. Dilecto filio Petro S. Nicolai in Carcere, Diacono Cardinali Aldobrandino nuncupato, noſtro & S. R. E. Camerario, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Exordium.

IN conferendis muneribus & officijs, quæ præſertim grauia & nobis proxima ſunt, ita æquum eſt proſpicere, vt illi in primis ad ea aſſumantur, quorū multis & illuſtribus exēplis teſtata iam pridem virtus, iucundam nobis ſpē facit, ac tales futuros eſſe, qui opera & conſilijs fructus quotidie proferāt in noſtra Republica ampliores.

Vacatio officij Camerariatus per obitū Cardinalis Caietani.

§. 1. Cum itaq. officiū Camerariatus noſtri & S.R.E. quod bon. me. Henricus tt. S. Pudentianæ presbyter Cardinalis Caietanus nuncupatus, noſter & prædictæ Eccleſiæ Camerarius, dum viueret obtinebat, per obitū dicti Henrici Cardinalis & Camerarij, qui apud Sedē Apoſt. debitum naturæ perſoluit, vacauerit & vacet ad præſens.

Collatio in perſonā Cardinalis Aldobrandini.

§. 2. Nos attendentes huius officij magnitudinem, cupientesq. hoc præclarum munus tali viro demandari, qui auctoritate & prudētia fretus, Reipublicę noſtrę adiumēto eſſe poſſit, poſt habitā de hac re maturam cū fratribus noſtris deliberationem, ad te egregijs virtutibus præditum conuerti, te fratris quondam noſtri filium, ac Signaturæ noſtrę Breuium Præfectum duximus deſumendum, cuius fidei & ſolertiæ tantum onus delegemus. Itaq. de ipſorum fratrum conſilio & aſſenſu officium prædictum, ſiue præmiſſo ſiue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuſcunq. perſonæ vacans, cum omnibus & ſingulis illius honoribus, oneribus, iuribus, iuriſdictionibus, ſalarijs & emolumentis, quibus dicto Henrico Cardinali & Camerario, eiuſq. prædeceſſoribus quibuſcunq. dictæ R.E. Camerarijs conceſſum fuerat, & alias vt infra, ubi auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & aſſignamus, teq. quoad vixeris, noſtrum & eiuſdem R. E. Camerarium conſtituimus & deputamus.

Condonatio pretij d. officij.

§. 3. Tibiq. totum & integrum ipſius officij pretium, ad quamcunque quantumuis maximam, & in ea cogitatam ſummam aſcendens, liberaliter & gratioſe etiam donatione quæ dicitur inter viuos, perpetuo valitura, de ſimili conſilio & aſſenſu, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, remittimus & condonamus.

Conceſſio omniū facultatū & iuriſdictionum.

§. 4. Teq. in locū dicti Henrici Cardinalis & Camerarij, ac aliorum prædeceſſorum ſuorum prædictorum quo ad huiuſmodi officium, eiuſq. liberum exercitium, necnō honores, onera, iuriſdictiones, ſalaria & emolumenta prædicta, quam pleniſſime ſubſtituimus & ſubrogamus.

Diſpenſatio retinendi Camerariatū cū Præfectura Breuium.

§. 5. Teque vt vna cum d. officio, officium Præfecti Breuium huiuſmodi, quoad vixeris retinere, ac vtrumq. officiū huiuſmodi exercere, libere & licite valeas & de ſimili conſilio & aſſenſu, auctoritate & tenore præmiſſis diſpenſamus.

Specificatio iuriſdictionū & facultatū.

§. 6. Itaquod liceat tibi, realem & actualem poſſeſſionem officij Camerariatus huiuſmodi, illiuſq. exercitij, honorum, iurium, iuriſdictionum, ſalariorum & emolumentorum omnium, per te vel alium ſeu alios, propria auctoritate libere apprehendere, & ſimiliter quoad vixeris retinere, ac Cameræ prædictæ, & vbique d. Camerariatus officij ratione præſidere, ac prouentus, pecunias, res & cætera omnia iura eiuſdem Cameræ procurare, rationes acceptorum & impenſorum habere, credita exigere, debita ſoluere, Arcibus, præſidijs & munitionibus omnibuſq. præeſſe, exactores, Caſtellanos & alios Officiales & Miniſtros quoſcunq. in omnibus Prouincijs, Ciuitatibus & locis conſtituere. Ac etiam per prædeceſſores noſtros & nos, alios de mandato noſtro, ſiue dictorum prædeceſſorum noſtrorum quomodolibet conſtitutos reuocare, alios ſubrogare, militiam pro vſu Status & Reipublicæ noſtræ vbicunque opus fuerit inſtituere, milites conſcribere, ſtipendia aſſignare, ſtatuta condere, & condita (ſaluis tamen infraſcriptis reformationibus) mutare. Vices tuas in toto vel in parte delegare, ac pro libito reuocare, ac prorſus omnia & quæcunque alia facere, ordinare & exequi, eandemq. & omnimodam iuriſdictionem in omnibus cauſis & negocijs ad ipſum officium Camerariatus quomodolibet pertinentibus habere & exercere, quæ prædictus Henricus Cardinalis, & omnes alij ante eum Camerarij, de iure, ſtatuto, vſu, conſuetudine, priuilegio, fundatione & alias quomodocunque facere, ordinare & exequi potuerunt, ſeu etiam debuerunt, etiam ſi talia forent, quæ facultatem & mandatum exigerent magis ſpeciale, quam præſentibus eſt expreſſū.

Aſſignatio emolumentorum.

§. 7. Decernentes te ea nūc ad d. officium Camerariatus, eiuſq. liberum exercitiū, necnon honores, onera, ſalaria, iura, iuriſdictiones & emolumenta prædicta, in locū eiuſdē Henrici Card. & Camerarij, & aliorum prædictorū recipiendum & admittendū fore, ac recipi & admitti debere, tibiq. de emolumentis & alijs iuribus prædictis à die obitus d. Henrici Card. & Camerarij, abſq. alia intimatione collectoribus vbilibet exiſtentibus vel alijs quibuſcunque facienda integre reſponderi debere.

Innouatio facultatum officiorū atq. prouentuum, præter hic excepta.

§. 8. Inſuper tibi concedimus & indulgemus, vt omnibus prędictis & quibuſcūq. priuilegijs, facultatibus, prærogatiuis, præeminentijs, antelationibus, exemptionibus, immunitatibus, iuriſdictionibus, iuribus emolumētis, gratijs & indultis, quibus prædictus Henricus Card. & alij eiuſdē S.R.E. Camerarij, qui hactenus fuerunt in genere vel ſpecie, aut alias quomodolibet, tam Sede Apoſt. plena quam vacante, vſi, potiti & gauiſi tam antiquis quā modernis tēporibus fuerūt, ac vti potiri & gaudere poſsēt & etiā deberēt, ſiue de illis per litteras Apoſt. ſiue per patētes

aut

l.

aut ſcripturas, aut libros Camerales, aut decreta Cameralia, ſeu quæcunque alia publica vel priuata documenta appareret, ſimiliter & pariformiter, ac abſque vlla prorſus differentia, vti, potiri & gaudere, necnon omnia & quæcunque regalia, prouentus, & iura etiam antiqua, tam ex ſigillo, cuſtodijs, præfecturis, officijs, exactionibus, taxis, & quibuſcunque alijs rebus, & præſertim in litteris facultatum prædicti Henrici Cardinalis & Camerarij enumeratis, quam etiam ex Collectoria in Regnis Hiſpaniarum, vigeſima nuncupata obuenientia, quæ ad rationem duorum pro centenario ſuper ſpolijs, fructibus, iuribus, & emolumentis omnibus dictæ, & aliarum Collectoriarum vbicunque inſtitutarum & inſtituendarum tibi aſſignamus, tibiq. omnino perſolui volumus atque mandamus, (regalibus tantum & emolumentis vnius pro centenario, & impoſitionibus Congregationum Regularium, & dimidij pro centenario ex vigeſima Hebræorum, ac etiam dimidij pro centenario ex ſubſidio triennali exceptis) integre percipere, exigere, & leuare, etiam libere & licite poſſis & valeas, eaque tam quo ad ius percipiendi emolumenta, quam quo ad omnia & ſingula ſupradicta, vti auctoritate & facultate, qua quiſque prædeceſſorum tuorum pleniſſime vſus fuit.

Obedientia Camerario ab omnibus præſtanda.

Hoc idem habetur in Iul. 3 conſt. 1 Lucet. 10. op. lib. 2.

§.9. Mandantes in virtute ſanctæ obedientiæ dilectis filijs Præſidentibus & Clericis dictæ Cameræ, cæteriſque perſonis cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, qualitatis & præeminentiæ, nec Communitatibus, Vniuerſitatibus & locis, illorumq. hominibus, ac alijs ad quos ſpectat & pertinet, & pro tempore ſpectabit & pertinebit, quatenus ipſi & eorum quilibet, tibi tanquam membra capiti obſequentes, ac reuerentiam & obedientiam exhibentes, tuis monitis & mandatis omnino pareant & obediant, in regimine & adminiſtratione ipſius Cameræ, & dicti officij Camerariatus exercitio vbicunque expediet adſint, & omnia officia debita exhibere procurent. Alioquin ſententiam ſiue pœnam, quam rite tuleris, ſiue ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, vſque ad ſatisfactionem condignam inuiolabiliter obſeruari.

Præſeruatio officij a prætenſionibus Dominorum de Vitellis.

§.10. Ac inſuper cum hæredes bon. mem. Vitellotij ipſius Romanæ Eccleſiæ Cardinalis & Camerarij prætenderent officium Camerariatus huiuſmodi, quod idem Vitellotius Cardinalis dum viueret obtinebat, ex perſona ipſius Vitellotij Cardinalis, prætextu cuiuſdam conceſſionis à piæ memoriæ Pio Papa Quarto etiam prædeceſſore noſtro per dictum Vitellotium Cardinalem obtentæ non vacare, eiſdemq. hæredibus illius precium & emolumenta deberi, ac propterea lis & cauſa ſeu controuerſiæ coram certo cauſarum Palatij Apoſtolici Auditore, ſuper dicto officio Camerariatus, ac illius pretio & emolumētis orta fuiſſet, & indeciſa penderet; & ſimilis mem. Pius Papa Quintus pariter prædeceſſor noſter ſecuritati & indemnitati tunc exiſtentis ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarij conſulere volens, voluerit & declarauerit, atque decreuerit, quod dicta Camera ipſū Camerarium eiuſq. hæredes, ac ab eo cauſam habentes, non ſolum à prædicta, ſed etiam quacunque alia lite et cauſa, per hæredes, creditores, & fideiuſſores dicti Vitellotij Cardinalis mota, tutari & liberare, ac cauſæ patrocinium proprijs impenſis ſuſcipere, ac de euictione teneretur, & obligata exiſteret, cum decretis & obligationibus ac cautelis tunc expreſſis, prout in eis, quorum tenores haberi volumus pro expreſſis plenius continetur; Nos tuæ tuorumq. hæredum & ſucceſſorum, ac ab eis cauſam habentium ſecuritati & indemnitati proſpicere volentes, de conſilio, aſſenſo, ac poteſtatis plenitudine, ſimilibus, te tuoſq. prædeceſſores ab huiuſmodi & quacunque alia lite & moleſtia, cæteriſq. omnibus incommodis eximimus & liberamus; ac etiam ſtatuimus & decernimus, Cameram ipſam ad cauſam prædictam, vt præfertur, ſuſcipiendam & defendendam, teque tuoſque hæredes & ſucceſſores prædictos, ab omnibus & ſingulis prædictis præſeruandum, ac prorſus ad omnia & quæcunque alia, ad quæ iuxta ipſius Pij Quinti prædeceſſoris voluntatem & decretum, tunc exiſtenti Camerario, eiuſq. hæredibus, & alijs prædictis tenebatur, etiam contractu ſolemni & ſtipulatione omni tempore teneri, & obligatum exiſtere.

Exempta à quacunq; ſubuentione.

§.11. Teq. tam ſuper præſentis officij Camerariatus conceſſione, quam illius precij donatione, ac emolumētorum & iurium perceptione, nullo vnquam tempore per nos & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, ac Sedem & Cameram huiuſmodi, etiam ratione ſubuentionis, & neceſſitatis Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ac Sedis & Cameræ prædictorum, etiam pro expeditione contra Turcas, & alios Infideles, ac Catholicæ fidei hoſtes, vel ex alia quacunque etiam quantumuis iuſta, pia, legitima, & quæ hic de neceſſitate exprimenda eſſet, cauſa, moleſtari, perturbari, aut inquietari poſſe, nec etiam prætextu dictæ litis, aut aliarum moleſtiarum, quam litem & cauſam, quo ad te extinguimus, hæredibuſq. & ſucceſſoribus, necnon creditoribus dicti Vitellotij Cardinalis perpetuum ſilentium imponimus.

Clauſula præſeruatiua huius conceſſionis.

§.12. Ac præſentes, nullo vnquam tempore, quouis prætextu, & ex quouis capite, de ſubreptionis vel obreptionis, vitio aut intentionis noſtræ, vel alio quouis prætextu notari, impugnari, inualidari, in ius vel controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduerſus illas, quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, illaſq. ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, per nos vel ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, aut dictam Sedē, ex quibuſuis cauſis, etiam motu, ac ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter pro tempore factis, nullatenus comprehendi, nec comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam ſub data poſteriori quandocunque per te eligenda, conceſſas & validas ac efficaces, aduerſus quaſcunque impugnationes exiſtere, vimq. veri & validi ac efficacis contractus, inter nos & Sedem ac Cameram prædictam ex vna, necnon te tuoſq. prædictos partibus ex altera, iurati & ſtipulati perpetuo habere, & obtinere; Teque ad ſuperius expreſſa, in toto vel parte, verificandum ſeu probandum minime teneri, ſed eaſdem præſentes abſq; alia probatione ſufficere, eiſq. in iudicio & extra illud ſtare, nec vllam probationem cuiuſque naturæ & ſpeciei illa ſit vel fuerit, in contrarium adduci vel admitti, quinimmo etiam ſi ſuperius expreſſa huiuſmodi minus vera ſint, & contrarium quandocunque probari contigerit, nihilominus eaſdem præſentes litteras ſuum plenariū effectum conſequi, teq. illis eorumq. effectu potiri & gaudere.

Clauſula ſublata.

§.13. Sicq. in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem Cameræ Præſidentes & Clericos, ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quauis inſtantia, ac etiam in dicta Camera iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Reformatio circa hebræorū licentias fœnerādi, mercandi, duas vxores habēdi, ſinagogas erigendi, & circa abſolutiones tranſgreſſiones & licētias excedēdi bancherottum, ac tolerātias &c.

§.14. Præterea volumus & ſtatuimus ac mandamus, vt tu & futuri Camerarij prædicti, de cætero perpetuis futuris temporibus à concedendo Hebræis extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum licentias fœnerandi, quas tolerātias appellant abſtineatis. In Statu autem prædicto vbi Hebræi commorantur, vti Auinione, & in Legatione Ferrariæ, nullas exceptis Hebræis Leuantinis, & cæteris Anconam accedentibus, & ibi commorantibus concedatis. In Vrbe quoque numerum conuentum non excedatis. Hebræis etiam alias tolerantias & priuilegia præiudicium Chriſtianorum concernentia, ac licentias videndi, erigendi Synagogas, ducendi aliam vxorem viuente prima, aliaq. contra conſtitutiones Apoſtolicas faciendi, atque abſolutiones quas vocant à tranſgreſſib., etiam nullo modo concedatis. Similiter à licentijs exercendi nummularium, ſiue Bancherottum, etiam quo ad permutationem auri & argenti abſtineatis, ac conceſſæ reuocatæ ſint & eſſe intelligantur.

Monetas quatrenos reprobatas ad Vrbē non deducendi.

§.15. Non poſſitis dare licentiam deferendi ad Vrbē quatrenos, aut monetas reprobatas.

Moratorias non dandas.

§.16. A conceſſione moratoriarum ſiue dilationum, quarum prohibitionem innouamus, etiam abſtineatis.

Saluos conductus.

§.17. Non detis ſaluos conductus etiam pro debitis, neque cedulas Non grauetur, nuncupatas, cōtra mandata ab alijs Iudicibus relaxata, etiam ſub prætextu depoſiti, niſi pro prædictis, aut aliquo eorum ordinem noſtrum aut pro tempore exiſtentis Romani Pontificis habeatis. In ſaluis conductibus pro nauli, aut alijs quibuſcunque non apponatis clauſulam quod non poſſint moleſtari, etiam ex cauſa Religionis, niſi ex cauſa cum Romano Pontifice collata.

Tractas frumentorum.

§.18. In conceſſionibus tractarum frumentorum, bladorum, leguminum, olei & aliorum animalium, ſeruetis conſtitutiones per prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices deſuper editas, ac nullo modo extra Statum Eccleſiaſticum, nec etiam ad Ciuitates & loca Bononiæ et Ferrariæ, ſine Chirographo noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, tractam huiuſmodi concedatis. Vbi autem aderit huiuſmodi Chirographum, ſiue ſit pro certa perſona, vel vniuerſitate, ſiue pro incertis perſonis facultatiuum, & cuicunque directum, fiat expeditio per te & pro tempore exiſtentem Camerarium prædictum ſolum, & non per alium. Ac iſtæ quæ dicuntur tractæ extra Statum, & ad Ciuitates & loca de quibus ſupra, regiſtrentur vna cum Chirographo huiuſmodi in particulari libro, nuncupando Liber tractarum. pro quibus non percipiatis pro ſigillo, vltra iulios vndecim pro quolibet centenario rubrorum.

Extractiones quæ de loco ad locum.

§.19. Extractiones autem de loco viciniori Vrbis ad locum remotiorem intra quadraginta milliaria, in Patrimonio, Tiberina, Latio, & Campania, atque Maritima, quo ad frumenta, blada, & legumina non concedantur, niſi per Præfectum Anonæ, cum participatione tamen, ac ſub nomine & ſigillo tuo, & pro tempore exiſtentis Camerarij. pro quo ſigillo vſque ad quinquaginta rubra, vnus tantum, & vſque ad centum, duo, & abinde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, quinque iulij ſoluantur.

Etiā quo ad oleum & animalia.

§.20. Quo ad oleum autem intra quadraginta milliaria, & animalia in Prouincia Patrimonij in prædicto caſo non concedantur niſi per Præſidentem Graſciæ, cum ſimili participatione Camerarij, & ſubſcriptione Commiſſarij eiuſdem Cameræ, ſub nomine & ſigillo prædictis. pro quo ſigillo non ſoluatur vltra ſolitum. Quo vero ad alia loca, & aliud genus Graſciæ, tu ſolus tantum prouideas, & non alius.

Frumentorū incepta.

§.21. Abſtineatis quoque à licentiis emendi frumenta, blada, legumina, & oliuas, vltra vſum, necnon accipiendi eadem in ſolutum, ſeu alias quomodolibet impetrandi.

Indulta quod pro alio quis nō teneatur.

§.22. Et ab indultis, quod quis ſoluta rata non teneatur pro alijs, niſi ad fauorem conducentium graſciam ad Vrbem, aut in caſibus alias permiſſis.

Aegyptios tolerandos in Statu Eccleſ.

§. 23. Nec permanendi Aegyptios in Statu Eccleſiaſtico.

Pœnarum Stat. alterationem.

§.24. Et alterandi pœnas ſtatutarias ad fauorem certarum perſonarum.

Indultorum contra bullas conceſſionē.

§.25. Et generaliter ab indultis & diſpenſationibus cōtra conſtitutiones Apoſtolicas prædictas.

Communicatū licentias vendendi, ſtabilia, credi cenſus, aut faciendi nundinas.

§.26. Non intromittatis in concedendis licentiis vendendi ſtabilia vniuerſitatibus, neque accipiendi pecunias ad cauſam ſeu alias, minusq. indultis faciendi nundinas, & mercatum, quæ in plena Camera expedientur.

Priuilegia emendi & vēdendi cōtra formā bannimentorum.

§.27. Patentes licentiæ, & priuilegia, emendi & vendendi, tam in Platea Agonis, quam in foro Boario, aut alio quocunque loco Vrbis, contra bandimenta & ſolitum à te non concedantur; quinimmo tu inuigiles, ne à quouis alio, quacunque auctoritate dentur, & conceſſa, reuocata intelligantur. Ac Extraordinarij aliiq. Exactores, illorum vſum quoquo modo admittentes vel patientes, pœnam priuationis officij, & grauiorem etiam corporis afflictiuam, quo ad patētes tuas arbitrio noſtro & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, quo ad aliorum vero, arbitrio tuo incurrant.

Pro mandatis e decreto Viſitæ nihil ſoluatur.

§.28. Pro mandatis de excarcerando vigore decreti Viſitæ nihil pro ſigillo ſoluatur.

Pro ſigillo mandati Graſciæ vel Annonæ quid ſoluen.

§.29. In mandatis ratione Graſciæ & Annonæ, vſque ad ſummam quindecim ſcutorum pro ſigillo non ſoluatur niſi iulius vnus, & ſi expeditiones fiant pro pluribus perſonis, non exigatur niſi pro vno ſigillo.

Cōmiſſarij nō deputentur.

§.30. Commiſſarij vero etiam in Vrbe nulli deputentur, niſi cum chirographo noſtro.

Cōmiſſariatus Ripettæ ſupprimitur.

§.31. Officium Commiſſarij Ripettæ ſupprimatur, prout illud motu & auctoritate ſimilibus ſupprimimus & extinguimus, ac loco illius, aliquis ſubſtituatur cum ſalario decem ſcutorum pro quolibet menſe, ex pœnis eius diligentia incamerandis, & non aliunde percipiendo, à te deputetur.

Pœnæ d. Cōmiſſariatus Societati Cōfalonis applicantur.

§.32. Portio autem pœnarum, quam idem Commiſſarius Ripettæ percipere conſueuit, applicetur Societati Confalonis Redemptionis Captiuorum de Vrbe, prout illam, demptis dictis decem ſcutis, applicamus.

Mundatoris Plateę Agonis deſignatur officium.

§.33. Officium Commiſſarii Mundatoris Plateæ Agonis nuncupatum, habeat certum ſalarium decem ſcutorum etiam quolibet menſe, quæ exigantur præuia taxa per te & pro tempore exiſtentes Camerarios prædictos facienda, ad eam rationem, ſolum ab Hebræis & alijs habentibus ſitum Apothecæ certum in die mercati in dicta Platea.

Cauſarū criminalium tribunal non teneatur a Camerario.

§.34. Tu & futuri Camerarij huiuſmodi, non habeatis Tribunal Criminale erectum; Ac tuus & eiuſdem Camerarij Auditor non procedat in cauſis criminalibus, in quibus veniet infligenda pœna ſupra relegationem; ſed in his quæ à iuriſdictione officij Camerariatus pendent, deputetis aliquem ex Iudicibus ordinariis, vel aliquos vobis bene viſos ad beneplacitum, prout vſu veniet.

Quando ſit locus præuentioni inter eum & Gub. Vrbis.

§.35. Ita tamen quod in cauſis furti pignorum, quo ad Hebræos Banchariοs ſit locus præuentioni inter te & Gubernatorem Vrbis

Hoc corrigitur hic inf.

Pignora ſubhaſtentur in Monte Pietatis.

§.36. Subhaſtationes pignorum exiſtentium penes Hebræos fiant in Monte Pietatis, in quo reſiduum pretii deponi conſueuit, cum decreto tamen tuo, rogando per acta tui Notarij gratis.

Hoc corrigitur hic inf.

Conſtitutiones Pōtificum pro Camerario cōfirmantur.

§.37. Præterea ad iuriſdictionem Cameræ noſtræ conſeruandam, conſtitutiones Pauli Tertij & Pij Quarti, ac aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorū noſtrorum ad eius fauorem editas innouamus.

Signatura Iuſtitiæ in cauſis Cameralibus non reſcribat.

§.38. Ac inſuper ſtatuimus, quod de cætero Signatura Iuſtitiæ, non poſſit nec debeat, ſiue reformando, ſiue declarando, aliquid in Camera noſtra, vel alibi, in cauſis ſpectantibus ad Camerarium prædictum reſcribere, & ſupplicationes ſignatæ nullius ſint roboris, nullamque tribuant iuriſdictionem.

Camerarius & Camera auocat ſuas cauſas ab alijs Iudicib.

Ad hoc habes etiā bullas cit. in rubric.

§. 39. Ac etiam decernimus licere tibi & Cameræ prædictis, omnes & quaſcunque cauſas ad Camerariatus & Cameræ Tribunal quomodolibet ſpectantes, à quibuſcunque Iudicibus, etiam Auditore Cameræ, ac etiam ſi agatur de obligatione Camerali, Palatij Apoſtolici cauſarum Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, libere auocare & reaſſumere, iiſdemque inhibere.

Iudices è contra ab eis nō auocent.

§.40. Nullum vero ex prædictis, aut aliis quibuſcunque Iudicibus poſſe cauſas prædictas à dicto Camerariatus & Cameræ Tribunali auocare & reaſſumere, etiam ſub prætextu, quod cauſæ alias non ſint Camerales, & ad dictum Tribunal non ſpectent.

Camera ſtatī Signatura cognoſcat, an cauſa ſint camerales.

§.41. Super quo non poſſit Signatura Iuſtitiæ cognoſcere, aut aliquo modo reſcribere, nec ſe ingerere, ſed huiuſmodi cognitio, an cauſæ ſint de iuriſdictione Camerariatus, vel Cameræ, pertineat reſpectiue ad te & Cameram, qui cognoſcere debeatis, an ſint iuriſdictionis eiuſdem Cameræ. & ſi partes declarationi huiuſmodi nō acquieuerint, vel ante huiuſmodi declarationem voluerint, Signaturam noſtram Gratię tantum adire poſſint, & citato Commiſſario eiuſdem Camerę, commiſſiones proponi debeant.

Contrarijs derogatur.

§. 42. Non obſtante aſſerta litis pendentia, & aliis pręmiſſis, ac noſtra de non tollendo iure quęſito, quatenus opus ſit, ac alijs Cancellariæ Apoſtolicę regulis, necnon pię memorię Leonis Decimi, & aliorum Romanorū pontificum prędeceſſorum noſtrorum, etiam cum Collegio Cardinalium pro vnione & charitate factis, & contracta inuiolabili, ſeu quaſi, à quo nullo tempore reſilire,

nec

nec illis vllo modo, aut niſi certis modis & formis tunc expreſſis derogari poſſit, necnon iuramentis, renunciationibus, alijsq. clauſulis & cautelis firmatis, de dicti Camerariatus officij diſpoſitione, non perpetuo ſed ad triennium, aut aliud tempus in fauorem Cardinalium ipſorũ vtriuſque iuris doctorum, ac de conſenſu omnium Cardinalium, ſeu maioris partis eorum, cum decreto irritante, quicquid ſecus fieri contigerit. Ita quod de nullitate conceſſionis, omni tempore, abſque inobedientiæ culpa, aut alterius cenſuræ & pœnæ incurſu dici valeat, aut alias certis modo & forma tunc expreſſis deinceps in perpetuum facienda, alijsq. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, etiam eiuſdem Pij Quarti prædeceſſoris, octauo Idus Auguſti, Pontificatus ſui Anno ſexto edita, qua cauetur, quod gratiæ & indulta qualecunque intereſſe dictæ Cameræ concernentia, infra certum inibi expreſſum tempus in dicta Camera præſententur ſiue regiſtrentur, alioquin illæ non valeant. Ita quod tu, ad eaſdem præſentes in eadem Camera præſentandum, ſiue regiſtrandum, nulla vnquam neceſſitate cogi vel compelli poſſis, & nihilominus illæ valeant, & tibi ſuffragentur, in omnibus & per omnia, perinde ac ſi præſentatæ & regiſtratæ fuiſſent. necnon Cameræ & officij Camerariatus prędictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. vſibus quoque & naturis, quantocunque tempore pacifice obſeruatis. priuilegiis quoque, indultis, et litteris Apoſtolicis, Collegio Cardinalium, & dictæ Cameræ Theſaurario, illiusq. Præſidentibus & Clericis, per prædictos & quoſcunque alios Romanos Pontifices etiã prædeceſſores noſtros, ac nos & dictam Sedem, etiam per modum ſtatuti perpetui, ac initi & ſtipulati contractus, ſeu quaſi, ac alias, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis efficaciſſimis & inſolitis clauſulis irritantibusq. & alijs decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet conceſſis, confirmatis, innouatis, extenſis, & moderatis. quibus ac omnibus alijs, quæ eiſdem præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiamſi talia & multa eſſent, quæ ſub conceſſionibus generalibus non venirent, ſed ſpecialibus omnino indigerent expreſſionibus, illorum ac ſupradictorum omnium veriores & totos tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe, ac ampliſſime, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & ad effectum validitatis earundem præſentium derogamus. Quodq. tu iuxta pręfata omnia qualificatus, et I. V. D. non ſis, cęteriſque contrariis quibuſcunque. aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Hortatio de officiũ proui de gerendo. § 43. Tu igitur benedictione noſtra fretus, eam in demandato tibi à nobis hoc munere operam pręſtare curabis, vt ij quos iam animo percipimus, fretus induſtria tua, quotidie magis augeſcant. Noſq. & pręd

icta Sedes per te optime conſuluiſſe lętemur. Nulli ergo omnino hominum &c. Siquis autem &c. incurſurum.

Dat. P. An. 8. 18. Decemb. Datum Romæ apud S. Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1599. quintodecimo Calend. Ianuarij, Pont. noſtri anno octauo.

Sequitur declaratio circa venditionem pignorum Hebræorum, ac iuriſdictionem in eorum furtis.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecto filio noſtro Petro, Sancti Nicolai in Carcere Diacono Cardinali Aldobrandino, Sanctæ R. E. Camerario.

Edita An. D. 1600.

Relatio ſuę ſtitutionis. §. 1. CVm in litteris Apoſtolicis, & cęt.

Omittitur relatio præcedentis bullæ.

§. 2. Ex rationabilibus cauſis animaduertentes, magis expedire, vt pignora Hebręorum in loco ſolito vt prius, non autem in Monte Pietatis, prout in eiſdem litteris diſpoſuimus, vendantur, motu ac ſcientia ſimilibus, volumus & ordinamus, vt pignora pręd

icta Hebręorum, per licitationem vendenda, in loco ſolito, in Platea Iudęorum nuncupata de Vrbe, cum decreto tamen tuo, vel tui pro tempore Auditoris, ſeu Locumtenentis, ac pro tempore exiſtentis Camerarij, per acta ſui Notarij expediendo, deinceps vt prius vendantur. — Noua diſpoſitio circa venditionem pignorum Hebræorum.

§. 3. Et iuriſdictio in prędictos Hebręos, etiam ratione furti pignorum prędictorum, tibi priuatiue quo ad omnes competat. — Iuriſdictio ... ſuper furtis pignorum.

§. 4. Non obſtantibus litteris noſtris, aliiſq. pręmiſſis, necnon fel. recordat. Pij Quarti de regiſtrandis gratiis in Camera intra certum tempus, ad cuius obſeruantiam nolumus te teneri. & alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. & eiuſdem Camerę, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium pręmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores hic de verbo ad verbum pro inſertis & expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęteriſq. contrarijs quibuſcunque. — Derogatio contrariorum.

D. P. An. 9. 26. Febru. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaſexta Februarij milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXVI.

Inſtitutio Monaſterij egenarum Puellarum per Vrbem vagantium, Diſperſarum nuncupatarum, Et iuriſdictio S.R.E. Cardinalium eius Protectorum, in dijudicandis litibus eiuſdem. Et conceſſio exemptionis, aliarumq. gratiarum.

Inſtitutionem ſimilem non tamen eius bullam habemus de anno 1596. die 22. Decembris editam, de egenis pueris itidem Diſperſis, vel potius Litteratis, a nomine Litterati pij viri, qui primum eos reduxit, nuncupatis.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1600.

Proœmium. DEbitum Paſtoralis officij nobis ex alto commiſſi requirit, & nos ad id promptos excitat, vt ad ea per quę pauperes puellę ſpretis huius infelicis ſeculi illecebris, & aſſumpto Religionis habitu, perpetuum Altiſſimo famulatum impendere, ęternamq. beatitudinẽ conſectari valeant, ac exinde honoris flores, & honeſtatis fructus, Regularisq. vitę propagatio deueniant, propẽſis ſtudijs intendamus, ac in his eiuſdem officij noſtri partes fauorabiliter interponamus.

Inſtituta nuper ſub inuocatione, Domus Puellarum Diſperſarum. §. 1. Sane dilectus filius noſter Cęſar tituli Sãctorum Nerei & Archilei presbyter Cardinalis Baronius nuncupatus, tam ſuo quam dilectorum etiam filiorum fundatorum Domus Puellarum Diſperſarum nũcupatarum, prope Eccleſiã Sanctę Euphemię in Campo Carleo de Vrbe, ac dilectę in Chriſto filię nobilis mulieris Fuluię de Comitibus Sfortię Domicellę Romanę nominibus, nobis nuper exponi fecit, quod ipſi Cęſar Cardinalis & fundatores, ac Fuluia peculiari ſollicitudine & ſtudio perpendentes, dictas puellas in ipſa domo collectas de pręſenti ad numerum ducentarum vel circa aſcendere, paulaumque ad ętatem maturam peruenire, & neceſſarium eſſe illas pro naturali vniuſcuiuſque ad hunc vel illum ſtatum propenſione collocare, multis vero illarum ſpretis ſeculi illecebris, prępotenti Deo ſub ſuaui Religionis iugo famulari deſiderare.

Pro quibus Card. Baronius & alij Monaſterium ſtatui curarunt, in Eccleſia S. Vrbani pro ipſis puellis tantum. §. 2. Vnum Monaſterium Monialium, in quo puellę in eadem domo educatę tantummodo recipi deberent, inſtituendum eſſe iudicarunt. & mentem in locum vbi Monaſterium ipſum commode conſtitui poſſet dirigẽtes Eccleſiam Sãcti Vrbani, ſeu illius ſitum in Regione Montium de dicta Vrbe, quę à dicta domo parum abeſt, ad id appri-

apprime commodam & opportunam eſſe cenſuerunt.

Quã Eccleſiã à Card. Sfortia obtinuerunt.

§.3. Et quia dicta Eccleſia quæ ſine cura eſt, & Monaſterij Sancti Laurentij extra muros eiuſdem Vrbis, Ordinis Sancti Benedicti, quod dilectus filius noſter Franciſcus Sanctæ MARIAE in Via lata diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, in commendam ad eius vitam ex cõceſſione & diſpenſatione Apoſtolica obtinet, membrum exiſtit, & à quo dependet, Eccleſiam prædictam cum illius ſitu huiuſmodi ab eodem Franciſco Cardinali obtinendam curarunt. Qui, quidem conſiderans diuinum cultum in ea iniuria temporis imminutum eſſe, deſiderio in poſterum inibi diuina officia cum debito cultu celebrari, & ipſam Eccleſiam in decentem ſtatum reduci, in eoq. manuteneri faciendi, illam cum ſitu huiuſmodi eidem domui, ſub noſtro & Sedis Apoſtolicę beneplacito, cum hoc inter cætera, quod Rectores & Adminiſtratores ipſius domus ſingulis, Dominicis, & alijs de præcepto Eccleſiæ feſtiuis diebus, Miſſam in dicta Eccleſia celebrari facere, illamq. in decenti ſtatu manutenere deberent, in perpetuum conceſſit. eidemq. domui intuitu & contemplatione celebrationis Miſſarum huiuſmodi, octodecim ſcuta monetæ ad rationem decem iuliorum pro quolibet ſcuto huiuſmodi, ſingulis annis in perpetuum ex fructibus ipſius Eccleſiæ perſoluenda aſſignauit, prout in publico deſuper confecto inſtrumento plenius dicitur contineri.

Vt ibi d. Monaſteriũ conſtruatur &c.

§.4. Et ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, ſi à dicto Monaſterio Sancti Laurentij dicta Eccleſia, vna cum eodem redditu octodecim ſcutorum diſmembraretur & ſepararetur, ac in ſitu dictæ Eccleſiæ, ædibusq. illi adiacentibus & cohærentibus ex tunc prout poſtquam ad formam decentem monaſterij cõſtructa fuerint, vnum Monaſterium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ, cum clauſura & cratibus ad inſtar monaſteriorum Monialium Capuccinarum nuncupatarum, pro perpetuis vſu & habitatione earundem puellarum dictæ domus tantum & non aliarum, quæ Religionis zelo, & ob melioris vitæ frugem illud ingredi, & inibi Ordinem ipſum Sanctæ Claræ profiteri voluerint erigeretur & inſtitueretur, illiq. ſic erecto & inſtituto, pro illius Eccleſia, dicta Eccleſia Sancti Vrbani, ac pro dictarum monialium inibi pro tempore introducendarum ſuſtentatione, onerumq. illi incumbentium ſupportatione, eadem octodecim ſcuta, ac omnia & ſingula bona hæreditatum quondam Portiæ Pallonæ & Hortenſiæ Angelinæ eidem domui per nos alias conceſſa, quorum redditus & prouentus annui ad valorem trecentorum ſcutorum vel circa aſcendunt; necnon alij redditus & prouentus valoris annui centum ſcutorum quos dicta Fuluia ex charitatis & deuotionis zelo ipſi Monaſterio pro eius dotis augmento aſſignare intendit etiam perpetuo applicarentur & appropriarentur, hac ratione ſtatui & ſaluti dictarum puellarum Religionẽ profiteri volentium ſatis opportune conſultum, ac diuini cultus in dicta Eccleſia incrementum & prædicti Ordinis Sãctæ Claræ propagationi prouiſum foret.

Card. Baronius inſtat apud Põtificẽ p opportuna prouiſione.

§.5. Quare prædictus Cæſar Cardinalis eiſdem nominibus nobis humiliter ſupplicauit, quatenus præmiſſis annuere, aliaſq. deſuper opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Idemq. Pont. prædicta approbat, & d. monaſterium ſub regula S. Claræ erigit.

§.6. Nos igitur qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia eccleſiaſtica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundum communẽ æſtimationem etiam beneficij cui aliud vniri peteretur, alioqnin vnio non valeret, & ſemper in vnionibus commiſſio fieret vocatis quorum intereſſet, & idem obſeruaretur in quibuſcunque perpetuis conceſſionibus, diſmembrationibus, & applicationibus de quibuſcunque fructibus & bonis eccleſiaſticis, Adminiſtratores, ac Fuluiá prædictos, eorumq. ſingulos à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendam harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, à prędicto Monaſterio Sancti Laurentij dictam Eccleſiam Sancti Vrbani vna cum eodẽ redditu octodecim ſcutorum huiuſmodi Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo diſmembramus & ſeparamus. Necnon in ædibus & ſitu dictæ Eccleſiæ adiacenti huiuſmodi poſtquam ad formam Monaſterij inſtaurata & debita clauſura munita fuerint, ſi nondum ſint, vnum Monaſterium monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, ſub inuocatione per ipſos Cęſarem Cardinalem, & alios ſupradictos eligenda, vna cum dicta Eccleſia, necnon campanili, campanis, clauſtro, dormitorio, refectorio, cellis, hortis, horti alijs, cæteriſq. officinis, membris, & commoditatibus neceſſarijs & opportunis pro vna Abbatiſſa ſeu Prioriſſa, & duodecim ſaltẽ monialibus, ſub inſtitutione, correctione obedientia, & omnimoda iuriſdictione, tam in ſpiritualibus quam temporalibus, noſtri & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis in dicta Vrbe & eius diſtrictu Vicarij in ſpiritualibus generalis, & dicti Cæſaris Cardinalis coniunctim; ac cura, gubernio, & adminiſtratione dictorum fundatorum, ac aliorum ipſius Domus Gubernatorum & Adminiſtratorum ab eis eligendorum, regendum & gubernandum ac adminiſtrandum, In quo puellæ dictæ domus in moniales tantum recipi, & habitum per moniales aliorum Monaſteriorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ geſtari ſolitum ſuſcipere, & anno probationis elapſo profeſſionem per eaſdem moniales emitti conſuetam emittere regulares, necnon clauſuram & crates in Monaſterijs monialium Capuccinarum huiuſmodi ſeruari ſolitas, & quo ad fieri poterit, ritus & mores, ac conſuetudines & regularia inſtituta eiuſdem Ordinis Sanctæ Claræ ſeruare ac diuinis laudibus & officijs inſiſtere debeant, etiam perpetuo ſine alicuius præiudicio dicta auctoritate erigimus & inſtituimus.

Illiq. hereditatus & bona aſſignat.

§.7. Illiq. ſic erecto & inſtituto pro eius dote illiusque Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ, & monialium pro tempore exiſtenoum ſuſtentatione, onerumq. eis incumbentium ſupportatione octodecim ſcuta huiuſmodi, ac omnia & ſingula bona, res, proprietates, cenſus, redditus, iura, obuentiones, & emolumenta, tam dictarum hęreditatũ quam per prædictam Fuluiam, & alios quoſcunque quomodolibet in perpetuum vel ad tempus, ac ſimul vel ſucceſſiue pro augmento bonorum ſeu dotis Monaſterij per pręſentes erecti huiuſmodi, illiusq. ac earundem Abbatiſſę ſeu Prioriſſæ & Monialium pro tempore exiſtentium, vel alicuius earum intuitu per viam teſtamenti, codicillorum donationis etiam inter viuos & cauſa mortis, ſeu cuiuſcunque alterius diſpoſitionis, ac etiam in eleemoſynam, vel alias quandocunque & qualitercunque elargienda, donanda, & eroganda ex nunc prout ex tunc, & è contra, ſi & poſtquam elargita, donata, & erogata fuerint.

Cæteraq. omnia ei elargienda & donanda, applicat.

§.8. Ita quod liceat eiſdem fundatoribus, alijsque Gubernatoribus & Adminiſtratoribus prædictis illorum omnium realem, corporalem, & actualem poſſeſſionem, per ſe vel alium ſeu alios, nomine dicti Monaſterij per præſentes erecti, propria auctoritate libere apprehendere & perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, prouentus, iura, obuentiones & emolumenta ex eis prouenientia, necnon oblationes & eleemoſynas eidem Monaſterio per præſentes erecto, illiusq. futuris Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ & Monialibus pro tempore elargitas & elargiendas percipere, colligere, leuare, exigere, recipere, recuperare, arrendare, & leuare, ac in Monaſterij per præſentes erecti, illiusq. Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ & Monialium prædictarum communes vſum, vtilitatem, & neceſſitates conuertere, Vicarij prædicti vel cuiuſuis alterius licentia in hoc & alijs infra dicendis minime requiſita, etiam perpetuo applicamus & appropriamus.

Exẽptionem à Iuriſdictione Ordinariorũ, & aliorũ tribuit.

§.9. Necnon monaſterium per præſentes erectum illiusq. pro tempore exiſtentes, Abbatiſſam ſeu Prioriſſã Conuentum, Moniales, Adminiſtratores, officiales, miniſtros, ſeruientes, & perſonas ac bona mobilia & immobilia, præſentia & futura, cuiuſcunque qualitatis & quantitatis exiſtentia, ac vbilibet conſiſtentia, ab omni iuriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate pro tempore exiſtentium dictæ Vrbis Gubernatoris, Senatoris, Conſeruatorum, Reformatorum, necnon cauſarum curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalis Auditoris, & Ordinariorum locorum, etiam tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatorum, eorumq. Locatenentium, Vicegerentium, Vicariorum, & Officialium, aliorumque

quo-

quorumcunque Iudicum vbilibet conſiſtentium, ac quauis auctoriate & dignitate, tam eccleſiaſtica quam mundana, etiam Cardinalatus honore fungentium, necnon Protectorum, ac generalium & Prouincialium Miniſtrorum, aliorumq. Prælatorum & Superiorum, tam prædictæ Sanctæ Claræ quam aliorum Fratrum Minorum, & aliorum Ordinum quorumcunque, in ſpiritualibus &c. temporalibus.

Exemptionē à ſolutione decimarū, & aliorū quorū cunq; onerū concedit.

§.10. Necnon à ſolutione, præſtatione, contributione & exactione decimarum, & aliorum quorumcunque onerum, ordinariorum & extraordinariorum ex quacunque cauſa, & ad fauorem quorumcunque piorum locorum, etiam Seminarij puerorum eccleſiaſtici, etiā pro Fabrica Baſilicæ Principis Apoſtolorum de dicta Vrbe & manutentione claſſis triremium Sedis Apoſtolicę impoſitorum & imponendorum, penitus & omnino ſimiliter perpetuo eximimus & liberamus, ac ſub beati Petri &c. dictæ Sedis, ac noſtra &c. Romani Pontificis pro tempore exiſtentis protectione, & inuiolabili conſeruatione ſuſcipimus.

Viſitationi & correctioni Vicarij Vrbis & Card. Aeronij Protectoris, eiuſque Adminiſtratorum ſupponit.

§.11. Et viſitationi, correctioni, obedientiæ, ac eiuſdē iuriſdictioni in eiſdem ſpiritualibus & temporalibus Vicarij Vrbis, & Cæſaris Cardinalis prædictorum, necnon curæ, gubernio, & adminiſtrationi fundatorum, ac aliorū Gubernatorum & Adminiſtratorum prædictorum perpetuo ſubijcimus & ſubmittimus.

Protectores eligit Card. Vicarium Papæ, & Card. Baronium, cū amplis facultatibus, & ſignanter.

§.12. Necnon vt ipſius Monaſterij per præſentes erecti proſpero regimini, gubernio, & conſeruationi opportune conſulatur, illiusq. pro tempore exiſtentes Abbatiſſa ſeu Prioriſſa, Moniales, Gubernatores, Adminiſtratores, Oeconomi, officiales, miniſtri, ſeruitores, & perſonæ ab indebitis moleſtijs releuentur, pro tempore exiſtentem Almæ Vrbis Vicarium, & Cæſarem Cardinalem prędictos, & quemlibet eorum principaliter & inſolidum in Monaſterij per præſentes erecti, illiusq. perſonarum, rerum, bonorum, iurium & priuilegiorum Protectores, Defenſores, & Conſeruatores ac Iudices, quorum conſilio & ope omnia ſupradicta & quęcunque alia in his &c. vel circa ea neceſſaria ſtatuentur, & ordinabuntur, & coram quibus, ſeu ab eis deputando duntaxat, omnes & ſingulę lites, cauſæ, quæſtiones & moleſtię, ciuiles & criminales, ac mixtæ, ſuper dicti Monaſterij per pręſentes erecti, illiusq. Abbatiſſę ſeu Prioriſſæ Conuentus, Monialium, & perſonarum, bonis, rebus, iuribus & actionibus cuiuſcunque qualitatis exiſtentibus, motæ & mouendæ, cum omnibus & ſingulis earundem incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, tractari, cognoſci, & decidi debeant, conſtituimus & deputamus.

Adminiſtratores deputādi.

§.13. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Adminiſtratoribus prædictis, œconomos, officiales, & miniſtros dicti Monaſterii per præſentes erecti, arbitrio ſuo deputandi & amouendi, ac loco amouendorum ſeu decedentium alios ſubrogandi.

Capellanos ab Adminiſtratorib. ponendos, approbandi.

§.14. Necnon Abbatiſſę ſeu Prioriſſę & Monialibus prædictis, de Capellania & Confeſſoribus idoneis etiam ſecularibus, ab eodem Vrbis Vicario approbandis & ad nutum Fundatorum, Gubernatorum, & Adminiſtratorū prædictorum ponendis & amouendis, qui in Eccleſia dicti Monaſterii per præſentes erecti, Miſſas & alia diuina officia celebrare, ac illi in diuinis deſeruire, ipſasq. Abbatiſſam ſeu Prioriſſam & Moniales, ac earum ſingulas in ſuis confeſſionibus audire, & à peccatis de quibus corde contritę, & ore confeſſæ fuerint, Apoſtolica auctoritate toties quoties opus fuerit iniuncta inde eis pro modo culpæ arbitrio ſuo pœnitentia ſalutari abſoluere, illisque ſacramenta Eccleſiaſtica adminiſtrare valeant, ac de &c. egregio verbi Dei prædicatore prouidendi.

Statuta & ordinationes formandi.

§.15. Necnon quęcunque ſtatuta, ordinationes, capitula & decreta ad eiuſdem Monaſterii per pręſentes erecti, illiusq. perſonarum, rerum & bonorum, ſpiritualiū & temporalium, curam, regimen, gubernium, directionem, & adminiſtrationem, ac Monialium prędictarum receptiones, admiſſiones, ætatem, qualitates, victum, amictum, inſtructionem, directionem, & diſciplinam, modūque & formam recitationis diuinorum officiorum, precum, orationum, & aliorum ſuffragiorum pertinentia, ac alias vtilia & neceſſaria, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus, decretiſq. Concilij Tridentini, ac conſtitutionibus Apoſtolicis, & inſtitutis regularibus prædicti Ordinis Sanctæ Claræ non contraria, ab ipſo Vrbis Vicario pro tempore exiſtenti, vel Cæſare Cardinale prędicto examinanda & approbanda, faciendi & edendi, ac quoties pro eorum temporum qualitatibus, ſeu alias expediens videbitur, cum interuentu tamen & conſilio, ac prę́uio examine & approbatione Vicarii, aut Cæſaris Cardinalis eorundem illa immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, ac etiam alia ex integro condendi.

Moniales duas vel tres aliunde aſſumendi ex di rigendo Monaſterio.

§.16. Necnon Vicario aut Cęſari Cardinali prędictis pro Monialium in dicto Monaſterio per præſentes erecto pro tempore introducendarum felici directione, ac in ritibus, moribus & inſtitutis regularibus, inſtructione &c. duas vel tres eiuſdem Sanctę Claræ, ſi commode fieri poterit &c., alioquin alterius Ordinis regularis Obſeruantiæ Moniales quas ad id voluntarias repererit, ex earum monaſteriis hac prima vice, ſed neceſſitate ad hoc vrgente, ſemel atque iterum duntaxat de Superiorum ſuorum licentia aſſumendi, & in dicto monaſterio per præſentes erecto, ita vt illę eo ſe transferre, ac perpetuo &c. vel ad tempus ipſi Vicario aut Cæſari Cardinali bene viſum permanere; Etſi alterius Ordinis fuerint, ſe in habitu & regularibus inſtitutis eiuſdem Ordinis Sanctæ Claræ conformare poſſint & debeant introducendi.

Abbatiſſæ & Prioriſſæ officium diſtribuendi.

§.17. Eiſdem Abbatiſſę & Prioriſſę officia quę ad triēnium duntaxat iuxta dicti Concilii diſpoſitionem durare valeant diſtribuendi

Adminiſtratoribus licentiam dādi, de ingrediendo monaſteriū.

§.18. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Adminiſtratoribus prædictis, ac aliis quibuſuis perſonis, quibus opus fuerit, vt ſepta monaſterii per præſentes erecti in caſibus neceſſariis, & à dicto Concilio permiſſis tātum ingredi valeant permittendi.

Illudq. viſitandi & reformandi.

§.19. Ipſumq. monaſterium per pręſentes erectum, per ſe vel alium ſeu alios idoneos ſacerdotes, vitę morūque probitate, ac rerum gerendarum experientia probatos viſitandi, illudque in capite & in membris, ſacrorum Canonum, & generalium Conciliorum decretis inhęrendo reformandi, abuſus quoſcunque tollendi, regularemque obſeruantiam & diſciplinam quoties illę ibidem exciderint, modis congruis reſtituendi & reintegrandi.

Cū Monialibus circa ieiunia, ſeu eſū carnis & lacticiniorum diſpenſandi.

§.20. Ac cum eiſdem Abbatiſſa ſeu Prioriſſa & monialibus, quarum infirmitas, vel imbecilla valetudo, aut corporis hebetudo, ieiunium ſeu carnium & lacticiniorum abſtinentiam, vel rituum & inſtitutorum dicti Ordinis Sanctę Claræ obſeruantiam ferre non poterit, aut alias prout occaſio rerumq. qualitas & neceſſitas exegerit &c. deſuper diſpenſandi, ac obſeruantiam & inſtituta huiuſmodi relaxandi, omniaque & ſingula alia ibidem faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & procurandi quæ ipſe Vicarius Vrbis & locorum Ordinarii, etiam tanquam prędictę Sedis delegati, necnon Generales Miniſtri & alii Superiores quorumcunque Ordinū in monaſteriis monialium ſibi ſubiectis, de iure vel conſuetudine, ſeu ex priuilegio vel auctoritate dicti Concilii, ac alias quomodolibet facere, dicere, gerere, exercere, & procurare poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum.

Iuriſdictionē in cauſis Monaſterij, eiuſque perſonarū & bonorū pleniſſimam eiſdē concedit, cū ſecularitate etiam.

§.21. Pręterea omnes & ſingulas lites, cauſas, & differentias, tam ciuiles quam criminales & mixtas, ſuper monaſterii per pręſentes erecti, illiusque Abbatiſſę ſeu Prioriſſę monialium & perſonarum huiuſmodi bonis, rebus, iuribus & actionibus quibuſcunque, necnon locationib., venditionibus, donationibus, legatis, fideicommiſſis, teſtamentis, hereditatibus, & illarum diſcuſſionibus, ac quibuſcunque aliis diſpoſitionibus, iuriumque & actionum ceſſionibus, & aliis quibuſcunque inter viuos ac cauſa mortis, vel quaſi contractibus, & vim obligationis cameralis habentibus, intereſſe eiuſdem monaſterii per pręſentes erecti tanquā principaliter, ac etiā per viam neceſſarię defenſionis, & alias quomodolibet concernentibus inter dictum monaſterium per pręſentes erectum, ſiue illius Abbatiſſam, ſeu Prioriſſam & Moniales, Gubernatores & Adminiſtratores, officiales & miniſtros pro tempore exiſtentes, & quaſcunque alias perſonas, tam laicas quam eccleſiaſticas cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & dignitatis vel pręeminentię, etiam Cardinalatus honore fungentes, Vniuerſitates, Congregationes, Collegia,

legia, ac tam virorum quam mulierum, Monaſteria, Hoſpitalia, & alia pia loca, tam coniunctim quam diuiſim, ac tam actiue quam paſſiue, vltro citroq. ad inuicem, vel alias quomodolibet motas vel mouendas, ac etiam per appellationem, & in quacunque inſtantia coram quibuſuis Iudicibus introductas & indeciſas pendentes etiam illas ab ipſis Iudicibus auocandi & reaſſumendi, per ſe vel eius Vicegerentem, aut alium ſeu alios, quem ſeu quos ad hoc duxerit deputandos, etiam ſummarie ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij, ſed ſola facti veritate inſpecta, ac etiam manu regia, cum omnibus & ſingulis ſuis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negocio principali etiam priuatiue quo ad omnes & ſingulos alios Iudices, ordinarios & delegatos, eorumque Curias & Tribunalia Eccleſiaſtica vel ſecularia, audiendi, cognoſcendi, decidendi, & fine debito terminandi. Necnon quoſcunque intereſſe habentes, tam in dicta Curia quam extra eam, etiam per edictum publicum, conſtito ſibi ſummarie de nō tuto acceſſu in Romana Curia, citandi & inhibendi, ac quibuſuis etiam eiuſdem Curiæ Iudicibus & perſonis, quibus & quoties opus fuerit, ſub ſententijs, cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis, ac etiam pecuniarijs inhibendi, & in euentum non paritionis ad declarationem incurſus cenſurarum & pœnarum huiuſmodi procedendi, ac ſententias deſuper ferendas debitæ executioni demandandi, ſeu demandari faciendi, contradictores quoslibet & rebelles, per ſententias, cenſuras & pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendi, ac etiam auxilium brachii ſecularis ad hoc inuocandi; necnon quæcunque dubia & difficultates ſiquæ præmiſſorum occaſione quomodolibet oriri contigent, declarandi & interpretandi, omniaq. & ſingula in eiſdem præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria & opportuna, faciendi & exequendi, etiam omni & quacunque appellatione remota, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem, perpetuo tribuimus & impartimur.

Summarie procedendi.

In Curia & extra eam citandi &c.

Contradictores coercendi.

Dubia declarandi.

Cōceſſio omnium gratiarum & priuilegiorum Monialibus Ord. S. Claræ.

§.22. Inſuper eidem Monaſterio per præſentes erecto, ac illius Eccleſiæ & Chriſtifidelibus eam pro tempore viſitantibus, illiusq. Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ, Monialibus & quibuſcunque aliis perſonis, vt omnibus & ſingulis priuilegiis & immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, conceſſionibus, indultis, & indulgentiis, cæteriſque gratiis, tam ſpiritualibus quam temporalibus, quibuſuis aliis Monaſteriis & Eccleſiis Monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, illorumq. Abbatiſſæ, Monialibus, perſonis, & Chriſtifidelibus eaſdem Eccleſias viſitantibus, in genere vel in ſpecie, etiam per viam ſimplicis communicationis, ac alias quomodolibet nunc & pro tempore conceſſis, & quibus illa & illi, de iure vel conſuetudine, priuilegio vel alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam vti, potiri & gaudere, libere & licite valeant, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter & æque principaliter, abſque vlla prorſus differentia, in omnibus & per omnia, perinde ac ſi illa monaſterio per præſentes erecto, illiusq. Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ, Monialibus & perſonis huiuſmodi ſpecialiter & expreſſe conceſſa eſſent indulgemus.

Clauſula præſeruatiua.

§.23. Necnon præſentes literas, ac in eis contenta quæcunque, nullo vnquam tempore etiam pro eo quod cauſæ propter quas emanarunt coram quibuſcunque locorum Ordinariis, etiam tanquam à Sede Apoſtolica delegatis, vel alibi examinatæ, verificatæ & approbatæ, ac dictorum Ordinum Protectores & generales Miniſtri, aliiq. Prælati & Superiores, cæteriq. intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eiſdem præmiſſis conſenſerint, ſiue alias ex quibuſcunque cauſis quantumuis legitimis & iuridicis, de ſubreptione vel obreptione aut nullitatis, vitio ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, retractari, in ius vel controuerſiam reuocari ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, neque ſub quibuſcunque ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per nos vel alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, ſub quibuſcunque verborum expreſſionibus & formis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pro tempore factis comprehendi, ſed tanquam pro fundatione dicti Monaſterii per præſentes ad religionis diuiniq. cultus, ac piorum operum augmentum erecti conceſſas ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & eum in quo antea quomodolibet erant ſtatum reſtituta, repoſita, & plenarie reintegrata, & de nouo etiam ſub data per Rectores & Adminiſtratores, ac Abbatiſſam ſeu Prioriſſam & Moniales pro tempore exiſtentes prædictos quandocunque eligenda, de nouo conceſſa eſſe & fore, ſuumq. plenarium effectum ſortiri debere, nec quemquam ad eaſdem præſentes & deſuper conficiendas literas in Camera Apoſtolica iuxta conſtitutionem felicis recordationis Pij Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri deſuper editam vel alias quandocunq; præſentandi, inſinuandi, & regiſtrari faciendi teneri, neque illas propterea irritas eſſe, ſed omnino valere & ſuffragari perinde ac ſi conſtitutio prædicta vel alia contraria non emanaſſent. ſicq. per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, in quauis cauſa & inſtantia iudicari & diffiniri debere, necnon ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Executorum huius conſt. deputatio & facultates.

§.24. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris Hieroſolymitano & Alexandrino Patriarchis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios eaſdem litteras, & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Cæſaris Cardinalis ac Adminiſtratorum & aliorum prædictorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, ac eis & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes litteras, ac omnia & ſingula in eis contenta firmiter obſeruari, non permittentes eos & eorum quemlibet deſuper per quoſcunque quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. Necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras & pœnas incurriſſe declarando, ac eos etiam iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Clauſula derogatoria, & Sanctio pœnalis.

§.25. Non obſtantibus priori voluntate noſtra prædicta, ac de gratiis ad inſtar non concedendis. Necnon Lateranenſis Concilii nouiſſime celebrati vniones perpetuas niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis. Necnon eiuſdem Pij Papæ prædeceſſoris de gratiis intereſſe Cameræ huiuſmodi concernentibus infra certum tunc expreſſum tempus in ea regiſtrandis, aliiſq. Apoſtolicis, ac in Prouincialibus, Synodalibus, & Vniuerſalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus. Necnon Ordinis Sanctæ Claræ & illius Monaſteriorum ac Vrbis prædictorum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis etiam illis, necnon dilectis filiis Protectoribus, Generalibus, Miniſtris, Prouincialibus, Superioribus, Conuentibus & perſonis, necnon prædictis Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, Conſeruatoribus, Reformatoribus, Ordinarijs, locorumque eorum Locatenentibus, Vicegerentibus, Vicariis, & officialibus, ac aliis quibuſcunq; Iudicibus, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ad de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda

da foret illorum tenores, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Nulli ergo &c.

D.P. An. 9. 21. Februarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Domini milleſimo ſexcenteſimo, nono Calend. Martij, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXVII.

Quod in partibus Indiarum, in Ordine Fratrum Minorum Ordinis S. FRANCISCI de Obſeruantia, non poſſint aſſumi ad munus Prouincialatus, & aliorum officiorum, niſi filij, aut incorporati in illis Prouincijs.

Huius Ordinis materiam dixi ſup. ad conſt. 83. Leonis X. ſic. fol. 521. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1600.

Exordium.

HIs quæ ad regularium perſonarum ſtatum & commodum prouide ſunt ordinata, cum à nobis petitur Apoſtolicę confirmationis robur, libenter adijcimus.

Cardinalis Mattheius Protector Ordinis Fratrũ Minorum S. Franciſci de Obſeruant. ſtatuit quod in partibus Indiarum nõ poſſint ad officia admitti niſi filij illarum Prouinciarũ, aut illis incorporati.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus dilectus filius noſter Hieronymus tituli Sancti Pancratij presbyter Cardinalis Mattheius nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia Protector, ad quem nos ſupplicem libellum nobis pro parte dilectorum filiorum Miniſtrorum Prouincialium, & fratrum Ordinis Sancti Franciſci in partibus Indiarum Occidentalium exiſtentium porrectum remiſeramus, quo quidem ſupplici libello nobis exponebatur, nonnullos Commiſſarios generales ex Hiſpanijs, ad prædicti Ordinis prouincias in partibus Indiarum huiuſmodi proficiſcentes, maximeque ad Prouinciam Limenſem, quæ in Regno del Peru ſita eſt, priuatis affectionibus motos, potiuſq. communi religionis vtilitati inſeruientes, illos qui ſecum ex Hiſpania acceſſerant, adminiſtratus prouincialis, & alia Ordinis officia promouere conſueuiſſe, non in modicum earundem Prouinciarum, & præſertim Limenſis detrimentum, Nobiſq. humiliter ſupplicabatur, vt huic malo occurrere dignaremur, maturo conſilio & deliberatione premiſſis, ac Religionis Seraphicæ, dictarumq. Prouinciarum vtilitati, necnon Religionum omnium, & præcipue eorum, qui in remotiſſimis Orbis partibus, doctrinæ exemplariſq. vitæ ſplendore Catholicam fidem propagare nituntur honori proſpicere cupiens, eiuſdemque Religionis ſtatutis generalibus inhærens decreuerit & ſtatuerit, vt in Prouincijs eiuſdem Religionis in partibus prædictis Indiarum, & præſertim in Limenſi Prouincia, adminiſtratus Prouincialis, ſeu quodlibet aliud dignitatis officiũ aſſumi non valerent alij dicti Ordinis Religioſi, quam illi qui eiuſdem Prouinciæ alumni eſſent, vel ad eam expreſſe, ac nominatim miſſi ex Hiſpaniis cum Miniſtri generalis, aut Commiſſarij Indiarum apud Catholici Hiſpaniarum Regis curam aſſidentes litteris obedientialibus in illis Prouincijs incorporati fuiſſent, quod ſi ſecus fieri contingeret, irritum & inane omnino eſſet, & tam electores, promotores, & fautores, quam electos quoslibet priuationis ab eorum officiis ac inhabilitatis ad ſimilia & alia in poſterum obtinenda pœnas, quas tunc inflixit, ipſo iure incurſuros declarauit, prout in eiſdem Hieronymi Cardinalis Protectoris patentibus litteris, ſub Datis die vltima Ianuarij proxime præteriti expeditis plenius dicitur contineri.

Ordo ſupplicauit Papæ pro confirmatione.

§. 2. Cumq. firmiora ſint ea, quæ Apoſtolicæ confirmationis robore muniuntur, propterea pro parte Prouincialium & fratrum Prouinciarum prædictarum nobis humiliter ſupplicatum fuerit, vt patentes litteras prædictas confirmare, ac alias in præmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui ideo illud decretũ approbat, & defectus ſupplet.

§. 3. Nos igitur earundem patentium litterarum totũ tenorem præſentibus pro expreſſo habentes, ac Miniſtros Prouinciales & fratres dictarum Prouinciarum ſpecialibus fauoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulos à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, eiuſdem Hieronymi Cardinalis Protectoris litteras patentes prædictas, omniaque & ſingula in illis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſq. perpetuæ atque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, omneſq. & ſingulos iuris & facti defectus, ſiqui in eiſdẽ interuenerint ſupplemus. & nihilominus omnia & ſingula præmiſſa de nouo ſtatuimus & ordinamus, ac in Prouinciis prædictis obſeruari debere volumus & mãdamus. præcipientes in virtute ſanctæ obedientię, ac ſub pœnis ſupradictis eo ipſo incurrendis, tam Commiſſariis quã aliis Superioribus & fratribus ad quos ſpectat & in futurũ ſpectabit, vt pręmiſſa omnia & ſingula inuiolate obſeruent, & obſeruari curent & faciant.

Contrarijsq. derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis & Prouinciarum pręfictarum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. An. 9. 4. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die quarta Martij, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXVIII.

Ordinationes pro bono regimine Fratrum Ordinis B. MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum, & electione eius Officialium.

Alias ordinationes vide ſup. in conſtit. 30. Ijs quæ. fol. 44. vbi notaui. Aliaſq. reformationes habes inf. in conſtit. 112. Decet.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1600.

Prooemium.

EX Paſtoralis noſtri muneris debito cunctorum Religioſorum ſtatui proſpere dirigendo ſalubriter intendentes, ea noſtræ confirmationis robore libenter communimus, quæ pro eorundem Religioſorum recto gubernio & felici directione prouide ſunt ordinata, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Capitulũ generale infraſcripta condidit ſtatuta.

§. 1. Nuper ſiquidem pro parte dilectorum filiorum Magiſtri generalis, & Fratrum Ordinis Beatæ MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum, per dilectum filium Fratrem Bernardum de Vargas Vicarium & procuratorem generalem eiuſdem Ordinis, nobis expoſitum fuit, quod in Capitulo generali ipſius Ordinis menſe Maio, anni proxime præteriti, in Ciuitate Vallis Soletana celebrato, Diffinitores, Præſidentes, & alii Patres ibidẽ interuenientes, pro bono eiuſdem Ordinis, eiuſq. Monaſteriorum & locorum ac perſonarum regimine, inter alia infraſcripta ſtatuta, ordinationes, & capitula condiderunt.

Feſtum B. Mariæ de Mercede die feſto Natiuitatis eiuſdẽ in tota Religione celebrari iuſſit.

§. 2. Quod nimirum ſingulis annis, die feſto Natiuitatis Beatæ MARIAE Virginis, octaua Septembris, vniuerſaliter in tota dicta Religione feſtiuitas Beatæ MARIAE de Mercede inſtitueretur, & maxima ſolemni-

tate cum Miſſa, Proceſſione, & Concione celebraretur.

Impoſitiones quomodo diſtribuere no[n] habeant, eiſſi[..]

§.3. Quod ſub formali præcepto, nullus deinceps Prouincialis, Viſitator aut Vicarius generalis poſſit diſtribuere per Prouincias, impoſitiones, & taxationes, niſi prius conſuleret duos Diffinitores & Prouincialem illius Prouinciæ. & ſi aliter fieret dicta diſtributio, non ſolueretur per domos.

Prouincialis & Viſitator quid pro viſitatione percipiant.

§.4. Quod nullus Prouincialis, nec Viſitator, ſub pœna ſuſpenſionis officij, poſſit accipere pro ſua viſitatione, & viatico, niſi neceſſarium pro ſumptibus & expenſis de vno Conuentu ad alium.

Cauſas deciſas quis non reuidere poſſint.

§.5. Quod nullus Prouincialis aut Viſitator poſſet cauſas iam deciſas præteritorum Prælatorum qui domos gubernarunt, ſub alio Prouinciali cognoſcere, ſi Prælatis & Commendatoribus gubernantibus fuit facta viſitatio & Capitulum prouinciale.

Diſpenſationes ſuper celebratione Miſſarum tolluntur.

§.6. Fuerunt abrogatæ omnes exemptiones & diſpenſationes ſuper celebratione plurium Miſſarum ad intentionem celebrantium, quam permittunt Ordinis conſtitutiones.

Indultis Apoſtolicæ Magiſtrorum & Præſentatorum ſeruantur.

§.7. Quod omnibus priuilegijs & exemptionibus, quę hactenus habuerunt Magiſtri & Præſentati, in quantum Magiſtri & Præſentati illis frui & potiri, iuxtaq. tenorem litterarum à nobis, in forma breuis conceſſarum dicto Ordini, circa ipſos Magiſtros & Præſentatos, ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die octaua Nouembris, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, deberent obſeruari.

Magiſter generalis tantum vtatur nomine Magiſtri in ſubſcriptionibus.

§.8. Quod ſub formali præcepto obedientiæ, & pœnis ad arbitrium Magiſtri generalis, deinceps nullus Prouincialis quamuis eſſet Magiſter poſſet ſubſcribi, Magiſter Prouincialis, nec vteretur hoc titulo in ſubſcriptionibus litterarum, & alijs promotionibus & patentibus, ſed ſolum hoc poſſet facere Magiſter generalis.

Prior Domus Barchinonæ habeat Sedem in Capitulo generali, & vocem in omnibus actibus.

§.9. Quod deinceps Prior Domus Barchinonæ, quæ eſt prima Ordinis, & Religionis caput, non ſolum haberet vocem in electione Magiſtri generalis, ſed etiam illá haberet in omnibus actis & Congregationibus Capituli generalis, & in dicto Capitulo haberet Sedem poſt omnes Prouinciales & Vicarios prouinciales, & ante Diffinitores.

Veſtiariorum qualitas.

§.10. Quod in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna ſuſpenſionis officiorum, Commendator quando daret ſuis ſubditis veſtiaria, tunicæ quas Hiſpani vocant ſayas, eſſent ex panno, non autem de ſtamegna.

Depoſitarij nominatione que ſpectet.

§.11. Quod Commendatores, ſub pœna priuationis officiorum non poſſent nominare Depoſitarios, ſed nominarentur per vota libera ipſius Conuentus.

Diffinitor Capituli prouincialis, nõ poteſt eſſe Commendator.

§.12. Quod nullus Diffinitor Capituli prouincialis, ſub pœna priuationis officiorum, durante ſuo officio poſſet eſſe Commendator.

Cõmendator vltra triennium in eadem domo non reeligatur.

§.13. Quod Commendator alicuius domus, ſi per triennium foret Prælatus, non poſſet in futuro triennio in eadem domo reeligi. bene tamen in alia, ſi reperiatur idoneus.

Magiſter generalis, Prouincialis, & Viſitator ad quos ſpectant ordinationes non viſas.

§.14. Quod Magiſter generalis, Prouincialis & Viſitator, ſub pœna ſuſpenſionis officij, quando viſitauerint domos Ordinis non confirmarent præcepta, ordinationes & mandata præteritarum Viſitationum, per ſuos prædeceſſores factarum, niſi eis viſis.

P[..] computarentur ſui ſtudiorum extra loca Ordinis.

§.15. Quod deinceps, ſub formali præcepto, ad præſentaturam, vt aliquis veniret præſentandus, non admitterentur curſus, quos non legiſſet in domo ſtudiorum Ordinis, in Collegio vel in vniuerſitate ex approbatis.

Libri Religioſorum applicentur domui in qua decedũt.

§.16. Quod in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna excommunicationis maioris latæ ſententię, bibliothecæ, & libri Religioſorum qui ex hac vita diſcederẽt, nullo modo venderentur, ſed applicarentur domui Religionis in qua tales Religioſi decedeſſent, & reponerentur in Bibliotheca communi. & ex illo loco nullus liber ſub eiſdem pœnis extrahi poſſet, ſub pœna priuationis officij Prælato extrahenti, inferiori vero extrahenti, ſub pœna grauioris culpæ, per ſex menſes.

To ſeias hic infra hoc a Papa declarari.

Sacris initiati tantũ, vocem habent.

§.17. Quod in nulla re haberent vocem Fratres ſacro ordine non inſigniti.

Redeuntes ad domũ, Prælato ſe præſentent.

§.18. Quod Religioſi de foris venientes, ſe coram ſuo Prælato præſentare deberent, vt Prælatus ſciret qua reuertebantur hora.

Magiſter generalis & Fratres ſupplicant Papæ confirmatione prædictorum & aliorũ ſtatuẽdorum.

§.19. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat dicti Magiſter generalis, & Fratres cupiant ſtatuta & ordinationes huiuſmodi, pro illorum firmiori validitate confirmationis Apoſtolicæ robore communiri, ac alia etiam infraſcripta in ipſo Ordine obſeruanda, Apoſtolica auctoritate ſtatui & ordinari. Propterea dictus Bernardus Vicarius & Procurator generalis, nobis humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui ea omnia approbat & confirmat.

§.20. Nos igitur, eorundem Magiſtri generalis & Fratrum votis, præſertim eorum Ordinis proſperam directionem concernentibus, quantum cum Domino poſſumus benigne annuere volentes, atque eoſdem Magiſtrum, necnon Vicarium & Procuratorem generales, ac ſingulares ipſius Ordinis Fratres, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus & negocijs Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, ſupradicta ſtatuta, ordinationes, & capitula, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos, tam iuris quam facti defectus, ſiqui in eiſdem interuenerint, ſupplemus.

Feſtiuitates que S. Laurẽtij & S. Antonij, ſolemniter in toto Ordine celebrari iubet.

§.21. Præterea ſtatuimus & ordinamus, vt diebus feſtiuitatum Sancti Laurentij Martyris, quo die fundatus, & Sancti Antonij Abbatis, quo die per fel. rec. Gregorium Papam Nonum prædeceſſorem noſtrum confirmatus fuit Ordo prædictus, in fundationis & confirmationis huiuſmodi memoriam, feſtiuitates huiuſmodi in toto Ordine ſolemniter celebrentur.

Anniuerſariũ pro animab. Captiuorum ſidelium mortuorum in captiuitate fieri mãdat.

§.22. Quodq. ſingulis annis infra hebdomadam mortuorum in toto Ordine, Anniuerſarium pro animabus Captiuorum, qui in infidelium poteſtate Catholicam fidem retinentes mortui ſunt, fiat.

Cõmiſſarium generalẽ Indiarũ, abſque Sedis Apoſt. licẽtia à Generali eligi vetat.

§.23. Quodque Magiſter generalis eiuſdem Ordinis, pro tempore exiſtens, nullo modo Commiſſarium generalem Indiarum, niſi de Sedis Apoſtolicæ licentia eligere & creare valeat. & ſi ab eo huiuſmodi electio fiat, electio ipſa, nulla & irrita ſit, ipſeque Magiſter generalis ab officio ſui Generalatus ſuſpenſus exiſtat eo ipſo, & ſubditi officium huiuſmodi procurantes, pœna grauioris culpæ, per ſex menſes minime relaxandæ, puniantur.

Viſitatoreſq. ex peritioribus Ordinis eligi iubet.

§.24. Quodque nullus Generalis vel Prouincialis, ſub pœna ſuſpenſionis ab eorum officijs, Poſſit mittere ad viſitan. aliquas domos vel domum, ſeu Conuentum eiuſdem Ordinis, niſi Religioſum ex peritioribus ipſius Ordinis expertum & doctum, præſertim caſuum conſcientiæ, & ſacrarum litterarum præſtantem.

Ordinationẽ ſupra factam de libris religioſorũ decedentium declarat.

§.25. Declaramus autem quo ad ordinationem diſponentem libros Religioſi decedentis extrahi non poſſe ex domo in qua deceſſerit, intelligi debere, ſi obiret & decederet in aliquo Conuentu magno & principali, vbi Religioſi Conuentuales commorari poſſunt, non autem ſi in aliquo Cœnobio & domo exigua, vbi libri remanentes, diligenter cuſtodiri non poſſent. & in huiuſmodi euentu ſolum Magiſtrum generalem, cum Prouinciali illius Prouinciæ vbi ſunt libri, poſſe illos trãsferre, & applicare alicui Collegio illius Prouinciæ, aut Conuentui in quo Religioſus defunctus profeſſionem ſolemnem emiſerit, ſi ipſe Conuentus fuerit principalis.

Obſeruantiã huiuſmodi ordinationũ cura i committit.

§.26. Quocirca eiſdem Magiſtro & Vicario generalibus, alijſq. dictis Ordinis Religioſis nunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnis in ſupradictis ſtatutis & ordinationibus contentis, per præſentes mandamus, vt omnia & ſingula ſupradicta

ſta-

ſtatuta, reſpectiue, perpetuo obſeruent & obſeruari curent & faciant.

Executoreſq. deputat.

§. 27. Quocirca venerabilibus fratribus Toletan. Hiſpalen. & Cæſarauguſtan. Archiepiſcopis, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Magiſtri & Vicarij generalis, & aliorum Religioſorum prædictorum, aut alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, ſtatuta & ordinationes prædictas ab omnibus ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, perpetuo inuiolabiliter obſeruari. Contradictores quoſcunque per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs derogat.

§. 28. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac alijs eiuſdem Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Magiſtro, Vicario & fratribus prædictis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 9. 10. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die decima Martij, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

LXIX.

Ceremonialis Epiſcoporum ad officia diuina rite celebranda, aliaſq. functiones itidem peragendas reformatio & approbatio, cum antiquorum permiſſione in his quæ illi non contrariantur.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1600.

Hic Pont. Pontificale iſ formatũ edidit, vt ſup. in eius bulla 51. & quo. fol. 52.

CVm nouiſſime Pontificale antea mendoſum et corruptum, à pijs & eruditis viris emendari & reſtitui, & demum ad Epiſcoporum & aliorum Eccleſiarum Prælatorum communem vſum & commoditatem diuulgari, & in vniuerſali Eccleſia ab omnibus obſeruari mandauerimus, operæpretium.

Cæremoniale nunc Epiſcoporum reformari curauit.

§. 1. Viſum fuit, Cæremoniale Epiſcoporum omnibus Eccleſijs, præcipue autem Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis, perutile ac neceſſarium, in quo ritus & cæremoniæ celebrandi miſſas, veſperas & alia diuina officia, ac in alijs Eccleſiæ functionibus & actibus ab eiſdem Epiſcopis ac alijs Prælatis inferioribus in eiſdem obſeruandæ, ac modus etiam procedendi, tam inter perſonas ipſas eccleſiaſticas, quam etiam inter eas & laicos ſimiliter ſeruandas continentur, quodque pridem multis mendis reſperſum fuerat ſimiliter reformari & reſtitui curaremus. Ea propter id ipſum Cæremoniale Epiſcoporum, à nonnullis pijs ac eruditis, in his quæ ſacris ritibus & cæremonijs apprime verſatis viris examinari, corrigi, & in optimam, ipſique Pontificali reformato maxime cõgruentem formam redigi mandauimus. Quod opus cum ea qua decuit fide & diligentia iam abſolutum fuiſſe accipimus. Porro reliquum eſt, vt huius operis labor eum ad quem directus eſt finem conſequatur.

Illudq. ſeruari præcipit.

§. 2. Idcirco Cæremoniale Epiſcoporum huiuſmodi iuſſu noſtro emendatum & reformatum, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine perpetuo approbantes, illudque in vniuerſali Eccleſia, ab omnibus & ſingulis perſonis ad quas ſpectat, & in futurum ſpectabit perpetuo obſeruandum eſſe præcipimus & mandamus.

§. 3. Ac Cæremoniale huiuſmodi ſic emendatum & reformatum, nullo vnquam tempore, in toto vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi poſſe.

Et immutari vetat.

§. 4. Ac quaſcunque perſonas prædictas, quæ ſacerdotalia munera exercere, aut alia quæcunque in ipſo Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda & præſtanda, iuxta huius Cæremonialis formam, & præſcriptum teneri, neminemque ex ijs quibus ea exercendi & faciendi munus impoſitum exiſtit, niſi formulis quæ hoc Cæremoniali continentur ſeruatis ſatisfacere poſſe, perpetuo ſtatuimus & ordinamus.

Nec aliter debitis cæremonijs ſatisfieri decernit.

§. 5. Per præſentes autẽ antiqua Cæremonialia, in his quę prędicto Cæremoniali reformato ſunt cõformia, minime aboleri, aut abrogata cenſeri volumus, ſed illorum etiam vſum (ſalua reformatione prædicta) permittimus.

Antiqua Cæremonialia huic nouo nõ cõtraria permittit.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac etiam in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus, necnon quarumuis Eccleſiarum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Clauſulas derogatoria apponit.

§. 7. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, vt qui in Romana Curia ſunt præſentes, lapſis duobus menſibus, qui vero intra Montes octo, & qui vltra vbique locorum degunt, duodecim integre excurſis, vel alias vbi venalium huius Cæremonialis voluminum notitiam, & facultatem habuerint, ſacras cæremonias & ritus in eodem Cæremoniali præſcriptos, iuxta illius modum & normam, in quibuſcunque actibus exercere & obſeruare teneantur.

Tempus quo hæc conſtitutio ligat, declarat.

§. 8. Ipſarum autem litterarum exempla manu Notarij publici, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, aut illius Curiæ obſignata, vel in ipſis voluminibus abſque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impreſſa, eam vbique locorum & gentium fidem faciant, quam præſentes facerent ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Exemplis credi iubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die decimaquarta Iulij 1600. Pontificatus noſtri Anno nono.

Dat. P. an. 9. 14. Iulij.

Die nona Auguſti 1600. ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Curiæ, & in acie Campi Floræ, per me Alexandrum Agazzarium S. D. N. Papæ Curſ. Iacobus Brambilla mag. curſ.

Publicatio.

LXX.

Inſtitutio duorum Nouitiatuum, in duobus Conuentibus Fratrum Eremitarum S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Piſis, cum licentia recipiendi venientes ad Religionem, Et ambitus prohibitio, cum pœnarum impoſitione.

Alia de hac Congregatione ſcripſi apud. conſtit. 12. Eugenij IV. Prouenit. fol. 279. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Dilectis filijs Bernardino Veronen. Priori Generali, & Antonio Veneruccio Vrbinaten. Vicario generali Ordinis pauperum Eremitarum S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Piſis.

Edita An. D. 1600.

§. 1. ORdinis veſtri conſeruationi & propagationi, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in Conuentu S. Sebaſtiani Venetiarum, vbi trigintaquinque Fratres, comprehenſis duodecim Nouitijs de familia, manere volumus, ac in Conuentu S. MARIAE Gratiarum Neapolitan. vbi quinquaginta fratres, comprehẽſis ſexdecim Nouitijs de familia, ſimiliter manere volumus, Nouitiatus

Inſtitutio Nouitiatuum.

tus veſtri Ordinis prædicti auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Licentia recipiendi Nouitios iuxta formam ſuæ conſtitutionis.

§.2. Vobisque vt in primo dicto S. Sebaſtiani duodecim, & in ſecundo dicto Conuentibus S. MARIAE Gratiarum ſexdecim Nouitios, qui qualitates requiſitas iuxta conſtitutionem noſtram, ſuper receptione Nouitiorum nuper editam habeant, ac ſeruata in omnibus & per omnia dictæ conſtitutionis forma, ad habitum per fratres veſtri Ordinis geſtari ſolitum recipere, ita tamen vt aliquod ſignum à Profeſſis diſtinctum iuxta diſpoſitionem veſtri Capituli generalis gerant, & deinde lapſo probationis anno ad profeſſionem per eoſdem fratres emitti conſuetam regulares, admittere libere & licite poſſitis & valeatis, auctoritate Apoſtolica & tenore prædictis licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.3. Non obſtan. prohibitione noſtra nouiſſime facta, conſtitutionibusque & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 9. 4. Septemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris die quarta Septembris, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono.

Subſequitur ambitus prohibitio.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1600.

Exordium.

AMbitioſam honorum & dignitatum cupiditatem Eccleſiaſticos omnes, ſed Religioſos præſertim, qui in humilitatis ſpiritu Deo ſeruire tenentur, ita euitare decet, vt ipſi Prælaturas minime requirere, ſed eas vocati vt Aaron obedienter ſuſcipere, & humiliter adminiſtrare ſtudeant.

Damnatio ambientium ſauores extra Ordinem pro eius Prælaturis acquirendis.

§.1. Huius ſiquidem ambitionis malum à Congregatione beati Petri de Piſis Ordinis Eremitarum Sancti Hieronymi procul abeſſe cupientes, Motu proprio, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulos Fratres prædicti Ordinis & Congregationis, cuiuſcunque ætatis, gradus, & conditionis, præeminentiæ & litteraturæ exiſtentes, qui nimirum pro quibuſcunque Prælaturis, dignitatibus, muneribus, & officijs, etiam ijs quæ obtinent maioribus, in dicta congregatione conſequendis, ſiue pro remiſſione pœnarum eis impoſitarum aut alijs quibuſcunque gratijs impetrandis, ad Principum quorumcunque, tam eccleſiaſticorum, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, quam ſecularium ac Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium fauores recurrerint, eoſque requiſiuerint, vel iis etiam ſponte delatis, aut ab alijs etiam inſcijs ipſis procuratis vſi fuerint, vel etiam pactis pollicitationibus, aliiſque vijs directe vel indirecte, palam vel occulte, ad dignitates ſeu officia in congregatione præfata obtinenda aſpirauerint, vel aliis minus legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere procurauerint, illorum complices & fautores, ad quaſcunque Prælaturas & dignitates, gradus, honores & officia, tam ſpiritualia quam temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta vel obtinenda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis prælaturis, dignitatibus, adminiſtrationibus, vel officiis eo ipſo priuamus, ac priuatos voce actiua & paſſiua carere, pœnaſque huiuſmodi, à nobis tantum & Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris remitti poſſe decernimus & declaramus. omnes & ſingulas ſupradictas pœnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo Monaſterio remoueantur, ſeu vt in alterius Monaſterij familia deputentur, contra Capituli, ſeu Superiorum voluntatem ſupradictas litteras ſeu fauores, exquirere & obtinere præſumant.

Prohibitio admittendi ambientes, ad officia & dignitates.

§. 2. Quocirca in virtute ſanctæ obedientiæ, ac indignationis noſtræ, aliiſque omnibus prædictis pœnis, dilectis filiis Viſitatoribus, Diffinitoribus, aliiſque prælatis quocunque titulo nuncupatis, præſentibus & futuris, præcipimus ac diſtricte mandamus, ne aliquos vllo vnquam tempore, precibus litteris vel fauoribus adducti, ſeu alias ad inſtantiam, requiſitionem, vel contemplationem principum eccleſiaſticorum vel temporalium, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, aut aliorum quorumcunque extra gremium dictæ Congregationis exiſtentium, ad cuiuſuis generis prælaturas, dignitates, officia, adminiſtrationes & gradus promouere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcunque gratiam, vt præfertur audeant facere vel præſumant, immo promouendorum meritis & virtutibus tantum inſpectis, quod Dei cauſam agant memores ſint, quo magis puro & ſincero corde, nulla priuata aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant.

§. 3. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria, ſeu quæcunque alia officia dicti Ordinis, ſic litteris aut aliis fauoribus Principum & Prelatorum quorumcunque, vel aliorum, vt præfertur, extra gremium exiſtentium, eorumque precibus aut pollicitationibus, iniuſte ac indebite extortas, ſeu alias quandocunque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, inualidaſque fore & eſſe, & aduerſus eos qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monaſteria, ſeu ad alia quæcunque officia, ſe eligi aut aſſumi obtinuerint, per eiuſdem Congregationis ſuperiores quandocunque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tanquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici poſſe & debere. Et ita per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſię Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi, facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. *Annullatio admiſſionum ſic factarum.*

§. 4. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus, conſtitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Congregationis & Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis & illorum Superioribus, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis conceſſis & confirmatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores acſi de verbo ad verbum insererentur, pręſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat, Motu & ſcientia ſimilibus, latiſſime derogamus, contrariis quibuſcunque. Aut ſi prędictis Congregationi & Fratribus, vel quibuſuis aliis communiter vel diuiſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. *Clauſula derogatoria.*

§.5. Ac vt litterarum huiuſmodi notitia ad omnes dictę Congregationis fratres facilius deueniat, Volumus illas in generalibus & prouincialibus dictę Congregationis Capitulis quotannis publice legi, ibique lectas omnes ſic arctare, acſi leguntur vnicuique intimatę fuiſſent, illorumque exemplis etiam impreſſis manu ſcribę dictę Congregationis, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Generalis ipſius Congregationis vel alterius in dignitate eccleſiaſtica conſtituti obſignatis, eandem prorſus fidem haberi, quę pręſentibus haberetur, ſi forent exhibitę vel oſtenſę. *Iuſſio hanc bullã publicandi in Capitulis.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 23. Decembris, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri Anno nono. *D. P. An. 9. 23. Decemb.*

Inſti-

LXXI.

Inſtitutio Congregationis Italicæ, Fratrum Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum, ſeparatæ à Congregatione Hiſpaniæ, Cum facultate Nouitios extra Capitulum ad habitum recipiendi.

De hac ſeparatione habes ſup. in conſt. 25. Paſtoralis. fol. 32. vbi videas quæ tibi indicaui.

Editæ An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apoſtolicæ dignitatis culmine meritis licet imparibus, diuina diſponẽte clemẽtia cõſtituti, ad ea noſtræ mentis aciẽ libenter dirigimus, per quę ſacrarũ Religionum in Eccleſia Dei, pie ſanctẽq. inſtitutarũ, quarum profeſſores vitæ ſanctitate & exemplo, ac ſacrarum litterarum doctrina, fideli populo ad ſalutem prodeſſe ſtudẽt, propagationi, & incremẽto, quantum cum Domino poſſumus, intendamus.

Hic Põt laudet inſtitu. Diſcalceatorum, & p. eius propagatione. Cõs in tam in Vrbe conceſſit, qui conceſſioné vel non neceſſariã non poſui.

§. 1. Alias ſiquidem cum in Italia præter Monaſteriũ, ſeu Collegium Sanctæ Annæ Ciuitatis Ianuen. nullum aliud extaret virorũ Monaſteriũ, neq; Conuẽtus aut domus Ordinis Fratrum Carmelitarum Diſcalceatorũ nuncupatorum, Nos cupientes Ordinem prędictũ (cuius profeſſores primitiuę regulæ à bo. me. Alberto Patriarcha Hieroſolymitano ipſi Ordini præſcriptæ, & à fel. rec. Innocentio Papa IV. prædeceſſore noſtro prima Septembris anni 1248. Pontificatus ſui Anno V. confirmatæ, normã tum in Regnis Hiſpaniarũ, tum in Italia diligenter obſeruant, & in vtrumq; inſtituti ſui finem, priorem ſcilicet ac potiorẽ, qui eſt diuina vnio per orationẽ & contemplationẽ, & poſteriorẽ, qui eſt ſalus proximiorũ, verbo ac opere Sanctorũ Prophetarũ Eliæ, & Eliſæi, aliorũq. Sanctorum Patrum, quorũ hęredes ſunt, veſtigijs inſiſtẽtes incũbunt) in Alma Vrbe noſtra propagari; vnam eiuſdem Ordinis domum, apud Eccleſiam B. MARIAE de Scala nũcupatam in Regione Tranſtyberim de eadem Vrbe, Apoſtolica auctoritate perpetuo ereximus, prout in noſtris deſuper in forma breuis expeditis litteris plenius continetur.

Pro illius ergo in Italia propagatione, erigit Cõgregationem Italicam ab omni alia ſeparatam.

§. 2. Porro, cum præter fide dignorum teſtimonia, quæ de huius Ordinis ſanctitate ad Nos perlata ſunt, Nos ipſi experientia cognouerimus quantum vtilitatis in Eccleſia Dei pijs eorũ exercitijs, tum orationibus, mortificationibus, aſperitate vitæ, tum prædicationibus, confeſſionibus, & Sacramentorum adminiſtratione, ad Dei laudem et Chriſtifidelium animarum ſalutem quotidie afferat. Volentes vlteriori eiuſdem Ordinis propagationi, quantum cum Domino poſſumus, opportune proſpicere, Motu proprio, & ex certa ſciẽtia, ac mera deliberatione, noſtris ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tam ex prædicta in Vrbe per nos erecta, & alia ſupradictæ Sanctæ Annæ Ianuen. & quibuſcũque alijs domibus ſeu Cõuentibus in Italia forſan hactenus erectis (quas & quos iam à Cõgregatione eiuſdem Ordinis Hiſpaniarum per dictas noſtras litteras ſeparauimus) quam ex alijs quibuſcunq; domibus & Conuentibus poſthac in Italia, & alijs quibuſuis, pręter Hiſpaniam locis, ac Regnis erigendis, vnam Cõgregationem Fratrum Carmelitarum Diſcalceatorum à pręfata Congregatione, ſeu Ordine Hiſpaniarũ, & quibuſcunque alijs eiuſdem Ordinis Congregationibus ſeu Prouincijs, illarumq. Superioribus & fratribus prorſus diſtinctam & ſeparatam, nobiſq. & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubiectam, ab vno Præpoſito cum Definitorum interuentu iuxta regularia eiuſdem Ordinis ſtatuta, regendam & gubernandam, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus.

Cui, omnia priuilegia, cõcedit, quæ Congregationi Hiſp. conceſſa ſunt vel erũt.

§. 3. Ipſiq. Cõgregationi ſic erectæ, eiusq. nunc & pro tempore exiſtentibus, domibus ſeu Cõuentibus, ac Superioribus & fratribus, vt quibuſcũq; priuilegijs, indultis, cõceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, pręrogatiuis, fauoribus, indulgentijs, & alijs gratijs, tam ſpiritualibus quã temporalibus ſupradictæ Hiſpaniarũ Congregationi per quoſcunq; Romanos Pont. prędeceſſores noſtros, ac Nos & Sedẽ Apoſtolicã quomodolibet, etiam per viã cõmunicationis ſeu extenſionis, aut alias quomodocunque conceſſis, confirmatis, & innouatis, ac in poſterum concedendis, vti, frui, & gaudere poſſit, ſine aliqua prorſus differentia, perinde acſi eidẽ Congregationi Italię, eiusq. domibus, Conuentibus, Superioribus, & perſonis nominatim, & æque principaliter conceſſæ fuiſſent.

Monaſteria que extra Hiſpaniã erigendi dat facultatem. Ad hoc vide ſuſ conſt. 99. Quoniam.

§. 4. Vtq. nouas domos & Conuentus, in quibuſcunq; Ciuitatibus, Terris & locis, tam Italiæ quam aliarum extra Hiſpaniam Prouinciarum ac Regnorum, recipere & erigere valeat. dummodo tamen in quacunque illarum, duodecim Religioſorum numerus ad minus commode, ali & commorari poſſit.

Bona etiam ſtabilia donata vel legata recipiendi.

§. 5. Necnon etiam vt quæcunque bona ſtabilia & mobilia ipſis domibus ex quibuſcunq; piorum Chriſtifideliũ eleemoſynis, largitionibus, donationibus, ſucceſſionibus, legatis, & alijs diſpoſitionibus, acquirere & recipere, ac in eorundem Conuentuum & domorum vſus & vtilitatem conuertere poſſit.

Nouitios ad habitum recipiendi, extra Capitula, prævia informatione hic deſcripta. De receptione & educat. iſtorum vide ſuſ. conſt. 83. In ſuprema. cum ibi not.

§. 6. Et præterea, quia in eadem Congregatione Capitula generalia vel prouincialia, iuxta cõſtitutiones quotannis non celebrãtur, vt in quibuſcunq; domibus & Conuentibus eiuſdem nouæ Congregationis à Superiore deputãdis, Nouitij ad habitum per fratres eiuſdem Ordinis geſtari ſolitum, de licentia Cõmiſſarij ſeu Prępoſiti generalis eiuſdẽ Congregationis (ſeruata tamen in reliquis forma ſacrorum Canonum, conſtitutionũq. Apoſtolicarũ, ac decretorum noſtrorum, ipſiusq. Ordinis Regularium Statutorũ) dummodo informationes pro Nouitijs admittendis receptiæ, per vota ſecreta, per Capitula Conuẽtus in quo huiuſmodi Nouitij recipiendi erunt, approbentur. Ipſaſq. informationes, niſi iam alias habeantur, Superior Congregationis vel Cõuentibus aliquibus Fratribus prudentia & zelo Religionis præſtantibus recipiendas committat, qui Commiſſarij illas recipiant de qualitatibus eorum qui recipiendi erunt ex præſcripto conſtitutionum Apoſtolicarum, & ſi extra locum Conuentus huiuſmodi informationes recipiendę fuerint, idem Superior illas modo præmiſſo recipiendas aliquibus perſonis fide dignis cõmittat, recipi poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, ac licentiam & facultatem opportunas impartimur.

Apoſtatas, vel expulſos à Cong. Hiſpan. recipi vetat.

§. 7. Et pro maiori huius inſtituti conſeruatione, in ipſa Congregatione aliquem, etiam Diſcalceatorum Hiſpaniæ, aut ab alia quacunque Religione Apoſtatam, fugitiuum vel expulſum recipi poſſe prohibemus. Quod ſi ſecus, ſcienter vel ignoranter fieri contigerit, receptio & admiſſio huiuſmodi, nullius ſit roboris vel momenti, & ipſe receptus ſtatim eijci debeat.

Monialiũ curam præterquam Monaſterij Ianuẽ. prohibet.

§. 8. Nullum pręterea huius Cõgregationis Religioſũ curam aut gubernationẽ Monialiũ, etiamſi eiuſdẽ habitus, & regulę exiſtãt, pręterquã Monaſterij de IESV MARIA Ianuen. ſuſcipere vel habere permittimus.

Congregationis regimini Petrũ de Matre Dei præficit.

§. 9. Ipſius autẽ Cõgregationis Italię regimini, & proſperę gubernationi proſpicere cupientes, dilectũ filium Petrum de Matre Dei, Priorem prædicti Conuentus S. MARIAE de Scala de Vrbe eiuſdem Congregationis Commiſſarium generalem, hac vice auctoritate & tenore prędictis, facimus & deputamus, eidemq. Congregationem Italiæ prædictã, eiusq. domos & Conuentus quoſcũq; erectos & erigendos, regendi & gubernandi, ac omnia et ſingula alia, quæ iuxta conſtitutiones Præpoſitus ac Definitores in eadem Congregatione facere & exercere poſſent, faciendi & exercendi, ac vbi cenſuerit, Superiores eligi faciendi, per vota ſecreta Capituli, Conuentus, facultatem & auctoritatem tribuimus.

Qui, erectis alijs duobus Conuentis conuocet Capitulum pro electione Præpoſiti.

§. 10. At vbi alij duo Conuentus iam conditi, ac decẽter ſtabiliti erunt, ad quos condendos ſpecialẽ licentiam concedimus, omnes Superiores cum eorũ ſocijs & diſcretis canonice electis per eundem Petrum ad Capitulũ conuocari, & iuxta conſtitutiones ad electionem Præpoſiti & Definitorũ Congregationis, & ad reliqua quæ ad Cõgregationis bonum expedire crediderint, procedi debere, Præpoſitumq. rite iuxta conſtitutiones electum eo ipſo confirmatum eſſe, & auctoritatem Commiſſarij expirare, totamq. in Præpoſitum, iuxta tamen conſtitutiones refundi, ſtatuimus & ordinamus.

§. 11. Sed ſi ante expletã huiuſmodi cõmiſſionẽ prędi-

Seq. interim decedēte antiquior Prior ſuccedat.

ctus Petrus è vita diſceſſerit eius vices Priori antiquiori earundē domorum gerēdas, cōmittimus & demādamus.

Facultas erigendi Cōfraternitatem.

Ad hoc vide etiam inf. cōſtit. 1 § Quęcunque.

§. 12. Et vt huius ſacræ vineæ fructus pluribus proſint, Societatem ſeu Confraternitatem B. MARIAE de Monte Carmelo inſtituendi, eiq. exercitia iuxta conſtitutiones præſcribendi, perſonaſq. in eandem Confraternitatē admittendi, Congregationis Commiſſario aut Præpoſito facultatem impartimur.

Clauſulę preſeruatiuæ.

§. 13. Decernentes præſentes litteras nullo vnquā tempore, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtrę, vel alio quouis defectu, etiam ex eo quod quicūq; intereſſe habentes vocati non fuerint, notari, argui, impugnari, aut ad terminos iuris reduci, ſeu in ius vel cōtrouerſiā reuocari poſſe. Sicq. per quoſcunq; Iudices & Cōmiſſarios, quauis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicādi & interpretādi facultate & auctoritate, vbiq; iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulę derogat.

§. 14. Non obſtan. piæ me. Bonifacij Papæ VIII. etiā prędeceſſoris noſtri, qua cauetur expreſſe, ne qui Fratrum Mendicantium Profeſſores loca ad inhabitandū recipere, ſeu recepta mutare, audeant aut præſumant abſque dictæ Sedis licentia ſpeciali, de prohibitione huiuſmodi expreſſam mentionem faciente, ac aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis prædicti, etiā iuramento, cōfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 15. Volumus autem vt harum litterarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud vbiq; adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. F. An. 9. 13. Nouemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub anulo Piſcatoris, die decimatertia Nouembris, 1600. Pontificatus noſtri Anno 9.

LXXII.

Priuilegia pro Agricultoribus in agro Romano. Et prohibitiones, ne Barones bannimenta circa Agriculturam promulgent, vel ſubditos impediant extra eorum Statum, alienos agros conducere, colere, & ſeminare.

Quo ad clericos in Terris proprijs agriculturam facientes, de quibus ſpecifice loquitur hæc bulla, vide conſtit. 14. S. D.N. Pauli V. In eminenti. vbi eorum bona à ſpolijs magis præſeruantur. Et circa priuilegia omnium artem Agriculturæ exercentium, attende conſt. eiuſdem Pauli V. num. 48. Paſtoralis.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1600.

Cauſa huius conſt.

INter multiplices Paſtoralis muneris noſtri curas et ſollicitudines, ea nobis pręcipue cordi eſt, vt Alma Vrbs noſtra, ad quam quotidie tanquam ad Principis Apoſtolorum Sedem, & communem omnium fideliū patriam, ac parentem, Nationes omnes confluunt, & quā Nos omnibus commodis & ornamētis augere ſtudemus, non ſolum rei frumentariæ inopia nequaquam vexetur, ſed vberiore potius copia (quandoquidē agri illius vbertas id præſtare poteſt) iugiter perfruatur. Verū conſiderātes Annonæ difficultates, quas ab aliquibus annis citra perpeſſa eſt, & nūc etiā patitur, & quibus Nos maximo, etiā noſtro & Cameræ Apoſt. diſpendio occurrere nō recuſauimus, non tantū ea annorū ſterilitate, & ſuperiorib. cauſis, quantū ex hominū culpa & negligētia prouenisſe, eo magis angimur & affligimur. Cum ſicut accepimus vberrimū, & pernéceſſariū Agriculturę exercitiū in Vrbis Territorio & diſtrictu, locisq. finitimis paulatim negligi, ſeu potius deſeri cęptū ſit. Ita vt vbi prius vigēte Agricultura, nō modo ipſi Vrbi neceſſariū frumentū ſuppetebat, verū etiā ad externas Nationes ingēti priuatorū lucro, & nō modico Cam. noſtrę emolumento trāſmittebatur. Nūc vero cultiuatione ceſſante externū frumētum magno pretio & difficultate, ab alijs cōquirere, illudq. etiā per mare vehendū expectare, & nōnunquā Vrbis famē, ventorū arbitrio, nō minori dedecore quā periculo, metiri neceſſe eſt.

Sixti IV. Iulij II. Clementis VII. & Pij V. conſtitutionum innouatio; cum limitatione quod Domini Caſalium nō cogantur locare.

§. 1. Cui quidem malo quantum in Nobis eſt occurrere, & nobilem ac fructuoſam Agriculturæ artem, in agro Romano reſtituere ac renouare cupientes, & vt omnes Tenutarum & Caſalium Domini, necnon quicunq; Agricultores & Coloni, ſpe lucri ad colen. & ſerendū alliciantur, Prędeceſſorum noſtrorum Sixti IV. Iulij II. Clemētis VII. Pij V. & aliorum Summorum Pōtificum veſtigijs inhęrentes. Motu proprio &c. ex certa noſtra ſcientia, & de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, dictorū Prędeceſſorum noſtrorū litteras, in fauorem rei frumētariæ, & Artis Agriculturę editas, quorū tenores hic pro expreſſis, & de verbo ad verbū inſertis & regiſtratis haberi volumus in his quæ pręſentibus noſtris non aduerſantur, & quę vſu recepta fuerunt, itaut Domini Caſalium & Tenutarū cogi non poſſint ad illa vel illas, in totum ſeu in partem ad quotā, ſeu alias locare, prout in dictis eorundē Prædeceſſorū litteris continetur, ſed liberum ſit ipſis Dominis de illis ad libitum diſponere confirmantes & innouantes.

Agricultores in agro Romano, poſſint certo modo & tēpore, de Statu Eccleſiaſtico frumentum extrahere.

Tu attende bullā S.D.N. Pauli V. 48. § 8.

§. 2. Statuimus & ordinamus, quod omnes, tam ciues quam forēſes, Agricultores, Mercatores & Coloni, qui tā in proprijs quam alienis & conductis Terris, Tenutis, poſſeſſionibus & Caſalibus in Territorio & diſtrictu Vrbis, necnon Latij, Campanię & Maritimę Prouincijs exiſten. Agriculturam, & ſementē fecerint, ſingulis annis, quibus preciū, & valor frumenti cōmuniter in Vrbe per ipſos Agricultores & mercatores vendendi à tēpore meſſis & recollectionis, vſq; ad Cal. Martij cuiuslibet anni ſummam iuliorū ſexaginta in ſingula rubra non exceſſerit, poſſint & valeant quartā partem totius frumēti per eos eodē anno recollecti, deducto tamen ſemine, ad quęuis loca prę ter infideliū, & S.R.E. hoſtiū, terra mariq. libere extrahere & aſportare, ſeu extrahi & aſportari facere. & hoc etiā intelligi volumus de frumento, quod Domini & locatores Tenutarū à Conductoribus receperint & exegerint, pro quota reſponſione. quatenus tamen dictas Tenutas, Terras, & Caſalia, ad quotam frumēti ex eis recolligendi, & nō alias locauerint. dūmodo tamen dicta quota quartam partē non excedat. Locatores vero qui aliter quā ad quotā terras locauerint, extractionis beneficio pro frumēto per eos exigēdo frui minime poſſint. Dictę autē extractionis licētia, de menſe Martij cuiuslibet anni & nō prius cōcedi debeat per litteras patētes Cardinalis Camerarij pro tēpore exiſten. iuxta ſolitū, & ſolutis Camerę noſtrę Apoſt. iulijs tribus pro quolibet rubro. Si autē per nos vel ſucceſſores noſtros, Camerariū, aut Annonę Pręfectos, ex quauis cauſa dicta licētia impediri cōtigerit, teneatur ipſa Camera eiſdē Agricultoribus, ſeu Dominis Tenutarū pro intereſſe dicti impedimenti ſummā iuliorum ſex pro quolibet rubro ſoluere, libere & abſque vlla prorſus exceptione. dummodo tamen totum eorū frumentū ad Vrbē conduxerint, ſeu licentiam obtinuerint illud extra Vrbem dimittendi, & ſub obligatione ad Vrbē conducendi, & data nota ſummę, & loci, vbi dictū frumentū repoſitum fuerit. Teneantur etiam ipſi Agricultores & Coloni infra menſem poſt completā ſementem, ſingulis annis in actis Annonę Notarij verā quantitatē & locū ſementis quā quiſque fecerit denunciare, alioquin priuilegijs & beneficio præſentium litterarum noſtrarū minime perfruantur.

Barones & alij libere permittat eorū Vaſſallos, extra eorum Status, aliorum agros colere, & cum animalibus inſeruire.

Ampliauit S. D.N. Paul. V. ext. in rubr.

§. 3. Et vt Agriculturę exercitiū omnibus liberū ſit, & Agricultorū & Colonorū numerus non modo non diminuatur, ſed potius augeatur. Statuimus & ordinamus quod omnes & ſinguli Baronū, Principū, & Domicellorū quorūcunque S.R.E. ſubiectorū Subditi & Vaſſalli, quaſcunq; Terras, prędia, poſſeſſiones, & Caſalia eis bene viſa, etiam extra Statum & Territoriū eorundem Dominorū, per ſe vel alios colere, laborare & ſeminare, ſeu etiā alijs ad colendum & ſeminandum inſeruire, dictaſq. terras, poſſeſſiones & caſalia, ad effectum colendi & ſeminandi ad quotam vt ſupra, ſeu alias conducere, & in eis Artem Agriculturę exercere libere & licite valeant. Nulluſq. ex dictis Baronibus, Domicellis, & alijs quacunque dignitate, tam temporali quam eccleſiaſtica præfulgen. etiamſi

S.R.E.

S. R. E. Cardinales fuerint, ac etiam Communitates dictos eorum Vaſſallos, Subditos & Colonos, quauis cauſa, directe vel indirecte per ſe vel alios, ſub amiſſionis, & priuationis feudorum, & Statuum, alijſque noſtro, & ſucceſſorum noſtrorũ arbitrio infligendis pœnis audeat vel præſumat cogere, impedire vel prohibere, ne poſſint quaſcunque alias terras, poſſeſſiones & Caſalia, etiam extra eorum Statum, & Iuriſdictionem conducere, colere & ſeminare, ſeu alijs etiam conuenta mercede etiam cum eorum bobus, & animalibus inſeruire, etiam ſub prætextu quorumcunque ſuorum ſeu Caſtrorum, Ciuitatum & Terrarum eiſdem ſubiectarum priuilegiorum, ſtatutorum, ordinationum, vſuum & conſuetudinum etiã antiquiſſimarum, ſeu Iuramentorum eorundem Vaſſallorum. quæ omnia tanquam contra publicam vtilitatem inducta tollimus & abrogamus, eoſdemque Vaſſallos à quibuslibet iuramentis ad effectum prefatum abſoluimus & liberamus. Conuentiones autem & pacta, quæ inter ipſos Dominos, & Vaſſallos in conſignatione, ſeu aſſignatione Terrarum interceſſerunt, dummodo iuſta ſint & reciproca, & ex cauſa vere onoroſa, quæ ipſi Domini in Camera Apoſtolica deducere & exhibere teneantur infra menſem à die publicationis præſentium, obſeruari debeant.

Bannimenta circa Agriculturã non faciant.

§. 4. Volentes etiam, quod omnia edicta proclamata, ordinationes & bannimenta, quę ipſi Barones, Principes & Domicelli ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, & illam quomodolibet concernentia hactenus fecerint, teneãtur illa Cardinali Camerario nunc & pro tempore exiſtenti exhibere, & in futurum nulla edicta, ordinationes, & bannimenta ad Annonam, & Agriculturã pertinentia, ſub antedictis, ac etiam nullitatis & inualiditatis pœnis, facere poſſint.

Clerici in Terris propriis Agriculturã licite exercere poſſint.

§. 5. Statuimus etiam, quod Clerici, in Caſalibus tamen proprijs & non conductis, poſſint dictam Artem Agriculturæ per ſe vel alios exercere, & exerceri facere, nec eis vel eorum hęredibus per Cameram Apoſtolicam, ſeu illius Miniſtros obijci, aut imputari poſſit, quod illicitam negociationem fecerint, aut ſpolija aliquo ex cauſa præfata ſubiaceant. Declarantes dictam Artem Agriculturæ etiam ipſis Clericis in eorum Caſalibus licitam, & permiſſam.

Vituli naſcituri in mēſe Martij, Aprilis & Maij procreentur per te alantur.

§. 6. Et quia propter Artis Agriculturæ præfatæ intermiſſionem & deſuetudinem, boues apprime cultiuationi neceſſarij defecerunt, vt quanto citius eorum numerus ad neceſſariam quantitatem, & copiam augeatur & reducatur. Volumus & mandamus, quod omnes, qui habent Armenta ſeu Maſſaritias Vacearum, teneantur alere, ſeu ali facere tertiam partem omnium Vitulorum, qui in menſe Martii, Aprilis & Maij quolibet anno naſcentur, tam marium quam fœminarum pro æquali portione.

Boues aratorij & Iuuenci non mactentur.

§. 7. Et nullus macellarius Iuuencos, ſeu Boues aratores, & qui apti ſiut ad arandum, nec etiam Vaccas niſi reijciendas (quas vulgo Cacciatore nũcupantur) ſeu veteres, & quæ pro maſſaria inutiles ſint, macellare poſſit ſub amiſſionis dictorum animalium, vel eorum pretij, ſeu alijs arbitrio Camerarij, vel Pręfecti Annonæ infligẽdis pœnis. & ſi Macellarij emerint Boues veteres, qui ad arandum amplius apti minime reputentur, aliquis tamen illis ad arandum vti velit, teneantur Macellarij tales Boues eiſdẽ pretio cõuento vel ſoluto, tradere & relaxare, & Dohanerij tam Bouum quam Vaccarum prædictarũ, Gabellã recipere & exigere minime valeãt ſub amiſſionis dictæ gabellæ, alijſq. arbitrio Camerarij, ſeu Annonę Præfecti infligendis pœnia.

Et de diſtrictu non extrahantur.

§. 8. Ac inſuper prohibemus ne extra Territorium, & diſtrictum Vrbis, Boues & Iuuenci etiam bubalini abſq. licentia extrahi poſſint, ſub amiſſionis dictorum Animalium per quoslibet extrahentes, & pro qualibet vice incurrendis.

Decretum irritans.

§. 9. Sicque & nõ aliter per quoſcunque Iudices &c. ſublata &c. Iudicari & diffiniri debere, irritum & cæt. decernimus.

Executores huius conſt. deputantur.

§. 10. Mandãtes dilectis filijs Camerario, & Annonæ Præfecto, & eorum cuilibet inſolidum, vt præſentes noſtras litteras publicari, & ab omnibus inuiolabiliter obſeruari faciant. Dantes eis in præmiſſis & circa ea plenam & omnimodam, & eam, quam Nos ipſi habemus facultatem & poteſtatem, declarandi & decidendi ſi quid in præſenti noſtra Conſtitutione, declaratione & diffinitione opus eſſe videbitur, necnon quæcunque edicta ſeu bannimenta pro præmiſſorum obſeruatione, & executione neceſſaria & opportuna faciendi & publicandi.

Clauſ. derog.

§. 11. Non obſtant. cõſtitution. & ordinationib. Apoſtolicis, necnon Vrbis, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorũ & Villarum quarumcunque iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, cõſuetudinibus, reformationibus & decretis. priuilegijs quoque, & indultis Apoſtolicis, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Baronibus, ac alijs præfatis à dicta Sede Apoſtolica, vel à nobis forſan cõceſſis. Quibus omnibus etiam ſi de illis, &c. illorum tenores, &c. illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ad effectum præfatum ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Sola ſign. ſufficit.

§. 12. Volumus etiam quod præſentiũ ſola Signatura etiam ſine data & regiſtratura, ſufficiat, & tam in iudicio quam extra, regula contraria nõ obſtante, plenam fidem faciant, & nihilominus litteræ tam in forma breuis, ſub Annulo Piſcatoris, quã ſub Plumbo cũ clauſulis neceſſarijs & opportunis, in ampliſſima forma expediri valeãt.

Placet Motu proprio H.

Papa ſubſcr.

Publ Pont. an. 9 die 4. Decemb.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, 1600. Indict. 13. die vero 4. menſis Decembris Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius nono. Supradictum Motum propriũ affixum & publicatum fuit in acie Cãpi Floræ, & alijs locis ſolitis & cõſuetis Vrbis, per me Chriſtophorum Fundatum Curſorem Apoſtolicum.

Gaſpar Bompedi Magiſter Curſ.

LXXIII.

Inſtitutio Collegii Scholariũ nationis Scotię in Vrbe, pie in orthodoxa fide, bonarum artium ſtudijs inſtruendorum, cum redditũum aſſignatione.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1600.

Pōtificis ſtudio quod iuuentus exterarum nationum præſertim hæreticorum, in Vrbe pie in fidei cultu inſtruatur.

IN ſupremo militantis Eccleſię ſolio, & Apoſtolicę poteſtatis plenitudine ſumma, Redemptoris noſtri benignitate cõſtituti, ad ea per quæ non ſolum Vrbis noſtrę ſed exterarum quoque nationum, præſertim hæreticorum, & impiorum hominũ prauitate, ab orthodoxę fidei ſemitis aberrantium, iuuentus in pietate ac optimis moribus & diſciplinis, ipſiuſque fidei cultu educari & inſtrui, nec non congruis redditibus ad vitæ ſubſidium, & neceſſitatum ſuarum ſubleuamen confoueri valeat, libẽter intendimus, ac in his paſtoralis officij noſtri curam & ſollicitudinem, etiam per vnionis beneficiorum Eccleſiaſticorum miniſterium, vel alias prout rerum & temporum ratio poſtulat, fauorabiliter interponimus.

Deſignatio loci in quo Collegiũ alũnorũ Regni Scotię in Vrbe inſtitui poſſit, ad profectum animarum dictæ nationis.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus Monaſterium S. Heliæ de Melicania S. Benedicti, vel alterius Ordinis, Militen. dięceſis, quod bon. mem. Innicus Epiſcopus Portuen. Cardinalis de Aragona nuncupatus, ex conceſſione & diſpẽſatione Apoſtolica in commendam ad eius curam dum viueret obtinebat, commenda huiuſmodi per obitum dicti Innici Epiſcopi & Cardinalis, qui nuper apud Sedẽ Apoſtolicã debitum naturę perſoluit, ceſſante, adhuc eo quo ante commendam ipſam vacabat modo, vacauerit & vac t ad præſens, ac in Scotiæ Regno, quod nobiliſſimum exiſtit, & inter prima quæ fidem prædictã ſuſceperunt numeratur, iampridem hæreſi labefactato non deſint Chriſtifideles, qui ſummis conflictati calamitatibus, fidem ipſam tamen retineant, & pleriq. ex eodẽ Regno proſcripti vel obligati, ſub obediẽtia & deuotione S.R.E. perſiſtentes, ad Vrbẽ prædictam, limina SS. Apoſtolorum viſitandi, dictamq. Sedem amplectendi & recognoſcendi gratia, confluere ſoleant. In ipſa vero

Vrbe nullus adhuc peculiaris locus, ad puerorum & adoleſcentium nationis Scotiæ huiuſmodi, qui parentibus orbati, aut à patria exules, vel bonis ſuis ſpoliati, neceſſario ſubſidio & ſpirituali pabulo indigent, receptionẽ & educationem, atq. in pietate & Chriſtiana Religione, nec non bonarum litterarum ſtudijs inſtructionem conſtitutus reperiatur, ædes autem è conſpectu Eccleſiæ B. MARIAE de Conſtantinopoli nũcupatæ, regionis Triuij de dicta Vrbe, iuxta viam publicam a duobus, & domum dilecti filij Michaelis Sebaſtiani incolę eiuſdem Vrbis conſiſteotes, & ad Cameram Apoſtolicam ſpectantes, quas dilectus filius Andreas de Spinoſa familiaris continuus commenſalis noſter ad præſens inhabitat, pro inſtituendo ibidem Collegio ad vſum & receptionem puerorum & adoleſcentium prædictorum inſeruire poſſint. Nos fel. rec. Cęleſtini, & Honorii, aliorumq. Romanorũ Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui pręcipuam huius nationis curam habuerũt, veſtigijs inhærere, ac inſigne pietatis opus huiuſmodi promouere volentes, & ſperantes omnino futurum, vt ipſius Collegij alumni tractu temporis multiplices fructus, in dicto Regno ad animarum ſalutem producere, ac etiam elimata hæreſi collapſum fidei prædictæ cultum, & auitam Religionem in ſua patria reſtituere debeant.

Inſtitutio dicti Collegij nationis Scotiæ.

§. 2. Motu proprio non ad ipſius nationis, vel alterius pro ea nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera deliberatione, ac ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in ędibus prædictis vnum Collegium, nationis Scotiæ nuncupandum, in quo iuuenes & adoleſcentes eiuſdem Nationis, ad id idonei recipi, boniſq. moribus ornari, ac vera pietate, ſanaq. doctrina, & reliquis Chriſtiano homine dignis virtutibus inſtrui debeant, Apoſtolica auctoritate perpetuo erigimus & inſtituimus.

Aſſignatio dotis.

§. 3. Illiq. ſic erecto & inſtituto pro congrua eius dote, ac cõmoda illius Rectoris Oeconomorum, Magiſtrorũ, Præceptorum & ſcholarũ in eo pro tempore exiſtentiũ ſuſtentatione, Monaſterium prædictum, quod cura animarũ & Cõuentu caret, ac cuius & illi forſan annexorũ fructus, redditus & prouentus, centum & quinquaginta ducatorum auri de Camera ſecundum communem exſtimationem valorem annuum vt etiam accepimus non excedunt quouis modo, quem etiam ſi ex illo quæuis generalis reſeruatio, etiã in corpore iuris clauſa reſultet, præſẽtibus haberi volumus pro expreſſo, & ex cuiuſcunq. perſona, ſeu per liberam ceſſionem cuiuſuis de illius regimine & adminiſtratione in Romana Curia vel extra eam, etiam coram Notario publico & teſtibus ſponte factam vacet, etiam ſi tanto tempore vacauerit quod eius prouiſio iuxta Lateranen. ſtatuta Concilij, ad Sedem prędictam legitime deuoluta exiſtat, & illa ex quauis cauſa ad Sedem eandem ſpecialiter vel generaliter pertineat, ac de illo conſiſtorialiter diſponi conſueuerit ſeu debeat, necnon ſuper eiſdem regimine & adminiſtratione inter aliquos lis cuius ſtatũ etiam præſentibus haberi volumus pro expreſſo pendeat indeciſa (dummodo tempore dat. præſentium prædicto Monaſterio de Abbate prouiſũ aut illud alteri commendatum Canonice non exiſtat) cum annexis huiuſmodi, ac omnibus iuribus membris & pertinẽtijs ſuis, auctoritate & tenore prædictis etiã perpetuo vnimus, annectimus & incorporamus. Aedes vero prædictas ſimiliter cum adiacentijs ac iuribus & pertinentijs ſuis vniuerſis, necnõ vnam vineam prope & extra portã S. Sebaſtiani etiam de Vrbe iuxta bona dilectorum filiorum Actilij Lucij Medici, & Petri Bolaelis ac Antonij Mariæ de Fraſcato, ſeu forſan alios veriores confines poſitã, & olim ad quondam Hugonẽ Grephenge nunc vero dictam Cameram ſpectantes, ab ipſa Camera eiſdem auctoritate & tenore ſimiliter perpetuo ſeparamus & diſmembramus, illaſq. ſic ſeparatas & diſmembratas necnon quęcunq alia res proprietates & bona dicto Collegio per quoſcunq quomodolibet donanda elargienda & relinquenda, eidem Collegio auctoritate & tenore ſimilibus pariter perpetuo donamus concedimus applicamus & appropriamus. Ita quod liceat ipſius Collegij Rectori alumnis Magiſtris Præceptoribus & ſcholaribus pro tẽpore exiſtentibus, corporalem realem & actualem dicti Monaſterij, illiuſq. regiminis & adminiſtrationis, ac annexorum, iuriumq. membrorum & pertinentiarũ, necnon domus vineæ proprietatum, & aliorum bonorum prædictorum poſſeſſionem per ſe vel aliũ ſeu alios eorũ ac eiuſdẽ Collegij nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere, fructus quoq. redditus prouentus iura obuentiones & emolumenta ex eis prouenientia quæcunq. percipere, exigere, leuare, recuperare, locare & arrendare, ac in eorum communes ipſiuſq. Collegij vſus & vtilitatem cõuertere, Diœceſani loci, vel cuiuſuis alterius licentia deſuper minime requiſita.

Receptio ſub protectione Sedis Apoſtolicæ, cũ exemptione à iuriſdictione & ſuperioritate quorũcunque Iudicũ & Officialium, ſolutioneque quorumcũq. gabellarum, &c.

§. 4. Et inſuper Collegium prædictum, illiuſq. Rectorẽ Oeconomos, Magiſtros, Preceptores & ſcholares, pro tẽpore in eo exiſtentes, illorumq. domeſticos, Officiales & Miniſtros, necnon ipſius Collegij bona mobilia & immobilia præſentia & futura, cuiuſcunque qualitatis & quantitatis exiſtentia, ac tam in dicta Vrbe quam extra eam vbicunq. locorum cõſiſtentia, ab omni iuriſdictione dominio ſuperioritate & poteſtate pro tẽpore exiſtentiũ Vicarij, Senatoris, Conſeruatorum & Reformatorum dictę Vrbis, necnon Rectoris dicti Studij generalis eiuſdem Vrbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque Iudicum & Officialium quorumcunq. in ipſa Vrbe, vel alias vbicunq. conſtitutorum. necnon idem Collegium in proprijs ſuis bonis & rebus ac dicti Collegij ratione, ſcholares perſonaſq. in eo degẽtes, ac alios cum ipſo contrahentes, ab omnibus & ſingulis Portarũ Molẽdinorum farinæ, trium pro centenario, ac quatuor iuliorum pro quolibet vegete vini ſolui ſolitorum, alijſque datijs, pedagijs, vectigalibus, angarijs, ac terræ mariſq. gabellis, Dohanis, bollettinis, & quibuſcunque alijs oneribus ordinarijs & extraordinarijs, hactenus quomodolibet impoſitis, & in poſterum quandocunq. quauis occaſione vel cauſa etiam de neceſſitate exprimenda imponendis, etiam ad inſtar exemptionis dilectorũ filiorũ Clericorũ dictæ Cameræ, etiam ratione Ripæ, Ripettæ, Dohanæ terræ & Graſciæ, etiam Vrbis prædictæ, necnon carnium, vini, granorum, pãnorum, lini, lanæ, ſerici, librorum, chartarum, & aliarum quarumcunq. rerum ad humanũ victum & veſtium neceſſariarum, ex toto Statu noſtro Eccleſiaſtico, & quibuſcunq. alijs locis extra dictũ Statũ conſiſtentibus, ad dictum Collegium tam per terram quam per mare & aquam dulcem & alias quomodolibet conducendarum, ac etiam iam ad Vrbem ipſam conductarum, & in ea exiſtentium, ac pro eodem Collegio in magna ſeu parua quantitate tam in Barcis quam in magazenis & alias vbilibet emendorum, auctoritate & tenore prædictis iisdem perpetuo eximimus & liberamus, ac ſub S. Petri & dictæ Sedis atq. noſtri protectione ſuſcipimus, nobiſq. & eidem Sedi immediate ſubijcimus.

Cõceſſio omniũ priuilegiorũ & gratiarũ quibus gaudent ſtudium generale Vrbis, & Collegia nationum Germanicæ, Anglicę & Græcę in eadẽ Vrbe inſtituta.

De ſtudio Vrbis vide inſtitutionẽ ſupra in Bonifacij VIII. conſt. 9. In ſupremæ. fol. 144. lib. 7. De dictis autẽ Collegijs inſtitutionẽ vide ſupra in conſt. Gregorij XIII n. 19. 30 & 43 ib. fol. 171. 386. & 410.

§. 5. Præterea Collegio, illiuſq. Rectori, ſcholaribus, Præceptoribus, Magiſtris, Oeconomis, officialibus, miniſtris, & perſonis prædictis, vt quibuſcunq. priuilegijs exẽptionibus libertatibus facultatibus gratijs & indultis quibus ſtudium generale dictæ Vrbis, necnon alia Germanię, Anglicę, & Græcæ Nationum Collegia, in ipſa Vrbe inſtituta, illorumq. Rectores, ſcholares Pręceptores Magiſtri, Oeconomi, officiales, miniſtri, & perſonæ quouis modo vtuntur potiuntur & gaudent, ac vti potiri & gaudere poſſunt & poterũt quomodolibet in futurũ, non ſolum ad eorũ inſtar ſed pariformiter, & ęque principaliter in omnibus & per omnia vti potiri & gaudere valeant, eiſdem auctoritate & tenore etiam perpetuo cõcedimus & indulgemus. Diſtrictius quoque inhibemus Vicario, Senatori, Conſeruatoribus, & Reformatoribus Vrbis, ac Rectori Studij huiuſmodi, alijſq. Iudicibus officialibus Præſidentibus & Clericis prædictis, necnon pro tempore exiſtenti S.R.E. Camerario, & quibuſuis Commiſſarijs ad executionem decimarum, aliorumq. onerũ prędictorum pro tempore deputatis, ne quarumuis litterarum eis ſub quibuſcunq. tenoribus & formis cõceſſarũ prætextu, Collegium per præſentes erectum, illiuſq. Rectorẽ, ſcholares, Præceptores, Magiſtros, Oeconomos officiales, & miniſtros huiuſmodi ſeu eorum aliquem, in præmiſſis quouis modo moleſtent aut moleſtari permittant.

Vt

Deputatio Camilli Cardinalis Burghesij in Protectorem d. Collegij, cum facultatib. hic relatis.

§. 6. Vt autẽ ipſius Collegij per præſentes erecti conſeruationi bonoq. regimini tã in his quę ad inſtitutionem & diſciplinam, quam quæ ad victum veſtitum aliaq. huiuſmodi neceſſaria pertinerent, opportune conſulatur, dilectum filium noſtrum Camillum tt. SS. Ioannis & Pauli Presbyterum Cardinalem Burgheſium nuncupatũ eiuſdem Collegij per pręſentes erecti Protectorem & defenſorem, cuius conſilio & ope omnia ſupradicta ac alia quæcunq. ad eoſdem in ipſum Collegium per pręſẽtes erectum, admittendos, retinendoſq. ſcholares ſpectãtia, ac alias quomodolibet neceſſaria agantur, ſtatuantur & ordinentur, conſtituimus & deputamus. ac Camillo Cardinali, & pro tempore exiſtenti Protectori prædicto pro eiuſdem Collegij per præſentes erecti, illiuſq. perſonarum, bonorum, rerum iurium tam ſpiritualium quam temporaliũ ſalubri directione & cõſeruatione, Rectores, Præceptores, Magiſtros, Oeconomos, Aduocatos, Procuratores cæteroſque Miniſtros & Officiales in eo deputandi & amouendi, ac loco amouendorum alios ſufficiendi, necnon ſtatuta ordinationes & decreta quęcũq. licita tamen & honeſta ſacriſq. Canonibus & decretis Concilij Tridentini ac Conſtitutionibus Apoſtolicis nõ contraria, faciendi & edendi, atq. illa quoties pro eorum & temporum qualitate ſeu alias expediens videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, & etiam alia ex integro condendi. quæ poſtquã immutata, correcta, reformata & condita fuerint, eo ipſo dicta Apoſtolica auctoritate confirmata & approbata ſint & eſſe cenſeantur, ac ab omnibus ad quos pro tempore ſpectabit & ſub pœnis in contrauenientes ſtatuẽdis obſeruari debeant, plenam liberamq. facultatẽ tribuimus.

Appoſitio clauſularum præſeruatiuarum huius inſtitutionis Collegij.

§. 7. Decernen. præmiſſa omnia & ſingula ac præſẽtes litteras nullo vnquam tempore, etiam pro eo quod cauſæ propter quas hæc omnia facta ſunt, coram dicto Vicario, vel quocunq. alio examinatæ verificatæ & approbatæ, ac quicunque intereſſe habentes ad ea vocati non fuerint, nec eiſdem præmiſſis conſenſerint, ſiue alias quibuſcunq. cauſis, de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ vel quocunq. alio defectu notari, impugnari, retractari, ſeu etiam reuocari, ſuſpendi, reſtringi, limitari, aut in ius vel controuerſiã vocari, ſeu ad terminos iuris reduci poſſe, neq. ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiã per nos & ſucceſſores noſtros Rom. Pontifices pro tẽpore exiſtentes, ac Sedem eandẽ, ſub quibuſcunq. verborum formis & expreſſionibus, ac cũ quibuſuis clauſulis & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinũ & validiſſimũ ſtatum reſtitutas repoſitas & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam ſub poſteriori data per Rectorem, Oeconomos, Magiſtros, Pręceptores, ſcholares, & alios Miniſtros Collegij per præſentes erecti huiuſmodi pro tẽpore exiſtentes, quandocunq. eligenda, conceſſas eſſe & fore, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere debere, nec quemquam ad eaſdem præſentes in Camera prædicta iuxta conſtitutionem piæ mem. Pij Papæ IIII. etiã prędeceſſoris noſtri deſuper editam, aut alias quandocunque præſentandum, inſinuandum & regiſtrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas eſſe, ſed omnino valere acſi conſtitutio prædicta & alia contraria minime emanaſſent. Sicq. per quoſcunq. Iudices etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdẽ S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, irritum quoq. & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſciẽter contigerit attentari.

Deputatio executorum huius conſt.

§. 8. Quocirca dilectis filijs cauſarum Curiæ dictæ Cameræ Generali Auditori, ac Archidiacono Eccleſiæ Militen. ac Vicario venerabilis fratris noſtri Epiſcopi Milcien. in ſpiritualibus generali, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras, & in eis contẽta quæcunq. vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Protectoris, Rectoris, Oeconomorum, ſcholarium, Magiſtrorum, Præceptorum Officialium & Miniſtrorum Collegij per præſentes erecti huiuſmodi pro tempore exiſtentium, ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis auxilio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes & in eis cõtenta huiuſmodi ab omnibus ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit firmiter obſeruari. Ipſoſque Protectorem, Rectorem, Oeconomos ſcholares, Præceptores, Magiſtros, Officiales & Miniſtros illis pacifice frui & gaudere, non permittentes illos vel eorum quempiam deſuper quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles per ſententias cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper hoc habendis ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Derogatio quorum cunq. contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus Pij prædeceſſoris huiuſmodi & alijs præmiſſis, & quatenus opus ſit noſtra de vnionibus committendis ad partes vocatis quorum intereſt, & exprimẽdo vero valore etiam beneficij cui aliud vnitur, necnõ Lateranen. Concilij nouiſſime celebrati, vniones perpetuas niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, & recol. mem. Bonifacij Papæ VIII. ſimiliter prędeceſſoris noſtri, qua cauetur ne quis extra ſuam Ciuitatem vel Diœceſim niſi in certis expreſſis caſibus, & in illis, non vltra vnam dietam à fine ſuæ Diœceſis ad iudicium euocetur, ſeu ne Iudices à dicta Sede deputati extra Ciuitatẽ vel Diœc. in quibus deputati fuerint, contra quoſcunq. procedere, aut alij vel alijs vices ſuas committere audeant vel præſumant, ac in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, alijſque Apoſtolicis ac in Synodalibus Prouincialibus, & Vniuerſalibus Cõcilijs, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Monaſterij & Ordinis, ac Vrbis, & Cameræ prædictorum, etiam iuramẽto confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis, illis, necnon Vicario Senatori, Conſeruatoribus, Reformatoribus, ordinarijs iudicibus, Officialibus, Camerario, Præſidentibus, ac Clericis prædictis, ac quibuſuis Dohanerijs, Commiſſarijs, & alijs perſonis ad executionem Pedagiorum aliorumq. onerum huiuſmodi pro tempore deputatis, necnon dilectis filijs Populo Romano, ac quorumcunq. locorum Communitatibus, vniuerſitatibus & hominibus, ſub quibuſcunq. tenoribus & formis, ac cum quibuſcunq. etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & alijs decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus cõceſſis approbatis & innouatis. quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mẽtio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dũtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum quod interdici ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas nõ facien. plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbũ de indulto huiuſmodi mentionẽ. Prouiſo tamen quod propter vnionem, annexionem & incorporationem huiuſmodi, Monaſterium prædictum in ſpiritualibus nõ lædatur, & in temporalibus detrimẽta non ſuſtineat, ſed eius congrue ſupportentur onera conſueta. Nulli ergo omnino, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1600. Non. Decembris, Pont. noſtri Anno 9.

Or-

LXXIV.

Ordinationes circa acceſſum Regularium, in Iaponicas, & adiacentes Chinæ, & Indiæ Orientalis Inſulas, prędicandi aut docendi cauſa.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1600.

Vniuerſis & ſingulis præſentes litteras inſpecturis, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

ONeroſa Paſtoralis officij cura, meritis licet imparibus, nobis diuina diſpoſitione commiſſa poſtulat, vt non ſolum ad proximos, ſed etiam ad remotiſſimos Orbis Terræ populos, mentis noſtræ aciem dirigentes, quæ ad illorum ſalutem, & Chriſtianæ Religionis propagationem pertinẽt, diligenter proſpiciamus.

Gregorius XIII Religioſis non Societatis Ieſu, & non aliis, ad Prouincias Iaponiæ proficiſci iuſſit, prędicandi aut docendi cauſa.

§. 1. Alias ſiquidem poſtquam Chriſti nomen, & Euangelium in extremis omnium Terrarum Inſulis, Regionibus, & Prouincijs Iaponum annunciari, earũq. populi pulſa ethnicæ ſuperſtitionis, atq. errorum caligine, Chriſtianæ veritatis, ac fidei lumine illuſtrari cœperant, fel. rec. Gregorius XIII. prædeceſſor noſter conſiderans, nullos verbi Dei prædicatores, præter Religioſos Societatis Ieſu, ad Regiones & Prouincias prędictas penetrare, illoſq. ſolos dictis Nationibus eiuſdem veritatis, ac fidei amplectendæ auctores, Præceptores, ac veluti parentes fuiſſe. His & alijs etiam tunc expreſſis cauſis adductus, omnibus Patriarchis & Epiſcopis, etiam Prouinciæ Chinæ & Iaponis, ſub interdicti Eccleſiaſtici, & ſuſpenſionis ab ingreſſu Eccleſiæ, ac Pontificalium exercitio, alijs vero Sacerdotibus, Clericis & Miniſtris Eccleſiaſticis, tam ſecularibus quam cuiuſuis Ordinis regularibus cuiuſcũq. ſtatus, gradus, ordinis & conditionis exiſterent, ſub excommunicationis maioris pœnis ipſo facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad eaſdẽ Regiones & Prouincias Iaponicas Euangelij prædicandi, vel doctrinã Chriſtianam docendi, aut Sacramenta miniſtrandi, aliaue munia Eccleſiaſtica obeundi cauſa, ſine ſua, & Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent, prout in ipſius Prædeceſſoris deſuper in forma Breuis ſub dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Ianuarij, Anno Domini 1585. Pontificatus ſui Anno XIII. confectis litteris plenius continetur.

Horum tamẽ multitudine aucta, dictorum ſui gloriſicum numerus non ſatisfacit.

§. 2. Cum autẽ, ſicut ex chariſſimi in Chriſto filij noſtri Philippi Portugaliæ, & Algarbiorum Regis Catholici relatione nuper intelleximus, tam Chinæ & Iaponum quam aliæ illis vicinæ. & adiacentes Inſulæ, Regiones, & Prouinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis ampliſſima, & populis refertiſſima ſint, ac pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & ſpiritualibus alimentis fouẽda, plures operarij, ac Miniſtri neceſſarij ſint, quam ex ſola ſupradictorum Religioſorum Societate Ieſu haberi poſſint, & idcirco operæpretium eſſe videatur, etiam aliorum Ordinum, præſertim Mẽdicantium profeſſores doctrina inſignes & vita ac moribus probatos, ad dicta munera obeũda illuc deſtinari, vt auctis ibidem agri Dominici cultoribus, ipſi etiam Chriſtianæ Religionis fructus augeantur.

Hic ideo Pōt. religioſorum Ordinum Mendicantium ad prædicta munera accedere poſſe indulget, habita Superiorum ſuorum licẽtia.

§. 3. Nos pro officij noſtri debito ſuper præmiſſis prouidere volentes, dictarumq. Gregorij prædeceſſoris litterarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, omnibus & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris ſeu Prioribus generalibus, nunc & pro tempore exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, concedimus & impartimur, vt cum neceſſitas poſtulauerit, quilibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & miniſteria idoneos, & vtiles fore in Domino iudicauerint, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſcepta inde nauigatione in Indias, & Ciuitatem Goan, atq. ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, & tam ipſi ſic tranſmittendi quam alij ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtẽtes, & ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris vel Prioribus generalibus, ſeu alijs Superioribus electi & approbati, tam ad Iaponicas prædictas quam ad alias proximas & adiacentes, etiam Chinæ & finitimorum & Terræ Firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, Regiones & Prouincias accedere.

Superiores autẽ miſſiones illas vtiles efficiant.

§. 4. Monentes eoſdem Ordinum Mendicantium Magiſtros, Miniſtros ſeu Priores generales, miſſiones huiuſmodi ita per eos fieri debere, vt futuræ ſint vtiles, & fructuoſæ ad infidelium conuerſionem, & Chriſtianę fidei propagationem, abſq. vlla miniſtrorum inter ſe contentione, quæ ipſos infideles à cõuerſionis propoſito auertat, & conuerſis ſcandali materiam præbeat.

Miſſi vero, enarrata hęc obſeruent.

§. 5. Ipſi vero Religioſi cum ad Prouincias, & loca aſſignata peruenerint, in illis obedientiæ ſuorum Superiorum, iuxta eorum Regulas, & Conſtitutiones ſubiecti permanere, ibiq. verbum Dei prædicare, Sacramenta adminiſtrare debeant, ſub obedientia tamen circa prædicationem & adminiſtrationem Sacramentorum tantũ illius Epiſcopi, in cuius Diœc. prædicabunt & Sacramenta adminiſtrabunt, libere & licite valeant, nec deſuper à quoquam moleſtari, perturbari vel inquietari debeant, & quamdiu ibidem permanſerint, ac eis propria Prouincia à ſuis Generalibus conſtituta non fuerit, de Prouincia Indiæ Oriẽtalis ſui cuiuſq. Ordinis ſint, ac eſſe cenſeantur.

Religioſorũ deſuper controuerſias Epiſcopi cognoſcant & grauiora Papæ ſignificent.

§. 6. Quod ſi forte aliquæ controuerſiæ inter Religioſos dictarum Religionum (quod Deus auertat) oriantur, Epiſcopi locorum prædictorum pro tempore exiſtentes, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidant ac terminent. Si vero grauiora quædam negocia occurrerint, ea ad nos & Rom. Pontifices ſucceſſores noſtros quantocius ab eiſdem Epiſcopis referantur, vt quod in illis ſtatui ac decerni debeat, matura conſultatione adhibita prouideri poſſit.

Prohibitio ex Inſulis Philippinis & aliqua Indiarum Occidentalium parte, ire in Inſulas Iaponicas.

§. 7. Cęterum omnibus & ſingulis Religioſis cuiuſcũque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis fuerint, ſub excommunicationis maioris, à qua non niſi à nobis, & Rom. Pontifice, præterquam in mortis articulo abſolui poſſint, necnon priuationis vocis, tam actiuæ quam paſſiuę, ac dignitatum, adminiſtrationum & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinẽda ac exercenda, pœnis ipſo facto abſq. alia declaratione incurrẽdis interdicimus & prohibemus, ne ex Inſulis Philippinis nuncupatis, ſiue qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarũ Occidentalium nunc habentur, parte, ad illas pertinente, in Iaponicas, ac alias illis proximas adiacentes & finitimas Inſulas, Prouincias & Regiones prædictas, etiam quorumcunque priuilegiorum, eis vel ſuis Ordinibus à nobis & Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, in genere vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per vniuerſum Mundum, hactenus conceſſorum, ſeu in poſterum etiam concedendorum, approbandorum & innouandorum, niſi in illis de præſenti prohibitione, & interdicto ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio, cum ſufficiẽti derogatione fiat, aut quouis alio prætextu, & quæſito colore, proficiſci & tranſire audeant vel pręſumant. Et ſi qui hactenus, vel in poſterum ſecus fecerint, poſtquam moniti fuerint, ſtatim ſub eiſdem pœnis omni mora, & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reuerti, & redire omnino teneantur, & ad id per quoſcunque Iudices Eccleſiaſticos ſub eiſdem & alijs eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli poſſint.

Iuſſio publicat. huius bullæ.

§. 8. Mandantes propterea vniuerſis & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cæteris Eccleſiarũ & locorum etiam regularium Prælatis per vniuerſum Orbem conſtitutis, vt præſentes litteras in ſuis quiſque Prouincijs, Ciuitatibus, Diœc. Capitulis & iuriſdictionibus ab omnibus inuiolabiliter obſeruari, & quoties ab Ordinum prædictorum Religioſis requiſiti fuerint, ſolemniter publicari curent & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obſtantibus interdicto & prohibitione, ac litteris dicti prædeceſſoris, alijsq. præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac Synodalibus, Prouincialibus & vniuerſalibus Cõcilijs editis ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon prædictæ Societatis Ieſu, aliarumq. Religionum, Prouinciarum & Regionum prędictarum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel

quauis

quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoq. indultis, & litteris Apoſtolicis, illis eorumq. Prælatis, Superioribus & perſonis, etiam particularibus, ſub quibuſcumq. tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, in genere vel in ſpecie, ac alias quomodolibet cõceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficiẽn derogatione alias de illis, eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quęuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, hac vice ſpecialiter & expreſſe, in quãtum noſtris prohibitioni & interdicto, alijsq. præmiſſis aduerſentur, harum ſerie derogamus, ac derogatum eſſe & cenſeri, neq. illa eis vllatenus ſuffragari volumus & declaramus. cęteriſq. contrarijs quibuſcumque.

Fides exemplorum.

§. 10. Et quia difficile foret pręsẽtes litteras, vbicumq. viſus venerit, oſtendi & publicari, Volumus vt earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici vel alicuius dictarum Religionum Secretarij ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel cuiuſuis ex Generalibus prædictis ſigillo munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Ann. die 12. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 12. Decembris 1600. Pontificatus noſtri Anno Nono.

LXXV.

Reformatio Regulæ Congregationis Clericorum Regularũ Miniſtrantium Infirmis, in Hoſpitalibus & extra degentibus.

Iſtam Congregationem approbauit Sixtus V. vt ſup. in eius conſt. 25. Ex omnibus. fol. 519. lib. 2. Et etiam Regulam primo conſtituit Gregorius XIV. vt ſupra in eius conſt. 17. Illius. fol. 706. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Editio An. D. 1600.

Prooemium.

SVperna diſpoſitione, cuius inſcrutabili prouidentia ordinationem ſuſcipiunt vniuerſa, ad Apoſtolicæ dignitatis apicẽ ſublimati, ex debito paſtoralis officij nobis commiſſi, votis illis, quæ ad pauperum Chriſti infirmorum neceſſitates ſubleuandas, ac felicem progreſſum ad hoc inſtitutarum Congregationum faciunt, libenter annuimus, & quæ propterea per Chriſti fideles pie facta & ordinata fuerunt, vt firma, perpetua & illibata perſiſtant, Apoſtolico munimine roboramus, aliaſq; deſuper diſponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Sixtus V. iſtã Congregationẽ approbauit in eius cõſtit. cit. in glob.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. recor. Sixtus Papa V. certis cauſis adductus, ex certa ſua ſcientia Congregationem ſub vocabulo ſeu nomine Miniſtrantium Infirmis in Vrbe conſtitutam, per quaſdam in forma Breuis confectas confirmauit.

Gregorius 14 eius Regulã confirmauit ſupra in eius conſt. 17. Illius. fol. 706. lib. 2.

§. 2. Et deinde piæ memoriæ Gregorius Papa XIV. prædeceſſores noſtri, cũ accepiſſet dilectos filios Camillũ de Lellis modernum dictæ Congregationis Præfectum Generalem, & alios eius ſocios, ad perficiendam & conſeruandam vnionem dictæ Congregationis quandã viuendi formulam, iuxta ea quæ ad propoſitum ſibi finem conducere vſu didicerant edidiſſe, dictam viuẽdi formulam Motu proprio per alias litteras approbauit, prout in ſingulis litteris prædictis.

In quo pertinẽ explanatio de-

§. 3. In quibus videlicet dicti Gregorij prædeceſſoris inter alia ſtatutum fuit, quod paupertas dictæ Congregationis ita interpretaretur, vt religioſorum eſſet paupertas mendicantium eorum, qui nec ſinguli nec vniuerſi fructus vllos, ac reditus caperent, quæ vero neceſſaria eſſent, ea ex humili exercitio oſtiatim emendicando, vel ex eleemoſynis fidelium eis ſponte oblatis compararent.

claretur, quæ eſſet paupertas Cõfratrũ.

Quodq. eſſet officium Præfecti & Conſultorum.

§. 4. Præterea totius Congregationis Superioris Præfecti Generalis officium perpetuum eſſet, quoad viueret, ac Socios haberet quatuor, qui Conſultores dicerentur, quiqua pariter officium perpetuum gererent, dum Generalis Pręfectus eſſet ſuperſtes.

Vt eſſet maior numerus laicorũ quã Sacerdotum.

§. 5. Necnon, quod longe maior eſſe deberet laicorũ, quam Sacerdotum numerus, ac ij tantum Sacris ordinibus deſtinandi eſſent, quos Præfectus Generalis, & Conſultores, vel de eorum licentia alij Superiores, non aptos modo ad ipſos ſacros ordines, ſed etiam ad miniſteriũ dictæ Congregationis, ex conſtitutionum præſcripto, congruentes ac neceſſarios iudicarent, plenius continetur.

Difficultates autem multæ ortæ ſunt circa regimen & regulã d. Cõgreg. Ideo de mandato huius Pont. ſ. ſup. ſcriptæ reformatio cõſtituta fuit.

§. 6. Cum autem ſicut accepimus, multæ difficultates hactenus circa formulam, & viuendi modum, & præſertim circa miniſterium, & ſeruitium infirmorum, necnõ regimen, gubernium, manutentionem, & conſeruationẽ dictę Congragationis ortæ eſſent, & res multo aliter atq. putabatur eueniſſet, & propterea ſtatutis dicti Gregorij prædeceſſoris, quę præſentibus expreſſa ſunt, derogandũ, ſeu illa, & forſan alia immutanda, ſeu abroganda in toto vel parte eſſent, dilectus filius Magiſter Antonius Seneca Notarius noſter, ac Prælatus Congregationis Reformationis Apoſtolicæ, cui hoc vniuerſum negotium examinandum commiſimus, cum dicto Camillo ac dilectis filijs Blaſio Oppertis, & Sanctio Cicatello, ac Octauiano Variano, & Chromatio de Martino Conſultoribus generalibus dictę Congregationis ſtabilierunt, & nobis retulerunt, ſiu propoſuerunt vnam formam ſequentium ſtatutorum, quorum tenor talis eſt.

Confratres ſeruire debẽt Infirmis tam circa ſpiritualia quam corporalia opera miſericordiæ vbiq.

§. 7. Cum omnis inſtituti noſtri ratio, poſita ſit in operibus miſericordiæ, tam corporalibus quam ſpiritualibus exhibendis, in ijs præcipue quæ ſpectant ad ægrotos in Noſocomijs, carceribus, & priuatis ciuium domibus laborantes, in Domino expedire iudicauimus vt Patres, fratreſq. noſtri in Noſocomijs (vbi licebit, & cõmode fieri poterit iuxta cõſtitutiones edendas) ęgrotis, tam in ſpiritualibus quam in corporalibus deſeruiant, atq. in eiſdem Noſocomiis dies nocteſq. degant, & habitent. tunc vero Superiores noſtræ Religionis dabunt operam, vt à Noſocomiorum Gubernatoribus, ſeu Adminiſtratoribus dimittãtur alii Sacerdotes, & mercenarii miniſtri, quo facto, in eorum locum noſtri Patres & Fratres ſubſtituantur, vt in Noſocomiis diuerſentur, & ſuccedant ad prædicta miſericordiæ, tam ſpiritualia quã corporalia munera obeunda. Quod ſi aliquando illud tempus incideret, (quod Deus auertat) vt ad tollenda delictorum, vel diſſenſionum ſemina, quæ ax humana imbecillitate ſuboriri poſſunt, Sanctitas D. N. perpetuam illam habitationem, & ægrotorum curam, vt ſupradictũ eſt, in aliquibus, aut in omnibus Noſocomiis remouendã cenſeret, tunc Patres, fratreſq. noſtri omnino obſtricti ſint, ac teneantur ſui inſtituti vim incolumem cuſtodire, quæ ſita eſt in eo, vt ægrotis, ſpiritualiter & corporaliter deſeruiant, cũ ſolitis viſitationibus, ac excubijs nocturnis diuturniſque, iuxta conſtitutiones edendas.

Vt hoc ſeruitium in Noſocomijs fiat, Fratres non ſint ſubiecti Superioribus illorum, ſed ſuæ Religionis.

§. 8. Vt autem hoc ægrotorum ſpirituale & corporale ſeruitium, & miniſterium, conſtans & perpetuum ſit, ac quemadmodum religioſos decet illud exequamur, Volumus, vt antequam in aliquod Noſocomium noſtri ad ægrotis inſeruiendum recipiantur, inter alias conditiones, ac pactiones, quæ cum eius loci Gubernatoribus, ac dominis conuenienda erunt, illa ſit præcipua, ne patres, fratreſq. noſtri, qui ſuam operam circa illius loci ægrotos impendent, aliorum quorumcumq. etiam Superiorum, ac Dominorũ eorundem Noſocomiorum, quam Religionis noſtræ obedientiæ ſubiecti ſint. Igitur ad nullum laicorum authoritas deferẽda eſt præcipiendi noſtris, aut quoquomodo ſeſe ingerendi in ea quæ pertinere ad perſonas, miniſteriumq. noſtrorum videbuntur. Quia vero prædictum miniſterium, & perpetua noſtrorum in Noſocomijs habitatio, non ex noſtræ Religionis

volun-

voluntate, ſed ex Dominorum Præſidum & Gubernatorum externorum auctoritate dependet, Idcirco ſtatuimus, vt ſi ob eam quam diximus cauſam dicti miniſterij noſtri munus exequi nequiuerimus, nihilominus tamen noſtra Religio obſtricta teneatur, ac inſeruiendi Noſocomiorum ægrotis vtroque miſericordiæ miniſterio ex inſtituti noſtri obligatione permaneat, vt ſupra demonſtratum eſt.

Emittentes profeſſionem quatuor ſolēnia vota emittent.

§. 9. Omnes & ſinguli Patres, fratreſque, qui poſthac ad habitum, & diſciplinam noſtræ Religionis admittentur, poſtquam emiſerint illa tria ſolemnia externorum religioſorum vota paupertatis, videlicet Caſtitatis, & Obedientiæ, debebunt quartum præterea ſolemne votum emittere, quo nimirum voto Deo promittant ſe infirmis, & præcipue in Noſocomijs degentibus in ſpiritualibus & corporalibus neceſſitatibus ſeruituros in quo tanquam in fundamento omnis inſtituti noſtri ratio conſtituta eſt. hoc vero quartum votum æque volumus omnibus noſtris, tam Sacerdotibus quam fratribus eſſe commune, ſic vt nos omnes qui in hoc inſtituto Deo vitam ſuam dedicare voluerint, huius quarti voti religione teneantur. eius autem formula erit hæc, quæ ſequitur, eamque in Profeſſione facienda ſinguli pronuntiabunt.

Formula de Profeſſionis.

§. 10. Ego N. profeſſionem facio & promitto Omnipotenti Deo, coram eius Virgine Matre & vniuerſa cœleſti Curia, ac omnibus circumſtantibus, & tibi admodum Reuerẽdo Patri Generali Religionis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, locum Dei tenenti, & ſucceſſoribus tuis, (vel tibi Reuerendo Patri Prouinciali, vel Præfecto talis loci, & cæt. nomine & vice Præfecti Generalis, & ſucceſſorum eius locum Dei tenenti) perpetuam Paupertatem, Caſtitatem & Obedientiam, & perpetuo inſeruire, (quod eſt præcipuum noſtri inſtituti miniſterium) pauperibus infirmis, quos etiam peſtis inceſſerit, ſecundum formam viuendi contentam in litteris Apoſtolicis noſtræ Religionis Miniſtrantium Infirmis, & in eius Conſtitutionibus, tam editis iam quam in poſterum edendis. Lecta profeſſione a nouo Profeſſo, admittens ad profeſſionem dicat. Et ego N. authoritate, qua fungor accepto profeſſionem tuam, & vnio te corpori myſtico noſtræ Religionis. In nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti. Amen. Vel ego N. nomine & Vice Reuerendi Patris noſtri Præfecti Generalis authoritate qua fungor, accepto profeſſionem tuam, & vnio te corpori myſtico noſtræ Religionis, in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti. Amen.

Vota ſimplicia quotānis renouanda.

§. 11. Illud præterea ſtatuimus, vt omnes & ſinguli patres ac fratres, ſiue qui nunc in Religione ſunt, ſiue qui in poſterum futuri ſunt, poſt quatuor hæc ſolemnia vota, ſtatim & immediate alia quæ ſequuntur ſimplicia vota emittant, quæ ſemel ſuſcepta ſemper obſeruent, nec per quemcumque Iubilæum etiam Anni Sancti à Sanctiſſimo Domino Noſtro conceſſum aut concedendum, nec ob cauſam quamcunque a ſequentibus votis ſimplicibus abſolui poſſint, quę de more quotannis renouare debebunt eo die, qui Sanctæ Crucis Inuentioni ſacer eſt.

Primū votū ſimplex non immutandi præſcriptum modum, inſeruiendi infirmis, in Noſocomijs.

§. 12. Primum igitur ſimplex votum eſt, quo ſpondent ſe nunquam acturos, nulloque tempore, quantum erit in ipſis aſſenſuros, vt mutetur vel alteretur præſcriptus ægrotis inſeruiẽdi modus in Noſocomijs, tam in ſpiritualibus quam in corporalibus, vt ſuperius dictum eſt, niſi iuſtis de cauſis fieret, vt validius & vehementius adſtringendus (auctoritate tamen Apoſtolica) videretur.

Secundū votū ſimplex nō recipiēdi adminiſtrationē redditnū Noſocomiorum.

§. 13. Secundum, ſe nunquam daturos operam, nulloque modo conſenſuros, vt redditum adminiſtrationem aut Noſocomiorum dominium habeant, atque poſſideant, quo maiori cum animi puritate ſe totos in ægrotantium miniſterium ſpirituale & corporale conuertant.

Tertiū votū ſimplex non procurandi Prælaturas.

§. 14. Tertium, ſe nunquam curaturos, ne indirecte quidem, vt in aliquam prælationem vel dignitatem in Religione, & neque acturos, nec quantum in ſe fuerit conſenſuros, vt extra Religionem in prælationem aliquam vel dignitatem eligantur vel promoueantur, niſi ſub pœna peccati à ſummo Pontifice coacti.

Quartū votū ſimplex manifeſtandi procurantes.

§. 15. Quartum, ſinguli promittent ſe Religioni vel Conſultæ generali manifeſtaturos, ſiquem ex noſtris ſcirent aliquid prædictorum duorum, prelationem videlicet, ſeu dignitatem intra vel extra Religionem curare, ſeu prætendere.

Excōmunicatio Papæ reſeruata contra procurantes dominiū, vel adminiſtrationē redditū Hoſpitalium.

§. 16. Quoniam vero noſtrorum religioſorum eſt, cæteris curis prætermiſſis, propter diuinum dumtaxat amorem, nudo ac puro miniſterio miſericordiæ ſpiritualis pariter & corporalis erga ægrotos in Noſocomijs defungi, idcirco nequando noſtrum hoc inſtitutum conuelli aut labefactari poſſit, quo dominorum etiam Gubernatorum Noſocomiorum omnis ſuſpicio tollatur, decernimus ad validiorem firmitatem huius Ordinis obtinendam ſub pœna excommunicationis latę ſententiæ, cuius abſolutio Sedi tantum Apoſtolicæ reſeruetur, ne quiſquam ex noſtris patribus & fratribus, ſiue Generalis ſit, ſiue Conſultores, ſiue Prouinciales, vel quacunque dignitate fungens, ſiue per ſe ſiue per alios directe vel indirecte recipere Noſocomiorum dominium, aut ius nullum, vel quamlibet eorum adminiſtrationem vectigalium ſeu redditum audeat vel præſumat. immo quantum erit in ipſis nunquam aſſentient, vt huiuſmodi curę vel adminiſtrationes à Religione admittantur, cum nudum ac purum animarum & corporum ægrotantium miniſterium ſit tantummodo à noſtris amplectendum.

Sacerdotum munus circa infirmos.

§. 17. Quamquam Sacerdotes ex officio, (quod illorum eſt proprium) ad Sacramenta Eccleſiæ adminiſtranda incumbere debebunt, vtpote ad ægrotorum confeſſiones audiendas, ad Sacratiſſimam Euchariſtiam conferendam, ad Extremæ Vnctionis Oleum ægrotantibus adhibendum, ad Sacrum Miſſarum Sacrificium faciendum, ad mortuos ſepulturæ mandandos, & ad agonizantium animas diu noctuque Deo commendandas, tamen vt voto ſatisfaciant, quod corporale & ſpirituale miniſterium amplectitur, manus etiam ad aliquas corporales miſericordiæ functiones afferant, cuiuſmodi ſunt illę, ægrotantibus cibum ſubminiſtrare, pituitoſas linguas eorundem detergere, ora colluere, confouere frigida membra, cęteraque huius generis charitatis officia. Conceditur etiam iiſdem Sacerdotibus, (quibus tamen per Superiores licebit) vt reliqua quoque fratrum miniſteria corporalia, quæ eorum propria ſunt officia, circa ægrotantium neceſſitates exercere poſſint.

Fratrum miniſteria circa infirmos.

§. 18. Item quoniam ad proprium fratrum officium pertinet infirmis in miniſterio corporali ſeruire, videlicet ægrotantibus adeſſe, vigilias & excubias conſuetas peragere nocturnas atque diurnas, lectulos ſternere, menſas eſcarias apponere & amouere, cibos & ſerçula deferre, illos cibatum ſe ſuere, cibum ſi ſit opus in os inſerere, linguas expurgare pituitoſas, infirmos attollere ſubditus ſi neceſſe fuerit vlnis, algentes calore confouere, medicatas potiones, ſyrupos & pharmaca ſuis temporibus afferre, corporis cauteria curare, Medicos aut Chirurgos comitari, & cætera id genus officia præſtare, vt tamen ipſorum fratrum voto ſatisfiat, quo miniſterium etiam ſpiritualis miſericordię continetur (ad quem finem potiſſimum omnia noſtrorum conſilia referenda ſunt, quandoquidem animarum curatio verus eſt inſtituti noſtri ſcopus) ideo fratres ad peccatorum exactam confeſſionem & communionem Infirmos pręparabunt, eoſque ad patientiam, & ad bene moriendum diſponent. Præterea quædam alia Sacerdotum propria miniſteria, à Superioribus tamen obtenta facultate, præſtare poterunt, vti pauperes infirmos Chriſtianam doctrinam docere, eoſdem in articulo potiſſimum mortis ad fidei proteſtationes faciendas hortari, & agonizantium animas Deo commendare, aliaque ſimilia pietatis officia eiſdem impendere.

Qui numerus ſtatuā Miniſtrorum plicat ſtatis in Hoſpitalibus, & quæ ſecūdum ſuæ ſtatus rem.

§. 19. Atque vt facilius impleatur miniſterium noſtrum, quibus in Noſocomijs, vel propter rei familiaris anguſtias, vel propter aliam quamlibet difficultatem, neceſſarius patrum ac fratrum numerus ad prędicta charitatis officia obeunda, ali & ſuſtentari non poteſt, cum ma-

maior numerus noſtrorum eſſe debeat, miniſtrorum mercenariorum numero, qui in ipſis Noſocomijs haberi ſolitus eſt, ſecularium enim corpora robuſtiora ſunt, atque validiora quam Religioſorum, ſtatuimus vt Pater Generalis & Conſultores vel Prouinciales ſeu alij Religionis Superiores, diligentiam adhibendam curent, vt neceſſariam vitæ præſidia, victus, veſtitusque noſtris patribus & fratribus ſupra numerum prædictum mercenariorum in eiſdem locis degentibus, ſubminiſtrentur. Decernentes præterea, vt miniſtri ſeculares & mercenarij aduocentur, Noſocomiorum mercede conducti, vt molis onera tollant, grauiorisque ponderis vaſa vel ęnea, vel lignea, crateres, curriculos, lebetes & labra, grabatos, culcitras paleatas, anaclinteria, accubitorias ſpondas tranſportent, prunas in clibanum, & in focum ligna componant atque ſuccendant, aquam potoriam excutiant, faſciculos ſiue ſarcinas indumentorum ægrotantium portent, ſordidas veſtes abluant, & ad feminarum lauacra deferant, demortuos efferant, & ſepeliant, capſulas & vnguentorum ac oleorum repoſitoria, Chirurgos atque vnctores ſequendo circumferant, Noſocomiorum pauimenta verrant, atque lauent, ænea, vel lignea vaſa tergant, polubra, matulas, catillos, & alia huiuſmodi purgamentorum vaſa egerant, nec quiſquam ea noſtris ad prædictum miniſteriorum genus exequendum teneatur, nec compellatur, cum robuſtiorum opera ſint, quæ quidem à prædictis mercenarijs melius exiguntur.

Hi Miniſtri Officia hic enunciata in Hoſpitalibus nõ exerceãt.

§. 20. Statuimus etiam, ne quiſquam ex noſtris in Noſocomijs munere Vnctoris, Clyſterarij, Coqui, Cannauarij, Diſpenſatoris, Cuſtodis veſtium, Pharmacopolæ fungatur, neque ſtultorum ſeu dementium curam gerat, neque cæteris omnino huius generis muneribus præficiatur. Quod ſi morbi difficultas aliqua maior, vel alicuius grauioris impedimenti neceſſitas patres fratresque noſtros vrgebit, ita vt explere officij ſui partes, & miniſterium hoc ſpiritualis & corporalis miſericordiæ exequi non poſſent, tunc vt in ſupplementum ad tempus, Noſocomiorum impenſis, mercenarij conducantur, quoad ea neceſſitas vrgebit, qua cedente, ſuccedant iterum noſtri, mercenarij vero dimittantur.

Continua habitatio fratrum in Hoſpitalibus, & eorum commutatio.

§. 21. Conſtituitur etiam vt omnes & ſinguli tantummodo fratres, qui ægrotantium curæ in Hoſpitalibus deſtinati fuerint, debeant in eiſdem Hoſpitalibus in ſingulos menſes per tres hebdomadas commorari, habitare, degere, pernoctare, & alimoniam, ac cibum ſumere. at quartam vero vniuſcuiuſque menſis hebdomadam, in Profeſſorum noſtrorum Domibus aut in locis animi relaxationibus aſſignatis, Præfecti arbitrio, conſument. Permittitur tamen quod ſi aliquis ex prædictis fratribus pro ſua deuotione, & pia voluntate voluerit totum ipſum menſem apud eoſdem Noſocomiorum ægrotos explere, id efficere poſſit, ex dicti Præfecti licentia. Quod ſi accidet, vt in aliqua noſtrorum Domo maior numerus degat, quam Noſocomiorum miniſteria poſtulabunt, in hoc caſu liberum erit Præfecto illius domus, fratrum vices permutare, quemadmodum, & quo tempore conuenire iudicauerit. In quibus Vrbibus, Oppidis & locis (vt ſunt initia rerum recenter inchoatarum) noſtri nondum Domum formatam, ſed habitationem tantummodo intra Noſocomia habebunt.

Sub obedientia tamen Superiorum Congregationis.

§. 22. Volumus vt in his locis per id tempus diuerſentur, & degant ſub Præfectorum, & aliorum officialium obedientia, quos ad huiuſmodi officia exequenda noſtra Religio in Domibus formatis creare conſueſcit.

Qui deputandi ſint in Hoſpitalib. & a quibus.

§. 23. At in quibus Vrbibus, Oppidis, locisque non ſolum formatam Domum, ſed etiam certam habitationem noſtri in Noſocomijs hebebunt, prędictarum Domorum Præfecti eligent Superiores, nimirum Sacerdotem vnum, penes quem regimen & cura cæterorum Sacerdotum ac fratrum in eiſdem Noſocomijs commorantium erit. fratrem item vnum Infirmarium, cuius officium erit cæteris fratribus pręeſſe in ijs duntaxat rebus, quæ ad functiones pertinent corporales circa ægrotos. Intelligat tamen dictus frater Infirmarius ſibi nullum ius eſſe datum cuilibet ex fratribus iniungendi pœnas, quas ſi neceſſe fuerit, prędictus Pater exiget, qui patrum & fratrum omnium curam geret.

Oblati recipi poſſunt, abſq. aliqua votorũ profeſſione.

§. 24. Nequando vero charitatis feruor intepeſcat, aut impediatur in noſtris fratribus in miniſterio pauperum ægrotantium deſtinatis, nec ſollicitudinibus domeſticis, nimijsque occupationibus, (vt vſu multorum annorum euenire comperimus) eorum ſpiritus obruatur, ſtatuimus vt ad hæc domeſticorum negociorum, & famulatium miniſteriorum munera peragenda, deuoti ac pij homines ſub Oblatorum nomine, cooptentur, qui ſine vlla votorum noſtrorum promiſſione, nec profeſſione, voluntarij ſe totos prædictis in Domibus noſtris miniſterijs impendant.

Feminis ęgrotantibus Sacramẽta quomodo adminiſtranda.

§. 25. Volumus etiam, Deo adiuuante, vt in illis duntaxat Noſocomijs, vbi noſtris, vt ſupra dictum eſt, certus habitandi locus erit, feminis ægrotantibus Sacramenta diu noctuque noſtri adminiſtrent, ſed agonizantium prædictarum animas, interdiu tantum, non noctu commendentur, iuxta conſtitutiones edendas.

Facultas Superiorum, diſpenſandi cũ inhabilib. ad onera ſupradicta.

§. 26. Verum quia patres & fratres, qui hoc tempore in Religione viuunt, ob ſuperiorum temporum labores, infirmi & quaſi inhabiles reperiuntur ad hęc onera modo pręſcripto ſuſtinenda, ad quę prius ex inſtituti obligatione minime tenebantur, propterea decernitur, vt Pręfecti, Superioresque maiores noſtrę Religionis diſpenſare debeant ac teneantur, cum omnibus prædictis patribus & fratribus præſentibus, qui ad prædictos labores denuo aduoctos circa miniſterium ſpirituale & corporale Hoſpitalium exequendos, non ſe ipſos aptos ſentient nec habiles iudicabunt. Decernentes tamen omnes patres & fratres præſentes, teneri miniſterium corporale & ſpirituale ægrotantium in Hoſpitalibus dies noctesque exequi, quemadmodum obſtricti tenentur illi patres & fratres, qui mittentur e noſtris Domibus ad ægrotos inſeruiendum in Noſocomijs, in quibus tamen non habitant, vt ſupra conſtitutum eſt.

Capitulũ generale ſexto quoque anno celebrandũ erit, & aderunt Officiales hic enunciati.

§. 27. Capitulum generale ordinario ſexto quoque anno celebretur. cui Capitulo intereſſe debent Pater Generalis, Conſultores generales, Arbiter Conſultæ generalis, Procurator generalis, Secretarius dictæ Conſultæ & Prouinciales pręterea ex ſuis quibusque Prouincijs ſinguli cum duobus ſocijs vocalibus, quorum alter Sacerdos, alter frater erit a ſuis Prouincialibus Capitulis electi & attribuo. Statuimus etiam vt fratres profeſſi, qui hoc tempore in noſtra Religione viuunt, & ſacris ordinibus initiati ſeu initiandi ſunt, eligi poſſint, & in hoc generale Capitulum conuenire eo iure, quo patres. Verum in poſterum qui futuri ſunt, huius iuris erunt expertes. & in illis eligendis modus præſcriptus obſeruandus eſt, ideſt vnus Sacerdos, & vnus frater.

Generalis per ſex annos præfecturam geret.

§. 28. Præfectus Generalis poſt mortem huius, qui perpetuus eſt, ſex annos præfecturam geret, quæ quidem præfectura ſemel vna tantum vice, cum auctoritate Summi Pontificis prorogari in alterum ſexennium poſſit. qui exacto generalatus ſexennij tempore, niſi ad aliud officij munus eligetur, ad ſuum priuati, ſubditique locum redibit, nulla prærogatiua, nulloque titulo honoris, aut nominis inſignitus.

Conſultores generales ſexto quoq. anno eligantur.

§. 29. Ex quatuor Conſultoribus Patris Generalis duo Sacerdotes erunt & duo fratres. qui quidem Conſultores id officium quemadmodum Generalis Præfectus ſexennium obtinebunt. Similiter etiam, vt ſupra diffinitum eſt, quoad ſuperſtes erit præſentis temporis Præfectus generalis, cuius item Generalatus perpetuus eſt, tam dictum Capitulum quam electio dictorum Cõſultorum ſexto quoque anno facienda eſt.

Electio ſemper fiat in Capitulo generali.

§. 30. Item decretum eſt, vt ſupradictus Pater Generalis, Conſultores & Arbiter Conſultę, ſemper in generali Capitulo eligantur.

Defuncto Generali, primus Conſultor erit Vicarius Generalis &c.

§. 31. Quod ſi Generalis intra prius triennium ſuæ præfecturæ mortem obibit, qui primus Conſultor generalis erit eo tempore, ſuccedat in eius locum in tres illos priores annos, vnius tantum ſuffragij iure, &

& Vicarij generalis nomine contentus. in Conſultoris autem ſuccedentis locum ſubſtituatur Arbiter, qui in ordine ſuæ proferendæ ſententiæ conſeſſus vltimum locum inter Conſultores Sacerdotes tenebit. circumactis autem prioribus tribus annis Capitulum generale cogendum eſt, quo in Capitulo noui Generalis electio facienda eſt. At vero ſi intra poſterius triennium Generalis Præfectus è vita deceſſerit, decernimus vt idem primus generalis Conſultor, Vicarij generalis nomen & perſonam gerat in ſex tantum menſes, quo tempore teneatur indicere & cogere generale Capitulum, in quo Generalis Præfectus creandus eſt. Simul illud aduerti debet, vt quotieſcunque noui Generalis fiet electio, creari pariter debeant Generales Conſultores, & Conſultæ generalis Arbiter. ex quibus ſi aliquis intra ſupradictum ſexennium deficeret, obſeruetur quod in Capitulis generalibus ſtatutum vel ſtatuendum erit.

Definitores Capituli Generalis, eorũque munus.

§. 32. Præterea in Capitulis generalibus quatuor Definitores, ex antiquioribus & expertioribus Patribus & fratribus Capituli eligantur, ex patribus Sacerdotes duo, totidemque ex fratribus. qui ſimul omnes vna cum Patre Generali veluti Præſidente, debent examinare, perpendere approbare vel improbare, res quæ ſuggerentur vt ad Capitulum referri debeant. & nemini liceat, nec quiſquam poſſit quicquam ad Capitulum referre, quod non ante cognitum, examinatum & approbatum à ſupradictis Patre Generali, & Definitoribus fuerit. Quocirca poſt obitum huius Patris Generalis præter quatuor ſupradictos Definitores, eligendus erit etiam Præſidens Capituli, qui vna cum Definitoribus cognoſcet, expendet, approbabit vel improbabit res ad Capitulum aut referendas aut ſecus. ad quas approbandas vel refutandas ea ratio ſuffragiorum habenda eſt, vt id fiat, quod maior numerus ſuffragiorum faciendum eſſe cenſuerit.

Superiores Religionis ſunt eligẽdi ex numero vocalium Sacerdotum.

§. 33. Sancitur etiam vt Præfectus Generalis, Arbiter Conſultæ, Procurator generalis, Secretarius dictę Conſultæ, Prouinciales, Viſitatores, Præfecti Domorum profeſſarum, & Nouitiatuum, & generalium Valetudinariorum, & Præſidens Capituli generalis omnino cooptentur & eligantur ex corpore & numero vocalium Sacerdotum. At vero cęteri ſubordinati Officiales, cuiuſmodi ſunt Miniſtri, ſubminiſtri, rerum domeſticarum Prouiſores, ac eleemoſynarum Procuratores, Sacriſtæ vel æditui, conſtitui poterunt ex numero fratrum etiam non vocalium, dummodo propter has occupationes nihil earum rerum omittatur, quæ circa curam ægrotorum ex dictorum fratrum ſedulitate requiruntur.

Conſultores Prouincialium & Præfectorum.

§. 34. Omnes Prouinciales, item Præfecti Profeſſarum Domorum & Nouitiatuum & Valetudinariorum generalium, ſinguli binos Conſultores, Sacerdotem vnum, alterum fratrem habebunt. quorum Conſultorum vota duntaxat conſultiua erunt, non deciſiua.

Fratres proprie dicuntur qui Sacerdotes non ſunt.

§. 35. Animaduertendum tamen eſt, quoties mentio fit fratrum eligendorum, illos tantum fratres à nobis intelligi, qui ad Sacerdotium deſtinati non ſunt.

Præcedentia quæ ſit inter eos.

§. 36. Statuimus etiam vt inter fratres, ad quorum numerum referuntur omnes quicunque Sacerdotes non ſunt, nullus præcedendi & ſubſequendi ordo ſeruetur, præterquam in Capitulis tam Generalibus quam Prouincialibus & localibus, in quibus habenda eſt ratio dignitatum & perſonarum.

Præcedentia inter Sacerdotes.

§. 37. Idem decernimus de Patribus, hoc eſt Sacerdotibus, hos enim tantummodo Patres appellari & nominari, & ſic in noſtra Religione intelligi perpetuo volumus, inter quos Patres nullum obſeruabitur dignitatis aut loci diſcrimen, nec præcedentia, niſi in ſupradictis Capitulis. in quibus ſi loquimur de Patribus & fratribus præſentis temporis, primum ſententiæ locum, & primi loci dignitatem obtinebunt, qui Religionem prius ſunt ingreſſi. ſi vero de futuris, præcedere debebunt, qui primum profeſſionem ediderint.

§. 38. In domibus profeſſis, in quibus Nouitij erunt admittendi, quatuor Examinatores Nouitiorum eligantur à Patribus & fratribus vocalibus ſimul, ſine ſuffragiorum diſtinctione. quorum Examinatorum duos Sacerdotes, & duos fratres eſſe oportebit. quod ſi euenerit dum de aliquo Nouitio approbando ſuffragia feruntur, vt æqualis eſſet ſuffragiorum numerus, in eo caſu Præfectus quinti ſuffragij ius habebit, ad eamque partem accedet, quę melius ſentire & iudicare videbitur, & quod ita conſtituetur, firmum erit.

Examinatores Nouitiorũ, & ipſorũque numerus & ſuffragia.

Aetas Nouitiorum.

§. 39. Nullus poſthac Nouitius ad Religionem minor octodecim annis natu, nec quinque & quadraginta grandior admittatur. niſi tamen habito ad maiorem aliquam, euidentemque Religionis vtilitatem reſpectu, ſecus Patri Generali, eiuſque Conſultoribus videretur.

Nouitij exacto biẽnio ad ſtudia promoueantur.

§. 40. At ſi cum aliquibus octodecim annis natu minoribus eſſet diſpenſandum, id nullo modo concedi debet, niſi quibus ſaltem ſextuſdecimus annus expletus erit. ij porro Nouitij ad habitum Religionis admiſſi, vt ad ſtudia, ſi linguam latinam intelligent, deſtinentur, poſtquam biennium in Nouitiatu peregerint ad Religionis ſtudia promoueantur, quæ erunt Humaniores litterę, Logica & caſus Conſcientiæ. quæ quidem ſtudia omni cum perfectione ſunt à prædictis addiſcenda, cum illud præcipue requiratur in noſtris, vt promptiſſimi, reſoluti, perfectiſſimique Caſiſtæ ſint. præſertim quibus ex officio conuenit, & Domi docere diſcipulos noſtros, & foris ſine vlla dubitationis hæſitatione conſcientiæ nexus exoluere, & Sanctiſſima Eccleſiæ Sacramenta fidelibus miniſtrare, cum hoc potiſſimum noſtri inſtituti ratio requirat. Simul illud volumus ab ijs qui vigeſimum primum annum excedentes ad Religionem admitti petunt, vt in ijs ea ſit litterarum facultas, vt continuo poſſint ad Conſcientiæ caſus diſcendos applicari. Qui vero latinam linguam non intelligent, in fratrum numerum litteras non diſcentium cooptentur.

Nouitiorum biretum.

§. 41. Nulli Nouitiorum, tam eorum qui litteris operam daturi ſunt, quam eorum qui Domino in ſimplicitate abſque litteris ſeruient, geſtare liceat pileum quadratum presbyteralem, quoad in Nouitiatu legitimũ tempus exegerit, fratribus ſacris ordinibus initiatis exceptis.

Omne litterarũ ſtudium interdicatur Nouitijs ante [illegible].

§. 42. Interdicimus pręterea omnibus Nouitijs, qui ſtudijs ſunt applicandi, vt ſupra diximus, omnem ſtudiorum tractationem, niſi Nouitiatum ante peregerint. qui quidem exercitandi ſunt non ſolum in functionibus ſpiritualibus, ſed etiam indiſtincte in Noſocomiorum exercitationibus, iuxta conſilium & auctoritatem Superis. qui in Nouitijs inſtituendis reſpicere & conſulere debebit inſtitutionis formulam illam, quæ ad Nouitios in Domino, & ſpiritualiter & corporaliter dirigendos tradetur.

Examen Nouitiorũ ſexto quoque menſe fiat.

§. 43. Præfecti Domorum profeſſarum, cum ſuis Conſultoribus, item Examinatores & Magiſtri Nouitiorum, ſi tamen erunt, cum Patre & fratre Infirmario Superioribus noſtrorum qui in Noſocomijs cohabitant, ſin minus prædicti abſque dictis Patre & fratre Infirmario, ſexto quoque menſe congregentur, & in ſingulorum Nouitiorum, quos inſtituendos acceperint, vitam & mores inquirant, deinde de ſingulis ſecreta vota deciſiua ferantur, vt illi duntaxat in Nouitiatu retineantur, aut inde dimittantur, quos retinendos aut dimittendos votorum maior pars in Domino iudicauerit. Verumtamen Præfectis Domorum profeſſarum, alijsque maioris poteſtatis Superioribus liberum eſſe volumus, vt è Nouitiatu dimittere poſſint, per ſeipſos, quem dimittendos cenſuerint, nullis initis ſuffragijs cæterorum, ſi intra quodlibet ſex menſium ſpatium in aliquo Nouitio, aliquod publicum vel occultum delictum compererint, aut aliud quodpiam impedimentum, quo ſatis conſtaret illum minime futurum ad Religionem idoneum. Si tamen illorum examinibus interuenire Superiores maioris poteſtatis voluerint, hoc eſt Pater Generalis, Conſultoreſque generales, qui cum eo illo tempore reperientur, aut Prouincialis aut Viſitator generalis, præ-

mo-

monitis ante Præfectis, tum illorum conuentus expectetur, etiam ſi ſemeſtre ſpatium prorogandum eſſet; maxime vero ſi proximum profeſſioni ſemeſtre in illorum aduentum incideret, ij nimirum Superiores maioris poteſtatis, cum ſupradictis Superioribus deputatis conuenire debebunt ad ſuffragia ferenda, & quod maior pars faciendum cenſuerit, id fiat.

Habitatio Nouitiorum communis.

§. 44. Omnes Nouitij, tam illi qui litteris operam nauare debent quam qui non debent, in Nouitiorum Domibus habitabunt. atque hæc habitatio communis erit vtriuſque ſtatus & in Nouitiatu communis omnium erit cura & diſciplina, ſub regimine eorum, qui Magiſtri pariter & Præfecti, & Superiores illarum Domorum erunt.

Quartum votum indiſtincte emittendum abſoluto Nouitiatu.

§. 45. Omnes ij qui ad Religionem admittentur, abſoluto Nouitiatus ſui tempore, ſi apti iudicati fuerint quartum votum ſolemne ægrotantibus ſeruiendi ſpiritualiter & corporaliter, vt ſupra dictum eſt, indiſtincte emittant. quo facto, ad id exequendum ſeſe accingant, quod Superiores, qui locum Dei obtinent, ipſis iniungent.

Fundatio domorum Nouitiorum.

§. 46. Nouitiorum noſtrorum Domus, in illis potiſſimum Ciuitatibus Oppidis & locis conſtituantur, vbi noſtra Religio commodum habebit in Noſocomijs habitandi locum, vt infirmis miniſtrent. Relinquimus tamen Patri Generali & Conſultoribus generalibus, aut quibus [illegible] erint, liberam poteſtatem fundandi huiuſmodi Nouitiatus in alijs etiam Ciuitatibus & locis, in quibus intra Noſocomia neque miniſterium, neque habitatio noſtrorum collocata eſſet, aut collocari poſſet; modo tamen in illis Ciuitatibus, Oppidis & locis Noſocomia reperiantur, in quibus noſtri integre exercere poſſint inſtituti miniſteria.

Ius ſuffragij actiui & paſſiui non datur ante decennium.

§. 47. Nullus ex Patribus & Fratribus, qui noſtræ Religionis miniſterio ſeſe in poſterum emancipare voluerint, ius vtriuſque ſuffragij actiui vel paſſiui conſequetur, niſi poſt decem annos in profeſſione tranſactos in bono exemplo, & mortificatione, ſi tamen habiles, idoneique iudicabuntur à Patre Generali eiuſq. Conſultoribus. qui ob Religionis neceſſitates diſpenſare poterunt cum ijs quos idoneos iudicabunt, modo non prius id fiat, quam poſt expletos quinque profeſſionis annos.

In omnibus domibus numerus Religioſorum ſit pro ſecundum eleemoſynas.

Idem ſtatuit S. D. N. Paulus V. in conſtit. [illegible]

§. 48. Statuimus, ne poſthac vlla in Domo, quæcunque illa ſit, cuiuſque Prouinciæ, maior noſtrorum numerus alatur, quam quotidianarum eleemoſynarum largitas patiatur. in numero vero noſtrorum conſtituendo illa cautio adhibenda ſancitur, vt in aliquibus locis plures Sacerdotes quam fratres, & è contra in alijs, plures fratres quam Sacerdotes conſtitui debeant, prout ipſorum locorum conditio poſtulabit, quo liberius & perfectius inſtituti noſtri miniſteria exequantur non ſolum in ægrotis Hoſpitalium, in neceſſitatibus ſpiritualibus & corporalibus curandis, ſed etiam in ijs viſendis qui ſparſim in ciuium priuatorum Domibus, & Carceribus ægrotant, & in agonizantium animis Deo rite commendandis. quod omnino obſeruandum, & in Religione noſtra poſthac ſemper cuſtodiendum ſtatuimus, non obſtante clauſula Bullæ felicis memoriæ Gregorij Decimiquarti Pontific. Max. ad ea verba Noſtri inſtituti ratio poſtulat, vt longe maior eſſe debeat Laicorum, quam Sacerdotum numerus.

Fratres profeſſi pileo presbyterali vti poſſint.

§. 49. Omnes profeſſi fratres, tam illi qui nunc viuunt, quam qui venturi ſunt in Religionem noſtram, quadrato presbyterorum pileo vti poſſint, non autem tonſura clericorum. ijs exceptis, qui aliquem ordinem conſecuti, deinceps ad Sacerdotium præparantur.

Habitus omnium ſit vniformis.

De Habitu extat bulla. Pauli V. cit. in rubr.

§. 50. Tunica & pallium noſtrorum Patrum, & fratrum, ex eiuſdem qualitatis panno, eademque forma, & prolixitate eſſe debeant, induentes ſe vti pauperes & honeſti Sacerdotes.

Conceſſio ex pacti atque [illegible] redditu pro infirmorum.

§. 51. Etenim multorum annorum experientia compertum eſt, profeſſorum noſtrorum Domos alere, ſuſtinere, ac manutenere non poſſe Nouitios, nec alios infirmos ad obeunda noſtri inſtituti munera inhabiles, ſancitur, vt noſtra Religio poſthac in ſingulis quibuſque Prouincijs poſſit erigere vnum vel plures Nouitiatus, necnon vnum vel plura valetudinaria generalia pro noſtris profeſſis infirmis & inhabilibus. pro quorum dumtaxat Nouitiatuum, & Generalium valetudinariorum ſuſtentatione & manutentione, ipſa Religio capax ſit omnium bonorum ſtabilium, cenſuum, redditum, legatorum & aliarum ſubuentionum tam temporalium quam perpetuarum. Generalis autem & Conſultores facultatem habebunt mittendi in dicta Valetudinaria generalia eos infirmos & inhabiles, quos ipſi vel alij Superiores de eorum licentia, iudicauerint eſſe mittendos, modo & forma in conſtitutionibus præſcribendis. Statuimus etiā ex ijſdem Nouitiatuum, & Valetudinariorum redditibus, Præfectos cæteruſque Officiales, ac perſonas eorundem locorum viuere debere.

& Officiales ſubſtentatione.

Bona Religioni relicta arbitrio Generalis, & Conſultoris applicentur Nouitiatib. & Valetudinarijs.

§. 52. Volumus item, vt ex ijſdem redditibus Nouitiatuum & Valetudinariorum generalium, eleemoſynæ nomine, ſi neceſſitas flagitabit, neceſſaria ſubminiſtrentur particularibus Domorum profeſſarum Valetudinarijs. Præterea ſi Religioni noſtræ donatione, vel teſtamento, cenſus, redditus, ſtabilia bona, ſiue mobilia, ſiue alia quæcūque legata perpetua diſtributa vel aſſignata, vel quoquo modo relicta fuerint, decernimus eorum bonorum dominij Religionem noſtram eſſe capacem, ad effectum dumtaxat eadem bona applicandi quibuſuis Valetudinarijs generalibus noſtrorum profeſſorum, vel noſtris quibuſcunque Nouitiatibus, arbitrio & iudicio Patris Generalis, eiuſque Conſultorum.

Domus autē profeſſi, ex eleemoſynis viuant.

§. 53. Animaduertendum eſt, omnes Domos noſtras Profeſſas debere tantum de eleemoſynis viuere, prout paupertatis noſtræ votum exigit. idcirco caueant noſtri profeſſi ne prædictis Valetudinariorum, ſeu Nouitiatuum redditibus, ſeu alijſque quibuſcunque perpetuis fructibus alantur, niſi quibus permiſſum eſt, modo quo ſupra.

Perpetua Miſſarū obligationes nō recipiātur niſi &c. & tunc bona ſtabilia applicentur vt ſupradictum eſt.

§. 54. Quotidianarum, & tēporalium Miſſarum obligationes facile non ſuſcipiantur, ne noſtræ Domus intolerabili perſoluendi debiti neceſſitate grauentur. quo circa perpetuæ neceſſitates, ſiue obligationes eiuſmodi Miſſarum perſoluendarum ſuſcipi non poterunt à noſtris quibuſcunque, niſi Pater Generalis, eiuſque Conſultores propter aliquam euidentiſſimam vtilitatem ſecus iudicauerint. explicamus tamen, legata aut bona quæ cum prædictis oneribus relinquentur, conuerti debere in tot cenſus, redditus & bona ſtabilia, vt ſi perpetua obligationis Miſſarum neceſſitas fuerit, fructus etiam redditum perpetuus eſto. qua de re ad primum generale Capitulum plenam rationem referendam volumus; ad quod pertinere debet ea reſtituere quæ diximus. bona quouiſcunque minime videretur expedire huiuſmodi perpetuis oneribus obligari. Quæ vero bona ſtabilia ſiue redditus ob alias Miſſarum neceſſitates & obligationes ad noſtros peruenerint, ea Pater Generalis, eiuſq. Conſultores, applicandi aſſignandique poteſtatem habeant ijs Valetudinarijs noſtrorum aut Nouitiatibus, quorum maiores videbuntur eſſe res familiaris anguſtiæ.

Patres poſſint in Eccleſijs fidelium confeſſiones audire publice ſermocinari, & omnia alia Eccleſiaſtica exercitia in illis exercere.

§. 55. Statuimus præterea, vt Patres qui ſenes ſunt, aut inhabiles ad ſolitum prædicti miniſteria, tā in Hoſpitalib. quam in priuatis ciuium ægrotantium domibus atque carceribus impendenda, necnon Patribus qui ſuam hebdomadam in Hoſpitalibus, & ſui partes officij in agonizantium animabus commendandis expleuerint (iuxta conſtitutiones quas ſuper his miniſterijs edentur) poſſint vacationis ſuæ diebus, de Præfectorum vel aliorum Superiorum facultate, in Eccleſijs fidelium confeſſiones audire, & in illis etiam publice ſermocinarij, (non autem concionari) poſſintque alia deuota Eccleſiaſtica exercitia in ijſdem Eccleſijs exercere. quas tamen exercitationes ad eum finem aſſumi & dirigi volumus, vt vel illis mediis, & inſtrumentis neceſſarijs promptiores inſtructioreſque ad animarum & corporum ægrotantium ſalutem procurandam noſtri reddantur.

Prohibetur diſpenſatio, à miniſterio ſeruiendi infirmis in Noſocomijs.

§. 56. Quam ob rem decernimus, vt Pater Generalis, ſiue quicunque alius Superior, nulla cauſa poſſit cum aliquibus ex noſtris Patribus diſpenſare, vt ſuum diem

vel ſuam hebdomadam in miniſtrando Noſocomiorum infirmis intermittant, vt fidelium etiam quorumcunque benefactorum vel benefactricium confeſſionibus audiendis operam dent. qui ſi confeſſarijs noſtris vti volent, hoc modo contenti erunt. Quod ſi bina hæc pietatis officia ſimul in idem tempus inciderent, ideſt hebdomada vel dies, quo noſtri Patres in Noſocomia mittendi ſunt, & officium in Eccleſijs confeſſionum audiendarum; tunc potius confeſſionum officium, quam Noſocomiorum miniſterium, omittendum eſt.

Nouitij à quibus recipiédi.

§. 57. Nullus ex Superioribus ad habitum noſtræ Religionis admittere poterit vllum Nouitium, niſi facultatem expreſſam à Patri Generali, eiuſque Conſultoribus habuerit.

Prouinciæ à quibus diuidendæ.

§. 58. Quorum etiam intererit diſpertire atque deſcribere Prouincias, Valetudinaria generalia & Nouitiatus, itidem applicare ſeu conuertere & conſtruere, per quos adminiſtratores, & quo pacto ſupradicti Nouitiatuum & Valetudinariorum generalium redditus, aliaque ſiue mobilia ſiue ſtabilia bona, quæ noſtræ Religioni vel dono vel teſtamento relinquenda ſunt, impendi & tractari debeant.

Domuſque & Hoſpitalia à quibus admittenda.

§. 59. Similiter Patris Generalis & Conſultorum erit admittere, ſiue remittere quemuis locum aut domum aut Noſocomijs cuiuslibet habitationem.

Generalis eſt tollere dubitationes in prædictis.

§. 60. Simul illud explicamus & diffinimus, ad prædictos ſpectare declarationem, interpretationem & deciſionem (non autem immutationem) earum rerum, de quibus ſuper prædictis omnibus capitulis vel ſtatutis dubitatio fuerit orta.

Statuta prædicta hic modo Pontifex confirmat.

§. 61. Cum autem huiuſmodi formam ſtatutorum à nobis examinatam ad proſperum regimen, & felicem progreſſum dictæ Congregationis, quem enixe exoptamus, neceſſariam & opportunam fuiſſe & eſſe cognouerimus, nos dictarum litterarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ac Camillum & Blaſium ac Sanctium & Octauianum ac Chromatium prædictos, & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijsque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, Motu ſimili, non ad dictorum Camilli & Blaſij ac Sanctij & Octauiani ac Chromatij aut alicuius eorum deſuper nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula ſtatuta prædicta ſuperius expreſſa, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus & confirmamus. Ac omnes & ſingulos tam iuris quam facti defectus, ſiqui deſuper quomodolibet interuenerint in eiſdem ſupplemus. Itaque ab omnibus & ſingulis dictæ Congregationis religioſis, quouis officio ſeu dignitate fungentibus, vbicunque exiſtentibus, præſentibus & futuris, integre & cum effectu & ad vnguem perpetuo & inuiolabiliter obſeruari mandamus, ac ſub priuationis officij, necnon vocis actiuæ & paſſiuæ, & alijs à Generali & Conſultoribus dictæ Congregationis in contrafacientes eorum libero arbitrio imponendis pœnis, ne quiſquam eorum illis contradicere, aut repugnare vel aduerſari directe ſeu indirecte quouis quæſito colore vel ingenio, aut contra illa ſeu illorum aliquod quoquo modo tractare audeat ſeu præſumat diſtrictius inhibemus, illaque de nouo quatenus opus ſit, eiſdem auctoritate & tenore edimus & facimus.

Conſtitutionē Gregorij XIV. & ſuam circa Nouitiorum receptionē editas & alias ſimiles in partib. contrarijs reuocat.

§. 62. Necnon ſtatuta in litteris ipſius Gregorij prædeceſſoris contenta, & ſuperius expreſſa huiuſmodi, ac quoddam noſtrum circa receptionem Nouitiorū die 13. Martij, Anni Domini Milleſimi quingenteſimi nonageſimi quarti, Pontificatus noſtri Anno Tertio, editū, ac quæuis alia ſtatuta & ordinationes his proximis ſtatutis contraria, ſeu in toto vel parte repugnantia, aut illa immutantia, in perpetuum eiſdem auctoritate & tenore reuocamus & abrogamus, ac reuocata & abrogata eſſe decernimus, & illorum obſeruationem prohibemus.

Sixti V. & Gregorij 14. conſtitutionem ceteris confirmat.

§. 63. Litteris dictorum prædeceſſorum, ac noſtris prædictis alias in ſuo robore permanſuris, quas omnes & ſingulas ſuum omnino effectum alias ſortiri volumus, illisque robur Apoſtolicæ confirmationis adijcimus.

Clauſ. præſ. apponit.

§. 64. Decernentes eaſdem præſentes litteras nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quopiam alio defectu, etiam ex eo quod intereſſe habentes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari, aut ad terminos iuris reduci, ſeu in ius vel controuerſiam reuocari poſſe. ſicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac dictæ Congregationis Superiores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari ac diffiniri debere, necnon irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquā, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 65. Quocirca venerabilibus Fratribus noſtris Oſtien. & Tuſculanen. Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta, Motu pari mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras, ac omnia & ſingula in eis contenta, vbi & quando expedierit, ac quoties pro parte Præfecti & Sociorum dictæ Congregationis fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eisque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præmiſſa omnia obſeruari. Non permittentes Præfectum ac Socios prædictos deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari. Contradictores prędicta auctoritate noſtra appellatione poſtpoſita compeſcendo,

Contrarijs derogat.

§. 66. Non obſtantibus recolendæ memoriæ Bonifacij Papæ Octaui, qua inter alia cauetur expreſſe, ne quis extra ſuas Ciuitatem & Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis vltra vnam dictam à fine ſuæ Diœc. ad iudicium euocetur, ſeu ne Iudices ab eadem Sede deputati, extra Ciuitatem & Diœc. in quibus deputati fuerint contra quoſcunque procedere, aut alij vel alijs vices ſuas committere præſumant, & de duabus dictis in Concilio generali edita, dummodo aliquis auctoritate præſentium vltra tres dictas ad iudicium non trahatur, ac dictorum Sixti & Gregorij prędeceſſorum, ac noſtris litteris & quibuſuis alijs Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excōmunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Tranſumptis credi iubet.

§. 67. Volumus autem quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctionem pœnalē adijcit.

§. 68. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam abſolutionis, approbationis, confirmationis, ſupplicationis, mandatorum, inhibitionis, editionis, facti, reuocationis, abrogationis, decretorum, inhibitionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 9. 29. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, milleſimo ſexcenteſimo, quarto Calendas Ianuarij, Pontificatus noſtri Anno nono.

In

LXXVI.

In cauſis ad Sanctam Inquiſitionem hæreticæ prauitatis ſpectantibus, Iudices & Officiales gratis omnia expediant. Et mandata Vniuerſalis Inquiſitionis Romanę omnino exequantur, eiuſq. litteris quamprimum reſpondeant.

De inſtitutione huius Congregationis Vniuerſalis Inquiſitionis vide ſupra in Pauli iij. conſt. 74 Licet ab. fol. 670. lib. 1. Et de eiuſdem facultatibus habes etiam in conſt. 74 Sixti V. Immenſa. in Congreg. 1. fol. 612. lib. 2.

Huic autem conſtitutioni conſonat bulla 1. Pij V. Sanctiſſimus. fol. 177. lib. 2.

Edita An. D. 1601.

Officiales S. Inquiſitionis gratis omnia expediant.

§. 1. SAnctiſſimus Dominus Noſter volens ac intẽdens prouidere, vt cauſæ & negocia quouis modo ſpectantia ad Sanctam Inquiſitionem cognoſcantur & expediantur omni qua decet integritate, amotis quibuſuis ſordibus, ac pecuniarijs ſolutionibus, ſtatuit & decreuit, vt in poſterum omnes Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac quiuis Eccleſiarum Prælati, ſeu inferiores Ordinarij, eorumque Vicarij & Officiales, in cauſis & negocijs Sancti Officij, pro examine teſtium ſeu principalium reorum, pro ſportulis ſententiarum, pro quouis decreto ſeu actu, ſeu quacunque expeditione, nihilomnino exigant & recipiant, etiam à ſponte dantibus, ſed gratis omnia expediant.

Secretarij & Notarij nihil recipiant de his quæ mittuntur ad Inquiſitionem Romanam.

§. 2. Ac eorum Secretarij, Cancellarij & Notarij pro ſcripturis proceſſuum informatiuorũ, ſeu repetitionis teſtium Fiſci, quas mittunt ad Sanctam & Vniuerſalem Inquiſitionem Romanam, nihil penitus exigant, ſed gratis illas mittant.

Omnes reſpondeant quamprimum litteris Inquiſitionis, reſpondeant, & mandata exequantur.

§. 3. Inſuper mandauit omnibus ſupradictis, eorumq. Vicarijs & Officialibus, vt cum aliquid eis ſignificatur nomine ſupradictæ Inquiſitionis, quamprimum litteris reſcribant, & negocia iniuncta executioni demandẽt.

Hoc decretũ affixum retineatur, & in Archiuijs regiſtretur.

§. 4. Et hoc Decretum, tam ipſi Prælati inuiolabiliter obſeruent, quam ab alijs obſeruari curent, & eius exemplaria in eorum Cancellarijs affixa retineri, vt omnibus innoteſcat, & in Archiuijs regiſtrari faciant, ſub pœna indignationis Sanctiſſimi Domini Noſtri, & alijs arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

Decreta An. Dñi 1601. 5. Ian.

§. 5. In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico, apud Sanctum Petrum, coram Sanctiſſimo D. ac Illuſtriſſimis & Reuerendiſſimis Dominis S.R.E. Cardinalibus, aduerſus hæreticam prauitatem generalibus Inquiſitoribus. Nonis Ianuarij, Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1601. Quintilianus Adrianus Not.

LXXVII.

Canonizatio S. Raymundi Barcinonẽſis, profeſſoris Ordinis Fratrum S. Dominici, eiuſq. relatio in numerum SS. Confeſſorum. Et inſtitutio ſuæ feſtiuitatis pro die 7. menſis Ianuarij.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita anno D. 1601.

Proœmium.

ROmana Catholica Eccleſia, quæ ſupra fundamentum Apoſtolorum, & Prophetarum, ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Ieſu ædificata, diuinitus à Spiritu ſancto regitur, & ineffabili eius æternæ ſapientię prouidentia mirabiliter gubernatur, in eadem vnitate fidei & doctrinæ veritate, quam à Chriſto ſuo ſponſo, & Apoſtolis accepit, perpetua conſenſione perſeuerans, à Deo Patre miſericordiarum continuis gratiæ cæleſtis benedictionibus cumulatur, ac veluti fęcunda mater multiplici ſanctorum prole aucta, eorundem meritis ac virtutibus illuſtratur. Atq. hanc fidei Catholicæ vnitatẽ vnus idemq. ſpiritus per multas gratiarum diuiſiones in corpore Chriſti, cuius nos mẽbra ſumus, antea operatus eſt, & nunc etiam operatur. Et quoſdam quidem poſuit Deus in Eccleſia, primum Apoſtolos, ſecundo Prophetas, tertio Doctores, qui vnum Dominum, vnam fidem, vnum baptiſma prædicarunt, ac veritatem facientes in charitate, creuerunt in illo per omnia, qui eſt caput Chriſtus, ex quo totum corpus compactum & connexum eſt per omnem iuncturam ſubminiſtrationis ſecundum operationem in menſuram vniuſcuiuſque membri. Præcipua vero huius myſtici corporis membra ſunt viri Sancti, quos elegit Deus, & prædeſtinauit in vitam, qui eandem fidem ſemper tenuerunt, & pro eius defenſione legitime certantes adepti ſunt repromiſſiones, & in cælis coronari meruerunt.

Omni tẽpore quo Eccleſia Catholica, Tyrannorum & hæreticorũ perturbationibus poſſa eſt, ſemper ſuſcitauit aliquẽ Sãctum, qui fidẽ propagauit.

§. 1. Huius autem fidei vnitatẽ, in qua vnum corpus in vno ſpiritu efficimur, iam inde ab ipſius Eccleſiæ naſcentis initio ad hæc vſq. tempora, Principes & poteſtates tenebrarum multis hęreſum procellis, ac turbinibus excitatis, labefactare & conuellere tentarunt. ſed diuina Chriſti ſapientia, qua Eccleſiam ſuam ſupra firmam petram fundauit, aduerſus quam portę inferi præualere nunquam poterunt, potenti ſua dextera eam ſemper defendit, & vſq. ad conſummationẽ ſeculi conſeruabit. Atq. in hoc admirabilis Dei prouidentia maxime elucet, quod omnium pene ſeculorum ætatibus, & ijs pręcipue temporibus, quibus religio Catholica Tyrãnorum atrocitate, & hæreticorum perfidia impugnata eſt, inuictos martyres, athletas fortiſſimos, glorioſos confeſſores, & viros ſanctos, magnos in virtute, ac prudentia præditos, aduerſus Tyrannorum ſæuitiam, atque hęreticorum iniquitatem excitarit, qui ſuo ſanguine fidem Chriſtianam decoratam, ac vitæ integritate, doctrinis, virtutibus & miraculis confirmatam lariſſime propagarunt.

Raymundus Barcinonẽſis Ordinis S. Dominici vir sãctus, & virtutibus pluribus ornatus, multos Infideles ad fidẽ reduxit.

§. 2. Ac ſuperioribus quidem ſeculis ex glorioſi Patris Sãcti Dominici familia Beatus Raymundus à Peniafort Barchinonenſis extitit, qui amator veræ ſapientiæ, quæ nunquam marceſcit, ſpretis omnibus mundi diuitijs, diues factus eſt in gratia Dei, quæ data eſt in Chriſto Ieſu in omni verbo & ſcientia, diues in humilitate & virtute, diues in bonis operibus, in quo denique Deus oſtendit abundantes diuitias gratiæ, & gloriæ ſuæ. Nam vocauit eum in partem ſortis Sanctorum, & impleuit agnitione voluntatis ſuæ, in omni ſapientia & intellectu ſpirituali, ita vt plenus Spiritu ſãncto & fide, in medio Regum, & Magnatum ſapientiam loqueretur, non ſapientiam huius ſeculi, neque Principum huius ſeculi, qui deſtruuntur, ſed Dei ſapientiam in myſterio, quæ abſcondita eſt à ſapientibus huius mundi, & reuelata paruulis. nimirum verus Dei miniſter in paupertate, in omni patientia, in orationibus, in laboribus Dei gloriam quærens, ac myſterium fidei in conſcientia pura fidelibus & infidelibus ſumma charitate patefaciens, permultos in cæcitate cordis à via ſalutis aberrantes, verbo veritatis & innocentia vitæ in rectam mandatorum Dei ſemitam traduxit, & aduerſus hæreticorum impetum & audaciam, ſe tanquam murum fortiſſimum & inexpugnabilem oppoſuit.

Gratia curationum & vi ta ſanctitate præfulſit.

§. 3. Inſuper Deus, qui eſt mirabilis in ſanctis ſuis, dedit ei gratiam curationum, ac ſanctitatem eius, in virtute Spiritus ſancti, per ſigna & prodigia, cũ in eius vita, tum poſt obitum ita manifeſtauit, vt eius gloria per ampliſſima Hiſpaniarum Regna permanarit. Hæc enim eſt ſumma Dei benignitas, qua ſanctos ſuos, qui in contemptione honorum, in omni rerum humanarum deſpicientia, & in Cruce Chriſti Domini Noſtri gloriantes in hac vita eius laudem & honorem amplificarunt, nunc eoſdem glorificans, à quibus ipſe honorificatus eſt, veluti quadam viciſſitudine honoris, omnium bonorum felicitate in cælis remunerat, & tribuit eis nomen ſempiternum, quod nunquam interibit. Quamobrem ad eorum virtutes imitandas vehementer incitari debemus, cum huiuſmodi homines auerſos ab honoribus, in tribulationibus, in anguſtijs tantam adeptos eſſe gloriam videamus, vt ſua tenuitate & humilitate, omnium Regum amplitudinem, omnem huius mundi exiſtimationem, & dignitatem longe ſuperarint. Nam diuerſæ ſunt viæ

Dei à vijs hominum, qui in vanis cogitationibus, & curis inanibus occupati loquuntur ſublimia gloriantes. Deus autem ſedes Ducum ſuperborum deſtruxit, & ceſſare fecit memoriam eorum à terra, memoriam vero humilium ſenſu reliquit, & maximis honoribus ampliſſimiſq. monumentis conſecrauit.

Miraculis clarnit quorum aliqua mox recēſentur.

§. 4. Quare Beatum Raymundum merito laudamus, & Deum in eo benedicimus, qui ſingularibus gratiarum donis & ſummis virtutibus eum ornauit. de cuius vitæ morum ſanctimonia, fidei puritate, & admirabilium ſignorum multitudine pauca ſolum ad communem totius Eccleſiæ vtilitatem proponimus, vt omnes intelligāt quibus tandem ille gradibus in cęlum aſcenderit, ac Deo gratias immortales agant, eius nomen in Eccleſia Dei publico hoc noſtro, & Sedis Apoſtolicę decreto, numero Sanctorum fuiſſe adſcriptum.

Oriundus ex Barcinona.

§. 5. Beatus Raymundus Barcinonenſis ex nobili familia de Peniafort originem duxit. Prima in pueritia religionis Chriſtianæ rudimentis imbutus, iam magnum aliquid portendere videbatur, cum eſſet eximia corporis & animi indole, & naturæ quodam inſtinctu ad virtutem & pietatem in dies magis propenderet.

Plures gratis docuit.

§. 6. Adoleſcens humaniores litteras tam auide arripuit, vt exiguo tempore maximos progreſſus fecerit, & eas artes quas plane didicerat, Deo adiuuante, ſumma cum laude plurimos Barcinone gratis docuerit.

Bononiā proficiſcitur, vbi publice docuit, & creatur doctor, ac publice docet canones.

§. 7. Atq. vt è talentis ſibi à Domino concreditis lucrum faceret ampliſſimum, Bononiam, velut ad commune bonarum artium domicilium, & diſciplinarum emporium profectus eſt. vbi tempus ſibi ad negotiationem ſapientiæ datum, non inſumpſit in vania & carnalibus deſiderijs, quibus ætas illa iuuenilis à ſtudio virtutis abripi ſæpe ſolet, ſed pietatis officijs, ac Pontificio, ciuilique iuri toto pectore incubuit, ac tandem Doctoris laurea, cæteriſq. doctrinæ inſignibus decoratus, ſacros Canones publice magna cum hominum admiratione abſq. vllo ſtipendio eſt interpretatus. cui poſtea cum Senatus Bononienſis ob præclaram eius eruditionem honorarium ex ære publico decreuiſſet, ipſe labores ſuos Domino ſanctificans, datæ ſibi à ſenatu pecuniæ, omniſq. rerum quas ſua induſtria comparaſſet, Deo in primis, ac ſuo Parocho Decimas fideliter offerebat.

Creatur canonicus Barcinonenſis.

§. 8. Quo in munere docendi cum aliquot annis egregiam nauaſſet operam, & iam eius eruditionis fama per Italiam increbuiſſet, Berengarius Barcinonenſis Epiſcopus, eius virtutibus ac ſcientia permotus, Roma ſuam ad Eccleſiam rediens Bononiam iter inſtituit. vbi Beatum Raymundum conuenit, ac multis vltro citroque ſermonibus habitis, Berengarius virum admiratus, ac ſecum ipſe reputans eum ingenti Eccleſiæ ſuæ ornamento & vtilitati futurum, vehementer inſtitit, vt ſecum ad Eccleſiam Barcinonēſem, vbi educatus fuerat, reuerteretur, quod tandem magnis ab eo precibus obtinuit. quem etiam aliquando poſt eiuſdem Eccleſiæ Canonicatu, & quadam Prępoſitura addita ornauit. Hoc beneficio, & dignitate auctus, omnibus Canonicis, & vniuerſo illius ciuitatis populo, integritatis ac doctrinæ ſplendore præfulgebat. eratque tanta eius in omni geſtu motuque corporis modeſtia, & totius vitæ conſuetudine ſuauitas, vt omnium ætatum atque ordinum homines in amorem ſui raperet & admirationem. Deiparam Virginem ſingulari pietatis affectu venerabatur, eiusque honorem & cultum pro viribus ſemper auxit.

Annunciationis B. Mariæ feſtū ſolemniter celebrari curat.

§. 9. Nam cum feſtus Annunciationis eiuſdem Virginis dies ea in Eccleſia minus celebris haberetur, ipſe ab Epiſcopo & Capitulo impetrauit, vt duplici ritu ſolemniter perpetuo coleretur, atque ex Præpoſituræ ſuæ redditibus cēſum annuum attribuit Canonicis in diſtributiones erogandum, qui ſacris officijs eo die intereſſent.

Magna fuit apud omnes B. Raymundi auctoritas, & ſanctitatis opinio.

§. 10. Magnam hac ratione apud omnes auctoritatem & ſanctitatis opinionem ſibi conciliarat, totiuſque ciuitatis oculos, animoſque omnium, ac præcipue Prælatorum & Principum in ſe conuerterat, cum inanem mundi gloriam inſtar fœni areſcentis decuſſo flore marceſcentem apud ſe ipſe contemnens, ad ſublimiorem vitæ ſtatum aſpiraret. Venerant tunc in eam vrbem recenter Fratres Ordinis Prædicatorum, qui Apoſtolicum in morem Euangelio Chriſti prædicando populum docebant, & ad cultum Dei, ſtudiumque pietatis incitabant. quorum vſu & conſuetudine primum delectari Beatus Raymundus, deinde etiam ad idem vitæ inſtitutum amplectendum vehementer cœpit inflammari. neque anceps ea difficiliſue cogitatio fuit. Nam inclinatum eius animum, & in via ſalutis ambulantem, ſpecioſi illi pedes euangelizantium pacem, in montem Domini, perfectionis nimirum Euangelicæ apicem, facile deduxerunt.

Ordinē Fratrū Prædicatorū ingreditur, & in eo profeſſionem emiſit.

§. 11. Itaque iam matura ætate annum circiter quintum ſupra quadrageſimum agens, abdicatis honoribus, ſpretiſque omnibus diuitijs, aſſumpſit pennas vt columbæ, atque in requiem Domini euolans, in Ordine Fratrum Prædicatorum ſolemnem profeſſionem emiſit. Quod vt omnibus admirationi fuit, hominem genere nobilem, doctrina præſtantem, affluentem bonis, dignitate & fama celebrem, ſuſcepto religioſæ vitæ inſtituto, ſpontaneam paupertatem opibus, ſuique contemptum honoribus & commodis prætuliſſe, ita eius exemplo complures litterati, ac ſtudijs, doctriniſque deditī nobiles viri eundem Ordinem ſunt amplexi, ac propterea magnum ea religio in dicta ciuitate ſuſcepit incrementum.

Præcipuas religioſorū virtutes amplectitur.

§. 12. Hic iam nouus Chriſti miles, aduerſus humani generis hoſtem fortiter dimicare apud ſe ſtatuens, ac turrim æternæ ſalutis ædificans, vt ſapiens architectus, humilitatis religioſæ, quæ cæterarum eſt parens cuſtoſque virtutum, fundamenta iacere decreuit.

Humilitatis fuit tenaciſſimus.

§. 13. Itaque etſi omnibus eruditione & prudentia antecellebat, hoc tamen ipſo demiſſius ſentire de ſe aliis omnia, ſibi nihil tribuere, ſingulos honore debito proſequi, denique libentius delitēſcere quam in lucem prodire conſueuerat. cuius ille virtutis tenaciſſimus in omni vita fuit. & quoniam obedientia humilitatis vita eſt, ad hanc tuendam atque conſeruandam, exemplo mediatoris, & Saluatoris Domini Noſtri Iesv Christi, qui humiliauit ſemetipſum factus obediens vſque ad mortem, vir iuſtus die ac nocte meditabatur obedientiam, ac ſepulto propriæ voluntatis arbitrio, mortuus huic ſeculo vitam cum Chriſto in Deo abſconderat, ac totus a ſuperiorum nutu pendebat.

Paupertatē toto pectore amplexus eſt.

§. 14. Beatam paupertatem regni cælorum præmio dignam, & Chriſti ore laudatam, toto pectore amplexus eſt, ac eam veluti fraternę pacis fundamentum, munditiam vitæ, curarum huius mundi abdicationem, proximam denique, & quaſi compendiariam ad Deum viam ſtudioſiſſime ſemper coluit, ac ſemetipſum, tanquam aurum igni probatum in camino paupertatis expurgabat.

Caſtitatis amantiſſimus fuit.

§. 15. Caſtitatis, quæ cæleſtis & Angelicus theſaurus eſt, amantiſſimus fuit, ac præcinctus lumbos, & lucernam boni operis in manibus habens, eam in fictili corporis vaſe in ſanctificatione & honore portans, incorruptam & integram vſque ad extremum vitæ diem conſeruauit.

Dei Matrem intemeratā Virg. Mariā aſſidue inuocabat.

§. 16. Et qua erat in Dei Matrem, & intemeratam Virginem Mariam pietate, in cuius fidem & clientelam ſe iamdiu ante contulerat, nullum firmius ad dęmonis vires conterendas, quam eiuſdem Virginis præſidium inueniri poſſe certum exploratumque habens, eius patrocinium aſſidue inuocabat. ac tanta erat eius in oratione feruor & perſeuerantia, vt ex varijs occupationibus ſe ipſe frequenter colligens ſederet ſolitarius, & leuans ſe ſuper ſe diuinæ contemplationi vacaret. in qua cæleſtes plane ſpiritus hauriebat, & de fontibus Saluatoris aquas ſapientiæ ſalutaris accipiens, tanto gratiarum imbre omnes vitæ ſuæ actiones irrigabat, vt flumina aquæ viuæ de ventre eius in aliorum vtilitatem promanarent.

Pauperum & captiuorum præcipue curam gerebat.

§. 17. In pauperes, ac præcipue captiuos dura ſeruitute ab infidelibus detentos propenſiſſimus erat, nullumq. officij genus vnquam prætermiſit, quo eos liberari poſſe exiſtimaret. quorū hoc etiam maiorē curam & ſolicitudinem

dinem gerendam eſſe cenſebat, quo in grauiori periculo Chriſtianæ fidei abiurandæ, & amittendæ ſalutis æternæ verſarentur. Cum itaque eius hortatu Petrus Nolaſcus natione Gallus, cuius confeſſiones beatus Raymundus audiebat, vir opibus florens, & inſigni pietate præditus, ad inopes alendos, & maxime ad captiuos ex Barbarorum vinculis redimendos, ſuas copias & opes cum alacritate ac libenti animo conferret, egregium pij ac liberalis animi officium pro ſua infinita bonitate gratum Deus habuit. Nam proxima nocte inſequente, Beatiſſima Virgo Dei mater eidem Petro, qui ſanctis meditationibus & orationi vacans, cogitabat qua ratione calamitatibus Chriſtianorum in captiuitate degentium ſuccurri poſſet ſerena fronte ſe conſpiciendam dedit, & acceptiſſimum, ſibi, ac vnigenito ſuo filio fore dixit, ſi ſuum in honorem inſtitueretur Ordo religioſorum, quibus cura incumberet captiuos è tyrannide Turcarum liberandi. ac illa ipſa nocte eadem Virgo Sanctiſſima beato Raymundo & Iacobo, primo Aragoniæ Regi apparuit, id ipſum de religioſis admonens.

Ordinis Redemptionis Captiuorum ſtatuta praeſcripſit & primu Magiſt. generalem creauit.

§.18. Quare hi collatis inter ſe conſilijs, & conſentientibus animis, Ordinem B. MARIAE de Miſericordia, ſeu de Mercede Redemptionis Captiuorum fundauerunt, cui beatus Raymundus certas viuendi leges præſcripſit ad illius Ordinis vocationem accommodatiſſimas. quarum approbationem aliquot annis poſt a fel. record. Gregorio Nono prædeceſſore noſtro impetrauit, & dictum Petrum, qui eidem Ordini omnia ſua prompte dederat, primum, etiam Generalem Ordinis Magiſtrum, ſuis ipſe manibus habitu eodem indutum creauit.

Cum Ioanne Cardinali Episcopo Sabinen. in Hiſpaniā proficiſcitur, prędicatq. &c.

§.19. Hæc beatus Raymundus, quę ad vnius Dei gloriam, & proximi vtilitatem geſſerat, etſi occultiſſima eſſe volebat, tamen ardentem illius in egenos charitatem, & vitæ ſanctimoniam iam vbique fama vulgauerat, & ſanctæ eius doctrinæ odorem manifeſtabat in omni loco. Quamobrem bonæ memoriæ Ioannes Cardinalis Epiſcopus Sabinen. eruditionis & pietatis laude clariſſimus, ab eodem Gregorio Nono prædeceſſore noſtro in Hiſpaniam ad crucem aduerſus Saracenos prædicādam, aliaq. Sedis Apoſtolicæ negocia pertractanda Legatus de latere miſſus, multorum ſermonibus ſingularem eius integritatem intelligens, eum ſibi legationis accepit adiutorem. Quo in munere beatus Raymundus tanta cum prudentia, tanta humilitate & charitate verſatus eſt, vt omnibus eſſet bonus odor CHRISTI ad vitam. Nam etſi honeſtiſſimo loco natus eſſet, & iam ætate prouectus, multiſq. virtutibus cumulatus magna apud omnes auctoritate polleret; in hoc tamen longinquo & difficillimo itinere nullis vnquam ab eo precibus obtineri potuit vt equo veheretur, ſed verus CHRISTI diſcipulus calceatus pedes in præparationem Euangelij pacis, & aſſumpto ſpiritus gladio, quod eſt verbum Dei, iter ſuis comitatus ſocijs pedibus faciebat, & Cardinalem quo erat venturus præuertens, quaſi viam ante faciem eius in benedictione præparans, Euangelio CHRISTI prædicando, permultos, adiuuante Domino, ad arctam ſalutis ſemitam, à via lata & ſpatioſa traducebat, & confeſſiones audiendo, à cenſuris & à peccatorum nexibus liberabat. Quodque omnibus mirum fuit, toto illo itinere nihil vnquam de ſolita ciborum abſtinentia, vigilijs, ieiunijs, precationibus, totiuſq. religionis ſeueritate remiſit, ſed obſeruantiſſimus conſtitutionem ſui Ordinis, ne latum quidem vnguem ab illius ſtatutis & legibus diſcedebat. Quare ſuſpiciebant ipſum vniuerſi, colebāt omnes, Ioannes Cardinalis ſummopere diligebat. qui perfunctus legatione ad Vrbem rediens, cum beatum Raymundum vna ſecum adducere decreuiſſet, nunquam id tamen ab eo potuit impetrare:

A Gregorio Nono vocatus Romam venit.

§.20. Sed cum ad eundem Gregorium Nonum prædeceſſorem noſtrum, de rebus legationis referret, tam multa eaque præclara de huius beati viri virtutibus dixit, vt idem Gregorius prædeceſſor illius videndi deſiderio incenſus, eum ad ſe confeſtim euocarit. cuius ille dicto audiens, quanquam religioſæ quietis auidiſſimus, Romam venit.

Capellanus & Pœnitentiarius eſficitur.

§.21. Excepit eum amanter & benigne prędictus Gregorius prædeceſſor, ac breui perſpectis & exploratis eius animi dotibus, ſummiſq. virtutibus, Capellani ſui officio, quod tunc temporis idem erat quod nunc eſt cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum, & Pœnitentiarij dignitate ornauit. ac tanti ſemper fecit, vt non niſi adhibito eius conſilio grauiores cauſas tractaret. quem cum etiam à ſacris ſibi confeſſionibus præfeciſſet, is, qua erat in egenos charitate, pœnitentiæ loco illi iniungebat, vt inopum preces, & iuſtas petitiones ſtatim audiret, eorūq. negocia expediret, & quam citiſſime conficeret. quare ab eodem Gregorio prædeceſſore.

Pater pauperum appellatur, & Decretales in ordinem redigit.

§.22. Pater pauperum eſt appellatus. Decreta Romanorum Pontificum, quo quæque tempore condita erant, diuerſis in Epiſtolis & Concilijs ſparſa, quæ obſcuritatem & incertitudinem inducere videbantur, ad communem omnium, & maxime ſtudentium vtilitatem, in ordinem & compendium redigi iamdiu omnibus fere placuerat, ſed tanto operi vir idoneus quærebatur. Itaq; Gregorius prædeceſſor beatum Raymundum huic muneri aptiſſimum eſſe ratus, id oneris ei impoſuit. quod tandem ipſe ingenti labore trium annorum ſpatio feliciter abſoluit, quemadmodum in ipſo Decretalium prooemio grauiſſimo eiuſdem Gregorij teſtimonio eſt comprobatum. Hiſce lucubrationibus & aſſiduo humilitatis ſtudio, quamdiu Romæ vixit, contra otioſam mentis euagationem, & inanis gloriæ cupiditatem ſe ipſe tuebatur diligentiſſime.

Archiepiſcopatum Tarraconenſem recuſat.

§.23. Quare oblatos etiam honores, & ampliſſimas Eccleſiarum Cathedras omni conatu repudiauit. Nam cum Gregorius Archiepiſcopatum Tarraconenſem ei deferre decreuiſſet, id ille adeo grauiter & moleſte tulit, vt illico febri correptus aliquot dies, ingenti corporis animique dolore torqueretur. Itaque ab huius mundi gloria alieniſſimus omni ope contendit, vt eam à ſe dignitatem auerteret. quod cum per ſe non poſſet, adhibitis multorum precibus, & quorundam Cardinalium auctoritate, eiuſdem Gregorij prædeceſſoris animum ita inflexit, vt illius Eccleſiæ onus in eum transfulerit, quem ei muneri B. Raymundus aptiſſimum eſſe iudicauit.

Barcinonem redit.

§.24. Hac difficultate perfunctus exultabat in Domino, ac veluti ſuo iuri redditus, gratijs Deo peractis, ad ſolitos labores ſeſe conuulit. quorum tandem magnitudine & diuturnitate confectus, in tam grauem morbum incidit, vt illi certam mortem medici denunciarent, niſi patrium ſolum repeteret. Itaque dimiſſo confeſſarij eiuſdem Gregorij prædeceſſoris munere, & obtenta abeundi facultate Barcinonem redijt. atque ita redijt, vt eum animi candorem ab omni ambitionis labe intactum & illæſum, quo imbutus ad Vrbem venerat, in patriam reportarit.

B. Raymundo data fuit gratia ſanitatu, & operatio virtutum.

Barcelo de Faro ſemimortuus B. Raymūdi precibus vitam quo ſupervixit ad cōfitendū peccata obtinuit.

§.25. Vix ab Vrbe receſſerat, cum ſtatim ei diuinitus per ſpiritum data eſt gratia ſanitatum, atque operatio virtutum. Nam cum ad eum Cathaloniæ portum, quem Toſſa vocant, appuliſſet, aduectum ad ſe leui cymba quendam eius loci incolam, Barcelo de Faro nuncupatū, (qui dum in meſſem incumberet, adeo graui & repentino correptus erat morbo, vt ſtatim omnibus orbatus ſenſibus, nullos, neque clamores, neque adhibitos corpori ſtimulos perciperet, ſed humi iacens exanimis, mortuus eſſe crederetur) Beatus vir miſeratus, Deum, qui diues eſt in miſericordia, ardentiſſime eſt deprecatus, vt ei vitam, quæ ſatis eſſet ad confitendum peccata, produceret. tum magna in Deum fide niſus, infirmum proprio compellans nomine rogauit, an vellet peccatorum ſordes ſacra confeſſione diluere. confeſtim ille velut è ſomno excitatus oculos ſuſtulit, receptoq. vocis vſu, id velle ſe, ac vehementer optare dixit. & confeſſione facta, atque exonerata peccatorum conſcientia, perceptaq. abſolutione nihil amplius elocutus ſpiritum Deo reddidit. Id circunſtantes admirati glorificauerunt Deum, quod talem hominibus dediſſet poteſtatem.

Pœnitētiarij munere quo etiam abſens ab Vrbe fungebatur ſpōte ſe abdicauit.

§.26. Atque vbi Barcinonem appulit, cōfirmatis paulum viribus, ſtatim ad res diuinas & cæleſtes contemplādas animum adiecit. Eius vero Barcinonem aduentus, ſimulatq. per Hiſpaniam innotuit, ingens hominum concurſus ad eum fieri cœptus eſt, partim viſendi gratia, partim conſulendi (nam Pœnitentiarij poteſtatem conceſſu eiuſdem Gregorij, etiam ab Vrbe abſens exercebat)

quos omnes conſolabatur in Domino, & ſpiritualibus monitis mirifice recreabat. eius enim ſcientia, quaſi inũdatio in omnibus abundabat, & conſilium eius, ſicut fons vitæ ſalutem animæ plurimis afferebat. Hac autem Pœnitentiarij poteſtate, quo liberius Deo ſibique vacaret, ſponte ſe abdicauit, quanquam eius etiam abſentis opera idem Gregorius prædeceſſor, cæterique Romani Pontifices, qui eum ſecuti ſunt prædeceſſores item noſtri vtebantur, vt ex ipſorum litteris facile conſtat, quibus ei grauiſſima negocia committebant. Conſcripſit etiam ſummam caſuum conſcientiæ, qui ſolent in foro pœnitẽtiæ frequenter occurrere, magnæ doctrinæ, atque auctoritatis, & tam confeſſarijs quam confitentibus valde vtilem & neceſſariam.

Magiſter generalis Ordinis Prædicatorũ abſens Bononiæ declaratur.

§.27 Dum ſacris & ſuauibus hiſce ſtudiis, & iuuandi proximi occupationibus diſtinetur, anno humanæ ſalutis milleſimo ducenteſimo trigeſimo octauo, Iordanus eiuſdem Ordinis ſecundus Generalis magiſter, ea hac vita exceſſit. Quare nouo Generali magiſtro deligendo Capitulum generale Bononiæ eſt congregatum. vbi cum diſſidentibus ſententiis, non ſatis Patribus inter ſe conueniret, ad Sancti DOMINICI corpus preces indictæ ſunt atque inde ad ſuffragia ventum. quibus omnibus, nullo penitus refragante, beatus Raymundus abſens, Generalis magiſter eſt declaratus. cuius ille rei nuncio perculſus, atque animo perturbatus, primum repugnare vehementer cœpit; ſed prouectioribus ætate ac ſapientia Patribus Bononia Barcinonem aduentantibus, qui eam omnium & Dei voluntatem eſſe confirmarunt, ægre tandem acquieuit, ac magiſtratum iniit. Itaque aliorum precibus, & auctoritate victus, animum ad regendam eam familiam adiecit.

Biennio elapſo Magiſtratu ſponte ſe abdicauit.

§.28. Quam cum integro biennio ſanctiſſime, & magna cum laude adminiſtraſſet, facto, ipſo poſtulante ſuperiore anno, ex communi Patrum ſententia decreto, vt liceret Magiſtro generali officium magiſterij renunciare, proximo inſequente Capitulo Bononiæ item habito affectam ætatem, infirmamq. valetudinem incuſans, priſtinæ nimirum quietis, vitæq. priuatæ auidiſſimus, Magiſtratu mœrentibus omnibus ſponte ſe abdicauit. quo veluti onere depoſito, lætus & alacer ad conſuetas pietatis exercitationes, & proximi ad virtutem incitandi ſtudium ſe quamdiligentiſſime retulit. ac nihil vnquam antiquius habuit, quam vt religionem Catholicam longe lateque propagaret, & pro viribus ab hæreſum labe vindicaret.

Iacobo I. Regi Arag. vt officium Inquiſitionis in ſuis regnis inſtitueret, ſuaſit.

§.29. Quamobrem claræ memoriæ Iacobo Regi Aragoniæ eius nominis primo in primis ſuaſit, vt ſacrum Inquiſitionis officium ſuis in Regnis inſtitueret, ad hæreſim videlicet, quæ tunc ex nefaria Valdenſium ſecta recenter ea orta erat, omneſq. alias procul à finibus eius Regni arcendas. atque hanc ob cauſam Concilio Prouinciali Tarraconæ aduerſus eoſdem ſectarios habito, iuſſu ipſius Iacobi Regis interfuit.

Vt Saracenis Euangelium Chriſti prędicaretur eidẽ Iacobo Regi auctor fuit. Vna cũ eodẽ Iacobo Rege ad maiorem Inſulã ex Balearibus proficiſcitur.

§.30. Sub idem vero tempus Saraceni, qui nobiliſſimas Hiſpaniæ ciuitates, & finitimas inſulas impia ſui generis ſtirpe multo antè infecerant, armata manu vehementer etiam infeſtabant, quibus vt in ſuis Regnis Euangelium CHRISTI prædicaretur, eidem Iacobo Regi auctor fuit. Hunc etiam ad maiorem inſulam ea Balearibus proficiſcentem, eius rogatu comitatus eſt, tum vt ei à ſacris confeſſionibus eſſet, tum etiam vt verbo Dei prædicando, fideiq. Catholicæ myſteriis explicãdis, Hebræos & Agarenos, qui ibidem magno numero erant, ad Chriſtianam religionem adduceret. vbi cum idem Iacobus Rex veſano amore captus, cuiuſdam fœminæ conſuetudine vteretur, beatus Raymundus, qua erat dicendi libertate ac prudentia, illum blando primum ſermone ab ea conatus eſt reuocare. verum vbi ſe nihil proficere animaduertit, tum orare, proq. ſua in Deum fide precibus omnibus cœpit obteſtari, ne ob exiguam corporis voluptatem male ſe ipſum perderet. ſed neque preces quidquam profuere.

Miraculum tranſfretationis B. Raymundi. Expanſo ſuper aquis pallio centum ſexaginta milliaria ſex horis confecit. Barcinonem appulit.

§.31. Hic tum beatus Raymundus animi dubius, et incertus quo ſe verteret, conſulto tandem precibus diuino numine, ſtatuit nihil grauius ſibi faciendum, quam vt ex inſula diſcederet, ne libidinem eiuſdem Iacobi Regis, quam ferre amplius non poterat, probare ſua præſentia videretur. Itaque eum adijt, ſerioq. ac ſeuere admonitum ſuæ voluntatis certiorem fecit. Iacobus vero Rex eius apud ſe retinendi cupidus, nautas omnes præmoneri iuſſit, atque capitali edicto prohiberi, ne vllus eum traijceret. Interim ignarus huiuſce conſilij beatus Raymundus in portum porrexit. vbi ab omnibus nauiculatoribus communi conſenſu reiectus, cognita Iacobi Regis voluntate, in portum Sollar profectus eſt, itineris ſui comiti hoc vnum firmiſſime aſſeuerans ibi æternum Regem ſibi non defuturum. at cum neque in eo portu nautis admitteretur, id ſecum ipſe demiratus, hoc magna fide pronunciauit, Regem quidem mortalem ita ſtatuiſſe, ſed Regem æternum aliter prouiſurum. Itaque omnibus in littore ſalutatis, per quaſdam rupes, & prærupta ſaxa in mare porrecta aliquantulum progreſſus in mare deſcendit, ac ſocium allocutus, videbis, inquit, quemadmodum Deus optimam nauem prouidebit. Quare fiduciæ plenus, expanſo ſuper aquis pallio, reductaq. eius ora inſtar veli ad baculum, quo tanquam malo vteretur, Dei opem inuocans, ac ſigno Crucis ſe muniens, relicto in inſula ſuo, modicæ fidei ac dubitante ſocio, mari ſe cõmiſit, ac leni proſperoq. inſtante vento, perambulans ſemitas maris, ac benedicens Deum, qui dominatur poteſtati eius, centum ſexaginta milliaria ſex horis confecit, omnibusq. circum littora inſolitum nauigandi genus admirantibus, Barcinonem appulit. vbi reſumpto pallio, quod ne quidem aqua perfuſum erat, ad Monaſterium ſui Ordinis ſub meridiem ſe contulit. quodq. non minus admirandum eſt, ianuis clauſis illud ingreſſus, populi acclamationes euitans, ad gratias Deo peragendas in templum ſeceſſit. cuius rei fama totam Vrbem, fineſq. illius breui peruaſit. Auxit etiam huius miraculi magnitudinem eiuſdem Iacobi Regis emendatio ſubſecuta. extant autem vſque in hunc diem veſtigia turris & capellæ eo in loco, ex quo in mare deſcenderat, extructæ, atq; ipſum etiam pallium, vt continuata apud eos populos traditione receptum eſt, cuius contactu multi à varijs corporis infirmitatibus quotidie liberantur.

Seminariũ in quo ſui Ordinis Religioſi Hebraico & Arabico ſermone erudirentur inſtituit, & Neophytorum curã ſuſcepit.

§.32. In procuranda Hebræorum & Saracenorum ſalute magno charitatis ardore ſemper incenſus fuit, omnemque operam dedit ad eos fidei Chriſtianæ documẽtis excolendos, ac pro viribus adiuuandos. quod vt ei facilius eſſet, Seminarium, in quo nonnulli ſui Ordinis religioſi, Hebraico & Arabico ſermone erudirentur, Caſtellæ, & Aragoniæ Regum impenſis inſtituit. quod opus toti Hiſpaniæ ornamento, atque infidelibus adiumẽto fuiſſe ex eo ſatis conſtat, quod illius ope atque auxilio, ingẽs eorum multitudo Chriſtianam religionem amplexa ſit. Neophytos non minori charitate doctrinæ Chriſtianæ præceptionibus imbuebat. atque tam aſſiduus erat in illis inſtituendis, vt eorum parens eſſe videretur. & ne alimenta ijs ad vitam neceſſaria deeſſent, vndique eleemoſynas corrogabat.

Beneficus erat in omnes.

§.33. De rebus dubijs ſæpe conſultus, ſingulari prudentia, ac diuina plane ſapientia omnibus reſpondebat. atque inter cætera beneficia quæ accepit, hoc præcipue donum à Deo eſt conſecutus, vt eos quibus cum ageret, mira conſuetudinis ſuæ dulcedine ac voluptate perfunderet.

Orãdi, cõtemplandiq. ſummã adeptus eſt facultatẽ.

§.34. Orandi, contemplandiq. ſummam diuturno vſu adeptus eſt facultatem. nam etſi varijs, grauibusque negocijs diſtineretur; tamen vbi ſe ad orationem compoſuerat, tanta ſubito diuini ſpiritus ſuauitate rapiebatur, vt omnium rerum mortalium cura cautus eſſe videretur. ac ſæpe intempeſta nocte clam obſeruatus eſt in ſecretiori templi receſſu, tam crebra altaq. ſuſpiria inter orandum edere, vt audientes ad lacrymas commoueret. In diuinis officiis erat aſſiduus, atque incredibilem pſallendo capiebat voluptatem.

Magna eius fuit in ſacrificando animi puritas, & deuotionis feruor.

§.35. Sacroſanctum Miſſæ ſacrificium fere quotidie celebrabat. quanta vero eſſet eius in ſacrificando animi puritas, ac deuotionis feruor, vel ex eo facile æſtimari poteſt, quod aſtantes ex eius ſolo aſpectu ad orationem incitarentur, ac petita à Deo patre miſericordiarum beneficia eius precibus impetrarent.

Fr. Martinus eiuſdem Ordinis obtr...

§.36. Nam Frater Martinus eiuſdem Ordinis Conuerſus, cum antequam ſuaui ſe CHRISTI iugo ſubijceret,

Vt ex manibus B. Raymũdi celebrãtis & ſacram hoſtiam populo oſtendentis, Chriſtum Dominũ ſub pueri ſpecie vidit, & ab omni concupiſcẽtia carnis preſeruatus fuit.

rat, voluptatibus carnis liberius indulſiſſet, ac tunc earum rerum quibus ante aſſueuerat, recordatione, ſuique corporis illecebris, queſi quibuſdam ſtimulis agitatus, mirum in modum vexaretur, omnem huius tentationis propulſandę ſpem in beati Raymundi meritis collocauit. Igitur eius ſacrificijs ſæpe intereſſe, ac ſummis precibus à Deo flagitare cœpit, vt tanto ſuo malo remediũ aliquod afferret. quod dum perſeueranter peteret, quodam die ex manibus beati Raymundi celebrantis, ac ſacram hoſtiam populo oſtendentis, CHRISTVS Dominus ſub auguſtiſſima pueri ſpecie clariſſima luce radiantis ſpectandum ei ſe præbuit. quo viſo tanto eſt repente gaudio delibutus, vt ex eo tempore ad extremum vſque diem, diuina gratia & bonitate, ab omni concupiſcentiæ carnis commotione fuerit præſeruatus.

Magno familiaritate viſus eſt cum Angelo.

§. 37. Cum cœleſtis militiæ Angelo tanta inerat ei familiaritas & amicitia, quę maximum eſt puritatis & ſanctimoniæ argumentum, vt ab eo frequenter ad orãdum, à ſomno excitatus inuitaretur.

Totã hebdomadã excepto die Dominico ieiunabat.

§. 38. Cibi potuſq. parciſſimus fuit, totam enim hebdomadam, excepto die Dominico, ieiunabat.

Lenitate & charitate claruit.

§. 39. Nullum vnquam in eo contumaciæ vel arrogãtiæ veſtigium animaduerti potuit, quinimmo lenitate ac patiẽtię fuit maxima, & in Deum tanta charitate, vt eius amore omnia arbitratus ſit vt ſtercora, ex qua etiã egregię illa in proximos charitas redundabat.

Charitate & omnib. virtutibus cumulatur.

§. 40. Omnibus demum virtutibus cumulatiſſimus, deuexa iam ætate, in perpetua quadam erat animi vigilia, expectans Dominum vt ad cœleſtes nuptias ab eo vocaretur.

Annos fere centũ natus Barcinone obdormiuit I Domino anno 1275.

§. 41. Igitur annos fere centum natus cupiens diſſolui & eſſe cum CHRISTO, in lethalem morbum incidit, atque Sacramentis omnibus rite munitus, orantibus ad lectulum fratribus, deficiente ſenſim omni vitæ ſenſu, ipſo die Epiphaniæ Barcinonæ obdormiuit in Domino, ſalutis humanæ, anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quinto.

Alphõſus Caſtellæ, & Iacobus Arag. Reges eius exequias ſua præſentia cohoneſtarunt.

§. 42. Vulgata eius morte, ingens hominum concurſus ad Monaſterium videndi cauſa repente factus eſt, ac tanta fuit eius ſanctitatis apud omnes opinio, vt multi Epiſcopi, complures Prælati, ac nobiles viri, clerus etiam & populus Barcinonenſis vniuerſus, funus eius ſumma doloris ſignificatione ſunt proſecuti. Communem vero illam eius ſanctitatis famam, auctoritate ſua magnopere auxerunt Alphonſus Caſtellę, & Iacobus Aragoniæ Reges, qui ad eius exequias ſua præſentia cohoneſtandas, comitantibus filijs, ac domeſticis omnibus, ſumma cum veneratione & fama ſanctitatis beati huius viri conuenerunt. Itaque corpus eius magno totius Ciuitatis luctu ac Principum virorum dolore honorifice humatum eſt, quod paucis annis poſt in ſepulchrum marmoreum tranſlatum fuit.

Miracula Deus edidit poſt B. Raymũdi obitum.

§. 43. Barcinonenſis populus beato Reymundo vita functo, quaſi totius patriæ lumine extincto, mœrore afflictus grauiter angebatur, atque ob recentem virtutum eius, et beneficiorum memoriam, eo carere omnibus acerbiſſimum erat. ſed pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, qui ſecundum multitudinem dolorum conſolationibus ſuis timentium ſe corda lætificat, beati Raymundi meritis beneficia in omnes conferendo plebem ſuam mirifice recreauit. Nam fideliſſimi huius ſerui integritatem & ſanctimoniam, multis quidem in vita miraculis claram, pluribus ſignis poſt obitum ingentium mirum ſtatim comprobauit. Atque vt omnes etiam intelligerent quam Deo placita eſſet anima eius, eo ipſo tempore quo ex hac vita migrauit ad Dominum, inſigni miraculo eſt declaratum.

Guillelmus de Villaragut precibus B. Raymundi perfecte eſt mũdatus a lepra.

§. 44. Erat in ea Ciuitate Guillelmus de Villaragut, qui inueterata corporis lepra grauiter laborabat. neque eum fœditas morbi, dolorisue acerbitas in publicum prodire, ſolitaſq. exercitationes & negocia obire patiebatur. Medici adhibitis fruſtra medicamentis omnibus, deploratæ ac animum deſpondebant; ipſe vero, Deo ita diſponente, qui Sanctum ſuum clarificaturus erat, in ædes quaſdam Monaſterio Ordinis Prædicatorum vicinas, ea ipſa nocte qua beatus Raymundus exceſſit è vita, diuerterat. vbi cum grauiſſimo elephantiæ dolore torqueretur, à pio quodam viro, Bernardo de Molendinis nuncupato, Canonico Barcinonenſi admonitus eſt, vt beati Raymũdi, qui eo tempore dormierat in Domino, meritis ſe commendaret. quod ille recuperandæ valetudinis cupidiſſimus, ſimulatq. diligenter præſtitit, confeſtim omnis lepra ex eius membris collapſa eſt, ac ſanum corpus reliquit. in cuius rei ſignum, & accepti beneficij memoriam idem Guillelmus monumento ſuſpenſo in templo, rem omnibus teſtatam eſſe voluit, & poſteritatis memoriæ commendauit.

Margarita Ioãnis Phyſici filia mortua vitæ reſtituitur.

§. 45. Illud vero maximum eſt eius ſanctitatis argumentum, quod mortuos etiam ad vitam reuocarit. Nam quædam puella Margarita nomine, Ioannis Phyſici filia, quatuor aut circiter annos nata, diuturna febri, continuiſq. aluj fluxionibus exhauſta diem obierat extremum, eamque vere mortuam eſſe pallor ipſe vultus, contractæ nares, oculi extincti, horridi dentes, cæteraq. indicia confirmabant, quin & idem Ioannes pater medicæ artis peritiſſimus, aſſeruit omnia mortis, nulla vitæ veſtigia in eius corpore extitiſſe. honeſta interim mulier Romea eiuſdem Margaritæ mater, quæ paulo ante ad beati Raymundi ſepulcrum acceſſerat, & auxilium ab eo, filiæq. valetudinem precabatur, vbi de morte filiæ certior à Ioanne eius marito facta eſt, ab eodem ſæpius domum reuocata fuit. quo illa nuncio perculſa tanto filiæ recuperandæ deſiderio inflammata eſt, vt neque inde ſe abituram, neque domum reuerſuram affirmaret, niſi beati huius viri meritis & interceſſione Margarita eius filia vitæ reſtitueretur. Itaque lacrymis ac lamentis omnia miſcere, & ardentius orationi inſtare, atque à Deo, per beati viri merita ſummis precibus flagitare cœpit, vt filiam vitæ, ſibique redderet. cuius perſeuerentem firmiſſima fide orationem reſpexit Deus, nec ſpreuit deprecationes eius. Nam ſub occaſum Solis Margarita filia, paulo poſt meridiem defuncta, non modo vitæ ſed etiam integræ valetudini eſt penitus reſtituta. quæ poſtridie in templum pedes adijt ad gratias pro tanto beneficio agendas, & decem & quatuor annos ſuperuixit.

Romea Michaelis de Sala vxor partu feliciter edito acerbiſſimis parturiẽdi doloribus liberatur.

§. 46. Altera item honeſtæ conditionis femina, Romea appellata, Michaelis, videlicet de Sala hominis pij vxor, beati Raymundi opem experta eſt. nam cum maturo iam fœtu acerbiſſimis pariendi doloribus premeretur, ac infantis caput enixa, reliquo intus recluſo corpore, tribus integris diebus ac noctibus grauiſſimo cruciatu torqueretur, nihil propius factum eſt, quam ex hac vita decederet. nam ob languentis ſtomachi faſtidium, cibos omnes, hauſtuſq. reſpuebat, atque à ſenſibus alienata, vociſque vſu priuata iacebat exanimis, quo tam præſenti vxoris ſuæ periculo prædictus Michael vehementer animo conſternatus, ad templum illico excurrit, beati Raymundi opem, ſubſidiumque implorans. qui ſimul ac domum redijt, Romea feliciſſime partum edidit, atque omni dolore eſt liberata.

Iuuenis quidã æger integræ valetudini eſt reſtitutus.

§. 47. Præterea iuuenis quidam continuos viginti dies acutiſſima febri agitatus, viribuſque exhauſtus in ſuperiorem ædium partem à ſuis delatus fuerat, vt aura puriore frueretur, animumque relaxaret. quo ex loco deorſum in lapides & ſexa corruens, ita conuulſus fractuſque membris fuit, vt immotus humi proſtratus ab omnibus mortuus eſſe putaretur. Eo, vt fit, cum multi videndi & iuuandi cauſa accurriſſent, aſtantium quidam pulueres ex beati Raymundi ſepulcro deſumptos, quos religioſe ac pie ſecum geſtabat, in iacentis ac moribundi os iniecit, colloq. appendit, atque æger ille continuo valetudini eſt integræ reſtitutus. Et illa quidem, aliaque quam plurima multo ante tempore contigerunt, hęc vero recentiora ſunt.

Michael peſte correptus omni morbo liberatus.

§. 48. Anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, dum peſtilentia Barcinone graſſaretur, atque ingenti hominum clade inualeſceret, quidam probus vir, Michael Amat appellatus, peſte mortifera correptus, ac deſperata valetudine à medicis deſtitutus, Sacramentorum atque extremæ vnctionis ſuſceptione ad mortem ſe comparabat. ſenſim vero per omnia corporis membra ſerpente morbo, in eas redactus erat anguſtias, vt præcluſis faucibus loqui amplius non poſſet. Quare intimo cordis & animi affectu beatum Raymũdum eſt deprecatus,

vt eam à ſe infirmitatem depelli precibus ſuis impetraret. qua in oratione beatum Raymundum ſibi videre viſus eſt, atque extenſa manu ſe contingere. quo ex facto ita omni rapente morbo leuatus eſt, vt eodem ipſo die conualuerit.

Anna Beneta ſanguinis profluuio laborans puluere ex B. Raymũdi ſepulchro adhibito vitæ diſcrimen euitauit.

§. 49. Hoc aliquanto recentius eſt. Nam anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, pia quædam mulier Anna Beneta vocata, Barcinone honeſtis parentibus orta, ipſo Epiphaniæ feſto copioſo ſanguinis profluuio in ſummum vitæ periculum adducta erat, neque adhibita medicorum remedia ſanguinem vllo modo ſiſtere poterant, neque ipſa in proximum diem victuram putabatur. Quare eorundem hortatu cum Sanctiſſimæ Euchariſtiæ, atque extremæ vnctionis Sacramenta, pie, & deuote ſumpſiſſet, mortem expectabat. Interim in beati Raymundi præſidium toto animo confugit, ac pulueres ex eius ſepulcro ad ſe deferri, atque in cyatho miſceri ſibi iuſſit, quibus epotis melius ſe habere cœpit, & abſque vllo prorſus alio pharmaco vitæ diſcrimen euitauit.

Ex eius ſepulchro terra, quæ tenuis enaſcitur, qua infirmitates curantur.

§. 50. Illud vero perpetui cuiuſdam miraculi vim obtinet, quod ex primo eius ſepulcro terra quædã tenuis, ſeu puluis ſaluberrimus enaſcitur, qui licet magna in copia inde exportetur, nunquam tamen deficit, ac multæ magnæq. corporis infirmitates eo curantur.

Ludouicus Dorates ſenſum recuperauit.

§. 51. Anno eodem milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, cum Iudices conſtituti ad explorãdas beati huius viri reliquias, arcam vbi erant reconditæ, aperuiſſent, tantus illico odor ex eius corpore, qui viuens in odorem ſuauitatis Deo ſe coniecerat, exhalauit, vt multi qui eo confluxerant, nihil eo percipi poſſe iucundius affirmarent. quinimmo egregius vir Ludouicus de Claramunt, ex graui morbo ſenſu odoratus à ſexdecim annis orbatus, cum in ea hominum multitudine videndi deſiderio incitatus propius acceſſiſſet, tum etiam odorem ſuauiſſimum ſenſit, quo repente ita recreatus eſt, vt lacrymas præ gaudio continere, nec vllam vocem emittere vllo modo poſſet, verum tacitus apud ſe cogitans dubitabat, num iſtius ſolummodo odoris olfactum recuperaſſet, an etiam rerum aliarum. ſed domum reuerſus vbi ſe varios odores percipere animaduertit, miraculum ſubito euulgauit.

Ex eius ſepulchro mirus ſuauis odor afflatur.

§. 52. Neque vero hæc odoris fragrantia eo ſolum tempore ex eius corpore emanauit, ſed ex aperto quodam eius ſepulcri meatu idem ſuauis odor quandoque afflatur, qui ab iis ſentitur, quos diuina bonitas eo munere dignatur.

Reges, Epiſcopi, & populi Aragon. à Rom. Pont. ſæpe eius petierunt canonizationem.

§. 53. His, pluribusq. aliis miraculis, quæ referre longum eſſet, corda Regum inclinata, plurimique eccleſiarum Antiſtites, & Prælati populiq. integri Regni Aragoniæ diuinitus excitati, vna voce & conſenſu à multis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris frequenter petierunt, vt beatus Raymundus in Sanctorum numerum referretur.

Archiepiſc. Tarraconen. Epiſc. & Abbat. in Conc. Prouinc. Tarrac. congregati idem à Nicolao III. petierunt.

§. 54. Et quidem quarto ab eius obitu anno, ſalutis videlicet humanæ milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono, Archiepiſcopus Tarraconenſis, ac decem Epiſcopi Regni Aragoniæ, multique Abbates in Concilio Prouinciali Tarraconæ congregati, litteras ad fel. recordat. Nicolaum Papam Tertium prædeceſſorem noſtrum dederunt, quibus ſingularem eius in Deum charitatem, vitæque innocentiam coram Deo & hominibus teſtificati, vt eum præuia virtutum ac miraculorum eius inſpectione, Sanctorum numero aſcribere vellet, humiliter ſupplicarunt.

Præfecti Ciuit. Regni Aragon. & Principatus Cathaloniæ, Ciuitas Barcinonen. & Fratres Ord. Prædicat. idem à Bonifacio 8. poſtularunt.

§. 55. Cum autem ipſe Nicolaus Tertius prædeceſſor è vita migraſſet, Præfecti Ciuitatum Regni Aragoniæ & Principatus Cathaloniæ, totaque Ciuitas Barcinonen. quin & Priores, cæterique Fratres Ordinis Prædicatorũ, qui eas Prouincias incolebant, idem à fel. recordat. Bonifacio Octauo etiam prædeceſſore noſtro enixe flagitarunt.

Conc. prouinciale Tarraconen. à Ioãne XXII. &

§. 56. Verum ipſo Bonifacio prædeceſſore ab humanis etiam erepto, Concilium Prouinciale Tarraconæ denuo conuocatum, apud ſanctæ memoriæ Ioannem Vigeſimumſecundum prædeceſſorem etiam noſtrum priorẽ petitionẽ renouauit; quo tempore Frater Arnaldus Burguetus Ordinis Prædicatorum, Inquiſitor ac Procurator à Capitulo generali ad hanc cauſam proſequendam inſtitutus, multos teſtes ſuper miraculis, quæ de hoc beato viro vulgabantur, examinari curauit. Sed cum per dicti Ioannis prædeceſſoris obitum res tranſigi non potuiſſet, clar. mem. Petrus Aragoniæ Rex datis ad fel. recor. Clementem Sextum ſimiliter prædeceſſorem noſtrum litteris, vehementer inſtitit, vt beatus hic vir humanis laudibus extolleretur in terris, quem diuinæ prouidentiæ ſublimitas, quemadmodum in eius litteris habebatur, honorare voluerat in excelſis.

Petrus Aragoniæ Rex à Clemente VI. id petierunt.

Paulus 3. conceſſit in Eccleſiis Ord. Præd. Regni Aragon. ſolemne officium celebrari poſſe.

§. 57. Cum vero huius rei tanta ſit grauitas & magnitudo, vt exiguo tempore perfici non potuerit, omnis huius cauſæ tractatio vſque ad tempora ſanctæ memoriæ Pauli Tertii ſimiliter prædeceſſoris noſtri fuit intermiſſa, qui tandem precibus bon. mem. Fratris Ioannis à Toleto tituli Sancti Sixti Cardinalis Burgen. nuncupati inclinatus conceſſit, vt in omnibus Monaſteriis & Eccleſiis, Ordinis Prędicatorum in Regno Aragoniæ exiſtentibus ſolemne officium de beato Raymundo celebrari poſſet.

Philippus II. Hiſpan. Rex ſupplicauit, vt hanc cauſam Papa vellet abſoluere.

§. 58. Interiecto autem diuturni temporis interuallo, cum Deus, qui eſt gloria virtutis Sanctorum, beati Raymundi meritis, & interceſſione plurima in dies beneficia toti Hiſpaniæ largiretur, claræ etiam memoriæ Philippus Secundus Hiſpaniarum Rex Catholicus, per litteras & per dilectum filium nobilem virum Antonium de Corduba & Cardona, Sueſſæ Ducem ſuum, apud nos Sedem Apoſtolicam Oratorem ſupplicauit, vt huic cauſæ ſub tot Romanis Pontificibus inchoatæ ipſi vellemus finem imponere. quo ſane pio Regis ſtudio vehementer ſumus recreati.

Ut ipſa à Card. Congreg. ſacror. rituum ſtringeretur, vt ſcilicet omnia diligenter examinarent.

§. 59. Nam cum ab ipſo Pontificatus noſtri principio nihil magis quam Dei gloriam & Catholicæ religionis exaltationem ſpectauerimus, gaudebamus in Domino, cum vtramque hiſce Regiis ſupplicationibus promoueri cerneremus. itaque vt religioſo eius deſiderio ſatisfaceremus, Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Congregationis ſacrorum rituum iniunximus, vt acta omnia quæ prius hac in re cõfecta erant, diligenter inſpicerent & examinarent. Hi autem fuere ex triplici ordine aſſumpti, Venerabiles Fratres Epiſcopi Alphonſus Oſtien. Geſualdus, Inicus Aualos Portuen. de Aragona, Gabriel Sabinen. Paleottus, & dilecti filii noſtri Alexander Sanctæ Mariae Tranſtyberim Medices, Franciſcus Sancti Petri ad Vincula de Gioioſa, Auguſtinus Sancti Marci Veronen. Dominicus Sancti Chryſogoni Pinelius, Franciſcus Maria Sãctæ Mariae in Ara cœli de Monte, Aſcanius Sanctæ Pudentianæ titulorum presbyteri Columna, Odoardus Sancti Euſtachii Farneſius, Antonius Sanctorum Quatuor Coronatorum Facchenettus diaconi nuncupati Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales.

Frater Michael Llot procurator huic cauſæ conſtitutus ſcripturas quaſdam ad hanc cauſã ſpectantes produxit.

§. 60. Coram quibus rite congregatis, cum dilectus filius Michael Llot, Sacræ Theologiæ Doctor Frater eiuſdem Ordinis Prædicatorum profeſſus, ac Procurator legitime huic in cauſa cõſtitutus, pro ſuo munere, in quod per ſex annos continuos diligẽter incubuit, quaſdam ſcripturas ad hanc ipſam cauſam ſpectantes produxiſſet; quia tamen multæ probationes addi poterant, litteræ ad Archiepiſcopum Tarraconenſem, atque ad Barcinonen. & Vicen. Epiſcopos cum opportuna facultate miſſæ ſunt, vt alias omnes ſcripturas & probationes annis ſuperioribus hoc in negocio factas Barcinone extraherent, & ea denique agerent quæ ad hanc cauſam requiri videbantur, omniaque ad nos tranſmitterẽt. quę cum eſſent omni iure confecta, ſummaq. auctoritate firmata, & debita cum diligentia & fide tranſmiſſa.

§. 61. Nos tribus viris, doctrina & integritate præſtantibus, ac viris peritiſſimis; Seraphino videlicet Oliuario Razaulio Decano, Petro Franciſco Gipſio, & Franciſco Peniæ cauſarum Palatii noſtri Auditoribus commiſimus vt ea ſummo ſtudio, quantaque poſſent diligentia legerent, ea perpenderent, ac totius cauſæ merita exactiſſime ponderarent: Quo in munere cum ſedulo & accurate verſarentur, Philippus Secundus Hiſpaniarum Rex Catholicus, cuius memoria in benedictione ſit, magno in primis noſtro, & totius Orbis Chriſtiani dolore ac detrimen-

trimento viam vniuerſæ terræ ingreſſus eſt.

Philippus iij. Hiſp. Rex Cathol à primo ſui exordio huic Pōtifici ſupplicauit, vt in hac cauſa progredi vellet.

§.62. Quare chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Tertius Hiſpaniarum, item Rex Catholicus eius filius non modo regnorum, verumetiam paternarum virtutum hæres, ſtatim à primo regni ſui exordio, vt ſe, ſuaq. omnia in beati Raymundi præſidium, ac patrocinium conferret, litteris, & per eundem Antonium Sueſſæ Ducem oratorem item ſuum nobis ſupplicauit, vt in hac cauſa progredi vellemus. Idcirco vehementer lætabamur, & benedicebamus Domino, qui pios Reges perpetuo ſuſcitat, ad ſanctos ſuis honoribus proſequendos, quos elegit in ædificationem Corporis CHRISTI, quod eſt Eccleſia.

Auditores ſantam omnē rei geſtæ Papæ, ſuumq. iudicium ſcripto tradiderunt illorum relationem Cardinalibus ſacrorum rituū per eoſdem Auditores tradi iuſſit.

§.63. Cum igitur prædicti Auditores in diſcutiendis actis, in vniuerſo proceſſu diuturnam & aſſiduam nauaſſent operam, nihilq. eorum quæ ad hanc rem peragendam pertinent, prætermiſiſſent, omnem rei geſtæ ſeriē, ſuumq. iudicium ſcripto nobis tradiderunt. quorum integram relationem nos eiſdem Cardinalibus Congregationis ſacrorum rituum per eoſdem Auditores tradi iuſſimus. atque vt plurium iudicio tota hæc cauſa examinaretur, alios etiam Cardinales prioribus adiunximus, nimirum dilectos filios noſtros Federicum Sanctæ MARIAE Angelorum in Thermis Borromæum, Antonium Mariam Sanctæ Agnetis in Agone Gallum, Cæſarem Sanctorum Nerei & Archillei Baronium, Sylvium Sancti Saluatoris in Lauro titulorum presbyteros Antonianum, atque Andream Sancti Angeli in foro Piſcium Perettum diaconum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales quos omnes monuimus, vt acta omnia de beati Raymūdi puritate fidei, morum integritate, ac miraculorum euidentia, tanto ſtudio perpenderent, quantum & rei grauitas requirebat, & nos merito expectabamus. qui cum priuatim, multiſq. Congregationibus inter ſe habitis, dilecto filio Pompeo Molella Fiſci noſtri Procuratore ſemper citato, & partes ſuas diligenter præſtante, ſingula rerū capita, & acta omnia ſedulo examinaſſent, ac proceſſum, teſtes, inſtrumenta, & huius cauſæ momenta cum Auditorum ſententijs diligenter contuliſſent, eoq. adducta eſſent omnia, vt ad Nos referri oporteret.

Cōſiſtorium ſecretum cēſui, pro canonizatione.

§.64. Nos Conſiſtorium ſecretum pro more conuocari iuſſimus, in quo præfatus Alphonſus Cardinalis Geſualdus, ſuo & totius Congregationis nomine, primum retulit ſcripturas, proceſſum, omniaq. huius cauſæ acta legitime confecta eſſe, ac maxime auctoritatis, probatæq. veritatis vim obtinere; deinde tota beati Raymundi vita, multiſq. miraculis enarratis, ſe & cæteros dictæ Congregationis Cardinales, vna voce, vnaq. mente in eam ſententiam veniſſe dixit, beatum Raymundum (ſi ita nobis videretur) poſſe Catalogo Sanctorum aggregari. in quorum ſententiam cum reliqui Cardinales ſuo quiſque ſuffragio ex ordine iuiſſent, magnam animi voluptatem capiebamus, quod beati huius viri ſanctitatem in dies magis elucere videremus. Atque vt in hoc grauiſſimo negocio, nihil de priſtina noſtra conſuetudine, ac debita diligentia remitteremus, nos ipſi acta ſtudioſe & accurate perlegimus, atque eorumdem Rotæ Auditorum, & venerabilium fratrum noſtrorum Sanctę Romanæ Eccleſiæ Cardinalium relationem veriſſimam eſſe comperimus.

Papa indixit Conſiſtorium publicum in quo Bernardinus Scottus habuit Orationē de vita B. Raymundi.

§.65. Quare lapſis paucis poſt diebus, ex Romanorū Pontificum prædeceſſorum noſtrorum inſtituto Conſiſtorium publicum indiximus, in quo præter Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Prælati, noſtrique familiares nobis adfuerunt, ac in eo dilectus filius Bernardinus Scottus Cōſiſtorialis Aulæ noſtræ Aduocatus, eximia beati Raymundi charitate, vitæ innocentia, & miraculis copioſa oratione explicatis, chariſſimi in Chriſto filij noſtri Rodulphi Romanorum Regis illuſtris in Imperatorem electi, & eiuſdem Philippi Tertij Regis Hiſpaniarum Catholici, & Principatus Cataloniæ, totiuſq. Ordinis Prædicatorum nomine, vt B. Raymundum Sanctis adiungere vellemus, à nobis ſuppliciter flagitauit.

At Pontifex ſuccessiue, exterisq. ſuper actis, orationes ad Deum porrigi iuſſit.

§.66. Quæ cum audiremus, benedicebamus Domino & gratias Deo agentes lætabamur Philippum Tertium Regem Catholicum in ipſo regnandi principio hunc ſibi ad felicem regnorum ſuorum adminiſtrationem patronum tanto ardore poſtulare. Itaque reſpondimus ſanctam eius petitionem nobis eſſe gratiſſimam, & eam ad Dei gloriam in primis, & communem totius Chriſtianæ Reipublicæ vtilitatem pertinere, quòd nimirum Deus, qui ſplendor & gloria Sanctorum eſt, in Sanctis ſuis magis laudatur, & Chriſtifideles eo facilius diuinæ gratiæ munera, auctis interceſſoribus obtineant, quo maior cultus, & honor Sanctis adhibetur. Præterea ſingularem Regiam pietatem commendantes, optare nos pio eius deſiderio ſatisfacere diximus; huius tamen rei tantam eſſe grauitatem, vt maturius adhuc cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, et cæteris Epiſcopis deliberandum eſſe cenſeremus. Itaque omnes eos in Domino hortati ſumus, vt omnia quæ ad B. Raymundi vitam & miracula ſpectarent, omni ſtudio & diligentia examinarent; deinde orantes in ſpiritu, et in ipſo vigilantes, quod nos facturi eramus, Deum precarentur, vt daret nobis ſpiritum ſapientiæ & reuelationis, quo hæc arcana cœleſtia, quę ratione humana comprehendi non poſſunt, cognoſceremus, & illuminaret oculos cordis noſtri, vt quid in hac grauiſſima cauſa ſtatuendum eſſet, deliberare poſſemus.

Secretū aliud Conſiſtoriū congregauit ipſe Pont. & in eo habitis omnib. votis, canonizationis ſolemnitati diē præfixit Dominicam in Albis.

§.67. His peractis ſecretum aliud Conſiſtorium indiximus, cui etiam Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos, qui tunc erant in Vrbe, ac noſtros & Sedis Apoſtolicæ Notarios, necnon Palatij noſtri Auditores & Secretarios voluimus intereſſe. in quo Nos ex gratiæ cœleſtis abundantia, qua noſtra tenuitas in hac ſuprema paſtorali vigilia, domus Dei, quæ eſt Eccleſia Dei viui columna & firmamentum veritatis conſtituta eſt, ea diximus, quæ ad hanc cauſam ſpectare nobis viſa ſunt; deinde ab ijſdē fratribus noſtris petiuimus, vt conſideratis atque examinatis omnibus actis, id præciſe dicerent, quod Spiritus ſanctus eis daret eloqui, & an beatus Raymundus Sanctis adſcribendus eſſe videretur. Itaque primum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, deinde Patriarchæ, tum Archiepiſcopi & Epiſcopi ibidem præſentes, ſuo quiſque loco dictis ſententijs, omnes communi conſenſu ex ijs quę in vniuerſo proceſſu explorata erant, merito à nobis beatum Raymundum inter Sanctos referendum eſſe cenſuerunt. Gratias igitur Deo agebamus, qui fratres noſtros omnes in vnitate ſpiritus idem ſentire facit, tribuens omnibus cor vnum & animam vnam, eoſq. monuimus, vt interim precibus, ieiunijs, & eleemoſynis, Dei gratiam & auxilium nobiſcum inuocarent. Cumque omnia iam ad præſcriptum, & normam ſacrorum Canonum confecta eſſent, quod ſupererat acturi, poſt aliquot menſes diē canonizationis diximus Tertium Calendas Maij, Dominicam videlicet in Albis, qua Paſchalis ſolemnitas terminatur, Neophytorum habitus candore animi permanente commutatur, & Euangelium in Eccleſia legitur, quo CHRISTVS Dominus poſt reſurrectionem ad diſcipulos ianuis clauſis ingreſſus, inſufflato eis Spiritu ſancto, poteſtatem remittendi & retinendi peccata eſt elargitus, in quo magna nobis lętitiæ materia oblata eſt. quia videlicet meminerамus, beatum Raymundum, & Sacramenti pœnitentiæ miniſtrum extitiſſe, & poſt traiectionis miraculum ianuis clauſis Monaſterium ſui Ordinis Barcinone ingreſſum eſſe, deinde etiam quod eodem ſolemnitatis & lętitiæ die Nos ab hinc ſeptem annis Sanctum Hiacinthum Polonum eiuſdem Ordinis Fratrum Prędicatorum beati Raymundi coætaneum in Sanctos retulimus. ad quam quidem animi noſtri voluptatem non mediocris acceſſio facta eſt, quod hoc ipſo die Sanctę Catherinę Senenſis, ac Sancti Petri Martyris feſtum in Eccleſia ſolemniter celebretur, qui ſub eadem Sancti Dominici diſciplina vitam ſanctiſſime traduxerunt. Quamobrem in tam accommodata totius Eccleſię, ac Sanctorum eiuſdē Ordinis ad hanc celeberrimam actionem feſtiuitate, Nos beato Raymundo eorum honorem decernere ſtatuimus qui ſanctis Confeſſoribus adhibetur.

Qua die Pontifex e Capella Pontificia proceſſionaliter in baſilicam S. Petri deſcendit, & orauit.

§.68. Cum igitur præſcripta Dominica in Albis hodierna ſcilicet dies aduenіſſet, Nos cum Venerabilibus fratribus noſtris Sanctę Romanę Eccleſię Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, qui in Capella noſtra Pontificia hanc ob cauſam conuenerant, veſtibus ſacris induti, hymnum, Aue maris ſtella inchoauimus,

reli-

reliquum Capellę noſtrę choro proſequente, ad beatę MARIAE Virginis opem implorandam, atque ita cantantes in vijs Domini, Romanæ Curiæ Prælatis, officialibus & familiaribus noſtris, & ſeculari ac religioſo clero longo ordine præcedentibus, ſingulis cereos accenſos geſtantibus, ex noſtro Palatio Apoſtolico ad auguſtiſſimam Principis Apoſtolorum Baſilicam proceſſimus vario ornamentorum genere inſtructam. eamq. ingreſſi ad ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum genuflexi procubuimus, orantes vt Deus hanc celeberrimam actionem, ad laudem & gloriam nominis ſui dirigeret. Inde ad ſupremam Eccleſiæ partem aſcendimus, alto & ſublimi fornice admirandam, vbi amplum regioq. ſumptu ſuggeſtū erectum erat coram altari S. Petri Principis Apoſtolorū, in quo ſacram Pontificalem Miſſam celebraturi eramus, omniaq. facibus, cereisq. ardentibus collucebant; ac plurimæ circum imagines beatum Raymundum erecto corpore egregie pictum referebant, dextera manu clauem in poteſtatis atque officij Pœnitentiarij memoriam, ſiniſtra librum doctrinæ, ac decretalium monumentum gerentem. vbi ſtatim nobis in mentem venit hus ijſdem, quibus beatus Raymundus, Capellani videlicet ſeu cauſarum Palatij Apoſtolici Auditoris munere, antequam in numerum Cardinalium aſſumeremur, & in ipſa Cardinalis dignitate ſummi Pœnitentiarij officio, quanquam non exacte ac perfecte functos fuiſſe. ac propterea Deū in ſpiritu humilitatis non ſine lacrymis precabamur, vt ſi quid iſtis in muneribus ex noſtra imbecillitate à nobis omiſſum vel commiſſum fuiſſet, id eius bonitas atque clementia, beati Raymundi meritis atque interceſſione nobis condonaret. Deinde in ſuggeſtum delati ante idē altare Principis Apoſtolorum orauimus, vt ſuo nobis auxilio præſidioq. adeſſet, mox in excelſo è regione altaris throno conſidentes, eoſdem Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos ſacris indutos veſtibus obedientiam nobis de more præſtantes excepimus. tum dilectus filius noſter Odoardus Sancti Euſtachij Cardinalis Farneſius nuncupatus, Regni Aragoniæ Protector, Catholici Regis nomine, ſemel, iterum, ac tertio ſuppliciter à nobis flagitauit, vt beatum Raymundum in Sanctos referremus, cuius ſingulis petitionibus opportune reſpondimus, ac per interiecta totidem interualla, litanias, hymnos, preceſq. adiunximus.

Tandē ſentētiam canonizationis protulit. & beatū Raymondū ſanctum eſſe definiuit feſtum ſtatuit, & indulg. cōceſſit.

§.69. Denique abſolutis perfectiſq. omnibus ijs, quæ à Romanis Pontificibus hoc in genere inſtituta ſunt, cōmunibus precibus implorata Spiritus ſancti ope, ad honorem Sanctæ & indiuiduæ TRINITATIS, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Religionis Chriſtianæ augmentū, auctoritate eiuſdem Sanctæ TRINITATIS Patris & Filij & Spiritus ſancti, beatorum Apoſtolorum Petri et Pauli, ac noſtra, de venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, omniumque Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana curia exiſtentium, conſilio communique conſenſu, beatum Raymundum à Peniafort Ordinem Fratrum Prædicatorum expreſſe profeſſum, ac in Eccleſia Sanctæ Catarinæ eiuſdem Ordinis Barcinone ſepultum, de cuius innocentia vitæ, & miraculis nobis plane conſtat, Sanctum eſſe definiuimus, ac Sanctorum Confeſſorum numero, & Catalogo adſcribendum eſſe decreuimus prout per præſentes definimus, decernimus, & adſcribimus. ſtatuentes, vt ab vniuerſa Eccleſia quolibet anno, die ſeptima Ianuarij, feſtum eius, & officium, ſicut pro vno Confeſſore non Pontifice ad normam in Rubricis Breuiarij Romani præſcriptam deuote celebretur. Inſuper omnibus vere pœnitentibus & confeſſis, qui ſingulis annis eodem die prædictam Eccleſiam Sanctæ Catarinæ Barcinonenſis, in qua corpus eius conditum eſt, pie & deuote viſitauerint, eaſdem indulgentias & peccatorum remiſſiones conceſſimus, & elargiti ſumus, quemadmodum concedimus & elargimur, quæ ceteris dicti Ordinis Monaſterijs & Eccleſijs diebus feſtis Sanctorum eiuſdem Ordinis conceſſæ ſunt.

Miſſam ſolēnem ibidē celebrauit, & præſcriptā plenariā indulgentiā elargitus eſt.

§.70. Itaque omnibus, quæ ad beati Raymundi canonizationem ſpectabant rite peractis, atque hymno ad Dei laudem & gratiarum actionem decantato, diuinaq. ope Sancti Raymundi meritis, peculiari in eius honorē oratione, quam nos ipſi fecimus, & clara voce recitauimus, inuocata, Nos in eodem loco, & altari Principis Apoſtolorum Miſſam ſolemnem de octaua Dominicæ Reſurrectionis, cum eiuſdem beati Raymundi commemoratione celebrauimus, omnibuſq. Chriſtifidelibus, qui & canonizationi & Miſſæ interfuerunt, ad Dei laudem & Sancti ſui gloriam, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam conceſſimus. Quare Deum mirabilem in Sanctis ſuis benedicamus, & gratias immortales ei agamus, quia ſuſcepimus miſericordiam in medio templi eius, nouum videlicet in Eccleſia interceſſorem, cuius meritis ac ſuffragijs, in omnibus animæ corporiſq. periculis adiuuemur. Ac ſingulari plane diuinæ prouidentię munere factum eſt, vt hiſce difficillimis temporibus, quibus religio Catholica inimicorum telis aſſidue impugnatur, hunc patronum & aduocatum, vniuerſi Chriſtifideles conſecuti ſint, ad Eccleſiæ pacem in primis & tranquillitatem, ad optatam Principibus Chriſtianis concordiam, ac hæreticis in errorum tenebris à via ſalutis errantibus lucem veritatis impetrandam.

§.71. Ceterum quia nimis difficile foret præſentes noſtras litteras ad ſingula quæque loca deferri, volumus vt earum tranſumptis etiam impreſſis, manu publici Notarij ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides vbique habeatur, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. — Fidem tranſumptis dari mandat.

§.72. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum definitionis, decreti, adſcriptionis, ſtatuti, conceſſionis, elargitionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationē Omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. — Pœnā contra has litteras aliquid attentantes indicit.

Datum Romæ apud Sāctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo primo, tertio Calend. Maij, Pontificatus noſtri Anno decimo. — D. P. An. à 29. Aprilis.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſc. — Papa ſubſcr.

Protector noſter aſpice Deus.

Ego Ptolomæus Epiſcopus Portuen. Card. Comen. — Cardd. ſubſc.
Iul. Antonius Epiſcopus Prænestinus Cardin. Sanctæ Seuerinæ.
Hieronymus Epiſcopus Sabinen. Card. Ruſticucius.
Alex. Epiſcopus Albanen. Card. de Florentia.
Ego Ant. Maria tit. S. Mariæ Tranſtiberim presbyter Card. Saluiatus.
Ego Aug. tit. S. Marci presb. Card. Veronenſis.
Ego Simeon tit. S. Laurentij in Lucina presb. Card. de Terra noua.
Ego Dominicus tit. Sancti Chryſogoni presb. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus tit. S. Mariæ ſuper Mineruam presb. Card. Aſculanus.
Ego Antonius tit. S. Stephani in Monte Cœlio presb. Card Saulius.
Ego Fr. Gregorius tit. Sancti Auguſtini Card. de Mont'Elpero.
Ego Paulus tituli Sanctę Ceciliæ presbyter Cardinalis Sfrondatus.
Ego Benedictus tituli Sanctæ Priſcæ presbyter Card. Iuſtinianus.
Ego Franciſcus Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Octauius tituli Sancti Alexij presbyter Cardinalis Parauicinus.
Ego Hieronymus tituli Sancti Pancratij presb. Card. Matthęius.
Ego Octauius tit. Sanctę Marię de Populo presbyter Card. de Aquauiua.
Ego Flaminius tit. S. Marię de Pace presb. Card. Platus.
Ego Lutius tituli Sanctorum Quirici & Iulitę presbyter Card. Saxus.
Ego Franciſcus Maria tituli S. Bartholomęi in Inſula presb. Card. de Senis.

Ego

Ego Camillus tt. SS. Io. & Pauli presbyter Cardinalis Burgheſius.
Ego Cæſar tt. SS. Nerei & Achilei presbyter Cardinalis Baronius, S. R. E. Bibliothecarius.
Ego Laurentius tt. S. Laurentij in Pane & Perna presbyter Cardinalis Blanchettus.
Ego Franciſcus tt. S. Crucis in Hieruſalem presbyter Card. Auila.
Ego Franciſcus tt. S. Thomæ in Parione presbyter Cardinalis Mantica.
Ego Pompeius tt. Sanctæ Balbinæ presbyter Cardinalis Arrigonus.
Ego Dominicus tt. S. Petri in Monte aureo presbyter Cardinalis Tuſcus.
Ego Arnaldus tituli Sancti Euſebij presbyter Cardinalis Oſſatus.
Ego Paulus Aemilius presbyter Cardinalis Sancti Marcelli.
Ego Siluius tt. S. Saluatoris in Lauro presbyter Cardinalis Antonianus.
Ego Rob. tt. S. Mariæ in Via presbyter Cardinalis Bellarminus.
Ego Bonuiſus tituli S. Blaſij de Annulo presbyter Cardinalis Bonuiſius.
Ego F. diac. Card. Sfortia S. Mariæ in Via Lata.
Ego P. S. Nicolai in Carcere diac. Card. Aldobrandinus, S. R. E. Camerarius.
Ego Cinthius diac. Card. S. Georgij.
Ego Barth. Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus Cardinalis Cæſius.
Ego Ioannes Baptiſta Sanctæ Mariæ in Coſmedin diaconus Card. Detus.

LXXVIII.

Declaratio & extenſio conſtitutionis Six. V. de non alienandis per ſubditos Sedis Apoſtolicæ bonis ſtabilibus Status Eccleſiaſtici, in forenſes & non ſubditos, vel Caſtra & Fortalitia, abſque dictæ Sedis licentia.

Conſonat conſt. 3. Clem. VI. Et ſi ſolertem. ſup. fol. 214 li. 2 Et prædicta conſtitutio Sixti V. eſt 3. ſup. fol. 488. Sollicitudo. lib. 2.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem ſuorum prædeceſſorum conſtitutiones innouare, ac quandoque eas declarare & extendere, ne illarum obſeruantia propter aliquorum prauam interpretationem retardetur, vel ob hominum malitiam earundem effectus eludatur.

Sixtus V. edidi. conſt. cit. in rubr.

§. 1. Alias ſiquidem fel. recordat. Sixtus Papa Quintus prædeceſſor noſter & cæt.

Omittitur reſiduum huius narrationis, quia ipſam bullam habes ſupra fol. 488. lib. 2.

Dubia exorta ſunt ſuper d. conſt.

§. 2. Cum autem, ſicut experientia docuit, poſteaquã prædictæ Sixti prædeceſſoris litteræ emanarunt, nonnulli Status noſtri Eccleſiaſtici habitatores & ſubditi, prætextu permiſſionis in dictis Sixti prædeceſſoris litteris contentæ, quod nimirum omni dicti Status Eccleſiaſtici habitatori, ſiue extraneo ſiue ſubdito, licitum ſit de bonis ſuis ſtabilibus in eodem Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus, quocunque alio quam venditionis ſeu permutationis & donationis titulo diſponere, vel in conſanguineos vel in alios de dicto Statu non exiſtentes, qui tamen intra triennium, vel in eundem Statum habitatum veniant, vel bona ipſa in alium ſeu alios habitatores & ſubditos, vt præfertur, transferant, licet iidem habitatores & ſubditi non ignorent in prædicta Sixti prædeceſſoris permiſſione, iuxta veriſimilem illius mentem, illos tantum comprehendi, qui in eundem Statum Eccleſiaſticum habitatum, vel venire poſſunt, vel veriſimiliter venturi ſunt; nihilominus dictas Sixti prædeceſſoris litteras perperam interpretantes, illarumq. & aliorum etiam Rom. Pontif. prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionum, contra ipſos quoſuis modo diſponentium, effectum eludere conantes, & in illarum fraudem ſiue amore, ſiue odio, in ſuos & alios, moti, ſiue alia quauis ratione ducti, de ſuis bonis ſtabilibus in eodem Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus, non ſolum in conſanguineos & alios, de dicto Statu non exiſtentes priuatos, ſed in quaſcunque etiam Communitates, Vniuerſitates, Collegia, ac etiam in Principes extraneos, tam nobis & eidem Sedi ratione feudi, aut alia quacunque cauſa ſubiectos quam non ſubiectos, qui videlicet in proprijs ditionibus, vel alibi degentes, in eundẽ Statum Eccleſiaſticum habitatum, vel, vt præfertur, venire non poſſunt, vel veriſimiliter venturi non ſunt, teſtamento, codicillis, legato, fideicommiſſo, donatione ex cauſa mortis, vel alia quacunque vltima voluntate libere diſponere poſſe prætendant ſeu diſponant, ea forſan intentione, atque conſilio, vt Communitates, Vniuerſitates, Collegia, ac Principes extranei huiuſmodi, ad quas & quos dicta bona de iure peruenire non poſſunt, & qui alioqui prædictis bonis non indigent, eadem bona in fraudem legis conſequentes, illa vel alia illorum loco perſonis ad dicta bona obtinenda incapacibus & inhabilibus, via ſcilicet confidentiaria, aut alia ratione tribuant, & in illas transferant. atque ita euenire poſſit & eueniat, vt dictæ perſonæ incapaces & inhabiles, id, quod per ſe, ac directe obtinere non valent, per interpoſitam perſonam, & indirecte conſequi ſperent & conſequantur, contra veriſimilem dicti Sixti prædeceſſoris intentionem, qui ex prædictis, atque alijs etiam cauſis animum ſuum tunc mouentibus in permiſſione ſuperius expreſſa de ipſis Communitatibus, Vniuerſitatibus, Collegijs, & Principibus extraneis prædictis ſpecificam mentionem non fecit, ſed illas & illos in dicta permiſſione non comprehenſas, neque comprehenſos eſſe cenſeri voluit.

Hic ideo Pōt. [illegible] probat.

§. 3. Nos ad quos Pontificum ſpectat prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, non ſolum innouare, ſed etiã dubia quæ ſuper illis emergunt, declarare, & hominũ malitijs ac fraudibus occurrere, attendentes ad Noſtrorũ & eiuſdem Sedis ſubditorum, quietem & tranquillitatem, & ad bonorum eorundem ſubditorum penes ipſos conſeruationem, id magis pertinere, necnon etiam ipſius Status noſtri Eccleſiaſtici vtilitati & commodo, ac etiam ſecuritati maxime conuenire, quibus præcipue rationibus idẽ Sixtus prædeceſſor, vt ſupra dictũ eſt, ad præmiſſa ſtatuenda motus fuit, vt ad omnem ambiguitatẽ tollendam, dictam Sixti prædeceſſoris conſtitutionẽ innouemus, declaremus, atq; extendamus & ampliemus, ac alia infraſcripta ad Status noſtri Eccleſiaſtici, noſtrorumq. & Apoſtolicæ Sedis ſubditorũ, commodũ, vtilitatẽ & ſecuritatẽ ſpectantia, neceſſaria & opportuna ſtatuamus; his, ac alijs iuſtis & rationabilibus cauſis adducti, ſuper præmiſſis opportune prouidere volentes, & eiuſdem conſtitutionis Sixti prædeceſſoris tenorem, ac ſi ad verbum inſereretur, præſentibus pro expreſſis habentes, habita ſuper his cũ Venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus in Conſiſtorio noſtro ſecreto, deliberatione noſtra matura, de illorũ conſilio & aſſenſu, ac Motu proprio, non ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conſtitutionem dicti Sixti prædeceſſoris, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium innouamus, ac de cætero ab omnibus ad quos ſpectat, inuiolate obſeruari volumus.

Declaratque Cõmunitates & Collegia extra Statũ vel nõ Eccleſiaſtica, Principeſq. Statũ Eccleſiaſt. veriſimiliter nõ habitaturos, nõ poſſe acquirere bona ſtabilia, in finibus d. Status, neq;

§. 4. Inſuper de conſilio & aſſenſu, motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, declaramus quaſcunque Communitates, Vniuerſitates & Collegia, quæ extra Statum Eccleſiaſticum exiſtunt, & Eccleſiaſtica non ſunt, necnon etiam quoſuis Principes extraneos, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacunque auctoritate & dignitate, quæ ſpecialem & indiuiduam mentionem requireret, præditos, etiamſi illi alias, Nobis & dictæ Sedi ratione feudi, aut ex alia cauſa ſubditi ſint, qui nimirum in proprijs ditionibus, vel alibi degentes, in eundem Statum Eccleſiaſticum vel habitatum venire nõ poſ-

In eius locis, vel in qua Vrbe p̄terquā ex cauſa dictis. Hoc tamen mox intra declarat.

poſſint, vel veriſimiliter venturi non ſunt, aut ſi aliquando venerunt vel venient, recedere tamen ſolent, & poſtea etiam veriſimiliter non reuerſuri, inde receſſerunt aut recedent, bona aliqua ſtabilia, non ſolum in finibus eiuſdem Status Eccleſiaſtici, & iuxta terminos ac limites ditionum eorundem Principum, ſed etiam in quacunque alia eiuſdem Status Eccleſiaſtici parte, & in ipſa Vrbe exiſtentia, necnon cenſus aliaque bona ac iura quæ pro ſtabilibus habentur (non tamen officia Romanæ Curiæ, nec portiones & loca Montium) cuiuſcunque illa quantitatis, qualitatis, & valoris ſint, nullo venditionis, permutationis, donationis, aut alterius contractus præterquam ex cauſa dotis inter viuos titulo, ac ne quidem ex teſtamento, codicillis, legato, fideicommiſſo donatione ex cauſa mortis, aut ex alia diſpoſitione in vltima voluntate quorumcunque teſtatorum, aut de bonis ſtabilibus, & alijs ſupradictis contra præmiſſa in ipſorum fauorem alias diſponentium facta vel facienda, acquirere, illaque habere, retinere, & apprehendere hactenus potuiſſe, neque deinceps poſſe.

Extendit & ampliat, ad omnia genera obtractuū.

§. 5. Et nihilominus conſtitutionem eiuſdem Sixti Prædeceſſoris ad quæcunque etiam genera contractuum, præterquam vt præfertur ex cauſa dotis, & diſpoſitionum inter viuos, ac etiam ad teſtamenta, codicillos, legata, fideicommiſſa, donationes cauſa mortis, & alias vltimas voluntates huiuſmodi, vt præfertur, factas & faciendas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus & ampliamus.

Annullat diſpoſitiones tā factas quam faciendas aliter quam dictum eſt.

§. 6. Ac neminem ex habitatoribus & ſubditis Status noſtri Eccleſiaſtici cuiuſcunque ille dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis, vt ſupra dictum eſt, fuerit, de ſuis bonis ſtabilibus, & alijs ſupradictis contra formam conſtitutionis dicti Sixti prædeceſſoris, & præſentis declarationis & extenſionis noſtræ diſponere potuiſſe & poſſe, ac ipſas Reſpublicas, Communitates, Vniuerſitates, Collegia, extra dictum Statum Eccleſiaſticum exiſtentia, & non Eccleſiaſtica, necnon Principes extraneos huiuſmodi ad bonorum ſtabilium, & aliorum ſupradictorum acquiſitionem, fuiſſe & eſſe omnino inhabiles. nullumque ius illis, in quos dicta bona iura, & alia ſupradicta prætextu eiuſdem permiſſionis hactenus tranſlata fuerunt, ſeu in futurum transferri contigerit, acquiſitum fuiſſe, aut acquiri poſſe, ſed ipſa bona ſtabilis, iura, & alia ſupradicta quoad diſpoſitiones iam factas ad eos ad quos illa de iure, ſi diſponentes ab inteſtato deceſſiſſent, & diſpoſitiones huiuſmodi factæ minime fuiſſent, peruenire debuiſſent & deberent, ſpectaſſe & pertinuiſſe, ac ſpectare & pertinere, ſeruata in reliquis forma conſtitutionis eiuſdem Sixti prædeceſſoris. necnon inſtrumenta, contractus, teſtamenta, legata, codicillos, donationes, & alias quaſcunque diſpoſitiones in illas & illos, quouis titulo, vt præfertur, factas & faciendas, ſiue etiam Principes prædicti aliquo conſanguinitatis ſeu affinitatis vinculo ipſis diſponentibus coniuncti ſint, ſiue non, & inde ſecuta quæcunque fuiſſe et eſſe nulla & nullas, nulliuſque roboris & momenti. ac inſtrumenta & ſcripturas deſuper edita & editas, ſiue edenda & edendas, etiam iuramento vallata & vallatas, ſimiliter fuiſſe & eſſe nulla & nullas, ac nullius roboris & momenti, nullamque fidem feciſſe & facere, nec ex illis audiri, agi, & excipi potuiſſe & poſſe, in iudicio & extra.

Notarijs harū diſpoſitionum rogitū prohibet, & inſtrumētorū exhibitionē eis præc ipit. Illisq. & contra hentibus contra has ordinationes pœnas imponit.

§. 7. Et vlterius, Tabelliones publicos, ac noſtros & Sedis Apoſtolicæ Notarios, etiam ex numero participantium, & alios quoſcunque de inſtrumentis & alijs diſpoſitionibus ſupradictis rogare, aut illa conficere nullo modo potuiſſe & poſſe. Quinimmo eos ipſa inſtrumenta & ſcripturas, iam facta & factas, teneri infra menſem à die publicationis præſentium computandum, Nobis & Sedi, ac Cameræ Apoſtolicæ reuelare, & cum effectu exhibere. Habitatores præterea & ſubditos noſtros prædictos, vt præfertur, in futurum diſponentes, pœnas amiſſionis dictorum bonorum, & aliorum ſupradictorum, ita quod Sedes & Camera Apoſtolica eo ipſo poſſit illa propria auctoritate capere, & penes ſe retinere, viuentibus ſia diſponentibus. ipſis vero defunctis eadem bona & alia ſupradicta, de quibus diſpoſitum fuerit, ad eos ad quos de iure, ſi diſponentes ab inteſtato deceſſiſſent, vel diſpoſitiones huiuſmodi ſi factæ non fuiſſent, peruenire debent, omnino perueniant. Tabelliones vero & Notarios etiam ex numero participantium, & alios quoſcunque prædictos, inſtrumenta & ſcripturas huiuſmodi conficientes, ſeu iam facta & factas, vt præfertur, non reuelantes & exhibentes, pœnam quoque falſi, ac priuationis Tabellionatus & Notariatus, etiam ex numero participantium huiuſmodi, & aliorum officiorum quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa & alia exercenda, eo ipſo incurrere decernimus.

§. 8. Cæterum declaramus diſpoſitiones, tam factas quam pro tempore faciendas, in earum Rerumpublicarum, Communitatum, Vniuerſitatum, Collegiorum extra Statum eccleſiaſticum exiſtentium non eccleſiaſticorum, necnon in Principum extraneorum huiuſmodi fauorem, ad quas & quos tempore obitus diſponentium illorum bona, alias de iure ſi diſponentes ipſi ab inteſtato deceſſiſſent, peruenire debuiſſent ſeu deberent, in præſenti noſtra conſtitutione non eſſe, nec fore comprehenſas. pro ea tamen rata, in qua dictæ Reſpublicæ, Communitates, Vniuerſitates, Collegia, & Principes præfati de iure communi, vel alias ab inteſtato, tempore mortis dictorum diſponentium, & non ante fuiſſent & eſſent ſucceſſuri; & tunc quoque volumus ſeruari formam cōſtitutionis dicti Sixti prædeceſſoris, quod ſcilicet Reſpublicæ, Communitates, Vniuerſitates, Collegia, & Principes præfati teneantur intra triennium bona ipſa in habitatores dicti Status Eccleſiaſtici transferre.

Declaratque has bullas, circa acquiſitiones Cōmunitatum, & Principū extraneorum.

Prohibet ſubditis ne ſe ipſos ſupponere, Communitatibus & Principibus extraneis.

§. 9. Volumus autem vt vnicuique priuato, ſiue noſtro & Status noſtri Eccleſiaſtico ſubdito, ſiue extraneo, liberum ac licitum ſit, in Alma Vrbe noſtra, quæ communis patria, & nationum omnium domicilium eſt, cum eius ad decem millia paſſuum circuitu, non ſolum officia Romanæ Curiæ, & portiones, ac loca montiū, ſed quæcunque bona ſtabilia, & alia quæ ſtabilium loco habentur, tam ex quocunque genere contractus, quam ex quauis diſpoſitione in vltima voluntate, ac etiam ab inteſtato acquirere, habere, retinere, & apprehendere poſſe, iuxta conſtitutionis dicti Sixti prædeceſſoris continentiam & tenorem. Inſuper vt malitijs etiam & fraudibus, quæ in ſimilibus excogitari aut fieri poſſent, occurramus, Motu & auctoritate ſimilibus inhibemus quibuſcunque ſubditis Status noſtri Eccleſiaſtici ſupradictis, cuiuſcunque ſimiliter dignitatis, vt præfertur, fuerint, ne de cætero aliquis eorum audeat vel præſumat, ſeſe, aut Ciuitates, Oppida, Terras, Caſtra, fortalitia, iuriſdictiones, feuda, res, & bona ſtabilia in quacunque eiuſdem Status Eccleſiaſtici parte exiſten. quouis modo ſubmittere vel ſupponere alicui protectioni, defenſioni, commendationi, ſiue commendigiæ, ſaluæ guardiæ, ſubmiſſioni, ac confœderationi, ſeu etiam cuſtodiæ Rerumpublicarum, Communitatum, Vniuerſitatum, Collegiorum extra dictum Statum Eccleſiaſticum exiſtentium, ac Principum extraneorum ſupradictorum, cuiuſcunque pariter dignitatis, vt præfertur, fuerint, aut eorum Capitaneorum & militum, ſeu vt ſubmiſſiones aut alia præmiſſa fiant, auctores eſſe, aut conſenſum præſtare, ſub confiſcationis ipſarum Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, Caſtrorum, iuriſdictionum, feudorum, & bonorum ſtabilium ſupradictorum, & aliorum quorumcunque Cameræ Apoſtolicæ ipſo iure applicandorum, necnon criminis læſæ maieſtatis, & rebellionis in primo capite eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis pœnis, quas nihilominus in ſupradictis omnibus caſibus vere & realiter & ipſo facto incurriſſe & incurrere per præſentes declaramus.

Aut bona ſua pro eis, aut eorū contemplatione quo quo modo obligare bona in ſtatu Eccleſiaſtico exiſtentia.

§. 10. Præterea vt ſubditorum noſtrorum vtilitati, ac Status Eccleſiaſtici tranquillitati magis conſulamus, quod de cætero nullus ex ſubditis Status noſtri Eccleſiaſtici præfatis, aliquas fideiuſſiones, cautiones, promiſſiones & obligationes, pro Rebuſpublicis, Communi-

tatibus,

ſtatibus, Vniuerſitatibus, Collegijs, quæ extra Statum Eccleſiaſticum exiſtunt, & eccleſiaſtica non ſunt, necnon pro Principibus extraneis quibuſcunque ſupradictis, ſeu illorum, ac alicuius eorum contemplatione & intuitu, facere, dare & præſtare, ac alias quoquo modo ſeſe, eorumq. Ciuitates, Oppida, Terras, Caſtra, iuriſdictiones, feudatares, & bona ſtabilia ſupradicta, in quacunque eiuſdẽ Status eccleſiaſtici parte, ac in ipſa etiam Vrbe exiſtentia, ac iura eis quouis modo cõmpetentia, & alia bona quę loco ſtabilium habẽtur, vt præfertur, ad ipſos quouis modo ſpectantia, tam pro eis & aliquo eorum, ac eorum vel alicuius eorum intuitu & contemplatione ad fauorẽ quorumcunq; extraneorum, vel etiam ſubditorum eiuſdem Status noſtri eccleſiaſtici, quam pro alijs quibuſuis, & aliorũ quorumcunq; intuitu ac contemplatione, ad fauorem & commodum ipſorummet Principum extraneorum, & aliorũ ſupradictorum, obligare & hypothecare, aut etiam bona quæcunque ſtabilia, & alia ſupradicta, in commendã aut in erectionem commendarũ alicui ex militijs regularib., quibus Reges aut Principes extranei, nobis & Sedi Apoſt. non immediate ſubiecti, in Adminiſtratores ſeu Magnos magiſtros deputati ſunt concedere, aut vt concedantur aliquo modo conſentire, ſine expreſſa pręcedente noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis licentia, ſub pęna amiſſionis dictorum bonorum cõtra tenorem pręſentium, vt prefertur, obligatorum & conceſſorum eo ipſo ſimiliter incurrenda, & Sedi ac Cameræ Apoſtolicæ applicanda, poſſit & valeat. ita quod in caſu contrauentionis eidem Sedi & Cameræ Apoſtolicæ liceat viuentibus ſupradictis, ita obligantibus & concedentibus dicta bona capere & penes ſe retinere, illis vero defunctis ad eos ad quos de iure peruenire debent, omnino perueniant.

Quodq. Tabelliones & Notarij, etiam ex numero participantium, & alij quicunq; prędicti ſuper pręmiſſis ſcripturas & inſtrumenta conficientes, pęnas priuationis officiorum quę obtinent, & perpetuæ inhabilitatis ad illa & alia exercenda eo ipſo incurrãt, & nihilominus fideiuſſiones, cautiones, obligationes, hypothecæ, necnon conceſſiones & conſenſus prædicti per ipſos, vt præfertur, faciendæ, & pręſtandi reſpectiue, ſint nullæ & nulli, ac nullius roboris & momenti, nec alicui quouis modo proſint, aut ſcripturę & inſtrumenta ſimiliter ſuper pręmiſſis cõficienda fidem faciant, vel ex illis audiri, agi, vel excipi poſſit, in iudicio vel extra, perpetuo ſtatuimus & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 11. Sicq. & non aliter, per quoſcunq; Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarũ Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, irritumq. & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Præceptum obſeruantiæ.

§. 12. Mandantes eiſdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Iudicibus, nunc & pro tempore in toto Statu Eccleſiaſtico prędicto exiſtentibus, & eorum cuilibet, vt declarationem, extenſionem, decretum, inhibitionem, præceptum, & mandatum, ſtatutum & ordinationem noſtram huiuſmodi, in eodem Statu eccleſiaſtico, ab omnib. ad quos ſpectat & ſpectabit, perpetuo obſeruari mandent & faciant. contradictores quoſcunq; opportunis, iuris & facti remedijs, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Clauſula derogatoria.

§. 13. Non obſtantibus noſtra de non tollendo iure quæſito, & quibuſuis alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſcunq; fideicõmiſſis, purificatis & purificandis, ac vltimis voluntatibus, donationibus, & pactis quibuſcunq;, ac legibus etiam municipalibus, necnon Vrbis & aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Status noſtri Eccleſiaſtici, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, ac priuilegijs, gratijs, & indultis, eiſdem Rebuſpublicis, Communitatibus, Vniuerſitatibus, & Collegijs extra dictum Statum eccleſiaſticũ exiſtentibus, & nõ Eccleſiaſticis, necnon Principibus extraneis, ac etiam alijs præfatis, quorumcunque Ordinum regularibus, ac Almæ Vrbi, necnon Populo Romano & quibuſcunque Ciuitatibus, Terris, & locis, nobis & Sedi Apoſtolicæ ſubiectis, etiamſi tales eſſent, quæ ſub generali expreſſione nõ venirent, ſed de illis ſpecialis & indiuidua mentio habenda foret, in genere vel in ſpecie, & ſub quibuſcunq; tenoribus & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in contrariũ præmiſſorum hactenus quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. quibus omnibus & ſingulis, eorũ tenores præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. necnon omnibus illis, quæ prædictus Status Prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare. cęterisq. contrarijs quibuſcunque.

§. 14. Volumus autem, vt pręſentes quę in Cõſiſtorio noſtro, & de fratrum noſtrorum conſilio & aſſenſu prędicto promulgatę ſunt, quoſcunque tam pręſentes quã abſentes, & vbicunq; etiam extra Statum noſtrum eccleſiaſticũ exiſtentes, perinde obligent & arctent, ac ſi vnicuiq; eorum nominatim intimatę fuiſſent. Et nihilominus vt illę magis innoteſcãt, mandamus eas valuis Eccleſię S. Io. Lateranen. & Baſilicæ Principis Apoſtolorũ de Vrbe, & in acie Campi Floræ appendi & publicari. ac etiam volumus, vt earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarij publici, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbiq; locorũ, in iudicio & extra habeatur, quæ ipſiſmet præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Forma & effectus publicationis quã habes hac in fine.

§. 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrã cõfirmationis, innouationis, declarationis, extẽſionis, ampliationis, decretorũ, inhibitionis, pręcepti, mãdatorũ, voluntatum, ſtatuti, & ordinationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationẽ Omnipotentis Dei, ac beatorũ Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurũ.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud Sãctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo primo, pridie Non. Iulij, Pontificatus noſtri Anno decimo.

D. P. Ann. 4. Iulij.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſc. — Papæ ſubſcr.

Protector noſter aſpice Deus.

Iul. Ant. Epiſc. Card. Praneſtinus Sanctæ Seuerinæ. — Cardd. ſubſcr.
Hieronymus Epiſcopus Sabinen. Card. Ruſticutius.
Alex. Epiſcopus Albanen. Card. Floren.
Ego Ant. Maria Card. Saluiatus tit. S. Mariæ Transtyberim.
Ego Aug. t. S. Marci Card. Veronenſis.
Ego Simeon Card. de Terra noua tt. S. Laurentij in Lucina.
Ego Dominicus tt. Sancti Chryſogoni Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus Card. Aſculanus tit. S. Mariæ ſuper Mineruam.
Ego Ant. Maria tt. S. Praxedis Card. Gallus.
Ego Antonius tit. S. Stephani in Monte Cœlio Card. Saulius.
Ego Euangeliſta tt. S. Matthæi in Merulan. Card. Cuſentinus.
Ego Marianus tt. SS. Marcellini & Petri Cardinalis de Camerino.
Ego Fr. Gregorius Card. de Mont'Elparo tit. Sancti Auguſtini.
Ego Paulus tituli Sanctę Cæciliæ presbyter Cardinalis Sfondratus.
Ego Benedictus tituli Sanctæ Priſcæ presbyter Card. Iuſtinianus.
Ego Franciſcus Maria tit. S. Mariæ in Araceli presb. Card. à Monte.
Ego Octauius tituli Sancti Alexij presbyter Cardinalis Parauicinus.
Ego Hieronymus Cardinalis Matthęius tituli Sancti Pancratij.
Ego Flaminius tituli Sanctæ Marię de Pace Cardinalis Platus.
Ego Lucius Cardinalis Saxus tituli Sanctorum Quirici & Iulitę.
Ego Franciſcus Maria tituli S. Bartholomęi in Inſula Card. de Senis.

Ego Camillus tt. SS. Io. & Pauli presbyter Cardinalis Burgheſius.

Ego Cæſar tt. SS. Nerei & Achilei presbyter Cardinalis Baronius.

Ego Laurentius tt. S. Laurentij in Pane & Perna presbyter Cardinalis Blanchettus.

Ego Franciſcus tt. S. Thomæ in Parione presbyter Cardinalis Mantica.

Ego Pompeius tt. Sanctæ Balbinæ presbyter Cardinalis Arigonius.

Ego Dominicus tt. S. Petri in Monte aureo presbyter Cardinalis Tuſcus.

Ego Arnaldus tt. S. Euſebij Cardinalis Oſſatus.

Ego Paulus Aemilius presbyter Cardinalis S. Marcelli.

Ego Siluius tt. S. Saluatoris in Lauro presbyter Cardinalis Antonianus.

Ego Rob. tt. S. Mariæ in Via presbyter Cardinalis Bellarminus.

Ego Bon. tituli S. Blaſij de Annulo presbyter Cardinalis Bonuiſius.

Ego A. S. Laurentij in Damaſo diac. Card. Montaltus, S. R. E. Vicecancell.

Ego Ant. diac. Cardinalis Sanctorum Quatuor Coronatorum.

Ego P. S. Nicolai in Carcere diac. Card. Aldobrandinus, S. R. E. Camerarius.

Ego Cynthius diac. Card. S. Georgij.

Ego Barth. Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus Cardinalis Cæſius.

Ego A. S. Angeli in foro Piſcario diaconus Cardinalis Perettus.

Ego Ioannes Baptiſta Sanctæ Marię in Coſmedin diaconus Card. Detus.

Publicatio.

Anno a natiuitate D. 1601 indictione 14 die vero 7 menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Christo patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno 10. retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranen. & S. Petri Principis Apoſtolorum per nos Catherinum Menandi, & Laertium Cecchettum Apoſtolicos curſ. &c.

Auguſtinus Braccherius magiſter curſ.

LXXIX.

Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum, orationumq. &c. ſeruandę à Fratribus B. MARIAE de mercede Redemptionis Captiuorum, ſtatis diebus, quibus ipſi generalem benedictionem facere cõſueuerũt.

Conſimilem formam hic idem Pont. præſcripſit Ordini Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis, ſimilis Redemptionis, inf. in conſt. 15. Decẽ. quæ etiam huic Ordini communis eſt, vt ibi legitur.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1601. & 1602.

Hic Pont. conceſſit Ord. ut ſolemnit. celebraret. in fe. S. Laurẽtij & S. Antonij, ut ſup. in conſt. 4. In ſirma. fol. 9. vbi indicatis bullas huius Ordinis.

CVm nos alias, vt in vniuerſo Ordine beatę Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, dies feſti S. Laurentij Martyris, quo die Ordo prędictus fundatus fuit, ac S. Antonij Abbatis, quo die ipſe Ordo à fel. rec. Gregorio Papa Nono prędeceſſore noſtro confirmatus fuit, in fundationis & confirmationis huiuſmodi memoriam, ſingulis annis ſolemniter celebrarentur conceſſerimus, prout in noſtris ſub dat. die 10. Martij 1600. expeditis litteris plenius continetur.

Ordo conſueuit facere benedictionem generalẽ feria 4. Cinerũ & feria 5. Cœnę Domini, & in die S. Catherinæ.

§. 1. Cumq. ex antiquo eiuſdem Ordinis inſtituto diebus S. Catherinę Virginis & Martyris, ferię quartæ Cinerum, & ferię quintę in Cœna Domini in ipſo Ordine abſolutio, & benedictio generalis fieri ſoleat, quę etiam per Nos pridem confirmata fuit, prout in alijs noſtris ſub data die 20. Aprilis 1592. Pontificatus noſtri Anno primo expeditis in forma breuis litteris, plenius etiã continetur.

Hic Põt. modo concedit, vt omnib. in-

§. 2. Nos volentes Ordinẽ prędictum, eiusq. Religioſos, amplioribus fauoribus & gratijs proſequi, ſupplicationibus dilecti filij Bernardi de Vargas eiuſdẽ Ordinis Procuratoris generalis ſuper hoc nobis humiliter porrectis inclinati, vt ſimilis abſolutio & benedictio generalis, etiã ſupradictis duobus diebus feſtis S. Laurentij & S. Antonij in prædicto Ordine, eiusq. Monaſterijs & Conuentibus fieri poſſit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuo concedimus & indulgemus.

prædictis diebus eadẽ benedictio fieri poſſit.

§. 3. Non obſtan. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Contraria tollit.

§. 4. Volumus autem, vt pręſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem quę præſentibus ipſis fides habeatur.

Exẽplis credi mandat.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 24. Iulij, milleſimo ſexcenteſimo primo, Pontificatus noſtri Anno decimo.

D. P. An. 2. 24. Iulij.

Sequitur forma benedictionis.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

CVm ad vberes miſericordię fructus, quos Ordo B. MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorũ, qui diuino inſtinctu per eiuſdem Beatiſs. ſemper Virg. Mariæ reuelationẽ B. Raymundo de Peniaſort nuper à nobis in Sanctorũ numero relato, & cla. me. Iacobo Aragonum Regi, ac Petro Nolaſco dicti Ord. primo profeſſori factã inſtitutus, & à fe. re. Gregorio PP. ix. prędeceſſore noſtro cõfirmatus fuit, in agro militãtis Eccleſię pro redẽptione Captiuorũ, qui in miſera ſeruitute, & ſalutis aĩæ periculo, à Mauris & alijs infidelib. detinẽtur, cõtinuo producere dignoſcitur, noſtrę dirigimus cõſiderationis intuitũ, facile inducimur vt Ordinẽ prędictũ ſpecialib. fauorib. & gratiis libẽter proſequamur, & ea quę circa ſpiritualiũ eiuſdẽ Ord. Indulgentiarũ cõmunicationẽ pro maiori fideliũ deuotione, & ędificatione per eiuſdem Ord. Religioſos fieri ſolent, noſtrę declarationis ſtabilitate roboremus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Laudatus hic Ordo diuina reuelatione B. M. inſtitutus, & à Greg. ix. cõfirmatus ſup. in conſt. 4. 9. Iulij 1601. fol. 57.

§. 1. Cum itaq; ſicut accepimus in eiuſdẽ Ordinis, Cõuẽtib. ac Regularibus eccleſijs, ab immemorabili tẽpore ex Summorũ Pontificũ auctoritate & conceſſione, indulgentiarũ communicatio, ſub quadã precationũ forma, certis quibuſdam anni diebus fieri ſoleret, & circa huiuſmodi communicationem quoſdã abuſus irrepſiſſe, nec certam formam auctoritate Apoſt. conſtitutam eſſe appareret.

Conſueuit Ordo certis anni diebus Indulgentias alijs communicare, & in hoc quoſdam notat abuſus.

§. 2. Nos pro noſtri Paſtoralis muneris debito fidelium animarũ ſaluti, ac eiuſdẽ Ordinis decori cõſulere, ac certã in pręmiſſis formã ſtatuere, aliasq. deſuper opportune prouidere volẽtes, ex voto etiã venerabiliũ fratrũ noſtrorum S. R. E. Cardinaliũ Cõgregationi ſacrorũ Rituũ Prępoſitorũ, quibus hoc negociũ examinãdũ cõmiſimus, ac ex certa nr̃a ſciẽtia, & matura deliberatione, quo ad inſtitutũ & ritũ abſolutionis, quam vocãt, & cõmunicationẽ indulgẽtiarũ, quę in prędicto Ordine fieri ſolẽt, hãc de cętero formam (antiqua cõſuetudine prorſus perpetuo abrogata) in perpetuũ ſeruari volumus, atq; Apoſt. auctoritate tenore pręſentiũ perpetuo ſtatuimus & ordinamus, vt nimirũ diebus ſolitis, aut ab Apoſtolica Sede cõceſſis, cõmunicatio indulgẽtiarũ, quas prędictus Ordo B. Marię de mercede, ex cõceſſione & indulto Sedis Apoſt. alijs poteſt communicare, nõ autem abſolutio vt prius fiebat, fieri poſſit.

Hic decernit communicationem indulgẽtiarum permitti, & abſolutionẽ prohiberi.

§. 3. Huiuſmodi vero cõmunicationẽ indulgentiarum tantũmodo confratribus & conſororibus eiuſdẽ Ordinis in eccleſijs ipſius Ordinis pręſentibus, & non alijs, & diebus ſupradictis, cum Pſalmis, Verſiculis, & Orationibus, quę iã Romę recognitę, & à dilecto filio nr̃o in Vrbe Vicario probatę, & à dicta cõgregatione reformatę ſunt, fieri liceat. at ad dictã cõmunicationẽ indulgentiarũ ſingulis diebus prędictis obtinendam, confratres & conſorores prædicti ſint contriti, confeſſi, ac ſacra communione refecti, alias prędictas indulgentias non conſequantur.

Cõmunicationis prędictæ formam tradit, iuxta normã à Vicario Pp. pręſcriptã Ordini Sanctiſſ. Trinitatis cit. in rubr.

Hęc emendatio hic non enunciatur.

§. 4. Communicationem etiã orationum, ieiuniorum, miſſarũ, aliorumq. bonorũ operum quę fiunt in dicto Ordine ſupradictis diebus, confratribus tantum & cõſororibus, qui pręſentes fuerint, vt de indulgẽtiis ſupradictũ eſt, fieri poſſe permittimus & concedimus. Forma autem huius communicationis fieri volumus, nudis & ſimplicibus ver-

Communicationẽq. bonorum operum, certa data forma permittit.

verbis in hunc fere modum, videlicet. Item communicamus vobis fratres, orationes, ieiunia, miſſas, peregrinationes & labores pro redimendis etiam captiuis ſuſceptos, cæteraq. opera bona, quæ per Dei gratiam in noſtra Congregatione & Ordine fiunt. In nomine Patris et Filij, & Spiritus ſancti. Amen.

Populi inuitatione ſieri prohibet.

§. 5. Cæterum expreſſe prohibemus, ne populus in Ciuitatibus, Terris, & locis publice inuitetur à dicti Ordinis fratribus ad ſuas Eccleſias ad conſequen. ſupradictam communicationem indulgentiarum, & bonorum operũ. hoc eſt in plateis, vijs, & locis publicis non apponantur cedulæ impreſſæ, ſeu manuſcriptæ, quibus indicetur & promulgetur talis communicatio indulgentiarum.

Obſeruãtiã hu⁊ bul la precipit.

§. 6. Mandantes propterea vniuerſis & ſingulis eiuſdẽ Ordinis Superioribus & Fratribus, vt præſcriptam hanc formam perpetuo obſeruare ſtudeant, nec illã quouis modo prætertire audeant ſeu præſumant. irritum nihilominus decernẽtes & inane, quicquid ſecus ſuper his ab ipſis quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus, Apoſtolicis, ac eiuſdem Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, ac ſupradictis illius Superioribus & fratribus, ac quibuſuis alijs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 15. 9. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris die nona Iulij, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

Sequitur Forma d. communicationis à Vicario Papæ probata, & ſupra enunciata.

Tu aduerte quod aliqua verba in §. xj. & xij. ſunt correcta, vt notaui ibi in margine. Et hanc correctionem hic idem Pontif. tradit infra in conſtitut. 85. § 7. poſtea ab eo edita pro Fratribus Sanctiſſimæ TRINITATIS, & Redemptionis.

Forma abſolutionis & orationum ſeruanda à fratribus Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum.

Vicarius Papæ, de eius o dine dies generalis benedictionis deſignat.

Hieronymus Epiſcopus Sabinen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ruſticuccius nuncupatus, Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Vicarius generalis, Romanaque Curiæ Iudex Ordinarius. Dilectis nobis in Chriſto Miniſtris & Fratribus Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, ſalutem Deique benedictionem.

Exordium.

ETſi cunctę Orbis Eccleſiæ ſub ſanctorum fundatæ vocabulis, ſint pia deuotione fidelium venerandæ, illas tamen quæ in honorem, & ſub vocabulo Sacroſanctæ & Indiuiduæ TRINITATIS dicatæ noſcuntur, eo excellentiori memoria conuenit venerari, quo ipſa Sancta TRINITAS immediatius & perfectius vota fidelium dirigit, & ad gratiam exauditionis admittit. Cum ergo Ordo Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, nutu diuino, per fel. record. Innocentium Papam Tertium, ſub tali titulo & nomine inſtitutus eſſe dignoſcatur, merito à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialibus gratijs & fauoribus decoratur. Et Nos vt Chriſtifidelium deuotio viſitandi Eccleſias dicti Ordinis in dies augeatur, necnon ad acquirendas gratias in eiſdem conceſſas eo feruentius & deuotius diſponantur, auctoritate Apoſtolica à Sanctiſſ. D. N. Papa ſpecialiter nobis conceſſa, vt preces & orationes, ac denique abſolutionem, quæ in Eccleſijs & Monaſterijs dicti Ordinis diebus cinerum, cœnæ Domini, & Sanctæ Catherinæ Virginis & Martyris, dici & fieri conſuetum eſt, etiam in omnibus feſtiuitatibus Sanctiſſimæ TRINITATIS, dicere & facere, publice & ſolemniter, tenore præſentium, licentiam & facultatem eiſdem Miniſtris & fratribus, concedimus atque impartimur.

Orationum formam præſcribit.

§. 1. Quoniam autem formam abſolutionis prædictæ viris probis & doctis noſtræ ſacræ Congregationis, auctoritate prædicta examinan. commiſimus: ne aliquis ſcrupulus, ſiue ambigendi locus circa eam in poſterum relinquatur, abſolutionem ipſam, preces & orationes, modo quo recitari debent, vt euidentius exprimatur, his præſentibus adnotandas duximus, videlicet.

Antiphona.

Intret oratio mea. *Deinde dicantur Septem Pſalmi Pœnitentiales, in totum vel in partem, quibus finitis repetitur.*

Antiphona.

Intret oratio mea in conſpectu tuo Domine, inclina aurem tuam ad preces noſtras, parce Domine parce populo tuo, quem redemiſti ſanguine tuo pretioſo, ne in æternum iraſcaris nobis.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon.
Pater noſter.
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Saluos fac ſeruos tuos.
℟. Deus meus &c.
℣. Mitte eis Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion &c.
℣. Eſto eis Domine turris fortitudinis.
℟. A facie inimici.
℣. Nihil proficiat inimicus in eis.
℟. Et filius iniquitatis &c.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus &c.
℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

§. 2. ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, & me qui etiam miſericordia tua primus indigeo exaudi clementer, vt quem non electione meriti, ſed dono gratiæ tuæ conſtituiſti tui operis miniſtrum, da fiduciam tui operis exequendi, & in meo miniſterio quod tuæ pietatis eſt operari. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 3. EXaudi Domine preces noſtras, & confitentium tibi parce peccatis, vt quos conſcientiæ reatus accuſat, indulgentia tuæ pietatis abſoluat. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 4. PRæueniat hos famulos tuos quæſumus Domine miſericordia tua, vt omnes iniquitates eorum celeri indulgentia deleantur. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 5. PRæſta quæſumus Domine his famulis tuis dignũ Pœnitentiæ fructum, vt Eccleſię tuæ Sanctæ, à cuius integritate deuiarunt peccando, amiſſorum reddãtur innoxij, veniam conſequendo. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 6. ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, nec ſit ab his famulis tuis clementię tuę longinqua miſeratio, ſana eorumque remitte peccata, vt nullis iniquitatibus à te ſeparati, tibi domino ſemper valeant adhęrere. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 7. DOmine Deus noſter, qui offenſione noſtra iraſceris, ſed ſatisfactione placaris, reſpice quęſumus ſuper hos famulos tuos, qui ſe tibi grauiter peccaſſe confitentur, tuum eſt abſolutionem criminum dare, & veniam pręſtare peccantibus, qui dixiſti pœnitentiam te malle peccatorum quam mortem: Concede ergo Domine his vt tibi pœnitentię excubias celebrent, & correctis actibus ſuis, conferri ſibi à te ſempiterna gaudia gratulentur. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 8. DEus humani generis benigniſſime conditor, & miſericordiſſime reformator, qui hominem, inuidia Diaboli, ab ęternitate deiectum, vnici filij tui ſanguine redemiſti; viuifica hos famulos tuos, quos tibi nullatenus mori deſideras; & qui non derelinquis deuios, aſſume correctos. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 9. MOueant pietatem tuam quęſumus Domine hęc famulorum tuorum lacrymoſa ſuſpiria, tu eorum medere vulneribus, tu iacẽtibus manum porrige ſalutarem, ne Eccleſia tua aliqua ſui corporis portione va- Oratio.

ſtetur,

ſletur, ne grex tuus detrimentum ſuſtineat, ne de familię tuæ damno inimicus exultet, ne renatos lauacro ſalutari mors ſecunda poſſideat. Per Chriſtum &c.

Oratio. §.10. TIbi ergo Domine ſupplices preces cum fletu cordis effundimus, tu parce confitentibus, vt ſic in hac mortalitate, peccata ſua te adiuuante defleant, quatenus in tremendi iudicij die ſententiam æternę damnationis euadant, & neſciant quod terret in tenebris, quod ſtridet in flammis; atque ab erroribus ad iter reuerſi, iuſtitiæ nequaquam vulneribus ſaucientur, ſed integrum ſit eis, atque perpetuum, quod gratia contulit, & quod miſericordia reformauit. Per Chriſtum &c.

Hic non dicitur. Oremus.

Abſolutionis que formam ponit. §.11. COncedimus vobis Fratribus facultatem, ex auctoritate nobis à Pontificibus Romanis indulta, vt conſequi poſſitis omnes & ſingulas indulgentias, & peccatorum remiſſiones noſtræ huiuſmodi ſacræ Religioni conceſſas, iuxta priuilegiorum tenores ab eadem Sede Apoſtolica obtentorum, & in quantum veſtra expetit oratio, & ad nos pertinet iuriſdictio, ſit vobis Omnipotens Deus indulior omnium criminum veſtrorum, deleat atque dimittat omnia peccata veſtra Dominus noſter IESVS CHRISTVS, qui cum Patre & Spiritu ſancto viuit & regnat in ſecula ſeculorum. Amen.

Hæc verba ſignata ſunt omittenda, vt notaui hic in principio.

Locus reſtitutus.

Hic non dicitur. Oremus.

Hoc verbum lege poteſtatem, vt notaui hic ſup. in princ. §.12. DOminus noſter IESVS CHRISTVS, qui beato Petro Apoſtolo dedit licentiam animas ligandi atque ſoluendi, ille vos abſoluat ab omni vinculo delictorum, vt habeatis vitam æternam, & viuatis in ſecula ſeculorum. Amen.

Locus reſtitutus.

§.13. Quam quidem formam & tenorem prædictarum à quoquam innouari, immutari, ſiue impediri, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis pœnis eo ipſo incurrenda omnino prohibemus, & ſecundum eam, & non aliter, liceat prædictis fratribus in futurum prædicta abſolutione, & orationibus, pacifice et quiete, vti, frui, potiri, & gaudere quibuſcunque non obſtantibus. In quorum omnium & ſingulorum fidem has præſentes noſtras litteras exinde fieri, & per Reuerendiſſimum Dominum Paulum de Curte Epiſcopum Iſernien. noſtrum Vicesgerentam, necnon per Notarium Curiæ noſtræ ſubſcribi, ſigilliq. noſtri quo in talibus vtimur, iuſſimus & fecimus impreſſione muniri.

Qui omnino ſeruari præcipit.

Dat. die 20. Maij 1600. Datum Romæ ex Aedibus noſtris, Anno à natiuitate Domini noſtri IESV CHRISTI milleſimo ſexcenteſimo, indictione decimatertia, die vero vigeſima menſis Maij, Pontificatus Sanctiſſimo in Chriſto patris & Domini noſtri, Domini Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius nono.

Paulus Epiſc. Iſernien. Viceſg.

LXXX.

Renouatio ſacræ Eremi S. MARIAS Montis Senarij prope Ciuitatem Florentiæ, Ordinis Fratrum Seruorum B. MARIAE Virginis, Et præfinitio conſtitutionum pro recto eius regimine, Nouitiatusq. in ipſa Eremo inſtitutio.

Has conſtitutiones opportunius deinde auctas & caſtigatas comprobauit Sanctiſſimus D. N. Paulus V. die 22. Octobris 1612. Qui etiam ſuper receptione Nouitiorum, & moderatione Ieiunij in pane & aqua, aliam edidit ſanctionem, infra in ſua conſt. 51. dedit.

De hoc Ordine Seruitarum vide quæ ad conſtit. 1. Benedicti Vndecimi in Appendice adnotata fuere.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1599. 1600. & 1601.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem in his auctoritatis ſuæ partes libenter interponere, per quæ diuinus cultus augeatur, & Regularium Ordinum reformatio felices in Domino progreſſus facere, & maiora quotidie valeat ſuſcipere incrementa.

§.1. Sane dilectus filius noſter Alexander tituli ſancti Petri in Vincula presbyter Cardinalis Florentinus, nomine dilectorum filiorum Lælij Balkoni de Florentia Prioris generalis Ordinis Fratrum Seruorum Beatę MARIAE, ac Prioris & Fratrum domus eiuſdem beatę MARIAE Annunciatæ Ciuitatis Florentiæ dicti Ordinis, nobis nuper expoſuit, quod cum dicti Ordinis prima inſtitutio à ſeptem nobilibus & religioſis viris Florẽtinis, quondam in Monte Senario nuncupato, octauo à Ciuitate Florentina lapide poſito, vbi dictorum inſtitutorum corpora requieſcunt, originem duxerit, & eodẽ loco Cõuentus tenuis redditus, & anguſtus dudũ extructus fuerit, in quo nunc tres ſoli Fratres dicti Ordinis cõmorari ſolẽt, dicti Prior generalis, & Prior & Cõuentus dictę domus Annunciatę primitiuis dicti eorũ Ordinis inſtituti, & originis memoria excitati, eodẽ in loco auguſtiorẽ domũ & Eccleſiã extruere, illucq. ſeptẽ fratres profeſſos prędicti Ord. qui ad primęui dicti Ord. inſtituti normã, perpetuis futuris tẽporibus, cęleſtium diuinarũq. rerũ contẽplationi vacantes, gratũ altiſſimo in eremitica vita famulatũ pręſtẽt, & aliquot alios fratres conuerſos, qui omnes annum vigeſimumquintum excedant, introducere decreuerunt.

Proponitur Papę reſtitutio primęui inſtituti Eremus Montis Senarij Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Virg.

§.2. Ipſisq. Fratribus in dicto Conuentu Montis Senarij, cui ſacra Eremus Montis Senarij Ordinis denominatio erit, vltra alia ſpiritualia Ordinis prędicti exercitia, quæ in ipſis Ordinis conſtitutionibus, & S. Auguſtini Regula, ſub qua degunt, præcipiuntur, hæc nominatim impoſita eſſe volunt onera.

Vbi hæc inter alia, pręcipiuntur ſeruanda.

§.3. Vt nimirum nullo tempore carnibus, ſed lacticinijs tantum veſci poſſint.

Carnibus nunquam veſci.

§.4 Secunda, quarta, & ſexta ferijs totius anni ieiunare, ſed in ipſa ſexta ſemper, & in reliquis ſecunda & quarta ferijs huiuſmodi, in Aduentu & Quadrageſima ieiunium cum pane & aqua tantum facere teneantur.

Ieiunare ſecunda, quarta & ſexta ferijs, ac in Quadrageſima & Aduentu.

§.5. Vtque in eo conuentu illud regularis vitæ inſtitutum, quod a primis illis inſtitutoribus obſeruabatur, ſeruari debeat, ita vt vere ſint illis omnia communia, cor vnum & anima vna in Domino iuxta beati Auguſtini regulam, quam profitentur.

Proprietatiſque nõ agnoſcere.

§.6. Intendunt præterea fabricam dicti conuentus ſumptibus, & impenſis prædictæ domus Annunciatæ facere, ac deinde Fratribus huiuſmodi in eodem conuentu pro tempore degentibus, victum & veſtitum aliaq. neceſſaria, tam pro diuino cultu quam pro conuentus reſtauratione ex annuis eiuſdem domus Annunciatæ redditib. ſubminiſtrare, dummodo tamen ipſe conuentus, ſeu ſacra Eremus tãquam ipſius domus Annunciatæ membrũ ab ipſa domo dependeat, ac Superiorum dictæ domus, Priorisq. prouincialis Prouinciæ Tuſciæ, in qua dicta domus Annunciatę conſiſtit, atque Prioris generalis pro tẽpore totius Ordinis Fratrum Seruorum iuriſdictioni, tam in ſpiritualibus quam in temporalibus, prout aliæ omnes domus & conuentus prædicti Ordinis ſubſit, nec vllo vnquam tempore quauis de cauſa, colore, vel ingenio à dicta ſuperioritate & obedientia ſubtrahi, vel quoquo modo eximi poſſit. ſed ſingulo tranſacto biennio, iuxta conſtitutionum Ordinis formam, à Priore & à Fratribus eiuſdem Conuentus Annunciatæ de Vicario prouideatur, qui ſub obedientia dicti Prioris Conuentus Annunciatæ, prout alij Vicarij conuentuum illi vnitorum, ex præſcripto litterarum fel. rec. Gregorij Papæ Decimitertij prædeceſſoris noſtri ſuper regimine dicti Cõuentus Annunciatæ emanatarum ſubſunt, maneat.

Reſtauratione dictæ Eremi, & gubernatio ſpectare ad Cõuentum Annunciatę Ciuitatis Florẽtię, eiusq; membrũ perpetuo eſſe.

§.7. Cum autem dicti Lęlius Prior generalis, ac Prior & conuentus domus Annunciatę prędictæ, cupiant præmiſſa omnia, vt perpetuo firmiora ſubſiſtãt Apoſtolicæ noſtræ auctoritatis patrocinio communiri, nobisque propterea humiliter ſupplicari fecerint, vt in præmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmatio Pontificia à Priore generali, & Priore & Conuẽtu domus Annunciatæ petitur.

§.8. Nos pijs Religioſorum votis diuini pręſertim cultus, & regularis obſeruantię incrementum reſpicientibus, quantum cum Domino poſſumus, benigne fauẽtes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, laudabile dictorũ Prioris gene-

Cõceditur q.

Generalis, ac Prioris & Conuentus Annunciatę propoſitum huiuſmodi plurimum in Domino commendamus, ipſiuſq. erectionem, extructionem, introductionem, aliaq. omnia & ſingula præmiſſa, prout ſupra expreſſum eſt, accedente tamen Ordinarij loci conſenſu, & ſine cuiuſquam præiudicio, faciendi, ſtatuendi, ordinandi & exequendi plenam & liberam Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur, eademq. omnia & ſingula ſi & poſtquam facta fuerint, auctoritate & tenore prædictis confirmamus & approbamus, illiſq. perpetuę & inuiolabilis Apoſtolicę confirmationis robur adijcimus, omneſq. & ſingulos tam iuris quam facti defectus, ſiqui interuenerint eiſdem ſupplemus.

Eremi Senarij titulus ei ceditur, & membrũ Domus Annunciatæ declaratur.

§. 9. Atque domum, ſeu Conuentum, cui ſacrę Eremi Montis Senarij eiuſdem Ordinis Seruorum denominationem & titulum concedimus & aſſignamus, tanquam membrum dicti Conuentus Annunciatæ dependere, ipſiuſq. Vicarium ſingulo quoque biennio per Priorem & Conuentum Annunciatę eligendum.

Superioribus d. Domus, ac Priori Prouinciali, & Generali perpetuo ſubijcitur.

§. 10. Ac fratres & religioſos ipſius Conuentus Annunciatæ, Superioribus & Priori Prouinciali, ac Generali prædictis ſubeſſe, neque ab huiuſmodi obedientia, quouis prætextu, cauſa, ingenio vel quęſito colore ſubtrahi aut eximi poſſe.

Prior & Cõuentus Annũciatæ neceſſaria Eremo ſubminiſtrent.

§. 11. Ipſos vero Priorem & Conuentum Annunciatæ, victum & veſtitum, aliaq. neceſſaria tam pro diuino cultu quam pro manutentione & reſtauratione domus prædictæ ſacræ Eremi, illiuſq. Fratribus & Religioſis in perpetuum ſubminiſtare debere.

In contrariũ attentanda, irritantur.

§. 12. Sicq. per quoſcunque dicti Ordinis Superiores, & alios Iudices ordinarios & delegatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. ac irritum & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignorantes contigerit attentari decernimus.

Executores huius conſt. deputantur.

§. 13. Quocirca Venerabili fratri Archiepiſcopo Florentino, ac dilectis filijs ipſius Ordinis, apud nos & Apoſtolicam Sedem Protectori, ac noſtro & Apoſtolicæ Sedis apud Magnum Etruriæ Ducem Nuncio, nunc & pro tempore exiſtentibus, per præſentes committimus & mandamus, vt ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alios, vbi & quando opus fuerit, præſentes litteras ſolemniter publicantes, atque pij huiuſmodi & laudabilis operis inſtitutioni & conſeruationi efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, omnia & ſingula præmiſſa, per eos ad quos ſpectat & pro tẽpore ſpectabit, exequi & obſeruari. præſertim vero dictos Priorẽ & Conuentum Annunciatę ad idem ſanctum opus exequendum & manutenendum vt ſupra, ne impij Dęmonis aſtu temporumue iniquitate, aut fratrum incuria perire, aut intermitti valeant, excitent, & ſi opus ſit cogant & compellant. Contradictores quoslibet per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contraria remouentur.

§. 14. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis ac in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus ac ordinationibus, ac Ordinis prædicti etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 2. die 22. Oct.

Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 22. Octobris 1593. Pontific. noſtri Anno 2.

Sequitur alia Ordinationum dictæ ſacræ Eremi præſcriptio.

Edita An. D. 1600.

C L E M E N S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN his rebus auctoritatis noſtræ partes libenter interponimus, per quæ Religioſorum ſtatui proſpere dirigendo, opportune prouideatur.

Confirmatio præcedentis conſtitutionis.

§. 15. Cupientes igitur proſpero ſtatui & felici regimini domus & Eremi Montis Senarij Ordinis Seruorum B. MARIAE Florentinæ Diœceſis, quantum cum Domino poſſumus ſalubriter conſulere, ſupplicationibus & pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis d. Ordinis, ac Prioris Conuentus B. MARIAE Annunciatæ Ciuitatis Florentinę eiuſdem Ordinis Fratrum Seruorum, necnon Vicarij & Fratrum dictæ Eremi Montis Senarij, nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eos omnes & ſingulos, à quibuſuis excõmunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, ex ſententia & voto venerabilis fratris Iulij Antonij Epiſcopi Pręneſtin. Cardinalis Sanctæ Seuerinæ nuncupati, vltra ea, quæ per alias noſtras in ſimili forma Breuis litteras ſub Dat. 22. Octobris 1593. Pontificatus noſtri Anno ſecundo expeditas, quorum tenorem præſentibus pro expreſſis habere volumus pro dicta Eremo Montis Senarij conceſſimus, quæ omnia & ſingula per præſentes etiam perpetuo confirmamus & approbamus, ac perpetuo valida, firma & efficacia eſſe & fore decernimus.

Vicarius Eremi eligatur ex ipſis Eremitis.

§. 16. Quod Vicarius eligẽdus pro regimine domus & Eremi prædictæ Mõtis Senarij pro tẽpore in perpetuum ſit & eſſe debeat vnus ex ipſis Eremitis, Sacerdos ætatis annorum ſupra 33. qui ſaltem per biennium in Eremo vixerit, vel in illius defectum ille ex Eremitis pro Vicario eligatur, qui magis accedit ad huiuſmodi conditiones.

Eremitarum profeſſio quę eſſe debeat.

§. 17. Quodque omnes fratres Eremitæ probationis annum in dicta Eremo agere debeant, quamuis alias in familia aliorum fratrum Eremitarum profeſſionem emiſerint. quo anno elapſo ſolemniter profiteri in manibus Prioris Conuentus Annunciatę ſupradicti teneantur, promittendo iuxta conſtitutiones factas & faciendas, inter Fratres ipſos Eremitas perpetuo viuere.

Poſt eam ab Eremo diuerti non poſſunt.

§. 18. Poſt emiſſam vero profeſſionem ab huiuſmodi inſtituto, à Superioribus cuiuſcunq. gradus ſint, etiam ſi Cardinalatus dignitate præfulgeant, quoquo modo etiam ad breue tempus diuerti non poſſint, & quacunq. relaxatione ſeu diſpenſatione penitus explora.

Superiorum auctoritas ad d. licentiam circa ſeruitium Chori, & ieiunium.

§. 19. Liceat tamen Superioribus licentiam concedere infirmis, & alijs ob aliquam legitimam cauſam, vt à ſeruitio Chori ſint immunes, nec ab obſeruatione ieiunij à conſtitutionibus Eremi indicti generaliter, quando dies feſtus ſolemnis incidit in ferias ieiuniorum ſeu ad ieiunandum, quo caſu altera die eiuſdem hebdomadæ fratres ieiunent, ita vt in qualibet hebdomada trium dierum ieiunium compleatur.

Nouitiorum recipiendorum forma datur.

§. 20. Quod ſeculares Nouitij recipiendi & admittẽdi, ſint ſaltem ætatis annorum viginti duorum, ac recipi & admitti non poſſint niſi de conſenſu Capituli fratrum ipſius domus & Eremi, necnon Prioris & Magiſtri Nouitiorum Conuentus Annunciatæ, quorum inſimul conuenientium ſuffragijs obtinere debeant, aliorum Superiorum cenſeatur minime requiſito. Fratres vero de familia iam profeſſi, qui vitam & obſeruantiam fratrũ Eremitarum profiteri voluerint, non admittantur niſi præcedente eius conſenſu Capituli Conuentus Annunciatę. Reijci autem vel admitti ad profeſſionem debeant tam fratres de familia prædicti, quam alij à ſeculo venientes, Nouitij de voto & auctoritate tantummodo fratrum ipſius Eremi. & poſt emiſſam profeſſionẽ vnuſquiſque cõtentus ſit loco ſibi debito ratione temporis emiſſæ profeſſionis, nullo habito reſpectu graduum Magiſterij, Bacchalaureatus vel alterius dignitatis cuiuſcunque.

Eſus carnium iiſi nis conceditur.

§. 21. Quod non liceat fratribus huius Eremi etiam iter agentibus veſci carnibus, niſi ex cauſa infirmitatis, & tunc de conſilio Medici Phiſici, & de licentia Superioris Eremi.

Alijs vero nõ in ipſa Eremo.

§. 22. Quinimmo in ipſa Eremo, nec etiam quibuſuis alijs, cuiuſcunque gradus ſtatus & conditionis ſint, permittatur carnes commedere, ſed cibis ipſis conceſſis, & non alijs vti debeant.

Hoſpites per octo tantummodo dies recipiantur.

§. 23. Et quicunque illi ſint, exceptis Superioribus, & quibus à Priore Conuentus ad pœnitentiam iniunctum eſſet vt eandem vitam cum ipſis Eremitis per plures dies

ducerent, per duos tantum dies ad hoſpitium recipiantur. quibus elapſis, hoſpitij & victus ſubminiſtratio omnibus denegetur.

Eremus quæcunque legata & eleemoſynas habere poſſit.

§. 24. Quod fratres Eremi poſſint exigere, conſequi & habere quæcunque legata & eleemoſynas, quæ ipſi Eremo fient, necnon quæcunque bona mobilia & immobilia, ac ſe mouentia, quæ Eremo quomodolibet obuenient, per ingreſſum, & profeſſionem Nouitiorum, ſeu alios quomodocunque ac qualitercunque.

Quæ ſunt ipſius Eremi, pro ſubſtentatione & augmento.

§. 25. Quæ legata, eleemoſynæ & bona ſint & eſſe intelligantur Eremi prædictæ, vt ex eis eorumq. redditibus, non ſolum fratrum ibi degentium ſubſtentationi, ac Sacriſtiæ neceſſitati prouideri valeant, ſed etiam vt abſque grauamine Conuentus Annunciatæ poſſit augeri Eremitarum numerus. liceatq. nouas cellas conſtruere, etiã pro ijs qui vitam vellent ducere omnino ſolitariã, quod fiat de conſenſu Diſcretorum dicti Conuentus Annunciatæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentiũ perpetuo ſtatuimus & ordinamus atq. cõcedimus & indulgemus.

Contrarijs derogatur.

§. 26. Non obſtãtibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eremi & Ordinis prædictorum, etiã iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 8. die 29. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 29. Decembris, 1600. Pontificatus noſtri Anno 8.

Sequitur erectio Nouitiatus in d. Eremo.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Edita An. D. 1601.

Ad propagationem dictæ Eremi, Nouitiatus ibi instituitur.

§. 27. ORdinis veſtri conſeruationi & propagationi quantum cum Domino poſſumus proſpicere cupientes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, in ſacra Eremo Montis Senarij Nouitiatum veſtri Ordinis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Receptionis norma datur.

Tu ad hoc vide conſt. 51. S. D. N. Pauli V. Sedis.

§. 28. Vobiſque, vt in Eremo prædicta, Nouitios qui qualitates requiſitas iuxta conſtitutionem noſtram ſuper receptione Nouitiorum nuper editam habeant, ac ſeruata in omnibus & per omnia d. conſtitutionis forma, ad habitum per Eremitas veſtri Ordinis geſtari ſolitum recipere, & deinde elapſo probationis anno ad profeſſionem per eoſdem Eremitas emitti conſuetam regulares admittere libere & licite poſſitis & valeatis, auctoritate & tenore præſentis, licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Contrarijs derogatur.

§. 29. Non obſtantibus probatione facta, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 10. die 20. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 20. Februarij, 1601. Pontificatus noſtri Anno 10.

LXXXI.

Quod Inquiſitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarij, eos qui ad presbyteratus ordinem nõ promoti, Miſſas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrant, præuia degradatione, Curiæ ſeculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

Hos Inquiſitores eiuſmodi reorum cauſas cognoſcere poſſe, declarauit vltra Pauli IV. & Sixti V. in iſta conſtitutione relatos, Gregorius XIII ſup. in eius conſtitut. 21. Officij. fol. 387. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1601.

Paulus IV. eius bullã non lauenſ decreuit, ab Inquiſitorib. tradẽdos eſſe Curiæ ſeculari, auctoritatem Sacerdotalem vſurpantes.

ETſi alias fel. rec. Paulus Papa IV. prædeceſſor noſter, ad nefariam & ſacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad ſacrũ presbyteratus ordinem minime promoti ſint, Sacerdotis tamen auctoritatem ſibi temere aſſumentes, Miſſarum celebrationem vſurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrare præſumunt, decreuerit huiuſmodi delinquentes à Sanctæ Inquiſitionis Iudicibus tradi debere Curiæ ſeculari debita animaduerſione puniendos.

Sixtus V. illud innouauit, (ſed neq. eius conſtit. poſui vt bene hic relatam)

§. 1. Et poſtea rec. mem. Sixtus Papa V. etiam prædeceſſor noſter prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac ſerio obſeruari mandauerit, eo tamen dictorum hominũ prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiuſmodi decretorum ac pœnarum, contra ipſos, vt præfertur, inflictarum, illis ſe minime ſubiacere, & obnoxios eſſe putẽt, ac propterea ſe ab eiſdẽ liberari & abſolui poſſe prætẽdãt.

Hic ob id Pont. eorum criminis grauitate penſata.

§. 2. Nos igitur animaduertentes, huiuſmodi perditos & nefarios homines ad ſacrum presbyteratus ordinem non promotos, Miſſarum celebrationem vſurpare præſumentes, non ſolum actus idololatriæ ſaltem extrinſece ſeu per externa & viſibilia Religionis & pietatis ſigna exercere, ſed etiam quantum in ipſis eſt, efficere vt Chriſtifideles, qui credunt eos ordinatos eſſe, & rite conficere Sacramentum Euchariſtiæ, idololatriæ crimen ignoranter incurrant, purum, videlicet panem & vinum, tanquam verum Chriſti Domini Noſtri corpus & ſanguinẽ, eiſdem adorandum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolum Sacramenti Pœnitentię dignitatem contemnere, verumetiam Chriſtifideles decipere, dum ſcilicet inique ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſoluendi à peccatis magno cũ periculo & ſcandalo plurimorum.

Poſſe ab Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, degradatos, Curiæ ſeculari debitis pœnis plectẽdos tradi decernit.

§. 3. Propterea, vt grauiſſima hęc ſcelera committentes, poſthac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, S. Inquiſitionis Iudicũ conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes, hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus atque ſtatuimus, vt quicunque non promotus ad ſacrum presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum celebrationem vſurpaſſe, vel Sacramentalem confeſſionem audiuiſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinarijs tanquam Eccleſię miſericordia indignus, à foro Eccleſiaſtico abijciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſiquos habuerit, rite degradatus, ſtatim Curiæ ſeculari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pœnis plectendus.

Contrarijs tollit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus & ſingulis, illarum tenores pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Hanc conſt. publicari præcipit.

§. 5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari aut prætendi nunquam poſſit, atque præſentes litteræ omnibus innoteſcant, volumus illas ad valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorũ de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari & affigi, atque ijs inde amotis earundem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factaq. huiuſmodi publicatione, omnes qui in Vrbe poſt menſem, qui vero extra eam & citra Montes, poſt quatuor menſes, qui demum vltra Montes fuerint poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere & arctare, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac præterea mandamus earundem præſentium litterarum exemplis etiam impreſſis, & manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtẽſæ.

D. P. A. 10. 1. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die prima Decembris, 1601. Pont. noſtri Anno 10.

Publicatio.

Anno a Natiuitate D. 1601 Indict. 14 die vero 5. menſis Decembr. Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius X. Supradicta Conſtitutio fuit affixa ad valuas S. Ioãnis Lateranen. & Principis Apoſtolorũ de Vrbe Baſilicarũ, & in acie Cãpi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymũ Lutium S. D. N. Papæ Curſ.

Quod

LXXXII.

Quod Fratres Capuccini Ordinis Minorum S. Franciſci, à Generali & Diffinitoribus, in Capitulo generali vſq. ad ſequens Capitulũ deputati, ſecularium vtriuſque ſexus confeſſiones audire valeant.

Alia de Capuccinis notata, vide ſupra ad conſt. 21. Clemẽtis VII. Religionis. vbi etiam remiſſiue indicans materiam Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci fol. 518. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

Gregorius 14 (cuius bullã hic nõ poſui) Capuccinis prohibuit aliorũ confeſſiones audire

ALias fe. re. Gregorius Papa XIV. Prædeceſſor noſter ex cauſis tunc expreſſis Motu eius proprio ſua perpetuo valitura Conſtitutione ſtatuit & ordinauit, quod nullus Congregationis Capuccinorum Ordinis Fratrum Minorum nuncupat. S Franciſci in laicorum vtriuſq. ſexus, & Clericorum ſecularium quacunque dignitate, præeminentia, auctoritate & facultate ſuffulti eſſent, confeſſionibus occupari, vel confeſſiones eorum audire, etiamſi ad id faciendum à Superioribus Ordinis, aut Protectore, aut etiam ab Apoſtolica Sede quomodolibet & ſub quacunq. verborum forma licentias eatenus obtinuiſſent, prout in eiuſdem Gregorij Prædeceſſoris litteris in forma Breuis ſub data die prima Iunij 1591. expeditis plenius continetur.

Iſte autẽ Pōt. ex cauſa hic expreſſa.

§. 1. Cum autem diuerſi vtriuſq. ſexus Chriſtifideles pro eorum erga dictum Ordinem, ſeu Congregationem Capuccinorum deuotione, cupiant Religioſis eiuſdem Congregationis confiteri poſſe.

Prohibitionẽ prædictã moderatur vt hic.

§. 2. Nos illorum pio deſiderio benigne annuentes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præfatas Gregorij Prædeceſſoris litteras, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, ita moderamur, vt Miniſter Generalis eiuſdem Congregationis Capuccinorum & Diffinitores in Capitulo generali congregati, & in eodem Capitulo tantum, quibuſuis eiuſdem Congregationis Religioſis, ad confeſſiones audiendas approbatis, prout ipſis Miniſtro generali & Diffinitoribus videbitur, licentiam audiendi ſecularium vtriuſq. ſexus confeſſiones vſq. ad noui Capituli generalis celebrationem & non vltra, & ſic de Capitulo generali in Capitulum generale concedere reſpectiue poſſint & valeant auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium facultatem concedimus & impartimur.

Quaſcunque alias licentias reuocat.

§. 3. Et quaſcunq. licentias audiendi ſecularium huiuſmodi confeſſiones, quibuſuis eiuſdem Congregationis Fratribus ab illius Protectore, aut quocunq. alio, etiam de expreſſo noſtro mandato in perpetuum conceſſas harum ſerie reuocamus & annullamus. Decernentes irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſciẽter vel ignorãter contigerit attentari.

Obſtãtia tollit.

§. 4. Non obſtantibus præfata Gregorij XIV. Prædeceſſoris, ac quibuſuis alijs Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis credi iubet.

§. 5. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadẽ quæ præſẽtib. ipſis adhiberetur fides adhibeatur.

D. P. An. 1. die 3. Feb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die tertia Februarij, 1602. Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

LXXXIII.

Moderatio Conſtitutionum Sixti V. quo ad nullitatem profeſſionis emittendæ à Nouitijs Ordinum Regularium, cum præſeruatione pœnarum contra Superiores qui non ſeruata forma eis tradita eos receperint. Et decreta generalia pro Nouitiorum receptione, inſtitutione & educatione.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita 1596. 1599. dic. 16. 3.

Exordium.

IN ſuprema Eccleſiæ Catholicæ ſpecula meritis licet imparibus diuina prouidentia diſponente conſtituti, omnibus incommodis quæ in eadem Eccleſia, non ſine fidelium animarum periculo, & detrimento oriri poſſunt, ob variam & ſiniſtram Conſtitutionum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, quas iuſtis de cauſis ediderunt, interpretationem, pro noſtri Paſtoralis officij munere conamur prouidere, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Sixtus V. edidit duas conſtitutiones quæ ſunt ſup. fol. 601. & ſeqq. lib. 1.

§. 1. Cum igitur fe. rec. Sixtus Papa V. Prædeceſſor noſter, ad integritatem & candorem in Regularibus & Religioſis Ordinibus in Eccleſia ſancta inſtitutis retinẽdum & conſeruandum, quadam ſua, quæ incipit. Cum de omnibus Eccleſiaſticis Ordinibus. ſub Dat. Sexto Calend. Decembris Pontificatus ſui anno Tertio, nonnulla circa modum formam & qualitates admittendi Religioſos ad quoſuis Regulares Ordines decreuerit. Et deinde alia ſimili quæ incipit, Ad Romanum ſpectat Pontificem. ſub Dat. 12. Calend. Nouembris Pontificatus ſui anno Tertio, quædam dubia ſuper dicta priori conſtitutione exorta declarauerit.

Gregorius 14 eas in parte moderatus eſt, vide cõſt. 1 ſup. fol. 1097 lib. 1.

§. 2. Et præterea piæ me. Gregorius Papa XIV. etiam Prædeceſſor noſter alia ſua perpetuo valituris conſtitutionibus, quæ incipit, Circunſpecta Romani Pontificis prouidentia. ſub Dat. Idibus Martij, Pontificatus ſui anno Primo reſpectiue editis, Conſtitutiones Sixti Prædeceſſoris ſupradictas, quo ad illegitimos moderatus fuerit, prout in eiſdem Conſtitutionibus plenius continetur.

Hic modo Pont. eam conſt. Sixti V. reuocat, in his quæ concernunt nullitatem profeſſionis Nouitiorum.

§. 3. Tamen, quia longo vſu & experientia compertum eſt, ex nimia facilitate, & multitudine caſuum, in quibus profeſſio à ſuſcipientibus habitum alicuius Regularis Ordinis à dicto Sixto Prędeceſſore nulla declaratur, multos hac occaſione arrepta fraudulenter petijſſe & in dies petere, vt profeſſio quam in aliquo Regulari Ordine emiſerunt, nulla declaretur, ex quo nõnulli eorũ Regulares ordines & inſtituta ſub hoc prætextu deſeruerunt. Et idcirco pleriſq. in locis maxima incõmoda & ſcandala exorta fuerunt. Nos ea ſcandala, & incommoda, quantum in Domino poſſumus remouere, & ne in poſterum alia eiuſmodi hac de cauſa oriantur, opportuna ratione prouidere cupientes, ſingularum conſtitutionum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, matura ſuper his cum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctę Romanę Eccleſiæ Cardinalibus ſuper negocijs Epiſcoporum & regularium deputatis, conſultatione præhabita, ex illorum ſententia & voto, Conſtitutiones prędictas Sixti Prędeceſſoris, quo ad eam partem, per quam eorum qui formam in eiſdem Conſtitutionibus præſcriptam de cætero non ſeruauerint, & quo ad alios etiam caſus ibidem expreſſos, in quibus receptorum in quibuſcunq. etiam Mendicantium Ordinibus, profeſſio nulla declaratur, ad terminos iuris, & ſacrorum Canonum perinde ac ſi pręd. Conſtitutiones in illa parte editæ non fuiſſent, auctoritate Apoſt. tenore præſentium reducimus.

Pœnas tamẽ impoſitas cõtra Superiores Ordinum præſeruat.

§. 4. Verùm pœnas contra Superiores quorumcunq. Ordinum etiam Mendicantium huiuſmodi, qui in admittendis Regularibus ad habitum & profeſſionem, earundem conſtitutionum formam non ſeruauerint, aut aliter quouis modo contrafecerint, in ipſis conſtitutionibus inflictas, ſaluas eſſe volumus & ſtatuimus.

Decretum irritans apponit.

§. 5. Sicq; & non aliter in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunq. Iudices ordinarios & delegatos, etiã cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari pariter decernimus.

Contrariatollit.

§. 6. Non obſtantibus præfatis conſtitutionibus, cæteriſq. in contrarium facientibus quibuſcunque.

Exemplis credi iubet.

§. 7. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſi-

gillo

gillo perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra habeatur, quę ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitę vel oſtenſę.

Dat P. 2. 11. die 2. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Aprilis, 1602. Pontificatus noſtri Anno 11.

Sequuntur hic Decreta generalia ad Nouitiorum receptionem, profeſſionem & inſtitutionem ſpectantia.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & profeſſionem non admittendis niſi in Conuentibus deſignandis.

Ad hæc omnia vide ſupra in conſtit. 71. Sixti V. cum ibi notatis fol. 601. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1596.

Cauſæ ob quas deprauantur Religiones. REgularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum iuxta noſtri muneris debitum laborare nõ deſiſtimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vſu compertum eſt, quod in omnibus Conuentibus, ijs præſertim qui maiori reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Vnde fit, vt quo magis nos varijs conſtitutionibus male affectas radices amputare ſtudemus, eo magis in dies deprauatæ infructuoſæq. eiuſmodi nouiter profitentium ſuccreſcant.

Cui vt prouideat hic Pōt. Nouitios in locis deſtinādis tantummodo recipi mandat. §. 1. Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtrictęq. præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, cæteriſq. Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium quibuſcunque & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem ſub quouis prætextu aut colore, ad habitũ regularem admittant, niſi in Conuentibus auctoritate noſtra propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis.

Et vſq; ad deputationem non recipiantur. §. 2. Inſuper ſancimus, vt quoad eiuſmodi Conuentus, vt præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorum, ſiue ad habitum ſiue ad profeſſionem omnino abſtineant.

Recipientiũ pœna. §. 3. Superior, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſq. actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in poſterum obtinenda, ſe nouerit incurriſſe, ac alijs etiam pœnis arbitrio noſtro ſubiaceat.

Receptionũ nullitas. §. 4. Receptiones vero & profeſſiones quaſlibet eorũ, qui cõtra huiuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas & irritas eſſe nunc decernimus & declaramus.

Contraria non obſtant. §. 5. Priuilegijs, ſtatutis & conſuetudinibus quibuſcunque in contrarium minime obſtantibus.

Dat. P. An. 4. 12. Martij. Datum Romę die 12. Martij 1596.

Renouatio & ampliatio eiuſdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum regularem non recipiendis, niſi in Monaſterijs, & locis deſignandis.

Edita An. D. 1599.

Relatio præcedentis decreti. SAnctiſſimus in Chriſto Pater & D. N. D. Clemens diuina prouidentia Papa VIII. cum iamdudum animaduerteret collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum, iuxta ſui muneris debitum vigilare ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monaſterijs & Conuentibus, ijſq. præſertim, qui maiori indigent reformatione, ſinguli ad Religionem profitendam accedentes, paſſim ac ſine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quo magis varijs Conſtitutionibus male affectas radices euellere ſtudet, eo magis infructuoſa nouiter profitentium germina quotidie ſuccreſcant. cumq. ob zelum ac deſiderium quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus ſuæ cuiuſque Religionis inſtitutum redigendi, diſtricte prohibuerit, ne quis in certis Monachorum & & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur ue, quouſque Monaſteria & Conuentus aliquot deſtinarentur, in quibus poſſet commodius regularis obſeruantia, ſecundum reformationem à Sanctitate Sua inſtitutam, introduci.

Ampliatio d. Decreti. §. 6. Quia tamen non obſtante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facultatis & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos & admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum. Idcirco huic malo proſpicere volens, ne licentiarum ac facultatum huiuſmodi ſubreptione ac prætextu Decretum Sãctitatis Suę irritum reddatur nunc denuo diſtricte pręcipit ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus & Guardianis quibuſcunque, cæteriſq. Superioribus, Conuentuum, Monaſteriorum ac Domorum quocunq. nomine appellentur, intra Italiam & Inſularum adiacentium fines exiſtẽtium, quorumcunque Ordinum Mendicantium & non Mendicantium (exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorũ de Strictiori Obſeruantia, necnon Capuccinorum S. Franciſci, Reformatorum Sancti Dominici, Diſcalciatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Folienſis Ciſtercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorũ Infirmorum, reſpectiue Ordinibus Societatibus ſeu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne ſub cuiuſuis licentiæ & facultatis impetratę vel impetrandę obtentu, niſi per litteras in forma Breuis duntaxat & nõ alias, quemquam ad habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam conuerſos niſi in Conuentibus, Monaſterijs & Domibus, auctoritatę eiuſdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis recipere, aut receptos ad profeſſionem admittere vllo modo audeant. Quinimmo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suę receptos, etiamſi imperfectum habitum aut ſine caputio gerant, poſt præteriti Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eijcere debeant.

Superiorum tranſgredientium pœna. §. 7. Superiorem autem, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ & paſſiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in poſterum obtinenda, eo ipſo incurrere voluit ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis ſubiacere.

Receptionũ irritatio. §. 8. Receptiones vero, & profeſſiones quaſlibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum admiſſi fuerint, nullas & irritas eſſe ad quemcunque effectum & nũc decernit & declarat.

Limitatio huius Decreti. §. 9. Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos & Monaſteria à ſe probata pro Nouitiorum receptione & educatione, hactenus permiſſione ſua conſtituerint.

Licentiarum reuocatio. §. 10. Cæteras vero licentias, ſiue particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, reuocat & annullat.

Publicatio huius Decreti. §. 11. Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Vrbis publicatum, ita prædictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter fuiſſet intimatum, priuilegijs, ſtatutis & conſtitutionibus quibuſcunque in contrarium minime obſtantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcũ, die 20. menſis Iunij 1599. *D. P. An. 7. die 20. Iunij.*

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum & profeſſionem.

Edita An. D. 1602.

Relatio præced. Decretorum. SAnctiſſimus in Chriſto Pater & D. N. D. Clemens diuina prouidentia Papa VIII. Qui alias pro Regularis diſciplinę reſtitutione, ſingulis Regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in poſterum reciperẽt, receptoſue ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cuiuſuis Ordinis Monaſterijs ſeu Cõuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis & educandis Nouitijs deſignarẽtur & approbarentur) ad eius, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam, moreſq. reſtituerent & componerent.

§. 12. Certior deinde factus quoſdam omnium fere

Or-

Electia data recipiẽdi Nouitios in locis deſtinatis.

Ordinum Conuentus ſeu Monaſteria ad priſtinam illam regularem viuendi formam & diſciplinam, quam diutius deſiderauerat, fuiſſe redacta, in eiſdem Monaſterijs & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijq. recipi poſſent, (ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, vt licentia à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ prius obtenta eſſet,) conceſſit, & ad illa deſignauit & approbauit.

In quorum receptione & hæc ſeruari mandat. Vi.

§. 14. Nunc volens vt ea quæ pro Nouitiorum receptione & inſtitutione, de mandato Sanctitatis Suæ præſcripta fuerunt, in poſterum accuratius & exactius obſeruentur, vltra formam traditam in conſtitutionibus felicis recordationis Sixti Papæ V. & etiam Sãctitatis Suę ſuper receptione Nouitiorum, decreuit ac præſentis decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus ſeu Monaſterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, ſeu dictę Congregationis Reformationis licentia hactenus deſignatis & approbatis, ſeu in poſterum deſignandis & approbandis.

Licentia habeatur à Cõgregatione Reformationis Apoſt. vel à locorũ Ordinarijs.

§. 15. Nouitij ad habitum recipi vllatenus poſſint vel admitti, niſi prius ab ipſa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs in quorum Diœceſi Nouitiatus exiſtunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expreſſe & nominatim Nouitij ipſi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi & admitti poſſint, licentiam in ſcriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quo ad ſcripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios omnem curam & diligẽtiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, ſcientiam, vitam & mores, cæteraſq. qualitates in ipſis Nouitijs requiſitas, obſeruentur inſtitutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ & publicatæ. Neque aliter nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipſorum conſcientiam onerando, ſi quempiam approbauerint vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & iuxta conſtitutiones & inſtitutiones prædictas, approbandus & admittendus.

Superiores Ordinũ, ſeruẽt conſtitutiones editas, circa receptionem Nouitiorum.

Editæ erant à Maij 1601. ſed ampliatæ ſunt vt mox infra.

§. 16. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunq. Ordinum, qui, in admittendis ad habitũ & profeſſionẽ Nouitijs, formã cõſtitutionũ & inſtitutionum prædictarũ non ſeruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum approbatum, in quouis alio Conuentu & loco ſeu Monaſterio, præterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis & approbatis, ſeu in poſterum deſignandis & approbandis, vel vltra numerum in eorũ ſingulis præſcriptum ſeu præſcribendum, receperint, vel admiſerint, ſeu alias præmiſſis quouis modo contrafecerint.

Contraria irrita ſint.

§. 17. Irritum ex nunc & inane decernens quicquid ſecus, vel alias quauis auctoritate à quouis geſtum, vel attentatum fuerit.

Et cætera nõ obſtent.

§. 18. Non obſtantibus quibuſcunque, &c.

Dat. P. A. 11. 19. Maij.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maij, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus eiuſdem S. D. N. Anno vndecimo.

Inſtitutiones ſuper receptione & educatione Nouitiorum Religioſorum in Monaſterijs & Conuentibus deſignatis vel deſignandis.

Editæ erant die 2. Maij 1601 ſed iſtæ ampliores ſunt.

Edita An. D. 1601.

Regularis diſciplinæ reformationis ſtudens hic Pontifex.

§. 19. CVm ad regularẽ diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſterijs propagandam, Nouitiorum inſtitutio maxime vtilis ſit ac neceſſaria, & nihil ad grauem illam ac laudatiſſimam priſcorũ Patrum viuendi rationem relaxandam, maiorem vim habuiſſe compertum ſit, quam vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem ſupra numerum quem capere atq. alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiam in probando & examinando eorum ſpiritu, an vere eſſet ex Deo, atque ex præcipuo deſiderio illi inſeruiendi, vel deniq. incuriam in eis educandis atque inſtituendis.

§. 20. Idcirco vt huiuſmodi incommodo deinceps occurratur, pręcipitur omnib. & ſingulis ad quos ſpectat vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum inſtitutione atq. educatione, necnon in Magiſtri, & aliorum Miniſtrorũ electione præter alia quæ in ſacris Canonibus ac decretis, pręſertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuſcunque Ordinis aut inſtituti conſtitutionibus continentur, tam in alias deſignatis, quam nunc & in poſterum ad hoc deſignandis Monaſterijs & Conuentibus, hæc quæ ſequuntur, inuiolate obſeruari & exequi perpetuo curent.

Hæc videlicet in recipiẽdis educãdiſque Nouitijs obſeruari pręcipit circa

§. 21. Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de vniuſcuiuſque natalibus, corporis habitudine, moribus & vita ante acta, ac præcipue eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius adminiſtrationis rationi obnoxij ſint, iuxta formam conſtitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum ſubſecutarum; illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulo perquirant, vt quibus in Monaſterijs & Conuentibus ex Apoſtolica facultate Nouitiatus fuerit inſtitutus, in ijs ad Religionem nullus in poſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones ſacris Canonibus, Summorumq. Pontificum conſtitutionibus pręſcriptas non habeat, iuxta decretum ſuper forma recipiendi Nouitios, die 19. Maij 1602. editum.

Examen ipſorum.

Hoc decretũ eſt quod præcedit.

§. 22. Quiſq. recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quam eius Ordinis in quo recipietur regularia inſtituta & ordinationes requirunt. eam vero litterarum ſcientiam calleat, aut illius addiſcendæ ſpem indubiam præſeferat, vt minores & ſuis temporibus, maiores ordines, iuxta Decreta Sacri Concilij Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimumquintum excedens ad habitum regularem admitti poſtulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuerſorum tantum, quibus litterarum ſcientia nõ eſt neceſſaria, numerum referatur. Ipſi autem Conuerſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuę annum, & niſi ſaltem pręcipua Doctrinę Chriſtianæ capita nouerint.

Aetatem, & litteratum.

§. 23. Demum Superiores diligenter exquirant, quo ſpiritu, qua mente ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari poſſint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parẽtes ope & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Cauſamq. motiuam ad electionem vitæ regularis.

§. 24. Prouideant quoque, vt omnes etiam Conuerſi recipiendi, priuſquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs quibus munus hoc incumbit, de regula quam profeſſuri ſũt, tribus votis eſſentialibus, ſtatuque regulari, & alijs cuiuſque Ordinis peculiaribus inſtitutis, & Conſtitutionibus diligenter inſtruantur. Et quia quarundam Religionum moris eſt, nedum Conuerſos ad profeſſionẽ admittendos, verum & Oblatos, vt vocant, recipere, circa ipſorum Oblatorum receptionem vnaquæque religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaq. inſtituta obſeruare teneatur.

Conuerſorũ examẽ, & Oblatorum inſtituta.

§. 25. Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitę cõſcientiam diſcutiant & expurgent.

Nouitiorum Confeſſionẽ generalem.

§. 26. Quod vero ad loci qualitatem vniuſcuiuſque Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus & Monaſterij in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atque diſtinctus. habeatq. tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij, vel Dormitorium ita capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli cõmode ſterni poſſint. in quo etiam cellula, vel certus ac determinatus locus pro Magiſtro, eiuſque ſocio reperiatur. In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adſit ad ſpirituales collationes ſeu conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſq. Magiſtri audiendas, & in quem hiemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant. Oratorium inſuper ſeu Capella, ſi commode fieri poterit, ad Nouitia-

Nouitiatuum formã & qualitates.

nitios in ſpiritualibus, præſertim in cęremonijs, eccleſiaſticisque functionibus exercendos. Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem, bene concluſus atque munitus adſit. ſin minus, hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis (vero Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate, ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur. Ad huiuſmodi locum Nouitiatus nemini, eiuſdem (vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus & Monaſterii Officiali, vllo vnquam tempore ſub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magiſtro, eiusque Socio, ac etiam Monaſterij aut Conuentus Superiori, ſi quandocunque ingrediendum ſibi neceſſario exiſtimauerit. quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conuentus vel Monaſterij Patribus ſocium aſſumat. Huius loci clauſuræ clauis apud Magiſtrum ſemper aſſeruetur, illique ſoli liceat ex graui tantum cauſa ingreſſum illuc alicui permittere. ſi quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Magiſtrorum Nouitiorum munus & electionem, & qualitates.

§. 27. Nouitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Nouitiorum inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita & moribus, quo ad fieri poterit, conſimilis deputetur. qui in his quæ ad Nouitiatus regimen ſpectant, dicto Magiſtro immediate ſubiectus exiſtat. eliganturq. tam Magiſter quam ſocius per Prouinciale Capitulum, per triẽnium ad minus onus huiuſmodi ſubituri. Quod ſi aliquo caſu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magiſtri Nouitiorum & ſocij huiuſmodi, in his nouis locis per Generalem vel Prouincialem ſeu Miniſtrum, aut eorum Viſitatores ſeu Vicarios, de Diffinitorum tamen vel grauiorum aliorum Patrum conſenſu, fieri permittitur. idemq. ſeruetur, ſi intra triennium, alterum vel vtrunque vrgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoueri vel mori contigerit, in cuius vel quorum locum alij conſimiles ſubrogari debeant. Tam Nouitiorum Magiſter quam ſocius ab ijs omnibus officijs, oneribſque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam & regimen impedire valeant. Ipſe Magiſter Sacerdotali ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutus, & per decennium à profeſſione emiſſa in religione perſtiterit. Socius vero trigeſimum annum excedat. ſintque ambo doctrina, & quantum per Superiorem diligentiam & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationis præterea & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non ſine affabilitate graues, zelum Dei cum manſuetudine præſeferentes, ab omni cordis ac animi perturbatione, ira præſertim & indignatione, quæ in ſe & erga alios charitatem impedire conſueuerunt, quam lõgiſſime alieni, & tales demum, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplum præbeant, vt ij, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tam metuant, quam reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam poſſint. Habere etiam Magiſter plenam & abſolutam poteſtatem circa Nouitiorum inſtitutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Viſitatoribus ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore ſe ingerere liceat. Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari diſciplina ſedulo exerceantur, agnoſcantque præcipue diuinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam & excellentiam, quæ vera ſit atque perfecta votorum ſolemnium, & quam neceſſaria eiuſque Ordinis conſtitutionum obſeruantia. modum in oratione, tum vocali tum mentali fructuoſe perſiſtendi, illicitas paſſiones & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt atq. procliuis) per ſenſuum cuſtodiam & mortificationem cohibendi. auſteritatem, ieiunia, cilitia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebra illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quondianam motuum internorum, cordis & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium.

Nouitiorum orationem, & confeſſionem.

§. 28. Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali & vocali incumbat, vnuſquiſque ſecundum propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum, plurìes in die propriam conſcientiam vnuſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ita expedire iudicauerit, vel per ſeipſum vel per alium ab eo deputandum, ſemel aut bis in anno eorundem Nouitiorum confeſſiones audire.

Miſſamq. audiendam &

§. 29. Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro, nocturnis diurniſque diuinis Officijs aſſiſtant.

Exercitationes & recreationes.

§. 30. Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco, & commodo extra Nouitiatum ſemel in hebdomada, vel in alternis ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur. fiatque ſemper Magiſtro præſente vel ſocio. qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur diſiuncti. atque eo tempore, cuiusque, in quam natura feratur, propenſionem ſcrutentur.

Commoratio neq. extra Nouitiatum.

§. 31. Non liceat eis, durante Nouitiatus & probationis tempore, vna cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore officiorum, in proceſſionibus aut in cęnaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Socium Magiſtri Nouitiorum.

§. 32. Pro communibus & propriis cuiuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, vnus ex Nouitijs ipſis, ætate moribusque prouectior deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente, omnia prout opus fuerit, agat. cui etiam ianuæ cuſtodia, & rerum leuioris momenti prouiſio intra Nouitiatum committi poterit.

Cõuerſorum inſtitutionẽ & educationem.

§. 33. Cum autem licet Clericorum bene inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua, Conuerſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt, iſtorum etiam cum regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tum Religioni decorem & ornamentum, tum alijs Chriſtifidelibus ædificationem, exemplum atque vtilitatem afferre. Conuerſis ipſis à Clericorum Nouitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante, Magiſtro Nouitiorum ſeu Superioribus Monaſteriorum & Conuentuum, iuxta cuiuſque Ordinis ſtatuta & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam præſtare debebunt, à quo non tantum circa corporalia obſequia probandi & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate & commoditate, de ſpiritualibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt. quod vt commodius fiat, ad Capitula & ſpirituales Conciones, quæ per Magiſtros Nouitij fieri ſolent, accerſiri debeant, & in Eccleſijs ſtatutis horis conueniant, niſi tunc in ſuis officiis actualiter occupati fuerint.

Examen ante admiſſionem ad profeſſionem.

§. 34. Tempore vero probationis elapſo, ij tantum, qui non ſolum religioſæ perfectionis capaces, ſed ad laborem corporalem apti, nouo ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quo ad Clericos decimumſextum, quo vero ad Conuerſos, vigeſimumprimum excesserint) ad profeſſionem admittantur. Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire, etiam durante tempore probationis non poſſint.

Profeſſionum regiſtrationẽ.

§. 35. Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat, in quo vniuſcuiuſq. Nouitij profeſſio regiſtretur, illamq. Nouitius profeſſus propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint ſubſcribant. Conuerſus vero litterarum ignarus, profeſſus, in eorundem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignum Crucis apponat. aſſeruetúrq. liber, & cuſtodiatur in Archiuio vbi ſcripturæ ad Monaſterium ſeu Conuentum pertinentes reponi conſueuerunt.

§. 36. Quia vero in quibuſdam Ordinibus filiationis

vſus

Filiationes in quibuſdã Cõuentibus receptas.

vſus eſt receptus, declaratur, quod licet decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monaſteria, aut Conuentus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum huiuſmodi Ordinum in quibus filiationis vſus receptus eſt, eos quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxta cuiuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicque adſcriptos, cum iuxta præſentes inſtitutiones, & alias ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum cum teſtimonialibus litteris tranſmittere. vbi tanquam dictorum Conuentuũ ſeu Monaſteriorum filij, eorundem nomine, & inſtantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monaſteria, ſeu Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt permiſsũ eſt, exerceri debebunt.

Numerũ Religioſorũ colque Conuentui præfiniendum.

Vide etiam conſt. 1. S. D. N. Pauli V.

§. 37. Porro, ne loca vnius Monaſterij, ſeu Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli generalis aut prouincialis partes erunt numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributionẽ (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis Conuentibus, & Monaſterijs præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Profeſſorum de nouo, loca particularia.

§. 38. Vt autem Nouitij iam in Profeſſorum numerũ (ſicut præmittitur) recepti, melius in bono ſpiritu, regularisq. diſciplinæ obſeruantia ſtabiliantur & confirmentur, mandatur, vt ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conuentibus aut Monaſterijs pro Nouitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi Nouitiatus, ſiue Profeſſorij, ab ea quę Nouitiorum eſt, atque antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium aut Conuentus eos alere queat, ſin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accõmodetur, aut de nouo conſtruatur. Ab hoc tamen illę Religiones excipiuntur, quæ ſuarum conſtitutionum ſeu inſtitutionum vigore, maioris temporis curſus nouos profeſſos intra Nouitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis earum conſtitutionibus non obſtantibus, id ipſum facere poſſint, ſi id rationi ac Religioni magis expedire dijudicauerint, quibus in locis degant ſub regulis & modo viuendi adhuc arctiori, quam ſeruent antiquiores profeſſi. ita quod in negotijs Monaſteriorum aut Conuentuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq. permaneant quouſque ad ætatem ſacris ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem deuenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmo & debebunt litterarum ſtudijs operam nauare, ſub directione ac Regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magiſtrũ præditum eſſe oportere dictum eſt.

Nouitij recipiendi in locis deſtinatis.

§. 39. Declaratur tamen quod propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Nouitios, niſi in locis pro Nouitiatu deſignatis, aut in poſterum deſignãdis, & pro numero duntaxat in eorum ſingulis præſcripto vel præſcribendo.

Contrauenientium pœnæ.

§. 40. Deniq. ſi illi, qui inter Religioſos gradu & ordine Superiores ſunt, & alij ad quos ſpectat in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresque pro modo admiſſæ culpæ pœnas, ſe ſubituros certo ſciant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Martij 1603.

L X X X I V.

Quando Fratres Minores Ordinis Sancti Franciſci Strictioris Obſeruantiæ, poſſint in eorum Eccleſijs habere organa, paramenta & vaſa precioſa.

Alia de his Fratribus videri poſſunt ſup. in conſtitut. 35. Clementis VII. In ſuprema. fol. 603. lib. 1.

Edita An. D. 1602.

In relatione dom Papæ coram ſe.

SAnctiſſimus Dominus Noſter D. Clemens Papa Octauus, & c. Facta ei per Reuerendiſſimos Dominos Reformatores Apoſtolicos relatione, memorialis Fratris Pauli de Clauaro Viſitatoris Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Strictiori Obſeruantia, Reformatorum nuncupatorum, Prouinciarum Romæ, Tuſciæ, Marchiæ, &c. ſuper dubio.

Dubium an iſti Reformati poſſint habere organa & paramẽta & vaſa precioſa.

§. 1. An dicti Reformati poſſint in eorum Eccleſijs habere organa, paramenta & vaſa Eccleſiaſtica precioſa & extrinſeca, ſtante bulla eiuſdem Sanctiſs. Domini Noſtri, quæ illos obligat ad obſeruationem Regulæ S. Franciſci iuxta declarationes Nicolai Tertij & Clementis Quinti.

Declaratũ quod nõ poſſint, ꝑ tẽ ma cunã. Nicolai III. in cap. Exijt. de verb. ſign. in 6. & Clem. V in Clemen. Exiui. eod. tit.

§. 2. Sanctitas Sua declarauit & declarat, quod in Eccleſijs quas nunc habent, & quas in poſterũ dicti Reformati ædificabunt vel quouis modo obtinebunt, in quibus non ſunt huiuſmodi organa, paramenta & vaſa, non poſſint ea de nouo facere, nec etiam ſi piorum eleemoſynis donatione, vel quouis alio titulo offerrentur ſeu fierent illa acceptare, ſed teneantur obſeruare Regulam cum declarationibus Nicolai III. & Clementis V. & VII.

Præterquã in Eccleſijs in quibus ſunt, & donec durauerint.

§. 3. In Eccleſijs vero quas nunc habent vel in poſterum habebunt & accipient, ſiue Fratrum de Familia ſiue quauis alia conceſſione obtinebunt, in quibus eſſent huiuſmodi organa, paramenta & vaſa eiſdem Eccleſijs applicata, Sanctitas Sua concedit, quod ſine ſcrupulo aliquo & conſcientiæ onere poſſint ea tenere & illis vti donec durauerint.

Dat. die Dominico 5. Maij 1602.

Dat. P. A. 11. 5. Maij.

L X X X V.

Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum, orationumq. ac aliorum bonorum operum, ſeruanda à Fratribus Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, ſtatis diebus, quibus ipſi generalem benedictionem facere conſueuerunt.

Eandem fere conſtitutionem fecit hic Pont. ſingulariter pro Fratribus Beatæ Mariæ de Mercede ſimilis Redemptionis, vt ſup. in conſt. 79. Cum nos. fol. 124. Et alia de hoc Ordine notaui ſupra ad conſt. 1. Innocentij III. Operam. fol. 33. lib. 1.

C L E M E N S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, ea quæ de eius mãdato per Congregationes Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, præſertim circa ſpiritualia Regularium Ordinum exercitia, prouide ſtatuta & ordinata ſunt, vt perpetuo firma & inuiolata ſeruentur, Apoſtolicæ confirmationis robore communire, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

De mandato huius Pontificis.

§. 1. Cum itaque in Congregatione venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſuper ſacris Ritibus & Ceremonijs deputatorum, quo ad inſtitutum & ritum abſolutionis, quam vocant, & communicationem Indulgentiarum, quę fieri ſolebat à duabus Congregationibus Regularium, videlicet Sanctiſſimę TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, & B. MARIAE de Mercede, etiam Redemptionis Captiuorum, de mandato noſtro ſtatutum & ordinatum fuerit in hunc, qui ſequitur modum videlicet.

Congregatio Card. ſuper ſacris Ritib. & Ceremonijs deputatorũ formam cõmunicationis Indulgentiarũ præſcribit.

§. 2. Sacra Congregatio Rituum, quo ad inſtitutum & ritum abſolutionis, quam vocant, & communicationem Indulgentiarum, quę fieri ſolet à duobus Congregationibus Regularium, videlicet Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, & B. MARIAE de Mercede, etiam Redemptionis Captiuorum, de mandato S.D.N. ſtatuit & decreuit in hunc qui ſequitur modum.

Quæ hic ponuntur.

§. 3. Non fiat abſolutio, ſed fiat communicatio Indulgentiarum, quas vtraque Congregatio ex conceſſione & indulto Sedis Apoſtolicæ poteſt etiam alijs communicare. Hęc communicatio fiat tantum Confratribus & Conſororibus ambarum Congregationum, & non alijs

Liceat facere dictam communicationem diebus vtrique Cõgregationi & Ordini conſuetis, ſeu à Sede Apoſtolica cõceſſis, cum eiſdem Pſalmis, Verſiculis & Orationibus, quæ iam Romæ recognitæ & à Reuerendiſſimo Vicario Sanctitatis Suæ probatæ ſunt. Ad dictam communicationem Indulgentiarum ſingulis dictis diebus obtinendam, Confratres & Conſorores ſupradicti ſint contriti, & cõfeſſi, & ſacroſanctæ Euchariſtiæ cõmunione refecti, alias dictas Indulgentias non conſequantur.

De eadē Congregatione forma cõmunicationis bonorum operum præſcripta.

§. 4. De communicatione Orationum, ieiuniorum, Miſſarum, aliorumq. bonorum operum, quæ fiunt in vtraque Congregatione & Ordine, quamuis non ſit vſitatum eam ita generatim fieri, ſed certis tantum perſonis & benefactoribus, tamen Sanctitas Sua non prohibet id fieri ſupradictis diebus, omnibus qui præſentes fuerint Confratribus tantum & Sororibus, vt de Indulgentijs ſupradictum eſt.

Quæ forma hic ſubſequitur.

§. 5. Forma tamen huius communicationis fiat nudis & ſimplicibus verbis in hūc fere modum videlicet. Item communicamus vobis Fratres orationes, ieiunia, Miſſas, peregrinationes, & labores pro redimendis etiam captiuis ſuſceptos, cæteraq. opera bona, quæ per Dei gratiam in noſtra Congregatione & Ordine fiunt. In nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti. Amen.

Prohibitio publice non ſunt populi ad conſequendas huiuſmodi communicationes.

§. 6. Prohibet expreſſe Sanctitas Sua, ne Populus in Ciuitatibus, Terris & locis publice inuitetur à dictis Cõgregationibus ad ſuas Eccleſias ad conſequendam ſupradictam communicationem Indulgentiarum & bonorū operum. hoc eſt in plateis, vijs & locis publicis non apponantur cedulæ impreſſæ ſeu manuſcriptæ, quibus indicetur & promulgetur talis cõmunicatio Indulgentiarū.

Emendatio formæ cõmunicationis à Vicario Pontificis iā editæ.

Hanc habes in fine conſt. 79 ibi videas.

§. 7. In ea forma communicatio Indulgentiarum quę ab Illuſtriſſimo & Reuerendiſſimo Vicario Vrbis recognita, & Congregationi ſeu Ordini Santiſſimæ TRINITATIS tradita eſt, nouam orationem, & quæ incipit, Concedimus vobis, videlicet verba illa, *in quantum veſtra expetit oratio, & ad nos pertinet iuriſdictio*, tanquam parum neceſſaria omittantur. Item in vltima oratione, vbi dicitur B. Petro Apoſtolo dedit licentiam animas ligandi, verbum licentiā hoc loco tanquam non ſatis accommodatum deleatur, ponendo poteſtatem Alexander Cardinalis Florentin.

Hic idē Pōt. prædictarum Congregationum decreta approbat & obſeruari præcipit.

§. 8. Nos volentes decreta huiuſmodi inuiolate perpetuo obſeruari debere, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, prædicta decreta de noſtro ſpeciali mandato edita eſſe declarantes, illa perpetuo confirmamus & approbamus, ac prædictas Congregationes & eorum Religioſos inuiolate perpetuo obſeruari debere præcipimus & mandamus.

Irritat in cōtrarium attentanda.

§. 9. Irritum nihilominus decernentes & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate & cuiuſuis alterius conceſſionis, etiam à nobis & Apoſtolica Sede obtentæ, quam ad præſentium formam ſpecialiter reducimus, prætextu, contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 10. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac earundem Congregationum & Ordinum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, illis & cuilibet illarum, ſub quibuſcunque tenoribus & formis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, cõfirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Trāſumptis credi iubet.

§. 11. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, eadem fides habeatur quæ præſentibus ipſis haberetur.

Dat. P. A. 11. die 9. Maij.

Datum Romę apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 9. Maij, 1602. Pontificatus noſtri Anno 11.

LXXXVI.

Breuiarij Romani iuſſu Pij V. olim reſtituti & editi, & deinde perperam in aliquibus immutati, iterata reſtitutio, cū permiſſione Breuiariorum iam impreſſorum, & prohibitione illud aliter de cætero imprimendi.

Hanc Pij V. primam reſtitutionem, inſpice in ipſius conſtit. 64. Quod à nobis. fol. 260. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

Ordinē varietas in Eccleſia Dei vitanda eſt.

CVm in Eccleſia Catholica à Chriſto Domino noſtro ſub vno capite, eius in terris Vicario inſtituta, vnio & earum rerum quæ ad Dei gloriam & debitum Eccleſiaſticarum perſonarum officium ſpectant, conformatio ſemper conſeruanda ſit, tum præcipue illa communio vni Deo, vna & eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breuiario continetur, perpetuo retinenda eſt, vt Deus in Eccleſia per vniuerſum Orbem diffuſa, vno & eodem orandi & pſallendi ordine à Chriſtifidelibus ſemper laudetur & inuocetur.

Pius ideo V. Breuiarium Romanū reſtituit, & immutationē prohibuit vt ſupra in eius conſtitut. cui Quod a nobis fol. 260.

§. 1. Quamobrem ex decreto Sacri Concilij Tridentini fel. rec. Pius Papa V. prædeceſſor noſter pie ac ſapienter admodum varietatem illam Breuiariorum, quæ in ſingulis Eccleſijs fere diuerſa habebantur, nonnullis tantum exceptis ſuſtulit, ac ipſum Breuiarium reſtituit, & Romæ accuratiſſime imprimi & promulgari curauit. quod vt integrum, inuiolatumq. ab omnibus haberetur, debita prouiſione adhibita, inter alia ſtatuit, ne vllo vnquam tempore, totum vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omnino detraheretur, ſub pœnis in eiuſdem conſtitutione contentis.

Sed tamē in multis mutatum.

§. 2. Cum vero progreſſu temporis, Typographorum negligentia, & incuria, & nimia aliorum etiam, ea quę ad ipſos non pertinent, temere ſibi aſſumentium, audacia ac licentia, multi errores in illud irrepſerint, ac tum in ſacra Scriptura, & lectionibus Patrum, tum in vitis Sāctorum & Rubricis, alijsq. locis, ſine noſtra, & Romanorum Pontificum pręedeceſſorum noſtrorum auctoritate, pro cuiuſq. arbitrio pleraq. addita & immutata fuerint, ita vt nulla iam reperiantur Breuiaria, quæ à prima editione eiuſdem Pij in multis non diſcrepent, atq. diſſentiant, & aliqua recognitione indigeant.

Hic propterea Pont. Breuiariū iterū inſpici & examinari & reſtitui mandauit, & Romæ in Typographia Vaticana imprimi fecit.

§. 3. Nos qui pro Paſtorali noſtra ſollicitudine in eam curam præcipue incumbimus, vt ea quæ à Prædeceſſoribus noſtris ſancte ac pie inſtituta ſunt, perpetuo integra & inuiolata conſeruentur, quæ vero hominum culpa immutata ſunt atque corrupta, & quæ recognitionem exigunt, in priſtinum ſtatum reſtituantur & reformentur, mandauimus nonnullis pijs & eruditis viris, quorū conſultatione, & opera in huiuſmodi rebus frequenter vtimur, vt idem Breuiarium noua adhibita diligentia accuratius inſpicerent atque examinarent, & ea quæ deprauata eſſe, & recognitione indigere animaduerterent, pro ſua doctrina, & pietate reſtituerent. Quod cum ab ijs exacte, ac profecto non mediocri cum emolumento præſtitum ſit, ita vt ex ſuperiori illo incommodo per occaſionem non parum vtilitatis prouenerit. Nos illud in noſtra Typographia Vaticana quam emendatiſſime imprimi ac diuulgari iuſsimus.

Illud nō alibi quā in d. Typographia de cætero imprimi poſſe iubet, niſi per Inquiſitores, & eis non exiſtentibus, Ordinariorū licentia.

§. 4. Vt autem illius vſus in omnibus Chriſtiani Orbis partibus perpetuis futuris temporibus conſeruetur, ipſum Breuiarium in Alma Vrbe noſtra in eadē Typographia tantum, & non alibi imprimi poſſe decernimus, extra Vrbem vero iuxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & nō aliter, hac lege imprimi poſſe permittimus, vt nimirū Typographis quibuſcunq. illud imprimere volentibus, id facere liceat, requiſita tamen prius, & inſcriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquiſitorum hæreticæ prauitatis in ijs locis in quibus fuerint, vbi vero non fuerint Ordinariorum locorum licentia.

Typographis aliter vel alibi imprimentibus, & Bibliopolis vēdentibus pœnas imponit.

§. 5. Alioquin ſi abſq. huiuſmodi licentia dictum Breuiarium ſub quacunq. forma de cętero ipſi imprimere aut Bibliopolæ vēdere prèſumpſerint, Typographi Bibliopolæ extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum exiſtentes excommunicationis latæ ſententię, à qua niſi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui nequeant. in Alma vero Vrbe ac reliquo Statu Eccleſiaſtico cõmorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera ac amiſſionis librorum, & typorum omnium Camerę prædictę, applicandorum pęnas abſq. alia declaratio-

ratione irremiſſibile incurrant eo ipſo. Et nihilominus eorundem Breuiariorũ per eos de cętero abſq. huiuſmodi licentia imprimendorum aut vendendorũ vſum, vbiq. locorum & gentium ſub eiſdem pęnis perpetuo interdicimus & prohibemus.

Licentiãq. ſic concedendã ſubmonet ipſis.

§. 6 Ipſi autem Inquiſitores ſeu Ordinarij locorum, antequam huiuſmodi licentiã cõcedãt, Breuiaria ab ipſis Typographis imprimẽda, & poſtquam impreſſa fuerint, cum hoc Breuiario auctoritate noſtra recognitu, & nunc impreſſo, diligentiſſime cõferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant. & in ipſa licentia originali de collatione facta, & quod omnino concordent, manu propria atteſtentur, cuius licentiæ copia initio, vel in calce cuiuſq. Breuiarij ſemper imprimatur, quod ſi ſecus fecerint, Inquiſitores videlicet priuationis ſuorum Officiorũ, ac inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinẽda, Antiſtites vero & Ordinarij locorum ſuſpenſionis à diuinis, ac interdicti ab ingreſſu Eccleſię, eorum vero Vicarij, priuationis ſimiliter Officiorum & beneficiorum ſuorum, & inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinẽda, ac prætera excommunicationis, abſq. alia declaratione vt pręfertur, pœnas incurrant eo ipſo.

Vſum vero Breuiariorũ iam impreſſorum permittit.

§. 7. Cęterũ pauperũ Clericorũ & aliarum perſonarũ Eccleſiaſticarum, ac Typographorum, & Bibliopolarum quorum cum indemnitatis ex benignitate Apoſt. rationẽ habẽtes, eiſdem Breuiaria hactenus impreſſa penes ſe habentibus, vt & ea retinere, & illis vti, eaq. vendere reſpectiue poſſint, ſimiliter permittimus & indulgemus.

Clauſulas cõtrariorũ derogatorias apponit.

§. 8. Nõ obſtan. licentiis, indultis & priuilegijs quibuſcũq. Typographis, hactenus per nos ſeu Rom. Pont. prędeceſſores noſtros, Breuiariũ prædictũ Pij V. imprimẽdi conceſſis, quę per pręſentes expreſſe reuocamus & reuocata eſſe volumus. nec non conſtitut. & ordinat. Apoſtolicis generalibus & ſpecialibus in contrarium præmiſſorũ quomodocunq. conceſſis, cõfirmatis & approbatis. quibus omnibus etiã ſi de illis, eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio habenda eſſet, tenores huiuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Tranſũptisq. credi iubet.

§. 9. Volumus autem vt præſentium noſtrarum litterarum exemplaribus, etiam in ipſis Breuiarijs impreſſis, vel manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſ. conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 11. 10. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Maij, 1602. Pont. noſtri Anno 11.

LXXXVII.

Declaratio quod non liceat per litteras, ſeu internuntium cõfeſſario abſenti, peccata Sacramentaliter cõfiteri, & ab eodem abſente abſolutionem obtinere. Et prohibitio hanc propoſitionem docendi, defendendi &c.

Edita An. D. 1602.

Votorũ perceptio.

SAnctiſſimus D. N. D. Clemens Papa VIII. &c. Auditis votis Patrum Theologorũ, & re cum Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Dominis Cardd. contra hæreticam prauitatem generalibus Inquiſitoribus, mature ac diligẽter conſiderata.

Declaratio de qua in rubrica.

§. 1. Hanc propoſitionẽ, ſcilicet, licere per litteras ſeu internuntium Confeſſario abſenti, peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem abſente abſolutionem obtinere, ad minus vti falſam, temerariam & ſcandaloſam damnauit ac prohibuit.

Prohibitio de qua ibid.

§. 2. Præcepitq. ne deinceps iſta propoſitio publicis, priuatiſue lectionibus, concionibus & congreſſibus doceatur, neue vnquam tãquam aliquo caſu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quouis modo deducatur. quod ſiquis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam diſputatiue tractauerit (niſi forſan impugnando) vel ad praxim directe ſeu indirecte deduxerit, præter excommunicationem latæ ſententiæ, quam ipſo facto incurrant, & à qua non poſſit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacunq. etiam dignitate fulgẽte, etiã S.R.E. Maiori Pœnitentiario, niſi à pro tempore exiſtente Romano Pontifice abſolui, alijs etiam pœnis arbitrio infligendis, ſubiaceat.

Decreta an. Pont. 11. die 20. Iun j.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ & vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtol. in Mõte Quirinali, die 20. menſis Iunij 1602.

Quintilianus Adrianus Not.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. 1602. Indict. 15. die vero 19 mẽſis Iulij, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ viij. anno XI. Supradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerũt in valuis Baſilicæ Principis Apoſt. de Vrbe, Cãcell. Apoſt. & acies Campi Floræ, vt moris eſt, per me Catherinum Menandi Apoſt. Curſ.

Gaſpar de Bonispedibus Mag. Curſ.

LXXXVIII.

Ampliatio conſtitutionis Gregorij XIII. circa depoſita apud Montem Pietatis de Vrbe fienda. Et iuriſdictionis conceſſio illius Protectori & Iudici, in cauſis ipſius Montis intereſſe concernen.

Montes Pietatis, nihil vltra id, quod pro Miniſtrorũ expenſis, & indemnitate neceſſarium eſt recipientes, iuſtos eſſe declarauit Leo X. ſup in ſua conſt. 11. Inter. fol. 483. lib. 1. Et ius viſitandi euiuſmodi Montes, ſicuti alia loca pia ſpectare ad Ordinarios, declarauit Conc. Trid. in ſeſſ. 21. cap. 8.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

Exordium.

QVæ ad pietatis & charitatis opera pręſertim in Alma Vrbe noſtra exercenda, pauperumque & miſerabilium perſonarum neceſſitates ſubleuãdas pie & prouide inſtituta & ordinata ſunt, vt firmius ſubſiſtant & inuiolabiliter obſeruentur, libenter confirmamus & ampliamus.

Gregorius 13 depoſita ſupra ſummam ſcut. 5 penes Montem Pietatis deponi iuſſit, vt ſup. in eius conſt. 99 Inter. fol. 480. lib. 2.

§. 1. Cum itaq. ſicut accepimus dudũ fe. re. Gregorius XIII. prædec. noſter omnibus & ſingulis Rom. Curiæ Iudicibus tam Eccleſiaſticis quam ſecularibus etiam S.R.E. Card. & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditoribus, Motu eius proprio præceperit & mandauerit atque ſtatuerit, vt in quibuſcunque cauſis &c.

Omittitur tenor huius narratiue, quia habes ipſam bullã ſup. fol. 480

Hic modo Pont. confirmat d. conſt. Greg. 13 & aliorũ Pont.

§. 2. Verũ quia ſicut etiam accepimus ſuper præmiſſis aliquæ ortæ fuerũt cõtrouerſię, & propterea omnẽ deſuper dubitãdi materiã de medio tollere, eaq. innouare, ac in aliquib. declarare & etiã ampliare volẽtes, ac litterarũ prædictarũ, necnõ priuilegiorũ, facultatũ, conceſſionũ, gratiarũ & indultorũ quorumcunq. eidẽ Monti, illiuſq. Archiconfraternitati, ac dilectis filijs illoriũq. Protectori, Prouiſoribus, Officialibus, Archicõfratribus & Miniſtris quomodolibet cõceſſorũ tenores, & veriores pręſentibus pro expreſſis habẽtes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deq. Apoſt. poteſtatis plenitudine, litteras prædictas, ac omnia & ſingula in eis cõtenta, ac inde ſequuta & ſequẽda quęcũq. ac alia priuilegia, indulta, immunitates, exẽptiones, facultates & gratias Mõti illiuſq. Archicõfraternitati, ac dilectis filijs illorũ Protectori, Prouiſorib. Officialibus, Archicõfratribus & Miniſtris per prędictum Gregoriũ, ac pię me. Paulũ iij. Iuliũ etiã iij. ac Paulũ iv. & Sixtũ v. & quoſcũq. alios Rom. Pont. prædeceſſ. noſtros, ac nos & Sedẽq. Apoſt. ſub quibuſcũq. tenoribus & formis quomodolibet cõceſſa, ac inde ſequuta & ſequenda quæcunq. Apoſt. auctoritate tenore præſentiũ perpetuo approbamus & cõfirmamus, eisq. perpetuæ & inuiolabilis Apoſt. firmitatis robur adiicimus, ac oẽs & ſingulos, tã iuris quã facti & ſolẽnitatũ de iure, vſu & conſuetudine requiſitarũ, vel alias quomodolibet neceſſariorũ, & quoſuis alios etiã quantumuis ſubſtãtiales defectus, ſiqui in eiſdẽ ſeu in eorũ aliquo interuenerint, ſupplemus, eaq. omnia & ſingula innouamus, & quatenus opus ſit Mõti & Archicõfrat. ac Protectori, Prouiſoribus, Officialibus, Archicõfratribus & Miniſtris prædictis, & eorũ ſingulis, auctoritate & tenore pdictis etiã perpetuo de nouo cõcedimus.

Dubiaq. deſuper exortæ declarat ad fauoré Montis.

§. 3. Et inſuper, quod omnes pecuniæ redigẽdæ, & hactenus redactæ tã ex ſubhaſtatione & venditione quorũcunq. bonorum decoctorum & aliorum, vel in omnẽ caſum vbi diſcuſſio bonorũ fit, quam ex exactione creditorum litigioſorum, etiã ſi de cõſenſu partium ſubhaſtatio, venditio & exactio fiat, necnõ totum pretium omnium rerum per ſubhaſtationẽ venditarum & vendendarũ, ac pecuniæ & bona durãte iudicio diſcuſſionis exigen. & colligen. per Iudices cauſarũ diſcuſſionis, ac per Curſores & Mãdatarios ſeu per quoſcũq. alios ad id deputatos, etiã in cauſis criminalibus, ac pretiũ bonorũ ſtabiliũ, vigore cõſtitutionis ſuper iure congrui per dictũ Greg. prædec. editæ venditorum & vendendorum, in d. Mõte effectualiter, & in numerata pecunia deponãtur, etiã ſi per cedulã Cãpſorũ ſoluere promittentiũ, ſeu Mercatorũ oblationes fiãt, in caſibus prędictis. Necnõ quoties ex aliqua diſpoſitione ẽt per nos vel ſucceſſ. noſtros aliquod depoſitũ penes Ædẽ ſacrã, aut perſonã fide & facultatibus idoneã erit faciẽdũ, cẽſeatur Mons Pietatis huiuſmodi ad id ſpecialiter deputatus eo ipſo, ipſeq. pecuniæ per d. Montis Officiales, ſicut cætera depoſita inibi facienda exigi poſſint & debeãt.

Cedulæ Mercatorũ nullæ ſint in caſib. mox declaratis.

§. 4. Et ſi ſuper præmiſſis, vbi faciendũ ſit depoſitũ, dẽtur penes acta Notariorũ aliquæ cedulæ quorũcunq. Cãpſorũ vel Mercatorũ, etiã ſi in eis dicatur, quod d. Mercatores ſe obligẽt, nulla facta mẽtione depoſiti ſed ſimpliciter, vel alias promittãt aut ſe obligẽt de ſoluẽdo, animo ſe reualẽdi à quibuſcũq. obligatis ſeu intereſſe habẽtibus, vel d. Mercatores faciãt aut creent illos debitores in eorũ libris vel alias ad partes in caſu faciẽdi depoſiti, vt ſupra, d. cedulę nullatenus ſuffragẽtur, ſed sẽper ad deponẽdas pecunias in eodẽ Mõte cogãtur, niſi cedulę huiuſmodi ad fauorẽ vel vel inſtãnã Cam. & Fiſci noſtri factę eſſẽt. Quib. ſolas cedulas ſuorũ depoſitariorũ ſufficere & ſuffragari volumus.

Curſores pretiũ rei ſubhaſtatæ ibidem deponant.

§. 5. Necnon Curſores & Mandatarij prædicti, totũ & integrũ pretium omnium rerũ per ſubhaſtationẽ vendendarũ, etiã in cauſis Criminalibus, ſatisfacto prius per eos eiſdẽ creditoribus qui dicta bona ſubhaſtare fecerũt, penes eundẽ Montẽ integre realiter & cũ effectu ſtatim omnino deponant & deponi curent, & donec non ſit factũ dictum depoſitum non poſſint nec debeant de eorum mercede pro actu deliberationis tantum, debita ſatisfieri.

Notarij in eiſdẽ caſibus depoſita & cedulas Monti conſignent.

§. 6. Quodq. omnes & ſinguli Notarij prędicti nõ poſſint recipere dicta depoſita, ſiue in pecunia ſiue in cedulis fienda, ſed illa ſtatim ad dictũ Montẽ tranſmittere teneãtur, ſub ducentorũ ducatorũ & alijs arbitrio pro tempore exiſtentis dicti Montis Protectoris imponẽdis & applicandis pœnis.

Sequeſtra, quæ & quando Montis acceptare debeat.

§. 7. Et quod ſuper pecunijs depoſitatis in dicto Mõte nõ poſſint fieri, nec apponi aliqua ſequeſtra minuſq. aliquę inhibitiones nec mandata de nõ ſoluendo, ſeu de nõ conſignando, nec aliqua alia impedimenta circa ea fieri poſſint, prętcrquã ad inſtantiã Camerę & Fiſci, niſi de mãdato & ordine Protectoris dicti Montis pro tẽpore exiſtentis, ſeu Iudicis ab eo deputati. ſed ſequeſtra, inhibitiones & alia impedimenta prædicta fieri poſſint tantum ſuper cedula quę à Miniſtris & officialibus Mõtis in fidem & teſtimoniũ facti depoſiti fieri ſolet, & penes acta Notarij cauſę ob quã factũ eſt depoſitũ exhibita, & producta fuerit. vbi conſtito de iuſtificatione eorundẽ ſequeſtrorũ Iudex cauſæ mandabit in calce vel à tergo eiuſdẽ cedulæ cui ſoluendæ fuerint pecuniæ depoſitatæ. cuius quidem cedulæ, & mandati in ea appoſiti vigore, officiales & miniſtri eiuſdem Montis quibus dictæ cedulæ repręſentatæ fuerint, pecunias iuxta mandatũ Iudicis cauſę ſoluere tenebuntur. Decernentes & declarantes ſequeſtra penes eundem Montem & ſuper illius depoſitis alias quam vt pęfertur appoſita & facta, nullius eſſe roboris vel momẽti, ac Montem eiuſq. officiales & Miniſtros prędictos etiam quod de facto penes eos exequuta fuiſsẽt nullo modo afficere vel obligare, minuſq. ipſos ad illa recipiẽdũ acceptãdum vel admittendum teneri, ſed perinde haberi ac ſi facta non fuiſſent.

Protector & Iudex Mõtis, prouideat circa depoſita huiuſmodi apud Montem facienda.

§. 8. Ac volentes & dicta auctoritate ſtatuentes quod pro tempore exiſtens d. Mõtis Protector ſeu Iudex ab eo deputatus, ad omnẽ ſimplicẽ Prouiſorũ, officialiũ & Miniſtrorũ eiuſdẽ Montis nunc & pro tẽpore exiſtentiũ requiſitionem & inſtantiã, omnia & ſingula depoſita vt prefertur facienda penes dictũ Montẽ & nõ apud aliquem Mercatorũ ſeu Ædẽ Sacrã vel aliã quamcunq. perſonam realiter & cum effectu fieri faciat, pretiaq. quorũcunq. bonorũ tã ſtabiliũ quã mobiliũ, & ſe mouentium, per ſubhaſtationẽ & deliberationẽ, ac pecunię in cauſis diſcuſſionũ colligendæ, & omniũ aliorũ prædictorũ, in quſcunq. Curia & Tribunali Vrbis, etiã Criminali, tã per Curſores noſtros quam quoſuis alios Mandatarios vendendorũ redigenda, ac etiã pretia ex retractu, ſeu alias vigore d. cõſtitutionis iuris cõgrui de mandato & decreto dilectorũ filiorũ S. R. E. Camerarij, & Magiſtrorum Viarũ, ſeu aliorum deponẽda, ac in omnibus caſibus in quibus depoſitũ erit faciendum, in eodẽ Monte, & nõ alibi deponi, ac omnia reſidua pretij quorumcunq. pignorũ tam venditorũ quã vendendorum à quibuſcunq. Hebręis, per mandatum Card. Camerarij, & acta illius Notarij ad id deputati, de cætero iuxta facultates eidẽ Monti per prædictos Iulium iij. & Paulum iv. & alios quoſcunq. Rom. Pont. Prædec. noſtros conceſſas effectualiter deponi debeant in d. Monte, ad effectum illa reſtituendi veris Dominis iuxta mandatũ & ordinationẽ per Card. Camerariũ, & acta ſui Notarij deſuper fiẽda. ita vt facta vẽditione ipſorum pignorum, ac pretij eorundẽ ſolutione, infra octo dies omne & totum ac integrum reſiduũ penes dictũ Montem realiter & cum effectu ac omni mora & dilatione penitus & omnino ſemotis atq. ceſſantibus, deponi debeant ſub pœna vnius ſcuti ꝓ quolibet pignore, applicãdi ꝓ medietate ipſi Mõti, & pro alia medietate Notario pignorũ Hebręorum.

Protector Mõtis contra inobedientes procedat.

§. 9. Ipſeq. pro tẽpore exiſtens Protector ſingula præmiſſa, & alia quæcunq. in prædictis ac præſentibus litteris cõtenta ab omnibus ad quos nunc & pro tẽpore quomodolibet ſpectabit ſub prædictis & alijs pecuniarijs eius arbitrio imponendis moderandis & applicãdis, pœnis ac etiã cẽſuris Eccleſiaſticis in omnibus & per omnia inuiolabiliter obſeruari & adimpleri mãdet, faciat, atq. procuret, necnõ contra quoſuis etiã criminales tã Gubernatoris quam omnium aliorum dictæ Vrbis tribunalium Notarios, quos etiã ſub eiſdem præſentibus litteris cõprehẽdi volumus & cõprehenſos fore & eſſe decernimus & declaramus. Ita vt dicti Mõtis Prouiſores, officiales & Miniſtri, ad deponendum pecunias vt præfertur exigendas contra quoſcunq. depoſitarios, ac quaſuis alias tam ſeculares quã Eccleſiaſticas cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis & conditionis exiſtentes perſonas, quantumuis priuilegiatas ex officio agere poſſint & valeãt. Ipſeq. Protector aduerſus ſingulos præmiſſis aut eorum alicui pro tẽpore quomodolibet contrauenientes, etiã per Inquiſitionẽ ac criminali, & carcerationis via, aut alias prout ei bene viſum & magis expediens fuerit procedat. ac pœnas per eum imponẽdas huiuſmodi à quibuſcunq. contrauenientibus irremiſſibiliter exigi, & arbitrio ſuo applicari mandet, aliaq. omnia & ſingula faciat, gerat & exequatur, quæ in præmiſſis vel circa ea neceſſaria fuerint ſeu quomodolibet opportuna.

Protector ſit Iudex omniũ cauſarum intereſſe Mõtis & Archiconfraternitatem tangentes, cũ ampliſſima facultate.

§. 10. Prętcrea pro faciliori & celeriori litiũ & cõtrouerſiarũ, quę tam occaſione prętmiſſorũ vbi agitur principaliter de intereſſe ipſius Mõtis, quã alias aduerſus Montẽ & Archicõfrater. huiuſmodi ſeu illius Miniſtros, hactenus ortæ ſunt & oriri cõtigerit in futurũ, pro tẽpore exiſtenti dicti Montis Protectori omnes & ſingulas lites, cauſa & differentias tam ciuiles quam criminales ac mixtas tam ſuper depoſitis huiuſmodi reſpectu intereſſe dicti Montis hactenus quomodolibet factis & faciendis, quã Montis ſeu Archiconfrat. huiuſmodi bonis rebus iuribus & actionibus quibuſcunque necnon locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicõmiſſis, teſtamẽtis, hereditatibus & illatũ diſcuſſionibus, ac quibuſcunq. alijs diſpoſitionibus iuriumq. & actionũ, ceſſionibus & alijs quibuſcũq. inter viuos & cauſa mortis vel quaſi, contractibus etiam vim Cameralis obligationis habentibus, intereſſe Montis, & Archiconfrat. huiuſmodi etiã occaſione huiuſmodi depoſitorum vbi agitur vt ſupra de intereſſe Montis, & tanquã principaliter etiã per viam neceſſariæ defenſionis, & alias quomodolibet concernen. inter dictum Montẽ ſiue illius Prouiſores & officiales & Miniſtros pro tẽpore exiſtentes, ac quaſcunq. alias tam laicas quam eccleſiaſticas cuiuſcunq. ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis & cõditionis, vel preeminentię exiſtẽtes perſonas, qualitercũque priuilegia-

legiatas, Vniuerſitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum quam mulierum Monaſteria, Hoſpitalia & alia pia loca quæcunque, priuilegia ſeu indulta deſuper habentia ſeu habere prætendentia, tam communiter quam diuiſim, & tam actiue quam paſſiue vltro citroq. ad inuicē vel alias quomodolibet motas vel mouendas, ac etiā per appellationem, & in quacunq. inſtantia, corā quibuſuis Iudicibus etiā cauſarū palatij Apoſtolici Auditorib. introductas & indeciſas pēdentes, quas omnes & ſingulas ab ipſis Iudicib. harū ſerie ad nos auocamus & reaſſumimus, per ſe vel alium ſeu alios quē ſeu quos ad hoc duxerit deputandū ſeu deputādos, etiā ſummarie & de plano ac ſimpliciter & ſine ſtrepitu & figura iudicij ſola facti veritate inſpecta, & etiam manu regia, omni & quacunq. appellatione, reclamatione, reuiſione, recurſu & reſtitutione in integrū remotis, cū omnibus & ſingulis ſuis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negocio principali, etiā priuatiue quo ad omnes alios & ſingulos Iudices ordinarios & delegatos & Cam. Apoſt. Generalē Auditorē etiā vbi agitur vigore obligationis Cameralis, eorumq. Curias & Tribunalia Eccleſiaſtica vel ſecularia audiendas, cognoſcendas, decidendas, fineq. debito terminandas, necnon quoſcunq. aduerſarios & alios intereſſe habentes, tam in dicta Curia quam extra eā, etiam per edictū publicē, conſtito ſibi ſummarie de non tuto acceſſu, citandi, ac quibuſuis etiā Iudicibus dictæ Curiæ & perſonis quibus & quoties opus fuerit, ſub ſententijs cenſuris & pęnis eccleſiaſticis & etiam pecuniarijs, alijsq. pęnis prout ſibi videbitur inhibendi, & in euentum non paritionis ad declarationē incurſus cenſurarum & pęnarū huiuſmodi procedendi, ac ſententias deſuper ferendas debitæ executioni demādandi ſeu demādari faciendi. cōtradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis nō parentes, eisq. quouis prętextu ſeu quæſito colore ſe quomodolibet opponētes, per ſimiles cenſuras & pęnas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia cōpeſcēdi, ac brachij ſecularis auxiliū inuocandi.

Et ſignanter declarādi dubia ſuper pręmiſſis. §.11. Necnon quæcunq. dubia & difficultates ſiquæ præmiſſorum occaſione quomodolibet oriri contigerit, declarandi & interpretandi.

Statuta & edicta cōdēdi. §.12. Ac quæcunq. edicta, ſtatuta & ordinationes pro executione præmiſſorum, ſub quibuſuis pœnis ſibi beneuiſis condendi, & cōdita mutandi ſeu in toto vel in parte abrogandi, illaq. imprimendi, & etiam per affixionē publicādi, omniaq. & ſingula alia in eiſdem ſingulis præmiſſis, & circa ea neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna eique bene viſa faciendi & exequendi, etiam omni & quacunq. appellatione remota plenam liberam & omnimodam facultatem, poteſtatem & auctoritatem perpetuo tribuimus, concedimus & elargimur.

Officiales alibi conueniri non poſſint, & eiſdē cōpetat priuilegia Cameræ Apoſt. §.13. Quodq. omnes & ſinguli dicti Montis Officiales & Miniſtri, tam ciuiliter quam criminaliter, pro negocijs rebus & bonis ad dictum Montem vere & principaliter ſpectantibus & pertinentibus, alibi tam iudicialiter quam extraiudicialiter conueniri & moleſtari non poſſint quā coram d. Protectore, ſeu ab eo deputando. contra quos omnes & ſingulos Officiales & Miniſtros videlicet Depoſitariū, Cuſtodē, Capſeriū, Computiſtā, & alios quouis nomine nuncupatos, tam præſentes quā futuros, & eorū fideiuſſores ſeu approbatores, ac eorū bona quęcūq. vbicunq. & in quibuſcūq. rebus exiſtentia, pro redditione eorū adminiſtrationis, & pro eorum debitis ad fauorē dicti Montis contractis & cōtrahendis prædictis, Mons ac eius Prouiſores & Officiales idē ius & priuilegium eandemq. actionē, in omnibus & per omnia ac pariformiter & ſine vlla prorſus differentia, habeant & potiantur, ac exercere poſſint & valeant, quę Cam. Apoſt. ac Fiſco noſtro, cōtra illorum debitores de iure, vſu, conſuetudine aut alias quomodolibet cōpetunt aut cōpetere poterūt in futurum non tamen contra ipſam Cameram aut illius Fiſcum.

Solutio Montis pecuniæ Iudicis decreto tuta eſt. §.14. Quodq. ſolutis depoſitis de mandato cuiuſcūque Iudicis competētis, nec Mons, minusve eius officiales vlterius teneantur nec remaneant obligati, nō obſtante quacunque appellatione quę contra mandatum eiuſdem Iudicis fieri poſſet.

Clauſula habes concessionis præſentis. §.15. Decernentes præſentes litteras & in eis contēta quęcunq. nullo vnquā tēpore etiam ex eo quod Notarij etiā criminales Gubernatoris, ac aliorū omniū dictæ Vrbis Tribunaliū, ac decretorū & eorū creditores & quicūq. collitigantes dicti Montis cęteriq. intereſſe habētes ad hoc vocati non fuerint, nec eiſdem pręmiſſis conſenſerint, aut alias de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtræ vel alio quocūq. defectu notari, impugnari, retractari ſeu in ius vel controuerſiā vocari, aut ad terminū iuris reduci vel aduerſus illas quodcunq. iuris vel facti aut gratiæ remediū impetrari poſſe, neq. ſub quibuſuis ſimiliū vel diſſimiliū gratiarū reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus aut alijs contrarijs diſpoſitionibus per nos aut alios Rom. Pont. prædeceſſ. ſeu ſucceſſores noſtros ſub quibuſcunq. verborū expreſſionibus & formis, etiā motu ſcientia ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, pro tēpore factis & faciēdis cōprehendi, ſed ſemper ab illis, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinū & eū in quo ante præmiſſa quomodolibet erāt ſtatū reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, ac de nouo etiā ſub data per Prouiſores, Officiales & Miniſtros dicti Montis pro tēpore exiſtētes quandocunq. eligenda, de nouo conceſſa eſſe & fore, ſuūq. plenarium & integrum effectum ſortiri debere.

§.16. Sicq. per prædictū Protectorē, & alios quoſcunq. Iudices & Cōmiſſarios quauis auctoritate fungētes, etiā dictos Auditores, ac S.R.E. Card. ſublata eis & eorū cuilibet quauis aliter iudicādi & interpretādi facultate & auctoritate, vbiq. & in quacūq. inſtantia iudicari & definiri debere. irritū quoq. & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſciēter vel ignorāter cōtigerit attētari. Clauſula ſublata, &c.

§.17. Non obſtan. quibuſcunq. litiū pendentijs, & alijs præmiſſis, ac quibuſuis alijs conſtit. & ordin. Apoſt. necnō dictæ Vrbis illiusq. Tribunaliū ſtatutis, etiā iuramēto cōfirmatione Apoſt. vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoq. exēptionibus, indultis & litteris Apoſt. quibuſcūq. locis pijs, & dilectis filijs Populo Romano, illiusq. Senatori & Cōſeruatoribus, ac eiuſdē R. E. Camerario, Theſaurario & dictæ Cam. Præſidentibus & Clericis, exceptis cauſis ſpoliorum, & alijs vbi de intereſſe Cameræ, ſiue principaliter ſiue ſecūdario, ſiue alias quomodolibet ageretur ſiue illud detegi & de eo agi poſſe videretur, Vicario, Gubernatori, Auditori Cam. & alijs quibuſcunq. Iudicibus & Tribunalibus, ac Notarijs prædictis, ac quibuſuis aliis ſub quibuſcunq. tenoribus & formis, ac cū quibuſuis etiā derogatoriarū derogatorijs aliiſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibus & aliis decretis, etiā motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, ac cōſiſtorialiter in contrariū quomodolibet cōceſſis. Quibus omnib. & ſingulis etiā ſi pro illorum ſufficiēti derogatione de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autē per clauſulas generales idē importātes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorū omniū & ſingulorum tenores, acſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permāſuris, hac vice dūtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſe motu ſciētia & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, ac ad plenū derogatū eſſe, nec in aliquo obſtare volumus decernimus & declaramus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Clauſ. derog.

§.18. Inſuper cū d. Mons, illiusq. Archiconfrat. poſt obitū bo. me. Antonii Mariæ S.R.E. Card. Saluiati nūcupati, qui dū vixit Mōtis & Archicōfrat. huiuſmodi Protector fuit, protectore caruerit & careat, nos vt Mōtis & Archicōfrat. huiuſmodi cōſeruationi, bonoq. regimini & directioni opportunius cōſulatur, de aliquo idoneo Protectore, qui iuxta cordis noſtri deſideriū, ac traditā ſibi ab Altiſſimo prudētiā, dictū Montē illiusq. Archiconfrat. pie ac diligenter gubernet, & regat prouidere volētes, Dilectū filiū noſtrum Petrū S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Aldobrandinum nuncupatū, noſtrum ſecundum carnem ex fratre Nepotē S.R.E. Camerariū, quem ob ſingularem eius fidem & induſtriam, longo rerum vſu & experientia probatā, aliaſq. præclaras eius animi dotes cū pietatis ſtudio & charitatis & iuſtitiæ zelo coniunctas, eidem Monti illiuſq. Archicōfraternitati valde vtilem futurum in Domino cōfidimus Montis & Archiconfraternitatis huiuſmodi illorumq. bonorū & rerum Protectorē & defenſorē quoad vixerit, cū Deputatio Protectoris.

omnibus ſupradictis & aliis eidē Protectori cōpetentib. & debitis facultatibus priuilegiis & indultis, motu, ſciētia & poteſtatis plenitudine paribus, facimus, conſtituimus & deputamus. Mandantes in virtute Sanctæ Obedientiæ Montis & Archiconfraternitatis huiuſmodi Prouiſoribus officialibus Archiconfratribus & miniſtris prædictis nunc & pro tempore exiſtentibus, quatenus eidem Petro Cardinali tāquā eorū Protectori omnino pareāt atq. obediāt.

Publicationis effectus.

§. 19. Volumus autem quod præſentes litteræ a die illarum publicationis, omnes & ſingulos quos ille concernunt perinde arctent & afficiant, ac ſi illis & eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Transſumpti fides.

§. 20. Quodque illarum tranſumptis etiam impreſſis manu Secretarij ipſius Montis ſeu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo dicti Montis, vel alicuius Prælati obſignatis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ eidem præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitę vel oſtenſæ.

Dat. Romæ die 18. Iulij.

Datum Romæ apud S.Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 18. Iulij, 1602. Pont. noſtri Anno 11.

Publicatio.

Anno a Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1602. Indict. 15. die vero 20 menſis Aug. Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidētia Papæ Octaui, Anno eius XI. Supradictæ litteræ Apoſt. affixæ, lectæ & publicatæ fuerunt in acie Cāpi Floræ, & alijs locis ſolitis & conſuetis, vt moris eſt, per me Laertium Cocchetū Curſ. Apoſt.

P. Bartoccius Mag. Curſ.

LXXXIX.

Prohibitio, iterataq. damnatio operum Caroli Molinei hæretici, cum reuocatione licentiarum illa legendi & retinendi, quibuſcunque etiam à ſupremis Inquiſitoribus conceſſarum, & cum inhibitione ne cuiquam de cætero, præterquam à ſummo Pontifice concedatur.

Aliorum librorum prohibitorum indicem, vel potius eius approbationem, vide hic ſup. in conſti. 36. Sacroſanctum. fol. 51. vbi aliam Pij IV. conſt. indicans.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

Exordium.

APoſtolicæ Sedis auctoritati maxime conuenit, & ad noſtrum pertinet officium, accurate proſpicere, ne impiorum hominum libris, ac monumentis, fidelium mentes ſeducantur, aut quouis modo à via veritatis auocentur.

Caroli Molinei ſcripta contraria fidei continēt, & ideo prohibita fuiſſe.

§. 1. Nos itaque conſiderantes damnatæ memoriæ Caroli Molinei ſcripta & commentaria, doctrinam perniciosam, & Catholicę fidei contrariam continere, & ideo huius impij & hæretici hominis in prima claſſe deſcripti opera omnia in Indice librorum prohibitorum tam per noſtros Prædeceſſores Romanos Pontifices, quam etiam per nos nuper edito, expreſſe ac nominatim ſub cenſuris & pœnis in eo contentis prohibita, & interdicta fuiſſe; & attendentes etiam, ſicut ad audientiā noſtrā peruenit, quamquā eorundem operum lectio, & retētio ab vniuerſis Chriſtifidelibus maxime vitāda ſit.

Plurimi tamē varijs prętextibus licētias illa tenēdi extorſerunt, illiſque vtuntur.

§. 2. Nihilominus à pluribus, & ijs præſertim, qui vtriuſque iuris ſcientiam profitentur, contra huiuſmodi prohibitionem, dicti Caroli ſcripta & Commentaria, ſub varijs prætextibus, ſiue illa examinandi & expurgandi, ſiue corrigendi & emendandi, vt dicunt, ſiue etiā vt illis vtantur, in iudicijs & deciſionibus cauſarū & alijs eorū ſcriptionibus frequēter legi & retineri maximo cū eorūdem & aliorū animarū periculo, & ſub his prætextibus varias licentias etiā à nonnullis Epiſcopis, & alijs locorū Ordinarijs, & ab Inquiſitoribus temere ac de facto, & etiā quandoq. ab hac ſancta Sede & à Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus ſuper Indice librorū prohibitorum deputatis, ſiue etiam interdum à Generalibus Inquiſitoribus ſub præcepto, vt non niſi expurgatis, & cunctis erroribus deletis vti poſſint, diuerſimode ab eiſdem extortas aut impetratas fuiſſe.

§. 3. Propterea pro noſtra Paſtorali ſolicitudine cunctorum Chriſtifidelium animarum ſecuritati, & ſaluti, quantū cū Domino poſſumus conſulere & ne ipſi Chriſtifideles mali hominis praua doctrina & impietate fallātur, aut inficiantur, opportune prouidere volentes, pro potiori cautela, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, omnia & quæcunq. prædicti Caroli Molinei Hæretici ſcripta, opera & Commentaria, Beatorum Apoſtolorū Petri, & Pauli ac noſtra auctoritate de nouo perpetuo damnamus, reprobamus, interdicimus & anathematizamus, eorūque lectionem & retentionem vniuerſis & ſingulis Chriſtifidelibus, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, cōditionis, dignitatis, honoris & præeminētiæ, licet de illis ſpecialis & indiuidua mentio habenda foret, exiſtant, etiam ſub excommunicationis latæ ſententię, aliiſque cenſuris & pœnis in Indice librorum prohibitorū contentis, ac etiam ſuſpicionis ipſius hæreſis, quātumuis ſcripta, opera & Commentaria ipſa iam quouis modo fuiſſe expurgata prætendant, diſtricte perpetuo interdicimus & prohibemus.

Hic autē Molinei dicta Caroli ſcripta, & Chriſtifideles inficiant de nouo illa damnat, & interdicit, etiā ſi expurgata dicantur.

§. 4. Et propterea omnes & quaſcunq. licētias quibuſuis perſonis, tam ab Ordinariis locorū, quam etiā ab ipſis Cardinalibus ſuper dicto Indice deputatis, ac ſupremis S. Vniuerſalis Inquiſitionis contra hæreticam prauitatē Inquiſitoribus, ac à nobis & Apoſtolica Sede quomodolibet conceſſas legendi & retinendi libros eiuſdem Caroli Molinei, etiam ſub alio nomine inſcriptos vel expurgatos, cum non aliter quam igne expurgari poſſint, reuocamus, caſſamus & annullamus. Inhibentes omnibus & ſingulis ſupradictis, ne de cætero huiuſmodi licētias cuiquam concedant vel impartiantur. Quinimmo omnem facultatem concedendi huiuſmodi licentias retinendi, vel legendi opera huius impij Auctoris, ex quacunque cauſa, & ſub quouis prętextu & colore, quibuſcunque perſonis quauis auctoritate etiam Apoſtolica ſuffultis, & quacunq. dignitate præditis, etiam ipſiſmet Cardinalibus ſuper Indice librorum prohibitorum deputatis, ac ſupremis Inquiſitoribus prędictis adimimus, eāq. nobis & ſucceſſoribus noſtris Rom. Pōtificibus tantum reſeruamus.

Licētias quaſcunq. reuocat & eas de cætero dari prohibet, etiam à Card. deputatis ſuper Indice, & Inquiſitoribus.

§. 5. Caſſantes inſuper, & ex nunc irritantes quaſcūque licentias etiā a nobis conceſſas, & à ſucceſſoribus noſtris Rom. Pont. reſpectiue concedendas, quæ manu noſtra aut ſucceſſorum prædictorum ſubſcriptæ nō fuerint.

Eaſq. à Papa concedendas & ſubſcribendas eſſe decernit.

§. 6. Per has tamen noſtras litteras non intendimus prohibere retentionem librorum iuris Canonici, & aliorum Catholicorū Auctorū habentiū additiones, ſeu apoſtillas vt vocant, huius impij hominis, ipſis tamen additionibus ſeu apoſtillis deletis & emendatis iuxta cenſurā de mādato noſtro nuper editā, & in Typographia Cam. Apoſtolicæ impreſſam Romæ hoc Anno 1602. cartis ſeu folijs 24. diſtinctam, cuius initium eſt, Cenſura in omnes additiones, ſeu adnotationes marginales damnatæ me. impij Caroli Molinei ad Textū Iuris Canonici, Cōmentaria Decij in Decretales, & Ius Ciuile, ad Conſilia Decij & Alexandri, & ad Dynum de regulis iuris, & Decium in titulo. ff. de regulis Iuris. Finis vero eſt. Aliqua fortaſſe in pręmiſſis & conſimilibus additionibus ab oculis noſtris effugerunt, notatu & cenſura digna, quæ diligens lector animaduertens delere prorſus teneatur.

Declarat prædictam prohibitionem.

§. 7. Poſtremo ſub cenſuris & pœnis ſupradictis, omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus intra menſem à publicatione præſentium in locis per quæ eadem ad eorum notitiā peruenire poſſint, facienda computandum, omnia & ſingula ſcripta, opera & commentaria prædicta Caroli Molinei realiter & cum effectu locorū Ordinarijs vel Inquiſitoribus exhibeant & conſignent. Ipſis vero locorū Ordinarijs vel Inquiſitorib. vt illa ſtatim nulla interpoſita mora aut exſpectata licentia igne cōburant & cōburi faciant.

Mādat opera prohibita Ordinarijs vel Inquiſitorib. conſignari & ab eis comburi.

§. 8. Vt autem præſentes noſtræ litteræ ad omniū notitiā facilius deueniant, & ne earum ignorantia quemquā excuſet, volumus & eadē auctoritate decernimus, vt earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi eſſent exhibitę vel oſtenſæ, vtque eadem

Hanc conſt. publicari iubet.

præ-

præſentes ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ affixæ & publicatæ, omnes ita arctent & afficiant, perinde ac ſi omnibus & ſingulis intimatæ fuiſſent. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, ac alijs locorum ordinarijs, per eadem ſcripta mandamus, vt præſentium litterarum tranſumpta, in ſuis Ciuitatibus & Diœceſibus publicari & obſeruari curent ac faciant, & contra inobedientes quoſcunque ad declarationem incurſus pęnarum & cenſurarum prædictarum irremiſſibiliter procedant.

Cõtraria nõ obſtare decernit.

§.9. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis priuilegijs & indultis, ac litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

D.P. An. vj. 21. Auguſti.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſimaprima Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1602. indictione 16. die vero vigeſimaſexta menſis Auguſti, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. Domini Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 11. Supradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Laertium Cecchettum, & Catherinum Menandi Curſ. *Paulus Bartoccius mag. curſ.*

X C.

Præfinitio habitus coloris cęrulei, quem deferre debent Religioſi Congregationis Canonicorum ſecularium S. Georgij in Alga Venetiarum.

Inſtitutionem huius Congregationis, & alia eam inſpicientia, vide ſupra in Gregor. XII. conſtit. 1. Illius. lib. 1. fol. 239. vbi notaui.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

Exordium.

QVæ ad Religioſorum antiquum inſtitutum conſeruandum prouide ordinata fuiſſe dicuntur, ea, cum à nobis petitur, Apoſtolici muniminis firmitate libenter communimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Decretũ Cõgregationis, quod eius Religioſi deferrent togã coloris cærulei prout B. Laurentius Iuſtinianus Congregationis fundator deferebat.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Generalis Congregationis S. Georgij in Alga Venetiarum, quod per vndecim Patres deputatos, Capitulum generale eiuſdem Congregationis repręſentantes, communibus votis reſolutum fuit, vt tolleretur abuſus inter Religioſos dictæ Congregationis introductus, intereſſendi diuinis officijs in Choro, in Eccleſia, in proceſſionibus particularibus, & alijs locis publicis, cum ſola tunica alba, veluti contrarij inſtitutis & habitui antiquo eiuſdem Congregationis. Et propterea deinceps Religioni deberent vbique, & in omni tempore, & præſertim Domi, in Monaſterijs & locis eiuſdem Congregationis deferre Togam coloris cærulei, Pallandam nuncupatam, iuxta conſtitutiones eiuſdem Congregationis, & ad inſtar illius quam deferebat B. Laurentius Iuſtinianus, eiuſdem Congregationis inſtitutor. Vt autem nullo tempore in poſterum prædictæ reſolutioni ſeu decreto prædictorum vndecim Patrum deputatorum contrauenianur, idem Generalis totius Congregationis prædictæ nomine, nobis humiliter ſupplicari fecit, vt illud Apoſtolica auctoritate perpetuo confirmare, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Approbatio huius Pontif. ſ. ex voto Cardinalium

§.2. Nos igitur, qui iuſta petentium votis, noſtrum nõ denegamus aſſenſum, Generalem & ſingulares Religioſos dictæ Congregationis, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus & negocijs Epiſcoporum & Regularium deputatorum, decretum Capituli generalis prædictum, vt ſcilicet omnes & ſinguli dictæ Congregationis Religioſi Togam, Pallaudam nuncupatam, coloris cærulei deferre, vt præmiſſum eſt, teneantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuo confirmamus & approbamus, ac illud per dictos Religioſos inuiolate obſeruari debere decernimus & declaramus.

Derogatio contrariorũ.

§.3. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſius Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque:

Dat. P. A. vj. 22. Auguſti.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſimaſecunda Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

X C I.

Reductio Prouincialis & Fratrum Tertij Ordinis S. FRANCISCI Prouincię Dalmatiæ, & Iuſtinopolitan. ad obedientiam & ſubiectionem Vicarij generalis eiuſdem Ordinis.

De hoc Ordine notaui ſup. ad conſtitut. 42. Leonis X. Inter. fol. 541 lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1602.

Exordium.

PRo noſtri Paſtoralis muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ Religioſorum proſpero regimini & gubernio opportune conſulitur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Fratres Prouinciæ Dalmatiæ & Iuſtinopolitan. eorũ tãtummodo Prouinciali obediebant.

§.1. Cum itaque ſicut accepimus, dilecti filij Prouinciales & Fratres Tertij Ordinis Sancti FRANCISCI Prouinciæ Dalmatiæ & Iuſtinopolitan. nulli alteri Superiori obediant, ſed dicti Fratres, eorum Prouinciali per vota ſecreta pro tempore electo tantummodo ſubſint, nec alium Superiorem agnoſcant.

Hic võt. dijudicant Vicario & Viſitatoribus generalibus Ordinis Prouinciæ Italiæ eos ſubijciendos eſſe.

§.2. Nos proſpero regimini & gubernio dictorum Fratrum valde expedire conſiderantes, vt ipſi eorumq. Prouincialis, Vicario & Viſitatoribus generalibus Ordinis prędicti Prouinciæ Italiæ ſubijciantur, ac eorum Superioritati, viſitationi & correctioni, prout alij Fratres Italiæ prædicti Ordinis de cætero ſubiaceant, ac prędictis Fratribus Italię, ſub eiſdem Generalibus Superioribus vniantur, ac propterea in pręmiſſis opportune prouidere volẽtes, ſupplicationibus etiam pro parte dilecti filij Bernardi Sabbiæ Fratris, & Procuratoris generalis eiuſdem Ordinis, nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati.

Eoſdẽ illis ſubijcit.

§.3. Prouincialem & Fratres Tertij Ordinis S. FRANCISCI Prouincię Dalmatię & Iuſtinopolitan. prędictos Vicario & Viſitatori generali Tertij Ordinis S. FRANCISCI huiuſmodi Italię, auctoritate Apoſtolica tenore pręſentium perpetuo ſubijcimus, illoſq. ſub huiuſmodi Vicarij & Viſitatoris generalis obedientia, Fratribus eiuſdem Ordinis Italię vnimus.

Gratiaſq. & priuilegia cõmunicat.

§.4. Ac eiſdem Prouinciali & Fratribus Dalmatię & Iuſtinopolitan. vt omnibus & ſingulis gratijs, priuilegijs, indultis, fauoribus, conceſſionibus, pręrogatiuis, & indulgentijs, necnon voce actiua & paſſiua, in Capitulis generalibus, & in electione Vicarij, & Viſitatoris generalis huiuſmodi, ad inſtar Prouincialium, & Fratrum Italię eiuſdem Ordinis, ſine aliqua prorſus differentia reſpectiue, vti, potiri, & gaudere poſſint & valeant ac debeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Iſtos monet vt eos benigne recipiat.

§.5. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ Vicario & Viſitatori generali prædicto, vt Prouincialem & Fratres prædictos Prouinciæ Dalmatiæ & Iuſtinopolitan. ſub eius curam & gubernium benigne recipiat, & ea qua decet charitate proſequatur.

§. 6. Illis vero Prouinciali & Fratribus, vt prædicto

Illos vero, vt iſti omnino obediant.

Vicario & Viſitatori generali obedientiam & reuerentiã debitas & deuotas, prompte præſtent & exhibeant, illumque debita honorificentia proſequantur. alioquin ſententiam ſiue pœnam, quam ipſe Vicarius & Viſitator generalis rite tulerit ſeu ſtatuerit in rebelles, ratam habebimus & faciemus, auctore Domino, vſque ad ſatisfactionem condignam inuiolabiliter obſeruari.

Contrariiſq. omnibus derogat.

§ 7. Non obſtan. præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon eiuſdem Ordinis, ac dictæ Prouinciæ Dalmatię & Iuſtinopolitan. etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & cõſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Prouinciæ Dalmatiæ, eiuſq. Prouinciali & Fratribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

D. P. An. xj. 2. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris die ſecunda Septembris, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pont. noſtri Anno vndecimo.

XCII.

Declaratio quod Fratres Minores S. FRANCISCI ſtrictioris Obſeruantiæ, non ſunt nouæ Regulæ profeſſores, ſed Regulæ S. FRANCISCI veri obſeruatores.

Alia de iſtis Fratribus notaui ſup. in conſtit. 35. Clementis VII. In ſuprema fol. 603. lib. 1. vbi legitur eorum Congregationis approbatio, & habetur indicatio aliorum de toto Ordine S. Franciſci; Et eandem declarationẽ quo ad Capuccinos edidit S. D. N. Paul. V. in eius conſtit. 35. Eccleſiæ.

CLEMENS PAPA VIII, Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1602.

Proœmium.

EX iniuncto nobis Apoſtolici muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ regularis obſeruantiæ profeſſorum Reformatorum ſtatui, & conſciẽtiæ ſecuritati opportune conſulatur. vt & ipſi profeſſores, vberiores in Eccleſia militanti fructus afferant, & eorum Religio maiora in Domino ſuſcipiat incrementa.

Fratres Reformati dicebantur nõ ſeruare regulam S. Franciſci ea hic narratis.

Hanc regulã vide ſup. Honor. iij. nu. 5. Solet. fol. 46. lib. 1. vbi notaui.

Aduerte q̃ bulla hic enunciata eſt vnita cũ bulla 41. ſup. fol. 60.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus, à nonnullis aliquando oppoſitum fuerit, dilectos filios profeſſores Ordinis Fratrum Minorum S. FRANCISCI de ſtrictiori Obſeruantia, Reformatos nuncupatos, qui iuxta conſtitutiones Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorũ, ac etiam noſtram ſub dat. Tuſculi die 12. Octobris, Pontificatus noſtri Anno quinto nouiſſime editam, ſub obedientia Cuſtodum degunt, eorumq. Superiores, Cuſtodes, & non Miniſtros appellant, propterea non ſatisfacere Regulæ à beato FRANCISCO editæ, & per Sedem Apoſtolicam ſæpius confirmatæ & approbatæ, iuxta cuius litteram, ſub obedientia Miniſtrorum viuere videntur obligati. Cumq. etiam aſſeratur, dictos Fratres Reformatos contra dictam Regulam agere, ac grauiter & contra votum profeſſionis, præſertim obedientiæ, delinquere, ac exinde perturbationes & incommoda patiantur.

Ideóq. Pôt. eos vere obſeruatores d. Regulæ eſſe declarat.

§. 2. Nos eorundem Fratrum Reformatorum quieti, tranquillitati & indemnitati proſpicere, atque eoſdem aduerſus huiuſmodi moleſtias & calumnias tueri, ac omnem ſuper præmiſſis ambiguitatem è medio tollere volẽtes, quarumcunque conſtitutionum, & præſertim noſtræ ſupradictæ, ſuper reformatione dicti Ordinis editarum tenores præſentibus pro expreſſis habẽtes; Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie decernimus & declaramus, ſupradictos Fratres Reformatos, qui non nouam, ſed eandem Regulam, quam beatus FRANCISCVS condidit, & felicis recordationis Honorius Papa Tertius prædeceſſor noſter confirmauit, quamque etiam Fratres de familia nuncupati Ordinis Minorum de Obſeruantia obſeruant, licet ipſi Reformati purius, & iuxta ipſius Regulæ litteram declaratam per recolendæ memoriæ Nicolaum Tertium & Clementem Quintum Romanos Põtifices etiam prædeceſſores noſtros, obſeruant, ſub obedientia Cuſtodum, quibus per ſupradictas Romanorum Pontificum, & præſertim noſtram, conſtitutiones ſubiecti fuerunt, prædictæ Regulæ ſancti FRANCISCI, & præcipue in ea parte vbi ſunt illa verba. Præcipio firmiter Fratribus vniuerſis, vt obediant ſuis Miniſtris, plene, pure, & integre, & abſque vlla diſpenſatione in voto obedientiæ, ita ſatisfacere, ſicut faciunt dicti Fratres de familia ſub obedientia eorum Miniſtrorum degentes, qui à Cuſtodibus ſolo nomine differunt, & ipſis Fratribus Reformatis Miniſtrorum loco præſunt, ipſoſq. Reformatos, veros filios & indubitatos fratres Ordinis Sancti FRANCISCI, & in conſcientia tutos exiſtere.

Gratiiſq. & priuilegiis Fratrum Minorũ de Obſeruantia eos gaudere decernit.

§. 3. Necnon in omnibus eorum Monaſteriis, Locis, Domibus, Oratoriis, & Eccleſiis, quas nunc obtinent, & in poſterum quouis modo vel titulo obtinebunt, tam in Italia quam extra vbique locorum, præſertim in Gallia, omnibus & ſingulis priuilegiis, gratiis & indultis, tam ſpiritualibus quam temporalibus, ac præcedentiis, in proceſſionibus, in funeralibus, ac in concurſu cum aliis Religionibus in concionibus certis tempore & loco viciſſim habẽdis, & in omnibus aliis actibus publicis & priuatis, quibus dicti fratres de familia in eorum Monaſteriis, Eccleſiis, domibus, & locis, ac rebus, tam de iure quam ex conſuetudine, vel alias frui, potiri & gaudere ſolent, & poſſunt ac poterunt quomodolibet in futurum, ſine aliqua differentia frui, potiri, & gaudere poſſe ac debere. dummodo tamen ſtrictiori obſeruantiæ dictorum fratrum Reformatorum, prout in noſtris litteris prædictis diſponitur, non aduerſentur.

Inobedientes redarguit.

§. 4. Mandantes inſuper in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus & ſingulis cuiuſcunque qualitatis, dignitatis, ſeu conditionis exiſtant, ad quorum notitiam præſentes noſtræ peruenerint, vt nullus in poſterum prædictos fratres Reformatos appellare audeat ſeu præſumat nouos Religioſos, aut nouæ Regulæ profeſſores. Sicque & non aliter, per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ eccleſiæ Cardinales iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis per præſentes committimus & mandamus, quatenus quicunque illorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum Reformatorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ipſiſque fratribus Reformatis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos eorundem præmiſſorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſcunque, per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Clauſulas derogatorias appõit.

§. 6. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ Nos in conſtitutione prędicta volumus non obſtare. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Exemplis bullæ fidem credi iubet.

§. 7. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. xj. 7. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Anulo Piſcatoris, die ſeptima Septembris, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

Ordi-

XCIII.

Ordinationes obſeruandæ in ſubmioiſtratione alimentorũ, contractibusq. & vltimis voluntatibus miſerabilium Virginum, in Monaſterio S. Catherinæ de Roſa pie receptarum in Alma Vrbe.

Congregationis & Protectoris huius Monaſterij inſtitutionem, & iuriſdictionem videre eſt ſup. in conſt. 54. Pij V. Cupientes. fol. 249. lib. 2.

Edita An. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolici muneris diuina diſpoſitione, nobis licet immeritis iniuncti, debitum requirit, vt circa ſtatum Monaſteriorum quorumlibet, ſanctimonialium præſertim in Alma Vrbe, pro educandis puellis, et Virginibus, quarum pudicitia ob ſuorum genitorum impudicum exemplum ſatis manifeſto periculo expoſita dignoſcitur, inſtitutorum, ac earundem ſanctimonialium & Virginum, & aliarum perſonarum proſpere dirigendũ inuigilemus, eorumque ſubuentioni & commoditatibus proſpicere ſtudeamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſa huius conſtitution.

§. 1. Cum itaque ſicut nobis nuper exponi fecerunt, dilecti filij Prælatus & deputati Congregatioois Monaſterij Monialium Sanctæ Catherinæ della Roſa nuncupatæ de Vrbe, ſub S. Auguſtini, ſeu alterius Ordinis Regula, ipſa Congregatio puellas & virgines miſerabiles de dicta Vrbe, quas tam ob earum paupertatem, quam etiã genitricum, vel aliarum mulierum, penes quas degunt vitæ impudicitiam, & exemplum ſcandaloſum, ſimili viuendi modo, vel proſtituendi ſe periculo de facili magis expoſitas compertum habent, à ſuis genitricibus & aliis mulieribus prædictis, etiam illis inuitis abducere, & in dicto Mooaſterio illius Monialibus curæ educandas & inſtruendas committere, ac alias recipere, ſumptibusque & expenſis eiuſdem Monaſterii, & piis fidelium eleemoſynis & largitionibus, alere & ſuſtentare conſueuerint, donec ad ætatem nubilem peruentæ matrimonio, conſtitutæ ſingulis per Congregationem, ſeu deputatos huiuſmodi congruenti dote collocentur. Cumq. propterea Monaſterium, ſeu Congregatio huiuſmodi, cuius redditus ſatis tenues ſunt, multoties rerum anguſtia prematur, & commoditatibus ac aliis ſibi neceſſariis indigeat; quia tamen pleræque ex puellis pro tempore inibi introductis & abductis, ſiue earum genitrices & parentes facultates habent, quibus eiſdem puellis ad victum & veſtitum neceſſaria ſubminiſtrari poſſent, eiuſdem Monaſterii neceſſitatibus valde conſuli poſſit, ſi dictis puellis iuxta ſuas aut ſuorum prædictorum facultates neceſſaria ſubminiſtrentur. Idcirco pro parte Protectoris, Prælati, & deputatorum prædictorum, nobis fuit humiliter ſupplicatũ, quatenus eiuſdem Monaſterii ſeu Congregationis neceſſitatibus & indemnitati proſpicere, ac alias in præmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Protectoris & Congregationis facultas, cogendi puellarũ parentes vel conſanguineos ad quos eorũ alimentatio ſpectat, vel alios earum bona etiã ad alium vſum deſtinata poſſidentes, ad præſtandam eis alimenta & acconcia.

§. 2. Non igitur rationi maxime conſentaneum eſſe rati, vt Monaſterium & Congregatio huiuſmodi quo ad huiuſmodi puellas facultates habentes in eorum neceſſitatibus ſubleuentur, prædictos Protectorem Prælatum, & deputatos, ac eorum ſingulos à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, harum ſerie ſtatuimus & ordinamus, quod nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, pro iis puellis & Virginibus, tam hactenus receptis quam deinceps recipiendis, etiam inuitis parentibus & conſanguineis ſuis, in dicto Monaſterio, vt ibi edocentur & inſtruantur, ad quas aliqua bona ſeu facultates, vel redditus pertinere, aut quarum parentes ſeu conſanguinei, ad quos alioquin earum educatio & cura pertineret, facultates ex quibus illis alimenta, in totum vel io partem præſtare poſſent, poſſidere conſtiterit, alimenta huiuſmodi & alia ad victum & veſtitum neceſſaria, ex bonis, pecuniis, rebus & proprietatibus ad eaſdemmet puellas, aut ad earum parentes ſeu conſanguineos, quibus illarum cura & alimonia alias incumberet, quomodolibet pertinentibus & ſpectantibus, vbicunque exiſtentibus, & in quibuſcunque rebus conſiſtentibus, eorũque fructibus, redditibus, & prouentibus, & introitibus prædicto Monaſterio, dum & donec ipſæ puellæ in illo degerint, iuxta declarationem à Protectore, ſeu Prælato & deputatis prædictis, qui quantitatis & qualitatis bonorum huiuſmodi & perſonarum, à quibus dicta alimenta præſtanda erunt, rationem habebunt, faciendam, præſtari & ſubminiſtrari omnino debeant, ac omnium earundem puellarum, ſeu aliorum prædictorum bona, res, et proprietates huiuſmodi, etiamſi ex aliquo ſtatuto, ordinatione, legato, vel teſtamento alicuius alibi, & in alium vſum, etiam ſub pœna caducitatis vel deuolutionis in euentum contrauentionis deſtinata & relicta eſſent, ad id obligata & hypothecata ſint & eſſe cenſeantur, ac remaneant. Ita & taliter, quod puellarum & virginum pro tempore introducendarum genitrices & aliæ parentes huiuſmodi, & aliæ perſonæ, penes quas, bona, res, & proprietates prædicta reperientur, & obligatæ exiſterent, ad præſtandum & ſubminiſtrandum eadem alimenta, victũ & veſtitum, & ſuppellectilia, ſeu acconcia vulgariter nuncupata, ac alia ad id conſueta & neceſſaria, iuxta Protectoris ſeu Prælati & deputatorum prædictorum declarationem huiuſmodi, teneantur & obligatæ ſint, & ad id per pro tempore exiſtentes, Protectorem ſeu Prælatum & deputatos Congregationis prædictæ, quibus plenam & amplam ad præmiſſa & alia infraſcripta, facultatem & auctoritatem per præſentes impartimur, etiam via iuris, & manu regia, omni mora, reclamatione, & dilatione poſtpoſitis, ac quocunque alio meliori modo, etiam executiue cogi & compelli poſſe.

§. 3. Præterea ne puellæ, nunc & pro tempore in Monaſterio huiuſmodi receptæ, introductæ, & degentes aliquo modo ſeduci valeant, ſimiliter ſtatuimus & ordinamus, quod ipſæ puellæ, quouſque ibi manſerint, per ſe vel interpoſitam perſonam, de bonis, proprietatibus, iuribus, actionibus, & aliis rebus ad eas quouis modo pertinentibus, peruentis, & peruenturis, ex quacunque cauſa, intuitu, & occaſione, quomodolibet diſponere, aut ſuper illis coram quocunque Notario, vel alia perſona, publica vel priuata, cuiuſcunque dignitatis, conditionis, auctoritatis, & excellentiæ exiſtente contrahere, vel contractum aliquem, aut quemuis alium ſimilem vel diſſimilem actũ publicum vel priuatum facere, requirere, aut illi conſentire, vel conſenſum ſuum præſtare, reddere, & apponere, & quicunque Notarius, de præmiſſis aut aliquo præmiſſorum ſe rogare, niſi & quatenus commodum & vtilitatem dicti Monaſterii reſpiciant, abſque licentia, conſenſu, voluntate, auctoritate, decreto, ſeu interuentu pro tẽpore exiſtentis Prælati Congregationis huiuſmodi, nullo vnquam tempore valide poſſint nec valeant, & alias ac aliter, præterquam in commodum & vtilitatem eiuſdem Monaſterii pro tempore facta inſtrumenta, ſcripturæ, acta, ſtipulationes & contractus, ſeu quæcunque aliæ diſpoſitiones & ordinationes, nullam, in iudicio & extra fidẽ faciant, ac nulla, irrita, & infecta, nulliusq. roboris & effectus vel momenti, prorſus & omnino ſint, & pro nullis, irritis, ac infectis habeantur, ac cenſeri debeant.

Puellæ in Monaſterio degentes, nullo pacto abſque licentia Prælati cõtrahere poſſunt, piſi tamen in cõmodis Monaſterij.

§. 4. Et inſuper, vt non ſolum bona ab ipſo Monaſterio, ſeu dicta Congregatione in dotationem dictarum puellarum erogata & eroganda, illis abſque liberis decedentibus, ad prædictum Monaſterium ſeu Congregationem, vt par eſt, omnino redeant, ſed etiam aliquid vtilitatis eidem Monaſterio proueniat, volumus & decernimus, quod quandocunque contingat aliquam ex puellis & virginibus à prædicta Congregatione pro tempore dotatis, & matrimonio collocatis, abſque filiis legitimis & naturalibus decedere, prædictum Monaſterium illis ſic decedentibus, in eorum, tam mobilibus quam immobilibus, aliiſq. cuiuſcunque qualitatis exiſtentibus bonis, iuribus, rebus, & actionibus quibuſcunque per eas relictis, aut ad

Et à Congregatione dota tæ, ſi filios non habent nõ diſponãt de eorum bonis etiam ad fauorem aliorum locorũ piorũ vltra dotẽ, relinquãt Monaſterio quartam partem bonorũ ſuorum.

eas

eas pertinentibus, tam preſentibus quam futuris, etiamſi dictæ mulieres pro tempore decedentes, de eiſdem bonis & rebus, alijsq. ad eas pertinentibus & competituris, in quarumuis perſonarum, ſeu etiam aliorum Monaſteriorum, Eccleſiarum, & locorum piorum fauorem quomodolibet diſpoſuerint, niſi forſan in earum diſpoſitionibus eidem Monaſterio vltra dotem ab ipſo Monaſterio eis traditam, quartam ſaltem aliorum earum bonorum prædictorum reſpexerint, quo caſu diſpoſitiones huiuſmodi ſubſiſtere, aliter vero pro tempore faciendas viribus omnino carere, ac nullius roboris & momenti fore & eſſe declaramus, legitime ſuccedere, ac hæres eſſe poſſit & debeat, prout Nos Monaſterium ipſum eiſdem ſic decedentibus mulieribus hæredem & legitimum ſucceſſurem ea nunc perpetuo facimus & inſtituimus. Ita quod liceat nunc & pro tempore exiſtentibus, Prælato & deputatis prædictis, ſeu pro illis Agentibus vel Agenti, aut eiuſdem Congregationis Procuratori legitimo, ipſius Monaſterij nomine, abſque alia hæredis inſtitutione, Iudicis declaratione, vel miniſterio ſeu ſolemnitate, etiam de iure, aut conſuetudine, vel ſtatuto, debita aut requiſita, rerum, proprietatum & bonorum à mulieribus decedentibus huiuſmodi relictorum, illarumq. hæreditatum corporalem, realem & actualem poſſeſſionem, eaſdemq. hæreditates ſuſcipere, apprehendere, & etiam fructus exinde percipere, exigere, leuare, vendere, alienare, & in dicti Monaſterij, eiusq. neceſſarios vſus & vtilitatem conuertere, ac de illis tanquam de proprijs, & ad illud legitime & iuridice ſpectantibus & pertinentibus diſponere, cuiuſuis licentia deſuper minime requiſita, eiſdemq. Monaſterio Protectori, Prælato, deputatis, & Congregationi, concedimus et indulgemus.

Clauſulę præſeruatiuę, & decretum irritans. §.5. Decernentes præſentes litteras nullo vnquam tempore, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam alio defectu notari, impugnari, ad terminos iuris reduci, aut in ius vel controuerſiam reuocari, ſeu aduerſus eas quodcunque iuris vel facti, aut gratiæ remedium à quoquam impetrari poſſe, ſicque intentionis noſtræ fuiſſe & eſſe, ac ita & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac etiam de latere Legatos iudicari & diffiniri debere, necnon irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. derog. §.6. Non obſtantibus quibuſcunque vltimis voluntatibus, ſtatutis, ordinationibus, teſtamentis, & hæredum inſtitutionibus, alijsq. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Vrbis prædictæ, & quorumuis Monaſteriorum, Ordinum, Eccleſiarum, & piorum locorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, necnon priuilegijs, indultis, litteris, & exemptionibus Apoſtolicis, illis, eorumq. Superioribus, Conuentibus, Capitulis & perſonis, ac dilectis filijs Populo Romano, & quibuſuis alijs, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & efficaciſſimis ac inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & alijs decretis in contrarium, etiam iteratis vicibus, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro ſufficienter, ac de verbo ad verbum expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. xj. 14. Octobris. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 14. Octobris, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

X C I V.

Indulta Studij generalis Ciuitatis Ferrariæ, in Prouincia Lombardiæ Status Eccleſiaſtici.

Hoc Studium erexit Bonif. IX. vt ſup. in eius conſt. 2. In ſupremæ. fol. 231. lib. 1.

Hanc Ciuitatem iſte Clemens recuperauit pro Sancta Romana Eccleſia, quæ eam prius infeudauerat, vt ſupra in eius conſtit. 52. Sanctiſſimus. fol. 68. Et ibidem Rotæ Auditorium inſtituit, vt in alia eius bulla 59. In ſupremo. fol. 77.

C L E M E N S   P A P A   V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Editum An. D. 1602.

Exordium. SAnctæ Romanæ Eccleſiæ dignitati & honori, ipſiuſque temporalis ditionis conſeruationi & augmento maxime conducere arbitramur, vt in præcipuis eiuſdem temporalis ditionis ciuitatibus publicæ vigeant Studiorum generalium Vniuerſitates, in quibus tum ipſius imprimis S. R. E. ſubditi, tum exteri etiam optimarum diſciplinarum Studijs vacare poſſint. Et propterea vt magis in dies efflorescant, Nos illas amplioribus in dies fauoribus & gratijs libenter proſequimur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Studiũ generale antiquitus in Ciuitate Ferrariæ inſtitutum fuit. §.1. Cum itaque in Ciuitate noſtra Ferrarienſi ab antiquiſſimo tempore inſtituta ſit Vniuerſitas Studij generalis, Nos, qui Ciuitatem prædictam per Nos ſub immediatam noſtram, & S. R. E. iuriſdictionem temporalem receptam, peculiari quadam dilectione proſequimur, cupientes Vniuerſitatem Studij generalis huiuſmodi non ſolum conſeruari, ſed in dies maiora ſuſcipere incrementa, illam ſpecialibus quibuſdam priuilegijs & gratijs duximus exornandam.

Cur modo hic Pontifex hæc indulta concedat. §.2. Motu igitur proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie perpetuo concedimus & indulgemus.

Vniuerſitas Studij eligat Rectores. §.3. Quod Profeſſores in dicta Vniuerſitate Studij generalis Ferrarienſis, vtriuſque Iuris, ac Artium & Medicinæ, cum ſe opportunitas obtulerit Rectores, vt in more eſt, creare poſſint.

Rectores cognoſcãt cauſas ſcholarium vſq; ad ſummam ſcutorũ decem. §.4. Quod huiuſmodi Rectores pro tempore, & iis non exiſtentibus, Reformatores Studij prædicti facultatem habeant iudicandi & cognoſcendi de cauſis & litibus Scholarium dicti Studij quo ad ſummam decem ſcutorum tantum, tam actiue quam paſſiue & priuatiue quo ad alios Iudices quoſcunque.

Statutaq. dicti Studij reforment. §.5. Quod iidem Rectores, vna cum conſiliarijs et Theſaurario, ſeu Reformatores, implorata ante omnia auctoritate, & obtenta licentia dilecti filij, noſtri & Apoſtolicæ Sedis in dicta Ciuitate Ferrarienſi Legati, ſeu Gubernatoris pro tempore exiſtentis, ſtatuta dictæ Vniuerſitatis corrigere & reformare poſſint, quæ ſic correcta & reformata, perinde ac ſi auctoritate Apoſtolica roborata eſſent, obſeruari debeant.

Scholares arma geſtare poſſint. §.6. Quod Scholaribus deſcriptis in albo dictæ Vniuerſitatis, de prædicti Legati ſeu Gubernatoris licentia, qui inſpecta qualitate perſonarum, & morum huiuſmodi licentiam concedet, Arma quæcunque, non tamen expreſſe prohibita, diu noctuq., cum lumine & ſine lumine, & vbique locorum deferre licitum ſit, edictis, aut proclamatibus, vel bannis quibuſcunque minime obſtãtibus.

Lectores & ſcholares ſint immunes à gabellis pro conducendis rebus eis neceſſarijs, aliisq. impoſitionibus, &c. §.7. Quod Doctores legentes, & Scholares, tam Ferrarienſes & alij ſubditi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, quam alienigenæ quicunque albo dictæ Vniuerſitatis adſcripti, veniendo & recedendo, conducendo & reconducendo libros, veſtes, ſuppellectilia, vtenſilia, ac ea etiam emendo pro ipſorum & familiæ ipſorum vſu & opportunitate, ab omnibus gabellis, vectigalibus, pedagijs, datijs, etiam bollettæ, & tranſitibus, alijsq. oneribus (præterquam molituræ & gabellæ, quæ dicitur di Piazza) necnon etiam ab omnibus factionibus, angarijs, & parangarijs, ac oneribus perſonalibus & realibus, tam hucuſque impoſitis quam in poſterum ex quacunque cauſa imponendis, penitus immunes & exempti ac liberi perpetuo exiſtant, prout Nos illos, & quemlibet eorum, liberos, immunes, & exemptos, perpetuo facimus & declaramus.

§.8. Demum Collegijs Doctorum, & Vniuerſitati

Scho-

Doctores Collegij, & Vniuerſitas Scholarium, gaudeant priuilegijs Studij generalis Ciuitatis Bononiæ.

Scholarium Studij generalis Ferrarienſis, omnia & ſingula priuilegia & indulta, per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos & Apoſtolicam Sedem Collegijs Doctorum, & Vniuerſitati Scholariũ Studij generalis Ciuitatis noſtræ Bononienſis conceſſa, etiãſi talia ſint, quæ ſpeciali nota digna eſſent, quæ tamen omnia & ſingula præſentibus pro ſigillatim expreſſis & ſpecificatis haberi volumus, Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, itaut Collegia Doctorum, ac Vniuerſitas Scholarium Studij generalis Ferrarienſis huiuſmodi priuilegiis & indultis, in omnibus & per omnia frui, potiri, & gaudere poſſint & valeant, perinde ac ſi illis nominatim conceſſa fuiſſent, concedimus & indulgemus.

Conceſſionem Bonif. 9. cit. in rubr.

Iuſſio hanc bullã admittendi in Camera Apoſt.

§.9. Quocirca per præſentes committimus & mandamus dilecto filio noſtro S.R.E. Camerario, ac Præſidentibus & Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, vt eaſdem præſentes in eadem Camera admittant, & in ipſius Cameræ libris, deſcribi & regiſtrari faciant.

Deputatio executorum cũ ſolit. bullis.

§.10. Necnon prædicto noſtro & Apoſtolicæ Sedis de latere Legato, ac Venerabili fratri Epiſcopo Ferrarienſi, quatenus ipſi vel alter eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque ſolemniter publicantes, ac eiſdem Doctoribus, Scholaribus, & alijs prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum eorundem effectu, pacifice frui & gaudere, non permittẽtes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoſcunque per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§.11. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & quibuſuis ſtatutis, & cõſuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 11. 25. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 25. Octobris, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

Admiſſio in Camera Ap.

Die Lunæ 16. menſis Decembris 1602. Præſentes litteræ in Camera Apoſtolica exhibitæ, ex illius decreto commiſſæ fuerunt Perilluſtri & Reuerendiſſ. D. Lælio Biſciæ eiuſdem Cameræ Apoſtolicæ Clerico Præſidenti, per quem die Mercurij 18. eiuſdem menſis præuia citatione contra Illuſt. D. d. Cameræ Commiſſarium facta in eadem Camera relatione, ex alio eiuſdem Cameræ decreto admiſſæ, & regiſtratæ fuerunt in eiuſdem Cameræ libris penes infraſcriptum illius Notarium exiſtentibus. nempe libro octauo diuerſorum fol. 52. *Lutius Calderinus.*

X C V.

Quod Fratres Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo, vbique præcedant Fratribus B. MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum.

De Ordine Carmelitarum habes ſupra in conſtitut. 8. Honorij III. Vt viuendi. fol. 50. lib. 1. Et de Fratribus de Mercede habes ſup. in conſtit. 9. Gregorij IX. Deuotionis. fol. 57. lib. 1. & vtrobique plene notaui.

Edita An. D. 1602. & 1603

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, diſſenſionum & controuerſiarum materias inter Eccleſiaſticas, regulares præſertim perſonas è medio tollere, ac precidere, prout in Domino ſalubriter conſpicitur expedire.

Controuerſia ortum inter illos Ordines.

§.1. Cum itaque, ſicut pro parte dilecti filij Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum nobis nuper expoſitum fuit, alias in Ciuitate Calaritana in Regno Sardiniæ orta fuerit controuerſia præcedentiæ inter Fratres Ordinis Carmelitarum, & Fratres Ordinis B. MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum.

Viſitatores Apoſt. & Rota Rom. diffinierunt ad fauorem Carmelitarum.

§.2. Et licet de Anno 1600. ſub die 27. Aprilis per Viſitatores Apoſtolicos decretum fuiſſet, vt Fratres Carmelitarum in eorum poſſeſſione præcedendi dictis Fratribus beatæ MARIAE de Mercede manutenerentur, & pridem in ſacro Rotæ Auditorio, die 10. Martii 1600. etiam in petitorio præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis deberi contra ipſos Fratres de Mercede declaratum fuerit, nihilominus dicti Fratres de Mercede recuſauerint & recuſent præcedentiam dare dictis Fratribus Carmelitanis, & propterea non ſine ſcandalo Populi ad publicas Proceſſiones, & funera defunctorũ cum ipſis Fratribus Carmelitanis accedere noluerint.

Quod hic Pontif approbat.

§.3. Nos ſuper præmiſſis opportune prouidere, ac omnem ſcandali & controuerſiæ occaſionem, quantum cũ Domino poſſumus è medio tollere volentes, ſupplicationibus eiuſdem Procuratoris generalis nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ex voto Venerabilium Fratrũ noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper ſacris ritibus & cæremonijs deputatorum, declaramus & decernimus, prædictos Fratres beatæ MARIAE de Mercede cogendos eſſe, vt ad proceſſiones publicas, & funeralia accedant, & præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis relinquant, iuxta formam ſupradictorum decreti, & deciſionis Rotæ.

Et ſic iudicari iubet.

§.4. Sicq. & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executionem committit.

§.5. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs locorum Ordinarijs, per præſentes committimus & mandamus, vt quandocunq; & vbicunque opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Carmelitarum fuerint requiſiti, præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra prædictos Fratres B. MARIAE de Mercede in Ciuitatibus & locis, in quibus vtraque Religio, Carmelitarum ſcilicet & Beatæ MARIAE de Mercede eſt inſtituta, ad Proceſſiones publicas & funeralia ad quæ accedere tenentur, omnino accedere, ac præcedentiam ipſis Fratribus Carmelitanis, vt præmiſſum eſt, in illis & in alijs etiam priuatis Proceſſionibus & actibus, in quibus vtramque Religionem ſimul conuenire contigerit, relinquere, ac ipſos Fratres Beatæ MARIAE de Mercede id facere recuſantes, per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita cogant & compellant. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Obſtantia tollit.

§.6. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis credi iubet.

§.7. Volumus autem vt præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur.

Dat. P. A. 11. 15. Nouemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 15. Nouembris, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

Sequitur ampliatio d. Diffinitionis.

Edita An. D. 1640.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Romanum Pontificem ſpectat dubia, quæ ſuper conſtitutionum Apoſtolicarum interpretatione, quandoq. emergunt, declarare, prout in Domino conſpicimus expedire.

Hic Pōt. diffiniuit controuerſiam vt ſupra.

§.1. Alias ſiquidem à nobis emanarunt litteræ tenoris ſequentis &c. Omittitur tenor, quia eſt ipſa bulla quæ præcedit.

Cum

Sed deſuper orta eſt diffi cultas.

§.2. Cum autem poſtea, quia pro parte dilecti filij Procuratoris generalis dicti Ordinis Beatæ Mariae de Mercede oppoſitum fuit, præinſertas litteras non debere intelligi pro omnibus, ſed pro quibuſdam particularibus tantum locis conceſſas, in Congregatione ſacrorum rituũ iterum negocium hoc, auditis vtriuſq; Ordinis Procuratoribus mature diſcuſſum, & ipſius Congregationis votum ad nos relatum fuit.

Quam hic Pō tiſ. remouet.

§.3. Nos omnem vlterius dubitandi ſuper hoc occaſionem à medio tollere volentes, ex voto Congregationis præfatæ harum ſerie declaramus & decernimus, Fratres Ordinis beatæ Mariae de Monte Carmelo, vbiq; locorum, fratribus eiuſdem B. Mariae de Mercede præcedere debere, ac præinſertas litteras in omnibus locis obſeruandas eſſe.

Et ita iudica ri mandat.

§.4. Sicq. & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari & diffiniri debere, & irritum & inane, quicquid ſecus à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cōtrariis de rogat, & trā ſumptis cre di iubet.

§.5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis litteris volumus non obſtare. cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Volumus autem vt præſentium quoque tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P. An. 13. 20. ſeptemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 20. Septembris, milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatus noſtri Anno 13.

XCVI.

Quod Parochi & Clerici non poſſint petere maiorem eleemoſynam pro illis qui in Eccleſijs Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia in partibus Indiarum ſepeliuntur, quam pro illis qui in parochialibus Eccleſijs eligunt ſepulturam.

Alia de hoc Ordine, vide ſupra apud conſt. 23. Leonis X. Ite. fol. 512. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Rectores parochialium plus exige bāt pro ſepe liendis in Eccleſijs Minorum, quam in parochialib.

EXpoſitum nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Matthæi de Recalde Vicecommiſſarij, necnon Prouincialium totius Ordinis Fratrum D. Francisci de Obſeruantia Indiarum Occidentalium, quod Rectores parochialium Eccleſiarum Indiarum partium iam pridem hunc abuſum introduxerunt, vt quod eleemoſynas duplo maiores ab ijs qui in Eccleſijs domorum eiuſdem Ordinis S. Francisci de Obſeruantia, quam qui in parochialibus ſepeliuntur exigere præſumpſerunt, & vt dicitur in hoc Ordinariorum ſuorum, qui partem eleemoſynarum huiuſmodi percipiunt, conſilio & aſſenſu.

Hinc abſurda euenisbāt

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, plerique Chriſtifideles in dictarum domorum Eccleſijs ob difficultatem ius adeo oneroſum perſoluendi, ſepelire ſe facere non poſſint, quo fit vt Eccleſiæ huiuſmodi mortuorum ſepulturis, & conſequenter eleemoſynis in dies fieri conſuetis propemodum priuentur.

Ordo Minorū de Obſeruantia pro prouiſione ſupplicauit.

§.2. Idcirco pro parte eorundem Matthæi Vicecommiſſarij, & Prouincialium nobis humiliter ſupplicatum fuit, vt in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic modo Pō tifex hunc abuſū tollit.

§.3. Nos igitur huiuſmodi abuſus omnino tollere, atque dicti Ordinis commoditatibus & prorogationi, quantumcunque in Domino poſſumus proſpicere cupientes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinaliũ ſuper cõſultationibus & negocijs Epiſcoporũ & regularium deputatorum, omnibus & ſingulis parochialium Eccleſiarum vniuerſarum Indiarum Occidentalium rectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus harum ſerie interdicimus & prohibemus, ne ſub excommunicationis maioris latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtenti, præterquam in mortis articulo abſolui poſſint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, maiorem eleemoſynã ab iis qui in dictarum domorum, quam parochialibus Eccleſiis huiuſmodi ſepeliuntur, quouis prætextu aut occaſione, etiam de conſilio, conſenſu, ſeu mandato ſuorum Ordinariorum, exigere debeant ſeu præſumant.

Cōtrarijs de rogat.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarũ, domorum, & Ordinis huiuſmodi, & iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, domibus, & Ordini, earumq. Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibuſuis alijs perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq; contrariis quibuſcunque.

Fidem tranſumptis dari mandat.

§.5. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P. An. 12. 28. Ianuarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 28. Ianuarii, anno milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

XCVII.

Innouatio conſtitutionis Pauli IV. contra negantes Trinitatem, aut diuinitatem Iesv Christi, Vel eius Conceptionem de Spiritu Sancto, Vel mortem pro noſtra redemptione, Aut Virginitatem Beatiſſimæ Virginis Mariae. adiecta forma, ipſam conſtitut. publicandi, ne de cætero illius ignorantia allegari poſſit.

Hanc Pauli IV. conſtit. num. 4. habemus ſup. fol. 725. Cum quorundam. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1603.

Exordium.

DOminici gregis diuina prouidentia nobis, licet meritis imparibus commiſſi, ſolicitudo poſtulat, vt Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quæ præſertim ad fidei Catholicæ integritatem conſeruandam, & impios homines, ac prauarum hæreſum aſſertores debitis pœnis plectendos pertinent innouemus, ne qui eiuſmodi errorum labe infecti ſunt, earundem conſtitutionum & pœnarum in eis inflictarum ignorantiam vllo modo prætendere, aut quauis ratione excuſare ſe poſſe præſumant.

Paul. iv. edidit conſt. cit. in rubr.

§.1. Cum itaque fel. recordat. Paulus Papa Quartus prædeceſſor &c.

Omittitur inſertio huius bullæ, quoniam eam habes in loco citato in rubrica.

Alios ignorantia allegare

§.2. Eo tamen huiuſmodi impiorum hominum prorupit temeritas, vt prætextu ignorationis huiuſmodi conſtitutionis, ac pœnarum in eadem conſtitutione inflictarum, ſe illis minime ſubiacere, nec obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem pœnis liberari & abſolui poſſe prætendant.

Hic ideo Pōt. eam innouat & ſtatuend.

§.3. Nos igitur animaduertentes, vt idem quoque Paulus prædeceſſor bene animaduertit, huiuſmodi errores, tam graues ac nefandos exiſtere, vt illi qui in eos incidunt, nullam prorſus excuſationem habeant, ſed ſubuerſi potius & immanes, quam hæretici merito dici poſſint, propterea vt illi debita animaduerſione omnino puniantur, nec à præfatis erroribus vlla excuſatione de cætero ſe tueri valeant, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis

ſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, dicti Pauli prædeceſſoris veſtigijs inhærentes, ac eius conſtitutionem prędictam, quo ad pœnas in ea contentas innouantes, ac perpetuo confirmantes & approbantes, ſupradictos omnes & ſingulos, qui hactenus in ſimiles errores, aut eorum aliquem lapſi ſunt, aut in poſterum prolabentur, attenta dictorum errorum grauitate & enormitate, cuiuſcunque dignitatis, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtant, nulla illis etiam ignorantiæ ſupradictæ conſtitutionis excuſatione ſuffragante, pro ſubuerſis & relapſis in hæreſim haberi, & tanquam relapſos Curię ſeculari tradi, ac per eandem Curiam debitis pœnis in relapſos ſtatutis puniri poſſe, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus.

Quibuſcunq; nõ obſtãtib.

§.4. Non obſtantib. omnibus illis, quæ prædictus Paulus prædeceſſor voluit non obſtare. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Et in Vrbe publicari iubet.

§.5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari aut prætendi nunquam poſſit, atque vt præſentes omnibus innoteſcant, volumus illas ad valuas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, more ſolito, publicari & affigi, atque ijs inde amotis earũdem exempla, etiam impreſſa, ibi affixa relinqui, factaq. publicatione huiuſmodi omnes qui in Vrbe poſt menſem, qui vero extra eam, & citra montes, poſt quatuor menſes, & qui demum vltra montes fuerint, poſt decem menſes à die publicationis huiuſmodi computandos, perinde afficere & arctare, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Et etiam ab Ordinarijs in eorum locis.

§.6. Et nihilominus vt ipſæ præſentes litteræ eo notiores fiant, & omnibus magis innoteſcant, necnon pro potiori cautela, volumus vt Inquiſitores contra hæreticam prauitatem, in ijs Ciuitatibus, terris, & locis in quibus conſtituti ſunt, vbi vero huiuſmodi Inquiſitores non ſunt, locorum Ordinarij publicationem præſentium, vt infra dicetur, fieri curent, ac propterea vniuerſis & ſingulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis Inquiſitoribus præfatis contra hæreticã prauitatem vbilibet conſtitutis, per eaſdem præſentes committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipiendo mandamus, vt per ſe vel alium ſeu alios haſce noſtras litteras, poſtquam earum exemplum receperint, ſeu earum notitiam habuerint, ſemel aut pluries prout eis magis expedire viſum fuerit, ipſi quidẽ Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & alij locorum Ordinarii in eorum cathedralibus & maioribus reſpectiue Eccleſiis Ciuitatum, oppidorum, & locorum quorumcunq; eorum diœceſum vbi Inquiſitores non fuerint, vbi vero Inquiſitores fuerint, ipſimet Inquiſitores in eiſdem Eccleſiis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, ſolemniter publicent, & publicari, auctoritate noſtra mandent & faciant.

Exemplisque credi mãdat.

§.7. Cæterum quia difficile foret eaſdem præſentes ad ſingula loca vbi opus eſſet deferri, volumus, & ſimili auctoritate decernimus, vt earum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Inquiſitoris contra hæreticam prauitatem, vel cuiuſcunque perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem vbique in iudicio & extra fides habeatur, quæ ipſiſmet litteris haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P.An. xij. 3. Februarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die tertia Februarii, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate eiuſdem Domini N. Ieſu Chriſti 1603. die decimaquarta Februarij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. Domini Clementis Papæ VIII. Anno eius duodecimo. Retroſcriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Eccleſiæ Sancti Ioannis Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & acie Campi Floræ, relictis ibidem copijs impreſſis, affixis per nos Auguſtinum Braccherium, & Catherinum Menandi Apoſtolicos curſores.

P. Aloyſius Peregrinus magiſter curſorum.

XCVIII.

Approbatio Confraternitatum ſub inuocatione Sanctiſſimi nominis IESV, in prouinciis Regni Perù inſtitutarum & inſtituendarum, cum Indulgentiarum elargitione.

Primæuam huiuſmodi Sodalitatis inſtitutionem in Regnis Hiſpaniarum, & eius ad alia loca extenſionem, vide in Pij IV. conſtit. 78. Iniunctum. fol. 110. vbi notant. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1603.

In Indijs Occidentalibus Sodalitates Nominis Ieſu inſtitutæ ſunt, & inſtituendæ de licentia Ordinariorum.

CVm ſicut accepimus in diuerſis Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris, Terris, ſeu locis Perualibus in Indiis Occidentalibus exiſtentibus, nõnulli Chriſtifideles earundem partium, quamplures vtriuſque ſexus Chriſtifidelium Confratres ob maximam eorum deuotionẽ, quam erga Sanctiſſimum Nomen IESV gerunt, ſub titulo ſeu innocatione eiuſdem Sanctiſſimi Nominis, in parochialibus vel aliis Eccleſiis ſeu Oratoriis ibidem exiſtentibus, de licentia & auctoritate Ordinariorum, ac alias canonice iam inſtituerint, & in futurum quamplures alias ſimiliter inſtituere, ſub eodem Sanctiſſimo Nomine intendant.

Hic ergo Põtifex pro earũ augmẽto, Cõfratribus indulgẽtias cõcedit.

§.1. Nos pro noſtro paſtorali officio cupientes, vt Chriſtifideles illarum partium omnibus diebus in diuerſis operibus piis, atque excitationibus diuinis verſentur, quæ ad excitandam pietatem, mores informandos, & æternam ſalutem procurandam pertinent, vtque Confratres huiuſmodi eo maiora in dies ſuſcipiant incrementa, quo vberius Chriſtifideles inde cœleſtium munera gratiarum conſequi poſſe cognouerint, de Omnipotentis DEI miſericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, ſupplicationibus quoque pro parte venerabilium fratrum Epiſcoporum illarum Prouinciarum Regni del Perù nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui huiuſmodi Confratres ſub inuocatione Sanctiſſimi Nominis IESV iam inſtitutas, & pro tempore canonice, vt præfertur, inſtituendas de cætero in perpetuum ingredientur, & in conſortium earundẽ Confratrum deſcribentur, die primo eorum ingreſſus & deſcriptionis, ſi vere pœnitentes & confeſſi ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam. Ac tam ipſis nunc & pro tempore deſcribendis, quam iam in eiſdem Confraternitatibus deſcriptis Confratribus in cuiuslibet eorum mortis articulo, ſi pariter vere pœnitentes & confeſſi, ſacraque communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint ſaltem contriti, nomen IESV ore, ſi potuerint, ſin autem corde deuote inuocauerint, etiam plenariam.

Cõfratribus eiſdẽ, Aliiſq. earũ Eccleſias viſitantibus, alias indulg. elargitur.

§.2. Necnon omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus etiam vere pœnitentibus & confeſſis, ac ſacra cõmunione refectis, qui Eccleſias, ſeu Capellas, Oratoria & Altaria dictarum Confraternitatum die feſto Circuncisionis Domini Noſtri IESV CHRISTI à primis veſperis vſq; ad occaſum Solis eiuſdem diei ſingulis annis deuote reſpectiue viſitauerint, & ibi pro Chriſtianorum Principũ concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo ad Confratres earundem Confraternitatum, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino cõcedimus. Quo ad alios vero non Confratres, viginti annos & totidem quadragenas de iniunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus.

Cõfratribus alia pia opera hic enunciata facientibus alias indulgentias concedit.

§.3. Inſuper eiſdem Confratribus ſimiliter vere pœnitentibus & confeſſis, ſacraq. communione refectis, qui Eccleſias, ſeu Capellas, Oratoria, & Altaria prædicta in primo Pentecoſtes, Conceptionis & Aſſumptionis beatæ MARIAE Virginis, ac Dominica in Albis feſtis diebus, à primis veſperis, vt præfertur, etiam reſpectiue viſitauerint & orauerint; qui die prædictorum id egerint, viginti annos & totidem quadragenas, vt ſupra relaxamus.

Quoties vero prædicti Confratres, Miſſis & alijs diuinis officijs in dictis Eccleſijs ſeu Capellis, Oratorijs,& Altaribus prædictis pro tempore celebrandis & recitandis, ſeu Congregationibus publicis vel priuatis earundem Confraternitatum v̄bi faciendis interfuerint, Aut pauperes hoſpitio ſuſceperint, Vel pacem cum inimicis proprijs, ſeu alterius compoſuerint, vel componi fecerint, ſeu procurauerint, Necnon etiam qui corpora defunctorum, tam confratrum dictarum Confraternitatum, quam aliorum ad ſepulchrum aſſociauerint, Vel quaſcunque per ipſas Confraternitates proceſſiones de licentia Ordinariorum faciendas, dictumque ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, tam in proceſſionibus, quam ad infirmos, aut alias vbicunque & quomodocunque pro tempore defertur comitati fuerint, Aut ſi ad hoc impediti, campanæ ad id ſigno dato ſemel Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam pro animabus defunctorum dictarum Confraternitatum recitauerint, Aut deuium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, Aut ignorantes præcepta ea quæ ad ſalutem ſunt docuerint, Aut quodcunque aliud Pietatis vel Charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum centum dies de iniunctis, ſeu alias vt ſupra relaxamus.

Declaratio ſuſpen. indulg. §. 4. Præſentibus pro dictis Confratribus earundem Confraternitatum, perpetuis futuris temporibus, pro alijs vero non confratribus ad viginti annos à die publicationis præſentium inchoan. valituris.

Alia declaratio. §. 5. Volumus autem, quod ſi alias aliquibus ex dictis Confraternitatibus iam erectis præmiſſa peragen. aliquã aliam indulgentiam, perpetuo vel ad tempus nondum elapſum duraturam conceſſerimus, præſentes quo ad illas Confraternitates nullæ ſint.

Transſumptorum fides. §. 6. Et quia difficile foret præſentes litteras ad ſingula quæque loca opportuna deferre, volumus & decernimus, quod earundem tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, vbique eadẽ prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.P. An. xij. 30. Iunij. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die trigeſima Iunij, milleſimo ſexenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

XCIX.

Quando locorum Ordinarij Regularibus licentiam poſſint imparturi, nouos Conuentus conſtruendi.

Hanc facultatem Sedi Apoſt. antea præſeruatam à Bonifacio VIII. in cap. 1. de Exceſſib. Prælat. in 6. Ordinarijs poſtea dedit Concilium Trident ſeſſ. 25. cap 3

Scias autem S. D. N. Paulum V. nouiſſime indulſiſſe Fratribus Carmelitanis Diſcalceatis, de ſolo Ordinariorum conſenſu, noua loca erigere poſſe, vt infra in eius conſt. 8. Ad Eccleſiæ.

Edita an. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa huius conſtitution. QVoniam ad inſtitutam Regularium locorum & perſonarum reformationem promouendam, & conſeruandam maxime pertinet, vt in quibuſque Domibus & Monaſterijs is tantus numerus Religioſorũ, qui commode ibidem ali poſſit, contineatur, ac eo pariter ſpectat, vt in quibuſq; Ciuitatibus & locis, nouę domus & Monaſteria, pręſertim Mendicantium, non erigantur, niſi in eiſdem Ciuitatibus & locis, aliorum domorũ & Monaſteriorum in eis exiſtentium habita ratione, commode ſuſtentari poſſe dignoſcatur.

Quomodo Ordinarij Regularibus dare poſſint licentiam nouos Conuentus erigendi. §. 1. Hac igitur nos conſideratione ducti, & in pręmiſſis pro noſtro paſtorali munere opportune prouidere volentes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, deq. Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, ex voto etiam venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper conſultationibus & negocijs Epiſcoporũ, & Regularium prępoſitorũ, harũ ſerie declaramus, locorum Ordinarios nõ poſſe licentiã ad nouos Cõuentus, cuiuſq; mendicantiũ Ordinis, in Ciuitatib. & locis eorũ ordinarię iuriſdictioni ſubiectis erigẽdos impertiri, niſi vocatis & auditis aliorũ in eiſdẽ Ciuitatib. & locis exiſtẽtiũ Conuentuũ Prioribus, ſeu Procuratoribus, & alijs intereſſe habẽtibus, & cauſa ſeruatis ſeruandis cognita cõſtiterit, in eiſdem Ciuitatibus & locis nouos huiuſmodi erigendos Conuentus, ſine aliorum detrimento commode ſuſtentari poſſe.

Facultas appellãdi a decretis de ſuperiendis ab Ordinarijs ad Papam. §. 2. Si vero ab eorum in huiuſmodi cauſis ſentẽtijs, ad Nos & Apoſtolicã Sedẽ prouocari & appellari contigerit, ipſos Ordinarios tamdiu erectionẽ nouorum Cõuentuũ ſuſpendere debere, quouſq; à Nobis & Apoſtolica Sede in eadẽ cauſa pronunciatũ extiterit. irritum nihilominus & inane decernẽtes, quicquid ſecus ſuper his à quoquã, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attẽtari.

Obſeruantia huius conſt. præcipitur. §. 3. Quocirca vniuerſis venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs locorum Ordinarijs per pręſentes in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte pręcipiendo mandamus, vt pręſentes noſtras litteras obſeruent & obſeruari curent & faciant.

Clauſula derogatoria. §. 4. Non obſtan. quibuſuis Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, prouincialibus, & ſynodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac quibuſcunque ſtatutis & cõſuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq contrarijs quibuſcunque.

Fides præſtãda tranſumptis. §. 5. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. xij. 23. Iulij. Datum Romæ apud S. Marcum ſub Anulo Piſcatoris, die 23. Iulij, milleſimo ſexenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

C.

Contra auferentes & occultantes bona Monaſteriorum ſeu Conuẽtuum fratribus minoribus S. FRANCISCI ſtrictioris Obſeruantiæ concedendorum.

Inſtitutionem iſtorum Fratrum & alia, tam eos quam totum Ordinem S. Franciſci concernentia, notaui ſupra in Clem. 7. conſt. 35. In ſuprema fol. 603. lib. 1.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. DEcet Romanum Pontificem, ea quæ pro indemnitate & vtilitate Ordinum, illorumq. monaſteriorum ſeu Conuentuum per Superiores prouide facta ſunt, vt inuiolate obſeruentur, Apoſtolicæ firmitatis robore communiri.

Cardinalis Matthęius Ordinis Protector, decretũ edidit. §. 1. Cum itaque ſicut accepimus, dilectus filius noſter Hieronymus tit. S. Pancratij presbyter Cardinalis Matthęius nuncupatus, totius Ordinis Fratrum minorum S. Franciſci de Obſeruantia Protector, pro omnium fratrũ Reformatorum eiuſdem Ordinis, nunc & pro tẽpore vbilibet exiſtentium indemnitate, vtilitate, & proſperitate, infraſcriptũ decretum ediderit tenoris ſequẽtis, videlicet.

Cuius tenor hic inſeritur. §. 2. Nos Hieronymus miſeratione diuina tituli S. Pãcratij S.R.E. presbyter Cardinalis Matthæius, totius Ordinis Fratrum minorum Sancti FRANCISCI de Obſeruantia Protector, Corrector, & Gubernator. Cupientes indemnitati, vtilitati, & proſperitati omnium fratrum ſtrictioris obſeruantiæ Reformatorum nuncupatorum dicti Ordinis, nunc & pro tempore vbilibet exiſten-

ſtentium, ac in primis animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus conſulere ac prouidere, præſentis decreti vigore, omnibus & ſingulis miniſtris Prouincialibus, alijsq. tam Prælatis quam ſubditis noſtræ protectioni & gubernio concreditis, in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus ac mandamus, ne deinceps quis illorum cum contigerit Monaſterium ſeu Conuentum aliquem pro reformatione introducenda, fratribus Reformatis, vt præfertur, de mandato Superiorum effectiue concedi, tradi ac aſſignari, ſiue antequam effectiue aſſignetur, de huiuſmodi aſſignatione facienda notitiam quoquo modo habuerit, audeat vel præſumat, per ſe vel alium quomodolibet directe vel indirecte, ſub quouis prætextu, aut quæſito colore, detinere, auferre, abſcondere, aut alijs, ſiue intra ſiue extra Ordinem tradere, aut ſecum deferre, quicquam attinens vel pertinens, quouis titulo, modo, aut forma, ad publicam vtilitatem, commoditatem, & communitatem dictorum Conuentuum ſeu Monaſteriorum Reformatis concedendorum, eorumque Eccleſias, Choros, Sacriſtias, Dormitoria, Valetudinaria, Cellas, Bibliothecas, Refectoria, Cellaria, Coquinas, aliaſue officinas, vel ad alicuius officij functionem, aut ad ipſorum Conuentuum ſeu Monaſteriorum ſupellectilem, eleemoſynas, ſcripturas, vel libros, ſpectans, nec ad id efficiendum, conſilium, auxilium, vel fauorem alicui, directe vel indirecte, vt prædicitur, vllo modo præbere. Qui ſecus fecerit, eo ipſo omnibus officiis, dignitatibus, & honoribus Ordinis, ac vtraque voce in perpetuum priuatus exiſtat, & pro qualitate delicti, carceribus etiam mancipetur, ac in ſubſidium pœna excommunicationis mulctetur. Et vt nullus de præmiſſis ignorantiam prętendere valeat, ſub eiſdem pœnis, omnibus & ſingulis Prouinciarum Miniſtris ſeu Cōmiſſarijs expreſſe mandamus, vt cum primum de huiuſmodi noſtro decreto tranſumptum habuerint, teneantur per omnes ſuarum Prouinciarum Conuentus illud cum effectu legi & publicari facere, ac de publicatione huiuſmodi nos ſtatim certiores reddere. Et ita decernimus, ſtatuimus, & ordinamus, non ſolum iſto, ſed & omni alio meliori modo &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Palatio noſtro, die vltima menſis Iunij 1603.

Hic Pont. decretum approbat.

§. 3. Propterea Nos, vt decretum prædictum deinceps obſeruetur prouidere volentes, præinſertum decretum cum omnibus & ſingulis in eo contentis auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos, tam iuris quam facti defectus, ſiqui in eo interuenerint, ſupplemus. ac ab omnibus & ſingulis Miniſtris Prouincialibus, alijsq. tam Prælatis quam ſubditis dictę protectioni ſubiectis, ſub pęnis in preinſerto decreto contentis, perpetuo obſeruari, ac in ſingulis Capitulis prouincialib. publicari debere, pręcipimus & mandamus.

Obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, vt pręſentium tranſumptis, etiā impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo dicti Cardinalis Protectoris, aut alterius perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem quę pręſentibus haberetur, fides habeatur.

Dat. P. &c. 24. Iulij.

Dat. Romę apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſimaquarta Iulij, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

C I.

Declaratio quod Congregatio Fratrum Diſcalceatorum Ordinis beatę MARIAE de Monte Carmelo, eſt vnus de quatuor Ordinibus Mendicantium, atque gratijs omnibus perfruitur.

De hac Congregatione vide ſup. in conſt. 25. Paſtoralis. fol. 32. & infra in conſt. 4. S.D.N. Pauli V. cum vtrobique indicatis.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1603.

Cauſa huius declarationis.

ROmanum Pontificem decet, pacem & vnitatem, maxime inter Dei miniſtros, omni ſolicitudine tueri. Quamobrem ęgre tulimus eos, quorum eſt euangelizare pacem & bona, & quibus à Domino ſępe iubetur, pacem & vnitatem diligere, veritatem apertiſſimam, perperam, & ſine fundamento impugnando, pacē non abſque ſcandalo puſillorum ſcindere. Ad aures enim noſtras peruenit, nonnullos Religioſos in partibus Indiarum, non obſtantibus habitu, regula, profeſſione, ac titulo, à Summis Pontificibus prędeceſſoribus noſtris, & Nobis, ac etiam ab vniuerſo populo Chriſtiano, vbiq; dari ſolito dilectis filijs Reformatis Diſcalceatis Ordinis Beatiſſimę Virginis MARIAE de Monte Carmelo, ausu temerario contendere, illos, Carmelitas, non eſſe, neque vnum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus. Nos qui iuſtitiam & veritatem colere tenemur, huius rei, licet adeo eſſet manifeſta, maiorem certitudinem, habita in noſtra Congregatione, ſuper reformatione & viſitatione Regularium conſtituta, matura deliberatione, noſtra declaratione patefacere deliberauimus.

Declarat Pōtifex Carmelitas diſcalceatos eſſe de quatuor Ord. Mendic.

§. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deq. Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, Ordinem & Congregationem dilectorum filiorum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Beatiſſimę Virginis MARIAE de Monte Carmelo, vnum eſſe ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem ſcilicet Carmelitarum, cuius religioſi ſtrictius regulam à bo. me. Alberto Patriarcha Hieroſolymitano habitantibus in Monte Carmelo traditam, & à fe. re. Innocentio Papa IV. prędeceſſore noſtro confirmatam profitentur & obſeruant.

Hoc generaliter pro Carmelitis ſtatuerat Pius V. ſupra in eius cōſtit. 44. Romani ... 240 ...

Priuilegia Ordinis, iiſdē Diſcalceatis cōpetere declarat.

§. 2. Ipſisq. omnia ad prędictum Ordinem, tam de iure quam ex priuilegiis attinentia, tanquam propria competere, auctoritate Apoſtolica tenore pręſentium declaramus. cui declarationi noſtrę ſiquis contradicere pręſumpſerit, illum anathematis vinculo innodamus.

Prærogatiuas eorundē ab omni præſcriptione præſeruat.

§. 3. Et licet Religioſi, vt accepimus, Euangelicę humilitatis ęmulatores, conſilium Dominicum ſectantes, infimum locum, tam in proceſſionibus quam Cōgregationibus, & alijs quibuſcunq; euentibus elegerint & eligant. Nos tamen qui Domini vices gerentes in terris, omnium iura tueri tenemur, ipſos nullo modo decurſu tēporis, aut alio pręſcriptionis modo, locū & pręeminentiam, aut aliā pręrogatiuam Ordini Carmelitarum competentē perdere, in toto nec in parte, neque vnquam in dubium reuocari. ita vt quoties, quę per humilitatem prętermittunt, ob iuſtitię ordinem repetere voluerint, propria auctoritate poſſint & valeant, auctoritate & tenore prędictis perpetuo ſtatuimus, volumus, & ordinamus.

Ad proceſſiones nō compelli decernit.

§. 4. Pręterea illos licet ob ędificationem fidelium, maxime nouiter ad fidem venientium, proprię quieti cedentes, ad proceſſiones tam priuatas quam generales exierint vel exeant, cum in ſtrictiori clauſura perpetuo, iuxta regulam quam profitentur, degant, ad proceſſiones generales compelli nunquam poſſe.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Deputatio executorum.

§. 6. Quocirca venerabili fratri Archiepiſcopo Mexican. necnon dilectis filijs Decano & Archidiacono Eccleſię Mexican. per pręſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios pręſentes litteras, & in eis contenta quęcunque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religioſorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in pręmiſſis efficacis defenſionis pręſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos pręmiſſorum omnium & ſingulorum effectu, pacifice frui & gaudere. non permittentes eos deſuper à quoquam, quauis auctoritate quomodolibet indebitę moleſtari.

Contradictores quoſcunque per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs derogat.

§. 7. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium nõ trahatur, alijſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac eiuſdem Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus: priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, eiuſque Superioribus, Religioſis, & quibuſuis alijs perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & alijs decretis, in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis credi iubet.

§. 8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. V. An. 12. 20. Auguſti.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris die vigeſima Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pont. noſtri Anno duodecimo.

C I I.

Confirmatio vnionis Militiarum SS. Mauritij & Lazari. Innouatioq. Hoſpitalitatis in locis S. Lazari, cum aliquorum indultorum declaratione.

Plene de antiqua Militia S. Lazari, notaui ſupra in conſtit. 28. Pij V. Sicuti. fol. 205. lib. 2. Inſtitutionem autem Militiæ S. Mauritij à Duce Sabaudiæ erectæ, vide ſupra in conſtit. 6. Greg XIII. Chriſtiani. fol 365. lib. 2. Et vtriuſque Militiæ vnionem habes in eiuſdem Greg conſtit. 7. Pro commiſſa, ſup. fol. 367.

Editę An. D. 1603.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

DEcet Romanum Pontificem, in ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, immenſa Redemptoris noſtri benignitate conſtitutum, attentæ conſiderationis ſuæ aciem in agri Dominici eius curæ commiſſi circuita vigilis Paſtoris more reuoluere, ac inter cætera quid pro militiarum & hoſpitalium quorumlibet, præſertim ſub regularibus inſtitutis, ac ſua & Apoſtolicæ Sedis protectione, ad eiuſdem Redemptoris noſtri gloriam, Eccleſiæ prædictæ exaltationem, fidei Catholicæ defenſionem, illius hoſtium & aliorum infidelium iniurias propulſando, ſimulque pietatis & charitatis opera exercenda inſtitutorum, necnon perſonarum illis ſub ſalutiferæ Crucis ſigno adſcriptarum, felici directione, profectibus & commoditatibus conferat, diligenter proſpicere, ac prædeceſſorum ſuorum geſta ad id tendentia, vt firma & illibata perſiſtant, nedum approbationis ſuæ præſidio communire, ſed eorum etiam aliqua temporis ſucceſſu ex apparentibus cauſis labefactata atque ſubrogata priſtino ſtatui reſtituere, & alias in his prouidentiæ ſuæ partes fauorabiliter interponere, prout militiarum & hoſpitalium huiuſmodi qualitatibus, Catholicorum quoque Principum illis Præfectorum, inſignibus erga Eccleſiam & Sedem prædictam meritis, ac rerum & temporum circumſtantijs debite penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Pius IV. Hoſpitale S. Lazari eiuſque

§. 1. Cum itaque alias poſtquam fel. record. Pius Papa Quartus prædeceſſor noſter hoſpitalitatem pauperum leproſorum Sancti Lazari Hieroſolymitani, priſcis quidẽ temporibus florentem, & illuſtrem, ſed tunc iniuria temporum nõ parum imminutam & quaſi prolapſam, illiuſq. militiam magnum Magiſtrum, Conuentum, milites, et perſonas, eorumq. Eccleſias, domos, hoſpitalia, præceptorias, loca, membra, ſubditos, vaſſallos, colonos, animalia, prædia, res, & bona quæcunque ſub beati Petri, ac ſua atque Sedis protectione ſuſceperat.

Militiã ſub Sedis Apoſt. protectione reduxit, vt ſupra in eiuſd. Pij IV. conſt. fol. 13. lib. 2.

§. 2. Omniaq. & ſingula illis per diuerſos Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos conceſſa priuilegia, exemptiones, & à iuriſdictione ordinariorum libertates, immunitates, & à contributione & ſolutione decimarũ & onerum facultates, præeminentias, prærogatiuas, iuriſdictiones, indulgentias, gratias, & indulta ſpiritualia & temporalia benigne conceſſa & elargita, Motu proprio, & ex certa eius ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine confirmauerat, approbauerat, & innouauerat.

Priuilegia eorũ confirmauit, vt ibidem.

§. 3. Ac nouæ etiam facultatis pro ſingulis Militibus, ac presbyteris capellanis, hoſpitalis & militiæ huiuſmodi, tunc & pro tempore exiſtentibus, vnam vel plures pẽſiones annuas, vſque ad ſummam quingentorum ducatorum auri de Camera nouorũ, ſuper quibuſuis fructibus, redditibus, prouẽtibus, iuribus, obuentionibus, emolumẽtis, diſtributionibus, etiam quotidianis, & rebus eccleſiaſticis ſibi alias canonice reſeruatas, ſeu reſeruãdas, aut illarũ loco, fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, emolumenta, diſtributiones, & res huiuſmodi illis aſſignata & aſſignanda, vſq; ad ſummam prædictam quoad viuerẽt, & ſi ipſi milites matrimonium iuxta hoſpitalis & militiæ huiuſmodi inſtituta & ſtabilimenta, contraxiſſent retinẽdi & percipiendi conceſſione ampliauerat.

Indultũ retinenti penſiones duc. 500. conceſſit, vt ibid.

Nota quod hic Pont. reducit ad quas vt inferius.

§. 4. Piæ mem. Pius Papa V. etiam prædeceſſor noſter quibuſdam ex eis reciſis ac eliminatis, ac alias modo & forma tunc expreſſis & præſcriptis per quaſdam ſuas litteras ſub dat. Romæ apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicæ 1566. ſeptimo Cal. Februarij, Pontificatus ſui Anno ſecundo, approbauerit & innouauerit, quarum litterarum formam & tenorem hic de verbo ad verbum pro expreſſis & inſertis plenarie haberi, & quandocunq; etiam ad partem ad omnem ſimpliciter requiſitionem magni Magiſtri, conuentus, ac cuiuslibet Militis, Præceptoris, & alterius intereſſe habentis, exprimi & extendi poſſe, & vbique in iudicio & extra fidem facere volumus decernimus, & mandamus.

Pius V. dicta priuilegia & indulta declarauit & informauit in ſua conſt. 24. fol 203. lib. 2.

Hic Pont. eadem approbat vt inferius.

§. 5. Poſtmodum autem idẽ Pius V. ſua perpetua conſtitutione quinto Idus Septembris, eiuſdem Pontificatus ſui Anno tertio edita, quæ incipit, Sacroſanctũ, inter alia reuocauerit & aboleuerit omnia & quæcunq; priuilegia, facultates, diſpenſationes, & indulta eiuſdem Sancti Lazari, ac omnibus & ſingulis alijs hoſpitalibus, militijs, eorumq. militibus, fratribus, & perſonis, de penſionibus, fructibus, & alijs rebus eccleſiaſticis per ipſos milites obtinẽdis, percipiendis, ac etiam in alium, vel alios transferendis per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos, ac ipſummet Pium V. & dictam Sedem, etiã motu, ſciẽtia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & pro fidei Catholicæ, aut dictæ Sedis defenſione, & quibuſuis alijs cauſis quantumuis grauibus, vrgentibus, & oneroſis, conceſſa & confirmata, ac etiam multiplicatis vicibus innouata ita quod dicti milites, ſiue coniugati, ſiue bigami, ſiue clerici, aut presbyteri forent, nullas de cætero reciperent, ſed eas ſolas, quas tunc habebant, citra facultatem ipſas trãſferendi retinerent, & illæ quoque per futurum contractũ matrimonij extinctæ cenſerentur.

Indulta omnia retinẽdi penſiones penſiones generaliter reuocauit, vt in eius conſt. 73. Sacroſanctũ, fol. 263 lib 2.

§. 6. Deinde vero recol. mem. Gregorius Papa XIII. ſimiliter prædeceſſor noſter ad Omnipotentis Dei laudẽ & gloriam, dictæq. fidei in Sabaudiæ & Pedemontis regionibus defenſionem, militiam Sancti Mauritij martyris, ſub regula Ciſtercienſi, cuius ſuprema Sedes & conuentus in loco ad id à bon. mem. Emanuele Philiberto Sabaudiæ Duce, tunc in humanis agente in ipſa regiõne Sabaudiæ aſſignando & ſtatuendo perpetuo eſſet, & in ea Magiſtratum vnum Magnum nuncupandum ſupremam illius dignitatem pro vno Magiſtro cum militum & miniſtrorum numero ſibi beneuiſo, ac menſa magiſtrali, officiis, iuribus, iuriſdictionibus, & inſignibus conſuetis, ad aliarum huiuſmodi militiarum inſtar

Greg. alias Militiam S. Mauritij inſtituit in loco per Ducẽ Sabaudiæ deſignando, ipſiuſque illius Magnũ Magiſtrũ creauit, vt in eius conſt. 6. fol. 365

per

litteræ concernunt illis pacifice frui & gaudere, non permittentes ipſos vel eorum quempiam deſuper quomodolibet moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias aliaq. opportuna remedia iuris & facti, appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus cenſuras & pœnas ipſas, etiã iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs quibuſcunq. derogat.

§. 17. Non obſtantibus præmiſſis & ſimilis mem. Bonifacij Papę VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, qua cauetur, ne quis extra ſuam Ciuitatem vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis vltra vnam dietam à fine ſuę Diœceſis ad iudicium auocetur, ſeu ne Iudices ab Apoſtolica Sede prædicta deputati extra Ciuitatem & Diœceſim in quibus deputati fuerint, contra quoſcũq. procedere, aut alij vel alijs vices ſuas committere audeat vel præſumant, & in Concilio generali edita de duabus dietis, & Lateranenſ. Concilij nouiſſime celebrati vniones perpetuas niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, ac noſtra quatenus opus ſit de vnionibus committendis ad partes vocatis intereſſe habentibus, ac exprimendo vero annuo valore ſecundum communem æſtimationem, tam beneficiorum vniendorum quam illorum quibus vniuntur, necnon Pij V. huiuſmodi, per quam inter alia voluit gratias huiuſmodi ſuis non valere temporibus, & quod ſibi licere non eſt paſſus, id ſuis ſucceſſoribus indicauit, necnon Sixti prædeceſſorum huiuſmodi ſuper habitu & tonſura clericalibus per obtinentes penſiones, aliaſq. res Eccleſiaſticas vltra certam tunc expreſſam ſummam deferend. & præfata Conſtitutione Pij Quinti, ſub dat. 5. Idus Septembris, anno tertio ſui Pontificatus, cuius tenorem formam & continẽtiam de verbo ad verbum hic pro plene & ſufficienter expreſſo haberi volumus, cui etiam in ſpecie pro hac vice tantum derogamus, & omnino derogatum eſſe volumus & mãdamus, alijſq. Apoſtolicis, ac in Prouincialib. Synodalibus & vniuerſalibus Concilijs editis ſpecialibus vel generalibus, conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnõ regnorum & dominiorum prædictorum, ac etiam Eccleſiarum & locorum quorumcunq. etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, etiã quãtumuis longiſſimo tempore obſeruatis, ac legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, alijſque ſanctionibus. Priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, illis eorũq. Superioribus & perſonis cuiuſcunq. dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis & conditionis exiſtentibus, ſub quibuſcunq. tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & alijs decretis per prædictos & quoſcunq. alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ac nos, & dictam Sedem & Motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine prædictis, etiam conſiſtorialiter in genere vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis & innouatis. quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecificata & expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habẽda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda eſſet, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dũtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. necnon omnibus illis, quæ ſinguli prædeceſſores prædicti, in ſuis quiſque litteris voluerunt non obſtare. cæteriſque contrariis quibuſcunq. aut ſi Ordinarijs aut alijs prædictis, vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſã, ac de verbo ad verbũ de indulto huiuſmodi mẽtionẽ.

M. Magiſter duas Triremes pro Sede Apoſt. inſtructas tenere obligatum declarat.

§. 18. Volumus autem quod idem Carolus Emanuel, ac pro tempore exiſtentes Dux & magnus Magiſter, duas Triremes militibus prædictis inſtructas pro Romani Pontificis pro tempore exiſtentis contra hæreticos & Piratas, ac alios illius hoſtes defenſione, iuxta litterarũ Gregorij prædeceſſoris huiuſmodi formam, manutenere teneatur.

Tranſumptis haberi fidem credi iubet.

§. 19. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici, & ſigillo ipſius militiæ Sanctorum Lazari & Mauritij, ſeu illius pro tempore exiſtẽtis magni Magiſtri, aut alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio & extra, quę ipſis præſentibus originalibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 9. Septembris 1603. Pont. noſtri Anno 12.

Dat. P. A. 12. die 9. Sept.

CIII

Inſtitutio duorum Monaſteriorum pro Monachis Reformatis Ordinis S. Baſilij in Regnis Hiſpaniarum, cum facultate recipiendi Nouitios & noua loca. Ac præfinitio conſtitutionum d. Reformationis.

Alia de hoc Ordine ſcripſi ſupra apud Alexandrum III. conſt. 6. Apoſtolicæ. fol. 27. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1603.

Proœmium.

ALtiſſimi diſpoſitione, cuius inſcrutabili prouidentia ordinationem ſuſcipiunt vniuerſa, ad Apoſtolicæ dignitatis apicem, licet immeriti ſublimati, ad ea ſolicite ſemper intendimus, per quę Religioſorum ſtatui, paci & tranquillitati opportune conſulitur. In his vero quæ ad primitiuæ Sanctorum Patrum Religionis inſtitutorum Regulæ obſeruantiam, aliquatenus collapſam ſeu perturbatam, in priſtinum reſtituendam pertinent, auctoritatem noſtram libenter interponimus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Duo Eremitoria Erem. del Tardon, & Vallis de Galliguillos à Matthæo fũdata in Monaſteria Ordinis S. Baſilij, Gregor. XIII erexerat ſup. in conſt. 100. etc. in rubrica.

§. 1. Sane cum fe. recor. Gregorius XIII. prędeceſſor noſter, duo Eremitoria, alterum Eremi del Tardon Corduben. alterum Vallis de Galliguillos Hiſpalen. Diœceſis, ambo fundata à Matthæo quodam de la fonte de Almiruete Toletanę Diœc. qui cum quibuſdam ſocijs Deo placere, & Sanctorum Patrum in ſolitudinibus errantiũ, viuendi inſtitutum imitari cupientibus, ad illa ſe receperat, ibiq. omnes diuinæ dediti contemplationi, proprio labore victum parantes, pauperem vitam ducebant, vilibuſque, & aſperrimis veſtibus corpus domantes, neque eleemoſynas petierunt neque oblata receperunt, in Monaſteria Ordinis S. Baſilij Magni erexiſſet.

Ac illa cum alio Monaſterio de Ouiedo, & alijs poſtea in Regnis Hiſp. fundandis vniuerat, ſub obedientia futuri in Italia Generalis ſubiecerat.

§. 2. Ac illa cum alio Monaſterio S. Mariæ de Ouiedo Giennen. Diœc. à fel. rec. Pij IV. prius erecto, in vnam Prouinciam S. Baſilij Hiſpaniarum nũcupandam, necnõ altis Monaſterijs in Hiſpaniarum Regnis in poſterum conſtruen. (vt de facto in Regnis Caſtellæ, & in Boetica Regione poſtea erecta fuere) vniuiſſet, atque ſub obedientia futuri Abbatis Monachorum in Italia exiſtentiũ Generalis incorporaſſet, aliaq. plurima ſtatuiſſet, prout in litteris ab ipſo datis Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, octauo Cal. Iulij, Pontificatus ſui Anno ſexto, plenius continetur.

Ex tali vnione contentiones exortæ ſunt.

§. 3. Cumque ex dicta vnione multæ contentiones inter dictæ Prouinciæ Monachos ſuper modo viuendi exortæ fuiſſent, propterea quod omnia alia Monaſteria illis duobus à dicto Matthæo fundatis vnita, ex eleemoſynis, licet nonnulla partim ex ipſis, partim ex induſtria victitarent.

Ad illas ſedãdas Viſitatores Apoſtolici miſſi non ſedauerant.

§. 4. Multisq. ad tales contentiones ſedandas Viſitatoribus & Reformatoribus Apoſtolicis per Nuncios noſtros miſſis, nullus vnquam eos omnino ſedauerit, neque dictum inſtitutum S. Baſilij de laborando manibus, & non petendis eleemoſynis in alijs Monaſterijs potuerit omnino introducere.

In Monaſterio Vallis de Galliguillos inſtitutum laborandi deſerbuerat.

§. 5. Cum immo in vno illorum duorum de Valle de Galleguillos nuncupato, mutatis ad illud aliorum Monaſteriorum Monachis & Prælatis, necnon ſuffragijs Monachorum laicorum qui illa fundauerant, in vniuerſum ſublatis pro magna parte, quidam ex dictis Viſitatoribus fecerit deſerbere.

§. 6. Quod idem in alio del Tardon contigiſſet, niſi di-

per quaſdam erexerit & inſtituerit, ac Magiſtratum prædictum à primæua illius erectione huiuſmodi tunc vacantem prædicto Emanueli Philiberto Duci, eiuſq. ſucceſſoribus Sabaudiæ Ducibus, qui Duces pariter & magni Magiſtri eſſent, conceſſerit & aſſignauerit.

Reg. Hoſpitale & Militiã S. Lazari vniuit, vt in eius conſt. 7. fol. 347.

§. 7. Et ſubinde diligenti meditatione conſiderans ſic de nouo erectam & inſtitutam militiam, magnus proculdubio fructus, tali præſertim ductore, fidei prædictæ allaturam eſſe, ſed multo tamen maiores ſi alijs adiumentis & auxilijs fulcita & munita foret, militiam hoſpitalis ſancti Lazari prædictam, tunc Magiſtri regimine, & ex magna parte priſtinis ſuis priuilegijs, honoribus & præeminentijs deſtitutam, cum eius Magiſtratu, Prioratibus, Præceptorijs, Hoſpitalibus, & alijs beneficijs regularibus, corũq. membris, grangijs, caſtris, villis, domibus, poſſeſſionib. proprietatibus, fructibus, & bonis, tam mobilibus quam immobilibus, ac ſe mouentibus, iuribus & actionibus vniuerſis, necnon Eccleſijs, capellis, terminis, & pertinentijs, quibuſcunque ad illam ſpectantibus quęcunque, quocunque, qualiacunque, & vbicunque forent, exceptis tamen ijs quæ in regno & dominijs tunc exiſtentis Hiſpaniarũ Regis Catholici conſiſtebant, dictæ militiæ S. Mauritij, ita quod ipſa deinceps in perpetuum militia Sanctorum Mauritij & Lazari nuncuparetur, ac prædictus Emanuel Philibertus, & pro tempore exiſtens Sabaudię Dux, & militiæ Sancti Lazari huiuſmodi Magiſter eſſet & appellaretur, necnon Prioratus, Præceptoriæ, & alia beneficia eiuſdem militiæ Sancti Lazari, & illa obtinentes, aliique milites, capellani, & perſonæ, curæ, gubernio, & iuriſdictioni ipſius Ducis, & magni Magiſtri, in omnibus & per omnia ſubeſſent, prout antea ſuberant, ſibique tanquam membra capiti obedirent & obſequerentur, ac alias ſub certis modo & forma, & cum facultatibus tunc expreſſis, ac onere quod idem Emanuel Philibertus, & pro tempore exiſtens Dux, & magnus Magiſter duas triremes militibus prædictis inſtructas pro Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, dictæq. Sedis contra hæreticos, piratas, & alios illius hoſtes defenſione continuo manutenere teneretur, per quaſdam alias ſub dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, idibus Nouembris, Pontificatus ſui Anno primo, perpetuo vniuerit, annexuerit, & incorporauerit.

Et quodã loca in d. vnione reſeruata, ad ſtatũ ſecularẽ reduxit. & diſpoſitioni Sedis Apoſtol. reſeruauit vt ibid.

Nota quia hic Pôt hanc reductionem hic tolerat.

§. 8. Ac per reliquas ſuas ſub eadem poſteriore data confectas litteras, ſtatum, eſſentiam, dependentiam, & inſtituta omnia regularia dicti hoſpitalis Sancti Lazari, in omnibus & quibuſcunque Prioratibus, Magiſtratibus, Præceptorijs, Hoſpitalibus, Eccleſijs, Capellis, & alijs beneficijs regularibus, necnon membris, grangijs, & locis eiuſdem militiæ ſancti Lazari, & ab ea quomodocunque dependentibus, in Regnis & dominijs prædicti Philippi Regis conſiſtentibus, & ab huiuſmodi vnione, vt præfatur exceptis, ſine præiudicio illa obtinentium, etiam perpetuo ſuppreſſerit & extinxerit, ac ad ſtatum ſecularem omnino reduxerit, illaq. omnia cum ſuis caſtris, villis, domibus, proprietatibus, rebus & bonis immobilibus, & ſe mouentibus, iuribus, actionibus, & pertinentijs, vniuerſis vbicunque, ac cuiuſcunque qualitatis, quantitatis, ſpeciei, naturæ, & annui valoris exiſtentibus, ab eodem hoſpitali Sancti Lazari, eiusque & aliorum quorumcunque ipſius locorum dependentia, correctione, viſitatione, auctoritate, & diſpoſitione, etiam per fundationem, priuilegium, ſtatutum inueteratum, præſcriptamq. conſuetudinem, ac alias quomodocunque pertinentium, ſimiliter perpetuo exemerit & liberauerit, ſibiq. & dictæ Sedi immediate ſubiecerit, eademq. omnia ſi tunc vacabant, & quotieſcunque & vbicunque in perpetuum vacarent, ſuę & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ac eiuſdem Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni duntaxat ſpecialiter & expreſſe reſeruauerit, inhibitione, ac irritanti, & alijs decretis deſuper appoſitis, prout in ſingulis litteris, & conſtitutione prædictis plenius continetur.

Ex hac vnione magnum euenit incrementũ, & maius indies ſperatur.

§. 9. Dicta autem militia Sanctorum Mauritij & Lazari huiuſmodi ſucceſſoris regimine & directione multiplicato, & ſtrenuorum militum cruce eiuſdem Redemptoris Domini noſtri ſignatorum numero, tanquam fecundo fœtu non parum adaucta, ac propagata noſcatur, & ſi Eccleſiæ, Hoſpitalia, atque loca tanquam membra à ſuo capite, vt præfatur diuiſa, diſtracta, & ſecularia effecta, ad ius & proprietatem militiæ Sanctorum Mauritij & Lazari huiuſmodi reducerentur, aliaq. infraſcripta fierent, & ordinarentur, ſperandum omnino ſit, vt illa maiora in dies, tam in ſpiritualibus quam temporalibus ſuſcipiat incrementa, illiusq. magnus Magiſter, milites, & aliæ perſonæ, & promptius & feruentius ad egregiam & fidelem operam pro dictæ Sedis Apoſtolicæ, & populorũ illi ſubditorum defenſione perpetuo nauandum, accendantur & animentur.

Hic idco Pôt. iterato approbat eã priuilegia & dictã Hoſpitalis & Militiæ S. Lazari, ſaluis modificationibus infra dicendis, & alijs contẽtis in d. cõſt. 98 Pij V. ſiculi. fol. 205. lib. 2.

§. 10. Nos de præmiſſis omnibus & ſingulis pleniſſime informati, tam Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magiſtrum, qui præter ſui generis ex clariſſimis Imperatoribus deducti ſplendorem, & eximiæ erga Eccleſiam, & Sedem Apoſtolicam prædictam deuotionis, et fidei feruorem, non ſine ſumma animi pietate, & fortitudine, ac flagranti tuendę & propagãdæ Religionis Catholicæ zelo gerere comprobatur, ſuorumq. progenitorũ exemplo antiquam illorum æſtimationem, ac perpetuam virtutis & gloriæ hæreditatem, quaſi per manus traditam feliciter conſeruare contendit, quam milites prędictos ſingulari noſtræ benignitatis & munificentiæ fauore proſequi, ac alias prædictæ militiæ Sanctorum Mauritij & Lazari indemnitati, decori, & ornamento conſulere, diſpendiisque occurrere volentes, his & aliis rationabilibus cauſis adducti eundem Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magiſtrum à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio non ad ipſius Caroli Emanuelis Ducis & magni Magiſtri, vel alicuius alterius pro eo nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtra ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula priuilegia, exemptiones, immunitates, liberalitates, præeminentias, prærogatiuas, facultates, iuriſdictiones, indulgentias, gratias, & indulta, ſpiritualia & temporalia hoſpitalis Sancti Lazari, illiusque militię magno Magiſtro, conuentui, prioribus, præceptoribus, militibus, fratribus & perſonis, eorumque Eccleſiis, domibus, hoſpitalibus, præceptoriis, locis, membris, rebus & bonis per Pium Quintum, ac quoſcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, dictamque Sedem Apoſtolicam, vt præfertur, vel alias quomodolibet, & per modum communicationis & extenſionis, in genere vel in ſpecie, conceſſa, approbata & innouata, necnon omnes & ſingulas litteras Apoſtolicas deſuper confectas, ſaluis tamen quo ad facultatem obtinẽdi penſiones limitatione noſtra infraſcripta, & etiam aliis limitationibus, modificationibus, reductionibus expreſſis & contentis in litteris Pii Quinti prædeceſſoris huiuſmodi, ſub data prædicta vij. Calendas Februarii, Pontificatus ſui Anno ſecundo confectis prædictis, ac iuxta illarum formam, normam, continentiam, & tenorem, quas hic pro plenarie, ſufficienter, & de verbo ad verbum expreſſis ac inſertis haberi volumus, non tamen quo ad ea quæ primo & ſecundo dicti Gregorii prædeceſſoris ſuper militiæ Sancti Mauritii erectione & inſtitutione, ac illi de militia Sancti Lazari huiuſmodi facta vnione, necnon prædicti Emanuelis Philiberti, ac pro tempore exiſtentis Sabaudiæ Ducis in magnum Magiſtrum eiuſdem militiæ Sanctorum Mauritii & Lazari conſtitutione et deputatione confectis præſentibus litteris contrariantur, illorum omnium & ſingulorum, ac litterarum huiuſmodi tenores, formas, continentiam, cauſas, circunſtantias, et occaſiones, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate, tenore earundem præſentium, præſertim illas Pii Quinti ſub dicta data ſeptimo Calend. Februarii anno ſecundo, perpetuo approbamus, confirmamus, et perpetuæ roboris firmitate communimus, ac etiam de nouo concedimus.

Ex Pij V. reuocatione. & Gregor. XIII.

§. 11. Ipſamque militiam Sanctorum Lazari & Mauritii, necnon illius magnum Magiſtrum, conuentum, prio-

dimidiam ſaltem horam iterum orationem habebunt, in qua conſcientiam ſuam quiſque examinabit. Reliquis vero orationis temporibus, Laici vbicunque fuerint, ibidem orabunt. Miſſę vero ſolum ſimiliter feſtiuis diebus regulariter cantabuntur, reliquis tamen omni cum deuotione celebrentur. quod vt Sacerdotes melius faciant, eoſdem à matutino tempore vſque ad prandium ſolummodo à manuum laboribus excuſamus. Ne autem contra S. Baſilium ob pſalmodiæ ſimulationem, & Officij prolixitatem, labor manuum aliquatenus fugiatur, in Choro nihil aliud recitari volumus, quam quod ex Breuiario Romano Sacerdotes communiter ex precepto, extra Chorum tenentur recitare. quod ob dicti laboris rationem, Apoſtolica benignitate indulgemus.

C A P. 4.

Labore manuum. Quęrendi victus ſolertia (vt verbis S. Baſilij de inſtitutionibus Monachorum ſermone primo referamus) his qui in huiuſmodi vitæ genere degant, ea maxime conueniens iudicanda eſt, quæ præſcripta eſt ab Apoſtolo. nimirum, vt manibus laborantes, panem ſuum honeſte manducent. Ex quo, & alijs dicti Patris locis, declaramus Monachos Sancti Baſilij ex peculiari ſuę regulę inſtituto, ad victum manibus proprijs parandum, ſaltem in communi teneri. Atque ita iuxta præſentis Reformationis ſtatuta iubemus obſeruari in illis artibus, quas etiam S. Baſilius concedit. præcipue quæ intra domum exerceri poſſunt, velut texendi, plectendi, ſuendi, ſarciendi ac alijs ſecundum locorum & temporum exigentiam. Cum autem S. Baſilius agriculturam, quia ea facillime res ad vſum neceſſarię haberi poſſunt, concedat, modo ea, neque à vicinis, neque ab accolis tumultus afferat aut turbas, Nos eandem ad frumentum, vinum, mel, oleum & cæteros agri fructus comparandos permittimus. Monachos tamen in Domino exhortamur, vt dictas S. Baſilij conditiones circa vicinorum, & accollarum tumultus & turbas, atque Monachorum diſtractiones, obſeruent, & quantum fieri poſſit intra domum ſe exerceant, vt ita vere vt aiunt recollecti dici poſſint.

C A P. 5.

Eſu carnium. Eſum carnium non omnino prohibemus, ſiquidem nec S. Baſilius expreſſe prohibet, quia tamen illas ad condimentum tantummodo videtur concedere, Nos eaſdem diebus Dominicis & tertia & quintis ferijs, non ad guſtū oblectandum, ſed vires valitudinem conſeruandum, extra Aduentum, Quadrageſimā & dies ab Eccleſia prohibitos, idque ſemel in die tantummodo in meridiana cōmeſtione, permittimus. poterit tamen Superior ex cauſa circa dierum rationem, cū particularibus diſpenſare. nullo tamen modo cum omnibus in communi.

C A P. 6.

Veſtimentis. Præcipimus quoque, vt omnes monachi tam Choriſtę quam Laici, eodem veſtitu & habitu induantur, omneſq. ſimilibus calceis ex vili corio confectis, pedibus vndequaque coopertis, calceati incedant. Quoniam tamen forma habitus à D. Baſilio expreſſa non reperitur, ne amplius poſſit variari, definimus quod debent in primis geſtare tunicam clauſam zona pellicea, ſiue ex corio nigro præcinctam, à collo ad talos vſque dimiſſam. cuius fimbriæ ſexdecim, manicę vero qua latiores trium palmorum circuitum non excedant. Inſuper caputium ſiue cuculla, quæ caput contegat, & ad collum cum patientia, ſiue ſcapulari ſarciatur & adunetur. quę patientia duorū tantum palmorum latitudine, à fronte & à tergo definēs, priuſquam tunica per quatuor digitos. finiatur à fronte tamen ſiue ante pectus ex caputio ſuper ſcapulari pars nulla pēdeat, à tergo vero in ſolita punctam eat. Deinde mantu ſine collari, plicis vel elegantia, ante collum ligatum. cuius longitudo priuſquam ſcapulare per quatuor digitos finiatur. Materia autem totius ſupradicti exterioris veſtitus, ſit vilis craſſa & omnium infima, vt iubet D. Baſilius. Declaramus tamen laneam eſſe debere, qualis in Hiſpania reperitur, quæ ibidem vocatur Saial, ex quo neceſſario confici iubemus. Cum vero idem Sanctus Pater veſtitum alium ad forenſem oſtentationem, alium ad domeſticum vſum partum, itemque ad diurnum aliū, alium ad nocturnum tempus diſtributum Monachos habere expreſſe prohibeat, nos iuxta ipſius mentem, omne à ſupra expreſſo diuerſum exterioris veſtimenti genus, quale eſt illud quod apud Benedictinos cuculla, & Hiſpane cogulla vocari ſolet, quæ regulę S. Baſilij manifeſte cōtrariantur, ſeu ad aliam quamuis formā vel materiam, omnimodo prohibemus.

C A P. 7.

Vitandis his quæ inſtitutum impedire poſſunt. Cum D. Baſilij inſtitutum Monaſticum ſit, quicquid ipſius quietem & tranquillitatem impedire poteſt aut perturbare, veluti eleemoſynas petere, confeſſiones ſecularium audire, verbum Dei populo prædicare, collegia ad Philoſophiam vel Theologiā ſeu alias ſcientias addiſcendas habere, ſeu Religioſos ad vniuerſitates ſtudiorū cauſa mittere, omnino prohibemus, ne illarum rerum ſtudio dediti laudabile manuum laboris inſtitutum deſerāt. Poterunt tamen Sacerdotes ſiue Choriſtæ in ſuis Monaſterijs neceſſarios conſcientiæ ad ſe gubernandum caſus & Sacræ Scripturæ interpretationem addiſcere. Quorum vnus à laboribus liber, ſtudio vacabit, vt quotidie per dimidiæ ſaltem horæ ſpatium, Religioſos omnes de præceptis Domini & ad ſalutis animæ, virtutiſq. progreſſum & perfectionem, neceſſaria ex Sacra Scriptura conſcientię inſtructione, poſſit (vt neceſſario debebit) edocere, necnon feſtiuis diebus pro Prælatis arbitrio currentia Euangelia loca in ſuis Eccleſijs, & non extra declarare. Ne tamē aduenientium ad Monaſterium fidelium neceſſitati vel deuotioni charitatem & conſolationem denegemus, vnum tantum in quouis Monaſterio, qui ſecularium confeſſiones audiat permittimus.

C A P. 8.

Situ & fundatione Monaſteriorum. Mandamus quoque quod Monaſteria non propius ab oppidis quam per duo milliaria, neque cum minori quam vigintiquatuor Monachorum numero de nouo fundentur. & quod in vnoquoque perpetua ſit filiatio. neq. ex vno ad aliud monaſterium monachi mutari poſſint, niſi ad prælaturas ſeu nouas fundationes, vel ſi forte alicuius delictum, & ſubſequens ſcandalum aut diuturna & grauis, dummodo dolus non ſubſit, infirmitas aliud poſtulauerit.

C A P. 9.

Nouitiorum receptione. Poterit vnuſquiſque Abbas de conſenſu ſui Capituli Nouitios, ſeruata Conc. Trid. & aliarum Apoſtolicarum ſanctionum, ad habitum & profeſſionē admittere. ita tamen, vt in eorū receptione declaretur, quināā in Choriſtā vel in Laicum monachum recipiatur. Siquis autem in Laicum receptus, ſiue profeſſus, poſtea vel ex Superiori licentia, vel alias quomodolibet, ſacris initietur, tam ipſe ordinatus quam Superior, qui talem licentiam dederit, perpetuam ab ordinibus ſuſpenſionē, & vocis actiuæ & paſſiuæ priuationem, non aliter quam per Sedem Apoſt. diſpenſandi, ipſo facto incurrant, alijs pœnis arbitrio Superiorū infligendis. Volumus tamen quod monachi Laici qui vigintiquinque ætatis & quartū profeſſionis annum adimpleuerint, eādem vocem actiuam habeant, acſi in ſacris fuiſſent ordinati, paſſiuam quoque in his omnibus officijs ac muneribus, quibus ſpiritualis iuriſdictio neceſſario (velut Abbatum, Priorum, Nouitiorum Magiſtri & ſimiliū) annexa non eſt. In Diffinitores vero ſiue Conſiliarios ſemper dimidia pars ex Laicis, reliqui ex Sacerdotibus eligantur. Capitula autem tam Prouincialia (in quibus ad minus viginti monachi congregari debent, nō quidem per antiquitatem, ſed per aliorū ſuffragia eligēdi) quam Conuentualia taliter celebrentur, vt ſemper maior pars vel ſaltem ęqualis ſuffragium ferentium, ſit ex Laicis & aliter factum nullius ſit momenti. Circa locum autem & alias præcedentias, Volumus Sacerdotes omnibus præferri. inter Laicos vero & Choriſtas, etiam Diaconos extra Chorum, & alia cultus diuini miniſteria, nulla ſit differentia, ſed vnuſquiſque ſecundum ſuæ profeſſionis antiquitatem præferatur.

C A P. 10.

Conſtitutionibus faciendis & approbandis. Cōcedimus etiā prædictis monachis Reformatis, vt ad præſentiū executionē & declarationē, necnō ad D. Baſilij Regulæ obſeruantiā, conſtitutiones concernentes, & alias qualcunq. ad cōmodiorē & feliciorē ipſorum, in virtute & Religione progreſsū, condere, mutare & innouare ac declarare libere & licite poſſint. dummodo præſentibus, vel reliquo D. Baſilij inſtituto ſeu Regulæ, ſacro

Conc.

Conc. Trid. ſeu Apoſtolicis alijs ſanctionibus cõtraria nõ ſint, eaſdemq. executioni ſtatim mandare. ita tamen, vt illas ſaltem intra quinquennium, à Sede Apoſtolica faciant cõfirmari.

Regulã S. Baſilij Motu proprio interpretatur, cõfirmat, modificat & diſpenſat, vt ſupra.

§. 14. Quas conſtitutiones Regulas & ſtatuta ſeu Reformationẽ, & Regulæ S. Baſilij innouationẽ, interpretationẽ & diſpenſationẽ, Motu proprio, & ad nullius petitionis inſtantiã, ſed ex certa noſtra ſciẽtia, & de Apoſt. poteſtatis plenitudine, tenore præſentium cõfirmamus, ſtatuimus & ordinamus, ac omnes & ſingulos, tam iuris quam facti defectus, ſiqui deſuper quomodolibet interuenerint, in illis ſupplemus.

Excommunicationis pœna contra impedientes, retardantes ſeu diſſuadentes Reformationem.

§. 15. Deſiderantesq. illas ſic practicari, recipi & introduci, omnibus & ſingulis d. Ordinis monachis, ſeu alijs quibuſcũq. perſonis eccleſiaſticis ſeu ſecularibus, quacũq. dignitate fulgẽtibus, ſub excõmunicationis pœna, prohibemus, ne illarũ introductionẽ ſeu d. Reformationis augmentationẽ & propagationẽ, directè vel indirectè prohibere, retardare ſeu quocunq. modo impedire, vel monachos ſeu monachum aliquem volentem illam acceptare, diſſuadere audeant vel præſumant.

Executionẽ demandat Sanctio Epiſcopo Giennen.

§. 16. Quapropter venerabili fratri noſtro Sanctio Epiſcopo Giennen. (eoq. deficiente dilecto filio noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſp. Nũcio) per præſentes mãdamus quatenus ipſe infra duos mẽſes à die præſentationis harũ litterarũ computandos, d. Reformationẽ in omnibus d. Prouinciæ monaſterijs, faciat publicari, atq. illos monachos, qui illã acceptare voluerint, ad illa duo monaſteria recipi & reduci, ſiqui autem in illis inueniantur, quibus Reformatio minus placeat, ad alia non reformata tranſire.

Capitulũ Prouinciale Reformatis celebretur in Monaſterio del Tardon, & officiales eligãtur.

§. 17. Deinde Capitulum Prouinciale monachorum Reformatorũ in Monaſterio S. Baſilij Eremi del Tardon, celebrari, in quo ipſe per ſe vel ſi negocijs præpeditus fuerit, per alium probum & Religioſum virũ præſideat, & Viſitatorem Prouincialem, Diffinitores, Monaſteriorum Abbates, & reliquos d. Congregationis Reformatæ officiales, ex ipſis, & per ipſos Reformatos, libere & ſine vlla perſonarum reſtrictione, eligi faciat, necnon de omnibus alijs ad felicem Reformationis progreſſum tractari.

Finito primo Capitulo expirat executoris poteſtas.

§. 18. Quo primo d. Congregationis reformatæ Capitulo finito, omnem eiuſdem Epiſcopi ſeu Nuncij poteſtatem, iuriſdictionem ſeu ſuperintendentiam, circa dictos reformatos, volumus expirare.

Abbatis Generalis facultas circa Reformatos.

§. 19. Eoſdemq. Abbati dicti Ordinis Generali taliter ſubiacere, vt ipſe per ſe, non vero per alium, niſi forte ex eadem Congregatione reformata Monachũ, poſſit illos tam in capite quam in mẽbris viſitare, corrigere & emendare, non vero in aliquo contra ſupradictam Reformationem ſeu Conſtitutiones ab ipſis faciendas, & à Sede Apoſtolica approbandas, in communi vel cũ aliquo particulari diſpenſare, vel quidquam aliud mutare ſeu innouare, neque Monachos Reformatos à ſuis Monaſterijs ad alia quacunq. de cauſa, auferre, ſeu alios ab ipſis etiã ad breue tempus, recipi facere, vel aliud quidquam ordinare ſeu ſtatuere, in quo ipſos poſſit perturbare, ſeu quomodolibet inquietare.

Reformati poſſunt habere ſuum ſpecialẽ Procuratorem in Curia.

§. 20. Poteruntq. dicti Monachi reformati Procuratorem ad Romanam Curiam eligere, & ibidem pro dictæ Congregationis negocijs tractandis, quamdiu voluerint habere.

Monachi nolentes reformari, relinquuntur in ſuo antiquo viuẽdi modo cum ſuis diſtinctis Superioribus, Prouincialibus, ſed prohibentur augmentari.

§. 21. Alios autem in Hiſpanijs exiſtentes monachos, qui dictam Reformationem acceptare, & ad dicta duo monaſteria tranſire noluerint, permittimus iuxta illorum antiquum viuendi modum in alijs eorum monaſterijs cũ ſuis diſtinctis Superioribus permanere. quos tamen vlterius creſcere, ſeu aliquos Nouitios aut noua loca, recipere prohibemus. Decernentes irritum & inane, ſi ſecus ab ipſis fuerit attentatum.

Reformati poſſunt Nouitios & noua loca recipere.

§. 22. Solummodoq. dicta duo Monaſteria del Tardõ, & Vallis de Galleguillos, cum alijs ab eorũ Monachis reformatis denuo iuxta præſentem Reformationem fundãdis, volumus Nouitios recipere, augeri & augmentari.

Derogatio Contrariorũ.

§. 23. Non obſtantibus quibuſuis iuris communis impedimentis, vel inhabilitatibus, necnon conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis & Prouinciæ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica; vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, eiuſque Abbati Generali, nec non dictæ Prouinciæ, eiuſque Superioribus & monachis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac clauſulis & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet concesſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 24. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. 23. Sept.

Datum Tuſculi ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima tertia Septembris, milleſimo ſexcenteſimotertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

CIV.

Diffinitio habitus Fratrum Prædicatorum Ordinis S. Dominici, & Fratrum Eremitarum Ordinis S. Auguſtini.

De materia Fratrum Prædicatorum notant ſupra in conſt. 2. Honorij III. Religioſam. fol. 44. lib. 1. Et de materia illorum Eremitarum notant itidem ſup. in conſt. 6. Alexandri IV. Licet. fol. 84. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1603.

Proœmium.

EX iniuncto nobis Paſtoralis muneris debito, Religioſorum hominum, qui contemptis illecebris ſeculi diuinis ſe obſequijs manciparunt quieti, & tranquillitati præcipua quadam, & ſingulari ſollicitudine prouidere tenemur, vt ijs omnibus ſublatis, quæ illorum in via Domini progreſſum retardare poſſunt, maiori alacritate diuinis laudibus perſoluendis, & Chriſtifidelium ſaluti promouendæ incumbant.

Alex. IV. ſedauit controuerſiam de habitus inter hos Ordines.

§. 1. Alias ſiquidem cum inter dilectos filios Fratres Ordinis Prædicatorum S. Dominici, & Fratres Ord. Eremitarum S. Auguſtini de habitus albi delatione, quo ita conſimiles viderentur, vt ſi abſque veſte Superiori nigra incedant vix alter ab altero diſcerni queat, controuerſiæ non ſine ipſorum Fratrum perturbatione, & laicorum offenſione ſæpius ortæ fuiſſent, nonnullæ Rom. Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, præſertim vero fel. record. Alexandri Papæ Quarti conſtitutiones ſuper ea reprodierunt.

Sed denuo orta eſt controuerſia.

§. 2. Et nuper eadem pene controuerſia in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum inſurgente, ac Fratribus S. Dominici, de præiudicio ab Ordine S. Auguſtini ipſum habitum, etiam extra Clauſtra deferente ſibi illato conquerentibus.

Hic Pont. d. diſtinctionẽ Alexan. IV. comprobaſſe videtur, & modo eã iterato comprobare voluit.

§. 3. Nos eiuſdem Alexandri & aliorum Romanorũ Pontificum priuilegia deſuper cõceſſa per litteras noſtras ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum, die duodecima Martij 1597. ſeruari mandamus, prout in illis continetur. Verum quia ſecuta ipſarum litterarum promulgatione, dilectus filius noſter Antonius tituli Sanctæ Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Saulius Protector, & dilectus filius Magiſter Frãciſcus Pereira Aſſiſtens pro Vltramontanis Prouincijs eiuſdem Ordinis Sancti Auguſtini nobis nomine prædicti Ordinis S. Auguſtini expoſuerunt, neque per noſtrorum prædictorum prædeceſſorum conſtitutiones, neque per huiuſmodi noſtras litteras ſuis fratribus interdici amictum proprio inſtituto congruentem, & ab ineunte fere Ordine geſtari ſolitum, atq. etiam ab eo, quo fratres Sancti Dominici vtuntur, ſi vterque Ordo intra ſuos limites conſiſtat, valde diſſimilem, ac exhibitis ſui Ordinis conſtitutionibus & iuribus nuper humiliter ſupplicarunt, vt huic tã diutinæ quæſtioni & moleſtiæ auctoritate noſtra Apoſt. finem tandẽ imponere de benignitate Apoſt. dignaremur. Propterea nos inſtimus vtriuſq. Ordinis priuilegia, cõſtitutiones ac ſta-

ac ſtatuta per dilectos filios noſtræ Viſitationi & Reformationi Apoſtolicæ Præfectos diligentius examinari, partiumq. ipſarum iura & prætenſiones audiri, ac maturius ponderari. Qui Reformatores auditis Magiſtro P.F. Ferdinando de Caſtro Procuratore Prouinciæ Portugaliæ Ordinis Prædicatorum, ac ſupradicto Franciſco, viſiſque Conſtitutionibus, aliiſq. iuribus vtrinque deductis nobis retulerunt, comperiiſſe, veſtes albas, tamquam interiores per amborum Ordinũ fratres, ex proprijs inſtitutis deferri poſſe, neque vllam inde oriri confuſionem ſi Superiorem illam nigram, qua inter ſe optime diſtinguuntur, ſinguli iuxta proprias inſtitutiones geſtarent.

Eamq. determinant & decidit.

§. 4. Nos controuerſiæ huiuſmodi perpetuum ſilentium imponere, & vtriuſque Ordinis prædictorum, ex quibus in Eccleſia Dei vberes in dies fructus prodire ſolent, quieti proſpicere volentes, Motu proprio, non ad dictorum fratrum aut aliorũ inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; harum ſerie ſtatuimus & ordinamus, vt perpetuis futuris temporibus dicti fratres Prædicatores Sancti Dominici cum Cappa nigra, Fratres vero Eremitæ Sancti Auguſtini cum tunica etiam nigra ad inſtar propriarum Conſtitutionum, non ſolum in dictis Regnis, ſed vbique locorum, tã ſi in proprijs Conuentibus & Eccleſiis eos actus exerceant, in quibus habitum nigrum Conſtitutiones iubent adhiberi, præcipue vero in Eccleſia, dum Confeſſiones audiunt, Conciones ſeu Lectiones ad Populum habent, quam extra Clauſtra in quibuſcunque actionibus & functionibus, etiam in itinere, & ad Prædia licet Vrbibus, Oppidis aut Monaſterijs viciniora, animi gratia accedentes, ſemper incedere debeant & teneantur. Ac propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ ſub indignationis noſtræ pœna eiſdem vtriuſque Ordinis fratribus diſtrictius inhibemus ne abſque habitu nigro vtrique Ordini conſtituto, ac propriæ profeſſionis proteſtatiuo, etiam dum in Conuentibus, & Eccleſijs ſupradictas actiones exercent, neque extra clauſtra, præterquam in Aedibus & Viridarijs Prædiorum ſuorum, vllo vnquam tempore aut quouis prætextu patenter deambulare. & vlterius dictorum Ordinum Superioribus & fratribus vniuerſis & ſingulis ſub excõmunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo incurrenda mandamus, ne deinceps in perpetuum, ſuper hoc litem, aut moleſtiam aliquam Superiores ultimorum, & fratres Ordinis Prædicatorum Superioribus, & fratribus Ordinis Eremitarum, nec viciſſim Superiores & fratres Ordinis Eremitarum ipſis Superioribus & fratribus Ordinis Prædicatorum huiuſmodi inferre audeant ſeu præſumant.

Omnem litẽ extinguit.

§. 5. Nos enim quamcumque litem ſuper hoc motam ad nos harum ſerie auocamus, illamq. penitus extinguimus, ac vtrique parti per hanc noſtram Conſtitutionem perpetuum ſilentium imponimus, ac impoſitum eſſe volumus & declaramus.

Clauſ. præſ. apponit.

§. 6. Ac præſentes litteras nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ vel quopiam alio defectu, ex eo quod dicti fratres ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari aut ad terminos iuris reduci, ſeu in ius vel controuerſiam reuocari. Sicque per quoſcumque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S. Rom. Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & diffiniri debere. necnõ irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Deputatio executorum.

§. 7. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis & alijs locorum Ordinarijs, ac dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras, & in eis contenta quæcumq. vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra omnia & ſingula præmiſſa inuiolabiliter obſeruari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis nõ parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§. 8. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac vtriuſq. Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum eiſdem Ordinibus, aut cuicumque illorum conceſſis, confirmatis & approbatis. cæteriſque contrarijs quibuſcumque

Fides tranſſumptorum.

§. 9. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P.A. 12. die 2. Oct.

Datum Tuſculi ſub annulo Piſcatoris die 2. Octobris, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

C V.

Translatio oneris Miſſarum ex piorum diſpoſitionibus in Monaſterijs Monialium ſub regimine Fratrum Minorum S.Franciſci de Obſeruantia exiſtentium, celebrandarum, ad loca eorundem Fratrum.

Multa de toto Ordine Franciſcano notata ſunt, ad conſt. 5. Honorij III. Solet. ſup. fol. 45. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1603.

Proœmium.

EX debito Paſtoralis officij, cui diſponẽte Domino, meritis licet imparibus præſidemus, ad ea libenter intendimus, quæ ad Regularium perſonarum ſtatum & quietem, ac ſpiritualem conſolationem pertinere dignoſcimus.

Cauſa huius conſtit.

§. 1. Sane ſicut accepimus, cum in totius Italiæ, cæteriſque Ciſmontanis Regionibus & præſertim in Gallia Ciſalpina, plurima ſanctimonialium Monaſteria ſub cura regimine & correctione dilectorum filiorum Fratrum Minorum Sancti Franciſci de obſeruantia nuncupatorũ reperiantur, quibus quamplurima miſſarum onera ex diuerſis piorum diſpoſitionibus & legatis incumbunt, quæ cum per fratres eiuſdem Ordinis in Eccleſijs Monialium celebrari ſoleant, hinc fit, vt non ſolum Eccleſiæ Fratrũ debito ſeruitio deſtitutæ ſæpius remaneãt, ſed fratres ipſi exinde per Ciuitates cum ſecularium ſcandalo vagandi, necnõ cum eiſdem Sanctimonialibus magis frequenter, & crebrius quam deceat, conuerſandi occaſionem ſumant.

Tranſlatio oneris Miſſarũ e locis Monialiũ ad loca Fratrum.

§. 2. Quibus omnibus quantum cum Domino poſſumus, occurrere volentes, ex venerabiliũ Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Congregationis Epiſcoporum & Regularium voto, onera huiuſmodi Miſſarum ab Eccleſijs ſingulis Monialium in Eccleſijs fratrum eiuſdem Ordinis, in locis eiſdem reſpectiue exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium transferimus.

Taxatio eleemoſynæ Fratribus dãdæ.

§. 3. Volumus tamen vt remaneant ipſis Monaſterijs Monialium omnes annuæ perpetuæ ſeu temporales præſtationes, legata, redditus ac bona quæcunque, pro dictis oneribus data ſeu relicta, aut in poſterum relinquenda, ita vt Moniales non teneantur vllo vnquam tempore ſoluere fratribus, nec ipſi fratres recipere poſſint pro celebratione Miſſarum, niſi id quod dari ſolet pro regionis & cuiuſque loci more & conſuetudine, pro eleemoſyna vnius vel plurium reſpectiue Miſſarum.

Et Miſſarum quæ pro ſeruitio Monialiũ remanere debent.

§. 4. Volumuſque etiam, vt pro Monialium ſeruitio in Monaſterijs in quibus numerum octuaginta excedunt, Miſſæ duæ in diebus ferialis, tres vero in diebus Dominicis & feſtiuis, & in Monaſterijs in quibus minor quinquaginta Monialiũ numerus exiſtat, Miſſa vna in diebus ferialis, duæ vero Dominicis & feſtiuis, per fratres eiuſdem Ordinis celebrari debeãt. reliquas vero Miſſas ex diſpoſitioni-

tionibus & legatis prædictis, Monialibus quomodolibet incumbentes, in Eccleſiis fratrum in futurum, perpetuis futuris temporibus, aſſignata & tradita vt ſupra, ipſis fratribus debita eleemoſyna, per eoſdem celebrari volumus, non obſtantibus teſtatorum legantium, aut alias diſponentium voluntatibus, quas ad hunc effectum ſpecialiter commutamus.

Prohibitio quod fratres pro celebrandis Miſſis de licentia Superiorum ad Monaſteria Monialiũ & non alia de cauſa accedant.

§. 5. Præcipientes nihilominus eiſdem fratribus, ſub priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ, perpetuæq. inhabilitatis pœna, ne ad Monaſteria Monialium, præterquam ad celebrandas Miſſas prædictas de Superiorum licentia, & in diebus feſtiuitatum Monaſteriorum huiuſmodi, vel tempore receptionis & profeſſionis Nouitiarum, ſiue obitus alicuius Monialis pro funere & officio, vt moris eſt, peragendo, vllo modo & ſub quouis prætextu vel colore accedere audeant ſiue præſumant. Prohibentesque Miniſtro Generali & aliis eorum Superioribus, ne huiuſmodi licentias concedere poſſint, niſi ad effectum prædictum, & in cæteris firmo remanente Decreto Congregationis S.R.E. Cardinalium ſuper negocijs Regularium præpoſitæ, quo prohibetur ne regulares accedant ad monaſteria Monialium ſine ſpeciali licentia eiuſdem Congregationis. & eidem etiam Superioribus mandantes, ne ad Miſſas celebrandas, & alia prędicta adimplenda, niſi fratres prouectæ ætatis, & probatæq. vitæ mittant.

Moniales pro dicta tranſlatione non moleſtentur.

§. 6. Decernentes, Monaſteria Monialium prędicta occaſione tranſlationis huiuſmodi Miſſarum per locorũ Ordinarios, aut alios quoſcunque moleſtari vel perturbari nullatenus poſſe.

Clauſulę præſeruatiuæ.

§. 7. Præſentesq. litteras, & in eis contenta quæcunq. nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, ſeu quouis alio defectu notari poſſe. ſicq. per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 8. Quocirca dilectis filiis Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ac locorum Ordinarijs per præſentes diſtricte præcipimus & mandamus, vt ipſi vel alter eorum, per ſe vel alium ſeu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum, vel alicuius eorum fuerint requiſiti, præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eoſdem fratres præmiſſorum omnium & ſingulorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſcunque per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus & determinationibus Apoſtolicis, & quorumuis monaſteriorum huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eiſdem monaſterijs, & illorum Ordinibus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

O.P. An. 12. die 8. Nou.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 8. Nouembris, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

C V I.

De forma obſeruanda à Fratribus Minoribus Ordinis S. Franciſci, Strictioris Obſeruantiæ ſuper receptione Nouitiorum.

Ad hæc videnda eſt etiam conſtit. 71. Sixti V. Cum de, ſup. fol. 601. lib. 2. Et cætera de his Fratribus dixi ſupra in conſt. 35. Clementis VII. In ſuprema. fol. 603 lib. 1.

Edita An. D. 1603.

Forma recipiendi Nouitios.

SAnctiſſimus D.N.D. Clemens Papa Octauus. Supplicationi Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum de Obſeruantia S. Franciſci inclinatus, bonum propoſitum cuiuſq. ad ipſam Reformatorum Religionẽ tranſire, in eaq. Altiſſimo famulari cupientis, fouere volens, Cuſtodi eiuſdem Ordinis cum vnanimi duorum Guardianorum & dictorum Diſcretorum cuiuſcunq. Cuſtodiæ voto, plenam poteſtatem facit recipiendi & admittẽdi ad habitum ſui inſtituti Nouitios quouis tempore, etiam extra capitulum. Non obſtantibus decretis generalibus Sanctitatis Suæ eo de genere editis, & alijs conſtit. & ordinat. Apoſt. cæteriſq. contrarijs quibuſcunq.

Eorumq. examine.

§. 1. Ita tamen vt prius examinentur diligenter per ipſos Cuſtodem, Guardianos & Diſcretos recipiendorũ & admittendorum qualitates, iuxta Ordinis Regulam decreta & conſtitutiones Apoſtolicas.

Ac relatione deſuper facienda à Cuſtodibus.

§. 2. Et Cuſtos ſub pœna priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Cuſtodiali, vel eius loco, Congregatione etiam Cuſtodiali, ſingulis annis habenda, referre quot acceperit Nouitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monaſterijs recepti commorentur, approbationem & confirmationem receptionis, & admiſſionis ante profeſſionis emiſſionem obtinere, alias ſupradicta omnia ex nunc prout ex tunc irrita eſſe voluit, & huius decreti auctoritate declarauit.

Dat. P. 2. 12. die 23. Nou.

Dat. Romæ die Dominico, 23. Nouembris 1603.

C V I I.

Declaratio, quod Monachi Congregationis B. MARIAE Fuliculis, S. Bernardi Ciſtercienſis Ordinis, ad aliam Religionem tranſeuntes, ad eandem nequaquam, abſque Sedis Apoſtolicę licentia recipiantur.

Inſtitutionem huius Congregationis vide ſupra in conſt. 30. Sixti V. Religioſos. fol. 532. lib. 2. vbi alia videas.

C L E M E N S P A P A V I I I.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Exordium.

PRo noſtro Paſtorali munere, ad ea libenter intendimus, per quæ Religioſorum quieti opportune conſulitur.

Cauſa huius prohibitionis.

§. 1. Sane cum ſicut accepimus, nonnulli ex monachis olim in Congregatione Fulienſi Ordinis S. Bernardi profeſſi, qui ex illa ad alias Religiones, etiam de Superiorum licentia tranſierunt, iterum in eãdem Congregationem Fulienſem reuerti procurent, qui ſi iterum reciperentur, ex eo quod extra illam diuerſa Regularia inſtituta, & diuerſam viuendi formam ſeruarunt, ſeu etiam ex eo quod licentius quam Religioſos dictæ Congregationis decet, vitam duxerunt, ipſius Congregationis quietẽ facile, ſicut in alijs expertum eſt, perturbare poſſent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos huic malo quãtum cum Domino poſſumus occurrere volentes, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia ac mera deliberatione, harum ſerie ſtatuimus & ordinamus, eos Religioſos in dicta Cõgregatione hactenus aut in poſterum profeſſos, qui ex quacunque cauſa, etiam de Superiorum licentia, ex eadem Congregatione ad aliam quamcumq. Religione hactenus tranſiuerunt, vel in poſterum tranſiuerint, in eandem Congregationẽ per quoſcunque illius Superiores, aut etiam per Capitulũ generale iterum recipi & admitti nullatenus poſſe, niſi expreſſam noſtram & Apoſtolicæ Sedis, ſpecialemq. facultatem ad eorum matrem redeundi habuerint. irritũq. decernimus & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 3. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac eiuſdem Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegija

uilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. cęteriſque contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 4. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiã impreſſis, manu Generalis, & ſigillo euſdem Congregationis, aut alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides vbique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur.

D. P. An. 13. die 17. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 17. Martij, 1604. Pontificatus noſtri Anno 13.

C V I I I.

Miſſalis Romani, à Pio V. editi, iterata reſtitutio & approbatio.

Hanc Pij V. conſt. eſt 106. Quo primum. ſupra fol. 315. lib. 2.

C L E M E N S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Vna & eadẽ obſeruantia eſſe debet, celebrandi Miſſas.

CVm Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, quo nos Chriſtus Dominus Sacri ſui Corporis participes efficit, atque apud nos, vſq. ad conſummationem ſeculi, permanere decreuit, maximum ſit omnium Sacramentorum, illudque in Sacra Miſſa conficiatur, ac pro peccatis totius Populi Deo Patri offeratur, ſane omnino conueniens eſt, vt qui omnes vnum ſumus in vno corpore, quod eſt Eccleſia, & de vno Corpore Chriſti participamus, vna & eadem celebrandi ratione, vniuſque officij & ritus obſeruatione in hoc ineffabili & tremendo Sacrificio vtantur.

Pius ideo V. ſacrum Miſſale reformauit vt ſup. in eius bulla cit. in ſubr.

§. 1. Quod cum Romani Pontifices prædeceſſores noſtri ſemper optarint, atque in hoc diu multumq. deſudarint, tum in primis fel. rec. Pius Papa V. Miſſale Romanum ex decreto ſacri Concilij Tridentini, ad veterem & emendatiorem normã reſtitui, Romæq. imprimi curauit.

Sed varijs de cauſis perperã in multis immutatum fuit.

§. 2. Qui etſi multis propoſitis pœnis ſeueriſſime cauerit, ne quid illi vel adderetur, vel vlla ratione demeretur, tamen progreſſu temporis, ſiue typographorum, ſiue aliorum temeritas & audacia effecit, vt multi in ea quæ his proximis annis excuſſa ſunt Miſſalia, errores irrepſerint; quibus vetuſtiſſima illa ſacrorum Bibliorum verſio, quæ etiam ante S. Hieronymi tempora, celebris habita eſt in Eccleſia, & ex qua omnes fere Miſſarum introitus, & quæ dicuntur gradualia, & offertoria accepta ſunt, omnino ſublata eſt, Epiſtolarum & Euangeliorum textus, qui hucuſque in Miſſæ ſolemnijs perlectus eſt, multis in locis perturbatus, ipſis Euangelijs diuerſa, & prorſus inſolita, præfixa initia, plurima deniq. paſſim pro arbitrio immutata ſint, cuius rei prætextus fuiſſe videtur, vt omnia ad præſcriptum ſacrorum Bibliorum vulgatæ editionis reuocarentur, quaſi id alicui propria auctoritate atque Apoſtolica Sede inconſulta, facere licitum ſit.

Illud itaq. Pont. iſte ſuę integritati reſtituit, & iterato ſuppleri & emendari curauit.

§. 3. Quod nos animaduertentes, pro noſtra paſtorali ſollicitudine, qua omnibus in rebus & præcipue in ſacris Eccleſiæ ritibus, optimam eamq. veterem normam ſtudemus tueri & conſeruare, primum prędicta Miſſalia impreſſa ſic deprauata prohiberi & abrogari, eorumq. vſum in celebratione Miſſarum interdici iuſſimus, niſi ad præſcriptum exemplaris ſub ipſo Pio V. editi integre in omnibus emendarentur. deinde mandauimus nonnullis venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, in ſacris litteris verſatis, & Eccleſiaſticæ antiquitatis peritis, vt curam, Miſſale ad priſtinam, & quam maxime emendatam formam reſtituendi ſuſciperent. qui pro ſua erga nos fide, & in Romanam Eccleſia pietate & ſtudio, adhibitis etiam alijs rerum Eccleſiaſticarum peritis & eruditis viris, & veteribus Miſſalibus, alijsq. præterea libris, qui ad eam rem opportuni videbantur, accurate perquiſitis, & diligenter inſpectis, Miſſale Romanum ſuæ integritati reſtituere, ac ipſius Pij V. & eorum qui ab eo delecti fuerant, laborem & diligentiam confirmare & comprobare curarunt. Verum in eo munere peragendo factum eſt, vt nonnulla ex diligenti librorum antiquorum collatione, in meliorem formam redacta, & in regulis & rubricis aliqua vberius & clarius expreſſa ſint, quæ tamen ex illorum principijs & fundamentis quaſi deducta, illorum ſenſum imitari potius & ſupplere, quam aliquid noui afferre videantur.

Obſeruariq. præcipit.

§. 4. Miſſale itaq. quod idem Pius V. ediderat, ſic recognitum in noſtra Typographia Vaticana, quam emendatiſſime imprimi, & ad communem vtilitatem publicari iuſſimus.

Imprimiq. ſine licentia Inquiſitorum vel Ordinariorum, interdicit.

§. 5. Vt autem illius vſus, in omnibus Chriſtiani Orbis partibus, perpetuis futuris temporibus conſeruetur, ipſum Miſſale in Alma Vrbe noſtra in eadem Typographia tantum & non alibi, imprimi poſſe decernimus. Extra Vrbem vero iuxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi poſſe permittimus, vt nimirum Typographis quibuſcunque illud imprimere volentibus id facere liceat, requiſita tamen prius & in ſcriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquiſitorum hæreticæ prauitatis, in iis locis in quibus fuerint, vbi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia. Alioquin ſi abſq. huiuſmodi licentia, dictum Miſſale quacunque forma, de cætero ipſi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præſumpſerint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum exiſtentes, excommunicationis latæ ſententiæ, à qua niſi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui nequeant, in Alma vero Vrbe, ac reliquo Statu Eccleſiaſtico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera ac amiſſionis librorum & typorum omniũ Cameræ prædictæ applicandorum pœnas, abſque alia declaratione irremiſſibiliter incurrant eo ipſo.

Aliter ã vſum prohibet.

§. 6. Et nihilominus eorundem Miſſalium per eos de cætero abſque huiuſmodi licentia imprimendorum aut vendendorum vſum vbiq. locorum & gentium, ſub eiſdem pœnis perpetuo interdicimus & prohibemus.

Licentiarum prædictarum formam præſcribit.

§. 7. Ipſi autem Inquiſitores ſeu Ordinarij locorum, antequam huiuſmodi licentiã concedãt, Miſſalia ab ipſis Typographis imprimenda, & poſtquam impreſſa fuerint, cum hoc Miſſali, auctoritate noſtra recognito & nunc impreſſo, diligentiſſime cõferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, nec in præmiſſis prætextu incuriæ Typographorum aut non factę per correctores vel alios ab ipſis forſan deputandos diligentiæ, ſe aliquo modo excuſare, quodq. in infraſcriptas pœnas non incurrerint allegare valeant. & in ipſa licentia originali de collatione facta, & quod omnino concordent, manu propria atteſtentur, cuius licentiæ copia initio vel in calce, cuiuſq. Miſſalis ſemper imprimatur. Quod ſi ſecus fecerint, Inquiſitores videlicet, priuationis ſuorum officiorũ, ac inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, Antiſtites autem & Ordinarij locorum, ſuſpenſionis à diuinis, ac interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, eorum vero Vicarij, priuationis ſimiliter officiorum & beneficiorũ ſuorum & inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinẽda, ac præterea excommunicationis, abſque alia declaratione, vt præfertur, pœnas incurrant eo ipſo.

Permiſſio Miſſalium ante impreſſorum &c.

§. 8. Cęterum pauperum Eccleſiarum, Clericorũ & perſonarum Eccleſiaſticarum ac Typographorum & Bibliopolarum quorumcunque indemnitatis, ex benignitate Apoſtolica rationem habentes, eiſdem Miſſalia hactenus impreſſa penes ſe habentibus, (iis duntaxat exceptis, quæ auctoritate noſtra, vt ſupradictum eſt interdicta & abrogata fuerunt) vt ea retinere, & illis vti, eaq. vendere reſpectiue poſſint, ſimiliter permittimus & indulgemus.

Derogatio contrariorũ.

§. 9. Non obſtan. licentiis, indultis & priuilegijs quibuſcunq. Typographis hactenus per nos ſeu Rom. Pont. prædec. noſtros, Miſſale prædictũ Pij V. imprimendi conceſſis, quę per pręſentes expreſſe reuocamus & reuocata eſſe volumus, necnon conſtit. & ordinat. Apoſt. generalibus vel ſpecialibus in contrarium præmiſſorum quomodocunque conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mentio habenda eſſet, tenores huiuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 10. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã im-

impreſsis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 13. die 7. Iulij. Datum Romæ apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die ſeptima Iulij, milleſimo ſexcenteſimo quarto Pontificatus noſtri Anno 13.

C I X.

Fratribus Ordinis Cruciferorum, ambitus dignitatum & officiorum eius interdicitur.

De his Fratribus notaui ſup. in conſt. 1. Vrbani III. Cum Anteceſſor. fol. 30. lib. 1.

Edita An. D. 1604.

C L E M E N S P A P A V I I I.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. QVoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem niſi vocatus à Deo tanquã Aaron, & à regularis vitę inſtituto valde alienum eſt, vt religioſi viri, quos honorum & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ ac alijs religioſis virtutibus potius promereri, quam appetere, eoſque gradus cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis, ſecularium præſertim perſonarum, ſtudijs, ad eos ſibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Eccleſia Dei pernicies adferri ſolet. Nos qui pro muneris noſtri debito, in hoc potiſſimum laborare nõ deſiſtimus, vt Eccleſiaſtica regularisque diſciplina priſtino candori reſtituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum cenſuimus.

Cauſa huius prohibitionis. §. 1. Cum itaque, ſicut accepimus quidam in Ordine Congregationis Cruciferorum, profeſſionis & regulę quã profeſſi ſunt, penitus immemores, nimiaque dignitatum & officiorum Eccleſiaſticorum in dicta Congregatione conſequendorum ambitione ducti, pro ijs conſequendis, Eccleſiaſticorum & ſecularium principũ ſtudia requirant & à S.R.E. Cardinalibus, alijſque Prælatis commendatitias litteras alioſque fauores & gratias propterea expectant, quibus adiuti, quos ipſi ex ſe promeruiſſe minime confidunt gradus & dignitates, in eadem Congregatione conſequi valeant, ſicque eiuſdem Congregationis quietem, non ſine animarum ſuarum periculo perturbãt.

Fauores extra religionẽ non requirẽdi. §. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Congregatione, cuius proſperum regimen & incrementum ad Eccleſię ſanctę vtilitatem ſinceris exoptamus affectibus, pro noſtra paſtorali ſolicitudine propellere ſũmopere cupiẽtes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eos omnes & ſingulos fratres dicti Ordinis & Congregationis cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores dignitates, adminiſtrationes, functiones & alia officia dicti Ordinis & Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum, tam ſecularium quam Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacunq. ſeculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali & Ducali fulgentium fauores recurrerint.

Pœnę eorum qui fauoribus vſi ſunt etiã non requiſitis. §. 3. Vel etiam pactis, pollicitationibus, alijſque vijs directe vel indirecte, palam vel occulte, ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & alia officia prædicta obtinenda aſpirauerint, vel alijs minus legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuerint, aut etiam ſponte oblatis, & minime conquiſitis vſi fuerint, illorumque cõplices & fautores, ad quaſcunque prælaturas, dignitates & officia, graduſque honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Congregatione obtinenda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtẽtis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & officijs huiuſmodi eo ipſo priuamus, ac priuatos voce tam actiua quam paſſiua carere decernimus & declaramus.

Pœna eorum qui pro fauoribus aliquem ad dignitates & officia admittunt. §. 4. Atque in virtute ſanctæ obedientię, ac ſub excõmunicationis latæ ſententiæ pęna, omnibus dicti Ordinis & Congregationis, Fratribus, Superioribuſque & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori Generali, præſentibus & futuris, præcipimus diſtricteque mandamus, ne quempiam vllo tempore, precibus, litteris vel fauoribus adducti, vel alias ad inſtantiam ſeu requiſitionem, vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcunque, tam ſecularium quam Eccleſiaſticorum, extra dictum gremium exiſtentium, etiã Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiuſuis generis, prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & officia prædictæ Cõgregationis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præſumant.

Electiones ex fauoribus inualidæ. §. 5. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria ſeu Prioratus vel officia dicti Ordinis & Cõgregationis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocunque faciẽdas & pro tempore obtentas, nullas prorſus, inualidasq. fore & eſſe, nulliſque viribus ſubſiſtere. Ac omnes & ſingulos in præmiſsis delinquentes nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſsibiliter eo ipſo incurrere, & ad illos ſentẽtias & pœnas præmiſſa damnabiliter incurriſſe legitime probandum, & omnino conuincendum, ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces & fauores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam & ſufficiẽtem in iudicio & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Clauſula ſublata, &c. §. 6. Et ita per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. contrariorum abrogatoria. §. 7. Non obſtãtibus quibuſuis Apoſtolicis ac in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac Ordinis & Congregationis huiuſmodi iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis incontrarium quomodolibet cõceſsis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi prædictis Fratribus vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Iuſſio hanc bullam publicandi in Capitulo eiuſq. tranſumptis credendi. §. 8. Vt autem harum litterarum notitia ad omnes dicti Ordinis Congregationis Fratres facilius deueniat, Volumus illas in Generali Capitulo dictæ Congregationis publice legi, illaſque in dicto Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitime vnicuique intimatæ fuiſſent, illarũq exemplis etiam impreſsis manu ſcribæ dicti Capituli vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Prioris Generalis ipſius Congregationis vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

Dat. P. A. 13. die 23. Iulij. Datum Romę apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimatertia Iulij, 1604. Pontificatus noſtri Anno decimotertio.

C X.

Quod Fratres Ordinis Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, non ad Tribunalia ſecularia, ſed ad Priorem generalem vel Protectorem Ordinis, aut ad ſummum Pontificem recurrere poſſint.

Multa de hoc Ordine notaui ſupra in conſtit. Honorij ij. Venetiande. fol. 70. lib. 18. ubi de duas.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Exordium.

QVoniam Noſtro Paſtorali potiſſimum incumbit Officio, vt ea quę per regulares perſonas contra eorum regularia inſtituta temere attentantur, quantum nobis ex alto conceditur, opportunis remedijs compeſcamus & amoueamus.

Cauſa huius prohibitionis.

§. 1. Proinde quia nuper dilecto filio Magiſtro Henrico Siluio Henrico, Priore Generali Ordinis B. MARIAE de Mōte Carmelo, nō ſine animi noſtri moleſtia referēte, accepimus, quod nonnulli, dicti Ordinis etiam vtriuſque ſexus regulares perſonæ, Dei timore poſtpoſito, & ſuæ profeſſionis immemores, vt in eorum malefactis & inobedientia ſe diutius confouerent, ab iis quæ per Prælatos eiuſdem Ordinis & Priores prouinciales, & alios Superiores ab ipſo Priore Generali pro tempore deputatos, acta ſunt & decreta, ad Tribunalia ſecularia appellare, & ad ea temere confugere conſueuerunt, in non modicam iuriſdictionis ipſorum Superiorum læſionem, & regularis inſtituti alterationem, ac ſcandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Non prę miſſis obuiare volentes, vniuerſis & ſingulis dicti Ordinis vtriuſque ſexus regularibus perſonis cuiuſcumq. dignitatis, ſtatus, gradus & conditionis exiſtentibus, Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium præcipimus & mandamus, eiſq. ſub excommunicationis latę ſententię pęna, à qua non niſi à nobis ſeu Rom. Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo abſolui poſſint, necnon priuationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa & alia quęcūque d. Ordinis officia exercēda ac vocis tā actiuę quā paſſiuę, eo ipſo abſq. alia declaratione incurren. pœnis, diſtrictius inhibemus, ne ad ipſa Tribunalia ſecularia quouis prætextu aut quæſito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant vel præſumant. Sed ſi ſe à Prælatis grauari prætendant, ad Priorē Generalem ipſius Ordinis ſeu illius Protectorem aut Viceprotectorē in Romana Curia, vel ad nos ſiue Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem ſupremum in Eccleſia Dei Iudicem, ſicut antiquitus ſemper facere cōſueuerunt, recurſum habeant, vnde illis breui manu iuſtitia miniſtrabitur.

Contrauenientium pœna.

§. 3. Volentes & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares perſonæ contrafacientes, verum etiam eorum quomodolibet directe vel indirecte fautores & conſultores, eaſdem pœnas eo ipſo omnino incurrant. Decernentes irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorū.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegijs, quoque indultis, ac litteris Apoſt. in cōtrariū pręmiſſorū quomodolibet cōceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, eorū tenores, acſi de verbo ad verbum exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ad effectum præſentium ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiā impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 13. die 20. Sept.

Datum Romę apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 20. Septembris, milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatus noſtri Anno decimotertio.

CXI.

Ne quis in Italia habitum externum, ſimilem ei quem geſtant Fratres Reformati ſeu Diſcalciati Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, deferat. Et nemo ex ipſis ad alium Ordinem quam Carthuſianorum tranſeat.

De ſacro Ordine Eremitarum notaui ſupra in conſt. 6. Alexandri IV. Licet. fol. 184. lib. 2. Et de Nouitijs Reformatis recipiendis vide ſup. in conſt. 63. Decet. fol. 69.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Exordium.

PAſtoralis officij ratio poſtulat, vt religioſorum, maxime Strictioris obſeruantiæ quieti, profectui, bonoq. nomini indefeſſe conſulamus.

Cauſa huius prohibitionis.

§. 1. Cum igitur, ſicut accepimus, habitu quo dilecti filij Religioſi Congregationis S. Auguſtini Reformatorum ſeu Diſcalceatorum nuncupati vtūtur, plures extra eam induti, confuſionem, & alicui etiam ſcandalum in præiudicium prædictæ Congregationis generent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos vt hæc & alia inconuenientia omnino euitentur, opportune prouidere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, diſtricte præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis maioris latæ ſententiæ ipſo facto incurrenda, ne quis in Italia habitum externū tam in auſteria quam in forma ſimilem (ita vt ex prædictis Diſcalceatis exiſtimari poſſit) geſtare præſumat, niſi prædictę Congregationis membrum actualiter exiſtat, aut à Congregatione Galliæ aut Hiſpaniæ pro negocijs gerendis huc adueniat.

Pœna contrauenientis prohibitioni.

§. 3. Quod ſi qui ſcienter vel ignoranter ſecus fecerit, illum à quolibet prædictæ Congregationis Religioſo habitu & ſandalijs priuari poſſe decernimus, ac illos Congregationis prædictæ viui ex nunc appropriamus.

Executorum bullæ deputatio.

§. 4. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis & alijs locorum Ordinarijs, eorumq. Vicarijs in ſpiritualibus generalibus, per præſentes committimus & mandamus, quatenus quilibet eorum, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Religioſorum dictæ Congregationis, aut cuiuslibet eorum fuerit requiſitus, pręſētes litteras, & in eis cōtēta quæcunq. ſolēniter publicans, ac prædictis Religioſis dictę Congregationis in præmiſſis efficacis defenſionis pręſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra illas in eius quiſque Ciuitate & Diœceſis inuiolate obſeruari, Contradictores quoſcunq. per cenſuras & pœnas prædictas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Prohibitio trāſeundi ad aliū Ordinē quā Carthuſianorum.

§. 5. Præterea ſub eiſdem cenſuris & pœnis præcipimus, quod nullus prędictæ Congregationis profeſſus in aliqua alia Prouincia aut Congregatione Ordinis S. Auguſtini, aut cuiuſuis alterius religionis, præterquam Carthuſianorum, abſque noſtra & Sedis Apoſtolicæ, aut Superintendētis licentia recipiatur, & ſi receptus fuerit, ſtatim prædictæ Congregationi reſtituatur.

Derogatio contrariorū.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 7. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiā impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quę ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 13. die 25. Sept.

Dat. Tuſculi ſub annulo Piſcatoris, die 25. Septembris, 1604. Pontificatus noſtri Anno tertiodecimo.

CXII.

Approbatio Statutorum editorum ab Ordine Fratrum B. MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum, ad reformationem ipſius Ordinis.

Huius Ordinis inſtitutionem habes ſup. in conſtit. 9. Gregorij IX. Deuotionis. fol. 57. lib. 1. vbi plene notaui.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, ea quę pro Religioſorũ quorumlibet ſtatu proſpere dirigendo prouide ſtatuta & ordinata ſunt, vt perpetuo inuiolate obſeruẽtur, Apoſtolicę firmitatis robore communire, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Prouinciarũ partitio & noua erectio facta fuit in Capitulo generali.

§. 1. Expoſitum ſiquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filij Bernardi de Vargas Procuratoris Generalis Ordinis Beatæ MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum, nomine etiam dilecti Filij Alphonſi de Mõroy Magiſtri Generalis dicti Ordinis, & infraſcriptarum Prouinciarum, quod in Capitulo Prouinciali dicti Ordinis in Oppido del Olmar Cæſaraguſtan. Diœceſis die 10. Iunij Anni 1603. celebrato vigore noſtrarum literarum in forma Breuis ſub datum die 4. Martij eiuſdem anni expeditarum, Prouincia Aragoniæ dicti Ordinis de conſẽſu vocalium in tres partes diuiſa fuit. Ex quatuor vero Regnis Hiſpaniæ, videlicet Aragoniæ, Valentiæ, Nauarræ ac Principatus Cathaloniæ, duę Prouinciæ factæ fuerũt, altera Prouincia Valentiæ, cui ſubiecta fuerunt Monaſteria eiuſdem Regni, necnon Monaſteria Tortoſæ, Tarraconę, Teruel, Sarion, Maioricę & Oram cum ſuis attinentijs & iuriſdictionibus, altera Prouincia Aragoniæ cui ſubiacerent Monaſteria eiuſdem Regni & Nauarræ, & Principatus Cathaloniæ.

Statutaq. ibidem firmata pro illarũ ſalubri directione & gubernio.

§. 2. Et vlterius pro ſalubri eiuſdem Ordinis, & dictarum Prouinciarum, ac etiam Prouinciæ Italiæ, cuius tertia Prouincia fieri debebat, quod quãprimum executioni demandabitur, directione ac proſpero regimine nõnulla ſtatuta, Conſtitutiones & ordinationes per Religioſos dicti Ordinis perpetuo obſeruan. condita & conditæ fuerunt tenoris ſequentis, videlicet.

Quod in Miſſis oratio pro Papa & Sede Apoſt. & in orationibus particularib. commemoratio pro eodẽ fiat.

§. 3. Primo fuit præceptum in virtute ſanctæ obedientiæ, quod vltra communia & particularia ſuffragia & orationes præcepta à Conſtitutionibus Ordinis, deinceps pro felici ſtatu Sanctiſſimi Domini Noſtri Papę cantetur, ſeu dicatur, oratio pro Papa in Miſſis, tam cantatis quã planis pro felici ſtatu Sãctitatis Suę, ac pro cõſeruatione & augmento ſuæ ſanctæ Sedis, quoties non contrariabitur Rubricis Miſſalis Romani. & in orationibus particularibus, & ſecretis omnes Religioſi eandem faciant commemorationem.

Choroq. aſſiſtant Cõmendatores legitime non impediti, Orationq. mẽtalis non omittatur.

§. 4. Quod Commendatores tam in celebratione Miſſarum quam in recitatione diuini officij in Choro maximam adhibeant diligentiam & punctualitatem, vt omnes legitimo impedimento non impediti aſſiſtant, & quod nunquam omittatur oratio mentalis, & quod in omnibus monaſterijs (ſi commode fieri poteſt) Miſſa quotidie cantetur.

Legata pia & ſuffragia impleantur.

§. 5. Fuit pręceptum, quod maxima adhibeatur diligentia, vt adimpleantur legata pia benefactorum, & ſuffragia pro Defunctis.

Fratres ſinguli pro Fratre decedẽte Fratre ſuæ Prouinciæ, celebrent Miſſas, & Monaſteria illas cantent.

§. 6. Ac etiam quod decedẽte aliquo Religioſo, teneãtur omnes Religioſi Sacerdotes ſuæ Prouinciæ, ſequenti die, poſtquam habuerint noticiam obitus illius celebrare vnam Miſſam planam pro illius anima, & monaſteria ſingula ſingulas cantent Miſſas, niſi ratione diei debeat transferri, dummodo non omittatur.

Priuilegia contra conſtitutiones Ordinis non concedantur, & conceſſa nulla ſint.

§. 7. Fuit præceptum in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub pœna excommunicationis maioris, quod nullus Religioſus poſſit vti aliquo priuilegio à quouis dicti Ordinis Superiore ſibi conceſſo, nec in futurum cõcedi à quoquã poſſit contra dicti Ordinis Conſtitutiones. quod ſi concedatur ex nunc nullius roboris eſſe cenſeatur, ac eo vtẽtes eiſdem pœnis ſubijciantur.

Licẽtia exeũdi extra Ciuitatẽ, & extra Monaſteria, quãdo & quo modo dãda.

§. 8. Fuit præceptum Commendatoribus, quod non poſſent ſuis ſubditis dare licentiam exeũdi extra Ciuitatẽ vltra quatuor dies, & non niſi ex rationabili & honeſta cauſa, & quam rarius poſſit. & quando ex aliqua neceſſitate, & vrgenti cauſa concedenda eſſet licentia alicui nõ niſi à Prouinciali concedatur, cuius conſcientia fuit onerata, ne ſine iuſta, & honeſta cauſa huiuſmodi licentias impartiatur. ſed ſi caſus aduenerit ita præciſus, vt non poſſit de facili haberi recurſus ad Prouincialẽ, & in mora eſſet periculum, tunc Commendator monaſterij de Conſilio Conſiliariorum licentiam cõcedere poſſit, tranſmittendo Prouinciali ſtatim copiam informationis & cauſæ propter quam fuit motus cum ipſorum Conſiliariorum Conſilio ad eam concedendam. Circa vero licentias exeundi à Monaſterio ad Ciuitatem, fuit onerata conſcientia Prælatorum, ne de facili illas concedat, ſed ſolum ex neceſſitate.

Pernoctatio in domibus ſecularium, quãdo permittẽda ſit.

§. 9. Quod nullus prælatus ſub pœna ſuſpenſionis ſui officij per duos menſes permittat, vt aliquis Fratrum, tam Conuentualium quam non Conuentualium, extra Monaſterium poſſit in domibus ſecularium pernoctare, etiam quod eius eſſent conſanguinei aut parentes, niſi de licentia ſpeciali Generalis Magiſtri, aut ſaltem Prouincialis. excepto caſu in quo ad infirmos in extremis laborantes vocarentur, & tunc non niſi aſſociati remanere ibi poſſint.

Nouitij non recipiãtur ad habitũ ſi qualitates requiſitas non habent. Nec exeant Nouitiatũ pro aliquo interueniẽdo.

§. 10. Quod Prælati ſub pœna ſuſpenſionis ſuorum officiorum per ſex menſes, non poſſint nec valeant recipere aliquem ad habitum Religionis niſi habeat requiſitas à Conſtitutionibus qualitates & conditiones. ac ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne Commendatores vel Nouitiorum Magiſtri permittant, quod aliquis Nouitiorum exeat Nouitiatum ad interueniendum Commendatori, vel alicui Fratri quacunque dignitate aut officio inſignito.

Et durãte anno probationis, non ſcientijs, ſed ediſcendis eſſentialibus & ceremonialib. Ordinis incumbant.

§. 11. Quod Nouitij durante anno probationis, non poſſint ad ſcientias incumbere, ſed ſolum ediſcere res eſſentiales, ac ceremonias Ordinis.

Dormitoriũ ſeparata habeat.

§. 12. Quod Nouitij habeant ſeparatum Dormitorium ab illo profeſſorum, vbi ſinguli ſingulos habeant lectos.

Fratres non exponãtur ad Ordines, ſi nõ ſint idonei.

§. 13. Quod Commendatores non poſſent exponere aliquem Fratrem ad ordines ſuſcipiendos, niſi prius ſibi conſtiterit per diligens examen, quod ſit habilis & idoneus, quo ad mores, vitam & ſufficientiam. quod examen Commendator cum voto Fratrum Conuentualiũ facere debeat ac tranſmittere Prouinciali. qui conſiderare debeat attente, an omnes qualitates requiſitæ concurrant, & tunc & non aliter licentiam concedere poſſit.

Male promoti, ad triremes condemnandi ſunt.

§. 14. Si autem aliquis, quod Deus auertat, ſine legitima Prælatorum licentia ordines ſuſcipere fuerit auſus, vltra pœnas canonum, ſi talis Frater clericus fuerit ad triremes per triennium condemnetur, ſi vero conuerſus, per ſex ennium. hanc autem pœnam Generalis Magiſter, Prouinciales vel eorum Vicegerentes executioni non demandantes, ſint ſuſpenſi à diuinis in vtroque foro.

Prælatus non abſit à Commenda, abſq. licentia.

§. 15. Quod nullus Prælatus poſſit abeſſe à ſua commenda per aliquot ſpatium notabile temporis, niſi ex ſpeciali licentia Prouincialis, cuius conſcientia fuit onerata ne de facili huiuſmodi licentias concedat, niſi ex cauſa vrgenti & neceſſitate. & tunc non excedat terminum duorum menſium. quapropter fuit declaratum, quod ſi commandator vltra 60. dies abfuerit à ſua commenda, quamuis pro ſeruitio Prouinciæ, aut ſui Conuentus, ipſo iure eius commenda vacet abſque alia declaratione. & tunc Prouincialis in ea nouum commendatorem præficiat niſi ad Generalem Magiſtrum, iuxta Conſtitutiones Ordinis huiuſmodi prouiſio ſpectaret.

Qui ad Præſentaturam exponendi ſint.

§. 16. Quod nemo ad præſentaturam exponi poſſet, qui non legerit vltra tres annos Logicæ ac Philoſophiæ duos alios annos Theologię ſcholaſticæ, aſſiſtendo conferentijs, & alijs actibus ſicut de Magiſtris dicetur, & qui ſaltem 33. ætatis ſuæ annum compleuerit, quod docere debeat per fidem Baptiſmi.

Ad Magiſterium qui aſſumendi.

§. 17. Quod nullus poſſit in Magiſtrum aſſumi, qui non legerit quotidie vnam lectionem Theologiæ ſcholaſticæ per ſpatium ſex annorum poſtquam fuerit confirmatus in præſentatura, & quod de ſero ſemper adfuerit conferentijs aut præſidendo aut replicando,

& vno-

& vnoquoq. anno præſederit alicui actui publico, ſeu publicis diſputationibus, ita & taliter, quod ſi fuerint tres Lectores, primus in principio anni, ſecundus in medio & tertius in fine præſideat, poſſint tamen dicti Lectores ſi prædictorum aliquid omiſerunt ſine licentia Commendatoris (cuius conſcientia oneratur ne abſque cauſa cum eis diſpenſet) ſupplere in primo vel ſequentibus annis, nec propterea adſcribatur in numero Magiſtrorum niſi 40. ætatis ſuæ annum compleuerit, quod per fidem Baptiſmi docere debeat, fuit declaratum ſupradictas qualitates in Magiſtris & Præſentatis requiſitas, ſolum extendi ad eos qui poſt confirmationem harum Conſtitutionum legere incipient.

Prouinciales non priuent vocales, ſed capiāt informationes in Cap. diſcutiēdas.

§. 18. Quod Prouinciales ante celebrationem Capituli Prouincialis per duos menſes, non poſſint commendatores, nec alios vocales in dicto Capitulo Prouinciali vocem habentes priuare, ſed ſolum de eorum delictis inquirere & facere informationem in ſcriptis, ad hoc vt in dicto Capitulo examinentur, & rei caſtigentur.

Largitiones factæ pro redēptione ad alios vſus nō applicentur.

§. 19. Quod eleemoſyna, & bona pro Redemptione Captiuorum à fidelibus largita & largien. non poſſint ad alios vſus applicari, quā ad redimendos captiuos, neq. ea pecuniis huiuſmodi poſſit emi equus, aut mulus niſi pro quærentibus, & procuran. dictam eleemoſynam quæ animalia ad vſum Conuentus deſeruire non debeāt niſi Conuentus tertiam partem pretij illorum exburſauerit.

Veſtimenta profana, & contra Cōſtitutiones non geſtentur.

§. 20. Quod fratres non poſſint geſtare vllo vnquam tempore profana veſtimenta & contra dicti Ordinis Conſtitutiones, ſub pœna reclusionis duorum menſium pro vna vice, & pro ſecunda & tertia ſex menſium, quorum duo ſint grauioris culpæ. quam pœnam Prouinciales in ſuis Prouincijs & commendatores in ſuis commendis executioni demandabunt ſine remiſſione.

Alienationes hæreditatum Monaſteriorum, abſq. licentia Generalis fieri nequeūt, itidēq. cenſus impoſitiones.

§. 21. Fuit præceptum ſub pœna excommunicationis maioris latæ ſententiæ, & priuationis actiuæ & paſſiuæ vocis per ſex annos, ac ſuſpenſionis exercitij Sanctorum Sacramentorum, quot totum in foro exteriori obliget & liget, quod nullus Superior Monaſterij poſſit alienare aut expendere legitimas aut hæreditates Monaſteriorum ſine expreſſa licentia in ſcriptis Magiſtri Generalis, nec ſufficiat Prouincialis. quod ſi ſecus factum fuerit Superior Conuentus delinquens, ipſo facto ſit priuatus, & ſubditi illius poſſint ab eo auferre obedientiam, & illam dare Vicario, vel antiquiori Monaſterij. Ac ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne noui cenſus ſine licentia Generalis Magiſtri ſuper bonis Monaſterij fundarentur.

Expenſæque faciendi & compute ſolidandi forma quæ ſit.

§. 22. Quod nullus Commendator ſub pœna obediētiæ, & priuationis Officij, ac vocis actiuæ & paſſiuæ per tres annos poſſit vllo prætextu ſolus expendere, vel etiam recipere aliquid ad Monaſterium pertinen. ſine præſentia vel ſcientia Depoſitariorum. quod ſi Depoſitarij abeſſent tunc teneatur vocare aliquem ex ſenioribus. & ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne Commendator per ſeipſum ſolum faciat computum, nec etiam Procuratore aſſociatus, ſed hoc computum fiat publice ad ſonum campanæ, itant poſſint omnes quotquot voluerint adeſſe, ſed neceſſario aſſiſtere debeant Commendator, Depoſitarij, Sacriſta, Procurator & Expenditor vel eorum maior pars. qui ſub pœna excommunicationis maioris non permittere debent quod expenſæ confuſe adnotentur, ſed diſtincte ſcribantur, tam res emptæ quam receptæ, exprimendo nomina perſonarum, à quibus ſupradictæ res emptæ vel receptæ fuerunt. & ſub eiſdem pœnis præcipitur Depoſitarijs, ne in libris computorum apponant vel apponi permittant, ſeu ſcribi aliquid quod realiter & vere coram ipſis non fuerit enumeratum & conſignatum, & in capſa depoſiti repoſitum. & fuit onerata conſcientia Commendatoris, quod conetur quotidie facere computum horis & tempore magis opportunis & commodis.

Eleemoſynæ Miſſarum nō expendātur, antequā illæ celebratæ ſint. Et ad aliu Cōuētum vt nō transferantur abſq. licentia Prouincialis.

§. 23. Inſuper fuit præceptum ſub pœna excommunicationis maioris latæ ſententiæ, & priuationis Officij, quod nullo modo poſſint Commendatores pecunias pro Miſſis celebran. largitas è capſa communi depoſiti extrahere, niſi prius ſibi conſtiterit ſatisfactum fuiſſe obligationi, & Miſſas fuiſſe celebratas. nec poſſint dictæ Miſſarum eleemoſynæ de vno Conuentu ad alium tranſferri ſine licentia expreſſa in ſcriptis Prouincialis ad minus.

Expenſa pro viſitationib. quæ Prouinciali & ſocio ſubminiſtranda.

§. 24. Quod Prouinciali non detur vltra quatuor iulios ſeu regales quotidie pro ſuis ac ſocij expenſis, commorando vel viſitando aliquod Monaſterium.

F. diſcedens e Monaſterio libros tātum aſferre poſſit.

§. 25. Fuit præceptum quod nullus frater poſſit diſcedendo ab aliquo Monaſterio ſecum deferre niſi ſolum libros quos habebit, imagines & habitus ad ipſius vſum, reliqua vero, videlicet ſedilia, lectum, ſcabella & alia huiuſmodi relinquere debet ad vſum Conuentus à quo diſceſſerit. ſi autem ad idem Monaſterium reddire contigerit, poterit tunc Commendator eidem fratri magis ſupradicta, quam alteri ad vſum conſignare.

Cōmendatores non poſſint etiā mutuo recipere depoſita Fratrum.

§. 26. Fuit præceptum ſub pœna excommunicationis maioris latæ ſententiæ, quod nullus Commendator poſſit accipere pecunias, quas Religioſi ſui Monaſterij in communi capſa depoſiti habent, nec ab eis mutuo petere.

Bona vnius Prouinciæ ad aliam non transferatur.

§. 27. Fuit præceptum iuxta Breue Sanctiſsimi Domini Noſtri Clementis Papæ Octaui ſub datum Romæ, die decimanona Ianuarij 1601. ne bona vnius Prouinciæ poſsint ad aliam transferri, ſub pœnis etiam in dicto Breui contentis.

Bona Fratris pertinent ad Monaſterium cuius erat filius.

§. 28. Et quod bona ob mortem alicuius fratris pertineant ad Monaſterium cuius erat filius, & non ad Conuentum in quo emiſerat profeſsionem vbicunque deceſſerit. & propterea profeſsio vbicunque emittatur, intelligatur emiſſa ad fauorē Monaſterij cuius erat filius.

Diſciplina cōmunis ferijs iv. & vj. feria

§. 29. Fuit præceptum omnibus fratribus, quod iv. & vi. Ferijs Quadrageſimæ de ſero, debeant conuenire in Choro, & ibi communem facere diſciplinam.

Cōmendatores negligentes non iterū eligantur.

§. 30. Fuit præceptum in virtute ſanctæ obedientiæ Prouincialibus & alijs Superioribus, ad quos de iure expectat, quod nullo modo poſsint tranſacto triennio, Cōmendatorem iterum de alia commenda prouidere in ſequenti triennio, niſi Monaſterium cuius erat Commendator reliquerit honeſte reparatum, & notabiliter melioratum, ac prouiſum de neceſſarijs ſecundum vires Monaſterij vſque ad proximam futuram meſſem.

Inter Redemptores Aragoniæ, & Valentiæ, nulla ſit ſuperioritas.

§. 31. Fuit ſtatutum, quod Redemptores Prouinciarum Aragoniæ & Valentiæ, dum ad redimendos captiuos proficiſcuntur, ſimul eant. nec aliqua inter eos ſit ſuperioritas, ſed vnuſquiſque ſuum librum deferat, vbi adnotabit omnia ad redemptionis munus pertinentia, ſicut redemptores Prouinciarū Caſtellæ & Beticæ faciūt.

Prior Barchinone quis eligendus.

§. 32 Fuit ſtatutum, quod in Monaſterio Barchinonenſi, quod caput totius Ordinis eſt, non eligeretur in Priorem, niſi Religioſus magiſterij dignitate vel ad minus præſentatura inſignitus, electio autem aliter facta ex nunc nullius valoris declarabatur.

In Prouincia Aragoniæ alternatiua in eligendo Prouinciali ſeruetur.

§. 33. Fuit ſtatutum, quod in Prouincia Aragoniæ circa electionem Prouincialis, ſeruaretur alternatiua. ita & taliter, quod vna vice Prouincialis ſit ex Cathalonia & alia vice ex Regno Aragoniæ & Nauarræ, dummodo reperiretur perſona habilis, & requiſita habens ad officium Prouincialis exercendum.

Magiſtri & Præſentati de nouo creati ſunt, pro ſufficienti numero vocalium ad eligē Prouincialis.

§. 34. Cauſa & occaſione ſupradictæ diuiſionis & erectionis harum nouarum Prouinciarum neceſſe fuit aliquos Magiſtros & Præſentatos de nouo creare, vt in electione Prouincialium adeſſet ſufficiens numerus vocalium, ſuppliendo in eis aliquas requiſitas qualitates, & pro Prouincia Aragoniæ fuerunt creati ſequentes.

Magiſter & Præſentati Aragoniæ hi ſunt.

§. 35. Pro Prouincia Aragoniæ, fuit in Magiſtrū electus Frater Ioannes de Caſanoua, ad præſentaturam Frater Laurentius Altaus, Frater Ioannes Nauarro, Fr. Leonardus Spino, Fr. Michaele Ortiz de Sada, Fr. Hieronymus de Rojas, Fr. Ioannes Deſauraque, Fr. Marcus Ruiz, Fr. Didacus de Pamplona, Fr. Martinus de Spinal, Fr. Dominicus de Suauiaga, Fr. Ioannes Pardo de la Caſta, Fr. Thomas Vaſquez, Fr. Paulus Ferriol, Fr. Matthæus Llaneras. poſt hos præſentatos fuit nominatus in præſentatum de vnanimi conſenſu, Fr. Stephanus Rodriguez tanquam idoneus.

Præſentati pro Valentiæ Prouinciæ hi ſunt.

§. 36. Pro Valentiæ Prouincia fuerunt nominati in Præſentatos Fr. Michael Selma, Fr. Hieronymus Cam-

pos, Fr. Iacobus Torner, Fr. Nicholaus Sancho. Fr. Gaſpar Fito, Fr. Ioannes Ribera, Fr. Andreas Valleſter, Fr. Antonius Vidal, Fr. Auguſtinus Spinoſa.

Prior Ordinis prędictorum confirmationem petit à Papa.

§. 37. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat prædictus Bernardus Procurator cupiat pro maiori ſtatutorum & ordinationum huiuſmodi ſubſiſtentia, illis Apoſtolicę noſtrę confirmationis robur accedere. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quæ ex voto Congregationis Regularium ea confirmat.

§. 38. Nos igitur dicti Ordinis pro noſtra paſtorali ſolicitudine quantum cum Domino poſſumus proſpicere volentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto Venerabiliũ Fratrum noſtrorum Sãctę Romanę Eccleſię Cardinalium ſuper conſultationibus & negocijs Epiſcoporum & Regularium deputatorum, quibus ſtatuta & ordinationes huiuſmodi videnda & examinanda, ac nobis referenda commiſimus, prædicta ſtatuta Conſtitutiones & ordinationes, vt præfertur inſerta & inſertas, auctoritate Apoſtolica tenore pręſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos, tam iuris quam facti defectus, ſiqui in eiſdem interuenerint ſupplemus, ac in prædictis Prouincijs & Ordine, à Superioribus & Fratribus vniuerſis eiuſdem Ordinis, prout quempiam eorum concernunt perpetuo inuiolabiliter obſeruari debere ſtatuimus & ordinamus.

Obſeruantia illorum præcipitur.

§. 39. Mãdantes propterea eiſdẽ Alphonſo Magiſtro, & Bernardo Procuratori generalibus ac Diffinitoribus Superioribus & Fratribus vniuerſis dicti Ordinis, nunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ vt præinſerta ſtatuta, ordinationes & Conſtitutiones huiuſmodi perpetuo obſeruent, ac obſeruari curent & faciant.

Clauſ. preſ. apponuntur.

§. 40. Decernentes præſentes litteras de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtrę, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui aut quouis modo infringi, annullari vel retractari, nullatenus poſſe. ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcũque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Conſeruatores & executores deputãtur.

§. 41. Quocirca dilectis filijs Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicę generali Auditori, & Cæſarauguſtan. & Valentin. officialibus, per præſentes committimus & mandamus, vt præſentes litteras & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit per ſe vel alium ſolẽniter publicari, & præinſerta ſtatuta & ordinationes huiuſmodi in prędicto Ordine perpetuo inuiolate obſeruari faciat. Contradictores quoſcumque, ac præmiſſis non parentes, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Clauſula derogatoria ſubijcitur.

§. 42. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Prouinciarum & Ordinis huiuſmodi, & iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & coſuetudinibus. priuilegijs quoq. indultis & litteris Apoſtolicis eiſdem Prouincijs & Ordini ac Superioribus, & Fratribus quibuſcũq. in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis cõfirmatis & approbatis. quibus omnibus & ſingulis, & ſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica expreſſa, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda eſſet, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum infererẽtur præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęteriſque contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 13. die 25. Oct.

Datum Romę apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaquinta Octobris, 1604. Pontificatus noſtri Anno decimotertio.

CXIII.

Prohibitio appellandi per Religioſos Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, à Prælatis eiuſdem Ordinis ad Tribunalia ſecularia. Permiſſioq. habendi recurſum ad Generalem, Protectorem ſeu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem.

Plura de iſto Ordine videri poſſunt ſup. apud Alexandrum IV. conſt. 6. Licet. fol. 84. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Editu An. D. 1604.

Exordium.

Quoniam Noſtro Paſtorali potiſſimum incumbit Officio, vt ea quę per regulares perſonas contra eorum regularia inſtituta temere attentantur, quantum nobis ex alto conceditur, opportunis remedijs compeſcamus & amoueamus.

Cauſæ huius prohibitionis.

§. 1. Proinde quia nuper dilecto filio Magiſtro Hyppolito Rauennati Priore Generali Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, non ſine animi noſtri moleſtia referẽte, accepimus, quod nonnullæ dicti Ordinis etiam vtriuſque ſexus regulares perſonæ, Dei timore poſtpoſito, & ſuæ profeſſionis immemores, vt in eorum malefactis & inobedientia ſe diutius confoueant, ab ijs quæ per Pręlatos eiuſdem Ordinis & Priores Prouinciales, & alios Superiores ab ipſo Priore Generali pro tempore deputatos, acta ſunt & decreta, ad Tribunalia ſecularia appellare, & ad ea temere confugere conſueuerunt, in non modicam iuriſdictionis ipſorum Superiorum læſionem, & regularis inſtituti alterationem, ac ſcandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Non præmiſſis obuiare volentes, vniuerſis & ſingulis dicti Ordinis vtriuſque ſexus regularibus perſonis cuiuſcunq. dignitatis, ſtatus, gradus & conditionis exiſtentibus Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium præcipimus & mandamus, eiſq. ſub excommunicationis latę ſententię, à qua non niſi à nobis ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, pręterquam in mortis articulo abſolui poſſint, necnon priuationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa & alia quęcũque dicti Ordinis officia ac vocis tam actiuæ quam paſſiuæ, eo ipſo abſq. alia declaratione incurren. pœnis, diſtrictius inhibemus, ne ad ipſa Tribunalia ſecularia quouis prætextu aut quæſito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant vel præſumant.

Permiſſio recurſus ad Generalẽ, Protectorem Ordinis, vel Papam.

§. 3. Sed ſi à Prælatis grauari prætendant, ad Priorem Generalem ipſius Ordinis ſeu illius Protectorem aut Viceprotectorẽ in Romana Curia, vel ad nos ſiue Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem ſupremum in Eccleſia Dei Iudicem, ſicut antiquitus ſemper facere cõſueuerunt, recurſum habeant, vnde illis breui manu iuſtitia miniſtrabitur.

Pœna contra venientib. & eorum fautorum.

§. 4. Volentes & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares perſonæ contrafacientes, verum etiam eorum quomodolibet directe vel indirecte, fautores & conſultores, eaſdem pœnas eo ipſo omnino incurrant. Decernentes irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis, ac litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet cõceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores, acſi de verbo ad verbum exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ad effectum præſentium ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 13. die 23. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 23. Nouembris 1604. Pontificatus noſtri Anno tertiodecimo.

De

CXIV.

De Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Auguſtini interdicto.

Multa de toto hoc Ordine notans ad conſtit. 6. Alexandri IV. Licet. fol 84 lib. 1. Et ſimilem de ambitu prohibitionem edixit Sanctiſs. D.N. Paul. V. infra in ſua conſt. 30. Admonemur.

CLEMENS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Proœmium.

QVoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ inſtituto valde alienum eſt, vt Religioſi Viri, quos honorum & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ, ac aliis religioſis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosq. gradus cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptosque humiliter adminiſtrare decet; mendicatis, ſecularium præſertim perſonarum ſtudiis, ad eos ſibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Eccleſia Dei pernicies adferri ſolet. Nos, qui pro muneris noſtri debito, in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus, vt Eccleſiaſtica regularisq. diſciplina priſtino candori reſtituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum cenſuimus.

Cauſa huius conſtit.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus, quidam in Ordine Eremitarum Sancti Auguſtini profeſſionis & regulæ, quam profeſſi ſunt penitus immemores, nimiaque dignitatum & officiorum eccleſiaſticorum in dicta Religione conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis, Eccleſiaſticorum & ſecularium Principum ſtudia requirant, & à Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, aliisq. Prælatis commendatitias litteras, aliosq. fauores & gratias propterea expectant, quibus adiuti, quos ipſi ex ſe promeruiſſe minime confidunt, gradus & dignitates in eadem Religione conſequi valeant. Sicque eiuſdem Religionis quietem non ſine animarum ſuarum periculo, perturbant.

Prohibitio ambiendi dignitates Ordinis.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Religione, cuius proſperum regimen & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ vtilitatem ſinceris exoptamus affectibus, pro noſtra Paſtorali ſolicitudine propellere ſummopere cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eos omnes & ſingulos Fratres dicti Ordinis & Religionis cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis & Religionis aſſequenda intenti, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quarumcunque perſonarum, tam Eccleſiaſticarum quam ſecularium de gremio dictæ Religionis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacunque ſeculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali & Ducali fulgentium fauores recurrerint; Vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis, directe vel indirecte, palam vel occulte, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpirauerint, vel aliis minus legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuerint, aut etiam ſponte oblatis, & minime conquiſitis vſi fuerint, illorumque complices & fautores, ad quaſcunque Prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Religione obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officiis huiuſmodi, eo ipſo priuamus, ac priuatos voce tam actiua quam paſſiua carere decernimus & declaramus.

Inhibitio eſt tra electores ne ita eos promoueant.

§. 3. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis & Religionis Fratribus, Superioribusque et Prælatis quocunque titulo nuncupatis, etiam Priori generali, præſentibus & futuris præcipimus, diſtricteque mandamus, ne quempiam vllo tempore, precibus, litteris, vel fauoribus adducti, vel alias ad inſtantiam, ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcunque, tam ſecularium quam Eccleſiaſticorum extra dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiuſuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia prædictæ Religionis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præſumant.

Annullatio huiuſmodi electionum.

§. 4. Decernentes, electiones & promotiones ad Monaſteria ſeu Prioratus, vel officia dicti Ordinis & Religionis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocunque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſus, inualidasque fore & eſſe, nulliſq. iuribus ſubſiſtere.

Iudicia ad hæc probanda ſufficiant.

§. 5. Ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ad illos ſententias & pœnas præmiſſas damnabiliter incurriſſe legitime probandum, & omnino conuincendum, ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces, & fauores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam, & ſufficientem, in iudicio & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Clauſ. ſublata &c.

§. 6. Et ita per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulę derogatoriæ.

§. 7. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac Ordinis & Religionis huiuſmodi, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrariis quibuſcunque. Aut ſi prædictis Fratribus, vel quibuſuis aliis communiter vel diuiſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas nõ facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Iuſſio hæc bullã Capitulis legendã

§. 8. Vt autem harum litterarum notitia ad omnes dicti Ordinis Eremitarum Fratres facilius deueniat, volumus, illas etiam in Capitulis prouincialibus, ſeu Congregationibus, & poſtea in Capitulo generali publice legi, illaſq. in dictis Capitulis prouincialibus, ſeu congregationibus, & Capitulo generali lectas ſic arctare, ac ſi legitime vnicuique intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 9. Illarumque exemplis etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prioris generalis ipſius Religionis, vel alterius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eæ dem exhiberentur.

D.P. An. 13 1. Decembris

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris, milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatus noſtri Anno 13.

CXV.

Præſcriptio formæ, qua Ordines regulares, & Confraternitates ſeculares, de cætero vti debent, in erigendis & aggregandis Congregationibus & Confraternitatibus. Et communicatione ſuarum indulgentiarum & indultorum, Eleemoſynarumq. collectione, & Confeſſorum electione.

Quibus autem indulgentijs ipſi Ordines Regulares potiuntur, declarauit S. D. N. Paul. V, infra in conſtitut. 16. Romanus. Quibus vero fruantur Confraternitates ſeculares, videre eſt, in adnotationibus quas poſui ad earum ſingulas à me in hoc opere collatas, vbi indicaui plurimas Sanctiſſ. D. N. Pauli V. conſtitutiones deſuper nunc firmatas.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

QVæcunque à Sede Apoſtolica ad promouendam Chriſtifidelium ſalutem aliquando conceſſa ſunt, etſi maturo conſilio, magnaq. prudentia & cautione ſancita & decreta ſint, tamen cum Romanus Pontifex de animarum ſalute ſolicitus, progreſſu temporis animaduertit ſenſim aliquos abuſus in eiſdem ſtatutis & decretis obſeruãdis prouenire, debet pro ſui paſtoralis officij munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino poteſt, adhibito ſalutari remedio prouidere.

Pōtifices plurimi diuerſis Regularibus Ordinibus ſecularibuſque Cōgregationibus conceſſerunt priuilegium erigēdi, vel aggregandi Cōgregationes, & Cōfraternitates, cū facultate, indulgētias, & indulta eis cōmunicādi nulla præſcripta forma, qua hæc fieri deberent. Idcoque praua inde conſuetudines irrepſerunt.

§. 1. Cum itaque à pluribus Romanis pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & forſan etiam à Nobis nonnullis regularibus Ordinibus, Religionibus & inſtitutis, ac etiam Chriſtifidelium ſecularium Archiconfraternitatibus & Congregationibus diuerſarum Nationum, nominum, & inſtitutorum, tam in Alma Vrbe noſtra, quam in alijs Ciuitatibus & locis Chriſtiani Orbis inſtitutis, facultas erigendi & inſtituendi in eorum & alijs Eccleſijs & Collegijs, necnon etiam ſibi aggregandi Confraternitates & Congregationes in eadem Vrbe, & in alijs locis exiſtentes, eiſque priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta ſibi conceſſa reſpectiue communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præſcripta ſit, quæ in huiuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis ſeruari debeat; propterea ſiue negligentia Superiorum, Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, vel officialium Archiconfraternitatum & Congregationum erigentium, inſtituentium, aggregantium, et communicantium, quæ Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, indulgentiarũ, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt, non ſeruant formam in huiuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus & communicationibus ſeruari debitam, neque præſcribunt modum, quo priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias & indulta prædicta conſequi debeant, ſeu ipſarum Confraternitatum & Congregationum incuria, quæ non inquirunt ea, quæ præſtare oportet, vt illa conſequantur, nonnullæ prauæ conſuetudines irrepſerunt, multaque incommoda inde prouenerunt.

Hic ergo Pōtif. decernit, quod officiales Ordinum Regularium vnam tantūmodo Cōgregationem in ſingulis locis inſtituere valeant, de conſenſu Ordinarij loci.

§. 2. Quibus Nos pro commiſſo Nobis Apoſtolicæ ſolicitudinis officio, paternaque erga omnes Chriſtifideles charitate proſpicere volentes, hac noſtra conſtitutione perpetuo valitura decernimus atque ſtatuimus, vt in poſterum tam huius Almæ Vrbis noſtræ, quam aliarum Ciuitatum & locorum totius Chriſtiani Orbis regularium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, quibus in eorum & quibuſcunque alijs Eccleſijs & Collegijs Confraternitates ſecularium erigendi & inſtituendi facultas conceſſa eſt, necnon etiam Archiconfraternitatum & Congregationum, cuiuſuis Nationis, nominis, & inſtituti illæ ſint, & in quibuſcunque Eccleſijs, Domibus, & Oratorijs, tam ſecularium quam vt præfertur quorumcunque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum regularium, quatenus tam Ordinaria quam Apoſtolica auctoritate erectæ ac inſtitutæ exiſtant, ſeu alias quouis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates & Congregationes inſtituendi, erigendi, ac ſibi aggregandi, illiſque priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta prædicta, elargiendi & communicandi poteſtas à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, vel à Nobis & Apoſtolica Sede attributa fuit, Magiſtri, Priores, Præpoſiti, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerij, Prælati, Cuſtodes, Guardiani, Præfecti, Adminiſtratores, & alij Officiales, ſeu Superiores quouis modo nuncupati, Regularium ſiquidem Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, vnam tantum Confraternitatem & Congregationem, de conſenſu tamen Ordinarij loci, & cum litteris eius teſtimonialibus, quibus Confraternitatis & Congregationis erigendæ & inſtituendæ pietas & chriſtianæ charitatis officia quæ exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum & quibuſcunque alijs Eccleſijs & Collegijs erigere & inſtituere.

Secularium autē Archiconfraternitates vel Cōgregationes itidē vnā Cōfraternitatem ſingulis in locis tātū valeant aggregare.

§. 3. Cæterarum vero Archiconfraternitatum & Cōgregationum, in ſingulis Ciuitatibus, Oppidis, vel locis, vnam etiam Confraternitatem & Congregationem duntaxat, quæ Apoſtolica vel Ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni, inſtituto, Archiconfraternitati & Congregationi eiuſdem, vel alterius Nationis, nominis, & inſtituti aggregata ſit, præuio ſimiliter loci Ordinarij conſenſu, & cum eius litteris teſtimonialibus, quibus eiuſdem Confraternitatis et Congregationis aggregandæ inſtitutum, pietas, & Chriſtianæ charitatis officia quæ exercere conſueuit, apud eos commendentur, ſibi adiungere & aggregare poſſint.

Cōmunicare q. illis poſſint indulgentias & gratias nominatim eis conceſſas, & non alias.

§. 4. Huic vero Confraternitati & Congregationi erigendæ, inſtituendæ, ſeu aggregandæ, ea tantum priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſq. ſpirituales gratias & indulta, quæ ipſi Ordini, Religioni, inſtituto erigenti, inſtituenti, ac communicanti, ſeu Archiconfraternitati & Congregationi aggreganti nominatim, & in ſpecie, non autem quæ per extenſionem vel communicationem ſibi quouis modo conceſſa ſunt, & illa quidem non ſub generali forma verborum, vel ad inſtar, ſed expreſſe & in ſpecie communicare valeant.

Statuta autē Ordinū, vel Cōgregationū inſtituentiū, vel aggregantium, alias impartiri nō poſſint, niſi ab Ordinario approbata ſint.

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, erigentium & inſtituentium, ac cōmunicantium, ſeu Archiconfraternitatum & Congregationum aggregantium edita, Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, & aliorum prædictorum fiunt, impartiri non poſſint, niſi ea prius ab Epiſcopo diœceſano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint. quæ nihilominus eiuſdem Epiſcopi decretis ac moderationi & correctioni in omnibus ſemper ſubiecta remaneant.

Formulamq. ſuper inſtitutionibus, & aggregationib. & indulg. cōmunicationibus fiēdis ab hoc Pōt. factam ſeruari iubet.

§. 6. Inſuper volumus & ordinamus, vt prædicti Ordines, Religiones, inſtituta, erigentia, inſtituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates & Congregationes aggregantes certam erigendi, inſtituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis nouiſſime approbatam diligenter obſeruent, ſecundum quam priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias & indulta ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, erigentibus, inſtituentibus, & communicantibus, ſeu Archiconfraternitatibus & Congregationibus aggregantibus, nominatim & expreſſe, non autem per communicationem, neque ad inſtar, vt ſupra conceſſa, ipſis Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes fiunt, communicare poſſint.

Religiones & Societates aggregata dictis indulg. & gratijs eis cōmunicatis vti poſſint præuia Ordinarij recognitione.

§. 7. Quibus Confraternitates & Congregationes eiuſdem duntaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis & inſtituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tam hactenus aggregatæ quam in poſterum aggregandæ vtantur, potiantur, & gaudeant. ita vt dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, inſtitutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ ſunt, Miniſtri & Officiales, & alij ſupradicti priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias & indulta huiuſmodi, præuia tamen recognitione Ordinarij loci, qui adhibitis duobus de eiuſdem Eccleſiæ Capitulo, illa iuxta Sacri Concilij Tridentini decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

Eleemoſynas Officiales Ordinū & Cong.

§. 8. Quibus etiam Miniſtris, Officialibus, & alijs prædictis, eleemoſynas & alia oblata Chriſtianæ charitatis ſubſi-

Fraternitatũ excipiãt, iux ta modũ ab Ordinario p̃ſcribendum, eaſq. in pios vſus &c. exponant.

ſubſidia, iuxta modum & formam per Ordinarium loci præſcribendam, remotis tamen menſis, peluibus, & capſis, quæ in Eccleſijs & Oratorijs dictarum Confraternitatum, & Congregationum publice ad hoc exponi conſueuerunt, excipiendi poteſtas detur. Atque hoc ipſum Ordines, Religiones, inſtituta erigentia, inſtituentia, ac communicantia, ſeu Archiconfraternitates et Congregationes aggregantes, tam Almæ Vrbis noſtræ, quam aliarum Ciuitatum & locorum quorumcunque, iuxta modum à Vicario Vrbis, & ab Ordinarijs locorum reſpectiue præſcribendum, obſeruare teneantur. Eleemoſynas autem ſic collectas in reparationem et ornatum Eccleſiarum, tam Ordinum, Religionum, inſtitutorum erigentium, inſtituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum & Congregationum aggregantium, quam Confraternitatum & Congregationum erigendarum, inſtituendarum & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios vſus, arbitrio eiuſdem Vicarij noſtri in Vrbe, necnon Ordinariorum locorum reſpectiue, fideliter exponere atque erogare procurent, vt omnes intelligant cœleſtes Eccleſiæ theſauros, non quæſtus, aut alicuius lucri cauſa, ſed pietatis & charitatis excitandæ gratia ex Apoſtolicæ Sedis benignitate Chriſtifidelibus aperiri.

Cõfeſſares vigore priuilegiorũ eligẽdi, ſi ſeculares ab Ordinario, ſi vero regulares ſint ab Ordinario & eorũ Superiore approbari debeãt, & Cõfratres abſoluãt quatenus &c. & exceptis caſibus hic expreſſis.

Ad hæc vide etiam Conc. Trid. ſeſſ. 23. cap. 15. & Pij V. conſt. 133. Romani. fol. 345. lib. 2.

§. 9. Præterea volumus, vt Confeſſarij, qui vigore priuilegiorum ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, erigentibus, inſtituentibus, & communicantibus, ſeu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus conceſſorum, ac Confraternitatibus & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi poſſunt & poterũt ſeculares, ſcilicet in Alma Vrbe à prædicto noſtro Vicario, extra Vrbem vero à locorũ Ordinarijs; Regulares autẽ non ſolũ à prædicto Vicario noſtro, & à locorum Ordinarijs reſpectiue, ſed etiam à ſuis Superioribus approbati ſint, vtq. Confratres confitentes à criminibus, caſibus, & cẽſuris, iuxta dictorũ priuilegiorum (quatenus tamen ſint in vſu, & ſacris Concilij Tridentini decretis, ac Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & noſtris conſtitutionibus non aduerſentur, nec reuocata, aut ſub aliquibus reuocationibus comprehenſa ſint) formam & tenorem duntaxat abſoluere valeant. Decernimus inſuper, vt ijdem Confeſſarij prædictos confratres cuiuſcunque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ, etiamſi ſpeciali nota digni fuerint, à caſibus contentis in litteris quæ die Cœnæ Domini legi conſueuerunt, necnon violationis, immunitatis & libertatis Eccleſiaſticæ, & clauſuræ Monaſteriorum Monialium, ſi videlicet ſine neceſſaria & vrgenti cauſa, ac ſine Superiorum licentia, vel etiam ſi cauſa & licentia conceſſa abutentes, prædicta Monaſteria ingreſſi fuerint, necnon violentæ manus iniectionis in Clericum, & ſingularis certaminis, ſeu duelli, ac ab alijs etiam caſibus, tam à Nobis quam à prædicto noſtro in Vrbe Vicario, & locorum Ordinarijs reſpectiue reſeruatis, & pro tempore reſeruandis, & etiam à quauis excommunicatione, ab homine lata abſoluere, & ſuper irregularitatibus, tam ex aliquo defectu prouenientibus, quam occaſione delicti contractis cum aliquo diſpenſare prætextu dictorum priuilegiorũ nullo modo poſſint.

Inſtitutiones & aggregationes renouãdę ſunt iuxta formam ab hoc Pont. approbatã, & intra tempus hic ſpecificatum.

§. 10. Demum ſtatuimus & pariter ordinamus, vt Confratres & Congregationes vbiuis locorum, quauis auctoritate, vt præfertur, erectæ & inſtitutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ ſunt, ac cuicunque ex dictis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus vbilibet exiſtentibus hactenus aggregatæ, ab eiſdem reſpectiue Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, nouas erectionum, inſtitutionum, communicationum, & aggregationum litteras, iuxta formam à Nobis nouiſſime approbatam, infra annum, ſi in Europa ſint, & ſi extra Europam fuerint, infra biennium à die publicationis præſentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur. alioquin dicto tempore elapſo, erectiones, inſtitutiones, & quæcunque communicationes priuilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarumque ſpiritualium gratiarum & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipſis conceſſę nullius ſint roboris & momenti, ac reuocatæ & abolitæ cenſeantur eo ipſo.

Et gratis expediendę.

§. 11. Erectionum autem, inſtitutionum, communicationum, & aggregationum, tam hactenus factarum, quam deinceps faciendarum litteræ, ab ipſis Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, ſeu Archiconfraternitatibus & Congregationibus gratis omnino, ac nulla prorſus mercede, etiam a ſponte dantibus accepta, expediri & concedi debeant.

Officiales cõtrauenientes pœnam priuationis officiorũ incurrãt, & eorum cõceſſiones nullæ ſint.

§. 12. Quod ſi Miniſtri aliqui, Superiores, vel Officiales quocunque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, inſtitutorum, ſeu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum huiuſmodi, quauis auctoritate, vel priuilegio & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmiſſa in aliquo venire vel facere præſumpſerint, erectiones, inſtitutiones, & communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, facultatum, ſpiritualiumq. gratiarum & indultorum, aliorumque præmiſſorum conceſſiones, necnon aggregationes per ipſos faciendæ ſeu renouandæ, nullius ſint roboris & momenti, & quilibet eorundem Miniſtrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum priuationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis, ad illa & alia in poſterum obtinenda pœnam, quæ ab alio, quam à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente remitti non poſſit, incurrat eo ipſo.

Decretum irritans, & Clauſula ſublata.

§. 13. Decernentes præſentes litteras perpetuo validas & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, inuiolabiliter obſeruari debere, ſicq. noſtræ mentis & intentionis exiſtere, & ita & non aliter per quoſcunq; Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid ſuper his à quoquã, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 14. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumcunque Ordinũ, Religionum, & inſtitutorum, ſeu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum ſecularium, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam Mare magnum, ac bulla aurea nuncupatis, Regularibus Ordinibus, Religionibus, inſtitutis, ſeu Archiconfraternitatibus, Congregationibus, & Confraternitatibus ſecularium, eorumque Superioribus, & alijs quibuſuis perſonis cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ exiſtentibus, ſub quibuſcunque verborum formis & tenoribus, ac derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & alijs decretis, in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum, etiam pluries conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores, acſi ad verbum exprimerentur & infererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Forma publicãdi hãc conſtit. in Vrbe, & tẽpus quo ligare incipit.

§. 15. Vt autem præſentes litteræ ad omnium quos concernunt, notitiam facilius deueniant, volumus illas ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari & affigi, atque his inde amotis, earundem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factaque publicatione huiuſmodi, omnes Regulares Ordines, Religiones, inſtituta, & Archiconfraternitates,

Con-

Congregationes, & Confraternitates ſecularium, quæ in Vrbe quidem poſt menſem, quæ vero in Europa, poſt decem menſes, quæ demum extra Europam fuerint, poſt octodecim menſes à die publicationis huiuſmodi computandos, perinde afficere & arctare, ac ſi earum cuilibet nominatim inſinuatæ fuiſſent.

Notificatio fiēda per Ordinarios.

§. 16. Et nihilominus, vt ipſæ præſentes litteræ notiores fiant, magiſque omnibus innoteſcant, vniuerſis & ſingulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis per eaſdem præſentes committimus & mandamus, vt per ſe vel alium ſeu alios haſce noſtras litteras, poſtquam earum exemplum receperint, ſeu earum notitiam habuerint, ſemel aut pluries, prout eis magis expedire viſum fuerit, in ſuis Cathedralibus, & maioribus reſpectiue Eccleſiis, Ciuitatum, Oppidorum, & locorum quorumcunque eorum diœceſium, dum in eos maior populi multitudo ad diuina conuenerit, ſolemniter publicent & publicari auctoritate noſtra mandent ac faciant.

Fides tranſumptis adhibenda.

§. 19. Cæterum quia difficile foret eaſdem præſentes ad ſingula loca, vbi opus eſſet, deferri, volumus & ſimili auctoritate decernimus, vt earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipſiſmet litteris haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 13. 7. Decemb. 1604.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 7. Decembris, milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatus noſtri Anno tertiodecimo.

Publicatio in Vrbe.

Anno à natiuitate Domini noſtri Ieſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimo quarto, indictione ſecunda, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & Domini Noſtri Domini Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno decimotertio, die vero vigeſimaquarta menſis Decembris, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Ioannem Baptiſtam Menochium, & Dominicum de Rubeis Apoſtolicos curſores.

Pro magiſtro Curſorum Gaſpar de Boniſpedibus

CXVI.

Confirmatio erectionis Eccleſiæ Bononienſis in Archiepiſcopatum, & reſtitutio nonnullarum Eccleſiarum, Archiepiſcopatui Rauennatenſi.

Hanc erectionem fecit Greg. XIII. vt in eius conſtit. 80. Vniuerſi. fol. 462. lib. 2.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Prœmium.

ROmanus Pontifex Beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſor, in ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſupra vniuerſas Orbis Eccleſias, & Prouincias, vt iuxta verbum propheticum noxia euellat & deſtruat, ac vtilia et ſalubria ædificat & plantet, diuina diſpoſitione conſtitutus, tanquam de ſummo vertice Montis in omnes agri Dominici partes, præſertim ſibi nedum ſpirituali, ſed etiã temporali iuriſdictione ſubiectas, more vigilis Paſtoris attente conſiderationis dirigens intuitum, pro exactiore eiuſdem agri cultura, & vberiori fruge nouas ſedes, & Eccleſias, tam Epiſcopales quam Archiepiſcopales in locis congruis plantare, & plantatas ſpiritualibus irrigationibus, & adiumentis confouere, ac iis quæ Metropolicæ dignitatis & iuriſdictionis inſignibus ſunt decoratæ, proprias & diſtinctas Prouincias, necnon competentem ſuffraganeorum numerum, ad viſitationis, correctionis, & iuſtitiæ miniſterium fructuoſius exercendum, aſſignare, litibusque & controuerſijs de medio ſublatis, pacem & concordiam inter ipſarum Eccleſiarum Præſules & alios Chriſtifideles omni qua poteſt induſtria conciliare ſatagit, ac alias in his ſuæ ſolicitudinis, & prouidentiæ ſtudium, etiam prædeceſſorum ſuorum geſta, nunc confirmando, & innouando, nunc aliqua ex eis alterando, & in melius commutando interponit, prout Eccleſiarũ, Prouinciarum, & locorum huiuſmodi qualitatibus & circumſtantijs debite penſatis, illorum felici ſtatui & directioni, ac etiam publicæ commoditati, & ſaluti, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Gregorius 13. Eccleſiam Bononieſem in Metropolim erexit, vt in eius conſt. indicata in rubric.

§. 1. Hinc eſt quod nos ad eiuſdem Apoſtolicæ dignitatis apicem, & poteſtatis plenitudinem diuinæ diſpoſitionis operante clementia, meritis licet imparibus aſſumpti, prouide conſiderantes, ac memoria & animo reuoluentes, quod alias felicis recordationis Gregorius Papa Decimuſtertius prædeceſſor noſter, multis magniſque Eccleſiæ Bononien. erga Sedem Apoſtolicam meritis adductus &c.

Omittitur narratiua huius bullæ, quidem eam habemus in loco citato in rubr.

Sed Gregorio defuncto variæ deſuper lites ortæ ſunt, quas hic Pontifex nūc extinguit.

§. 2. Poſt obitum autem eiuſdem prædeceſſoris bonæ Chriſtophorus olim Archiepiſcopus, & ſeu dilecti filij Clerus, ac Communitas & homines Rauennaten. ſumpta occaſione, quod tempore dat. dictarum litterarum, & antea, ipſa Eccleſia Bononien. Eccleſiæ Rauennaten. illiuſque Archiepiſcopo pro tempore exiſtenti, Metropolitico iure, non autem dictæ Sedi Apoſtolicæ immediate ſubiecta exiſteret, & ſub diuerſis alijs prætextibus ad piæ memoriæ Sixtum Papam Quintum etiam prædeceſſorem noſtrum, recurſum habuerint, dictaſque litteras tanquam ſubreptitias & obreptitias, ac præter mentem & intentionem dicti Gregorij prædeceſſoris, nec eius Motu proprio, ſed ad Gabrielis Cardinalis, necnon regiminis, & aliorum Magiſtratuum prædictorum preces, in graue iuriſdictionis præeminentiæ, & auctoritatis dictæ Eccleſiæ Rauennaten. ac illius pro tempore exiſtentis Præſulis præiudicium emanatas impugnare, & irritari, & retractari facere tentauerint, dictuſque Sixtus prædeceſſor negocium huiuſmodi nonnullis ex ipſius Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus & forſan Congregationi ipſorum Cardinalium ſuper nouatum Eccleſiarum Cathedralium & Metropolitan. erectionibus, ac inter eas, & iam tunc erectas Eccleſias incidentibus controuerſijs deputatorum, tum etiam in Palatij Apoſtolici Auditorio diligenter examinandum, ſibiq; ad hoc vt deſuper quod iuſtum foret ſtatueretur referendum commiſerit, nec illud hactenus deciſum et reſolutum fuerit, quodque idem Archiepiſcopus Rauennatenſis, etiã Eccleſias Ariminenſem & Ferrarienſem ſub eius Prouincia comprehendi, ſibique ius Metropoliticum in illis antiquitus competiiſſe, Epiſcopus vero Ariminenſis in vim litterarum à recolendæ memoriæ Lucio Secũdo & Innocentio Tertio Roman. Pontificibus ſimiliter Prædeceſſoribus noſtris emanatarum, & per nonnullos alios Romanos Pontifices pariter prædeceſſores noſtros confirmatarum & innouatarum, dictam Eccleſiam Ariminenſem nulli alteri Metropoli, niſi tantum prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubeſſe, vel etiam in Prouincia Romana comprehendi, illiuſque Præſules pro tempore exiſtentes à nullo quam Romano Pontifice pro tempore exiſtente, vel de eius licentia conſecrari debere, et ſimiliter Epiſcopi Ferrarien. pro tempore exiſtentes prædictam Eccleſiam Ferrarien. licet olim ſub Rauennaten. vel potius Mediolanen. Prouincijs forſan comprehenſa fuiſſet, temporis tamen proceſſu à Rauennaten. & Mediolanen. Prouincijs huiuſmodi exemptam, dictæque Sedi Apoſtolicæ immediate ſubiectam prætendant, vel etiam ſint, & exinde graues lites & diſcordiæ, niſi illis congruæ prouiſionis remedio occurratur ſuccedere poſſint. ac propterea in præmiſſis pro paſtoralis officij noſtri debito prouidere, ac tam Rauennaten. quam Bononien. Eccleſiarum prædictarum ſtatui, & indemnitatibus aliqua accommoda ratione proſpicere, earumque Præſules à litium & controuerſiarum huiuſmodi incommodis & diſpendijs explicare, atque in pacis & quietis amenitate confouere cupientes, necnon litterarum Gregorij prædeceſſoris huiuſmodi, & aliorum præmiſſorum, ac inde ſecutorum quorumcunq; datas, & tenores dictarum litium, & controuerſiarum cauſas & occaſiones, ac earum

rum ſtatum & merita, necnon Cardinalium, & aliorum Iudicum nomina & cognomina, ac quorumcunque intereſſe habentium, iura, actiones, rationes, & prætenſiones, ſingularumque Eccleſiarum & Prouinciarum prædictarum qualitates, ſituationes, confines, denominationes, cæteraque omnia & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſario exprimenda, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, de eiſdem præmiſſis omnibus & ſingulis, eorumque circumſtantijs, necnon partium prædictarum iuribus, rationibus, & prætenſionibus vniuerſis, plene & ſufficienter inſtructi, poſt maturam deliberationem ſuper his cum fratribus noſtris habitam Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac eorundem fratrum conſilio, & vnanimi aſſenſu, omnes & ſingulas lites ac controuerſias, tam inter Metropolitan. inuicem, quam inter ipſas Metropolitan. & ſuffraganeas Eccleſias huiuſmodi, illarumque Præſules ſuper iiſdem præmiſſis, & illorum occaſione in dicta Congregatione, vel alibi coram prædictis Cardinalibus, aut quibuſcunque aliis Iudicibus ordinariis vel delegatis, etiam cauſarum dicti Palatii Auditoribus motas & indeciſas pendentes, in quibuſcunque ſtatu & terminis reperiantur, ad nos harum ſerie aduocamus, easque penitus caſſamus & extinguimus.

Eccleſiam Rauennaten. aduerſus conſtit. d. Gregorij in obtemperantibus Eccleſiam Imolen. & Ceruien. reſtituit.

§. 3. Ac Eccleſiam Rauennatenſem prædictam, illiusque Præſules pro tempore exiſtentes, aduerſus tam litteras Gregorii prædeceſſoris huiuſmodi, quo ad eas, quæ Imolen. & Ceruien. Eccleſias in vmbilico dictæ Prouinciæ Rauennaten. conſiſtentes, earumque Præſules, Capitula, Clerum, & Populum, Ciuitates & diœceſes afficiunt eiuſdem Gregorii prædeceſſoris litteris, quo ad cætera in eis contenta, alias ſaluis, & in ſuo robore permanentibus, quam omnes & quaſcunque de illis, necnon Ferrarien. & Ariminen. Eccleſiis prædictis per prædictos, & quoſcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros dictamque Sedem Apoſtolicam ab Eccleſia & Prouincia Rauennaten. huiuſmodi factas ſeparationes, ſegregationes, diuiſiones, diſmembrationes, diſtractiones, & exemptiones, ac etiam litteras Lucii & Innocentii, aliorumque Romanorum Pontificum huiuſmodi, necnon forſan ſubſecutas declarationes & enunciationes, ac denique in priſtinum & eum in quo antea quomodolibet erant ſtatum, in omnibus & per omnia perinde ac ſi nullatenus emanaſſent, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Bullã d. Gregorij excepta prædictis, & alias huic conſtitutioni contrarijs innouat.

§. 4. Et nihilominus litteras Gregorii prædeceſſoris huiuſmodi, ac omnia & ſingula in illis contenta, exceptis duntaxat iis quæ Imolen. & Ceruien. Eccleſias prædictas, earumque Præſules, Capitula, Ciuitates, diœceſes, territoria, terminos, Clerum & Populum concernunt, nec eiſdem præſentibus contrariantur, auctoritate & tenore prædictis, approbamus & confirmamus, ac perpetuæ & inuiolabilis firmitatis Apoſtolicæ præſidio communimus, eaque à dat. litterarum Gregorii prædeceſſoris huiuſmodi valere, & plenam roboris firmitatem obtinere, ſuosque plenarios & integros effectus ſortiri, necnon ipſis Eccleſiæ & Archiepiſcopo Bononien. ſuffragari volumus & decernimus, in omnibus & per omnia perinde ac ſi Motu proprio prædicti Gregorii prædeceſſoris emanaſſent, ipſaque Eccleſia Bononien. tempore dat. litterarum Gregorii prædeceſſoris huiuſmodi, Sedi Apoſtolicæ non autem Eccleſiæ & Archiepiſcopo Rauennaten. prædictis immediate ſubiecta, ac in iiſdem nulla de dictis Imolenſis & Ceruienſis Eccleſiis mentio facta fuiſſet. omnes quoque & ſingulos prædictos, ac quoſcunque alios, tam iuris quam facti, necnon ſolemnitatum etiam ſubſtantialium defectus, ſiqui quomodolibet interuenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint vel fuerint, qui in generali verborum ſermone non comprehendantur, ſed nota & expreſſione ſpeciali indigeant, ſupplemus.

Bononienſem Eccleſiam de nouo in Metropolim erigit.

§. 5. Ac pro potioris cautelæ ſuffragio prædictam Eccleſiam Bononien. in Metropolim, cum dignitate & Sede Archiepiſcopali, ac iuriſdictione & ſuperioritate Metropolitica, necnon Pallii, & Crucis, vt moris eſt delatione, reliquiſque omnibus & ſingulis inſignibus, ornamentis, honoribus, priuilegiis, exemptionibus, iuribus, & facultatibus aliis Metropolitan. Eccleſiis, de iure vel conſuetudine, aut alias quomodolibet competentibus de nouo eiſdem auctoritate & tenore, etiam perpetuo erigimus & inſtituimus. ac tam Bononien. Placentin. Parmen. Regien. & Mutinen. à Rauennaten. quam Imolen. & Ceruien. à Bononien. Prouincijs huiuſmodi Ferrarien. vero Ariminen. & Cremen. prædictas, necnon quæ infra Ciuitates Placentin. & Parmen. conſiſtit, & pridem per nos de Collegiata, tunc nullius diœceſis in Cathedralem erecta, dictæque Sedi immediate ſubiecta fuit Burgi Sancti Donnini Eccleſias ab immediata ſubiectione eiuſdem Sedis Apoſtolicæ, & quatenus ipſæ Eccleſiæ Placentin. Parmen. Regien. Mutinen. Cremen. Burgi Sancti Donnini Ferrarien. Ariminen. Imolen. et Ceruien. vel earum aliquæ Mediolanen. prædictæ, vel cuicunque alteri Metropolitan. Prouinciæ, quauis occaſione & cauſa, etiam in earum erectione & inſtitutione, ſeu de iure, ſtatuto, aut ex antiqua conſuetudine, ſeu dicti Concilij decreto facta electione, & alias quomodolibet ſubiectæ, conceſſæ, adſcriptæ, ſeu adiunctæ fuerint, vel cenſeantur, aut in poſſeſſione etiam immemorabili, ſeu quaſi eſſe reperiantur, vel prætendantur, à Mediolanen. & quibuſcunque aliis Metropolitan. Prouincijs huiuſmodi, ac omni & quacunque illius Præſidis pro tempore exiſtentis Metropolitica iuriſdictione, viſitatione, ſuperioritate, correctione, & obedientia, illis vt præfertur, vel alias quomodolibet forſan competente, auctoritate & tenore prædictis ſimiliter perpetuo penitus eximimus, & totaliter liberamus. easque & illarum quamlibet, Placentin. videlicet ac Parmen. Regien. Mutinen. Cremen. & Burgi Sancti Donnini Eccleſias, earumque ſingularum Præſules, Capitula, Ciuitates & diœceſes, necnon Cleros, Populos, & vtriuſque ſexus perſonas, tam ſeculares quam eccleſiaſticas earundem dictæ Eccleſiæ Bononien. pro ſuis ſuffraganeis, & Prouincialibus, ac alias iuxta tenorem litterarum Gregorij prædeceſſoris huiuſmodi, ac modo & forma in illis expreſſis & contentis, quæ omnia, etiam ad dictam Eccleſiam Burgi Sancti Donnini extenſa & ampliata cenſeantur, perinde ac ſi in eiſdem de illa ſpecialis & ſpecifica mentio facta foret, auctoritate & tenore ſimilibus pariter perpetuo concedimus & aſſignamus. Ferrarien. vero & Ariminen. Eccleſias, etiamſi non appareat, neque probari poſſit, quod illę aliquando ſub dicta Prouincia Rauennaten. comprehenſæ, aut illi ſubiectæ fuerint.

Rauennatenſi Eccleſiæ ſuffraganeas aſſignat.

§. 6. Necnon Imolen. & Ceruien. Eccleſias prædictas ſimiliter cum ſuis reſpectiue Epiſcopis, Capitulis, Ciuitatibus, diœceſibus, terris, territoriis, Cleris, Populis, Collegiatis, Parochialibus, & aliis Eccleſiis, necnon Monaſteriis, Collegiis, Hoſpitalibus, locis piis & Religioſis vtriuſque ſexus, etiam exemptis, & quocunque priuilegio ſuffultis, ac omnibus & ſingulis beneficiis Eccleſiaſticis, cum cura & ſine cura, ſecularibus & quorumuis Ordinum regularibus Eccleſiæ, Prouinciæ, & Archiepiſcopo Rauennaten. prædictis vltra Eccleſias Adrien. Comaclen. Fauentin. Foroliuien. Britonorien. Cæſenaten. Sarſinaten. & alias ſiquæ ſint ipſius Eccleſiæ Rauennaten. ſuffraganeas Metropolitico iure, ita vt idem Archiepiſcopus Rauennaten. pro tempore exiſtens in illis omnibus & ſingulis ius Metropoliticum ſibi vendicare, ac Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Ceruien. Eccleſiarum huiuſmodi Epiſcopos vti eiuſdem Eccleſiæ Rauennaten. ſuffraganeos conſecrare, & ad eius Synodum Prouincialem euocare, cæteraque omnia ad Archiepiſcopi munus & officium, de iure vel conſuetudine, aut alias quomodolibet ſpectantia, & pertinentia facere, exercere, procurare, adminiſtrare, & exequi, libere & licite valeat. dictique Epiſcopi Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Ceruien. nunc & pro tempore exiſtentes prædicto Archiepiſcopo Rauennaten. tanquam membra capiti obſequentes, ad omnia & ſingula teneantur & ſint obligati, ad quæ alii ſuffraganei ſuis Eccleſiis Metropoliticis, & Archiepiſcopis Metropolitanen. de iure vel conſuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati exiſtunt itidem perpetuo ſubiicimus. Et deinceps perpetuis futuris temporibus Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cer-

Ceruien. Eccleſias prædictas, inter alias ſuffraganeas dictæ Eccleſiæ Rauennaten. connumerandas, & cenſendas, ac tam eas quam illarum ſingularum Ciuitates & diœceſes ſub ipſa Prouincia Rauennaten. comprehenſas, & nullatenus ab ea exemptas, nec dictæ Sedi Apoſtolicæ immediate, neque vlli alteri, niſi tantum Rauennaten. Eccleſiæ, & illius Archiepiſcopo prædictis, quo ad Archiepiſcopalia, Metropolitica, ac Prouincialia iura, & iuriſdictiones, ſubiectas eſſe & fore.

Clauſulas huius diſpoſitioni præſeruatiuas apponit.

§. 7. Prædictas quoque litteras nullo vnquam tempore, etiam ex eo quod dictarum Eccleſiarum Præſules, & Capitula, vel quicunque alij in præmiſſis intereſſe quomodolibet habentes eiſdem præmiſſis non conſenſerint, nec ad id vocati, aut requiſiti, neque forſan omnes cauſæ propter quas eadem præmiſſa emanarint in Conſiſtorio noſtro, vel alibi vocatis vocandis, & præuiis debitis tractatibus, ac ſeruatis & adhibitis ſolemnitatibus, & alijs, de iure vel conſuetudine, vel iuxta conſtitutiones & ordinationes Apoſtolicas, aut Eccleſiarum & Prouinciarum huiuſmodi, ſtatuta, priuilegia, & indulta, etiam confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roborata, aut alias quomodolibet requiſitis, & in ſimilibus neceſſariis examinatæ, verificatæ, & approbatæ fuerint, ſeu etiam enormis vel enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut alio quouis prætextu, & ex quocunque capite, ac quauis cauſa vel occaſione quantumcunque notabili, & iuridica, etiam neceſſario exprimenda, de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in toto vel parte, reſcindi, retractari, annullari, inualidari, in ius vel controuerſiam vocari ad terminos iuris reduci, ſeu aduerſus illa quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, minusque ſub quibuſuis ſimilium & diſſimilium gratiarum & conceſſionum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, & alijs contrarijs diſpoſitionibus, à nobis ſeu quibuſuis alijs Roman. Pontificibus Succeſſoribus noſtris, ac dicta Sede, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter pro tempore emanatis nullatenus comprehendi, nec comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ac validiſſimum, & eum in quo antequam emanarent erant ſtatum, in omnibus & quo ad omnia reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac etiam ſub quacunque dat. etiam poſteriori per quoſcunque intereſſe habentes pro tempore eligenda de nouo conceſſas, ac contra & aduerſus quaſcunque exceptiones, etiam quantumuis iuſtas & iuridicas, ac quorumuis impugnationes, ſiquas pro tempore fieri contigerit, omnino & ſemper validas & efficaces fore, eſſe, & cenſeri, ſuosque plenarios & integros effectus ſortiri, & partibus ipſis perpetuo ſuffragari in omnibus & per omnia, ac ſi vocatis omnibus & ſingulis quorum intereſt, de illorum conſenſu, necnon debitis tractatibus & ſolemnitatibus, cæteriſq. ad hoc requiſitis plene ſeruatis & adhibitis emanaſſent, neque ipſarum Eccleſiarum Rauennaten. et Bononien. Præſules pro tempore exiſtentes, vel alios quoſcunque ad ſuperius expreſſa, in toto vel in parte verificandum, ſeu probandum nullo vnquam tempore teneri, nec ad id quauis neceſſitate cogi aut compelli poſſe, ſed ſolam narratiuam prædictam abſque alia verificatione vel probatione ſufficere, eique in iudicio et extra illud ſtari, nec aliquam probationem ſeu exceptionẽ cuiuſcunque naturæ et ſpeciei illa ſit vel fuerit in contrarium adduci vel admitti.

Aliter iudicari prohibet.

§. 8. Sicque et non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios et delegatos, etiam cauſarum dicti Palatij Auditores, ac prædictos et alios Cardinales, etiam de latere Legatos, nunc et pro tempore exiſtentes, ſublata eis et eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quauis cauſa et inſtantia, iudicari et diffiniri debere, ac quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus & declaramus, ac deſuper omnibus & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs prædictis perpetuum ſilentium imponimus.

Contrarijs quibuſcunq; derogat.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra de non tollendo iure quæſito, & ſimilis memoriæ Pauli Secundi, & quorumcunque aliorum Romanorum Pontificum itidem prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis. alijſque Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus. necnon ſingularum Eccleſiarum & Prouinciarum prædictarum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, ſtabilimentis, vſibus, naturis, erectionibus, inſtitutionibus, & exceptionibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis earumque Præſulibus, Præſidentibus, Capitulis & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & alijs decretis, etiam vim contractus habentibus, ſeu inducentibus, per prædictos & quoſcunque alios Romanos Pontifices ſimiliter prędeceſſores noſtros, ac etiam nos, & dictam Sedem, etiam motu, ſcientia, conſilio, & poteſtatis plenitudine paribus, ac ex certis tunc expreſſis, etiam conſiſtorialiter propoſitis, & diligenter examinatis, etiam per modum ſtatuti, & perpetuæ ſanctionis & ordinationis, in genere vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis & multiplicatis vicibus conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſeruata inſerti eſſent, pręſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Formam publicationis huius bullæ præſcribit.

§. 10. Volumus autem quod præſentes noſtræ litteræ, vt amplius innoteſcant, non ſolum in Cancellaria Apoſtolica, ſed etiam ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ publicentur, earumque exempla in ijſdem locis affixa dimittantur, ac omnes & ſingulos, quos illę concernunt à die publicationis huiuſmodi perinde arctent, acſi ipſis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Exemplis credi iubet.

§. 11. Huiuſmodi quoque exemplis etiam impreſſis, manu alicuius notarii publici ſubſcriptis, & Cancellariæ prædictæ Regentis pro tempore exiſtentis, vel alterius Prælati Romanæ Curiæ, ſeu perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ijſdem præſentibus originalibus litteris noſtris adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Mandantes illas in librum Quinternum appellatum eiuſdem Cancellariæ ad perpetuam rei memoriam referri et deſcribi.

Sanctionem pœnalem ſubijcit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum aduocationis, caſſationis, extinctionis, reſtitutionis, repoſitionis, reintegrationis, approbationis, confirmationis, communitionis, ſuppletionis, erectionis, inſtitutionis, exemptionis, liberationis, conceſſionis, aſſignationis, ſubiectionis, declarationis, impoſitionis, voluntatum, decretorum, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P.a.13. 15. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę milleſimo ſexceteſimo quarto, decimo octauo Calend. Ianuarij, Pontificatus noſtri Anno tertiodecimo.

Papa ſubſc.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſc.

Protector noſter aſpice Deus.

Ego

Ego Ptolomæus Epiſc. Oſtien. Card Comen.
Ego Alex. Epiſ. Præneſtin. Card. Florent.
Ego Hier. Epiſ. Portueo. Card. Simoncellus.
Ego Fr. Hier. Epiſ. Albanen. Card. Aſculan.
Ego Franc. Epiſ. Sabinen. Card. de Ioioſa.
Ego Ant. Mar. tt. S. Prax. Presb. Card. Gallus.
Ego Ant. tt. S. Mariæ Tranſt. Presb. Card. Saul.
Ego Euangeliſta tt. S. Laurentij in Lucina Presb. Card. Cuſentinus.
Ego Marianus tt. SS. Marcell. & Petri Presb. Card. de Camerino.
Ego F. Gregorius tt. S. Auguſtini Presb. Card. de Montelparo.
Ego Paulus Presb. Card. S. Cęciliæ.
Ego Bened. tt. S. Priſcæ Presb. Card. Iuſtinian.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ in Aracæli Presb. Card. à Monte.
Ego Oct. tt. S. Alexij Presb. Card. Parauicinus.
Ego Oct. tt. SS Ioannis, & Pauli Presb. Card. de Aquauiua.
Ego Fl. tt Mariæ de Pace Presb. Card Plat.
Ego Ant. Presb. Card. Sanctorum Quatuor.
Ego Petrus tt. S. Pancratij Presb. Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.
Ego Franc. Maria tt S. Mariæ ſup. Min. Presb. Card. Senenſis.
Ego Oct. tt S. Sabinæ Presb. Card. Bandinus.
Ego F. Annas tt. S. Suſa. Presb. Card. de Giury.
Ego Cam. tt. S. Chryſog. Presb. Card. Burgheſ.
Ego Cæſ. tt. SS. Ner. & Arch. Presb. Card. Bar.
Ego Laur. tt. S. Laurentij in Pane, & Perna Presb. Card. Blanchettus.
Ego Fran. tt. S. Cruc. in Hier. Presb. Card. Auila.
Ego Franc. tt. S. Mariæ de Pop. Presb. Car. Mant.
Ego Pomp. tt. S Balbinæ Presb. Card. Arigon.
Ego Bonif. tt. S. Hieronymi Illyricorum Presb. Card. Beuilacqua.
Ego Dominicus Epiſ. Tuſculan. Card. Pinell.
Ego Dom. tt S. Honuph. Presb. Card. Tuſcus.
Ego P. Æmilius presb. Card. S. Marcelli.
Ego Seraph. tt S. Salu. in Lau. presb. Car. Oliu.
Ego Inn. tt. S. Tho. in par. presb. Card. de Bub.
Ego Io. tt. S. Matt. in Mer. Presb. Card. de Vic.
Ego Iac. tt. S. Steph. in Mont. Cel. preſ. Car. San.
Ego Her. tt. S. M. Tranſp. presb. Car. Valentius.
Ego Hier. Aguc. presb. Card. S. Petri ad Vinc.
Ego Hie. tt. S. Baſilij de Ann. presb. Car. pamph.
Ego F. Anſel. tt. S. Petri in Monte Aureo presb. Card. Monopolitanus.
Ego Alex. S. Laur. in Dam. Diac. Card. Montaltus S.R.E. Vicecancell.
Ego Cynt Diac. Card. S. Georg. ad Velum Aur.
Ego Bart. S. Mariæ in port. Diac. Card. Ceſius.
Ego And. S. Ang. in For. Piſc. Diac. Card. per.
Ego Io. Bapt. S. Mariæ in Coſm. Dia. card. Dæt.
Ego Sylu. Diac. card. S. Cæſarei.
Ego Carol. Eman. S. Nic. in carc. Tullia. Diac. card. Pius.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1605. Indict. 3. die vero 29 menſis Ianuarij, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius XIII. Retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ publicatæ & affixæ fuerunt in valuis Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon acies Campi Floræ, vt moris eſt, per me P. Aloyſium Peregrinum eiuſdem S.D.N. Papæ Curſ.

Iacobus Brambilla Mag. Curſ.

Publicatio in Can. Apoſt.

Lecta & publicata fuit ſupradicta Bulla die octaua menſis Februarij dicti Anni vt ſupra in Cancellaria Apoſtolica de mane hora Cancellariæ. Præſentibus Dominis de Parco & pluribus Scriptoribus & Abbreuiatoribus.

Claudius Ciccolinus Cuſtos.

CXVII.

Innouatio & declaratio conſtitutionum editarum ab Innocentio VIII. & Iulio III. ſuper iure & modo, quo Prior generalis Fratrum Eremitarum Ordinis S. Auguſtini, viſitare poſſit loca & perſonas Congregationis Lombardiæ eiuſdem Ordinis.

Congregationem iſtam ſeiunxit Eugenius IV. vt ſup. in eius conſt. 25. Regimini. fol. 297. lib. 1. vbi notaui.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Exordium.

EX iniuncto nobis Apoſtolici muneris debito, controuerſijs & differentijs inter Religioſos vertentibus finem imponere, ac deſuper de opportuno remedio prouidere tenemur, prout ius & ratio poſtulat, ac alias in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Orta eſt differentia ſuper modo quo Generalis poſſit viſitare Congregationem Lombardiæ.

§. 1. Cum itaq. dudum inter dilectos filios Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini eiuſque Aſſiſtentes ex vna, & Vicarium Generalem & Fratres Congregationis ſeu Societatis Lombardię eiuſdem Ordinis ex altera partibus, controuerſię ac differentiæ, ſuper iure, modo & forma viſitandi, rebuſque alijs viguerint.

Hic Pontifex ſub die 13. Iulij proximo decurſi, innouauit & declarauit conſtitutiones Innocentij eiuſ & Iulij iij de ſuper editas.

Hanc bullã non potui vel non neceſſariam, quia hæc plenior eſt, & illam refert.

§. 2. Noſque illas in Congregatione Reformationis & Viſitationis Apoſtolicæ mature diſcuti & examinari fecerimus, & in eadem Congregatione ambæ partes pluries fuerint auditæ. Nunc huiuſmodi differentias & controuerſias è medio tollere, ac vtriuſque partis quieti proſpicere volentes, ac Priorem Generalem, Aſſiſtentes & Vicarium Generalem & Fratres vniuerſos Ordinis & Congregationis prædictorum, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, motu proprio & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtris deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarantes in primis & ante omnia, mentis & intentionis noſtræ non fuiſſe nec eſſe, in litteris noſtris in forma Breuis ſub datum die 13. Iulij præſentis Anni M. DCIIII. expeditis ſuper viſitatione per Priorem Generalem facienda in Domibus Congregationis Lombardiæ, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, recedere à diſpoſitione & priuilegio fel. recor. INNOCENTII PP. VIII. prędeceſſoris noſtri ſuper eadem viſitatione emanatis, & ab eiſdem partibus receptis & acceptatis in concordia de Anno M. DLI. inter eas inita, quarum etiam tenores præſentibus pariter pro expreſſis haberi volumus, ſed eiuſdem noſtræ mentis & intentionis fuiſſe & eſſe, ſtatuere & decernere, prout in dictis priuilegio & concordia continetur, & nihilominus prædictas noſtras litteras ad præſcriptum priuilegij & cõcordiæ huiuſmodi reducentes, harum ſerie perpetuo ſtatuimus & decernimus.

Declarat q̃ Generalis viſitet per ſe ipſum cũ cum vno ex Viſitatoribus Cõgregationis.

§. 3. Quod liceat Priori Generali, quoties ei placuerit, per ſe inſimul cum vno ex Viſitatoribus Societatis huiuſmodi, quem ad hoc duxerit eligendum, vel per Vicarium eiuſdem Societatis dumtaxat, & non per alium, vnam vel plures Domum, vel Domos, ac ipſam Societatem viſitare.

Honoretur vt caput totius Ordinis, & omnis obedientia ei præſtetur.

§. 4. Ac vlterius volumus & mandamus, vt in Viſitatione huiuſmodi Prior Generalis, tam in præcedentia, quam in alijs quibuſcunque actibus publicis vel priuatis in locis & Domibus Congregationis prædictæ, habeatur recipiatur & honoretur vt Caput, Gubernator & Adminiſtrator totius Ordinis Sãcti Auguſtini ab ipſo Vicario Generali Congregationis, Viſitatoribus, Prouincialibus, Prioribus & omnibus alijs Fratribus. Et debeant in eadem viſitatione, primum ipſe Vicarius Generalis, deinde Viſitatores, Prouinciales, Priores & alij ſupradicti Fratres pręſtare illi cum effectu omnem obedientiam, vt ſuo Superiori.

Viſitare poſſit tam loca Congregationis Lobardiæ quã perſonas.

§. 5. Teneatur Vicarius Generalis, Viſitatores & alij quicunq. Fratres Congregationis, ſubire & recipere prædictam Viſitationem, necdum quo ad loca, Domus & Conuentus Congregationis, verum etiam quo ad proprias cuiuſq. ipſorum perſonas. & debeant vniuerſi, ac illorum vnuſquiſq. obedientiam præſtare Priori Generali in his quæ per ipſum in Viſitatione fuerint ordinata, nec non ſubiacere pœnis & correctionibus, quas iuxta Cõſtitutiones dictæ Congregationis Prior Generalis illis viſitando iniunxerit & impoſuerit, illaſq. omnino adimplere & exequi debeant.

Viſitator, aut Vicarius Cõgregationis aſſiſtat, & vocem conſultiuã tantum habeat.

§. 6. Viſitator Congregationis, qui vocatus à Priori Generali interfuerit viſitationis, vel Vicarius Generalis ipſe, ſiquando reperietur in conuentu vbi fiet viſitatio, aſſiſtat ipſi Priori Generali, vt illum informet, ac certiorem faciat de ſtatu & negocijs Domorum viſitãdarum, vitaque & moribus Fratrum. Verum nullam habeat vocem actiuam in ipſa Viſitatione, & non poſſit ferre aut prætendere votum, niſi conſultiuum in his omnibus quæ Prior Generalis voluerit decernere.

Scrutinio aut ſecreto examine Generalis nõ interſit.

§. 7. Neque etiam poſſit aut debeat intereſſe ſcrutinio aut examini ſecreto, habendo per Priorem Generalem viſitantem, de Fratribus Congregationis. cui ſcrutinio ſeu examini ipſe ſolus Prior Generalis debebit intereſſe.

Aſſiſtentes aſſocient Generalem qui de eorum voto procedat.

§. 8. Aſſiſtentes Ordinis comitentur & aſſocient Priorem Generalem in viſitatione Congregationis, & perpetuo eidem aſſiſtant & ipſe Prior Generalis abſque eorum Conſilio nihil decernere poſſit, iuxta formã à nobis preſcriptã in litteris in forma Breuis ſuper deputatione eorundem Aſſiſtentium expeditis.

Aſſiſtẽtes præcedant in Viſitatione, omnibus de Cõgregatione.

§. 9. Ijdem Aſſiſtentes dum eo munere in dicta Viſitatione funguntur, quibuſcunque locis & actibus euiuſdẽ Congregationis locum habeant, præſente Priore Generali, ante Vicarium Generalem Congregationis ac Viſitatores, Procuratorem, Prouinciales, Priores & alios quoſcunque Fratres dictæ Congregationis.

Viſitatorem moneat Generalis per mẽſem ante, & eo non veniente Generalis viſitet abſque ipſo.

§. 10. Teneatur Prior Generalis ſaltem per Menſem ante Viſitationem denunciare Viſitatori, quem voluerit eligere, Viſitationem faciendam, eiuſque locum & tempus. Et ſi Viſitator vocatus recuſauerit aut neglexerit in loco aut Monaſterio viſitando interuenire, liceat eidẽ Priori Generali vocare ad eũdem officiũ de propinquiori Monaſterio Priorem, vel eo abſente Vicarium. & illis adhuc accedere recuſantibus, abſque eorum interuentu dicta loca viſitare.

Obſeruantiã prædictorum Pontifex præcipit.

§. 11. Quo circa vtriſque partibus prædictis in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrij noſtri pœnis diſtricte præcipiendô mandamus, quatenus præmiſſa omnia & ſingula inuiolate obſeruent, & per eos ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, obſeruari curent & faciant.

Generalem executorem eorundem deputat.

§. 12. Et nihilominus eidẽ Priori Generali, prædictos Vicarium Generalem, Viſitatores, Priores & Fratres dictæ Congregationis Lombardiæ ad obſeruationem præmiſſorum per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, cogẽdi & compellendi, ac inobedientes quoſcunq. etiam voce actiua & paſſiua perpetuo vel ad tempus arbitrio ſuo priuandi, & contra illos cenſuras & pœnas ſupradictas, ſeruata iuris & ſacrorum Canonum forma, proferendi & promulgandi, facultatẽ impartimur, ac ſententias ſiue pœnas præmiſſas, quas rite tulerit ſeu ſtatuerit in rebelles, ratas habebimus & faciemus, auctore Domino, vſque ad ſatisfactionem condignam inuiolabiliter obſeruari.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 13. Non obſtantibus litteris noſtris ſupradictis de menſe Iulij præſentis anni expeditis, ac etiam prædicti Innocentij prædeceſſoris priuilegio, & concordia in his quæ præſentibus aduerſantur, ac alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis & Congregationis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eidem Congregationi, eiuſq. Vicario Generali, alijsq. Superioribus & Fratribus ſub quibuſcunque tenoribus & formis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenoribus præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 13. die 22. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 22. Decembris 1604. Pont. noſtri anno 13.

CXVIII.

Iuriſdictio Vicarij Papæ in Vrbe, cognoſcendi quaſcunque cauſas Archihoſpitalis S. Spiritus Ordinis S. Auguſtini, vel eius ſuarumq. perſonarum intereſſe concernentes.

Declarationem huius iuriſdictionis, quo ad cauſas obligationum Cameralium, vel ad R. Cameram Apoſtolicam aut Magiſtris Viarũ Vrbis ſpectantes, vide in S. D. N. Pauli V. conſtit. 22. Decem. vbi alia de Archihoſpitali indicabo.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Cauſa huius conſtitut.

CVm ſicut accepimus, Archihoſpitale noſtrum S. Spiritus in Saxia de Vrbe, Ordinis S. Auguſtini, maximum damnum patiatur, dum coram diuerſis Iudicibus litigare cogitur, cum eius Procuratores ac Aduocati ſæpe ac ſæpius, vna & eadem hora, coram pluribus Iudicibus comparere pro defenſione cauſarum dicti Archihoſpitalis teneantur. quo fit, vt plures ob eorum non comparitionem retardentur expeditiones, ſeu etiam quandoq. in eorum contumacia accelerentur, in non leue damnum dicti Archihoſpitalis. Et licet fel. rec. recordationis Clemens Septimus, & Paulus Quartus Romani Pontifices prædeceſſores noſtri tũc exiſtentes, ſuos in Alma Vrbe Vicarios in Iudices cauſarum dicti Archihoſpitalis deputauerint, nihilominus hoc priuilegium in deſuetudinem venerit.

Iuriſdictio Vicarij Papæ cognoſcẽdi omnes cauſas intereſſe Archihoſpitalis eiuſq. perſonarum concernen.

Ad hoc vide declarationẽ indicatam in rubr.

§. 1. Nos eiuſdem Archihoſpitalis vtilitati & commoditati proſpicere, & vt eius bona & iura quæcunque cõſeruentur, ac in pauperum infirmorum & alios pios, prout deputata eſſe noſcuntur, & non alios vſus, debite cõuertantur, ſalubriter prouidere volentes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, litteras ſeu Motus proprios dictorum Clementis & Pauli prædeceſſorum harum ſerie confirmantes & innouantes, omnes & ſingulas cauſas ciuiles, beneficiales, matrimoniales & ſpirituales ac profanas, criminales & mixtas, ac alias quaſcunque inter dictum Archihoſpitale, illiuſque Præceptorem, Fratres, Miniſtros, Factores, Agentes, vel alios quoquo modo dicto Archihoſpitali inſeruientes, necnon proiectos ſeu expoſitos vel expoſitas in eodem Archihoſpitali degentes, ſeu qui vel quæ inde egreſſi ſeu egreſſæ ſunt, & nuptui traditæ ex vna, & quaſcunque alias perſonas cuiuſcunque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, conditionis & præeminentiæ exiſtentes, Vniuerſitates, Societates, Congregationes, Monaſteria & alia loca pia, & ſuos Iudices particulares etiã ex conceſſione ſeu ſpeciali commiſſione vel deputatione noſtra, vel aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum habentes ſeu habentia, & alios quoſcunque tam actiue quam paſſiue vertentes, à quibuſcunque Iudicibus, Cameræ Auditore, etiam ſi agatur vigore obligationis Cameralis, Vicario, Gubernatore, Senatore Vrbis illorumq. Locatenentibus, Collateralibus & Iudicibus, ac dictæ Vrbis cauſarum Appellationum Capitaneo, & à quibuſuis Conſulibus etiam Artis Agriculturæ, Camerario Ripæ & Ripettæ, Burgi Gubernatore, & ſacri Palatij cauſarum Auditoribus, & eiuſdem S. R. E. Cardinalibus, etiam cuiuſuis Collegij, Societatis, Vniuerſitatis, Monaſterij ſeu alterius cuiuſuis loci pij etiam Neophytorum protectoribus ſpecialiter deputatis, alijſq. Iudicibus ordinarijs ſeu delegatis quibuſcunque motas & pendentes de & ſuper ſtatu & bonis ſtabilibus, mobilibus, ſe mouentibus, iuribus & actionibus quibuſcunque etiam occaſione damnorum datorum tam prædicti Hoſpitalis quam Fratrum dicti Ordinis, expoſitorum, infirmorumq. in dicto Archihoſpitali decedentium, qui ali-

quid dicto Archihoſpitali, ſiue per viam inſtitutionis vel legati ſeu ab inteſtato vel alio quocunque titulo, reliquerint, aliorumque Miniſtrorum, Agentium, Factorum, aliorumque dicto Archihoſpitali quoquo modo inſeruientes, ac quibuſcunque locationibus, venditionibus, legatis, fideicommiſſis, teſtamentis, hæreditatibus, aculorum diſcuſſionibus, atque quorumcunque iurium & actionum ceſſionibus, alijsq. inter viuos contractibus etiam vigore obligationis in forma Cameræ exequutionibus, reuocationibus, bonis, rebus, iuribus & actionibus ad dictum Archihoſpitale ſpectantes, & in quibus ipſi Archihoſpitale ſeu perſonæ ſupradictæ quoquo modo intereſſe habent ſeu prætendunt, tam in Romana Curia quam extra eam vbiuis locorum, quorum omnium & ſingulorum ſtatus & merita ac nomina & cognomina Iudicum & colitigantium præſentibus pro expreſſis haberi volumus, in quacunque inſtantia, ac in eiſdem ſtatu & terminis in quibus reperiuntur, ad nos harum ſerie auocamus.

Per ſe ipſum appellatione remota, & per alium ſemel tantùm in cauſis appellabilibus recurſu permiſſo.

§. 2. Illaſque necnon alias in futurum quandocunq. perpetuis futuris temporibus mouendas, cum omnibus & ſingulis illarum inciden. dependen. annexis & connexis, ubi moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro in Alma Vrbe eiuſq. diſtrictu Vicario, per te ipſum ſeu per Prælatum doctrina & integritate præditum à te deputan. & toties quoties tibi videbitur remouendum, & aliuman eius locum ſubrogan. qui tamen non ſit tuus Viceſgerens neque Locumtenēs, qui alijs varijs negocijs impediti dictarum cauſarū expeditioni, ſingulis horis, prout neceſſitas requirit vacare non poterunt, quo ad cauſas minorū mouendas ſummariè ſimpliciter & de plano, ſola facti veritate inſpecta, & nullis etiam terminis ſubſtantialibus ſeruatis, & litis regiſtri confectione, etiamq. de quacunque ſumma excedente tuam iuriſdictionem agatur, ac alias iuxta ordinarias facultates & iuriſdictionem tibi per nos attributas, & ſecundum iuſtitiam & æquitatem, & quacumque etiam appellatione remota, ſi cauſæ huiuſmodi à te ipſo cognoſcentur & terminabuntur, ſi autem huiuſmodi cauſæ à Prælato à te deputando cognoſcentur, & cauſæ ipſæ erunt appellabiles ſemel tantum ad te recurſum habere liceat, & cauſæ huiuſmodi per viam remiſſionis per te ipſum vel aliū à te deputan. terminari debeāt, cognoſcen. deciden. fineq. debito terminan. priuatiue quo ad alios quoſcunq. Iudices ſupradictos & quemlibet ipſorum, committimus & mandamus.

Nec alteri quam ſibi huiuſmodi cauſæ committi poſſint.

§. 3. Et ne de cætero cauſæ Archihoſpitalis & illius Præceptoris & Conuentus ac perſonarum huiuſmodi actiue vel paſſiue alteri quam tibi committi poſſint, & quicquid ſecus à quocumque quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Facultas in Curia & extra eam citādi, inhibēdi, & inobedientes coercēdi.

§. 4. Et inſuper tibi per te vel Prælatum à te deputan. prædictum, quoſcunque quorum intererit tam in Romana Curia quam extra eam etiam per edictum publicum conſtito tibi ſummariè & extraiudicialiter de non tuto acceſſu, citandi, ac illis, necnon quibuslibet toties quoties opus fuerit etiam ſimili edicto etiam ſub ſententijs eccleſiaſticis, ac etiā pecuniarijs pœnis arbitrio tuo moderan. & applican. inhiben. ac in euentum non paritionis ad declarationē incurſus cenſurarum & pœnarum huiuſmodi illarumq. aggrauationem & reaggrauationem, necnon inuocationem brachij ſecularis auxilij & interdicti relaxationem.

Teſtes ad perhiben. teſtimonium cogendi.

§. 5. Necnon teſtes ad perhiben. teſtimonium veritatis ſub ſimilibus cenſuris & pœnis cogen. & compellen.

Sententias exequendi.

Ac ſententias per te vel per Prælatum à te deputan. latas, necnon omnia & ſingula per te aut illum pro tempore decisa & terminata, & decreta quibuſuis exceptionibus & appellationibus non obſtan. etiam per tuum ſimplex mandatum exequutiuum tuo etiam ſub paruo ſigillo regula contraria non obſtan. decernen. & exequen.

Expenſas taxandi.

§. 6. Expenſaſq. taxan. & fructus liquidan. & exequutioni debitæ demandandi ſeu demandari facien.

Contradictores cōpellendi.

§. 7. Et contradictores quoſcunque & rebelles per eaſdem cenſuras & pœnas, & alia iuris remedia appellatione poſtpoſita, compeſcen.

Remiſſoriales dandi.

§. 8. Litteraſq. remiſſoriales ad partes quoties & quando neceſſe, & tibi alias viſum fuerit, tuo arbitrio etiam ſub ſimili ſigillo, regula pariformiter contraria non obſtan. decernen.

Notarium deputandi.

§. 9. Necnon vnum ex quatuor Notarijs tui Tribunalis arbitrio Præceptoris dicti Archihoſpitalis eligen. in cauſis huiuſmodi deputandi.

Singulis diebus procedendi.

§. 10. Ac in eiſdem cauſis ſingulis diebus feriatis prætorquam Dominicis & alijs feſtiuis de præcepto, & quando videlicet dictum Archihoſpitale erit actor procedendi, ac omnia & ſingula, in præmiſſis & circa ea neceſſaria ſeu quomodolibet opportuna facien. geren. & exequen. motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus plenā & liberam facultatem concedimus & impartimur.

Per Curſores & Mandatarios citandi.

§. 11. Statuentes quod citationes in cauſis prædictis exequi poſſint per quoſcumque Curſores & Mādatarios Vrbis iuxta placitum Procuratoris dicti Archihoſpitalis.

Dilationibus & ſignificationibus aliorum Iudicum non obſtantibus, mandata exequendi.

§. 12. Quodq. nullæ inhibitiones, non grauetur, ſuperſeſſoriæ, dilationes etiam quinquennales, & in vim motus propri. Pij V. à quibuſuis Iudicibus etiam cauſarū Cameræ Apoſtolicæ Auditore, & à Præſidente Viſitatoris Carcerum, ſub quibuſuis tenoribus & formis, præterquam à te conceſſæ, alicui ſuffragentur, ſed illis minime obſtantibus exequutio mandatorum ad fauorem eiuſdem Archihoſpitalis conceſſorum fieri valeat.

Clauſ. præſ.

§. 13. Ac decernentes præſentes litteras de ſubreptionis, & obreptionis ſeu nullitatis vitio aut intentionis noſtræ vel alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui aut infringi, reuocari, retractari, ſuſpendi vel limitari nullatenus poſſe, ſed ſemper validas firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere. ſicq. & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis alia iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritū & inane quicquid ſecus ſuper his à quocunque quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 14. Non obſtan. præmiſſis ac fel. rec. Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri de vna & in Concilio generali edita de duabus dietis, & quibuſuis alijs cōſtitutionibus, ordinationibus, & præſertim motu proprio Populo Romano conceſſo, ſtatutisq. nouis, Vrbis reformationibus, priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis dictæ Vrbi, ac quibuſcunque alijs perſonis ſub quibuſcūque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarū derogatorijs, aliiſq. efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis etiam motu ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam per vim & modum contractus & Capitulorum, & in forma motus proprij, etiam in fauorem Curſorum noſtrorum, ſtilo Palatij ferijs generalibus de mandato fe. rec. Pauli Papæ Quarti etiam prædeceſſoris noſtri vſque ad Calendas Octobris indictis, & in futurum indicendis, ac omnibus alijs & ſingulis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio habenda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 14. die 10. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die decima Februarij, milleſimo ſexcenteſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno decimoquarto.

Obitus Papæ.

Obijt hic Pontifex Romæ, die 3. Martij, 1605. & ſepultus fuit in Baſilica S. Petri.

Admonitio ad Lectorem.

DVm prædeceſſorum Pontificum conſtitutiones à me diſponebantur, in adnotationibus quas illis (Studioſe Lector) adijciebam, nonnullas S. D. N. Pavli V. Pont. Max. ſanctiones, eaſdem materias concernentes, ſub eo tibi numero indicaui, quem ijs quæ tunc ad manus peruenerant, obſeruata temporum ſerie, præfinitueram; Sed cum alias deinde eiuſdem Sanctiſſimi pernecesſarias conſtitutiones, vel tunc à me ignoratas, vel in ſui regiminis decurſu, poſtmodum ab eo promulgatas collegerim, & omnes inſimul iuxta eandem temporum ſucceſſionem, in lucem prodire voluerim, ab eo tibi hucuſquè ſignificato numero diſceſſi, & eum cenſui obſeruandum, iuxta quem poſtremo omnes inſimul collectas conſtitutiones diſpoſui; Ne igitur hæc numeri (quæ mea ſine culpa accidit) variatio, te valeat perturbare, ſequentem earum quas huius Summi Pontificis iam tibi indicaui ſanctionum, in hac pagina Indicvlvm propoſui, in illarumq. fionte, eum ſub quo hactenus enunciatæ fuerunt numerum, conſtitui, & alium ex oppoſito ſub quo nunc inſimul diſpoſitæ imprimuntur, adieci. Huc igitur oculos adhibe, illoq. priori numero prætermiſſo, poſteriorem obſerua, quam quæſieris conſtitutionem protinus inuenturus. Vale.

INDICVLVS.

ANNO PRIMO.

5 *Ex iniuncto.* require ſub nu. 7
6 *Altitudo.* ſub nu. 8
7 *Sanctiſſimus.* ſub nu. 9
8 *Ad Eccleſia.* ſub nu. 10
9 *In maximis.* ſub nu. 11
10 *Inter grauiſſimas.* ſub nu. 12
11 *Inter cæteras.* ſub nu. 13
12 *Paſtoralis noſtri.* ſub nu. 15
13 *Religioſos.* ſub nu. 16
14 *In eminenti.* ſub nu. 18
15 *Iniuncti.* ſub nu. 19

ANNO SECVNDO.

16 *Romanus.* ſub nu. 21
17 *Decet Romanum.* ſub nu. 22
18 *Diuina.* ſub nu. 23
19 *Romanus Pontifex.* ſub nu. 26
20 *Eximia.* ſub nu. 28
21 *Poſtulat.* ſub nu. 31
22 *Cum ſicut.* ſub nu. 33

ANNO TERTIO.

23 *Religioſorum.* ſub nu. 34
24 *Ex credito.* ſub nu. 36
25 *Cupientes.* ſub nu. 38
26 *Ex omnibus.* ſub nu. 40
27 *Romanum.* ſub nu. 43

ANNO QVARTO.

28 *Cæleſtis.* require ſub nu. 45
29 *Dum generoſa.* ſub nu. 46
30 *Admonemur.* ſub nu. 48
31 *Ad ea.* ſub nu. 49
32 *Nuper ad.* ſub nu. 50
33 *Facultatum.* ſua nu. 52
34 *Cum Ordo.* ſub nu. 53
35 *Eccleſia.* ſub nu. 54

ANNO QVINTO.

36 *Inter alias.* ſub nu. 55
37 *Sanctiſſimus.* ſub nu. 58
39 *Quæ pie.* ſub nu. 61
40 *Sanctiſſimus.* ſub nu. 62
41 *Paſtoralis.* ſub nu. 63

ANNO SEXTO.

42 *Apoſtolica.* ſub nu. 65
43 *Vnigenitus.* ſub nu. 67

ANNO SEPTIMO.

44 *Vniuerſi.* ſub nu. 71
45 *Cum nos.* ſub nu. 72
46 *Cum ſicut.* ſub nu. 73

ANNO OCTAVO.

47 *Monialium.* ſub nu. 74
48 *Paſtoralis.* ſub nu. 70
49 *In ſede.* ſub ńu. 75
50 *Romani.* ſub nu. 78
51 *Sedis.* ſub nu. 76
52 *Paſtoralis.* ſub nu. 80

PAVLVS

PAVLVS QVINTVS

Creatio Papæ.

Romanus, Camillus antea dictus, Marci Antonij de Burgheſijs filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis tit. S. Chryſogoni, Romæ die 15. Maij 1605. Summus Pontifex pronunciatus.

I.

Iubilei indictio, ad diuinam opem, pro ſalutari Eccleſiæ Catholicæ regimine, & præſentibus neceſsitatibus implorandam.

Huiuſmodi Iubileum Romani Pontifices indicere conſueuerunt, eorum tamen conſtitutiones prætermiſi, hac ſola pro exemplari contentus, vltra aliã Sixti V. quæ eſt ſup. fol. 486. lib. 2. Virium. n. 1.

Edita An. D. 1605.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Vniuerſis Chriſtifidelibus, ad quos præſentes litteræ peruenerint. Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

QVOD in omni vita ſummis votis à totius bonitatis auctore DEO ſemper optauimus, vt vniuerſæ cogitationes & actiones noſtræ à ſingulari eius benignitate profectæ in viam æterni beneplaciti ſui dirigerentur, & non ad alicuius priuati, vel tẽporalis boni cõmoditatem, ſed ad communis & æternæ beatitudinis felicitatem diuina fauẽte gratia perducerentur, id hoc tempore, quo immenſa illius largitas, cuius voluntas potentia, cuius opus miſericordia eſt, nos nihil einſmodi cogitantes in hoc ſupremo dignitatis Apoſtolicæ gradu nullis noſtris meritis, ſed ſola miſeratione ſua, & admirabili prouidentia collocauit, ſuppliciter ab eo poſtulandum duximus, vt in difficillimo munere obeundo, virium noſtrarum imbecillitatem, auxilij ſui virtute ſuſtentare ac tueri velit.

Cauſa huius indictionis Iubilei.

§. 1. Cum enim in ea curarum mole in qua verſamur, tum ob rerum quæ nos circundant, multitudinem, tum ob negociorum quibus vrgemur difficultatem, plane cognitum non habeamus, quo gradiamur & vnde initium ſumamus, aut quid agere debeamus, id nobis conſilij ſupereſt, atque hoc ſolum habemus reſidui, vt oculos noſtros ad eum dirigamus, qui tunc maxime cum opus eſt, ſummis in difficultatibus ſuper domum Dauid, hoc eſt ſuper Nos & cæteros Eccleſiarum moderatores, ac ſuper habitatores Hieruſalem, videlicet ſuper fideles ac ſubditos populos non ſolum orationis & precum dona, quibus petita impetrentur, placabilis & benignus effundit, ſed cœleſtis etiam gratię ſuæ ſpiritum ac virtutẽ elargitur, qua nos Catholicam Eccleſiam cæterarum Matrem & Magiſtram, ſanctè & feliciter regere, & qui in partem ſolicitudinis nobiſcũ vocati ſunt, cæteras quoque Eccleſias bene adminiſtrare, ac tandem deſiderata bona conſequi, & rectè omnia perficere valeamus. Magna eſt enim vis concordis & perſeuerantis orationis, præſertim cum & ij qui cæteris præſunt, igne perfectæ caritatis incenſi, apud Deum pro populo intercedunt, & qui ſuperioris imperio parent, vnanimes in ſpiritu humilitatis, & in animo contrito pro ſuo Duce ac Rectore deprecantur, nihilq. adeo eſt, quod fideles (ſi conuertantur ad Deum in corde perfecto, & proſternant preces ſuas in conſpectu eius) communibus votis tandem non obtineant, & iam impetratum diutius non conſeruent. Sic olim Deus Salomoni in ipſo regni ſui exordio ſapiẽtiam per orationem poſtulanti ad diſcernendum iudicium, dedit cor ſapiens & intelligens. Sic Beatum Petrum Apoſtolorum Principem, & Chriſti in Terris Vicarium oratio, quæ ab Eccleſia ſine intermiſſione pro eo fiebat, eripuit de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. & Chriſtus Dominus dum cum hominibus conuerſaretur, Apoſtolis ſuis dixit: quicquid petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis: Et, ſi duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de omni re, quamcunq. petierint fiet illis à Patre meo, qui in cęlis eſt. Iure igitur optimo nos, qui nihil aliud in adminiſtratione vniuerſalis Eccleſiæ nuper nobis commiſſa ſpectare debemus, quã ipſius Eccleſiæ Catholicæ ſalutem, Chriſtianorum Principum pacem, totiusq. Orbis Chriſtiani tranquillitatem, vt in hoc onere arduo atque grauiſſimo ſuſtinendo, ijs quæ cupimus, & quibus maxime indigemus, præſidijs à Deo, qui poſtulantibus à ſe ſapientiam dat omnibus affluenter, vt confidimus, adiuuemur, hoc noſtri Pontificatus initio pium & laudabilem nonnullorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum morem hac in re ſecuti, ad communem totius populi Chriſtiani deprecationem, indictis ea de cauſa per Catholicum Orbem ſupplicationibus, & ſalutaribus Indulgentijs promulgatis, primo quoque tempore confugiendum eſſe decreuimus. Hæc enim vna eſt, & communis illa Populi Chriſtiani oratio, quæ concordibus omnium fidelium voluntatibus, per veræ pœnitentiæ remedium cum

 ieiunio

ieiunio & eleemoſyna coniunctum, in primis hominum mentes à vitijs purgat, tum ſubleuat ad cœleſtia, & ad ſalutem, ac vitam æternam dirigit, deſiderata deinde dona ex Deo bonorum omnium fonte deducit, ipſos denique homines ad illa conſequenda capaces, & dignos efficit. Quanquam nos ad hanc deliberationem incundã, non ideo ſolum adducimur, quod Eccleſiæ gubernaculis manum admoturi præcipuo quodam diuini numinis auxilio præmuniri cupiamus, ſed quod exiſtimemus hoc tempore idipſum ad communem Dominici gregis incolumitatem pertinere, quodque Catholicæ Eccleſiæ, & Chriſtianę Reipublicæ in difficultatibus conſtitutæ admodum ſalutare atque opportunum fore iudicemus. Immaniſſimus enim Turcarum Tyrannus perpetuus Chriſtiani nominis hoſtis, inſana illa dominandi libidine, qua Orbis Imperium temere iam ſibi deſpondit, exęcatus, ac ſummo Chriſtianæ religionis odio incenſus, innumeras clades non modo finitimis populis erumpendo, ſed remotis quoq. gentibus omnia inuadendo iamdiu attulit. ſuperioribus vero annis ſæuo diutinoque bello in Hungariam excitato, licet aliquot ſibi egregias Ciuitates & loca inſignia quæ occupauerat, quæq. poſtea ex illius manibus erepta & recuperata fuerunt, amiſerit, pleraſq. tamen, tum in ipſa Hungaria, tum in locis illi contiguis nobiliſſimas ditiones, & munitiſſimas arces in ſuam poteſtatem redegit, nouiſſime autem hoc anno (quod ſine graui dolore commemorare non poſſumus) perditi etiam, ac profligati homines, cariſſimi nimirum in Chriſto filij noſtri Rodulphi Romanorum Regis Illuſtris in Imperatorem electi in eadem Hungaria rebelles ipſis Turcis per exitiale ſcelus adiuncti, & per ſummam impietatem ſuis inteſtinis tumultibus, ac ſeditionibus confirmatis atque auctis, humana diuinaq. cuncta perturbant, & adhibitis ſimul armis, omnibus ipſius Rodulphi dominijs nefariam direptionem & vaſtitatem minitur. Quæ quidem mala cum non tam armis, quam aſſiduis apud Deum precibus propulſari debeãt, quod ab ipſius ira in homines propter illorum peccata, & iniquitates contra prouenerint, hac ipſa de cauſa ad communem quoque totius Chriſtiani populi obſecrationem recurrendum eſſe cenſuimus, cuius tanta ad inimicorum impetus propulſandos virtus & efficacia eſt, vt illorum fortiſſimos exercitus, qui alioquin armis expugnari non poſſent, ipſa facile diſſipet atque proſternat. Quod non obſcure diuina ſacræ ſcripturæ eloquia nos docent, dum fideles populos, qui aduerſus hoſtes prœliaturi ad Deum per aſſiduam orationem & pœnitentiam confugiunt, illiuſq. nomen inuocant, & miſericordiam implorant, non tam ferro quam lingua, & labijs pugnare, & arma in verbis, ac precibus habere teſtantur. Quod, vt quamprimum Rodulpho, eiuſq. pijs ac fidelibus ſubditis & militaribus copijs eueniat, ipſi vehementer cupimus, & à Deo nuncupatis votis optamus. Id autem ab ipſo miſericordiarum Patre, & Deo totius conſolationis facile nos impetraturos confidimus. ſicut enim ſupremam illius Maieſtatem homines, vbi eam offenderint, tunc maxime propter eius potentiam timere debent, ita ſemper ij qui per pœnitentiam reſipuerint, eiuſque gratiam & auxilium pie ac deuote poſtulauerint, optime de ſumma illius benignitate ſperãdum eſt. ſecundum enim magnitudinem ipſius, ſic & miſericordia illius cum ipſo eſt.

Forma conſequendi Iubilæum.

§. 2. Cum igitur cæteras Ciuitates, Terras & loca vbique exiſtentia exemplo Almæ Vrbis noſtræ ad ſalutarem hanc & vnanimem orationẽ permouere cupimus, ab eadem Vrbe initium ſumentes, ſolemnes proceſſiones ad eiuſdem Vrbis Baſilicas, Principis nimirum Apoſtolorum in Vaticano, necnõ Beatæ Mariæ Maioris proxima hebdomada quæ erit prima menſis Iulij proxime futuri, feria quarta & Sabbato indicimus, ad quas Baſilicas nos cum omni demiſſione, & humilitate mentis & corporis vna cum Ven. Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, atque Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, aliiſq. Prælatis atque Officialibus Romanæ Curię & Magiſtratibus Populi Romani, vniuerſoq. Clero & Populo comitante accedere, dictaſq. proceſſiones & ſupplicationes habere & celebrare decreuimus. Vt vero diuina bonitas, optata bona ſuo populo ſupplicanti copioſius largiatur, omnes vtriuſq. ſexus Chriſtifideles in Vrbe, & in cunctis Orbis Terrarum Regnis, Dominijs, Regionibus & locis exiſtentes, per viſcera miſericordiæ Dei noſtri hortamur atq. obſecramus, vt qui in eadem Vrbe dicta hebdomada, vel ſaltem altera ſequente, qui vero extra Vrbem fuerint, proxima, aut altera item ſequente hebdomada, poſtquam præſentes literæ ibi fuerint publicatæ, vel ſi aliquibus in locis ex quauis cauſa publicatæ non fuerint, poſtquam ad eorum notitiam quocunq. modo peruenerint, ſalutari pœnitentiæ ſacramento ad præteritas culpas diluendas ſe præparent, Deumq. orent, vt nos ſingulari virtutis ſuæ præſidio tueri, & pares ſuſcepto muneri vires nobis ſufficere, Eccleſiæ Catholicæ fidẽ longe lateque propagare, impios hæreticorum errores vndique euellere, & Hungariæ Regnum à Turcarum armis defendere, eique optatam tranquillitatem reſtituere dignetur. Et ij quidem qui in eadem Vrbe fuerint prędictas Baſilicas, ſiue earum alteram quam maluerint, qui vero extra Vrbem, Eccleſiam, vel Eccleſias per locorum Ordinarios ſeu eorum Vicarios aut Officiales, vel de eorum mandato, & eis deficientibus per eos qui ibi curam exercent animarum, nimirum poſtquam præſentes noſtræ ibidem fuerint publicatæ; vbi vero publicatæ nõ fuerint, poſtquam ad eorum notitiam peruenerint Eccleſias ſimiliter ſeu Capellas ſiue Oratoria aut alia quæcunque pia loca etiam per ſolum Confeſſarium ab ipſis eligendum, ſingulis eorum deputandas ſeu deputanda, quocunque die, vel quibuſcunque diebus eiuſdem vel ſequentis hebdomadæ, ſaltem ſemel viſitent, & quarta & ſexta feria & Sabbato eiuſdem, vel ſequentis hebdomadę ieiunent, præterea pauperibus & indigentibus perſonis, aut Eccleſijs vel locis pijs eleemoſynas arbitrio ſuo erogent, atq. intra hoc tempus tam primæ quam ſecundæ hebdomadæ alicui Presbytero ab Ordinario loci approbato, peccata ſua confiteantur, & Dominica prima vel ſecunda vel alio dictæ prioris vel ſequentis hebdomadæ die Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum deuote ſuſcipiant. Qui autem in nauigatione vel itinere fuerint, peracta nauigatione, vel itinere confecto, hæc omnia vt ſuperius dictum eſt, faciant & exequantur. Regularibus vero perſonis vtriuſque ſexus in clauſtris perpetuo degentibus, necnon alijs quibuſcunque tam ſecularibus quam regularibus in carcere aut captiuitate exiſtentibus, aut aliqua corporis infirmitate vel alio quocunque impedimento detentis, qui ſuperius expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiuerint, Presbyter Confeſſarius, vt præmittitur, approbatus, quem elegerint, prædicta omnia & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tamen tempus prorogare poſſit, qui etiam alijs Chriſtifidelibus in eiſdem Regnis, Dominijs, Regionibus & locis exiſtẽtibus, in quibus præſentes noſtræ litteræ publicatæ non fuerint, ea duntaxat iniungere valeat quæ ipſi Chriſtifideles efficere poterunt.

§. 3. Quæ omnia vt ipſi Chriſtifideles eo libentius pręſtare ſtudeant, quo vberius ſpiritualibus muneribus & gratijs ſe refectos eſſe cognouerint, De omnipotentis DEI miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, ex illa ligandi ac ſoluendi poteſtate quam Deus nobis, licet indignis contulit, Theſauros Eccleſię copioſe aperientes, Vniuerſis & ſingulis Chriſtifidelibus vtriuſque ſexus prædictis, qui præmiſſa modo & forma ſuperius expreſſis fecerint, & vt ſupradictum eſt, Deum orauerint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, veniam & remiſſionem, ſicut in Anno Iubilei viſitantibus certas Eccleſias extra & intra Vrbem concedi conſueuit, tenore præſentium, damus, concedimus & elargimur. Necnon eiſdem Chriſtifidelibus vtriuſque ſexus tam laicis quam eccleſiaſticis, ſecularibus vel etiam cuiuſuis Ordinis & Congregationis ſeu inſtituti regularibus, concedimus & indulgemus, vt ſibi eligere poſſint quemcunque Presbyterum Confeſſarium tam ſecularem quam cuiuſuis Ordinis vel vel inſtituti regularem ex approbatis tamen ab Ordinarijs locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. Eccleſiaſticis ſententijs,

Iubilei conceſſio.

& cenſuris à iure vel ab homine, quouis modo & cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus & delictis quantumuis grauibus & enormibus, etiam in caſibus tam locorum Ordinarijs, quam nobis & Sedi Apoſtolicæ etiam in litteris die Cœnę Domini legi conſuetis, atque alias, etiam per quaſcunq. Rom. Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ſi ad verbum insererentur quomodocunque reſeruatis, in foro tantum conſcientiæ hac vice ſolum abſoluere. Et inſuper vota quæcunque (Religionis & Caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, ac alijs eiuſdem Confeſſarij arbitrio iniungendis, poſſit & valeat.

Iuſſio illud publicandi.

§. 4. Quapropter tenore præſentium mandamus & in virtute ſanctæ Obedientiæ diſtricte præcipimus omnibus & quibuſcunque Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis & alijs Eccleſiarum Prælatis & quibuſuis Ordinarijs locorum, vt cum præſentium litterarum tranſumpta aut exempla acceperint, illa ſtatim abſque vlla mora, retardatione vel impedimento aut limitatione per ſuas Eccleſias, Ciuitates, Oppida, Terras, Loca, Diœceſes & Prouincias publicent & euulgent, ac publicari & euulgari faciant. Clerisq. & Populis ſibi ſubiectis ſolemnes proceſſiones & ſupplicationes indicant & celebrent. Quod ſi præmiſſa omnia & ſingula præſtare neglexerint, vel ex quauis cauſa & prætextu illa exequi prætermiſerint, præter peccatum tranſgreſſionis, in quod incurrent, ſciant nihilominus præſentes noſtras litteras cum ad Chriſtifidelium notitiam quouis modo, vt ſupradictum eſt, peruenerint, vbique eandem vim, ac robur habituras, ac eiſdem Chriſtifidelibus perinde profuturas, ac ſi modo & forma præmiſſis publicatæ & euulgatæ, & ſolemnes proceſſiones propterea indictæ & celebratæ fuiſſent. Per præſentes autem ſuper aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate aut inhabilitate quoquo modo cõtracta diſpẽſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, etiam in foro conſcientiæ non intendimus. ac declaramus has ipſas præſentes quo ad abſolutionem in foro conſcientię, & pœnitentialę tantum, non autem in foro fori, ſeu contentioſo cõſequendam, neque etiam quo ad dictum forum conſcientiæ, qui ab aliquo Iudice excommunicati, ſuſpenſi vel interdicti, ſeu alias in ſententias & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi infra tempus celebrationis huiuſmodi Iubilei ſatisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Clauſula derogatoria.

§. 5. Non obſtan. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſoluendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſeruatur, vt nec etiam ſimiles vel diſſimiles Iubilei, Indulgentiarum aut facultatum huiuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant. necnon regula noſtra de non concedendis Indulgentijs ad inſtar, ac quorumcunque Ordinum & Congregationum ſiue Inſtitutorum Regularium, iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis eiſdem Ordinibus & Congregationibus atque inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & indiuidua, non autẽ per clauſulas generales idem importantes, mentio aut expreſſio habenda, vel quęuis alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac forma in illis tradita penitus pro ſeruata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim & expreſſe ad effectum præſentium derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, vbique locorum & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur his ipſis litteris, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, milleſimo ſexcenteſimo quinto, iv. Calend. Iulij, Pontificatus noſtri Anno primo.

D. P. An. 1. die 28. Iunij.

Publicatio.

Anno à natiuitate Domini 1605. indictione 3. die vero Mercurij 29. Menſis Iunij Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. PAVLI PP. V. Anno eius primo. Retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Principis Apoſtolorum & Sacroſanctæ Lateranen. ac S. Mariæ Maioris de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, relictis in eiſdem locis illarum copijs affixis per nos Io. Bapt. Bagni, & Bernardinum Mazzatellum S. D. N. Papæ Curſores.

Auguſtinus Braccherius pro Mag. Curſ.

II.

Priuilegia Abbreuiatorum maioris Præſidentiæ, litterarum Apoſtolicarum.

Collegij Abbreuiatorum inſtitutionem, munus & priuilegia, attende ſupra in Martino V. conſtit. 3. In Apoſtolicæ. fol. 210. Sixti IV. conſtitut. 16. Diuina. fol. 356. ac Leonis X. conſtit. 14. Summi. fol. 486.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Exordium.

Romani Pontificis prouidentia circumſpecta, libenter intendit, vt perſonis quę plus laboris & obſequij, in eiuſdem Pontificis, & Apoſtolicæ Sedis honorem, ac vniuerſalis Eccleſiæ vtilitatem iugiter perferre & impendere non deſiſtunt, amplioribus etiam gratijs & honoribus ac dignitatum prærogatiuis decorentur.

Cauſæ motiuæ huius conſtitutionis.

§. 1. Quapropter dilectos filios litterarum Apoſtolicarum maioris Præſidentiæ Abbreuiatores, qui in conceſſionibus gratiarum, quas pro tempore ab eiuſdẽ Pontificis benignitate emanare contigit, interpretandis, dilucidandisq. egregias operas, quod nos etiam in minoribus conſtituti, dum Abbreuiatoris earundem litterarum munere fungeremur, plurium annorum experimento cognouimus, ſollicitis ſtudijs nauare noſcuntur, vt quo ſpecialibus fauoribus & gratijs ſe nouerint proſecutos, eo alacriores ad ſimilia, & in dies maiora, pro noſtro & Sedis prædictæ incremento perferenda reddantur, condignis honoribus confouere, beneuolẽtiæq. noſtrę perpetuum teſtimonium eis præbere volentes, eoſdemque Abbreuiatores, ac eorum ſingulares perſonas, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, necnon omnium & ſingulorum priuilegiorum, exemptionum, indultorum & gratiarum, tam Abbreuiatoribus quam vtriuſque Signaturæ Romani Pontificis Referendariorum Collegijs, quomodolibet conceſſorum, tenores præſentibus pro expreſſis habentes.

Abbreuiatores ex ipſo vtriuſque Signaturæ Papæ Referẽdarij deputentur, & perpetuo tamen Abbreuiatores eſſe deſinant, Referẽdarij tamen remanent.

§. 2. Motu proprio non ad ipſorum Abbreuiatorum vel alicuius eorũ aut alterius pro eis nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, certaq. ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eoſdem Abbreuiatores modernos, videlicet ex nunc ſi nondum ſint, futuros vero ſi ante eorum ad officium Abbreuiatorię litterarum huiuſmodi receptionem & admiſſionem non erunt, in noſtra & pro tempore exiſtentis Rom. Pontificis, vtraque Signatura Referendarij ex nunc prout ex tunc, & è contra, cum primum ad officium Abbreuiatorię huiuſmodi recepti atque admiſſi fuerint, & quo ad Signaturam Iuſtitiæ ſolitum in illius Præfecti pro tempore exiſtentis manibus præuio examine iuxta formam conſtitutionis a fel. record. Sixti Papa V.

prædeceſſore noſtro ſuper reformatione Referendariorũ vltimo editæ faciendo, iuramentũ præſtiterint, in vtriuſque Signaturæ huiuſmodi Referendarios, quoad vixerint, etiam ſi Abbreuiatores eſſe deſierint, dummodo in Officio Abbreuiatoriæ huiuſmodi ſaltem per triennium ſe exercuerint, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentiũ creamus, conſtituimus & deputamus, ac dilectorum filiorum aliorum vtriuſque Signaturæ huiuſmodi Referẽdariorum numero & conſortio, fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis & non fictis vtriuſque Signaturæ Referendarijs haberi & reputari volumus, & mandamus.

Priuilegia Referẽdariorum eis communicantur.

Si ea videre cupis, legas cõſt. Pauli iij. num. 31 ſup. fol. 647 lib. 1 Debita. & ſixti V. conſtit. 49. Quemadmodum. fol. 241. lib. 2.

§. 3. Ac eiſdem Abbreuiatoribus, vt omnibus priuilegijs, exemptionibus & immunitatibus, libertatibus, prærogatiuis, antelationibus, honoribus, fauoribus, indultis, facultatibus, conceſſionibus & gratijs, tam ſpiritualibus quam temporalibus, quibus cæteri Referendarij vtriuſq. Signaturę huiuſmodi de iure, ſtatuto, conſuetudine ſeu alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, fruuntur &c. gaudent, ac vti, potiri, frui & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, tam in iudicio quam extra, vbicunque locorum, abſque vlla prorſus differentia, non ad illorum inſtar, ſed pariformiter & æque principaliter, in omnibus & per omnia, perinde ac ſi illa ipſis Abbreuiatoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, eorũq. Collegio & perſonis, ſpecialiter & expreſſe per præſentes litteras conceſſa fuiſſent, vti, frui, potiri & gaudere.

Vnus ex Abbreuiatorib. locũ ſemper habet in Signatura Papæ.

§. 4. Quodq. vnus ex Abbreuiatoribus prædictis, qui in receptione & admiſſione huiuſmodi antiquior fuerit, ſeu eo abſente vel impedito, alius ex eiſdem Abbreuiatoribus ad id ab eorum Collegio huiuſmodi ſeu Cancellariæ Apoſtolicæ Regente, pro tempore deputandus, ſingulis noſtris, ac pro tempore exiſtentis Rom. Pontificis Signaturis, nomine huiuſmodi Abbreuiatorum, continuo interuenire & aſſiſtere poſſint & valeant, auctoritate & tenore prędictis, etiã perpetuo cõcedimus & indulgemus.

Portio panis eis ſingulis conceditur.

§. 5. Præterea ſingulis Abbreuiatoribus prædictis nũc & pro tempore exiſtentibus, vnam portionem panis, ex Palatio Apoſtolico dietim habendam percipiendam & conſequendam, quæ ęqualis & prorſus conformis exiſtat ei, quam dilecti filij cauſarum dicti Palatij Auditores, ex eodem Palatio habere & percipere conſueuerunt, ſimiliter perpetuo aſſignamus & concedimus.

Diſpenſatio à bulla Pij IV. de regiſtrandis gratijs quæ eſt 98. ſup. fol. 852. lib. 2.

§. 6. Decernentes præſentes litteras ſemper validas ac efficaces eſſe & fore, neque eoſdem Abbreuiatores, tam præſentes quam futuros, nec quemquam alium eorum nominibus ad illas in Camera Apoſtolica iuxta conſtitutione piæ mem. Pij Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri ſub dat. videlicet octauo Cal. Auguſti, Pontificatus ſui Anno ſexto editam, qua inter alia cauetur, quod quæcumque gratiæ, eiuſdem Cameræ intereſſe quomodolibet concernentes, in ipſa Camera infra certum tunc expreſſum tempus præſentari, inſinuari & regiſtrari debeãt, alioquin nullius roboris vel momenti exiſtant, præſentãdum, inſinuandum & regiſtrari faciendum, minime teneri, nec ad id vlla vnquam ratione vel neceſſitate cogi poſſe, neque propterea eaſdem præſentes viribus carere, ſed Abbreuiatoribus prædictis, eorumq. ſingulis in omnibus & per omnia, perinde ac ſi iuxta conſtitutionem Pij prædeceſſoris huiuſmodi præſentatæ, inſinuatæ & regiſtratæ, omniaq. alia ad id neceſſaria plene adimpleta fuiſſent ſuffragari.

Sublata cuique aliter iudicandi facultate.

§. 7. Sicque per noſtros S. R. E. Vicecancellarium & Camerarium, necnon vtriuſque Signaturæ huiuſmodi, ac etiam noſtræ, & pro tempore exiſten. Rom. Pontificis Domus Præfectos, dictæq. Cameræ Theſaurarium, Clericos, Præſidentes, Commiſſarium generalem, dilectos filios, alioſque Miniſtros, pro tempore exiſtentes, necnon quoſcunque Iudices, Commiſſarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij & generalem Cameræ huiuſmodi Auditores, necnon eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis &c. eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari &c. diffiniri debere, irritum quoque & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrauẽtio omnibus prohibetur, & obſeruantia præcipitur.

§. 8. Mandantes in virtute ſanctæ Obedientiæ Camerario, Theſaurario, Clericis, Præſidentibus & Commiſſario prædictis, eorumque ſingulis, quatenus eaſdem præſentes, ſi deſuper requiſiti fuerint, in dicta Camera admittant, & in illius libris deſcribi & regiſtrari, ac debitæ executioni demandari, patenteſq. litteras & ſcripturas ac mandata opportuna, deſuper expediri. Non permittentes ipſos vel eorum quempiam deſuper per quoſcunq. contra eorumdem præſentium tenorem, quomodolibet indebite moleſtari, impediri aut inquietari. Necnon tam illis quam Vicecancellario, Camerario, Præfectis & Auditoribus prædictis, vt ipſi per ſe vel alium, ſeu alios, eiſdem Abbreuiatoribus in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant præſentes litteras huiuſmodi ac in eis contenta quæcunque ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat ac pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari, ipſoſq. Abbreuiatores illis omnibus & ſingulis eorumq. vſu & commodo pacifice frui & gaudere. Contradictores & rebelles quoſlibet, per ſententias, cenſuras & pęnas Eccleſiaſticas, auctoritate noſtra prædicta, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſq. ſuper his habendis, ſeruatis proceſſibus, eaſdem ſententias, cenſuras & pœnas, etiam iteratis vicibus aggrauando. inuocato ad hoc ſi opus fuerit, brachij ſecularis auxilio.

Derogatio contrarior.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Pij & Sixti prædeceſſorum huiuſmodi, necnon quatenus opus ſit, de rebus Eccleſiæ non alienan. alijſq. Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Camerę Vrbis & Palatij prędictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, vſibus, decretis & reformationibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, illis eorumq. Officialibus & Miniſtris, cæteriſque perſonis, ius & intereſſe in præmiſſis vel circa ea, aut eorum aliqua, nunc & & pro tempore quomodolibet habentibus & pretendentibus, per prædictos & quoſcunque alios Rom. Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam nos, Sedemq. &c. Cameram prædictas, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & alijs decretis, etiam vim contractus rite & legitime ſtipulati habentibus ſeu inducentibus, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita & obſeruata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus cõmuniter aut diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionẽ.

Fides tranſũptorum.

§. 10. Volumus autem quod earumdem præſentium tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo prædicti Vicecancellarij ſeu Regentis aut alterius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel Romanæ Curiæ Prælati munitis, eadem prorſus fides tam in iudicio quam extra, vbique adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſę.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, &c. Si quis autem hoc attentare &c.

Dat. P. An. 5. die 1. Iulij.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicę milleſimo ſexcenteſimo quinto, Calen. Iulij, Pontificatus noſtri Anno quinto.

III.

Indulta & priuilegia pro Conclauiſtis poſtremorum Cõclauium, in quorum primo, Leo XI. & in ſecundo hic Pontifex pronunciatus fuit.

Similes gratias quiſque Pontifex elargiri ſolet, ſed hanc dūtaxat & aliam Clementis VIII. bullam 16. Aequitati fol. 20. ponendas duxi, quoniam cum hæ gratiæ perſonales ſint, antiquiores; hæc tempora non multum excedere poterant.

Edita An. D. 1605.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum decet Pontificem, vt erga perſonas de ſe ac Sede Apoſtolica benemeritas ſe munificum exhibeat & liberalem, eaſq. ad altiores honorum gradus euehat & attollat, quas amplioribus obſequijs, & meritis decoratas agnoſcit.

Cauſa huius conceſſionis & donationis.

§. 1. Hinc eſt, quod nos volentes dilectos filios infraſcriptos Conclauiſtas, qui in Conclaui in quo diuina fauente clementia ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, nobis & Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus vel familiares continui commenſales inſeruiẽdo interfuerũt, eoſq. qui laborum & incommodorum participes fuerunt, amplioribus etiam honorum prerogatiuis pro cuiuſque merito condecorare.

Donatio ſcutorũ auri decemmillium.

§. 2. Ipſoſq. Conclauiſtas & eorum ſingulos ab omnibus & ſingulis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, etiam ſi in illis per annum continuum inſorduerint ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes. Motu proprio non ad ipſorum Conclauiſtarum, vel aliorum pro eis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eiſdem Conclauiſtis tot loca Montium tunc vacantia, ſeu vacatura, vſque ad ſummam decem millium ſcutorũ auri in auro per tres ex prędictis Cardinalibus ſingulos in quolibet ordine antiquiores, inter ipſos Conclauiſtas & per capita ſingulorum Conclauiſtarum, non autem ſingulas cellulas ęquis portionibus diſtribuenda, gratioſe & irreuocabiliter apoſtolica auctoritate tenore præſentium donamus.

Creatio priuilegiorum Nobilitatis, Ciuilitatis, Familiaritatis &c.

§. 3. Ipſoſq. Conclauiſtas in veros, indubitatos & nõ fictos familiares, continuos commenſalales noſtros, ac eos qui ex illis clerici exiſtũt, ſeu militię clericali adſcribi deſiderant quoſque tres huiuſmodi Cardinales, gradu, nobilitate & alijs meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in noſtros & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium recipimus. ac tam illos quam alios Conclauiſtas ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, ſacri Palatij & Aulæ Lateranen. Comites & Milites, ac tam illos quã omnes & quoſcunque alios Conclauiſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles, quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus tẽporali dominio, & dictę Romanę Eccleſię mediate vel immediate ſubiectis, Ciues eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Ciuitate, quam ſigillatim quiſq. eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Ciues ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles & participantes Ciues ipſius Vrbis, vel Ciuitatis, itaut ipſi ius ciuitatis ad quoſcunque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus conſtituimus & aſſignamus, ac nobilitatis & Ciuilitatis titulo, honore & inſignibus decoramus, aliorumque familiarium, continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſeruientium, & illius tinello comedentium & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prefatæ Notariorum, Palatijq. & Aulæ prædictorum Comitum, Militum & Nobilium, ac Ciuium huiuſmodi originariorum numero & conſortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis ac non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notarijs noſtris, Comitibuſque, Militibus, Nobilibuſque ac Ciuibus deinceps haberi & reputari volumus ac mandamus. Eiſque vt in quibuſcunque impetrationibus, conceſſionibus & litteris tã gratiam quam iuſtitiã concernentibus ſe familiares, continuos commẽſales noſtros & Comites, Milites nobiles, ac Ciues etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones & litterę ipſæ ſubreptionis, vitio ſubiaceant, ſed validæ & efficaces exiſtant. Necnõ ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuſcunq. ac prorſus ſimilibus antelationibus, antelationum prerogatiuis, priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, fauoribus, gratijs, priuilegijs, indultis ac iuribus, quibus alij noſtri familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtrę ad ſummũ Apoſtolatus apicẽ ac quibus alij eiuſdem Sedis Notarij, etiam de numero participantium exiſtentes, etiam ſi habitum & Rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatijque & Aulę prędictorum Comites & Milites & Nobiles, nec non etiã originarij & antiquiſſimi Ciues eiuſdem Vrbis vel Ciuitatis, quam vt præfertur elegerint, quicunque ex vtroque parente vere nobili & Ciue originario & antiquiſſimo procreati de iure, ſtatuto, conſuetudine vel alias ex aliquo ſpeciali priuilegio, ſeu alias quomodolibet etiam quo ad aſſecutionem quorumcunque beneficiorũ etiam Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcunq. litteras, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, vtũtur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorũ in iudicio & extra, ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium prejudicio vti, frui, potiri & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiãſi in Vrbe & Ciuitate huiuſmodi non habitauerint, perinde ac ſi de vere nobili genere ex vtroque parente nobili originario & antiquiſſimo Ciue procreati forent, & huiuſmodi prærogatiuæ priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, conceſſiones, indulta & iura, quæ pro alijs nobilibus & ciuibus originarijs emanarunt, & quæ ratione nobilitatis & ciuilitatis naturalis & originarię alijs competunt, pro eiſdem Conclauiſtis in ſpecie emanaſſent ſeu emanarent, & eis naturaliter de iure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione vel alias competerent, auctoritate & tenore ſimilibus indulgemus.

Remiſſio fructuum male perceptorum ob non recitationem horarum canonicarum.

§. 4. Ipſiſque Conclauiſtis ſingulis quoſcunq. fructus, redditus & prouentus Eccleſiaſticos, ac tam occaſione penſionum annuarum ipſis vel eorum alicui reſeruatarũ ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cuiuſcunque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod cenſuris huiuſmodi ligati miſſas & alia diuina officia, non tamen in contemptum clauium celebrauerint, aut alias diuinis ſe immiſcuerint, vt illa & alijs præmiſſis non obſtan. ad omnes, etiam ſacros & presbyteratus ordines alias rite promoueri, & in illis ac in ſuſceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris miniſterio miniſtrare, etiam libere & licite valeant diſpenſamus.

Legitimatio Conclauiſtarum, & habilitatio ad ſucceſſiones, honores & dignitatem.

§. 5. Necnon eoſdem Conclauiſtas ſiqui eorum defectum Natalium ex quocunque damnato & illicito coitu, etiam ſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiam ſi legitimati alias exiſtant, legitimamus, omnẽque ab illis genituræ huiuſmodi maculam, ſiue notam abſtergimus & abolemus, ac Natalibus reſtituimus. Necnon cum eorum ſingulis, vt in quibuſcunque bonis paternis & maternis, & aliorum conſanguineorum ſeu cognatorum vel aliorũ quorumcunq. ſine tamen præiudicio venientium ab inteſtato vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de iure valida diſpoſitione, ſuccedere, & illa donationis vel alio quouis titulo conſequi & habere, ac ad ęquales portiones cum legitimis ſuccedere eos ad omnia iura, legitimas ſucceſſiones, ex teſtamento vel ab inteſtato hæreditates, legata libertates reſtituendo

& rein-

& reintegrando realiter & cum effectu, necnō ad dignitates, honores & quęcunque alia officia ſecularia publica vel priuata, etiam aſſumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud Canonicum eis non obſiſtat, vt clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt inſigniri ac ad omnes etiam ſacros & presbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſunt promoueri, ac poſtmodum charactere & ordinibus huiuſmodi, illorumque priuilegijs vti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in altaris miniſterio miniſtrare, necnon quęcunque & qualiacunque cum cura & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiam ſi perſonatus, adminiſtrationes & officia, etiam curata & electiua in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Eccleſijs, ſeu parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & præbendæ, necnon dignitates, non tamen principales in Collegiatis Eccleſijs huiuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonice conferantur, aut ipſi eligantur præſententur vel alias aſſumantur ad illa & inſtituantur in eiſdem, recipere & retinere libere & licite valeant.

Ampliatio quorundam beneficiorum Sede vacāte vacatorum, prædictis Cōclauiſtis.

§. 6. Necnon omnia & quęcunque beneficia Eccleſiaſtica cum cura & ſine cura ſecularia & quorumuis Ordinum regularia, in quibuſuis Ciuitatibus, Diœceſibus & locis quorumcunque Regnorum, Prouinciarum & Dominiorum ac Inſularum, & alias vbilibet conſiſtentia, & ad quorumcunque collatorum ſecularium & quorumuis Ordinum regularium collationem, prouiſionem, electionem, præſentationem ſeu quamuis aliam diſpoſitionem pertinentia, etiāſi ſecularia Canonicatus & prębendæ, dignitates etiam maiores & principales perſonatus, adminiſtrationes & officia etiam curata & electiua in Cathedralibus etiam Metropolitan. parochialibus vel alijs Eccleſijs, ac præſtimonia ſeu pręſtimoniales portiones, & perpetua ac ſimplicia, etiam ſeruitoria beneficia Eccleſiaſtica, non tamen parochiales Eccleſię, vel earum perpetuæ Vicariæ, ita tamen vt ſi ſuper illarum fructibus, reddítibus & prouentibus penſiones aliquæ imponantur, in fauorem Conclauiſtarum, & non aliorum reſeruari debeant, regularia vero Prioratus, prępoſituræ, præpoſitatus, præceptoriæ, dignitates, non tamen conuentuales, perſonatus, adminiſtrationes vel officia non tamen clauſtralia ac curata & electiua, aut loca & canonicales portiones in Eccleſijs Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel alijs aut Monaſterijs ſeu alijs locis regularibus aut alia beneficia fuerint, quæ vacante Sede prædicta vacabant, & vſque ad diem aſſumptionis noſtræ ad Pontificatum vacauerunt, etiam ſi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter vel etiam ratione menſium in quibus vacauerint aut vacationis illorum apud Sedem prędictam aut familiaritatis noſtræ ſeu Prędeceſſorum noſtrorum aut quorumuis S.R.E. cardinalium defunctorum, aut etiam ad Eccleſię militantis regiminis aſſumptionem, etiamſi ex perſonis Sedis prędictę Notariorum collectorum vel aliorum Officialium, aut etiam dictorum cardinalium ſeu alias ex quacunque reſeruatione, etiam de neceſſitate & diſpoſitiue exprimenda generaliter reſeruata, & affecta exiſtant, & eidem diſpoſitioni Apoſtolicæ non reſeruata nec affecta, annuum tamen valorem Ducentorū Ducatorum auri de camera non excedentia, & de quibus Ordinarij collatores tempore aſſumptionis noſtræ huiuſmodi nullo modo vel nulliter, & de facto diſpoſuerunt, inter ipſos Conclauiſtas, aliaſue perſonas ab eiſdē Conclauiſtis ſeu per illos deputatis nominan. & nō alias diſtribuenda, iuxta prouidam diſtributionem & diuiſionem per deputatos à Conclauiſtis huiuſmodi faciēdam. ea ratione habita, vt beneficia ipſa idoneis Conclauiſtis conferantur, ſi habiles reperiantur, qui tunc in omnibus beneficijs huiuſmodi quibuſcunque alijs non Conclauiſtis præferantur. quod ſi Conclauiſtæ idonei ad eadem beneficia obtinēda defuerint ſeu illa acceptare noluerint, tunc penſiones annuę ſuper fructibus, reddítibus & prouentibus, ac etiam diſtributionibus quotidianis, alijſque rebus & iuribus, & etiam incertis beneficiorum huiuſmodi quæ eas ſupportare poterunt, Conclauiſtis omnino reſeruentur auctoritate & tenore ſimilibus præcipimus & mandamus.

Annullatio Collationum in alios factarum &c.

§. 7. Decernentes quaſcunque prouiſiones, collationes, commēdas, vniones, annexiones & incorporationes, aliaſque diſpoſitiones de ipſis beneficijs vt præfertur, vel alias vacantibus aut penſiones ſuper fructibus beneficiorum huiuſmodi ſeu fructuum, redditūum & prouentuum ipſorum vel illorum partis reſeruationes per quoſcunque quauis auctoritate aut etiam per Nos & Sedem eamdem etiam motu ſimili & certa ſcientia noſtra, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ac conſiſtorialiter in aliorum quam eorumdem Conclauiſtarum vel perſonarum ab eiſdem Conclauiſtis nominādarum coniunctim factas & faciendas, nullas & inualidas nulliuſque roboris & momenti, ac præter & contra mentem noſtram conceſſas fuiſſe & eſſe, nec alicui ſeu aliquibus, etiamſi Cardinales fuerint, de dictis beneficijs vacantibus per nos ſub præſenti gratia comprehenſis in præiudicium dictorum Conclauiſtarum, quauis etiam Apoſtolica vel Ordinaria, aut quacunque alia auctoritate prouideri, vel alias quomodolibet diſponi de illis potuiſſe neq. poſſe, nec collationes, prouiſiones, commendas aut alias diſpoſitiones de illis aliter factas, cuiquam nullatenus ſuffragari debuiſſe neque debere, nullumque illis etiamſi diſpoſitioni Apoſtolicæ affecta aut reſeruata antea non eſſent, dummodo de illis per collatores prædictos tempore dictę aſſumptionis noſtræ legitime prouiſum non fuerit, poſt id temporis quouis prætextu diſponere potuiſſe neq. poſſe, ac de illis prouiſis ius in illis, vel ad illa quęſitum & ſic per præſentes ablatum non fuiſſe nec eſſe, neque regulæ noſtrę de non tollendo iure quæſito locum fuiſſe dici aut cenſeri poſſe.

Expeditio litterarum Apoſtolicarum pro eiſdem gratis &c.

§. 8. Quodque omnes & quæcunque gratiæ, prouiſiones, commendæ & quæuis aliæ litterę Apoſtolicæ, ac etiā in forma breuis pro illis expediendis, gratis vbique expediantur, tam de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicę quam in fauorem litterarum Apoſtolicarum, vbi illis ſuper prouiſionibus quorumcunq. beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterūt, prout noſtris familiaribus, continuis commenſalibus etiam gratis dentur & concedantur, ac dari & concedi omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Indultum Conclauiſtarum circa penſiones &c.

§. 9. Necnon Conclauiſtis & eorum ſingulis, vt quicūque loci ordinarii vel Canonici Metropolitan. ſeu aliarum Eccleſiarum aut perſonæ quæcunque Eccleſiaſticæ, tam in Romana Curia quam extra eam ad id per eos & eorum ſingulos eligēdi ſeu eligendę, quaſcunque penſiones annuas, eis & eorum ſingulis ſuper quibuſcunq. fructibus, reddítibus & prouentibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cū cura & ſine cura ſecularium & quorumuis Ordinum regularium, ſeu fructus, redditus & prouentus huiuſmodi beneficiorum reſeruatos, vſque ad ſummam centum ducatorum ſimilium in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare & extinguere ac poſtquam caſſatæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus & prouentus huiuſmodi vſq. ad ſummam prędictam vni vel pluribus alijs perſonis Eccleſiaſticis per eoſdem Conclauiſtas, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcunque quotcunque & qualiacunque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectātibus ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo & forma, quibus eiſdem Conclauiſtis reſeruatæ ſeu reſeruari fuerint, etiam abſq. beneficia ipſa obtinentium conſenſu integre perſoluendas, aut per eos propria auctoritate percipiendos, exigēdos & leuandos reſeruare, conſtituere, concedere & aſſignare valeant, etiam concedimus & indulgemus. Decernentes ipſas tranſlationes & nouas reſeruationes, cōſtitutiones & aſſignationes penſionum ſeu fructuum & redituum, prouentuum huiuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſosq. beneficia ſuper quorum fructibus, reddítibus & prouentibus reſeruatæ fuerint obtinentes ad illas perſoluendas efficaciter obligatos fore. Necnon cum eiſdem Conclauiſtis, quod ratione quarūcunque penſionum eis & eorum cuilibet ſuper quibuſcunque beneficijs Eccleſiaſticis, vt præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra ſummam ducētorum ducatorum parium pro quolibet nunc & pro tempore reſeruatarum & reſeruandarum, habitum & tonſu-

tōſuram clericales geſtare, & in illis dummodo alias ipſi habitum decentem & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id à quoquam deſuper cogi ſeu cōpelli, minuſque aliquas ſententias, cenſuras & etiam priuationis ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſeruatas, vt præfertur, etiamſi matrimonium contraxerint cum vnica tamen & virgine retinere.

Spolia que. §. 10. Poſtremo quod bona quęcunque ad dictos Cōclauiſtas & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum per eos alias obtentorum & obtinēdorum, aut alias quomodolibet & quouis quæſito colore vel ingenio ſeu corū induſtria licite tamen acquiſita & acquirenda, & in Vrbe eiuſque diſtrictu ac vbique exiſtentia, ſpolijs minime ſubiaceant, ſed Conclauiſtæ prædicti etiamſi Religionis alicuius Militiæ etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in fauorem quarumcunque perſonarum etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocunque loco quantumuis remoto eos decedere contigerit, teſtari & alias diſponere, ipſiq. ab inteſtato decedētibus legitime eorum hæredes quicunque ſuccedere libere & licite valeant ſimili modo concedimus & indulgemus.

Executorum deputatio. §. 11. Præcipientes ac mandantes dilectis filijs nunc & pro tēpore exiſtentibus S. R. E. Camerario & Theſaurario, Præſidentibus Clericis Camerę noſtrę Apoſtolicę, & quibuſuis alijs ſpoliorum huiuſmodi Collectoribus & Subcollectoribus, necnon Militiarum prædictarum Officialibus aut procuratoribus, ne in huiuſmodi bona manus apponant, neque hæredes prędictorum Conclauiſtarum deſuper moleſtare audeant ſeu præſumant, ac etiam decernentes donationes etiam per viam teſtamenti, & codicillorum per ipſos Conclauiſtas de eorum bonis huiuſmodi ſemper & perpetuo validas & efficaces exiſtere.

Regiſtratio in Camera ſ remittitur. §. 12. Nec eoſdem Conclauiſtas eorumue aliquem ad præſentes litteras in dicta Camera inſinuandum aut admitti & regiſtrari petendum teneri, nec illas etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ ſeu regiſtratæ non fuerint propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere.

Clauſula preſeruatiua. §. 13. Ac eaſdem præſentes & in eis contenta quæcunque, ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis, gratiarum reuocatorijs vel quæ eas limitarent vel moderarent, quæ à nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibuſuis cauſis etiam vrgentiſſimis etiā in fauorem fidei & diuini cultus augmentum, etiam Cōſiſtorialiter vel alias quauis auctoritate hactenus vel in poſterum emanauerint minime comprehenſas eſſe, ſed quoties illæ emanabunt toties eaſdem pręſentes in priſtinum ſtatum repoſitas & reintegratas eſſe & cenſeri.

Clauſula ſublata. §. 14. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate in quauis cauſa & Inſtantia iudicari & diffiniri debere. Irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper his, &c. ignoranter contigerit attentari.

Iuſſio quod Offic. alleg. gratis expediant. §. 15. Et inſuper dilectis filijs Reſcribendario & Cōputatori litterarum Apoſtolicarum, & alijs ad quos ſpectat in virtute ſanctę obedientię, & ſub pœna indignationis noſtræ Motu ſimili mandamus vt litteras prædictas ſuper præmiſſis omnibus & ſingulis tam coniunctim, quam diuiſim, ac pro ſingulis, quibus conceſſa fuerunt, ac ſeorſum & ſeparatim cum omnibus & quibuſcunque derogationibus decretis & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro vbique in omnibus etiam Abbreuiatorum, Sollicitatorum Secretariorum, plumbique & Regiſtri officijs abſque aliqua pecuniarum exactione etiam per viam compoſitionis facienda, omni contradictione & dilatione ceſſantibus ſignent expediantque & expediri faciant.

Clauſ. derog. §. 16. Non obſtantibus premiſſis, ac de certo eorumdē Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum ſit deuētum, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac vna de inſordeſcentibus & altera noſtris de præſtando conſenſu in penſionibus, necnon fel. rec. Pij Papæ IV. prędeceſſoris noſtri de ſimilibus vel diſſimilibus gratijs in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis & regiſtrandis, necnon rec. mem. Pij Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri contra illegitimos, necnon Pictauen. Concilij & alijs Apoſtolicis, ac etiam in vniuerſalibus, prouincialibuſque Concilijs editis ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Eccleſiarum Monaſteriorum Ordinum etiam S. Ioannis Hieroſolymitani ac etiam Vrbis Romæ, & aliarum Ciuitatum oppidorum & Terrarum, necnon Camerę prędictæ & quarumuis vniuerſitatum etiam iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, ſtabilimentis vſibus, naturis, decretis & etiam nouis reformationibus, necnon etiam legibus tam Pontificijs quam Imperialibus, Regijs & Ducalibus, etiam ſacris Canonibus, priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis ſuperioribus & perſonis ac locis quibuſcunque in genere vel in ſpecie ſub quibuſcunque tenoribus & formis ac cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibuſque & alijs decretis, etiam vim contractus & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam motu ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter & alias in contrarium quomodolibet conceſſis confirmatis & innouatis, illis pręſertim quibus inter alia caueri dicitur expreſſe, quod beneficia Vrbis, non niſi perſonis ſub certis modo & forma inibi qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac inium Ordinum, & militiarum expreſſe profeſſis conferri, & commendari poſſint diſponentibus. Quibus omnibus etiamſi de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, pręſentibus pro expreſſis habētes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus ceteriſque contrarijs quibuſcunq. Aut ſi aliquibus cōmuniter aut diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas &c. mentionem.

Indultorum conceſſio pro Conclauiſtis primi Conclauis. §. 17. Volumus autem quod Conclauiſtæ, qui in Cōclaui in quo piæ mem. LEO PP. XI. ſimiliter Prædeceſſor noſter, ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptus fuit, in præſenti gratia, non tamen quo ad prouiſionem beneficiorum, & diſtributionem decem millium ſcutorum huiuſmodi comprehendantur, perinde ac ſi illis hæc omnia conceſſa fuiſſent, prout illis omnibus & ſingulis pariformiter ac principaliter concedimus & impartimur.

Tranſumptorum fides. §. 18. Volumus etiam quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo ac manu alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis & ſubſcriptis, eadem fides tam in iudicio quam extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Nomina Conclauiſtarum &c. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo quinto. Pridie Cal. Auguſti, Pontificatus noſtri Anno Primo. D. P. An. 1. die 31. Iulij.

IV.

Exemptio Fratrum Ordinis Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, à ſolutione Quartæ funeralium, cum declaratione Conc. Trident. ſeſſ. 25. cap. 13.

Alia de hoc Ordine plene notaui ſup. ad conſtit. 8. Henerij III. Vernundi . fol. 52. lib. 1.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Prœmium. DEcet Romanum Pontificem, quæ ſacris Ordinibus à Sede Apoſtolica dudum conceſſa ſunt, ſarta, tectaq. tueri.

Inter

Priuilegium Sedis Apoſt. & Concil. Trid. circa ſolutionem Quartæ funeralium.

§. 1. Inter quos adeſt Ordo Beatę & Glorioſæ ſemperq. Virginis MARIAE de Monte Carmelo, cui inter alia, ſicut accepimus, diuerſi Romani Pontifices cōceſſerunt illius Domos ſeu Monaſteria ante annos quadraginta ędificata non teneri ad ſolutionem Quartę Funeralium, idque etiam à Concilio Tridentino de prædicto, & alijs ſacris Ordinibus decretum fuit.

Declaratio Congregationis Card. interpretum d. Cōcilij circa priuilegium.

§. 2. Cum autem quæreretur, an eadem poſtea à quadraginta annis ędificata deberent dictam Quartam ſoluere, venerabiles Fratres noſtri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Decretorum dicti Concilij interpretes cēſuerunt, Monaſteria ædificata à quadraginta annis citra non teneri ad ſolutionem Quartę Funeraliū huiuſmodi ſi modo ſint eius Religionis, cui à dicta Sede ante Quadraginta annos indultum ſit, vt eandem Quartam non teneantur ſoluere Epiſcopo.

Pontificis decretum ſuper illius executione.

§. 3. Quare, ne dicti Ordinis Carmelitani Monaſteria ſeu Domus in diuerſis Mundi partibus à quadraginta annis ædificata indebite cogantur ſoluere dictam Quartam Funeralium, eorumque indemnitati proſpicere cupientes, ac tenores litterarum conceſſionū huiuſmodi forſan confectarum præſentibus pro expreſſis habentes, dilecti filij Procuratoris Generalis dicti Ordinis Carmelitani illius nomine Nobis porrectis ſupplicationibus adducti, Volumus, mandamus, decernimus, & declaramus omnia & ſingula huius Ordinis Beatæ MARIAE de Monte Carmelo Monaſteria ſeu Domos in quibuſcunq. Mundi partibus à quadraginta annis ædificata illorumq. Cōuentus & Fratres nullo modo, nullaue ratione teneri ad ſolutionem dictæ Quartæ Funeralium, & ob non ſolutionem huiuſmodi aliquas ſententias, cenſuras & pęnas incurrere poſſe.

Iuſſio non moleſtandi Ordinem ſuper d. exactione.

§. 4. Inhibentes in virtute ſanctę obedientię omnibus & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis & Parochialium Eccleſiarum Rectoribus, ac alijs quos id concernit, ne ab ipſis Fratribus Monaſteriorum ſeu Domorū à quadraginta annis ædificatorum dicti Ordinis Carmelitani Quartam Funeralium huiuſmodi quoquo modo exigere aut eos deſuper moleſtare audeant ſeu pręſumāt. Quod ſi quis contradicere præſumpſerit, indignationē Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius nouerit ſe incurſurum.

Itaq. & non aliter iudicandi.

§. 5. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari, ac diffiniri debere, necnon irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Executorum.

§. 6. Quocirca dilectis filijs Cauſarum Curię Camerę Apoſtolicæ generali Auditori, & nunc & pro tempore exiſtentibus noſtris, ac dictæ Sedis Nuncijs in Regnis ſeu locis, aut Terris vbi dictæ domus ædificatæ fuerint exiſtentibus mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, pręſentes litteras, & in eis contenta quæcunque vbi & quando opus fuerit, ſolemniter publicantes, ac Fratribus prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant pręmiſſa omnia obſeruari, nec permittant eos deſuper à quoquam moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles, & præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorū.

§. 7. Non obſtantibus quibuſuis Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet cōceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi de illis, illorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus cōtrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

§. 8. Et quia difficile foret eaſdem pręſentes ad ſingula quęque loca deferri, Volumus & etiam declaramus, quod earum trāſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, acſi præſentes forent exhibitæ vel oſtenſę. *Fides tranſumptorum.*

Datum Romę apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 20. Auguſti, milleſimo ſexenteſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno primo. *D. P. An. 1. die 20. Augu.*

V

Erectio Collegij, vel Seminarij Colimbrienſis in Regnis Hiſpaniarum, pro Religioſis Militiarum S. Iacobi de Spata, & S. Benedicti de Auis.

Militiam S. Iacobi approbauit Alexander III. in ſua conſt. 5. Benedictus, ſup fol. 25. Eius adminiſtrationem Regi Hiſpaniarum conceſſit Adrianus VI. conſt. 1. Dum intra fol. 546. lib. 1. vbi alia de hac Militia indicaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. D. 1605.*

EX iniuncto nobis paſtoralis officij debito, quo Eccleſiarum, & Ordinum, quorumcunque Regularium etiam Militiarum regimini, diuina diſponente clementia præſidemus, in his auctoritatis noſtræ partes libenter interponimus, per quæ Eccleſiarum, & Ordinum prædictorum perſonæ ac Miniſtri ſacrarum literarum ſtudijs incumbere, & ita vtiliores Eccleſiæ Dei euadere poſſint. *Exordium.*

§. 1. Cum itaque (ſicut chariſſimi in Chriſto filij noſtri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici nomine, nobis nuper expoſitum fuit) magna pars Eccleſiarum Parochialium Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum præſertim in Vlixbonenſi, Elborenſi, Colimbrienſi, Eluenſi, Pharaonenſi, Portalegrenſi, & alijs forſan diœceſibus, conſtet ex Præceptorijs, ſeu commendis Militiarum S. Iacobi de Spata, ſub Regula S. Auguſtini, ac S. Benedicti de Auis, ſub Regula eiuſdem S. Benedicti, quæ Parochiales Eccleſiæ, tam quo ad animarum curam, quàm quo ad alia neceſſaria, per presbyteros Ordinum earundem Militiarum reſpectiuè profeſſos, à prædicto Philippo Rege, qui etiam Militiarum prædictarum perpetuus adminiſtrator Apoſtolica auctoritate deputatus exiſtit, pro tempore præſentandos, & ab Ordinarijs locorum reſpectiuè inſtituendos gubernari ſolent. *Maior pars Eccleſiarum parochialiū Regnorū Portugalliæ, & Algarbiorum conſtat ex Commendis iſtarū Militiarū, & illæ per presbyteros earundē profeſſos, à Philippo Rege eorū adminiſtratore pręſentādos, & ab Ordinarijs locorum inſtituendos gubernari ſolent.*

§. 2. Et multæ illarum in Ciuitatibus, & Oppidis pręcipuis eorundem Regnorum exiſtant, & propterea non ſolum per Priores, & Rectores, ſed etiam per diuerſos alios earundem Militiarum beneficiatos collegialiter deſeruiri ſoleant, quod quidem non niſi adhibito magno idoneorum Miniſtrorum numero fieri poteſt. *Et illarū multæ, etiā collegialiter ſeruiri conſueuerunt à perſonis Militiarum.*

§. 3. Et licet in Conuentibus dictarum Militiarum, tum Grammaticæ, tum morali Theologiæ operam nauent, nonnulli verò in Colimbrienſi, & Elborenſi vniuerſitatibus Studiorum generalium, expenſis dictarum Militiarum, ſeorſum tamen & ſeparatim, & abſque aliqua clauſura & regularis diſciplinæ obſeruantia litterarum ſtudijs incumbant, vt poſtea de Prioratibus ac alijs beneficijs earum Militiarum prouiſi dictis Eccleſijs inſeruiant: quoniam tamen prædictæ Militiæ pro ipſarum Eccleſiarum regimine, & adminiſtratione maiori eruditorum numero indigent. *Et licet multi in Cōuentibus, aliqui verò in Colimbrien. & Elboren. Vniuerſitatib. Studijs incūbāt vt poſtea beneficijs dictarū Militiarū prouiſi, earū Eccleſijs inſeruiant, maiori tñ eruditorum numero indigēt.*

§. 4. Propterea idem Philippus Rex, & adminiſtrator de conſilio Præſidentis, & Deputatorum menſæ conſcientiæ nuncupatæ, ad earundem Militiarum regimen Apoſtolica auctoritate inſtitutæ, reſeruato noſtro, & Apo- *Ideò Rex aliquā Seminarium ſeu ſundari voluit*

reſeruatô Papæ beneplacito, pro Religioſis dd. Militiarum, certis ſub ordinationibus.

Apoſtolicæ Sedis beneplacito decreuit, vt in Vniuerſitate Colimbrienſi nouum Collegiū ſeu Seminariū erigeretur & fundaretur, in quo aliqui ex qualibet dd. Militiarū Religioſi, ſub clauſura & regulari obedientia, ſacræ Theologiæ aut Iuris Canonici ſtudijs operam darent. qui Collegiales, facto prius inter eos qui adminiſtrandi ſunt concurſu, admitti deberent eodem modo ac ſtylo, quod in Collegio Regali S. Pauli eiuſdē Vniuerſitatis quo ad ſāguinis puritatem, generis & familiæ nobilitatem & qualitatem dd Collegiabum obſeruatione. Quod quidem Militare Seminarium, ac illius Collegiales prædicti, ſtatutis & regulis ſuorum Ordinum, & alijs ad id formandis & edendis gubernarentur. ea conditione adiecta, vt prædicti Collegiales per concurſum, vt præfertur eligendi, prius quam ad d. Collegium ſeu Seminarium admitterentur, in Conuentibus dd. Militiarum regularem earum habitum ſuſciperent, & ſi dicto Philippo Regi nunc & pro tēpore earundem Militiarum Adminiſtratori videretur etiam regularem ac ſolemnem emitterent profeſſionem.

Seminarij Fabricæ proſecutioni, & Collegialiū ſubſtentationi, prouidit de redditib. beneficiorū dictarum Militiarum.

§. 5. Præterea vt d. Collegij fabrica & Collegialiū cōgrua ſuſtentatio, nullo vnquam tempore deficere aut deficiari poſſet, ex dd. Militiarū Prioratibus, Præceptorijs, Commendis & beneficijs, eorumq. redditibus, prouentibus, iuribus & emolumentis quibuſcunq. ea quantitas & portio eidem Collegio ſeu Seminario applicaretur & attribueretur, quæ arbitrio ipſius Philippi Regis nūc & pro tempore exiſtentis adminiſtratoris huiuſmodi taxāda & applicanda & attribuenda videretur. Cum autem ſicut eadem diſpoſitio ſubiungebat ipſe Philippus Rex & Adminiſtrator cupiat erectionē & fundationem d. Collegij ſeu Seminarij quantocius ad felicē & optatum effectū perduci, atq. vt Priores, Præceptores, Commendatarij & alij beneficiati dictarum Militiarum onus contributionis per eos faciendæ in ſubuentionem Collegij ſeu Seminarij erigendi huiuſmodi, facilius perferre valeant, illos quocūque alia contributione alijs Seminarijs Eccleſiaſticis per Ordinarios locorum ex decreto ſacri Concilij Tridentini erectis facienda, attento maxime quod Seminaria illarum partium ſatis vberes redditus habent, & non exiſtunt in quaſi poſſeſſione exigendi contributionem à beneficijs Militiarū, auctoritate Apoſtolica eximi deſideret, & propterea nobis humiliter ſupplicari fecerit, vt in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic ergo Pōt. ad eiuſdē Regis preces, d. Seminarium erigit, pro dictis Militiarū religioſis, & quo ad Fabricæ proſecutionem & Collegialiū ſubſtentationē eidē Regi prædicta apōſt. facultatē impartitur.

§. 6. Nos igitur eiuſdē Philippi Regis & Adminiſtratoris pijs votis ac ſupplicationibus, in his præſertim quæ diuini cultus augmentum, & Miniſtrorum virtutem alendam, & litterarum ſtudia promouenda pertinerent, benigne annuere volentes, eius in hac parte ſupplicationibus inclinati, ex voto venerabiliū fratrū noſtrorū S.R.E. Cardinalium ſacri Concilij Tridentini interpretum, quibus hoc negotium examinandum & nobis referendum cōmiſimus, in prædicta Vniuerſitate Studij generalis Colimbrien. vnum Collegium ſeu Seminarium Militiarum prædictarum, in qua ſub vnius Rectoris à prædicto Philippo Rege moderno & pro tempore exiſtente earundē Militiarum Adminiſtratore ſeu Magno Magiſtro ad nutum deputan. & amouendi cura & gubernio, aliqui prædictarum Militiarū religioſi ſub regulari clauſura, ac obedientia ſacræ Theologiæ ſeu Iuri Canonico operam dare debeant auctoritate Apoſt. tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus, ac eidē Philippo Regi & Adminiſtratori nunc & pro tēpore exiſten. præfato, vt per perſonas earundem Militiarum ab eo deputandas, locū pro fabrica d. Collegij in eadē Vniuerſitate deſignare, necnō & pro eadē fabrica & pro manutētione Rectoris & collegialium eiuſdem Collegij, qui pro tēpore fuerint cōtributionē à ſingulis Prioribus, Præceptoribus, Cōmendatariis & alijs beneficiatis earundē Militiarū pro rata fructuū, reddituū, emolumentorū & iuriū ſuarū Præceptoriarum & Prioratuum Commendarum & beneficiorum reſpectiue faciendam taxare, ſtatuere & determinari perſolui facere poſſit facultatem impartimur.

Collegiales ſecūdum regulas ſuorū Ordinū & alias per Collegij &

§. 7. Præterea vt prædictum Collegium ſeu Seminariū Militare & Collegiales in illud pro tēpore admitten. iuxta ſtatuta & regulas ſuorum Ordinū, & alias pro felici illius gubernio de nouo faciendas, dummodo licite & honeſte ac ſacris canonibus & Conc. Trident. decretis & conſtit. Apoſtolicis conformes exiſtant, & ab Ordinario loci tāquam Apoſt. Sedis delegato prius examinētur & approbentur, regi & gubernari, vtq. prædicti Collegiales per concurſum, vt præfertur pro tempore eligendi, priuſq. ad Collegium ſeu Seminarium admittantur, in Cōuentibus dd. Militiarū regularem earum habitum ſuſcipere, & ſi d. Regi & Adminiſtratori ita etiam viſum fuerit regularem & ſolemnem profeſſionem emittere debeant, ſtatuimus & ordinamus.

Seminarij regimine, ab Ordinario loci approbandas &c. regi, per cōcurſumq. admitti &c. iubet.

Seminario contribuentes ab alijs contributionib. eximit.

§. 8. Vt autem Præceptores Commendatarii, Priores, Rectores & alii beneficiati Milnes dd. Militiarum onus contributionis faciēdæ pro manutentione d. Collegii ſeu Seminarii facilius proferre poſſint, illos vniuerſos & ſingulos à quacunq. alia contributione Seminariis eccleſiaſticis in quibuſuis Ciuitatibus & Diœceſibus, attenta eorundē Seminariorum illarum partium, reddituum vbertate, quodq. ipſa Seminaria non ſunt in quaſi poſſeſſione exigendi contributionem à dd. Militiis, auctoritate & tenore præſentium eximimus & liberamus, ac liberos & exemptos fore & eſſe, ſicq. ab omnibus cenſeri, ac ita per quoſcunq. Iudices ordinarios & delegatos etiā cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, ſublata eis & eorū cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Executores huius bullæ deputat.

§. 9. Quo circa dilectis filijs Curiæ cauſarū Cameræ Apoſt. generali Auditori, & ſpoliorum & iurium & Cam. noſtræ Apoſt. debitorum in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis Collectori generali & officiali Colimbrien. per præſentes cōmittimus & mādamus quatenus ipſi vel duo aut vnus eorū, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras & in eis contenta quæcunq. vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte d. Philippi Regis & pro tēpore exiſtentis adminiſtratoris, ac aliorum prædictorum, ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolēniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidijs aſſiſtentes, faciāt auctoritate noſtra illos & eorum quemlibet eorundē. præmiſſorum effectu reſpectiue pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoque quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſcūq. per cēſuras & pœnas eccleſiaſt. aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita cōpeſcēdo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrariisq. derogat.

§. 10. Non obſtan. præmiſſis ac fe. re. Bonif. Papæ viij. prædec. noſtri de vna & in cōcilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas, aliquis auctoritate præſentium ad iudicium nō trahatur, alijſq. Apoſt. ac in vniuerſalib. Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitut. & ordinat. Apoſt. necnon Militiarum prædictarū, & quarūcunq. Eccleſiarū etiā iuramento cōfirmatione Apoſt. vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinib. priuilegiis quoq. indultis & litteris Apoſt. eidem Collegio, eiuſque Rectori Collegialibus alijſq. perſonis ſub quibuſcunq. tenorib. & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibuſq. & alijs decretis in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorū quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcunque. Aut ſi prædictis vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per litteras Apoſtolicas non facientes plenā & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

D. P. An. 1. die 23. Augu.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, die 23. Auguſti 1605. Anno primo.

VI.

Quod Capitulum generale Fratrum S. Frãciſci de Paula, quolibet ſexennio celebretur. Munuſq. Correctoris generalis, eiuſq. Collegarum ac Procuratoris Ordinis, ſexennio, Prouincialium triennio, Correctorumque domorum, anno expleatur.

Hunc Ordinem probauit Sixtus IV. in conſt. 5. Sedes. ſup. fol. 335. lib. 1 Et hunc Franciſcum inter Sanctos retulit Leo X. in conſt. 31. Excelſus, fol. 528. lib. 1. vbi alia de hoc Ordine adnotaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Cauſa huius conſtitut.

CVm ſicut accepimus ex regula ſeu conſtitutione Ordinis Fratrum Minimorum S. Frãciſci de Paula à Rom. Pont. prædeceſſor. noſtris Sanctaq. Sede Apoſt. hucuſq. confirmata diſponatur, quolibet triennio, & in feſto Sanctiſſimæ Pentecoſtes d. Ordinis Capitulũ generale celebrari, & in eo illius Corrector generalis eiuſq. Collegę, ac etiam ipſius Ordinis Zeloſus ſeu Procurator generalis in loco deputato vt moris eſt omnibus d. Ordinis Prouincialibus, eorũq. Commiſſorũ cõgregatis eligi debeant, prout in huiuſmodi feſto die penultima mensis Maij proxime præteriti obſeruato, d. Capitulũ generale celebratũ, & in eo Corrector generalis, eiuſq. Collegæ & Zeloſus ſeu Procurator generalis prędicti electi fuerũt, nihilominus cum d. Ordo, illiuſq. domus regulares non ſolũ in Italia, ſed etiã in Gallia & Hiſpania in dies propagentur ac etiã amplientur, ipſi Generales eorumq. Collegæ ſuas integras in prædictis Nationũ Viſitationes nullo modo infra dictũ triennĩũ prout ipſorum regularis Ordo requirit efficere poſſint. Immo vero quæ ab eis in aliqua prædictarũ Nationum Viſitationũ efficiuntur, ita feſtinanter propter temporis eis præſcripti breuitatẽ fiũt, vt in ſuum Ordinẽ nullum vel ſaltem minimum poſſit inde reſultare emolumentũ, itaut nedum ex incommodis huiuſmodi verum etiã ex ipſo triennali, ſic vt præfertur totius Ordinis prædicti Prouincialiũ, eorumq. Cõmiſſorũ ad Capitulũ generale huiuſmodi celebran. Conuentu ingentes ſumptus graueſq. moleſtias d. Ordo ſubire cogatur. Quibus & alijs forſan cauſis per nos prouide cõſideratis, & re ipſa à dilectis filijs Prælatis Cõgreg. Reformationis mature diſcuſſa, ad euitan. huiuſmodi ſumptus & expenſas ac incommoda, quę præmiſſorum occaſione oriri poſſunt modo infraſcripto prouiden. eſſe duximus.

Quod Capitulum generale quolibet ſexennio de cætero celebretur, in eoque Corrector generalis illiuſque Collegæ, ac Procurator generalis Ordinis S. Franciſci de Paula ad ſexennium eligãtur.

§. 1. Nos igitur in ſupremo dignitatis culmine diuina fauente clementia conſtituti, ad ea per quæ Religioſorũ pie vitæ diuiniq. numinis obſequiis ſub regularis obſeruãtiæ norma vacantiũ, ſtatus ſalubriter dirigi valeat, libẽter attenden. motu proprio & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtra, deq. Apoſt. poteſtatis plenitudine, quod de cætero perpetuis futuris tẽporibus d. capitulũ generale non quolibet triennio prout hactenus obſeruatum fuit, ſed de ſexennio in ſexennium celebretur, in eoq. Corrector generalis, illiuſq. Collegæ ac Zeloſus ſeu Procurator generalis prædicti Ordinis Prouincialib. eorũq. Cõmiſſis cõgregatis, ac reliquis obſeruari ſolitis ſeruatis, ad huiuſmodi ſexennium eligantur, ac celebrari & eligi debeant.

Et tantũ duret electio nunc facta in Capitulo generali.

§. 2. Itaut electio, dilecti filii Stephani Angerii Moderni d. Ordinis Correctoris generalis, eiuſq. Collegarum ac dilecti etiam filii fratris Hieronymi Durandi Zeloſi ſeu Procuratoris generalis à die Feſtiuitatis Sanctiſſimæ Pẽtecoſtes, huiuſmodi proxime pręterita computan. duret, nos illam ad huiuſmodi ſexennium extendimus & ampliamus. Quo quidem ſexennio durante ipſi & eorum quilibet eiſdem priuilegiis, prærogatiuis, antelationibus, fauoribus, auctoritate, officio, præeminentia & iuriſdictione, aliiſq. gratiis tã ſpiritualibus quam temporalibus, quibus d. Ordinis Corrector generalis, eiuſq. Collegæ & Zeloſus ſeu Procurator generalis hactenus vſi, potiti & gauiſi fuerint, ac quibus de iure, cõſuetudine, priuilegio aut alias quomlibet vtuntur, potiuntur & gaudẽt, ac vti, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, ipſi pariter & pariformiter abſq. vlla prorſus differentia vtantur potiantur & gaudeant, dictoq. ſexennio elapſo & non antea, d. Capitulum generale celebretur & celebrari debeat, in eoq. quæ de more fieri ſolent dicto triennio penitus excluſo, fiant & obſeruentur.

Alij autẽ Officiales, Prouinciales, eorumq. Collegæ ad triennium, & Correctores domorũ ad annum eligantur.

§. 3. Alii vero Officiales, Prouinciales eorumq. Collegæ de triẽnio in trienniũ, ac Correctores domorũ d. Ordinis de anno in annũ prout ex regula d. Ordinis diſponitur creẽtur & deputẽtur ppetuo ſtatuimus & ordinamus.

Contrauenientes multas pœnas incurrent.

§. 4. Et ita ſub indignationis noſtræ necnon priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ, ac inhabilitatis ad quæcunq. d. Ordinis dignitates, preeminentias, officia & munia recipien. & retinen. ipſo facto incurren. pœna per quoſcũq. dicti Ordinis fratres & regularis, ac quoſuis alios obſeruari præcipimus & mandamus.

Clauſulę huius conceſſionis præſeruatiuæ appponũtur.

§. 5. Decernẽtes prædictas litteras de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio aut intentionis noſtræ vel quopiam alio defectu, notari vel impugnari, aut alias quẽlibet infringi vel retractari ſeu inualidari, aut ad viã & terminos iuris reduci, ſeu in ius vel controuerſiã vocari, aut aduerſus eas quodcumq. iuris & facti vel iuſtitię aut gratię remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam poſſe.

Ac decretum irritans.

§. 6. Sicq. per quoſcunq. Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſt. Auditores ac S. R. E. Cardinales dictęq. Sedis de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquã quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores etiam deputantur.

§. 7. Quocirca dilectis filiis noſtris & Apoſt. Sedis in Regnis Franciæ & Hiſpaniarum Nunciis & cauſarũ Curiæ Cam. Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes cõmittimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras & in eis contenta quæcumq. vbi & quando opus fuerit & quoties pro parte Correctoris generalis, eiuſq. Collegarũ, ac Procuratoris prædictorum aut alicuius eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, illiſq. & cuilibet eorum in pręmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos & eorum quemlibet præmiſſorũ omnium & ſingulorum effectu pacifice frui & gaudere, non permitten. illos aut eorum quẽlibet deſuper à quoquã quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles ac præmiſſis nõ parentes per cenſuras & pęnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Contrariis quibuſque derogatur.

§. 8. Non obſtan. fe. re. Bonif. Papę viij. prędec. noſtri de vna, & in Cõcilio generali edita de duabus dietis dũmodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudiciũ nõ trahatur, aliiſq. conſtit. & ordinat. Apoſt. ac prædicti Ordinis etiam iuramento cõfirmatione Apoſt. vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinib. priuilegiis quoq. indultis & litteris Apoſt. eidẽ Ordini illiuſque Correctori, Collegis, Procuratoribus, aliiſq. Superioribus & perſonis ſub quibuſcũq. tenoribus & formis, ac cũ quibuſuis etiã derogatoriarum derogatoriis, aliiſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorũ quomodolibet cõceſſis, cõfirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & indiuidua non autẽ per clauſulas generales idem importantes mentio ſeu quæuis alia expreſſio habẽda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis, & ad verbũ inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis inſuper fides datur.

§. 9. Volumus autem quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitatate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra illud adhibeatur quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Marcũ die 1. Octob. 1605. Anno 1.

Dat. 7 A.n. die 1. Oct.

Reſti-

VII. aliàs V.

Reſtitutio & innouatio Feſtiuitatis S. Vbaldi, Epiſcopi Eugubini, profeſſoris Ordinis Canonicorum regularium Lateranenſium, pro die 16. menſis Maij.

Hunc Sanctum Canonizauit, & feſtiuitatem inſtituit Cæleſt. III. ſup. in eius conſt. 1. Benedictus fol. 30. lib. 1.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Exordium.

EX iniuncto nobis Apoſtolici muneris debito ad ea libenter intendimus, per quæ Sanctorum veneratio, & Chriſtifidelium deuotio augetur, cum præſertim pia virorum Principum vota id expoſcunt, ac aliàs in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Supplicatio Ducis Vrbini & Abbatis Ordinis Canonicorum Regularium.

§. 1. Pijs igitur ac deuotis ſupplicationibus dilecti filij nobilis viri Franciſci Mariç Vrbini Ducis, & dilectorum filiorum Abbatis generalis, & vniuerſæ Congregationis Canonicorum Regularium Lateranenſium Ordinis S. Auguſtini nominibus, nobis humiliter porrectis inclinati, ac ex voto venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper ſacris ritibus & ceremonijs deputatorum, vt Chriſtifidelium veneratio erga Sanctum Vbaldum olim Epiſcopum Eugubinum magis augeatur, quem ob inſignia miracula, quæ illius interceſſione, vt pie creditur, Omnipotens Deus operari dignatus eſt & in dies operari dignatur, maxime in liberandis à Dæmone obſeſſis, & ob celebrem in vniuerſo Orbe illius vitæ Sanctitatem, fel. rec. Cœleſtinus Papa III. prædeceſſor noſter in Sanctorum numerum retulit, & erga quem dictus Franciſcus Mariæ Dux ob ſpeciales gratias à Deo ipſius Sancti Vbaldi meritis & interceſſione, vt ſimiliter pie creditur, ſuſceptas, & eadem Canonicorum Regularium Congregatio, cuius Ordinis inſtitutum, & viuendi rationē ipſe Sanctus Vbaldus in Canonica Portuenſi apud Rauennam ſuſcepit, ſingularem gerunt affectum.

Cæleſtini III Canonizatio de hoc Sācto eſt indicata in rubr.

Reſtitutio feſtiuitatis.

§. 2. Harum ſerie perpetuo ſtatuimus & ordinamus, vt ipſius S. Vbaldi Pontificis & Confeſſoris dies feſtus in Calendario Romano ad diem decimum ſextum menſis Maij aſcribatur, & de eodem S. Vbaldo Pontifice & Cōfeſſore in vniuerſo Orbe à Clericis ſecularibus & regularibus quibuſcunque, qui diuinum officiū recitare tenētur, eo die cōmemoratio, tanquā de feſto ſimplici fieri debeat.

Clauſ. derog.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 1. die 26. Oct.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum ſub anulo Piſcatoris, die 26. Octobris 1605. Pontific. noſtri Anno 1.

VIII. aliàs VI.

Approbatio Collegij ſub inuocatione S. Hieronymi, à S. R. E. Cardinale Matthæio Romæ nuper inſtituti atque dotati, ad piam egenorum Scholarium, Sacræ paginæ & Iuris Canonici ſtudiis incumbentium, educationem. Et elargitio gratiarum, aliorum Collegiorum Almæ Vrbis. Et deputatio Vicarij Papæ, ad eius cauſas dijudicandas.

Alia duo ſimilia Collegia pridē à S. R. E. Cardinalibus in Vrbe erecta fuiſſe reperi in bullis, vt videre eſt in conſtit. 25. Pij V. Accepimus fol. 202. lib. 2. Sed hiſce temporibus Antonius Maria Card. Saluiatus, Collegium pro Orphanis in Vrbe annuo conſtituto cenſu inſtituit.

PAVLVS EPISCOPVS,
Seruus ſeruorum Dei. Dilecto filio noſtro in Vrbe eiuſq. diſtrictu Vicario in ſpiritualibus generali, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1605.

Proœmium.

ALtitudo diuinæ prouidentiæ à qua bona & ſancta opera omnia procedūt, ea ſuorum fidelium animis frequenter ſuggerit, quæ ad Collegiorum & aliorum piorum locorum propagationem, ac pauperum ſtudiis litterarum incumbere volēuum manutentionē & inſtructionem, bonorumq. per eos emeritorum promotionem noſcantur pertinere. vnde nos quibus eadē prouidentia vniuerſalis Eccleſię regimen eſt commiſſum, ipſorum fidelium præſertim S. R. E. Cardinalium pias voluntates ad id tendentes, vt votiuos ſortiātur effectus, cū à nobis petitur, Apoſtolici fauoris ſuffragio libenter proſequimur, ac in his officij noſtri partes fauorabiliter interponimus prout conſpicimus ſalubriter expedire.

Hieronymus Card. Matthæius, Collegium S. Hieronymi pro Scholaribus, inſtitui iuſſit, ac eius Fratribus & heredibus, & ſubſidium hic indicatum aſſignauit.

§. 1. Exhibita ſiquidē nobis nuper pro parte dilectorū filiorū Cyriaci & Haſdrubalis de Mattheis Domicellorum Rom. petitio continebat. Quod alias bo. me. Hieronymus tt. S. Pancratij Presbyter Cardinalis Matthæius nuncupatus, cordi habens Religionis augmentum & decorem, piamq. Iuuentutis eruditionem, in vltimo à ſe cōdito teſtamento, ſub cuius diſpoſitione ab humanis deceſſit, & ad gloriā Omnipotentis Dei & honorem Diui Hieronymi Aduocati ſui, Cyriaco & Haſdrubali pfatis eius fratribus & heredibus vniuerſalibus, inter alia centum & quinque diuerſorum Montiū de Vrbe loca non vacabilia, & decē mille ſcuta monetæ in emptionē tot aliorū locorum Montium non vacabiliū, etiā de vrbe ſeu cenſuū annuorū, tuto & bene impoſitorū, aut bonorum ſtabiliū eorum arbitrio eroganda prælegauit ſeu reliquit. Inſuper voluit & mandauit, quod poſt factā emptionē huiuſmodi quinq. vſq. ad ſex mille ſcuta intra ſex mēſes, à die obitus ſui cōputandos, in emptionē alicuius domus ſeu loci eiſdē Cyriaco & Haſdrubali beneuiſæ ſeu beneuiſi, cōuerti, ibiq. Collegiū S. Hieronymi nuncupandū erigi & inſtitui & quatenus pro emptione domus, ſeu loci huiuſmodi erogaretur minor ſumma dd. ſex mille ſcutis, habita ratione ad illius pretiū & fabricam, ſiqua facienda eſſet pro conſtructione & vſu d. Collegij, id totum quod ſupereſſet, in emptionē ſimilium locorum, ſiue cenſuū aut bonorū ad commodū & beneficium d. Collegii inueſtiri. Ipſum autē Collegium ac bona illi pro eius dote aſſignanda, de proprietate & iurepatronatus Cyriaci & Haſdrubalis prædictorū, ac filiorū, nepotū, pronepotum & aliorū ex eis deſcendentium in infinitum, vnius ſcilicet poſt aliū eſſe, ac illis omnibus deficientibus, omnes alij in primogenitura per eū ſuper ſucceſſione partis Caſtrorū Iouis, Rocchæ Sinibaldæ & Belmontis ratione donationis per eundem antea prędictis Cyriaco & Haſdrubali factæ inſtituta, cōprehenſi, excluſis ſemper feminis, & alias iuxta eiuſdem primogenituræ formam, ſeriem & continentiam, eis ſuccedere, & quatenus elapſis dd. ſex menſibus, domus ſeu locus huiuſmodi empta vel emptus non eſſet, tunc per Cyriacum & Haſdrubalem præfatos aliqua idonea domus, ad hunc effectum conduci.

Eius regimen Cyriaco & Aſdrubali fratribus, & Pręposito Cōgregationis Clericorū Regularium S. Pauli cōmiſit, cū facultate ſtatuta opportuna promulgandi.

§. 2. Ipſiq. Cyriacus & Haſdrubal ac eorū primogeniti, vno cū Prępoſito Domus S. Blaſij de Anulo etiā de Vrbe, Cōgregationis Clericorū Regularium S. Pauli Decollati pro tēpore exiſtēte, d. Collegiū gubernare & adminiſtrare, ac Magiſtrū ſeu Rectorē, Scholares, famulos, ſeruientes vt infra qualificatos in d. Collegio introducēdos, eligere & admittere, eoſq. expellere & remouere, ac alios ſufficere, ſtatutaq. ordinationes & conſtitutiones pro illius felici ſtatu & proſpera directione facere, cōdere & cōpilare deberēt, illaq. prout occaſio ſe offerret, & eis videretur reformare & corrigere, ac eiſdē addere & detrahere poſſent, ac deniq. liberā ipſius Collegii adminiſtrationē haberent, omni & quacunq. ſuperioritate & ſuperintendētia omiſſa. rogans & hortās Cyriacū & Haſdrubalem ac Prępoſitū prædictos, quatenus in opportunis ordinationibus huiuſmodi facien. ex quibus rerum cōſeruatio pēdebat, omni cū diligentia & ſedulitate vti vellēt, hac vna inter cęteras addita ac inuiolabiliter & perpetuo obſeruanda, videlicet quod tā Magiſter ſeu Rector, quā Scholares & ſeruientes d. Collegii, prima Dominica cuiuslibet menſis, ſua peccata confiteri & ſacroſanctā Euchariſtiā ſumere tenerentur, vt eodē tempore Deo ſeruire, ſciētias ediſcere, & gratias de beneficiis receptis referre valerent.

Rectorem ab eis deputari iuſſit.

§. 3. Et pręterea ſtatuit & ordinauit, quod vnus Magiſter ſeu Rector Sacerdos, à Cyriaco & Haſdrubale, ac ſucceſſoribus, necnon Præpoſito præfatis eligendus, d. Collegio pręeſſet, ac Scholarium & famulorum ſeu ſeruientium prædictorum curam gereret.

Istis ſolis eius adminiſtrationem præſcripſit.

§. 4. Ea tamē cōditione quod Cyriacus & Haſdrubal, ac ſucceſſores prædicti de per ſe ſoli curā & adminiſtrationem dotis & pecuniarum eiuſdem Collegii, necnon facultatem loca Montium & cenſus ſeu bona ſtabilia huiuſmodi emendi, & in euentum illorū extinctionis pro-

tium inde prouenturum, prout eis videretur, & inferius ordinatur reinueſtiẽdi haberẽt. ſed in expeditione mandatorum, manus dicti Præpoſiti interuenire, & deliberationes magni momenti ſuper rebus dicti Collegii ſimiliter cum eius interuentu fieri deberent.

Scholarium qualitates et originem deſignauit.

§.5. Quodq. in eodẽ Collegio, tot quot ex introitibus illius dotis ibi manuteneri poſſent, Scholares Romani originarij ſeu etiã ciues ex priuilegio de nobili genere procreati, & pauperes reciperẽtur. Ita tamẽ vt vnus vel duo ex Nonãtulę, & vnus ex Famularũ terris Nullius diœceſis Prouinciarũ Bononien. & Vrbinaten. reſpectiue oriũdi, ſiqui adeſſent, ad dd. Scholarũ munere & cõſortio adſcribi inſtarẽt, dd. Romanis pręferrentur, dũmodo idonei & acceptabiles forent. ſub hoc autẽ principio, dilecti filij Proſper Bonnus ex terra S. Angeli ſub dominio Ducatus Vrbini, Ioannes Frãciſci Fagnani, qui ſibi à Secretis negotiis Congreg. Conc. Trid. ſpatio treſdecim annorũ & vltra inſeruierat conſanguineus, loco illius qui de dicta terra Famularum admittendus eſſet, necnon Victorius Piccinus Franciſci etiã Piccini Tudertin. ciuis tamen Romanus obſequiis d. Cyriaci inſiſtentis natus, in Scholares eiuſdem Collegii etiã reciperentur. cæteris omnibus circa d. Collegium diſpoſitis, quibus in aliquo ea vice dumtaxat excepta derogari voluit, firmius remanentibus.

Aetatem declarauit.

§.6. Omnes vero Scholares præfati, tẽpore eorũ receptionis in d. collegio, decẽ & ſeptẽ annorũ ad minus ſuæ ætatis, ac in litteris humaniorib. ſufficiẽter inſtructi eſſẽt.

Studia Sacræ paginę & Iuris Canonici tantum permiſit.

§.7. Nec aliis quam Sacræ paginæ & Iuris Canonici ſtudiis incumbere poſſent.

Habitum ordinauit.

§.8. Veſteſq. clericales, ſcilicet nigri coloris & vniformes eis, ſumptibus dicti collegii ſuppeditandas, ſub pœna priuationis loci collegialis deferrent.

Scholares vſque ad annũ 25. & non vltra retineri iuſſit.

§.9. Ac in ipſo collegio vſque ad vigeſimum quintum eiuſdem ſuæ ætatis annum retineri & educari, completoq. anno huiuſmodi, locum aliis cedere tenerentur.

Bonorum & redditum Collegij inueſtituram & augmentum præſcripſit.

§.10. Quodq loca Montiũ ſeu cẽſus aut bona, ad opus d. collegii, vt pręfertur aſſignata, & deinceps emẽda, pro dote & ſuſtẽtatione d. collegii perpetuo affecta & hypothecata remanerẽt, nec in aliũ vſum conuerti poſſent. & in euentũ illorũ extinctionis, pretiũ inde redigendũ, ſtatim apud Montẽ Pietatis de Vrbe deponeretur, cum mẽtione ſeu enunciatione, quod pecuniæ huiuſmodi pro d. collegio deſtinatæ exiſtebant, neq. ex eodẽ Monte, niſi ad effectũ illud in emptionẽ aliorũ locorũ Montiũ nõ vacabiliũ, ſiue cẽſuũ bene & ſecure impoſitorũ aut rerũ ſtabiliũ, prout Cyriacus & Haſdrubal, ac eorũ ſucceſſores p̃fati, vna cum d. Præpoſito magis expedire cognoſcerent, amoueri poſſet. ac in litteris patẽtibus deſuper expedien. ſeu in celebratione inſtrumẽtorũ deſuper conficiendorũ, ſemper expreſſa & ſpecifica mẽtio fieret, pecunias huiuſmodi ad pręfatũ Collegiũ ex diſpoſitione ipſius Hieronymi Card. ſpectare, illaſq. huiuſmodi oneribus & cõditionibus, nẽpe pro dote, & ſuſtentatione d. Collegii ſubiacere, & hoc toties quoties caſus contingeret, atq. ita perpetuis futuris tẽporibus dos huiuſmodi d. Collegio, iſto & omni alio meliori modo cõſeruari. fructus autẽ locorũ, cenſuũ ſeu bonorũ huiuſmodi donec erectio d. Collegij ſequeretur decurrendi, ad commodũ vtilitatẽ, & augmentũ eiuſdẽ Collegii inueſtiri, factaq. congerie dotis huiuſmodi, ex omnibus & quibuſcunq. illius fructibus ſingulis annis in perpetuũ trecenta ſcuta monetæ detrahi, ac illa in tot locis Montiũ nõ vacabiliũ vel cenſibus annuis, aut bonis ſtabilibus ad cõmodum & augmentum eiuſdem Collegii inueſtiri deberent, ad hoc vt facta inueſtitura huiuſmodi dictum Collegium, fructibus inde percipien. vti & frui poſſet, pro vt in d. teſtamento plenius dicitur contineri.

Heredes prædicti domum pro erectione d. Collegij emerant, & annuum redditum aſſignarũt, & pro cõfirmatione Papæ ſupplicarunt.

§.11. Cum autẽ ſicut eadẽ petitio ſubiungebat, Cyriacus & Haſdrubal præfati, piã d. Hieronymi Card. diſpoſitionẽ ad effectũ quantocius perduci deſiderantes, ex dicta sũma decem mille ſcutorũ ab eo, vt præfertur legata, quandã domũ in via quę tendit ad Eccleſiã S. Nicolai ſub Monte Quirinali ſitã, ad vſum Collegii huiuſmodi, ſatis oportunã & cõmodam ab heredibus q. Pamphili de Deſideriis, quinque milliũ ſcutorum, & cenſuũ annuũ ſortis principalis aliorũ quinque milliũ ſcutorũ à Hieronymo Serlupio dilectis filius, & nuperrime ſequuta d. cenſus, pro ſumma bis mille ſcutorũ redemptione ſeu extinctione, ex ipſis bis mille ſcutis, & de fructib. ex dote d. Collegii eatenus decurſis, alia Viginti nouẽ loca Montis Farneſij & de Vrbe emerint, & in domo præfata Collegiũ huiuſmodi erigi cupiant, illiq. pro ſua dote, ſub hoc primordio, reſiduũ cenſus huiuſmodi, quod eſt ter mille ſcutorum ac viginti nouẽ prædicta, nec non alia centum & quinq. diuerſorũ Montiũ non vacabiliũ per eos iam ad hunc effectũ deſtinata & deſignata loca aſſignare intendant, pro parte Cyriaci & Haſdrubalis prædictorum, nobis fuit humiliter ſupplicatũ, quatenus pręmiſſis annuere, & deſuper oportune prouidere de benignitate Apoſt. dignaremur.

[illegible] mandat Card. eius Vicario, vt de præmiſſis ſe diligenter informet, & d. Collegiũ erigat, reddi[illegible] aſſignet, [illegible] heredibus d. Card. [illegible], iuxta illius diſpoſitionẽ.

§.12. Nos igitur Cyriacũ & Haſdrubalẽ præfatos, ac eorũ quẽlibet, à quibuſuis excõmunic. ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pęnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectũ præſentiũ dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cẽſen. necnõ d. teſtamẽti, ac quarũcunq. aliarũ ſcripturarũ ſuper præmiſſis, & eorũ ſingulis, publice & priuatim, ac alias quomodolibet confectarum, & in illis contentorũ, ac inde ſecutorũ quorumcunq. tenores, necnon domus ſeu domorũ huiuſmodi veriores ſituationes, cõfines earũq. ac locorũ Montiũ & cenſus præfatorũ veros etiã annuos valores præſentibus pro ſufficienter & totaliter expreſſis haben. huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, circumſpectioni tuæ per Apoſt. ſcripta mandamus, quatenus auctoritate noſtra de præmiſſis te diligẽter informes, & ſi per informationẽ huiuſmodi, ita eſſe repereris, in præfata vel alia per Cyriacũ & Haſdrubalẽ prædictos ad hunc effectũ forſan emenda domo, Collegiũ S. Hieronymi nuncupandũ, cũ capella ſeu Oratorio, Refectorio communi, Sigillo, Bibliotheca, Archiuio, cęteriſq. Collegialibus inſignibus ac membris & officinis neceſſariis, pro perpetua receptione, vſu & habitatione vnius magiſtri ſeu Rectoris habilis & idonei, qui Presbyter exiſtat, & Scholarũ famulorũ ſeu ſeruientium eiuſdẽ collegii curã gerat, & ipſi collegio iuxta traditã ab eodẽ Hieronymo Card. formã & non alias præſit, ac tot quot ex d. collegii prouentibus & redditibus annuis, deducta ex eis in primis & ante omnia trecentorũ ſcutorum ſumma quotannis in vtilitate & augmentũ d. Collegij iuxta prędicti Hieronymi Card. diſpoſitionẽ inueſtienda, pro tẽpore cõmode ſuſtentari & manuteneri poterunt, Scholariũ iuxta diſpoſitionẽ & ordinationẽ d. Hieronymi Card. vt præfertur factas, qualificatorũ eligendorum, recipiendorũ, educandorũ, retinendorũ, ac etiã expellendorũ & remouendorũ, ſub perpetuis cura, gubernio, regimine & adminiſtratione Cyriaci & Haſdrubalis ac ſuorũ primogenitorũ prędictorũ, qui per ſe ſolos omnimodã dotis, & pecuniarũ d. collegii curã & adminiſtrationẽ habere debeãt, cum facultatibus, oneribus, cõditionibus, modo & forma, à d. Hieronymo Card. præſcriptis, perpetuo (ſine tamen alicuius præiudicio) erigas & inſtituas, illiq. ſic erecto & inſtituto, pro eius dote ac Magiſtri ſeu Rectoris ac Scholarũ prædictorũ, vſu habitatione & ſuſtentatione, onerũq. illis incumbentiũ ſupportationẽ, prędictam vel aliã ſeu alias domos, vt præfertur emendas, cũ omnibus & ſingulis illarũ ædificiis, ſtructuris, ſitu, ambitu, iuribus, pertinentiis & dependentiis quibuſcunq. ac reſiduũ prædicti cẽſus. necnõ omnia & ſingula loca Montiũ per Cyriacũ & Haſdrubalẽ pręfatos tam empta & aſſignata quã emẽda & aſſignanda, vt pręfertur, ita quod liceat Cyriaco & Haſdrubali ac primogenitis prædictis, corporalem, realẽ & actualem illorũ omnium poſſeſſionẽ, per ſe vel aliũ ſeu alios eorũ, & d. collegij nominibus, propria auctoritate libere apprehendere & apprehenſam perpetuo retinere, fructus quoq. redditus, prouentus, iura, obuentiones & emolumenta quęcunque, ex eis ſeu dote huiuſmodi prouenientia, percipere, exigere, leuare, recuperare, locare & arrendare, ac in communes dicti collegii vſus & vtilitatem cõuertere, cuiuſuis licentia deſuper minime requiſita, etiam perpetuo applices & appropries.

Et à ſuperioritate & iuriſdictione quorumcunq. Officialium, &c. exemit.

§.13. Inſuper ipſum collegiũ, ac illius pro tẽpore exiſtẽtes, Magiſtrũ ſeu Rectorẽ, Scholares, collegiales, Oeconomos, Officiales, Miniſtros & perſonas, eorũq. res & bona mobilia, præſentia & futura, cuiuſcunq. quantitatis, qualitatis, generis & ſpeciei exiſtentia, ab omni & quacunq. pro tẽpore exiſtentiũ d. Vrbis Gubernatoris, Senatoris, cõſeruatorũ, Reformatorũ & noſtri ac Rom. Pont.

pro

pro tẽpore exiſtentis in eadẽ Vrbe & illius diſtricto ſpiritualibus Vicarij, necnõ cauſarũ curiæ cam. Apoſt. generalis Auditoris, & quorumcũq. noſtrorũ & Sedis Apoſt. de latere Legatorũ ac Vicelegatorũ, & quarũcũq. aliarũ perſonarũ vbilibet conſtitutarũ, & quauis auctoritate & dignitate tã Eccleſiaſtica quã mũdana etiã cardinalatus honore fungentium, viſitatione, correctione, iuriſdictione, dominio, ſuperioritate & poteſtate, ſimiliter perpetuo eximas & liberes.

Sub tutela Sedis Apoſt. recipias.

§. 14. Ac ſub noſtri & pro tẽpore exiſtentis Romani Pontificis protectione, & inuiolabili conſeruatione ſuſcipias eidemq. Sedi immediate ſubijcias.

Heredes prædictos Collegij adminiſtratores cõſtituat.

§. 15. Necnon Cyriacum & Haſdrubalem, & ab eis deſcendentes primogenitos præfatos, in dicti Collegij illiuſq. Magiſtri ſeu Rectoris, Scholarium, Collegialium, Oeconomorum, Officialium, Miniſtrorum & perſonarum, necnon bonorum, & rerum quorumcunque Protectores & generales adminiſtratores quatenus opus ſit, pariter perpetuo conſtituas & deputes.

Collegio, & eius perſonis indulta aliorum in Vrbe Collegiorum communicet.

§. 16. Necnon eiſdem Collegio illiuſque Magiſtro & Rectori, Scholaribus, Collegialibus, Oeconomis, Officialibus, Miniſtris & perſonis, vt omnibus & ſingulis priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, prærogatiuis, antelationibus, præeminentijs, conceſſionibus, indultis, fauoribus, cæteriſq. gratijs vniuerſis tam ſpiritualibus quã temporalibus, quibus alia Collegia & pia loca in dicta Vrbe inſtituta, illorumq. Magiſtri ſeu Rectores, Scholares, Collegiales, Oeconomi, Officiales, Miniſtri, & perſonæ de iure, vſu, conſuetudine, priuilegio, vel alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurũ, ſimiliter & pariformiter, ac æque principaliter abſq. vlla prorſus differentia, vti, frui, potiri & gaudere libere & licite valeãt, itidẽ ꝑpetuo indulgeas.

Eiſdem heredibus, vel Præpoſito Cõgregationis Clericorum, S. P. Decollati, facultatẽ edendi ordinationes & ſtatuta, Collegij concedas.

§. 17. Necnon Cyriaco & Haſdrubale, ac primogenitis, vna cum Præpoſito prædictis quæcunq. ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, capitula & decreta, ad eiuſdem Collegij, illiuſq. perſonarũ, rerum & bonorum ſpiritualiũ & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem & adminiſtrationem, ac Scholarium prædictorum nominationem, receptionem, admiſſionem, expulſionẽ, ætatem, qualitatem, victum, veſtitum, inſtructionem, diſciplinam, ac Studij curſum, cæteraq. ad huiuſmodi curam & adminiſtrationem pertinentia, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ipſiuſq. Hieronymi cardinalis diſpoſitioni & menti non contraria, & à te approbanda, quæ eo ipſo Apoſtolica auctoritate confirmata & approbata ſint, & eſſe cẽſeantur, ac ab omnibus ad quos pro tempore ſpectabit, etiam ſub pœnis in contrauenien. ſtatuendis obſeruari debeant, omni & quacunque ſuperioritate & ſuperintendentia omiſſa faciendi & edendi, ac illa quoties pro eorũ & temporum qualitate ſeu alias expediens videbitur, mutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, aut alia ex integro condendi, plenam & abſolutam licentiam & facultatem impartiaris.

Præpoſito prædicto onus & munus præfatũ perpetuo præcipiat.

§. 18. Cæterum quia de facili euenire poteſt, vt modernus vel pro tẽpore exiſtens Præpoſitus præfatus, onera & munera ſibi à dicto Hieronymo cardinali, circa ſtatum & gubernium dicti Collegij, vt prænarratur iniuncta, aliquo modo detrectare tentet, eidem Præpoſito tam moderno quam pro tempore exiſtenti, vt omni & quacunque tempore, omnia onera & munera huiuſmodi, prout ſibi à dicto Hieronymo Cardinale iniuncta ſunt, prompti animi deuotione ſuſcipere, & exequi, nunquam autem quouis colore, prætextu, vel ingenio detrectare debeat præcipias & mandes.

Iuſpatronatus d. Collegij ad heredes Cardinalis Matthæi iuxta illius diſpoſitionẽ ſpectare declarat.

§. 19. Poſtremo Collegium per præſentes erectum, illiuſq. dotẽ huiuſmodi, de proprietate & iurepatronatu Cyriaci & Haſdrubalis, ac ſuorum filiorum, nepotum, pronepotum & aliorum deſcendẽtium prędictorũ, vnius ſcilicet poſt alium, & illis omnibus deficientibus, aliorum ad dictam primogenituram vocatorum iuxta illius formam & tenorem eſſe & fore, ac iuſpatronatus huiuſmodi illis ex primæua integra & omnimoda fundatione atq. dotatione, de bonis mere patrimonialibus facta, & alias in omnibus & per omnia iuxta ꝑdicti Hieronymi Card. teſtamentum, diſpoſitionem & ordinationẽ competere.

Clauſulas huius conſtitutionis præſ. apponat.

§. 20. Præſentes quoque litteras ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus aut alijs contrarijs diſpoſitionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, etiam in craſtinum aſſumptionis ſucceſſorũ huiuſmodi ad ſummi Apoſtolatus apicem, ſub quibuſcũq. verborum expreſſionibus & formis, etiam Motuproprio pro tempore factis, minime comprehendi, ſed tanquam pro fundatione & dotatione d. Collegij S. Hieronymi, ad bonarum artium cultum inſtituti conceſſas, ſemper ab illis excipi, & quoties illę emanabunt, toties in priſtinum, & eum in quo antea quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam ſubdata per Adminiſtratores pro tempore exiſtẽtes pręfatos quandocunque eligenda, conceſſa eſſe & fore, ſuumq. plenarium effectum ſortiri, & obtinere.

Clauſulam ſublata &c. addat.

§. 21. Sicq. per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, ac cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, in quauis inſtãtia iudicari, & diffiniri debere, ac quicquid ſecus ſup his à quoquã, quauis auctoritate ſciẽter vel ignorãter cõtigerit attentari, irritũ & inane decernas.

Contrariis quibuſcũque hæc Pont. derogat.

§. 22. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Vniuerſalibuſq. Concilijs editis, ſpecialibus & generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon dictæ Vrbis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, legibus & municipalibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis eidẽ Vrbi, ac dilectis filijs Populo Romano, necnon Camerario, Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, cæteriſq. Superioribus & perſonis præfatis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſq. & alijs decretis, in genere vel in ſpecie per quoſcunque Rom. Pontif. prædeceſſores noſtros, ac Sedẽ prædictam etiam Motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine etiam conſiſtorialiter ac alias conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſeruata exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, & ſufficienter derogatũ eſſe decernimus. Cęteriſq. contrarijs quibuſcũq.

Dat. P. A. 2. die 16 Nou.

Datum Romę, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1605. 16. Cal. Decemb. Pont. noſtri Anno 1.

Sequitur decretum Erectionis dicti Collegij editum ab Illuſtriſſ. D. Cardinali Pamphilio in præinſertis litteris deputato.

Decretum S.R.E. Cardinalis Pamphilij, ſuper ĩpoſitione d. Collegij in executionem præmiſſarũ literarum.

§. 23. ILluſtriſſimus & Reuerendiſſimus D. Hieronymus Cardinalis Pamphilius Vicarius & Iudex vt ſupra deputatus, dictis litteris Apoſtolicis ea qua decuit reuerentia receptis, illiſq. viſis & contentis in eis bene auditis, & intellectis, viſoq. teſtamento vt ſupra exhibito & producto, & demum viſis videndis, & conſideratis conſiderandis, volens ad præfatarum literarum executionem procedere, Collegium de quo in dictis litteris erexit & inſtituit, cum appropriatione & applicatione bonorum, facultatibus & declarationibus, ac modo & forma à dicto bon. mem. Hieronymo Cardinali præſcriptis, ac cum exemptione, liberatione, ſubiectione, indulto, deputatione, licentia, facultate, impartitione, conceſſione, præcepto, reſeruatione, aſſignatione & decreto, ac alia in omnibus & per omnia iuxta earundem litterarum Apoſtolicarum formam &c. & tenorem &c. non ſolũ præmiſſo, ſed etiã omni alio meliori modo &c.

Stipulatio & decreti.

Actũ Romæ in Palatio ſolitæ reſidentiæ dicti Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Cardinalis Vicarij, præſentibus ibidem DD. Franciſco Romaulo Clerico Romano, & Mutio Paſſarino de Nurſia Clerico Spoletanæ Diœceſis Curiæ Connotarijs teſtibus ad præmiſſa omnia & ſingula habitis, vocatis, principaliter, atque rogatis.

Cardinalis ſubſcriptio.

Hieronymus Cardinalis Pamphilius S. D. N. Papæ Vicarius.

Notarius rogatus.

Fauſtus de Barberija d. Curiæ Notarius rogatus.

Sequitur deputatio Vicarij Papæ, in Iudicem cauſarum dicti Collegij Matthæi.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

SVperna diſpoſitione illius, cuius inſcrutabili prouidentia ordinationem ſuſcipiunt vniuerſa, in eminenti Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, meritis licet imparibus conſtituti, ad ea per quæ perſonis quibuslibet, præſertim illis, qui adoleſcentes in litterarum ſtudijs, bonis moribus ac diſciplinis inſtruunt, ipſiſq. adoleſcentibus, ac ſtudioſis iuſtitia minori cum eorum diſpendio adminiſtretur, libenter attendentes, illa eis propterea benigne concedimus, quæ eorum indemnitati, fore conſpicimus opportuna.

Enunciatio inſtitutionis Collegij S. Hieronymi.

§. 24. Alias ſiquidem nos ſupplication. dilectorum filiorum Cyriaci & Haſdrubalis de Matthæis domicellorum Romanorum, & Marchionum Iouis, & Rocchæ Sinibaldę caſtrorum, pro eorum parte nobis porrectis inclinati, pro complemento vltimæ voluntatis bonæ memoriæ Hieronymi dum vixit tituli Sancti Pancratij, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri cardinalis Matthæi nuncupati, dictorum Cyriaci & Haſdrubalis fratris germani, qui in vltimo ſuo teſtamento eoſdem Cyriacum & Haſdrubalem, heredes ſibi vniuerſales inſtituerat, & inter alia de quibus tunc diſpoſuerat, in Alma Vrbe noſtra & domo ſeu loco dictis Cyriaco & Haſdrubali beneuiſa ſeu beneuiſo, vnum collegium Scholarium Sancti Hieronymi nuncupan. erigi, & illi etiam tunc expreſſa bona in dotem applicari mandauerat, in quadam per dictos cyriacum & Haſdrubalem empta, vel alia ſeu alijs domibus ad hunc effectum emend. vel emendis, vnum Collegium Sancti Hieronymi, vt præfertur, nuncupandum pro perpetuis vſu & habitatione vnius Rectoris, & nonnullorum Scholarium, ſub perpetuis quoque cura, regimine & adminiſtratione dictorum Cyriaci & Haſdrubalis, & primogenitorum ſuorum ac alias certis alijs modo & forma, ſimiliter tunc expreſſis, Apoſtolica auctoritate perpetuo ereximus & inſtituimus, illiq. ſic erecto & inſtituto pro congrua illius dote domum ſeu domos huiuſmodi, ac quædam loca Montium non vacabilium ad eum finem & effectum, tum empta tum reſignata, diſpoſitioni teſtamentariæ eiuſdem Hieronymi Cardinalis inhærendo applicauimus & appropriauimus, & inſuper ipſum collegium, illiuſq. Rectorem, Profeſſores, Lectores, Præceptores, Scholares, collegiales, Oeconomos, Officiales, Miniſtros & perſonas, necnon res & bona quęcunque ab omni & quacunque dictæ Vrbis Gubernatoris, Senatoris, conſeruatorum, Reformatorum, ac in eadem Vrbe & illius diſtrictu Vicarij noſtri, in ſpiritualibus generalis, necnon curiæ cauſarum cameræ noſtræ Apoſtolicæ generalis Auditoris, dilectorum filiorum, & quorumcunq. noſtrorum, & Sedis prædictæ de Latere Legatorum & Vicelegatorum, ac quarumuis aliarum perſonarum quauis auctoritate & dignitate etiã cardinalatus honore fulgentium, viſitatione, correctione & iuriſdictione perpetuo exemimus, ac ſub Beati Petri & dictæ Sedis, necnon Romani Pontificis pro tempore exiſtentis protectione & inuiolabili conſeruatione ſuſcepimus, eidemq. Sedi immediate ſubiecimus, prout in litteris Apoſtolicis deſuper ſub Dat. videlicet ſextodecimo calendas Decembris, pontificatus noſtri anno primo, expeditis plenius continetur.

Supplicatio Ciriaci & Haſdrubalis, pro deputatione Iudicis ſpecialis cauſarum d. collegij.

§. 25. Cum autem ſicut nobis nuper exponi fecerunt cyriacus & Haſdrubal prædicti, experientia, & vſu compertum ſit, ſimilia collegia, vt plurimum, litigijs & controuerſijs iudicialibus exerceri, & niſi eis ſpeciales Iudices conſtituantur, paſſim huc & illuc corã diuerſis tribunalibus magno eorum incommodo & diſpendio trahi, prouideq. ad hoc inconueniens à dicto Collegio propellendũ & eius opportunitatibus hac in parte conſulentes, dicti exponentes plurimum cupiant, peculiarem eidem collegio Iudicem, coram quo trahere & trahi tantummodo poſſit, per nos & Sedem prædictam, modo & forma infraſcriptis conſtitui & deputari, nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt exponentes prædicti, quatenus in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Deputatio Vicarij Papæ cognitoris earum.

§. 26. Nos igitur teſtamenti ac litterarum huiuſmodi tenorem, præſentibus pro expreſſis habentes, dictoſque exponentes ſpecialis gratiæ fauore proſequi volentes, necnon eos & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijsq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cẽſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, prædictum & pro tempore exiſtentem dictæ Vrbis Vicarium in ſpecialem perpetuum ac irreuocabilem Iudicem, omnium & ſingulorum litium cauſarum & differentiarum, tam ciuilium quam (præterquam quæ fidem orthodoxam concernunt) criminalium & mixtarum, etiam earum in quibus exequutiue in vim obligationis in forma Cameræ prædictæ factę agi contigerit, tam inter dictum collegiũ, illiuſq. Rectorem, Præceptores, Magiſtros, Scholares, Officiales, Miniſtros & alias perſonas quaſcunque, nunc & etiam pro tempore exiſtentes, quæ inter eoſdem, & Studij generalis dictæ Vrbis Rectorem, ac quaſcunque alias perſonas, tam ſeculares quam eccleſiaſticas, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis & conditionis, ac præeminentiæ exiſten. Vniuerſitates, Societates, congregationes, collegia, capitula, ac tam Virorum quam Mulierum Monaſteria, Hoſpitalia & alia pia loca, tam coniunctim quam diuiſim, ac tam actiue quam paſſiue, vltro citroq. ad inuicem vel alias quomodolibet iam forſan motarum, & deinceps mouendarum.

Facultas procedendi ſummarie &c.

§. 27. Cum facultate illas per ſe vel eius Viceſgerentem ſeu Locatenentes, aut alium ſeu alios quem vel quos ad hoc duxerit deputandos, etiam ſummarie, ſimpliciter & de plano, & ſine ſtrepitu & figura iudicij, ſed ſola facti veritate inſpecta, ac etiam manu regia, cum omnibus & ſingulis ſuis incidentibus, dependen. emergen. annexis & connexis, totoq. negotio principali, etiam priuatiue quo ad omnes & ſingulos alios Iudices ordinarios & delegatos, eorumq. curias & tribunalia eccleſiaſtica vel ſecularia, audien. cognoſcen. deciden. fineque debito terminandi.

Citandiq. in Curia & extra, ac omnibus inhibendi.

§. 28. Necnon quoſcunque intereſſe habentes, tam in Romana Curia quam extra eam etiam per edictum publicum, conſtito ſibi ſummarie de non tuto acceſſu citandi, ac quibuſuis etiã eiuſdem curiæ Iudicibus & perſonis, quibus & quoties opus fuerit, ſub ſenten. cenſuris & pœnis eccleſiaſticis, ac etiam pecuniarijs, de quibus videbitur inhibendi, & in euentum non paritionis, ad declarationẽ incurſus cenſurarũ & pęnarũ huiuſmodi proceden. Ac ſententias deſuper ferendas debitæ executioni demandandi ſeu demandari faciendi.

Contradictores coercendi.

§. 29. Contradictores quoslibet & rebelles per ſimiles cenſuras & pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia compellen. ac etiam auxilium brachij ſecularis ad hoc inuocan.

Dubia in præmiſſis interpretandi &c.

§. 30. Necnõ quæcunque dubia & difficultates ſiquę præmiſſorum occaſione quomodolibet oriri contigerit declarandi & interpretandi, omniaq. & ſingula in eiſdem præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria & opportuna facien. geren. mandan. exercen. & exequen. etiam omni & quacunque appellatione remota, auctoritate prædicta tenore præſentium perpetuo conſtituimus & deputamus, ac perpetuo conſtitutum & deputatum eſſe & fore.

Clauſulæ huius conſtitutionis præſeruatiuæ.

§. 31. Præſentes quoque noſtras litteras de ſubreptionis

nis ſeu nullitatis vitio, notari, impugnari, retractari, annullari vel inualidari, ſeu in ius vel controuerſiam vocari, vel ad viam & terminos iuris reduci, aut aduerſus illas quodcunque iuris grauę vel facti remedium impetrari aut concedi nullatenus vnquam poſſe, ſed ſemper & perpetuo dicto Collegio, illiusq. Præceptoribus, Magiſtris, Scholaribus, Miniſtris & alijs perſonis prædictis perpetuo ſuffragari.

Clauſula ſublata, &c.

§. 32. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum dicti Palatij Auditores, ac eiuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales iudicari & diffiniri debere, irritumq. & inane, auctoritate & tenore prædictis decernimus, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulę contrariorum derogatoria.

§. 33. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon facultatibus Cameræ prædictæ generali Auditori conceſſis, ſeu ſtatutis, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ac conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, quibuſuis Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus ac formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibuſq. & alijs decretis in genere vel ſpecie, etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, ac alias in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus etiam ſi de illis, eorumq. totis tenoribus habenda eſſet in noſtris litteris mentio ſpecialis, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque, aut ſi alicui communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

D. P. An. 2. die 20. Nou.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſima Nouembris, 1606. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

IX. aliàs VII.

De certo Religioſorum numero cuicunque Monaſterio, Conuentui ac Domui Regulari præfigendo.

Edita An. D. 1605.

Clementis 8. decretum eſt ſupra 1100. Sanctiſſimus,

Conc. Trident. eſt in ſeſſ. 25. cap. 3.

§. 1. SAnctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus Noſter Dominus Paulus diuina prouidentia Papa Quintus. Cum ex plurimis, ijsque grauiſſimis Decretis, quæ fel. recor. Clemens VIII. ad regularem diſciplinam reſtituendam & augendam condidit, illud maximi momenti eſſe animaduerterit, quod à Sacro Concilio Tridentino multo ante cautum etiam fuerat, vt is tantum Religioſorum hominum numerus in ſingulis Monaſterijs, Conuentibus & Domibus Regularibus conſtitueretur, qui vel proprijs redditibus & obuentionibus, vel conſuetis emolumentis ac eleemoſynis ali cõmode poſſent, magnamq. fortaſſe obſeruantiæ regularis iacturam inde factam eſſe, quod Ordinum Superiores illud exequi nimium diſtulerunt, vt hoc etiam adhibito remedio, huiuſmodi incommodo proſpiceret, aditumq. ijs Prælatis Regularibus præcluderet, qui plures ad ſuam Religionem admittentes quam Monaſteriorum & Conuentuum cenſus, eleemoſynæ & qualitates ferant, non leuem ſubditis vitæ clauſtralis relaxandæ occaſionem præbere videntur.

Præceptum, præfigendi cuique Monaſterio certũ numerum religioſorum per eius Superiores.

§. 2. Decreuit & præcepit, ac præſentis Decreti virtute præcipit & mandat, omnibus & ſingulis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs & quibuſcunque alijs Superioribus Monaſteriorum, Conuentuum & Domorum, quouis nomine nuncupentur, Ordinum, Congregationum & Inſtitutorum, tam Monachorum quam Mendicantium & non Mendicantium Regularium quorumcunque, exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, vt ſinguli ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus aut tribus Monachis, Fratribuſue ſui Ordinis vel Congregationis probatioribus & rerum vſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus & prouentus omnes, conſuetas item eleemoſynas & obuentiones, tam communes Monaſteriorum, Conuentuum & Domorum eiuſdem Prouinciæ, quam etiam ſingularibus perſonis religioſis aſſignatas ſeu permiſſas, in communem vſum deinceps conferendas, decem annorum diuerſorum habita ratione, diligenter ac mature recognoſcant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera conſueuerunt abſorbere, eaque omnia ſcripto fideliter exarata idem Superior, cuius intereſt, in primo Capitulo ſeu Congregatione Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipſomet Capitulo vel Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis & obuentionibus vniuerſis, ac oneribus vt ſuperius detractis, ſedulo examinent, quot religioſi homines in vnoquoque Monaſterio, Conuentu & Domo regulari, iuxta regionis & proprij Inſtituti morem, victum & veſtitum in communi habentes competenter valeant ſuſtentari. Tum eorundem bonorum, redditũum, eleemoſynarum & onerum præciſam notam ipſimet Congregationi, Capituloue Prouinciali exhibeant, vt in illo diligenter omnibus diſcuſſis, cuicunque familiæ, Conuentus, Monaſterij & Domus regularis quouis nomine nuncupatæ in ſingula quaque Prouincia certus earum tãtum perſonarum numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis & obuentionibus, vt ſuperius ſufficienter ali poſſint.

Tẽpus vniuerſa ad prędicta exequenda.

§. 3. Ne vero Superiores, qui id præſtare debent, ſerius aut remiſſius quam par eſt, muneri ſuo ſatisfaciant, Mandauit ac mandat Sanctitas Sua, vt infra annum à die dati præſentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitulariter geſta in authenticam formam redacta ad Congregationem Reformationis Apoſtolicæ ſinguli mittant, numerumq. familiæ ſingulorum Conuentuum, Monaſteriorum & Domorum huiuſmodi regularium, Capituli vel Congregationis Prouincialis ſententia & auctoritate præfinitum iidem Superiores Ordinũ, Congregationum & Inſtitutorum quotumcunque, tam Generales & Prouinciales quam locales omnes perpetuo ſeruare omnino teneantur.

Superioribus inobedientibus pœna infligitur.

§. 4. Eos autem Superiores cuiuſcunque ſtatus, gradus & conditionis exiſtant, qui prædicta omnia præfixo termino non præſtiterint, vel numerum huiuſmodi præſcriptum quouis modo augere præſumpſerint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisq. actiuæ & paſſiuæ, ac ad omnia ſuæ Religionis officia & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipſo incurrere, atque alijs etiam grauioribus ad Sanctitatis Suæ & Succeſſorum ſuorum arbitrium infligendis pœnis ſubiacere voluit & declarauit.

Exemplorum fides.

§. 5. Vult præterea Sanctitas Sua per hoc Decretum eiuſdem Congregationis Reformationis Apoſtolicæ Secretarij manu ſubſcriptum, conſuetiſq. Almæ Vrbis locis affixum & publicatum, omnes & ſingulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos ſpectat, perinde affici, ac ſi fuiſſet cuilibet perſonaliter intimatum.

Clauſula derogatoria.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus Apoſtolicis, priuilegijs, ſtatutis, indultis, nec alijs contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 1. die 4. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, die quarta Decembris 1605. Pontificatus eiuſdem S.D.N. Anno primo.

X. aliàs VIII.

Qood Fratres Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum, poſſint vbique de ſola licentia Ordinarij, noua conſtruere Monaſteria.

Conſonat Concil. Trident. ſeſſ. 25. cap. 3. in fin.

De toto Ordine Carmelitarum notaui ſup. in conſtit. 8. Honorij III. Vt viuendi. fol. 50. lib. 1.

Edita An. D. 1605.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Eccleſiæ militantis, (cuius regimini, licet immeriti Diuina diſponẽte clementia, preſidemus) amplitudinem, nihil magis neceſſarium, quam perfectorum Militum Chriſti multitudinẽ exiſtimamus.

Cauſa huius conſtit.

§. 1. Cum igitur, ſicut magno cum ſpirituali gaudio noſtro accepimus, dilecti filij Religioſi Ordinis Beatæ MARIAE de Monte Carmelo, Carmelitæ Diſcalceati nuncupati, iam in Hiſpaniarum Regnis quam in Italiæ & noui Orbis, alijſq. Mundi partibus pergant aſſidue Deo & Eccleſiæ Sãctæ ſuæ perfectum exhibere famulatum, non ſolum ipſi Deo per orationẽ & contemplationem ſedulo vacantes, verum etiam animarum ſalutem, exemplo & doctrina ſollicite procurantes. cumq. in dies fructus vberiores ex dictæ Religionis propagatione, benedicente Domino, ſperandi ſint.

Carmelitæ poſſunt vbiq. domos ædificare, de ſolo conſenſu Ordinariorum, non obſtante conſtitut. pp. Clem. viij. ſupra fol. 146.

§. 2. Nos ad ea quę Religioſorũ eorundem augmẽto cedere poſſunt, concedenda adq. ea, quæ illis in hoc impedimentum aliquod afferre dignoſcuntur remouenda merito propenſiores ſumus. Quare Motu proprio, & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtra, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eiuſdem Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Superioribus & Religioſis, vt vbiq. locorum quilibet in diſtrictu ſuo, iuxta litterarum fe. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper erectione Congregationis Italię prędicti Ordinis, ſub data die xiij. Nouembris Anni Domini M. D. C. Pontificatus ſui anno nono expeditarum formã & tenorem, quem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, domos & Monaſteria, iuxta Concilij Tridentini decreta, de ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum perſonarum cuiuſuis Ordinis, etiam regularium, requiſito conſenſu, condere, fundare & erigere valeãt, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium licentiam ac facultatem concedimus & indulgemus.

Contrariorũ derogatio.

§. 3. Non obſtantibus eiuſdem Clementis prædeceſſoris, quæ incipit, Quoniam ad inſtitutam, ſub dat. Romæ apud Sanctum Marcum ſub Anulo Piſcatoris die xxiij. Iulij M. D. C. III. Pontificatus ſui Anno x i j. alijſque Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & cuiuſuis alterius Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegis quoque indultis & litteris Apoſtolicis quibuſuis alijs Ordinibus ac eorum Superioribus & perſonis ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorũ fides.

§. 4. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiã impreſſis, manu notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis pręſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 12. Dec.

Datum Romę apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die duodecima Decembris 1605. Pontificatus noſtri Anno primo.

X L. alias I X.

Reuocatio exemptionum omnium, à ſolutione onerum Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ quibuſcunque conceſſarum, cum innouatione conſtitutionum deſuper à Prædeceſſoribus editarum.

Specialem reuocationem exemptionum, quo ad ſolutionem Subſidÿ triennalis, habes notatam in conſt. 20. Pauli IV. Cupientes. ſupra fol. 741. lib. 1. Aliam autem reuocationem generalem, vide in Sixto V. conſtit. 31. Inter varias. fol. 487. lib. 2.

Edita An. D. 1605.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN maximis rerum difficultatibus, & in ijs reddituum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ anguſtiis, in quibus ob ingentes ſumptus, tum ex cauſa bellorum, quæ cõtra Turcas in Hungaria ſuperioribus annis geſta ſunt, tum etiã ex caritate Annonæ, qua Vrbs Roma, & Status noſter Eccleſiaſticus diu multumque laborauit, per Sedẽ Apoſtolicam & Cameram prædictam præcipue ſactos, eadem Camera nunc conſtituta reperitur, aliquod ipſi Cameræ leuamen, & ſubſidium afferre cupientes, ea interdum facere cogimur, quæ libenter prætermitteremus, ſi alia ratione noſtris & prædictæ Cameræ ac Sedis neceſſitatibus conſulere valeremus.

Cauſa huius renouationis

§. 1. Cum itaque, præter diuerſas introituum Sedis & Cameræ prædictorum alienationes & pignorationes, ſiue in perpetuum ſiue ad tempus nonnullis de cauſis à noſtris prædeceſſoribus Romanis Pontificibus factas, plures immunitates ac exemptiones à ſolutionibus Dohanarum & gabellarum, onerum, impoſitionum & vectigalium Cameræ noſtræ Apoſtolicæ debitorum, necnon plerięq. aliæ conceſſiones & gratiæ infraſcriptæ diuerſis Communitatibus, Vniuerſitatibus, Baronibus, Domicellis & alijs noſtris & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Feudatarijs, & Subditis etiam qualificatis, ab eiſdem prædeceſſoribus noſtris, ac à Nobis forſan & Sede, Cameraque prædictis, necnon à Legatis & alijs Officialibus & Communitatibus & Vniuerſitatibus, ſiue in perpetuum ſiue ad tempus conceſſæ reperiantur, ex hisq. non ſolum eiuſdem Cameræ & Sedis Apoſtolicæ redditus & prouentus non modicam patiantur diminutionem, ſed etiam vt plurimum id, quod diuitibus & bonis temporalibus affluentibus, per exemptiones & conceſſiones huiuſmodi ex oneribus publicis ab eis debitis remittitur, in aliorum minus diuitum & affluentium grauamen redundet, contra omnem Iuris & æquitatis rationem & impoſitionum dictorum onerum naturam, quæ omnes æqualiter pro rata bonorum & rerum quæ poſſident, comprehendere deberet. Qua de cauſa multæ pauperum, atque Communitatum & Vniuerſitatum Status noſtri Eccleſiaſtici querelæ ad nos delatæ fuerunt. Nos vt omnibus in præmiſſis iuſtitia æqualiter tribuatur, & cameræ noſtræ neceſſitatibus ſubueniatur, ab æquitate minime alienum eſſe exiſtimauimus, vt ea quæ ex gratia & priuilegio ab eadem Sede & Camera, & alijs quibuſcunque eius Officialibus & Miniſtris, atque Communitatibus & Vniuerſitatibus, diuerſis perſonis conceſſa fuerunt, & ſubtracta eidem Sedi & Cameræ, Communitatibuſque & Vniuerſitatibus à quibus onera eidem Cameræ perſoluuntur, & cætera publica onera ſupportantur (iuſtitia & æquitate, ac dictæ Sedis & Cameræ difficultatibus ita exigentibus) reſtituamus, quinimmo id æquius ſerendum eſſe, quam ſi nouis impoſitionibus populos nobis ſubditos, ſicut in ſimilibus occaſionibus, alias noſtros prædeceſſores prædictos feciſſe accepimus, grauaremus.

Innouatio bullarũ editarum ſuper reuocatione exemptionũ.

§. 2. Propterea Motu proprio, & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, nonnullorum etiam prædeceſſorum noſtrorum, & præſertim fel. recordat. Pauli Tertij, Iulij Tertij, Pij Quinti & Clementis Octaui Romanorum Pontificum in ſimilibus, non tam forſan grauibus neceſſitatibus, veſtigijs inhærentes, quaſcunque eorundem & aliorum Romanorum Pontificum, & præſertim ipſius Pij Quinti, quæ incipit, Et ſi ea, ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub anulo Piſcatoris, die octaua Iunij 1566. Pontificatus ſui Anno primo, editas conſtitutiones, huiuſmodi exemptionum & immunitatum reuocatorias, quarum tenores præſentibus pro expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis & regiſtratis haberi volumus, confirmantes, approbantes & innouantes.

Reuocatio exemptionum omnium, a ſolutione onerum Cameralium.

§. 3. Hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, omnes & quaſcunque exemptiones & immunitates à ſolutione Subſidij triennalis, quattreni carnis, taxarũ Equorum, Tallearum, Cenſuũ, Archiuij, Fogliettę, Triremium,

Vtenſilium, necnon Dohanarum, Gabellarum, Datiorum, Impoſitionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcunque, & quæ etiam per Communitates, & Vniuerſitates pro eorundem onerum Cameralium ſolutione, & publicorum munerum ſupportatione indicta, & impoſita exiſtunt, ac exigi ſolita ſunt.

Conceſſiones, quę de pœnis maleficiorũ & alijs redditibus Cameræ.

§. 4. Necnon cæteras gratias, & conceſſiones, ac prouiſiones, & aſſignationes ſuper Cameræ præfatæ redditibus, & iuribus, pœnarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, ac illarũ, & Cancellariarum, ſiue Bancharum, tám ciuilium quàm criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, ac bonorum, & iurium ipſius Cameræ, cuiuſuis qualitatis & quantitatis in præiudicium ipſius Cameræ per quoſcunque Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem Apoſtolicam, etiam motuproprio, & conſiſtorialiter, ac S. R. E. Camerarium, & Cameram prædictas, ſeu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Miniſtros quibuſuis Communitatibus, Vniuerſitatibus, necnon familijs, nobilibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, & quibuſuis alijs perſonis quacunque dignitate fulgentibus, etiam ratione Gubernioru, & aliorum officiorum, & munerum eis commiſſorum, & ex quauis cauſa, etiam in recompenſam laborum, damnorum paſſorum, expenſarum, vel meritorum, ſeu illorum intuitu, & alia quantumuis vrgentiſſima, ac de neceſſitate exprimenda cauſa, ſub quibuſcunque verborum formis, & tenoribus, & cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam ſi in appaltuum, ſeu locationum Cameralium inſtrumentis promiſſum & cautum ſit eas obſeruari debere, Appaltatoreſq., & Conductores ad illarum obſeruationem teneri, ac alias quomodocunque, & qualitercunque hactenus, in genere vel in ſpecie conceſſas, datas, factas, & emanatas, & inde ſecuta quæcunque, etiam auctoritate Iudicis, perpetuo reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac viribus, & effectu prorſus euacuamus, ac reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſq. & effectu vacua perpetuo fore, & eſſe, neque in poſſeſſorio, neque in petitorio cuiquam ſuffragari poſſe, ſeu debere.

Qui omnes Cameræ reſtitui cenſeantur.

§. 5. Ac prouiſiones, aſſignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, vectigalia, & alias res, bona, & iura prædicta ex huiuſmodi noſtra reuocatione reſtituta eidem Cameræ, & non alijs, quibus forſan locati, & appaltati repeteruntur redditus & prouentus dictæ Cameræ, licet, antequam exemptiones, conceſſiones, & aſſignationes ſupradictæ emanaſſent, aliter diſpoſitum fuerit, omnino deberi, ac ad illa omnia, & ſingula Cameram ipſam, necnon Communitates, & Vniuerſitates pro gabellis, ac datijs ab eis exigi ſolitis pro dictorũ onerum Cameralium, & publicorum ſolutione, & ſupportatione, eo ipſo abſque alia adepta ſeu recuperata poſſeſſione, reſtitutam, & reintegratam fore, & eſſe, & cenſeri.

Clauſulę præſeruatiuæ.

§. 6. Ac præſentes noſtras literas perpetuo validas, & efficaces exiſtere, nec ex eo quòd quicunque intereſſe habentes, & prætendentes, vocati & auditi non fuerint, de nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui, aut alias quouis prætextu infringi, reuocari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut aduerſus illas quodcunque gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari vllatenus poſſe.

Clauſula ſublata &c.

§. 7. Sicq. & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac ipſum S. R. E. Camerarium, Cameræq. Apoſtolicæ Clericos Præſidentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Præſeruatio exemptionum de iure competentium.

§. 8. Volumus autem, ac per eaſdem præſentes declaramus, noſtræ intentionis non eſſe, reuocare exemptiones, & immunitates quibuſcunque perſonis Eccleſiaſticis tàm ſecularibus, quàm regularibus de iure competentes.

Legatisq; ſeu Gubernatoribus pro eorum tẽpore conceſſarum.

§. 9. Neque conceſſiones pœnarum maleficiorum S. R. E. Cardinalibus ratione Legationum, & Guberniorum illis cõmiſſorum, nominatim & in ſpecie factas, quas vnumquemque Legationibus, ſeu Gubernijs præſentibus duntaxat durantibus, iuxta conceſſiones eis reſpectiue factas, percipere poſſe permittimus.

Et ex cauſa onerosa donatarum.

§. 10. Præterea à præſenti noſtra reuocatione excipimus, & exceptas eſſe volumus & declaramus, immunitates, exemptiones, ac alias conceſſiones quibuſuis Communitatibus, Vniuerſitatibus, aut alijs particularibus perſonis ex cauſa verè oneroſa, videlicet congruæ, & effectualis ſolutionis pecuniarum conceſſas. quas tamen ipſæ Communitates, Vniuerſitates, & particulares perſonæ in eadem Camera, citato Commiſſario generali, verificare, & in ipſa Camera examinari, & admitti facere teneantur, niſi alias pro talibus verificatæ, examinatæ, & admiſſæ fuerint, quia dicto caſu ad nouam probationem, & verificationem eas teneri nolumus.

Vel ratione appaltuum.

§. 11. Excipimus etiam exemptiones, & immunitates ratione appaltuum conceſſas.

Aut Cardinalibus, vel Cameralibus, ſiue Curialibus competentium.

§. 12. Necnon S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera ſederunt, concedi ſolitas. ac etiam exemptiones, quibus ad præſens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domeſtici, Cubicularij ſecreti, & Secretarij noſtri gaudent.

Ob numerũque duodecim filiorum.

§. 13. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum conceſſas. quas tamen ad terminos Conſtitutionis eiuſdem Pij IIII. & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ſuper ſimilium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro eo tempore, & perſonis, ac eo modo, & forma, quibus de iure communi illis competit, ac alias, iuxta ipſius iuris communis, & ſupradictarum, ac aliarum Apoſtolicarũ Conſtitutionum diſpoſitionẽ reducimus. neque aliter quàm vt præfertur, illis, ſiue in petitorio, ſiue in poſſeſſorio ſuffragari volumus, ac decernimus.

Præceptum quod Legati & Gubernatores, ſeruet Bullã &c. V. 94. ſup. ſol. 295. lib. 2.

§. 14. Diſtrictius inhibentes Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Officialibus prædictis, & alijs quibuſcunque ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, nè ex pœnis maleficiorum, ſeu alijs Cameræ prædictæ iuribus quibuſcunque, quidquam capiant, ſeu percipiant, ſed prouiſionibus eis aſſignatis contenti ſint, & circa pœnas maleficiorum conſtitutionem rec. mem. Sixti Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri deſuper editam omnino attendant, & obſeruent.

Inhibitio Cameralibus nè alias exemptiones admittant.

§. 15 Appaltatoribus vero, Theſaurarijs, Vice Theſaurarijs, Depoſitarijs, Commiſſarijs, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtris dictæ Cameræ nè contra præſentium formam, prouiſiones, conceſſiones, aſſignationeſq. prædictas de cætero ſoluant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, niſi vt ſupra exceptas, & eas quas in eadem Camera Apoſtolica ex cauſa oneroſa prædicta conceſſas fuiſſe, citato eiuſdem Cameræ commiſſario generali, verificatum, & quæ pro talibus in eadem camera admiſſæ fuerint, admittant. & ſi ſecus ſoluerint, vel admiſerint, ſolutiones huiuſmodi, ac exemptiones ipſas nulli eorum in eorum computis, in eadem camera admitti volumus, ſed eorum damno ceſſuras eſſe declaramus.

Executorum deputatio.

§. 16. Quocirca dilectis filiis camerario, Vicecamerario, Theſaurario, & clericis Præſidentibus cameræ præfatæ, cæteriſq. ad quos ſpectat, committimus, & mandamus, quatenus præſentem noſtram conſtitutionem, & in ea contenta quæcunque, firmiter & inuiolabiliter obſeruent, & faciant ab alijs obſeruari.

Clauſulę derogatoriæ.

§. 17. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, noſtra de non tollendo iure quæſito, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon ſtatutis, priuilegiis, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcunque verborum formis, & tenoribus, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam in vim contractus, & quouis alio robore, & cautela firmatis, editis, emanatis, & ſeu factis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis.

natis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi in eis caueatur expreſſe, quòd nullo vnquam tempore ſub ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, immunitatum, & gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcunque contrariis diſpoſitionibus pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori Data per eos, quibus conceſſæ ſunt, eligenda, reſtitutæ, repoſitæ, & plenariè reintegratæ, & denuo conceſſæ ſint, & eſſe cenſeantur, necnon pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime derogamus, ac derogatum eſſe volumus.

Iuſſio publicandi.

§. 18. Cæterum, vt præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, & ſimili auctoritate decernimus, vt ad Valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ ſic publicatæ, & affixæ, omnes & ſingulos quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi illorum vnicuique perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 19. Vtque earundem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides in iudicio & extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 23. Decembris.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1605. Pontificatus Noſtri, Anno Primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1605. indictione 3. die vero 24. Menſis Decembris, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Diuina prouidentia PP. V. Anno eius primo. Supradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad Valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Chriſtophorum Fundatum, & Io. Baptiſtam Menochium Apoſtolicos Curſores.

Bernabeus Politus Auximanus S. D. N. Papæ Mag. Curſ.

XII. alias X.

Innouatio & extenſio Conſtitutionum Pii IV. Pii V. Gregorii XIII. & Clem. VIII. contra extrahentes de Statu Eccleſiaſtico eiusq. Terris etiam mediate ſubiectis, frumenta, blada, legumina, animalia, & alia Annonam & Graſciam concernentia, cum reuocatione Indultorum omnium & licentiarum, quomodolibet ſimilia extrahendi conceſſarum.

Hæ Conſtitutiones ſunt hic in Apoſtillis indicatæ, & apud eas, videas de materia. Et ſignanter de Annona, & Graſcia, attende hic ſuſ. conſt. 70. Paſtoralis.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605. & 1606

Exordium.

INter grauiſſimas curas, quas pro noſtro munere aſſidue ſuſtinemus, illa poſtrema non eſt, in quam Nobis totis viribus incumbendum eſſe ducimus, vt nimirum Almam Vrbem noſtram, & vniuerſam Eccleſiaſticam ditionem Annonæ caritate, iamdiu, grauiterq. laborantem, quantum cum Domino poterimus, liberemus, vtq. frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ vſum, & ſuſtentationem pertinentium copia in ipſa Vrbe, & Eccleſiaſtica ditione conſeruari, Populosq. nobis ſubditos fertilitate, quæ eis à Domino concedit ur, perfrui poſſe procuremus.

Pius IV. prohibuit extractionē frumētorum &c. et ſup. in eius conſt. 99. Inter multiplices. fol. 133. lib. 2.

§. 1. Ad quæ præſtanda tum præcipua noſtra erga ipſos ſubditos noſtros caritate inducimur, tum nonnullorum piæ mem. Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui in hanc ipſam curam diligenter incubuerunt, exemplo mouemur. Dudum ſiquidem prouide ac prudenter fe. rec. Pius Papa IV. ad prædictis opportune conſulendum per ſuam editam conſtitutionem ſub Dat. Romæ apud S. Marcum Idibus Auguſti, Anno ſexto. quæ incipit Inter multiplices curas. Omnes, & quaſcunque licentias, & facultates extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Prouinciis, Ciuitatibus, Terris, & locis S. R. E. mediate vel immediate ſubiectis, præterquam ex cauſa vere oneroſa, videlicet ſolutionis, & exburſationis pecuniarum eatenus quomodolibet quibuſuis conceſſas reuocando, nè de cætero à dictis Prouinciis, Ciuitatibus, Terris & locis, frumenta, blada, & legumina aliqui, præterquam ex dicta cauſa extraherent, ſub certis pœnis expreſſe prohibuit.

Pius V. innouauit, & ampliauit, vt ſup. in eius conſt. 108. Romani. fol. 135. eod. lib. 2.

§. 2. Quam reuocationem, prohibitionem, necnon alia in dicta conſtitutione contenta ſanctæ me. Pius Papa V. per aliam ſuam conſtitutionem, quæ incipit, Romani Pontificis prouidentia circunſpecta, confirmauit & innouauit, ac illam, & illa ad licentias, & facultates quodcunque genus Graſciæ, etiam in carnibus, ouibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuſcunque conſiſtentis extendit, & ampliauit.

Greg. XIII. eiſdem eas bullas ampliauit, vt in fol. 410. In Bulla 30. Volentes.

§. 3. Et deinde piæ mem. Gregorius Papa XIII. per quaſdam ſuas ſub Dat. die decima octaua Decembris 1576. Pontificatus ſui anno ſexto. Omnibus, & ſingulis Communitatibus, Vniuerſitatibus, ac quibuſcunque perſonis in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis ſuæ, ac excommunicationis latæ ſententiæ pœnis inhibuit, ne quouis prætextu, directe vel indirecte cuiuſuis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcunque extra ſtatum Eccleſiaſticum extrahere, & aſportare auderent, ſeu præſumerent. Eos vero, qui contra inhibitionem huiuſmodi commiſiſſent, vltra prædictas, etiam amiſſionis frumentorum, bladorum, leguminum, & animalium prædictorum, necnon quinque ſcutorum pro qualibet ſalma frumenti, bladorum, & leguminum huiuſmodi, & duorum ſcutorum pro quolibet capite animalis pœnas, Fiſco & Cameræ Apoſtolicæ applicandas, ipſo facto incurrere voluit, ac decreuit. Et deinde per alias eius in forma breuis literas ſub Dat. die prima Maii 1578. eodem ſui Pontificatus anno ſexto. Quòd nulli ſibi, & S. R. E. mediate vel immediate ſubiecti cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſterent, etiamſi Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces & Domini temporales exiſterent, ſub excommunicationis maioris, ac læſæ maieſtatis criminis, Dominiorum, & bonorum ſuorum confiſcationis, feudorum amiſſionis, & quorumuis priuilegiorum ſuſpenſionis, & aliis etiam pecuniariis arbitrio ſuo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamatibus per Annonæ Præfectos pro tempore tam eatenus editis, & emiſſis, quàm in futurum edendis, & emittendis contentis cenſuris & pœnis, triticum, ordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges à Terris, & locis dicti ſtatus Eccleſiaſtici abſque expreſſa ipſius Gregorij prædeceſſoris, & ab eo obtenta in ſcriptis, & eius manu ſignata licentia extrahere, vel extrahi facere, nulliq. ex prædictis eorum Subditos, & Vaſſallos, aut alias quaſcunque perſonas, quo minus triticum, ordeum, legumina, frumenta, fruges prædicta à quibuſuis locis eis ſubiectis, quouis prætextu, etiam moliture, aut cuiuſuis alterius oneris ſolutionis, ad Almam Vrbem afferrent, prohibere, aut per ſe, vel alium, ſeu alios, directe vel indirecte impedire auderent, quin potius illis ſic afferentibus omnem opem, & fauorem præſtarent: ac inſuper nulli aliquam tritici, ordei, & leguminum, omnisq. generis frumentorum, & frugum quantitatem, niſi pro ſuo, ſuarumq. familiarum vnius anni duntaxat vſu emere valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurriſſe declararentur, & aggrauarentur ipſo facto, ſtatuit, atque decreuit. Non obſtan. etiam priuilegijs, indultis, literis, & gra-

& gratijs Apoſtolicis quibuſuis perſonis, Ciuitatibus, Terris, & locis, in genere vel in ſpecie, etiam ex cauſa oneroſa conceſſis.

Clem. VIII. eaſdē Bullas approbauit dēpta excōmunicationis ſententia, vt ſup. in eius bulla 49. Frumenti. fol. 65.

§. 4. Demum rec. mem. Clemens Papa VIII. prædictas conſtitutiones, dempta ea illis excommunicationis pœna, approbauit & confirmauit, prout in eiſdem conſtitutionibus, & literis reſpectiue, quarum omnium, & ſingularum totos tenores, cum omnibus & ſingulis ibidem contentis & diſpoſitis, pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Sed plerique dictis conſtitutionibus, varios ob prætextus eò ſtaueniunt.

§. 5. Cum autem licet per prædictas, & alias deſuper editas conſtitutiones & prohibitiones, ſatis præmiſſis prouiſum eſſe videatur, nihilominus quia ſicut accepimus aliqui propriæ ſalutis immemores tot conſtitutionibus, prohibitionibusq. ac pœnis in illis appoſitis, non obſtantibus, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonæ, quàm Graſciæ concernentia extra ſtatum noſtrum Eccleſiaſticum abſque licentia extrahere non verentur; alij vero prætextu diuerſorum priuilegiorum, licentiarum & facultatum eis conceſſarum frumenta, aliaq. prædicta ita continuo extrahunt, vt per continuas & immoderatas extractiones huiuſmodi ſtatum prædictum, & illius loca exhauriant, & exhauſta relinquant, in maximum Populorum & Subditorum noſtrorum damnum & præiudicium, cumq. experientia compertum ſit ad conſeruandam, tàm in Alma Vrbe noſtra, quàm in reliqua Eccleſiaſtica ditione Annonę copiam maxime conducere, vt nimia facilitas extrahendi ex dicta Vrbe, & ditione frumenta, blada, legumina, oleum, & animalia reprimatur, ac memoratæ ſupradictorum noſtrorum Prædeceſſorum conſtitutiones diligenter, & ſine vlla exceptione obſeruentur.

Hic ideo Pōtifex eas innouat, & ampliat quoad quaſcunque extractiones &c. extractiones frumentorum &c.

§. 6. Nos pro paterna noſtra erga noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Subditos charitate, eorum vtilitati & commodis in præmiſſis opportune proſpicere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; omnes, & ſingulas Pij IIII. Pij V. & Gregorij XIII. ac Clementis VIII. prædeceſſorum noſtrorum, conſtitutiones & literas in quibuslibet earum partibus, etiam quo ad excommunicationis, & alias Eccleſiaſticas cenſuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem tantum, & quo ad ceteras pœnas qualcunque in eiſdem conſtitutionibus & literis contentas, non ſolum in quantum ad præmiſſorum, ſed etiam in quantum ad aliarum rerum ad Annonam & Graſciam pertinentium extractionem attinet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo innouamus, confirmamus & approbamus, illasq. aduerſus quaſcunque reuocationes, ſuſpenſiones, limitationes, & moderationes in priſtinum, & eum in quo antequam illæ emanarent, erant ſtatum, reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illasq. & earum ſingulas ab omnibus, & ſingulis, quos concernunt, inuiolabiliter de cętero obſeruari debere ſub temporalibus, & Eccleſiaſticis pœnis, & cenſuris prædictis in illis contentis præcipimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Indultaq. omnia & licentias reuocat, præterquā ex cauſa verè oneroſa, aut ratione locationis Cameralis conceſſa.

§. 7. Præterea ad hunc effectum motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, omnia & ſingula, ac quæcunque priuilegia, licentias, & facultates frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonam, quàm Graſciam concernentia, etiam in proprijs eorum prędijs, poſſeſſionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuſcunque ſtatus noſtri Eccleſiaſtici temporalis, Prouincijs, ac Ciuitatibus, Terris, Caſtris, & locis, eorumq. territorijs, & diſtrictibus, nobis ditioniq. noſtræ Eccleſiaſticæ, mediate vel immediate quomodolibet ſubiectis, extrahendi quibuſuis Communitatibus, Vniuerſitatibus, & perſonis cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel conditionis exiſtentibus, etiam ratione Legationum, Gubernionum, & aliorū officiorum & munerum eis commiſſorum, & per quoſuis Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, Sedemq. & Cameram Apoſtolicam, & quoſuis alios, & etiam noſtra auctoritate, aut alias ex quauis cauſa etiam in recompenſam laborum, damnorum paſſorum, & ipſorum laborum, damnorum vel meritorum intuitu, & aliis etiam quantumuis rationabili, iuridica, & priuilegiata cauſa ſub quibuſcunque tenoribus & formis, etiam in vim contractus, & cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam irritantibus, etiam quantumuis pręgnantibus inſolitis & de neceſſitate exprimendis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, aut alias quomodocunque & qualitercunque (præterquam dumtaxat ex cauſa vere oneroſa, videlicet congruæ ſolutionis, & exburſationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, & locationum, introituum, iuriumque, & bonorum Sedis, & Cameræ prędictorum) hactenus conceſſa, approbata, confirmata, & innouata, illorum omnium, & ſingulorum tenores, veros, plenarios, & integros, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, inſertis, & regiſtratis habentes, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo reuocamus, caſſamus, annullamus, ac viribus vacuamus, ac reuocata, annullata, caſſata, inualida, viribuſq. & effectu vacua eſſe & fore, ac nemini vllatenus ſuffragari poſſe, aut debere.

Clauſulas huius Bullæ ſeruari appoſuit.

§. 8. Præſentes quoque literas, etiam ex eo quod intereſſe habentes, ſeu pretendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui, aut propterea reuocari, retractari, ſuſpendi, limitari, aut in ius vel controuerſiam vocari, aut aduerſus illas quodcunque gratię, vel iuſtitię remedium impetrari nullatenus poſſe.

Indultaq. huiuſmodi aliàs in Camera verificata, verificari debere decernit.

§. 9. Omnes præterea & ſingulos ſimiles facultates, & licentias extrahendi ex cauſa, vt prefertur oneroſa ſibi conceſſas eſſe allegantes, & prætendentes, antequam ipſi de cętero vllo vnquam tempore illiſmet facultatibus, & licentijs vti poſſint, illas in Camera Apoſtolica, citato eiuſdem Camerę Commiſſario generali verificari debere. niſi alias pro talibus verificatæ, examinatæ, & admiſſæ fuerint, quia dicto caſu ad nouam probationem, & verificationem teneri nolumus.

Formaq. vel in dictis Indultis præſcribit.

§. 10. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus nullos quarumcunque licentiarum, & facultatum huiuſmodi, niſi ex cauſa oneroſa, vt præfertur, conceſſarum, vel concedendarum vigore, etiamſi extractionem propria auctoritate faciendi illis permiſſum ſit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum noſtrum prædictum aliquo pacto facere, nec etiam ſimiles extrahendi licentias, & facultates in poſterum concedi poſſe, aut debere, niſi chirographo manu noſtra, aut Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, quoties extractio facienda erit, ſubſignato præcedente. alioquin licentias & facultates huiuſmodi, aliaſque chirographo prædicto non præcedente pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas, nulliuſq. roboris & momenti fore, & eſſe, ac ipſos extrahentes pœnas ſupradictas incidere, & ad illarum executionem contra illos irremiſſibiliter procedi poſſe, & debere.

Et ita & non aliter iudicari iubet.

§. 11. Sicq. per S. R. E. Camerarium, Theſaurarium, Annonæ Præfectum, & quoſuis alios Iudices, ordinarios & delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus, declaramus, ſtatuimus, & ordinamus.

Quibuſcūque nō obſtātib.

§. 12. Non obſtantibus pręmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. conceſſionibus quoque, licentijs, facultatibus, priuilegijs, & literis Apoſtolicis, Communitatibus, Vniuerſitatibus, & alijs etiam particularibus perſonis prædictis, etiam vt præfertur, qualificatis, & quibuſuis alijs quomodolibet, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio & aſſenſu, & ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis,

etiam

etiam inexcogitabilibus, & neceſſario exprimendis, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis. quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi in eis caueatur expreſſe, quòd ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs quibuſcunque contrarijs diſpoſitionibus pro tempore edendis minime cõprehendantur, ſed ſemper ab illis exceptæ, & quoties illę emanarent, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutæ, repoſitæ, & plenarie reintegratæ, & de nouo etiam ſub poſteriori data, per eos quibus conceſſæ fuerunt eligenda, de nouo conceſſæ cenſeantur, & quòd illis nullatenus, aut non niſi certis modo & forma in illis expreſſis derogari poſſit, & aliter factæ derogationes nullæ ſint, quodq. pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita, plene & ad vnguem obſeruata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, ad effectum præmiſſorum ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus. necnon omnibus illis, quæ ſupradicti Prædeceſſores noſtri in eorum literis voluerunt non obſtare. cęterisq. contrarijs quibuſcunque.

Has bullam publicari mādat.

§. 13. Vt autem præmiſſa ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, volumus quòd pręſentes literæ per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad Baſilicę Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellarię Apoſtolicæ valuas, & in acie Campi Florę affigantur, & publicentur, & cum inde amouebuntur, earum exempla in eiſdem locis affixa dimittantur, vtq. ſinguli Legati, Vicelegati, Gubernatores, & alij ſupradictorum locorum Officiales illas in eorum locis reſpectiue publicari faciant, quę ſic publicatę, & affixæ, omnes & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, acſi vnicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Trāſumptiſque cędi pręcept.

§. 14. Vtque illarum tranſumptis, etiam impreſſis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides, in iudicio & extra vbique adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 23. Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſima tertia Decembris, milleſimo ſexcenteſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno Primo.

Publicatio.

Anno a Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo quinto, Indictione tertia, die vero 24. menſis Decembris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Diuina prouidentia PP. V. Anno eius primo, ſupradictæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt ad Valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Chriſtophorum Fundatum, & Ioannē Baptiſtam Menochium Apoſtolicos Curſores.

Bernabeus Politus Auximanus S.D.N. Papæ Curſ. Mag.

Sequitur Declaratio.

Quod ab immediate ſubiectis ad mediate ſubiecta loca, & à mediate ſubiectis locis extra Statum Eccleſiaſticum frumenta, blada, & legumina, etiam tempore nundinarum, & emporiorum, aſportari non poſſint.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS PAPA V. &c.

Proœmium.

PRo peculiari, ac paterno quem in ſubditos noſtros gerimus charitatis affectu propenſius intendentes, vt in Statu noſtro temporali hoc præcipue anno, quo ſterilitatis rumor increbuit, & illius pretextu frumenti pretium augeri dignoſcitur, ſubditi ipſi ac pauperes ab omni Annonæ anguſtia releuentur, quæ præiudicio, & impedimento eſſe poſſunt ea ſollicito ſtudio remouemus.

Hic Pontifex edidit bullā prænarratā.

§. 1. Sane licet alias pro manutentione, & conſeruatione Annonæ in Statu noſtro prædicto ſatis opportune prouiderimus per noſtras literas inter cętera prędeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutiones proclamata, & bannimenta ſuper Annona, & frumenta, blada, legumina à Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis S. R. E. mediate vel immediate ſubiectis extrahendi prohibitione eatenus facta, & emanata quęcunque confirmando, & ne in futurum illa, vt pręfertur extraherentur expreſſe, & ſub grauiſſimis cenſuris, & pœnis prohibendo, ac quaſcunque licentias, & facultates (pręterquam titulo vere oneroſo ſcilicet congruę ſolutionis, & exburſationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, & locationum, introituum, iuriumq. & bonorum Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ conceſſas) reuocando, prout in eiſdem literis ſub datum Romę apud S. Petrum ſub anulo Piſcatoris die vigeſima tertia Decembris 1605. Pontificatus Noſtri anno Primo latius continetur, à nemineq. dubio vertendum ſit per noſtras aliasq. literas, & prouiſiones prędictas, quin frumenta, blada, legumina, & id Annonę genus, etiam ſi in proprijs bonis in Statu Eccleſiaſtico exiſtentibus eſſent recollecta à locis Sedi Apoſtolicę immediate ſubiectis ad loca eidem Sedi mediate ſubiecta, & à dictis locis ſic mediate ſubiectis ad alia loca extra dictum Statum aſportentur, & conducantur etiam prohiberi. Nihilominus quia à nonnullis ſuper his accepimus dubitari, eoq. ac diuerſorum etiam priuilegiorum licentiarum, & facultatum prętextu frumenta, & alia Annonam concernentia, à Statu prædicto extrahi in literarum, & prouiſionum prædictarum, ac populorum, & Subditorum noſtrorum maximum pręiudicium.

Quā declarā, & ancipitia dubia ſubmouet.

§. 2. Igitur omnem dubitationis materiam ē medio tollere, ac noſtra declaratione opportune deſuper prouidere volentes, motu ſimili, ac ex certa noſtra ſcientia, & de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine earundem literarum noſtrarum tenorem pręſentibus pro expreſſo, & inſerto habẽtes, ſub prohibitione literisq. noſtris ſupradictis quęcunque loca eidem Sanctę Romanæ Eccleſiæ mediate ſubiecta comprehendi, & comprehenſa fuiſſe, & eſſe declaramus, & quatenus opus ſit illas cum omnibus in eis contentis ad loca prædicta extendimus. Ita quod de cætero etiam nec liceat quibuſuis Cõmunitatibus, Vniuerſitatibus, & perſonis etiam qualificatis, & cuiuſuis ſtatus, gradus, & pręeminentię exiſtant ſub in eiſdem prioribus noſtris literis expreſſis & contentis pœnis & cenſuris, etiam pętextu quorumuis priuilegiorum & indultorum etiam Apoſtolicorum, & à Nobis, & Sede pręedicta conceſſorum, & confirmatorum, ac etiam fauore publicarum nundinarum, emporiorum, ſeu alias quoquo modo emanatorum, frumenta, blada, & legumina etiam propria, & in proprijs poſſeſſionibus, & bonis eorum exiſtentia, ſeu recollecta, à quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanę Eccleſię immediate ſubiectis, ad Ciuitates, Terras, & loca eidem Eccleſię mediate ſubiecta, etiam ipſarum nundinarum, & emporiorum tempore, ſeu alias minusq. à dictis Ciuitatibus, & locis ſic mediate ſubiectis, extra Statum Eccleſiaſticum iuxta formam & tenorem earundem noſtrarum literarum, aſportare, conducere, ſeu aſportari, & conduci facere, per ſe vel alium ſeu alios, quouis pręetextu vel obtentu, abſque ſpeciali chirographo à Nobis, & pro tempore exiſtente Romano Pontifice ſubſignato, ſicque &c. ſublata, &c. irritum, &c.

Clauſula derogat.

§. 3. Non obſtantibus pręmiſſis, & omnibus, & ſingulis, quę in prioribus noſtris literis voluimus non obſtare, & quibuſuis priuilegijs, conceſſionibus, indultis, ac literis Apoſtolicis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, & cum quibuſuis clauſulis, et decretis, etiam irritan, ac derogatoriarum derogatoriis, poſterioremq. datam concedentibus, ac alias quomodolibet quibuſuis conceſſis, factis, et emanatis, et pluries etiam confirmatis, approbatis, et innouatis, quibus, etc. etiamſi, etc. illorum tenores, etc. ſpecialiter, et expreſſe derogamus, cęterisq. contrarijs quibuſcunque.

Sola ſigna ſufficit.

§. 4. Volentes quoque pręſentis ſolam ſignaturam ſufficere

ſufficere etiam abſque alia data, & regiſtratura, regula quacunque contraria pariter non obſtante.

Exemplis cre ditur.

§. 5. Et illius tranſumptis etiam impreſſis, & ſigillo alicuius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti, publiciq. Notarij manu ſubſcriptis, plenam in iudicio & extra fidem adhiberi.

Subſcriptio Papæ.

Placet Motu proprio C.

Publ. Pontif. An. 2. die 26. Auguſti.

Anno à Natiuitate Domini, Milleſimo ſexenteſimo ſexto, indictione quarta, Pontificatus Sanctiſſ. D. N. Pauli Papæ V. Anno eius Secundo, die vero 26. Auguſti. Supradicta Cedula Motus proprij, affixa & publicata fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis, vt moris eſt, per me Iacobum Brambillam Curſorem. Paulus Bart. Mag. Curſ.

XIII. alias XI.

Confirmatio Conſtitutionis Pij V. de Ciuitatibus, Terris, & locis S. R. E. non infeudandis, Et declarationis Innoc. IX. deſuper editæ.

Pij V. conſtitutio eſt nu. 35. ſup. fol. 221. Admonet. lib. 2. & Innocentij IX. eſt nu. 1. ſupra fol. 713. Et vtrobique notaui. Et eſt præterea videnda alia conſtit. 3. Clementis VIII. indicata hic in apoſtilla.

Edita An. D. 1605.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter cætera, quæ Romanum Pontificem pro officij ſui munere decet omni ſtudio prouidere, illud locum præcipuum cenſemus obtinere, quod ad temporalis S. R. E. ditionis conſeruationem pertinet. Atque ideo Nos, quæ à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris hanc ob cauſam prouide ſancita fuerunt, ea non ſolum ipſi inuiolate curabimus cuſtodire, ſed etiam ab alijs perpetuo obſeruari debere ſtatuemus.

Pius V. edidit Bullã cit. in rubr.

§. 1. Dudum ſiquidem à fel. record. Pio Papa V. prædeceſſore noſtro editæ fuerunt literæ huius tenoris. Pius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos ſuſcepti cura regiminis vniuerſalis Eccleſiæ &c. vt in loco cit. in rubr.

Succeſſores obfirmarũt.

§. 2. Quæ quidem conſtitutio, veluti optima, & ad conſeruandam S. R. E. iuriſdictionem, & dignitatem plane ſalutaris, approbata, confirmata, & innouata fuit ab iis, qui eidem Pio V. ſucceſſerunt rec. mem. prædeceſſoribus noſtris Gregorio XIII. Sixto V. Gregorio XIIII. Innocentio IX.

Innocentius IX. eam declarauit in conſt. indicata in rub.

§. 3. Qui etiam de fratrum ſuorum tunc Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio & aſſenſu declarauit, eadem conſtitutione prohibitam fuiſſe, & prohiberi omnem & quamcunque infeudationem, ac alienationem Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum Sedi Apoſtolicæ, tàm mediate quàm immediate ſubiectorum; non ſolum ne fiat, neve attentetur poſt eorum deuolutionem, ſed etiam antequam dictæ Ciuitates, Terræ, Oppida, & loca præfata deuoluantur, ac omnem & quamcunque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extenſionem, infeudationem, inueſtiturarum, & conceſſionum de dictis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis nondum finitarum, quorumque incorporationem, quo ad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extenſionis huiuſmodi non à die eorum deuolutionis, ſed à die ipſius conſtitutionis, etiam antequam illa deuoluantur, ipſo iure cum omnibus clauſulis, & decretis in prædicta conſtitutione contentis, Cameræ & Sedi Apoſtolicæ factam cenſeri adiecto etiam decreto, & declaratione, vt promiſſio & iuramentum præſtitum, & præſtandum, de ſeruanda eidem Pij prædeceſſoris præfati conſtitutione, per ipſum Innocentium, & ſucceſſores ſuos Romanos Pontifices, ac prædictos Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales intelligatur de ipſa Pij V. prædeceſſoris conſtitutione per eum, vt ſupra declarata, & ſecundum huiuſmodi declarationem eandem conſtitutionem ad vnguem, & inuiolabiliter obſeruari oportere, ac debere, ſicuti etiam ſe ſeruaturum eſſe promiſit, ac ſancte, & ſolemni more iurauit, prout in eiuſdem Innocentij prædeceſſoris, ſub dat. pridie nonis Nouembris Pontificatus ſui Anno primo, expeditis literis, latius continetur.

Clem. VIII. approbauit P. conſt. 3. fol. 9. lib. 3.

§. 4. Et nouiſſime à Clemente VIII. iuxta eandem Innocentij IX. declarationem, confirmata, approbata, & innouata fuit.

Hic Pontifex eaſdẽ Bullas approbat, iurat & vouet.

§. 5. Quare Nos cum primum ad Apoſtolicæ dignitatis gradum Diuina prouidentia vocati ſumus, id ipſum ad exequendum noſtri Paſtoralis officij debitum, præcipue pertinere exiſtimantes, præinſertas Pij prædeceſſoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam iuxta declarationem prædictam per ipſum Innocentium prædeceſſorem factam, ac deſuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præſentibus haberi volumus pro expreſſo, ac ad verbum inſerto, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium comprobamus, confirmamus & innouamus, easq. firmiter, & inuiolate, ac iuxta declarationem prædictam Nos ſimiliter ſeruaturos eſſe promittimus, & iuramus, atque per eos, ad quos ſpectat, pariter perpetuo obſeruari præcipimus & mandamus.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo &c.

D. P. An. 1. die 30. Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1605. tertio Calend. Ianuarij, Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1606. Indictione quarta, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno Primo. Die vero ſecunda menſis Ianuarij, retroſcripta literæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad Valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in Cancellaria Apoſtolica, ac in Acie Campi Floræ, per nos Bernardinum Mazzatellum. & Dominicum de Rubeis Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſores. Bernabeus Politus Magiſt. Curſ.

XIV.

De Vocalium electione & votis in Diffinitorijs, & Dietis generalibus Congregationis Canonicorum Regularium Lateranenſium, deque Abbatis generalis, ac Procuratoris electione, Nouitiorumq. receptione.

De eiuſmodi Congregatione, plura habes in hoc opere, quæ indicaui ſupra in conſtit. 2. Paſchalis II. lib. 1. fol. 26.

Edita An. D. 1605.

PAVLVS PAPA V. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis noſtri muneris ratio poſtulat, vt in illis auctoritatem noſtram interponamus, per quæ Congregationum & Ordinum Regularium quieti, & proſpero ſtatui opportune conſulatur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Vt in electiõne Prælatorũ & Officialiũ, nulla Nationũ aut perſonarum acceptione habita, Canonici Lateranẽſes, partẽ habeant, equalitatẽ Votorũ ſtabilitẽdam hic Pontifex duxit.

§. 1. Ad Congregationem itaque Lateranenſem Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini mentis noſtræ aciem conuertentes, & attente conſiderantes, maxime conuenire, vt in electione Prælatorum, Superiorum, & Officialium ipſius Congregationis, omnes illius Canonici Regulares (nulla Nationum, aut perſonarum acceptione, vel exceptione habita) partem habere debeant; ęqualitatem votorum, & ſuffragiorum in Diffinitorio, tàm in Capitulo quàm in Dietis generalibus ſtabiliendam duximus.

In Diffinitorio igitur quinque Vocales eligi iubet.

§. 2. Motu igitur proprio non ad alicuius nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtra, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie ſtatuimus, & ordinamus, vt de cætero, pro huiuſmodi votorum ęqualitate in eodem Diffinitorio, vnus ex Marchię Eccleſiaſticę, alius ex Status & Ducatus Mediolani; alius ex Marchię Triuiſanę;

ſanę; alius ex principatus Pedemontium coniunctim vna cum Monaſterijs Placentiæ, Parmę, Mantuę, Regij, Mutinę, & Vignolę; & alius ex Hętrurię, Regni Neapolis, & Genuę, Monaſteriis eiuſdem Congregationis, qui reſpectiue ſic ad hunc effectum pro vna vice ex dictis Monaſteriis Hætruriæ, & Genuæ, & pro alia ex Neapolis, perpetuis futuris temporibus eligi debeat.

Qui in omnibus Capit. & d. Generalibus vocem habeant.

§. 3. Eligendi Canonici vota in quibuſcunque Capitulis, & Dietis generalibus dictæ Congregationis habeant.

Bocti quinque vota Diffinitoria nouum conſtituant; cũ aliis quatuor Diffinitorij antiqui in dd. Capit. & Dietis.

§. 4. Quæ quinque vota Diffinitorium nouum conſtituunt, & ſimul cum quatuor votis Diffinitorij antiqui, nouem votorum numerum conſtituunt, quæ omnia interuenire debent in omnibus determinationibus in ipſis Dietis, & Capitulis generalibus faciendis.

Abbas generalis ad triennium, alternatim ex Prouincijs hic relatis eligatur abſque Nationem & perſonarũ illius partis ad quę ea ſpectabit, exceptione.

§. 5. Præterea vt Abbas generalis totius Congregationis, iuxta formam literarum in forma Breuis fel. record. Gregorij Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri, ad Triennium, & cum diſtinctione præſcripta in Conſtitutionibus dictæ Congregationis per dictas literas confirmatis, videlicet, quod pro vno triennio ex Prouinciis vocatis iuxta antiquum vſum Marchiæ Eccleſiaſticæ & Triuianæ, & pro alio triennio ex Prouincijs iuxta eundem antiquum vſum nuncupatis Lombardiæ, videlicet, Ducatus & Status Mediolani, Pedemontium, Parmæ, Placentię, Mutinæ, Regij, Vignolæ, ac Hætruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ, & ex his Prouinciis reſpectiue alternis vicibus iuxta diſtinctionem prædictam perpetuo eligi debeat, abſque aliqua Nationum, & Prouinciarum illius partis, ad quam pro tempore ſpectabit exceptione.

Procurator generalis ſit ad triennium eligatur ex altera parte ex qua Abbas generalis illo triennio eligi non debet.

§. 6. Procurator vero generalis, qui in Romana Curia reſidere ſolet, & inſimul Abbas Monaſterii Beatæ Mariæ de Pace de Vrbe exiſtit, ſemper eligatur pro vno indem triennio, ex altera parte duarum ſupradictarum, ex qua dicto triennio Abbas generalis eligi non debet. illo autem triennio, quo Procurator generalis, & Abbas dicti Monaſterij de Pace ex Prouincia Lombardiæ extiterit, Prouinciæ Eccleſiaſticæ vnum Monaſterium paris qualitatis Monaſterij prædicti de Pace, arbitrio Diffinitorii aſſignari debeat.

Diuiſio Monaſterioru & Abbatiarũ, inter quaſdã Nationes facta reuocatur, & Prælaturæ Congregationis ſine perſonarũ abſq; Nationũ & perſonarũ diſtinctione concedantur.

§. 7. Cum autem æquum ſit, & rationi conſonum, vt ii qui ſub eadem Regula militant, æqualiter onera ſuſtineant, ac honoribus, & Prælaturis fruantur, Nos menti, & intentioni rec. mem. Clementis Papæ Octaui etiam prædeceſſoris noſtri ſuper hoc editæ inhærentes, diuiſionem Monaſteriorum, & Abbatiarum, & Prælaturarum, inter quaſdam Nationes, vt accepimus, factam, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo reuocamus, caſſamus, & annullamus. Vtque de cætero Monaſteria, Abbatiæ, Præpoſituræ, Prioratus, & cæteræ Prælaturæ ipſius Congregationis, Canonicis cuiuſcunque Nationis, & Prouinciæ, meritis ſuffultis, abſque aliqua nationum & perſonarum exceptione aſſignari, & ad eas Canonici huiuſmodi virtute ac meritis præſtantes, ac idonei, iuxta dictam Clementis intentionem eligi debeant, perpetuo pariter ſtatuimus, & ordinamus.

Nouitij quot, & quomodo recipiendi erunt in futurum.

§. 8. Vlterius, vt in qnacunque Natione, & Prouincia Nouitii iuxta capacitatem, qualitatem, & redditus cuiuſque Monaſterii recipiantur decernimus, vt in poſterum in qualibet Natione, & Prouincia is tantum Nouitiorum numerus admittatur, & recipiatur, qui pro implemento cuiuſque Monaſterii præſcriptus, & in Tariffa aſſignatus fuit. ac in illis Nationibus, & Prouinciis, earumq. Monaſterus in quibus numerus præfixus exceditur, recipi nequeant aliqui Nouitii donec ad numerum præſcriptum pro ſingulo Monaſterio, tàm Canonici quàm Conuerſi redacti fuerint. Verum ſi in ipſis Prouinciis, & Nationibus, in quibus iam numerus præſcriptus completus, & etiam vltra dictum numerum Nouitii recepti reperiuntur, alicuius perſonæ literarum ſcientia, virtuteq. ac morum integritate, ac ſanctitate maxime præditę, quæ in ipſam Congregationem admitti poſtulauerit, occaſio oblata fuerit, illam cum voto Diffinitorii pro duabus ſaltem partibus concordis, non tamen vltra ſex perſonas in totum, donec Canonici, & Conuerſi in dictis Monaſteriis ad præſcriptum numerum redacti fuerint, abſque præiudicio Monaſteriorum in quibus numerus præſcriptus, & aſſignatus, completus non fuerit, recipiendi facultatem concedimus.

Nouitiatus his constitutis approbantur, & in eis Nouitios iuxta decreta Clementis VIII. recipi decernitur.

§. 9. Et ad hunc effectum Nouitiatus inſtitutos, videlicet in Marchia Eccleſiaſtica Ceſenæ, & Montis Belli: in Statu & Ducatu Mediolani in Monaſterio Caſoretti in Mediolanenſi ſito, ac in dominio Venetorum Veronæ, in Hetruria Feſulis, & in Regno Neapolis in Monaſterio Beatæ Mariæ de Pedegriptę, confirmamus & approbamus, ac in illis Nouitios iuxta pręſentium, ac ordinationum decretorum iuſſu dicti Clementis prædeceſſoris factorum, tenorem & numerum præſcriptum recipi poſſe concedimus.

Hæc decreta sunt in illius conſt. 60. Nul lus hic. sup. fol. 80.

Abbas generalis in deposi tione sui Officij & Procuratoris generalẽ neque Procuratorem Ordinis in Abbatẽ eligi poſſint niſi in [illegible] triennio poſt peractũ vtriuſque reſpectiue officium.

§. 10. Pręterea non modernorum Abbatię, & Viſitatorum, ac Procuratoris generalium cauſa, qui alioqui, & pręſertim ipſe Abbas generalis, cum officiis hactenus laudabiliter functi ſunt, neque propter aliqua eorum pręterita demerita, ſed vt hęc noſtra conſtitutio in ipſa Congregatione de cętero perpetuo obſeruanda, hoc tempore ſine alicuius exceptione initium ſumat, Volumus ac pari motu, & auctoritate ſtatuimus, vt neque Abbas generalis, qui pro tempore fuerit, finito eius officio, & facta electione alterius Abbatis, officium generale, videlicet Viſitatoris, aut Procuratoris generalis, neque item è conuerſo Procurator generalis pro tempore in Abbatem generalem, niſi abſoluto triennio poſt peractum reſpectiue vtrumque officium eligi poſſit.

Nullus ex Viſitatoribus generalibus in Abbatẽ eligatur pro ſequenti immediato triennio.

§. 11. Vtque etiam nullus ex Viſitatoribus generalibus, finito triennio ſui officii Viſitatoris generalis in Abbatem generalem pro ſequenti immediato triennio eligi valeat.

Obſeruantia prædictorum omnib. præcipitur.

§. 12. Pręcipientes in virtute Sanctę Obedientię, omnibus, & ſingulis eiuſdem Congregationis generali, ac aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Prelatis, & Canonicis, cęteriſque ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, vt pręſentes noſtras literas obſeruent, & obſeruari curent, & faciant. Irritum nihilominus & inane decernentes quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisq. derogatur.

§. 13. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictę Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſuis eiuſdem Congregationis Superioribus, & Canonicis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac aliis quomodolibet in contrarium premiſſorum conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores pręſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. An. 1. 30. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 30. Decembris 1605. Anno Primo.

XV. alias XII.

Confirmatio vnionis Congregationis Fratrum S. Ambroſii, & Congregationis Fratrum S. Barnabæ, ſub Regula S. Auguſtini viuentium. Et approbatio Conſtitutionum pro eorum bono regimine editarum, omniumq. priuilegiorum eiſdem conceſſorum.

De prima Congregatione vide ſupra in conſtit. 9. Gregorij XI. fol. 226. lib. 1. Cupientibus. Et de ſecunda vide conſtit. 3. Alexandri VI. Pia vita. ſupra fol. 393. eod. lib.

PAV-

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

PAſtoralis noſtri muneris debitum expoſcit, vt ad ea libenter intendamus, per quæ Religioſorum ſtatui, & proſpero gubernio opportune proſpicitur, prout in Domino ſalubriter conſpicitur expedire.

Vnio Cōgregationis S. Ambroſij, & S. Barnabæ à Sixto V. præfinita fuit in eius conſtit. edita die 15. Auguſt. 1589. quā prætermiſi, quaſi ſimpliciter Vnionē hic relatam cōtinet.

§. 1. Volentes itaque Congregationes S. Ambroſii ad Nemus Mediolanenſis, & Sancti Barnabæ Prouinciæ Marchiæ, & Ianuæ, ſub Regula Sancti Auguſtini, alias à fel. rec. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro inuicem vnitas, ſpecialibus fauoribus & gratiis benignum proſequi, ac earundem Congregationum Superiores, & Religioſos, vniuerſos & ſingulos à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati.

Confirmatio conſtitutionum & indultorum vt in rubr.

Aduerte, quod Indulgentiæ renouātur ſub moderatione huius Pōtificis conſt. 21. Romanus.

§. 2. Ex voto Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſuper conſultationibus & negociis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, conſtitutiones pro ipſarum Congregationum, & earum Monaſteriorum, ſeu Domorum, & Religioſorum proſpero gubernio & regimine editas, & in eadem Congregatione iuſſu noſtro diligenter examinatas, & approbatas, necnon etiam quæcunque priuilegia, gratias, exemptiones, libertates, immunitates, conceſſiones, indulgentias, & indulta eiſdem Congregationibus, illarumq. Monaſteriis, Domibus, Superioribus, fratribus, & aliis Religioſis in genere vel in ſpecie, per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Apoſtolicam Sedem conceſſa, quatenus ſint in vſu, & non ſint reuocata, neque ſub aliquibus reuocationibus comprehenſa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non aduerſentur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſq. perpetuæ, & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & ſingulos, tàm iuris quàm facti defectus, ſiqui in eiſdem interuenerint, ſupplemus.

Derogatio contrariorū.

§. 3. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictarum Congregationum, & earum Monaſteriorum, ſeu Domorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteris contrariis quibuſcunque.

D. P. An. 1. die 21. Ian.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſimaprima Ianuarij, milleſimo ſexconteſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anno Primo.

X V I. alias X I I I.

Quod Fratres Congregationis Ieſuatorum S. Hieronymi, Ordinem Sacerdotalem à quocunque Epiſcopo idoneo, ſeruatis ſeruandis aſſequi generatim valeant, & exercere, prohibitionibus quibuſcunque abrogatis. Nonnullas tamen Ordinationes obſeruare teneantur.

Iſti Fratres vocabantur alias Pauperes Ieſuati, quorum Congregationem approbauit Martinus V. in conſt. 11. Piæ. ſupra fol. 262. Nomen autem Ieſuatorum Sancti Hieronymi ſortiti ſunt tempore Alexandri VI. vt ſupra in eius conſtit. 9. Ad ſacram. fol. 398. Eiſque Clemens VII. dedit priuilegia Ordinis S. Auguſtini, cuius Regulam profitentur, vt in eius conſtit. 36. Sacræ. fol. 604. lib. 1. Quintus Pius V. omnium Mendicantium priuilegia eis communicauit, & inter eos connumerari declarauit, ſupra in ſua conſtit. 50. Romanus. fol. 245. lib. 2.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Editæ An. D. 1606. 1608. & 1611.

Exordium.

REligioſos viros, qui ſub ſuaui Religionis iugo, Dei obſequiis mancipati, maiori pietatis ſtudio, ac ardentiori charitatis affectu in holocauſtis, ſacrificijs, & diuinis obſequijs vltro illi placere, ac magis gratum exhibere cupiunt famulatum, benigni fauoris patrocinio libenter complectimur, ac gratijs proſequimur opportunis, prout illorum pia vota expoſtulant, ac alias in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Congregationis huius Religioſi, etiam poſt emiſſam profeſſionē, ſacris initiari non conſueuerunt.

§. 1. Cum itaque ſicut dilectorū filiorum Viſitatorum, & aliorum Superiorum, & fratrum Congregationis Ieſuatorum nomine, Nobis expoſitum fuit; licet Religioſi dictæ Congregationis, ex vetuſtiſſimo ſemperq. obſeruato inſtituto, etiam poſt emiſſam per eos in dicta Congregatione profeſſionem regularem, Sacris ordinibus initiari non conſueuerint: & licet dudum bo. me. Gabriel Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Paleottus, & Nicolaus tituli S. Praxedis presbyter Cardinalis Senonēſis nuncupati, ac Venerabilis frater Cæſar Epiſcopus Cremonēſis, quibus fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, hoc negocium commiſerat, ex cauſis tunc expreſſis, per quoddam eorum decretum ſtatuerint, vt dictæ Congregationis religioſi, qui eo tempore ad Sacros ordines promoti reperiebantur, ab illorum executione in perpetuum ſuſpenſi forent, & Superiores qui literas dimiſſorias, & alias quaſcunque conceſſerint, aut aliter quouis modo opitulatus fuerat fratribus dictæ Congregationis, vt ad ordines promouerentur, ab eorum officiis depoſiti in poſterum ad ea & alia in dicta Congregatione obtinenda inhabiles eſſent, & eſſe intelligerentur. Quodque de cætero ſub pœna perpetui carceris ad huiuſmodi ordines quiſquam dictorum fratrum promoueri, aut ad hunc effectum literas dimiſſorias concedere non poſſet: & vlterius nec cuiquam ex eiſdem fratribus liceret gradum in ſacra Theologia, vel alia facultate adipiſci. Quod decretum à prædicto Gregorio XIII. necnon à piæ me. Clemente Papa VIII. etiam prædeceſſore noſtro confirmatum fuit, prout in dicto decreto, & in literis eorundem Prædeceſſorum deſuper expeditis plenius continetur.

Sed ex cauſis hic expreſſis, iſte Pont. fratres tolerātos & deinde ab executione Sacrorū ordinū ſuſpenſos habilitat vſque ad numerum centum Sacerdotū.

Imo omnes poſtea habilitantur vt h e inferius habetur.

§. 2. Nihilominus tum quia nonnulli ex illis, qui vt præfertur Sacris ordinibus initiati ab illorum executione ſuſpenſi fuerunt, adhuc ſuperſtites ſunt, & alij etiam in dicta Congregatione reperiuntur, ad Sacros ordines ſuſcipiendos apti, tum etiam quia multi libentius in eandem Congregationem ingrederentur, ſi eis ad Sacros ordines ſuſcipiendos, & diuinorum miniſtrationem aditus pateret, tum demum quia diuinus cultus maiorem in ipſa Congregatione ſuſciperet incrementum, ſi eius religioſis ab ignobili otio, & turpi ignorantia ſeiunctis, Sacros ordines ſuſcipere, ac in illis miniſtrare, ac diuinis laudibus, & obſequiis vacare liceret, propter præmiſſas & alias rationabiles cauſas cupiant ſupradicti Viſitatores, & fratres aliquibus ex eis, Apoſtolica noſtra auctoritate licentiam Sacros ordines ſuſcipiendi, ac in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrandi, & ſacris ſeruitiis ſe mancipandi benigne concedi. Nos illorum pium deſiderium huiuſmodi ad diuini cultus augmentum, & eorum Congregationis decorem, & incrementum tenendum ſummopere in Domino commendantes, conſiderantesq. non poſſe religioſos maiori cum fructu Dei obſequiis vacare, quam per diuinarum literarum ſcientiam, per Altaris miniſterium, & diuinorum officiorum vſum, & propterea pia eorum votis fauorabiliter annuere, illoſq. ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, necnon decreti, & literarum Gregorii, & Clementis prædictarum, totos tenores perinde ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, necnon ſingulares eiuſdem Congregationis perſonas, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore

 cenſen-

cenſentes: Supplicationibus eorundem Viſitatorum, Superiorum, & Religioſorum nomine, per dilectum filium Iſidorum Venetum, Fratrem & Procuratorem generalem dictæ Congregationis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Ex voto Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ſuper Conſultationibus & negotiis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commiſimus, in primis & ante omnia, decretum & literas Gregorii, & Clementis prædeceſſorum ſupradictas, in quantum præſentibus aduerſantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo reuocamus, & annullamus, & ſuſpenſionem ab executione ordinum, vt præfertur, factam omnibus & ſingulis eiuſdem Congregationis religioſis, qui ad ordines etiam Sacros, & Presbyteratus, alias tamen rite promoti extiterunt, itavt quilibet eorum in ſuſceptis ordinibus deinceps, quoad vixerint etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, & non ſuſceptos ſuſcipere, & in illis pariter miniſtrare libere poſſint, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium gratioſe relaxamus, ac illos omnes & ſingulos ad miniſtrandum in ſuſceptis ordinibus, atque ad aſcendendum ad ſuperiores, & non ſuſceptos ordines rehabilitamus. Præterea, vt comprehenſis ſupradictis, iam ad Sacros ordines promotis, alii eiuſdem Congregationis religioſi vſque ad completum numerum Centum, dumtaxat in tota Congregatione prædicta ad omnes Sacros, & Presbyteratus ordines ab infraſcriptis Antiſtibus ſtatutis à iure temporibus, ſed hac prima vice, etiam non ſeruatis interſtitiis à Concilio Tridentino deſignatis, & anni circulo minime expectato promoueri, ac promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, dummodo tamen præuio diligenti examine, ad hoc idonei reperti fuerint, auctoritate, & tenore prædictis, licentiam concedimus & indulgemus, ac cum illis ſuper hoc opportune diſpenſamus: ac infraſcriptis Antiſtibus dictis religioſis ordines huiuſmodi conferendi facultatem impartimur.

Nõ aſcendentes ad ſacros ordines, eiſ ac gradibus cũ promotis pariter habẽtur.

§. 3. Volumus autem, & pari auctoritate ſtatuimus & ordinamus, vt religioſi dictæ Congregationis, tam hactenus recepti quàm in futurum recipiendi, qui in eadem Congregatione ad ordines non aſcenderint, à nullis propterea honoribus, gradibus, & miniſteriis dictæ Congregationis excludantur. quinimo promiſcue cum promotis vocem actiuam & paſſiuam, in omnibus actibus & negotiis, ſine aliqua prorſus differentia habere poſſint, & debeant, & æquo cum eiſdem promotis iure, honoribus, gradibus, miniſteriis prædictis, cæteriſq. ipſius Congregationis priuilegiis, & prærogatiuis gaudeant, & perfruantur.

Promotis de ordine, loco alij ſufficiantur.

§. 4. Quodq. in tota Congregatione prædicta, vltra numerum centum, ad Sacros ordines promoueri non poſſint, ſed quandocunque aliqui ex numero promotorum ab hac vita migrauerint, alij idonei in eorundem demortuorum locum ſufficiantur, itavt ſic ordinatorũ numerus in tota Congregatione perpetuo retineatur.

Antiſtites à quibus promoueri poſſint, deſignat.

§. 5. Quodq. illi qui ad ordines promouendi erunt, literas dimiſſorias à ſuis Superioribus, ad aliquem ex infraſcriptis Antiſtibus directas habeant, à quibus Antiſtibus in eorum proprijs Ciuitatibus, vel Diœceſibus tantum, & non ab aliis huiuſmodi ordines ſuſcipiant. videlicet in Vrbe à dilecto filio Vicario noſtro, vel de illius licentia à quocunque Catholico Antiſtite, gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ habente, ac in dicta Vrbe Pontificalia exercente, necnon à Venerabilibus fratribus Mediolanenſi, Bononienſi, & Senenſi Archiepiſcopis, ac Epiſcopo Patauino, vel ab alijs ſimilibus Antiſtibus, de ipſorum Archiepiſcoporum, & Epiſcopi licentia, in illorum reſpectiue Ciuitatibus, & Diœceſibus Pontificalia exercentibus, quibus, & cuilibet eorum prædictos religioſos, vt præmiſſum eſt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines promouendi, licentiam & facultatem concedimus.

Promotos ad recitationẽ ſacrarũ Horarũ obligat, ſed non omnes Horas.

§. 6. Præterea ſtatuimus & ordinamus, vt Sacerdotes, & alii ad Sacros ordines, hoc pacto pro tempore promoti, ex peculiari cuiuſque obligatione Horas Canonicas in Choro ſtatuto ab Eccleſia tempore recitare debeant. in illis ſcilicet Conuentibus, in quibus quatuor ſaltem fratres reperientur in Sacris ordinibus conſtituti, in alijs autem Conuentibus, vbi pauciores quatuor erunt Sacris ordinati, poſſint eas etiam priuatim recitare.

Ipſi iam promoti ad Orationem Dominicæ, & Salutationis Angelicæ non tenentur.

§. 7. Ipſi verò fratres ad Sacros ordines promoti, nullatenus in poſterum teneantur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, in illis temporibus in quibus ad eam priuſquam eaſdem Horas Canonicas recitare deberent, ex præſcripto ſuarum conſtitutionum loco earundem Horarum erant obligati.

Miſſarũ celebrationis modum præſcribit.

§. 8. Miſſas vero ſubmiſſa voce recitare contenti ſint, et à ſolemnium celebratione abſtineant, niſi ſicubi ipſi ſolemniter celebrare iam hoc tempore conſueuiſſent.

Secularium confeſſiones audire prohibet.

§. 9. Quodq. ad Sacerdotium promoti, neque vllius ſecularis perſonæ, neque alterius Ordinis regularis vllo tempore, etiam de cuiuſcunque Epiſcopi, vel Superioris regularis licentia confeſſiones audire poſſint, ſed tantum illis Sacerdotibus, qui ad confeſſiones audiendas idonei reperti, et ab Ordinarijs locorum approbati fuerint, liceat aliorum ipſius Congregationis religioſorum, de ſui Superioris licentia confeſſiones audire.

Diſtillationem aquarũ ſacris initiatis vetat.

§. 10. Quodq. fratres ipſi aliquo Sacro ordine initiati ſuæ dignitatis memores, exercitio diſtillationis aquarum nullo pacto vacent, neque earum venditionibus ſeſe immiſceant.

Aquas mulieribus vẽdi, aut venales haberi interdicit.

§. 11. Imo cæteri eiuſdem Ordinis regulares, qui ad ordines promoti non fuerint, quibuſq. ad exercitium non admittitur, einſmodi aquas diſtillatas, quod hactenus fecerunt, mulieribus deinceps nullo prætextu vendere, aut alias tradere debeant, neque venales habere, ſeu exponere, ſed tantum eas ſeorſum ab alijs poſſint vendere Aromatarijs, vel alijs particularibus perſonis.

Studiorũ inſtitutionem concedit.

§. 12. Inſuper vt religioſi dictæ Congregationis magis fructuoſi in Eccleſia Dei miniſtri euadere poſſint, eidem Congregationi, & illius Superioribus, & religioſis, vt in eorum Conuentibus, vbi hoc commode fieri poterit, literarum exercitationes ſeu ſtudia erigere, & inſtituere poſſint, in quibus tum humaniores literæ, ac diſciplinæ, tum Philoſophia, ac Theologia legantur, ipſiſq. iis operam dare valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam & facultatem concedimus, & indulgemus.

Clauſula præſeruatiua.

§. 13. Decernentes præſentes literas nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, quauis de cauſa & occaſione, vel prætextu notari vel impugnari, infringi, ſuſpendi, limitari vel retractari, aut reuocari vllatenus poſſe, ſed ſemper validas, & efficaces exiſtere, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata de-

§. 14. Sicq. & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 15. Non obſtantibus literis Gregorii, & Clementis prædeceſſorum prædictorum, & quibuſuis aliis prohibitionibus, necnon cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, & Congregationis Ieſuatorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbũ inſertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmiſſorum, ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime derogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Transſumptorum fides.

§. 16. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur vbique, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forẽt exhibitę vel oſtenſę.

Dat. P. an. 1. die 18. Febr.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 18. Februarij 1606. Pont. noſtri Anno Primo.

Sequ-

Sequitur declaratio præinſertæ Conſtitutionis.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEdis Apoſtolicæ prouidentia circunſpecta, quandoque religioſam vitam agentibus, & concedit & indulget, quæ regularibus eorum inſtitutis vetita erant, prout maturo deſuper habito conſilio, eorum animarum ſaluti, & religionis propagationem in Domino iudicat expedire.

Hic Pōt. edidit cōſt. præcedentem.

§. 1. Sane cum alias Fratres Confratres &c.

Omittitur narratiua præcedentis Bullæ.

Et modo ad ſupplicationem Congregationis.

§. 2. Cum autem, ſicut dilecti filij Viſitatores, & alij Superiores, ac fratres dictæ Congregationis per dilectum etiam filium Iſidorum Venetum, fratrem & Procuratorem generalem eiuſdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, pro diuini cultus in ipſa Congregatione augmento maxime expediat, vt aliqui ex illius fratribus ad Subdiaconatus, & Diaconatus Sacros Ordines promoueantur, qui gradatim in locum demortuorum Presbyterorum ſtatim ſufficiantur. Ideo Viſitatores, & Superiores, ac fratres prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, vt in præmiſſis prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Habilitat alios viginti quatuor Fratres ad Subdiaconatus, & Diaconatus Ordinem reſpectiue.

Ta vide hic infra, generalem habilitationem.

§. 3. Nos igitur prædictarum literarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de eorundem S. R. E. Cardinalium conſilio, vt vltra centum dictæ Congregationis fratres in Presbyteratus ordine conſtitutos, alij duodecim ad Subdiaconatus, ac alij etiam duodecim ad Diaconatus Sacros ordines de Superiorum ſuorum licentia modo & forma in prioribus noſtris literis expreſſis promoueri, & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare; ita quod quando aliqui ex numero promotorum huiuſmodi è viuis deceſſerint, alij in mortuorum locum ſubſtituantur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorū.

§. 4. Non obſtantibus literis Gregorij, & Clementis prædeceſſorum prædictorum, & quibuſuis aliis prohibitionibus, necnon conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roborata ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime derogamus, cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Exemplorum fides.

§. 5. Volumus autem vt præſentiū tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur vbique, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 3. die 13. Martij

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris die 13. Martij, milleſimo ſexcenteſimo octauo, Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Sequitur declaratio, circa perſonas huius Ordinis, recitatione Horarum Canonicarum obnoxias.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

MIniſterio ſacri Apoſtolatus officij, licet immeriti præſidentes, ad ea per quæ diuinus cultus, & deuotio augetur, libenter intendimus, & quæ propterea ordinata fuiſſe dicuntur, Apoſtolici muniminis firmitate, cum a Nobis petitur, roboramus.

Statuit hic Pont. promotos ad ſacros Ordines ad

§. 1. Alias ſiquidem ſtatuimus, & ordinauimus, vt fratres Congregationis Ieiuatorum ad Sacros ordines pro tempore promoti, ex peculiari cuiuſque obligatione Horas Canonicas in Choro, ſtatuto ab Eccleſia tempore recitare deberent, in illis ſcilicet Conuentibus, in quibus quatuor ſaltem fratres reperirentur in Sacris ordinibus conſtituti; in aliis autem Conuentibus, vbi pauciores quatuor eſſent Sacris ordinati, poſſent eas etiam, ſed priuatim recitare, ipſi vero fratres ad Sacros ordines promoti nullatenus in poſterum tenerentur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ in illis temporibus, in quibus ad eam, priuſquam eaſdem Horas Canonicas recitare debebant, ex præſcripto ſuarum Conſtitutionum, loco earundem Horarum erant obligati, prout in noſtris in ſimili forma Breuis deſuper expeditis literis plenius continetur.

recitationē Horarū Canonicarū tenetur, vt ſupra in 1 illarum conſtit. ſiue al hic editarum.

In Capitulo generali poſtea viſū fuit magis expediens, quod oēs Fratres recitationi Horarū idonei, ad apſā recitationē teneantur, ideo ſupplicatur Papa pro cōprobatione huius ſtatuti.

§. 2. Et ſicut dilecti filii Iſidorus à Venetia, Viſitator Generalis, ac Diffinitores, aliiq. Vocales eiuſdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, illi ſubinde animaduertentes ex recitatione Horarum Canonicarum huiuſmodi, cum ſpirituales fructus ipſi Congregationi prouenire, tum Chriſtifideles recitationi earundem Horarum intereſſentes ad deuotionem excitari, prouida deliberatione deſuper habita, in eorum Capitulo generali nouiſſime celebrato, ſe eruato Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito, ordinarunt, & ſtatuerunt, quòd ex tunc de cætero quicunque ex fratribus dictæ Congregationis recitationi dictarum Horarum idonei eſſent, illi ad recitationem earundem Horarum tenerentur, & per Horarum recitationem huiuſmodi recitationi Orationis Dominicæ, ex regularibus eorum inſtitutis præſcriptæ ſatisfacere cenſerentur. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, Iſidorus, & Diffinitores, ac alii Vocales prædicti plurimum cupiant ordinationem, & ſtatutum huiuſmodi pro eius ſubſiſtentia per Nos Apoſtolica auctoritate confirmari, & approbari, ideo Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, vt in præmiſſis prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic ideo Pōtifex illud confirmat.

§. 3. Nos igitur Iſidorum, ac Diffinitores, & alios Vocales prædictos, necnon ſingulos dictæ Congregationis fratres ſpecialis gratiæ fauore proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq. Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes: huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, ordinationem, & ſtatuta prædicta Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſq. perpetuæ, & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac ab omnibus dictæ Congregationis fratribus inuiolabiliter obſeruari mandamus.

Idemq. iterū ſtatuit.

§. 4. Et nihilominus, quòd de cetero perpetuis futuris temporibus, quicunque ex dictæ Congregationis fratribus recitationi Horarum Canonicarum habiles & idonei erunt, illi ad earundem Horarum recitationem perpetuo teneantur, & obligati exiſtant, ac per recitationem Horarum Canonicarum, recitationi Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, ad quam iuxta regularia eorum inſtituta tenentur, ſatisfaciant, & ſatisfacere cenſeantur, ſimiliter perpetuo ſtatuimus & ordinamus.

Derogatio contrariorū.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiā iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & cōſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, eidem Congregationi illiuſq. Viſitatori generali, ac fratribus, & aliis Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſq. efficacioribus clauſulis, & decretis, in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis: Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis fides.

§. 6. Volumus autem, vt præſentium exemplis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. 23. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 23. Septembris, milleſimo ſexcenteſimo octauo, Pontificatus noſtri Anno quarto.

Subſequitur generalis habilitatio ad ordines Sacros.

P A V L V S P A P A V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1614.

Exordium.

ONeroſa Paſtoralis officij cura, meritis licet inſufficientibus nobis ex alto commiſſa poſtulat, vt Chriſtifideles præſertim ſub ſuaui Religionis iugo, obſequijs Altiſſimi mancipatos, quo ardentiori pietate & charitate in ſacrificijs, & diuinis officijs illi placere, magiſq. gratum valeant exhibere famulatũ, ſpecialibus Sedis Apoſtolicæ fauoribus gratijſq. proſequamur opportunis, prout pia illorum vota poſtulant, & alias in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Hic Pon. edidit præcedẽtes conſtit.

§. 1. Alias ſiquidem poſtquam, &c.
Omittitur relatio Conſtitutionum quæ præcedunt.

Ex quibus magnus in religione progreſſus euenit.

§. 2. Cum autem ſicut Fratres dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, ex promotione eorundem Fratrum ad Sacros ordines huiuſmodi felici dictæ Congregationis guberno, proſperæq. directioni hactenus notabiliter, cum magno & euidenti illius progreſſu, & diuini cultus augmento conſultum fuerit, & in dies maior illius progreſſus benedicente Domino futurus ſit, ſi non ſolummodo centũ, verum omnes prædictæ Congregationis Fratres, ad hoc alias idonei, & capaces, ad eoſdem Sacros ordines promoueri poſſent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt dicti Fratres, vt ſibi de opportuna ſuper præmiſſis licentia prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Et modo ad feliciorẽ progreſſum, generalem dat Fratribus habilitationẽ ad ordines.

§. 3. Nos igitur ad ea per quæ Congregationum ad diuini cultus augmentum, & religionis propagationem inſtitutarum conſeruationi, & manutentioni, diuiniq; cultus augmento ſalubriter conſulitur libenter intendentes, prædictæ Congregationis Fratres ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectũ præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, ac prædictarum litterarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis per dictum Iſidorum nunc prædictæ Congregationis Viſitatorem generalem ſuper hoc humiliter porrectis inclinati. De eorundem Cardinalium conſilio, vt omnes & ſinguli prædictæ Congregationis Fratres, nunc & pro tempore exiſtentes de illorum Superiorum licentia, ad omnes etiam ſacros & presbyteratus ordines ſtatutis à iure temporibus à locorum Ordinarijs, vel alijs quibuſuis Antiſtibus, gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ habentibus promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, dummodo tamen præuio diligenti examine ad hoc idonei reperti fuerint, & aliud eis non obſiſtat Canonicum impedimentum, ac alias ſeruata forma Concilij Tridentini, alijſq. de iure ſeruandis, libere & licite poſſint & valeant, Apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium concedimus & indulgemus, ac cum eis ſuper hoc opportune diſpenſamus.

Decretum irritans apponit.

§. 4. Sicq. per quoſcunque Iudices, ordinarios & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus Gregorij, & Clementis prædeceſſorum prædictorum, ac noſtris literis prædictis, & quibuſuis alijs prohibitionibus, necnon conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & cõſuetudinibus, etiam legitime præſcriptis. priuilegijs quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæterisq. contrarijs quibuſcunque. — Contrarijs derogat.

§. 6. Volumus autem vt præſentiũ tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbique adhibeatur quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. — Tranſumptis credi iubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 25. Ianuarij, milleſimo ſexcenteſimo vndecimo, Pontificatus noſtri Anno Sexto. — D. P. An. 6. die 25. Ian.

XVII.

Confirmatio reductionis Monachorũ S. Baſilij in vnam Congregationem, & approbatio gratiarum & priuilegiorum ipſius Ordinis.

Omnia de hoc Ordine notaui ſupra in conſtit. 6. Alexandri III. Apoſtolicæ. fol. 27.

P A V L V S P A P A V.
Ad perpetuam rei memoriam. — Edita An. D. 1606.

INiuncti nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, vt Sacrarum religionum in militanti Eccleſia ſuaues in Domino fructus præſtantium, paternam curam gerentes, ea quæ à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſa ſunt, quo validius perpetuo ſubſiſtẽt Apoſtolicę confirmationis robore libenter communicamus. — Exordium.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus fel. rec. Gregorius Papa XIII. prędeceſſor noſter, animaduertens Ordinem S. Baſilij, cęteros omnes regulares antiquitate pręcedere, ac ea in Dei Eccleſiam, Chriſtianamq. rempublicam ab ipſius Ordinis initio vberes fructus recepiſſe, vt dicti Ordinis Monachi commodius altiſſimo famulari, regularemq. obſeruantiam ſeruare poſſent; per quandam ſuam perpetuo valituram conſtitutionem eos in vnam Congregationem redegit. — Antiquitatẽ huius religionis declarat hic Pont. 2 conſt. 52. Gregorij XIII. fol. 435. lib. a

§. 2. Nonnullaq. priuilegia, gratias, & immunitates, illaſq. pręcipue, quibus Congregatio Caſſinenſis illiuſq; Monachi potiuntur, & gaudent, dictæ Congregationi ſic erectæ conceſſit. — Idẽ Greg. cõceſſit eiſdem, priuilegia Cõgreg. Caſſinen. vt ibid.

§. 3. Cui etiam Congregationi Monaſteria omnia dicti Ordinis, vtque ea ſtatim perpetuo vniuit, & donec Monaſteria ipſa in commendam manerent, mandauit vt menſa Conuentualis in tot bonis ſtabilibus, pro victu & veſtitu, ac viſitatione Monachorũ, alijſq. neceſſarijs expenſis, ad quę Commendatarij iuxta Canonicas ſanctiones, ac pręſertim tenore literarum Eugenij Papę IV. ſimiliter prædeceſſoris noſtri tenentur, perpetuo ſepararetur. — Menſaq. Monachalẽ bona ſtabilia aſſignari iuſſit ibidẽ, & menſam Conuentualẽ & Abbatialẽ ſeparari.

§. 4. Cumque ſeparationibus huiuſmodi tũc minime perfectis eiuſdẽ Gregorij ſuperueniente obitu, Sixtus V. pię mem. ad Summi Apoſtolatus apicẽ aſſumptus fuiſſet, idem Sixtus Bruto Farneto per alias ſuas literas dedit in mãdatis, vt in illis Monaſterijs in quibus ſeparationes factę, vt pręfertur minime fuerãt, conſtitutionem Gregorij exequeretur, menſaſq. ſeparatas redderet. Verum cum ipſe Brutus pręmiſſa totaliter adimplere minime potuiſſet, ipſo etiã, ac ſucceſſive dicto Sixto Pontifice vita functo. — Sixtus V. cõſtituit Brutũ Farnetum, vt perficeret ſeparationem prędictam. Sed eius cõſtit. non habet.

§. 5. Clemens VIII. recen. mem. volens, vt tã pium neceſſariumq. opus omnino ſortiretur effectum, eandem facultatem dilecto filio Theodoro de Sauoca ipſius Ordinis Abbati Generali per alias literas dedit, prout in omnibus dictis literis plenius continetur. Qui Theodorus diuina fauente clementia plures ſeparationes fecit, factaſq. etiam iuxta ſibi tributam facultatem reuidit. — Clemẽs viij. Theodorum Abbatẽ conſtituit executorẽ d. ſeparationis.

Nos

His modo Pontifex cõfirmat eiuſmodi ſeparationes.

§. 6. Nos quieti, & perpetuæ tranquillitati, ac religionis, ipſiusq. Theodori Abbatis Generalis, & Monachorum indemnitati conſulere, eosq. ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, motu proprio non ad Theodori, ſeu Monachorum, vel alicuius alterius ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ex voto Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper conſultationibus, & negocijs Epiſcoporum regularium deputatorum, prædictas Prædeceſſorum noſtrorum literas, ac ſeparationes prædictas, tàm Bruti, & Theodori, ac quorumuis aliorum in vim literarum prædictarum factas cum omnibus inde ſequutis.

Confirmat etiã Priuilegia per Gregor. XIII. Sixtũ V. & Clemẽtẽ VIII. conceſſa.

§. 7. Ac prædicta omnia priuilegia cum omnibus & ſingulis in eis contentis clauſulis, decretis, & declarationibus, quarum tenores, acſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisq. perpetuę & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes & ſingulos, tàm iuris, quàm facti, & ſolemnitatum, etiam de iure neceſſariarum, vel alias quomodolibet requiſitarum, forſan omiſſarum, & alios defectus (ſiqui interuenerint) in eiſdem ſupplemus, illaſque & illa Ordini prædicto, illiusq. Abbati Generali, Abbatibus, Prioribus, alijsq. Superioribus, & fratribus ſuffragari, eosq. vniuerſos, & ſingulos illis frui, vti, & gaudere, vbi, quando, & quoties opus fuerit, poſſe, & debere, in omnibus, & per omnia.

Annullat quid ſecus factũ contra dictas literas Apoſtolicas.

§. 8. Sicq. per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, ac cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales iudicari, & diffiniri deberi, ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius conſt. deputat.

§. 9. Quocirca dilectis Filijs Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, & Apoſtolicæ Sedis delegatis, & Nuncijs per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios faciant auctoritate noſtra præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, eorum effectum ſortiri, illisq. omnes quos concernunt pacifice frui & gaudere; non permittentes quempiam deſuper contra præſentium tenorem per quoſcunque quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoslibet & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, & alia opportuna iuris & facti remedia (appellatione quacunque poſtpoſita) compeſcendo, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Locus reſtitutus.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, alijsq. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac eiuſdem Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiusq. Abbati Generali, ſeu Abbatibus, & Prioribus, alijsq. Superioribus, & Rectoribus, ſub quibuſcunque tenoribus et formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, et inſolitis clauſulis, ac irritantibus et alijs decretis, in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, et approbatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, et indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda eſſet, tenores huiuſmodi acſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus pro expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, et expreſſe derogamus, contrarijs quibuſcunque; aut ſi aliquibus, communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam et expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Fidem tranſumptis tribui.

§. 11. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, et ſigillo perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. an. 1606. die 17. Martij

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 17. Martij 1606. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XVIII. alias XIIII.

Priuilegia Curialium, Incolarum Vrbis, et Ciuium Romanorum, in ipſa Vrbe, et intra decem milliaria (non tamen extra reſidentiam) decedentium, quo ad diſpoſitionem, et ſucceſſionem ſuorum bonorum ibidem exiſtentium.

Quo ad huiuſmodi priuilegia, habemus etiam Sixti IV. conſt. 8. Et ſi vniuerſis ſup. fol. 303. & Iulij III. conſt. 5. Cupientes. fol. 695. lib. 1. ac Pij IV. conſt. 19 Decens. fol. 29. lib. 2. Et ſignanter quo ad ædificãtes in Burgo Pio Vrbis, extat alia conſt. Pij conſt. 112 Romanum. fol. 255.

Spoliorum verò materiam, opportunius quam hic, indicaui ſupra in conſt. 100. Sixti V. In conferendis. fol. 670. lib. 2. Quibus adde non venire in Spolija, bona habentium beneficium vel penſionem non excedentes ducatos 30. Nec ſuppellectilia domeſtica, neque paramenta et ornamenta Eccleſiarum iuxta conſtit. 42. Pij V. ſupra fol. 238. lib. 2.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1606.

Cauſę huius declarationis.

IN eminenti Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, meritis licet imparibus, ſuperna diſpoſitione conſtituti, inter cæteras curas, quæ ex iniuncto Apoſtolicæ ſeruitutis officio nobis incumbunt, illa præcipua eſt, vt Alma Vrbs noſtra beatorum Petri, et Pauli Apoſtolorum martyrio conſecrata, ad quam omnes Chriſtifideles ex vniuerſis Mundi partibus tanquam ad communem patriam, et portum cunctarum gentium, et nationum, atque adeo ad Magiſtram Veritatis, et Religionis confluunt, is demum gratijs, et priuilegijs exornetur, per quæ omnes, qui ad eam vndique veniunt, illamq incolunt, nunc, ac perpetuis futuris temporibus ſine vlla animi moleſtia in illa ſtare, et permanere, et Romanæ Eccleſiæ, Sediq. Apoſtolicæ adiumento eſſe poſſint.

Sixtus IV. Iulius III. & Pius IV. iudicãt in rubr. indulta Curialibus cõceſſerunt, & male vſu h... ſeruantur.

§. 1. Ac animaduertentes alias fel. rec. Sixtum Quartum, Iulium Tertium, Pium Quartum, et nonnullos alios prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, vt eiuſdem Vrbis decori, illamq. incolentium, et Curiam præfatam ſequentium indemnitati conſulerent, Curialibus, et Incolis prædictis diuerſa præſertim de eorum bonis teſtandi, ſeu alias diſponendi priuilegia, facultates, et indulta conceſſiſſe, prout in eorundem Prædeceſſorum literis deſuper expeditis latius continetur. Quę temporum fortaſſe iniuria, diuerſas ob cauſas imminuta, aut alias abrogata dicuntur.

His ideo Põt. Curialibus Incolis & Ciuibus Vrbis decedẽtibus in ea, vel infra 10. milliaria, dat facultatẽ teſtãdi de bonis ibi exiſtẽtib. dũ modo nõ decedant extra debitã reſidentiam.

§. 2. Volentesq. Nos, qui in eadem Vrbe nati ſumus, Curialium, et Incolarum prædictorum indemnitati, et tranquillitati conſulere, ac tàm eos, quàm Romanos Ciues originarios pari fauoris, et gratiæ prærogatiua proſequi, eorundem Prædeceſſorum veſtigijs inhærendo, motu proprio, et ex certa ſcientia, matura deliberatione, et mera liberalitate noſtris, deq. Apoſtolicę nobis attributę poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione ſtatuimus, decernimus, et decla-

declaramus, quod poſthac perpetuis futuris temporibus, omnes & ſinguli Romanam Curiam ſequentes ſeu ipſã Vrbem incolentes, necnon ipſi Romani Ciues originarij nunc & pro tempore exiſtentes etiam Clerici & in ſacris, etiam Presbyteratus ordinibus conſtituti, cæteræq. omnes & quæcunque aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ cuiuſcunq. ſtatus, gradus, ordinis & conditionis, etiam Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali & etiam maiori & quauis alia Eccleſiaſtica vel mundana dignitate fulgẽtes, & quæcunque beneficia Eccleſiaſtica ſecularia & quorumuis Ordinum regularia aut alias quomodolibet qualificata & ſpeciali nota digna obtinentes, necnon quaſcunque penſiones annuas ſuper quarumuis Menſarum Patriarchalium, Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium ac dignitatum, Canonicatuum & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, vt præfertur vel alias quomodolibet qualificatorum fructibus, redditibus & prouentibus, aut ipſos fructus, redditus & prouentus loco penſionum annuarum ſibi Apoſtolica auctoritate quomodolibet reſeruatas & aſſignatas, ac reſeruatos & aſſignatos habentes & obtinentes, qui in dicta Vrbe vel eius diſtrictu intra decem milliaria ab ipſa Vrbe (non tamen extra debitam reſidentiam) deceſſerint, de omnibus ſuis bonis mobilibus & immobilibus ac ſe mouentibus, iuribus & actionibus quibuſcunque, necnon iocalibus & pecuniis ac rebus alijs in dicta Vrbe & eius diſtrictu intra decem milliaria huiuſmodi conſiſtentibus & ſeu exiſtentibus, ac etiam prouenientibus ex quibuſcunque fructibus, redditibus & prouentibus ac iuribus, obuẽtionibus & emolumentis etiam decimalibus dictarum Eccleſiarũ & beneficiorum, vt præfertur quomodolibet qualificatorum, quæ in titulum vel commendam aut adminiſtrationem vel alias quomodolibet, etiam ex quibuſuis conceſſionibus & diſpenſationibus Apoſtolicis obtinent & ſeu antea obtinuerunt vel in poſterum obtinebunt, necnon etiam ex quibuſuis fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus & emolumentis Eccleſiaſticis atque penſionibus annuis ſuper ſimilibus fructibus, redditibus & prouentibus, ac etiam diſtributionibus quotidianis ſibi reſeruatis, conceſſis, conſtitutis & aſſignatis, necnon ex emolumentis quorumcunque Romanæ Curiæ officiorum, etiam adminiſtrationem habentium & locorum Montium vel cenſuum ac alias prouenien. quę ipſi pro tempore habuerunt & obtinuerunt, ac habent & obtinent, habebuntq. & obtinebunt in futurum, cuiuſcunque qualitatis, quantitatis & ſummæ ac pretij & valoris exiſtant, per eos & eorum quemlibet acquiſitis & acquirendis, & in eadem Vrbe & illius diſtrictu infra decem milliaria vt ſupra cõſiſtentibus, diſponere, & tam donatione inter viuos vel cauſa mortis ſeu teſtamento, legato & fideicommiſſo, quam alia quauis diſpoſitione inter viuos ſeu vltima voluntate in fauorem conſanguineorum & affinium ſuorum, Collegiorumq. Vniuerſitatum & locorum piorum, ac quarumuis aliarum perſonarum etiam penitus extranearum, diſponere & ordinare, ac in eiſdem rebus & bonis conſanguineos & affines, Collegia & Vniuerſitates ac loca & perſonas præfatas, heredes vniuerſales vel particulares pro eorum libito voluntatis facere, de illiſq. libere & licite pro libito voluntatis diſponere poſſint & valeant plenam & liberam eis & cuilibet eorum licentiam & facultatem omnimodam concedimus & impartimur.

Declarat quod ad illegitimos ſpectet, ſi perſonæ eccleſiaſticæ de his diſponat.

§. 3. Declarantes quod ſi contingat dictos Clericos & alias eccleſiaſticas perſonas præfatas diſponere de ipſorum bonis in fauorem illegitimorum (non tamen ex eorum proprio corpore procreatorum) tunc & eo caſu quo ad bona & iura & alias res ipſorum diſponentium mere patrimonialia & laicalia in dicta Vrbe & illius diſtrictu, vt ſupra conſiſtentia, nec Camera nec ipſi illegitimi in illis vllo modo ſuccedant, ſed ad venientes ab inteſtato iuxta iuris diſpoſitionem ſpectent & pertineant, quauis alia conſtitutione forſan contrarium diſponente non obſtante.

Curialibus, Incolis & Ciuibus eiſdem in Vrbe & infra x. milliaria, non tamẽ extra debitã reſidentiam, decedentibus, heredes ab inteſtato ſuccedant in eorum bonis ibi exiſtentibus.

§. 4. Præterea motu, ſcientia & poteſtate ſimilibus decernimus & ordinamus, quod ſi dicti Curiales ſeu Incolæ Vrbis, Romaniq. Ciues originarij, alijq. prædicti in Vrbe & diſtrictu prædictis, (non tamen extra eorum debitam reſidentiam) ab inteſtato deceſſerint, eorum bona, pecuniæ, iocalia, iura, actiones & res huiuſmodi etiã ex bonis & redditibus eccleſiaſticis ſupradictis prouenientia, per eos vt ſupra acquiſita in dicta Vrbe & eius diſtrictu intra decem milliaria, vt præfertur conſiſtentia ad eorum heredes ab inteſtato venientes libere deueniãt, nec illa ad Romanum Pontificem aut Sedem & Cameram Apoſtolicam ſpectare & pertinere dici vel prætendi poſſit, minuſq. Miniſtri vel Agentes dictæ Cameræ, etiã ſub prætextu quod dicti heredes in Vrbe non reperiãtur, dictorum bonorum poſſeſſionem apprehendere vel ſequeſtrare, aut de illis inuentaria cõficere, aut in illis quouis modo ſe intromittere valeant.

Prohibitio officialibus Curiales &c. contra formã huius bullæ, moleſtent, etiam ſub prætextu illicitæ negotiationis.

§. 5. Diſtrictius inhibentes modernis & pro tempore exiſtentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, & dictæ Cameræ generalibus Theſaurario, Cõmiſſario, necnon Præſidentibus, Clericis nunc & pro tempore exiſtentibus, omnibuſq. & ſingulis Spoliorum & iurium Cameræ Apoſtolicæ Collectoribus vel Subcollectoribus ac aliis Miniſtris quocunque nomine nuncupatis, ne heredes & ſucceſſores quoſcunque etiam ab inteſtato dictorum Curialium ac Incolarum & Ciuium Romanorum in Vrbe ac illius diſtrictu præfato, pro tempore decedentium ſuper prædictis bonis, pecunijs, iocalibus, iuribus, actionibus & rebus quibuſcunque per dictos Curiales, Incolas, Romanoſq. Ciues originarios, pro tempore in Vrbe prædicta & infra illius diſtrictum huiuſmodi decedẽn. vt præfertur acquiſitis, contra præſentium noſtrarum litterarum formam, etiam ſub prætextu ſeu cauſa illicitæ negotiationis moleſtare, perturbare, inquietare & ſe in hereditatibus et bonis præfatis quouis modo immiſcere, aut illa petere ſeu ſibi aut Cameræ præfatæ vendicare ſeu de illis Inuentarium conficere audeant ſeu præſumant.

Sublata omnibus aliter iudicandi poteſtate.

§. 6 Decernentes ſic noſtræ mentis et immutabilis voluntatis exiſtere, ac ita et non aliter per Camerarium, Theſaurarium, Commiſſarium, Præſidentes et Clericos præfatos, ac alios quoſcunque Iudices ordinarios et delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales quauis auctoritate fungentes, ſublata eis et eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere, ac irritum prorſus, nullum et inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcunque contrarijs non obſtãtib.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus et ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cameræ præfatæ et Eccleſiarum, in quibus dicta beneficia forſan fuerint, aut Monaſteriorum et Ordinum, quorum illa exiſterint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, necnon priuilegiis, cõceſſionibus, indultis & litteris Apoſtolicis, illis necnon Camerario, Theſaurario, Commiſſario, Cameræ Præſidentibus et Clericis, aliiſq. prædictis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis derogatoriarum derogatoriis, aliiſq. efficacioribus et inſolitis clauſulis, ac irritantibus et aliis decretis per quoſcunque Romanos Pontifices, etiam prædeceſſores noſtros in genere vel in ſpecie, etiam Motu, ſcientia et Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut alias quomodolibet etiam conſiſtorialiter conceſſis & approbatis ac innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica et ad verbum expreſſa mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes ad effectum præſentium, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac ſuos effectus aduerſus declarationem, voluntatem, ſtatutum et ordinem noſtras huiuſmodi ſortiri aut vendicare non poſſe neque debere volumus et decernimus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§. 8. Cæterum quia difficile foret præſentes noſtras litteras ad ſingula quæque loca deferri, volumus et declaramus, quod illarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & alicuius perſonæ in

digni-

dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides in iudicio et extra vbique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 8. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 8. Aprilis 1606. Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1606. Indict. 4. die vero 4. menſis Aprilis, Pont. autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno eius primo. Retroſcriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Baſilicæ S. Ioannis Lateranen. ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Chriſtophorum Fundatum Apoſtolicum Curſ.*

Io. Baptiſta Bagni Mag. Curſ.

XIX. aliàs XV.

Confirmatio omnium gratiarum & priuilegiorum Congregationis Monachorum Cœleſtinorũ Ordinis S. Benedicti. Et ſubiectio Monaſteriorum Galliæ, poteſtati Abbatis generalis. Cum prohibitione habendi recurſum extra Ordinem, & cogendi Capitulum generale, abſque interuentu dicti Abbatis.

De inſtitutione & ſtatu huius Congregationis notaui ſupra in conſtit. 1. Cœleſtini V. Et ſi cunctos. fol. 136. lib. 1.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium. INiuncti nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, vt ſacrarum Religionum in militanti Eccleſia ſuaues in Domino fructus aſſidue præſtantium, paternam curam gerentes, priuilegia, gratias & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, quo validius perpetuo ſubſiſtant Apoſtolicæ cõfirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio omnium gratiarum & priuilegiorum. §. 1. Volentes igitur vniuerſam Congregationem Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, quam etiam nos antequam ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti eſſemus, ſemper non modico proſequuti ſumus amore, & ea qua vberrimè in eadem Dei Eccleſia fructus ad ipſius Omnipotentis Dei laudem & Chriſtianæ Reipublicæ ſpiritualem commodum ac vtilitatem ab ipſius Congregationis initio ſemper prodierunt & in dies prodeunt, ac dilectos filios Abbatem Generalem & Procuratorem ac Monachos eiuſdem Cõgregationis vniuerſos ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi, & eorum ſingulos à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad dilecti filij Celſi Romani Abbatis Generalis ſeu Procuratoris vel Monachorum dictæ Congregationis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia & ſingula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, cõſeruatorias, declarationes, facultates, diſpenſationes, gratias, conceſſiones, aliaq. priuilegia & indulta ſpiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis & extenſionis inter ſe & cum alijs Cõgregationibus & Ordinibus Mẽdicantium & non Mendicantium, eidem Congregationi Cœleſtinorum dicti Ordinis per quoſcunq. Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros ac Nos & Apoſtolicam Sedem ſub quacumq. verborum forma & expreſſione etiam per ſolam ſignaturam & viuæ vocis oraculo aut alias quomodolibet conceſſa, ac ſemel ſeu pluries confirmata cum omnibus & ſingulis in eis contentis clauſulis, decretis & declarationibus, ac ſingulas litteras tam ſub plumbo quam in forma breuis, aut alias deſuper confectas, quarum tenores & formas, datas, effectus, decreta & alia in illis contenta, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, quatenus Sacri Concilij Tridentini decretis necnon Regularibus dictæ Congregationis inſtitutis à Sede Apoſtolica approbatis nõ aduerſentur, ac reuocata non ſint, nec ſub aliquibus reuocationibus comprehenſa, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſq. perpetuæ & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos tam iuris quam facti, & ſolemnitatum etiam de iure neceſſariarum, aut alias quomodolibet requiſitarum forſitan omiſſarum & alios defectus, ſiqui interuenerint, in eiſdem ſupplemus, illaſq. & illa Congregationi prædictæ Monachis, Monialibus & Oblatis etiam per modum communicationis & extenſionis huiuſmodi ſuffragari, eoſq. illis frui, vti & gaudere, vbi quando & quoties opus fuerit, poſſe & debere in omnibus & per omnia decernimus.

Abbatis generalis auctoritas tã in Italia quam in Gallia, & vbiq. locorũ Monaſteria viſitandi. §. 2. Præterea motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus volumus & declaramus, quod Abbas Generalis debeat eligi prout hactenus factum fuit, ac pariter quod ipſe Abbas Generalis pro tempore exiſtens poſſit & debeat viſitare quæcumq. Cõgregationis ſuæ prædictæ Monaſteria tam in Italia quam in Gallia, & vbiq. locorũ exiſtentia quando & quoties ei videbitur, etiam nulla viſitationis intimatione ſeu notificatione præcedente, cũ obſeruatione Regulæ ac Conſtitutionum eiuſdem Congregationis. Præterea quod venientes ad Vrbem ex Prouincia Galliæ, & ex quacumque alia Prouincia ad ipſum Abbatem Generalem abſq. licentia & obedientia ſuorum Prouincialium et Superiorum, et maxime ſi ſint apoſtatæ profugi vel vagi, ſi Generalis cognouerit abſq. cauſa legitima illos veniſſe, debeant puniri iuxta formam conſtitutionum et ſtatim remitti debeant, ſi venerint abſq. huiuſmodi ſuorum Superiorum licentia et obedientia, etiam pro eorum deuotione, ſecus autem ſi velint accedere ad Vrbem, tanquam ad Apoſtolicam Sedem pro negotijs et recurſibus habendis. tunc enim volumus liberum eſſe vnicunque ad eam confluere, nec licere Superioribus id cuiq. prohibere.

Prohibitio habendi recurſum extra Ordinem ad Iudices ad particulares perſonas &c. §. 3. Adhæc quod nullus Prælatus Prouincialis, Abbas, Prior vel Monachus ſecrete palam directe vel indirecte per ſeipſum vel per alios ex quacumq. cauſa vel occaſione poſſit ad quoſcunque Iudices cuiuſcumque dignitatis & qualitatis fuerint, habere recurſum pro negotijs ſpectantibus ad Congregat. eiuſq. Monaſteria in genere, vel in ſpecie ad particulares perſonas, niſi ad Abbatem Generalem in Italia exiſtentem vel vbique locorum vbi erit, vel in Regno Galliæ ad ſuos Prouinciales vel ad Capitula Prouincialia. qui contrauenerit pœnam excõmunicationis ipſo facto, atque indignationis noſtræ à qua non niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtẽte, præterquam in mortis articulo abſolui poſſit, et perpetuo priuatus intelligatur quocunque gradu, honore et dignitate religionis, et careat voce actiua et paſſiua.

Capitulũque generale abſque d. Abbatis præſentia celebrandi. §. 4. Poſtremo quod Capitula pro tempore facienda tam in Gallia quam in quibuſcunque alijs Prouincijs, debeant vocari Capitula Prouincialia non autem Generalia, itant Capitulum generale intelligatur illud quod celebrabitur cum aſſiſtentia Generalis, cæterorumq. Patrũ Diffinitorum.

Clauſulę præſeruatiuæ. §. 5. Præſentes quoque litteras nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio ſeu intẽtionis noſtræ vel quopiam alio defectu ſeu etiam ex eo quod Prouincialis Prouinciæ Galliæ, ac Prior & Monachi Congregationis et Ordinis prędictorum, et forſitan alij intereſſe etiam aliarum Prouinciarum in pręmiſſis habentes ſeu putantes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari aut ad terminos iuris vel in ius ſeu controuerſiam vocari poſſe, nec ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpẽſionibus vel alijs contrarijs diſpoſitionibus comprehendi.

Decretum irritans. §. 6. Sicque per quoſcunque Iudices et Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis et eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate vbique iudicari et diffiniri debere, necnon irritum et inane de-

cer-

cernimus, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executoris deputatio.

§. 7. Quocirca dilecto filio cauſarum Cun æ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes cōmittimus & mandamus, quatenus per ſe vel alium ſeu alios faciant auctoritate noſtra præſentes litteras & in eis contenta quæcunque plenum eorum effectum ſortiri, illiſq. Congregationē & Monachos prædictos pacifice frui & gaudere. Non permittentes quemquam deſuper contra præſentium tenorem per quoſcunque indebite moleſtari. Contradictores quoslibet ac rebelles, & premiſſis non parentes, per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. Inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrariorū derogatio.

§. 8. Non obſtantibus fel. rec. Martini V. & Eugenij IV. Bonifacij VIII. ac Adriani VI. & Clementis VII. ac aliorumquorumcunq. Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, aliiſq. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Lateranenſi & alijs Concilijs Generalibus editis, ac Ordinis & Congregationis huiuſmodi iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis irritantibusq. & alijs decretis in genere vel in ſpecie, ac alias quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & indiuidua mentio pro illorum ſufficienti derogatione habēda foret, eorum tenores præſentibus, acſi de verbo ad verbum insererentur pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe harū ſerie derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 9. Volumus autem quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 29. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die vigeſimanona Aprilis 1606. Pontificatus noſtri Anno primo.

X X.

Quod Clerici Regulares Congregationis Miniſtrantium Infirmis, ad quoſcunque alios etiam Carthuſianorum Ordines & Religiones migrare nequeant, abſq. Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali.

Congregationem iſtam probauit Sixtus V. in conſtitut. 95. Ex omnibus. ſupra fol. 519. lib. 2. vbi priuilegiorum elargitionem Gregorij XIV. & reformationem Clementis VIII. tibi indicaui.

P A V L V S P A P A V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

ROmanum decet Pontificem vniuerſo gregi Dominico diuina inſtitutione præpoſitum, paſtorali ſolicitudine prouidere, vt regularium Ordinum recte inſtituta conſeruentur, & eorum diſciplina, nulla ex parte detrimentum patiatur, ſed quæ pro eorum regimine conſtituta ſunt, ſi temporis proceſſus ita opus eſſe oſtendit, prouide corrigere aut mutare, prout conſpicit in Domino expedire.

Gregorius XIV. in ſua conſt. 29. Illius ſup. fol. 906. §. 34. vetuit his Clericis ad alium Ordinem præter Carthuſianū tranſitū.

§. 1. Sane dilectus filius Præpoſitus Generalis Clericorum regularium Congregationis Miniſtrantium Infirmis nuper exponi nobis fecit, quod in litteris Apoſtolicis erectionis dictæ Cōgregationis, eius Religioſis profeſſis, tranſitus ad Ordinem Carthuſianorum tantum nulla etiam alia ad id Sedis Apoſtolicæ licentia requiſita permittitur.

Præterea huius tranſitus ad Carthuſianos a multis ad alios laxiores migrarunt.

§. 2. Quoniam vero præcipuum eorundem Clericorum inſtitutum eſt infirmis Hoſpitalium, & alijs Chriſtifidelibus morientibus die nocteq. donec animam Creatori reddant, ac præterea peſtilentia laborantibus miniſtrare, eiſq. omnibus ſolemni voto ſe obſtringunt, quæ quidem quoniam non leuia onera videntur, multi Religioſi occaſione accepta prædictæ permiſſionis libere ad Carthuſianorum Ordinem tranſeundi ad laxiores commigrarunt Religiones, proinde timeri veriſimiliter poteſt, ne in poſterum in dies plures idem facere procurent.

Petit Præpoſitus Congregationis a Papa, vt ad omnes etia Carthuſianorum Ordines [illegible] Pontificis licentia, tranſitum prohibeat.

§. 3. Propterea ad huiuſmodi malum prohibendum & dictam Congregationem conſeruandam, dictus Præpoſitus Generalis cupit, ipſius Religioſis, trāſitum ad quoſcunq. alios Ordines & Religiones etiam Carthuſianorum eorundem ſine ſpeciali noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, licentia prohiberi, & ideo nobis humiliter ſupplicari fecit, vt ſuper hoc opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui illū prohibet abſque Pōtificis, vel Cardinalium propoſitorum negocijs Epiſcoporum & Regularium licentia.

§. 4. Nos igitur huiuſmodi ſupplicatioo ibus inclinati, ac de conſilio venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſuper conſultationibus & negocijs Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, Religioſos euſdē Congregationis Miniſtrantium Infirmis ad ipſum etiam Carthuſianorum Ordinem ſine ſpeciali noſtra & Romani Ponnficis pro tempore exiſtentis aut Cardinaliū ſupradictæ Congregationis Epiſcoporum & Regularium licentia, firma manente prohibitione generali tranſeundi ad quoſcunque alias Religiones præter Carthuſianos quæ in dictis litteris Apoſtolicis & ſeu conſtitutionibus euſq. Congregationis (Miniſtrantium Infirmis continetur) tranſire auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo prohibemus.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis litteris ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 2. die 16. Maij

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die decimaſexta Maij, milleſimo ſexcenteſimoſexto, Anno ſecundo.

X X I. alids X V I.

Indulgentiarum quoquomodo Religionibus & Ordinibus regularibus conceſſarum reuocatio. Et alia Indulgentiarum noua conceſſio.

P A V L V S P A P A V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

ROmanus Pontifex in Beati Petri Sede conſtitutus, cui inter alia cœleſtis Indulgentiarum theſauri diſpenſandi cura incumbit, ſolicite proſpicere debet ac ſolerter, vt huiuſmodi Indulgentiarum diſpenſatio & vſus, ad Dei gloriam & animarum ſalutem præcipuæ dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confuſio, aut inanis interpretatio exoriatur.

Clemens viij. formā aggregandi Sodalitatis [illegible] ſcripſit vt ſupra in conſt. [illegible] fol. 164. Circa tamen Indulgentias nihil morte præuentus deliberauit.

§. 1. Proinde cum fe. re. Clemens Papa viij. Prædeceſſor noſter magna cum diligentia & ſollicitudine procurauerit, abuſus & corruptelas tum in communicando Indulgentiarum theſauros tum in modo illos recipiendi irreptos tollere, & propterea ſua quadam Conſtitutione formam aggregandi, inſtituendi & recte adminiſtrandi Societates & Confraternitates præſcripſerit, licet morte præuentus hanc piam eius voluntatem ad finalem executionem deducere, Neque etiam vt cogitauerat, circa Indulgentias à pleriſq. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus, Religionibus & Ordinibus Monaſticis & Mendicantibus diuerſis temporibus conceſſas aliquid deliberare potuerit.

Id igitur hic Pont. Card. examinandū commiſit.

§. 2. Nos qui nullis noſtris meritis, ſed ſola Dei benignitate ad ſummi Apoſtolatus officium vocati ſumus, ſuſceptum à tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, vbi primum Catholicæ Eccleſiæ regimen ſuſcepimus, Venerabilibus fratribus noſtris

ſtris S. R. E. Cardinalibus ad hoc opus à dicto Clemente Prædeceſſore deputatis, de quorum numero tempore ipſius Clementis Prædeceſſoris eramus, iniunximus, vt in illo opere ad vlteriora progrederentur, & Indulgentias Regularibus conceſſas recognoſcerent, ijſque recognitis rem nobiſcum communicarent.

Qui Ordinũ Regularium indulta examinarunt, & indulgentias tã concedas reuocandas, & alias de nouo concedendas eſſe cẽſuerũt.

§. 3. Cum itaq. præfati Cardinales priuilegia, conceſſiones & gratias prædictis Religionibus & Ordinibus conceſſas diligenter inſpexerint & examinauerint, ac eorundem Ordinum Superiores & Officiales pluries audiuerint, ac circa eaſdem Indulgentias varia dubia & incertitudines & confuſiones adeſſe compererint, & ex auditu eorundem etiam Regularium vel aliquorum ex illis nobis propoſuerint valde expedire, pro eorum maiori ſecuritate & beneficio, vt indulgentias ipſis Religionibus & Ordinibus ad inſtar, vel per communicationem aut alio modo hactenus conceſſas annullaremus & reuocaremus, ac alias particulares illis concederemus.

Hic itaq. Pôt. has de nouo Indulgentias concedit videlicet

§. 4. Nos matura ſuper hoc cõſultatione præhabita, cupientes perſonis Regularibus quibuſcunq. quorumuis Ordinum tam Monaſticorum quam Mendicantium ſpirituale ſolatium & iuuamen afferre, infraſcriptas Indulgentias & gratias quas perſonis Regularibus intra clauſtra aut extra, cum licentia tamen ſuorum Superiorum legitima de cauſa illis conceſſa degentibus tantummodo ſuffragari debere declaramus, concedendas duximus.

Habitum regularẽ ſuſcipientibus.

§. 5. Omnibus igitur Chriſtifidelibus, qui canonice & iuxta ordines cuiuslibet Religionis & Conſtitutiones Apoſtolicas habitum regularem à legitimis Superioribus cauſa profitendi in illo ſuſceperint, die primo eorum ingreſſus in ipſam Religionem, ſi vere pœnitentes & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtię Sacramentum ſumpſerint, Plenariam.

Profeſſionem emittẽtibus.

§ 6. Ac cuilibet Nouitio, qui pœnitens & confeſſus, ac ſacra Communione refectus poſt completum probationis annum profeſſionem emiſerit, etiam Plenariam.

In feſto principali ſui Ordinis celebrãtibus &c.

§. 7. Necnon cuilibet Religioſo intra clauſtra ſui Monaſterij viuenti, qui in feſto principali ſui Ordinis confeſſus & ſacra Communione refectus fuerit, aut Miſſam recitans pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, Romani Pontificis ſalute, ac Sanctę Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam Plenariam.

In mortis articulo pœnitentibus &c.

§. 8. In cuiuslibet vero mortis articulo, ſi pariter vere pœnitẽs & confeſſus, ac ſacra Communione refectus vel quatenus id facere nequiuerit, ſaltem contritus nomen Ieſu ore, ſi potuerit, ſin autem corde deuote inuocauerit etiam Plenariam.

Miſſã primã celebrantib. vel ei interessentibus.

§. 9. Qui vero ad Presbyteratus ordinem canonice promotus & confeſſus primã Miſſam celebrabit, necnon etiam ijs Religioſis, qui pariter confeſſi ac ſacra Communione refecti eidem Miſſæ interfuerint, aut ipſo die Miſſam ſimiliter celebrabunt, etiam Plenariam.

Spirituale exercitium de quo hic tenentibus.

§. 10. Ijs vero qui de ſuorum Superiorum licentia à negotijs per decem dies altem in Cella commorabuntur, aut ab aliorum cõuerſatione ſeparati in piorum librorum & aliarum rerum ſpiritualium animos ad deuotionem & ſpiritum inducẽtium lectionibus operam ſuam dederint, addendo ſæpe cõſiderationes & meditationes myſteriorum fidei Catholicæ, diuinorum beneficiorum, quatuor Nouiſſimorum, Paſſionis Domini Noſtri Iesv Christi, & aliorum exercitiorum, orationum iaculatoriarũ aut vocalium ſaltem per duas horas in diem & noctem orationibus mentalibus ſeſe exercendo, faciendo eodem tempore confeſſionem generalem aut annualem vel ordinariam, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentũ ſumpſerint aut Miſſam celebrauerint, quoties pro quolibet prædictorum exercitiorum Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Clauſtralib. ſuam Eccleſiam viſitantibus.

§. 11. Præterea iidem Religioſi intra clauſtra viuentes, qui ſuam Eccleſiam deuote viſitauerint, & vt præfertur orauerint, conſequantur eaſdem Indulgentias, quas viſitantes Eccleſias Vrbis & extra eam diebus Stationum conſequuntur, in omnibus diebus perinde ac ſi ipſas Vrbis Eccleſias perſonaliter viſitarent.

Alijſq. dieb. orantibus.

§. 12. Omnibus item Religioſis intra clauſtra vt ſupra viuentibus, qui quinquies Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante Altare eorũ Eccleſiæ in quolibet die quinque Annos & totidem quadragenas.

Prædicatoribusq. Lectoribus &c.

§. 13. Ijs vero qui de ſuorum Superiorum licentia in itinere exiſtentes aut extra clauſtra degentes tanquam Prædicatores & Lectores, quinquies eandem Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante quodlibet Altare ſimiliter dixerint, etiã quinque Annos & totidem quadragenas.

Orationem mentalem facien.

§. 14. Necnon etiam eiſdem Religioſis, qui per menſem integrum ſingulis diebus ſpatio mediæ horæ orationem mentalem fecerint, ac confeſſi & ſacra communione vltima Dominica menſis huiuſmodi refecti fuerint, ſexaginta annos & totidem quadragenas.

Culpas proprias in Capitulis accuſantibus.

§. 15. Qui vero contrito corde & pœnitentes eorum culpas & peccata, ac imperfectiones in Capitulis Culparum accuſabunt & ſpiritualiter communicabunt, & exercitium virtutum facient, tres Annos & totidem quadragenas.

Miſſiones ad Terras Infidelium &c. accipientibus &c.

§. 16. Quotieſcunque autem de licentia Summi Pontificis aut ſuorum Superiorum in ditiones & terras Infidelium aut hæreticorum ad concionandum, aut Catholicos docendum vel Infideles & hæreticos ipſos ad fidem Catholicam conuertendum, & Eccleſiæ gremio reducẽdum miſſi fuerint, ſi pœnitentes & confeſſi ac Sanctiſſima Communione refecti fuerint vel Miſſam celebrauerint, vt melius ad huiuſmodi opus ſeſe parare valeant, pro duabus vicibus, videlicet quando itineri ſe accingẽt, & quando in Prouinciam vbi prædicta opera erũt exercẽda erunt, ingreſſi fuerint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino pariter concedimus & elargimur.

Orationibus 40. horaru à Superioribus Ordinum, indictis intereſſentibus.

§. 17. Et inſuper cum Superior in viſitationibus generalibus orationes quadraginta horarum pro bono viſitationis progreſſu collocare voluerit, ijs Religioſis, qui dictis orationibus ſaltem ſpatio duarum horarum in diuerſo tempore interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, Romani Pontificis ſalute, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, necnon diſciplinæ & obſeruantiæ regularis augmento pias ad Deum preces, vt ſupra dictum eſt effuderint, ſi confeſſi & ſacra Communione refecti fuerint aut Miſſam celebrauerint, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum Indulgentiam & remiſſionem, vt præfertur concedimus.

Declarat, eaſdem Indulgẽtij Moniales perſinere.

§. 18. Volumus autem vt omnes ſupradictæ Indulgẽtiæ & gratiæ Religioſis regularibus cuiuſuis Ordinis tam Monaſtici quam Mendicantis duntaxat, vt præfertur conceſſæ, etiam omnibus Monialibus cuiuſuis regulæ approbatæ & intra clauſtra cum tribus votis ſolemnibus viuentibus & perpetuam clauſuram ſeruantibus tam Ordinarijs locorum quam etiam regularibus cuiuſcunque Ordinis, regulæ & Inſtituti ſubiectis ſuffragentur. Præſentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Reuocat quaſcunq. alias Indulgẽtias.

§. 19. Cæterum omnes & ſingulas Indulgentias quibuſcũque Ordinibus & Inſtitutis regularibus huiuſmodi, etiam Mendicantibus & quibuslibet perſonis regularibus tam vigore priuilegiorum & litterarum Apoſtolicarum quam viuæ vocis oraculo aut alias quouis modo per quoſcunque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros ac nos & Apoſtolicam Sedem hactenus conceſſas, confirmatas, approbatas & innouatas, auctoritate & tenore prædictis perpetuo reuocamus, caſſamus, annullamus & abrogamus, & ad præſentium noſtrarum litterarum præſcriptum reducimus & moderamur.

Clauſulas cõtrariorum derogatorias appponit.

§. 20. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac eorundem Ordinum & Inſtitutorum Regularium, etiam iuramento cõfirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis, etiam Mare magnum & Bulla aurea nuncupata eiſdem Ordinibus & Inſtitutis, eorumq. Monaſterijs, Conuentibus, Collegijs. Domibus, Superioribus & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis

co-

eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, tenores huiuſmodi præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis fide dari præcipit.

§. 21. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur vbique, quæ præſentibus ipſis originalibus litteris haberetur.

Dat. P. A. 2. die 23. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 23. Maij 1606. Pontificatus noſtri Anno 2.

XXII. aliàs XVII.

Declaratio iuriſdictionis Vicarij Papæ, Iudicis cauſarum Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe.

Conceſſionem huius iuriſdictionis habes ſupra in conſt. 118. Clementis VIII. Cum ſicut. fol. 170.

Inſtitutionem iſtius Archihoſpitalis, & alia ad illud ſpectantia, vide ſupra apud conſt. 7. Innocentij III. Inter. fol. 38. lib. 1.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem ea quæ à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris in fauorem piorum locorum & inſignium, præſertim Hoſpitalis noſtri Sancti Spiritus in Saxia de Vrbe conceſſa fuerunt, ſuæ confirmationis robore communire, ac alias deſuper opportune prouidere; prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Clementis VIII. conſtitutio citatis in rubr.

§. 1. Alias ſiquidem à fe. recor. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, &c.

Omittitur inſertio huius bullæ, ſiquidem eam habemus in loco indicato in rubr.

Confirmatio d. conſtitut. Clement. VIIJ.

§. 2. Cum autem ſicut accepimus diuerſæ cauſæ in quibus dictum Archihoſpitale ſeu ab eo dependentes intereſſe habent, etiam S. R. E. Camerario ac Theſaurario generali & Clericis Præſidẽtibus dictæ Cameræ pendeãt, de quibus in præinſertis litteris non fit mentio, cumque propterea dictarum cauſarum expeditio retardetur in maximum dicti Archihoſpitalis præiudicium, Nos eiuſdẽ Archihoſpitalis cõmoditati ac minori diſpendio, celeriq. cauſarum huiuſmodi expeditioni conſulere, ſimulq. ſuper præmiſſis prouidere volentes Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſertas litteras Clementis noſtri prædeceſſoris (ſaluis tamen infraſcriptis) Apoſtolica auctoritate & tenore præſentiũ perpetuo confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos tam iuris quã facti defectus ſiqui deſuper interuenerint ſupplemus, ac illas perpetuo valere & obſeruari debere volumus & ordinamus.

Declaratio quod in cauſis ſpectãtib. ad Cam. Apoſtolicam vel Magiſtros viarũ Vrbis, Procuratores Hoſpitalis eligant pro iudice, Camerarium vel vnũ ex Clericis Cameræ quẽ voluerint.

§. 3. Præterea omnes & quaſcunq. cauſas huiuſmodi non ſolum à quibuſcunq. Iudicibus iuxta præinſertarum tenorem, ſed etiam à Theſaurario, Clericis, Præſidẽtibus & Camerario prædictis, ac alijs quibuſcunq. Iudicibus Cameralibus in eiſdem ſtatu & terminis in quibus reperiũtur, & in quibus Monaſteria pia loca & Capitula cuiuſuis præeminentiæ etiam Baſilicarũ Vrbis principaliter veniũt ad cauſam, præterquamq. vbi de intereſſe Cameræ agitur vel alias Commiſſarius noſter venit pro ſuo intereſſe ad cauſam aut de cauſis ad Camerariũ & Cameram ex conſtitutionibus Apoſt. priuatiue quo ad alios, vel ad Magiſtros Viarum ſpectãtibus ad nos harum ſerie auocamus, illaſq. Camerario & Clericis Præſidentibus Annonæ, Graſciæ, Dohanarum Ripæ, Ripettæ, & alias ad iuriſdictionẽ dictorum Clericorum ſpectantes cumulatiue, ita vt ſit in electione eiuſdem Archihoſpitalis Procuratorum, quẽ maluerint, ex Camerario vel Clerico Præſidente in ſingulis cauſis occurrentibus eligere, ita quod etiam ſi corã altero ex prædictis conuenti fuerint antequam in iuriſdictionẽ conſenſerint ſemper variare, & alterũ eligere poſſint. vno autem electo per d. Archihoſpitalis Præceptores nõ poſſint variari, & alter ſe in eadem cauſa intromittere non poſſit, ſed illi in dicta cauſa inhibitum ſit & eſſe cenſeatur.

Et in cauſis obligationis in forma Cameræ, ijdem eligant A. C. vel Vicarium.

§. 4. Quo vero ad cæteras cauſas in quibus agitur vigore obligationis Cameralis, ſit in electione dictorũ Archihoſpitalis Præceptorum agere, vel coram Auditore Cameræ aut coram Vicario.

In reliquis Vicarius ſit Iudex priuatiue quo ad alios.

§. 5. Reliquas autem cauſas, quæ non ſunt de iuriſdictione dictorum Camerarij, Clericorum & Magiſtrorũ Viarum vt ſupra, & quæ alias non ſunt cognoſcendæ coram dictis Camerario, Clericis & Cameralibus, ac Viarum Magiſtris, prædicto Vicario priuatiue quo ad d. Cameram & alios quoſcunq. ſupradictos. ſeruata forma in omnibus ſupradictis cauſis tam quo ad Ordinariorũ proceſſum & appellationem interponendam præinſertarum litterarum.

Decretum irritãs & clauſula ſublata, &c.

§. 6. Sicq. & non aliter per quoſcunq. Iudices ordinarios & delegatos etiam cauſarũ Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Declaratio quo ad cauſas iã inſtructas coram alijs iudicib.

§. 7. Vlterius ad conſulendum indemnitati tum ipſius Archihoſpitalis tum etiam aliorum litigantium ad parcẽdum expenſis, volumus & prædicta auctoritate decernimus, quod in cauſis iam coram alijs Iudicibus inſtructis, & nunc vigore præinſertarum litterarum auocatis, partes ipſæ acta tranſportari facere non teneãtur, ſed cauſas eaſdem coram dicto Vicario ſeu Clericis Præſidentibus, vt præmiſſum eſt, firmis tamen remanentibus Notarijs, proſequi libere valeant.

Facultas dd. Iudicis prorogandi fatalia.

§. 8. Et quod prædicti Iudices abſq. noua cõmiſſione toties quoties opus fuerit poſſint prorogare fatalia & aduerſus lapſum reſtituere iuxta facultates à noſtris prædeceſſoribus conceſſas Auditoribus noſtri Palatij Apoſt.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 9. Non obſtantibus fe. re. Pauli III. de cauſis in Camera Apoſtolica, vbi de intereſſe illius agitur cognoſcendis & eiuſdem Pij IIII. de gratijs eiuſdem Cameræ intereſſe concernen. in eadem Camera præſentandis, regiſtrandis, alijsq. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis quæ dictus prædeceſſor in præinſertis litteris voluit non obſtare. cæteriſq contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 2. die 3. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 3. Iulij, 1606. Pontific. noſtri Anno 2.

XXIII. aliàs XVIII.

Extenſio & noua conceſſio gratiarum & priuilegiorum Congregationis Regularis B. MARIÆ Fulien. Monachorum Ordinis Ciſtercienſis S. Benedicti.

Inſtitutionem & alia de hac Congregatione indicam ſup. in conſt. 32. Sixti V. Religioſos. fol. 532. lib. 2.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606. & 1607

Exordium.

DIuina diſponente clementia in eminenti Apoſtolatus ſpecula, meritis licet imparibus conſtituti, animo reuoluentes, quod & ſi ea quæ pro ſalutari & quieto Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim ſub Religionis iugo, regularibusq. piæ vitæ Inſtitutis, Virtutum Domino famulantium, laudabili & prouida Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ordinatione conceſſa & facta dignoſcuntur, plenam roboris obtineant firmitatem, illis nihilominus noſtræ approbationis & innouationis robur adijcimus, vt eo firmius illibata

per-

perdurent, quo ſæpius erunt Sedis Apoſtolicæ præſidio commonita, efficacemque operam circa earundem conſeruationem libenter adhibemus, vt fideles ipſi priuilegijs & gratijs ſibi conceſſis huiuſmodi in Domino plene gaudentes, in pacis & tranquillitatis amænitate conquieſcant, ac in eorum inſtitum Regularis obſeruantia, & mandatorum Domini ſemita, ac erga dictam Sedem deuotione feruentius perſeuerent.

Sixtus V. hāc Congregationem inſtituit eiq. priuilegia conceſſit vt notaui hic in rubr.

§. 1. Sane pro parte dilecti filij Ioannis à Sancto Hieronymo Vicarij Generalis Congregaoonis Regularis Beatæ MARIAE Fulienſis nuncupatæ, nobis exhibita petitio continebat, quod alias poſtquam felicis recordationis Sixtus Papa Quintus prędeceſſor noſter &c.

Omittitur reſiduum, quia Sixti V. conſtitutiones ipſę ſunt ſupra fol. 532. lib. 2. in bulla 18. Religioſos.

Clemens viij illa ampliauit vt in conſ. ſit. hic cit.

§. 2. Piæ memoriæ Clemens Papa Octauus etiam prædeceſſor noſter, ob laudabilem vitam & plurimas alias virtutes & opera fructuoſa, &c.

Omittitur reſiduum quia ipſa bulla Clementis viii. nu. 12. eſt ſupra fol. 25.

Congregatio nunc ſupplicat huic Pontifici pro confirmatione & extēſione dictorum priuilegiorum.

§. 3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, dictus Ioannes Vicarius Generalis, præ cæteris ſibi iuxta ſtatuta & ordinationes ipſius Congregationis, vſque ad proximam illius Capituli Generalis celebrationem, demandati Officij Vicariatus generalis dictæ Congregationis poſt obitum quondam Petri à Sancto Bernardo, Superioris Generalis eiuſdem Congregationis ad præſens defuncti, incumbentibus ſollicitudinibus, hanc curam potiſſimam ſuam exiſtimans, vt per Sixtum & Clementem Prædeceſſores præfatos conceſſa & approbata, in ſuo robore conſeruentur, propterea præmiſſa omnia, etiam munimine noſtro roborari ſummopere deſideret, pro parte eiuſdem Ioannis Vicarij Generalis nobis fuit humiliter ſupplicatum, vt ſingulis litteris eidem Congregationi conceſſis prædictis, pro illarum viridi obſeruantia, etiam robur noſtræ confirmaoonis adijcere, aliaſque in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui petita illi concedit.

Quod vide etiam hic infra in alia eius bulla quę hanc ſubſeq.

§. 4. Nos igitur, qui dictæ Congregaoonis Fulienſis & Monachorum eius ſtatum proſperum & tranquillum, propter vberes fructus quos Coogregatio ipſa, multa præfulgens gloria meritorum, & gratia Sanctitatis, in agro militantis Eccleſiæ hactenus produxit vtiliter ac producit, & in futurum producturam fore ſpe firma tenemus, intenſis deſideramus affectibus, prædictorum Sixti & Clementis, ac aliorum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, ipſumque Ioannem Vicarium Generalem a quibuſuis excommunicaoonis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutum fore cenſentes, eiuſdem Ioannis Vicarij Generalis ſupplicationibus huiuſmodi in hac parte etiam inclinati, Sixti & Clementis Prædeceſſorum litteras huiuſmodi eidem Congregationi Fulienſi, ac illius Monaſterijs, Prioratibus, Oratorijs & Locis, necnon eorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, Monialibus & Religioſis, in genere vel in ſpecie, ſub quacunque verborum forma conceſſas, ac omnia & ſingula in eis contenta, quatenus ſint io vſu, & dicti Concilij Tridentini Decretis, ac alijs Canooicis ſanctionibus non contrarieotur, nec ſub vllis reuocationibus Apoſtolicis comprehendantur, Apoſtolica auctoritate tenore præſenoum perpetuo approbamus & confirmamus, ac illa perpetuæ firmitatis robur obtinere debere decernimus.

Extenditq. & cōmunicat priuilegia aliorum quorumcunque Ordinum Monaſticorum.

§. 5. Et inſuper vt Monachi & Religioſi Congregationis huiuſmodi tanto feruentius diuinis beneplacitis inſiſtant, quanto maioribus ſe viderint ſpiritualibus gratijs fore munitos, omnia & ſingula priuilegia, prærogatiuas, coocesſiones, fauores, facultates, declarationes, conſeruatorias, immunitates, exemptiones, libertates, cæteraſque gratias, præeminentias & indulta cuiuſuis generis exiſtentia, & ſpiritualia & temporalia, qualiacunque illa ſint, quæ tam eidem Ciſtercienſi Ordini ac Abbati Monaſterii Ciſtercij, ac eiuſdem Ciſtercienſis Ordinis & Capitulo etiam Generali, ac quibuſuis Monaſteriorum Abbatibus, etiam quatuor primis, videlicet, de Firmitate, Pontiniaco, Claraualle, & Morimundo, quam etiam alijs Religionibus Monaſticis, eorumque Profeſſoribus, ac vtriuſque ſexus eorum Monaſterijs, Eccleſijs, necnon dilectis filijs earundem Religionum Generalibus, Præſidentibus & quibuſuis Superioribus, Prælatis & Capitulis, etiam Generalibus, Prouincialibus ſeu intermedijs, eorumque Diffinitoribus, Abbatibus, Prioribus, Abbatiſſis, Monachis, Monialibus, Nouitiis, Fratribus, Conuerſis, Donatis, ac quibuſuis eorum & earum vt vtriuſque ſexus Regularibus perſonis, tam in dicta Vrbe quam etiam in quibuſcunque Mundi partibus conſiſtentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoſcunqoe Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſeu per Nos & Succeſſores noſtros aut alios auctoritatem habentes, conceſſa ſunt, & concedentur, quibus de iure, vſu, conſuetudine vel priuilegio ſeu conceſſione Apoſtolica vel Imperiali, Archiepiſcopali, Epiſcopali, in genere vel in ſpecie, ac tam coniunctim quam diuiſim, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere poſſunt vel poterunt in futurum, quorum coocesſorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes acſi de verbo ad verbum infererentur, etiam ſi talia ſint, quæ ſpecialem & indiuiduam requirerent mentionem & ſeu particularem inſertionem, ad dictam Congregationem Fulienſem, ac ſingula illius, tam virorum quam mulierum Monaſteria, illorumque Superiores, Prælatos & quaſcunque vtriuſque ſexus Regulares perſonas, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de nouo concedimus, ac ſuffragari volumus. Ita tamen quod dicta Congregatio Fulienſis, illiuſque vtriuſque ſexus Monaſteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Eccleſiæ, Oratoria, Collegia, Pia & Charitatiua loca, res & bona, Sanctorumque feſtiuitates, Conuentus & Capitula, etiā Generalia, particularia ſeu Prouincialia, eorumque Superiores, Generales & Seniores Aſſiſtentes, Diffinitores, Viſitatores, Abbates, Abbatiſſæ, Priores & quicunque alij Superiores, necnon Officiales, Miniſtri, Monachi, Moniales, Nouitij, Conuerſi, Donati, Familiares, Procuratores & negotiorum Geſtores, Benefactores & aliæ ſingulares vtriuſque ſexus Regulares perſonæ ſub eorum cura, & ſecundum eiuſdem Congregationis inſtituta, nunc & pro tempore degentes & exiſtentes, præmiſſis omnibus & ſingulis, æque pariformiter reſpectiue & abſque vlla penitus differentia, ſingula ſingulis concernentia, perinde ac ſi ea omnia illis & eorum ſingulis principaliter & expreſſe, & non ad inſtar conceſſa, acſi in eis talis Congregatio Fulienſis, illiuſque Capitula, Monaſteria, Eccleſia, dictique Superiores, Prælati, ac vtriuſque ſexus perſonæ, res & bona expreſſa prænominata, necnoo à principio in fauorem eorundem à Sede Apoſtolica emanaſſent, & immediate conceſſa eſſent & fuiſſent, in quantum eidem Congregationi expediat, eiuſq. gubernio & conſtitutionibus non aduerſentur, vti, frui & gaudere libere & licite poſſint & valeant.

Decernit præſentes litteras non cōprehendātur ſub quibuſcū que reuocationibus, & ſuſpēſionibus gratiarum, quodq. de vitio ſubreptionis notari, non poſſint.

§. 6. Et inſuper præſentes litteras ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus aut derogationibus ſimilium vel diſſimilium gratiarum, conceſſionum & aliorum quorumcunque, nullatenus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe & cenſeri debere, ac quouis quæſito colore vel ingenio, de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtrę defectu notari vel impugnari nullatenus poſſe, ſed illas ſemper validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & iotegros effectus ſortiri & inuiolabiter obſeruari, ac eidem Congregationi Fulienſi, illiuſque Superiori Generali & Monachis perpetuo ſuffragari.

Apponit decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter io præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunque Iudices ordinarios & Delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & ipſius S. R. E. Cardinales, in-

quibuſuis cauſis & inſtantijs, iudicari & diffiniri debere. Necnon ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decernimus.

Deputat Iudices cũ ampliſſimis facultatib. pro illarum executione.

§. 8. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Toloſano & Epiſcopo Pariſienſi, ac dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras & in eis contenta huiuſmodi vbi & quando opus fuerit ac quoties pro parte dicti Ioannis Vicarij Generalis, necnon pro tempore exiſtentis Superioris Generalis ac dictorum filiorum Abbatum & aliorum Superiorum dictæ Congregationis Fulienſis, in præmiſſis ius & intereſſe quomodolibet habentium ſeu alicuius eorum deſuper fuerint requiſiti, ſolenniter publicantes, eiſque in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes litteras & in eis cõtenta huiuſmodi ab omnibus ad quos ſpectat & ſpectabit quomodolibet in futurum, inuiolabiliter obſeruari, ac etiam Vicarium & Generalem pro tempore exiſtentem, alioſque Superiores & Abbates Congregationis, & intereſſe habentes huiuſmodi, necnon eorum ſingulos illis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos aut aliquem eorum deſuper per quoſcunque quomodolibet indebite moleſtari, perturbari vel inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas, etiã iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogat contrarijs.

§. 9. Non obſtantibus recolendæ memoriæ Bonifacij Papę Octaui ſimiliter prædeceſſoris noſtri, qua cauetur expreſſe, ne quis extra ſuam Ciuitatem vel diœceſim, niſi in certis tunc expreſſis caſibus, & in illis vltra vnam dietam à fine ſuæ Diœceſis ad iudicium euocetur, ſeu ne Iudices à prædicta Sede deputati, extra Ciuitatem vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcunque procedere aut alij vel alijs vices ſuas committere audeant vel præſumant. Et in Concilio generali edita de duabus, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, aliiſque quibuſuis Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac etiam aliorum Monaſteriorum, Eccleſiarum, Ordinum ſtatutis & conſuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtabilimentis, vſibus & naturis. priuilegijs quoque indultis ac litteris Apoſtolicis, illis vel alicui eorum, & præſertim eidem Ciſtercienſi Ordini ac Abbati Monaſterij Ciſtercij Superioribus & perſonis per quoſcunque Romanos Pontifices pariter prædeceſſores noſtros & Sedem prædictam, ſub quibuſcunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, etiam motu ſimili & ex certa ſcientia ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, etiam forſan conſiſtorialiter aut alias quomodolibet in genere vel in ſpecie conceſſis, ac etiam iteratis vicibus approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac nemini in præiudicium præmiſſorum ſuffragari poſſe aut debere decernimus. Necnon omnibus illis quæ Sixtus & Clemens prędeceſſores prædicti in dictis ſuis litteris voluerunt non obſtare. contrarijs quibuſcunque. aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim à dicta ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionẽ.

Decreuit quod tranſũptis huiuſmodi litterarũ plena fides adhibeatur.

§. 10. Et quia difficile foret præſentes litteras originaliter ad omnia & ſingula loca in quibus opus eſſet, deferri, volumus & prædicta auctoritate Apoſtolica decernimus, quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Superioris Generalis & ſigillo eiuſdẽ Congregationis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ originalibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſę.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, &c. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, &c.

D.P. An. 2. die 9. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimoſexto, quinta Idus Iulij, Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Sequitur alia non abſimilis elargitio gratiarum.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 16.7.

Proœmium.

IN ſupereminentis Apoſtolicæ dignitatis ſpecula ſuperna diſpoſitione (meritis licet imparibus) conſtituti, ex incumbente nobis Apoſtolicæ ſolicitudinis officio circa curam Eccleſiarum & Monaſteriorum omnium ſolertio reddimur indefeſſa ſolicit, vt iuxta debitum Paſtoralis officij, eorum occurramus diſpendijs & profectibus, diuina cooperante clementia, ſalubriter intendamus.

Clemen. VIII Congregationẽ B. Mariæ Fulien. à regimine Abbatis generalis Ordinis Ciſtercien. exemit vt ſupra premiſſum.

§. 11. Cum itaque ſicut accepimus, licet alias felicis recordationis Clemens Papa Octauus Prædeceſſor noſter Congregationem Beatæ MARIAE Fulienſis Ciſtercienſis Ordinis, illiuſque Superiorem Generalem, Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Moniales & alias quaſcunque ſingulares perſonas, necnon Monaſteria, Grangias, Loca & bona quæcunque tunc præſentia & futura, & ad eos quomodolibet ſpectantia & pertinentia, & quæ deinceps ſpectarent & pertinerent, illiſque concederentur vel ad illos deuoluerentur, ab omni iuriſdictione, gubernatione, regimine, ſubiectione, adminiſtratione, obedientia, viſitatione, correctione & emendatione Abbatis Generalis Ordinis Ciſtercienſis, & aliorum pro tempore exiſtentium Abbatum, Prælatorum & Superiorum eiuſdem Ordinis Ciſtercienſis, auctoritate Apoſtolica perpetuo exemerit, dictamq. Congregationem ac Superiorem Generalem, necnon Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Moniales, Monaſteria & bona prędicta ſub immediatam ſuam & Sedis Apoſtolicę protectionem, regimen, ſubiectionem, gubernationem & obedientiam receperit.

Et hic Pontifex modo eximit ab omni ſuperioritate Prælatorũ Ordinis Ciſtercien. ſed et à omnium Ordinariorũ ac Iudicũ Eccleſiaſticorum.

§. 12. Nihilominus quidam locorum Ordinarij in cauſis & negotiis dictæ Congregationis ſeſe ingerere nõ verentes, ſub prætextu quod in litteris prædicti Clementis Prædeceſſoris nulla de exemptione à locorum Ordinariorum iuriſdictione mentio facta fuerit, dictæ Congregationis Monachos multiplici vexatione perturbant. Nos igitur qui dictæ Congregationis Fulienſis & Monachorum eius ſtatum proſperum & tranquillum, propter vberes fructus, quos Congregatio ipſa in agro militantis Eccleſiæ hactenus produxit vtiliter ac producit, & in futurum producturam fore ſpe firma tenemus, intenſis deſideramus affectibus, eiuſdem Congregationis, aliarumque vtriuſque ſexus Regularium perſonarum, vt maiori cum quiete ac ſpiritus feruore, iuxta eorum Regularia inſtituta Altiſſimo gratum exhibeat famulatum, ſtatui opportunius prouidere volentes, illoſque intima charitate proſequentes, necnon Superiorem Generalem ac omnes & ſingulas perſonas eiuſdem Congregationis à quibuſuis excommunicationis, ſuſpẽſionis & interdicti, aliiſq. Eccleſ. ſententijs, cenſuris & pęnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectũ præſentiũ dũtaxat cõſequen-

quendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio non ad alicuius nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Congregationem prædictam Fulienſem, eiuſque Generalem, Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Mnniales, Conuerſos, Donatos, Nouitios, Vaſſallos, eorumque Monaſteria, Dnmos, Grangias & in eis ſeruientes, loca, res & bona quæcunque præſentia & futura, atque ad ea quomodolibet ſpectantia & pertinentiâ, & quę deinceps ad ea ſpectabunt & pertinebunt, illiſque concedentur vel ad ea deuoluentur, denuo ab omni ſuperioritate, iuriſdictione, gubernatione, regimine, adminiſtratione, ſubiectione, nbedientia, dominio, viſitatione & emendatione non ſolum Ciſtercij, & Claræuallenſis & aliorum nunc & pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimundenſis & aliorum Abbatum, Prælatorum & Superinrum Ordinis Ciſtercienſis, quacunque auctoritate fungentium & functurorum, ſed etiam quorumcunque Archiepiſcoporum, Epiſcoporum & aliorum Ordinariorum ac Iudicum Eccleſiaſticorum, Prælatorum & aliarum perſonarum quacunque auctoritate fungentium & functurarum, & quantumuis ampliſſimis priuilegiis vtenſium & vſurarum, perpetuo prorſus eximimus & totaliter liberamus.

Congregatio nēq Fulien. ſub immediata Sedis Apoſtolicæ protectione recipit.

§. 13. Ipſamque Congregationem Fulienſem, eiuſque Generalem, necnon Abbates, Abbatiſſas, Priores, Monachos, Moniales, Conuerſos, Donatos, Nouitios, Monaſteria, Grangias, Domos, res & bona prædicta ſub immediatam noſtram & Sedis Apoſtolicæ protectionem, regimen, ſubiectionem, gubernationem & obedientiam recipimus.

Monachi Cō greg. Fulien. à nemine excōmunicari, ſuſpēdi vel interdici, neq. coram alijs Iudicibus ad iudicia vocari poſſe decernit.

§. 14. Ita quod Archiepiſcopi, Epiſcopi, Ordinarij, Vicarij, Iudices & Officiales prædicti, etiam ratione delicti aut contractus, vel rei de qua ageretur, nullam in eos & eorum aliquem aut Monaſteria, membra & bona prædicta, tanquam prorſus exemptos & exempta, iuriſdictionem, correctionem, ſuperioritatem, dominium vel poteſtatem exercere, aut excommunicationis, ſuſpenſionis vel interdicti, aut quaſuis alias ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas promulgare præſumant ſeu poſſint aut debeant quoquomodo. Nec ipſi ſic exempti, niſi iuxta formam Concilij Tridentini coram illis aut ipſius Sedis Apoſtolicæ Delegatis, niſi in literis eis pro tempore directis, de præſentibus ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, ad iudicium euocari, aut quouis modo directe vel indirecte moleſtari poſſint. Decernentes omnes & ſingulos proceſſus, ſententias, cenſuras & pœnas, quos & quas per Archiepiſcopos, Epiſcopos ſeu eorum aliquem contra Superiorem Generalem, Abbates & alios ſic exemptos, necnon Monaſteria & loca huiuſmodi etiam exempta, vt præfertur haberi vel promulgari, necnon quicquid ſecus ſuper his ab eis, & alio quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irrita & inania, nulliusq. roboris vel momenti.

His qui Monachos etiā ratione decimę perturbauerint, pœnas imponit.

§. 15. Necnon prædictis Archiepiſcopis, eorumque Vicarijs generalibus, ac alijs Ordinarijs Iudicibus Eccleſiaſticis & ſecularibus, necnon Prælatis etiam dicti Ordinis Ciſtercienſis & alijs quibuſcunque perſonis præſentibus & futuris cuiuſcunque dignitatis, gradus & conditionis ſint & fuerint, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub Excommunicationis latæ ſententiæ pœna, (à qua non niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo, abſolui poſſint) præcipimus & mandamus, ne in poſterum perpetuis futuris temporibus in rebus & negociis, etiam ratione delicti vel contractus vbicunque commiſſi vel initi, ſeſe ingerere aut Generalem, Abbates & alias eiuſdem Congregationis vtriuſque ſexus perſonas, Vaſſallos, Subditos, Familiares, & in eis ſeruientes quomodolibet moleſtare vel in aliquo perturbare, aut bona prædicta occupare vel de terris & poſſeſſionibus ſuis præſentibus & futuris, quas proprijs manibus excolunt aut alijs excolenda tradiderunt & tradent quomodolibet in futurum decimas, talleas aut aliud quodcunque genus exactionis, etiam prætextu cuiuſcunque Viſitationis aut tranſitus, necnon de hortis, virgultis & piſcationibus ſuis, ac de ſuorum animalium nutrimentis exigere aut extorquere audeant vel præſumant.

Litteras Martini V. & aliorū quorūcunq. Rom. Pontif. circa exemptiones decimarum innouat.

§. 16. Innouantes (præterquam in ijs, in quibus Concilio Tridentino aduerſantur) ſuper hoc litteras exemptionis felicis recordationis Martini Quinti, Sixti Quarti, Innocentij Octaui, & aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum eidem Ordini Ciſtercienſi conceſſas, & dictæ Congregationi Fulienſi alias per Nos communicatas, quibus vniuerſus Ciſtercienſis Ordo à ſolutione decimarum prorſus eximitur, quarum tenores, vt præmittitur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, acſi de verbo ad verbum infererentur, haberi volumus.

Congregat. Fulien. omnibus & ſingulis priuilegijs Ordinū Mendicant gaudere poſſe indulget.

§. 17 Et inſuper vt Monachi & Religioſi Congregationis huiuſmodi tanto feruentius diuinis beneplacitis inſiſtant, quanto maioribus ſe viderint ſpiritualibus gratijs fore munitos, omnia & ſingula priuilegia, prærogatiuas, conceſſiones, fauores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæteraſque gratias, præeminentias & indulta cuiuſuis generis exiſtentia, ſpiritualia & temporalia, qualiacunque illa ſint, quibuſuis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorumque Profeſſoribus, ac vtriuſque ſexus eorum Monaſterijs, Eccleſiis, Domibus, Collegijs, Regularibus Locis, necnon dilectis filijs earundem Religionum & Congregationum Generalibus, Præpoſitis, Superioribus, Prælatis & Capitulis, tam Generalibus quam Prouincialibus, Fratribus, Monialibus, Nouitijs, Conuerſis, Donatis, ac quibuſuis eorum & earum vtriuſque ſexus Regularibus perſonis in quibuſcunque Mundi partibus conſiſtentibus, etiam illorum intuitu & per viam communicationis, extentionis aut alias quomodolibet per quoſcunque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros ſeu per Nos & ſucceſſores noſtros aut alios auctoritatem habentes conceſſa ſunt, & in poſterum concedentur, ac quibus ſingulæ Congregationes prædictæ, eorumque Monaſteria, Eccleſiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres, Moniales & perſonæ huiuſmodi de iure, vſu & conſuetudine vel priuilegio, aut conceſſione Apoſtolica vel alia quauis auctoritate in genere vel ſpecie, ac tam coniunctim quam diuiſim, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui potiri & gaudere poſſunt, vel poterunt quomodolibet in futurum, quarum conceſſionum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, acſi de verbo ad verbum infererentur, etiamſi talia ſint & forent, quæ ſpecialem & indiuiduam requirerent mentionem, ſeu particularem inſertionem, (quatenus ſint in vſu & non ſint reuocata, neque ſub vllis reuocationibus comprehenſa, ac ſacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non aduerſentur,) ad eandem Congregationem Fulienſem & ſingula illius, tam Virorum quam Mulierum Monaſteria, illorumque Superiores, Abbates, Prælatos & quaſcunque vtriuſque ſexus Regulares perſonas, auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus & de nouo concedimus, ac ſuffragari volumus. Decernentes etiam præſentes litteras & in eis contenta quæcunque nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis noſtræ vel alio quocunque defectu notari, impugnari aut alias quomodolibet infringi, retractari ſeu inualidari ex quacunque cauſa vel prætextu minime poſſe, ſed ſemper & perpetuo validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere. Sicque & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, alioſque Commiſſarios, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari, diffiniri & interpretari debere, ac ex nunc irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, eiſdem auctoritate & tenore decernimus.

Executorum deputatio.

§. 28. Quocirca venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis Taurinenſi, Rothomagenſi & Tholoſano, ac Epiſcopo Pariſienſi, necnon dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Generalis pro tempore exiſtentis, & aliorum Superiorum & perſonarum dictæ Congregationis Fulienſis fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium & ſingulorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcunque quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſlibet & rebelles ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogatio quorumcumq. in contrarium facientium.

§. 29. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ Octaui Prædeceſſoris noſtri de vna & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo aliquis auctoritate præſentium vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, ac quibuſuis alijs Apoſtolicis ac in vniuerſalibus, Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Ordinariorum locorum & Ordinum Ciſtercienſis & Mendicantium etiam iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis eorundem Ordinariorum & Ordinum Ciſtercien. & Mendicantium, illorumque Generalibus, Abbatibus, Superioribus, Eccleſijs, Monaſterijs & perſonis præfatis, ſub quibuſcunque verborum formis & tenoribus in contrarium præmiſſorum conceſſis ac pluries confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. Aut ſi eiſdem locorum Ordinarijs, Iudicibus & Vicarijs, necnon Generalibus, Abbatibus, Superioribus Ordinum huiuſmodi vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod excommunicari, ſuſpendi vel interdici non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Transumptorum manu Generalis & ſigillo Congreg. munitorum fides.

§. 30. Cæterum volumus & dicta auctoritate decernimus, quod earundem præſentium tranſumptis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Generalis & ſigillo eiuſdem Cōgregationis Fulienſis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio & alibi opus fuerit, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 21. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 21. Nouembris 1607. Pontificatus noſtri Anno tertio.

XXIV.

Quod Milites Militiarum IESV CHRISTI, S. Iacobi da Spata, & S. Benedicti de Auis Regni Portugalliæ, in quacunque claſſe Regis Hiſpaniarum aduerſus Infideles aut hæreticos per quinquennium militantes, Commendas & alia earundem Militiarum beneficia conſequi valeant, perinde ac ſi iuxta earum ſtatuta, per triennium in Africa contra Infideles militaſſent.

De Militia S. Iacobi de Spata, vide notata ſupra in conſtit. 5. Alexandri III. Benedictus. fol. 25. lib. 2. & hic ſup. in conſtit. 5. Ex iniuncto. fol. 180.

PAVLVS PAPA V.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Portugalliæ & Algarbiorum Regi Catholico, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

MAieſtatis tuæ in Nos & Apoſtolicam Sedem meritis inducimur, vt eius votis quantum cum Deo poſſumus libenter annuamus.

Statutis Militiarum Ieſu Chriſti, S. Iacobi de Spata, & S. Benedicti de Auis cauetur, Milites earum Commendas & beneficia conſequi non poſſe niſi triennio in Africa cum duobus ſeruientibus contra Infideles militauerint.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus ſtatutis ſeu ſtabilimentis Militiarum IESV CHRISTI, Sancti Iacobi de Spata & Sancti Benedicti de Auis Regni Portugalliæ, quarum tu perpetuus Adminiſtrator, Apoſtolica auctoritate deputatus exiſtis, caueatur expreſſe, quod Milites dictarum Militiarum Præceptorias, Commendas vel alia beneficia conſequi non poſſint, niſi prius integrum triennium in partibus Africæ cum duobus ſeruientibus contra Infideles militauerint.

Rex Hiſpaniæ a Papa indulgeri, vt ſufficiat ipſis Militibus quinquennio cum duobus ſeruientibus, in quacunq. eius claſſe militare.

§. 2. Tu vero animaduertens innumera damna quæ à rebellibus Maieſtatis tuæ Inſularum Olandiæ & in Zelandiæ claſſe per eos nuper inſtructa, Mercatoribus & alijs qui ex Indiarum partibus ad tua Regna & Dominia Europæ nauigant, inferuntur, eorundem piratarum conatibus obſiſtere & vnam vel plures ad hunc effectum ingentes claſſes inſtruere intendas, & vt claſſes tuæ militibus ſtrenuis inſtruantur, cupis Apoſtolicæ benignitatis auctoritate per nos indulgeri, vt Milites qui in quacunque tua claſſe per quinquennium, vna cum duobus ſeruientibus pro tempore militauerint, Præceptorias cuiuſuis dictarum Militiarum perinde conſequi valeant, ac ſi in Africæ partibus per triennium militaſſent.

Qui hoc indulget in quacunque claſſe Regis hic aduerſus Infideles aut hæreticos militantibus.

§. 3. Nos tui in hac parte ſupplicationibus inclinati, eidem Maieſtati tuæ concedimus & indulgemus, vt quicunque Milites, qui in qualibet tua claſſe, contra Infideles tamen aut hæreticos, per quinquennium continuum tam æſtiuo quam hiemali temporibus cum duobus ſeruientibus militauerint, quaſcunque dictarum Militiarum & cuiuſuis earum reſpectiue Commendas ſeu Præceptorias conſequi & obtinere poſſint & valeant, perinde acſi in Africa iuxta prædicta ſtatuta & ſtabilimenta militaſſent.

Quibuſcumq. non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictarum Militiarum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, ſtabilimentis, vſibus & naturis. priuilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 2. die 21. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die vigeſimaprima Iulij, milleſimo ſexcenteſimoſexto Anno ſecundo.

XXV.

Confirmatio & innouatio priuilegiorum Ordinis Beatæ MARIAE de Mercede Redemptionis Captiuorum. Et approbatio Ordinis Fratrum Reformatorum ſeu Recollectorum, ſub regimine Magiſtri Generalis, & aliorum Prælatorum eiuſdem Ordinis.

Ordinem iſtum primo confirmauit Gregorius Nonus, in ſua conſtitut. 9. Deuotionis. fol. 57. lib. 1. vbi alia adnotaui.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS EPISCOPVS,
Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis commendatio.

INter omnes vitæ regularis Ordines, quibus miſticum totum hoc militantis Eccleſiæ corpus ad Chriſtianæ pietatis cultũ dirigitur, ille in primis ex omni ſui parte conſpicuus nobis videtur, quem Beatiſſima Cœlorum Regina, ad Captiuorum & Infidelium partibus miſere ſeruientium redemptionem, Sancto Raymundo de Peñafort, & claræ memoriæ Iacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Nolaſco primo illius Profeſſori dum vitam ducerent in humanis, ſingulari quodam miſerationis affectu ſibi fore cariſſimum, reuelauit. & felicis recordationis Calliſtus Papa Tertius prædeceſſor noſter cæteris Ordinibus ratione quarti voti, quo illius Fratres ſe Infidelibus in captiuorum redemptionem pignus fore deuouent & obſtringunt, celſiorem & perfectiorem vocauit. hic ipſe Ordo iam inde ab Anno Domini 1208. in Ciuitate Barchinonen. ab eodem Iacobo Rege in die feſto Sancti Laurentij Martyris ſub Inuocatione Beatæ MARIÆ de Mercede & Redemptione Captiuorum nuncupatæ inſtitutus, & à piæ memoriæ Gregorio Papa Nono etiã prædeceſſore noſtro à Natiuitate eiuſdem Domini 1230. à reuelatione vero prædicta duodecimo, Pontificatus autem ſui Octauo annis, in feſtiuitate Sancti Antonij Abbatis confirmatus, ita pietatis incrementis, in corporum animarumque Captiuorum huiuſmodi ſalutem ſcilicet eorum, alijs redimendis, alijs inſtituendis, alijſque in fide corroborandis opere & ſermone in dies magis magiſque efflorvit, vt quamplurimi Romani Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtri non minus primam illius originem cœlitus reuelatam, quam pios huiuſmodi progreſſus admirati, innumeras propemodum in eum gratias & priuilegia ex inexhauſto Eccleſiæ Dei theſauro Sedis Apoſtolicæ benignitate depromptas, liberaliſſime cõtulerint.

Locus reſtitutus.

alias 1235.

Eiuſdem ſupplicatio pro ſuorum priuilegiorum confirmatione.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Ferdinandus de Sancto Iacobo, ipſius Ordinis per Italiam Vicarius Generalis, tam ſuo quam dilectorum filiorum vniuerſorum eiuſdem Ordinis profeſſorum nominibus nobis nuper exponi fecit, ipſi profeſſores priuilegia huiuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia per nos Apoſtolico munimine roborari, ac infraſcripta fieri ſummopere deſiderent, idem Ferdinandus nominibus prædictis nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus priuilegijs ipſis robur Apoſtolicæ confirmationis adijcere, & infraſcriptis annuere, ac alias deſuper opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic Pontifex firmat, quatenus ſint in vſu, & ſacris canonibus, & Concilio, e conſtitutionibusq. Apoſtolicis contraria.

§. 2. Nos igitur, qui veſtigijs Prædeceſſorum huiuſmodi, poſtquam ad Apoſtolatus apicem, meritis licet imparibus, diuina fauente clementia aſſumpti fuimus inhærentes, peculiarique noſtra erga Deiparam Virginem, primam & veram huius Ordinis Inſtitutricem deuotione adducti, non ſolum ad eorum quæ à tot Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ad ipſius Ordinis, tam ſpiritualem quam temporalem decorem & commodum conceſſa ſunt confirmationem, ſed etiam eorum quæ ad eiuſdem amplitudinem promouendam, vberioreſque fructus in vinea Domini proferendos opportuna videntur, corroborationem propenſiſſima voluntate inducimur, dictum Ferdinandum à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſque eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, necnon conſideratione chariſſimi in Chriſto filij noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici nobis deſuper & humiliter ſupplicantis, omnia & ſingula indulta, priuilegia, decreta, conſtitutiones, ordinationes, reformationes declarationes ac prouiſiones quaſcunque auctoritatem & poteſtatem, officium & electionem Magiſtri Generalis, Vicariorum, Procuratorum, Viſitatorum, Prouincialium, Redemptorum Captiuorum, Electorum, Diffinitorum, Commendatorum vocalium, aliorumque Officialium dicti Ordinis, Capitulorumque tam Generalium quam Prouincialium eiuſdem celebrationem, necnon Prouinciarum, Monaſteriorum Fratrum & aliorum ſub dicti Ordinis Regula & Inſtitutis degentium, gubernationem, directionem, curam, adminiſtrationem, viſitationem, correctionem, & vnionem & ſeparationem concernentia, ac immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, conceſſiones, innouationes, fauores, aliaſque temporales gratias vniuerſas, necnon Apoſtolicas, tam ſub plumbo quam in forma breuis deſuper quomodolibet expeditas litteras, quas & quæ idem Gregorius Nonus, & recolendæ memoriæ Gregorius Papa Vndecimus, Innocentius Quartus, Sextus, & Octauus, Alexander Quartus, & Sextus, Clemens Quartus, Sextus, & Septimus, Ioannes Vigeſimusſecundus, Nicolaus Tertius, Quartus, & Quintus, Bonifacius Octauus, Vrbanus Quintus, Martinus etiam Quintus, Eugenius Quartus, Pius Secundus, prædictus Calliſtus, Paulus Secundus, Tertius, & Quartus, Sixtus Quartus, Iulius Secundus, & Tertius, Leo Decimus, & nouiſſime Sixtus Quintus, & Clemens Octauus, ac alij quicunque Romani Pontifices prędeceſſores noſtri huic vniuerſo Ordini ac ſingulis illius Prouincijs, Monaſterijs, Prioratibus, Domibus & alijs regularibus locis, necnon Generali Magiſtro, illiuſque ſiue ipſius Ordinis Vicario ſeu Vicarijs, Procuratoribus, Viſitatoribus, Prouincialibus, Redemptoribus Captiuorum, Electoribus, Diffinitoribus, Commendatoribus vocalibus, alijſque Officialibus prædictis quocumque nomine nuncupentur, ac cæteris illius Fratribus & Religioſis quibuſcunque tam in genere quam ſpecie, etiam per modum communicationis, extenſionis & ampliationis, ac alias quomodolibet, & ſub quibuſcunque verborum formis & expreſſionibus conceſſerunt, innouarunt, confirmarunt & approbarunt, quorum omnium & ſingulorum tenores, etiamſi talia forent quæ ſpecialem & indiuiduam mentionem requirerent, præſentibus acſi de verbo ad verbum infererentur pro plene & ſufficienter expreſſis haberi volumus, (dummodo tamen ſacris Canonibus & decretis Concilij Tridentini, ac conſtitutionibus Apoſtolicis contraria, & ſub aliquibus reuocationibus comprehenſa non ſint) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium (exceptis tamen indultis & conceſſionibus Indulgentiarum, ac peccatorum remiſſionibus & relaxationibus) perpetuo approbamus, confirmamus & innouamus, ac quatenus opus ſit ea omnia & ſingula de nouo concedimus, illiſque perpetuæ & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos, tam iuris quam facti, ac quarumcunque ſolemnitatum de vſu iure vel conſuetudine aut alias quomodolibet requiſitarum, ac in præmiſſis omiſſarum, necnon quoſcunque alios etiam quantumuis ſubſtantiales defectus, ſiqui forſan in eiſdem aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint ſupplemus.

Congregationẽ Reformatorum ſeu Recollectorum huius Ordinis, cũ eorũ regulis, ſimiliter confirmat.

§. 3. Præterea reformationem nonnullorum eiuſdem Ordinis piorum & Religioſorum virorum, quos perfectioris vitę amantes, aliquas domos reformatas ſeu recollectas nuncupatas in Prouincijs Caſtellæ & Beticæ, vbi ſub arctioribus quibuſdam vitæ & morum regulis longe à ſecularibus curis viuunt, iuxta dicti Ordinis laudabiles conſtitutiones, per eos rigoroſius & ſtrictius obſeruari cœptas inſtituiſſe, cum non exigua animi noſtri in Domino lętitia percepimus, omniumque & ſingularum Domorum huiuſmodi erectionem, necnon omnes & ſingulas antiquas dicti Ordinis conſtitutiones & ordinationes per eos, vt præfertur obſeruari cœptas, quarũ etiam tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis haberi volumus (quatenus non ſint reuocatæ, nec decretis Concilij huiuſmodi aut alijs canonicis ſanctionibus contrarientur) auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuo approbamus & confirmamus.

Et Generali facultatem Reformatas Domos vbiq. erigendi tribuit.

§ 4. Ac Generali dicti Ordinis Magiſtro nunc & pro tempore exiſtenti, vt vbicunque locorum quæcunque eiuſdem Ordinis Reformatas Domos & Eccleſias canonice erigere & inſtituere, libere & licite valeat,

ſimiliter perpetuo concedimus & indulgemus, ac etiam plenam, liberam & omnimodam licentiam, auctoritatem & poteſtatem tribuimus & impartimur.

Nos tamen Cógregatio ne, d. Generali Ordinis, alijsq. Prælatis totaliter ſuppoſuit.

§.5. Cæterum ne prætextu Reformationis huiuſmodi vnitatem dicti Ordinis aliquo tempore perturbari contingat, omnia & ſingula domos, Eccleſias & alia regularia loca ſub eadem reformatione hucuſq. erecta & inſtituta, ac de cætero in perpetuum erigenda & inſtituẽda, eorumq. omnium & ſingulorum Superiores, fratres, religioſos & alias perſonas quaſcunq. nũc & pro tempore exiſtentes, perpetuis futuris temporibus ſub eiuſdem Ordinis vnitate remanere volumus, illaq. & illos Generali Magiſtro, Vicarijs, Prouincialibus, Viſitatoribus, cæteriſq. Superioribus dicti Ordinis, præſentibus & futuris in omnibus & per omnia perpetuo quoq. ſuppoonimus & ſubijcimus, ita vt Generali Magiſtro, Vicarijs, Prouincialibus, Viſitatoribus, cæteriſq. Superioribus prædictis æque ac cęteri Ordinis prędicti fratres & religioſi ſubſint & pareãt, nec ab eadẽ vnitate & ſubiectione quouis prętextu, colore vel ingenio ſeu vllo vnquam tempore ſeiungere aut ſeparare vel eximere præſumant.

Has literas ſemper validas & inuiolandum eas iudicari mandat.

§.6. Decernẽtes præſentes litteras ſemper & perpetuo validas & efficaces eſſe & fore, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere. ſicq. per quoſcunq. Iudices etiam Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios iudicari & diffiniri debere. irritũ quoque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores eorum deputat.

§.7. Necnon mandantes venerabilibus fratribus noſtris Toletan. Iſpalen. & Cæſaraguſtan. Archiepiſcopis quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes huiuſmodi ac in eis contenta quęcũq. vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipſorum Profeſſorum vel alicuius eorum fuerint requiſiti ſolẽniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis prȩſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra omnia & ſingula præmiſſa inuiolabiliter obſeruari, ac ſingulos quos ipſe præſentes concernunt illis pacifice gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcunque contra præſentium huiuſmodi tenorem quomodolibet moleſtari. Nos enim eis & eorum cuilibet quos, quibus, quoties & quando opus fuerit citandi & ſub cenſuris, aliiſque pœnis in forma conſueta inhibendi, necnon contradictores quoſcunque per ſimiles ſententias, cenſuras & pœnas appellatione poſtpoſita (ſeruata tamen forma Concilij Tridentini) compeſcendi, brachiumq. ſeculare ſi opus fuerit inuocãdi, plenam & liberam Apoſtolica auctoritate prȩdicta earundem tenore præſentium concedimus facultatem.

Clauſulę cõtrariorũ derogatorię.

§.8. Non obſtantibus eiuſdem Bonifacij prædeceſſoris de vna & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis extra ſuam Ciuitatem vel Diœceſim vigore ipſarum præſentium ad iudicium non trahatur, alijſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis illi eiuſque Superioribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & alijs decretis in genere vel ſpecie, etiam Motu proprio & conſiſtorialiter ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus etiamſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis. ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie latiſſime & pleniſſime ac ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęteriſq. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de huiuſmodi mentionem.

Tranſumptorũ fides.

§.9. Et quia difficile foret præſentes litteras ad ſingula loca vbi neceſſe fuerit deferri, volumus & Apoſtolica auctoritate prædicta decernimus, quod earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manuque ac ſigillo pro tempore exiſtentis Magiſtri Generalis ipſius Ordinis, ſeu Vicarij ſubſcriptis & munitis, eadem fides tam in iudicio quam extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrarum abſolutionis, approbationum, confirmationum, innouationis, conceſſionum, roboris, adiectionis, defectuum, ſuppletionis, conceſſionis, indulti, impartitionis, voluntatis, ſuppoſitionis, ſubiectionis, decreti, mandati & derogationis prædictorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attẽtare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. A. 2. die 23 Aug.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. 10. Cal. Septemb. Pont. noſtri Anno 2.

X X V I. aliàs X I X.

Reuocatio facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum & Religioſorum quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuarum ſubditorum, ad officium S. Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

Concordat conſtit. 22. Alexandri IV. quæ eſt ſup. fol. 93. Ne commiſſa. lib. 1.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Edict. 10. B. 1606.

Exordium.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à predeceſſoribus ſuis temporum & rerum qualitate id tũc expoſcente, prouide pro hæreſum extirpatione ſancita ſunt nouis emergentibus rationibus reuocat & immutat, aliaq. deſuper diſponit & ordinat, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

Pius IV iuſſit Inquiſitores procedere cõtra quoſcunq. regulares, dũmodo ab eorũ Superioribus non eſſet preuentũ vt ſup. in eius conſt. 31. Paſtoris. fol. 66. lib. 2.

§.1 Dum ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuo valitura Conſtitutione, ſtatuit ordinauit & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ prauitatis tam generales quam in quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunque Ordinũ etiam exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores & Religioſos, ac etiam alios quoſcumque quouis modo priuilegiatos & exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſpectos aut culpabiles, dummodo ab eorundem profeſſorum & Religioſorum Superioribus vel Prælatis in cauſis huiuſmodi præuenti non fuiſſent, iuxta facultates officij Inquiſitionis ipſius prauitatis inquirere & procedere, ac culpabiles & delinquentes repertos ſecundum canonicas ſanctiones caſtigare atque punire poſſent & valerent, ac alias prout in litteris ipſius Pij Prædeceſſoris latius continetur.

Hic modo Pont. facultatem quã oĩũ que Ordinum Prælatis cognoſcẽdi cauſas Regularium ad officiũ Inquiſitionis ſpectãtes quoque modo conceſſã reuocat.

§.2. Cum autem rerum vſu compertum ſit, occaſione præuentionum huiuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quo minus cauſæ huiuſmodi ea qua decet diligentia cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia noſtra ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuo valitura Conſtitutione omnia & quæcumque priuilegia, indulta, facultates & conceſſiones Generalibus, Superioribus & Prælatis quorumcumque Ordinum, ſiue Mendicantium

ſiue

ſiue Clericorum Regularium, cuiuſuis Ordinis & inſtituti, etiam in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumuis exemptorum, & quocunque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longiſſimo tempore obſeruata, cauſas ad dictum officium quouis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeu in illis quoquo modo ſe intromittendi, quorum omnium & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis & expreſſa mentio habenda eſſet, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo caſſamus, reuocamus, & abolemus. ipſiſq. Generalibus, Superioribus, & Prælatis, vt de cætero quouis quæſito colore, vel prætextu præuentionis, vel conſuetudinis, & præſcriptionis immemorabilis, ſeu cognoſcendi, an delationes huiuſmodi calumnioſæ ſint, necne in eiſdem cauſis, tam motis quàm mouendis, quoquo modo ſe intromittere, ſeu immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minime audeant, ſeu præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

Regulares ois Ordinarijs & Inquiſitoribus libere denunciari mandat.

§. 3. Volentes, & expreſſe mandantes, vt ipſi Religioſi poſſint & debeant omnes, etiam Ordinum huiuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus vel Ordinarijs locorum viciniorıbus libere denunciare, abſque eo quòd Superiores prædicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant ſeu præſumant.

Et cauſas coram ipſis Prælatis pēdētes Inquiſitorib. & Ordinarijs committit.

§. 4. Inſuper omnes, & quaſcunque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes & pertinentes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis huiuſmodi in quibuſcunque locis exiſtentibus, ac contra quoſcunque Religioſos, vt præfertur exemptos, motas & pendentes, ad nos harum ſerie auocamus, eaſq. omnes in ſtatu & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, ipſius prauitatis Inquiſitoribus vel Ordinarijs locorum viciniorıbus terminandas committimus.

Prælatos ad tranſmittendū eis acta, & ut regulares de hæreſi ſuſpectos iiſdē Ordin. & Inquiſitorib. monet.

§. 5. Præterea ipſis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus atque mandamus, vt omnes proceſſus & acta cauſarum huiuſmodi Inquiſitoribus ſeu Ordinarijs prædictis reſpectiue remittant, & conſignent; necnon profeſſores, fratres, & Religioſos ſupradictos, quos hæreſis labe infectos vel ſuſpectos, etiam in viſitatione eſſe nouerint, abſque alia conſultatione cum proprijs Superioribus facienda, eiſdem Inquiſitoribus vel Ordinarijs locorum viciniorıbus reſpectiue denuncient.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 6. Quòd ſi Generales, alijq. prædicti præſentibus literis non paruerint, eos omnes priuationis quarumcunque dignitatum, ſeu Prælaturarum, vel officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ & paſſiuæ, perpetuæq. inhabilitatis ad eaſdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officij ſtatutas & inflictas pœnas, aliaſq. cenſuras Eccleſiaſticas etiam excommunicationis maioris latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſſe.

Clauſulas hui bullæ pręſeruatiuas apponit.

§. 7. Necnon præſentes literas, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicunque alij quauis auctoritate, dignitate vel officio, ſeu honore fulgentes in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper & perpetuo validas & efficaces exiſtere, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus inuiolabiliter obſeruari, ſicq. per quoſcunque Iudices & Cōmiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus & declaramus.

Clauſulas de[r]ogatorias addit.

§. 8. Non obſtantibus prædictis, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, & inſtitutorum quorumcunque iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & literis Apoſtolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus eorumq. Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac perſonis, etiam per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo conceſſis, confirmatis & iteratis vicibus, approbatis & innouatis, quibus ac alijs omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent etiamſi de illis, eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, ac indiuidua & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores pro plene & ſufficienter præſentibus expreſſis, & totaliter inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Formā & effectū publicationis præſcribit.

§. 9. Vt autem præſentes literæ ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas ſe excuſare valeat, illas in valuis ſancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac acie Campi Floræ de more, affigi & publicari, earumq. exempla inibi affixa dimitti, ac poſt publicationem huiuſmodi omnes & ſingulos quos concernunt, & concernent in futurum perinde arctent & afficiant, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis fidem adhiberi iubet.

§. 10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati, ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem in iudicio & extra, vbique gentium & locorum adhiberi volumus & mandamus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. & nihilominus vt ad maiorem notitiam ſingulorum, & quorumcunque Religioſorum prædictorum præſentes deueniant, etiam volumus & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, ſeu Congregationibus, Prouincialibus vel Generalibus cuiuſcunque prouinciæ, tàm in Italia quàm extra, præſentes noſtras literas legi, & publicari faciant, & procurent.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo &c.

Dat. n. P. an. 2. die 1. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, Anno incarnationis Dominicę 1606. Calend. Septembris, Pontificatus Noſtri, Anno Secundo.

Publicatio.

Anno a Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ V. Anno ſecundo, die vero tertia menſis Octobris, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Io. Baptiſtam Menochium, eiuſdem Sanctiſſimi D. N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

XXVII.

Quod Fratres Congregationis Capuccinorum, Ordinis S. Franciſci in Regnis Hiſpaniarum, ſeruata forma ſacrorum Canonum, & Concilij Tridentini, cæteris non obſtantibus, noua loca recipere poſſint.

Congregationem iſtam approbauit Clemens VII. in ſua conſtit. 21. Religionis. ſupra fol. 589. lib. 1. vbi alia de eadem Congregatione iudicaui, & habes etiam hic infra in conſtit. 54. Eccleſiæ.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

AD vberes & ſuaues fructus quos dilecti filij Congregationis Capuccinorum, Ordinis S. Franciſci fratres, in Eccleſia militanti cuius regimini

diuina diſponente clementia præſidemus, in dies afferũt, mentis noſtræ aciem conuertentes, ac vberiores ex ipſa Congregatione fructus in dies prouenturos eſſe ſperantes, ad ea merito libenter intendimus, quæ ipſius Congregationis Capuccinorum augmento conducere poſſunt, quæ vero illi in hoc impedimentum aliquod afferre dignoſcuntur, è medio tollere procuramus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Capuccini in Regnis Hiſpaniarũ nouam loca recipere poſſint, ſeruata forma Sacrorũ Canonũ, & Concilij Tridentini ſeſſ. 25. cap. 3. de Regular.

§. 1. Idcirco pro parte Procuratoris generalis prædicti Ordinis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotijs regularium Præpoſitorum, eiuſdem Ordinis fratrum Capuccinorum Superioribus, vt vbique locorum in Regnis Hiſpaniarum, noua Monaſteria ſeu Domos, ſeruata tamen forma in ijs recipiendis Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini, accipere libere & licite valeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, licentiam & facultatem concedimus, & indulgemus.

Non obſtãtibus bulla Clementis viij. & alijs obſtaculis quibuscunque.

Hec bulla Clementis viij. eſt hic ſup. fol. 146.

§. 2. Non obſtantibus fel. record. Clementis Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, quæ incipit. Quoniam ad inſtituta. ſub Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 23. Iulii 1603. Pontificatus ſui Anno 12. alijsq. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & cuiuſuis alterius Ordinis, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſuis alijs Ordinibus, ac eorum Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcunque verborum formis & tenoribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis huius bullæ credatur.

§. 3. Volumus autem vt præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. 5. Septemb.

Dat. Romæ apud S. Marcum, &c. die 5. Septembris 1606. Anno Secundo.

XXVIII. alias XX.

Iuriſdictio & facultates Auditoris Curiæ cauſarum Reu. Cameræ Apoſtolicæ.

Hoc officium antiquiſſimum & præſtantiſſimum eſt, & vetuſtior bulla, quæ de ſpeciali huius Tribunalis iuriſdictione haberi potuit, eſt 7. Innocentij VIII. ſup. fol. 379. lib. 1. Vltra quam poſui aliam Pij IV. nu. 33. Ad eximiæ. fol 47. lib. 2. vt quiſque ex illis & iſta dignoſcat, quam aucta ſint huius Auditoris iuriſdictiones: Sciat etiam ad eius iuriſdictionem ſpectare omnes cauſas Confraternitatis Miſericordiæ de Vrbe, vt in eiuſdem Innocentij VIII. conſt 16 Inter. ſup fol 388. lib. 1. & etiam Archiconfraternitatis S. Rocchi, vt in prædicta Pij IV. conſt. 16. Regimini. fol. 25. lib. 2.

Huius autem Tribunalis reformationem primo edidit Pius IV. in conſt. 56. Inter multiplices. ſup. fol. 76. lib. 2. Et deinde Pius V. in conſt. 113. Inter illa. fol. 318. eod. lib. Ac poſtremo Sanctiſſ. D. N. Paulus V. infra in eius conſt. 71. Vniuerſi. §. 4.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilecto filio Magiſtro Petro Paulo Creſcentio Presbytero Romano, vtriuſque Iuris Doctori, Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, Notario & familiari noſtro, ſalutem & Apoſt. benedictionẽ.

Proœmium.

EXimiæ fidelitatis & prudentiæ, necnon onerosa ac grata deuotionis & familiaritatis obſequia, quę Nobis, & Apoſtolicæ Sedi iamdudum impendiſti, & de præſenti aſſiduis ſtudijs impendere non deſiſtis, generis quoque nobilitas, literarum ſcientia, & ingentes animi dotes quibus clarere dignoſceris, iam exinde conceptam in nobis ſpem, & expectationem maiorem accendunt, ac pollicentur haud dubie quòd ea quæ tibi etiam de cætero duxerimus committenda etiam quàm maxima arduaq. negotia, eo maiori prudentia ac diligentia exequeris, quo perſonam tuam in poſterum condignis honoribus, gratijs, & fauoribus magis proprijs à Nobis cognoueris decoratam.

Officiũ Auditoratus vacauit per promotionẽ Marcelli Lantes, ad Cardinalatum.

§. 1. Cum itaque officium generalis Auditoratus, ſeu Audientiæ cauſarum Curię Camerę Apoſtolicæ, quod nuper dilectus filius noſter Marcellus S. R. E. Cardinalis Lantes nuncupatus tempore aſſumptionis de eius perſona ad Cardinalatus honorem per nos nuper de fratrum noſtrorum conſilio, Apoſtolica auctoritate factæ obtinebat, ex eo quod illud per aſſumptionem prædictã harum ſerie vacare decernimus, per decretum huiuſmodi vacet ad præſens.

Et modo Petro Paulo Creſcentio, ob eius virtutes hic iudicatas confertur.

§. 2. Nos volentes te literarum Apoſtolicarum maioris pręſidentiæ Abbreuiatorem, & in illarum expeditione dilecto filio noſtro Alexandro S. Laurentij in Damaſo Diacono Cardinali Montalto nuncupato, eiuſdẽ S.R.E. Vicecancellario aſſiſtentem, ac in vtraque Signatura noſtra Referendarium, etiam continuum Commenſalem noſtrum, quem ad tanti Officij regimen, & miniſterium duximus aſſumendum, & in illius aſſecutione cęteris anteponendum, fauore proſequi gratię ſpecialis, Teque à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq. Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis ad effectum pręſentium dumtaxat conſequendũ, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, necnon ſingulorũ priuilegiorum, indultorum, facultatum prędicto, & quibuſcunque alijs Officiis, Collegiis, Tribunalibus, & locis pijs Vrbis, eorumq. Iudicibus, Rectoribus, & Protectoribus, ac alijs perſonis, quomodolibet & quandocunque, etiam ſub quibuſcunque verborum expreſſionibus, & formis conceſſorum, ac ſcripturarum, aliarumq. literarum deſuper confectarum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, de tuis probata fide, integritate, & diligentia plurimum in Domino confiſi.

Cum omnibus eius iuribus & iuriſdictionibus ſolitis & ab infraſcriptis videlicet.

§. 3. Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera deliberatione, & ex certa ſcientia noſtris, Officium pręditum, ſiue vt præmittitur, ſiue alias quouis, quem haberi volumus pro expreſſo, modo vacans cum Officio Correctorię, ſeu Correctoris Archiuii dictę Curię, & aliis illi annexis, ac omnibus & ſingulis illius honoribus, præeminentiis, pręrogatiuis, exemptionibus, immunitatibus, iuriſdictionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, necnon (ſalua diſmembratione, & ſeparatione ſex millium ſcutorum annuorum monetę Romanę decem iuliis eiuſdem monetæ pro quolibet ſcuto huiuſmodi cõputatis, ex fructibus dicti Officii Auditoriatus per fel. record. Sixtum Papam V. prędeceſſorem noſtrum factis, ſeu ſex millibus ſcutis prędictæ Camerę alias applicatis ſaluis remanentibus) cum iuribus, regalibus, prouentibus, obuentionibus, & emolumentis conſuetis ac debitis, facultatibuſq. & indultis, ac decretis, etiam in ordine, & modo procedendi in cauſis pręfato Marcello Cardinali, & aliis qui pro tempore fuerunt cauſarum Curię huiuſmodi generalibus Auditoribus, ac per pię mem. Iulium II. Leonem X. Clementem VII. Paulum III. & Iulium etiã III. ac prędictum Sixtum, & Gregorium XIV. alioſq. quoſcunque Romanos Pontifices etiam prędeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem prædictam ſub quibuſcunque tenoribus, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, tàm in forma Breuis quàm ſub plumbo expeditis literis, ac alias ex vſu, ſtylo, conſuetudineq. quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis, Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium concedimus, & aſſignamus. Teq. ad tui vitam, noſtrum, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, ac dilecti filii noſtri Petri tit. S. Ioannis & Pauli, presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderat

& pro

& pro tempore exiſtentis ipſius S. R. E. Camerarij, & cauſarum Curiæ Cameræ huiuſmodi generalem Auditorem, cum honoribus, oneribus, præeminentiis, prærogatiuis, exemptionibus, immunitatibus, iuriſdictionibus, fauoribus, gratiis, priuilegijs, conceſſionibus, indultis, iuribus, regalibus, emolumentis, facultatibus, & decretis prædictis, eiſdem auctoritate & tenore conſtituimus & deputamus, ac in locum dicti Marcelli Cardinalis quo ad huiuſmodi Auditoratus Officium, eiuſq. liberum exercitium quoad vixeris ſubſtituimus, & ſubrogamus.

In cauſis criminalibus abſque irregularitate ſe immiſcendi.

§. 4. Teque ad Auditoratus, & Correctoriæ officia huiuſmodi, & eorum liberum exercitium, ac omnia & ſingula prædicta ex nunc admittimus, & recipimus, & per Petrum Cardinalem modernum, ac pro tempore exiſtentem Camerarium prædictum, necnon dilectos filios dictæ Cameræ Præſidentes, Clericos, cæteroſq. ad quos ſpectat & ſpectabit, tàm in Camera quàm extra eam recipi & admitti, atque tibi de iuribus, regalibus, localibus, taxis, prouentibus, obuentionibus, emolumentis, & aliis ſupradictis integre reſponderi, & ſatisfieri mandamus, ac volumus, & etiam præcipimus. Tibiq. indulgemus, quod ſi te in quibuſcunque cauſis criminalibus etiam vbi pœna ſanguinis, & vltimi ſupplicij imponenda erit ſeu imponetur, aut de huiuſmodi cauſis tractandum fuerit, in poſterum aliquando contigerit immiſcere, nullam ob irregularitatis, vel inhabilitatis cuiuſcunque, ſeu aliam cenſuram Eccleſiaſticam, aut infamię maculam, ſiue notam, nec alia incurras impedimenta dummodo ſententiam ſanguinis per te ipſum non feras, neque votum ſubſcribas.

Cauſas per Locumtenentes cognoſcendi.

§. 5. Ac etiam tibi, per te ſeu aliū vel alios idoneum, vel idoneos Locumtenentem, ſeu Locumtenenses, & Officiales, vel Vicegerentes tuos, quos, & quando pro tempore duxeris aſſumendos, aut deputandos, de omnibus & ſingulis cauſis, modis, & formis infraſcriptis cognoſcendi & decidendi, facultatem concedimus per præſentes

In cauſis oblig. Cam. p ſe per quas in illis alibi introductis, & inter Ciues Rom. iux. Bulla Pij IV. cit. in rubr. procedendi.

§ 6. Quod tu videlicet, tàm in cauſis obligationum in forma Cameræ, quàm in forma iuris Guarentigiæ, vel Ripæ, vel Ripettæ celebratarum, ac etiam in alijs obligationibus in quibus etiam abſque obligatione in forma Camerę debitores conſenſerint in mandatum executiuum vnica citatione, vel etiam ſine citatione, & quarum obligationū, vel conſenſuum vigore in alijs Tribunalibus executiue, vel per relaxationem mandatorum proceditur quouis modo, ſolus, præterquam inter Ciues Romanos, inter quos priuilegium, ſeu conſtitutionem vltimo loco per recol. mem. Pium Papam IIII. ſimiliter prædeceſſorem noſtrum in fauorem Populi Romani, motu proprio factam ſeruari volumus; Alij vero quicunque etiam Romanæ Curiæ Iudices in ſimilibus cauſis, nullatenus nulloq. modo procedere poſſint; Ac de omnibus & ſingulis obligationibus in forma Cameræ vbiuis locorum, & inter quaſcunque perſonas factis, vel faciendis, ijs dumtaxat exceptis, quæ in dependentibus à litibus, & cauſis in eadem Camera, aut coram alijs Iudicibus pro tempore introductis, factę & receptę fuerint, & tunc non per viam cenſurarum, ſed per viam mandati executiui.

Eaſq. à quibuſcunque Iudicibus præterquam commiſſas p ſpecialem reſcriptū de oblig. Cam. mētionem faciens, & cauſas Capitolinas inter Ciues Romanos vertentes reaſſumendi.

§. 7. Itaut quaſcunque cauſas quę de cætero perpetuis futuris temporibus in eadem Curia ſuper ipſis obligationibus, aliiſq. omnibus ſupradictis, in alio quam Auditoratus huiuſmodi Tribunali, præterquam in vim ſpecialis commiſſionis noſtræ de dictis obligationibus ſpecialem mentionem facientis motæ fuerint, in illarum ſtatu, gradu, & terminis in quibus reperientur, tua ordinaria auctoritate, exceptis dumtaxat cauſis Curiæ Capitolinæ contra dictos Ciues Romanos pro tempore iuxta formam dicti priuilegij motis, reaſſumere, & etiam Iudicibus quibus fuerint commiſſæ, ac coram quibus illæ pendebunt, ne in eis, aut de illis quoquo modo, aut quouis quęſito colore, directe vel indirecte, illiſq. ac omnibus, & ſingulis quibuſcunque alijs Iudicibus, eorumq. Locatenentibus, ac Auditoribus, tàm Eccleſiaſticis quàm ſecularibus, ne in executionibus, ac proceſſibus prædictarum obligationum, ac contractuum, de cætero contra tenorem præſentium ad inſtantiam cuiuſuis perſonæ, Collegij, Vniuerſitatis, Capitulorum, & quorumuis etiam priuilegiatorum, ſub excommunicationis latę ſententiæ, indignationiſq. noſtræ pœnis, ac partibus ipſis, & Notarijs, Procuratoribus, Sollicitatoribus, Executoribus, ac Officialibus, ſub eiſdem cenſuris & pœnis, ac priuationis officiorum ſuorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, necnon quingentorum ducatorum, Fiſco & eidem Cameræ applicandorum, refectioniſq. expenſarum partibus arbitrio tuo, & nullitatis proceſſuum inde ſequentium, & ſequuturorum quouis modo, directe vel indirecte ſe intromittere præſumant, inhibere; & quicquid ſecus ſuper his contigerit attentari, irritum & inane exiſtat, & eſſe cenſeatur, prout ita decernimus.

Solus vigore oblig. Cam. cēſuras promulgandi.

§. 8. Quodq. tu ſolus vigore dictarum obligationum cenſuras Eccleſiaſticas promulgare.

Cauſas oēs ſpirituales, & alia omnes Curialiū, Communicatū, Mercatorum, & penſionum cognoſcendi.

§. 9. Necnon omnes & ſingulas ſpirituales, eccleſiaſticas, ac profanas, & quorumuis etiam eiuſdē Romanę Eccleſię Cardinaliū, eorumq. ac noſtrorum familiarium, & continuorū commenſalium, necnon quorūcunque Prælatorū in ipſa Curia degentiū, ac etiam Imperatoris, Regum, Principum, ac Communitatum, & Vniuerſitatum, eorundemq. Principum Oratorū, necnon dictę Curiæ officialium eandem Curiam ſequentium, ac familiarium eorundem, & ipſius Curię cauſarum huiuſmodi Auditoris Notariorum, & eorum familiarium, Campſorū quoque, & quorumuis mercatorum, ac penſionum annuarum ſuper fructibus, redditibus, & prouentibus eccleſiaſticis, ac eorum fructuum, etiam loco penſionum huiuſmodi reſeruatarum & aſſignatorum, etiamſi eorum & earum ſolutio non fit in prædicta Curia, ſed in partibus facienda, & quaſcunque alias etiam commiſſarias cauſas, tàm ciuiles quàm (abſque alicuius irregularitatis, ſeu inhabilitatis, aut infamiæ, vel cuiuſuis alterius ſententię, cenſurę, & pœnæ eccleſiaſticæ incurſu) criminales, & mixtas, coniunctim vel diuiſim in eadem Curia, quomodocunque vel qualitercunque motas, & mouendas, ac inter quaſcunque partes, etiam per viam inquiſitionis, aut ex officio quomodolibet pendentes.

Cauſas appellationum à ſentētijs Iudicum Vrbis, (Vicario, Gubernatore & Senatore, ac Iudicib. Capitolij exceptis) etiam à quibuſcūq; Iudic. extra Curiā latarum cognoſcendi.

§. 10. Ex quæ per appellationem à grauaminibus illatis, & inferri comminatis, ſeu ſententijs diffinitiuis, vel interlocutorijs, à quibuſuis Iudicibus Ordinarijs, & Arbitris, atque Arbitratoribus in Curia & Vrbe prędictis (Vicario noſtro, ac Gubernatore, & Senatore ipſius Vrbis, Iudicibuſq. Capitolinis dumtaxat exceptis) ac extra eaſdem Curiam, & Vrbem, à quibuſcunque Iudicibus Ordinariis, vel delegatis, ſeu Arbitris, vel Arbitratoribus, ac etiam dictę Sedis Legatis, & eorum Vicelegatis in Terris eidem Romanę Eccleſię mediate vel immediate ſubiectis, aut alijs eorum Gubernatoribus, vel Officialibus, & quibuſuis in feudum, ſeu Vicariatum, ſeu alias quomodolibet conceſſis, & pro tempore latis, & promulgatis, interpoſitam, ſeu alias eandem Sedem per viam reclamationis iudicialis, vel extraiudicialis, aut nullitatis, vel recurſus, à quibuſcunque ſententijs quorumcunque Ordinariorum, etiam extra Statum Eccleſiaſticum hactenus deuolutæ ſunt, & in poſterum deuoluentur.

Hoc tu intellige iuxta reform. Pij IV. cit. in rub.

In cauſis nō excedētibus valorē ducatorum 200. & in cauſis Mercatorum & Notariorū Tribunalis, aſque adquācunque ſummam ſummarie, & in omnibus alijs cauſis prout in beneficialibus procedendi.

§. 11. Eas videlicet in quibus non agetur vltra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera, aut de re verum valorem prędictę ſummę non excedente, ſeu quę inter, & contra mercatores dictę Curię pro quibuſcunque negocijs ad quamcunque ſummam aſcendant, & pro Notarijs tuis, ac inter, & contra ipſos, ac eorum familias pro tempore vertentur, ſummarie ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicii, ſola veritate inſpecta, & manu Regia abſque obſeruatione terminorū, qui de ſtylo ſeu ordinatione Palatii Apoſtolici, aut alias obſeruari conſueuerunt ſeu conſueuerint, etiam priuatiue quo ad alia Tribunalia; alias vero ſummā prędictam, aut illius valorem excedentes, ac inter, & contra alios quam mercatores vertentes, ſeruatis terminis, & alias ſummarie, prout in beneficialibus, eiſdemq. terminis quomodocunque male, & nulliter prępoſtere, & confuſe tentis, pro minore partium diſpendio, etiam vnico contextu, citatione, & audientia reiterata, etiam per affixionem citationum pro tempore faciendarum, ad valuas ipſorum citandorum habitationis, quo ad obligatos

in forma

in forma Cameræ, ſeu Guarentigiæ, Ripæ, Ripettæ, ac alijs ſupradictis formis executiuis, & quo ad alios aliter obligatos, vbi non agetur de maiore quàm de viginti ducatorum ſumma, audire, cognoſcere, decidere, & fine debito terminare.

Cauſas olim del[i]ctorum, tàm in Vrbe quàm extra, contra Curiales & exemptos cognoſcendi.

§. 12. Necnon de omnibus & ſingulis quibuſcunque, & quantumcunque enormibus criminibus, delictis, & exceſſibus, tàm in Vrbe, & Curia prædictis, quàm extra eas per quoſcunque, tàm eiuſdem Curiæ atque Sedis Officiales quàm dictam ſedem ſequentes, & alios etiam à iuriſdictione Ordinariorum exemptos, ac dictæ Sedi immediate ſubiectos cuiuſcunque Eccleſiaſticæ, vel mundanæ dignitatis, etiam Epiſcopalis, Archiepiſcopalis, primatialis, vel maioris, & per quoſcunque alios, cuiuſcunque ſtatus, grádus, ordinis vel conditionis fuerint, perpetratis vel perpetrandis, ad Procuratoris Fiſcalis denunciationem, & promotionem, quàm etiam partium accuſationem, vel etiam inſtigationem, ſeu ex mero officio, & quo ad omnes priuatiue, per Notarios tuos, eorumq. Subſtitutos, ac inter & contra eos, ac alios in eorum officijs, & intus ea ſolum inquirere, & ſuper illas, tàm per viam inquiſitionis quàm accuſationis, ſeu denunciationis, & inſtigationis huiuſmodi procedere, & culpabiles repertos, iuxta ſuorum exceſſuum, exigentiam & qualitatem, quouis modo, abſque alicuius irregularitatis, aut alterius cenſuræ Eccleſiaſticæ huiuſmodi incurſu, punire.

Monitoria contra Epiſcopos ad perſonaliter comparendum præuia Papæ commiſſione decernendi.

§. 13. Ita tamen quod monitoria contra Epiſcopos, vel alios eorum Superiores prædictos ad comparendum perſonaliter, non niſi præuia commiſſione manu noſtra ſignata, decernas.

Literas Apoſtol. ſolus, vel datis alijs executore, cumulatiue exequendi.

§. 14. Et inſuper, quòd quaſcunque literas Apoſtolicas generales & particulares, tàm ſub plumbo etiam per Officium Audientiæ noſtrarum literarum contradictarum, ac per Officium minoris gratiæ, quàm in forma Breuis expeditas, & quarum ſolam ſignaturam ſufficere conceſſum fuerit, ſupplicationes per Nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem, aut in eiuſdem Pontificis, ſeu noſtra præſentia ſignatas, necnon literas pro tempore exiſtentium Camerarij, & Pœnitentiarij maioris, noſtrorum (dummodo in illis, & literis Apoſtolicis prædictis alij Executores deputati non fuerint) ſolus, in quibus vero deputati erunt, cumulatiue cum illis, exequi, & ſuper illis proceſſus debitos in forma ſolita, etiam cum promulgatione cenſurarum in ſimilibus promulgari ſolitarum decernere.

Sententias quorumcunque Iudicum in Curia & extra latarum, & proceſſuum, tam generalium quàm particularium ſimili modo exequendi.

§. 15. Ac per te tuoſq. Locumtenentes, ſeu Vicegerentes, & Officiales, aut deputatos, & quoſuis alios, tàm Eccleſiaſticos quàm ſeculares Iudices, & tàm delegatos quàm ſubdelegatos, ac etiam cauſarum dicti Palatij Auditores vel alios, aut Romanum Pontificem pro tempore exiſtentẽ, tàm in genere quàm in ſpecie, ac alias quomodolibet in eadem Curia, & extra eam pro tempore latarum ſententiarum, necnon quorumcunque proceſſuum, generalium vel ſpecialium, tàm in die Cœnæ Domini quàm alias, cum cenſurarum, & pœnarum Eccleſiaſticarum fulminatione fieri ſolitorum executionem, quas etiam ſi delegatis, aut ſubdelegatis prædictis, vel quibuſuis alijs etiam ſpecialiter per Nos, & Sedem prædictam commiſſæ fuerint, tibi cumulatiue & non priuatiue commiſſa eſſe volumus, atque decernimus, ſeruatis terminis in Tribunali Auditoris Cameræ huiuſmodi ſeruari ſolitis, etiam ſingulis diebus & horis, prout in Ordinarijs conſuetum eſt facere, illaſq. & illos debitæ executioni, etiam ſi opus fuerit cum auxilii brachij ſecularis inuocatione demandare.

Cõmunitates & oẽs alios extra Curiã degẽtes pro cõtractib. initis in Curia, & Curiales aliosq. in Curiã degentes pro quibuſcunque reb. citandi.

§. 16. Ac quaſcunque Communitates, Vniuerſitates, Collegia, Capitula, necnon etiam extra dictam Curiam degentes perſonas, pro debitis per eas in eadem Curia contractis, aut ſalario, ſeu contractu in ipſa Curia inito, degentes vero in eadem Curia, ſeu Curiales Eccleſiaſticos ſeculares vel regulares, etiam ab ipſa Curia abſentes, cuiuſcunque gradus, ſtatus, ordinis, & etiam Pontificalis dignitatis, vel præeminentiæ exiſtentes, pro quibuſuis rebus & pecuniarum ſummis, ad quorumuis etiam abſentium, quorum intererit pro tempore inſtantiam quoties expedierit, etiam per edictum publicum, conſtito ſummarie, & extraiudicialiter de non tuto ad eos acceſſu, ad ſatisfaciendum de eorum debitis, & præſtandum ea ad quæ pro tempore tenebuntur monere, & citare.

Cõpulſoriales & remiſſoriales decernendi.

§. 17. Ac literas quaſcunque remiſſoriales, & compulſoriales, tàm generales quàm ſpeciales, vbi & quoties opus fuerit arbitrio tuo decernere.

In vim Eug. & Leon. citatarum in ſubr. Curiales cauendi.

§. 18. Necnon etiam in vim Eugenianæ in fauorem Curialium emanatæ, ac Leoninæ conſtitutionum, & pro cuiuſque illarum extenſione inhibere.

Monitoria &c. ad partes decernendi.

§. 19. Ac monitoria, citationes & inhibitiones ad partes, etiam per ſimile edictum decernere, eos quoque arreſtare & carcerare, ac ſi tibi videbitur, quaſcunque pœnas & mulctas eodem arbitrio tuo dimittere, & relaxare, atque pro delictorum & exceſſuum, necnon criminum qualitate quibuſuis pro tempore delinquentibus per te, tuoſq. Locumtenentes, Vicesgerentes, & Officiales infligere, & imponere.

Inobedientes excommunicandi &c.

§. 20. Necnon quoſlibet Inobedientes excommunicare, & à diuinis ſuſpendere, generaliter vel ſpecialiter interdicere, ac ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas per te, & Locumtenentes, ac alios tuos prædictos pro tempore latas etiam iteratis vicibus aggrauare.

Excommunicati ab A. C. ab alios nonniſi in articulo mortis abſoluuntur.

§. 21. Et quòd à te, vel Locumtenentibus, & alijs prædictis pro tempore excommunicati, ſeu alias cenſurati, ab alijs quàm à te vel Locumtenentibus, & alijs tuis huiuſmodi etiam de partium conſenſu, præterquàm in mortis articulo conſtituti abſolui non poſſint, ad euitandas colluſiones ſtatuere.

Excommunicatos autem ab alijs, ipſe A. C. abſoluit &c.

§. 22. Et cum tibi viſum fuerit expedire, Communitates, Vniuerſitates, Collegia, Capitula, & perſonas quaſcunque à quibuſuis ſententiis, cenſuris & pœnis, ac mulctis Eccleſiaſticis ſpiritualibus vel temporalibus, tàm per te & Locumtenentes ac alios tuos præfatos, quàm per alios inflictis, in diebus Paſchalibus, & Natalitijs, cum reincidentia abſoluere; necnon ſententias, cenſuras & pœnas, ac mulctas huiuſmodi, & quæcunque interdicta ſuſpendere, tollere, & eis relaxare.

Obligationes in forma Cameræ poſt mortẽ debitoris, contra eorũ bona, exequitur.

§. 23. Obligationes quoque in forma Cameræ, etiam per mortem debitoris, quo ad illius bona tantum, etiam per viam confeſſionis debiti per aliquem ex Procuratoribus in qualibet obligatione conſtitutis more ſolito faciendas, & hæredibus legitime citatis, ſeu alias arbitrio tuo exequi, & executioni demandari facere.

Intelligitur ex Bulla Pij V. citata ſub.

Omnibus facultatib. Auditoribus prædeceſſoribus quoquo modo conceſſis, vtitur.

§. 24. Et generaliter omnia & ſingula, quæ ad officiũ Auditoris cauſarum Curiæ huiuſmodi de iure, vel ex priuilegio, aut vſu, ſeu literis, & conſuetudine prædictis olim ſpectabant, & quæ illi qui pro tempore fuerunt cauſarum Curiæ huiuſmodi Auditores iuxta conceſſas eis facultates facere, & decernere, mandare, ſtatuere, ordinare, & exequi quomodolibet potuerunt, ſeu conſueuerunt facere, dicere, mandare, ſtatuere & ordinare, decernere & exequi, libere & licite valeas. Proceſſus & ſententias quas tu, & Locumtenentes, ac alij à te deputati prædicti pro tempore habueritis, & tuleritis, ac reliqua omnia quæ in præmiſſis, & circa ea, aut quodlibet eorum feceritis, dixeritis, mandaueritis, ſtatueritis, & ordinaueritis, rata ac grata habituri, ac facturi, ea omnia auctore Domino, ab omnibus vſque ad ſatisfactionem condignam inuiolabiliter obſeruari.

Indulta omnia Auditoris innouantur, hic atque conſirmantur.

§. 25. Inſuper eiſdem auctoritate, & poteſtatis plenitudine, tam literas Iulii II. Leonis X. aliorumq. prædeceſſorum huiuſmodi, quàm omnia & ſingula priuilegia, indulta, facultates, iuriſdictiones, & gratias officio Auditoratus, & Auditoribus prędictis, quomodolibet conceſſa, ac cum omnibus & ſingulis in eiſdem contentis clauſulis ſingulas deſuper confectas literas, quorum omnium, & ſingulorum, ac literarum prædeceſſorum huiuſmodi tenores, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, pariter pręſentibus haberi volumus pro expreſſis, auctoritate, & tenore prędictis approbamus, confirmamus & innouamus, ac illa perpetuę, & inuiolabilis firmitatis robur obtinere, & inuiolabiliter obſeruari debere decernimus, eaq. omnia & ſingula ad Officium Auditoriatus, & pro tempore exiſtentem Auditorem huiuſmodi, perinde ac ſi in eis ſpecialiter & expreſſe, ac indiuiduo, & pro eis, ſeu in illorum fauorem ſtatuta, & ordinata fuiſſent, harum ſerie extendimus & ampliamus.

Quodq.

Dilationes per alios quoſcunque conceſſ, obligatis in forma Cameræ non proſunt.

§. 26. Quodq. conſtitutiones quæ Odoardus, & Peruenit incipiunt, & quæuis alternariuę, ſeu moratorię, & dilationes etiam ſalmarię, per quoſcunque etiam eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Clericos Cameræ, & ipſius Cameræ Camerarium pro tempore decretæ, quo ad obligatos vt ſupra, tã in reſpectu bonorum quàm perſonarum nullatenus proſint.

Cauſæ diſcuſſionis vbilibet pendentis, & appellationes non faciẽt mẽtionẽ de oblig. Camerali, executionem non retardant.

§. 27. Quinimo obligationes prædictæ debitæ executioni demandentur, & etiam poſt mortem debitoris quo ad bona, etiam quacunque appellatione, & ſuperinde obtenta commiſſione de huiuſmodi obligatione expreſſam mentionem non faciente, aut diſcuſſione hæreditatis vbilibet pendente, ſi per creditores data fuerit idonea cautio in forma depoſiti de reſtituendo id quod receperint prioribus & potioribus creditoribus in euentum ſuccumbentiæ non obſtantibus.

Præcedentia A. C. in Capella Papæ & actibus publicis.

§. 28. Ac etiam, quòd tu Auditor in Capella noſtra, & alijs actibus, tàm publicis quàm priuatis, primum locum poſt dictum Gubernatorem, & Oratores Principum ſi Prælati fuerint habeas, volumus ſtatuimus & ordinamus, tibiq. pariter indulgemus.

Contradictores in prædictis coercet.

§. 29. Ac ſimiliter tibi, contradictores, & rebelles, tibiq. in præmiſſis non parentes, opportunis iuris remedijs cõpeſcendi, & ad id ſi opus fuerit auxilium brachij ſecularis inuocandi, cæteraq. in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria & opportuna, tàm in dicta Vrbe quàm vbique locorum faciendi, & exequendi, iuxta facultates alias tunc officium Auditoratus huiuſmodi obtinentibus, attributas.

Carceratos vigore mandatorum, etiam extra Curiam relaxat iuxta Pauli iij. conſt. 40. ſup. fol. 684. lib. 1. & conſt. 61. Pij V fol. 269. lib. 2.

§. 30. Necnon pariter tibi, tuisq. in officio Auditoratus huiuſmodi ſucceſſoribus quoſcunque pauperes extra Romanam curiam pro debitis ciuilibus, & vigore tuorum, & pro tempore exiſtentis Auditoris Cameræ mandatorum carceratos, tuo & tuorum in officio Auditoratus ſucceſſorum huiuſmodi arbitrio, iuxta facultates deſuper Viſitatoribus carcerum Vrbis prædictæ per conſtitutiones piæ mem. Pauli III. & Pij V. Romanorũ Pontificum pariter prædeceſſorum noſtrorum, ad fauorem pauperum carceratorum editas, relaxandi, & relaxari faciendi.

Miſerabiles perſonas in cauſis diſcuſſione, ceteris præfert iux. Bullam Pij V. nu. 87. Accepimus. fol. 204. lib. 2.

§. 31. Necnon quoſcunque pauperes, & vere miſerabiles in cauſis tui Tribunalis, tàm motis quàm mouendis, pro tempore comparentes, conſtito prius ſummarie & extraiudicialiter quantum tibi ſufficere videbitur de eorum paupertate & miſeria, ad ſatisfactionem crediti cuius creditores fuerint, vſque ad ſummam quinquaginta ſcutorum incluſiue, pro quolibet creditore paupere, & miſerabili huiuſmodi etiam ſi cæteris creditoribus priores & potiores non extiterint admittendi, ac eis de ipſo eorum credito ſatisfaciendi, & ſatisfieri faciendi, & mandandi realiter, & cum effectu.

In Curia & extra citat, &c.

§. 32. Præterea quoſcunque vbi & quando, ac quoties opus fuerit, etiam per edictum publicum, conſtito ſummarie, & extraiudicialiter de non tuto acceſſu, ac etiam ſub Eccleſiaſticis cenſuris, & pecuniarijs, alijſq. pœnis imponendis, moderandis & applicandis, citandi, monendi, & inhibendi, ac in euentum non paritionis, ſententias, cenſuras & pœnas huiuſmodi declarandi, aggrauandi, reaggrauandi, excommunicandi, interdicendi, auxiliumq. brachij ſecularis ſi opus fuerit inuocandi, perpetuum quoque ſilentium, omni & quacunque appellatione, & recurſu remotis, deſuper imponendi, ac alia omnia & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna faciendi, gerendi, & exercendi, iuxta conceſſionum aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum deſuper, ipſum Auditoratus officium obtinentibus vt præmittitur factarum, tenorem, plenam & liberam, eiſdem auctoritate & tenore concedimus, & impartimur facultatem, & poteſtatem; ac ita tibi mandamus, ſtatuimus & ordinamus.

Cauſas cambiorum ſiccorum in Vrbe cognoſcit iux. Bullã 8. Pij fol. 4. to. 2.

§. 33. Poſtremo, vt omnes & quaſcunque cauſas, tàm per te quàm Locumtenentes, & alios deputatos tuos prædictos ſuper omnibus & ſingulis articulis, negocijs, & cauſis in conſtitutione, ſeu motu proprio per prædictum Pium prædeceſſorem, pro pecunijs ad cambium, & recambium vſurarie, & malo modo per mercatores dictæ Vrbis accipiendis, factis, contentis, & dependentibus ab eis prout pro ſingulorum caſuum circũſtantijs alias de iure tibi faciendum videbitur, non obſtante facultate ſub forma motus proprij per prædictum Pium prædeceſſorem in fauorem dicti Gubernatoris conceſſa, partibus iuſtitiam miniſtrando, audiendas, in quibus non tanquam ſpecialis Commiſſarius, ſed prout Auditor Cameræ huiuſmodi in ſimilibus cauſis, iuxta tenorem facultatum ſuarum, & ordinarium eius Curiæ ſtylum, conſueuit, procedas, cum poteſtate citandi, & inhibendi, ac quaſcunque inhibitiones per dictæ Vrbis Gubernatorem decretas reuocandi, & criminalitates contra mercatores tollendi, aliaſque, & alia quæ in præmiſſis, & circa ea fuerint neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi, & alias in omnibus & per omnia, iuxta conceſſionũ per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſuo tempore Curiæ cauſarum eiuſdem Cameræ generalibus Auditoribus factarum tenorem per eaſdem præſentes tibi committimus & mandamus.

Papa inhibet quibuſcunque iudicibus & perſonis etiã ſi Card. fuerint ne ſe in oblig. Cam. intromittãt.

§. 34. Mandantes propterea, & diſtrictius inhibentes quibuſcunque Iudicibus, & perſonis quocunque nomine nuncupatis, ac quouis priuilegio munitis, etiamſi eiuſdem S. R. E. Cardinales fuerint ſub indignationis noſtræ pœna, & interdicti, necnon etiam excommunicationis ſententijs, quas ſi ſecus fecerint, eo ipſo incurrant (& à quibus præterquam in mortis articulo conſtituti, alias quàm à Romano Pontifice abſolui non poſſint) ne in obligationibus ſupradictis, illarumq. executionibus, aut alijs præmiſſis contra ipſarum præſentium tenorem quomodolibet ſe intromittere, aut te, vel Locumtenentes, ſeu alios deputatos tuos prædictos ſuper præmiſſis moleſtare præſumant.

Quodq. præſẽtes literæ nõ poſſint notari de ſubreptione &c. neque ſub aliquib. reuocationib. comprehẽdi.

§. 35. Ac decernentes eaſdem præſentes literas tibi in omnibus & per omnia ſuffragari debere, illaſq. & in eis contenta huiuſmodi nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ defectu notari, impugnari, inualidari, aut ad terminos iuris reduci, ſeu in ius vel controuerſiam reuocari, aut aduerſus eas quodcunque iuris, aut facti, vel gratiæ remedium impetrari, minusq. ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & alijs contrarijs diſpoſitionibus eas comprehendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum, & eum in quo antequam illæ emanarent, erant ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de nouo conceſſas, etiam ſub quacunque Data per te eligenda, validaſq. & efficaces ſemper fore & eſſe, vimq. validi, & efficacis contractus inter Nos, & Sedem, ac Cameram prædictam ex vna, & te ex altera parte, rite & recte facti, initi & ſtipulati, ac etiam hinc inde acceptati habere, & obtinere, ac inuiolabiliter obſeruari debere.

Decretum irritans cum clauſula ſublata appoſuit.

§. 36. Sicq. per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios etiam S. R. E. Cardinales, & Camerarium dictæ Cameræ, ac Præſidentes, & Clericos, necnon Palatij Apoſtolici Auditores huiuſmodi, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quauis cauſa & inſtantia, ac vbique locorum iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes ampliſſimas & in ſpecie regulæ de iure quæſito non tollendo, & Bullæ Pij iv. de regiſtrandis ſubnectit qui habetur nu. 98. fol. 952. lib. 2.

§. 37. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris quatenus opus ſit de non tollendo iure quæſito, necnon reuocatoria facultatum ad inſtar non concedendarum, aliiſq. Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, etiam per Nos ac prædeceſſores, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, quoſcunque, quomodocunque, & quandocunque editis, & edendis, & etiam prædicti Pij IIII. prædeceſſoris, quòd priuilegia, conceſſiones, & indulta Cameræ prædictæ præiudicium quomodolibet concernentia in Camera ipſa intra certum tempus regiſtrari, intimari, inſinuari, & notificari debeant diſponente. Ita quod tu ipſas præſentes literas in eadem Camera nullo vnquam tempore præſentare, intimare, notificare, regiſtrari facere, ac inſinuare minime tenearis, niſi ſi, & quando tibi videbitur, ac quibuſuis aliis cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam de rebus & bonis Eccleſiæ, & Cameræ prædictarum non alienandis, ac in illorum alienatione,

ſeu

ſeu conceſſione, certas ſolemnitates & formas ſeruari debere diſponentibus, ac Curiæ, & Palatij prædictorum ſtylo, necnon Vrbia & Cameræ huiuſmodi, ac earumcumque aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, reformationibus, etiam nouis & nouiſſimis, & decretis, ac ordinationibus. priuilegijs quoque, & indultis, ac literis Apoſtolicis quibuſuis Communitatibus, Vniuerſitatibus, Baronibus, Domicellis, Feudatarija, & alijs quibuſcunque dictæ Sedi, mediate vel immediate ſubiectis, & quibuſuis alijs quacunque dignitate, etiam Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, & Cardinalatus honore fungentibus perſonis, vbiuis locorum exiſtentibus, ac etiam Noſtris, & dictæ Sedis Nuntiis, Legatis etiam de Latere, per Nos, & recolendæ mem. Clementem VIII. ac alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, etiam pro quibuſcunque cauſis, etiam motu ſimili conceſſis, confirmatis & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innouatis, & in poſterum concedendis, confirmandis, approbandis & innouandis. Quibus omnibus & ſingulis, ac omnibus alijs hic non expreſſis, quę forſan pręſentibus obeſſe poſſent, etiam ſi de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica expreſſa, ac indiuidua mentio habenda, aut aliqua alia certa & exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat, motu & ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine paribus, ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac plene & ſufficienter derogatum eſſe, decernimus & declaramus. necnon omnibus illis, quæ in præmiſſis, & quibuſcunque deſuper confectis literis conceſſa fuerunt non obſtare, cęteriſq. contrariis quibuſcunque.

Declarat nõ derogare Cõcilio Tridentino, neque reformationib. Pij IV. & V. cit. in rub.

§. 38 Per præſentes autem non intendimus reformationibus de Auditoratus huiuſmodi, & alus dictæ Curiæ Officus per Pium IV. & Pium V. prædeceſſores præfatos factis, necnon Concilii Tridentini decretis in aliquo derogare, vel alias præiudicare, ſed illas & illa ſalua eſſe, & in ſuo robore permanere, eaq. omnia ac etiam alias quas hodie per alias literas noſtras, ſtatuimus & ordinamus reformationes per te, & ſucceſſores tuos prædictos, atque alios ad quos id ſpectat, ſeu in futurum quomodolibet ſpectabit, omnino & inuiolabiliter ſeruari volumus, & mandamus.

Iubet A. C. iurare de fideliter exercẽdo officiũ.

§. 39. Et inſuper etiam volumus, quod tu, antequam officium Auditoratus cauſarum Curiæ Camerę huiuſmodi exercere incipias, de illo fideliter exercendo in manibus prædicti Petri Cardinalis, & Camerarii, ſeu ab eo ad id deputati, aut eius Locumtenentis ſolitum pręſtes iuramentum.

Trãſumptis quæ credi debeat.

§. 40. Quodq. præſentium literarum tranſumptis, & exemplis etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigilli alicuius perſonę Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, & adhiberi fidemq. facere illa debeant, quę ipſis originalibus adhiberetur, & quam ipſę facerent, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Et quomodo officiu ipſi exercere debent.

§. 41. Tu igitur præfatum Auditoratus cauſarum Curiæ Camerę Apoſtolicę officium prompta deuotione ſuſcipiẽs, ſic illud diligẽti ſtudio, cura & integritate exequere, vt tua opera ad Dei laudem & gloriam, ac earundem Eccleſiæ & Curię, bonum publicum, priuatorumq. commoditatem, & exemplum laudabile cedant, Teq. apud Nos & Sedem prędictam, vt ſperamus merito peramplius recommendent.

Sanctio pœnalis.

§. 42. Nulli ergo omnino hominum, liceat hanc paginam noſtrę abſolutionis, conceſſionis, aſſignationis, conſtitutionis, deputationis, ſubſtitutionis, ſubrogationis, admiſſionis ſingulorum indultorum, ſtatutorum, ordinationum, facultatum, approbationis, confirmationis, innouationis, extenſionis, ampliationis, decretorum, pręcepti, mandatorum, voluntatis, derogationis, & declarationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare pręſumpſerit indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 2. die 15. Septembris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, anno incarnationis Dominicę, milleſimo ſexcenteſimo ſexto, xvij. Calend. Octobris, Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXIX.

Quod Moniales Congregationis B. Marię Fulienſis Ordinis Ciſtercienſis, perfruantur gratiis & exemptionibus à ſuperioritate aliorum Prelatorum d. Ordinis, quibus Monachi d. Congregationis potiuntur.

Iſtam Congregationem omnium primus approbauit Sixtus V. in ſua conſtit. 32. Religioſos. fol. 532. lib. 2. vbi alia indicaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

QVę regulares perſonas in aliquam controuerſiam ex conceſſionibus Apoſtolicis vocare poſſunt, Noſtra nos decet auctoritate ſubmouere.

Clemẽs VIII. exemit à Prælatis alijs, Ordinis Ciſtercienſis, Monachos reformatæ Cõgregationis B. Mariæ Fulienſis, eorumq. bona & Monaſteria in conſt. 22. fol. 15.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. prędeceſſor noſter Congregationem Reformatã B. Marię Fulienſis Ordinis Ciſtercienſis, eiuſq. Superiorem Generalem, Abbatemq. & Monachos Monaſterii B. Marię Fulienſis huiuſmodi, in quo primum huius Congregationis regularis obſeruantia, & reformatio introducta fuerat, alioſq. vniuerſos eorum Abbates, Monachos, & Religioſos, eorumq. Monaſteria, domos, grangias, loca & bona quęcunque, tunc pręſentia & futura, ab omni ſuperioritate, iuriſdictione, gubernio, regimine, adminiſtratione, ſubiectione, obedientia, viſitatione, correctione, & emendatione Ciſtercii, Clareuallenſis & aliorum, tunc & pro tempore exiſtentis Generalium, ac Morimundenſis, & aliorum Abbatum, Pręlatorum, & Superiorũ eiuſdem Ordinis Ciſtercienſis, quacunque auctoritate fungentiũ & functurorũ, Apoſtolica auctoritate motu proprio in perpetuum exemit, itavt nullam omnino iuriſdictionem, facultatem & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religioſos, Monaſteria & loca, atque bona illius habere, exercere, aut pretendere dicti Generales, & alij Abbates, & Pręlati dicti Ordinis Ciſtercienſis aliquo tempore poſſent.

Sub Sedis Apoſt. protectione ſuſcepit, ibid.

§. 2. Ipſamq. Congregationem Fulienſem, eiuſq. Superiorem Generalem, necnon Abbates, Monachos religioſos, Monaſteria domos, loca, res & bona prędicta, ſub immediatam ſuam, & Sedis Apoſtolicę protectionem regimen, ſubiectionem, gubernationem, & obedientiam recepit, prout in literis dicti prędeceſſoris in forma Breuis, die 4. Septembris 1592. confectis plenius continetur.

Declarauit poſtea facultates datas Abbati Ciſtercien. viſitãdi varias Cõgregationes, & loca Ordinis, non præiudicare ſupradictæ exemptioni d. Congregationis Fulienſis.

§. 3. Cumque poſtmodũ idem Clemens prędeceſſor ex certis cauſis ad id animum ſuum mouentibus, q. Edmundo à Cruce, tunc ac pro tempore exiſtenti Abbati Monaſterii Ciſtercii, & totius Ordinis Ciſtercienſis huiuſmodi præſuli quaſcunque Congregationes vbiuis, tàm in Hiſpaniarum, ac etiam Portugalliæ Regnis, quàm alibi vbilibet inſtitutas, & quæcunque illarum eiuſdẽ Ciſtercienſis Ordinis, tàm virorum quàm mulierum Monaſteria viſitandi & reformandi facultatem conceſſiſſet, prout in aliis d. prædeceſſoris, etiam in ſimili forma Breuis ſub Dat die 15. Ianuarii 1603. expeditis literis, etiam plenius continetur, prędictus Clemens prędeceſſor conſiderans, quod ex ſupradictarum literarum diuerſitate facile dubitari poſſet de ſua intentione, & exinde inter Abbatem Monaſterii Ciſtercii, & d. Cõgregationis Fulienſis Generalem, alioſq. Superiores & Monachos, controuerſia & perturbatio exoriri poſſet, volens propterea omnẽ ambiguitatem in ea parte tollere, ac Congregationem ipſam ab eadem Sede approbatam, & illi immediate ſubiectam, priuilegio Apoſtolicę gratię extollere, ſingulari motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus per alias ſuas, etiam in forma Breuis confectas literas, mentem & intentionem ſuam non fuiſſe per dictas poſteriores ſuas literas, prioribus ſuis literis prędictis in aliquo derogare, neque aduerſus illas prędicto Abbati Monaſterii Ciſtercii iuriſ-

iuriſdictionem, ſuperioritatem, vel auctoritatẽ aliquam, aut viſitandi facultatem in Congregationem Fulienſem prædictam illiusq. Generalem, & alios Superiores Monachos Monaſteria, & loca regularia, ac bona quæcunque tribuere, val impartiri. Quinimo priores ſuas literas prædictas confirmans & innouans, ipſam Congregationem Fulienſem, eiusq. Generalem, & alios Superiores Monachos, Monaſteria, loca & bona prædicta in poſterioribus literis ſuis minime cõprehendi debere, ſed ab illis ſemper excepta eſſe, & cenſeri, nec ipſum Abbatem Generalem Ordinis Ciſtercienſis illarum vigore viſitationis munus, aut alium iuriſdictionis ſuperioritatis, vel auctoritatis actum in Cõgregatione Fulienſi, eiusq. Generali, ac alijs Superioribus Monachis, monaſterijs, locis, & bonis prædictis quouis modo exercera poſſe, aut debere declarauit, prout etiam in dictis literis plenius continetur.

Et modo hic Pontifex declarat, Moniales quoq; comprehẽdi in dicta exemptione.

§. 4. Cum autem ſicut accepimus, lites & diſcordiæ inter prædictum Generalem, & alios Superiores dicti Ordinis Ciſtercienſis pro tempore exiſtentes, & Generalem huiuſmodi Congregationis Fulienſis, ſub prætextu quod tàm in prioribus quàm in poſterioribus literis, eidẽ Congregationi à prædicto Clemente prædeceſſore noſtro cõceſſis, nulla de monialibus dictæ Congregationis Fuliẽſis quæ ſuſceperunt gerere, & continuo gerunt habitũ dictæ Congregationis & regularibus illius inſtitutis ſe conformant, & hactenus ſemper fuerunt, & ſunt ſub iuriſdictione ipſius Congregationis, mentio facta fuit oriri formidentur: Nos omnem in præmiſſis dubitandi materiã amputare, & pro maiore præmiſſorum dilucidatione, ac litibus & diſcordijs obuiare, & dictæ Congregationis quieti conſulere cupientes, necnon dictarum literarum tenores perinde acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, Motu ſimili, & de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, ac ex certa noſtra ſcientia, harum ſerie declaramus, tàm in dicti Clementis quàm huius Congregationis confirmatorijs noſtris literis ſub nomine totius Congregationis comprehendi, & comprehẽſas eſſe, & cenſeri Abbatiſſas, Prioriſſas, & alias quaſcunque moniales, quæ gerunt & in futurum gerent habitum dictę Congregationis, ac omnibus & ſingulis exemptionibus, priuilegijs, indulgentijs, & alijs gratijs, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus eidem Congregationi per quoſcunque Romanos Pontifices etiam prędeceſſores noſtros, ac Nos, & ſucceſſores noſtros quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis, ac in poſterum concedendis, vti, frui, potiri, & gaudere, illasq. ſuppoſitas & ſubiectas eſſe, in omnibus & per omnia, iuriſdictioni Superiorum pro tempore exiſtentium dictę Congregationis eodem plane modo, quo & omnes eiuſdem Congregationis monachi; nec ipſum Abbatẽ Generalem dicti Ordinis Ciſtercienſis viſitationis munus, aut alium iuriſdictionis, ſuperioritatis vel auctoritatis actum, in Abbatiſſas, Prioriſſas, & alias Moniales dictę Congregationis, quouis modo exercere poſſe aut debere, &c.

Easq. iterato ſeparat regimini Cõgregationis Fratrũ B. M. Fulienſis, & ab alijs omnibus eximit.

§. 5. Et nihilominus potiori pro cautela ipſas Abbatiſſas, Prioriſſas, & alias quaſcunque dictę Congregationis Fulienſis moniales, earumq. monaſteria, grangias, loca, res, & bona quæcũq; ab omni ſuperioritate, iuriſdictione, gubernio, regimine, adminiſtratione, ſubiectione, obedientia, viſitatione, correctione, & emendatione Ciſtercij, Clareuallenſis, & aliorum, nunc & pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimundenſis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, & Superiorum eiuſdem Ordinis Ciſtercienſis, quacunque auctoritate fungentiũ, & functurorum, & quantumuis ampliſſimis priuilegijs, & facultatibus vtentium & vſurorum, Apoſtolica auctoritate & earundem tenore præſentium, perpetuo eximimus & liberamus; ita vt nullam omnino iuriſdictionem, facultatem & auctoritatem in dictas Abbatiſſas, Prioriſſas, & moniales, earumq. bona quęcunque, tàm pręſentia quàm futura, habere, exercere, aut pretendere poſſint Generales, & alij Abbates, & Prælati dicti Ordinis Ciſterciẽſis. Et denique illæ etiam exemptæ ſint, quemadmodũ Congregatio ipſa, eiusq. Generales, Abbates, & monachi, per ipſius Clementis prædeceſſoris, & noſtras literas prædictas exempti fuerunt. Sicq. per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, ac diffiniri debere, necnon irritum & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quæcunque contraria remouet.

§. 6. Non obſtantibus quibuſcunque cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædeceſſor, & Nos in ſingulis literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque, &c.

Tranſumptis credi iubet.

§. 7. Et quia difficile foret pręſentes literas originaliter ad omnia & ſingula loca in quibus opus eſſet deferri, Volumus, & prædicta auctoritate Apoſtolica decernimus, quod earundem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Superioris Generalis, & ſigillo eiuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quę originalibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 10. Octobris 1606. anno Secundo. Dat. P. An. 2. die 10. Octob.

X X X.

Quod in promotione perſonarum Militiæ, & Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani, ad magnam Crucem, &c. habeatur ratio meritorum, magis quàm antianitatis promouendorum iuxta dictę Religionis ſtatutum, &c. de Electionibus, ſi eſt in vſu.

De hac regulari Militia, multa adnotaui ſupra ad Anaſtaſij IV. conſt. 2. Chriſtiana. fol. 22. lib. 1.

P A V L V S   P A P A   V.

Dilectis filijs Magiſtro, & Conſilio Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani.

Edita An. D. 1606.

Statuto 5 de Electionibus inter alia cauetur, quod in promotione ad magnã Crucẽ habeatur ratio meritorũ magis quam antianitatis reſpectu temporis.

ACcepimus inter alia laudabilia ſtatuta iſtius Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani Apoſtolica, &c. auctoritate confirmata, ſtatuto quinto de Electionis prouide ordinatum fuiſſe, vt in promotione ad magnam Crucem, ratio habeatur meritorum, & ſufficientię promouendorum, potius quàm antianitatis. quo fit, vt fratres eiuſdem Hoſpitalis, alioquin ſi iure antianitatis tantum ad aſſequenda beneficia, ac dignitates eiuſdem Hoſpitalis aditum haberent, onera Religionis minus prompte ſubeuntes, virtute, ac meritis certatim anteire non contendunt, &c.

Quod Papa præcipit obſeruari, ſi eſt in vſu.

§. 2. Proinde nos hoc ſtatutum in viridi obſeruantia retinendum eſſe cenſentes, motu proprio, & ex certa, &c. ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, Vobis per pręſentes pręcipimus & mandamus, & ſtatutum pręd ictum quintum de Electionibus, cuius tenorem pręſentibus pro expreſſo haberi volumus, ſi eſt in vſu, inuiolate obſeruari, auctoritate etiam Apoſtolica mandetis, & faciatis. ita vt occurrente quandoque aliqua vacatione, atque ſubmiſſione dignitatum magnę Crucis, iuxta ipſius ſtatuti diſpoſitionem, magis de ipſo Hoſpitali benemeriti, cęteris licet antianis reſpectu temporis, minus tamen benemeritis præferantur, omni exceptione & affectione ceſſante, irritumq. decernatis & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoque quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs non obſtantibus.

§. 3. Non obſtantibus quibuſuis aliis eiuſdem Hoſpitalis, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, ſtabilimentis, vſibus, & naturis, ac etiam conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac priuilegiis & indultis, ac literis Apoſtolicis, cęteriſq. in contrarium diſponentibus quibuſcunque, &c.

Dat. Romę apud S. Petrum, die 4. Decembris 1606. anno Secundo. D. P. an. 2. 4. Decemb.

XXXI. alias XXI.

De auctoritate Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia, & Commiſſarij generalis Ordinis Fratrum Reformatorum, ſuper Fratribus Minoribus Reformatis, ſeu de ſtrictiori Obſeruantia.

Hos Fratres Reformatos approbauit Clemens VII. vt ſup. in eius conſtit. 35. In ſuprema. fol. 603. lib. 1. vbi alia de eis, & toto Ordine S. Franciſci adnotaui.

Edita An. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.

Dilecto filio Archangelo à Meſſana Miniſtro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia.

Exordium.

POſtulat Apoſtolici muneris ratio, quod nullis noſtris exigentibus meritis diuina dignatio gerere nos voluit in terris, vt inter cæteras agri Dominici excolendi curas, minime negligatur reſtitutio diſciplinę Ordinis regularis, qui merito, vt flos quidam, & pretioſus lapis inter Eccleſiæ ornamenta Sanctorum Patrum præconio celebratur, vt quæ humanæ fragilitatis vitio tẽpore collabuntur, paſtorali vigilantia diuina aſpirante gratia corrigantur.

Miniſtri generalis auctoritas ſuper omnibus Fratribus etiã Reformatis.

§. 1. Vt igitur B. Franciſci Fratres Minores de Obſeruantia nuncupati, quod nomine præferunt, in dies magis re ipſa præſtent, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtra, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus, vt tu, & tui pro tempore ſucceſſores miniſtri generales, ſuper omnibus reformationibus, & Fratribus Reformatis eandem ordinariam poteſtatem, quam ſuper alijs eiuſdem Ordinis Fratribus habes & exerces, ſimiliter habere & exercere libere poſſis.

Miniſtrorum Prouincial. ò refor. auctoritas ſup. Cuſtodib. & Reform.

§. 2. Quodq. miniſtri Prouinciales, qui Reformati erunt, ordinariam ſuper Cuſtodibus, & Reformatis ſimiliter habeant, & exerceant poteſtatem.

Miniſtri de Familia illis præcedant.

§. 3. Qui vero ex dictis miniſtris de Familia erunt, eiſdem Cuſtodibus, & Reformatis præcedant, & pro eorum Superioribus cenſeantur, & recognoſcantur.

Cuſtodis & ſius vocalis facultas in Capitulo generali.

§. 4. Cuſtos autem, & eius vocales ad Prouinciale Capitulum accedant, & in eo in electione miniſtrorum, & Diffinitorum, vocem actiuam & paſſiuam habeant. ipſeq. Cuſtos à vocalibus ſuæ cuſtodiæ in prædicto Capitulo eligatur, qui vna cum diſcretis Guardianos conſtituet, & familias in ſua cuſtodia diſponet. & vlterius, vt ipſe Cuſtos quoties ſibi neceſſarium videbitur, ſuam cuſtodiam viſitare, mutare, corrigere, & punire poſſit.

Appellatio ad Miniſtrũ Gen. datur.

§. 5. In caſu vero appellationis, ad te & pro tempore exiſtentem miniſtrum generalem appellandum erit.

Tranſitus de Reformatione ad Familiã, & e contra quando permittitur.

§. 6. Rurſus quotieſcunque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimam cauſam à reformatione exire, & ad Familiam tranſire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali de conſenſu Cuſtodis, & maioris partis vocalium Cuſtodiæ illi concedatur, & eorundem conſenſu, necnon miniſtri Prouinciæ Fratres de Familia ad reformationem poterunt migrare.

Nouitiorum electio ire ad Familiam vel ad Reformationem libera eſt.

§. 7. Nouitijs quoque qui in Capitulo, aut Congregatione recipientur, vtrum ad Reformationem, vel ad Familiam ad Nouitiatum agendum ſe conferre velint, eligere liberum erit, ſeruata tamen fel. rec. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri conſtitutione.

Conuentuum recipiendum pro Familia, diſpoſitio eſt Protectoris.

§. 8. Præterea circa Conuentus de Familia acceptandos, quicquid à dilecto filio noſtro Pompeio tit. S. Balbinæ presbytero Cardinale Arrigonio nuncupato, & à te, ac pro tempore exiſtentium iſtius Ordinis Protectore, ac Generali miniſtro ordinatum fuerit, obſeruetur.

Iuſſio prædicta obſeruandi.

§. 9. Quocirca in virtute ſanctæ obedientiæ, omnibus & ſingulis dicti Ordinis, & Reformationis prædictæ Superioribus, & Religioſis, præcipimus & mandamus, vt præmiſſa, omnia & ſingula inuiolabiliter obſeruent, tibiq. in illis prompte pareant, obediant, & aſſiſtant; alioquin ſententiam, ſiue pœnam quàm rite tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino vſque ad ſatisfactionem condignam inuiolabiliter obſeruari.

Derogatio contrariorũ.

§. 10. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon eiuſdem Ordinis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiusq. ſuperioribus, & perſonis, ac quibuſuis alijs, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, & cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 2 die 14. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 4. Februarij, milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo, Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Sequitur extenſio auctoritatis Miniſtri Generalis, ad Commiſſarium Generalem, de qua in rubrica.

Edita An. D. 1615.

PAVLVS PAPA V.

Dilecto filio Euangeliſtæ de Gabiano Commiſſario Generali Ordinis Fratrum Minorum Reformatorum S. Franciſci de Obſeruantia. Dilecte fili, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Extenſio de auctoritatis Miniſtri generalis, dum eſt abſens, ad Commiſſariũ generalẽ Ordinis Reformatorum, eius officio durante.

§. 1. CVpientes regimini & gubernio Fratrum Reformatorum S. Franciſci de Obſeruantia opportune proſpicere, ac de tua pietate, prudentia, Religionis zelo, ac in gubernando experientia plurimum in Domino confiſi, Tibi, durante officio Commiſſarij Generalis eiuſdem Ordinis, & abſentia Miniſtri, ſeu Vicarij Generalis dicti tui Ordinis, & vice ac loco ipſius, Vniuerſos dicti Ordinis Fratres Reformatos cum eadem auctoritate, ſuperioritate, iuriſdictione, & facultatibus, Miniſtro ſeu Vicario Generali totius Ordinis S. Franciſci de Obſeruantia competentibus, & competituris, in ſpiritualibus & temporalibus, regendi & gubernandi plenam & liberam facultatem & auctoritatem, tribuimus & impartimur.

Obedientia ab omnibus Reformatis ei præſtãda.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filijs Cuſtodibus, & alijs Superioribus, & Fratribus Vniuerſis Reformatis prædictis, vt tibi debitum honorem, & reuerentiam exhibentes, tua ſalubria monita, & mandata ſuſcipiant, humiliter & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam, ſiue pœnam, quam rite tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus (auctore Domino) vſque ad ſatisfactionem condignam inuiolabiliter obſeruari.

Reſtrictio auctoritatis eiuſdem Commiſſarij.

§. 3. Cæterum volumus, vt quæ per fel. record. Clementem Papam prædeceſſorem noſtrum, per eius ſub plumbo in fauorem eorundem Fratrum Reformatorum ſeu alias expeditas literas diſpoſita fuerunt, immutare, aut aliquo modo alterare non poſſis, ſed illa obſeruari facere tenearis.

Derogatio contrariorũ.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & literis Apoſtolicis, Ordini prædicto ac miniſtro generali, & alijs Superioribus, necnon Fratribus, tam Reformatis quàm de Familia, & alijs quibuſlibet perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac

vice

vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

D.P. An. 11. die 8. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub anulo Piſcatoris, die 8. Iulij 1615. Pontificatus noſtri Anno Vndecimo.

X X X I I.

Quod Rectores Eccleſiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, ab iis qui in Eccleſiis & domibus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini ſepeliuntur, maiorem non exigant eleemoſynam, quàm à Concilio Tridentino præſcriptam, & à Pio Quarto explicatam.

Ampliorem ſanctionem edidit hic idem Pontifex, pro Fratribus & Monialibus Ordinis S. Franciſci de Obſeruantia, infra in conſtit. 47. Expoſitum.

Edita An. D. 1607.

P A V L V S   P A P A   V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Rectores eccleſiarũ Parochialiũ Indiarũ Occidentaliũ, maiorẽ exigunt eleemoſynã, ab his qui in eccleſijs Fratrum Eremitarũ S. Auguſtini ſepeliri ſolent, quã ſi in proprijs eccleſijs ſepelirentur.

EXpoſitum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Franciſci Pereira, Aſſiſtentis Generalis totius Ordinis fratrum Eremitarum S. Auguſtini, necnon Prouincialis prouinciæ Mexicanæ eiuſdem Ordinis nouæ Hiſpaniæ in Indiis, quod Rectores parochialium eccleſiarum Indiarum Occidentalium, ne ita commode Chriſti fideles qui in Domino moriuntur, in eccleſiis Ordinis huiuſmodi, ac in propriis eorum parochialibus ſepeliri valeant, de conſilio forſan ſuorum Superiorum, abuſum introduxerunt, vt ſcilicet exigant maiorem eleemoſynam ab iis qui in eccleſiis dicti Ordinis ſepeliuntur, quam ſi in propriis eccleſiis ſepelirentur, ita vt fideles qui in eccleſiis Ordinis huiuſmodi ſepeliri deſiderant, parem ad minus parochialibus eccleſiis eleemoſynam relinquere debeant ratione eorum ſepulturæ, quam eccleſiis Ordinis huiuſmodi relinquunt.

Prætendunt inſuper eleemoſynã Miſſarum, quas pro anima ſua à d. Fratrib. dicẽdas relinquũt, teſtatores cũ ipſis eẽ diuidendam.

§. 2. Et quod peius eſt, ſiquis pro animæ ſuæ refrigerio, nonnullas miſſas à Fratribus Ordinis huiuſmodi dicendas relinquerit, prætendunt Parochi eleemoſynam ratione miſſarum huiuſmodi relictam, inter ipſos & Fratres prædictos eſſe diuidendam, quo fit vt non parum in deligendis ſepulturis in eccleſiis dicti Ordinis grauentur ſeculares, cum duplum pro ſepultura ſoluere cogantur.

Huiuſmodi abuſum à Papa remoueri, Ordinis Prælati ſupplicant.

§. 3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, plerique Chriſti fideles in dictarum domorum eccleſiis ob difficultatem tam magnas expenſas perſoluendi ſepeliri ſe facere non poſſint, quo fit vt eccleſiæ huiuſmodi mortuorum ſepulturis, & conſequenter eleemoſynis in dies fieri conſuetis, propemodum priuentur, idcirco pro parte eorundem Franciſci Aſſiſtentis generalis & prouincialis, Nobis humiliter ſupplicatum fuit, vt in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui propterea Rectoribus dictarum Parochialiũ prohibet maiorẽ eleemoſynã petere, quã præſcriptum à Concil. Trid. ſeſſ. 25. c. 13. & à Pio V. explicatã in ſua conſt. 41 nu. 93. ſup. fol. 229. lib. 2.

§. 4. Nos igitur huiuſmodi abuſus omnino tollere, ac dicti Ordinis commoditatibus & propagationi, quantum cum Domino poſſumus proſpicere cupientes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de conſilio Venerabiliũ fratrum noſtrorum S.R.E Cardinalium, ſuper conſultationibus & negotiis Epiſcoporum, & Regularium deputatorum, omnibus & ſingulis Parochialium eccleſiarum vniuerſarum Indiarum Occidentalium & Orientalium Rectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, harum ſerie interdicimus, & prohibemus, ne ſub excommunicationis maioris latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à Nobis ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo abſolui poterunt, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, maiorem eleemoſynam ab iis qui in dictorum domorum Eremitarum S. Auguſtini eccleſiis ſepelientur, ea quam illis præſcribit Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 13. iuxta explicationem à fel. rec. Pio Papa V. prædeceſſore noſtro emanatam, ſub Dat. Romæ apud S. Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1567. xvij. Calen. Iunii, Pontificatus ſui anno Secundo, quouis prætextu aut occaſione, etiam de conſilio, conſenſu, & mandato ſuorum Ordinariorum exigere valeant ſeu præſumant.

Executores huius conſtitutionis deputat.

§. 5. Quo circa dilectis filiis cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ac Indiarum Occidentalium & Orientalium Societatis IESV Prouincialibus pro tempore exiſtentibus, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi, vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Aſſiſtentis generalis, & Procuratoris prædictorum, nunc & pro tempore exiſtentium, aut alicuius eorum fuerint requiſiti, præſentes literas & in eis contenta quocunque ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos, omnium & ſingulorum effectum pacifice frui, & gaudere; Non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoſcunque, ac præmiſſis non parentes, eiſq. auxilium, conſilium, vel fauorem, publice vel occulte, directe ſeu indirecte quomodolibet præſtantes, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Contrarijſq. deroget.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac eccleſiarum domorum, & Ordinis huiuſmodi, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis, conſuetudinibus quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem eccleſiis, domibus, & Ordini earumq. Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibuſuis aliis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, ac literis Gregorii XIII. etiam prædeceſſoris noſtri, ſub Dat. Romæ apud S. Petrum, anno 1572. Pontificatus ſui anno Primo. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Transumptis quoque credi iubet.

§. 7. Volumus autem vt præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 16. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, die 16. Februarii 1607. Anno Secundo.

X X X I I I. alias X X I I.

Ordinationes & Statuta ſuper bono regimine Congregationis Caſſinenſis Monachorum Ordinis S. Benedicti.

Quæ ad hanc pertinent Congregationem, plene dixi in conſtitut. 1. Iulij II. Super Cathedram. ſupra fol. 402. lib. 1. ibi videas.

Edita An. D. 1607. & 1608.

P A V L V S   P A P A   V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVm ſicut accepimus in Ordine S. Benedicti Congregationis Caſſinenſis alias S. Iuſtinæ Paduanæ, qui primo ab eodem S. Benedicto inſtitutus, & deinde à tot tantiſq. Patribus, ſanctitate & diſciplinæ regularis exemplo per diuerſas totius Orbis Chriſtiani Regiones propagatus, virtute Altiſſimi ad laudem ſui nominis iã multis ab hinc ſeculis floruit, nonnulli abuſus exorti fuerint, quibus niſi noſtræ Paſtoralis ſolicitudinis prouidentia celeriter occurratur, dubitandum ſit ne huiuſmodi morbo inualeſcente, regularis diſciplinæ obſeruantia paulatim collabatur.

Conſtitutio ſeptem Prouinciarum in Italia.

§. 1. Nos igitur attendentes quod vbi gubernaculum diſciplinæ contemnitur reſtat vt Religio naufragetur, pro noſtri Paſtoralis officii debito præmiſſa conniuentibus oculis pertranſire nequiuimus. quapropter prius mature diſcuſſa & examinata, adhibitis viris grauitate, prudentia, & vſu rerum præſtantibus, quibus negocium demandauimus, de eorum conſilio huiuſmodi abuſibus quantũ cum

Domino poſſumus occurrendum decreuimus. Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis oblatę petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Congregationis prædictæ, Ordinis S. Benedicti in vniuerſa Italia, Inſuliſq. ei adiacentibus ſeptem prouincias nempe Romanam, Hetruriæ, Neapolis, Siciliæ, necnon Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ, per præſentes perpetuo valituras, conſtituimus & deputamus, illiſq. ſic conſtitutis & deputatis.

Romana.

§. 2. Romanæ videlicet S. Pauli prope & extra muros Almæ Vrbis noſtræ, necnon S. Scholaſticæ Sublaci, ac S. Mariæ Farfenſis, & S. Petri Peruſini, necnon eiuſdem S. Mariæ, etiam prope & extra muros Cæſenatẽſis, ac S. Vitalis Rauennatenſis, & S. Proculi Bononienſis, necnon eiuſdem S. Benedicti Ferrarienſis.

Hetruriæ.

§. 3. Ex Hetruriæ S. Eugenij Senenſi, necnon SS. Floræ, & Lucillæ Aretinenſis, necnon S. Mariæ Florentinẽſis, & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromenſis, Raguſinẽ diœceſis, & S. Petri Mutinenſis, ac S. Petri Ragienſis.

Neapolitanę

§. 4. Necnon Neapolitanæ ipſius S. Benedicti Caſtro Villarum, S. Michaelis Montis Caueoſi, S. Mariæ Andrienſis, Sanctiſſimæ Trinitatis Canenſis, necnon S. Seuerini Neapolitanenſis, ac S. Angeli Caetanenſis, S. Laurentij Auerſanẽ, & eiuſdẽ S. Benedicti Montis Caſſini.

Sicula.

§. 5. Siciliæ S. Placidi Meſſanenſis, necnon S. Nicolai Cathanienſis, & S. Mariæ Fondroni, necnon S. Flauiæ, ac S. Mariæ Montis Regalis, & S. Martini Panormitanẽſis, necnon eiuſdem S. Mariæ de Gangio, & S. Philippi de Argirione.

Veneta.

§. 6. Ac Venetæ S. Nicolai Lictoris, necnon S. Georgij Venetiarum, & S. Mariæ de Prataglia, & S. Iuſtinæ de Padua, necnon SS. Felicis, & Fortunati Vicentinẽ, & S. Nazarij Veronenſis, ac S. Pauli de Argon, necnon S. Iacobi de Pontida Bergomenſis diœceſis, & S. Fauſtini, ac S. Euphemiæ Brixienſis.

Lombardiæ.

Huic additæ fuēt hęc inferius duo vltima loca prouinciæ Tuſciæ.

§. 7. Necnon Lombardiæ S. Simpliciani ac S. Petri in Glaſſiate Mediolanẽ S. Spiritus, & S. Saluatoris Papiẽ, necnon S. Sixti Placentini, ac S. Mariæ Granarum Placentinæ diœceſis, & S. Ioannis Euangeliſtæ Parmenſis, necnõ S. Columbani Bobienſis, ac S. Benedicti de Padolirone.

Liguria.

§. 8. Liguriæ vero prouincijs prędictis S. Nicolai Buſcheti, S. Benigni, & S. Iuliani, ac S. Catherinæ, necnon S. Hieronymi Ceruariæ Ianuenſis diœceſis, ac S. Bartholomæi Aſtenſis, ac S. Petri Saluiani Taurinenſis diœceſis dictorum Ordinis & Congregationis Monaſteria, etiam perpetuo ſubijcimus, & ſupponimus.

Ex dictis prouincijs, nouẽ Abbates Diffinitores eligendi ſunt.

§. 9. Et vt deinceps in Diffinitorio æqualitas votorum habeatur, ꝙ de cętero perpetuis futuris tẽporibus in dictis ſeptem prouincijs nouem Abbates Diffinitores, ex quibus Romana vnum, Hetrurię vnum, Neapolitana vnum, & Siciliæ alium, & Liguriæ alium, Veneta vero, & Lõbardię prouinciæ prædictæ ob illorum maiorũ Monaſteriorum numerum pro qualibet earum duos Abbates huiuſmodi ex illis reſpectiue oriundos habeant, eligãtur, ac deputentur. Dictiq. nouẽ Diffinitores canonice per vota, & ſcrutinia ſecreta, vt moris eſt, canonice electi, in quibuſcunque Capitulis generalibus omnes & ſingulas, tàm ſpirituales quàm tẽporales gratias, & facultates ab hac Sede Apoſtolica eis conceſſas, & quas hactenus habuerũt, habeant. hac eſt ratione, vt poſt hac ſinguli Diffinitores ſeptẽ prouinciarum prædictarũ diuerſarum nationũ, & profeſſi, nuſquam exiſtãt, nullóq. modo duo ex eadẽ natione, vel pfeſſione vno, & eodẽ tẽpore in prædicto Capitulo, licet ex diuerſis prouincijs prædictis pfeſſi ſint, eſſe patiatur, ſed ex eiſdem prouincijs oriundi eligantur, vt ſupra, ac conſtituantur.

Ex quibus tres ex antiquiorib. quolibet anno vacẽt & alij ſufficiantur.

§. 10. Et ad tollendam dictorum Diffinitorum perpetuitatem quieti dictę Congregationis maxime contrariã, quod ſingulo quoque anno tres Diffinitores ex antiquis, ſiue antiquioribus, duo nempe ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac vnus ex Romana, & Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, prouincijs prædictis ab eodem Diffinitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres ſubſtituantur reſpectiue ex eiſdem prouincijs, ita vt ſemper vnaquaque prouincia ſuum, vel ſuos ſemper habeat Diffinitorem, ſeu Diffinitores præſcriptum, vel præſcriptos.

Eorumq. aliquo à Diffinitorio exclu-ſo, alter ex vicinioriProuincia eligatur.

§. 11. At ſi aliqua iuſta cauſa Abbates alicuius prouinciæ ad prædictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Diffinitorii excluſi remanerẽt, ſeu illo anno Viſitatorum officio functi eſſent, ſeu quod per biennium minime vacaſſent, & eo caſu in prædicto Diffinitorio ab huiuſmodi electiona excluſi eſſent, & tunc ex prouincia illi viciniori Abbas diffinitor ſeruatis tamen ſuperius narratis pro illa vice tantum eligatur.

Cõſeruatores qui, & vnde ſint eligẽdi, & quod eorũ ſit munus.

§. 12. Conſeruatores quoque iuxta conſtitutiones dictę Congregationis approbatas nempe duo ex Romana, Hetruriæ, & Neapolitana, alii vero ex Veneta, Lombardiæ, & Liguriæ prouincijs prædictis eligãtur. ipſiq. ſic electi cum Dei timore, omniq. diligentia omnia illo anno à Diffinitoribus, Viſitatoribus, ac Præſidẽte prędictis geſta, & præcipue electiones Prælatorum, & Officialium perſpiciant ac recognoſcant, & quicquid contra Romanorũ Pontificum prędeceſſorum noſtrorum decreta, ac conſtitutiones dictę Congregationis factũ eſſe repererint, illud nullum, & irritũ declarent, ac cum effectu ſub priuationis dignitatum quas pro tempore obtinerent, ac inhabilitatis ad illas obtinendas pœnis eo ipſo incurrendis illorum habilitationẽ nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, quandocunque exiſtentibus omnino reſeruando exequi mandent, & contra inobedientes etiam Diffinitores, nulla habita perſonarum, vel dignitatum ratione, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, auctoritate noſtra procedant.

Abbatũ &c. numerus qui & qua eligẽdus.

§. 13. Et in qualibet ex prouincijs prędictis, tot Abbates, Priores, Cellerarii, ac magiſtri Nouitiorũ ex ea oriundi, quot ſunt in ea Monaſteria, vel prælaturę, & Officia exiſtant. & caſu quo in ſingulis Monaſterijs idonei ad hoc munus ſubeundum minime reperiantur, tunc idonei alius ex Monaſterijs eiuſdem prouinciæ profeſſi ſubrogentur. Quod ſi in tota prouincia non ſint tot Monachi idonei profeſſi, qui ad prædicta officia ſuæ prouinciæ aſſumi poſſint, tunc Monaſterijs viciniorbus alterius prouinciæ idonei aſſumantur.

Abbates à Diffinitoribus eligendi.

§. 14. Ne autem facultas regiminis dictę Cõgregationis diminuta intelligatur, quod pro arbitrio dicti Regiminis, Abbates, Priores, omneſq. Officiales, ac ſingulos priuatos Monachos ex prouincia in prouinciam, prout expediens ei videbitur, vt antea poterant & valebant, ita vt omnia in dicta Congregatione communia ſint, & ſic intelligantur, amouere, & deſtinare poſſint & valeant, nulla nationis & perſonarum, ſeu Monaſteriorum habita ratione, quinimo ſinguli Abbates cuiuſque prouinciæ Monaſterijs Congregationis Diffinitorii, & Regiminis arbitratu deputentur, & præficiantur.

Vltra quinquennium non præficiantur.

§. 15. Quodq. Abbates, Priores, cæteriq. Officiales prædicti iuxta præſcriptum vſum dictæ Congregationis alicui Monaſterio non præficiantur vltra quinquenniũ, & ab illius adminiſtratione, etiam per quinquenniũ omnino vacent. Et tam Abbates, quàm cæteri Officiales prædicti quotannis præfuerint, tot etiam ab eius Monaſterii, ac officii adminiſtratione vacent, & quod ſinguli reſideant, nec ab eis vllo quæſito colore vltra vnam dietam, & per octo dies ſine licentia Præſidentis iuſtam cauſam expreſſam Conſeruatoribus in proximo Capitulo generali exhibendam & examinandam, an iuſta ſuerit cauſa diſceſſus abeſſe poſſint, & qui ſecus fecerint illorum arbitrio puniantur.

Vitam communem & alia inſtituta obſeruent.

§. 16. Ne aliis prędicantes Abbates prædicti, reprobi inueniantur, quod ad vitam communem, necnon diuina Officia, tàm diurna quam nocturna, omniaq. alia regulę dictæ Congregationis inſtituta cum Dei timore, habita tamen perſonarũ, ac temporũ qualitate concurrant, vt ſi cũ hoſpitibus impediti ſint, vel alia iuſta cauſa excuſentur.

Studentibus plena prouideant.

§. 17. Monachis vero literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus, ac alijs neceſſarijs, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis beneuiſis prouideant.

Eandẽ vbiq; diſciplinam ſeruari curent.

§. 18. In omnibus quoque Monaſterijs, parem formam viuendi & veſtiendi, ac regularem diſciplinam ab omnibus obſeruari curent.

Adminiſtratio Cellerariorũ temporalium &c.

§. 19. In adminiſtratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per ſeipſos, vt cuiuſa vagandi tollatur exercerant, ſed ea per Cellerarios à dictis Diffinitoribus, vel prædicti Ordinis regimine deputatos (corruptela, & abuſu Cellerariam in pectus, vt dicũt Abbatis concedendam penitus ſublatis) exerceatur.

Ac

Qui Decani ſint.

§. 20. Ac conſtitutiones prædicti Ordinis, vt Cellerarij à regimine deputati Decani exiſtant, omnino obſeruentur.

Viſitatorum munus & electio.

§. 21. Duo autem Viſitatores dictæ Congregationis ex Romanæ, Hetruriæ, ac Neapolitanæ, ac alij duo ex Lombardiæ, Venetæ, necnon Liguriæ prouinciarũ prædictarum Abbatibus ex ipſiſmet prouincijs oriundi eligantur, qui extraneas prouincias viſitent, non autẽ proprias, ſi id Diffinitores expedire iudicauerint, alias conſtitutiones dictæ Congregationis ſeruentur. & in prouincia Sicula duo Viſitatores, iuxta præſcriptum vſum dictæ Congregationis eligantur, dictiq. Viſitatores, Deo iuuante, munus ſuũ Viſitationis cum omni diligentia ſubeant, ac abſoluant, ſingulosq. Monachos de ſtatu Monaſterij, necnon Præpoſitorum, & Miniſtrorum qualitate, ac rerum ſpiritualium & temporalium ſtatu exactiſſime examinent.

Præſertim circa Monachorũ amotionem.

§. 22. Monachoſ vero, vel Commiſſos ab aliquo Monaſterio in quo ſaltem per annum continuum non permanſerint, & quos amouendos neceſſarium iudicauerint, ſuper quo illorum conſcientias grauamus, per illam prouinciam tantum mutare valeant, dicto Capitulo Generali, mutationes de vna ad aliam prouinciam (vt ſumptibus ſuperfluis parcatur) reſeruando.

Nouitiorum educatio & probatio ſignificatur.

§. 23. Et Nouitiatus pro Nouitiorum educatione in ſingulis prouincijs prædictis conſtituti, & conſtituendi in ſuo robore permaneant. ita tamen quod in quibuslibet Nouitiatibus prædictis ex eiuſdemmet prouincijs huiuſmodi oriundi iuxta conſtitutiones Apoſtolicas, & decreta Concilij Tridentini idonei ad probationem admittantur, ac ſemper & vbique Ciues Ciuitatum, & locorum in quibus Monaſteria huiuſmodi ſita ſint cæteris extraneis paribus præferantur.

Nouitiatus duo conſtituantur.

§. 24. Quodq. in prouincia Romana prædicta, etiam in Monaſterijs S. Proculi Bononiẽſis, ac S. Benedicti Ferrariẽſis, Nouitiatus conſtituatur, & in eius iuuenes ex eadem prouincia oriundi ad probationem recipiantur.

Nouitiorum numerus indicatur.

§. 25. Quęlibet autem prouincia illum tantum numerum Nouitiorum recipiat, & ad profeſſionem admittat quem commode alere poterit. ſi vero aliqua prouincia, ſeu Monaſterium plures Monachos quam ex eius redditibus ali poſſunt habere comperiantur neminem recipiat priuſquam ad numerum præfixum illius profeſſi redacti fuerint.

Nouitij ſex in Monaſterio S. Pauli de Vrbe ſingulis annis recipiãtur de Prouincia Romana.

§. 26. Et quia in dicto Monaſterio S. Pauli de eadem Vrbe ob illius aeris intemperiem (vt aiunt) Romani, vel ex eadem prouincia oriundi, in maximum eorum, dictæq. Congregationis detrimentum minime recipiuntur, quemadmodum præteritis temporibus recipere ſolitum fuit, & hoc in alijs Monaſterijs ſeruatur, quod deinceps ſingulo quoque anno ſaltem ex Nouitij ad probationem ibi recipiantur: ſed in dictum Monaſterium ſanctæ Scolaſticæ Sublaci, ad probationem & profeſſionem emittendam, ſumptibus tamen & expenſis dicti Monaſterij S. Pauli, cuius profeſſi ſint & eſſe intelligantur, mittantur.

Et alij quatuor in Nouitiatu Sublacenſi.

§. 27. Hacq. de cauſa ſaltem duo Nouitij pro Monaſterio Farfenſi, & alij duo pro Monaſterio Sublaci prædictis ex eadem prouincia Romana oriundi in dicto Nouitiatu Sublacenſi vſque ad numerum qui ex illorum Monaſteriorum redditibus ali & ſuſtentari poſſint, reducti fuerint, quibuſcunque non obſtantibus recipiãtur.

Abbas d. Monaſterij S. Pauli, & Procurator Ordinis nõ ſint de eadẽ Prouincia oriũdi vel pfeſſi.

Hoc declaratur hic infra.

§. 28. Quodq. quoties contigerit Abbatem dicti Monaſterij S. Pauli oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſterijs Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ prouinciarũ prædictis, tunc Procurator Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapolitanæ prouinciarum prædictarum, & viceuerſa exiſtat, & eſſe debeat, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monaſterijs earundem ſed diuerſarum prouinciarum prædictarum eſſe debeant.

Iuſſio præmiſſa obſeruandi.

§. 29. Similiter perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus & ſingulis quos præmiſſa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, ſub pœna priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ, ipſo facto incurrendis inuiolabiliter obſeruari debere volumus & mandamus.

Confirmatio priuilegiorũ & ordinationũ Pontificiarũ. quæ præmiſſis nõ contrariantur.

§. 30. Ac pro præmiſſorum complemento, omnia & ſingula priuilegia, libertates, immunitates, fauores, antelationes, aliasq. gratias, tàm ſpirituales quàm temporales per fel. rec. Eugenium Papam IIII. & Gregorium XIII. necnon Clementem VIII. Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quacunque verborum forma & expreſſione ſuper dictorum Diffinitorum electione, dictæq. Congregationis felici ſtatu, ac directione, & alias ſuper præmiſſis quomodolibet conceſſa, necnon ſingulas literas Apoſtolicas deſuper expeditas, ac illarum formas, & continentiam, tenores & effectus perinde acſi de verbo ad verbum præſentibus inſerta eſſent, dummodo præmiſſis contraria non exiſtant, pariter perpetuo approbamus & confirmamus, illisq. ac earum ſingulis, perpetuæ ac inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, necnon omnes & ſingulos, tàm iuris quàm facti, ac ſolemnitatum in his quomodolibet requiſitarum ac neceſſariarum defectus, excogitatos, vel non cogitatos, ſiqui principaliter, vel acceſſorie, aut alias quomodolibet interuenerint in eiſdem, & ſi de illis ad hoc, vt ſuppleri & ſanari poſſint, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio facienda eſſet, ſupplemus.

Appoſitio clauſularum pſeruatiuarum.

§. 31. Decernentes prædictas eorum prædeceſſorum literas, validas & efficaces fore & eſſe, ſuosq. plenarios & integros effectus ſortiri ab eis ad quos nunc ſpectat, & pro tempore quorumlibet ſpectabit firmiter obſeruari debere, nec ab illis vllo vnquam tempore refilire poſſe: ſed ad illarum obſeruationem obligatos fore & eſſe, ac ſub eiſdem maioris excommunicationis, & priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ pœnis cogi, & compelli, præſentes vero de ſubreptione, vel obreptione, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari ſeu impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu inualidari, aut ad viam & terminos iuris reduci, ſeu in ius, vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eas quodcunque iuris vel facti, aut iuſtitiæ ſeu gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam poſſe, ſicq. ab omnibus & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcunque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, irritumq. & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executoris.

§. 32. Quocirca dilecto filio noſtro Alexandro S. Laurentij in Damaſo, Diacono Cardinali Montalto nuncupato, S. R. E. Vicecancellario, moderno & pro tempore exiſtenti dictæ Congregationis Caſſinenſis, apud Nos & Apoſtolicam Sedem Protectori, per præſentes mandamus, vt præmiſſa omnia & ſingula per eos ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, auctoritate noſtra obſeruari curet & faciat. Contradictores quoſcunque per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna, iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§. 33. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac eiuſdem Ordinis & Congregationis, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum, quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 34. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. die 6. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 6. Aprilis, milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo, Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Sequitur declaratio & moderatio prædictarum, ac aliarum editio ordinationum.

Edita An. D. 1608

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis prouidentia circumſpecta nonnunquam aliqua ex eis quæ pro bono regimine, & felici directione Religioſorum ſub Regularis vitæ obſeruantia Altiſſimo famulantium conceſſerat; ſaniori iudicio mutat, alterat, ac diſponit, prout rerum, temporum, perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Relatio nonnullorum contentorum in præcedenti Bulla.

§. 35. Sane cum nos alias per quaſdam in forma Breuis, ſub annulo Piſcatoris die 6. Aprilis 1607. Pontificatus noſtri Anno ſecundo confectas literas, inter alia in tota, ac vniuerſa Italia, Inſuliſq. ei adiacentibus, ſeptem Prouincias Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſſinenſis, alias S. Iuſtinæ, nempe Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ; necnon Liguriæ & Lombardiæ, perpetuo conſtituerimus, & deputauerimus, illiq. ac eorum ſingulis Monaſterijs dictorum Ordinis, & Congregationis in Italia, ac Inſulis prædictis conſiſtētibus, ſuppoſitis S. Petri Mutinenſis, ac eiuſdem S. Petri Regienſis, Monaſteria dictorum Ordinis & Congregationis dictæ Prouinciæ Hetruriæ, etiam perpetuo ſubiecerimus & ſuppoſuerimus, & quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis ſeptem prouincijs nouem Abbates Diffinitores ex illis reſpectiue oriundi, diuerſarum tamen nationum & profeſſionum, ac quatuor dictorum Ordinis & Congregationis Viſitatores ex eiſdemmet prouincijs oriundi, eligerentur, & in qualibet ex prouinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellerarii, ac Magiſtri Nouitiorum ex ea tamen oriundi quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prælaturæ, & Officia eſſent. Quodq. quoties contingeret Abbatem Monaſterii S. Pauli prope & extra muros Almæ Vrbis noſtræ dictorum Ordinis & Congregationis oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ prouinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipſius Ordinis & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ prouinciarum huiuſmodi, ac vice verſa eſſet, & eſſe deberet, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monaſteriis earundem, ſed diuerſarum prouinciarum prædictarum eſſe deberent ſimiliter perpetuo, prout in dictis literis plenius continetur ſtatuerimus & ordinauerimus.

Cauſa huius moderationis.

§. 36. Nihilominus ex relatione dilectorum filiorum Anaſtaſij à Carpenedulo Abbatis dicti Monaſterij S. Pauli, ac Io. Baptiſtæ Romani, Ordinis & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis, ad nos per illorum Capitulum Generale ſuperiori anno celebratum, vt ex literis nobis exhibitis conſtat deſtinatorum, accepimus, prædicta Monaſteria S. Petri Mutinenſis, ac ipſius S. Petri Regienſi eidem Prouinciæ Lombardiæ, quàm Hetruriæ viciniora eſſe, idq. illorum Abbatibus, ac Conuentibus incommodum inferre, & illorum Regularibus inſtitutis magis conſonum eſſe, vt profeſſi Monaſteriorum dictorum Ordinis & Congregationis, qui non ſunt oriundi Ciuitatum, vel locorum, aut Prouinciarum in quibus profeſſionem emiſerunt, omnibus illorum dignitatibus & officijs priuentur, Abbates vero & alij Prælati dictæ Prouinciæ Siculæ à regimine ipſius Monaſterij S. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis & Congregationis, cum de eis in prædictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit in eorum damnum & præiudicium excludantur.

Mutatio duorum Monaſteriorum Prouinciæ Hetruriæ.

§. 37. Nos igitur in ſupremo dignitatis culmine, diuina diſponente clementia conſtituti, in his remedium prouiſionis noſtræ adhibere cupientes, dictarum literarum veriores, & totos tenores præſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, S. Petri Mutinenſis, ac eiuſdem S. Petri Regienſia Monaſteria huiuſmodi, illorumq. Abbates, Priores, Conuentus, ac alias illorum perſonas, nunc & pro tempore exiſtentes, ab eadē prouincia Hetruriæ perpetuo diſiungimus, & ſeparamus, illaq. & illos prædictæ prouinciæ Lombardiæ etiam perpetuo ſubijcimus & ſupponimus.

Profeſſi quomodo in Monaſterijs ex quibus non ſunt oriūdi, omnibus gaudeant priuilegijs, quibus ipſi oriūdi perfruuntur.

§. 38. Quodq. de cætero perpetuis futuris temporibus, illi qui in Monaſterijs dictorum Ordinis & Congregationis Ciuitatum, & locorum ex quibus non ſunt oriundi ad præſens profeſſi exiſtunt, non autem qui de cætero ad ipſorum Ordinis & Congregationis habitus ſuſceptionē, ac profeſſionem regularem admitterentur, omnibus & ſingulis priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, fauoribus, antelationibus, prærogatiuis, alijſq. gratijs, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus oriundi Ciuitatum, locorum, & Prouinciarum huiuſmodi vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter & pariformiter, ac æque principaliter in omnibus & per omnia perinde ac ſi ex eis oriundi eſſent; vtantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominus oriundi cæteris paribus profeſſis in aſſecutione dignitatum, ac officiorum huiuſmodi præferantur.

Qui ad Abbatiā S. Pauli concurrant.

§. 39. Quodq. Abbates, & Priores dictæ prouinciæ Siculæ, vna cum Abbatibus, & Prioribus Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ prouinciarum prædictarum ad regimen dicti Monaſterij S. Pauli, & officium Procuratoris Generalis huiuſmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad inſtar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum prouinciarum prædictarum eligi poſſent, & valeant.

Prælatorum numerus deſignatur.

§. 40. Ac pro pace inter regulares perſonas dictorum Ordinis & Congregationis conſeruanda illorumq. augmento, quod in ſingulis eorum Monaſterijs pro quolibet decimotertio numero Monachorum profeſſorum vnus graduatus, nempe vnus Abbas, vel Procurator generalis, aut Cancellarius Præſidis, ſiue vnus Prior pro qualitate & capacitate profeſſorum ſingulorum reſpectiue Monaſteriorum; & pro quinque Monachis profeſſis, vnus Decanus computatis Cellerarijs, ac Nouitiorum Magiſtris, Confeſſoribus Monialium, ac Rectoribus, alijſq. Officialibus; ita tamen quod ipſi Decani numerum tercentum non excedant, aſſignentur.

Decanorum approbatio, quæ ſit.

§. 41. Ad officium tamen Decanorum quo ad ſufficientiam literarum, illi dumtaxat Monachi aſſumantur qui vel per examinatores ab Ordinarijs locorum pro tempore deputatos, ſeu per dictos Viſitatores, vel alios ab ipſis Viſitatoribus, vel Diffinitoribus ſubrogatos, ad confeſſiones Chriſti fidelium audiendas examinati cum effectu per patentes literas in forma probanti Viſitatoribus tradendas, & ab ipſiſmet Viſitatoribus an fauore, vel merito illas impetrauerint examinandas, & Diffinitoribus Capituli Generalis præſentandis tanquam idonei approbati fuerint. Quo vero ad integritatem vitæ, & morum probitatem, pro potiori cautela & ſecuritate, exactiſſimam inquiſitionem faciant Viſitatores examinando tàm Abbates, Priores, quàm cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram & meram veritatem repertam Diffinitoribus in ſcriptis medio eorum iuramento deferant.

Obſeruantia conſtitutionum approbatarum à Greg. XIII.

§. 42. Præterea quod conſtitutiones dictorum Ordinis & Congregationis per fel. rec. Gregorium Papam XIII. prædeceſſorem noſtrum, approbatæ & confirmatæ, in omnibus & per omnia, ſub pœnis à Diffinitoribus ſtatuendis ac præfigendis, pro ſingulis tranſgreſſionibus præfatarum conſtitutionum ipſo facto incurrendis, dummodo per alias conſtitutiones Apoſtolicas reuocatæ non ſint, inuiolabiliter obſeruentur.

Horæ Canonicæ in Choro recitētur.

§. 43. In Monaſterijs dictorum Ordinis & Congregationis, etiam in quibus licet tantum decem de Conuentu Monachi exiſtant, Horæ Canonicæ, tàm diurnæ quàm nocturnæ in Choro pſallendo ſingulis diebus recitentur.

Culpæ Monachorum ſemel in hebdomada audiātur.

§. 44. Culpæ Monachorum in Capitulo, ſemel in qualibet hebdomada ad minus audiantur.

Lectio Caſuū conſcientiæ habeatur.

§. 45. Miſſæq. decantentur, & lectio Caſuum conſcientiæ ſaltem bis in vnaquaque hebdomada habeatur, ac diſciplina Monaſtica, prout in aliis Monaſterijs ſeruatur, etiam ſeruetur.

In

Lectioq. in Refectorio.

§. 46. In Refectorio lectio aſſidua audiatur.

Carnes non edantur niſi iuxta bullam Gregorij XIII.

§. 47. Carnes vero in illis Monaſterijs ac temporibus tantum in conſtitution. prædictis præſcriptis, & per dictū Gregorium Prædeceſſorem approbatis, extra tamen illorum Refectoria, edantur.

Contrauenientium pœnæ.

§. 48. Præmiſſaq. omnia non obſeruantes, tam Superiores quam inferiores voce actiua & paſſiua ad arbitrium dictorum omnium Diffinitorum, ſeu Regiminis ipſo facto priuati exiſtant.

Decreta Congregationis quando ligēt.

§. 49. Quodque decreta, facta & non impreſſa, ac in poſterum ſienda pro bono regimine dictorum Ordinis & Congregationis in illorum Capitulis generalibus per vota ſecreta à maiori parte illorum Prælatorum approbentur, & ad effectum vt omnes ad eorum obſeruationem, ſub pœna præcepti teneantur, & obligati exiſtant, à Sede prædicta confirmari & approbari debeant.

Obſeruantia prædictorum demandatur.

§. 50. In reliquis vero omnia & ſingula in prædictis noſtris litteris contenta in omnibus & per omnia iuxta illorum tenorem obſeruentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte vel in totum ſeu reuocatio, quouis quæſito colore vel ingenio, niſi de conſilio & cōſenſu omnium dictorum Ordinis & Congregationis Prælatorum, etiam ſub priuationis dignitatum & officiorum quas & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad illas obtinēdū eo ipſo incurrenda pœna nullo vnquā tempore intentari vel impetrari poſſint indem perpetuo ſtatuimus & ordinamus, ac ita in omnibus & ſingulis quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum ſub pœnis præfatis inuiolabiliter obſeruari debere volumus & mandamus.

Additio clauſularum præſeruatiuarum.

§. 51. Præſentes vero noſtras litteras de ſubreptionis vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ vel quopiā alio defectu notari ſeu impugnari aut alias quomodolibet infringi vel retractari ſeu inualidari aut ad viam & terminos iuris reduci ſeu in ius vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eas quodcunque iuris & facti vel iuſtitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam poſſe, ſed eas ab omnibus & ſingulis quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum inuiolabiliter obſeruari debere, ſicque ab omnibus & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcunque Iudices tam ordinarios quam delegatos quauis auctoritate fungen. etiam cauſarū Palatij noſtri Apoſtolici Auditores ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi ac interpretandi facultate, & auctoritate iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 52. Quo circa dilectis Filijs prædictorum Ordinis & Congregationis, Protectori, necnon Curiæ cauſarum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ generali Auditori nunc & pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes noſtras litteras ac in eis contenta quæcunque vbi & quando, ac toties quoties opus fuerit, ac pro parte nunc & tempore exiſtentium dictorum Ordinis & Congregationis Patrum aut alius eorum nomine & Congregationis requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſten. faciant eas & ea auctoritate noſtra ab omnibus inuiolabiliter obſeruari, ac omnes dictorum Ordinis & Congregationis Prælatos, Monachos ac alias illorum perſonas eis pacifice frui & gaudere, Non permittentes eos deſuper quomodolibet moleſtari vel perturbari. Contradictores quoslibet & rebelles per quaſuis eccleſiaſticas ſententias, cenſuras etiam pecuniarias pœnas eorum arbitrio imponendas, moderandas & applicandas, cæteraq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper his haben. ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauan. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit brachij ſecularis auxilio.

Derog. contrariorum.

§. 53. Non obſtantibus præmiſſis, ac felicis recordat. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo quis vigore præſentium extra ſuam Ciuitatem & Diœceſim vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, alijſq. conſtitution. & ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit dictorum Ordinis & Congregationis, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis alia firmitate roboratis, ſtatutis, ſtabilimentis, vſibus & conſuetudinibus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Anulo Piſcatoris, die 25. Martij 1608. Pontific. noſtri Anno 3. *Dat. P. A. 3. die 25. Mart.*

XXXIV. alias XXIII.

Declaratio & confirmatio priuilegij fori, Religioſorum Regularium intra clauſtra degentium.

De huiuſce Regularibus extra clauſtra delinquentibus puniendis, Clemen. VIII. edidit conſtit. 39. Suſcepti. ſup. fol. 53.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1607.

Exordium.

Religioſorum ſub ſuaui Religionis iugo Altiſſimo famulantium quieti proſpicere cupientes, quæ illam quoquo modo perturbare poſſe videntur, opportuna noſtra declaratione è medio tollere, ac alias deſuper opportune prouidere curamus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Ordinarij quidam prætēdebāt, quod Religioſi coram eis conuenirētur, ex cap. Volentes de priuileg. in 6. & cap. 20. ſeſſ. 24. Conc. Trid.

§. 1. Cum itaque nomine dilecti filij Baſilij Anguſſolæ Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarū in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilij interpretum, expoſitum fuerit, in Hiſpaniarum Regnis, quoſdam Ordinarios Locorum contendere, Religioſos intra clauſtra degentes coram ipſis Ordinarijs conueniri debere in cauſis ciuilibus, cap. Volentes, de priuileg. in 6. comprehenſis, propter illius innouationem à Concilio Tridentino factam, ſeſſ. 7. cap. 14. quo præfatos Religioſos, eorum priuilegijs abrogans, defendunt comprehendi. Præterea eoſdem locorum Ordinarios pariter contendere, eoſdem Religioſos intra clauſtra degentes in prima inſtantia coram ipſis conueniri debere ex decreto eiuſdam Concilij Tridentini, ſeſſ. 24. cap. 20. de Reform.

Sacra Congregatio ſuā interpretatione Conc. Trid. contrarium decreuit.

§. 2. Cumque ab eodem Baſilio Procuratore generali in eadem Congregatione ſupplicatum fuerit, vt ſuper vtraque re reſponſa darent. Ab eadem vero Congregatione fuerit reſponſum, Neque conſtitutione in generali Concilio Lugdunenſi edita, quæ incipit, Volentes, neque decreto Concilij Tridentini capit. 14. ſeſſ. 7. comprehendi Regulares, ideoque eos iuxta eorum priuilegia, coram ſuis Superioribus vel Conſeruatoribus eſſe conueniendos. Necnon Decretum eiuſdem Concilij Tridentini dicto cap. 20 ſeſſ. 24. ad Regulares non pertinere, nec eorum Conſeruatorias imminuere, nec quo ad primam illarum inſtantiam aliquid noui inducere, ipſeq. Baſilius Procurator Generalis nobis humiliter ſupplicari fecerit, vt pro ſui Ordinis quiete, ſupradictas declarationes ab eiſdem locorum Ordinarijs ſeruari debere, Apoſtolica auctoritate præcipere dignaremur.

Idq. Pont. id approbat.

§. 3. Nos illius huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnibus & ſingulis locorum Ordinarijs, in virtute ſanctæ obedientiæ per præſentes diſtricte præcipiendo mandamus, ne Fratres & Religioſos dicti Ordinis Carmelitarum contra diſpoſitionem declarationum prædictarum perturbare vel inquietare quoquo modo audeāt vel præſumant, irritum nihilominus & inane decernentes quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Easq. ſeruari mandat.

§. 4. Quocirca dilectis cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, & noſtro & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncio, per præſentes cōmittimus & mandamus, quatenus ipſi vel alter eorum præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quādo opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religio-

ſorum, eorumue Superiorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra ipſos eorundem præmiſſorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſcunque per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Quibuſcunq. nō obſtātib.

§. 5. Non obſtantibus fel. recor. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, alijſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides exemplorū bullę

§. 6. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiā impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi originaliter forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 24. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 24. Auguſti 1607. Pontific. noſtri Anno 3.

XXXV.

Contra Canonicos Regulares Congregationis S. Saluatoris, Ordinis S. Auguſtini, dignitates & officia ipſius Ordinis, conquiſitis extra Religionem fauoribus ambientes, eorumq. complices & fautores. Necnon Superiores eoſdem in electionibus fauores attendētes.

Congregationem iſtam probauit Gregorius XII. vt ſupra in eius conſtit. 2. Exſtat. fol. 242. lib. 1. vbi alia eam concernentia tibi indicaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1607.

Ambitus Regularium improbatur.

QVoniam nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitę inſtitutio valde alienum eſt, vt religioſi mendicatis, ſecularium præſertim perſonarum ſtudijs, ad dignitatum gradus ſibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Eccleſia Dei mala prouenire ſolent.

Canonici Regulares S. Saluatoris ad obtinendas dignitates, Ordinis, fauores perſonarum extra religionem requirūt

§. 1. Nos pro muneris noſtri debito huic malo quantum in nobis eſt opportunum remedium adhibendum cenſuimus, cum itaque ſicut accepimus, quidam in Congregatione Canonicorum regularium S. Saluatoris Ordinis Sancti Auguſtini, dignitatum & officiorum in dicta Religione ambitione ducti, pro ijs conſequendis, Eccleſiaſticorum & ſecularium Principum aut aliarum perſonarum ſtudia requirant, & à S. R. E. Cardinalibus alijſque Prælatis commendatitias litteras, alioſq. fauores & gratias procurent, quibus adiuti, gradus & dignitates in eadem Religione conſequi valeant.

Hunc ergo ambitum hic Pont. illis ſub grauibus pœnis interdicit

§. 2. Propterea nos dictę Religionis officia & dignitates pro meritis cuiuſq. abſque ambitu conferri cupientes, motu proprio & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtris, omnes & ſingulos Canonicos regulares dictæ Congregationis & Ordinis cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis & dignitatis exiſtētes, qui de cætero pro prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & alijs officijs, Congregationis & Ordinis prędictorum conſequēdis, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quorumcunque perſonarum tam Eccleſiaſticarum quam ſecularium de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacunque ſeculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali & Ducali fulgentium fauores recurrerint, aut alias vijs illicitis ad huiuſmodi Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes & alia officia obtinenda aſpirauerint, vel alija minus legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuerint, ac iis obtentis vſi fuerint, illorumque complices & fautores, ad quaſcunque Prælaturas, dignitates officia, gradus, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Congregatione obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & officijs huiuſmodi eo ipſo priuamus, & ſic priuatos voce tam actiua quam paſſiua carere decernimus & declaramus.

Superioribus, que in electionibus huiuſmodi fauores attēdere vel pœnas aliquas remittere prohibet ſub pœna inobedientiæ & excõmunicationis latæ ſententiæ.

§. 3. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna omnibus dictorū Congregationis & Ordinis Superioribus, Prælatis, Canonicis quocunque titulo nuncupatis etiam Priori generali, præſentibus & futuris præcipimus diſtrictéq. mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus litteris vel fauoribus adducti, vel alias ad inſtantiam ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum etiam Imperatoris, Regum, Ducum & Rerumpublicarum vel Prælatorum etiam S. R. E. Cardinalium, aut aliarum quarumcunque perſonarum, tam ſecularium quam Eccleſiaſticarum, extra dictum gremium exiſtentium, ad cuiuſuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & officia dictę Cōgregationis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præſumant.

Electiones aliter factas irritat.

§. 4. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria ſeu Prioratus vel officia dictorum Congregationis & Ordinis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocunque faciendas & pro tempore obtentas, nullas, prorſus inualidaſq. fore & eſſe, nulliſque viribus ſubſiſtere.

Contrauenientes eo ipſo pœnas hic enunciatas incurriſſe declarat

§. 5. Ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere.

Ambitum ex ſola inſtantia, & precibus etiā oretenus porrectis probari decernit

§. 6. Et ad illos ſentētias & pœnas præmiſſas damnabiliter incurriſſe legitime probandum, ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces & fauores etiam oretenus porrectas, plenam indubiam & ſufficientem in iudicio & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Et ita & non aliter iudicari præcipit.

§. 7. Et ita per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoque, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cōtrarijs omnibus derogat.

§. 8. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis ac in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus ac Cōgregationis & Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores prǽſentibus pro expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, contrarijs quibuſcunque. Aut ſi prædictis Canonicis regularibus vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Hanc conſt. etiam in Capitulis & dietis publicari mandat.

§. 9. Vt autem harum litterarum notitia ad omnes dictæ Congregationis S. Saluatoris Ordinis S. Auguſtini Canonicos regulares facilius deueniat, volumus illam etiam in Capitulis generalibus ac Congregationibus dietis nuncupatis lecta ſic arctare, ac ſi legitime vnicuique intimatę fuiſſent, illarumque exemplis etiam impreſſis, manu Prioris generalis ipſius Congregationis ſubſcriptis, & eius ſigillo munitis, eandem prorſus fidem haberi, quę præſentibus haberetur ſi eædem exhiberentur.

Dat. P. An. 3. die 22. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, &c. die 22 Septembris 1607. Anno tertio.

Con-

XXXVI. aliàs XXIV.

Confraternitatis Doctrinæ Chriſtianæ erectio in Archiconfraternitatem in Baſilica S. Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, cum Indulgentiarum, priuilegiorumq. elargitione.

De inſtituendis his Confraternitatibus, habes ſup. fol 348. Pij V. conſt. 137. Ex debito. lib 2. vbi alia indicantur. De forma autē aggregandi alias Cōfraternitates, attēde cōſt. 115. Clementis VIII. Quæcunque. hic ſupra fol. 164.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1607.

Exordium.

EX credito nobis paſtoralis officij munere, pijs locis quæ maiora in dies in ſpiritualibus & temporalibus ad Dei gloriam & animarum ſalutem incrementa ſuſcipiunt, vlteriora ſubſidia & ampliora concedimus priuilegia, ne quicquam illarum rerum prætermittamus, quæ ad Chriſtianam propagandam religionem conducere videntur.

Concil. Trid. & Pont. inſerũt inſtitui Confraternitates Doctrinæ Chriſtianæ.

§. 1. Ob has cauſas conſiderantes nos iure optimo à Sacro Tridentino Concilio & ſummis Pont. prædeceſſoribus noſtris ſtatutum, & iam multos abhinc annos maximo Eccleſiæ Dei commodo obſeruatum fuiſſe, vt pueri ſingulis Dominicis & alijs feſtiuis diebus fidei rudimēta, obedientiam erga Deum & parentes, aliaſque Chriſtianas virtutes ab ijs ad quos ſpectat edocerentur, vt hac ratione, qui ad mundi voluptates ſequendas natura proni ſunt, Chriſtiana pietate eruditi, de virtute in virtutem proficientes, tales euaderent, qui ad Populi Chriſtiani mores reformandos & Catholicæ fidei incrementum idonei efficerentur Miniſtri.

Et ideo in Vrbe inſtituta primò fuit Cōgregatio laicorum, ſed & Clericorum.

§. 2. Atq. hoc conſilio, cum nonnulli probitatis Viri, zelo charitatis accenſi, pro diuini cultus augmento in hac Alma Vrbe noſtra cæterarum Matre & Magiſtra, Tridentino Concilio publicato, in quibuſdam Eccleſijs pueros & adultos quoſcumq. ſumma pietate ac diligentia Doctrinam Chriſtianam docere cœpiſſent, hoc pium opus, præſtante Domino, exiguo temporis ſpatio, adeo incrementa ſuſcepiſſe, vt Congregatio ſub Doctrinæ Chriſtianæ nomine iampridem inſtituta fuerit, ex quibus licet aliqui tantum in communi viuant cum ſuo Præpoſito, in Eccleſia S. Agathæ Regionis Tranſtyberinæ, in vnum tamen omnes ſub vno Protectore conueniunt, atque vni Præſide huic ſaluberrimo operi ſingulis feſtiuis diebus ſedulo incubuerunt & incumbunt diligentia.

Hic modo Pont. d. Confraternitatē erigit in Archiconfraternitatē in Baſilica S. Petri de Vrbe.

§. 3. Nos pro noſtro Paſtoralis officij munere hoc piũ Chriſtianæ q. Reipublicæ neceſſariũ opus, ex quo hactenus vberrimi fructus prouenerunt, ac multo vberiores poſthac prouenturos ſperamus, ex animo amplectentes, illudq. in dies augeri magis ac magis cupientes, Congregationem prædictam in Vrbe inſtitutam, necnon ſingulas illius perſonas & Eccleſias, nempe S. Martini Regionis Arenulæ, S. Agathæ Regionis Tranſtyberinæ eidem Congregationi Apoſtolica auctoritate conceſſas, ſub noſtra & Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcipientes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in celeberrima Baſilica Principis Apoſtolorum de Vrbe, Congregationem Doctrinę Chriſtianæ huiuſmodi, in Archiconfraternitatem Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus.

Eiuſq. Protectorem deputat ſummi Pontificis Vicarium.

§. 4. Illiuſque ſic erectæ & inſtitutæ perpetuum Adminiſtratorem & Protectorem dilectum filium noſtrum Hieronymum tituli S. Blaſij Presbyterum Cardinalem Pamphilium nuncupatum, ac pro tempore exiſtentem in Vrbe & eius diſtrictu, Rom. Pont. Vicarium, harum ſerie conſtituimus & deputamus.

Eidem Archiconfraternitati facultatē al. as Confraternitates aggregandi, & indulgentias communicādi cōcedit.

§. 5. Ac ipſius Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore exiſtentibus aggregandi dictę Archiconfraternitati, alias quaſuis eiuſdem Doctrinæ Chriſtianæ in qualibet Mundi parte canonice erectas & inſtitutas, ac inſtituendas Confraternitates, illiſque priuilegia, indulta, fauores, exemptiones, gratias & indulgentias infraſcriptas ſibi per nos conceſſas, ac pro tempore à Sede Apoſtolica concedendas communicandi.

Ad hæc vide etiam bullas Clem. VIII. cit. in ſupr.

Statuta de Protectoris conſenſu condendi.

§. 6. Necnon de Adminiſtratoris & Protectoris prædicti conſenſu, quęcumque ſtatuta felix regimen & gubernium dictæ Archiconfraternitatis concernentia, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus & decretis Concilij prædicti, conſtitutionibuſque Apoſtolicis minime contraria condendi, illaq. ſic condita, pro rerum & temporum qualitate, in toto vel parte, ac toties quoties opus fuerit immutandi, & in eorum locum alia de nouo edendi, licentiam, facultatem & auctoritatem concedimus & impartimur.

Indulgentiā plenariā ſtatutam in die ingreſſus elargitur.

§. 7. Vt autem deuotio Chriſtifideliũ ad dictum opus exercendum indies magis augeatur, De Omnipotentis Dei miſericordia ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate cōfiſi, Omnibus & ſingulis vtriuſq. ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis ac ſacra communione refectis, qui pro Miniſtris operarijs & Confratribus dictam Archiconfraternitatem ingredientur, die primo illorum ingreſſus ſeu eo die quo dictæ Archiconfraternitati aſcripti fuerint, Plenariam.

Et in feſto præcipuo Cōfraternitatis.

§. 8. Necnon eiſdem ſic deſcriptis, qui vere pœnitentes & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in feſto quod ab ipſa Archiconfraternitate, & alijs Confraternitatibus aggregatis ſeu aggregandis pro earum præcipuo & principali reſpectiue eligetur, ſumpſerint, etiam Plenariam.

Ac in articulo mortis.

§. 9. Quique vere pœnitentes & confeſſi dictum Sāctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint aut id facere non valentes, animo contrito, nomen IESV ſaltem corde in mortis articulo inuocauerint, ſimiliter plenariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionem & indulgentiam dicta auctoritate, earundem tenore præſentium concedimus.

Alias indulgentias Confratrib. quolibet menſe cōmunicātibus cōcedit.

§. 10. Prætereà eiſdem Confratribus, qui vere pœnitentes & confeſſi ſemel quolibet menſe Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ſeptem annos & totidem quadragenas.

Indagantibus alios ad diſcēda Doctrinā.

§. 11. Quique in cauſa fuerint, vt pueri, famuli aut quæuis aliæ perſonæ ad diſcendam Doctrinam Chriſtianam eant, ducentos dies.

Diſcentib. & docentib. Doctrinā in diebus Stationū Vrbis.

§. 12. Qui vero diebus Stationum Vrbis hāc Doctrinam in Eccleſijs docuerint, ac etiam illi qui ad eandem diſcendam acceſſerint, eaſdem indulgentias conſequantur, quas conſequerentur & conſequi poſſent, ſi Eccleſias Stationum perſonaliter viſitarent.

Viſitatoribus Scholarum Doctrinæ.

§. 13. Eaſdem etiam indulgentias Viſitatores dictæ Archiconfraternitatis, qui ex commiſſo ſibi officio viſitabunt illas Scholas, quas in illo die viſitare poterunt, conſequantur.

Docentibus eandē diebus feriatis.

§. 14. Inſuper eiſdem Confratribus, qui diebus feriatis hanc Doctrinam Chriſtianam aut publice aut priuatim explanauerint, centum dies.

Præceptorib. eandem docētibus diebus feſtiuis.

§. 15. Necnon omnibus & ſingulis Præceptoribus, qui diebus feſtiuis diſcipulos ſuos ad Doctrinam Chriſtianā duxerint, eiſque illam docuerint, ſeptem annos.

Explicantib. eam in ſ. ſcholis diebus feriatis.

§. 16. Quique diebus feriatis in proprijs Scholis eandem doctrinam explicauerint, centum dies.

Sacerdoti & Archiconfraternitatis in eius Eccleſia prędicanti &c.

§. 17. Sacerdoti etiam dictę Archiconfraternitatis, qui in Eccleſijs ſeu Oratorio dictæ Confraternitatis verbum Dei prædicauerit aut collationes fecerit, licet illo die non interuenerit in aliqua Schola docendi cauſa, ſeptem annos.

Parentibus Doctrinā domi familiam docentibus.

§. 18. Omnibus autem & ſingulis Patribus & matribus familias, qui in ſuis domibus liberis, famulis & familiaribus vtriuſque ſexus Doctrinam Chriſtianam explanauerint, quolibet vice id fecerint, centum dies.

Conuocantibus alios ad Doctrinam.

§. 19. Item Confratribus, qui per Ciuitatem viros, mulieres aut pueros ad eandem Doctrinam Chriſtianā ducendi cauſa circumierint, ſeptem annos.

Cōfratrib. per Caſtella eūtibus & Doctrinam docētibus.

§. 20. Eiſdem autem Confratribus, qui extra Ciuitatem ad illam docendam per Caſtella & Villas exiuerint, decem annos.

Diſputationi Doctrinæ intereſſentibus.

§. 21. Item eiſdem Confratribus, qui diſputationibus, quæ in Scholis dictæ Archiconfraternitatis fieri ſolent, interfuerint, ducentos dies.

Doctrinam.

§. 22. Omnibus item & ſingulis Chriſtifidelibus, qui per

docendi vel diſcendi cauſa, Audentib.

per mediam horam Doctrinam, aut docendi aut diſcendi gratia ſtuduerint, centum dies.

Infirmos Confratres viſitantibus.

§. 23. Eiſdem etiam Confratribus, qui infirmos dictæ Archiconfraternitatis viſitauerint, quoties id fecerint, ducentos dies.

Euchariſtiā ad eos comitantibus.

§. 24. Quoties vero Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum dum ad infirmos defertur, comitati fuerint, ſeptem annos.

Corpora eorundē eſfunctorū aſſociātibus, aut anniuerſarijs intereſſentibus.

§. 25. Eiſdemque Confratribus, qui corpora Confratrum & Conſororum defunctorum ac defunctarum ad ſepulturam aſſociauerint, aut exequijs, anniuerſarijs, officijsue, quæ pro eis celebrantur pro eorum animabus preces fundentes interfuerint, tres annos.

Congreg. vel diuinis officijs Archiconfr. aſſiſtentibus.

§. 26. Ac quoties diuini officijs & Congregationibus publicis vel ſecretis dictæ Archiconfraternitatis interuenerint, ducentos dies.

Proceſſionibusq. per Ordinarios indicendis.

§. 27. Eandemq. Indulgentiam conſequantur quandocunque proceſſionibus à locorum Ordinarijs ſub vexillo dictæ Archiconfraternitatis præſcribendis interfuerint.

Diſcētib. Doctrinā, & cōmunicātib. in die feſto deputando ſingulis menſib.

§. 28. Item omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus, & cuiuslibet ætatis Chriſtifidelibus ad Doctrinam Chriſtianam diſcendam in dictis Scholis conuenire ſolitis, qui peccata ſua quolibet Beatæ MARIAE Virginis aut alio feſto à Superioribus dictæ Congregationis determinando, confeſſi fuerint, tres annos, ijs vero qui ad communicandum habiles ſunt, ſi dictum Euchariſtiæ Sacramentum deuote ſumpſerint, quinque annos.

Confratribus cōmunicātib. die quo aggregatio in quolibet Terra publicatur.

§. 29. Præterea quolibet die dicta Congregatio in quauis Ciuitate vel Terra publicabitur, omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Confratribus dictæ Confraternitatis vere pœnitentibus confeſſis ac communicatis ſeptem annos & totidem quadragenas de eis iniunctis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentijs miſericorditer in Domino concedimus & relaxamus.

Declaratio quod etiā Cōfraternitates aggregandæ, his fruātur indulgen: p. & non aliæ.

§. 30. Noſtræ præterea intentionis eſſe declaramus, quod indulgentiæ, gratiæ & indulta prædicta intelligantur, ac ſint conceſſa, cuiuis Confraternitati canonice erectæ ſeu erigendæ in qualibet Orbis parte, ſtatim ac prædictę Archiconfraternitati, iuxta conſtitutionem fe. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri fuerit aggregata, nec abſque aggregatione huiuſmodi gratiarum & indulgentiarum prędictarum particeps vllo modo eſſe poſſit.

Declaratio quod ſufficit aggregatio vnius Cōfraternitati pro qualibet Ciuitate, cæteræ ibi erigendæ ab Ordinario participes ſint.

§. 31. Declarantes nihilominus quod cum vna Cōfraternitas dictæ Doctrinæ Chriſtianæ, vnius Ciuitatis aggregata fuerit, intelligantur & ſint omnino aggregatæ, reliquę omnes vtriuſque ſexus ab Ordinario loci erectæ & erigendę, earundemque indulgentiarum & gratiarum prædictarum participes ſint.

Derogatio contrariorū.

§. 32. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 33. Volumus autem quod præſentium tranſumptis, manu alterius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo dictæ Arconfraternitatis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. die 6. Octob.

Datum Tuſculi ſub anulo Piſcatoris, die 6. Octobris 1607. Pontificatus noſtri Anno tertio

XXXVII.

Congregationi Clericorum Regularium Somaſcæ, alias S. Maioli, quæcunque gratiæ & priuilegia Ordinibus Mendicantium conceſſa & concedenda, communicantur, & de nouo conceduntur, quatenus ſint in vſu, non reuocata, nec ſacris Canonibus aut Concilio Tridentino contraria.

Iſtam Congregationem primo approbauit Pius V. vt ſupra in eius conſtit. 78. Iniunctum, fol. 271. lib. 2. licet antea à Paulo III. eſſet in Societatem recepta, vt ſupra in eius conſtit. 21. fol. 645. lib. 1. vbi alia notaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1607.

Exordium.

EX quo diuina Maieſtas ad paſtorale faſtigium nos quamquā immeritos euexit, illud quantum in nobis ſemper fuit ſuperno auxilio freti, agere conati ſumus, vt piorum hominum Congregationes, quæ ad diuini cultus augmentum & animarum ſalutem inſtitutæ ſunt, & in obſeruatione inſtitutorum ſuorum, pie & religioſe perſiſtunt, magis quotidie in huiuſmodi ſuo pio propoſito contineantur.

Communicatio huic cōceſſa, omniū gratiarū & priuilegiorū quæcunq. ex Ordinibus Mendicātibus cōceſſorum & cōcedēdorū.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus dilectorum filiorū Congregationis & Clericorū regularium Somaſcæ alias S. Maioli nuncupatorum fortiores quotidie vires, adiuuante Domino in militantis Eccleſiæ Caſtris appareant, vt Clerici Congregationis huiuſmodi eo feruētius adhuc pugnare ſtudeant, quo maioribus ſe viderint ſpiritualibus gratijs fore munitos, ipſos & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis &c. cenſentes, præ alia quæcunque priuilegia & gratias eidem Congregationi & Clericis hactenus quomodolibet conceſſa, omnia & ſingula priuilegia, prærogatiuas, conceſſiones, fauores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæteraſq. gratias, præeminentias & indulta cuiuſuis generis exiſtentia ſpiritualia & temporalia, qualiacunque illa ſint, (excepta tamen exemptione à iuriſdictione Ordinariorum) quibuſuis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorumq. profeſſoribus ac eorum Monaſterijs, Eccleſijs, Domibus & Regularibus locis, necnon dilectis filijs earundem Religionum & Congregationum Generalibus, Præpoſitis, Superioribus, Prælatis & Capitulis, tam Generalibus quam Prouincialibus, Fratribus, Nouitijs, Conuerſis, Donatis, ac quibuſuis eorum & earum perſonis in quibuſcunque Mundi partibus exiſtentibus, & illorum intuitu, etiam per viam communicationis vel extenſionis, aut alias quomodolibet per quoſcūque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſeu per nos & ſucceſſores noſtros, aut alios auctoritatem habentes, conceſſa ſunt & concedentur, ac quibus ſingulæ Cōgregationes prædictæ, earumque Monaſteria, Eccleſiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres & perſonæ huiuſmodi de iure, vſu, conſuetudine vel priuilegio aut conceſſione Apoſtolica vel alia quauis auctoritate in genere vel ſpecie, ac tam cōiunctim quam diuiſim aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere poſſent vel poterūt quomodolibet in futurum, quarum conceſſionum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, etiamſi talia ſint & forent, quæ ſpecialem & indiuiduam requirerent mentionem ſeu particularem inſertionem,

Alia limitatio eiuſdem communicationis.

(quatenus ſint in vſu & non ſint reuocata neque ſub vllis reuocationibus comprehenſa, ac ſacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis non aduerſentur) ad eandem Congregationem Somaſcam ſeu S. Maioli, ac ſingulos illius Conuentus, illorumq. Superiores, Prępoſitos, Prælatos & quaſcunque perſonas, auctoritate & tenore prædictis, perpetuo extendimus, illaq. eis communicamus, & de nouo concedimus, & ſuffragari volumus & declaramus.

Derogatio quorumcūq. contrariorū.

§. 2. Non obſtantibus tam fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate pręſentium ad iudicium nō trahatur, quam alijs quibuſcunque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, tam de Iudicibus delegatis & Conſeruatoribus quam perſonis vltra certum numerum ad iudicium non vocan. necnon quibuſuis priuilegijs & indultis Apoſtolicis quibuſuis ſecularibus vel regularibus, Militijs, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Capitulis, Caſtris, Villis, Terris & quibuſuis Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis, aut alijs Eccleſijs, Capitulis, Conuentibus, Monaſterijs, Hoſpitalibus & alijs pijs locis, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, & de non trahendis eorum ſubditis vel perſonis, ipſarum Eccleſiarum, Ciuitatum, Vniuerſitatum, Caſtrorum, Villarum & locorum reſpectiue, extra eas aut coram illis Iudicibus & perſonis, quam etiā

vigore

vigore quarumcunque litterarum Apoſtolicarum aut alias quibuſuis modis & qualitercunque ac quibuſuis verborum formis & tenoribus, de quibus etiam plena & expreſſa, ſpecialis, ſpecifica & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, tenores huiuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe derogamus. ſeu ſi aliquibus communiter aut diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tráſumptorum fides.

§. 3. Cæterum volumus & dicta auctoritate decernimus, quod earundem præſentium tranſumptis, etiam manu alicuius Notarij ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Præpoſiti Generalis & ſigillo eiuſdem Cógregationis Somaſcæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio & alibi vbi opus fuerit, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 3. die 9. Nou.

Dat Romæ apud Sanctum Petrum, die 9. Nouembris 1607. Anno tertio.

XXXVIII. alias XXV.

Ampliatio iuriſdictionis S.R.E. Cardinalium Congregationis boni regiminis, Communitatuum Status Eccleſiaſtici etiam mediate S.R.E. ſubiectarum, quo ad cognitionem cauſarum eaſdem tangentium, non tamen quo ad pœnas maleficiorum.

Iſtam Congregationem inſtituit Clementis VIII. in ſua Conſt. 10. Pro commiſſa ſup. fol. 8. vbi notant.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1607.

Cauſa huius conſtitut.

§. 1. CVpientes conſtitutionem à fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro ſuper bono regimine & adminiſtratione redditiuum Cómunitatum & Vniuerſitatum ditionis temporalis Eccleſiaſticæ editá, debitæ executioni pro earundé Communitatum & Vniuerſitatum vtilitatem demandari, ac de ſingulari fide, prudentia & integritate dilectorum filiorum noſtrorum Mariani SS Marcellini & Petri, de Camerino; Octauij S. Sabinæ Bandini, Dominici S. Honuphrij, Tuſci, Dominici Gymnaſij, Innocentij S. Thomæ in Parione titulorum Presbyterorum, Bubali & Bartholomæi S. Mariæ in Porticu Diaconi de Cęſis nuncupatorum S. R. E. Cardinalium, plurimum in Domino confiſi, eiſdem Cardinalibus quos pro executione dictæ conſtitutionis harum ſerie deputamus.

Iuriſdictio Card. in cauſis quorumcumq. Cómunitatum etiá mediate S. R. E. ſubiectarum.

§. 2. Omnes & quaſcumque cauſas, tam ciuiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Vniuerſitates quaſcunque Status noſtri Eccleſiaſtici nobis mediate vel immediate ſubiectas, tam actiue quam paſſiue pertinentes, per ſe vel ab eis ſubdelegandos, audiendi, diſcutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, ac omnia alia & ſingula in eadem conſtitutione contenta executioni demandandi.

Prælatosq. cógregationi adiungendi, & Secretarium deputandi.

§. 3. Ac pro faciliori negotiorum huiuſmodi expeditione, aliquos Prælatos aut alias perſonas Iuris prudentia præditas, à nobis approbandas, in eorum Conſultores adhibendi, necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis beneuiſum, in eorum Congregationis Secretarium deputandi, & cauſas quaſcunque reaſſumendi & auocandi. Necnon quibuſcumque Iudicibus & alijs perſonis, etiam ſub cenſuris & pœnis inhiben. & quoſcunq. citandi etiam per edictum publicum conſtito de nó tuto acceſſu, cæteraq. omnia & ſingula in præmiſſis, & circa ea, quomodolibet neceſſaria & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi & exequendi, ita vt occaſione cauſaris criminalium, cenſuram Eccleſiaſticam aut irregularitatis notam, dummodo ſententias ſanguinis per ſeipſos non ferant, minime incurrant, plenam, liberam & amplá auctoritatem facultatem & poteſtatem concedimus & impartimur.

Derogatio contrariorú.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ d. Clemens Prædeceſſor in eadem conſtitutione voluit non obſtare. cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Maior pars eorum cógregationem repræſentat.

§. 5. Volumus etiam vt ea quæ á maiori parte eorum reſoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem & plenariæ executioni demandari debeant.

Dat. P. An. 1. die 4. Iunij.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 4. Iunij 1605. Pontificatus noſtri Anno primo.

Sequitur declaratio dictæ conſtitutionis.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1607.

Relatio conſtitut. præcedentis.

IAm pridem cupientes Conſtitutionem á fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro ſuper bono regimine Status Eccleſiæ editam executioni demádari, dilectis filijs noſtris S. R. E. Cardinalibus pro eiuſdem Conſtitutionis executione à nobis deputatis, omnes & quaſcumque cauſas, tam ciuiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Vniuerſitates quaſcunque Status Eccleſiaſtici nobis mediate vel immediate ſubiectas, tam actiue quam paſſiue, per ſe vel alios ab eis ſubdelegandos, audiendi, diſcutiendi, examinandi & terminandi, ac omnia alia & ſingula in eadem conſtitutione contenta executioni demandandi, eaſdemq. cauſas quaſcumque reaſſumendi & auocandi, quibuſcunque Iudicibus inhibédi, & alias prout in noſtris litteris in huiuſmodi forma breuis deſuper expeditis ſub die quarta Iunij 1605 Pontificatus noſtri Anno primo plenius cótinetur, facultatem dedimus.

Cauſæ huius declarationis.

§. 1. Quia vero ob generalitatem prædictarum litterarum noſtrarum facile videri alicui poſſet, ea nos commiſiſſe, quæ noſtræ intentionis committere minime fuit, idcirco ad ſoluendas huiuſmodi difficultates, prædictarum litterarum tenorem præſentibus pro ſufficienter expreſſo & ad verbum inſerto habentes.

Declaratio.

§ 2. Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, maturaque deliberatione, vigore præſentium declaramus, intentionis noſtræ eiſdem Cardinalibus eas ſolummodo & non alias cauſas ciuiles, criminales & mixtas, tam actiue quam paſſiue ad Communitates & Vniuerſitates Status noſtri mediate vel immediate ſubiectas pertinentes per ſe vel alios, vt præmittitur ſubdelegandos, audiendi, diſcutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, reaſſumendi & auocandi, quę ad redditus & prouentus, (non tamen pœnarum maleficiorum) ad illas quomodolibet ſpectan. & quæ in futurum ſpectabunt, aut rationem ſeu computorum redditiones, etiam ratione adminiſtrationis Annonæ ſeu Abundantiæ, & pecuniarum ac rerum illius ſeu illi deſtinatarum Ciuitatum, Terrarum & Locorum eiuſdem Status Eccleſiaſtici, ſiue ad quorumcunque bonorum adminiſtrationes prędictarum Communitatum & Vniuerſitatum, quomodocumque & qualitercunque pertinent & pertinebunt, facultatem tribuere. ita vt eas tantum & non alias cauſas, iidem Cardinales per ſe vel alios ſubdelegandos audire, diſcutere, examinare, expedire & terminare, reaſſumere & auocare á quibuſcumque Iudicibus, necnon ijſdem inhibere, & omnia & ſingula in eis contenta, omnibuſque alijs & ſingulis in prædictis litteris noſtris facultatibus illis cóceſſis, in præmiſſis & circa ea, vti poſſent & valerent, ac poſſint & valeant.

Clauſula ſublata, &c.

§. 3. Irritum decernentes & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorú.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, necnon quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarija quibuſcunque.

Dat. P. A. 3. die 23. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 23. Nouembris 1607. Pontificatus noſtri Anno tertio.

Contra

XXXIX.

Contra Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, qui ad effectum conſequendi officium Magiſtri generalis pro ſe vel alijs, ad fauores extra Religionem recurrunt, vel alijs minus legitimis vijs & modis, illud obtinere quærunt.

De hoc Ordine multa notaui ſupra ad Honorij III. conſtit. 2. Religioſam. fol. 44. lib. 1.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Exordium.

ADmonemur paſtoralis officij noſtri debito, diligentius proſpicere ne Religioſis ad dignitates & officia per emendicata ſuffragia pateat acceſſus.

Gregorius 13 in ſua conſt. 62. ſupra fol. 441. lib. 2. Prælatis Ordinis Fratrum Prædicatorum vetuit vllam gratiam cuius religioſo d. Ordinis facere vel pœnam remittere ad inſtantiam perſonarum extra Religionem exiſtentium.

§ 1. Alias ſiquidē felicis recordationis Gregorius Papa Decimuſtertius prædeceſſor noſter per ſuas in forma Breuis litteras die 1. Iunij 1580. Pontificatus ſui Anno nono datas, Magiſtro generali ac Prouincialibus & reliquis Ordinis Fratrum Prædicatorum Prælatis tunc & pro tempore exiſtentes, in virtute ſanctæ obedientiæ mandauit, ne ad inſtantiam & requiſitionem quarumcunque perſonarum tam laicarum quam Eccleſiaſticarum, extra ſupradictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore & quacunque ſeculari dignitate & excellentia etiam Ducali, Regali & Imperiali fulgentiū cuiuis dicti Ordinis Religioſo, vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere auderet.

Vetuit etiam Fratribus ijs vijs, aliquid ſibi procurare.

§. 2. Quinimmo quotieſcunque dicti Ordinis Fratres & Religioſos, qui contra decreta ſuarum conſtitutionū, ac via & ijs medijs per conquiſitos fauores & ſuffragia, aliquid ſibi procurauerint, ad talia & ſimilia ac etiam maiora, in eodem Ordine conſequenda, perpetuo inhabiles etiam declarauit.

Clemens VIII. dictam prohibitionem ampliauit vt in ſua conſt. 9 Religioſus hic ſupra fol. ... §. 2.

§. 3. Et ſubinde cum à nonnullis ambigeretur an ſub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia & munia Ordinis prædicti comprehenderentur, ſimilis mem. Clemens Papa Octauus etiam prædeceſſor noſter per alias ſimiles litteras die 23. Maij 1592. Pont. ſui Anno 1. datas, priores litteras prædictas & in eis contenta quęcunque approbauit & confirmauit, ac prædictā Gregorij de gratijs vt prędicitur per mēdicatos fauores minime conceden. prohibitionem, ad quoſcunque gradus, honores, dignitates, officia, adminiſtrationes, functiones, prælaturas eiuſdem Ordinis perpetuo extendit & extendere debere decreuit. & præterea dilectis filijs Magiſtro generali, Prouincialibus & alijs prælatis, Superioribus eiuſdem Ordinis, ne in poſterum aliquod præmiſſorum cuiquam ad inſtantiam ſeu requiſitionem vel contemplationem perſonarum ſuperius expreſſarum quarumcunque, quouiſmodo concedere, Religioſis vero ac Fratribus eiuſdem Ordinis quibuſcunque non ſolum in præmiſſis omnibus ſecularium fauorem minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatum aut ab eis minime procuratum recipere, & ſimiliter ne ad hunc effectum munera aliqua ſecularibus impendere vel exhibere auderent vel præſumerent, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnis in dictis Gregorij litteris contentis præcepit & expreſſe interdixit ac prohibuit, prout in ſingulis litteris prædictis plenius continetur.

His Pontifex eorum conſtitutiones approbat.

§. 4. Cum autem ſicut accepimus ad electionem noui Magiſtri generalis dicti Ordinis breui deueniendum ſit, nos quantum interſit vt electio huiuſmodi eliminatis procul fauoribus in ſanctitate & iuſtitia celebretur probe cognoſcentes, & ideo dicti Ordinis Fratres non ſolum pœnarum in dd. litteris contentarum, ſed etiam cenſurarum eccleſiaſticarum metu, in officio debito continere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictorum Gregorij & Clementis prædeceſſorum prædictas litteras, & in eis contenta quęcunque, eorum ſerie pręſentibus pro expreſſis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus.

§. 5. Et inſuper omnibus & ſingulis dicti Ordinis Fratribus, cuiuſcunque conditionis gradus & præeminentiæ exiſtentes, in virtute ſanctę obedientiæ diſtricte præcipiendo mandamus, ne ad quarumcunque perſonarum tam laicarum quam eccleſiaſticarum extra ſupradictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacunque ſeculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, fauores, ad effectum conſequendi dictum officium Magiſtri generalis, pro ſe vel alijs recurrant, vel alijs minus legitimis vijs & modis illud obtinere quærant. hos qui mandato noſtro huiuſmodi contrauenerint, vltra ſupradictas pœnas, etiam vinculo excommunicationis latæ ſententiæ, à qua niſi per nos & Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, præterquam in mortis articulo conſtituti abſolui nequeant, innodamus.

Contrauenientibus Fratribus omnibus pœnas excommunicationis latæ ſententiæ addit, ſi pro obtinendo officio Magiſtri generalis, pro ſe vel alijs, ad fauores huiuſmodi, recurrant vel alijs minus legitimis modis illud obtinere quærant.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis & conſuetudinibus, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis. cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Aut ſi Ordini & Fratribus prædictis communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Contrarijs derogat.

§. 7. Volumus autem quod præſentium litterarum exemplis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici & ſigillo alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides vbique adhiberi debeat, quæ præſentibus adhiberetur ſi exhibitę forent vel oſtenſæ.

Tranſumptis credi iubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die ſeptima Ianuarij, milleſimo ſexcenteſimooctauo, Anno 3.

D. P. An. 3. 7. Ianuarij.

XL. alias XXVI.

Gratiæ & indulta Fratrum Ordinis Sanctiſsimæ Trinitatis redemptionis Captiuorum, ad partes Infidelium pro dicta Redemptione ſe transferentium; Necnon aliorum Chriſtifidelium etiam non Captiuorum ibi exiſtentium.

Huius Ordinis inſtitutionem & regulam vide ſup. in conſtit. 1. & 9 Innocentij III. Operante. fol. 33. & 40. lib. 1. vbi plene dixi.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Exordium.

EX omnibus Chriſtianæ charitatis officijs, quibus æterna ſalus per gratiam DEI comparatur, illa Redemptori noſtro IESV CHRISTO maxime placere credimus, per quæ infelices captiui, à terra impiorum, & miſera ſeruitute reuocantur, ac eorum ſaluti proſpicitur.

§. 1. Supplicationibus igitur dilectorum filiorum Superiorum, & Bernardi de Morone Adminiſtratorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum nobis humiliter porrectis inclinati, d. Bernardo, qui vt aſſerit forſan cum alijs dicti Ordinis profeſſis, ſuperiorum prædictorum iuſſu, breui in Africam pro redimendis captiuis profecturus eſt, & alijs profeſſis, ad huiuſmodi munus obeundum deputandis, vt Algerium, & alias Africæ, & Infidelium partes ſe transferre, declinare, ac migrare, ibique conuerſari, & commorari, ac in eiſdem partibus, omnium, & ſingulorum vtriuſque ſexus Chriſtifidelium, Captiuorum & non captiuorum, ibidem nunc & pro tempore degentium, & commorantium, confeſſiones audire, ipſoſque in Captiuitate poſitos, ac etiam liberos Chriſtifideles inibi commorantes, (dummodo tamen animo infraſcripta facultate fruendi ad partes illas non confugerint) à quibuſuis peccatis, criminibus exceſſibus, & delictis, quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, ac etiam contentis in litteris die Cœnę Domini legi conſuetis,

Facultas Fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis ad partes infidelium ſe transferentium, Confeſſiones Chriſtifidelium ibi degentium audiendi ac in foro conſcientiæ abſoluendi.

ſcetis, non tamen Hæreſis, læſæ Maieſtatis, Apoſtaſiæ, Idolatriæ, Iudaiſmi, nec delationis prohibitorum ad partes infidelium, ſcilicet ſemel in anno, Captiuos prędictos, liberos autem prædictos ſemel tantum in vita, necnon à quibuſuis e a communicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs cenſuris & pœnis, iniunctis eis pro modo culpæ pœnitentia ſalutari, in foro conſcientiæ tantum abſoluere.

Presbyteros ibidem degētes ſuper irregularitate in foro conſciētiæ diſpenſandi.

§. 2. Necnon etiam cum Presbyteris captiuis, ſuper quacunque irregularitate, per eos quomodolibet (præterquam in homicidio voluntario, & bigamia, contracta,) cum liberis vero Presbyteris, in dictis partibus commorantibus, ſuper irregularitatibus huiuſmodi per eos dumtaxat in illis partibus contractis (ex homicidio, & bigamia, vt præfertur prouenientibus pariter exceptis) in eodem foro tantum diſpenſare.

Captiuos à votis abſoluendi.

§. 3. Ac Captiuos etiam prædictos, vtriuſque ſexus in eiſdem partibus nunc & pro tempore exiſtentes, à quibuſcunque votis, non tamen ſolemniter emiſſis, vel quæ Captiui prædicti in eiſdem partibus conuerſantes, vel poſtea in libertate cōſiſtenti commode adimplere poterunt pariter abſoluere.

Bonaq. incerta & per eos Captiuos male parta condonandi.

§. 4. Prȩterea ſuper bonis incertis, quæ Captiui prædicti male parta habuerint, erogata tamen prius aliqua portione in beneficium & vſum Redemptionis huiuſmodi, Bernardi, & profeſſorum prædictorum arbitrio diſponere, illaq. eis concedere & condonare.

Paramēta & ornamēta eccleſiaſtica benedicendi.

§. 5. Quodq. Bernardus & profeſſi prædicti pro vſu locorum & Miniſtrorum eccleſiaſticorum dictarum partium, paramenta & ornamenta eccleſiaſtica benedicere, eo tempore dumtaxat, quo apud eoſdem Infideles commorabuntur, niſi ibi quiſpiam alius reperiatur, qui ex officio illa benedicere valeat.

Religioſi, & alij presbyteri etiā Captiui certis horis, Miſſam in illis partibus celebrare poſſint, in locis etiā profanis cū ornamētis & in Altare portatili.

§. 6. Quodque Religioſi & alij Presbyteri, etiam Captiui in illis partibus nunc & pro tempore exiſtentes, per vnam horam ante ortum diei vſque ad horam meridianam, & poſt meridiem, per aliam horam Miſſam, in locis etiam profanis, ad id eis commodioribus, cum ornamentis in Altari portatili celebrare poſſint. etiamſi tempore celebrationis huiuſmodi Mauri, Turcæ, Iudęi, Idolatræ, Hæretici, Apoſtatæ, & alij ab Eccleſia Catholica ſeparati, ibidem præſentes exiſtant, niſi adſit probabilis ſuſpicio illos irridendi hoc ſacrum Miniſterium, vel aliquam aliam irreuerentiam illi inſerendi cauſa ibidem ex profeſſo adeſſe.

Et Sacramentū Euchariſtiæ ad Chriſtifideles deferre valeāt.

§. 7. Atque tam Religioſi quam alij Presbyteri prędicti, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in aliqua capſa ad id per dictos Religioſos benedicta incluſum, ad Chriſtifideles, qui ad locum in quo Miſſam celebrari cōtigerit accedere nequiuerint, ſine luminibus, vel aliqua exteriori pōpa, ſubtus veſtes ordinarias deferre poſſint.

Bonaq. Fratribus data recipere prouerū vſu, & Redēptione Captiuorū, ipſi poſſint.

§. 8. Quodq. d. Religioſi, omnes & ſingulas pecunias, res & bona quæ ad eos tranſmitti contigerit, recipere & retinere, illaque penes ſe habere, ac in neceſſarios dumtaxat vſus, tam proprios quam eorundem Captiuorum, aut in prædictorum Captiuorum redemptiones conuertere valeant, cum aliunde non habebunt, vnde huiuſmodi neceſſitatibus ſubuenire poſſint, ac cum quibuſuis Turcis, Mauris, Iudæis, Hęreticis, & alijs Infidelibus communicare paciſci, & conſuetudinē habere, iuſta ſubſiſtente cauſa.

Fratres prędicti p defunctis Miſſam celebrare, & animas è Purgatorio liberare.

§. 9. Quodque dictus Bernardus, & alij profeſſi Sacerdotes nunc & pro tempore in illis partibus exiſtentes, poſſint in qualibet hebdomada tres Miſſas in refrigerium animarum in Chriſti charitate defunctorum, dicere & celebrare, & in vna quaque illarum, vnam animam ex fidelibus in illis partibus decedentibus à pœnis Purgatorij liberare poſſint.

Indulgentia plenaria pro omnib. Chriſtifidelib. in illis partibus exiſtentibus, confeſſis & ſacra communione refectis.

§. 10 Denique quod omnes vtriuſque prædicti ſexus Chriſtifideles, tam liberi quam Captiui in dictis partibus pro tempore exiſtentes, qui per vnum aut duos dies, ante feſtiuitates Natiuitatis, Reſurrectionis, Aſcenſionis Domini Noſtri IESV CHRISTI, Pentecoſtes, Aſſumptionis, Natiuitatis, Purificationis, Annunciationis Beatiſſimę & Glorioſiſſimæ DEI Genitricis, ſemperq. Virginis MARIAE, Omnium Sanctorum, Natiuitatis B. Ioannis Baptiſtæ, Martyrumque BB. Petri & Pauli Apoſtolorum, necnon S. Iacobi Zebedæi, aut in ipſis feſtiuitatibus, peccata ſua confeſſi, & ſacra communione refecti, ſi commode illa refici poſſint, alias ſi non poſſint, ſaltim ſacramentaliter confeſſi, pro exaltatione fidei Catholicę, ac Maurorum & Infidelium conuerſione, pijs ad Deum preces effuderint, in ſingulis feſtiuitatibus prædictis, in quibus præmiſſa peregerint, plenariam omnium & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem conſequantur.

Alię indulgētię pro ſalute.

§. 11. Ipſique fideles qui aliquem ex Captiuis in eorum tribulationibus & anguſtijs conſolati fuerint, ſeu ægrotum viſitauerint, aut nudum veſtierint, egenis quouis modo ſubuenerint, vel mortuum terræ commendauerint, qualibet vice prout id pro tempore fecerint, decem annos, de iniunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentijs conſequantur.

Præſertim die Sabbati certo modo orātibus.

§. 12. Ipſique fideles qui die Sabbati cuiuslibet hebdomadæ ad occaſum ſolis congregabuntur in aliquo loco populoſo ſeu deſerto, vel in mari, ac in honorem eiuſdem intemeratæ Virginis matris MARIAE, Antiphonam quę incipit, Salue Regina, ſemel recitauerint, vel cantauerint, aut cum alijs illam pie recitantibus vel cantantibus aſſuerint, quolibet die Sabbati, quo id egerint, quadraginta annos de iniunctis eis, vt præfertur ſeu alias quomodolibet pœnitentijs debitis conſequantur.

Indultū eorūdē cōſitēdi in periculo mortis, ſacerdoti etiā captiuo, qui eos ab omnibus delictis abſoluat.

§. 13. Præterea quod ſupradicti Chriſtifideles in articulo vel periculo mortis, quando non dabitur acceſſus, vel ſpes accedendi ad ipſos Religioſos, peccata ſua cuilibet Sacerdoti, etiam in huiuſmodi captiuitate detento, confiteri, dictiq. Sacerdotes illos à quibuſcunque peccatis, criminibus, exceſſibus & delictis, etiam Sedi prædictæ reſeruatis, etiam contentis in litteris die Cœnæ Domini, vt præfertur legi ſolitis, etiam Hæreſi, Apoſtaſiæ, Idolatriæ & Iudaiſmi, abſoluere illiſque plenariam omnium & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem concedere & impartiri, libere & licite valeant.

Alia plenaria indulgentia pro eiſdē in articulo mortis.

§. 14. Et præterea quod omnes & ſinguli vtriuſque ſexus Chriſtifideles prædicti, in dictis partibus Infidelium nunc & pro tempore exiſtentes, vere pœnitentes & confeſſi, vel qui ſine culpa ſua non potuerint ad Confeſſarios accedere, in dicto mortis articulo conſtituti, qui pium nomen IESV corde, ſi ore non potuerint, inuocantes, ſimiliter plenariam omnium & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem conſequantur.

Declaratio, quod conceſſio iſta ſit ad decennium.

§. 15. Præſentibus ad decennium proximum tantum valituris.

Exemplorum huius bullæ fides.

§. 16. Volumus autem quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitę vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 3. die 8. Febr.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die 8. Februarij 1608. Pontific. noſtri Anno tertio.

X L I.

Erectio Ordinis Militaris, ſub titulo, habitu, & regula Beatæ MARIAE Virginis de Monte Carmelo, in Gallia, quam Henricus III. Francorum Rex ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, ac hæreſum extirpationem, ex bonis ſuis mere laicalibus inſtitui poſtulauit. Necnon ordinationum præſcriptio, pro feliciori regimine eiuſdem Ordinis.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Exordium.

ROmanus Pontifex cuius Principatum ſuper omnes extulit diuina maieſtas, pijs deuotorum & ſuti obſequentiſſimorum filiorum votis, qui maiorum ſuorum quam ſimillimi euadere, & quam nobilitatem à maioribus acceperunt, eandem poſteris ſuis inſigni aliqua acceſſione cumulatam tradere cupiunt, libenter annuit, & quæ ad id, ac ad fidem Catholicam

ſartam tectamque tuendam, & illius inimicos propulſandos, ſalutemq. animarum procurandam tendere dignoſcuntur, concedit, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Henricus III. Rex Galliæ, Ordinē Militarē ſub denominatione & regula B. Mariæ de Monte Carmelo, pro nobilibus & ingenuis Gallicæ nationis viris, de bonis ſuis mere laicalibus inſtitui cupiēs, hunc Papā pro opportuna proviſione ſupplicauit.

§. 1. Exposuit ſiquidem nobis nuper dilectus filius nobilis vir Carolus de Heuſuille Dominus in temporalibus d'Halincourt, & Eques vtriuſque Ordinis Regij, nomine chariſſimi in Chriſto filij noſtri Henrici Francorum Regis Chriſtianiſſimi, cuius ipſe ad Nos Sedemq. Apoſtolicam Orator exiſtit, Quod ipſe Henricus Rex pro ſingulari quo etiam vti dictæ Sedis Apoſtolicæ filius primogenitus, tuendæ & propagandæ, augendæq. Religionis Catholicæ deſiderio feruet, ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem & profectum, hæreſumq. extirpationem, & hæreticorum depreſſionem, aliaq. iam diu & vſque à primordio eius feliciter ſuſcepti Frācorum Regni, in eodem Regno & alijs ditioni ſuæ ſubiectis locis conſueuit adhibere remedia. Quare vnam militiam ſeu Ordinem militarem ad ipſius Henrici Regis arbitrium competenter de ſuis bonis mere laicalibus (non tamen beneficialibus ſeu redditibus eccleſiaſticis) dotandam ſeu dotandum ex delectis Gallicanę nationis viris nobilibus & ingenue natis, denominatione ſeu titulo, ac regula Glorioſiſſimæ ſēperq. Virginis DEI Genitricis MARIAE de monte Carmelo, quam prædictus Henricus Rex ſui protectricem & aduocatam ſingulari deuotione ſemper habet ac veneratur, ſub noſtro & dictæ Sedis beneplacito & auctoritate erigi & inſtitui ſummopere deſiderat, dictuſque Carolus nomine ipſius Henrici Regis nobis humiliter ſupplicauit quatenus eundem Henricum Regē ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi aliaſque in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quid. Ordinē Militarē, ſub denominatione, habitu & regula, prædictis cum vno Magno Magiſtro &c. erigit, in Cōuentu ab ipſo Rege deputā do, in locis ſibi ſubiectis.

§. 2. Nos igitur hoc pium & nunquam ſatis laudandum deſiderium promouere cupientes, ac dictum Henricum Regem à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Militiam ſeu Ordinem huiuſmodi, ſub eadem regula, cuius militiæ ſuprema vel principalis Sedes & Conuen. ad id per dictum Henricum Regem in ipſo Franciæ Regno, ſeu alio ab eodem Henrico Rege poſſeſſo dominio cōſiſten. loco aſſignan. & ſtatuen. exiſtat, & eſſe debeat. ac in militia ſeu Ordine huiuſmodi, vnum magiſtrum magnum vocandum ſupremam ſeu principalem illius dignitatem pro vno magiſtro magno vocando, qui eiuſdem militiæ vel Ordinis caput & ſupremus ſit, cum Conuentu per dictum Henricum Regem (ſine alicuius præiudicio) conſtituendo. Necnon militum ſeu miniſtrorum numero eidem magiſtro beneuiſo. Qui magiſter & milites cum vna, & ea defuncta, cum altera muliere, etiam vidua, duntaxat matrimoniū contrahere poſſint, & alias ipſi caſtitatem coniugalem & obedientiam expreſſe profiteantur, cum ſigno eiuſdem B. MARIAE Virginis, & habitu ab aliis aliarum militiarum ſignis omnino diuerſis & diſſimilibus non immutandis. Ac menſa magiſtrali, Prioratibus, Pręceptoriis, aliiſque beneficiis & officijs, de bonis mere laicalibus nō tamen beneficialibus ſeu ex redditibus eccleſiaſticis, vt præfertur dotandis, ex nunc prout ex tunc & ē contra poſtquam Militia ſeu Ordo huiuſmodi competenter, vt præfertur dotata vel dotatus fuerit, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo & ſine alicuius præiudicio erigimus & inſtituimus.

Magiſtratus huiuſmodi quoquo modo vacantis omnimoda diſpoſitio ad Regē Galliæ pertineat.

§. 3. Ita quod dicti magiſtratus etiam à primæua illius erectione & inſtitutione vacantis, & de cætero perpetuis futuris temporibus quotieſcunque illum quouis modo, & ex cuiuſcunque & qualitercunq. qualificata perſona, etiam apud Sedem prędictam, aut alias quocunque tempore aut quandocunque vacare contigerit, prouiſio & omnimoda diſpoſitio ad dictum Henricum & pro tempore exiſtentem Francorū Regem, perpetuo ſpectet & pertineat ſpectareque & pertinere debeat.

§. 4. Et tam hac prima vice quam quotieſcunque alias eiuſdem magiſtratus vacan. euenerit, quicunque de eo per dictum Regem prouiſus fuerit vt præfertur, poſt prouiſionem huiuſmodi factam intra tres menſes ex nunc proximos nouam deſuper ab eadem Sede prouiſionem ſeu confirmationem petere & impetrare, ac fidei Catholicæ profeſſionem iuxta articulos à dicta Sede traditos emittere, illamque ſic emiſſam & ab eodem magno Magiſtro manu ſua ſubſcriptam. ad eandem Sedem intra eoſdem tres menſes tranſmittere debeat & teneatur, cum eo tamen quod dictus magnus magiſter in Regno & adminiſtratione dictæ militiæ niſi poſt obtentam nouam prouiſionem & emiſſionem profeſſionis huiuſmodi ſe nequeat intromittere. Necnon prædictæ erectæ Militiæ dotem per dictum Henricum Regem de ſuis bonis mere laicalibus non tamen eccleſiaſticis, vt præfertur dotandę etiam perpetuo concedimus & applicamus.

De eo per Regē prouiſus, infra tres mēſes confirmationem impetret, & fidei profeſſionem ad Sede Ap. tranſmittat, & antea in adminiſtratione Magiſtratus ſe non intromittat.

§. 5. Ac inſuper pro tempore exiſtenti magno magiſtro huiuſmodi, vt ſupremam ſeu principalem eiuſdem militiæ vel Ordinis Sedem poſt hanc primam vicem ad quemcunque locum etiam maritimum in Regno ſeu locis per eundem Regem poſſeſſis, de licentia tamen eiuſdem Sedis Apoſtolicæ transferre & collocare, ac milites creare qui eandem fidem profiteri, & fidelitatis iuramentum tam Romano Pontifici, quam dicto magno magiſtro præſtare etiam teneantur & debeant.

Magnus Magiſter principalē Ordinis ſedē, in locis à Rege poſſeſſis collocare, & Milites creare poſſit.

§. 6. Stabilimenta quoque ſtatuta & ordinationes militiæ ſeu Ordinis huiuſmodi, illiuſque proſperum regimen concernentia à Sede Apoſtolica prædicta approbanda condere, ac condita pro temporum & rerum qualitate ſi opus fuerit mutare & alia de nouo edere dummodo licita & honeſta ſint, ac ſacris Canonibus & pręſertim decreti Concilij Tridentini ac conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, eiſdem auctoritate & tenore concedimus.

Statutaq. pro Ordinis regimine condere.

§. 7. Necnon prædicto magno magiſtro vt perpetuis futuris temporibus per ſeipſum duntaxat & non alium iuxta ſtabilimenta & decreta prædicta, de omnibus & ſingulis Prioratibus, Præceptoriis & membris, cæteriſque beneficiis eccleſiaſticis eiuſdem militiæ ſeu Ordinis, vt pręfertur erectæ ſeu erecti, qui pro tempore qualitercunque & ex quorumcunque perſonis etiam quamcunque reſeruationem inducentibus, vbique etiam apud Sedem Apoſtolicam prædictam vacauerint, militibus & perſonis dicti Ordinis prouidere poſſit.

Prioratus & beneficia quæcunque d. Ordinis Militibus conferre.

§. 8. Prioribus vero & Præceptoribus ac Capellanis militiæ ſeu Ordinis huiuſmodi, habito & obtento ſui magiſtri conſenſu ac licentia & approbatione à locorum Ordinariis in Eccleſiis etiam Militię Miſſas celebrare, necnon quibuſcunq. Militibus & perſonis Militię ſeu Ordinis huiuſmodi, Extremæ Vnctionis, aliaque Eccleſiaſtica ſacramenta, etiam in mortis articulo, & omni tempore, (ſine tamen Parochialium eccleſiarum & illarum Rectorum pręiudicio) adminiſtrare, & eorum Confeſſiones præuia Ordinariorum approbatione audire, & illos in forma Eccleſię conſueta, impoſita pœnitentia ſalutari abſoluere.

Priores autē Præceptores, & Capellani, habito M. Magiſtri cōſenſu & licētia Ordinariorū, in Eccleſiis Militiæ Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrare poſſint.

§. 9. Magiſter autem ac Militibus, Presbyteris ac Capellanis prædictis, eorumque ſingulis, tam clericis quam laicis, etiam vxoratis & bigamis (non tamen trigamis) vt vnam vel plures penſiones annuas, Magiſtros videlicet vſque ad mille & quingentorum, cęteri vero Milites prædicti ad quingentor. ducator. auri de Camera ſummas ſuper Cathedralium etiam Metropolitanarū & aliarum eccleſiarum, necnon Monaſteriorum etiam Conſiſtorialium, Prioratuum, Canonicatuum, etiam præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum & officiorum, aliorumque beneficiorum eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura, ſecularium & quorumuis Ordinum regularium, qualitercunque qualificatorum, in Dominijs per dictum Regem poſſeſſis dūtaxat conſiſten. fructibus, redditibus & prouentib. iuribus & emolumētis vniuerſis, ac etiam diſtributionibus quotidianis, eis Apoſtolica auctoritate reſeruatas & reſeruandas, vel loco penſionum annuarum huiuſmodi, omnia & ſingula fructus, redditus & prouentus, iura obuen. & emolumenta ac diſtributiones huiuſmodi, ſibi vſque ad dictam ſummam, vt præfertur reſeruata & reſeruanda,

M. Magiſtro pro ſumma 1500. & Militibus pro ſumma 500. ducator. penſiones ſuper benefic. eccleſiaſticis in locis à Rege poſſeſſis auctoritate Apoſt. reſeruandas vna cū Prioratib. & aliis beneficiis d. Militum habere indulget.

etiam

etiam ſi poſt illarum vel illorum reſeruationem vxorem duxerint, & matrimonium contraxerint, ac etiã, vt præfertur bigami (non tamen trigami) & vltra, dictoq. matrimonio conſtante ad eorum vitam, vna cum quibuſuis Præceptorijs & alijs beneficijs dictæ Militiæ percipere, exigere & leuare, & in ſuos vſus & vtilitatem conuertere, libere & licite valeant, eiſdem auctoritate & tenore de ſpeciali gratia etiam indulgemus, ac deſuper cum eiſdem Magiſtro & Militibus, ac eorum ſingulis diſpenſamus.

Militiã, illiuſq. perſonas & bona ab omnib. impoſitionibus & Ordinariorũ ſuperioritate eximit, & M. Magiſtro totaliter ſubijcit.

§. 10. Præterea Militiam prędictam, illiuſq. Milites, res & bona, à quibuſuis exemptionis, quartis, medijs & alijs quibuſcunque grauaminibus, impoſitis & quandocunque imponendis, ac ſuperioritate quorumconq. Ordinariorum etiam perpetuo eximimus & liberamus, illaque omnimodo iuriſdictioni, ſuperioritati & obedientiæ dicti Magni Magiſtri ſubijcimus & ſupponimus.

Magno Magiſtro, nobilib. & perſonis d. Ordinis peccatorũ remiſſionem elargitur.

§. 11. Poſtremo ad augendam Chriſtifidelium deuotionem, & animarum ſalutem procurandam, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, Magiſtro, Militibus & alijs perſonis prædictis vere pœnitentibus & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, tam in die qua in dicta Militia ſeu Ordine recepti fuerint, & in ea ſeu eo profeſſionem emiſerint, quam ſingulis annis in feſto eiuſdem Beatæ MARIAE Virginis de Monte Carmelo, die decimaſexta Iulij celebrari ſolito, à primis Veſperis vſque ad occaſum Solis eiuſdem feſti, & etiam in eorum mortis articulo ſaltem contritis, ac nomen IESV corde, ſi ore nequiuerint, inuocantibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem dicta Apoſtolica auctoritate earundem tenore præſentium miſericorditer in Domino ei perpetuo concedimus & elargimur.

Executores huius conſt. deputat.

§. 12. Quocirca dilectis filiis Auicien. & Damaſcen. ac Pariſien. Officialibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios faciant auctoritate noſtra, præſentes litteras, & in eis contenta, vbi & quando opus fuerit, publicari, & ab omnibus ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum firmiter obſeruari, non permittentes Milites prædictos deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari. Cōtradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parētes, per ſententias, cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Contrarijſq. derogat.

§. 13. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum prædictarum iuramēto confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, illis illarumq. Præſulibus, Capitulis, Conuentibus, Superioribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis illorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac indiuidua non autē per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrarijs quibuſcunque. aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede prędicta indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Sanctionem pœnalẽ adijcit.

§. 14. Nulli &c. noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, indultorum diſpoſitionis, exemptionis, liberationis, ſuppoſitionis, conceſſionis, elargitionis, mandati & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 3. die 16. Febr.
** alias 1608.*

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicę, milleſimo ſexcēteſimoſeptimo,* quartodecimo Cal. Martij, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Sequuntur Pontificiæ Ordinationes, de quibus in rubrica.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1607.

Exordium.

Militantium Ordinum inſtitutio Reipublicæ Chriſtianæ vtilis, & Catholicæ fidei tutelæ & propagationi proficua futura eſſe dignoſcitur, ſi certæ regulæ præſcribantur, ſub quarum felici auſpicio & regimine Militijs huiuſmodi nomen daturi, & recte viuere, & Catholici nominis hoſtes debellare valeant.

Vt Militia prædicta, pijs regulis ordinata feliciter incedat, hic Pont. hæc ſtatuit videlicet.

§. 1. Hinc eſt, quod nos qui nuper pijs chariſſimi in Chriſto filij noſtri Henrici Francorum Regis Chriſtianiſſimi nomine ſupplicationibus nobis humiliter porrectis inclinati, ad Omnipotentis Dei, & eius Glorioſiſſimæ Matris Virginis MARIAE gloriam, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, hæreſumq. extirpationem, & hæreticorum depreſſionem, Militiam ex delectis Gallicanæ nationis viris nobilibus & ingenue natis, ſub denominatione ſeu titulo, ac regula eiuſdem Glorioſiſſimę ſemper Virginis DEI Genitricis MARIAE de Monte Carmelo, ereximus & inſtituimus, cupientes vt illa pijs & opportunis regulis ordinata & innixa, religioſo gradu iugiter & feliciter incedat, eiuſdem Henrici Regis nomine nobis humiliter porrectis precibus annuentes.

Milites fidei profeſſionem emittant.

§. 2. Quod perpetuis futuris temporis dictæ Militiæ Milites fidei profeſſionem iuxta articulos tempore felicis recordationis Pij Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri à Sede Apoſtolica propoſitos & approbatos, in manibus Magni Magiſtri eiuſdem Militiæ, ſeu ab ei deputandi, emittere, illamque manu propria ſubſcriptam, ei qui curam Archiuij ipſius Militię habebit conſignare.

In ſuſceptione habitus Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

§. 3. Eoque die quo habitum militare ſuſcipiunt, ante illius ſuſceptionem, peccata ſua ſacramentaliter confiteri, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere.

In pallijsque Crucem fului coloris imaginẽ Virginis in medio habentẽ, & aliã Crucē cũ eius imagine ẽcol lo pendentẽ geſtent.

§. 4. Necnon pallijs Crucem fului ſeu impluuiati coloris, imaginem dictæ Virginis MARIAE in medio habentem geſtare, aliam quoque Crucem auream, cui ab vtroque latere eiuſdem Glorioſiſſimæ Virginis imago ſit, ſericea eiuſdem coloris è collo pendentem deferre.

Vota obedientia & caſtitatis coniugalis emittant.

§. 5. Inſuper DEO, & eidem Glorioſiſſimæ Virgini Matri MARIAE, & dictæ Militiæ Magno Magiſtro, iuxta tenorem prædictæ erectionis creato, obedientiæ & caſtitatis coniugalis vota emittere.

Contra S. R. E. hoſtes pugnare promittãt.

§. 6. Ac quotieſcunque à nobis, & Sede Apoſtolica aut Francorum Rege Chriſtianiſſimo pro tempore exiſtente, prædicto Magno Magiſtro præcipietur, contra Romanæ Eccleſiæ hoſtes pugnare.

Officia B. Mariæ ſeu Coronam ſingulis dieb. recitẽt.

§. 7. Ad hæc ſingulis diebus officium B. MARIAE ſeu Coronam, quanta maiori poterit deuotione recitare.

Feſt. & Sabbati diebus Miſſã audiãt.

§. 8. Feſtis quoque, & legitime non impediti Sabbati diebus, ſacrum Miſſæ ſacrificium audire.

Feria iij. ab eſu carnium ſe abſtineant.

§. 9. Necnon Feria tertia cuiuslibet hebdomadæ ab eſu carnium abſtinere.

Feſtis B. Mariæ, Euchariſtiã ſumant.

§. 10. Quolibet vero ipſius Glorioſiſſimæ Virginis MARIAE feſtiuitatis die, & præcipue de Monte Carmelo, quæ die 16. Iulij celebrari ſolet, peccata ſua ſacramentaliter confiteri, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere.

Die feſto B. Mariæ ad eã celebrandã conueniãt.

§. 11. Eodemque die feſtiuitatis B. MARIAE de Monte Carmelo, in locum per dictum Magnum Magiſtrum deſignando ad deuote celebrandam huiuſmodi feſtiuitatem ſimul congregari.

Militiæ ærario, ſolitas reſpõſiones perſoluant.

§. 12. Denique ratione commendarum, quæ iuxta tenorem erectionis prædictæ fundabuntur, quaſque obtinebunt, ſolita iura, & reſponſiones ærario dictę Militię, prout aliarum Militiarum Milites perſoluere ſolent, etiam ſoluere debeant & teneantur.

Sub quibusuis Ducibus, abſque licentia M. Magiſtri non militẽt.

§. 13. Quia vero, ex Francorum Regis Chriſtianiſſimi ſubditis d. Militiæ Milites iuxta prædictæ erectionis tenorem eſſe debent, ſub quibuſcunque ducibus abſque expreſſa dicti Magni Magiſtri licentia, ſub pœna priua-

ſartam tectamque tuendam, & illius inimicos propulſandos, ſalutemq. animarum procurandam tendere dignoſcuntur, concedit, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Henricus IV. Rex Galliæ, Ordinē Militarē ſub denominatione & regula B. Mariæ de Monte Carmelo, pro nobilibus & ingenuis Gallicæ nationis viris, de bonis ſuis mere laicalibus inſtitui cupiēs, huic Papę pro opportuna prouiſione ſupplicauit.

§. 1. Expoſuit ſiquidem nobis nuper dilectus filius nobilis vir Carolus de Heuſuille Dominus in temporalibus d'Halincourt, & Eques vtriuſque Ordinis Regij, nomine chariſſimi in Chriſto filij noſtri Henrici Francorum Regis Chriſtianiſſimi, cuius ipſe ad Nos Sedemq. Apoſtolicam Orator exiſtit, Quod ipſe Henricus Rex pio ſingulari quo etiam vti dictæ Sedis Apoſtolicæ filius primogenitus, tuendæ & propagandæ, augendæq. Religionis Catholicæ deſiderio feruet, ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem & profectum, hæreſumq. extirpationem, & hæreticorum depreſſionem, aliaq. iam diu & vſque à primordio eius feliciter ſuſcepti Frācorum Regni, in eodem Regno & alijs ditioni ſuæ ſubiectis locis conſueuit adhibere remedia. Quare vnam Militiam ſeu Ordinem militarem ad ipſius Henrici Regis arbitrium competenter de ſuis bonis mere laicalibus (non tamen beneficialibus ſeu redditibus eccleſiaſticis) dotandam ſeu dotandum ex delectis Gallicanę nationis viris nobilibus & ingenue natis, denominatione ſeu titulo, ac regula Glorioſiſſimæ ſēperq. Virginis Dei Genitricis MARIAE de monte Carmelo, quam prædictus Henricus Rex ſui protectricem & aduocatam ſingulari deuotione ſemper habet ac veneratur, ſub noſtro & dictæ Sedis beneplacito & auctoritate erigi & inſtitui ſummopere deſiderat, dictuſque Carolus nomine ipſius Hanrici Regis nobis humiliter ſupplicauit quatenus eundem Henricum Regē ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi aliaſque in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quid. Ordinē Militarē, ſub denominatione, habitu & regula, prædictis cum vno Magno Magiſtro &c. erigit, in cōuētu ab ipſo Rege deputādo, in locis ſibi ſubiectis.

§. 2. Nos igitur hoc pium & nunquam ſatis laudandum deſiderium promouere cupientes, ac dictum Henricum Regem à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Militiam ſeu Ordinem huiuſmodi, ſub eadem regula, cuius militiæ ſuprema vel principalis Sedes & Conuen. ad id per dictum Henricum Regem in ipſo Franciæ Regno, ſeu alio ab eodem Henrico Rege poſſeſſo dominio cōſiſten. loco aſſignan. & ſtatuen. exiſtat, & eſſe debeat. ac in militia ſeu Ordine huiuſmodi, vnum magiſtrum magnum vocandum ſupremam ſeu principalem illius dignitatem pro vno magiſtro magno vocando, qui eiuſdem militiæ vel Ordinis caput & ſupremus ſit, cum Conuentu per dictum Henricum Regem (ſine alicuius præiudicio) conſtituendo. Necnon militum ſeu miniſtrorum numero eidem magiſtro beneuiſo. Qui magiſter & milites cum vna, & ea defuncta, cum altera muliere, etiam vidua, duntaxat matrimoniū contrahere poſſint, & alias ipſi caſtitatem coniugalem & obedientiam expreſſe profiteantur, cum ſigno eiuſdem B. MARIAE Virginis, & habitu ab aliis aliarum militiarum ſignis omnino diuerſis & diſſimilibus non immutandis. Ac menſa magiſtrali, Prioratibus, Preceptoriis, aliiſque beneficiis & officijs, de bonis mere laicalibus nō tamen beneficialibus ſeu ex redditibus eccleſiaſticis, vt præfertur dotandis, ex nunc prout ex tunc & è contra poſtquam Militia ſeu Ordo huiuſmodi competenter, vt præfertur dotata vel dotatus fuerit, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo & ſine alicuius præiudicio erigimus & inſtituimus.

Magiſtratus huiuſmodi quoquo modo vacantis omnimoda diſpoſitio ad Regē Galliæ pertineat.

§. 3. Ita quod dicti magiſtratus etiam à primæua illius erectione & inſtitutione vacantis, & de cætero perpetuis futuris temporibus quotieſcunque illum quouis modo, & ex cuiuſcunque & qualitercunq. qualificata perſona, etiam apud Sedem prędictam, aut alias quocunque tempore aut quandocunque vacare contigerit, prouiſio & omnimoda diſpoſitio ad dictum Henricum & pro tempore exiſtentem Francorū Regem, perpetuo ſpectet & pertineat ſpectareque & pertinere debeat.

§. 4. Et tam hac prima vice quam quotieſcunque alias eiuſdem magiſtratus vacati. euenerit, quicunque de eo per dictum Regem prouiſus fuerit vt præfertur, poſt prouiſionem huiuſmodi factam intra tres menſes ex nunc proximos nouam deſuper ab eadem Sede prouiſionem ſeu confirmationem petere & impetrare, ac fidei Catholicæ profeſſionem iuxta articulos à dicta Sede traditos emittere, illamque ſic emiſſam & ab eodem magno Magiſtro manu ſua ſubſcriptam ad eandem Sedem intra eoſdem tres menſes tranſmittere debeat & teneatur. cum eo tamen quod dictus magnus magiſter in Regno & adminiſtratione dictæ militiæ niſi poſt obtentam nouam prouiſionem & emiſſionem profeſſionis huiuſmodi ſe nequeat intromittere. Necnon prædictæ erectæ Militiæ dotem per dictum Henricum Regem de ſuis bonis mere laicalibus non tamen eccleſiaſticis, vt præfertur dotandę etiam perpetuo concedimus & applicamus.

De eo per Regē prouiſus, infra tres mē ſes confirmationem impetret, & fidei profeſſionem ad Sede Ap. tranſmittat, & antea in adminiſtratione Magiſtratus ſe non intromittat.

§. 5. Ac inſuper pro tempore exiſtenti magno magiſtro huiuſmodi, vt ſupremam ſeu principalem eiuſdem militiæ vel Ordinis Sedem poſt hanc primam vicem ad quemcunque locum etiam maritimum in Regno ſeu locis per eundem Regem poſſeſſis, de licentia tamen eiuſdem Sedis Apoſtolicæ transferre & collocare, ac milites creare qui eandem fidem profiteri, & fidelitatis iuramentum tam Romano Pontifici, quam dicto magno magiſtro præſtare etiam teneantur & debeant.

Magnus Magiſter principalē Ordinis ſedē, in locis à Rege poſſeſſis collocare, & Milites creare poſſit.

§. 6. Stabilimenta quoque ſtatuta & ordinationes militiæ ſeu Ordinis huiuſmodi, illiuſque proſperum regimen concernentia à Sede Apoſtolica prædicta approbanda condere, ac condita pro temporum & rerum qualitate ſi opus fuerit mutare & alia de nouo edere dummodo licita & honeſta ſint, ac ſacris Canonibus & pręſertim decreti Concilij Tridentini ac conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, eiſdem auctoritate & tenore concedimus.

Statutaq. pro Ordinis regimine ēdere.

§. 7. Necnon prædicto magno magiſtro vt perpetuis futuris temporibus per ſeipſum duntaxat & non alium iuxta ſtabilimenta & decreta prædicta, de omnibus & ſingulis Prioratibus, Præceptoriis & membris, cæteriſque beneficiis eccleſiaſticis eiuſdem militiæ ſeu Ordinis, vt pręfertur erectæ ſeu erecti, qui pro tempore qualitercunque & ex quorumcunque perſonis etiam quamcunque reſeruationem inducentibus, vbique etiam apud Sedem Apoſtolicam prædictam vacauerint, militibus & perſonis dicti Ordinis prouidere poſſit.

Prioratus & beneficia quæcunque d. Ordinis Militibus conferre.

§. 8. Prioribus vero & Præceptoribus ac Capellanis militiæ ſeu Ordinis huiuſmodi, habito & obtento ſui magiſtri conſenſu ac licentia & approbatione à locorum Ordinariis in Eccleſiis etiam Militię Miſſas celebrare, necnon quibuſcunq. Militibus & perſonis Militię ſeu Ordinis huiuſmodi, Extremæ Vnctionis, aliaque Eccleſiaſtica ſacramenta, etiam in mortis articulo, & omni tempore, (ſine tamen Parochialium eccleſiarum & illarum Rectorum pręiudicio) adminiſtrare, & eorum Confeſſiones præuia Ordinariorum approbatione audire, & illos in forma Eccleſię conſueta, impoſita pœnitentia ſalutari abſoluere.

Priores autē Preceptores, & Capellani, habito M. Magiſtri conſenſu & licētia Ordinariorū, in Eccleſijs Militiæ Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrare poſſint.

§. 9. Magiſter autem ac Militibus, Presbyteris ac Capellanis prædictis, eorumque ſingulis, tam clericis quam laicis, etiam vxoratis & bigamis (non tamen trigamis) vt vnam vel plures penſiones annuas, Magiſtros videlicet vſque ad mille & quingentorum, cęteri vero Milites prædicti ad quingentor. ducator. auri de Camera ſummas ſuper Cathedralium etiam Metropolitanarū & aliarum eccleſiarum, necnon Monaſteriorum etiam Conſiſtorialium, Prioratuum, Canonicatuum, etiam præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum & officiorum, aliorumque beneficiorum eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura, ſecularium & quorumuis Ordinum regularium, qualitercunque qualificatorum, in Dominijs per dictum Regem poſſeſſis dūtaxat conſiſten. fructibus, redditibus & prouentib. iuribus & emolumētis vniuerſis, ac etiam diſtributionibus quotidianis, eis Apoſtolica auctoritate reſeruatas & reſeruandas, vel loco penſionum annuarum huiuſmodi, omnia & ſingula fructus, redditus & prouentus, iura obuen. & emolumenta ac diſtributiones huiuſmodi, ſibi vſque ad dictam ſummam, vt præfertur reſeruata & reſeruanda

M. Magiſtro pro ſumma 1000. & Militibus pro ſumma 500. ducatorū penſiones ſuper beneficiis eccleſiaſticis in locis à Rege poſſeſſis auctoritate Apoſt. reſeruātas vna cū Prioratib. & alijs beneficijs d. Militib. habere indulget.

etiam

etiam ſi poſt illarum vel illorum reſeruationem vxorem duxerint, & matrimonium contraxerint, ac etiã, vt præfertur bigami (non tamen trigami) & vltra, dictoq. matrimonio conſtante ad eorum vitam, vna cum quibuſuis Præceptorijs & alijs beneficijs dictæ Militiæ percipere, exigere & leuare, & in ſuos vſus & vtilitatem conuertere, libere & licite valeant, eiſdem auctoritate & tenore de ſpeciali gratia etiam indulgemus, ac deſuper cum eiſdem Magiſtro & Militibus, ac eorum ſingulis diſpenſamus.

Militiã eiuſq. perſonas & bona ab omnib. impoſitionibus & Ordinariorũ ſuperioritate eximit, & M. Magiſtro totaliter ſubijcit.

§. 10. Præterea Militiam prędictam, illiuſq. Milites, res & bona, à quibuſuis exemptionis, quartis, medijs & alijs quibuſcunque grauaminibus, impoſitis & quandocunque imponendis, ac ſuperioritate quorumcunq. Ordinariorum etiam perpetuo eximimus & liberamus, illaque omnimodo iuriſdictioni, ſuperioritati & obedientiæ dicti Magni Magiſtri ſubijcimus & ſupponimus.

Magno Magiſtro, nobilib. & perſonis d. Ordinis peccatorũ remiſſionem elargitur.

§. 11. Poſtremo ad augendam Chriſtifidelium deuotionem, & animarum ſalutem procurandam, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, Magiſtro, Militibus & alijs perſonis prædictis vere pœnitentibus & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, tam in die qua in dicta Militia ſeu Ordine recepti fuerint, & in ea ſeu eo profeſſionem emiſerint, quam ſingulis annis in feſto eiuſdem Beatæ MARIAE Virginis de Monte Carmelo, die decimaſexta Iulij celebrari ſolito, à primis Veſperis vſque ad occaſum Solis eiuſdem feſti, & etiam in eorum mortis articulo ſaltem contritis, ac nomen IESV corde, ſi ore nequiuerint, inuocantibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem dicta Apoſtolica auctoritate earundem tenore pręſentium miſericorditer in Domino ei perpetuo concedimus & elargimur.

Executores huius conſt. deputat.

§. 12. Quocirca dilectis filiis Auicien. & Damaſcen. ac Pariſien. Officialibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios faciant auctoritate noſtra, præſentes litteras, & in eis contenta, vbi & quando opus fuerit, publicari, & ab omnibus ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum firmiter obſeruari, non permittentes Milites prædictos deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari. Cõtradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parẽtes, per ſententias, cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Contrarijsq. derogat.

§. 13. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum prædictarum iuramẽto confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis, illis illarumq. Prælatibus, Capitulis, Conuentibus, Superioribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis illorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac indiuidua non autẽ per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, illis aliaa in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrariis quibuſcunque. aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede prędicta indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Sanctionem pœnalẽ adijcit.

§. 14. Nulli &c. noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, indultorum diſpoſitionis, exemptionis, liberationis, ſuppoſitionis, conceſſionis, elargitionis, mandati & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 3. die 16. Febr. * alias 1608.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicę, milleſimo ſexcẽteſimoſeptimo, * quartodecimo Cal. Martij, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Sequuntur Pontificiæ Ordinationes, de quibus in rubrica.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1607.

Exordium.

MIlitantium Ordinum inſtitutio Reipublicæ Chriſtianæ vtilis, & Catholicæ fidei tutelæ & propagationi proficua futura eſſe dignoſcitur, ſi certæ regulæ præſcribantur, ſub quarum felici auſpicio & regimine Militijs huiuſmodi nomen daturi, & recte viuere, & Catholici nominis hoſtes debellare valeant.

Vt Militia prędicta, pijs regulis ordinata feliciter incedat, hic Pont. hæc ſtatuit videlicet.

§. 1. Hinc eſt, quod nos qui nuper pijs chariſſimi in Chriſto filij noſtri Henrici Francorum Regis Chriſtianiſſimi nomine ſupplicationibus nobis humiliter porrectis inclinati, ad Omnipotentis Dei, & eius Glorioſiſſimæ Matris Virginis MARIAE gloriam, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, hæreſumq. extirpationem, & hæreticorum depreſſionem, Militiam ex delectis Gallicanæ nationis viris nobilibus & ingenue natis, ſub denominatione ſeu titulo, ac regula eiuſdem Glorioſiſſimę ſemper Virginis DEI Genitricis MARIAE de Monte Carmelo, ereximus & inſtituimus, cupientes vt illa pijs & opportunis regulis ordinata & innixa, religioſo gradu iugiter & feliciter incedat, eiuſdem Henrici Regis nomine nobis humiliter porrectis precibus annuentes.

Milites fidei profeſſionem emittant.

§. 2. Quod perpetuis futuris temporis dictæ Militiæ Milites fidei profeſſionem iuxta articulos tempore felicis recordationis Pij Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri à Sede Apoſtolica propoſitos & approbatos, in manibus Magni Magiſtri eiuſdem Militiæ, ſeu ab ei deputandis, emittere, illamque manu propria ſubſcriptam, ei qui curam Archiuij ipſius Militię habebit conſignare.

In ſuſceptione habitus Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

§. 3. Eoque die quo habitum militare ſuſcipiunt, ante illius ſuſceptionem, peccata ſua ſacramentaliter confiteri, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere.

In pallijs que Crucem fului coloris imaginẽ Virginis in medio habentẽ, & al. Crucẽ cum imagine ... pendentẽ geſtent.

§. 4. Necnon pallijs Crucem fului ſeu impluuiati coloris, imaginem dictæ Virginis MARIAE in medio habentem geſtare, aliam quoque Crucem auream, cui ab vtroque latere eiuſdem Glorioſiſſimæ Virginis imago ſit, ſericea eiuſdem coloris è collo pendentem deferre.

Vota obedientia & caſtitatis coniugalis emittant.

§. 5. Inſuper DEO, & eidem Glorioſiſſimæ Virgini Matri MARIAE, & dictæ Militiæ Magno Magiſtro, iuxta tenorem prædictæ erectionis creato, obedientia & caſtitatis coniugalis vota emittere.

Contra R. E. hoſtes pugnare promittant.

§. 6. Ac quotieſcunque à nobis, & Sede Apoſtolica aut Francorum Rege Chriſtianiſſimo pro tempore exiſtente, prædicto Magno Magiſtro præcipietur, contra Romanæ Eccleſiæ hoſtes pugnare.

Officiũ B. Mariæ ſeu Coronam ſingulis dieb. recitẽt.

§. 7. Ad hæc ſingulis diebus officium B. MARIAE ſeu Coronam, quanta maiori poterit deuotione recitare.

Feſtis & Sabbati diebus Miſſã audiãt.

§. 8. Feſtis quoque, & legitime non impediti Sabbati diebus, ſacrum Miſſæ ſacrificium audire.

Feria iij. ab eſu carnium ſe abſtineant.

§. 9. Necnon Feria tertia cuiuslibet hebdomadæ ab eſu carnium abſtinere.

Feſtis B. Mariæ, Euchariſtiã ſumant.

§. 10. Quolibet vero ipſius Glorioſiſſimæ Virginis MARIAE feſtiuitatis die, & præcipue de Monte Carmelo, quæ die 16. Iulij celebrari ſolet, peccata ſua ſacramentaliter confiteri, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere.

Die feſti B. Mariæ ad eũ celebrandũ conueniãt.

§. 11. Eodemque die feſtiuitatis B. MARIAE de Monte Carmelo, in locum per dictum Magnum Magiſtrum deſignando ad deuote celebrandam huiuſmodi feſtiuitatem ſimul congregari.

Militiæ ærario, ſolitas reſponſiones perſoluant.

§. 12. Denique ratione commendarum, quæ iuxta tenorem erectionis prædictæ fundabuntur, quaſque obtinebunt, ſolita iura, & reſponſiones ærario dictę Militię, prout aliarum Militiarum Milites perſoluere ſolent, etiam ſoluere debeant & teneantur.

Sub quibuſuis Ducibus, abſque licentia M. Magiſtri non militẽt.

§. 13. Quia vero, ex Francorum Regis Chriſtianiſſimi ſubditis d. Militiæ Milites iuxta prædictæ erectionis tenorem eſſe debent, ſub quibuſcunque ducibus abſque expreſſa dicti Magni Magiſtri licentia, ſub pœna priua-

tionis habitus dictæ Militiæ nullo modo militare poſſint, perpetuo ſtatuimus & ordinamus, ſicque à Militibus prędictis obſeruari pręcipimus & mandamus.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 14. Nō obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 3. die 26. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigeſima ſexta Februarij, milleſimo ſexcenteſimo octauo, Anno tertio.

XLII.

Quod Rex Franciæ perpetuus Adminiſtrator Militaris Ordinis S. Spiritus, etiam exteros Catholicos, ad Militiam admittere poſſit. Et tam ipſe quam alij eiuſdem Militiæ, Sacramentum Euchariſtiæ, infra octauam ante generalem eius Congregationem, & ad habitum admiſſionem ſumere debeant.

PAVLVS PAPA V.

Edita An. D. 1608.

Chariſsimo in Chriſto filio noſtro Henrico Francorum Regi Chriſtianiſsimo, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Statutis Ordinis Militaris S. Spiritus cauetur, ꝙ exteri qui habilitati & Regni Franciæ incolæ non ſunt, nō recipiantur, & tamen quā exteri die Congregationis generalis Euchariſtiam ſumere teneantur.

§. 1. MAieſtatis tuæ nomine nobis nuper expoſitū fuit, quod Statutis Militaris Ordinis S. Spiritus, cuius Maieſtas tua perpetuus Adminiſtrator eſſe dignoſcitur, inter alia cautum eſt, ne exteri, qui habilitati & Regni Francię incolę non ſunt, in Milites dictæ Militiæ recipiantur, die vero generalis Congregationis dicti Ordinis, quando etiam aliquis ad habitus per eiuſdem Militiæ Milites geſtari ſoliti ſuſceptionem admittitur, vt tam Maieſtas tua quam Officiales dicti Ordinis & Milites, & quiſquis ad habitum admittitur Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere teneantur

Rex vult hunc Ordinē et ad exteros qualificatos extēdi, & Euchariſtię ſuſceptionem magis deuotę ante diē Cōgregationis vel admiſſionis ad habitū ſumere poſſe exoptans Papæ ſupplicat pro opportuna prouiſione.

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, Maieſtas tua, quæ ſicut & prædicti Officiales, ac Milites ſtatuta huiuſmodi obſeruare voto & iuramento ſe aſtrixerunt, ad Spiritus Sancti gloriam & Catholicæ fidei exaltationem dictum Ordinem etiam extra Regnum Francię longius diffundi, & in exteros fidei prædictæ zelo conſpicuos, ac alias iuxta eiuſdem Ordinis ſtatuta qualificatos extendi poſſe plurimum deſideret. Cumque etiam dicto die generalis Congregationis & admiſſionis ad habitus ſuſceptionem, alijs negotijs & officijs magna cum mentis agitatione potius, quam orationi & ſpirituali contemplationi vocari ſoleat, Sanctiſſime Euchariſtiæ Sacramentum aliquot diebus ante, longe maiori cum reuerentia, & ſpirituali fructu ſumi poſſet. Idcirco eadem Maieſtas tua nobis humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis de benignitate Apoſt. prouidere dignaremur.

Is igitur eidē Regi cōcedit, exteros Catholicos recipere. & ut eidē ac alijs infra Octauā pręcedentē d. Congreg. Euchariſtiā ſumere lubet.

§. 3. Nos igitur, qui illa quę ad Spiritus Sācti gloriam & Catholicæ fidei exaltationem cedunt, ac fidelium deuotionem augent, eiuſdem Sancti Spiritus gratia ſuffragante promouere deſideramus, Ordinis prædicti propagationi, & Militum eiuſdem animarum ſaluti quantum cum Domino poſſumus conſulere volentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, votum & iuramentum prędicta, illis in cæteris omnibus in ijs contentis firmis remanentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium relaxamus. Vtque Maieſtas tua & prædicti Officiales, ac Milites, exteros etiam non habilitatos, nec Regni Franciæ Incolas, Catholicos tamen, & gratiam & communionem Sedis Apoſtolicę habentes, dicto ſtatuto non obſtante in Milites dictæ Militiæ admittere, illique admitti (dummodo tamen in eorum admiſſione aut alias quandocunq. qui non Maieſtatis tuæ, ſed aliorum Principum aut Dominorum ſubditi & Vaſſalli exiſtent, votum aliquod aut iuramentum non emittant aut præſtent, quod poteſtati aut ſuperioritati vel iuriſdictioni aut alij cuicūq. iuri Principum ſeu Dominorum, quorum ſubditi aut Vaſſalli erunt quomodolibet aduerſetur) libere & licite poſſint. Necnon vt Maieſtas tua, Officiales & Milites prædicti, & quiſquis ad dictę Militiæ habitus ſuſceptionem admittitur, non ipſo die Congregationis generalis, & quo habitum ſuſcipit, ſed infra Octauam præcedentē Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſuſciperé valeāt & teneantur; (ita tamen, vt ante diem Congregationis & admiſſionis ad habitum huiuſmodi, tam Officiales & Milites quam ad habitum admittendi, ſe prædictum Sacramētum infra dictum tempus ſuſcepiſſe legitime oſtēdant) eadem auctoritate concedimus & indulgemus. Et votum ac iuramentum prędicta ad hūc effectū cōmutamus & pariter relaxamus, ac ſtatuimus & ordinamus.

Quibuſcunq. nō obſtātib.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac dictæ Militiæ ſtatutis etiam iuramento &c. roboratis. cęteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 3. die 16. Febr.

Datum Romę apud Sanctum Marcum &c. die 16. Februarij 1608. Anno tertio.

XLIII. alias XXVII.

Quod ſacrum opus, Agnus Dei in cera ſignandi, & fractum renouandi, perpetuo ſpectet ad Monachos duntaxat Congregationis B. MARIAE Fulien. in Vrbe, Ciſtercienſis Ordinis S. Benedicti.

Huius Congregationis inſtitutionem & alia, attende ſupra in Sixti V. conſtit. 32. Religioſos fol. 532. lib. 2. vbi notant.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Proœmium.

ROmanum decet Pontificem in ſupremo Sedis Apoſtolicæ ſolio diuina diſpoſitione conſtitutum, ad ea munera in quibus ſacra & ſancta ex Catholicæ religionis ritu tractanda ſunt, viros ex delectu peculiari cura & ſollicitudine aſſumere, qui æque vitæ integritate, ornatu, ac vſu & peritia prędito, in muneribus huiuſmodi hinc cum vtilitate & fide, illinc cum rerum dignitate, verſari poſſint & velint.

Clemēs VIII. delegit hos religioſos ad ſignādum in cera Agnum Dei, toto tēpore ſui Pōt.

§. 1. Quod prudenti conſilio à fel. re. Clemente Papa VIII. predeceſſore noſtro factum fuit. Nam cum animo deſtinaſſet ad opus ſacrum, Agnus Dei in cera ſignandi, & fractum renouandi, certas & idoneas perſonas deputare, quæ ad hoc pium & deuotum munus deligerentur, religioſos Congregationis B. MARIAE Fulien. dignos & idoneos iudicauit, ac etiam pro inſigni ſua pietate, toto ſuo Pontificatus tempore delegit.

Ipſi d. munus plene implerunt.

§. 2. Religioſi autem ipſi, delatum munus aggreſſi, expectationi d. Clemētis Prædeceſſ. abunde reſponderūt.

Leo idem XI. eiſdem d. munus comprobauit.

§. 3. Quod permouit pię me. Leonē Papam XI. etiam prędeceſſorem noſtrum, vt ipſos religioſos in eo munere confirmaret.

Hic modo Pont. eiſdem ducarat ſ. lud perpetuo demādat.

§. 4. Cuius veſtigijs nos inhærentes, ac exiſtimantes ipſos religioſos in prędicto munere retinēdos, ac ſpeciali aliquo Sedis Apoſtolicæ priuilegio & decreto, in eam ſententiam cohoneſtandos, Motu proprio, non ad ipſorum religioſorum vel alicuius alterius, nobis pro eis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraq. deliberatione noſtra, ac de Apoſt. poteſtatis plenitudine, d. Congregationi, illiuſq. religioſis, nunc & pro tempore exiſtentibus, munus & officium ſacrum, Agnus Dei in cera ſignandi, & fractum renouandi, in Monaſterio S. Pudentianæ & Prioratus S. Bernardi de Vrbe dictæ Congregationis, ac quolibet eorum vel alibi, (ſi ita nobis, & Rom. Pontifici pro tempore exiſten. viſum fuerit) per religioſos ad id à moderno & pro tempore exiſtente eiuſdem Congregationis Generali deputandos, debitis temporibus obeundum & exercendū, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, perpetuo cōmittimus & mandamus, ac etiā cōcedimus & aſſignamus. ipſoq. religioſos ad opus munus & officium huiuſmodi, ab illis modo & forma præmiſſis obeundum & exercendum, cū plena, libera & omnimoda facultate & auctoritate, omnia & ſingula circa illud neceſſaria faciendi & exequendi, perpetuo conſtituimus & deputamus.

Cæteriſq. omnibus prohibet.

§. 5. Diſtrictius propterea præcipientes & inhibentes, omnibus & ſingulis quorūcunque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Hoſpitalium, Monachis, Fratribus, & religioſis, ac quibuſcunque alijs perſonis, tam Eccleſiaſticis quam ſecularibus, cuiuſcunque ſtatus, gradus,

ordinis,

ordinis conditionis & authoritatis fuerint, in virtute ſanctæ obedientiæ, ne in opere, munere, officio huiuſmodi, per ſe vel alium ſeu alios, ſe ingerere, vel immiſcere, ſeu religioſos dictæ Congregationis Fulien. deſuper quouis prætextu vel cauſa moleſtare, perturbare, ſeu inquietare quoquo modo audeant, ſeu præſumant.

Decretum irritans.

§. 6. Ac irritum decernentes, & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis authoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derog. contrariorum.

§. 7. Non obſtan. præmiſſis & quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq; contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 3. die 28. Mart.

Datum Romę apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Martij 1608. Pontificatus noſtri Anno tertio.

X L I V.

Facultas Chriſtianiſſimi Regis Franciæ, perpetui Adminiſtratoris, Militaris Ordinis S. Spiritus, Statuta pro illius proſpero regimine neceſſaria & vtilia edendi, corrigendique & immutandi.

P A V L V S P A P A V.

Chariſsimo in Chriſto filio noſtro Henrico Francorum Regi Chriſtianiſsimo, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1608

Exordium.

Maieſtatis tuæ votis, quæ ex Catholicæ religionis zelo prodire conſpicimus, libenter annuimus.

Facultas datur Chriſtianiſſimo Regi Galliæ edendi, corrigendi & immutandi ſtatuta Militaris Ordinis S. Spiritus, licita tamen & honeſta, Concilioq; Trid. & Ap. ſtatis & conſtitut. non contraria.

§. 1. Hinc eſt quod nos ſupplicationibus eiuſdem Maieſtatis tuæ, quæ Militaris Ordinis S. Spiritus perpetuus adminiſtrator exiſtit, nomine nobis humiliter porrectis inclinati, tibi & pro tempore exiſtenti dicti Ordinis Adminiſtratori, ſeu Magno Magiſtro, vt quæcunque ſtatuta prędicti Ordinis, prout rerum & temporum qualitas, & ratio exegerit, ac tibi & Adminiſtratori, ſeu Magno Magiſtro pro tempore exiſtenti expediens videbitur, corrigere, ſeu in meliorem formam reducere, reformare, alterare, mutare, & interpretari, ac alia dicti Ordinis, illiuſq; Militum, rerum, & bonorum proſperum ſtatum, regimē, & gubernium, feliceemq. directionem & adminiſtrationem concernentia, ac alias Ordini & Militibus prædictis neceſſaria & vtilia, licita tamen & honeſta, ſacriſq. Canonibus & Concilij Tridentini decretis, necnon conſtit. & ordinat. Apoſtolicis non contraria, de nouo ac ex integro condere, edere, & facere, libere & licite poſſis, & valeas, ac poſſit, & valeat, plenam, & liberam facultatem & licentiam, ac auctoritatem, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus & elargimur.

Derogatio contrariorū.

§. 2 Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 3 die 17. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die decimaſeptima Aprilis, milleſimo ſexcenteſimo octauo, Anno tertio.

X L V. alias X X V I I I.

Canonizatio S. FRANCISCAE Romanæ, ex Oblatis Sororibus Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti.

P A V L V S E P I S C O P V S,

Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Miſericordię Domini etiā in terris ſuper ſeruiſſum multa ſunt.

Caeleſtis aquæ flumen, quod ab inexhauſto vitæ ſonte procedens, perpetuo ſl it impetu, qui lætificat Ciuitatem Dei, cum abundantius effunditur, & hortos plantationum ſupernæ Sapientię, hoc eſt fidelium mentes, ſeptem charismatum donis, felici inundatione fœcundat, tunc ſane, qui magnus eſt ſemper, magnus nimis apparet, & mirabilis in altis Dominus, in Sanctis ſuis videlicet, qui terrena abnegantes deſideria, ac ſolem Iuſtitiæ induti, Dominum noſtrum IESVM CHRISTVM, vitæ puritate ſine reprehenſione nitidi, virtutum luminibus, igne charitatis accenſis, quaſi ſtellis ornati, excelſi ſpiritu, in carne ambulantes, & ſecundum carnem non militantes, cœli pretioſi Domino, & Dei ſedes efficiuntur.

Etiam in imbecilliſſimis mulieribus.

§. 1. Quæ ſane dexteræ Excelſi opera multo illuſtriora reſplendent, multoq. cernitur admirabilior magnificentia Domini, cum erga vaſcula infirmiora, & ſexum conſilij imbecillioris, apponens cor ſuum, miſericordiarum ſuarum diuitias ſuperabundanter elargitur.

Hinc omnis, & maxime Romana exultat Eccleſia, multorum ſanctorum corona illuſtrata.

§. 2. De quo cœleſti dono merito omnis Eccleſia, ſed Romana præcipue in Domino gloriatur. Quæ cum inenarrabili Dei beneficio cūctis prælata Eccleſijs, Principatum acceperit Eccleſiarum, & beatorum Principum Apoſtolorum doctrina fuerit vna cum ſanguine irrigata, hoc etiam agnoſcit felicitatem ſuam, quod vt fortiſſimorum Martyrum purpuratis populis, & vt venerabilium Sacerdotum beatis cœtibus, caſtiſſimarumque Virginum ſplendidis choris, ita etiam ſanctarum Mulierum cœleſtibus numeris, quaſi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora, Orbi vniuerſo præfulget.

Et nouiter Beata Franciſca de Pontianis Romana ſanctitate illuſtris reddita.

§. 3. In hac igitur Eccleſia, matre Eccleſiarum & magiſtra ſanctitatis, renouans Dominus, caſtitatis & multarum excellentium virtutum vetuſta Romanarum mulierum fidelium exempla, ducentis ferme ab hinc annis, in ornamentum totius domus ſuæ, Eccleſiæ vniuerſæ, ſuſcitauit mulierem, vera fortitudine fortem Franciſcam nomine. Hęc enim per gratiam Spiritus ſancti, naturæ vilum, & ſexus infirmitatem tranſgrediens, accincta robore, & in ſpiritu ambulans, deſideria carnis non perfecit, ſed odit animam ſuam in hoc mundo, vt in vitam æternam cuſtodiret eam, & per altiſſimam humilitatem elegit abiecta eſſe in domo Domini, ac propter verba labiorum eius cuſtodire vias duras, currens per arduas Chriſtianæ perfectionis ſemitas in odorem vnguentorum ſponſi. quamobrem introduxit illam Rex in cellaria ſua, vbi exultat, & lætatur in eo, vbi non occidet vltra Sol eius, & Luna eius non minuetur. Huius virtutes, fidei puritas, vitæ morumque ſanctitas, aliaque huiuſmodi cœleſtia dona, miraculorum inſignibus comprobata teſtimonijs, adeo excellentia fuerunt, vt Eccleſiæ Catholicæ auctoritate illuſtratione diutius deſtitui plane non deberent, ſed proponenda aliquādo eſſent imitanda fidelibus, vt glorificaretur per illam Dominus Pater miſericordiarum.

Cuius multarū virtutum præclaræ aliquæ in ea recenſentur. In ſans etenim ſeculi illecebras fugit, & in ſolitud. ac Orationi vacauit.

§. 4. Quam etiam ob rem nonnulla de eiuſdem virtutibus, & miraculis hic duximus ex legitimis actis referenda. Dilecta Dei filia Franciſca ex Paulo Buſio, & Iacobella de Broffedeſchis Romanis, nobilibus genere, ſed longe nobilioribus prole coniugibus nata, & è Laurentij mariti familia de Pontianis vocata, data eſt Eccleſiæ ſuæ à Domino circa annum 1384. Quæ, vt erat ſorte gratiæ Spiritus ſancti, ſortita animam bonam, vel in infantia ſua ſigna futuræ ſanctitatis dabat. Auerſabatur gaudia huius ſeculi, eiuſq. ætatis ludos, & illecebras abhorrens, ſolitudine magnopere capiebatur. Creſcens cōfortabatur ſpiritu, & quam amabat, ſolitudine fruebatur, in dies magis orationi vacando.

Nupta virum habuit tanquam non haberet.

§. 5. Vndecimum annum nata, vt iugum Domini cito portare inciperet, Chriſto virginitatem conſecrare, & Monaſterium ingredi propoſuit. ſanctoque propoſito huiuſmodi conuenienter viuendo, quaſi ſolitariam vitam agebat, & iam in cęlis conuerſari incipiebat. Verum quia voluntas Dei erat, vt coniugalis ſtatus perfectionis grāde documentū daret, parentes quibus ſubdita erat, nubere viro diuiti & nobili eam voluerunt. illa vero haud deſijt nupta cogitare quæ Dei ſunt, ſed in ſancto & immaculato coniugio, virum habuit tanquam non haberet, & quemadmodum Sara obediebat Abrahæ, ſic illa viro ſemper obediens fuit.

Deuotis meditationibus, aliiſq ſanctis operibus ſtuduit.

§. 6. Curis familiaribus à ſpiritualibus minime diſtrahebatur, ſed rebus domeſticis diſpoſitis, non egrediebatur foras cū Dina, vt videret filias alienigenas, ſed ipſis horas in ſecreto cubiculi ſui deuote orando, & meditando quo-

tidie tranſigebat. Abſtinebat ſpectaculis, nuptiarum celebritatibus, non ingrediebatur domum conuiuij, neque etiam cognatorum. eiuſque oblectamenta, & delicię erant Eccleſias & Hoſpitalia frequentare, verbi Dei prædicationibus, & diuinis Officijs cum deuotione intendere.

Religioſam domum pro mulieribus Oblatis Ordinis S. Benedicti in Vrbe inſtituit.

§. 7. At qua ratione in dies magis Chriſto placeret indagans, quod ſibi viro alligatæ non licebat, id, vt Sorores ſuæ in Chriſto Romanæ mulieres præſtarent, curauit. Itaque complures á ſeculari ad arctioris vitæ inſtitutum reuocans, domum religioſam Oblatarum in Regula Beati Benedicti Congregationis Montis Oliueti in Vrbe inſtituit. Et cum dediſſet Domino innupta, dediſſet nupta fructus ſuos, multiplicans Deus cum illa miſericordiam ſuam, fructificare etiam eam voluit in ſancta viduitate.

Quarum numero poſt viri obitū adſcripta fuit, ibiq. ſanctiſſimam vitam duxit.

§. 8. Itaque, defuncto marito, paucis annis ante ſuam dormitionem, varijs ſeruitutis obſequijs non deſtitit Chriſto famulari. Proinde ſanctum clauſtralis vitæ propoſitum ſollicite adimplere volens, abſque mora Oblatas, quas ipſa Chriſto pepererat, nudis pedibus adit, ac vinculo de collo pendente, prona in terram, multiſq. cum lacrymis, quaſi peccatrix indigna, non tanquam earum parens ſuppliciter illas orat, vt ſe ip arum numero adſcribant. Adſcripta, verbo & exemplo magnopere, vt par erat, in Sororibus profecit, donec conſummato curriculo, ad coronam iuſtitiæ accipiendam de manu Dei, ætatis ſuæ anno LVI. virtutum donis onuſta, & ſignis ac prodigijs clara, á Domino euocata eſt.

Humilitate, & in proximum charitate eximia claruit.

§ 9. Cuius ex multis, ac pręclaris virtutibus humilitas in primis, per quam ad ſolidam, veramque celſitudinem peruenitur, maxime enituit. Non illi, etiam dum in coniugio vixit, quanquam nobili & opulento viro collocatæ, ſerica, non auro contexta, ſed vilis, & lanea veſtis. In clauſtrali vita, eſſet licet omnium Oblatarum mater, item domi, quaſi domina, miniſtrari nunquam, ſed, memor Domini verbi, miniſtrare omnibus amabat, ac tanquam ancilla tractari, & ancilla videri delectabatur, alioq; honoris titulo, quam peccatricis, immundioræ vaſculi, fœmineq; viliſſimæ, & abiectæ ſe minime inſigniuit. Nec verbis tantum, ſed re etiam propter Chriſtum, vt abiecta eſſet, ſedulò curabat. ita vt ſæpè é ſuburbana vinea ſua reuertens, lignorum faſces in capite pauperibus portaret, interdum aſellum, lignis, & ſarmentis, in vſum ſimiliter pauperum onuſtum, per Vrbem ageret. oſtendens videlicet omnia eſſe facilia charitati. qua etiam beatam mulierem abunde fuiſſe á Spiritu ſancto donatam, præter huiuſmodi perfectionis opera, cuius eſt vinculum charitas, illa præterea declarant. Super egenos & pauperes, benigne, & multifariam reſpiciebat. largas eleemoſynas, hoſpitalium præſertim infirmis erogabat. Viſitabat eos frequenter, neque ſolum afferebat corporis cibaria, ſed monita etiam ſalutis, & ad Eccleſiæ ſacramenta ſuſcipienda illos inducebat. Pium afflictos conſolandi officium, ad amorem Dei, & mundi contemptum cohortando, aſſidue præſtitit. Orabat frequenter pro peccatoribus feruenti ſpiritu. maximeq; in id incumbebat eius ſollicitudo, vt Romanas matronas á pompis ſeculi, & ornatus vanitate abduceret.

Patientia & fortitudine multa enituit.

§. 10. Et quoniam, vt Beatus inquit Gregorius, pœna interrogat ſi quietus veraciter amat, ſicut non extollebatur proſperis, ſic tribulationibus agitata, non ſolum æquo animo patienterq. ferebat, ſed nouit etiam, Sanctorum æmulando virtutem, Domino gratias agere. Nam exilio mariti, bonorumque magna iactura, & domus vniuerſæ mœrore aliquando grauiter tentata, eius querelę benedictiones illæ frequentes fuere, Dominus dedit Dominus abſtulit, ſit nomen Domini benedictum. Potuit ſimiliter in eo qui illam confortabat, non ſolum aduerſa mundi huius, ſed Principis quoque tenebrarum viſibilibus inſultibus fortiter reſiſtere. Sæpe enim inter orandum á Diabolo verberibus affecta ad terram alliſa, cæſaque in facie, induta loricam iuſtitiæ, & ſumpto ſcuto fidei, Tentatorem ſic imperterrita eluſit, vt illi formidabilis euaderet. ſed & Angeli præſidio, quem familiarem, protectorem & comitem ſingulari Dei beneficio habebat, ab huiuſmodi inimici tentationibus defenſam in actis conſignatum apparet. Vnde factum putatur, vt poſt B. Franciſcæ dormitionem, ſtatim eiuſdem imagines cum Angelo pingerentur, & viu retentum fuerit.

Aſperitate vitæ & macerationibus corporis enituit. Diuinorum contemplatione.

§. 11. Nec minori virtute in Chriſto Ieſu cum hoſte domeſtico pugnauit. Sed exemplo electorum Dei, admirabilem in modum caſtigauit corpus ſuum, & in ſeruitutem redegit, Cibum illi ſemel in die herbæ & legumina, aqua potum præbuerunt. Siue vigilaret, ſiue dormiret, aſperum laneum induſium non exuebat, duroq; cilicio, ac ferreo cingulo ſuper nudum membra mortificabat. accedebant flagella ferreis aculeis aſpera, quibus corpuſculum, quanquam aliunde attritum, ſeueriſſime atterebat. Sed quoniam tanta illi erat obedientia, vt iuſſa ageret etiam quod nolebat, confeſſarij mandato ab huiuſmodi corporis cruciatibus modice temperauit. His autem modis, eum qui foris eſt, hominem affligens, ex quo ille qui intus eſt, firmior redditur, magno mentis ardore, diuina omnia, præſertim Domini paſſionem contemplabatur. tantumque lacrymarum profundebat, vt doloris ſenſu acerbiſſimo confici putaretur. Sæpe cum oraret, maxime ſumpto Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento, ſpiritu in Deo eleuata, ac cœleſtium contemplatione rapta, immobilis perſiſtebat.

Miraculis viuens illuſtris fuit, quorum aliqua recenſentur.

§. 12. Huiuſmodi virtutes, ardentis fidei munere ſtabilitas, miraculorum clariſſimis luminibus manifeſtare volens mirabilis Dominus, multa grandia ſigna, multaque mirabilia operari per Sanctam ſuam, & viuentem, & dormientem dignatus eſt.

Aegrum à comitiali morbo, ſanauit.

§. 13. Nam vt ex multis pauca referantur; primum ſuper ægros manus impoſuit, & bene habuerunt. Siquidem comitiali morbo grauiſſimo quinque annorum ægrotus adoleſcens, Menicus nomine, Tartagliæ cuiuſdam filius, cum illum ad ſanctam mulierem Rentius auunculus duxiſſet vt orationibus eius iuuaretur, & illa manu ſuper ægroti caput impoſita, bene ſperare iuſſiſſet, quando diuina bonitate confideret, amplius morbum non paſſurum, confeſtim ſanatus eſt.

Hernia laborantē liberauit.

§. 14. Eiuſdem manus contactu, puerum, Lelij de Cinque Romani filium, hernia cum ruptura laborantem, & mox chirurgo tradendum, extrema remedia adhibituro, ſtatim ſimiliter ancilla Chriſti ſanauit.

Brachij vſū mulieri reddidit.

§. 15. Ac Sanctæ auxilium implorando obuiam illi facta fœmina quædam, Angelella nomine, quæ ex articulari morbo, brachij vſum abſque ſpe ſanitatis perdiderat, illico conualuit.

Panes multiplicauit.

§. 16. Dedit quoque admirabiliter per illam Dominus eſcam eſurientibus, & opera quæ ipſe fecit, innouauit. Cum in Monaſterio ageret iam Oblata, contigit aliquando vt ſororibus, tunc numero quindecim, ſub refectionis horam, panis paucula ſolum fragmenta, quę vix tribus reficiendis ſufficiebant, eſſe cognoſceret, quamobrem, cæteris valde ſollicitis, ſola ipſa immota Dominum prouiſurum inquit. poſitiſque fragmentis ſuper menſam benedixit, & comederunt omnes agentes gratias Deo, ac ſaturatæ ſunt, tantumque panis ſuperfuit, vt caniſtrum impleretur.

Vua ſororibus ſitientibus, ea orante apparuerunt.

§. 17. Ad hæc, cum ex ijſdem ſororibus complures extra Vrbem, ligna parandi cauſa, menſe Ianuario eſſent, ac prę labore ſitirent, & ad aquam hauriendam vllam ex ijs procul ire Franciſca honeſtum non duceret, in Domino ſperare illas iubet, Dominumq. prouiſurum pariter affirmat. tum vero ſtatim ad vicinam arborem conuerſæ, vitem, & in ea tantum vuæ adſpiciunt, vt ſuum vnaquęque botrum, iuſſu Franciſcę gratias Deo agentis, decerpere, ac ſitim reſtinguere potuerit.

Aqua ſubiens ei obedit per ſiccam.

§. 18. Elementa quoque non ſemel Beatæ Franciſcæ ſanctitatis teſtimonium dederunt. Primum enim, cum in vigilia Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli á viſitanda Apoſtoli Pauli Baſilica, nonnullis ex ſororibus comitata reuerteretur, in proximam vineam ſuam cum flexiſſet, ibique ad aquæ riuum ſediſſet, mentemque leuaſſet ad Deum, in ecſtaſim rapta, ſuper labentem aquam, minime aduertens, genua flexit, nec modico tempore aqua circumſepta perſtitit. poſtquam vero ad ſe rediijt, ſiccis veſtibus ex aqua egreſſa eſt, non ſecus ac ſi illam non attigiſſent.

Simuli

Simili deinde miraculo eodem anno & loco, B. Virginis Mariæ Horas recitans, ancilla Dei honorificata eſt. maximo enim imbre in aperto oppreſſa, orare nihilominus perſeuerauit, & omnibus omnibus madidis, ſola madefacta non eſt.

Adoleſcentis occulta propoſitum ei patuit.

§. 19. Potens etiam fuit, cæleſtis gratiæ dono, ſecreta cordium cognoſcere. Etenim Laurentium Tuccij filium adoleſcentem, à propoſito occidendi gladio linguæ Franciſcum Sclanium educatorem ſuum reuocauit, Chriſtiana charitate illum corripiendo, & à concepto peccato dehortando, quod nulli reuelauerat.

Infantis obitum ea prænouit.

§. 20. Simili ſpiritu mortem inopinatam incolumis infantis, quaſi præuidens, vitam illi æternam procurauit. Nam, hora ſecunda noctis, quæ diem natalem eiuſdem infantis ſequuta eſt, domo præter moré egreſſa, ſtimulo charitatis, & gratia Spiritus ſancti, quæ tarda neſcit molimina, impellentibus, intempeſtiua ſollicitudine, vt cæteris videbatur, cum nulla accelerandi baptiſmi appareret cauſa, vt ſtatim baptizaretur curauit. poſt baptiſma vero ſubitus infantem morbus, quem mors conſequuta eſt, occulto Dei iudicio inuaſit. Et his quidem ſignis, inter cætera clarificauit Dominus famulam ſuam, in ſeruitute corruptionis vitæ huius degentem.

Obijt Fideliſſa, & corpus odore fragrauit.

§. 21. Poſtquam vero ab hac ſeruitute in libertatem gloriæ liberata eſt, ipſo die dormitionis eius, quæ Vrbem vniuerſam commouit, & duobus ſequentibus, quibus diebus eius corpus inhumatum fuit in Eccleſia S. Mariæ Nouæ nuncupatæ, ſimili miraculo, quo Sanctorú ſuorum corpora non ſemel honorauit, Franciſcæ etiam corpus honorare dignatus eſt Dominus. Tantis enim odoribus fragrauit, vt omnia odoratis floribus referta viſa fuiſſe acta teſtentur.

Miraculisq. multis claruit, quorũ pauca hic inſeruntur.

§. 22. Multa exinde ancillæ Dei ſanctimoniæ præclara miracula fidem fecerunt. Complures enim grauiſſimis & extremis morbis, opem, quam in medicinæ auxilijs inuenire non potuerunt, in eius vel libri Horarum B. Mariæ Virginis, vel veſtium contactu, per eius merita & interceſſiones, præſentaneam inuenerunt.

Mulieri viſũ reſtituit.

§. 23. Conſtat enim inter cætera Viterbienſem feminam Auguſtinam Angeli lippitudine, quæ viſum illi ademerat, panno oculis admoto, quo ſacrum Franciſcæ corpus contectum fuerat, ſubito ſanatam.

Peſte infectũ liberauit.

§. 24. Et Hieronymum quendam Aromatarium, qui peſte laborabat, in articulo mortis eiuſdem ſanctæ Veſte ſuperiniecta, ac voto eiuſdem factos ſubito ſimiliter conualuiſſe.

Febri alterã breui moriturã ſanauit.

§. 25. Aliam vero feminam febri cum pleuritide, ad perniciem procedente affectam, cui medicus neque ad ſequentem diem vitam promittebat, Franciſcæ velo lateri impoſito, dolore ſtatim liberatam, & poſtridie è lecto ſanam conſurrexiſſe.

Morbo ſimili alterã laborantẽ ſanã reddidit.

§. 26. Multi etiam ſanctæ mulieris auxilio & interceſſione deuote ſolum inuocatis, è morbis ſimiliter varijs & grauibus diuina gratia euaſerunt. In his mulier quædam nomine Magdalena de Clarellis, peſte & ipſa laborans, quæ quamquam chirurgi ſcalpello læſa, brachij dolore ita cruciaretur, vt non putaretur à morte procul abeſſe, eadem hora conualuit qua mater ad Franciſcæ ſepulchrum, pro filiæ ſanitate orauit.

Puero greſſũ reſtituit.

§. 27. Inſigni quoque miraculo crurum ſanitate, B. Franciſcæ interceſſione, à Domino donatus fuit puer annorum quatuor, Pauli Totti filius. qui cum grauibus vlceribus inceſſu prohiberetur, mater quod puerum minime ſaneſcere medicinæ remedijs cerneret, illo in vlnis ſuſcepto, cum ad ſanctæ imaginem in eccleſiam B. Mariæ Transtyberim, pro eius ſanitate deuote oratum veniſſet, nondum finita oratione, ecce ex vlnis deponi puer rogat. depoſitus, ambulare incipit, ac domum pedibus redit, ſolutiſq. ligaminibus, & amotis emplaſtris, non ſolum ſanis cruribus, ſed etiam vi diuina magis per Sanctæ ſuæ merita eluceret potentia, ſine cicatricibus inuenitur.

Vicarius itaque Eugenij IV. ſuper eius vitã & miraculis, ſtatim poſt obitum inquiſitionẽ fieri iuſſit.

§. 28. Huius itaque tam excellentis ſanctitatis lucernam, quoniam ſub modio eſſe nolebat Dominus, ſed aliquando ſuper candelabrum, Apoſtolicæ auctoritatis decreto conſtituendam præordinauerat, factum eſt, vel paucis menſibus poſt felicem Sanctæ obitum, vt bo. me. Andreas Epiſcopus Auximanus fe. rec. Eugenij Papæ IV. prædeceſſoris noſtri, tunc in Vrbe in ſpiritualibus Vicarius, examen teſtium ſuper eius vita & miraculis committeret Epiſcopo Bouenſi, ac Priori Monaſterij Sanctæ Crucis in Hieruſalem Ordinis Chartuſienſis, qui multorum teſtimonijs ſuſceptis, ſummariam inquiſitionem egerunt.

Proceſſus p Cardinalem ad hoc deputatũ, ad vlteriora deductus fuit.

§. 29. Deinde vero biennio, ac nonnullis menſibus elapſis, & cauſa bo. me. Cardinali de Albertis delegata, inſtantibus Procuratore, & Syndico Monaſterij S. Mariæ Nouæ, anno 1443. proceſſu cauſæ huiuſmodi coram bo. me. Dominico Cardinale Firmano nuncupato, ſubdelegato Cardinalis de Albertis, rite inſtituto, triginta & octo teſtes ſuper octoginta articulis recepti ſunt.

Duo poſtea Epiſcopi ſub Nicolao V. alia deſuper proceſſum ſecerunt.

§. 30. Defuncto Eugenio prædeceſſore prædicto, anno 1451. meritis B. Franciſcæ exigentibus, fel. rec. Nicolaus Papa V. pariter prædeceſſor noſter, qui Eugenio in Apoſtolatu ſucceſſerat, ad Canonizationis eius negotiũ aggreſſus, inquiſitionem peragi per Spoletanum, & Mindonienſem Epiſcopos mandauit. coram quibus à Procuratore, & Syndico prædictis teſtes ad numerum centum & triginta duorum ſunt producti, & ſuper nouis articulis rite & recte recepti, ac proceſſus accurate & legitime formatus.

Dies obitus B. Franciſcæ feſtus habitus eſt vſque ad Clem. VIII qui de Canonizationem terminare voluit.

§. 31. Ac licet rem tranſigi, & B. Franciſcã Sanctam declarari, nec tunc temporis, neque poſtea tot annis ſucceſſerit; tamen Dominus Sanctæ ſuæ ſummum honorem in terris debitum, ad hanc vſque diem occulta diſpenſatione differri volens, non permiſit interea alijs honoribus deſtitui. nunquam enim deuotio fidelium erga ancillam ſuam refrixit in Vrbe, quinimo dies tranſitus eius, auctoritate Apoſtolica, & Populi Romani pia ſollicitudine in honore, & in Curia Capitolina feſtus habitus fuit, donec fel. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, pro ſua Paſtorali prouidentia, ſpiritu Dei motus, pijs eiuſdem Populi Romani precibus benigne aurea præbens, Canonizationis B. Franciſcæ opus, ad decorem & vtilitatem domus Dei iamdiu cœptum, conſummandum cenſuit.

Tribus Rotæ Auditoribus negotiũ commiſit.

§. 32. Itaque bo. mem. Seraphino S. Saluatoris in Lauro, necnon dilectis filiis noſtris Hieronymo S. Blaſij de annulo Pamphylio, & Io. Garziæ SS. Quatuor Coronatorum tit. S. R. E. presbyteris Cardinalibus Millino nuncupatis, tunc Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus commiſit, vt viderent, an ſecundum Sacrorum Canonum decreta, & Eccleſiæ Romanæ receptum morem Canonizatio huiuſmodi celebrari poſſet. Illis vero & in eorum locum, ijſdem ad Cardinalatus honorem eorum exigentibus meritis promotis, poſtea ſubrogati dilecti etiam filii Franciſcus Peña, Horatius Lancellotus, & Io. Baptiſta Pamphilius, eiuſdem Sacri Palatii cauſarum pariter Auditores, proceſſus & acta omnia ab exordio cauſæ, vt res poſtulabat recenſentes, probationes diligenter perpenderunt, nouoq. proceſſu rite confecto, ſanctitatis & miraculorum B. Franciſcæ ab eius obitu ad annum vſque 1604. quo anno hæc agebantur, continuam conſtantemq. famam probari voluerunt.

Eo defuncto iſte Pont. habita relatione & ſententia ad. Auditorũ, Canonizationis diffinitionẽ Card. præfectis Sacris Ritibus commiſit.

§. 33. Verum, viam vniuerſæ carnis ingreſſo Clemente prædeceſſore, & humilitate noſtra ad ſummum Apoſtolatus gradum nullo ſuffragio meritorum à Domino euocata, nec ceſſante Populo Romano ſancta ſedulitate inſtare, vt cauſa Canonizationis huiuſmodi abſolueretur. Nos ex officii debito Paſtoralis, quæ ad Dei laudem, & fidelium ædificationem ſunt, quantum in Domino poſſumus, promouere cupientes, ac non ambigentes id genus eſſe triumphalem Canonizationis honorem, per quem ſapientiam Sanctorum narrant populi, & laudem eorum nunciant Eccleſiæ, patriæq. noſtræ Inclitę Vrbis Romę charitate cogente, ne filię ſuę merita veneratione, quaſi noua corona deſtitueretur, prędeceſſorum noſtrorum veſtigiis inſiſtentes, rei tantę in nomine Domini perficiendę conſilium cœpimus. Quapropter cognita eorundem ex Auditorum relatione, illorum pro Canonizatione ſententia, illam & vniuerſam cauſam à Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſacris Ritibus, & Ceremoniis præfe-

ctis, accuratiſſime recognoſci, & examinari mandauimus.

Qui tandē B. Franciſcam canonizandam eſſe cenſuerunt.

§. 35. Qui rediu multumq. diſcuſſa, ac diſputata, B. Franciſcæ vitæ excellentem cum fide ſanctitatem, & præclara miracula ex omnibus proceſſibus, primo excepto, ſatiſq. legitime ad rem de qua agebatur probata, & ad Canonizationem procedi recte poſſe cenſuerunt.

Hic Pont. horum omnium relationē in Conſiſtorio Secreto habuit. & etiā ſententiam Card. quos ipſe eti hortatus eſt, ad pij operibus diuinam opem implorandam.

§. 36. Itaque eorum ſententia vna cum omnibus, quę in cauſa erant, in Conſiſtorio noſtro Secreto à Venerab. fratre noſtro Dominico Epiſcopo Hoſtien. S.R.E. Card. Pinello nuncupato, Sacri Collegij Decano, & eorundem Cardinalium antiquiore, ſummatim, & appoſite relatis, cum reliqui Cardinales qui adfuerunt idem cenſuiſſent, in publico ſequenti Conſiſtorio audita dilectorum filiorum Cameræ Vrbis noſtræ Conſeruatorum pro Canonizatione huiuſmodi, per dilectum filium Hieronymum de Rubeis P. R. Aduocatum habita diſerta oratione, ac de re tanta Nos vt oportebat, cum ijſdem Cardinalibus & Epiſcopis deliberaturos reſponſo dato; eoſdem Cardinales, & Epiſcopos ad implorandum eleemoſynis, ieiunijs, & orationibus, diuinum auxilium in Domino hortati ſumus.

Tandem ſententiā in alio Conſiſtorio Semi-publico comprobarunt.

§. 37. Deinde eorundem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Vrbe præſentium, Conſiſtorio ſemipublico indicto, in quo etiam noſtri, & Apoſtolicæ Sedis Notarii, & Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores vocati adfuerunt, ijdem Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi omnes, B. Franciſcam ex ijs quæ à Nobis propoſita, & ex proceſſu relata fuerant, iure canonizandam eſſe cenſuerunt.

Quos Pont. ad idē hortatus fuit.

§. 38. Quorum ſententiis auditis, Nos gratias Deo agentes, quod ancillam ſuam per miniſterium noſtrum honorificari velle dignaretur, Canonizationis diei declarationem nobis reſeruauimus, omneſq. ad deuote interim nobiſcum orandum, & eleemoſynis, ieiuniis, ac ſacrificiis cæleſtem Spiritus ſancti fauorem in eam rem infirmitati noſtræ procurandam, iterū adhortati ſumus.

Tandemq. eadem ſeruatis ſeruandis, B. Franciſcam ſanctam eſſe pronūciat & canonizat.

§. 39. Ac tandem rite peractis omnibus, quæ Sanctorum Patrum auctoritas, Sacrorum Canonum ſtatuta, Sanctæq. Romanæ Eccleſiæ antiqua conſuetudo in re huiuſmodi peragenda præſcribunt, hodie in Sacra B. Petri Principis Apoſtolorum Baſilica, ad quam vna cum iiſdem fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſq. Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus noſtris, Clero ſeculari ac regulari, Hymnum Aue maris ſtella, B. Mariæ Virgini, cantorum cætu reſonante, ſolemni ritu proceſſimus, maxima populi frequentia. Poſt prædictorum Conſeruatorum, pro Canonizationis decreto, per eundem Aduocatum conſuetas petitiones repetitas, poſt ſacras Litanias, Hymnoſq. decantatos, precibuſq. in ſpiritu humilitatis præmiſſis, ac Spiritus ſancti gratia rite implorata. Ad honorem Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Chriſtianæ augmentum, auctoritate eiuſdem Sanctiſſimæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, beatorū Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Vrbe præſentium conſilio, & vnanimi conſenſu, Beatam Franciſcam Romanam, ex Oblatis Monaſterii Turris ſpeculorum Vrbis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti, cuius corpus Romæ in eccleſia S. Marię Nouæ nuncupatę in pace quieſcit, de cuius ſanctitate vitę, fidei ſinceritate, & miraculis plene conſtabat, & conſtat, Sanctam eſſe definiuimus, ac Sanctarum mulierum catalogo adſcribendam decreuimus, prout pręſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, illamq. omnes fideles venerari mandauimus, & mandamus.

Eiuſq. in honorē eccleſias cōſtrui, & feſto die 9. Martii celebrari iubet.

§. 40. Statuentes, vt ab vniuerſali Eccleſia in eius honorem, Eccleſię & Altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ędificari, & conſecrari poſſint, & ſingulis annis die 9. Martii Feſtum ipſius, & Officium Sanctarum, nec Virginum, nec Martyrum ad Breuiarii Romani pręſcriptum deuote celebretur.

Indulgentias eiuſdem ſepulchrū viſitantibus elargitur.

§. 41. Preterea eadem auctoritate, omnibus vere pęnitentibus & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui annis ſingulis eodem die feſto, ad ſepulchrum in quo Corpus eius requieſcit, deuote acceſſerint, necnon Eccleſias, & Altaria in ipſius honorem conſtructa deuote pariter viſitauerint, eaſdem indulgentias, & peccatorum remiſſiones conceſſimus, & elargiti ſumus, prout concedimus & elargimur, quę ceteris dicti Ordinis Eccleſiis in diebus Feſtis eiuſdem Congregationis Montis Oliueti Sanctorum iam conceſſę ſunt.

Aſtantibus huic Canonizationi peccatorum remiſſionem concedit.

§. 42. Denique exactis omnibus, quę Canonizatio huiuſmodi poſtulabat, ac Deo Patri immenſę maieſtatis, venerandoq. eius vero & vnico Filio, ſanctoq. paraclito Spiritui laudibus ſacro Hymno cātatis, Eccleſię communi prece orauimus Dominum, vt quoniam B. Franciſcę feſtiuitate gaudebamus, eius exemplo pię deuotionis erudiremur affectu, ac ſacroſanctis ſacrificiis ad Altare Principis Apoſtolorum Pontificali ritu, cum eiuſdem Sanctę commemoratione oblatis, plenariam omnibus Chriſti fidelibus ibi pręſentibus, ad Dei laudem, & gloriā Sanctę eius, peccatorum indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus.

Sanctæq. Franciſcæ præſidium implorat.

§. 43. Confiteamur igitur Domino Dominorum, per quem amici eius honorificantur nimis, & à quo gloria, & honor omni operanti bonum. Et quoniam Sanctę etiam huius pręſidium iam cernimus nobis diuinitus cōparatum, ęquum eſt nos ſempiternam clementiam orare, vt cuius in terris voluit his noſtris calamitoſis temporibus gloriam manifeſtari, illam etiam in tribulationibus noſtris nobis adeſſe, & obſecrationes pro Eccleſię Sanctę exaltatione, hęreſum extirpatione, Principum Chriſtianorum vnione, patrocinio ſuo promouere ſentiamus per Chriſtum Dominum noſtrum.

Huius Bullæ tranſumptis credi mādat.

§. 44. Ceterum, quia nimis difficile foret pręſentes noſtras literas ad ſingula loca, vbi opus eſſet, deferri volumus, vt earum exemplis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem vbique fides habeatur, quę ipſis pręſentibus, ſi exhibitę vel oſtenſę eſſent, haberetur.

Sanctionēq. pœnale apponit.

§. 45. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum decreti, definitionis, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, conceſſionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare pręſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 4. die 29. Maij

Dat. Romę apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicę 1608. quarto Calend. Iunii, Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

Papæ ſubſc.

Ego Paulus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Card. ſubſc.

Ego Dominicus Epiſcopus Oſtien. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus Epiſc. Portuen. Card. Aſculan.
Ego Antonius Maria Epiſc. Pręneſtin. Card. Gallus.
Ego Antonius Epiſc. Albanen. Card. Saulius.
Ego Marianus Epiſc. Tuſculan. Card. de Camerino.
Ego Euang. tit. S. Laurentii in Lucina presb. Card. Cuſentin.
Ego Fr. Gregorius tt. S. Marię Tranſtyb. presb. Card. de Mont' Elpero.
Ego Franc. Maria tt. S. Marię in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Octauius tt. S. Alexii presb. Card. Parauicinus.
Ego Octauius tt. S. Praxedis presb. Card. Aquauiua.
Ego Octauius tt. S. Sabinę presb. Card. Bandinus.
Ego Laurentius tt. S. Lauren. in Pane, & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Bartholom. tt. S. Mariæ in Porticu presb. Card. Cæſius.
Ego Franciſcus tt. S. Mariæ de Populo presb. Card. Mantica.
Ego Pompeius tt. S. Balbinæ presb. Card. Arigonius.
Ego Boniſacius tt. S. Hieronymi Illyricorum presb. Card. Beuilaqua.
Ego Dominicus tt. S. Honufrii presb. Card. Thuſcus.
Ego Robertus tt. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarm.

Ego

Ego Dominicus SS. Duodecim Apoſtol. presb. Card. Gymnaſius.
Ego Antonius tt. S. Crucis in Hieruſalem presb. Card. Zapata.
Ego Innoc. tt. SS. Nerei, & Acchillei presb. Cardin. Bubalus.
Ego Ioannes tt. S. Marci presb. Card. de Vicentia.
Ego Iacobus tt. S. Stephani in Monte Cęlio presbyt. Card. Sanneſius.
Ego Hieronymus tt. S. Blaſij de Annulo presb. Card. Pamphilius.
Ego Ferdinandus tt. S. Euſebii presb. Card.
Ego Scipio tt. S. Chryſogoni presb. Card. Burgheſius.
Ego Ludouicus tt. S. Pancratij presb. Card. Montiſregalis.
Ego Mapheus tt. S. Petri in Monte Aureo presbyt. Card. Barberinus.
Ego Io. Garſia tt. SS. Quatuor presb. Card. Millinus.
Ego Marcellus tt. S. Quirici, & Iulitæ presbyt. Card. Lantes.
Ego Franciſcus Sfortia diac. Cardin. S. Mariæ in Via Lata.
Ego Alexander S. Laurentij in Damaſo diac. Card. Montaltus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Andreas S. Angeli in foro Piſcium diac. Card. Perettus.
Ego Io. Baptiſta S. Mariæ in Coſmedin diac. Cardin. Detus.

XLVI. alias XXIX.

Ampliatio priuilegiorum Militiæ S. Stephani circa annuas penſiones Eccleſiaſticas, habitumq. à Militibus deferendum.

De inſtitutione totoq. ſtatu huius Militiæ, attende ſupra conſtit. 60. Pij IV. His quæ. cum his quæ tibi indicaui fol. 86. lib. 2.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DVm generoſa Militum militiæ S. Stephani Papæ & Martyris, ſub felici religioſiſſimi Principis Ferdinandi Magni Hetruriæ ſibi ſubiectæ Ducis, & dictæ militiæ Magiſtri auſpicio, gubernio, & directione plurimum progredientis geſta, laudabileſq. & glorioſas contra nefarios Turcarũ auſus reportatas victorias animo perpendimus, dignum, quin potius debitum arbitramur, vt eoſdem Milites, vtpote Domini Noſtri IESV CHRISTI athletas acerrimos, peculiari beneficentię noſtræ largitate proſequamur, eorumq. commodis, & congruæ ſubſtentationi opportune conſulamus, vt ipſi exinde ad maiora ab ipſorum Turcarum copijs tropbęa reportanda alacriores reddantur, & promptiores.

Pius IV. immunitates & exemptiones à Decimis, & alias gratias & ſignanter facultatẽ retinẽdi & trãſferendi annuas penſiones duc. 200. Militibus omnibus S. Stephani elargitus eſt, vt ſup. in eius conſt. 60. His quæ. fol. 86. lib. 2.

§. 1. Alias ſiquidem felicis record. Pius Papa Quartus prædeceſſor noſter, poſt erectionem & inſtitutionem dictæ Militiæ ſub regula ſancti Benedicti, per claræ memoriæ Coſmum tunc Florentiæ & Senarum Ducem in Ducatu Florentiæ, de licentia Sedis Apoſtolicæ ipſi Coſmo Duci per literas eiuſdem Pij prædeceſſoris attributa, antea factam eidem Coſmo Duci Magno Magiſtro, necnon Conuentui, Militibus, Priori, cæteriſq. miniſtris Eccleſiæ dicti Cõuentus, & alijs perſonis, etiam in ſacris, etiam presbyteratus ordinibus conſtitutis, etiam quæcunque quotcunque & qualiacunque, cum cura & ſine cura, beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, eorumq. beneficijs, perceptorijs, ſiue Commendis, rebus & bonis, diuerſas exemptiones etiam à iuriſdictione Ordinariorum, libertates, immunitates, etiam à contributione decimarum & onerum, indulta, priuilegia, facultates, indulgentias & gratias, ſpirituales & temporales benigne conceſſit, & elargitus fuit. atque inter cætera indulſit omnibus & ſingulis dictæ militiæ Militibus etiam coniugatis, ac etiam bigamis, alijſq. prædictis, vt ſinguli ſingulas penſiones annuas, vſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera, ſuper quorumuis Cathedralium, & Metropolitanarum, aliarumq. Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, & præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationũ, & officiorum, aliorumq. beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura & ſine cura, ſecularium & quorumuis Ordinum regularium, fructibus redditibus prouentibus iuribus obuentionibus & emolumentis alias ſibi canonice reſeruandas accumulatiue, cum quibuſuis alijs penſionibus annuis, quas illos ex quouis alio priuilegio Apoſtolico pro tempore percipere contingeret, ad vitam percipere exigere & leuare, ac in ſuos vſus, & vtilitatem conuertere, libere & licite valerent, prout in eiuſdem Pij Quarti prædeceſſoris binis literis, prioribus nimirum ſub Calend. Februarij, poſterioribus vero ſub Nonis Iulij Dat. Pontificatus ſui Anno tertio confectis, plenius cõtinetur.

§. 2. Succeſſiue vero piæ mem. Pius Papa V. etiam prædeceſſor noſter, per ſuam quæ incipit Sacroſanctum, deſuper editam conſtitutionem, reuocauit & aboleuit omnia & quæcunque priuilegia, facultates, diſpenſationes, & indulta, percipiendi ſimiles penſiones fructus, & alias res Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ſecularium, & regularium dicti S. Stephani, cæteriſq. Militijs, & Hoſpitalibus, eorumq. Militibus, Fratribus, & perſonis, tàm Clericis quàm coniugatis, quibuſuis modo & forma, ac quibuſcunque de cauſis conceſſa & approbata; ita quod ipſi ſiue coniugati, ſiue bigami, ſiue Clerici, ſiue etiam Presbyteri, nullas de cætero reciperent, ſed eas ſolas quas tunc habebant, retinerent, & eæ quoque per futurum contractum matrimonij extinctæ cenſerentur, prout in eadem conſtitutione latius continetur.

Pius V. indultũ obtinendi huiuſmodi penſiones Militibus iſtis conceſſis, & obtentas per contractum matrimonij vacare decreuit, vt ſup in conſt. 73. Sacroſanctum. fol. 269. lib. 2

§. 3. Poſtmodum recol. mem. Sixtus Papa V. ſimiliter prædeceſſor noſter, conſiderans ſuis potiſſimũ temporibus huiuſmodi Milites, pro Dei & Chriſtiani nominis gloria, & fidei Catholicæ defenſione, non ſolum ſæpius in diuerſis expeditionibus contra &c.

Sixtus V. Bullã Pij V. quo ad iſtos Milites reuocauit vt ſup. in conſtit. 104. Circuſ ecta. fol. 681. lib. 2

Omittitur reſiduum, quia tota bulla eſt ſup. in loco hic in margine indicato.

§. 4. Cum autem ſicut Nobis innoteſcit, dicta militia ſub felicibus ipſius Ferdinandi Magni Ducis auſpicijs, fortium & ſtrenuorum Militum, triremumq. & aliorum Nauigiorum bellicis, & nauticis apparatibus optime inſtructorum numero copioſo aucta, ipſiq. illius Milites piratarum infidelium oras, Tyrrenïq. maris paſſim infeſtantium excurſionibus & depredationibus, armata claſſe obſiſtentes, non ſolum Italiam ipſam pluries ab incurſionum huiuſmodi damnis & incommodis, magno eius bono, egregia animi fortitudine tutati ſint, ſed etiam in ipſorummet infideliũ dominia & regiones, magnis auſis ſummo cum vitæ fortunarumq. diſcrimine irrumpentes, graues eis clades, Oppidorum expugnationes, & direptiones intulerint, ac partis non ſemel de illis inſignibus victorijs eorundem audaciam repreſſerint, vires fregerint, impios conatus contuderint, ac perinde ſeſe magna ſui gloria, & nominis Chriſtiani commendatione formidabiles eis reddiderint. Hiſce & alijs rebus præclare geſtis de ipſa Italia, atque adeo tota republica Chriſtiana optime meriti, & apud etiam exteras nationes inclytam magnanimitatis, reiq. militaris peritiæ famam adepti ſint, ipſaq. Militia tum dicti Ferdinandi Magni Ducis, qui maiorum ſuorum veſtigijs inſiſtens, in hoc eius eminentiori animi ſtudio & cura incumbit, præſtanti virtute & potentia, tum etiam propriorum Militum fortitudine eximia, clarior & illuſtrior in dies euadat, & quemadmodum hucuſque reipublicæ Chriſtianæ aduerſus infidelium incurſiones magno propugnaculo fuit, ita etiam de cætero in expeditionibus contra eoſdem infideles, pro fidei Catholicæ defenſione pari vel maiori adiumento eſſe poſſit.

Iſte modo Pont. ea cauſa hic enunciatis.

§. 5. Nos idcirco eam magis in dies florere, ac nouis incrementis augeri deſiderantes, illiuſq. milites pro inſigni eorum virtute, ac in nos & Sedem Apoſtolicam deuota propenſione, ſpeciali aliqua Apoſtolica beneficentiæ gratia cohoneſtare volentes, omnium q. & ſingularum literarum, & conſtitutionum prædictarum tenores, præſen-

Gratias & facultates à Pio IV. Sixto V. percipiẽdi penſiones Militibus, tam Laicis quàm Clericis, tam

coniugatis quam bigamis obceſſae reſtitute, & ad ſummam ducat. quo. extendit, etiam ad fauorem illegitimorum.

præſentibus pro expreſſis habentes, necnon dictum Ferdinandum Magnum Ducem, ac Conuentus huiuſmodi ſingalares perſonas, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, dicti Ferdinandi Magni Ducis Nobis deſuper porrectis ſapplicationibus inclinati, facultatem & indultum percipiendi & exigendi penſiones annaas vſque ad ſummam ducenturum ducatorum auri de Camera huiuſmodi, Militibus prædictis, tàm Laicis quàm Clericis, etiam coniugatis, etiam bigamis, alijſq. etiam Presbyteris per Pium IV. conceſſa, & per Pium V. reuocata, deindeq. per Sixtum V. prædeceſſores prædictoa aduerſus ipſam reuocationē in integrum reſtituta, repoſita, & reualidata, ac de nouo etiam conceſſa, vt præfertur, ac ſingulas eorum Pij Quarti, & Sixti Quinti prædeceſſorum deſaper confectas literas, vſque ad ſummam quadringentorum dacatorum auri de Camera huiuſmodi in totum: Ita quod omnes & ſinguli Milites dictæ Militiæ, nunc & pro tempore exiſtentes, tàm Laici quàm Clerici, etiam coniugati, & bigami, alijq. etiam Preabyteri, etiam illegitimi ex quouis reprobato vel damnato coitu procreati, deinceps in perpetuum quaſcunque penſiones annuas, vſque ad ſummam præſatam qaadringentorum ducatorum auri de Camera, ſaper quibuſuis Cathedralium, & Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Canonicatuam, præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum, officiorum, aliorumq. beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura & ſine cura, ſecalariam & qaorumuis Ordinū regularium huiuſmodi fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus obuentionibus, & emolumentis, ac diſtributionibus etiam qaotidianis, aliaa eis canonice reſeruandas, etiam accumulatiue, cum qaibuſuis alijs penſionibus annuis, quas ex quouis alio priuilegio, ſeu indulto, aut diſpenſatione Apoſtolica eis, in genere vel communiter, ſeu eorum cuilibet nominatim & ſigillatim, etiam in vna non facta mentione de alia, vel alija, ante & poſt datam præſentium, quandocunque conceſſa aat concedenda vſque ad quamcunque ſummam dictis quadringentis ducatis longe maiorem de præſenti percipiunt, & pro tempore percipient, ad vitam retinere, percipere, exigere, leuare, & recuperare, inque ſuos vſus & vtilitatem conuertere, libere & licite valeant, & ex iſs tàm Laici quàm Clerici, & coniugati & non coniugati, ratione penſionis huiuſmodi, qaas ſic pro tempore perceperint, ad incedendum in habitu & tonſura clericali, deferendumq. veſtes talares iuxta præfatam Sixti prædeceſſoris cōſtitutionem minime teneantur, neque ad id obligati exiſtant, aut aliqua ratione cogi aut compelli poſſint, neqae ipſarum penſionum, vel illarum loco fructuum, reddituum, & prouentuum huiuſmodi reſeruationes, ob non delationem habitus tonſuræ, aut veſtis huiuſmodi, ſeu per contractum matrimonij, ſeu per bigamiam qaamcunque etiam ſaperuenientem, aut per exercitium militiæ, & quoſcunque actus bellicos Clericis & Eccleſiaſticis perſonis, de iure & per ſanctoa Canones prohibitos, nimirum militares & ſanguinis effuſione, membrorum mutilatione, & morte infidelium ſubſeqauta, minime ceſſent & expirent, aut ceſſare, vel extinctæ dici, aut cenſeri poſſint, ſed ipſi Milites nihilominus vt prius penſiones, ac fructus redditus, & prouentus huiaſmodi, percipere & exigere poſſint & valeant, dummodo habitum militarem, veſtes nimirum laicales communes cum inſignibus Crucis dictæ Militiæ conſuetis, iaxta aliaa dicti Sixti Quinti prædeceſſoris ſuper declaratione huiuſmodi habitua militaris, ſab Dat. videlicet pridie Calend. Februarij Pontificatus ſui anno Quarto, quæ incipiunt, Paſtoralis, editaa literas deferant, vtique conſtitutioni eiuſdem Sixti Quinti prædeceſſoris plene ſatisfacere intelligantur, & cenſeantur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium extendimua & ampliamus, & quatenus opus ſit, vſque ad dictam ſummam quadringentorum ducatorum huiuſmodi de nouo concedimus.

Clauſulas pro ſeruatione apponit.

§. 6. Decernentes facultatem & indultum huiuſmodi, & literas Pij Quarti, & Sixti Quinti prædeceſſorum eorundem deſuper editas, ex nunc perpetuo exteoſas, & ampliatas eſſe & fore. nec præmiſſa, ac præſentes literas de ſabreptionis, obreptionis & nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel qaouis alio defectu notari, impugnari, inualidari, aut ad viam & terminos iuris reduci, ſeu aduerſus illas quodcunque iuris, gratiæ vel facti remedium impetrari, aat etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi poſſe, aut debere, neque ſub quibuſais ſimilium vel diſſimilium gratiarum, ſaſpenſionibus, reuocationibus, limitationibus, alijſq. contrarijs diſpoſitionibus, à Nobis & ſacceſſoribus noſtris, ac Sede Apoſtolica, quauis de cauſa quantumuis iuſta, pro tempore emanatis, & emanandis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptaa, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam ſub quacunque poſteriori Data, per dictum Ferdinandum Magnum Dacem & Magiſtram, & Milites dictæ Militiæ pro tempore exiſtentes, quandocunque eligenda, conceſſas eſſe & cenſeri. ſicq. per quoſcunque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæq. Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & aactoritate, vbique iudicari & diffiniri debere. irritum quoque & inane, ſi ſecus ſaper his à qaoqaam, qaauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius conſtitutionis, deputat.

§. 7. Quocirca Venerabilibaa fratribus noſtria Florentin. & Piſan. Archiepiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Aaditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios, præſentes literas & in eis contenta qaæcunque, vbi & qaando opus fuerit, ac quoties pro parte Ferdinandi Magni Ducis, ac Conuentus & Militum prædictorum, ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant aactoritate noſtra, eos & eorum qaemlibet, eiſdem præſentibus, & in eis contentis quibuſcunqae, pacifice frui & gaudere. Non permittentes eos deſuper à qaoquā quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores per cenſuras Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita cōpeſcendo. inuocato etiam aq hoc ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs quibuſcunqi derogat.

§. 8. Non obſtantibus recolendæ mem. Bonifacij Papæ Octaai pariter prædeceſſoris noſtri de vna, & in Cōcilio generali edita de duabus Dietis; dummodo non vltra tres Dietas, aliquis vigore præſentium ad iudicium trabatur, necnon Pictauen. Concilij contra illegitimoa, ac dicti Pij Quinti prædeceſſoris reaocatoria, ac illa quæ inter alia veterum gratias huiuſmodi ſuis excludi temporibus, & quod ſibi licere non eſt paſſus, etiam ſuis ſucceſſoribua non licere indicauit, necnon præfatis Sixti Quinti prædeceſſoris, & quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, & quarumcunque Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Ordinum prædictorum, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatatis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſijs, Monaſterijs, & Ordinibus, eorumq. Præſulibus, Capitulis, Conuentibus, Saperioribus & perſonis, ſab quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. quibus omnibus & ſingulis, ac aliis, quæ præſenti gratiæ obeſſe poſſent, etiamſi pro illarum ſufficienti derogatione, de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica, indiuidua & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe pleniſſime derogamus, ac deroga-

tum

tum eſſe volumus, & decernimus, contrariis quibuſcunque, aut ſi aliquibus, communiter aut diuiſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Nulli ergo &c.

D. P. An. 4. die 18. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, anno incarnationis Dominicæ 1608. xiv. Calen. Iulii, Pontificatus noſtri Anno Quarto.

X L V I I.

Quod Rectores Eccleſiarum parochialium Indiarum, Occidentalium & Orientalium, ab ijs qui in eccleſijs & domibus Fratrum, & Monialium Ordinis S. Franciſci de Obſeruantia ſepeliuntur, eam tantum quærant eleemoſynam, quæ à Concilio Tridentino præſcripta, & à Pio V. explicata ſunt.

Non abſimilem edidit conſtitutionem pro Fratribus Eremitis S. Auguſtini, quæ eſt ſupra fol. 219. Quinimo, & pro his Fratribus de Obſeruantia Clemens VIII. ſuam ediderat conſtit. 96. Expoſitam. hoc ſupra fol. 144.

P A V L V S   P A P A   V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Rectores eccleſiarū parochialiū Indiarū introduxerūt abuſus quoſdam circa eleemoſynas eorū qui in domibus Fratres & Monialium de Obſeruantia ſepeliantur.

§. 1. EXpoſitum nobis nuper fuit pro parte dilecti filij Matthæi de Recalde Vicecommiſſarij generalis Indiarum Occidentalium Ordinis fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia, quod Rectores parochialium eccleſiarum Indiarum Occidentalium & Orientalium, ne Chriſti fidelium qui pro tempore ab humanis decedunt, cadauera ita commode in eccleſiis Fratrum, & Monialium dicti Ordinis Eccleſiaſticæ ſepulturæ tradi valeant, vt in eorum parochialibus eccleſijs valerent, de conſilio forſan ſuorum Superiorum abuſum introduxerunt, vt maiorem ſcilicet eleemoſynam ab illis exigant, qui in eccleſiis dicti Ordinis ſepeliuntur, quam ſi in propriis eccleſiis ſepelirentur, itaut Chriſti fideles qui in eccleſiis huiuſmodi ſepeliri deſiderant, parem ad minus parochialibus eccleſiis eleemoſynam relinquere debeant ratione eorum ſepulturæ, ea quam eccleſiis Ordinis huiuſmodi relinquunt.

Et quo ad eleemoſynam Miſſarū quas p anima ſua à dd. Fratrib. dicēdas quis reliquerit.

§. 2. Et quod peius eſt ſiquis pro animę ſuę refrigerio, nonnullas miſſas à Fratribus prædictis Ordinis celebrandas reliquerit, prætendunt Parochi eleemoſynam ratione miſſarum huiuſmodi relictam, inter ipſos & Fratres prædictos diuidendam eſſe.

Necnon quo ad cogendos aliquos, vt in dictis eccleſijs parochialibus ſepeliantur.

§. 3. Et vlterius iiſdem Rectores de mandato forſan ſuorum Ordinariorum, filios quorum patres in eccleſiis dictorum Fratrum monialium ſepulti ſunt, aut ſepulturam particularem pro ſe & ſuis habent, nulla conſuetudine legitime ſuffulti, in eorum parochialibus eccleſiis ſepeliri, & dictos patres ad hoc vt in dictis parochialibus eccleſiis ſepeliantur, cogere & compellere contendunt, & quotquot Fratres regulares defunctum aliquem ad Eccleſiaſticam ſepulturam in ſuas regulares eccleſias comitantur, tot etiam ſeculares, ſacerdotes, aut clericos aſſumi volunt, in maximum domorum & monaſteriorum dicti Ordinis præiudicium, eo quod multi duplicis huiuſmodi funerum impenſa difficultate deterriti, in dictis regularibus eccleſiis ſepulturam eligere nequeunt; vnde fit vt dicti Ordinis eccleſias mortuorum ſepulturis, & conſequenter eleemoſynis, etiam quæ in ſuffragium animarum fieri conſueuerunt, paulatim deſtitutas iri verendum ſit.

Supplicarum itaq. fuit Papæ, pro opportuna prouiſione.

§. 4. Quare dictus Matthæus Nobis humiliter ſupplicari fecit, vt domorum & monaſteriorum, necnon Fratrum & monialium dicti Ordinis illarum partium indemnitati conſulere, ac alias in præmiſſis opportune prouidere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Is proinde dictis Rectoribus præcipit ſolā eam habere poſſe eleemoſynā,

§. 5. Nos igitur huiuſmodi abuſus è medio tollere, ac dicti Ordinis eiuſq. religioſorum vtriuſque ſexus, vt maiores in Vinea Domini fructus in dies afferre ſtudeant, commoditatibus, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, conſultationibus & negotiis Epiſcoporum & regularium Præpoſitorum, omnibus & ſingulis parochialium eccleſiarū in partibus Indiarum, tàm Occidentalium quàm Orientalium Rectoribus, nunc & pro tempore exiſtentibus, harum ſerie interdicimus & prohibemus, ne ſub excommunicationis maioris latæ ſententiæ pœna, à qua nonniſi à Nobis ſeu à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo abſolui poſſint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, maiorem eleemoſynā ab iis qui in dictarum domorum vtriuſque ſexus Ordinis S. Franciſci eccleſiis ſepulturam eligunt & ſepeliuntur, ea quam illis præſcribit Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 13. iuxta explicationem à fel. rec. Pio Papa V. prædeceſſore noſtro emanatam, ſub Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicæ 1567. xvii. Calen. Iunii, Pontificatus ſui anno Secundo, quouis prætextu aut occaſione, etiam de conſilio, conſenſu, & mandato ſuorum Ordinariorum exigere.

quā præſcripſit Concil. Trid. ſeſſ 25. cap. 13. & quā explicauit Pius V. in conſt. 41. ſup. fol. 228. lib. 2.

Nec ad ſepeliendū in parochialibus cogere poſſe, qui in domibus d. Ordinis ſepulturā eligerunt.

§. 6. Nec filios quorum patres in eccleſiis dictorum Fratrum & monialium ſepulti ſunt, aut ſepulturam particularem pro ſe & ſuis habent, in eorum parochialibus eccleſiis ſepeliri, & dictos patres ad hoc vt in dictis parochialibus ſepeliantur, cogere valeant ſeu præſumant.

Executores huius conſtitutionis deputat.

§. 7. Quocirca dilectis filus Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ac Indiarum Occidentalium Societatis IESV Prouincialibus pro tempore exiſtentibus, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum, per ſe vel alium, ſeu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum & Fratrum cuiuſcunque domus & monaſterii dicti Ordinis illarum partium fuerint requiſiti, vel eorum aliquis fuerit requiſitus, præſentes literas & in eis contenta quæcunque ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, illorum omnium & ſingulorum effectu pacifice frui & gaudere; non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoſcunque, & præmiſſis non parentes, eiſq. auxilium, conſilium vel fauorem, publice vel occulte, directe vel indirecte, quomodolibet præſtantes, per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac eccleſiarum, domorum, & monaſteriorum, ac Ordinis huiuſmodi, etiā iuramento &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſuis eccleſiis, ac illarum Rectoribus, aut quibuſcunque aliis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, in cōtrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & ſingulis eorum tenores, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Tranſūptis, credi mandat.

§. 9. Volumus autem vt præſentiū tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 4. die 25. Iunij.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 25. Iunii 1608. Anno Quarto.

X L V I I I. alias X X X.

De Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Auguſtini interdicto.

Alia de his Fratribus indicaui ſup. fol. 84 in Alex. IV. conſtit. 6 Licet. lib. 1. Quibus adde conſtit. 80. Sanctiſſ. D. N. nuperrime editam circa ſcrutinium in electione Superiorum huius Ordinis.

PAV-

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur Paſtoralis officij noſtri debito diligentius proſpicere, ne Religioſis, qui regularem vitam profeſſi ſeculo renunciarunt, ad dignitates & officia per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus.

Ambitus prohibetur Prælatis huius Ordinis.

§. 1. Quocirca motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis filijs Priori Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis S. Auguſtini Fratrum Eremitarum Prælatis, nunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda præcipimus & mandamus, ne ad inſtantiam & requiſitionem quarumcunque perſonarum, tàm Laicarum quàm Eccleſiaſticarum extra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacunque ſeculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuiuis dicti Ordinis Religioſo, vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia & adminiſtrationes, functiones, & Prælaturas eiuſdem Ordinis concedere audeant.

Fauores ex quirentium pœnæ.

§. 2. Quinimo dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contra decreta hac via, & his medijs per conquiſitos fauores & ſuffragia aliquid ſibi procurauerint, ad talia & ſimilia, ac etiam maiora in eodem Ordine conſequenda perpetuo inhabiles declaramus.

Prohibitionis ampliatio.

§. 3. Inſuper dictis Religioſis, & Fratribus eiuſdẽ Ordinis quibuſcunque ſub eiſdem pœnis præcipimus, & expreſſe interdicimus, vt non ſolum in præmiſſis omnibus fauores huiuſmodi minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatos, aut ab eis minime procuratos recipere, & ſimiliter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant ſeu præſumant.

Contrariorũ derogatio.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictiq. Ordinis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter aut diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultũ, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. die 4. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die quarta Iulij 1608. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

XLIX. alias XXXI.

Ampliatio iuriſdictionis S.R.E. Cardinalis Archipresbyteri, & Iudicis cauſarum Sacroſanctæ Lateranenſis Eccleſiæ & Capituli, intereſſe concernentium.

De hac iuriſdictione, extat ſupra conſtit. 45. Greg. XIII. fol. 413. lib. 2. Cum ſicut. vbi notaui.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS EPISCOPVS,

Seruus ſeruorum Dei. Dilecto filio Scipioni, tituli S. Chryſogoni Presbytero Cardinali Burgheſio nuncupato, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

AD ea circumſpectioni tuæ multis nominibus de Sede Apoſtolica benemeritæ, & Nobis plurimum gratæ & acceptæ concedenda libenter inducimur, per quæ felici eccleſiæ Lateranenſi opera tua proſpici, & perſonarum ipſius eccleſiæ, erga quam peculiarem geris deuotionis affectum, commoda in dies augeri, & illarum iura conſeruari poſſint.

Confirmatio [illegible] antea per aliquos [illegible] conceſſa fuerant.

§. 1 Cum itaque nos nuper Archipresbyteratum dictæ eccleſiæ certo quẽ haberi volumus pro expreſſo modo vacantem, Tibi qui noſter ſecundũ carnem ex ſorore germana nepos exiſtis, per te quoad vixeris, tenendum, regendum, & gubernandum Apoſtolica commendauerimus auctoritate, prout in noſtris inde cõfectis literis plenius continetur, ipſius eccleſiæ indemnitati, vtilitati, & bono regimini ſalubriter conſulere, prout ex debito Paſtoralis officij tenemur, ac dilectorum filiorum illius Capituli, & Canonicorum, ac miniſtrorum commodis, ac iurium conſeruationi, & ne ad diuerſa tribunalia dictæ perſonæ trahantur earum quieti & litium diſpendio prouidere cupientes, necnon de tuis integritate prouidentia, & circumſpectione plurimum in Domino confidentes, motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera noſtra deliberatione, ac certa ſcientia, omnes & ſingulas iuriſdictiones, poteſtates, priuilegia, exemptiones, libertates, prærogatiuas, antelationes, indulta, etiam ſuper collatione beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcunque, auctoritates & facultates per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, alijs S. R. E. eiuſdem Lateranenſis Archipresbyteris, qui pro tempore fuerunt quoad eccleſias ipſas, & illarum perſonarum intuitu, & ad eorum vitam, in genere vel in ſpecie conceſſa, ad te, quamdiu dictum Presbyteratũ obtinueris, tuumq; & dictæ eccleſiæ Vicarium per te deputatum, & pro tempore à te deputandum, dicta auctoritate tenore præſentium, extendimus & ampliamus.

Conceſſio iuriſdictionis & facultatis cognoſcendi omnes cauſas intereſſe Lateranenſis Eccleſiæ, Capituli, Canonicorũ, &c. concernentes.

§. 2. Et nihilominus, motu & ſcientia ſimilibus, & inhærentes alijs facultatibus, & priuilegijs per fel. record. Gregorium Papam XIII. & alios quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, Archipresbyteris, & Canonicis, ac Beneficiatis dictæ eccleſiæ Lateranenſis, pro tempore exiſtentibus hactenus conceſſis, quas & quę ſaluas & illæſas, ac ſalua & illæſa eſſe, ac ſuam valoris firmitatem obtinere, illasq. & illa ampliare & extendere volumus & intendimus, omnes & ſingulas cauſas, etiam beneficiales Eccleſiaſticas, ſpirituales, mere profanas, & mixtas, etiam compromiſſas, tàm ciuiles quàm criminales (citra tamen pœnam ſanguinis, & corporis afflictiuam) inter dictos Capitulum, & Canonicos, & Beneficiatos, & Clericos, necnon Capellanos, Miniſtros, ſeruientes reſpectiue, ſeu quemcunque eorum ex vna, & quaſcunque alias perſonas, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ exiſtentes, necnon Hoſpitalia, pia loca, & Collegia, Communitates, vel Vniuerſitates ex altera partibus, ſiue inter dictum Capitulum, & Canonicos, vel eorum quemlibet, ac Beneficiatos, Clericos, ſeu Capellanos prædictos, vel quoſcunque eorum, coram quibuſcunque Iudicibus ordinarijs, extraordinarijs, Commiſſarijs, & exequutoribus, etiam S R. E. Cardinalibus, ac cauſarum Palatij Apoſtolici, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, & Locumtenentibus, ſuper quibuſcunque rebus, bonis, & pecuniarum ſummis, etiam vigore obligationis in forma Cameræ Apoſtolicæ vertentes & pendentes reſpectiue, quorum omnium & ſingulorum, ſtatus & merita, nominaq. & cognomina, ac qualitates, tàm partium & perſonarum prædictarum, quàm etiam rerum ſuper quibus lis pendet, præſentibus pro expreſſis habentes, ad nos per eaſdem præſentes auocantes, illasq. in ſtatu, & terminis in quibus ad præſens reperiuntur, & quas in futurũ moueri denuo contigerit, tàm actiue quàm paſſiue, etiam per prædictos Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos & Capellanos, ſeu eorum quemlibet, contra quaſcunque perſonas, Conuentum, Collegia, Capitula, Vniuerſitates, Societates, Hoſpitalia, & loca quæcunque ſecularia, & quorumuis Ordinum, Militiarum, & Hoſpitalium regularia priuilegiata, etiam per prædictos Capitulum & Canonicos, contra Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, ſuper quibuſcunque pecuniarum ſummis, bonis Eccleſiaſticis, cenſibus, canonibus, tritici, grani, vini, pecuniarum, aut aliarum rerum, reſponſionibus,

nibus, prædijs, rebusq. & bonis ad quamcunque pecuniarum ſummam, numerum, & quantitatem, ac valorem aſcendentibus, ad d. Lateraneñ, aut illi vnitas, vel annexas eccleſias, & parochiales, ſeu Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Miniſtros etiam priuatóm, ac ratione ſingularum perſonarum quomodolibet ſpectantibus, aut eorum intereſſe, directe vel indirecte, communiter vel diuiſim ad eorum quemlibet concernentibus, rebus alijs in actis cauſæ, & cauſarum huiuſmodi latius deductis, & deducendis, ac illorum occaſione, cum omnibus & ſingulis ſuis incideñ, dependeñ, emergeñ, annexis & connexis, Tibi, tuoq. Vicario, nunc & pro tempore per te deputato, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij, ſola veritate facti inſpecta, & quatenus opus ſit exequutiue, etiam manu regia, abſque terminorum ſubſtantialium, & alicuius telæ iudiciariæ obſeruatione, ſine confectione regiſtri ſiue extractus, quacunque appellatione poſtpoſita etiam non friuola audiendas, cognoſcendas, verificandas, fineq. debito terminandas, dicta auctoritate earundem tenore præſentium, committimus & mandamus, eiſq. præſentibus perpetuis temporibus duraturis.

Facultas citandi in Curia & extra, & omnibus Iudicib. inhibẽdi, cauſasq. reaſſumendi &c.

§. 3. Cum poteſtate dictas partes reſpectiue, & omnes alios, quos opus fuerit, ſua communiter vel diuiſim intereſſe putantes, omnes in exequtione citationis nominandos, in Romana Curia vel extra, tam per edictum publicum, conſtito ſummarie & extraiudicialiter de non tuto acceſſu citandi, ac omnibus iudicibus ſupradictis, & quibus & quoties opus fuerit, etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis & pecuniarijs, tuo arbitrio moderandis & applicandis, etiam per ſimile edictum inhibendi, cauſaſq. ipſas coram quibuſuis eorum de facto forſan introductas ſeu introducendas, ab eis auocandi & reaſſumendi, etiam in euentum non paritionis, pœnas & cenſuras prædictas damnabiliter incurriſſe & incidiſſe, declarandi illaſq. etiam iteratis vicibus, aggrauandi & reaggrauandi, interdictum Eccleſiaſticum apponendi, & brachij ſecularis auxilium habendi & inuocandi, loco vnius ſententiæ, ſeu ſententiarum prędictarum, mandata executiua in forma ſolita & conſueta decernendi, illudq. & illa, & quicquid per Te & Vicarium prædictum, vel alterum veſtrum iudicatum fuerit, exequendi. Expenſas quaſcunque taxandi & moderandi.

Singulis diebus in honorem Dei non feriatis procedendi.

§. 4. Ac in cauſis omnibus & ſingulis præmiſſis, vel earum qualibet, ſeu quolibet præmiſſorum, etiam ſingulis diebus & horis, præterquam in honorem Dei feriatis procedendi.

Canonicosq. & alios à iuramento abſoluendi ad effectum agendi.

§. 5. Necnon Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, ſeu eorum quemlibet, à vinculo iuramenti ad effectum agendi, aliiſq. cenſuris & pœnis, quatenus opportuerit abſoluendi, omniaq. & ſingula alia faciendi, gerendi, & exercendi in præmiſſis neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna.

Commiſſiones cauſarum præiudicantes d. iuriſdictioni à ſolo Papa citato Archipresbytero ſignatæ valeant.

§. 6. Ac inſuper, ſi in præiudicium auctoritatis, iuriſdictionis, & facultatum præfatarum contingat cauſas ſub diuerſis prætextibus à Te, ſeu dicto Vicario auocari, ac alijs Iudicibus committi, omnes & quaſcunque commiſſiones, tàm Gratiæ quàm Iuſtitię, intereſſe eccleſię Lateranenſis Capituli, & perſonarum huiuſmodi quomodolibet concernentes, aliter quam manu noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, te ad id vocato, ſignatas, & inhibitiones earum prętextu emanandas, proceſſuſq. per eoſdem habendos, & inde ſecuta quęcunque, nullius roboris, vel momenti eſſe, & illis non obſtantibus, te dictumq. Vicarium, vt ad vlteriora in cauſis huiuſmodi procedere poſſis, atque ad parendum commiſſionibus prędictis earumq. prętextu emanatis inhibitionibus minime teneri, ac ob non paritionem, cenſuras aut pœnas aliquas minime incurrere poſſe, declaramus.

Clauſulę huius conſtitutionis præſeruatiuæ.

§. 7. Decernentes eaſdem pręſentes ad tui vitam, ſeu quamdiu Archipresbyteratum huiuſmodi obtinueris, tàm noſtris quàm Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum temporibus durare, ſuamq. vim & roboris firmitatem obtinere, nec eaſdem pręſentes ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium facultatum & gratiarum derogationibus, reuocationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, per nos vel Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros pręfatos etiam motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine edendis comprehendi, nec per eas immutari, ſuſpendi, limitari, moderari, aut ad terminos iuris reduci poſſe, ſed eas perpetuo validas & efficaces fore, ac quoties huiuſmodi contraria emanabunt toties illas in priſtinum, & eum in quo antea erant ſtatum reſtitutas, & ſub poſteriori data, per te, ſeu dictum Vicarium eligenda, de nouo conceſſas cenſeri, & quicquid illarum vigore alias rite geſtum, ſtatutum factum, mandatum, indultum & exequutum fuerit, perpetuam vim & roboris firmitatem obtinere, ac de ſubreptionis vitio, ſeu intentionis noſtrę, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos iuris, ſeu in ius vel controuerſiam reuocari non poſſe.

Clauſula ſublata.

§. 8. Sicq. per quoſcunque Iudices, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, in quauis cauſa & inſtantia, iudicari & diffiniri debere. necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Concilijs etiam generalibus editis ſtylo Palatij, regula Cancellarię Apoſtolicę prohibente, mandata exequutiua alias quam ſub plumbo expediri, facultatibus & iuriſdictionibus noſtro in Vrbe & eius diſtrictu in ſpiritualibus Vicario generali, Senatori, & cauſarum Curię Camerę Apoſtolicę generali Auditori, ſeu S. R. E. Cardinalibus, & quibuſuis dictę Vrbis Iudicibus ſupradictis, & alijs quibuſuis perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & fortioribus decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter per nos, ſeu quoſcunque alios Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innouatis, etiam ſi cautum ſit in eis expreſſe, quod illis nullatenus, vel nonniſi ſub certis inibi forſan expreſſis & nominatis modis & forma derogari, ſeu contra illa quicquam concedi poſſit, & aliter factæ pro tempore derogationes, conceſſiones, nullatenus eis quibus concedentur ſuffragari poſſint, ſeu debeant, nulliuſq. roboris vel momenti exiſtant. Quibus omnibus, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quęuis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, pręſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, etiam motu & ſcientia ſimilibus, ſpecialiter & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe, nec illa eiſdem pręſentibus quicquam aduerſari, vel obſtare volumus. cęteriſq. contrarijs quibuſcunque. Nulli ergo &c.

Datum Romę apud S. Marcum, Anno incarnationis Dominicę 1608. ſexto Idus Iulij, Pontificatus Noſtri Anno Quarto. D. P. an. 4. die 6. Iulij.

L. alias XXXII.

Quod Fratres Ordinis B. Marię de Mercede Redemptionis Captiuorũ, non recipiant Fratres Minores S. Franciſci Capuccinos, neque alios ſtrictioris Regulę.

Eandem fere conſtitutionem ad fauorem omnium Fratrum Minorum edixit Clemens VIII. ſupra in ſua conſtit. 46 Nuper ad nos. fol. 62. Quo vero ad Capuccinos, vide indicata ſupra fol. 589. in Clem. VII. conſtit. 21. Religionis. lib. 1.

P A V L V S P A P A V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608

Cauſa huius conſtit. §. 1. NVper ad nos perlatum eſt Religioſos Ordinis B. Mariæ de Mercede Redẽptionis Captiuorum, prætextu cuiuſdam indulti Apoſtolici dicto Ordini antiquitus conceſſi, ac demum per fel. rec. Clementem Papam VIII. prædeceſſorẽ noſtrum per ſuas in huiuſmodi forma Breuis literas datas 25. Decembris 1596. Pontificatus ſui anno Quinto, aboliti, & reuocati, aut forſan alterius, Profeſſores Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, & alios regulæ ſtrictioris, in eorum ſodalitatem, ſeu Domos, ſui Conuentus recipere.

Prohibitio de qua in rubrica. §. 2. Quare cum id ſæpius meritas pœnas eludendi cauſa fiat, & ex hoc multa ſcandala in populo generentur, & alia multa incommoda naſcantur, Nos huiuſmodi ſcandalis obuiare, & quieti Religioſorum amplius proſpicere cupientes, ne quis Prælatorum, ſeu Superiorum, aut Fratrum Conuentuum, ſeu Domorum dicti Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, tàm in Regnis Hiſpaniarum quàm alibi conſiſtentium, quauis ille dignitate, præeminentia, prærogatiua, vel munere fungatur, prætextu cuiuſuis indulti, ſeu priuilegij Apoſtolici eos recipere audeat vel præſumat, cauſa quarti voti, quod ipſi Profeſſores Ordinis B. Mariæ de Mercede huiuſmodi faciunt, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium diſtricte prohibemus.

Derogatio contrariorũ. §. 3. Non obſtantibus priuilegijs, ſeu indultis huiuſmodi, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis B. Mariæ de Mercede iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illi ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, in genere vel in ſpecie, ac alias in cõtrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, illorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Fides tranſumptorum. §. 4. Volumus autem vt præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 4. die 7. Iulij. Dat. Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris die 7. Iulij 1608. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

L I.

Quod Monachi Congregationis B. Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, poſſint vbique de ſola Ordinariorum licentia, noua Monaſteria conſtruere.

Conſonat Concilij Tridentini diſpoſitio, in cap. 3. ſeſſ. 25. in fine.

Iſtam Congregationem primo approbauit Sixtus V. vt ſupra in eius conſtit. 70. Super. fol. 600. lib. 2. vbi alia notaui.

P A V L V S P A P A V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Exordium. MInisterio ſacri Apoſtolatus officij licet immeriti præſidentes, ad ea per quæ cunctorum fidelium præſertim religioſorum ſub reformatione ad arctiorem regularis diſciplinæ obſeruantiam introductorum profectui, & eorum locorum regularium propagationi prouideatur, libenter intendimus, & ea quæ his quodammodo obſtare videntur tollimus, & alias in his officij noſtri partes fauorabiliter impartimur, prout rerum temporum, & perſonarum qualitatibus diligenter penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Cum igitur ſicut cum magno ſpirituali gaudio noſtro accepimus, dilecti filij Religioſi & Monachi Congregationis B. Mariæ Fulienſis Ordinis Ciſtercienſis, tàm in Galliæ quàm Italiæ, alijſq. Mundi partibus, pergant aſſidue Deo & Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, non ſolum ipſi Deo per orationem & contemplationem ſedulo vacando, verum etiam animarum ſalutem exemplo & doctrina ſollicite procurando, gratum exhibere famulatum, Cumq. in dies fructus vberiores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino ſperandi ſint, Nos ea quæ religioſorum prædictorum adiumento eſſe poſſunt concedenda, & ad ea quæ illis in hoc impedimentũ aliquod afferre dignoſcũtur remouẽda merito propenſiores ſumus. Monachi Cõgregationis B. Mariæ Fulieñ, in omnibus Mundi partibus maiores in dies fructus afferunt, ideoq. eorũ propagatio multũ perfuturum ſperantur.

§. 2. Quapropter dictam Congregationem Fulienſem ſpecialis gratiæ fauore proſequi volentes, illiuſq. ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis &c. cenſentes, motu proprio, non ad alicuius nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera deliberatione, ac certa ſcientia, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotijs Epiſcoporum, & regularium Præpoſitorum, eiuſdem Congregationis Fulienſis Generali, Abbatibus, Prioribus, & Religioſis vbique locorum, iuxta literarum fel. rec. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri ſuper erectione Congregationis huiuſmodi, ſub Datum Idibus Nouembris, Pontificatus ſui anno Tertio, expeditarum formam & tenorem, quas præſentibus pro expreſſis acſi de verbo ad verbum insererentur haberi volumus, ac dictæ Congregationis conſtitutiones & ſtatuta, Monaſteria, Domos, Conuentus, Oratoria, Grangias, & alia quæcunque loca, iuxta Concilij Tridentini decreta, de ſola Ordinariorum licentia, nullo aliorum perſonarum cuiuſcunque Ordinis, etiam regularium requiſito conſenſu, conſtruere, fundare, & erigere, ac etiam per alios iam fundata & erecta recipere poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium licentiam & facultatem concedimus & impartimur. Hic ergo Põtifex loca vbique de ſola Ordinariorum licentia conſtruere & recipere poſſe eidẽ Congregationĩ indulget.

§. 3. Quocirca Venerabilibus fratribus Archiepiſcopo Tholoſano & Epiſcopo Pariſienſi, ſeu eorum Officiali & Vicario in ſpiritualibus generali reſpectiue, ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes cõmittimus, & perpetuo mandamus, quatenus ipſi, vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcunque, quoties pro parte d. Congregationis Fuliẽſis religioſorũ, vel cuiuslibet eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtẽtes faciant auctoritate noſtra ab omnibus inuiolabiliter obſeruari, dictęq. Congregationis Monachos, ac eorum ſingulos illis pacifice frui & gaudere. non permittentes, eos vel quemlibet eorum per quoſcunque deſuper quomodolibet indebite moleſtari vel perturbari, contradictores & rebelles quoſlibet per ſententias, cenſuras, & pęnas etiam pecuniarias eorum arbitrio imponeñ, moderañ & applicañ, cæteraq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſq. ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam &c. brachij ſecularis. Executores huius conſtitutionis deputat.

§. 4. Non obſtantibus pręmiſſis ac fel. re. Clemẽtis Papæ VIII. ſimiliter pędeceſſoris noſtri, quę incipit Quoniã ad inſtitutum. ſub Dat. Romæ apud S. Marcũ ſub anulo Piſcatoris die 23. Iulij 1603. Pontificatus ſui anno 12. necnon pię me. Bonifacij Papæ VIII. etiam pędeceſſoris noſtri de vna, & in Cõcilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate pręſentiũ ad Iudicium non trahatur, alijſq. conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. necnon in prouincialibus & ſynodalibus Concilijs editis ſpiritualibus vel generalibus, ac cuiuſuis alterius Ordinis etiã iuramento &c. roboratis ſtatutis & cõſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſuis alijs Ordinibus, ac eorũ Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque ſenteñ & formis in contrariũ pęmiſſorũ quomodolibet conceſſis, cõfirmatis & approbatis, & innouatis. quibus omnibus & ſingulis eorũ tenores, acſi de verbo ad verbũ insererẽtur, pręſentibus Contrarijs derogat. Hæc Clemẽtis VIII. cõſt. eſt hic ſupra fol. 146.

pro

pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſq. contrariis quibuſcunque, aut ſi aliquis, communiter aut diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non &c. mentionem.

Tranſumptis quoque credi mandat.

§. 5. Volumus autem vt præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Generalis, & ſigillo dictæ Congregationis Fulienſis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, in iudicio & alibi vbi opus fuerit, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 4. 14. Auguſti.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 14. Auguſti 1608. anno Quarto.

L I I. alias X X X I I I.

Contra mulieres ingrediendi Monaſteria Monialium licentiis abutentes.

Hæc idem Pontifex huiuſmodi licentias vſque tunc conceſſas reuocauit, ſui Pontificatus anno octauo, vt infra in conſtit. 74. Monialium. vbi notabo.

Edita An. D. 1608.

P A V L V S P A P A V.
Ad futuram rei memoriam.

FAcultatum plura Monaſteria Monialium ingrediendi abuſus tollere volentes.

Declaratio circa vium licentiarum.

§. 1. Tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus, quòd nulla perſona cuiuſcunque gradus, ſtatus & conditionis, ac præeminentiæ exiſtat, etiamſi Ducali, Marchionali, aut alia dignitate præfulgeat, vigore licentiarum plura Monaſteria, domos, & loca Monialium, pluribus vicibus ingrediendi, etiam abſque clauſula (in totum, ſeu in vniuerſa, non autem in eorum aliqua, vel ſingula) à Nobis, vel prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſub quouis tenore vel forma, etiam motu proprio conceſſarum, & expeditarum, aut in poſterum forſan concedendarum, & expediendarum, aliqua vel ſingula Monaſteria pluribus vicibus ingredi poſſit, ſed licentiæ huiuſmodi reſpectu vniuerſorum, non autem aliquorum, vel ſingulorum Monaſteriorum ſuffragentur. itaut cui bis in Anno, ſeu amplius plura Monaſteria ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum vniuerſa, non autem eorum aliqua, vel ſingula, ingredi liceat, etiamſi prædicta Monaſteria in diuerſis Ciuitatibus, Terris, Diœceſibus, & locis exiſtant.

Pœnæ abutentium.

§. 2. Iiſdemq. mulieribus, aliter quàm vt præfertur, eaſdem licentias interpretari, vel illis vti, ſub cenſuris & pœnis à Concilio Tridentino, & Apoſtolicis conſtitutionibus intra ſepta Monaſteriorum Monialium abſque licentia ingredientibus inflictis, ipſo facto incurrendis, eadem auctoritate prohibemus.

Clauſ. derog.

§. 3. Præmiſſis & aliis quomodolibet in contrarium facientibus quibuſcunque, non obſtantibus.

Fides tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, vt harum literarum exemplis, etiam impreſſis, & manu Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quę ipſiſmet præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 4. 1. Septemb.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die prima Septembris 1608. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

Publicatio.

Anno a Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1609. Indictione ſeptima, die vero 12. menſis Februarij, Pontificatus autem Sanctiſſ. D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ Quinti Anno Quarto, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad Valuas Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis & conſuetis Vrbis, per me Dominicum de Rubeis Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

Pro D. Magiſtro DD. Curſ. Franciſcus de Bonis Curſ.

L I I I. alias X X X I V.

Deputatio S. R. E. Cardinalis, in Protectorem Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium S. Franciſci, cum ſuæ facultatis declaratione.

Eaſdem fere facultates habent alij, aliarum Religionum Protectores, ſed has congruentius ponendas duxi, quia de hoc Ordine, & non de alijs ſunt in hoc opere conſtitutiones, nempe conſtit. 4. Gregorij XI. Cunctos. ſup. fol. 221 lib. 1. & conſtit. 4. Sixti IV. Sancta. fol. 334. eod. lib.

P A V L V S P A P A V.

Edita An. D. 1608.

Dilecto filio noſtro Marcello, tituli Sanctorum Quirici, & Iulitæ, Presbytero Cardinali Lantes nuncupato.

Deputatio Cardinalis Lantes in Protectoré.

§. 1. CVm Ordo Fratrum Minorũ Conuentualium S. Franciſci Protectore ad præſens deſtitutus reperiatur, Nos eidẽ Ordini de idoneo Protectore prouidere volentes, ac de tua induſtria, ſingulari prudentia, doctrina & integritate, ac Religionis zelo plurimam in Domino fiduciam habentes, motu proprio, non ad ipſius Ordinis, aut eius Superiorum, vel alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & deliberatione noſtris, Te, ex cuius protectione ob tuas eximias virtutes Ordinẽ prædictum commodi plurimum ſuſcepturum eſſe confidimus, prædicti Ordinis, ac illius Domorum, Conuentuum, & Fratrum quorumcunque apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorem, cum omnibus facultatibus, iuriſdictionibus, honoribus, & oneribus ſolitis & conſuetis, ac quibus alii Ordinis huiuſmodi Protectores vſi ſunt, ac vti quomodolibet potuerunt, ſeu etiam debuerunt ad tui vitam facimus, conſtituimus & deputamus.

Declaratio ſuæ auctoritatis. Ad hoc vide de aliis conſtit. in rubric. indicatas.

§. 2. Volumus autem, ac tibi in virtute Sanctæ obedientiæ per præſentes eaſdem, iniungimus & mandamus, vt Superiorum dicti Ordinis auctoritatem, quantum fieri poteris, conſeruare cures. Et propterea cum ipſi Superiores eorum officii debito ſatisfecerint, ac gubernio ſubditorum ſufficienter incubuerint, tunc negociis eorundem Fratrum, te non immiſceas. Quando autem ab ipſis fueris requiſitus, vt in eiſdem negociis auctoritatem interponas, vel neceſſe fore cognoueris vt eandem auctoritatem tuam in eiſdem negociis exerceas, tunc id libere facere poſſis. ſed quoad potueris, per te ipſum hoc facere cures, adhibito ad ſcribendum, quando opus fuerit in eiſdem negociis, ſeu cauſis, loco Notarii, aliquo ex Fratribus dicti Ordinis.

Obedientia eidem præſtanda.

§. 3. Mandantes propterea prædictis Superioribus, necnon vniuerſis Fratribus, & perſonis quibuſcunque Ordinis huiuſmodi in virtute Sanctæ obedientiæ, vt Te in eundem Protectorem iuxta præſentium tenorem recipiant, & ea qua decet reuerentia proſequantur, Contrariis non obſtantibus quibuſcunque.

Hortatio ad eundem.

§. 4. Cæterum Te in Domino hortamur, vt huiuſmodi protectionis munus ita obire ſtudeas, vt apud Deum bonorum operum retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri.

D. P. An. 4. die 7. Octob.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die ſeptima Octobris 1608. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

L I V. alias X X X V.

Quod Fratres Capuccini, ſunt vere Fratres Minores S. Franciſci, eiuſq. filii, & eorum conſtitutiones eiuſdem S. Franciſci Regulæ, conſentaneæ ſunt.

Capuccinorum inſtitutionem primo approbauit Clem. VII. in ſua conſtit. 21. Religionis. vbi alia de eis tibi indicaui fol. 589. lib. 1.

Ed. in An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ECcleſiæ militantis regimini auctore Domino, nullo ſuffragio meritorum præſidentes, ex iniuncto nobis officij debito prouidere tenemur, vt qui ſub B. Franciſci vexillis, qui inter ſtrenuos Christi Duces gloriæ ſplendore coruſcat, in huius vitæ militiæ ſub ſtrictioris eiuſdem B. Franciſci Regula diſciplinæ Altiſſimo obſequium præſtant, & per corporis caſtigationem, per diuitiarum contemptum, ſuiq. ipſius abnegationem, ieiunijs, orationibus, ſacris prædicationibus, alijſq. Religioſis operibus vacantes, verbo & exemplo veros ſeſe B. Franciſci imitatores, & germina oſtendunt, tales ab omnibus abſque vlla controuerſia habeantur.

Cauſa huius conſtitut.

§. 1. Cum itaq. ſicut accepimus, à nonnullis reuocetur in dubium an fratres Ordinis eiuſdem S. Franciſci Capuccini nuncupati, ſint vere Fratres Minores, & etiam quoniam Regulam S. Franciſci profitentur, filij S. Franciſci, cum tempore S. Franciſci instituti non fuerint, pariterq. an eorum conſtitutiones aliqoid habeant, quod Regulæ S. Franciſci repugnet.

Capuccini ſunt veri Fratres Minores S. Franciſci.

§. 2. Nos dubia huiuſmodi Apoſtolicæ declarationis oraculo decidere cupientes, cum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini interpretum conſilio matura deliberatione habita, hac nostra perpetuo valitura constitutione, auctoritate Apoſtolica declaramus, fratres Capuccinos eſſe vere fratres Minores, ac etiam (quamuis tempore S. Franciſci minime instituti fuerint, cum tamen eius regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam Regulæ ſtatutis quam eiuſdem Regulæ declarationibus, quæ habentur in conſtitutione fel. rec. Clementis Papæ V. prædeceſſoris nostri in generali Concilio Viennenſi edita, quæ incipit; Exiui de Paradiſo) filios S. Franciſci.

Eorumq. conſtit. nihil continent contra regulam S. Franciſci.

§. 3. Eorum præterea conſtitutiones nihil continere, quod non ſit Regulæ Sancti Franciſci prædictæ conſentaneum.

Clauſula ſublata &c.

§. 4. Sicq. ab omnibus & ſingulis cenſeri, ac reputari, & iudicari debere, ac irritum & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Executores deputantur.

§. 5. Quocirca omnibus & ſingulis Venerabilibus fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac dilectis filijs nostris, & Apoſtolicæ Sedis Nuncijs, per præſentes mandamus, quatenus ipſi per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte fratrum Capuccinorum prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illisq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſistentes, faciant auctoritate nostra eos, præmiſſis omnibus & ſingulis iuxta præſentium continentiam & tenorem, pacifice frui & gaudere. Non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione postpoſita compeſcendo: necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras & pœnas prædictas incurriſſe declarando, illasq. iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Contraria remouentur.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac constitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Volumus autem, & auctoritate prædicta decernimus, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica constitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. 15. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 15. Octobris. 1608. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

L V. alias X X X V I.

Quod vnus ex Confratribus Congregationis Ioannis Dei nuncupatæ, in qualibet domo eiuſdem Congregationis, ad presbyteratum promoueri, & ſacramenta ministrare poſſit.

De huius Congregationis institutione habes ſupra in Pij V. constitut. 143. Licet. fol. 354. lib. 2. vbi cætera indicaus. Addo nunc diſtinctam eſſe Congregationem horum Fratrum in Regnis Hiſpaniarum, eoſq. vere Religioſos regulares exiſtere, vt à Sanctiſſ. D. N. ſancitum fuit infra in eius constit. 69. Romanus. vbi in ſpecie duos presbyteros in qualibet illorum Domo permiſit.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1609.

Exordium.

INter alias nostræ Pastoralis ſollicitudinis curas, quibus premimur, hæc vna præcipue eſt, vt non ſolum Christi fideles in egestate constituti corporalibus cibis reficiantur, ſed ſpiritualibus præſertim alimonijs confoueantur.

Clemens viij. illis Confratribus aſcenſū ad ſacros ordines interdixit in eius constit. 44 ſup. fol. 59. lib. 3. vnde Cōgreg. in magna damna incurrebat.

§. 1. Cum itaque ſicut dilectorum filiorum Vicarij generalis, & Confratrum Congregationis Ioannis Dei nomine Nobis nuper expoſitum fuit, omnes Domus regulares Congregationis prædictæ magna incommoda & damna patiantur, ex eo quod quadam constitutione fel. record. Clementis Papæ Octaui prædeceſſoris nostri, Data die nona Septembris milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, Pontificatus ſui anno Quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis aſcenſus ad ſacros ordines interdictus eſt, ſiquidem presbyteros ſeculares, qui pauperum in Domibus prædictis exceptorum confeſſiones audiant, & ſacramenta miniſtrent, ac agonizantium animas omnipotenti Deo commendent, habere, valde diſpendioſum; & quod deterius eſt dicti presbyteri ſeculares post celebratum ab ijs ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium à prædictis Domibus ſecularibus pro maiori parte diei, & nocte non abſint, in maximum præiudicium animarum dictorum pauperum. Ideo Vicarius & Confratres prædicti nobis humiliter ſupplicari fecerunt, vt aliquibus dictæ Congregationis Confratribus licentiam ſacros ordines ſuſcipiendi, & in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrandi concedere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic autem Pont. vt vnus ex dd. Confratrib. pro vnaquaque Domo, ad ſacros ordines promoueatur concedit.

§. 2. Nos igitur pijs eorum votis fauorabiliter annuere, illosq. ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, necnon ſingulares dictæ Congregationis perſonas, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Quod in qualibet Domo dictæ Congregationis vnus Confrater dumtaxat, arbitrio nunc & pro tempore exiſtentis eius Congregationis apud Nos & Apoſtolicam Sedem Protectoris, ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines à ſuo Ordinario, vel de eius licentia, à quocunque maluerit Catholico Antiſtite, gratiam & communionem præfatæ Sedis habente, ad titulum hoſpitalitatis huiuſmodi promoueri, & promotus in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, dummodo tamen prævio diligenti examine ad hoc idoneus repertus, neque aliud obſtet canonicum impedimentum, & ante ſex annos ſaltem Congregationis huiuſmodi regulam profeſſus fuerit, libere & licite valeat Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium licentiam concedimus & indulgemus.

Nulliũ tamen officiũ exerceat.

§. 3. Vtq. ſic promoti, nullum officium, muneris, aut adminiſtrationem in d. Congregatione gerere, aut exercere poſſint, ſed Miſſis celebrandis, ac ſacramentis miniſtrandis tantummodo vacare debeant.

Et à Congregatione pulſus, ab ordinum exercitio ſuſpẽſus remaneat.

§. 4. Et ſi eorum aliquis ſuis ita exigentibus demeritis d. Congregationis habitu poſtea priuari contigerit, ipſo facto, & abſque vlla declaratione ab ordinum huiuſmodi exercitio ſtatim ſuſpenſus ſit, & eſſe cenſeatur, eadem auctoritate ſtatuimus.

Clauſulæ præſeruatiuæ, & decretum irritans.

§. 5. Decernentes præſentes literas nullo vnquã tempore &c. Sicque, & non aliter, per quoſcunque Iudices, &c.

Quibuſcunq; non obſtantibus.

§. 6. Non obſtantibus prædicta, ac quibuſuis alijs cõſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac d. Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia, roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eidem Congregationi, illiuſq. Superioribus, & Fratribus, ac quibuſuis alijs perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, in genere vel in ſpecie; ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum omnium & ſingulorũ præmiſſorum, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 7. Volumus autem, vt præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, aut ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. an. 5. die 1. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die prima Iulij 1609. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

LVI.

Quod cuiuſcunque Ordinis Congregationis & Societatis regulares perſonæ, ad eas tantum recta ſe transferant Indiarum partes, ad quas ab eorum Superioribus, ad fidem Catholicam prædicandam, ſiue Eccleſiaſtica ſacramenta miniſtranda delegantur.

Ad hoc vide etiam conſtit. 2. huiuſmet Pont. quæ cum opportune haberi non potuiſſet, in Appendicem translata eſt.

Edita An. D. 1609.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

ACcepimus non ſine animi noſtri moleſtia, Religioſos quæ Religionis Catholicæ propagandæ, & alias in Vinea Domini laborandi cauſa, ad Indiarum partes, & certas illius Prouincias à ſuis Superioribus delegantur, deſtinatas ſibi prouincias & loca non petere, verum vel in ipſo itinere immorari, vel alio deflectere, non ſine Religionis eiuſdem diſpendio, & ſalutis animarum detrimento.

Regulares, ad eas partes Indiarũ ſe transferant ad quas ab eorum Superioribus delegantur.

§. 1. Quare Nos pro noſtra Paſtoralis officii ſollicitudine omnium ſaluti intendentes, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, omnibus & ſingulis cuiuſcunque Ordinis, & Congregationis, ac Societatis regularibus perſonis, qui ad partes Indiarum ad fidem Catholicam prædicandam, ſiue alia Eccleſiaſtica miniſteria exercenda, & in meſſem Domini operarij mittentur, ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrẽda, præcipimus & mandamus, vt memores voti obedientiæ per eos emiſſi, ad eas prouincias & loca, recta ſe transferant, ad quæ ab eorum Superioribus miſſi fuerint, nec quouis prætextu abſque eorundem Superiorum licentia (legitimo tamen impedimento ceſſante) in itinere immorentur, vel ad loca eis non deſtinata declinent.

Quibuſcunq; non obſtantibus.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, quorum illi profeſſi fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis eorumq. Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcũque.

Tranſumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, præſentibus ad Noſtrum & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum duraturis.

Dat. P. an. 5. die 8. Iulij.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 8. Iulij 1609. Anno Quinto.

LVII.

Quod cauſæ Hoſpitalis Mendicorum de Vrbe, in ſecunda inſtantia, ab vno ex Iudicibus ordinarijs Vrbis, per Cardinalem illius pro tempore Protectorem eligendo cognoſcantur, firmo remanente Notario eiuſdem Hoſpitalis.

Erexit hoc Hoſpitale Sixtus V. vt ſupra in ſua conſtit. 59. Quamuis. lib. 2. fol. 574. Et iuriſdictionem cauſas ipſius in prima inſtantia cognoſcendi, Doctori ab illius Adminiſtratoribus deputando conceſſit, in alia conſtitut. 86. Poſtulat. fol. 640.

Edita An. D. 1609.

PAVLVS PAPA V.
Dilecto filio noſtro Alexandro S. Laurentij in Damaſo Diacono Cardinali Montalto nuncupato, S. R. E. Vicecancellario, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Sixtus V. Adminiſtratoribus Hoſpitalis Mendicorũ de Vrbe dedit facultatẽ deputãdi vnũ Doctorẽ in iudicẽ cauſarũ illius, in ſua cõſtit. 86 Poſtulat. ſup. fol. 640 lib. 2.

§. 1. ALias fel. rec. Sixtus Papa Quintus prædeceſſor noſter, indemnitati Hoſpitalis pauperum Mendicantium per eum apud Pontem Sixtum nuncupatum de Vrbe erecti, conſulere cupiens, inter alia motu proprio, & ex certa ſcientia ſua, perpetuo ſtatuit & ordinauit, quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus, pro tempore exiſtentes dicti Hoſpitalis Adminiſtratores vnum vtriuſque iuris Doctorem dictum in Iudicem cauſarum Hoſpitalis prædicti, eligere ſeu deputare, poſſent & valerent.

A cuius ſententia ſemel tantũ ad Gubernatorem Vrbis appellari poſſe decreuit, ibid.

§. 2. Decernens quod à pro tempore exiſtentis Doctoris, vt præmittitur electi & deputati ſententijs, ſemel tantum pro qualibet parte liceret appellare, & alia remedia intentare coram pro tempore exiſtenti Vrbis Gubernatore, ſeu alio Iudice ab ipſo Gubernatore deputando. ei vero parti quæ ſemel appellaſſet, ſecundo vel vlterius ſublata eſſet omnis & quæcunque appellatio, ſed duæ ſententiæ conformes, plenariam executionem obtinerent, ac ſi eſſent tres conformes.

Hic modo Pont. ex cauſis hic expreſſis dat Cardinali Hoſpitalis Protectori, auctoritatẽ deputandi vnũ ex Iudicibus ordinarijs, ad cognoſcẽdã cauſas appellationis, firmo remanente Notario Hoſpitalis.

§. 3. Cum autem ſicut accepimus Adminiſtratores, Officiales, & Miniſtri prædicti, vt expeditionem dictarum cauſarum in ſecunda inſtantia coram Gubernatore ſeu Iudice ab ipſo Gubernatore deputando proſequi poſſint, regiſtra & extracta cum magnis expenſis conficere, & non vnquam pecunijs ad id neceſſarijs ſibi deficientibus, cauſas ipſas in maximum eorum præiudicium deſerere cogantur, Nos propterea eorundem Adminiſtratorum, Officialium, & Miniſtrorum prædictorum indemnitati in præmiſſis conſultum eſſe cupientes, ac illos & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, &c. cenſentes, diſcretioni tuæ quem rec. mem. Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter d. Hoſpitalis Protectorem, cum auctoritate, facultatibus, iuriſdictione, ſuperioritate, honoribus, & oneribus, alijs ſimilium piorum locorum Protectoribus, de iure, conſuetudine, priuilegio, aut alias quomodocunque competentibus, ad tui vitam deputauit, vt aliquem ex Iudicibus ordinarijs Vr-

bis, qui omnes & ſingulas cauſas, lites, queſtiones & controuerſias in ſecunda inſtantia per appellationem, ſeu alias à ſententiis prædicti Doctoris coram Gubernatore ſeu eius deputato, vigore prædictarū literarum vt prędicitur introductas, & quæ introduci deberent, firmo remanente Notario per Adminiſtratores in prima inſtantia deputato, audiat, cognoſcat, & fine debito terminet, deputare libere & licite valeas, facultatem & auctoritatem Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus & impertimur.

Contrarijsq. derogat.

§. 4. Non obſtantibus literis prædictis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Hoſpitalis ſtatutis, etiam iuramento roboratis. priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſuis Iudicibus & Tribunalibus conceſſis, quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis ſpecialis ſpecifica & expreſſa mentio facienda, ſeu quęuis alia expreſſio ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis ſufficienter, & ad verbum inſertis habentes, illis alias &c. permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Transſumptis fidem mādat.

§. 5. Volumus autem, vt præſentiū tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ pręſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 5. die 20. Iulij.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 20. Iulii 1609. Anno Quinto.

LVIII. alias XXXVII.

Moderatio Indultorum S. R. E. Cardinalium, ſuper collatione beneficiorum Eccleſiaſticorum.

Aliam habemus moderationem Pij V. in eius conſtit. 37. fol. 224. lib 2. Sanctiſſimus. Ac aliam Gregorij XIV. in ſua conſtit. 19. Sanctiſſimus. fol. 712. eodem lib.

Edita An. D. 1609.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater & D. Noſter D. Paulus Diuina prouidentia Papa V. Prouide attendens quod vacatione beneficiorum Eccleſiaſticorum Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni reſeruatorum, etiam apud illam pro tempore occurrente ex quibuſdam indultis & facultatibus S. R. E. Cardinalibus, ſuper diſpoſitione beneficiorum huiuſmodi cōceſſis, Sedes ipſa omnium parens & alumna ſępenumero impeditur quo minus ſolitam eius benignitatem erga pauperes & perſonas de ſe benemeritas, ac alias ſibi gratas & acceptas, liberaliter exercere poſſit.

Moderatio indultorum S. R. E. Cardinalium ſuper collatione beneficiorum.

§. 1. Volens propterea ſuper his opportunæ prouiſionis remedium, vt par eſt adhibere, ſimulq. contentionibus & litibus, circa facultatum & indultorum præfatorum interpretationem oriri ſolitis obuiare, fel. record. Pij etiam V. & Gregorij XIIII. Romanorum Pontificum prædeceſſorum ſuorum veſtigijs in ea parte inhærendo, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & quæcunque indulta, conceſſiones, facultates, & priuilegia conferendi quæcunque apud Sedem Apoſtolicam præfatam vacantia, aut in poſterum vacatura beneficia Eccleſiaſtica, cum cura & ſine cura, ſecularia & quorumuis Ordinum regularia quomodocunque qualificata, etiam inter quaſcunque perſonas litigioſa, ad collationem, prouiſionem, præſentationem, electionem, & quamcunque aliam diſpoſitionem, tam dictorum Cardinalium ratione Patriarchalium, Metropolitanarum & Cathedralium, ac aliarum eccleſiarum (non tamen earum quibus in titulum, aut denominationem ſui Cardinalatus præſunt, circa quæ aliquid de nouo diſponere non intendit) necnon Monaſteriorum, Prioratuum, dignitatum, & aliorum quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ quomodolibet obtinent, & in poſterum obtinebunt, ac etiam quorum collatio & prouiſio, & quæuis alia diſpoſitio illis ex cauſa factæ per eos ceſſionis regiminis & adminiſtrationis, ſeu commendæ, aut reſignationis Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum huiuſmodi beneficiorum, Apoſtolica auctoritate reſeruata, &c. exiſtit, vel in poſterum reſeruabitur, quàm etiam aliorum quorumcunque inferiorum collatorum, aut collatricum, coniunctim vel diuiſim, de iure, priuilegio, conſuetudine, aut alias quomodolibet pertinentia, ac etiam illa commendandi, & alias de eis diſponendi, vel de conſenſu ipſorum Cardinalium requirendo in prouiſione eorundem beneficiorum apud Sedem eandem, vt præfertur vacantium, per Sanctitatem Suam facienda, & quod ſine conſenſu huiuſmodi factæ prouiſiones, aut quæuis aliæ diſpoſitiones nullæ & irritæ ſint, omnibus & ſingulis Cardinalibus præfatis per quoſcunque Romanos Pontifices, ac Sanctitatem Suam & dictam Sedem, etiam motu, ſcientia, poteſtatisq. plenitudine ſimilibus, & Conſiſtorialiter, ac etiam ex pactis inter dictos Pontifices & Cardinales diuerſis temporibus factis, firmatis & iuratis, necnon quibuſuis oneroſis, & alijs cauſis conceſſa, ac etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbata, innouata, & extenſa, quibuſcunque conceptis formulis, ac etiam reſtitutiuis, mentis atteſtatiuis, præſeruatiuis, derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, etiam vim contractus inducentibus, ac irritanti, & quod ſine eorum conſenſu derogationes pro tempore factæ nemini ſuffragentur, alijsq. decretis ſuffulta, quorum omnium tenores Sanctitas Sua haberi voluit pro expreſſis, ſpecialiter & expreſſe reuocauit, literaſq. Apoſtolicas deſuper confectas, & quo ad ea in quibus illa effectum nondum ſortita erant, & inde ſequuta quæcunque caſſauit, annullauit, vireſq. & effectum de cætero non habere decreuit. Salua tamen remanente facultate conſenſus per ipſos Cardinales in prouiſionibus Apoſtolicis beneficiorum per obitum familiarium continuorum commenſalium eorundem Cardinalium, etiam apud Sedem prædictam vacantium præſtandi, iuxta formam Regulæ Cancellariæ Apoſtolicæ ſuper hoc editæ, & in caſibus tantum in ipſa Regula expreſſis. Voluit vlterius, quod eadem beneficia per obitum familiarium continuorum commenſalium eorundem Cardinalium poſthac, tàm apud eandem Sedem, quàm extra Romanam Curiam vacantia, etiamſi ad alicuius alterius Cardinalis collationem, vel aliam diſpoſitionem pertinere deberent, etiamſi tunc ceſſent aliæ Apoſtolicæ reſeruationes hactenus editæ, nihilominus in poſterum diſpoſitioni Sanctitati Suæ reſeruata cenſeantur, itaut in prouiſionibus talium beneficiorum ſuper expeditionibus literarum illius Cardinalis cuius tunc familiaris defunctus extitit, ſi ipſe Cardinalis tunc præſens in eadem Curia fuerit, conſenſus omnino requiri debeat, non autem beneficia huiuſmodi, etiam eodem Cardinale ab ipſa Curia abſente, ſeu prædefuncto, vel alias conferre impedito, ad collationem, ſeu quamuis aliam diſpoſitionem Cardinalis ordinarij collatoris vllo modo pertineant, neque eiuſdem Cardinalis ordinarij collatoris, etiam in dicta Curia tunc præſentis, conſenſus quoquomodo requiratur. Eaſdemq. conſtitutiones, & Regulas Cancellariæ, etiam declaratorias ſuper beneficijs familiarium prædictorum Cardinalium editas & edendas, tàm quo ad Cardinales indulta huiuſmodi habentes quàm non habentes, atque adeo indulta ipſa ad terminos præſentis conſtitutionis reduxit, & moderatus fuit.

Declaratio, quod hęc cōſtitutio extendatur ad indulta de cætero concedenda.

§. 2. Inſuper ſtatuit & ordinauit, quod in quibuſcunque facultatibus & indultis, quæ deinceps ſingulis Cardinalibus præfatis, præſentibus & futuris ſuper huiuſmodi beneficiorum, vt præfertur, vacantium & vacaturorum diſpoſitione, aut de conſenſu ipſorum Cardinalium in prouiſionibus eorundem beneficiorum requirendo, per Sanctitatem ſuam, & quoſcunque alios Romanos Pontifices ſucceſſores ſuos, dictamq. Sedem pro tempore concedentur, eadem præſens conſtitutio ad vnguem omnino obſeruari debeat, omneſq. literę Apoſtolicæ deſuper, tàm per Cancellariam pręfatam quàm Cameram Apoſtolicam, ac etiam via ſecreta, & ſub annulo Piſcatoris abſque limitationibus & moderationibus prædictis, ac alias præter & contra formam atque tenorem præſentis conſtitutionis huiuſmodi etiam Motu,

ſcien-

ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus etiam cum præſentium ſpeciali & expreſſa derogatione pro tempore expeditę nullius ſint roboris vel momenti, nec cuiquam ſuffragentur.

Clauſula ſublata, &c.

§. 3. Decernens ſic in iis, cæteriſq. omnibus præmiſſis per quoſcunque, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac etiam ipſos Cardinales, Sublata eis quauis aliter iudicandi atque interpretandi facultate & auctoritate, iudicari aut definiri debere, necnon irritum & inane quicquid ſecus ſuper his per quoſcunque, etiam prætextu indultorum, facultatum, & conceſſionum huiuſmodi, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 4. Statuto, ordinatione, decreto & declaratione Suæ Sanctitatis in craſtinum eius aſſumptionis ad ſummi Apoſtolatus apicem editis, quod Cardinales in conſtitutionibus & Regulis per eam poſt priorum ſuarum conſtitutionum & Regularum editionem & publicationem in poſterum faciendis non includantur niſi illæ eorundẽ Cardinalium fauorem concernant, vel ipſę edendæ conſtitutiones de illorum, ſeu maioris partis eorum conſilio editæ fuerint, necnon prædictis & quibuſcũque alijs Regulis, conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque nequaquam obſtantibus.

Papę ſubſcr.

Placet motu proprio publicetur & deſcribatur C.

Publ. Pont. An. 5. die 22. Octobris.

Lecta & publicata fuit ſupradicta Conſtitutio Romæ in Cancellaria Apoſtolica Anno Incarnationis Dominicæ, 1609. die vero Iouis 22. Octobris, Pont. S. D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papa V. Anno quinto.

Marcus Antonius Aſcentius Procuſtos.

Pro D. Plinio Bontoanno Cancell. Apoſt. Cuſtode.

LIX.

De diſtinctione duarum Prouinciarum Caſtellæ & Bethicæ. Et electiona Vicarij Generalis, Miniſtrorum Prouincialium, Diffinitorum, & aliorum Miniſtrorum Congregationis Fratrum Reformatorum Diſcalciatorum Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum in Regnis Hiſpaniarum.

Iſtam Congregationem primo probauit Clemens VIII. in ſua conſtitut. 62. Ad militantis. hic ſupra fol. 87. Inter Ordines Mẽdicantium aſcripſit Sanctiſſ. D. N. Paul. V. Votorumq. emiſſionem præſcripſit in duabus ſubſequentibus conſtitut.

Ordinem vero inſtituit Innocentius III. in ſua conſtit. 1. Operante. lib. 1. fol. 33. vbi materiam indicaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1609.

Exordium.

EX debito paſtoralis officij nobis ex alto commiſſi inter alia Nos ſumma ope niti decet, vt in domibus Religioſorum tales viri ad officia & munera publica aligantur, ax quorum opera ipſæ Domus felicia ſuſcipiunt incrementa.

Clemens viij in Regnis Hiſpaniarũ Cõgregationem iſtã probauit in ſua cõſtit. 62. Ad militã tis. hic ſup. fol. 87.

§. 1. Cũ alias fe. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, ex certis cauſis adductus, vnam Prouinciam ſeu Congregationem Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis & Redemptionis Captiuorum, qui primitiuam Regulam dicti Ordinis obſeruarent, in Regnis Hiſpaniarum in perpetuum motu proprio erexarit, eamque ſic erectam ab alijs Prouinciis prædicti Ordinis modificatione Regulę perpetuo ſeiũxerit, prout in litteris d. Prædeceſſoris in forma breuis die xx. Auguſti Pontificatus ſui Anno 8. confectis plenius continetur.

Hic modo Pont. pro feliciori eius progreſſu, Miniſtros ab vniuerſo Capitulo Prouinciali quolibet triẽnio eligi mãdat. Et ſi interim decedit, à Prouinciali & Diffinitoribus eligi iubet.

§. 2. Nos vt dicta Congregatio felicioribus indies augeatur progreſſibus proſpicere cupientes, ac eoſdam Fratres Diſcalceatos Congregationis huiuſmodi à quibuſuis excommunicationis &c. cenſentes, necnon litterarum dicti Prædeceſſoris perinde acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus dictę Congregationis Nobis hac in parte humiliter porrectis, inclinati, ex ſententia dilectorum filiorum noſtrorum Octauij tituli Sanctæ Sabinæ Bandini, & Ioannis Garſiæ tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbyterorum Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium mature examinandum, & nobis referendum commiſimus, harum ſerie perpetuo ſtatuimus & ordinamus, quod in futurum perpetuis futuris temporibus in hac Congregatione Miniſtri à Conuentibus eiuſdem amplius non eligantur, ſed de triennio in triennium à Capitulo Prouinciali ab vniuerſo Capitulo dumtaxat eligantur. Quod ſi diſſoluto iam Capitulo intra triennium rurſus miniſterium aliquod vacare contigerit, Miniſter ab ipſiſmet Prouinciali & Diffinitoribus, non autem per alios de eorum commiſſione, eligatur. durer vero vſque ad ſequens Capitulum Prouinciale, vbi ceſſant omnia miniſteria prędicta.

§. 3. Sicque per quoſcũque Iudices ordinarios vel delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales vbique iudicari ac diffiniri debere, necnon irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. — Et ita & non aliter iudicari mandat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Congregationi in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęterisq. contrarijs quibuſcunque. — Quibuſcunq. cõtrarijs derogat.

§. 5. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. — Notariſque tranſumptis credi decernit.

Datum Romę apud Sanctum Petrum 24. Decembris 1609. Pont. noſtri Anno quinto. — Dat. P. An. 5. die 24. Dec.

Sequitur plenior diſpoſitio ſuper prædictis.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1613.

Exordium.

IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, nullis noſtris exigentibus meritis, ſed ſola Dei benignitate conſtituti, circa ſtatum Religionum, & ſecularium Congregationum ad diuinæ Maieſtatis gloriam, animarumque ſalutem prouide inſtitutarum, illarum pręſertim quarum profeſſores ſe ad ſtrictioris vitę normam & diſciplinam ſolemni voto deuinxerunt, noſtræ cõſiderationis intuitum, quid pro huiuſmodi laudabilis earum inſtituti felici & ſalubri directione atque progreſſu conferat, diligenter proſpicimus, & deſuper prouidentię noſtræ partes propenſis ſtudijs interponimus, prout temporum & locorum rationibus debite penſatis cõſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Alias ſiquidem per fel. rec. Clementem Papam VIII. prædeceſſorem noſtrum, accepto, quod nonnulli pij Religioſi Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redẽptionis Captiuorum Profeſſores &c. — Clemens viij iſtã Cõgreg. approbauit in Regnis Hiſpaniarum.

Omittitur tenoris reſiduum, quia ipſam conſtitutionem habes hic ſupra fol. 87.

§. 2. Cum autem ſicut nomine Congregationis prædictæ nobis nuper expoſitum fuit, Congregatio ipſa benedicente Domino non mediocriter adaucta & propagata, & quamplurima illius monaſteria domus & regularia loca in diuerſis dd. Regnorum partibus, cum bonæ famæ, odore ac pietatis & charitatis, necnon ſpiritualiũ operum incremento, animarumque ſalute fundata & inſtituta fuerint, illaque omnia per vnum miniſtrum Prouincialem regi & gubernari cõmode nequeant, ac operæ pretium & expediens ſit, vt ibidem aliquot Prouinciæ eiuſdem Congregationis inuicem diſtinctę, iuxta augmentum & numerum monaſteriorum & domorum hu- — Quæ cũ multũ propagata fuerit, per vnumq. Miniſtrum regi nõ poſſit.

huiuſmodi inſtituantur, aliaque infraſcripta fiant & ordinentur.

Duas Prouincias diſtinguit decernitq; in futuro Capitulo & earum quaslibet per vnũ Miniſtrũ Prouincialẽ gubernari præcipit.

§. 3. Nos pro paſtoralis officij noſtri debito ipſius Congregationis pium inſtitutum propenſæ voluntatis affectu proſequi & confouere, illiuſq. proſperitati, & bono regimini conſulere volentes, ac vniuerſos & ſingulos Fratres Reformatos & Diſcalceatos prædictos à quibuſuis excommunicationis, &c. cenſentes, motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ex omnibus monaſterijs, domibus & regularibus locis Congregationis huiuſmodi in dictis Regnis nunc fundatis & inſtitutis, & quæ in poſterum dante Domino fundari & inſtitui contigerit, duas Prouincias, vnam videlicet Caſtellæ, alteram vero Bethicæ nuncupandas, & in proximo futuro Capitulo dictæ Congregationis generali, prout huiuſmodi monaſteriorum & domorum numerus, ac locorum opportunitas ſuaſerit, & alias expedire videbitur inuicem diſtinguendas & ſeparandas, quarum quælibet per vnum proprium miniſtrum Prouincialem ex Fratribus Reformatis & Diſcalceatis prædictis eligendum, regi & gubernari debeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus.

Et in eodem Capitulo Miniſtrũ Prouincialem Diffinitores, & alios domorũ Miniſtros, ſtatuta quęcũq. facere conſtituit, quæ ad bonũ regimẽ Congreg. & celebrationẽ Capitulorum Superiorũq. electionẽ cõgrua dijudicabunt.

§. 4. Præterea ſtatuimus & ordinamus, quod in eodem proximo futuro Capitulo generali, dilecti filij miniſter Prouincialis & Diffinitores dictæ Congregationis, ac etiam ſingulorum illius monaſteriorum & domorum miniſtri ad præſens exiſtentes, ſine Procuratorum Conuentualium interuentu, antequam ad electiones infraſcriptas procedant, quæcunque ſtatuta, ordinationes & decreta, ad Omnipotentis Dei ſeruitium, ac eiuſdẽ Congregationis, illiuſque regularis inſtituti proſperitatem, ſtabilitatem & obſeruantiam, necnon generalis & Prouincialium Capitulorum celebrationem, ac quorumcunque Prælatorum & Superiorum electione, piorumque & ſpiritualium miniſteriorum propagationem pertinentia, ac alias in præmiſſis & circa ea eorum iudicio rugis cõuenientia & neceſſaria, à nobis tamen, vel pro tempore exiſtente Romano Pontifice approbanda, ac poſtquam ſic approbata fuerint & non antea, per omnes & ſingulos ad quos pro tempore ſpectabit inuiolabiliter obſeruanda, facere & concedere.

Poſtea ad electionẽ Vicarij generalis deueniri præcipit, qui totius Cõgreg. Superior exiſtat, & Miniſtro generali totius Ordinis ſubſit.

§. 5. Et deinde vnum Prælatum, Vicarium generalem nuncupandum, cuius officium & poteſtas per ſex annos duret, qui Congregationis prædictæ, illiuſq. Prouinciarũ & miniſtrorum tam Prouincialium quam Conuentualiũ Superior exiſtat, & miniſtro generali totius Ordinis prædicti ſubſit, prout nunc miniſter ſubeſt, plenamq. poteſtatem dictam Congregationem gubernandi prędicto tempore durante habeat.

Necnõ ad electionẽ Diffinitorũ & Prouincialium.

§. 6. Necnon futuros Diffinitores generales ac Miniſtros tam Prouinciales quam Conuentuales eligere, libere & licite poſſint.

Electioni d. Vicarij Nuncium Sedis Apoſt. præſidere iubet.

§. 7. Et quo ad electionem Vicarij generalis huiuſmodi noſter & Sedis Apoſtolicæ Nuncius in dd. Regnis commorans, illi pro hac (prima vice duntaxat) præſidere, ipſiuſq. Vicarij generalis ſic electi confirmatio ad Nuncium prædictum ſpectare, in alijs vero deinceps quolibet ſexennio celebrandis Capitulis generalibus eiuſdem Congregationis, illius Vicarius generalis tunc munere ſuo defuncturus, ſeu in defectum eiuſdem Vicarij generalis, illius vice & loco primus Diffinitor generalis eiuſdem Congregationis, qui ibidem tunc pręſens fuerit, electioni Vicarij generalis præſidere debeat.

Vicarius generalis (hoc primo excepto) à Miniſtro generali totius Ordinis confirmationẽ petere mandat.

§. 8. Et excepto primo dicto Vicario generali, cæteri omnes futuri eius in officio Vicariatus generalis huiuſmodi ſucceſſores, confirmationem ſuarum electionum à miniſtro generali Ordinis prędicti petere & obtinere curabunt.

Statim autẽ poſt electionẽ, officium ſuum libere exercere declarat.

§. 9. Statim autem vt electi fuerint, auctoritatem & poteſtatem prædictas habeant, ac omnia & ſingula, quæ ad dictum officium Vicariatus generalis quomodolibet pertinent, iuxta Clementis prædeceſſoris huiuſmodi, ac præſentium litterarum continentiam & tenorem exercere & exequi valeant.

Clauſulae huius bullæ pręſeruatiuæ ponit.

§. 10. Decernentes præſentes litteras nullatenus de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtrę, vel alio quocunque defectu, etiam ex eo quod miniſter generalis dicti Ordinis & quicunque alij intereſſe forſan habentes, ad præmiſſa vocati non fuerint, nec illis conſenſerint, notari, vel alias quomodolibet impugnari, neque ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus etiam à Sede prædicta emanatis & in poſterum emanandis comprehendi poſſe, ſed illas ſemper validas & efficaces eſſe & fore, ac ſuos plenarios & integros effectus ſortiri. ſicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes iudicari & diffiniri debere, necnon irritum, &c. attentari. Non obſtantibus præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in Synodalibus, Prouincialibus & vniuerſalibus Concilijs editis ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, necnon dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis eidem Ordini illiuſque generali, & Prouincialibus Miniſtris, Superioribus, Diffinitoribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, & alijs decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac alias quomodolibet conceſſis; approbatis & innouatis. Quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda eſſet tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent præſentibus pro ſufficienter expreſſis habẽtes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Dat. 8. an. 9. die 14. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam maiorem, &c. die 14. Auguſti 1613. Anno 9.

LX.

Aſcriptio Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, inter alios Ordines Religioſorum mendicantium, cum priuilegiorum communicatione.

Huiuſmodi Mendicantium priuilegia, attende ſupra in Pij V. conſtitut 12. Cum ad vberes. lib 2. fol. 191. & conſtit. 42. Etſi Mendicantium fol. 228. cum ibi notatis.

De hac autem Congregatione, habes etiam huius Pont. conſtitut. hanc præcedentem, & ſubſequentẽ vbi dixi.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1609.

Exordium.

ECcleſiæ Catholicæ regiminis nullis noſtris meritis à Domino præpoſiti, ex debito paſtoralis officij viros Religioſos, qui ſub ſanctitate religionis iugo gratum Chriſto obſequium præſtant, libenter fauoribus & gratijs proſequimur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Congregat. petitio quod inter Ordinẽ Mendicantiũ Pont. ſeã eã aſcribat.

§. 1. Cum itaque (ſicut nobis nuper exponi fecerunt) dilecti filij Fratres Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redẽptionis Captiuorum Cõgregationis Diſcalceatorum ipſi actu mendicant, & propterea inter cæteros Ordines mẽdicantium adſcribi, eorumque priuilegiorum & gratijs participes fieri deſiderant. Quare nobis humiliter ſupplicari fecerunt, vt in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Pontifex ad ſcribit inter dictos Ordines, eã eorum priuilegiorum cõceſſio et cõmunicatione.

§. 2. Nos igitur dictos Fratres ſpecialibus fauoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis &c. cenſentes, ex ſententia dilectorum filiorum noſtrorum Octauij tituli S. Sabinæ Bandini, & Ioannis Garſię tt. Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbyterorum S.R.E Cardinalium nobis nuncupatorum, quibus hoc negotium mature examinandum & nobis referendum commiſimus, dictam Cõgregationem

nem inter cæteros Mendicantium Ordines auctoritate Apoſtolica tenore præſentium adſcribimus, ac illam illiuſque Fratres ſub Mendicantium nomine comprehendi debere decernimus & declaramus. ac propterea omnia & ſingula priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, gratias, libertates, indulta, & alias gratias tam per nos quam quoſcunq. Rom. Pont. prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam quomodolibet Mendicantibus Ordinibus conceſſa, eorum omnium, ac tam ſub plumbo quam in forma breuis confectarum litterarum tenores, acſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis & inſertis habentes, ad ipſam Congregationem Diſcalceatorum huiuſmodi eiuſque Fratres, domos, Eccleſias & loca quæcunque, de nouo quo ad ea quæ eorum regulæ primitiuæ, & inſtitutis ac conſtitutionibus non repugnant, tantum, eadem auctoritate extendimus & ampliamus. Necnon omnia & ſingula Concilij Tridentini decreta pro Mendicantibus Ordinibus declarata & modificata, etiam pro Congregatione huiuſmodi, eiuſque Fratribus declaramus & modificamus omnia præterea priuilegia ſpeciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, facultates, conceſſiones, gratias tam ſpirituales quam temporales, & indulta etiam per modum extenſionis vel communicationis, cũ particula excluſiua quorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, vniuerſo Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Ordini prædicto, illiuſq. domibus, Eccleſijs & Superioribus ac Fratribus conceſſa, prædictæ Congregationi, ita vt illius Fratres non ſolum ad ſupradictorum inſtar, ſed pariformiter & æque principaliter perinde acſi illis nominatim & in ſpecie conceſſa fuiſſent, huiuſmodi priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, conceſſionibus, gratijs & indultis (dummodo tamen prædictis Mendicantium inſtitutis, & priuilegijs non aduerſantur) vti, frui, potiri & gaudere libere & licite poſſint & valeant, dicta auctoritate perpetuo pariter concedimus, communicamus & extendimus.

Iuſſio quod deſuper Fratres non moleſtentur.

§. 3. Diſtrictius in virtute ſanctæ obedientiæ, ac aliis arbitrio noſtro infligendis pœnis inhibentes, quibuſuis locorum Ordinarijs & alijs quibuſcunque, ne dictam Congregationem illiuſq. Religioſos contra hic eis conceſſa priuilegia, deſuper quoquo modo moleſtare, inquietare vel perturbare audeant ſeu præſumant.

Clauſulæ huius bullæ præſeruatiuæ.

§. 4. Decernentes quoque, præſentes litteras nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ vel quopiam alio defectu notari vel impugnari vllatenus poſſe, minuſue ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, modificationibus, limitationibus, reſtitutionibus & alijs cõtrarijs diſpoſitionibus, tam per nos quam alios Roman. Pontifices ſucceſſores noſtros, quomodolibet cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibusq. decretis, pro tempore factis & faciendis, quorumcunque tenorum exiſtant includi, ſed illis non obſtan. in ſuis robore & efficacia perſiſtere, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, & ſub dat. per ipſos Fratres Diſcalceatos eligenda de nouo conceſſas eſſe.

Clauſula Sublata &c.

§. 5. Et ita per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & cæt. attentari.

Executorum deputatio.

§. 6. Quocirca venerabilibus fratribus Toletan. & Hiſpalen. Archiepiſcopis, ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando & quoties opus fuerit, & pro parte dictæ Congregationis vel illius Fratrum huiuſmodi, aut alicuius eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eos & eorum quemlibet, præmiſſis omnibus & ſingulis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcunque quomodolibet indebite moleſtari, perturbari aut inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliiſque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſq. ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, & cæt. & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggrauando. inuocato &c. ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, ac alijs Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis ſpecialibus & generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac quibuſuis etiam iuramento, & c. roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorija aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibus quoque & alijs decretis in genere vel in ſpecie & quomodolibet per quoſcunque Rom. Pont. prædeceſſores noſtros prædictos, ac nos & Sedem prædictam etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter & de fratrum noſtrorum conſilio, necnon Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa mẽtio, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrariis quibuſcunq. aut ſi aliquibus communiter aut diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, &c. non poſſint per litteras, &c. mentionem.

Fides tranſumptorum.

§. 8. Volumus autem vt præſentium tranſumptis, etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. a 5. die 15. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 15. Decemb 1609. Anno quinto.

L X I. alias X X X I X.

Approbatio conſtitutionis Clementis VIII. ſuper confirmatione Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, primitiuam Regulam obſeruantium, cum adiectione duorum votorum, vltra alia vota ipſius Ordinis.

De hac Congregatione notaui in duabus conſtitutionibus præcedentibus.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1610.

Exordium.

QVæ pie & ſancte à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris circa regularium perſonarum ſtatum facta ſunt, eo libentius approbamus, quo exinde maiorem in Eccleſia Dei vtilitatem prouenturam eſſe ſperamus.

Enarratio cõſtitut. Clemẽtis VIII quæ eſt ſupra fol. 67 num. 62. Ad militãtis.

§. 1. Quare cum fe. recor. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, vnam Congregationem Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sãctiſſimæ Trinitatis & Redemptionis Captiuorum, qui primitiuam regulam prædicti Ordinis perpetuo obſeruent, in Regnis Hiſpaniarum per vnum Miniſtrum Prouincialem eligendum ex eiſdem Fratribus Diſcalceatis regendam & gubernandam, Motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine erexerit, eamque ſic erectam ab alijs Prouinciis prædicti Ordinis modificatæ regulæ perpetuo ſeiunxerit, ipſoſq. Fratres ac eorum domos ab omni & quacunque iuriſdictione, viſitatione & ſuperioritate tam Commiſſarij Generalis quã aliorum Miniſtrorum Prouincialium, ac aliorum quorũque Superiorum modificatæ regulæ einſdem Ordinis perpetuo exemerit, ac ſub obedientia & ſuperioritate Mini-

ſtri

ſtri Generalis dicti totius Ordinis perpetuo ſubeſſe voluerit, aliaq. fecerit, ac alia à tunc & pro tempore exiſtente Sedis Apoſtolicæ in dictis Regnis Nūcio fieri mādauerit, prout in litteris dicti Prędeceſſoris deſuper die 20. Auguſti, Pontificatus ſui Anno Octauo confectis plenius continetur, ipſique Fratres Diſcalceati, quæ ad ſuæ profeſſionis perfectionem, ac obedientiæ paupertatis & caſtitatis vota pertinent, fideliter, vt accepimus, obſeruauerint.

Confirmatio d. conſtitut. §. 2. Nos dictos Fratres Diſcalceatos, & eorum quemlibet, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pęnis à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, necnon tenorem dictarum litterarum perinde acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus dictæ Congregationis nomine nobis hac in parte humiliter porrectis, ex ſententia dilectorum filiorum noſtrorum Octauij tituli S. Sabinæ Bandini, & & Ioannis Garſię tituli SS. Quatuor Coronatorum, Preſbyterorum Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium mature examinandum, & nobis referendum commiſimus, litteras dicti Clementis prædeceſſoris cum omnibus & ſingulis in eis contentis clauſulis & decretis, ac derogationibus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus & cōfirmamus, illiſque robur Apoſtolicæ confirmationis adijcimus, illaſque ab omnibus & ſingulis, ad quos pertinet, & in futurum pertinebit, obſeruari volumus & mandamus.

Adiunctio duorum votorum. §. 3. Quoniam vero religioſos inter alias humilitatem præcipue virtutem habere oportet, eadem auctoritate Apoſtolica ſtatuimus & ordinamus, quod dictæ Congregationis Fratres, qui de cætero profitebuntur, vltra alia vota tempore eiuſdem profeſſionis emittenda, aliud votum etiam emittant, videlicet ſe directe vel indirecte per ſe aut per alios, intra dictam Congregationem, prælationem aliquam aut officium, per conſtitutionem prætēdi prohibitum, nunquam prætenſuros. Et pariter extra eandem Congregationem, neque directe neque indirecte per ſe aut per alios, vllam prælationem prætenſuros, vel oblatam acceptaturos, niſi præcepto eius, qui eis pręcipere poterit, aſtringantur. profeſſi tamen, ſi voluerint, iuxta eandem formam idem votum emittant.

Diſpenſatio illorum votorum prohibetur. §. 4. Decernentes ſuper huiuſmodi voto diſpenſari minime poſſe, neque illud commutari, non ſecus ac cætera ſubſtantialia vota religionis.

Contrarijs derogatur. §. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis quæ dictus Clemens prædeceſſor in litteris ſuis prædictis voluit non obſtare.

Tranſumptis fides datur. §. 6. Volumus autem, vt pręſentium tranſumptis, etiā impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, ac ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica cōſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio & extra, quæ ipſis pręſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſę.

D. P. an. 5. die 20. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 20. Februarij, 1610. Pontificatus noſtri Anno quinto.

L X I I. alias X L.

Declaratio reſeruationis beneficiorum per aſſecutionem pacificam vacaturorum.

Edita An. D. 1609.

Cauſa huius conſtitut. §. 1. Sanctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus noſter Dominus Paulus diuina prouidentia Papa Quintus. Qui in craſtinum eius aſſumptionis ad ſummi Apoſtolatus apicem veſtigijs felicis recordat. Benedicti XII. & aliorum Romanorum Pontificū prędeceſſorum ſuorum inhærendo, omnia & ſingula beneficia eccleſiaſtica per pacificam aſſecutionem quorumcunque aliorum per Sanctitatem Suam, ſeu eius auctoritate conferendorum beneficiorum eccleſiaſticorum, ex tunc vacatura ordinationi & diſpoſitioni ſuæ, cum decreto irritanti deſuper appoſito inter alia duxit reſeruanda, & cum ex fide dignorum relatione innotuit, quod pleriq. de beneficijs eccleſiaſticis, præſertim curam animarum habentibus, ſeu alias perſonalem reſidentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apoſtolica auctoritate prouiſi, ſeu prouidendi, ante illorum aſſecutionem, alia cum eidē incompatibilia beneficia eccleſiaſtica per eos tunc obtenta in fraudem reſeruationis & decreti prædictorum reſignabant ſeu dimittebant.

Declaratio reſeruationis beneficiorū per aſſecutionem pac. ſeā vacaturorum. §. 2. Cupiens opportunum ſuper his remedium adhibere, voluit, decreuit & declarauit, quod ſi in poſterum quibuſuis perſonis de aliquibus beneficijs eccleſiaſticis tunc vacantibus ſeu vacaturis per Sanctitatem Suam aut eius auctoritate prouideri, ipſoſq. prouiſos ſeu prouidendos intra vacationis & prouiſionis ſeu aſſecutionis eorūdem beneficiorum tempora, quæcunque alia cum illis incompatibilia beneficia eccleſiaſtica, ſecularia vel quorumuis Ordinum, ac etiam Hoſpitalium regularia, per eos tunc obtenta, nulla ſpeciali & expreſſa de eiſdem in prouiſionibus prædictis facta mentione, ſimpliciter vel cauſa permutationis, ac alias quomodolibet, ſiue in Sanctitatis Suæ vel alterius Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aut Legatorum vel Nunciorum dictæ Sedis ſiue Ordinariorum vel aliorum collatorum quorumcunque manibus reſignare ſeu dimittere, aut iuribus ſibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes & ſingulæ conceſſiones, collationes, prouiſiones & quęuis aliæ diſpoſitiones de beneficijs ſeu iuribus ſic reſignandis dimittendis & cedendis pro tempore faciendæ, cum indeſecutis quibuſcunque, caſſæ & irritæ, nulliuſque roboris vel momenti exiſtant, nec cuiquam ſuffragentur, ſed beneficia & iura, vt præfertur reſignata, dimiſſa & ceſſa eo ipſo vacent & vacare, ac ſub reſeruatione & priori decreto præfatis, quæ Sanctitas Sua etiam quo ad hoc extendit & ampliauit, comprehenſa cenſeantur: Ita quod de illis per alium quam eandem Sanctitatem Suam, vel pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem nullatenus diſponi poſſit, in omnibus & per omnia perinde acſi per pacificam aſſecutionem aliorum beneficiorum huiuſmodi vere & realiter vacauiſſent.

Clauſula ſublata &c. §. 3. Decernens ſic per quoſcunque Iudices etiam cauſarū Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, dictæq. Sedis Legatos & Nuncios, ſublata &c. iudicari & diffiniri debere, irritumq. &c. attentari.

Papa ſubſcr. Placet, publicetur & deſcribatur. C.

O. P. An. 5. die 25. Febr. *Lecta & publicata fuit ſupradicta Regula Romæ, in Cancellaria Apoſtolica Anno Incarnationis Dominicæ, 1609. die vero Iouis 25. menſis Februarij, Pontificatus prædicti S. D. N. Papæ Anno quinto.*

M. Perettus Gallus.

L X I I I. alias X L I.

Excommunicatio & anathematizatio quorumcunque hæreticorum, eorumq. fautorum, ac ſchiſmaticorum, vel Eccleſiaſticam libertatem lædentium, aut quoquo modo diſpoſitis in hac bulla, de more in die Cœnæ Domini publicari ſolita contrauenientium.

Quo ad omnia quaſi Capitula huius bullæ, (vltra Extrauagan. 3. Pauli II. & Extrauag. 5. Sixti IV. in tit. de Pœnitent. & remiſſionibus) habes ſupra conſtit. 2. Vrbani V. fol. 219. conſtitut. 25. Iulij II. fol. 441. conſtitut. 20. Pauli III. fol. 629. necnon conſtitut. 81. Gregorij XIII. fol. 464. lib. 2. Aliarum autem bullas huiuſmodi Cœnæ Domini nuncupatas volens prætermiſi, his duntaxat contentus, ex quibus pro temporum conditione, Romanos Pontifices aliquid immutaſſe cognoſcatur. Non tamen poſthabui proxime indicandas, vti apprime neceſſarias, & ſuper huius bullæ Capitibus ſpecialiter editas.

Extat

Extat ergo in hoc opere ſpecialis edita ſanctio Nicol. III. Circa §. primū huius bullę, in eius cōſt. 2. ſup. fol. 124. & Circa §. 2. extat cōſt. 5. Pij II. fol. 316. lib. 1. Circa § 4. extat cōſt. 7. Pij V. fol. 181. lib. 2. Circa §. 7. extat cōſt. 3. Nicol. V. fol. 308. lib. 1. Circa §. 10. extat Canon Calliſti I. in c. 23. cau. 24. quæſt. 3. Circa §. 11. reſpectu Cardinalium extat conſtit. 16. Leonis X. fol. 494. lib. 1. & alia 93. Pij V. fol. 295. lib. 2. Circa §. 12. extat conſt. 11. Alexandri VI. fol. 400. Circa §. 14. extat conſtit. 2. Martini V. fol. 250. & alia 17. Innocentij VIII. fol. 289. ac altera 30. Leonis X. fol. 522. necnon alia 39. Clementis VII. fol. 606. lib. 1. & altera 19. Greg. xiij. fol. 385. lib. 2. Circa §. 15. multi ſunt Canones in corpore Iuris, & extat cōſt. 10. Martini V. fol. 261. Circa §. 19. extat conſtit. 3. Vrbani VI. fol. 229. Et circa § 20. extat conſtit. 8. Ioannis XXII. fol. 162. & alia 3. Clementis VI. fol. 214. alia 13. Leonis X. fol. 728 & altera 11. Pauli IV. fol. 485.

Edita An. D. 1610.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Conſueuerūt Rom. Pont. hac die huiuſmodi bullam edere ex cauſis hic expreſſis.

PAſtoralis, Romani Pontificis vigilantia, & ſolicitudo, cum in omni Chriſtianę Reipublicæ pace & tranquillitate procuranda, pro ſui muneris officio aſſidue verſatur, tum potiſſimum in Catholicæ fidei ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, vnitate atque integritate retinenda & conſeruanda, maxime elucet. Nimirum vt fideles Chriſti non ſint paruuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumuentionem erroris, ſed omnes occurrant in vnitatem fidei, & agnitionis Filij Dei in virum perfectum, neq. ſe in huius vitæ ſocietate & communione lædant, aut inter ſe alter alteri offenſionem præbeat, ſed potius in vinculo charitatis coniuncti, tanquam vnius corporis membra ſub CHRISTO capite, eiuſque in terris Vicario Romano Pontifice Beatiſſimi Petri Succeſſore, à quo totius Eccleſiæ vnitas dimanat, augeantur in ædificatione, atq. ita diuina gratia adiutrice, ſic præſentis vitæ quiete gaudeant, vt futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas ſane cauſas Rom. Pontifices prædeceſſores noſtri, hodierna die, quę anniuerſaria Dominicę Cęnę commemoratione ſolemnis eſt, ſpiritualem Eccleſiaſticæ diſciplinæ gladium, & ſalutaria iuſtitiæ arma per miniſterium ſummi Apoſtolatus ad Dei gloriam & animarum ſalutem ſolemniter exercere conſueuerunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius eſt, quam fidei inuiolatam integritatem, publicam pacem & iuſtitiam, Deo auctore, tueri, vetuſtum, & ſolemnem hunc morem ſequentes.

Ab iſto itaq. Pont. excommunicantur Hæretici eorumq. ſectæ, eorundē fautores libros legentes, tenētes aut imprimentes, & ſchiſmatici.

§. 1. Excommunicamus & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis, Patris & Filij & Spiritus ſancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli ac Noſtra, quoſcunque Huſſitas, Vuichlephiſtas, Lutheranos, Zuinglianos, Caluiniſtas, Vgonottos, Anabaptiſtas, Trinitarios, & à Chriſtiana fide Apoſtatas, ac omnes & ſingulos alios Hæreticos quocunque nomine cenſeantur, & cuiuſcunque ſectæ exiſtant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores & generaliter quoslibet illorum defenſores, ac eorundem libros hæreſim continentes vel de Religione tractantes, ſine auctoritate noſtra & Sedis Apoſtolicæ ſcienter legentes aut retinentes, imprimentes ſeu quomodolibet defendentes ex quauis cauſa publice vel occulte, quouis ingenio vel colore, necnon Schiſmaticos & eos qui ſe à noſtra & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrahunt vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futurū Cōcil. & eorumq. fautores.

§. 2. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & ſingulos, cuiuſcunque ſtatus gradus ſeu conditionis fuerint, Vniuerſitates vero, Collegia & Capitula quocunque nomine nuncupentur interdicimus, ab ordinationibus ſeu mandatis noſtris ac Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium ad vniuerſale futurum Concilium appellantes, necnon eos quorum auxilio vel fauore, appellatum fuerit.

Piratæ atque eorum receptatores & fautores.

§. 3. Item excommunicamus & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios ac Latrunculos maritimos, diſcurrentes Mare noſtrum, præcipue à Monte Argentario vſque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores & defenſores.

Naufragorū Chriſtianorū cuiuſcunq. generis bona, & in littoribus inuenta, ſurripientes.

§. 4. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & ſingulos, qui Chriſtianorum quorumcunque nauibus, tempeſtate ſeu in tranſuerſum (vt dici ſolet) iactatis, vel quoquo modo naufragium paſſis, ſiue in ipſis nauibus, ſiue ex eiſdem eiecta in mari, vel in littore inuenta, cuiuſcunque generis bona, tam in noſtris Tyrrheni & Adriatici, quam in cęteris cuiuſque maris Regionibus & littoribus, ſurripuerint, ita vt nec ob quodcunque priuilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi etiā immemorabilis temporis poſſeſſionem ſeu alium quemcunque prætextum excuſari poſſint.

Imponentes noua pedagia & gabellas vel eas augētes.

§. 5. Item excommunicamus & anathematizamus omnes, qui in Terris ſuis noua Pedagia ſeu Gabellas, præterquam in caſibus ſibi à iure, ſeu ex ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis, imponunt vel augent, ſeu imponi vel augeri prohibita exigunt.

Falſific. litt. Apoſtol. aut ſuppl. à quocunq. auctoritatem habētē ſignatas.

§. 6. Item excommunicamus & anathematizamus omnes falſarios litterarum Apoſtolicarum, etiam in forma Breuis, ac Supplicationum, gratiam vel iuſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S.R.E. Vicecancellarios ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato eiuſdem Pontificis ſignatarum, necnon falſo publicantes literas Apoſtolicas, etiam in forma Breuis, & etiā falſo ſignantes Supplicationes huiuſmodi ſub nomine Romani Pontificis ſeu Vicecancellarij, aut gerentium vices prædictorum.

Deferētes arma & alia vſui bellico ſeruientia ad Turcas vel alios Chriſtiani nominis inimicos, & ad Reipub. Chriſtianæ ſtatū pertinentia, ipſis ad damnū Chriſtianorū nunciantes.

§. 7. Item excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas & alios Chriſtiani nominis hoſtes & inimicos vel hæreticos per noſtras ſiue huius ſanctæ Sedis ſententias expreſſe vel nominatim declaratos, deferunt ſeu tranſmittunt, equos, arma, ferrum, filum ferri, ſtannum, chalybem, omniaq. metallorum genera atque bellica inſtrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipſo canape quam alia quacunque materia & ipſam materiam, aliaque huiuſmodi, quibus Chriſtianos & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe vel alios de rebus ſtatum Chriſtianæ Reipub. concernentibus, in Chriſtianorum perniciem & damnū ipſos Turcas & Chriſtianæ Religionis inimicos, necnon hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illiſq. ad id auxilium, conſilium vel fauorem quomodolibet præſtant. Non obſtantibus quibuſcunque priuilegiis, quibuſuis perſonis, Principibus, Rebuſpublicis, per Nos & Sedem prædictam hactenus conceſſis, de huiuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

Impedientes eos, qui victualia, & alia neceſſaria Romam conducunt.

§. 8. Item excommunicamus & anathematizamus omnes impedientes ſeu inuadentes eos, qui victualia ſeu alia ad vſum Rom. Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos qui ne ad Rom. Curiam adducantur vel afferantur prohibent, impediunt ſeu perturbant, ſeu hæc facientes defendunt per ſe vel alios, cuiuſcunque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis & ſtatus, etiamſi Pontificali ſeu Regali, aut alia quauis Eccleſiaſtica vel mundana præfulgeant dignitate.

Ad Sedē Ap. venientes vel abea recedētes, aut aliorū opera lędētes, & ſine iuriſdictione vexan. in Curia cōmorantes.

§. 9. Item excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem, ſua vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes qui iuriſdictionem ordinariam vel delegatam, à nobis vel noſtris Iudicibus non habentes, illam ſibi temere vendicantes, ſimilia contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

Romipetas, ac Peregr. & in Vrbe morantes, vel abeuntes lędentes.

§. 10. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes ſeu deprædantes Romipetas ſeu Peregrinos ad Vrbem cauſa deuotionis ſeu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipſa recedentes, & in his dantes auxilium, conſilium vel fauorem.

Offendentes S.R.E. Cardinales & alios Prælatos.

§. 11. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes vel hoſtiliter inſequentes S.R.E. Cardinales, ac Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sediſq. Apoſtolicæ Legatos vel Nuncios,

aut

aut eos à ſuis Diœceſibus, Territorijs, Terris ſeu Dominijs eijcientes. Necnon ea mandantes vel rata habentes ſeu præſtantes in eis auxilium conſilium vel fauorem.

Ad Rom. Cur. pro negotijs ſuis recurrentes per ſe vel per alios lædentes.

§. 12. Item excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui per ſe vel per alios, perſonas eccleſiaſticas quaſcunque, vel ſeculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis & negotijs recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes aut procurantes, negotiorumq. geſtores, aduocatos, procuratores & agentes, ſeu etiam Auditores vel Iudices ſuper dictis cauſis vel negotijs deputatos, occaſione cauſarum vel negotiorum huiuſmodi, occidunt, ſeu quoquo modo percutiunt, bonis ſpoliant, ſeu qui per ſe vel per alios directe vel indirecte, delicta huiuſmodi committere, exequi vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium vel fauorem præſtare non verentur, cuiuſcunque præeminentiæ & dignitatis fuerint.

Appellantes à grauamine vel futura executione litterarum Ap. ad laicam poteſtatem.

§. 13. Item excommunicamus & anathematizamus omnes tam eccleſiaſticos quam ſeculares cuiuſcunque dignitatis, qui prætexentes friuolam quandam appellationem à grauamine vel futura executione litterarum Apoſtolicarum etiam in forma Breuis, tam gratiam quam iuſtitiam concernentium, Necnon citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum, executorialium, & aliorum decretorum, à Nobis & Sede prædicta ſeu Legatis, Nuncijs, Præſidentibus, Palatij noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, Commiſſarijs, alijſq. Iudicibus & delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanauerint, aut alias ad Curias ſeculares & laicam poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore vel Aduocato, appellationes huiuſmodi admitti, ac litteras, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria & alia prædicta, capi & retineri faciunt. Quiue illa ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito & conſenſu vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones & Notarij ſuper huiuſmodi litterarum & proceſſuum executione, inſtrumenta vel acta conficere aut confecta, parti cuius intereſt, tradere debeant, impediunt vel prohibent, ac etiam partes ſeu eorum agentes, conſanguineos, affines, familiares, notarios, executores & ſubexecutores litterarum, citationum, monitoriorum & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Ciuitatibus, Locis & Regnis eijciunt, bonis ſpoliant, perterreſciunt, concutiunt & comminantur per ſe vel alium ſeu alios publice vel occulte, quiue alias quibuſcunque perſonis in genere vel in ſpecie, ne pro quibuſuis eorum negotijs proſequendis ſeu gratijs vel litteris impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas vel litteras à dicta Sede impetrent ſeu impetratis vtantur, directe vel indirecte prohibere, ſtatuere ſeu mandare, vel eas apud ſe aut Notarios ſeu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præſumunt.

Executionē litterarū Ap. aut aliarum expeditionū impedientes, & prohibētes ad gratias impetrandas accedentes.

§. 14. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & ſingulos qui per ſe vel alios auctoritate propria ue de facto, quarumcunque exemptionum vel aliarum gratiarum & litterarum Apoſtolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias cauſas ſpirituales & ſpiritualibus annexas, ab Auditoribus & Commiſſarijs noſtris, alijsq. Iudicibus eccleſiaſticis auocant, illarumue curſum & audientiam, ac perſonas, capitula, conuentus, collegia, cauſas ipſas proſequi volentes impediunt, ac ſe de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt. Quiue partes actrices, quæ illas committi fecerunt & faciunt, ad reuocandum & reuocari faciendum, citationes vel inhibitiones, aut alias litteras in eis decretas & ad faciendum vel conſentiendum eos contra quos tales inhibitiones emanarunt, à cenſuris & pœnis in illis contentis abſolui, per ſtatutum vel alias, compellunt, vel executionem litterarum Apoſtolicarum ſeu executorialium, proceſſuum ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id fauorem, conſilium aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad Nos informandos, vt dicunt, ſupplicauerint aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes huiuſmodi coram Nobis & Sede Apoſtolica legitime proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarij, Vicecancellarij, Conſiliarij, ordinarij vel extraordinarij quorumcunque Principum ſecularium, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali vel alia quacunque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, Commendatarij ſeu Vicarij fuerint.

Iudices ſeculares, qui eccleſiaſt. perſonas trahūt ad ſua Tribunalia, quiq. eccleſiaſt. libertati in aliquo præiudicant.

§. 15. Quiue ex eorum prætenſo officio, vel ad inſtantiam partis, aut aliorum quorumcunque perſonas eccleſiaſticas, capitula, conuentus, collegia eccleſiarum quarumcunque coram ſe ad ſuum tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium vel Parlamentum, præter iuris Canonici diſpoſitionem, trahunt vel trahi faciunt vel procurant, directe vel indirecte, quouis quæſito colore, necnon qui ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas ſeu quæuis alia decreta in genere vel in ſpecie, ex quauis cauſa & quouis quæſito colore, ac etiam prætextu cuiuſuis conſuetudinis aut priuilegij vel alias quomodolibet fecerint, ordinauerint & publicauerint, vel factis & ordinatis vſi fuerint, vnde libertas eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur vel deprimitur, aut alias quouis modo reſtringitur, ſeu noſtris & dictæ Sedis, ac quarumcunque Eccleſiarum iuribus quomodolibet directe vel indirecte, tacite vel expreſſe præiudicatur.

Imped. Prælat. ne ſua iuriſdict. vtantur, quiq. illorū, & deleg. iudicia eludētes ad Cur. ſecul. recur. aut cōtra illos aliquid decernunt, præſtātque auxilia.

§. 16. Necnon qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, aliosq. Superiores & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcunque Iudices eccleſiaſticos ordinarios quomodolibet hac de cauſa directe vel indirecte, carcerando vel moleſtando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon conſanguineos & affines, aut alias impediunt, quo minus ſua iuriſdictione eccleſiaſtica contra quoſcunque vtantur, ſecundum quod Canones & ſacræ Conſtitutiones eccleſiaſticæ, & decreta Conciliorum generalium; & præſertim Tridentini, ſtatuunt ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque ſententias & decreta, aut alias fori eccleſiaſtici iudicium eludentes, ad Cancellarias & alias Curias ſeculares recurrunt, & ab illis prohibitiones & mandata etiam pœnalia, Ordinarijs aut delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium & fauorem in eiſdem.

Vſurpātes Sedis Apoſt. & quarumcunq. Eccleſ. iuriſdictiones vel etiam fructus ſequeſtrātes.

§. 17. Quiue iuriſdictiones ſeu fructus, redditus & prouentus ad Nos & Sedem Apoſtolicam, & quaſcunq. eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum & aliorum beneficiorum eccleſiaſticorum pertinentes vſurpant, vel etiam quauis occaſione vel cauſa ſine Romani Pontificis vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

Imponentes decimas, & alia onera perſonis eccleſiaſt. Eccleſijs, Monaſterijs, aut eorū fructibus.

§. 18. Quiue collectas, decimas, talleas, præſtantias, & alia onera Clericis, Prælatis & alijs perſonis eccleſiaſticis, ac eorum & Eccleſiarum, Monaſteriorum & aliorum beneficiorum eccleſiaſticorum bonis, illorumq. fructibus, redditibus & prouentibus huiuſmodi, abſque ſimili Romani Pontificis ſpeciali & expreſſa licentia, imponunt, & diuerſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiam à ſponte dantibus & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per ſe vel alios directe vel indirecte prædicta facere, exequi vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium vel fauorem præſtare non verentur, cuiuſcunque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis aut ſtatus, etiamſi Imperiali aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones & alij potentatus quicunque, etiam Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus & Terris quoquo modo Præſidentes, Conſiliarij & Senatores, aut quauis etiam Pontificali dignitate inſigniti. Innouantes decreta ſuper his per ſacros Canones, tam in Lateranenſi nouiſſime celebrato quam alijs Concilijs generalibus edita, etiam cum cenſuris & pœnis in eis contentis.

Iudices ſeculares, qui ſe interponūt in cauſis capitalibus, ſeu criminalibus cōtra eccleſiaſt. perſonas.

§. 19. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & quoſcunque Magiſtratus & Iudices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus ſeu criminalibus contra perſonas eccleſiaſticas, illas proceſſando, banniendo, capiendo, ſeu ſententias contra illas proferendo vel exequendo, ſine ſpeciali, ſpecifica & expreſſa huius Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia, quique eiuſmodi licentiam ad

perſo-

perſonas, & caſus non expreſſos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiam ſi talia committentes fuerint Conſiliarij, Senatores, Præſidentes, Cancellarij, Vicecancellarij, aut quouis alio nomine nuncupati.

Occupantes bona, aut terras Eccleſiæ Romanæ & illius iuriſdictionē viſurpātes.

§. 20. Itē excōmunicamus & anathematizamus omnes illos, qui per ſe ſeu alios, directè vel indirectè, ſub quocunque titulo vel colore, inuadere, deſtruere, occupare, & detinere præſumpſerint, in totum vel in partem, Almā Vrbem, Regnum Siciliæ, Inſulas Sardiniæ, & Corſicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuſcia, Ducatum Spoletan. Comitatum Venayſinum, Sabinen. Marchiæ Anconitanæ, Maſſæ Trebariæ, Romandiolę, Campanię, & maritimas Prouincias, illarumq; Terras, & loca, ac Terras ſpecialis commiſſionis Arnulforū, Ciuitateſq; noſtras Bononiam, Cæſenam, Ariminum, Beneuentum, Peruſium, Auinionem, Ciuitatem Caſtelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipſam Romanam Eccleſiam pertinentia, dictæq. Rom. Eccl. mediatè vel immediatè ſubiecta, necnon ſupremam iuriſdictionem in illis, Nobis & eidē Romanę Eccleſiæ competentem, de facto vſurpare, perturbare, retinere, & vexare varijs modis præſumūt, necnon adhærentes, fautores, & defenſores eorum, ſeu illis auxilium, conſiliū, vel fauorem quomodolibet præſtātes.

Hac bulla quouſq; ligetur.

§. 21. Volentes præſentes noſtros proceſſus, ac omnia & quæcunque his litteris contenta, quouſque alii huiuſmodi proceſſus, à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore exiſtente fiant, aut publicentur, durare, ſuoſque effectus omninò ſortiri.

Abſolutio Papę reſeruatur.

§. 22. Cæterum à prædictis ſententijs nullus per aliū quam per Romanum Pontificem, niſi in mortis articulo conſtitutus, nec etiam tunc, niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo cautione præſtita, abſolui poſſit, etiā prætextu quarumuis facultatum, & indultorum quibuſcumque perſonis eccleſiaſticis, ſecularibus, & quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Epiſcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipſiſque Ordinibus, & eorum Monaſterijs, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegijs, Confraternitatibus, Congregationibus, Hoſpitalibus, & locis pijs, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiuſuis Concilij decreta, verbo, litteris, aut alia quacunque ſcriptura in genere & in ſpecie conceſſorum, & innouatorum, ac concedendorum, & innouandorum.

Alij abſoluere præſumentes puniūtur.

§. 23. Quod ſi forte aliqui contra tenorem præſentium talibus excommunicatione & anathemate laqueatis, vel eorum alicui abſolutionis beneficium impendere de facto præſumpſerint, eos excommunicationis ſententia innodamus, grauius contra eos, ſpiritualiter & temporaliter, prout expedire nouerimus, proceſſuri.

Papæ abſolutio non comprehēdit eos, qui à præmiſſis non deſtiterint. &c.

§. 24. Declarantes, ac proteſtantes quamcunque abſolutionem, etiam ſolemniter per Nos fac[ie]ndam, prædictos excommunicatos ſub præſentibus cōprehenſos, niſi prius à præmiſſis cum vero propoſito vlterius ſimilia non committendi, deſtiterint, ac quo ad eos qui contra Eccleſiaſticam libertatem, vt præmittitur, ſtatuta fecerint, niſi prius ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, & decreta huiuſmodi publicè reuocauerint, & ex Archiuijs, ſeu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri & caſſari, ac Nos de reuocatione huiuſmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter ſuffragari. quin etiam per huiuſmodi abſolutionem, aut quoſcunque alios actus contrarios, tacitos, vel expreſſos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam noſtram, vel Succeſſorum noſtrorum quantocunque tempore continuatam, in præmiſſis omnibus & ſingulis, ac quibuſcunque iuribus Sedis Apoſtolicæ, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ vndecunque & quandocunque quæſitis, vel quærendis, nullatenus præiudicari poſſe, aut debere.

Derogatio omnium contrariorum.

§. 25. Non obſtantibus priuilegijs, indulgentijs, indultis, & litteris Apoſtolicis, generalibus vel ſpecialibus, ſupradictis, vel eorum alicui, ſeu aliquibus alijs cuiuſcūque ordinis, ſtatus, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamſi, vt præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, ſeu quauis eccleſiaſtica, & mundana præfulgeāt dignitate: vel eorum Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, ſeu locis à prædicta Sede, ex quauis cauſa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & ſub quauis alia forma, & tenore, ac cum quibuſuis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatorijs concessis, etiam continentibus quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus proprijs, cognominibus & dignitatibus eorum mentionem, necnon conſuetudinibus, etiā immemorabilibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & alijs quibuslibet obſeruantijs, ſcriptis vel non ſcriptis, per quæ contra hos noſtros proceſſus, ac ſententias, quo minus includantur in eis, ſe iuuare valeant, vel tueri. Quæ omnia quo ad hoc, eorum omnium tenores, acſi ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, penitus tollimus, & omninò reuocamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Publicationis in Vrbe effectus.

§. 26. Vt vero præſentes noſtri proceſſus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, ſeu membranas Proceſſus ipſos continentes, valuis Eccleſiæ S. Io. Lateranen. & Baſilicæ Principis Apoſt. de Vrbe appendi faciemus, vt ij, quos proceſſus huiuſmodi concernunt, quod ad ipſos non peruenerint, aut quod ipſos ignorauerint, nullam poſſint excuſationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non ſit veriſimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Iuſſio alibi quoque eam publicandi.

§. 27. Inſuper, vt proceſſus ipſi, & præſentes literę, ac omnia & ſingula in eis contenta eo fiant notiora, quo in pleriſque Ciuitatibus, & locis fuerint publicata, vniuerſis, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & locorum Ordinarijs, & Prælatis vbilibet conſtitutis, per hęc ſcripta committimus, & in virtute ſanctę obedientię diſtrictè pręcipiendo mandamus, vt per ſe, vel per alium, ſeu alios, pręſentes litteras, poſtquam eas receperint, ſeu earum habuerint notitiam, ſemel in anno, aut ſi expedire viderint, etiam pluries in Eccleſiis ſuis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, ſolemniter publicent, & ad Chriſti fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Quicunq. audiunt confeſſiones apud ſe has litteras habeant.

§. 28. Cęterum Patriarchę, Archiepiſcopi, Epiſcopi, aliique locorum Ordinarij, & Eccleſiarum Pręlati, necnon rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac presbyteri ſeculares, & quorumuis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confeſſiones, quauis auctoritate deputati, tranſumptum præſentium Literarum penes ſe habeant, eaſque diligenter legere, & percipere ſtudeāt.

Fides dande tranſumptis.

§. 29. Volentes earundē pręſentium tranſumptis, etiā impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Iudicis ordinarij Romanæ Curię, vel alterius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eandem prorſus fidem, in iudicio & extra illud vbique locorum adhibendam fore, quę ipſis pręſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitę vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innouationis, innodationis, declarationis, proteſtationis, ſublationis, reuocationis, commiſſionis, mādati & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. à 5. die 8. Aprilis

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo decimo, ſexto Idus Aprilis, Pontificatus noſtri Anno quinto.

Publicatio in Vrbe.

Anno a Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimo tertio Indict. 11. die vero quarta menſis Aprilis, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D.N.D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. Anno octauo. Supradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis & Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, per nos Baldaſſarem Vacham, & Brandimartem Latinum Curſores.

Iacobus Brambilla Mag. Curſ.

LXIV.

Quod Superiores Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati, vbique noua Monaſteria da ſola Ordinariorum licentia fundare valeant.

Contrarium generaliter ſtatuerat Clemens VIII. in ſua conſtit. 99. Quoniam. hic ſupra fol. 146.

Congregationem iſtam primo approbauit Clemens VII. in ſua conſtit. 37. Vota. lib. 1. fol. 605. vbi alia quæ ipſam concernunt adnotaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1610.

Exordium.

ECc'eſiæ militantis regimini licet immeriti diuina diſponente clementia præſidentes, vtiliſſimam perfectorum Militum Chriſti multitudinem exiſtimamus.

Congregatio Clericorũ Regularium S. Pauli Decollati commendatur.

§. 1. Cum ſicut non ſina ſpirituali gaudio noſtro accepimus, dilecti filij Clerici Ragulares Congregationis Sãcti Pauli Decollati, in diuerſis Mundi partibus pergant aſſidue Deo & Ecclaſię ſuę Sanctæ exhibere famulatum non ſolum ipſi Deo per orationem & contemplationem ſedulo vacantes, verum etiam animarum ſalutem exemplo doctrina & ſacramentorum adminiſtratione ſollicite procurantes.

Facultas eius Superioribus conceditur, vbiq. noua loca & Monaſteria cõſtruere, de ſola Ordinariorum licentia.

§. 2. Cumque indies vberiores fructus ax dictorum Clericorũ religionis propagatione benedicente Domino ſperandi ſint, Nos ad aa quę eorundam Clericorum Religionis augmento cedare poſſunt concedenda, adque ea, quæ illis in hoc impedimentum aliquod in hoc afferre dignoſcuntur remouenda, merito propenſiores ſumus. motu itaqua proprio, & ex certa ſcientia & mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clericorum Regularium Superioribus, vt vbique locorum, quilibet in diſtrictu ſuo, domos & Monaſteria eorum inſtituti Regularis ſeruatis ſacrorum Canonum & Concilij Tridentini decretis, da ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum perſonarum, cuiuſuis Ordinis etiã Regularum requiſito conſenſu, condara & fundara valeant, auctoritate Apoſtolica tenora præſentium licentiã & facultatem concedimus & impartimur.

Derog. contrariorum.

Illa Clementis conſtitut. eſt indicata hic in rubr.

§. 3. Non obſtantibus fel. rec. Clementis Papę Octaui Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Quoniam ad inſtituta. ſub datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Anulo Piſcatoris die 23. Iulij 1603. Pontificatus ſui Anno 12. alijſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & cuiuſuis alterius Ordinis etiam iuramento, &c. roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis quibuſuis alijs Ordinibus, ac eorum Superioribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis in contrarium præmiſſorũ quomodolibet conceſſis, confirmamus & innouamus. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores preſẽtibus pro expreſſis habẽtes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſqua contrarijs quibuſcunqua.

Fides tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, vt præſantium tranſumptia, etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis & ſigillo alicuius perſonæ in dignitata acclaſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. ſ. die 8. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 8. Maij 1610. Anno Octauo.

LXV.

De Magiſtris Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, à Regularibus in ſuis Studija habendis.

Huiuſmodi Magiſtros, in Studijs generalibus teneri iuſſit Clemens V. vt in clement. 1. de Magiſtr. & notaui ſupra ad conſt. 9. Bonifacij VIII. fol. 140. 1. b. 1.

PAVLVS EPISCOPVS,
Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1610.

Exordium.

APuſtolicę ſeruitutis onere, infirmitati noſtræ à Domino, inſcrutabili conſilio eius impoſito, aſſidue admonemur, ſapientibus & inſipientibus conſtitutos nos eſſe debitores. vt ſcilicet per miniſterium noſtri Apoſtolatus, qui ſapiunt, quod Sanctus docet Bernardus, non deſipiant, qui non ſapiunt, ſapiant, & qui deſipuarunt reſipiſcant, quibus verbis inſtrui nos ſatis perſpicimus, vt fideles in fida & charitata conſeruare, infideles ab infidelitatis tenebris educere, & hæreticos ac peccatores à peruerſitate erroris, ac ſeruitute peccati liberare aſpiranta gratia Dei, à quo omnis ſapientia, paſtorali ſollicitudine procuremus.

Cauſa inſtitutionis.

§. 1. Cum vero præceptum Domini lucidum illuminet oculos, ac teſtimonium eius fidele ſapientiam pręſtet paruulis, omni vigilantia procurare debemus, vt Prædicatores & Doctores verbi DEI ad opus DEI operandum inſtructi reddantur in dies magis, & partes ſuas quantum cum Domino fieri poteſt, ad gloriam eius & vtilitatem animarum quotidie melius, & felicius adimpleant. Cui rei plurimum conducere ſatis conſtat Linguarum cognitionem, Hebraicæ præſertim, Græcæ, Latinæ & Arabicę, hæc enim conuerſio Infidelium opportuniſſima aſſe dignoſcitur, quãdo magna eorum pars aut Arabice loquitur aut intelligit: ac ſi vnquam reliquarum trium Linguarum notitia in Eccleſia Dai vtilis fuit, diebus noſtris profecto vtiliſſima eſt; hoſtis anim humani generis Linguarum ſcientia, ſingulari dono Dai hominibus tradita, ad ipſius Largitoris contumeliam, & fidei ſuæ Catholicę detrimentum, nunc vt cum maxime abutitur.

Inſtitutio Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ & Arabicę in Studijs Regularium.

§. 2. Quamobrem fel. rec. Clemantis Papæ V. Prædeceſſoris noſtri, quantum conditio temporis patitur, veſtigijs inſiſtentes, Motu proprio & ax certa ſcientia, maturaq; deliberatione noſtris, deq; Apoſtolicę nobis attributæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione ſancimus, ſtatuimus & ordinamus, vt in cuiuſcunque Ordinis, & Inſtituti Regularium, tam Mendicantium quam non Mendicantium, etiam quomodolibet exemptorum & Apoſtolicę Sedi immediate ſubiectorum, Studijs omnibus trium Linguarum huiuſmodi, Hebraicæ vidalicet, Græcæ & Latinę, in maioribus vaio ac celebrioribus atiam Arabicæ Doctores, Regulares quidẽ & eiuſdem Ordinis, ſi in illo harum Linguarum ſufficiẽtem notitiam habentes ſint, ſin minus, ſeculares aut alterius Ordinis Ragulares, qui illas actu & diligenter doceant, habeantur, ſi Studia in Vrbibus & locis exiſtant, vbi Linguarum prædictarum peritos conducendi facultas eſt. Studijs vero Locorum, vbi huiuſmodi Doctores deſunt, cum primum in alijs Studijs vbi Linguæ huiuſmodi docebuntur, Scholares ſatum profecerint, vt docendis alijs idonei ſint, de ijſdem Scholaribus prouideatur.

Deputatio executorum.

§. 3. Quod vt citius & facilius fieri poſſit, & ſperati fructus ex Linguarum huiuſmodi ſtudio appareant, omnibus & ſingulis Regularium Superioribus ſub indignationis noſtræ pœna eadem auctoritate, tenore præſentiũ præcipimus & mandamus, & ſi ipſi nagligentes fuerint, eorundem Ordinum Regularium apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protectoribus iniungimus, eorum conſciẽtias deſuper onerantes, vt omni cura & ſollicitudine quãto citius prouideant, vt Scholę Linguarum huiuſmodi quamprimum inſtituantur, ac Doctores prædicti deputentur, aarumdemq; Linguarum Lectionibus Scholares aſſignentur, qui illis ſedulam, & aſſiduam operam nauent.

Priuilegium Scholarium, ſtudio dictarum Linguarum incumbentium.

§ 4. Hi vero Scholares vt alacrius huic ſtudio incumbant, volumus & decernimus, vt in promotione ad Doctoratus gradus, & ad alios ſui Ordinis honores, illi cęteris paribus, praferantur, qui in cognitione trium ſaltem Linguarum prædictarum profecerint, ita vt ad illas docendas apti ſint.

Derogatio contrariorũ.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus

nibus Apoſtolicis, ac quibuſuis ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, quibuſuis Vniuerſitatibus, illarumque Rectoribus, ac Ordinibus prædictis, & illorum Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & alijs decretis in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum Sanctionis, ſtatuti, ordinationis, præcepti, mandati, iniunctionis, oneratonis, voluntatis, decreti & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 6. die 31. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, pridie Cal. Auguſti, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimodecimo, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

M. Card. Nazarenus Prodat.

Publicatio.

Anno a Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimodecimo, Indictione octaua, Pontificatus S. D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ quinti Anno eius ſexto, die vero 28. menſis Septembris, retroſcripta litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Cameræ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Bernabeum Politum, & Brandimartem Latinum, Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores. &c.

Virginius de Virginijs Mag. Curſ.

L X V I.

Quod Fratres Tertij Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia nuncupati, Familiæ Vltramontanæ, habitum humilis panni, diſtinctique coloris, à Fratrum S. Franciſci de Paula habitu, geſtare teneantur.

De hoc Tertio, & alijs S. Franciſci Aſſiſienſis Ordinibus, plene notaui ſupra ad Honorij III. conſtit. 5. Solet. lib. 2. fol. 46. De Ordine autem S. Franciſci de Paula, quo primo approbauit Sixtus IV. in ſua conſtitut. 5. Sedes. fol. 335. lib. 2. ibi notaui.

P A V L V S P A P A V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1610.

Exordium.

INter graues paſtoralis officij noſtri curas quibus aſſidue premimur, hæc potiſſimũ nos vrget, vt Chriſtifideles præſertim regularẽ vitã profitentes, ſemotis litium anfractibus, vnanimi voce ſub concordiæ legibus, Altiſſimo vota exſoluant, & ſiquę inter eos ortæ ſint lites & diſcordiæ, illæ prout ius & æquitas poſtulant eliminentur, & ne in futurum reſurgant, opportunis remedijs prouideatur.

Orta fuit differentia inter Fratres Tertij Ordinis S. Franciſci, & Fratres Sancti Franciſci de Paula, ſuper diſtinctione habituũ, quã Pontifex duobus Cardinalibus diſcutiendam delegauit.

§. 1. Alias ſiquidem per nos accepto, quod lis & cauſa inter dilectos filios Fratres Tertij Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia nuncupati Vltramontanæ Familiæ ex vna, & Fratres Ordinis S. Franciſci de Paula partibus ex altera, ſuper colore habitus geſtandi à dictis Fratribus Tertij Ordinis, vt à prædictis Fratribus S. Franciſci de Paula aperte diſtingui poſſent pendebat, nos litem & cauſam ſeu cauſas huiuſmodi venerabili fratri noſtro Mariano Epiſcopo Tuſculano de Camerino & dilecto filio noſtro Hieronymo tit. S. Blaſij de Anulo S. R. E. Presbyteris Cardinalibus Pamphilio nuncupatis, Minorum S. Franciſci de Paula & Fratrum Minorum de Obſeruantia Ordinum huiuſmodi apud nos & Apoſtolicam Sedem reſpectiue Protectori & Viceprotectori, audiendas, cognoſcendas, decidendas, fineque debito terminan. omni & quacunque appellatione remota commiſimus.

Qui deinde pronũciarũt Fratres dicti Tertij Ordinis habitum geſtare debere ex humili panno confectũ, ex tribus partibus lanæ nigræ, & altera lanæ albæ.

§. 2. Qui quidem Marianus & Hieronymus Cardinales in executionem commiſſionis huiuſmodi negotio pro maiori dictorum Fratrum inter ſe quiete & tranquillitate iudicarunt, decreuerunt & ſtatuerunt, vt iuxta ipſorum regulam, indultaque ſummorum Pontificum, præſertim felicis recordationis Clementis Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, habitus prædictorum Fratrum Tertij Ordinis de Pœnitentia nuncupati ſit ex humili panno confectus hoc modo, videlicet, vt ex quatuor partibus lanæ naturaliter nigrę, & ſine aliqua tinctura contexta, & vna parte lanæ etiam naturaliter cãdidæ, ita quod ſingulis quatuor libris lanæ naturaliter nigrę, addatur vna libra lanæ albæ, & alias prout in eorundem Mariani & Hieronymi decreto deſuper facto plenius dicitur contineri.

Vterq; Ordo ſupplicauit Papæ pro dicti decreti approbatione.

§. 3. Cum autem vtriuſque Ordinis prędicti Fratres nobis nuper exponi fecerunt, ipſi plurimum cupiant decretum huiuſmodi pro illius firmiori ſubſiſtentia & inuiola illi obſeruatione à nobis confirmari & approbari, ideo nobis humiliter ſupplicari fecerunt, vt ſuper præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Papa illud approbat, & perpetuo obſeruari præcipit.

§. 4. Nos igitur illorum votis quo quietius & ſecurius in humilitatis ſpiritu Altiſſimo famulari valeant, annuere, eoſque ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, & cæt. cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati Decretum prædictum & omnia & ſingula in illo contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque omnibus & ſingulis perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, omneſque & ſingulos tam iuris quam facti, & quoſcunque alios etiam quantumuis ſubſtantiales defectus, ſiqui deſuper quomodolibet interuenerint, aut interueniſſe dici vel cenſeri poſſint, ſupplemus, eaque omnia & ſingula valida & efficacia fore & eſſe, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, ac ab omnibus & ſingulis vtriuſque Ordinis prædicti Fratribus nunc & pro tempore exiſtentibus, inuiolabiliter obſeruari debere decernimus.

Fratribus d. Tertij Ordinis d. habitu vti debere iubet.

§. 5. Mandantes nihilominus omnibus & ſingulis ipſius Ordinis de Pœnitentia Fratribus, Miniſtris & Prælatis Vltramontanæ Familię, præſertim Hiſpanorum & Gallorum, tam præſentibus quam futuris, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub priuationis officiorum, inhabilitatiſque ad illa & alia in poſterum obtinenda, necnon latæ ſententiæ incurrendis pœnis, vt poſthac elapſis ſex menſibus dicti Fratres omnes Tertij Ordinis habitu illo prædicto modo contexto induantur & in futurum vtantur.

Deputatio executorum.

§. 6. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis ac dilectis filiis noſtris & Apoſtolicæ Sedis Nuncijs, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi per ſe vel alium ſeu alios præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vtriuſque ſeu alterius Ordinis Fratrum huiuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium & ſingulorum effectum pacifice frui & gaudere, non permittentes illos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſcunque per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrariorũ derogatio.

§. 7. Non obſtantibus prẽmiſſis ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum prædictorum etiam iuramento, & cæt. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, illis illorumque Superioribus & Fratribus & quibuſuis alijs perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis ac irritantibus & alijs decretis in contrarium præmiſſorum

quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus & ſingulis eorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. V. an. 6. die 14. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die quartadecima Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo decimo, Anno ſexto.

LXVII. alias XLIII.

Canonizatio S. CAROLI tt. S. Praxedis Presbyteri Cardinalis, Archiepiſcopi Mediolanenſis, eiusq. relatio in numerum SS. Confeſſorum, cum ſuę feſtiuitatis inſtitutione pro die 4. Nouembris.

Edita An. D. 1610.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Chriſtus varijs temporibus in eccleſia ſuſcitauit Sanctos viros ad Eccleſiæ ſuę maiorem gloriã & exemplum aliorum.

VNigenitus æterni Patris Filius, Chriſtus Dominus, & Redemptor noſter, qui ſe quotidie vna cum Patre operari profeſſus eſt, cũ Pater meus, inquit, vſque modo operatur, & ego operor, nunquam deſtitit mirabiliter illuminare terram ſuam à montibus æternis, ſed varijs locis, varijſque temporibus ſuſcitando æternæ gloriæ candidatos, Sanctos ſuos, Eccleſiam Sanctam illuſtrare mirabilem in modum conſueuit, non ſolum, vt addat in dies magis domui ſuæ gloriam, & decorem, ſed etiam vt irradiando humanæ vitæ tenebras ſplendoribus Sanctorum, tarditatem noſtram vrgeat, fratrum noſtrorum exemplo, quaſi præſenti teſtimonio oculorum.

Pridem ſuſcitauit Carolũ pluribus magniſq. virtutibus illuſtrẽ.

§. 2. Hic idem Dominus, qui facit mirabilia magna ſolus, magnificauit nouiſſime facere nobiſcum, ac miro diſpenſationis ſuæ opere ſtatuit ſuper Apoſtolicæ petræ arcem grande luminare, eligens ſibi è gremio Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Carolum, Sacerdotem fidelem, ſeruum bonum, formam gregis, formam Paſtorum. Qui videlicet multiplici fulgore ſanctorum operum vniuerſam decorando Eccleſiam, Sacerdotibus & Populo prælucet quaſi Abel in innocentia, quaſi Enoch in mũditia, quaſi Iacob in laborum tolerantia, quaſi Moyſes in manſuetudine, quaſi Elias in ardenti zelo, quique imitandam exhiberet inter affluentes delicias, Hieronymi corporis caſtigationem, Martini in ſublimioribus gradibus humilitatem, Gregorij paſtoralem ſollicitudinem, libertatem Ambroſij, Paulini charitatem, ac demum videndum, ac perſpiciendum oſtenderet oculis noſtris, manibus noſtris contrectandum, hominem, mundo maxime blandiente, crucifixum mundo viuentem ſpiritu, terrena calcantem, cœleſtia iugiter negociantem, & ſicut officio in Angelum ſubſtitutum, ita etiam mente & opere vitam Angelorum in terris æmulantem.

Qui inter Sanctos aſcribi contigit, tempore huius Pont. qui de hoc plurimũ lætatur.

§. 3. Quamobrem merito repletum eſt gaudio os noſtrum & lingua noſtra exultatione, in inſigni die ſolennitatis noſtræ, quando nullis meritis noſtris, ſed inſcrutabili ſapientiæ ſuæ arcano, hanc diem mundo dilucere his temporibus ante ſecula præordinauit Altiſſimus, in qua per miniſterium humilitatis noſtræ Carolo S. R. E. cui auctore Domino præſidemus, Presbytero Cardinali, ſacris decernendis honoribus, vnicæ ſponſæ ſuæ noua imponeretur corona, ornata omni lapide pretioſo. Ex hoc enim confundentur omnes qui adorant ſculptilia impiarum adinuentionum ſuarum & gloriantur in ſimulacris errorum, confitebuntur autem populi ſancti Domino, & exaltabitur nomen eius ſolius.

Quiq. hæc de eius vita & miraculis, hac eius conſtitutione recenſeri voluit.

§. 4. Et quoniã ſolemnis declaratio Sanctitatis Chriſti famuli, ex inueterato Eccleſiæ Romanæ ritu, & ex præſcripto ſacrorum Canonum celebrata, perpetuis futuris temporibus, noſtris Apoſtolicis litteris eſt de more conſignanda, hæc duximus ex eius vita, & miraculis totiuſq. cauſæ actis ſummatim referenda.

Ortus ſui nocte, magnum viſum eſt lumẽ ſuper cubiculum maternum.

§. 5. Naſcitur dilectus Dei Carolus in primaria Mediolanenſi familia Borromęa, ex parentibus Giberto Comite, & Margarita Medicea, anno ſalutis MDXXXVIII. cuius futuræ eximiæ ſanctitatis ſplendorem premonſtrauit Dominus magno & inſolito lumine, qua nocte puer naſcebatur, ſuper maternum cubiculum compluribus viſo.

Puer & adoleſcens virtutibus emicuit.

§. 6. Nec puerilis ætas eiuſdem ſanctitatis indicijs caruit. tempus enim quo vacare licebat, extruendis & exornandis altariolis magna cum voluptate dabat. Creſcente ætate, quod bonam eius mentem excellentioribus donis Spiritus Sanctus in dies magis præpararet, chriſtianis moribus, & litteris non difficile à pijs parentibus imbuitur. Eminebant vero in adoleſcente præludia benedictionum, quibus dignatus eſt eum Altiſſimus, munditia cordis, pax interna, innocentia & modeſtia, nec rebus ſolum, ſed etiam omnibus verbis turpibus, omnibuſque mendacijs abſtinebat.

Papiæq. doctoratus inſignia ſuſcipit & Romæ euocatur à Pio IV eius auunculo Cardinalis, poſtea Archiepiſcopus Mediolani creatur, & ad grauiſſima Eccleſiæ negocia proponitur.

§. 7. In vtroque iure in Papienſi vniuerſitate, vbi his ſtudijs operam dederat, ad doctoratus gradũ promotus, à fe. re. Pio Papa Quarto, Prædeceſſore noſtro, eius auunculo, paulo ante, diſponente Domino, ad Apoſtolatus apicem euecto, Romam euocatur, & in Sacrum S.R.E. Cardinalium Collegium adſcribitur. Deinde Mediolanẽſi Eccleſiæ præficitur, grauiſſimaq. vniuerſalis Eccleſiæ negocia, & Sedis Apoſtolicæ munera illi creduntur.

In ea adminiſtratione inſigniter ac laudabiliter omnia geſſit.

§. 8. Hic vero cœpit Dominus oſtendere in Carolo mirabilia ſua. cum enim nondum vigeſimum tertium expleuiſſet annum, adminiſtrabat omnia diligenter, in ſapientia & iuſtitia, ſummo cum zelo honoris Dei, & ſtudio Catholicæ Eccleſiæ vtilitatis. Quæ omnia in negocijs fidei Catholicæ, & vniuerſæ Eccleſiæ, quæ in Concilio Tridentino tunc agitabantur, maxime enituerunt. Non vigilijs, non incommodis aut laboribus vllis pepercit, vt ne quid retardaret Sanctæ Synodi abſolutionem, quam ipſe ſollicite, & cum ſpiritus ardore, promouit ſemper, donec à Domino impetraret. In tam ſublimi dignitatis gradu conſtitutus, diuitiarum, potentiæ, ætatis, alijſque non paucis, nec leuibus delinimentis circumdatus, tantũ abeſt vt poſt carnalia deſideria abierit, vt ſuperno aſſiſtente præſidio, tunc cœperit Chriſto magis adhærere, & ſpiritualia ardentius æmulari.

Mediolanum ſe contulit & Eccleſiã ſuã vera Eccleſiaſticæ diſciplinæ antorẽ reſtituit.

§. 9. Itaque vrbano ſplendore & amplitudine relictis, bonus operarius in meſſem quam ſuſceperat, Mediolanum diſcedit, vbi partes ſuas in dies magis implendo, agrum illum, malitia temporum vepribus turpiter deformem, ac ſilueſcentem, in eum reſtituit nitorem, vt Eccleſiam Mediolanenſem præclarum exemplar redderet Eccleſiaſticæ diſciplinæ. Hoc autem cum à ſe præſente præſtandum cerneret, nunquam à reſidentia diſceſſit niſi coactus, aut concedente Sede Apoſtolica, vel ſeniore Epiſcopo ſuæ prouinciæ approbante. Principio Concilij Tridentini decreta executioni mandari ſollicite curauit, & vt Eccleſiaſticam diſciplinam moreſque deprauatos recte & ordine emendaret, Domini via incedendum intelligens, diuino auxilio facere incœpit, & docere.

Reformationi ſui ipſius ſuæq. familiæ ſtuduit. Ciuitatis & Diœceſis Eccleſias pie cõſtruxit vel ornauit, Seminaria inſtituit, aliaq. præclara complexit.

§. 10. Nam à ſe, ſuaque familia reformationem aggreſſus, omnia ad Sacrorum & Sanctorum Patrum exẽpla compoſuit, laicis familiaribus grata miſſione dimiſſis, clericorum cenſuit vtendum miniſterio, quibuſcum aſſiduę illi erant ad Deum preces, aliæque complures ſpirituales occupationes, omni veſtium pompa detracta, omnique alia re, minus honeſta, & religioſo indecora ſublata. Quantum in Eccleſiæ ſuæ recta adminiſtratione præſtiterit, ſatis declarant Synodi multę Prouinciales ac Diœceſanæ, eiuſque Eccleſiæ actorum edita volumina, quæ Sacerdotum manibus teruntur, & regendi Eccleſias doctrinam abunde ſuppeditant. Ciuitatis ac Diœceſis ſuæ Eccleſias, aut ipſe ſolus ſuis ſumptibus, aut grandi eleemoſyna præeundo, vna cum alijs inſtaurauit, alias a fundamentis ædificauit, alias ornauit, pretioſa etiam nonnullas ſuppellectili ære ſuo inſtruxit. Pueris, & adoleſcentibus Ciuitatis, & Diœceſis, tum Clericis tum Laicis, necnon Heluetijs & Rhætis, moribus & litteris informandis,

Presby-

Presbyteris ſecularibus in regimine animarum erudiendis, Seminaria & Collegia inſtituit. præterea regularibus clericis, ſacris Virginibus regulares, ſecularibus vero tam mulieribus quam virginibus ſeculares domos, Mendicantibus Hoſpitale, Canonicis Eccleſiæ Mediolanenſis Ordinarijs commune domicilium Archiepiſcopis, eorúq. hoſpitibus oportunas ædes, alijs pijs operibus complures alias pias domos magnis ſumptibus, partim proprijs partim beneficiorum eccleſiaſticorum vnione & attributione extruxit, auxit & neceſſarijs reditibus ſtabiliuit.

Prædicationi & ieiunijs ac orationi aſſiduè incumbit.

§. 11. In prædicatione verbi Dei tam frequens erat beatus Pontifex, vt plane in omni patientia & doctrina impleret miniſterium ſuum, vigilando, laborando, labore pene incredibili, ita vt quadraginta horarum ſolemnibus precibus continuo perſiſtens in ieiunio & vigilia, ſingulis horis ad populum admirabili patientia ſermonem haberet.

Eccleſiarum viſitationi, & eo ſuę vitę diſcrimine incumbit.

§. 12. A frequenti viſitatione eccleſiarum & populorum ſuæ diœceſis ac prouinciæ, vel aliarum etiam diœceſum, cum ab Apoſtolica Sede demandabatur, nullis incommodis aut periculis deterreri vel retardari potuit, non æſtu, non algore aut nocturnis tenebris, non præruptis & aſperis Rhetorum & Heluetiorum montium, niue & glacie rigentium, neque alijs denique multis & grauibus difficultatibus. Sed vir Dei charitate, quæ foras pellit timorem & omnia ſuſtinet, omnibus ſuperauit, etiam cum ſuæ vitæ diſcrimine, increpando, obſecrando, prædicando & exemplo atque auctoritate perſonæ, hæreſes, multaq. alia grauiſſima vitia & abuſus, præſertim à clero, per Chriſti gratiam ſuſtulit.

Eccleſiæ patrimoniũ fideliter diſpẽſauit & auxit.

§. 13. In adminiſtrando patrimonio Eccleſiæ tantum induſtriæ & diligentiæ adhibuit ſeruus fidelis, vt eius reditus multo maiores relinqueret quam acceperat. nec minus tamen in illis diſpenſandis fidelis apparuit coram Domino.

Hoſpitalitatem publicam profitebatur.

§. 14. Hoſpitalitatem quippe exhibuit vſque adeo, vt oſtium eius omnibus pateret ſemper, Diœceſanis, alienigenis, notis, ignotis, præſertim vero eccleſiaſticis, quos in ſecularibus diuerſorijs manere indecorum dicere ſolebat, ſuamque domum publicum hoſpitium vocabat.

Eleemoſynas abundantiſſime dedit.

§. 15. In eleemoſynis dandis ita ſe geſſit, vt in hoc opus præcipue abundaſſe merito dici poſſit, ac diſperſiſſe & dediſſe pauperibus. Quantum enim neceſſarijs ſumptibus ex menſa Eccleſiæ Mediolanenſis, & ex alijs proprijs redditibus ſupererat, totum in pauperes abibat, & ne quemquam aperte rogandi, aut accipiendi pudor expertem faceret miſericordiæ ſuæ, ſecretis eleemoſynis fidelem præpoſuerat miniſtrum, qui eorum occultis neceſſitatibus ſubueniret. Eoque proceſſit pauperibus ſubueniendi ſtudium, vt Oritanum Principatum, reliquum patrimonij ſui nec tenuis reditus, diſtraheret, & quadraginta millium ſcutorum pretio, quamuis vili, inde percepto, diuerſis pijs locis Mediolani tantum pecuniæ pauciſſimis horis attribueret.

Peſtilentiæ tempore, mirabilia operatus eſt.

§. 16. Cum vero peſtilentiam in Ciuitatem & diœceſim Dominus immiſiſſet, & gregem ſibi commiſſum bonus paſtor miſerabiliter affligi cerneret, vt egenorum calamitati temporalibus etiam auxilijs proſpiceret, vel argentea vaſa, ſtragulam, aliamque veſtem, oſtiorum vela, propriique demum lectuli ſolatium dedit. Neque hic conſtitit feruens Chriſti ſerui erga proximum dilectio, ſed æmulando charismata meliora, ad eam charitatem peruenit, qua maiorem neminem habere Dominus ipſe pronunciauit. Quaſi enim parum iudicaret publicis ſupplicationibus nudipedalibus, verbo & opere inducere clerum & populum ad diuinam deprecandam vindictam, & ad pœnitentiam prouocare, aliaque multa in commune conſulendo ſollicite ordinare, pro munere paſtorali, cernens id eo animarum ſaluti, & gregis neceſſitatibus in Domino expedire, diſpoſitis rebus ſuis & ſelectis nonnullis adiutoribus, infirmos tam Ciuitatis quam diœceſis cuiuſcunque ordinis, die noctuque viſitando, ſpiritualia & temporalia miniſtrabat, defunctos ſepeliri, infantes orphanos nutriri, ac ſua quemquam onera publice demandata, diligenter ac fideliter adminiſtrare curabat. non pauperum valetudinaria, non humiles caſas, inuiſas dimiſit, non ad mortuorum cadauera accedere veritus eſt, vt viuentem miſerabiliter inter mortuos infantem ab vberibus defunctæ matris eriperet, & ſic agendo boni paſtoris expleret officium, qui animam ſuam ponit pro ouibus ſuis.

Authoritatis eccleſiaſticæ optimus conſeruator extitit.

§. 17. Id quod facere etiam ſe paratum pro tuendis Eccleſiæ iuribus & eccleſiaſtica reſtituenda & conſeruanda auctoritate non ſemel oſtendit. quippe qui in promptu haberet vlciſci omnem inobedientiam, mitiſſimus alioquin vir & clementiſſimus, ita vt calumnias, contumelias, graueſque perſecutiones patientiſſime ferret. Quapropter oblata aliquando iudicia proditionis vitæ ſuæ neglexit, & litteras nec reſignatas, flammis tradidit.

Miſericordia omnes fuit.

§. 18. Fere nullus, quamquam delicti reus, eius miſericordiam pœnitens implorauit, qui non fuerit conſecutus.

Beneficia idoneis actos canones ſemper contulit.

§. 19. Seuerus tamen arbiter erat in expendendis meritis perſonarum, cum de eccleſiaſticis beneficijs & officijs conferendis ageretur. beneficia enim niſi magis idoneis non dabat, neque in illis diſpenſandis vllatenus à ſacrorum Canonum voluntate recedebat.

Munera ſemper reiecit.

§. 20. Et vt ſancte & iuſte coram Deo & hominibus omnia tractaret, à muneribus, etiam viliſſimis, abſtinuit.

Tribunalia ſua ab iniquitatis labe præſeruare ſtuduit.

§. 21. Tribunalia ſua, vt non ſolum quauis labe iniquitatis, ſed etiam ſuſpicione vacarẽt, omni ſtudio, præſertim ſæpe illa viſitando, præſtitit.

Quieti nuſquam, ſed piis operibus aſſidue incumbuit.

§. 22. Nullum tempus animi relaxationi dabat, ſed opus Dei & proximi continue agenti negotium negotio ſuccedebat, curam cura excipiebat. Non quietis tempus vacabat ab opere, non refectionis, bonam enim noctis partem lectione, tum ſcriptione tum oratione abſumebat, interdum in oratione pernoctabat, neque idcirco remiſſior mane in agendo erat. ita vt in actis inter cætera conſignatum ſit, quod cum aliquando Romæ in Catacumbis noctem, quam ieiunium præceſſerat, orando inſomnem egiſſet, mane non ſolum de corporis refectione aut quiete non cogitauit, ſed valde longa peregrinatione ſuſcepta, ad beatæ Agnetis Eccleſiam, pedibus proceſſit, vbi Miſſam agendo & orando, tantum temporis poſuit, vt ante vigeſimam ſecundam horam cibum non caperet, reipſa plane oſtendens, quam omnia poſſet in eo, qui illum confortabat.

Caſtitatem præſeruauit.

§. 23. Has omnes & ſequentes virtutes exornauit mirum in modum caſtitate & pudicitia, quam in florenti etiam ætate, quamquam non leuiter tentatus, illæſam fortiter defendit, ac diligentiſſime ſemper cuſtodiuit. Itaque feminas ſine arbitris non alloquebatur, omnemq. occaſionem vitæ labefaciendi candorem accurate præcauebat.

Fide, doctrina & charitate emicuit.

§. 24. Firmabat vero eius virtutes omnes ſolidum fundamentum, præcellens viuæ fidei donum, quod & dilectionis egregia opera & doctrinæ veritas ac puritas, quam ex eius ore Eccleſia Mediolanenſis, aliique non pauci Chriſtifideles tot annis hauſerunt, comprobant ſatis.

Pietate & deuotione inſignis fuit.

§. 25. Pietas præterea inſignis ac deuotio, cuius feruore incenſus Chriſti famulus, ſacra Italiæ loca orationis cauſa aliquando obibat, longa & difficillima itinera, alieniſſimo anni tempore, pedibus agendo. Qua in re, vt nullo loco à ſanctis operibus ceſſaret, tempus rerum diuinarum contemplatione aut Pſalmorum & Sanctarum precum recitatione aut ſermones ſpirituales cum comitibus conferendo, tranſigebat.

Quotidie Deo ſacrificiũ offerebat & flexis genibus horas canonicas recitabat & ſacras Scripturas ſcrutabatur, ita quod ſemel orãs à ſclopi ictu ꝑnã eo exploſi mirabiliter, eſt erepus.

§. 26. Quotidie ſacrificium Deo offerebat, genibus flexis horas canonicas recitabat, & ſacras ſcrutabatur ſcripturas, idque interdum dum ſecreto refectionem ſumeret corporalem. Quamobrem meruit homo Dei in huiuſmodi operibus occupatus, non mediocriter à Domino clarificari. Cum enim ex more aliquando in priuato oratorio veſpere cum familia oraret, & filius perditionis, apoſtata quidam ex Ordine Humiliatorum, quẽ alij nõnulli eiuſdem Ordinis ſimiles miniſtri Sathanę pecunia in necem Caroli ſubornauerant, quod eorum Ordinis reformationem auctoritate Apoſtolica vrgeret, in eius tergum plumbeis globulis inſtructum ſclopum, ab Oratorij porta exploſiſſet, diuina protegente dextera,

ra, ſagittæ paruulorum factæ ſunt plagæ eorum, & globorum pars ſancti Pontificis orantis veſtes nō penetrauit, licet alij, violentia ictus, vtrinque fuerint in proximo defixi. omnibuſque perculſis, ac de eius ſalute trepidantibus, ipſe ſolus mente immotus, illos in oratione progredi mandauit, & tunc ipſum Domini monitum illud; Non turbetur cor veſtrum neque formidet, cantari, non ſine diuina voluntate, contingerat.

Reditus ecclesiaſticos & patrimoniales, ac officia hic enūciata vt expeditius Deo ſeruirat ſponte ſua dimiſit.

§. 27. Qui igitur ſui corporis ſaluti opus Dei tantum anteponeret, haud mirum ſi rerum etiam & honorum contemptu inter Chriſti ſeruos enituerit Carolus & illuxerit omnibus qui in domo ſunt. Poſtquam enim ad Eccleſiam regendam Mediolanenſem & ad Chriſtianam perfectionem animum appulit, vt expeditior agere poſſet quod agendum ſuſceperat, maioris Pœnitentiarij officium, Archipresbyteratum Baſilicæ Sanctæ Mariæ Maioris Vrbis, Ordinum Regularium complurium, Regnorum & Nationum honorificentiſſimas clientelas ſeu protectiones, opulenta munera, grandeſque eccleſiaſticos & patrimoniales reditus ſponte ſua reliquit.

Ieiuniis corpus ſuum ſeueriſſime caſtigauit.

§. 28. Neque his tantum vinculis ſeſe exoluendum cenſuit, vt Chriſtum ſequi liberius poſſet, ſed quod longe difficilius eſt, quo corpus ſuum redigeret in ſeruitutem, ſeueriſſime caſtigauit. quotidiano enim non contentus ieiunio, carnium, ouorum ac piſcium eſu ſibi interdixit, deinde ter qualibet hebdomada, poſt hæc tota Quadrageſima pane tantum & aqua ieiunauit. Ac demum, vt in corde ipſius diſpoſuerat Dominus aſcenſiones, Quadrageſimale ieiunium magna ex parte ſolis ficis paſſis, aut ſolis dactilis, Sanctorum veterum Eremitarum more peregit. denique poſtremo vitæ tempore hebdomada maiore, ſolis Lupinis aqua mollitis, languentem animam ſuſtentauit.

Cilicioq; & aſpera cubatione, & frequentibus flagellationib.

§. 29. Veſtis illi interior cilicium, & craſſa aſperaq. tunica, exterior, priuata, lanea, ac vilis & attrita, publica dignitatis propria. ſuper paleas, aut ſuper aſſes, paleis pleno puluino capiti ſuppoſito, cubabat. interdum ſuper ipſam humum, ſagulo tantum ſubſtrato. poſtquam enim lectum ſuum pauperibus peſtilentia laborantibus, largitus fuit, nunquam ſuper lectum, culcita ſtratum dormiuit. Accedebant frequentes corporis flagellationes, aliæque id genus complures mortificationes.

Anno ætatis ſuæ 47 obdormiuit in Domino.

§. 30. Quibus tandem gradibus, cum ad illam ſeruorum Chriſti perfectionem perueniſſet, vt per gratiam Spiritus Sancti audire à Domino poſſet, Serue bone & fidelis, à paucis & humanis rebus, in quibus fuerat fidelis, ſuper multa, & æterna bona conſtitui meruit, & intrare in gaudium Domini ſui. anno ſiquidem ineunte ætatis ſuæ XLVII. cum prius, quaſi diſceſſui ſeſe comparans, Varalli montis Nouarienſis diœceſis, religioſas paſſionis Chriſti memorias adijſſet, ibique vniuerſos annos ſuos recogitando, generali confeſſione culpas diluiſſet, & cum amaritudine animæ ſuæ quindecim dies in oratione, ieiunijs, vigilijs, alijſque corporis afflictionibus egiſſet, æger Mediolanum delatus, conſummato curſu, obdormiuit in Domino.

Miraculis claruit.

§. 31. Eius obitum vniuerſi populi Mediolanenſis luctus conſecutus eſt, alijs Sanctum, alijs communem Patrem amiſſum quærentibus. Excellentem vero famuli ſui ſanctitatem comprobare etiam voluit Altiſſimus teſtimonio miraculorum, quorum complura, etſi ab eo viuente facta in actis recenſentur, inſigniora tamen poſt eius beatam dormitionem edita probantur.

Cæco infanti oculos dedit.

§. 32. Nam quidam infans, Philippi Nauæ, & Lucinæ Mediolanenſis filius, quem ſine oculis in lucem editum fuiſſe medici re mature perpenſa, affirmauerant, piæ matris, ad Caroli auxilium conuerſæ, precibus mirabiliter illos à Domino accepit. quippe ſorore quinque annorum Carolum infanti benedictionem dediſſe, & illum oculos aperuiſſe clamante, mater, clamore aduocata puellæ, oculos infantem habere deprehendit.

Paralyticam ſenſum & motum reſtituit.

§. 33. Et Sanctimonialis Monaſterij Maioris Mediolanenſis nomine Paula Iuſtina Caſata, cui dexteræ partis corporis omnem ſenſum ac motum paralyſis ademerat, cum ad Sancti Sacerdotis Imaginem, voto prius ſuſcepto, & eleemoſyna erogata, ſacra communione refecta, magno ſpiritus ardore & fiducia oraret, ſtatim ſenſum & motum cum valetudine recuperauit, ita vt ad Oratorium ſe conferre, & gratias Deo agere libere potuerit.

Hecticam & longam febrē ab infirma expuliſt.

§. 34. Altera vero Monialis ex Capuccinis nuncupatis, eiuſdem Ciuitatis, cui nomen Candida de Agadis, triennio hectica febre tam acriter laborauerat, vt deſperatæ ſalutis, ac morti proxima exiſtimaretur, hæc voto ſimiliter emiſſo, & Sancti Pontificis auxilio deuote implorato, ad Caroli veſtis ſuperimpoſitæ contactum ſtatim conualuit.

Membrorum ſanitatē ſene largitus eſt.

§. 35. Votum ſimiliter cum vouiſſet Angela Antonia quædam Senenſis annorum fere 70. quo ſe Dominus per interceſſionem beati Caroli, à membrorum infirmitate ſanaret, cum abſque alterius auxilio incedere non valeret, ante quam votum ſoluere finiuit, valetudinem conſequi meruit.

Neruos & crus infirmæ ſanauit.

§. 36. Ad imaginem rurſus ſerui Chriſti magna cum deuotione, dum meritis eius confidans Deum orat Candida Franciſca de Fortis, Monialis Monaſterij ſanctæ Agnetis Mediolanēſis, vt à graui morbo liberaretur, quo tertio iam menſe affligebatur, quem ſpaſmum ex catarrho Medici cenſebant, indeque crus illi dexterum contractum erat, nullíſque remedijs depelli valuerat, ſuaui quadam, quaſi aura neruos, & crus dexterum perfundi & refocillari ſentit, ac finita oratione pedibus conſiſtit, & ſanatur.

Articulari morbo aliam liberauit.

§. 37. Angela quoque Buticella Papienſis grauiſſimo articulorum morbo affecta, ex quo omnium membrorum motu, præter quam linguæ, deſtituta, languebat, ad eius imaginem pro ſanitate orante, meritis & precibus Caroli, vna cum deuotæ feminæ oratione morbus mirabiliter finiuit.

Manuū acerbiſſimum dolorē ab altera eiecit.

§. 38. Et Anna, mulier nobilis Polona, ex Marchionibus de Mironu, cum annos circiter nouem manuum acerbiſſimis doloribus, cum tumore, & digitorum contractione laboraſſet, omni medicinæ auxilio fruſtra tentato, ad imaginem eiuſdem beati Caroli conuerſa, eius opem, magno cum ſpiritus ardore, implorans, ſtatim ſanitatem recuperauit.

Crurū vlcera alteri conſolidauit.

§. 39. Sepulchrum quoque ſerui ſui placuit Domino multis ſignis mirificare, fidelium preces in diuerſis eorum neceſſitatibus exaudiendis. Ex quibus illud eſt eximium, quod, cum vir quidam nobilis Mediolanenſis nomine Io. Iacobus Lomacius, crurum quinquenij vlceribus affligeretur, neque à medicina valetudinem conſequendi ſpes relicta eſſet, acrioribus quam ſoleret, doloribus aliquando correptus, ad viri Sancti ſepulchrum, bacillo innixus, proficiſcitur, ibique pro recuperanda valetudine feruenti ſpiritu orat. oratione finita, ſine dolore Miſſam audit, deinde incolumis conſurgit, ac domum reuerſus, admirabili Dei beneficio crurum vlcera conſolidata, ſibique ſanitatem redditam deprehendit.

Peruerſos diſtortosq. alterius pedes, ſtatim expuliſt.

§. 40. Præterea Margarita Monta, Mediolanenſis puella, annorum ſex, adeo diſtortis ac peruerſis pedibus nata erat, vt plantæ interius conuerſæ, ſe inuicem adſpicerent, ac pedis pars exterior plantæ officio fungeretur, tamen à corporis vitio huiuſmodi, quod nec induſtria obſtetricis, neque ſexennio quæſitum humanum remedium corrigere valuerant, per beati Confeſſoris interceſſionem liberata eſt. à matre enim ad ſepulchrum eius ducta, ab alterius primum, deinde reducta, ac voto etiam edito ab alterius etiam pedis huiuſmodi inuerſione ſanata eſt.

Infanti neruis genibuſq. reſolutis natam, ſanitati reſtituit.

§. 41. Non minoris momenti eſt, quod operatus eſt Dominus ſancti Pontificis meritis, in altera infante, nomine Ioanna de Maronis, eiuſdem Ciuitatis, matre ad ſepulchrum eius ſimiliter orante. cum enim infans neruis, quibus tibiis alligantur pedes, genibuſque reſolutis, nata eſſet, ita vt incedere minime poſſet, ac pedes in humeros, cum vellet libere attolleret, & quartum iam ætatis annum egreſſa eſſet, fama miraculorum beati Caroli excitati parentes, ad eius ſepulchrum illam, cum oblationibus, deferri curant, indeq. vitio ſublato, ſana domum refertur.

Cancri morbum expuliſt.

§. 42. Aurelia de Angelis cancri morbo grauiſſimo, multum inueterato, cum febre & acri dolore in ſiniſtro

crura

crure affecta, quem Medici inſanabilem humana arte iudicauerant, ad ſerui Dei auxilium conuerſa, ac voto ſuſcepto, eiusq. ſepulchrum venerationis cauſa cum ſe adituram veſpere propoſuiſſet, mane à febre libera, ſaneſcere mirum in modum crus cœpiſſe cernit, ac triduo penitus conualuit.

Herniæ morbo puerum liberauit.

§. 43. Puer vero quinque annorum, Hieronymi Beriolæ & Agnetis ab eccleſia filius, Melchior nomine, hernia admodum graui & periculoſa laborabat, magno cum dolore, & vniuerſi corporis quaſi ex aqua inter cutem tumore. quamobrem Medicorum irritos conatus diu mater experta, beatum Carolum ſupplex orat, vt ex ijs neceſſitatibus filium ſeq. eriperet, vel impetrando infanti à Domino ſanitatem, vel vitæ miſerandæ finem. has preces ſomnus conſequitur infantis, qui poſt paucas horas expergefactus matrem vocat, eiq. refert Cardinalē ſuum morbi locum manu, in qua lucidum gereret annulum, tetigiſſe, ac ſanaſſe. quo audito (mirabilis Deus) mater filiolum adſpicit, ac vere conualuiſſe comperit.

Alium Infantem in Ticinū delapſū, à demerſione preſeruauit.

§. 44. Non longe diſſimili ratione alterum puerum Papienſem Bernardini Ticoni filium, ſuprafcripto æqualem, à mortis faucibus eripuit Dominus per merita famuli ſui retribuens pietatem parentum, qui ad Sancti Dei imaginem filiolum veſpere quotidie orare, & illum inuocare docuerant. cum enim in Ticinum, aquis tumidum delapſus fuiſſet infans, & antequam quiſquam illi opem ferre poſſet quaſi quarta horæ pars elapſa fuiſſet, numquam tamen eſt demerſus, ſed tanquam leue corpus ſupernatans, eouſque delatus eſt donec educeretur. eductus plane incolumis ſeſe beato Carolo rubris induto veſtibus, ſubſtentatum ne mergeretur narrauit, beati Caroli autem auxilium more à parentibus accepto inuocans, dum decideret à pluribus auditus fuerat.

Hinc Clem. viij. de Canonizatione Caroli multis modis requiſitus, negociū Card. ſacris Ritib. deputatis demandauit. & de eorū conſilio cauſam pluribus ſacri Palatij Apoſtolici Auditoribus commiſit.

§. 45. Hæc itaq. & alia quamplura ſigna & prodigia, quibus ſerui ſui præclara merita conteſtatus eſt Dominus, cum illam in Populis ſanctitatis famam, & erga beatum Pontificem deuotionem, quam vita excitauerat auxiſſent, & in dies magis augerent, dederunt exordia clarificationis à Patre luminum Carolo præſtitutæ. Itaque anno 1601. precibus Congregationis Oblatorum S. Ambroſij Mediolanenſis à Carolo inſtitutæ, primum à Vicario Venerabilis fratris noſtri Archiepiſcopi Mediolanenſis, duo proceſſus de vita, alter de miraculis ſancti Confeſſoris formati ſunt. exinde Clerus, & Conſilium generale eiuſdem Ciuitatis Mediolanenſis ad fel. rec. Clementem Papam VIII. prædeceſſorem noſtrum, Oratores de beati Caroli Canonizatione miſerunt. quibus auditis idem Clemens, cauſam Venerabilibus fratribus noſtris, tunc ſuis S. R. E. Cardinalibus ſacris Ritibus Præfectis demandauit. de quorum conſilio cauſa delegata tribus Sacri Palatij noſtri cauſarum Auditoribus, dilecto videlicet filio Franciſco Peniæ Decano, ac dilecto etiam filio noſtro Ioanni Garziæ tit. SS. Quatuor Coronatorum presbytero Cardinali Millino nuncupato, tunc earūdem cauſarum Auditori, ac bo. mem. Alexandro Littæ, quibus deinde bo. etiam mem. Alexander Iuſtus, & Bernardinus Scottus, & huic demum dilectus filius Horatius Lancellotus earundem cauſarum ſimiliter Auditores ſubrogati fuerunt, cum facultate nouos proceſſus, ſi eis videretur conficiendi.

Qui nouos proceſſus faciendos decreuerunt.

§. 46. Ipſi re mature examinata, nouos proceſſus auctoritate Apoſtolica faciendos cenſuerunt.

Leo xj. ad vlteriora procedi iuſſit.

§. 47. Deinde eodem Clemente prædeceſſore viam vniuerſæ carnis ingreſſo, ac fel. rec. Leone Papa XI. ſimiliter prædeceſſore noſtro, ad Apoſtolatum aſſumpto, eadem cauſa prædictis Auditoribus commiſſa, & vt ad vlteriora procederent mandatum fuit.

Hic Pont. parìter negocium Canonizationis promouit.

§ 48 Eodemq. Leone, ſicut Altiſſimo placuit, ab humanis exempto, noſtraq. humilitate, inſcrutabili Dei iudicio, nullis ſuffragantibus meritis, ad Catholicæ Eccleſiæ regimen vocata, officij noſtri debitum exigere cenſuimus, vt Sancti Cardinalis Canonizationis negocium promoueretur. quando, ſi Deo adſpirante, vt ſperabatur ſucceſſiſſet, magna cum Eccleſiæ ſuæ augmento decoris, & credentium, præſertim Sacerdotalis ordinis fructu, geſtum iri conſtabat.

Regesq. & Pricipes idē expoſtularūt.

§. 49. Accedebant etiam Cariſſimorum in Chriſto filiorum noſtrorum Philippi III. Hiſpaniarum Regis Catholici, Sigiſmundi etiam III. Poloniæ Regis, & Conſtantiæ Reginæ Illuſtrium Principum, & aliorum multorum preces, quibus à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris prædictis, & à nobis id ſæpius poſtulauerant, & poſtulabant.

Supradicti et Auditores cæpto proceſſu & mature examinato, Caroli Canonizationē fieri poſſe retulerunt.

§. 50. Quamobrem, cum in eadem cauſa, abſque mora progredi Auditores mandauiſſemus, ipſi ex nouo proceſſu, auctoritate Apoſtolica per Venerabiles fratres noſtros Philippum Comenſem, & Claudium Placentinum Epiſcopos confecto, & ad ſe miſſo mandato noſtro, diu multumq. negocio diſcuſſo, & accurate examinato, nobis primum, deinde Cardinalibus prædictis tandem retulerunt, conſtare de beati Caroli ſanctitate vitæ, excellentia fidei, & miraculis, & omnia ad Canonizationem, à Sacris Canonibus requiſita, legitime fuiſſe probata. ita vt ſi nobis videretur, ad Serui Dei Canonizationis ſolennem actum procedere poſſemus.

Supradicti Cardd. cauſam accuratiſſime in eandem ſententiam conſenſerunt.

§. 51. Reſtabat vt relationem Auditorum, & vniuerſam cauſam de more ijdem Cardinales accuratiſſime recenſerent, & pro rei grauitate recognoſcerent. id quod cum recte fideliterq. præſtitiſſent, idemq. omnes cenſuiſſent, ac deinde Venerabilis frater noſter Dominicus Epiſcopus Oſtienſis & Veliternus, S. R. E. Cardinalis Pinellus nuncupatus, eorum antiquior, ſuam Collegarumq. ſententiā, cum totius ſumma proceſſus retuliſſet in Conſiſtorio noſtro ſecreto, reliqui Cardinales qui aderant in eandem ſententiam conceſſerunt.

In publico Conſiſtorio Aduocatus Conſiſtorialis Papæ, de Canonizatione diſerte dixit & Regis Philippi nomine ſupplicauit Pontifici.

§. 52. Quapropter ſequenti publico Cōſiſtorio, in quo pro Canonizatione diſerte dixit dilectus Filius Iulius Roma, Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Aduocatus, ac nomine prædicti Philippi Regis nobis humiliter ſupplicauit, Nos de tanti momenti negocio, vt par erat, deliberaturos cum ijſdem Cardinalibus & Epiſcopis in Curia præſentibus reſpondimus, & Cardinales, & Epiſcopos, qui tunc aderant hortati ſumus, vt eleemoſynis, ieiunijs, & orationibus Spiritus ſancti auxilium deuote implorarent.

Qui in ſemipleno Conſiſtorio de hoc ſermonē habuit, & omnes B. Carolum Canonizandum eſſe dixerunt.

§. 53. Cum vero in ſemipublico Conſiſtorio, quod ex more deinde habuimus, vocatis non ſolum Cardinalibus, ſed etiam Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis prædictis, ac præſentibus noſtris, ac Sedis Apoſtolicæ Notarijs, ac Sacri Palatij noſtri Apoſtolici cauſarum Auditoribus, nos de vita & miraculis beati Caroli quæ oportebat propoſuiſſemus, omnes beatum Carolum Canonizandum eſſe apertis ſuffragijs cenſuerunt.

Idem Pont. Deo gratias egit.

§. 54. Quorum vnanimi conſenſu audito, aperuimus os noſtrum in benedictionibus, & gratias egimus diuinæ clementiæ, quód tantam gratiam tribuiſſet puero ſuo, ac per eum honorificare vellet miniſterium noſtrum, & Canonizationis declarauimus diem. adhortantes omnes, vt iunctis nobiſcum precibus, eleemoſynis, ieiunijs, & ſacrificijs Spiritus ſancti gratiam, infirmitati noſtræ in eam rem procurarent.

Hac itaque die 1. Nouembris, rite & recte omnib. ſeruatis, iſte Pontifex B. Carolū Sanctum eſſe denunciat, & SS. Confeſſorum Catalogo adſcribit.

§. 55. Denique cum nihil reſtaret eorum quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, ſacrorum Canonum Decretis, ac S. R. E. antiqua conſuetudine agenda, & obſeruanda ſunt, hodie in Sacroſancta beati Petri Principis Apoſtolorum Baſilica, in qua ſolenni ritu, cum ijſdem Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis prædictis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus noſtris, Clero ſeculari & regulari, ac maxima populi frequentia, mane conuenimus, poſt repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine eiuſdem Philippi Regis, à dilecto filio noſtro Ferdinando S. Euſebij presbytero Cardinale, per Iulium Aduocatum prædictum, poſt ſacros Hymnos, Litanias, aliasq. preces, poſt Spiritus ſancti gratiam rite imploratam, ad honorem Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, ac fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Chriſtianæ augmentum, auctoritate DEI omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinaliū, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Vrbe præſentium, conſilio & vnanimi conſenſu, bonæ memoriæ Carolum Borromæum, dum vixit tituli S. Praxedis presbyterum Cardinalem, & Archiepiſcopum Mediolanenſem, de

cuius ſanctitate vitæ, fidei ſinceritate, & miraculis plene conſtabat, & conſtat, Sanctum eſſe definiuimus, ac ſanctorum Confeſſorum Pontificum Catalogo adſcribendum decreuimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, illumq. omnes fideles venerari mandauimus, & mandamus.

Eiusq. Feſtũ die 4. eiuſdẽ Menſis agi præcipit.

§ 56. Statuentes, vt ab vniuerſali Eccleſia in eius honorem Eccleſiæ, & Altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari poſſint, & ſingulis annis die 4. Nouembris Feſtum ipſius, & officium ſancti Confeſſoris Pontificis ad Breuiarij Romani præſcriptum, deuote celebretur.

Eadem die eius Sepulchrum viſitantibus Indulgentias elargitur.

§. 57. Eademq. auctoritate omnibus Chriſti fidelibus, vere pœnitentibus & confeſſis, qui annis ſingulis eodem die Feſto, ad ſepulchrum in quo Corpus eius requieſcit, deuote acceſſerint viſitandum, vnum annum & vnam quadragenam, ijs vero qui in eiuſdem Feſti octana, quadraginta dies de iniunctis, ſeu quomodolibet debitis pœnitentijs, miſericorditer in Domino relaxauimus, ac relaxamus in forma Eccleſiæ conſueta.

Deinde ad Altare S. Petri, precibus ſolemnibus Miſſam egit, cũ S. Caroli cõmemoratione.

§. 58. Poſtremo Deum Patrem æternum, Regemq. gloriæ Chriſtum, Patris ſempiterni Filium, ac ſanctum Paraclitum Spiritum, vnum Deum, vnum Dominum, laudibus & confeſſionibus venerari, ſacroq. Hymno decantato, ſolemni Oratione Confeſſorum Pontificum per beati Caroli merita rite ſumus præcati, atque ad Altare ſancti Petri Apoſtoli Miſſam egimus, cum eiuſdem ſancti Pontificis commemoratione, omnibusq. Chriſti fidelibus tunc præſentibus Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus.

Dat poſtremo gloriam Deo, omneſque apud eũ orare hortatur, vt B. Caroli Eccleſiæ ſuæ patrocinium præſtare dignetur.

§. 59. Aequum eſt igitur dare nos gloriam, & honorem, & benedictionem viuenti in ſæcula ſæculorum, qui benedixit conſeruum noſtrum in omni benedictione ſpirituali, vt eſſet ſanctus & immaculatus coram ipſo. & cum illum dederit nobis Dominus tanquam fulgentem ſtellam in hac nocte peccatorum, tribulationum noſtrarum, adeamus ad Diuinam clementiam, ore & opere ſupplicantes, vt Carolus Eccleſiæ, quam vehementer dilexit, proſit etiam meritis & exemplo, adſit patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio, per Chriſtum Dominum noſtrum.

Exemplis huius Bullæ ere dit iubet.

§. 60. Ceterum, quia difficile foret præſentes noſtras litteras ad ſingula loca, vbi opus eſſet deferri, volumus vt earum exemplis etiam impreſſis, manu publici Notarij ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctionem pœnalem apponit.

§. 61. Nulli ergo omnino hominum, liceat hanc paginam noſtrorum decreti, definitionis, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, conceſſionis, elargitionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 6. die 1. Nouembris.

Dat. Romę apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicæ 1610. Calend. Nouembris, Pontificatus Noſtri anno Sexto.

Papæ ſubſc. Ego Paulus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cardd. ſubſc.

Ego A. Maria Epiſcopus Præneſtin. Card. Gallus.
Ego Antonius Epiſcopus Albanen. Card. Sanlius.
Ego Euangeliſta tt. S. Laurentij in Lucina presb. Card. Cuſentinus.
Ego Fr. Gregorius tt. S. Mariæ Tranſtyberim presb. Card. de Montelparo.
Ego Franciſcus Maria tt. S. Mariæ in Araceli presbyt. Card. à Monte.
Ego Flaminius tt. S. Mariæ de Pace presbyt. Cardin. Planus.
Ego Federicus tt. S. Mariæ Angelorum presb. Card. Borromęus.
Ego Petrus tt. S. Io. & Pauli presb. Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
Ego Octauius tit. S. Sabinæ presbyter Cardinalis Bandinus.
Ego L. tt. S. Laurentij in Pane, & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Bartholomeus tt. S. Mariæ in Porticu presb. Card. Cęſius.
Ego Franciſcus tt. S. Mariæ de Populo presbyt. Card. Mantica.
Ego B. tt. S. Priſcæ presb. Card. Beuilaqua.
Ego Dominicus tt. S. Petri in Monte Aureo presbyter Card. Tuſcus.
Ego Robertus tt. S. Mariæ in Via presbyt. Cardinalis Bellarminus.
Ego Dominicus SS. Apoſtolorum Card. Gymnaſius.
Ego Antonius tt. S. Crucis in Hieruſalem presb. Card. Zapata.
Ego Carolus tt. S. Clementis presbyter Cardinalis de Comitibus.
Ego Iac. tt. S. Stephani in Monte Cœlio Cardinalis Sanneſius.
Ego Erminius tt. S. Mariæ Tranſpontinæ presb. Card. de Valentibus.
Ego Ferdinandus tt. S. Euſebi presb. Card.
Ego Scipio tt. S. Chryſogoni presb. Card. Burgheſius, Maior Pœnitentiarius.
Ego Io. Garſia tt. SS. Quatuor Coronatorum presb. Card. Millinus.
Ego M. Cardinalis Lantes tt. SS. Quirici, & Iulitæ.
F. Cardinalis de la Roch Foucault tt. S. Calixti.
Ego Michael Angelus Tontus Cardin. Nazarenus tt. S. Bartholomei.
Ego Fabritius Cardinalis Verallus tt. S. Auguſtini.
Ego Io. Baptiſta tit. S. Sixti Card. Lentus.
Ego A. S. Laurentij in Damaſo diaconus Card. Montaltus S. R. E. Vicecancell.
Ego Odoardus S. Euſtachij diac. Card. Farneſius.
Ego A. S. Angeli in Foro Piſcium diac. Card. Perettus.
Ego Io. Baptiſta S. Mariæ in Coſmedin diaconus Card. Detus.
Ego A. Sanctæ Agathæ diaconus Card. Capponius.

L X V I I I.

Declaratio, & extenſio conſtitutionis Clementis VIII. circa formam communicandi Indulgentias, ad Canonicos, & Capitulum Baſilicæ Lateranenſis de Vrbe, & alios quoſcunque, huiuſmodi facultatem communicandi Indulgentias habentes.

Ipſa Clementis conſtitutio eſt 115. incipiendas. Quæcunque. hic ſupra fol. 165.

P A V L V S P A P A V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1610.

Exordium.

QVæ ſalubriter à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus conſtituta ſunt, vt ab omnibus præſertim in Alma Vrbe noſtra inuiolabiliter obſeruentur, ex officij noſtri debito prouidere tenemur, prout in Domino conſpicimus expedire.

Clemẽs viij. præſcripſit omnibus Regularibus, Religionibus, & Inſtitutis, formã ſibi aggregãdi alias Cõfraternitates, & Cõgregationes, & Indulgentiarum cõmunicatione, vt in ſua conſt. 115. Quæcũque. hic ſupra fol. 164.

§. 1. Olim ſiquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. prędeceſſor noſter, volens nonnullas prauas conſuetudines tollere, quæ irrepſerant in vſu facultatum à Sede Apoſtolica cõceſſarum nonnullis regularibus Ordinibus, Religionibus, & Inſtitutis, ac etiam Chriſti fidelium ſecularium Archiconfraternitatibus, & congregationibus diuerſarum nationum, nominum, & inſtitutionem, tàm in prædicta Alma Vrbe noſtra quàm in alijs Ciuitatibus, & locis chriſtiani Orbis inſtitutis, erigendi, & inſtituendi, necnon etiam ſibi aggregandi confraternitates, & congregationes, eisq. priuilegia, indulgentias, facultates, aliasq. ſpirituales gratias, & indulta ſibi conceſſa reſpectiue communicandi, perpetuo valitura conſtitutione, quæ incipit, Quæcunque à Sede Apoſtolica, facultates huiuſmodi moderando indulgentias, aliasq. ſpirituales gratias communicandas, & formulam eaſdem confraternitates, & congregationes erigendi, inſtituendi, aggregandi, & reſpectiue communicandi præſcripſit, & alia conſti-

conſtituit, voluit & ordinauit, prout in litteris in huiuſmodi forma Breuis, ſub Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris die 7. Septembris 1604. Pontificatus ſui Anno decimo tertio, deſuper expeditis plenius continetur.

Canonici, & Capitulũ Baſilicæ Lateranẽſis de Vrbe, ind. conſtit. non comprehendi prętendebát.

§. 2. Cum autem ſicut accepimus, dilecti filij Capitulum, & Canonici Baſilicæ Lateranenſis de eadem Vrbe, diuerſas vbique conſtitutas eccleſias, vel capellas, ſeu Altaria, vel Oratoria eidem Baſilicæ ſubmittere, ſubijcere, annectere, incorporare, ac in Baſilicæ prædictæ membrum recipere, atque in ſubmiſſione, ſubiectione, annexione, incorporatione, & receptione huiuſmodi eiſdem, necnon alijs ſimiliter Eccleſijs, capellis, Altaribus, ſeu Oratorijs, & pijs locis, ædificatis & conſtructis, in ſolo Lateranenſi varias indulgentias facultates, aliaſq. ſpirituales gratias, indulta, & priuilegia concedere ſoleant, dictæ conſtitutionis forma, & quod in ea ſe non comprehendi prætendant minime ſeruata.

Hic igitur Pontifex declarat, dictũ Capitulũ Lateranẽſis, & alia quæcumque, quę ad indulgentias per ea alijs communicãdas comprehendi.

§. 3. Propterea nos volentes vt conſtitutio prædicta, tàm ab eiſdem Lateranenſis eccleſiæ capitulo, & canonicis, quàm ab alijs quibuſcunque ius & facultatem cõmunicandi huiuſmodi indulgentias habentibus, vt par eſt ſine diſcrimine in poſterum obſeruetur, conſtitutiones & litteras prædictas dicti Clementis prædeceſſoris, cum ſuis clauſulis & decretis ad Baſilicæ Lateranenſis, & aliarum Baſilicarum, & eccleſiarum quarumcunque, capitula, canonicos, & quaſuis alias perſonas, ſimiles facultates habentes, illiſq. vtentes, ad effectum videlicet vt ipſa capitula, & canonici, ac perſonæ, nullas in poſterum indulgentias communicare poſſint, niſi prædictæ conſtitutionis forma ſeruata, & eas ſolummodo, quæ à nobis illis præſcribitur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium extendimus, & ab ipſis perinde ac ſi eorum expreſſa mentio in dictis litteris facta eſſet perpetuis futuris temporibus, ſub pœnis in eiſdem litteris contentis inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus.

Clauſulę derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, & omnibus illis, quę idem Clemens prædeceſſor dictis litteris voluit non obſtare. cæteriſq. contrarijs quibuſcumque. Volumus tamen, quod indulgentiæ, peccatorum remiſſiones, gratiæ, & priuilegia per dictum capitulum, & canonicos Lateranenſes vigore indultorum eis à Sede prædicta conceſſorum quibuſuis Eccleſijs, capellis, Altaribus, Oratorijs, & locis pijs, hactenus conceſſa & communicata in ſuo robore maneant.

Trãſumptorum fides.

§. 5. Quodq. pręſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 6. 23. Nouemb.

Datum Romæ apud S. Petrum &c. 23. Nouembris 1610. Anno Sexto.

LXIX.

Declaratio, quod Fratres Congregationis Ioannis Dei, in Regnis Hiſpaniarum, tria vota ſubſtantialia, & quartum ſeruiendi Infirmis eius Hoſpitalium emittere, & ſub regula S. Auguſtini, Ordinariorumq. correctione & obedientia degere debeant, veriq. propterea Religioſi & Regulares cenſeantur.

Hæc eadem particularis Congregatio nonnulla nuper edidit pro bono eius regimine ſtatuta, quæ idem Sanctiſſimus confirmauit, ſed eorum authenticum opportune habere non potuit.

Congregationem vero generaliter approbauit Pius V. in conſt. 143. ſup. lib. 2. fol. 354. Reformauitq. Clem. VIII. in conſtit. 44. hic ſup. fol. 59. Et vnum ex eius Fratribus in qualibet eiuſdem Domo, ad presbyteratum promoueri indulſit, hic idem Sanctiſſimus Paulus V. ſup. in conſtit. 55. fol. 244.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1611.

Exordium.

Romanus Pontifex circa ſacrarum Religionum, & congregationum, ac etiam Hoſpitalium, & aliorum piorum locorum ſalubrem directionem, & felicem progreſſum ex demandatæ ſibi Apoſtolicæ ſeruitutis officio intentus, ea quæ deſuper à prædeceſſoribus ſuis facta fuiſſe comperit partim approbat & confirmat, partim vero alijs iuſtis cauſis ita ſuadentibus alterat, & immutat, aliaſq. eiuſdem officij ſui partes fauorabiliter interponit, prout rerum, locorum, temporum, & perſonarum qualitate penſata, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Cõgregatione Fratrũ Ioannis Dei, pauperum & infirmorum ſubuentioni maxime vtili, Romani Pontif. nonnullas gratias elargiti fuerunt.

§. 1. Dudum ſiquidem cum congregatio Ioannis Dei ſub regula S. Auguſtini in republica Chriſtiana introducta, & ſubinde Apoſtolica auctoritate recepta, atque admiſſa fuiſſet, vt gratia cooperante diuina per varias partes multiplicatis illius Fratribus mirabiliter propagaretur, & quamplurima hoſpitalia ex congeſtis Chriſti fidelium eleemoſynis conſtrueret, in eiſq. innumerabiles pauperes vtriuſque ſexus, videlicet ſenes, mentecaptos, membrorum & virium impotentia atque debilitate laborantes, aliaſq. miſerabiles perſonas pro eorum morbis & infirmitatibus, etiam incurabilibus ſubleuandis, reſouendis, & ſanandis, continuo reciperet. Diuerſi interim Romani Pontifices prædeceſſores noſtri congregationẽ huiuſmodi in eadem Republica Chriſtiana, pauperum & infirmorum huiuſmodi ſubuentioni apprime vtilem, ac perſonarum inibi ſub illius habitu eiſdem pauperibus & infirmis charitatiue deſeruientium opera, apud Deum valde meritoria fore animaduertentes, ac ipſius congregationis felici ſucceſſui, & ſalubri regimini, atque directioni intendentes, illi nonnulla priuilegia, gratias, & indulta benigne conceſſerunt.

Pius V. habitũ Fratribus præſcripſit, eleemoſynas colligendi & eius Hoſpitalium ſubuentioni licentiam cõceſſit, Ordinariorũq. obedientię ſuppoſuit.

§. 2. Siquidem fel. rec. Pius V. prædeceſſor noſter hoc præſtantiſſimum genus officij, infirmos in Hoſpitalibus exiſtentes adiuuandi certior factus, per tunc exiſtentem confratrem Maiorem nuncupatum, Hoſpitalis Ioannis Dei nuncupati Granatenſis, Ordinis S. Auguſtini, in dicto & nonnullis alijs ad inſtar illius erectis Hoſpitalibus, pie exerceri, conceſſit licentiam & facultatem pro tempore exiſtentibus Fratribus dictorum Hoſpitalium deferendi certum habitum tunc deſignatum, eleemoſynaſq. colligendi, & de earum adminiſtratione ſingulis annis legale computum loci Ordinario in quo Hoſpitalia huiuſmodi conſiſterent reddendi, dummodo ſub regula S. Auguſtini, & ſub obedientia Ordinarij eiuſdem loci, in quo ipſa Hoſpitalia exiſterent, degerent, nonnullaq. alia quo ad eoſdem Fratres eorumq. Hoſpitalia ordinauit.

Sixtus V. eoſdẽ in vnam Cõgregationem Ioannis Dei vniuit, & in Vrbe Capitulũ generale celebrãdum indixit, Prouinciaſq. diſtinguẽdi, & Generalẽ eligendi facultatẽ conceſſit.

§. 3. Et deinde fel. record. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter, cum plerique eorum tria vota ſubſtantialia, ac quartum de iuuandis infirmis emitterent, nec Generalem, nec conſtitutiones, aut certum viuendi modum haberent, omnia Hoſpitalia Ioannis Dei nuncupata, tàm in Italia quàm in cæteris quibuſuis Prouincijs, etiam Tranſalpinis exiſtentia, inuicem vniuit, ac vnam congregationem Ioannis Dei nuncupatam erexit, ac in Hoſpitali S. Ioannis Calauitæ de Vrbe capitulum generale dictorum confratrum de menſe Maij, tunc proxime venturo celebrandum indixit, ac Prouincias diſtinguendi, & Generalem eligendi aliaſq. deſuper faciendi, licentiam & facultatem conceſſit.

Clemẽs VIIJ. vnum ab his Fratribus inſeruiendi Hoſpitalibus votum dumtaxat emitti, & ſub Ordinariorum obedientia degere decreuit.

§. 4. Et poſt eos fel. record. Clemens Papa VIII. ſperans Fratres dictæ congregationis quorum plerique tria vota ſubſtantialia religionis, ac etiã quartum de iuuandis infirmis emittebant, nulla profeſſione præterquam Hoſpitalibus & infirmis inibi ſeruiendi per eos emiſſa, ſub obedientia Ordinariorum locorum quietius & tranquillius victuros, ac delinquentes, ſine ſcandalo aut nota aliqua ex locis vbi degerent ſic expelli poſſe, per eius litteras in forma Breuis confectas, ſub Dat. die 13. Februarij, Pontificatus ſui anno primo, inter alia perpetuo ſtatuit & ordinauit, quod de cætero Fratres congregationis huiuſmodi, vnum dumtaxat inſeruiendi prædictis Hoſpitalibus ſub obedientia Ordinarij votum emitterent,

prout

prout in ipſis litteris plenius continetur.

Maior autẽ Hoſpitalium in Regnis Hiſpaniarum huic Pont. expoſ. fecit, quod d. decretum Clementis VIII. in illis Hoſpitalibus effectũ ſecutũ non eſt, & Fratres tria vota & etiã quartum de iuuandis Infirmis emittere conſueuiſſe, idq. & eos à ſeculo ſeiungi, & Congregationis munia, & ſub regula S. Auguſtini obire ſalubrius eſſe.

§. 5. Cum autẽ ſicut dilectus filius Petrus Frater Maior, Hoſpitalium & locorum dictæ Congregationis in Regnis Hiſpaniarum conſtitutorum, Nobis nuper exponi fecit, litteræ Clementis VIII. ſupradictæ in Hoſpitalibus & locis Regnorum huiuſmodi, nonnullis tamen ijsq. paucis exceptis quo ad hoc nunquam executioni demandatæ, nec effectum ſuum ſortitæ fuerint, immo poſt eas Fratres ſupradicti tria vota & quartum de iuuandis Infirmis emittere, prout antea fere in omnibus ſuorum Hoſpitalibus locis perrexerint, idq. etiam nunc obſeruent, vtiliusq. & ſalubrius, ac bono regimini ipſorum, & Hoſpitalium gubernationi conducibilius eſſe experti ſuerint, quin etiam progreſſu temporis experientia docente compertum ſit, Fratres dictæ Congregationis qui inibi ſub regula S. Auguſtini degere, & vltra receptionem atque ſeruitium Infirmorum, proprium ipſius Congregationis inſtitutum, etiam normam in eadem eccleſia præſcriptam, ad inſtar illius profeſſorum ſedulo obſeruare, eiq. inſiſtere dignoſcuntur, ſi pariter à ſeculo abſcinderentur, & eius Congregationi per emiſſionem trium votorum vltra quartum de iuuandis Infirmis religioni penitus auctoritate Apoſtolica manciparentur, ea ratione ſeruitium & aſſiſtentiam dictorum Infirmorum, aliaq. munia eis ex inſtituto Congregationis huiuſmodi iugiter incumbentia expeditius & ſalubrius obituros, ac propterea æquum & ſuæ vocationi congruum fore eos etiam ad emiſſionem ſupradictorum votorum, per Nos, & Sedem Apoſtolicam admitti.

His ergo Põtifex, Fratres in illis Regnis, ſic profeſſionem emittere debere decernit.

§. 6. Nos igitur, qui ſimilia opera pia & meritoria Deo accepta miniſterio noſtri Paſtoralis officij libenter promouemus, de conſilio dilectorum filiorum noſtrorum Pompei S. Balbinæ Arigoni, Io. Garziæ SS. Quatuor Coronatorum Millini, Michaelis S. Bartholomei in Inſula S.R.E. presbyterorum Cardinalium Nazareni nuncupatorum, quibus hoc negocium ſedulo examinandum, & deinde nobis referendum commiſimus, circa præmiſſa ac etiam alia dictæ Congregationis laudabile inſtitutum concernentia, prout ex eiuſdem officij debito tenemur, maturius diſponere cupientes, ipſumq. Petrum à quibuſuis &c. cenſentes, necnon ordinationes, ſtatuta, priuilegia, gratias, & indulta huiuſmodi, ac tàm ſuper eis confectarum quàm ſupradictarum eiuſdem Clementis prædeceſſoris litterarum tenores etiam veriores, atque inde ſequuta quæcunque præſentibus pro expreſſis habentes ſupplicationibus dicti Petri in ea parte inclinati, de nobis attributæ poteſtatis plenitudine, præſentium tenore perpetuo ſtatuimus & ordinamus, quod ex nunc perpetuis futuris temporibus, in Hoſpitalibus & locis Regnorum huiuſmodi, quæ proprium Confratrem Maiorem eorum regimini & adminiſtrationi, ſub iuriſdictione tamen & viſitatione Ordinarij præfectum habere conſueuerunt, illiq. videlicet hactenus eis nomen ſuum dederunt, & inibi vltra annum ſteterunt ſtatim, reliqui autem & qui in poſterum in eis habitum ſuſcipiant anno eorum probationis elapſo, ac alias iuxta ſacrorum Canonum & decretorum Concilij Tridentini præſcriptum tria vota antedicta, videlicet obedientiæ, caſtitatis, & paupertatis, ac inſuper quartum votum ſeruiendi Infirmis in ſuorum Superiorum manibus ſolemniter emittere omnino teneantur.

Et ſic profeſſos, vere & proprie religioſos & regulares eorumq. verã ſub regula S. Auguſtini religionem eſſe declarat.

§. 7. Huiuſmodi autem perſonas, quæ elapſo probationis anno quatuor prædicta vota ſolemniter emiſerint, vere ac proprie Religioſos, ac proprios & veros Regulares eſſe, ac pro talibus ab vniuerſis Chriſti fidelibus habendos & recipiendos, illamq. veram & propriam ſub regula S. Auguſtini Religionem eſſe, ac inter reliquas Eccleſiæ Catholicæ Religiones eſſe connumerandam.

Non autẽ ad habitũ & profeſſionẽ, quã pro numero infirmorũ neceſſarij erunt ſuperiores admitti precipit.

§. 8. Non liceat autem Superioribus dictorum Hoſpitalium & locorum plures inibi ad habitum, aut profeſſionem admittere, quam quot pro numero, Infirmorum aliarumq. miſerabilium perſonarum illuc recurrere ſolitarum miniſterio neceſſarij fuerint.

In ſingulis Hoſpitalib. eorundẽ Regnorũ decẽ

§. 9. Præterea eiſdem Hoſpitalibus dictorum Regnorum, vt deinceps in eorum ſingulis, duo Fratres presbyteri manere & ali poſſint, qui confeſſiones, tàm Infirmorum quàm aliorum Confratrum & Miniſtrorum inibi, audire, & iniuncta ſibi pœnitentia ſalutari, eos à peccatis ſuis abſoluere, illisq. ſanctiſſimæ Euchariſtiæ, & extremæ Vnctionis ſacramenta miniſtrare, libere & licite valeant, ac alijs verbo & exemplo præire debeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Fratres presbyteros, ad adminiſtrationẽ ſacramentorum pro Infirmis, Fratribus & Miniſtris permittit.

§. 10. Cæterum omnia Hoſpitalia & loca eorundem Regnorũ, illorumq. perſonas & Superiores, etiam quod perſonæ Religioſæ ſint, ac etiam dictum Confratrem Maiorem, & quemcunque alium pro tempore exiſtentem, iuriſdictioni, ſuperioritati, viſitationi, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuo ſubeſſe, Ordinariosq. in loca & perſonas huiuſmodi, quo ad cauſas ciuiles, & criminales, & mixtas, & tàm in viſitatione quàm extra, plenam poteſtatem, facultatem, & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac ratione omnium & ſingulorum bonorum proprietatum & rerum, tàm mobilium quàm immobilium, decimas, primitias, noualia, & alia onera quomodolibet nũcupata ſolita & conſueta quibuſcunque locorum Ordinarijs, Monaſterijs, Domibus, Capitulis, Hoſpitalibus, parochialiũ eccleſiarum Rectoribus, alijsq. perſonis & locis, quibus ea colligendi ius competit, perſoluere teneri, & ad id per opportuna iuris remedia cogi & compelli, niſi priuilegio Apoſtolico, vel legitima præſcriptione hactenus obſeruata muniantur, nec deinceps contra iuriſdictionem & ſuperioritatem Ordinariorum, aut ſolutionem decimarum, primitiarum, noualium, & aliorum onerũ præmiſſorum, vllo vnquam tempore quantumuis longiſſimo præſcribere, aut præſcripſiſſe dici, vel cenſeri.

Maiorem & cæteros dictorũ locorum, iuriſdictioni & correctioni Ordinariorum ſupponit.

§. 11. Quinimo ſiquando in Hoſpitalibus & locis antedictis hoſpitalitas defecerit, eoſdem Ordinarios illa eorumq. bona per Fratres huiuſmodi, aut alias perſonas etiã ſeculares adminiſtranda, ita quod Hoſpitalia & loca illorumq. bona prædicta nullatenus vnquam dictæ Congregationi incorporentur, committere & demandare poſſe, ac etiam debere volumus, decernimus, & declaramus.

At ſi ceſſauit Hoſpitalitas eorum locorum adminiſtrationẽ ad Ordinarios ſpectare decernit.

§. 12. Immo dum dictorum Hoſpitalium adminiſtratio ad ipſos Fratres pertinebit, teneantur omnino ſingulis annis ſuæ adminiſtrationis rationem Ordinario reddere ad Tridentini Concilij præſcriptum.

Et durante hoſpitalitate quotannis locorũ Ordinarijs hoſpit. Fratres rationẽ reddere iubet.

§. 13. His tamen quæ ſuperius in quacunque parte conceſſimus, declarauimus, & ordinauimus, Vniuerſitatum, Collegiorum, aut ſingularium perſonarum quarumcunque iuribus qualibuſcunque, ſiquæ illis ſuper dictis Hoſpitalibus, bonis, perſoniſve, etiam ratione Capellaniarum, vel aliorum beneficiorum ex fundatione, dotatione, vel alias legitime competat, vllo pacto præiudicatum, vel præiudicium vllum quantumuis minimum illatum eſſe non intendimus, idq. expreſſe declaramus, & pro declarato ac in qualibet huius diſpoſitionis parte pro repetito haberi volumus, & mandamus.

In prædictis tamen aliorum iuribus non præiudicare declarat.

§. 14. Decernentes præſentes litteras nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari vllatenus poſſe, ſed ſemper validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuosq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ſicq. per quoſcunque Iudices &c. ſublata &c. irritumq. &c.

Huius conceſſionis præſeruatiuas clauſulas ſubdit.

§. 15. Non obſtantibus fundationibus, & inſtitutionibus Hoſpitalium & locorum huiuſmodi, ac dicta eiuſdem Clementis prædeceſſoris, alijsq Apoſtolicis, necnon in Vniuerſalibus, Prouincialibus, & Synodalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Hoſpitalium, locorum, & Congregationis huiuſmodi iuramento roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum, quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus etiamſi &c. de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Contrarijsq. derogat.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 7. Iulij 1611. Anno Septimo.

Dat. P. An. 7. die 7. Iulij.

Inſti-

LXX. alias XLVIII.

Inſtitutio Congregationis Prelatorum & egregiorum virorum, ad vbertatem Annonæ & Graſciæ, in Sedis Apoſtolicæ temporali ditione, & in Vrbe potiſſimum curandam, vltra aliam Congregationem Cardinalium à Sixto V. deſuper erectam. Elargitioq. priuilegiorum pro artem Agriculturæ exercentibus, & Ordinationes pro feliciori eiuſdem artis propagatione.

Erectionem Sixti V. habes ſupra in ſua conſtit. 70. fol. 612. Immenſa. lib. 2. Priuilegia autem perlege in conſtit. 5. Clementis VII. ſup. fol. 586. lib. 1. & Pij V. conſtit. 26. Pia. fol. 195. lib. 2. & conſtit. 49. Cupientes. fol. 197. & in conſtit. 72. Clementis VIII. Inter. ſupra fol. 102. & in prædictis Bullis, ac alijs ibi indicatis, iuriſdictionem Præfecti Annonæ videre poteris.

PAVLVS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Edita An. D. 1611.

Exordium.

PAſtoralis officij cura Nos admonet, vt quæ ad Annonæ, & Graſciæ vbertatem, in ditione noſtra temporali, potiſſimum vero in hac Alma Vrbe noſtra, ad quem in dies tanta hominum frequentia vndique confluit, conſeruandam ſpectare noſcuntur, intentiori animo amplectamur, ac quantum in Domino poſſumus, in primis prouidere ſtudeamus, vt in Agro Romano, locisq. finitimis Agriculturę ars humano viui adeo neceſſaria nullatenus deleratur. Licet enim quamplures prædeceſſores noſtri Romani Pontifices eadem ſollicitudine ducti, in hanc rem diligenter incumbentes, plura remedia, & prouiſiones adhibere, priuilegia concedare, ac ſubſidia parare curauerint, quibus tum rei frumentariæ, tum aliarum rerum Annonam, & Graſciam concernentium vbertas nedum conſeruari, ſed augeri facile poſſet, hominum tamen culpa, quod non ſine animi noſtri perturbatione recenſemus, fruſtratoria cuncta redduntur.

Cauſa huius conſtitutionis.

§. 1. Quapropter Nos tanquam paterfamilias à Domino ſuper familiam ſuam cõſtitutus, ſummopere cupientes quantum in nobis eſt noſtra vigilantia hiſca malis occurrere, dormientes Agricolas excitare, ac opportune etiam prouidere, vt Annonæ, & Graſciæ negocium vniuerſum in futurum bene prouideq. geratur, Agriculturæ exercitium vberius fiat, necnon frumenti & aliarum rerum ad communem vitæ vſum, & ſuſtentationem neceſſariarum copia, in ipſa Vrbe & reliquo Statu noſtro temporali ſemper ſuppetat. Cum vero populi promerentibus peccatis ob terræ ſterilitatem, ſeu alias Annona, vel Graſcia aliquid incommodi, ſeu anguſtiæ inciderit, viri prudentes ſint, qui eam cito ſubleuent, congruaq. remedia ſubminiſtrent.

Inſtitutio Cõgregationis, ad curandã vbertatẽ Annonæ, & Graſciæ, quintodecimo quoque die cogendæ.

§. 2. Motu ſimili, ac ex certa ſcientia, & deliberatione noſtris, ac de Apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, Congregationem Prælatorum, Officialiumque, & egregiorum virorum pro vbertate Annonæ, & Graſciæ curanda inſtituimus, in qua dilecti filij Theſaurarius noſter Generalis, ac Annonæ Præfectus, & Graſciæ Præſes, necnon Cameræ Apoſtolicæ Commiſſarius Generalis pro tempore exiſtentes à nobis deputati, & dilectus filius Io. Baptiſta Coſtaguta Ianuenſis familiaris noſter, ſeu alius à nobis ad Congregationem huiuſmodi deputandus perſonaliter interſint, & quintodecimo quoque ab eis ſtatuendo die in vnum conueniant, ac de arte Agriculturæ reſtituenda, & augenda, laborerijs, & paſcuis diuidendis, atque vendendis, & de ſtatu Annonæ, & Graſciæ huiuſmodi, rebusq. omnibus illam cõcernentibus inuicem conferant, tractent, & diligenter perpendant. & quod ab eis, ſeu maiori parte matura conſultatione præhabita fuerit reſolutum nobis referant, vt quid pro publica vtilitate ſtatuendum ſit prouidere poſſimus. firma remanente in rebus arduis Congregatione S.R.E. Cardinalium ſuper vbertate eiuſdem Annonæ à fel. rec. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro inſtituta.

Prohibitio mercādi boues aratorios, ſeu ad arandum aptos, ad effectum mactandi, in Bullis ad notata.

§. 3. Præterea agnoſcentes quantum ad agros excolendos, artemq. Agriculturæ conſeruandam, boues aratorii perneceſſarii ſint, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, omnibus & ſingulis perſonis tam Eccleſiaſticis quàm ſecularibus, cuiuſcunque gradus & conditionis, etiam S. R. E. Cardinalibus, necnon Principibus, Ducibus, Baronibus, & alijs quacunque dignitate, titulo, & prærogatiua fulgentibus, ne boues aratorios, ſeu ad arandum aptos, etiam nondum domitos, præcipue autem decem annis minores pro vſu macellorum, ſiue Vrbis, ſiue quorumuis aliorum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Sedi Apoſtolicæ mediate vel immediate ſubiectorum, vel ad effectum incommercij vel in aliud tempus mactandi, emere, vendere, aut aliquem contractum, ſeu pactum inire, ſub amiſſionis boum, & quingentorum ſcutorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ applicandorum pœna.

Dohanerij non recipiant gabellã pro cõtractu quorumcunque boũ, niſi inſpectũ à Commiſſarij à Præfecto Annonæ deputandi pręuia inſpectione.

§. 4. Necnon Dohanerijs, & Gabellarijs etiam Vrbis, ac quorumuis aliorum Ciuitatum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumq. Officialibus, & Miniſtris, & alijs ad quos ſpectat, ſub aliorum quingentorum ſcutorum eidem Cameræ, vt præfertur applicandorum, aliiſq. etiam corporalibus pro qualitate perſonarum & exceſſuum, arbitrio Annonæ Præfecti pœnis irrogandis, & moderandis, ne aſſignationem notam, ſeu ſolutionem aliquam Dohanæ, ſeu Gabellæ, pro venditione vel contractu boum quorumcunque, etiam ſi aratorii vel ad arandum apti non ſint recipere, niſi prius dictos boues ſuper quibus contractus initus fuerit, tam ipſi quàm Cõmiſſarios ad id ab Annonę Præfecto deputatus diligenter inſpexerint; vbi vero eos aratorios, vel ad arandum aptos eſſe cognouerint, contractum aliquem ſub eadem pœna nullatenus admittere.

Lanij & alij non mactent boues ad arandum aptos.

§. 5. Lanijs vero, & alijs animalium mactatoribus, ne ſub eiſdem, & etiam fuſtigationis pœnis eiuſdem Præfecti arbitrio irrogandis, boues aratorios, vel ad arandum aptos huiuſmodi, mactare audeant vel pręſumant, diſtrictius prohibemus.

Conſtitutiones prędeceſſorũ deſuper editę confirmantur.

§. 6. Ac quaſcunque ordinationes, tàm per Nos, & prędeceſſores noſtros Romanos Pontifices, quàm eiuſdem S. R. E. Camerarios & Annonę Pręfectos, deſuper factas ſeu editas, illarum tenorem pręſentibus etiam pro expreſſo & inſerto habentes, approbamus, confirmamus, & innouamus.

Iuuenci ag. ex centum Vaccis albis ad vſum artis Agriculturæ quotãnis nutriant, & numerum vaccarum Præfecto aſſignet.

§. 7. Mercatores autem, & quiuis alii greges ſeu armenta vaccarum albarum habentes, ad quotannis iuuencos vigintiquinque pro quolibet centenario vaccarum huiuſmodi ad vſum artis Agriculturę educandum, necnon ad veram earundam vaccarum quantitatem quam habent in principio cuiuslibet anni eidem Annonę Pręfecto notificandam & aſſignandum teneri, ſtatuimus & mandamus, & ad id ſub ſcutorum quingentorum, aliiſq. etiam grauioribus pœnis eiuſdem Pręfecti arbitrio irrogandis etiam compellantur.

Vaſſalli qui voluerint agros colere, poſſint nõ obſtantib. quorumcunque Dominorũ priuilegijs.

§. 8. Inſuper vt artis Agriculturę exercitium latius patere poſſit, Agricultorumque, & colonorum copia ſit, nec illorum numerus minuatur, prohibitioni alias à rec. mem. Clemente Papa VIII. ſimiliter prędeceſſore noſtro per ſuas litteras deſuper factę inhęrentes, illamq. extendentes, & ampliantes, Volumus pariter & declaramus, quòd quicunque etiam Ducum, Baronum, Domicellorum, Principum, & etiam eiuſdem S. R. E. Cardinalium, aut alia quacunque, temporali vel Eccleſiaſtica dignitate fulgentium, Vaſſalli ſeu ſubditi quò eis placuerit ad laborandum, & colendum agros accedere poſſint, nec ipſi etiam in proprijs terrenis Ducum, Baronum, & Domicellorum ſuorum, etiam Principum, & S. R. E. Cardinalium, aut alias, vt pręfertur qualificatorum inuiti laborare cogantur, aut quo minus ad loca eis bene viſa ad laborandum & colendum, etiam cum eorum bobus & animalibus accedant, ab eiſdem Ducibus, Baronibus, Domicellis, & etiam Principibus, & S. R. E. Cardinalibus, aut alias, vt pręfertur qualificatis, eorumue Officialibus, Agentibus, Factoribus & Miniſtris, ſub confiſcationis bonorum, & feudorum, ac etiam excommunicationis latę ſententię pœna, directe vel indirecte impediri poſſint, ſeu debeant, etiam pretextu quorumuis priuilegiorum, & indultorum eis conceſſorum, aut conſuetudinum, vel

etiam

etiam iuramentorum, quæ tanquam contra publicam vtilitatem inducta quo ad hoc tollimus, & abrogamus.

Priuilegia exercentium artem Agriculturæ confirmantur in his quæ huic Bullæ nõ aduerſantur.

§. 9. Vt autem mercatores, & alij quicunque ad agros excolendos, artemq. agriculturæ exercendam eo magis alliciantur & inuitentur, illos gratijs & fauoribus proſequentes, omnia & ſingula indulta & priuilegia in fauorem artem prædictam exercentium, per Nos & Prædeceſſores noſtros quomodolibet hactenus conceſſa, quo ad ea quæ præſentibus non aduerſantur, confirmamus & approbamus.

Eiſdē in territorio Vrbis, Latij, Cãpaniæ & Maritimæ prouincijs, facultas extrahendi frumẽtum certo modo conceditur.

§. 10. Item omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tàm in proprijs quàm in alienis, & conductis terris, in Territorio & diſtrictu Vrbis, necnõ Latij, Campaniæ, Maritimæq. Prouincijs agriculturam exercuerint, & ſementem fecerint, ſingulis annis quibus pretium, & valor frumenti communiter in Vrbe, per ipſos Agricultores & Mercatores vendendi à tempore meſſis, & recollectionis vſque ad Calend. Martij, cuiuslibet anni ſummam Iuliorum quinquaginta quinque in ſingula rubra non exceſſerit, quintam partem totius frumenti per ipſos eodem anno recollecti, deducto tamen ſemine ad quæuis loca, præter infidelium, & S. R. E. hoſtium, terra, mariq. libere extrahendi, & tranſportandi, ſeu extrahi, & tranſportari faciendi facultatem concedimus. & hoc etiam intelligi volumus de frumento quod Domini, & Locatores tenutarum, ſeu terrarum à conductoribus receperint, quatenus tamen eorum tenutas, & terras ad frumenti recolligendi quotam & non alias locauerint, & dummodo quota huiuſmodi quintam partem prædictam non excedat. ij autem qui aliter quàm ad quintam tenutas, ſeu terras locauerint, huiuſmodi extractionis beneficio pro frumento ab eis exigendo frui minime poſſint, dictæ autem extractionis licentia de menſe Martij cuiuſlibet anni, & non prius concedi debeat à Congregatione prædicta, ac præcedente Chirographo à Nobis ſubſignato, ſolutis tamen prius Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Iulijs quinque pro quolibet rubro extrahendo. Quod ſi aliqui prædicti ob maris diſtantiam, ſeu alias quantitatem frumenti permiſſam extrahere nequiuerint, ſeu noluerint, facultatem & priuilegium extractionis huiuſmodi alijs ad rationem Iuliorum quinque pro quolibet rubro vendere, ſeu cedere valeant. Si autem per Nos, vel Succeſſores noſtros, Cameramque, aut Annonæ Præfectos ex quauis cauſa dictam licentiam impediri contigerit, teneatur ipſa Camera eiſdem Agricultoribus, ſeu Dominis tenutarum, ſeu terrarum, pro intereſſe dicti impedimenti ſummam Iuliorum ſex pro quolibet rubro ſoluere, libere, & abſque vlla prorſus exceptione. dummodo tamen totum eorum frumentum ad Vrbem conduxerint, ſeu licentiam obtinuerint illud extra Vrbem dimittendi ſub obligatione ad Vrbem conducendi, & data nota ſummæ, & loci vbi dictum frumentum repoſitum fuerit.

Subuẽtio ſcutor. 1000. vel alterius ſummæ à Præfecto Annonæ ordinando, paruo ſub emolumento eiſdem dari præcipitur.

§. 11. Ac eiſdem Agricultoribus, & Agriculturæ artem exercentibus, præterea de aliquo ſubuentionis auxilio prouidere volentes, quo facilius arti huiuſmodi incumbere, pecuniasq. minori interuſurio habere valeant, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus dilectis filijs Prouiſoribus ſacri Montis Pietatis Vrbis, eorumq. Miniſtris, ad quos ſpectat, per præſentes diſtrictius præcipiendo mandamus, vt cuilibet vero Agricultori vſque ad ſummam mille ſcutorum monetæ, ſeu aliam à Præfecto prædicto ordinandam, accepto eodem emolumento duorum pro centenario nomine meriti, ſeu alias ab aliis ratione expenſarum ſolui conſueto, & accepto idoneo & ſufficienti pignore, aliisq. eiuſdem Montis legibus & inſtitutis hactenus obſeruari ſolitis, adimpletis & obſeruatis debeant mutuare. de licentia tamen Præfecti Annonæ prædicti, & non aliter, & cum cõditionibus, & clauſulis ab eo præſcriptis, dummodo illę Montem prædictum maiori quàm prædicto onere non afficiant. qui quidem Annonę Præfectus antequam Agricultorem ad huiuſmodi commodum admittat, licentiamq. expediat, quantitatis laborerij, & qualitatis perſonæ rationem habebit, dictamq. licentiam opportunis temporibus tantum, & pro ea ſumma quæ ſibi videbitur neceſſaria, dummodo quantitatem mille ſcutorum prædictam non excedat, concedet. Summa autem mille ſcutorum prędicta de ordine ipſius Congregationis pro qualitate perſonæ & laborerij eiuſdem Congregationis arbitrio, etiam vſque ad ſummam bis mille ſcutorum augeri poſſit, ſicq. in præmiſſis omnibus &c. ſublata &c. irritum &c.

Auctoritas Cõgregationis pro obſeruãtia ſic contentorum.

§. 12. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis, & eorum ſingulis, vt præſentes noſtras litteras, & in eis contenta quæcunque obſeruent, & exequantur, & faciant ab alijs quantum in eis erit condigna pœnarum inflictarum animaduerſione, aliisq. opportunis iuris & facti remedijs, firmiter & inuiolabiliter obſeruari. Dantes eis in præmiſſis & circa ea, plenam & omnimodam facultatem & poteſtatem.

Contrariorũ derogatio.

§. 13. Non obſtantibus præmiſſis, necnon quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac illa etiam quatenus opus ſit, eiuſdem Pij Quarti prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis, ita vt præſentes abſque alia in eadem Camera admiſſione, & regiſtratione validæ ſint, ſuumq. debitum ſortiantur effectum, necnon Vrbis, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcunque iuramento, confirmatione Apoſtolica, & quauis alia firmitate roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, reformationibus, decretis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Baronibus, aliisq. prædictis, & quibuſuis à Sede prædicta, vel à Nobis forſan conceſſis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innouatis, quæ eis quoad præmiſſa nolumus ſuffragari, & quibus omnibus & ſingulis etiamſi &c. illorum tenores &c. pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice ad effectum præſentium dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Sola ſignat. ſufficiat.

§. 14. Volumus etiam quod præſentium ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtratura. regula quacunque contraria pariter non obſtante.

Litteræ deſuper expediri poſſint.

§. 15. Et nihilominus litteræ in quauis forma expediri poſſint cum clauſulis opportunis.

Fides tranſumptorum.

§. 16. Præſentiumq. & litterarum deſuper forſan expediendarum tranſumptis etiam impreſſis, manu vnius ex Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notariis ſubſcriptis, & ſigillo alicuius ex Congregatione prædicta obſignatis, in iudicio & extra plena fides adhibeatur.

PP. ſubſcr.

Placet motu proprio C.

Publ. Publicat. An. 7 die 19. Octobris.

Anno a Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vndecimo, Indictione nona, Pontificatus Sanctiſſimi D. N. D. Pauli Papæ V. Anno ſeptimo, die vero 19. menſis Octobris, ſupradicta Cedula motus proprij publicata & affixa fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis & conſuetis, per me Io. Dominicum de Pace Curſ. Chriſtophorus Fund. pro Mag. Curſ.

LXXI. alias XLIV.

Reformatio Tribunalium Almæ Vrbis, & eius Officialium.

Huic Reformationi addidit hic Pont. taxas Notariorum eorundem Tribunalium in conſtit. ſeq. Et opportunas deinde edidit declarationes vtriuſque conſtitutionis, in alia conſtit. ſubſeq.

Edita An. D. 1611.

PAVLVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

VNiuerſi agri Dominici curam, meritis licet imparibus, diuina diſpenſatione gerentibus, ſedulo Nobis inuigilandum eſt, vt quæ ex veteri maledicto, quotidie in eo ſpinæ innaſcuntur, & tribuli, miniſterio noſtri Apoſtolatus, quantum ex alto permittitur extirpentur. quòd ſi hanc ſollicitudinem omnibus Mundi partibus, ex officii noſtri debito debemus, illis ſane impendere præcipue tenemur, quæ noſtro etiam temporali regimini creditæ ſunt.

Cauſa huius Reformationis, & abro-

Sane cum à diuerſis prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ad Tribunalium Almæ Vrbis noſtræ reformatio-

[Margin: gationis aliarum Pontt. Reformationũ quæ hæc aduerſantur.] mationem, præſertim à fel. record. Paulo III. & IV. Pio item IV. & V. Gregorio XIII. & Sixto V. multa variis temporibus, prouide ac ſalubriter conſtituta ſint, tamen quia ſucceſſu temporis, vt humana fert conditio, complures abuſus irrepſerunt, idcirco vt debitus decor, ac forma, ſicut Iuſtitiæ ratio, & publica vtilitas poſtulant, iiſdem Tribunalibus reſtituatur, Apoſtolica auctoritate prouidendum duximus. Negocium vero huiuſmodi, vt matura deliberatione, & prudentium conſilio, prout rei grauitas poſtulabat, tranſigeretur, omnes pene Almæ Vrbis noſtræ prædictæ Magiſtratus, aliosq. viros doctrina & vſu præſtantes ſimul conuenire, ac rem per eos diu multumq., vocatis etiam iis quorum intereſſe poterat, examinari fecimus. Quod cum longo tempore, multoq. ſtudio & labore, diligenter fideliterq. perfecerint, Nos de eorundem conſilio, omnes & quaſcunque alias prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutiones ſuper reformatione Tribunalium Vrbis noſtræ prædictæ, in iis quæ præſentibus noſtris aduerſantur, abrogantes & reuocantes, in alijs vero omnibus, præſertim in iis quæ in prædictis Conſtitutionibus conſtituta & ordinata ſunt, confirmantes & innouantes, hac noſtra in perpetuum valitura Conſtitutione ſancimus, ſtatuimus & ordinamus, vt ſequitur.

De Signatura Gratiæ, & Iuſtitiæ.

1\. [Margin: Ad hæc vide conſt. 39. Pij IV. fol. 84. lib. 2 § 2. 3. 6. 7. & 10 & Sixti V. conſt. 74 Cong. 2. fol. 612. lib. 2] §. 1. IN primis, quòd nullus Referendariorum Commiſſionem expediat, in qua non adſit à tergo nomen Procuratoris, ſeu impetrantis, non ſaltem ipſi Referendario. cuius ſolius citatio ſufficiat in reformatione ipſius.

2\. Verum ipſi Procuratores, ſeu impetrantes ſuum nomen à tergo manu propria inſcribant, & de mendacio conuicti, iuxta iuris diſpoſitionem puniantur.

3\. Vbi vero in Commiſſionibus expediendis requiritur citatio partis, vna ſaltem citatio vna die pro altera fieri debeat perſonaliter, aut factis diligentiis per duos Curſores (vt moris eſt) dimiſſa copia.

4\. Atque in ipſis citationibus apponatur ſemper nomen Referendarii, alioqui Referendarii ipſi Commiſſionem non expediant.

5\. Similiter nullus Referendariorum, propoſitas & reiectas in Signatura Iuſtitiæ Commiſſiones, in Signatura Gratiæ coram nobis proponere audeat, niſi per Signaturam Iuſtitiæ ad eandem Signaturam Gratiæ remiſſæ fuerint, vel niſi talis ſit materia, quæ ſcientiam noſtram requirat. & tunc præhabita ſemper licentia noſtra, & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, vel ſaltem Cardinalis Præfecti pro tempore Signaturæ Gratiæ, qui parte audita deliberare poterit an cauſa proponenda ſit.

6\. Nec in antiquis, & arduis materiis, in quibus plures hinc inde expeditæ fuerint Commiſſiones, & in auocatoriis à prioribus iudicibus, & quouis modo præiudicialibus, Referendarii manum apponant, niſi prius citata coram eis parte intereſſe habente.

7\. Et cum agitur de reuocatione, aut moderatione alicuius præinſertæ, ſimiliter manum non apponant, niſi in præinſerta appoſitum ſit nomen Referendarii qui illi manum appoſuit, vt rationem reddere, & eam iuſtificare poſſit.

8\. Nec etiam reformatio, ſiue moderatio einſdem præinſertæ à Præfecto Signaturæ Iuſtitiæ, niſi nomen Referendarii, vt præmittitur in ipſa præinſerta appoſitum fuerit, aliquo modo ſignetur.

9\. In Commiſſionibus appellationum ab interlocutoriis manus non apponatur, niſi expreſſo releuanti grauamine. neque in Commiſſionibus appellationum à diffinitiua cum clauſula, aut vim diffinitiuæ habente, niſi res adeo exprimatur, vt videat Referendarius an tale ſit grauamen, quod per diffinitiuam reparari non poſſit. & ſi in Commiſſione appoſita fuerit clauſula, Cum toto negocio principali, tunc addatur, Iuſtificato tamen dicto grauamine. Et idem ſeruetur quando eſt appoſita clauſula, Quam, & quas. quæ tamen non ſit reſtricta per ſola verba de & ſuper præmiſſis.

10\. Et nihilominus in ſupradictis Commiſſionibus appellationum ab interlocutoriis, ſemper citetur pars etiamſi exprimatur grauamen, vt ſupradictum eſt, quod per diffinitiuam irreparabile videatur.

11\. Et ab exceſſiua taxatione expenſarum ſemel tantum appellatio committatur, & duæ ſententiæ habeant vim trium.

12\. Vbi pars Commiſſionem aliquam doloſe extorſerit, & ob id Commiſſio reformata fuerit, Præfectus manu regia & executiue, expenſas factas in reformatione Commiſſionis reſtituere faciat, fine litis minime expectato.

13\. Commiſſio pro dilatione vel alternatiua, ſemel tantum concedatur. quam qui iam impetrauerit, lapſo trimeſtri aliam, niſi à Nobis vel Succeſſoribus noſtris, & Signatura noſtra Gratiæ impetrare nequeat, & impetrata non ſuffragetur, nec tribuat iuriſdictionem.

14\. Abſtineant præterea Referendarii ab appoſitione manuum in Commiſſionibus nullitatum & attentatorum, niſi exprimantur nullitates ex defectu iuriſdictionis, citationis vel mandati, & ipſa attentata.

15\. Item in Commiſſionibus moleſtationum & iactationum, niſi addita clauſula, Dummodo non ſint iudicialiter illatæ.

16\. Et omnino abſtineant ab illis in quibus narratur pronunciatum fuiſſe, prout in cedula.

17\. Nec etiam manum apponant in Commiſſionibus prorogationis fatalium in cauſis criminalibus, nec illa concedatur vltra primam vicem, niſi præuia præſcriptione Iudicis aſſerentis Commiſſionem ſibi ſignandam videri, & citato Fiſco.

18\. In Ciuilibus autem prorogationes huiuſmodi vltra primam vicem non niſi ex cauſa concedantur.

19\. Et ſimiliter inſtantia quæ cauſis diſcuſſionum præſcripta eſt, nullo modo, niſi ex magna cauſa, & per Signaturam noſtram Gratiæ, prorogetur.

20\. Quilibet autem Referendarius teneatur recipere contra Commiſſiones, & eas omnino in eadem Signatura proponere. eoque caſu ſufficiat partem aduerſam per quinque dies ante Signaturam fuiſſe modo ſupraſcripto citatam.

21\. Cauſæ matrimoniales & criminales, Clericorum, & aliarum perſonarum Eccleſiaſticarum, committantur iis tantum quibus diſpoſitum eſt per Concilium Tridentinum committendas eſſe.

22\. Cauſæ vero criminales Laicorum in Terris Eccleſiæ, locorum Gubernatoribus committantur.

23\. Regens Cancellariæ, & alii Officiales ad expeditionem Commiſſionum Signaturæ Iuſtitiæ deputati, abſque mora receptis Commiſſionibus illas expediant, nec ſub quouis prætextu illas penes ſe retineant. Et qui illas per turnum diſtribuere debent, illas ſine aliqua ordinis ipſius turni peruerſione diſtribuant, illasq. ad bancum Curſorum etiam irrequiſiti, ſine mora tranſmittant, ſub pœna priuationis officii, & aliis arbitrio noſtro, & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum.

De Camerario, & Camera Apoſtolica.

Taxa huius Curiæ eſt in conſtit. ſeq. §. 1.

1\. [Margin: Ad hæc vide Pij IV. conſt. 13. fol. 74. §. 3. & ſeq. & conſt. 17. fol. 122. lib. 2.] §. 2. CAmerarius, Præſidentes, & Clerici, Fiſci noſtri negociis incumbant. vtq. illud liberius & facilius facere & exequi poſſint, cauſis inter Fiſcum noſtrum, ac priuatos iuxta propriam eorum Tribunalis naturam contenti ſint. & propterea à cognitione cauſarum inter priuatos, etiam per viam appellationis, etiam ex Terris Eccleſiæ ad Sedem Apoſtolicam interpoſitæ omnino abſtineant. niſi cauſæ à negociis Fiſcalibus dependeant, aut ab illis originem trahant.

2\. Similiter abſtineant à Commiſſionibus, & auocationibus cauſarum, necnon litteris monitorialibus, & inhibitoriis, & ſequeſtrationibus, & aliis huiuſmodi, vbi non agitur de intereſſe Fiſci, etiam in Terris Eccleſiæ,

cum hæc ad Signaturam noſtram ſpectare noſcantur, & alias ordo Iudiciorum multipliciter confundantur.

3. Permittimus tamen Camerario pro minori pauperum diſpendio, vt cauſas appellationum à ſententijs diffinitiuis, vel earum vim habentibus interlocutorijs, intra quadraginta milliaria ab Vrbe, in rebus minimis & profanis ſummam vigintiquinque ducatorum non excedentibus (de quo diſpoſitiue mentio fieri debeat) per ſimplices litteras, alias iuxta formam iuris & iuxta ſolitum, committere poſſit.

4. Inſuper, ne delicta impunita remaneant, ab abſolutionibus & remiſſionibus delictorum quorumlibet etiam leuium, aut illarum Commiſſionibus, necnon ſaluis conductibus pro delinquentibus, etiam de delictis extra Terras Eccleſiæ commiſſis, omnino abſtineant.

5. Similiterq. à moratorijs dilationibus, nec etiam ad modicum tempus.

6. Necnon litteras Camerales pro adipiſcenda poſſeſſione beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Nobis ac Sedi Apoſtolicæ reſeruatorum, ac prorogationem temporis ad expediendas litteras Apoſtolicas quarumcunque gratiarum, aut ad ſolutionem annatarum, vel Collegio Cardinalium, aut Officialibus debitorum, minime concedere valeant.

7. Clerici Cameræ, cum nullam iuriſdictionem vt ſinguli, ſed tantum collegialiter, & in plena Camera habere noſcantur, nihil expediant priuatim & ſingulariter, nec aliquas litteras, aut patentes de quacunque re ſubſcribant, niſi ex commiſſione eis facta in eadem plena Camera, in qua omnia clare & diſtincte proponi, ac in libro propoſitionum adnotari debeant, vel niſi agatur de negocijs Gubernioriorum, & Præſidentatuum, & Præfectaturarum, quæ priuatim iuxta ſolitum expedire poſſint.

8. Notarijq. in expeditionibus, & ſcripturis deſuper conficiendis, de propoſitione & Commiſſione huiuſmodi, mentionem expreſſam facere teneantur.

9. Sed & tàm Camerarius quàm Clerici ipſi, vltra prohibita in præſenti reformatione, à quibuſcunque licentijs, gratijs, & indultis de rebus ſpiritualibus, in forma gratioſa vel commiſſaria, etiam cum clauſulis iuſtificatiuis, & alijs, tàm in Terris Eccleſiæ quàm extra illas, omnino abſtineant.

10. Et ſimiliter à quibuſcunque alijs expeditionibus, quæ ſibi ratione ſuæ ordinariæ iuriſdictionis propter publicam vtilitatem expreſſe, per litteras ſuarum facultatum conceſſæ non repeniuntur. Nec prætextus conſuetudinis, aut quaſi poſſeſſionis, etiam antiquiſſimæ & immemorabilis in ſimilibus concedendis eis ſuffragetur, etiamſi conſuetudo vel quaſi poſſeſſio huiuſmodi per litteras aliquorum Pontificum generaliter approbatæ fuerint.

11. Conſtitutio fel. record. Pij Papæ Quarti, ſuper reformatione Tribunalis Cameræ Apoſtolicæ incip. Cum inter cæteras. ſub datum Calend. Nouembris, Anno 1564. iuxta ſolitum legatur ſingulis annis in prima Camera menſis Octobris.

12. Cauſæ coniunctorum, & propinquorum alicuius Clerici ad quartum gradum excluſiue, ipſi Clerico nullatenus committantur, nec quiſquam eorum ſibi commiſſas audiat, ſed eas expreſſa cauſa recuſet.

13. Nec etiam in diſcuſſionibus & deciſionibus, tam illarum quàm aliarum quarumcunque cauſarum, in quibus aliquod intereſſe prætendere poſſet, ſiue Clericus, ſiue Aſſiſtens ille ſit, vllo modo intereſſe, nec vllum votum habere, ſed ſtatim à dicta Camera, etiam dum cauſa proponitur, etiam iniuſſus (cum in hoc ignorantiam prætendere non poſſit) egredi debeat. & ſi ſecus fecerit, Clericus per menſem ſuſpenſione ab exercitio, & perceptione emolumentorum ſui officij alijs Clericis applicandorum ipſo facto incurrat, Aſſiſtens vero iocarium & ſalarij exactione, alijs aſſiſtentibus applicanda, ipſiuſq. Cameræ ingreſſus trium menſium ſpatio mulctetur.

14. Quicumque autem, ſiue ex Clericis ſiue ex alijs Camerulibus prædictis ab aliquo ſuſpectus in cauſa recuſatus fuerit, recuſans non niſi expreſſa ſuſpicionis cauſa audiri, illaq. expreſſa abſente recuſato vt ſuſpecto in Camera diſcuti, eaq. à pluribus approbata, ſuſpectus ipſe in huiuſmodi cauſa nullo modo ſe intromittere, aut intereſſe debeat. ſi vero ſuſpicio probari nequiuerit, nulla eius allegatæ ratio habeatur.

Caueant autem appellationes à decreto vim diffinitiuæ habente vllo pacto recipere, neque alias appellationum cauſas committere, niſi grauamine & grauaminis cauſa ita expreſſa, vt Camera poſſit intelligere & deliberare, an appellatio ſit admittenda necne. & in omni caſu non niſi citata parte hæc fiant. 15.

Ad hæc, pauperum Aduocatus, necnon Fiſci tàm Aduocatus quàm Procurator, Commiſſarius, quiuis alius de eadem Camera, ſub eiſdem & alijs noſtro & Succeſſorum noſtrorum arbitrio pœnis, non ſcribant in cauſis priuatorum in Cameræ Tribunali pendentibus, exceptis pauperum cauſis, & reſpectiue ijs in quibus Camera alicui adhærendo partem facit in iudicio, vel in quibus alias de Fiſci & Cameræ intereſſe agitur. 16.

De Gubernatore Vrbis, & eius Tribunali.

Taxa huius Curiæ eſt in conſtit. ſeq. §. 2.

§. 3. Locumtenens Ciuilis Gubernatoris Almæ Vrbis pro tempore exiſtentis, vnus dumtaxat ſit, legum ſcientia, vitæq. probitate, & Romanæ Curiæ experientia inſignis, & ex hoc loco qui ab Vrbe diſtet ſaltem per quadraginta milliaria oriundus. qui omnes cauſas ciuiles, tàm Commiſſarias iuxta formam Commiſſionum quàm ordinarias, vel alias in ipſo Tribunali introducendas, iuxta ſuas facultates cognoſcat, terminet & decidat. Audientiam terminorum, pro quibus litigantes pro certa hora citati non ſint, in ſala palatij Gubernatoris circa horam vigeſimam pro Tribunali ſedendo teneat. Ius reddat ſingulis diebus, exceptis feſtiuis de præcepto, aut conſuetudine Almæ Vrbis, necnon diebus Coronationis Pontificis viuentis, ingreſſus Gubernatoris, Iouis, Lunæ, & Martis immediate ante Cineres, ac ipſius diei Cinerum, totius Hebdomadæ maioris, Commemorationiſq. omnium fidelium defunctorum, & Vigiliæ Natiuitatis Domini. 1. Vide conſt. 72. Sixti V. fol. 4. lib. 4.

Significationes per viam recurſus concedendas, ſemper concedat cum clauſula, Non tamen in contumaciam. 2.

In cauſis ordinarijs, vel via ordinaria introducendis, etiamſi ad probationem producantur cedulæ, iura, & inſtrumenta obligationum Cameralium, non relaxet mandata executiua, ſi reſpectu ſummæ, vel valoris rei, vel alias ex natura cauſæ de qua agitur, dictæ cauſæ ſint appellabiles, niſi elapſis decem diebus datis ad appellandum, & ſeruatis ſolitis terminis ad docendum de legitima appellatione, & eius legitima proſecutione, & conſtito ſibi de re iudicata. 3.

Suſpectus poſt litem conteſtatam, vel pro conteſtata habitam, allegari non poſſit niſi à principalibus ſuis, vel eorum Procuratoribus ad id ſpeciale mandatum habentibus, & ex certa cauſa per eos in actis ſpecificata & iurata, à Gubernatore pro legitima approbata. 4.

Ab eius ſententijs diffinitiuis appelletur ad Nos, noſtramq. ſanctam Sedem Apoſtolicam in cauſis appellabilibus. in quibus vero de iure recurſus datur, recurratur ad Gubernatorem, qui cauſas huiuſmodi recurſus per ſeipſum, vel alium ab eo deputandum iuxta ſuas facultates expediat. Qui deputandus, tàm in ipſis cauſis recurſus quàm in illis in quibus locum Locumtenentis vti ſuſpecti recuſati à Gubernatore deputabitur, & in cauſis quoque commiſſarijs, in quibus ex reſcripto Signaturæ à Gubernatore ſimiliter deputabitur, ea dumtaxat emolumenta recipiat, quæ vt mox dicetur, Locumtenens recipere poſſet, & nihil penitus vltra ſub pœnis eis inflictis. 5.

Recurſus vt ſupra ad Gubernatorem à Locumtenentis, vel deputandi decretis, & ſententijs petendi, infra decem dies dumtaxat peti debeant. & tunc executionem non retardent vſquequo Gubernator huiuſmodi recurſus non admiſerit. 6.

Locum-

7. Locumtenens habere debeat ſcuta auri in auro quinque à quolibet ex duobus Notarijs cauſarum Ciuilium huius Curiæ, ipſi tamen Locumtenenti quolibet menſe in eius principio ſoluenda, & percipere poſſit iulium vnum pro ſingulis infraſcriptis expeditionibus. Videlicet pro quolibet mandato executiuo, non tamen in contumaciam. Pro quolibet Areſto in carceribus. Mandato de excarcerando, ſignificatione Dotali, aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ, aut litis finitæ, aut ſtante depoſito, vel negatione, aut data cautione de ſtando iuri, & iudicatum ſoluendo conceſſa. Et etiam pro qualibet citatione, vel inhibitione vigore commiſſionis, aut extra Curiam decreta, dummodo in quolibet ipſorum caſuum agatur de re, vel ſumma ſcutorum auri ſeptem, qui conſtituant Iulios ſeptuaginta ſeptem.

8. Gubernator Vrbis cumulatiue procedere valeat, in omnibus & quibuſcunque cauſis criminalibus, in quibus Camerarius Ripæ vigore ſuarum facultatum procedere poteſt, ita vt inter eos iuxta ſolitum ſit locus præuentioni.

9. Habeatq. iuriſdictionem in Hebræos, prout infra diſpoſitum eſt.

De Auditore Cameræ, & eius Tribunali.

Taxa huius Curiæ eſt in conſtit. ſeq. §. 3.

1. §. 4. IN primis, quo ad formam & executionem obligationis Cameralis, mandamus ſeruari ſtylum hodiernum, vt ſcilicet quis obliget ſe, hæredes, & bona in ampliori forma Cameræ, cum ſolitis clauſulis & renunciationibus. citra tamen conſtitutionem Procuratorum. & qui voluerit arctius obligari, conſentiat relaxationi mandati executiui, aut illud in ſe ſuſcipiat, vnica, ſi ſic placuerit, citatione aut intimatione præcedente. Nec vllo vnquam tempore renouetur vetus illa cenſurarum ſuſceptio iam antiquata, & à Curia eliminata.

Ad hæc vide Pij IV. conſt. 56. fol. 77. & Pij V. conſt. 113. fol. 319. lib. 2.

2. Minusq. ad dictarum cenſurarum relaxationem deueniatur, niſi in iuris ſubſidium, & factis prius diligentijs in locis deſtinatæ ſolutionis, prout hactenus fieri conſueuit.

3. Et ſi parti petenti, ac debitum agnoſcenti danda videbitur aliquando longior aliqua dilatio ad ſoluendum, intra quam nullum omnino mandatum, aliudve executionis genus relaxari poſſit, ea erit dierum triginta ad ſummum, aut etiam viginti, vel minor arbitrio Iudicis, qui pro debitoris qualitate, ac debiti ſumma quem maluerit de prædictis terminis eliget. Hoc tamen omnino obſeruando, vt nonniſi ſimpliciter, & abſque vlla conditione, proteſtatione, vel reſeruatione, quæ confeſſioni ſit contraria, debitum confitenti concedatur. & qui aliter, aut præmiſſa aliqua proteſtatione, vel reſeruatione petere, aut ſuſcipere voluerit, repellatur. Et nihilominus proteſtatio, vel reſeruatio forte clandeſtine, aut aliter facta, quo ad præiudicium dictæ confeſſionis, & ſuſceptionis termini pro infecta omnino habeatur, & nullius ſit roboris, & momenti. Et ſi poſt decretum, aut etiam Actori à Notario traditum mandatum executiuum, Iudici præfatam dilationem concedere viſum fuerit, nec Reus intra eam ſoluerit, Actor abſque alio nouo iudicio, citatione, vel mandato, ſed eodem illo quod antea decretum, vel relaxatum, aut traditum fuerat, executionem ſuam proſequatur.

4. Quódq. ſuperſeſſoriæ, ſeu (vt vocant) non grauetur, aut inhibitiones, vel dilationes non concedantur, præterquam in vim ſuſceptionis cenſurarum vel termini iudicialis à debitore ſuſcepti, & niſi adiecta hac conditione, dummodo alium terminum ab ipſo, vel alibi non ſuſceperit. Et tam pro dictis ſuperſeſſorijs, quàm pro illarum reuocationibus iuxta ſtylum dicti Tribunalis conſuetum nihil prorſus recipiatur, ſed gratis, etiam pro ſigillo, ac ſine vlla Secretarij, Iudicis, aut cuiuſcunque alterius perſonæ mercede concedantur.

5. In cauſis criminalibus, in locis Nobis & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ immediate ſubiectis, in poſterum non decernantur, neque relaxentur monitoria contra aliquem in prima inſtantia, niſi per Auditorem Cameræ pro tempore, facto prius verbo nobiſcum, ſeu cum Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in caſibus in Bulla in Cœna Domini legi ſolita contentis. in quibus nihilominus quando monitoria extra Italiam decernenda erunt in locis Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ non ſubiectis, vel alias contra Officiales Curiales exemptos, & contrauenientes inhibitionibus, & litteris Apoſtolicis, vel etiam pro rebus dependentibus à cauſis criminalibus coram Auditore Cameræ pro tempore legitime introductis, ac pendentibus, huiuſmodi monitoria non relaxentur, niſi facto prius verbo nobiſcum, ſeu cum Romano Pontifice pro tempore exiſtente.

6. Nec decernat Monitoria ſpecialia in cauſis profanis, etiam in Terris Eccleſiæ, vltra quadraginta milliaria ab Vrbe, quando valor cauſæ non excedit ſummam centum florenorum.

7. Appellationes non aliter recipiat, audiat, vel admittat, quàm ſi exhibita fuerit Notario in actis ab appellante fides publica, ſeu publicum inſtrumentum (ita quòd ſimplex copia nec recipiatur nec admittatur) ſententiæ, à qua extitit appellatum eaq. ſit diffinitiua, vel vim habeat diffinitiuæ, neque aliter earum ratione inhibeat, quàm inſerto in litteris inhibitionis toto fidei, ſeu inſtrumenti huiuſmodi tenore, & expreſſa clauſula, Quatenus à diffinitiua, vel vim diffinitiuæ habente appellatum ſit. Facta tamen fide de petitione appellantis, & Iudicis ſiue Notarij denegatione, Auditor inhibere, & in cauſa procedere poſſit.

8. In expeditionibus vigore huiuſmodi appellationum apponatur clauſula, Et quatenus re vera ſententia non ſit diffinitiua, vel vim diffinitiuæ non habeat, præſentes litteræ nullius ſint roboris vel momenti.

9. In monitorijs generalibus reſeruet facultatem etiam Ordinario loci, abſoluendi incurrentes cenſuras in eis contentas.

10. Item non decernat ſequeſtra in cauſis beneficialibus, in quibus procedere poteſt, niſi iuxta formam conſtitutionis fel. rec. Clementis Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: Ad compeſcendas. prout ſeruatur in Rota, & in illis ſemper apponatur clauſula, Prouiſo quòd de fructibus ſequeſtratis cultus diuinus manuteneatur, animarum cura exerceatur, & alia onera beneficio incumbentia ſupportentur.

11. Mandata de manutenendo nunquam, niſi ſeruatis ſeruandis & parte legitime citata, decernat, aut concedat.

12. Idemq. in ſequeſtris, & in mandatis ſuſpicionis fugæ ſeruet, niſi aliqua ratione timendum ſit Iudicis arbitrio de ſuſpicione fugæ vel bonorum dilapidatione. quo caſu iuramentum præſtari debeat de ſuſpicione fugæ, vel de metu dilapidationis bonorum.

13. Non decernat contra Epiſcopos & ijs Superiores, monitoria ad perſonaliter comparendum, niſi prævia commiſſione ſignata manu noſtra, aut pro tempore exiſtentis Romani Pontificis. & pro decreto monitorij ad perſonaliter comparendum nihil recipiat.

14. Non concedat, neque dari permittat Auditor remiſſoriam ad partes examinandum, vel repetendum citata parte teſtes ad inſtantiam Fiſci, vel probandam eius intentionem, ſed aduocentur teſtes ad Curiam, vel cauſa remittatur ad partes vbi delictum eſt commiſſum.

15. Nec minus concedat litteras ad partes pro capiendis indicijs contra aliquem, niſi prius in Curia ipſimet Auditori Cameræ eius arbitrio aliqualiter conſtiterit de delicto.

16. Et in cauſis ordinarijs Auditor prædictus, ſeu eius in Ciuilibus Locumtenens non recipiat ſportulas, neque Notarius aliquid pro nota ſententiæ, ſed in cauſis commiſſarijs, & declaratorijs contumacialibus tantum.

17. Præterea Auditor non concedat Monitoria, ſeu Inhibitiones in vim conſtitutionis Eugenianæ ad fauorem Curialium, niſi pro illis qui ſaltem per annum in Curia continuè reſidentiam fecerint.

18. Vt tollantur controuerſiæ inter Tribunalia Curiæ, & vnicu-

vnicuique ſua iuriſdictio ſeruetur, declaramus executionem obligationis in forma Cameræ ad prædictum Auditorem Cameræ priuatiue ad alia Tribunalia pertinere, præterquam in inſtrumentis dependentibus à cauſis & actis in alijs Tribunalibus huiuſmodi geſtis, ac ſine præiudicio motus proprij in fauorem Populi Romani editi, & quo ad Clericos, ratione originis vel beneficij Romanos & loca pia; locus ſit præuentioni inter ipſum Auditorem, & noſtrum in Vrbe Vicarium.

19. Et quo ad præuentionem inter ipſum & forum Capitolinum in cauſis vertentibus inter Ciues, & Incolas, ſtatuimus & declaramus, nomen Incolarum iuxta iuris communis diſpoſitionem eſſe intelligendum. & vbicunque ſuper hoc dubitari contigerit, orta inter Tribunalia differentia, ad Præfectum Signaturæ Iuſtitiæ recurri mandamus. qui hunc articulum manu regia ſine ſcriptura, omni & quacunque appellatione & recurſu remotis, in quolibet caſu controuerſiæ terminet & decidat.

20. Citationes autem extra Vrbem executæ, quarum vigore hodie coram Auditore Cameræ ad executionem obligationis Cameralis procedi ſolet, reproducantur infra menſem ab executione earum in partibus facta, alioqui pro circumductis habeantur.

21. Litteras Apoſtolicas, quibus certus qui per ſeipſum procedat executor præſcriptus eſt, nullo modo Auditor prædictus exequatur. ſed & omnes præterea in quarum executione pars vocanda fuerit, non aliter exequatur quàm ſeruatis pro rerum contingentia Conſtitutionibus fel. record. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, niſi ipſis conſtitutionibus derogatum fuerit expreſſe in litteris, quæ fuerint exequendæ. ſed & tunc, ne quemquam extra Diœceſim vltra tot dietas euocet, quot in ipſis litteris expreſſum erit. exceptis litteris penſionum quarum ſolutio in Romana Curia deſtinatur, & his omnibus quibus ipſe nominatim executor præſcriptus fuerit. his enim caſibus poſſit ad ſe vndecunque & quocunque partes euocare, neve alijs vices ſuas committat, vel ſubdeleget, quàm conſtitutis in dignitate Eccleſiaſtica aut alijs, quibus Sedes Apoſtolica cauſas committere ſolet.

22. Monitoria generalia vulgo, Significauit appellata, quæ ſcilicet, vt aliquid reueletur, ſeu reſtituatur, aut probetur, cum cenſuris Eccleſiaſticis publicari ſolent; nullo modo decernat, ſiue expediat.

23. Similiter nihil ſine ſpeciali noſtra Commiſſione decernat, aut faciat, aut mandet, quod Epiſcopos, aut alios locorum Ordinarios impedire poſſit, ne ad executionem decretorum Sacri Concilij Tridentini, correctionemq. morum libere procedant.

24. Ab omnibus autem, & ſingulis ijs quæ ad eius iuriſdictionem ſecundum præmiſſa pertinere nolumus, vſque adeo abſtineat, vt neque monitoria, neque citationes, neque inhibitiones, neque ſequeſtra, neque mandata de manutenendo, neque aliud quicquam quocunque ſub prætextu ſuper ijs, aut ipſe decernat, aut ab alijs decreta reuocet, & pariter eius Notarij nihil omnino expediant, aut etiam ſcribant ſub pœna ſcutorum quingẽtorum pro qualibet vice Cameræ Apoſtolicæ applicandorum, & ſi adſit accuſator, vel inſtigator, ei quarta pars pœnæ ſoluendæ detur.

25. In cauſis vero ſui fori ciuilibus, etiam in quibus ſummarie, & ad inſtar beneficialium procedendi ei conceſſa eſt facultas, nunquam omnino ad pœnas contumaciales deueniat, ſed potius receptis probationibus ad negocium principale ſpectantibus, datoq. competenti termino parti abſenti, demum ſuper his ſeruatis ſeruandis diffinitiue pronunciet, etiam ſine litis conteſtatione.

26. Ne autem contingat, vt abſentes, & in remotiſſimis ab Vrbe partibus degentes, maxima itineris incommoda & diſpendia pati abſque culpa compellantur, dum ob prætenſum delictum ad comparendum perſonaliter moniti comparent, & inculpabiles reperiuntur, neminem poſthac extra Italiam exiſtentem ad comparendum perſonaliter moneat, niſi facto verbo nobiſcum, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus. de quo verbo habito fiat mentio in litteris monitorijs.

In cauſis quæ ordinarie ſecundum Auditoris facultates in eius Tribunali introductæ fuerint, vel introduci potuerint, ſiue poſt cœptam cauſam ſuperueniat Commiſſio, ſiue ante impetrata ſit, ſiue in prima ſiue in vlteriori inſtantia, nulla in re augeat impenſam, ſed quo ad hoc habeatur ſemper cauſa pro ordinaria, ita ut etiam ratione ſententiæ, neque Notarij, neque Iudices quicquam propterea accipiant vltra id quod accipere potuiſſent, ſi Commiſſio non adeſſet. 27.

Permittimus tamen eius in ciuilibus Locumtenenti in cauſis per commiſſionem ab initio introductis, etiam ſui natura ordinarijs, ob magnam laborum aſſiduitatem, & emolumentorum tenuitatem, ſportulas moderatas iuxta præſentem conſtitutionem recipere. Declarantes nihilominus in reliquis omnibus cauſas intelligi ordinarias, nec Notarios quicquam amplius exigere poſſe aut debere, quàm in alijs ordinarijs permiſſum eſt. 28.

Quodq. Auditoris Cameræ pro tempore exiſtentis Locumtenens, mandata executiua, niſi prius ipſemet Locumtenens in libro expeditionum diem ſubſcriptionis manu propria notauerit, ſubſcribere non poſſit. 29.

Quodq. Auditoris Cameræ pro tempore exiſtentis, Iudex Locumtenens in criminalibus, pro ſportulis ſalario ſibi iam aſſignato contentus, nihil percipere poſſit. 30.

In cauſis ciuilibus vero Locumtenenti ſingulis menſibus quinquaginta ſcuta monetæ à Notarijs dicti Auditoris Tribunalis pro rata ſolui, nec aliqua alia portio pro eo retineri debeat. 31.

De Auditorio Rotæ.

Taxa huius Curiæ eſt in conſtit. ſeq. § 4.

§. 5. CONſtitutiones fel. rec. Innocentii VIII. Pii IV. & aliorum predeceſſorum noſtrorum innouantes, & Auditorium noſtri palatii, in quo vniuerſorum Chriſti fidelium grauiores cauſæ mature cognoſcuntur, & iuſte terminantur, nouis prærogatiuis augentes, volumus & ordinamus, vt vnica tantum Commiſſio in qualibet inſtantia ſufficiat, & illius vigore Auditor cauſam ſibi commiſſam cognoſcere, & cum omnibus & ſingulis dependentibus, & emergentibus, ac alias quomodolibet incidentibus decidere valeat. 1. Ad hæc vide etiã Pij IV. conſt. 44. §. 2. 3. & 17. fol. 58. lib. 2.

Poſſit etiam Auditor ſine noua Commiſſione præfigere terminum ad docendum de attentatis, & nullitatibus, & cauſis propter quas quis in integrum reſtitui debeat. ac illo elapſo & non docto, ad cauſæ expeditionem procedere, necnon remiſſorias decernere, dilationes concedere, liquidationes fructuum in partibus delegare, ac omnia & ſingula alia vſque ad finalem ſententiarum ſuarum executionem incluſiue facere, quæ de iure Ordinarii facere poſſunt. 2.

Necnon poſſit Auditor præfigere terminum ad docendum de appellatione, & eius legitima proſecutione ad effectum procedendi ad executionem ſententiæ latæ in cauſa appellabili, in qua condemnatus non appellauit. 3.

Inſuper & tempus quadriennii in cauſis reſtitutionis in integrum poſſit Auditor prorogare arbitrio ſuo. 4.

Et tam dictam, quàm omnes alias facultates ſibi vigore, vel Innocentianæ, vel Conſtitutionis Pii Quarti, aut aliorum Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum competentes extendimus, & habere locum decernimus, etiam in cauſis cuilibet Rotæ Auditori extra Rotam commiſſis. 5.

Prorogationes autem fatalium, ſæpius & paſſim non concedat, ſed tantum ex aliqua honeſta cauſa, ac præuia illius cognitione arbitrio Rotæ. 6.

Auditor tamen in aliqua cauſa, ſiue magni ſiue parui momenti exiſtat, etiamſi eius deciſio clari Iuris eſſe videatur, diffinitiuam ſententiam, vel interlocutoriam vim diffinitiuæ habentem ferre non valeat niſi cauſa in Rota propoſita, & habitis votis Coauditorum. niſi 7.

partes

partes in actis expreſſe conſenſerint quòd cauſa ſine voto eorundem expediri poſſit.

8. Idemq. in alijs quibuſuis præiudicialibus decretis ſeruari volumus, ſi actor, vel reus, vt negotium in plena Rota cognoſcatur, inſteterit.

9. Item ſententiæ latæ per Auditores, prout in cedula, vt moris eſt, vel per viam termini pro ſeruato, ſubſcribantur, & publicentur in actis intra quindecim dies, & in vltimi anni audientia infra menſem. alioquin pronunciationes, & termini huiuſmodi pro circumductis habeantur.

10. Termini etiam pro ſeruatis habiti & cedulæ ipſarum ſententiarum, quæ interdum per alium Notarium quàm actuarium ipſius cauſæ ad referendum accipi conſueuerunt, referantur ipſo Notario cauſæ eadem vel ſequenti die qua recipiuntur. in vltimis vero audientiis ſaltem infra triduum. Et ſi Auditor qui pronunciauit, prout in cedula, vel terminum habuit pro ſeruato, retinuerit citationem penes ſe, illam Notario cauſæ ſimiliter intra prędictos dies conſignare debeat, alias termini huiuſmodi circumducti, & irriti cenſeantur.

11. Auditor vero non pronunciet in cauſa niſi perfecto regiſtro, & illo ad Rotam delato vna cum dictis teſtium, illiſq. ac iuribus in eadem Rota, prout res exegerit, lectis.

12. In vltima vero anni audientia, & quandocunque agetur de ferenda declaratoria contra contumacem, etiam regiſtro non perfecto, ex actis originalibus pronunciare valeat. ita tamen quòd pars ad cuius inſtantiã pronunciatum fuerit, regiſtrum ipſum pro actorum conſeruatione quantocitius perfici curare teneatur.

13. Et inſuper, Auditor partibus petentibus copiam deciſionis in cauſa factæ, cum iuribus ac rationibus tradere debeat, prout antiquitus laudabiliter fieri conſueuit.

14. Cauſæ autem propriæ Auditorum, & eorum familiarium, ac conſanguineorum, vel affinium vſque ad ſecundum gradum iuxta ius Canonicum computandum, non cognoſcantur in Rota.

15. Nec Auditores in eorum domibus, Subſtitutos vel Doctores, aut alios Iuriſperitos, etiam conſanguineos habeant, qui Subſtituti, vel Aduocati, aut Procuratoris officio fungantur, aut in caſibus Rotalibus, vel eorum proceſſibus, ſe quoquo modo intromittant.

16. Item, Aduocati aut Procuratores conſanguinei vel affines, vſque ad ſecundum gradum vt ſupra computandum alicuius Auditoris, ac etiam illius Notarii in cauſis coram eo pendentibus, nullatenus patrocinari valeant.

17. Nec iidem Auditores compellant, aut aliquo modo inducant partes, per ſe vel per alios, vt aſſumant certum Aduocatum, vel Procuratorem, ſed electio huiuſmodi omnino ipſarum partium arbitrio relinquatur.

18. Item Decanus, & alii Auditores pręſertim antiquiores attendant ne aliquid non ſolum contra ius, ſed nec etiam contra ſtylum, & deciſiones antiquas factas in Rota, quę impreſſæ habentur, quoquo modo decidatur, etiam prętextu æquitatis in iure non ſcriptæ. niſi maxima cum ratione & diſcuſſione, omnibus votis, ſeu ſaltem illorum duabus tertiis partibus aliter faciendum eſſe iudicauerint.

19. Non attendantur pręterea aliquę nullitates in cauſis, pręterquam ex defectu iuriſdictionis, citationis, vel mandati.

20. A liquidatione fructuum, & expenſarum taxatione ſemel tantum appellare liceat, ita quòd duę conformes rem iudicatam faciant.

21. Auditores cauſas ſibi commiſſas ad ſolam partium inſtantiam ad Cancellariam remittere non poſſint, ſed tantum habita licentia à Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel ex iuſtis cauſis deductis in Rota, & ab ea probatis.

22. Et ſi Auditor cognouerit in actis adeſſe ſuſpicionem criminis, remittat acta huiuſmodi, vel illorum exẽplum, prout res exegerit, ad Iudicem ordinarium. & ſi cauſa criminalis pręiudicialis fuerit cauſę ciuili, in eius cognitione ſuperſedeat.

23. Quandocunque Iudex ipſe ordinarius in cauſis criminalibus coram eo pendentibus indiguerit depoſitionibus teſtium, vel aliquibus ſcripturis ad cauſas criminales faciendibus, teneatur Auditor illas, vel earum exemplum, vt pręfertur exhiberi facere.

24. Nemini liceat turbare ordinem ſeruandum in diſtributionibus cauſarum, ſed illarum Commiſſiones diſtribuantur bona fide iuxta ordinem Turni. qui nullo prorſus modo, neque à Notariis, nec à quoquam alio peruertatur, prout ſupra de Signatura Iuſtitię diſpoſitum eſt.

25. Vt autem debitus modus ſportulis imponatur, non poſſint Auditores à partibus, per ſe vel alium, quouis modo ſportularum nomine aliquid petere, vel exigere, ſed nec à ſponte dantibus vltra taxam infraſcriptam accipere, videlicet.

26. In cauſis pecuniariis, ſeu profanis, aut quę alias pretio quoquo modo ęſtimari poſſint, ſi ęſtimatio rei de qua agetur non excedat ſummam mille ducatorum, aureos decem; à mille vero vſque ad decem millia, viginti quinque; à decem millibus vſque ad viginti millia, quinquaginta; ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, centum. In beneficialibus vero ſi redditus annuus de quo agetur non excedat ſummam centum ducatorum, ſimiliter decem; à centum vero vſque ad mille, viginti quinque; à mille vſque ad tria millia, quinquaginta; ab inde vero ſupra, centum aureos pro ſportulis cuiuſcunque ſententię diffinitiuę dumtaxat, vt pręfertur accipere valeant. Si vero cauſa ęſtimationem non facile recipiat, ſportulę moderatę, pro rerum & perſonarum qualitate iuxta taxas prędictas recipi poſſint. Nec aliquid vltra non ſolum ipſis Auditoribus, ſed nec eorum familiaribus, vel conſanguineis, aut aliis quibuſuis perſonis, directe vel indirecte, quouis quęſito colore vel ingenio, exceptis eſculentis & poculentis quę triduo conſumi poſſint, ipſarum ſententiarum, aut auditorum intuitu pręſtari poſſit. Quas quidem ſportulas iuxta taxam prędictam apud Notarium cauſę poſt ſubſcriptam ſententiam, & Notario traditam & non antea, deponi, & auditori conſignari volumus. Quodq. Notarius diſpoſitionem, & conſignationem huiuſmodi in actis notare, & ſpecificare teneatur.

De Capitolio, & eius Officialibus.

Taxa huius Curiæ eſt in conſtit. ſeq. §. 7.

1. §. 7. SEnator, & Iudices ipſius poſſint primas inſtantias vnica vice eorum arbitrio abſque vlla commiſſione prorogare.

Ad hæc vide et à Pij IV. cõſt. 58. §. 27 33. & 74. fol. 81 lib. 2.

2. Capitaneus appellationum, pro reuocatione ſeu moderatione quarumcunque inhibitionum, ſportulas nullo pacto accipiat Notarius vero dumtaxat mercedẽ actus, ſiue ſcripturæ.

3. Si petito Conſultore, pars quę petierit neglexerit per decem dies inſtare pro illius electione, Capitaneus poſſit per ſeipſum cauſam expedire.

4. Et ſi Conſultor electus, infra duos menſes à die electionis non acceptauerit, vel recuſauerit, ad alterius electionem procedatur.

5. Terminus quinque dierum datus à Statuto Vrbis ad redeundum pro apoſtolis, ita & taliter intelligatur, vt ſufficiat interim quandocunque pro apoſtolis redire.

6. Conſeruatores Vrbis abſtineant ab omni genere muneris, etiam eſculenti & poculenti, à piſtoribus, laniis, ſalſamentariis, olitoribus, fructarolis, & aliis artificibus, nec ab eis aliquid ſub quouis pretextu accipiant. A quibus etiam abſtinere faciant omnino eorum Scribam, Notarium, Secretarium, Fideles, & alios eorum Officiales, atque in primis Extraordinarios, corporali eos pœna coercendo, & deinde ab officio remouendo.

7. Nec poſſint de pœnis ſtatutariis, vel per eorum edicta inflictis aliquo modo gratiam facere in totum, & pręſertim de corporalibus, nec illas commutare ſine conſenſu ipſorum omnium ſimul conuocatorum. & eo caſu non vltra medietatem pœnę remittere, nec in domo propria ſua ſuper huiuſmodi gratiis aliquid ſignare poſſint, ſed ad earundem pœnarum executionem poſtquam de illarum incurſu conſtiterit, celeriter procedant.

8. Ad quarum etiam pœnarum pręſertim corporalium executionem, in euentum in quem non mittantur execu-

tioni per ipſos Conſeruatores à die delati criminis intra quinquennium dies, quilibet alius Iudex ordinarius, & alias competens procedere poſſit.

9. Extraordinarios ad officium Extraordinariatus exercendum nullatenus admittant, niſi recepta ab eis cautione ſub pœna ipſis Conſeruatoribus bene viſa, de officium ipſum fideliter exercendo, & præmiſſa obſeruando, ac de ſeipſos repræſentando pro omni eo quod in dicto eorum officio committere, vel omittere poſſent; ac dictis Extraordinarijs fidem adhibeant iuxta formam decreti alias à Conſeruatoribus editi, & non aliter.

10. Cogant inſuper Extraordinarium maiorem ad exercendum officium, etiam per ſeipſum, & per ſubſtitutum idoneum ab ipſis Conſeruatoribus approbandum.

11. Atque iidem Extraordinarius maior, & eius ſubſtitutus, ac minores Extraordinarij cogere poſſint quoſcunque, etiam per detentionem perſonarum, vt permittant ponderari carnes, & alia omnia quæ ſub eorum cura ſint, & pretium denuncient. & recuſantes puniantur prima vice in duplum valoris rei penes eos inuentæ, quòd ſi alia vice illud idem admiſerint, in duplum, & alia etiam pœna corporali arbitrio Conſeruatorum. & nihilominus Extraordinarij, tàm maiores quàm minores, omnia Conſeruatoribus denuncient, & res taliter inuentas nullatenus ſibi retineant, ſed ad ipſos Conſeruatores deferre teneantur.

12. Et Baroncellus, ac alij Executores quarumcunque Curiarum eiſdem Extraordinarijs maioribus, in prædictis & alijs eorum officium concernentibus, obedire teneantur.

13. Magiſtri Viarum ad vias lateribus ſeu ſilicibus ſternendas, prout eis opus eſſe videbitur, dominos contiguarum domorum cuiuſcunque ſint dignitatis, aut ipſis abſentibus, vel ſoluendo non exiſtentibus, illorum Inquilinos iuris remedijs opportunis, ac ſub eorum arbitrij pœnis cogant.

14. Poſſint autem Inquilini retinere de penſione ſoluenda ratam vt ſupra per eos ſoluendam, non obſtante obligatione Camerali, aut quacunque exceptione quæ opponi poſſet, & non obſtantibus quibuſuis ſequeſtris, etiam anterioribus.

15. Curentq. eaſdem Vrbis vias continuo, & Plateas ad minus quater in anno, & hoc in Martii, Iunii, Septembris, & Decembris menſibus, ab immunditijs purgari.

16. Nullos actus, nullaq. negocia, quæ alicuius momenti fuerint, ſine rogitu ſui Notarij expediant.

17. Reddant rationem Cameræ ſingulo quoque ſemeſtri, prout in litteris ad Cameræ Tribunal ſpectantibus conſtitutum eſt.

18. Edant initio eorum officii edicta ſub nomine Camerarii, & de pœnis in illis, atque etiam in ſtatutis contentis nullam ſine eiuſdem Camerarii, aut ſaltem Clerici Præſidentis mandato gratiam facere poſſint.

19. In cæteris, tàm quo ad appellationes ab eorum ſententiis quàm quo ad reliqua omnia, ſeruent omnino ſtatuta de eorum officio loquentia.

20. Submagiſtri vero ſuas relationes, quas tanquam periti facere ſolent, nonniſi medio iuramēto faciant. & ſi quid dolo vel fraude egerint, periurii, & alias pœnas arbitrio Camerarii, & Clerici Cameræ pro tempore Præſidentis incurrant, & ad intereſſe partibus condemnentur.

21. Conſules Artium quarumcunque obſeruent earum ſtatuta legitime approbata, & vſu recepta. Nec reaſſumant cauſas, præſertim mercedum ac miſerabilium perſonarum, coram maioribus Magiſtratibus introductas.

22. Minus impediant, aut moleſtent aliquo modo peritos, ſiue æſtimatores à Iudicibus electos, ſub pœna priuationis, & alijs arbitrio Superioris.

23. Notarii vero ipſorum Conſulum, taxam eis per ſtatuta præſcriptam, & vbi aliqui ipſorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent ſequantur, & ſecundum illam exigant.

24. Aſſeſſores prædictorum Conſulum, & aliorum Officialium Curiæ Capitolinæ ſalarium non habentes, caueant ne in cauſis minimis, idest à quinque ſcutis infra, quicquā pro eorum voto, ſeu conſilio, & in alijs non vltra ſportulas dictis ſtatutis taxatas, percipiant.

Procurator Fiſci Capitolini illud ipſum, in omnibus & per omnia obſeruent, quod Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Procurator, quo ad ea ſcilicet Capitula ſuperius adnotata, quæ ipſum etiam concernere, & ſibi conuenire poſſint. 25.

De Iuriſdictione in Hebræos.

Taxa Notarij Hebræorum eſt in conſtit. ſeq. § 11.

§. 7. GVbernator Vrbis poſſit contra Hebræos in criminalibus cauſis procedere, etiam quòd agatur inter ipſos Hebræos tantum. 1.

In cauſis Cameralibus, ſeu ad Cameram quomodocunque ſpectantibus, aut ad Camerarium, etiam ratione pignorum, aut perſonarum Hebræorum Bancheriorum, aut ad Præſides, Camerarius, & Præſides poſſint contra eos procedere. 2.

In cauſis furtiuorum pignorum quo ad Hebræos Bancherios, ſit locus præuentioni inter Camerarium & Gubernatorem. 3.

Quo ad Auditorem Cameræ Hebræi ſint illius iuriſdictioni ſuppoſiti priuatiue quo ad alios, vbi agitur de obligatione Camerali, præterquàm in dependentibus à cauſis, & actis aliorum Tribunalium iuxta ſuas facultates. In criminalibus autem poſſit idem Auditor Cameræ contra eos procedere, prout in præteritum procedere conſueuerat. 4.

Inter Vicarium & Senatorem, in delictis in quibus Chriſtiani ſunt aliquo modo participes, & ſic quando adeſt mixtura delinquentium Chriſtianorum & Hebræorum, ex officio non autem ad querelam locum habeat præuentio. in alijs vero caſibus ſeruetur conſtitutio fel. rec. Iulii Papæ III. prædeceſſoris noſtri diſponens, quòd quando agitur inter ipſos Hebræos habeat Vicarius in eos iuriſdictionem actiue & paſſiue, quando vero inter alios paſſiue tantum. 5.

De Curia Sabellorum, & Turris Nonæ.

Taxa huius Curiæ eſt comprehenſa in conſtit. ſeq. § 2.

§. 8. IVdex Curiæ de Sabellis gratuito à Mareſcallo deputetur, adeo vt neque Iudici dare, neque Mareſcallo propter hoc accipere quicquam liceat, etiam mutui vel alio nomine, aut quauis de cauſa vel prætextu, ſiue ante ſiue poſt adeptum officium, etiam in vim vel prætextu cuiuſcunque indulti Apoſtolici, vel conſuetudinis, quod & quam per præſentes expreſſe reuocamus, & improbamus, & vt ſupra omnino ſeruari mandamus. 1. Ad hoc vide etiam Pij iv. conſt. 41. § 28 fol. 31.

Deputatio vero Iudicis fiat cum participatione & approbatione Gubernatoris Vrbis pro tempore, & fiat ad annum dumtaxat. quo finito, finitum ſit etiam eius Iudicis officium, niſi propter aliquam rationabilem cauſam prorogandum viſum fuerit. quæ tamen prorogatio alium annum nullo pacto excedat, & ſemel tantum fieri poſſit. 2.

Antequam incipiat exercere officium caueat idoneis fideiuſſoribus de ſtando Syndicatui. & finito officio etiāſi nec querelatus, nec requiſitus fuerit, offerat ſe Syndicatui coram Gubernatore Vrbis præfato. ille vero quadraginta diebus Syndicatum abſoluat, Iudicemq. prout iure faciendum erit, vel abſoluat vel condemnet & puniat. Quòd ſi intra dictorum dierum numerum non fecerit, Camerarius S. R. E. qui tunc erit, duos viros deputet, qui intra alios viginti dies huiuſmodi Syndicatum peragant. lapſis autem dictis terminis pro abſoluto habeatur. 3.

Commentarienſis, & Capitanei, necnon executorum eiuſdem Curiæ munia, per idoneos & fidos miniſtros gerantur. & neque vendantur, neque locentur vllo modo, nec quicquam pro illis conſequendis, aut exercendis quouis nomine & prætextu ſoluatur, vel reſpondeatur, etiam vigore contractuum, aut locationum de præterito factarum, quæ per præſentes nullæ & irritæ intelligantur. & qui aliquid ſoluerint vel reſponderint, officio priuati ſint, & publice fuſtigentur. 4.

Turris Nonæ Iudex non ſe intromittat in cauſis ſummam decem ſcutorum excedentibus, nec in criminalibus niſi leuibus & minimis. 5.

Et

6. Et dictus Iudex Turris Nonæ coram Gubernatore præſato in fine cuiuslibet anni ſyndicatui ſe offerre, & ſtare teneatur, prout de Iudice Curiæ Sabellorum ſupra dictum eſt.

De Curia Ripæ, & Ripettæ.

Taxa huius Curiæ Ripæ eſt in conſt. ſeq §. 9. & Curiæ Ripettæ in §. 10.

1 §. 9. Ripettæ Præſes aut Iudex, non faciat aliquam compoſitionem, minuſque ſoluere faciat aliquã pœnam, quantumlibet minimam, ſub quouis prætextu, niſi ſeruatis ſeruandis, ac præuio proceſſu ac decreto, vt ex actis intelligi poſſit, an iuſte pœna ſoluta, vel compoſitio facta fuerit.

Ad hæc vide etiam P. j 4. conſt. 58. §. 13. fol. 81. lib. 2.

2. Neque Camerarius, neque Ripettæ Præſes tranſmittant extra Vrbem Commiſſarios ad menſurandam paſſus lignorum.

3. Ripæ, & Ripettæ Iudices, in fine officij coram Clerico Cameræ eiuſdem Ripæ Præſide Syndicatui ſtare teneãtur.

4. Nec Camerarius Ripæ vltra ſex menſes in eius officio permanere, nec confirmari debeat.

5. Pro mala menſuratione lignorum nullus pœna pecuniaria, ſed corporali veluti trium ictuum funis, aut fuſtigationis, aut berlinæ, arbitrio Iudicis puniatur.

6. Camerarius Ripæ aliquas compoſitiones facere non poſſit, niſi præcedente legitimo proceſſu & decreto & omnes compoſitiones in libro annotentur.

De Iudicibus criminalibus Vrbis, & pertinentibus ad eos.

1. §. 10. IVdices criminales Vrbis, ſeu Locumtenentes, & eorum Subſtituti quibus certum à nobis ſalariũ eſt conſtitutum, illo contenti nihil prorſus, aut pecuniæ, aut alterius cuiuſcunque rei etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam ſponte dante accipiant. neque pro ſportulis, ſeu propinis ſententiarum, vel pro decretis, abſolutionibus, aut relaxationibus quibuſcunque in quibuſcunque cauſis, etiam delegatis & commiſſarijs, neque quouis alio modo, titulo, vel nomine, etiam muneris, vel regaliorum quamuis eſculentum vel poculentum, etiam in caſibus alioqui de iure, vel quacunque conſtitutione permiſſis, ſub priuationis officij, & inhabilitatis in poſterum ad quodlibet iudicandi munus, & alijs noſtro, & Succeſſorum noſtrorum arbitrio infligendis pœnis.

Ad hæc vide etiam Pauli iij. conſt. 44. §. 3. & ſeq. fol. 694. lib. 1. Pij IV. conſtit. 99. fol. 58 & Pauli V. conſt. 93. fol. 85. lib. 3 & Clem. 8. conſtit. 3. fol. 3. hoc eodem lib. 3.

2. Camerarius, Theſaurarius, & Præſides Cameræ, excepto Præſide Riparum, item Hoſpitalium, Confraternitatum, ac aliorum locorum piorum, ſeu Collegiorum Rectores, & alij quicunq; habentes in Vrbe iuriſdictionem criminalem, & facultatem Iudices deputandi, non deputent in criminalibus cauſis alios Iudices, quàm aliquem ex ordinarijs ſibi beneuiſum. qui nullas debeat recipere ſportulas, vt ſupra ſancitum eſt, & in deſcribendis actis, atque proceſſu, vtatur proprio ſui Tribunalis Notario. niſi Notarius deputantis habeat officium titulo oneroſo, & ius ſcribendi etiam in criminalibus, quo caſu ipſe deſeruiat in dictis cauſis, etiam apud Iudices deputatos.

3. Nullus autẽ Iudicum in cauſis criminalibus procedat, vel ſententiam ferat, niſi Procuratore Fiſcali, vel Commiſſario Cameræ reſpectiue in omnibus actis, in quibus de iure citari debent, legitime citatis.

4. Minuſque tranſmittantur extra Vrbem Monitoria, nec aliquod iudicium ad Fiſci vel Commiſſarij Cameræ reſpectiue inſtantiam, introducatur ſine procuratoris Fiſci vel Commiſſarij Cameræ licentia.

5. Nec quiſquam capiatur ſine indicijs ad inſtantiam cuiuſcunque inſtigatoris, niſi in cauſis grauibus arbitrio Iudicis. & tunc non niſi data cautione per inſtigatorem de reficiendo damna, expenſas, & intereſſe, necnon etiam (ſi ita Iudici viſum fuerit) de ſe repræſentando.

6. Nec concedant Iudices in cauſis Criminalibus ſignificationes aliquas, niſi in cauſis coram ſe vel in ſuo Tribunali. & aliter datæ non obſeruentur.

7. Pariter non relaxent monitoria Criminalia pro cõtrauentione inhibitionis obtentæ in cauſa Ciuili, ſed agatur pro ea ciuiliter coram Iudice qui dedit Inhibitionem niſi forte contrauenienda fuerit vis aliqua illata, vel iniuria realis aut verbalis in ſpretum inhibitionis, & Iudicis contemptum.

Contra reum abſentem, & contumacem pro delicto, quilibet Iudex competens procedere valeat, nec alter alterius proceſſu impediatur. 8.

Non tranſmittantur contra reos abſentes citationes, aut Monitoria ad informandam Curiam ſub pecuniaria mulcta, quando Iudex habet in proceſſu probationes vel indicia contra illos ſufficientia ad tranſmittendum Monitorium, ſiue Inquiſitionem, aut citationẽ ſuper delicto. 9.

Nec comminentur vnquam in Monitorijs pœnæ corporales maiores pœna delicti, pro quo monitio fit. 10.

Item inquiſito Reo non fiat inuentarium illius bonorum, niſi agatur de delicto pro quo veniat imponenda pœna capitalis, vel confiſcationis bonorum, aut alia notabilis pœna. 11.

Et quando inuentarium conficiendum fuerit non deſcribatur inuentarium huiuſmodi in regiſtro, ſed tantum moderata merces pro qualitate rei à Notario accipiatur. 12.

Et caſu, quo propter Rei contumaciam Inuentarium fieri contingat, non niſi vnicum fiat. 13.

Relaxatus ab vno Iudice, nõ poſſit ab alio pro eadem cauſa carcerari. 14.

Similiter pro pugnis, & verbis altercatorijs, & iniurioſis in rixa, & ex accidenti inter viles perſonas prolatis, aut pro quauis alia ſimplici rixa, minuſque etiam in fraganti reperti non carcerentur, niſi prius ducti ad præſentiam Iudicis ſub pœna priuationis, & alijs arbitrio ſui Iudicis. Et ſi relaxandi erunt gratis vbique relaxentur. 15.

Querelæ Dominorum contra famulos, vel operarios, qui tam Dominos ex cauſa mercedis conuenerunt, non recipiantur niſi facto depoſito, vel data cautione in forma depoſiti Iudicis arbitrio, & non niſi in eo Tribunali, in quo cauſa mercedis pendet, ſi iuriſdictionem habeat Criminalem. 16.

Captus ab incompetenti Iudice, vel ab eo qui nõ proceſſit, remittatur ad eum qui proceſſit. ſed captus ab eo qui proceſſum formauerat, non remittatur, etiam quod ab alio fuiſſet in procedendo vel in contumaciam condemnando, præuentum. quinimo proceſſus omnes, & informationes tranſmittantur ad illum qui fuit diligentior in captura. 17.

Quod ſi ex pluribus delicti Conſortibus quilibet aliquem habeat carceratum, remittantur omnes ad eum qui habet principaliorem in manibus. 18.

Curent autem Iudices quicũque ne Rei detineantur in ſecretis vltra triduum antequam examinentur, niſi cauſæ natura aliud ſuadeat. 19.

Et tam Reos, quam Teſtes interrogent, deſcriptis & extenſis à Notario integre verbis omnibus interrogatorij, reſecto prorſus & ſublato abuſu illo ſcribendi, Ad opportunam Domini interrogationem, vel interrogatus reſpondit, aut ſubdẽs interrogatus, aut ſimili, quem tanquã pernicioſum, & vti ſuggeſtiuarum interrogationum velamentum, & fraudibus plenum damnamus. 20.

Reſponſiones ſimiliter reorum, & teſtium integre de verbo ad verbum, prout ex eorum ore profluunt, etiam quod contra Fiſcum ſint, non diminute. nec per relationem, & in externæ nationis hominibus adhibito Scriba vel interprete illius linguæ perito, fideliter ſcribi faciant. 21.

Nec vllo pacto Iudicibus liceat, vel Notarijs, Teſtes quos ipſi veriſimiliter informatos crediderunt, citatos, ſeu vocatos, extraiudicialiter cum iuramento vel ſine eo interrogare, & non ſcriptis eorum reſponſionibus dimittere, forſan ex eo quòd contra Fiſcum deponãt, & pro reo, ſed omnino præuio iuramento de veritate dicenda, eorũ examẽ recipiatur, & in ſcriptis redigatur. dummodo non adſit vehemens ſuſpicio ſubornationis. 22.

Reorum recognitiones non fiant niſi Iudice præſente, & coram pluribus. nec vllo pacto reus antea ipſi teſti oſtendatur. 23.

Teſtes pro Informatione Curiæ non niſi in grauioribus carcerentur. & tunc pro relaxatione nihil penitus ſoluant, nec etiam pro alimentis. quæ vel inſtigator ſi adeſt ſoluere debeat, vel Fiſcus. 24.

25. Captum pro vno crimine, ſuper alijs de quibus indicia non habent, interrogare nullo modo præſumant. ſed in hoc & alijs omnibus occurrentibus, Iuris communis diſpoſitionem Iudices ſeruare teneantur.

26. Et in quocúque crimine quantumuis grauiſſimo, reos antequam torturæ ſubijciant, etiam non petentes admittant ad purgandum indicia, data eis indiciorum copia, pro ea tantum parte proceſſus quam ipſi petierunt, in forma boni extractus & non regiſtri, cum expreſſione nominum teſtium, & competenti termino ad faciendas defenſiones. & eo pendente detur commoditas carceratis libere loquendi cum eorum Aduocatis & Procuratoribus, etiam ſemotis arbitris. niſi tamen qualitas cauſæ aliud neceſſarium ſuadeat. & dicta copia indiciorum detur pauperibus gratis, vel oſtendantur originalia Aduocato & Procuratori Pauperum ſimiliter gratis, & abſque vlla impenſa.

27. Neque cogantur rei declarare ſe habere teſtes curiæ pro rite & recte examinatis. & quatenus voluerint illos ſic habere, præter abſentes, & mortuos, & ſaluis exceptionibus contra perſonas & dicta teſtium, ſaluoq. iure illos repetendi, talis proteſtatio admittatur, minimeque reijciatur.

28. Ac teſtes contra reum repetendi, prius examinentur ſuper interrogatorijs pro eius parte datis, deinde ſuper eorum depoſitionibus repetantur.

29. Ac Iudices, Auditores ſeu Locumtenentes Gubernatoris Vrbis, ſeu alterius cuiuſcunque Magiſtratus habentis facultates procedendi præter aut contra formam Iuris vel Statutorum, non vtantur dictis facultatibus, niſi præuio decreto dicti Gubernatoris vel Magiſtratus, concedente ſibi facultatem ſic procedendi in illa cauſa.

30. Tormento Vigiliæ Iudices non vtantur, niſi in delictis atrociſſimis, & in quibus etiam vrgentiſſima præcedant indicia. & tunc non niſi de voto Congregationis illius Tribunalis in quo proceditur contra reum. nec vnquam reus ſubijciatur huic tormento Vigiliæ eodem die quo alio genere tormentorum fuit tortus. minusq. reus, qui tormento funis ſemel atque iterum tortus fuit. Nec quiſquam in hoc torméto Vigiliæ poſitus detineatur brachijs extenſis ad modum torturæ, ne vltra Vigiliæ tormentum patiatur etiam tormentum funis, ſed in omnibus modus adhibeatur quo vel innocentiæ reus, vel ſupplicio reſeruetur. & Iudices tam in hoc quam in alijs tormentis ipſi aſſidue continueq. aſſiſtant omnino, nec eorum loco Notarium vel Subſtitutum Fiſcalem dimittant.

31. Nec in tormento funis quenquam vltra horam pro qualibet vice detineant.

32. Inſuper abſtineant omnino à verbis & factis iniurioſis in reos ac teſtes.

33. In ſententijs & condemnationibus reorum abſentium, & contumacium, Iudices exprimant pœnas certas, neque ſe referant ad ius commune, Statuta, Conſtitutiones vel edicta.

34. Reis in contumaciam condemnatis, & captis ante executionem ſententiæ, detur copia proceſſus, ſi petatur, & actorum, etiam quod non fuerint admiſſi ad nouas defenſiones.

35. Nec vllus inquiſitus ſiue carceratus ſiue non carceratus, non ſolum à Notarijs iuxta conſtitutionem nuper à Nobis de Anno 1608. editam, quam innouamus & illibatam eſſe volumus, ſed nec cum in à Iudicibus ſeu alijs quibuſcunque Officialibus cogatur directe vel indirecte proceſſus caſſare, abſolutionem ſeu abolitionem petere.

36. Similiter Iudices, Fiſcales aut Notarij nullo modo cogant vel inducant directe vel indirecte, reos ad compoſitionem. Idcirco ſtudeant Iudices celerimæ cauſarum expeditioni, ne rei diutius tædio Carceris vel laboribus & expenſis fatigati, componere & ſe redimere cogantur.

37. Studeant ſimiliter omnes Iudices & Officiales quorumcunque Tribunalium generaliter dilationes in fauorem Fiſci abbreuiare, ne rei diutius laboribus & expenſis fatigentur. nec differant expeditiones cauſarum inter priuatos pendentium, licet Procurator Fiſci proteſtetur cauſam non expediri, niſi ipſo citato pro eius intereſſe, niſi de eo incontinenti ſaltem ſummarie doceat.

38. Obligationes & ſatiſdationes quæcunque de nõ offendendo vel ſe repræſentando, aboleri vel caſſari nequeant, niſi citato Fiſco vel Commiſſario Cameræ reſpectiue. & aliter caſſę habeantur pro non caſſis, niſi quando cautio de non offendendo caſſatur ob pacem ſequutam & conſenſum præſtitum caſſationi.

Et in quibus caſibus Officiales aut Executores habent aliquam partem pœnarum, ſi ex gratia pœnæ moderatio fiat, etiam poſt executionem, tamen non recipiant niſi partem eius quod iuxta gratiæ tenorem perſoluitur. 39.

Inhærendo conſtitutionibus fel. rec. Pij IV. incip. Cum alias per ſpecialem. & Cupientes pro iniunctæ. & Sixti Quinti incip. Ad Romanum Pontificem pertinet non modo. & Clemen. VIII. incip. Inter cæteras animi noſtri. prædeceſſorum noſtrorum, ac illas ampliando. Omnes & quaſcunque pœnas, mulctas, compoſitiones & confiſcationes à reis vel delinquentibus, maleficiorum vel quaſi, fraudum & contrauentionum quarumcunque, vel alia quauis occaſione per quemcunque Iudicem quauis dignitate, & quantumuis ſpeciali nota dignum fulgẽtem, Magiſtratum ſeu Tribunal Vrbis, etiam S.R.E. Camerarium, Gubernatorem, Auditorem Cameræ, Vicariũ, Senatorem, Annonæ Præfectum, Præſides, eorumque Locatenentes, Auditores & Iudices, alioſq. Cameræ Vrbis Miniſtros, quacunque dignitate fulgentes, & quouis titulo & nomine, criminum vel quaſi cognitionem in Vrbe habentes, vel quoquo modo exercentes, exigendas, ſiue ex bonorum mobilium vel immobilium prædictorũ reorum vel delinquentium venditione vel ſubhaſtatione redigendas, cuiuſcunque etiam minimæ quantitatis, penes Cameræ noſtræ Depoſitarium pro tempore exiſtentem & non alium, integre & abſque vlla diminutione deponi debere præcipimus. 40. Has conſtitutiones ſupra ... huius §.

Nec quiſquam ex Iudicibus, Magiſtratibus aut Officialibus præfatis, minus etiam Fiſci Procurator, Cameræ Commiſſarius, aut quiuis alius dictarum pœnarũ, mulctarum, compoſitionum, confiſcationum, pecuniarium aut bonorum participationem quouis modo vel titulo habens, audeat vel præſumat ſibi propria auctoritate partem aliquam etiam minimam retinere, nec aliter recipere quam de manibus Depoſitarij prædicti, præuio dictorum Magiſtratuum mandato, Fiſci Procuratoris, & in cauſis in quibus Commiſſarius Cameræ interuenire ſolet, ipſius Commiſſarij manu ſubſcripto, cauſam propter quam ſoluit, quantitatem & perſonam cui ſoluitur explicite expreſſam cõtinente, ſub pœna priuationis officij & inhabilitatis ad alia, ſolutioneſq. aliter quam vt ſupra factæ tanquam indebite extortæ, reſtitui, atque ad earum reſtitutionem quilibet prędictorũ ab eodem Commiſſario Cameræ cogi omnino & cum effectu debeat. Et nihilominus Depoſitarij aliter quam cum prędicto mandato, vt ſupra ſubſcripto, ſoluentes, de ſuo erogaſſe cenſeantur, & in reddendis rationibus id ei minime computari debeat. 41.

De Iudicibus in cauſis Ciuilibus.

§. II NVllus Iudicum audeat Superſeſſorias, dilationes aut Non grauetur, cuiquam aduerſus mãdata ab alijs Iudicibus aut in alijs Tribunalibus relaxata concedere, & conceſſa ſint nulla, neque ſeruentur à Iudicibus. qui mandata relaxarunt ſaluis tamen inhibitionibus quę vigore appellationum ſeu commiſſionum aut in vim reaſſumptionis cauſæ aut ſuſceptionis cenſurarum ſeu termini ab Auditore Cameræ conceduntur, & ſaluis etiam Chartis dotalibus. 1. Ad hęc vide etiam Pij IV. conſtit. 8. §. 14 fol. 80. & cõſt. ſeq lib. 2 §. 11 ac Pij V. conſtit. 27. fol. 204. lib. 2

Minus etiam Iudices apponere poſſint in mandatis illam clauſulam, videlicet Exequatur per Executores noſtros, ſub pœna nullitatis, vel ſimili. 2.

Expediãt cauſas à quinque ſcutis infra ſummarie, manu regia, & ſine ſcriptis, partibus tantum oretenus auditis. niſi aliter ipſis Iudicibus ex rationabili cauſa viſum fuerit, quam Turris Nouæ, Sabellorum, Ripæ & Ripettæ Iudices & Conſules Artium exprimere in actis tenentur. 3.

Cauſas autem ſummam ſcutorum vndecim monetæ non excedentes, & coram competentibus Iudicibus vertentes, nullus prorſus Iudex aut Magiſtratus reaſſumere poſſit. 4.

Simi-

5. Similiter cauſæ cuiuſcunque Collegii, Societatis, Confraternitatis, Archiconfraternitatis, Hoſpitalis, Ordinis ſeu Religionis, Loci pij, Artis aut perſonæ habentis ex priuilegio proprium & ſpecialem Iudicẽ, non reaſſumantur poſtquã eorum Officiales vel Procuratores aut perſonæ priuilegiatæ conſenſerint in iuriſdictionem alterius Iudicis ordinarij alias competentis. ſine tamen præiudicio facultatum & iuriſdictionis Auditoris Cameræ, necnon Tribunalis ipſius Cameræ Apoſtolicæ & Cameralium.

6. Et cauſæ mercedis ad effectum faciendi depoſitum, illę tantum intelligantur, in quibus agitur de diurna, vel mẽſtrua mercede, ſiue ſalario.

7. Non attendant nullitates, niſi ex defectu citationis, iuriſdictionis, aut mandati, ſed ad expeditionem cauſæ procedant.

8. Non relaxent Arreſta contra debitores, niſi præcedente mandato relaxato ſeruatis ſeruandis. & aliter relaxata ſint nullius roboris & momenti.

9. Pro debito ſummam ſeptem aureorum ad rationem iuliorum duodecim pro quolibet aureo non excedente nemo carcerari poſſit, niſi debitũ habeat annexũ crimẽ.

10. Neque in dicta ſumma comprehendantur expenſæ mandati, neque fiat cumulatio ſummarum, vel debitorũ ad effectum carcerandi.

11. Nec concedant Inhibitiones, Significationes, aut Non grauetur in vim cuiuſcunque Commiſſionis pro dilatione, vel alternatiua obtinenda impetratæ cum clauſula, Seruata forma Motusproprij, niſi delato bireto viridi, & non aliter. Et nihilominus quæcunque Inhibitiones & Non grauetur, aliter quam vt ſupra conceſſa non ſuffragentur, & ſint nullius roboris & momenti, eiſq. non obſtantibus executio quælibet realis & perſonalis contra debitores ſine bireto viridi repertos fieri poſſit & valeat.

12. Nec quiſquam Iudex, aut Magiſtratus pręter Auditorem Cameræ, audeat directe vel indirecte ſub quouis prætextu concedere terminum, ſiue dilationem triginta dierum debitoribus.

13. Poſſit autem quilibet Iudex, cui cauſæ reſtitutionis in integrum nullitatis & attentatorum fuerint commiſſæ, abſque ſpeciali commiſſione terminum præfigere ad docendum de cauſa reſtitutionis, ſiue de ipſis nullitatibus vel attentatis, & eo lapſo, nihilq. quod releuet, docto, ad negocij principalis expeditionem deuenire.

14. Poſſit etiam quiſque Iudex in quibuſcunque cauſis coram eo introductis vel introducendis, omnes terminos ſubſtantiales abſque alia ſpeciali commiſſione reiterare.

15. Mandata de manutenendo in poſſeſſorio ſummariſſimo nullus Iudicum det, niſi per viam decreti, non autẽ cedulæ. nec quicquam ſportularum aut propinæ pro eis, etiam a ſponte dantibus accipiatur.

16. Mandata ſuſpicionis fugæ non citato debitore in Vrbe non concedantur, niſi conſtito in actis ſummarie de credito liquido, ac de ſuſpicione fugæ ſaltem per iuramentum creditoris, & quod ipſi creditori non ſit cautum per alios correos, vel fideiuſſores. & tunc etiam non relaxentur, niſi deducendo debitorem ad præſentiam Iudicis, non autem ad Carceres, & Iudex ipſe debitore ducto audito, prout ipſi videbitur prouideat. Expenſas autem mandati, & capturæ creditor ipſe abſque vlla ſpe repetitionis ſoluat. Et ſi creditor aliter huiuſmodi mandatum extorſerit, arbitrio Iudicis puniatur. & Notarij in conceſſione huiuſmodi mandatorum ſuſpicionis fugæ aut ſequeſtrorum nullo pacto poſſint creditores cogere ad ſoluendam, vel deponendam mercedem mandati executiui.

17. Mandata ſuſpicionis fugæ non ſubſcribantur, niſi viſis à Iudice iuribus, & à Iudicibus non ſubſcripta executioni nequaquam mandentur.

18. Iuramentum calumniæ non admittant Iudices, niſi præſtitum iuxta formam à nobis infra Notarijs in illius receptione præſcriptam.

19. Pro periurio autem in dicto Iuramento calumniæ commiſſo, non facile Iudices criminaliter procedant, neque in alio Tribunali quam vbi periurium commiſſum prætenditur. & tunc non retardato iudicio ciuili.

20. Iuramenta vero litis deciſiua, coram Iudice ſuſcipiantur & nõ aliter. niſi Iudex aliud arbitratus fuerit ex cauſa infirmitatis vel alterius legitimi impedimenti litigantiũ.

Cauſæ diſcuſſionum inter creditores & hæredes defuncti ſeu alterius debitoris, de cuius bonis inter ipſos creditores agitur, intra tres mẽſes quo ad præſentes, quo ad abſentes vero citra montes intra ſex, vltra autem intra nouem menſes expediantur. Et nullo modo niſi ex magna cauſa, vt ſupra diximus, inſtantia prædicta prorogetur. Et à die obitus debitoris intra duos menſes hæredes præſentes, abſentes autem citra mõtes intra quatuor, vltra vero montes intra ſex, inuentarium conficere, & an velint hæreditatem adire, deliberare teneantur. Et interim Iudices coram quibus cauſas diſcuſſionis huiuſmodi pendere contigerit, bona ipſius debitoris vel defuncti vel decocti creditoribus habentibus ſua credita liquida, recepta idonea cautione de reſtituendo habentibus priora & potiora, & contribuendo habentibus æqualia iura, conſignari mandent & faciant. 21.

Et quia iam à fel. rec. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro conſtitutum eſt, vt in cauſis diſcuſſionum miſerabiles perſonæ alijs anterioribus Creditoribus pro ſumma ſcutorum quinquaginta præferantur, Volumus & declaramus id habere locum etiam cum dictę miſerabiles perſonæ ſunt in maiori ſumma creditrices, vt nihilominus pro dicta ſumma ſcutorum quinquaginta duntaxat, alijs etiam anterioribus in omni Iudicio iuxta dictam conſtitutionem præferantur. 22.

Et dictarum miſerabilium perſonarum cauſę, ad inſtãtiam Creditorum coram quibuſcunque Iudicibus ordinarijs competentibus introduci, & ab illis terminari poſſint. 23.

Pro ſigillo Iudices ordinarij in quibuſcunque cauſis & expeditionibus (his tantũm exceptis, quæ taxam requirunt) non niſi iulium vnum recipiant. 24.

Communia Iudicum omnium, tàm ciuilium quam criminalium.

§. 12. NVllus Iudicum ſiue ordinariorum ſiue delegatorum quantæcumque dignitatis & auctoritatis, etiam ſpeciali nota dignus, domi ſuæ familiariter retineat Aduocatum aliquem vel Procuratorem, etiam conſanguineos, aut ſuæ Curię Notarium. 1. Ad hæc vide etiam Pij IV. const. §. 22 ...

Similiter nullus Iudicum ſiue ordinarius ſiue delegatus, ſuadendo vel rogando, minus etiam commendando vel alias quomodolibet directe vel indirecte ſe immiſceat in proponendis Aduocatis, Procuratoribus vel Sollicitatoribus in cauſis tam coram eis quam coram alijs pendentibus. 2.

Ipſi autem Iudices ordinarij quicumque, tam ciuiles quàm criminales, abſtineant omnino à Procuratoris vel Aduocati munere, tam publice quam ſecrete exercendo. 3.

Ad hæc Iudices omnes, item Auditores, Subauditores, Locatenentes & Subſtituti ſeu alio quocunque nomine nuncupati, tam in cauſis ciuilibus quam criminalibus & mixtis, à partibus coram ſe litigantibus, ſiue ſint actores accuſatores, querelantes aut inſtigatores, ſiue etiam rei conuenti, inquiſiti vel querelati, nihil prorſus muneris aut doni, neque ſub alio quocunque titulo nomine vel prætextu, quantumlibet minimum accipiant, ſub pœnis noſtro & Succeſſorum noſtrorum arbitrio infligendis. 4.

Iudices quicunque tam ciuiles quam criminales, tam ordinarij quam delegati, etiam in cauſis in officio Archiuij Prælans Romanæ Curiæ commiſſis, ſententias Prout in cedula ferre, & terminos pro ſeruatis habere ſoliti, dictarum ſententiarum cedulas ſubſcribere & publicare, necnon terminos pro ſeruatis habitos intra decem dies omnino à die habiti termini pro ſeruato, & non vltra declarare poſſint & debeant. exceptis Rotæ Auditoribus, qui in hoc eorum facultatibus vtantur. 5.

Nec citationes in quorum terminis pronunciare vel quarum terminos pro ſeruatis habere contigerit, penes ſe ipſos retinere poſſint, ſed penes Notarios dimittant. alioqui ſentẽtiæ & termini ipſi, lapſis dictis decem diebus pro nullis & circunductis habeantur. 6.

A litigantibus Iudices, & eorum vſque ad ſecundum gradum cognati & affines, eorumq. familiares, neque mutuum, neq; fideiuſſiones, nec alias ſimiles obligationes recipiant. 7.

Simi-

8. Similiter à baroncellis, & quibuſuis alijs executoribus etiam ſuarum Curiarum particularibus, etiam ſponte dātibus ſub quouis prætextu, nihil prorſus recipere poſſint.

9. Innouamus Conſtitutionem fel. recor. Gregorij Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri, de datis & promiſſis propter gratiam vel iuſtitiam conſequendam, quæ incipit, Ab ipſo Pontificatus noſtri. & eſt ſub data anni milleſimi quingenteſimi ſeptuageſimi quarti, nonis Nouembris, Pontificatus ſui anno Tertio, cuius tenor hic pro expreſſo de verbo ad verbum habeatur.

De Sportulis, ſeu Propinis.

1. §. 13. NVllus Iudicum ordinariorum Vrbis, & Romanæ Curiæ cuiuſcunque dignitatis, etiam ſpeciali nota dignus, in cauſis ciuilibus ordinarijs ratione ſportularum ſiue propinarum aliquid prorſus accipiat, etiam à ſponte dare volentibus.

Ad hac vide etiam Pij iv. conſt. 38 §. 5. 6 & 7. fol. 30 lib. 2.

2. In Commiſſarijs autem pariter ciuilibus, vbi de ſumma ſcutorum vigintiquinque agitur, & infra, nihil prorſus. à viginti quinque ſupra vſque ad centum incluſiue, ſcuta tria; à centum vſque ad ducentum, ſcuta ſex; à ducentum vſque ad quamcunque ſummam, ſcuta decem, & non vltra.

3. Pro quacunque ſententia declaratoria ob non paritionem monitorij in contumaciam, non vltra iulios ſeptem cum dimidio.

4. Pro declaratoria in vim litterarum, aut alias habente vim diffinitiuæ, ſi ſumma ſit certa, accipiant iuxta taxam prædictam, ſi vero incerta; ſed agatur ad ipſarum litterarum executionem, accipiant iuxta cauſæ, & perſonæ qualitatem, dummodo non vltra quinque aureos.

5. Pro quacunque interlocutoria, ſiue decreto ante ſententiam diffinitiuam, nihil omnino.

6. Similiter, & pro decreto mandati de manutenendo, item decreto moderationis inhibitionis, & multo magis pro decreto taxationis expenſarum, nihil omnino recipiatur.

7. Pro decreto ſuper contractibus minorum, mulierum, aut rerum Eccleſiæ, & Piorum locorum in domo ipſorum Iudicum interponendo, non vltra iulios quinque, extra domum vero, non vltra iulios decem.

8. Quæ decreta non niſi à Gubernatore, Auditore Cameræ, Vicario, & Senatore, eorumq. Iudicibus, ac Iudice Burgi in Burgo, & Aduocato Pauperum dumtaxat & à nullo alio interponantur, & à pauperibus nihil recipiant.

9. Facultates autem interponendi decreta quibuſuis alijs perſonis, & Iudicibus in Vrbe hactenus conceſſæ, pro caſſis & annullatis haberi volumus, prout illas omnino caſſamus & annullamus.

10. Capitaneus autem appellationum Curiæ Capitolii recipiat ſportulas iuxta taxam ei conſtitutam ab Vrbis Statutis, non tamen in caſibus ſibi hac conſtitutione interdictis.

11. At prædictas ſportulas, ſiue propinas, vt ſupra taxatas Iudicibus, non niſi de manibus Notarij cauſæ, & ſententia prius ab ipſis ſubſcripta accipere vllo modo liceat.

12. Debeantq. propterea Notarij librum habere, in quo dictas ſportulas ſeu propinas notent cum pro Iudicibus deponuntur, vbi cum poſtea lata ſententia Iudici perſoluuntur, ipſe Iudex manu propria notato depoſito ſubſcribat ſe illam recepiſſe. Quæ ſic vt ſupra Iudici data deinceps inter expenſas litis taxandas ac reficiendas omnino ponatur, & victori reficiatur, vſu quocunque contrario non obſtante.

De Commiſſarijs.

1. §. 14. QVicunque Commiſſarij, & Subcommiſſarij, tàm ad inſtantiam Fiſci noſtri, quàm etiam particularium perſonarum à Nobis, aut à Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel Almæ Vrbis noſtræ Gubernatore, Cameræ Apoſtolicæ Auditore, Vicario, Senatore, & alijs quibuſcunque Iudicibus ordinariis, ſeu delegatis ad diuerſa loca miſſi, ad ſumendas informationes, formandos proceſſus, & alia neceſſaria gerenda, necnon omnes & ſinguli Notarii ſecum ad effectus prædictos aſſumpti, teneantur omnia & ſingula Acta per eos ſcripta & recepta, proceſſus, teſtium dicta originalia, & authentica, cum primum ad Vrbem redierint, vel Commiſſio finita fuerit, omni mora poſtpoſita penes acta Notarii, vbi ipſa cauſa ſpecialis pendet, vel pendere ſperatur, aut ſi id dubium ſit, apud eum Iudicem quem Procurator Fiſcalis noſter elegerit, exhibeant, deponant, & dimittant, ſub amiſſionis integri eorum propterea debendi ſalarii, ac etiam ducentorum ducatorum Cameræ Apoſtolicæ applicandorum pœna.

Ne autem propterea Notarii & Scribæ prædicti laborum ſuorum iacturam faciant, mandamus, vt ſi pars certa & manifeſta fuerit, ad cuius inſtantiam talis proceſſus ſit formatus, cōtra eam pro condigna Notarii ſatisfactione Iudices ipſi ſummarie & executiue procedant, prout in cauſis mercedum, & depoſitorum Gubernator procedere conſueuit. Sin autem nulla ſit pars, ſed ſolus Fiſcus noſter ex officio inquirat & procedat, tunc de primis, quæ ex cauſa huiuſmodi proueniunt, emolumentis eidem Notario, celeriter & ſine fraude Iudices cauſæ ſatisfieri mandent, & faciant cum effectu. 2.

Necnon Commiſſarii prædicti ad bona quæcunque, tàm mobilia quàm immobilia, & ſe mouentia vbicunque exiſtentia, quarumcunque perſonarum pro tempore delinquentium, & quorumcunque exceſſuum, ſeu delictorum prætextu, quæ Iudices ipſi coram quibus cauſas huiuſmodi pendere contigerit, Cameræ, ſeu Fiſco noſtro applicanda eſſe putauerint, capienda & apprehendenda, deputati ſeu deputandi, ſe de bonis ipſis non amplius intromittere, nec ex eis quicquam etiam ratione viatici, ſeu alia quauis ratione vel cauſa, ſibi retinere vllatenus poſſint aut debeant, ſed cauſis & proceſſibus huiuſmodi coram Iudicibus illis coram quibus illæ prius pendebant, terminandis & finiendis remanentibus, ipſi Commiſſarii in informationibus & proceſſibus in ſimilibus fieri ſolitis formandis dumtaxat verſari, ac fideliter & ordinate, omniq. ceſſante ſtrepitu & confuſione, bona ipſa vti decet, in Inuentarium redigere & annotare, ac illa ſic redacta & annotata, Theſaurario, ſeu Depoſitario Cameræ prædictæ in Prouincia, ſiue eius Vicetheſaurario, aut Vicedepoſitario in illa Ciuitate vel loco deputato, realiter, & cum effectu dare, tradere, & conſignare teneantur. Volumus autem, quòd de bonis ſic annotatis & conſignatis, eiſdem Commiſſariis de eorum Viaticis iuxta formam & ordinem à Iudicibus à quibus dicti Commiſſarii tranſmiſſi fuerint præſcriptum, ſatisfieri à Depoſitario poſſit & debeat. 3.

Commiſſarii vero ad ſpolia, decimas, ſubſidia, vel alia regalia aut credita, Cameralia vel fiſcalia exigenda ſiue recuperanda, non niſi idonei & probatæ vitæ nullum habentes in ea intereſſe conſtituantur, qui etiam iureiurando, ac idoneis cautionibus de eorum officio, fideliter & diligenter exercendo aſtringantur. Seruentq. quo ad eos in omnibus decreta Congregationis bono regimini Communitatum Status Eccleſiaſtici præpoſitæ, & edicta Cameralia, quæ per præſentes approbamus, & innouamus. 4.

De Aduocatis Pauperum, & Fiſci.

§. 15. ADuocatus Pauperum ſolicite ſtudeat, ne carcerati, in aliquo tam à Iudicibus quàm etiam ab Executoribus, & Carcerum Cuſtodibus grauentur, & propterea non abſit vnquam in viſitationibus Carcerum, tàm publicis quàm priuatis. Et Procuratores Pauperum, ac illorum ſubſtitutos, & etiam Carcerum Viſitatorē ſingulis hebdomadis vna vice ad ſe euocet, & de omnibus carceratis, præſertim iis qui in ſecretis detinentur, diligenter ſe informet. Et ſi ipſos Procuratores, vel ſubſtitutos, & Viſitatorem negligentes inuenerit, Viſitatoribus Carcerum denunciet, atque vt de aliis prouideatur inſtet. Et cum ratione ſui officii gratis pauperes defendere, & illis patrocinari debeat, nihil prorſus ab illis accipiat. Et vt facilius pauperibus operam ſuam impendere valeat, Viſitator Carcerum quolibet die ad eum accedere, & alia quæ illi hac Conſtitutione iniuncta ſunt, facere teneatur. 1.

Vide etiam d. conſt. 38. Pij iv. fol. 30. lib. 2.

Non

2. Non poſſit Aduocatus præfatus contra reos ad offenſam, etiam ſi cauſa extra carceres agatur, patrocinando aut alias quomodolibet ſub quouis prætextu interuenire, nec, exceptis pauperibus, pro vllo alio qui contraxerit, aut litiget cum Camera patrocinetur.

3. Fiſci Aduocatus in omnibus cauſis criminalibus, & alias Fiſcum tangentibus, vbi Articuli Iuris emerſerint, interueniat. & Procurator Fiſci ipſum ſuper hoc omnino requirere teneatur, & in eis abſque vllo præmio patrocinetur. Poſſit tamen ab inſtigatoribus propriam iniuriam vel intereſſe proſequentibus, ſi quid ſpōte dara voluerint, illud percipere. Idemq. in omnibus viſitationibus Carcerum adeſſe teneatur. nec reorum, etiam extra Carceres exiſtentium defenſionem aſſumat, ſed pro veritate & iuſtitia cauſam Fiſci tueatur.

De Pauperum Procuratoribus.

1. *Vide etiam conſt. 58. Pij IV. fol. 80. lib. 2.*

§. 16. PRocuratores Pauperum ac ipſorū Subſtituti ſingulo quoque die carceres viſitare, & nomina omnium qui ad illos ducuntur, ac Iudicum de quorum mandato, ac etiam cauſas eorum detentionis, & diem cum in liberiori carcere ſeu ad largam ponuntur, & an ante vel poſt prandium ſiue cœnam, annotare teneātur, & ſimiliter pecunias & alias quaſcunque res, quas inuenerint repertas fuiſſe penes ipſos carceratos, & deinde omnia ad notitiam dicti Aduocati Pauperum deducant. ad quem etiam quod ab ipſo minime requiſiti fuerint, ſemel in hebdomada, & interim toties quoties carceratis opus erit accedant.

2. Nihil omnino accipiant non ſolum à pauperibus, ſed nec etiam ab alijs carceratis, etiam quod diuites ſint.

3. Non poſſint aliquo modo dicti Procuratores & Subſtituti contra reos ad offenſam, etiamſi extra Carceres ipſorum reorum cauſa agatur, patrocinando vel alias quomodolibet ſub quouis prætextu interuenire.

De Fiſci Procuratore, & Subſtitutis.

1. *Vide etiam conſtit. 58. Pij IV. fol. 80. lib. 2.*

§. 17. IN omnibus cauſis criminalibus quorumcunq. Iudicum & Tribunalium, etiam Ripæ, Ripettæ & aliorum omnium, vnus tantum ſit Fiſci Procurator generalis à Nobis & ſucceſſoribus noſtris ſcilicet deputatus, quo citato, vocato & audito & non aliter poſſit ad earū expeditionem, compoſitionem ſeu quodcunque aliud decretum procedi. exceptis duntaxat cauſis fori Capitolini, & ijs in quibus pro Fiſco interuenire ſolet Cameræ Commiſſarius.

2. Qui Fiſci Procurator in primis proſpiciat, vt quemadmodum in admiſſione ad eius officium in Camera iuramentum pręſtat de illud recte ac fideliter adminiſtrando, ita deinde taliter in illius proſecutione ſe gerat, vt promiſſis reſpondeat, nec vllam cauſam promoueat quam calumnioſam eſſe cognouerit. & cum primum de calumnia, lite cœpta vel de rei innocentia conſtiterit, ab illa deſiſtat, etiam non expectata ſententia.

3. Cumque ratione ſui officij cogatur ad introducendas cauſas in quibus de intereſſe Fiſci agitur, nihil omnino ab inſtigatoribus accipiat pro decreto vel ſubſcriptione cuiuſcunque Monitorij, etiam ad perſonaliter comparēdum vel alia quacunque cauſarum introductione.

4. In proſecutione vero cauſarum tam ipſe quam Subſtituti ipſius, non niſi moderate pro labore per eum ſiue eius Subſtitutos ad vtilitatem & commodum eorundem inſtigatorum ſubeūdo. Nihil vero accipiat à reis ſub quouis prætextu, & præſertim ab ijs qui obtinuerint ſententiam abſolutoriam, à qua ipſe Procurator appellare noluerit, nec etiam pro appoſitione manus in mandatis de relaxando.

5. Similiter & Subſtituti ipſius, pro inuentarijs, caſſationibus proceſſuum, citationibus, informationibus aut alio quocunque prætextu, titulo vel cauſa, nihil prorſus à reis, ſiue in carceribus ſiue extra eos conſtitutis, aut pecuniæ aut muneris, etiam eſculentum aut poculentum, & à Iure vel Conſtitutionibus permiſſum, accipiant, ſub pœna infamiæ, priuationis officij, inhabilitatis in poſterum, & alijs etiam noſtro & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio.

Quo ad expenſas contumaciales vel quæ alias à reo reficiuntur, ſi inſtigator aderit, ſiue apertus ſiue ſecretus, qui ipſas fecerit, ipſi inſtigatori Procurator Fiſcalis, cui ratione condemnationis ſoluendæ veniunt, reſtituat. vbi vero nullus adfuerit inſtigator, ſatisfactis prius de illis Notarijs pro mercede laborum ſuorum, reſiduum dictarum expenſarum, cum non ſit iuſtum reum ex contumacia ſua commodum conſequi, eidem Procuratori Fiſci ſoluatur. 6.

Reos ipſe Fiſci Procurator aut eius Subſtituti non interrogent neque teſtes examinent, niſi in præſentia Iudicis. Atqui extra Carceres liceat eiſdem cum interuentu Notarij examinare. Et pro aſſiſtentia ſiue examine reorum vel teſtium, ſiue ad offenſam ſiue ad defenſam, vel alias pro reo productorum, nihil prorſus accipiat ipſe nec eius Subſtituti. & vbi in termino citationis examini teſtium non interfuerit, vel interrogatoria non dederit, teſtes inducti ſine vlteriori dilatione examinentur. 7.

Citatus originalem citationem non poſſit vltra diem penes ſe retinere, ſed illam die ſequenti reſtituere teneatur. in qua citatione, pars ad cuius inſtantiam fit, nomen Notarij in cuius officio cauſa tractatur vel tractari debet, & Procuratoris ſi principalis abſit ab Vrbe, debeat apponere, alioqui citatio ipſa nulla cenſeatur, nec ipſum Fiſci Procuratorem afficiat. 8.

Non det mandata de capiendo quempiam, voce vel in ſcriptis, niſi vbi adfuerit periculum fugæ, & Iudicis copiam incontinenti habere non poſſit. 9.

Et cum ad Signaturam ſpectet cauſas appellationum nomine dicti Procuratoris Fiſcalis ſententijs contra eum latis interpoſitarum reijcere vel committere, idem Procurator appellare nō prohibeatur. verum quo ad illarum reiectionem vel commiſſionem, pro cauſarum vel perſonarum qualitate Signatura ipſa occurrentibus caſibus huiuſmodi prouidere poterit. in cuius Commiſſionis Signatura citetur prius, antequam ſignetur, Pars quæ ſentētiam abſolutoriam obtinuit, & aliter Signatura nullius ſit roboris vel momenti. 10.

Et cum officium Procuratoris Fiſci quo ad cauſas criminales principaliter conſiſtat in proſecutione publicę vindictæ, non ſe intromittat pro obtinendis inhibitionibus de ſuperſedendo in cauſis ciuilibus, & præſertim vſurarū, niſi vbi de iure ad eius inſtantiā inhiberi poteſt. 11.

Nec ei concedantur litteræ ad partes pro capiendis indicijs, niſi dato prius aliquo ſummo arbitrio Iudicis à quo impetrantur. & tunc non committantur alteri quam loci Ordinario vel eius Vicario, niſi ſubſiſtente probabili cauſa ſuſpicionis. 12.

Nec etiam dilationes non neceſſariæ, nec debito longiores. Quinimmo potius ſtudeant Iudices quamprimū cauſas expedire. 13.

Procurator præfatus non tractet de compoſitione cum ipſis reis, ſed expeditioni cauſarum incumbat. & vbi reus compoſitionem fieri petierit, non fiat niſi cum interuentu Iudicis, & ipſius Fiſci Procuratoris. 14.

Qui etiam non proſequatur cauſam appellationis à ſententia contra eum lata vbi adſit inſtigator ſecretus vel apertus, niſi data prius per eundem inſtigatorē cautione de reficiendo expenſas tam prioris quam vlterioris inſtantiæ in euentum ſuccumbentiæ. 15.

Non audiatur Fiſcus proteſtando, cauſam quæ agitur inter priuatos non expediri niſi ipſo citato ſub prætextu intereſſe ipſius, niſi de illo incontinenti, quantum Iudici ſufficere videbitur, docuerit. 16.

Et cum ſit Fiſci & Cameræ Apoſtolicæ Procurator generalis, & propterea ad eum ſpectet Procuratores Fiſcales vel eius Subſtitutos in terris Sanctæ Romanæ Eccleſię deputare, illos Legati etiam de latere cum literis patentibus dicti Procuratoris Fiſcalis ad eorum officia admittere teneantur & faciant admitti. Qui Subſtituti ſub pœna priuationis eorum officij, ac alijs arbitrio noſtro imponēdis, ipſum Procuratorem generalem de omnibus Fiſcum concernentibus, & præſertim de ſententijs, tam abſolutorijs quam condemnatorijs certiorem facere debeant. 17.

Caueat autem idem Procurator generalis, ne à dictis 18.

eius

eius Subſtitutis, ſiue pro ſubſtitutione facienda ſiue quauis alia ratione vel cauſa quicquam recipiat, ſed omnia emolumenta eiſdem Subſtitutis libere & integre dimittat.

19. Vigeſimam autem dicto Fiſci Procuratori, & centeſimam Subſtituti ipſius de compoſitionibus, confiſcationibus & pœnis eorum opera & interuentu iam incameratis, ideſt facta iam incameratione, & non prius, deberi ac perſolui volumus & declaramus.

20. Et amplius iidem Subſtituti Fiſcales cum ad reformandos proceſſus extra Vrbem mittuntur, vltra victus & equorum impenſam, poſſint etiam debita & taxata viatica recipere.

21. Et Fiſci Procurator ſeptem Subſtitutos habere debeat, quibus ſingulis Camera ſcuta quinque menſtrua perſoluat, videlicet quatuor Subſtitutos pro Tribunali Gubernatoris, duos pro Tribunali Auditoris Cameræ, & vnum pro Tribunali Vicarij.

De Aduocatis, Procuratoribus & Solicitatoribus.

Aliam habes in hoc Opere eorundem reformationem quam edidit Bened. XII. in ſua conſt. 2. Decens fol. 176. lib. 1.

1. Vide etiam Pij 4. cõſt. 44. §. 10. fol. 59. lib. 2.

§. 18. ADuocati ſeu Procuratores, Conſanguinei vel Affines vſque ad ſecundum gradum alicuius Iudicis vel Officialis in cauſis coram eo pendentibus, nullo pacto valeant patrocinari.

2. Non omnes paſſim, ſed hi ſolum ad procurandum in Rotæ Auditorio admittantur, qui doctrinæ vſus & morũ examen ſubierint, & per ipſius Rotæ Decanum vel aliũ loco Decani arbitrio Rotæ deputandum, adhibitis duobus vel tribus Procuratoribus ab ipſorum Collegio deputatis, ſuper his vniuerſis approbati fuerint. vnde ſiqui tales in præmiſſis idonei reperti non erunt, à Procuratoris officio remoueri volumus, ac pro dicto examine aliquid exigi vel ſolui debere expreſſe prohibemus.

3. In Tribunalibus Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarij & Senatoris, Procuratores non admittantur, qui non ſint prius approbati à Superioribus illius Tribunalis, & in libro particulari deſcripti.

4. Quin etiam vt indemnitati litigantium conſulatur, omnibus & quibuſcunque Iudicibus diſtricte præcipimus, ne Procuratores inhabiles ad cauſas coram ipſis agendas admittant.

5. De propinis ſeu bibalibus dandis, Procuratores aut etiam Aduocati ſe non immiſceant, ſed curam hanc partibus vel earum Solicitatoribus relinquant.

6. Stipendia modeſte, nec vltra meritum aut vltra taxas capiant.

7. Et ſicut de quota litis, ita de fructibus & expenſis aut parte earum, in quibus Aduerſarij condemnantur, aut alijs emolumentis & præmio, cum partibus in euentum victoriæ quiſquam Aduocatus vel Procurator nullatenus conueniat.

8. Vnum Procuratorem idoneum cum competenti ſalario, qui patrocinium pauperibus gratis præſtet, ſingulis annis deputent Procuratores in eorum Collegio, & factam deputationem denuncient Aduocato Pauperum, qui eius opera vti, & pauperes ad eum, cum occurrerit, mittere poſſit.

9. Cum Notarijs vel alijs, de gratijs regiſtrorum & extractuum, præterquam in partium principalium vtilitatem & commodum, ita quod euidenter appareat per inſtrumentum publicum, non paciſcantur. & in his reperti culpabiles perpetuo ſint procurationis officio priuati.

10. Notariatus aliquod officium Procuratores emere non poſſint, neque cum Notario ſocietatem aliquam inire, neque in totum neque in partem ſub pœna amiſſionis ipſius officij. Quod Aduocatis etiam prohibitum eſſe volumus ſub eadem pœna.

11. Sententias cõtra eorum principales à Curia abſentes, à quibus prouocare licet, in rem iudicatam tranſire non permittant, ſed appellare, & cauſam committi facere teneantur, ac principalibus ſuis ſignificare, & prorogationem fatalium ſemel petere, ſub pœna priuationis officij, & alijs pœnis arbitrio Iudicis.

12. Poſtquam alicuius cauſæ patrocinium ſuſceperint, & onus Procuratoris receperint, indefenſas cauſas non dimittant, ſed pro viribus defendant, niſi excuſationem legitimam habeant à Iudice approbandam, necnon ſecreta cauſarum Aduerſarijs non reuelent aliquo prætextu vel cauſa ſub iiſdem pœnis.

13. Procuratores & Solicitatores quarumcunque cauſarum, non poſſint à ſuis Clientibus ſalarium petere, niſi conuentum.

14. Pridie eius diei quo Rota agitur, non liceat Aduocatis, Procuratoribus & Solicitatoribus, etiam tanquam amicis vel aliter attinentibus, ſtudia Auditorum perturbare.

15. Procuratores qui ſunt de Collegio Procuratorum præcedant omnes alios Procuratores, licet antiquiores.

16. Neque Aduocatus, neque Procurator aut Solicitator, qui pro vna parte patrocinium ſuſcepit, in eadem cauſa pro altera patrocinari poſſit ſub pœna priuationis officij, & infamiæ.

De Notarijs Tribunalium Vrbis.

1. Ad hæc vide etiam Pij 4. cõſt. 41. §. 21. fol. 19. & ſeq. ſiue 58. §. 58. §. 63. & ſeq. & §. 68. & ſeq. fol. 83. & Gregorij XIIJ conſt. 26. §. 6. fol. 392. & Sixti V. cõſt. 72. fol. 606. lib. 2.

§. 19. NVllus Notariorum cuiuſcunque Curiæ ſiue criminalium ſiue ciuilium cauſarum, audeat quicquam exigere, niſi iuxta taxam eis traditam, quam vulgari ſermone ſcriptam in eorum officijs appenſam, ita vt ab omnibus legi poſſit, habere teneantur.

2. Exerceant autem ſinguli (etiam quibus officia per Sedem ſeu Cameram Apoſtolicam conceſſa fuiſſent) eorũ officia per ſeipſos, nec illa arrendare, locare aut in adminiſtrationẽ quouis modo concedere poſſint ſine expreſſa noſtra aut ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum licentia in ſcriptis obtenta. & tunc non niſi perſonis à Superioribus ſui Tribunalis approbatis, ac recepta ſatiſdationes de fideliter exercendo & obſeruandis taxis, & reformationibus.

3. Et loca pia habentia aliquod ſimile officium illud exerceri faciant ab aliquo viro probo ab eis ſtipendiato, & à Superiore ſui Tribunalis approbato, qui taxas & reformationes obſeruare, vt ſupra ſatiſdare teneatur.

4. In iuramento calumniæ à partibus præſtando Notarij iurantem admoneant vim & importantiam ipſius, & faciant hæc nominatim & ſpecifice aſſeri & iurari. Primo quod non animo calumniandi agit vel defendit, ſed quia lis pro parte ſua ſibi iuſta videtur. Secundo quod probationem non exiget, niſi quam pro veritate ſibi neceſſariam putabit. Tertio quod nihil dedit aut promiſit, dabit vel promittet Iudicibus aut Notario vel teſtibus, aut mediatoribus aut alicui alteri perſonæ, vt ſententia detur. Quarto quod calumniandi animo aliquam dilationem non petet. Quinto quod pactum de quota litis non fecit. Quæ Capitula per Actuarium iurantibus declarari mandamus ſub pœna decem aureorum vice qualibet incurrenda. Et nihilominus vlterius ad ſcribendum in illa cauſa non admittatur. In actis tamen non apponatur, niſi iuraſſe monitum iuxta formam huius conſtitutionis.

5. Nihil ſcribant in cauſis vbi agitur de ſumma vel re valoris infra quinque ſcuta, niſi aliter Iudex mandauerit.

6. Et in cauſis ſcutum vnum non excedentibus Notarij cuiuſcunque Curiæ nihil prorſus recipiant à partibus. ab vno vero ſcuto vſque ad duo incluſiue pariter nihil, niſi ſi quid à Iudice fuerit eis conceſſum, ſub pœna furti.

7. Neque poſſint rogari de Inſtrumentis quæ extra iudicium fiunt ad referendum alteri, quamuis Connotario, etiam Cameræ vel Auditoris Cameræ, ſed quiſque per ſe aut per proprios Subſtitutos qui in ipſius officio commorantur, de dictis Inſtrumentis rogetur, & non pro altero ad referendum.

8. Si contingat vnum Notarium accipere terminum pro alio Notario ad referendum, teneatur accipiẽs per totam illam diem qua acceperit, relationem facere, & decretum ſcribatur ſiue ſubſcribatur manu Notarij referentis.

9. Nec quiſquam ſimiliter poſſit in futurum plura Notariatus officia in diuerſis Tribunalibus obtinere, ſed cenſeantur eſſe dicta officia inter ſe incompatibilia, abſque noſtra vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum licentia.

Et

10. Et tam ipſi quam eorum Subſtituti non poſſint eſſe
Procuratores in Curia, in qua Notarij ſunt, aut Subſtituti
officium exercent.
11. Citationes, Monitoria ſeu quaſuis alias prouiſiones
extra Vrbem mittendas non expediant ad alicuius inſtã-
tiam, niſi notato in actis nomine Procuratoris, principa-
lis aut alterius illas obtinentis, vt ſi ad illarum modera-
tionem ſit procedendum, poſſit pars incontinenti ſcire,
quis ſit citandus. eiuſque citatio ſufficiat ad obtinendam
moderationem.
12. Nec ſufficiat in actis exprimere nomen Procuratoris,
niſi is notus ſit in Curia ad hoc vt citari poſſit, vel ſaltim
talis Procurator eligat domicilium vbi citari velit.
13. In mandatis executiuis vigore inſtrumentorum ſiue
apocarum relaxatis, tam in Curia quam extra eam mit-
tendis, apponatur dies, menſis & annus inſtrumenti ſiue
apocæ, cuius vigore mandatum relaxatum fuit.
14. Similiter in relaxatione mandatorum & quarumcun-
que expeditionum, tam in Curia quam extra eam mittẽ-
darum citatis partibus vel earum Procuratoribus aut in
contradictorio iudicio obtentarum, apponi debeat altera
ex iſtis clauſulis, videlicet, In contumaciam N. Procura-
toris. vel ſi Procurator vere contradixerit & in actis pro-
teſtationem fecerit, loco prædictæ clauſulæ ſcribatur,
Non obſtante proteſtatione N. ex aduerſo Procuratoris.
15. Porro moderatis Inhibitionibus à ſuo Iudice emanatis
nullo prætextu Notarij lapſo termino intimationis poſ-
ſint obtentæ moderationis fidem retardare, niſi de impe-
dimento vere conſtet in actis.
16. Notarij quorumcunque Tribunalium Vrbis, excepta
Rota, teneãtur in quibuſcunq. cauſis etiã cõmiſſarijs intra
Statum Eccleſiaſticum dare litteras miſſiuas loco Re-
miſſorialium. & pro ſingulis litteris huiuſmodi atque illa-
rum inſtrumento, etiam cum articulis & interrogatorijs
introcluſis, ſoluatur merces iuliorum nouem: nec pars
huiuſmodi litteras petens contra eius voluntatem cogã-
tur remiſſoriam accipere.
17. Summaria Teſtium quando à Notarijs dari contigit,
ſcribantur in bona carta non bibula, & charactere intelli-
gibili, ſoluta ſolita mercede.
18. Notarij nullam prorſus mercedem aut emolumentum
etiam minimum recipiant, quod prius in libro receptorũ
(quem retinere debeant) fideliter non annotauerint,
cum expreſſione diei, cauſæ & perſonæ ſoluentis, vt ex
eo libro ſuperior poſſit ex officio cognoſcere, ſi quid vltra
taxas indebite receperint.
19. Cæterum de datione Arrharum pro regiſtris, extracti-
bus aut copia Iudiciorum, non ſtetur libro Notarij nec
eius annotationi, niſi cum ſubſcriptione partis aut Pro-
curatoris arrham dantis.
20. In manualibus vel broliardis vel libris Inſtrumentorũ
Actorum & filzarum quas vocãt ligatarum, non dimit-
tant Notarij folia vlla in parte alba, vbi ſcribi ſolet, ſed
vbi ſic alba remanſerint, ea interlineare teneantur.
21. Non retineant ſcripturas & iura quæcunque producta
in pulpitis, ſed infra biduum à die productionis eorum
productionem in manuali, ſeu broliardo actorum anno-
tare & in filzis ponere teneantur, etiam quod produ-
ctio fuerit in calce citationis annotata. Examina
reorum & teſtium quorumcunque tam in ciuilibus
quam in criminalibus, ab initio & in ipſo actu
examinis deſcribantur in libro bene compacto & com-
paginato.
22. Non audeant Notarij inconſulto Iudice facere ex ſe
decretũ aliquod quãtumlibet ſolitũ & ordinariũ, nec ali-
quẽ terminũ quãuis leuiſſimũ in forma, vt aiunt, ſeruare,
ſed ſemper Iudicẽ adeãt, & Citationes omnes corã eodẽ
legant, ab eoq. decreta ſumãt, & deinde in actis apponãt.
& idẽ ſeruẽt, etiã ſi terminus ſit ad videndũ inhiberi iuxta
formã cõmiſſionis, ſub pœna falſi & priuationis exercitij.
23. Citationes & aliæ Curſorum & Mandatariorum rela-
tiones, nullatenus in actis apponantur niſi Curſores &
Mandatarij eas in cartulis earum ſubſcripſerint, & ſupra
ſubſcriptionem nomen Notarij cauſæ appoſitum fuerit.
24. Citationes & alios actus pro aliquo vel contra aliquẽ
non recipiant, niſi tam Actoris quam rei nomen cum
cognomine & exercitij vel habitationis vel patriæ de-
ſignatione ſpecifice in eis exprimatur.
Citationes ad videndum mandari conſignari pignora 25.
non recipiant, niſi appoſitum ſit etiam ad videndum mã-
dari ſubhaſtari.
Iidẽ nõ audeãt differre vel retardare publicationẽ, oſtẽ- 26.
ſionẽ & lectionẽ ſententiarũ; tã ciuilium quã criminaliũ
ſub prætextu nõ ſolutæ notæ ipſarũ aut regiſtri, & aut al-
terius cuiuſq. mercedis ſibi debitæ. Quinimmo teneantur
per totũ ſequentem diem illas vna cum citationibus ad
ſententiã in peculiari libro, quẽ ad hoc habeãt, regiſtrare.
Quod etiã ſeruetur in cedulis priuatis Depoſitorũ, quæ 27.
ſcilicet ſtatim facta illarum productione regiſtrentur.
Sententiarum, Decretorum aut aliarum quarumcun- 28.
que ſcripturarum tam ciuilium quam criminalium copiã
vnicuique petenti, ſoluta copiæ petitæ competenti mer-
cede dare teneantur.
Caueant inſuper Notarij ſcribere quemquam in actis 29.
vti inſtantem, proteſtantem, producentem ſeu quomo-
dolibet comparentem, niſi is tunc præſens fuerit. nec ſuf-
fragetur mandatum generale Notario datum à quauis
perſona, vt poſſit eius nomẽ in cauſis vel actis apponere.
In euẽtum in quem in cauſis fiant nullitates quæ poſ- 30.
ſint aſcribi culpæ aut negligentiæ Notarij, & pars propter
paupertatem expenſas reficere non valeat, ad illas Sub-
ſtitutus Notarij, qui in cauſa ſcripſit, teneatur.
Proteſtationes ſcribantur in brobardo eodem die, nec 31.
recipiantur in folijs volantibus. & quatenus ob eorum
longitudinem in huiuſmodi folijs recipiantur, ſtatim hu-
iuſmodi receptio in broliardo annotetur.
Similiter non audeant expedire mandata, quæ non fue- 32.
rint à Iudice manu propria ſubſcripta, & aliter expedita
ſint omnino, & in quacunq. Curia etiam Capitolij nulla.
Verum dicta ſubſcriptio gratis fiat, nec ob eam augeatur
vllatenus ſoluta impenſa mandatorum.
Quando aliquis Notarius allegatur ſuſpectus, & alius 33.
deputatur, vna tantum merces conſignanda alteri ex di-
ctis Notarijs, cui de iure, perſoluatur.
Cuſtodiant Notarij diligenter ſcripturas omnes, extra- 34.
ctus & regiſtra, & quibuſuis perſonis accommodata in-
fra annum à die accommodationis recuperare, alioquin
eis vel aliquo eorum deperditis illa ſuis ſumptibus refi-
cere teneantur.
In Notariorum officiis non recipiantur Subſtituti, Scri- 35.
bæ, Iuuenes vel alii quicunque ad Teſtes examinandos,
neque ad conficienda acta ciuilia aut criminalia, niſi qui
prius fuerint tam quo ad ſufficientiam pro munere ab eis
exercendo, quam quo ad vitæ probitatem à Superiore
Tribunalis approbati.
Ad rogandum vero quæ libet Inſtrumenta, Teſtamen- 36.
ta & alias quaſcunque diſpoſitiones, tam inter viuos quã
in vltima voluntate, non admittantur, niſi præuio rigoro-
ſo examine ſint prius creati Notarij ab habente faculta-
tem. neque tamen propterea talis approbatio principalẽ
Notarium ſiue officialem excuſet, quo minus ſi quid præ-
fatorum culpa vel facto minus recte geſtum fuerit, ipſi
omnino Notarij teneantur, prout teneri volumus ad
damna, expenſas & intereſſe partibus damnum paſſis.
Notarij non audeant rogare vel ſtipulari obligationes 37.
aliquas ſiue contractus etiam parui momenti, niſi vel
contrahẽtes ipſos Notarij bene nouerint, vel ab vno ſal-
tem ex teſtibus cum iuramento adhibitis, cognitos eſſe
ſciant teſteſq. prædicti aut vnus eorum; contrahentes
vt ſupra recognoſcentes, noti ſint iiſdem Notarijs. &
nihilominus in quibuſcunque contractibus vltra nomen
& cognomen cuiuslibet cõtrahentium, apponatur etiam
patria & nomen patris, aut alia ſimilis demonſtratio. atq.
de huiuſmodi cognitione mentio fiat in inſtrumẽto, alio-
qui vltra pœnas infra ſubiectas teneantur etiam partibus
ad omnia damna, expenſas & intereſſe. neque per hoc
derogatum cenſeatur ſtatutis, maiorem in propoſito ſo-
lemnitatem vel diligentiam requirentibus.
Prohibemus inſuper ne in inſtrumẽtis, teſtamẽtis & aliis 38.
actibus in quibus teſtes requiruntur, Notariorũ ſocij, Sub-
ſtituti & alij in officio illius Notarij qui rogatur degentes
admittantur, ſed alios adhiberi omnino mandamus.
Diſſolutam ſocietatis officij teneantur Notarij non ſo- 39.
lũ in manuali regiſtrare, ſed etiã in margine inſtrumenti

ſocietatis annotare his verbis, videlicet. Die tali diſdicta, & Die tali reproducta. neque talis reproductio diſdictæ in actis alterius Notarij de ſocietate non rogati fieri poſſit, neque facta ſuffragetur, niſi quando contractus ſocietatis extra Vrbem eſt rogatus, vel etiam in Vrbe, quando eſt rogatus Notarius qui non ſit actuarius alicuius Tribunalis. quibus caſibus diſdicta regiſtretur in manuali, vt ſupra. ſub pœna in quolibet præfatorum caſuum Notario principali ſcutorum centum ipſo iure Fiſco applicandorũ, & Subſtituto ſcribenti, vel de tali actu rogato, ſub pœna infamiæ, & ſuſpenſionis ab exercitio.

40. Idemq. ſeruetur in nominatione, necnon & in tranſlatione periculi vitæ. quæ non ſuffragentur, neque cuiquã proſint, niſi parti intra tempus ad nominãdum vel transferendum intimatæ, & per Notarios vt ſupra fuerint annotatæ.

41. Et ſi Notarii, eorumq. Subſtituti, Actuarij vel Iuuenes quicũque ſe quoquomodo directe vel indirecte ſub quauis etiam amicitiæ nomine vel prætextu ingeſſerint, interpoſuerint vel tractauerint, ſeu mediatores fuerint in aliquo cenſuum, ſocietatis officiorum aut aliorum quorumcunque negotiorum contractu, non poſſint ſub pœna perpetuarum triremium, ac priuationis officij, eiuſque proprietatis & tituli ipſo iure Cameræ Apoſtolicæ applicandi, vllas pecunias, bona ſeu res, etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam ſponte dante occaſione præmiſſa recipere, ſed ſint & eſſe debeant contenti debita eis mercede rogitus inſtrumenti, ſiquod ab eis fuerit rogatum.

42. Quælibet inſtrumenta ſubſcribantur ab eo Subſtituto qui illa confecit, apponendo nomen & cognomen ſuum in margine finis inſtrumenti.

43. Inſtrumenta quoque in ſuis manualibus diebim extendantur & deſcribantur.

44. Inſtrumenta quecunque ab eis rogata, Notarij debeant infra tres menſes à die celebrati contractus vel inſtrumẽti in librum, quem filzam vocant, redegiſſe, vel in protocollum, quod alij manuale extenſorum appellant, deſcripſiſſe cum ſuo indice. Non derogando per hoc ſtatutis diligentiorem formam requirentibus.

45. Teſtamenta autem & codicillos viuentium nemini oſtendant, ſed fideliter recondita ſeruent. & quatenus ſint aperta, illa & illos intra tres menſes in librum ad hoc de more compactum redigant.

46. Alia cuiuſcunque generis, qualitatis, quantitatis, contractus, acta, inſtrumenta vel ab ipſis rogata, vel apud eos producta, teneantur partibus intereſſe habentibus ad earum beneplacitum gratis oſtendere, ipſisq. copiam facere & tradere, ſoluta ipſis mercede competenti, ſine tamen die, anno, menſe, teſtibus, ita vt nullam in iudicio fidem facere poſſint.

47. Neminem tamen poſſint aſtringere ad accipiendum inſtrumenta publica vel eorum exempla, niſi ita ipſis Contrahentibus aut alijs intereſſe habentibus placuerit.

48. Pro rogitu cuiuslibet inſtrumenti, cum quibuſuis conditionibus & clauſulis, vbi non adſunt particulares taxę, & vbi non præcedit conuentio partium, ſoluantur pro quolibet centenario ſcutorum vſque ad ſcuta mille iulij duo. à mille vſque ad quinque millia, iulius vnus pro quolibet ſimili centenario. à quinque mille vſque ad quamcunque ſummam, bononeni quinque pro quolibet ſimili centennario. dummodo in totum non excedat ſummam ſcutorum viginti quinque.

49. Pro caſſatione cuiuslibet inſtrumenti ſeu retrouenditionis cenſus vel ſimilium, cum quibuſuis ceſſionibus, reſeruationibus, conditionibus ſeu tranſlationibus & alijs clauſulis, vbi non adſunt particulares taxæ, ſoluatur ad eandem rationem, prout dictum eſt pro rogitu cuiuslibet inſtrumenti.

50. In tradendis autem publicis inſtrumentis quo ad mercedem quicunque Notarij, ſiue deſcripti in Archiuio Romanæ Curiæ ſiue in Archiuio Capitolij, & alij Notarij retinentes publica officia, non habentes ſpecialem taxam publicorum inſtrumentorum, vel in quibus eorum taxa non diſponeret, teneantur ſeruare taxã Statutorũ Vrbis.

51. Pro rogitu teſtamentorum, codicillorum, donationum inter viuos & cauſa mortis, vbi non adſint taxæ minores vel ubi Notarij non ſubijciuntur Statutis Vrbis, & vbi nõ fuerit aliter conuentum per partes, ſi fuerint factæ à perſonis quorum patrimonium non excedat ſcuta quinque millia, ſoluatur iulij quinque; à quinque millibus vſq. ad viginti millia, ſcutum vnum; à viginti millibus vſque ad quamcunque ſummam non exigant vltra ſcuta duo.

52. Orta inter Notarios & litigantes, vel alios differentia ſuper ipſorum Notariorum mercede, non à Notariorum Collegiis ſeu deputatis ab eis, ſed ab eorum Iudicibus, qui non ad menſarios ſeu Notarios remittãt, ſed ipſimet proprio ipſorũ arbitrio diffiniãt inuiolabiliter obſeruata taxa.

53. Et quandocunque Notarij vigore huius conſtitutionis ex facto ſuo vel ſuorum teneantur aliquid refundere, reſtituere aut partibus reſarcire, procedatur cõtra eos executiue & manu regia.

54. Ad hæc Archiuij priuilegia illæſa eſſe cupientes, ſtatuimus & mandamus, quod Protonotarij, Comites Palatini, & alii quicunq. habentes vel habere prætendentes facultaté creandi Notarios, aut ſpurios legitimandi, nõ poſſint illos creare vel legitimare, nec iuriſdictioné aut poteſtatem aliquã in Vrbe & extra eam per vnam Dietam legalem exercere in præiudicium Collegij Archiuij, & priuilegiorum eius, iuxta conſtitutioné fel. re. Leonis X. prędeceſſoris noſtri editam pridie nonas Octob. 1513. quę incipit. Ex miniſterij paſtoralis. quam innouamus & approbamus.

55. Quodq. ſi aliquis creditor mandatum de capiendo ratione ſuſpicionis fugæ in quocunque Tribunali, etiam Auditoris Cameræ, contra debitorem ſuum vel ipſius debitoris pecunias & bona ſequeſtrum aliquod obtinuerit, creditor ipſe ad mandati executiue expeditionem vel aliquo modo illius ſolutionem faciendam aut eius taxã deponendam, cogi non poſſit.

56. Iuramenta ſuſpicionis fugæ, ab aliis quam à principalibusmet, vel perſonis ad id ſpeciale mandatum habentibus, non recipiant.

57. Sequeſtra non ſcribant etiam in cauſis mercedum, niſi in executionem mandatorum ſeruatis ſeruandis relaxatorum, vel niſi docto de credito, etiam extraiudicialiter arbitrio Iudicis, iuratoq. prius de dilapidatione, aut fugę ſuſpicione.

58. Aduocatos, Procuratores & Solicitatores pro fideiuſſoribus occaſione litium dandis nullo pacto recipiant.

59. Significationes per viam recurſus concedendas non ſcribant, niſi cum clauſula, Non tamen in contumaciam.

60. Alias vero ſignificationes non ſcribant, niſi vigore termini, aut niſi productis iuribus vel probationibus ſuper ſolutione, aut niſi ſtante pendentia litis ſiue lite finita, vel niſi data cautione de ſtando iuri & iudicatum ſoluendo, quando eſſent relaxata mandata ſuſpicionis fugæ pro aſſecuratione iudicii, aut niſi ſtante negatione contra mãdata in contumaciam relaxata.

61. Reſponſiones ad articulos & iuramenta ſuper paritis deciſiuis, coram Iudice tantum recipere poſſint & debeãt, niſi ipſe Iudex aliter decreuerit ex cauſa infirmitatis aut legitimi impedimenti colitigantium.

62. Conſtitutionem à nobis die prima Martii 1608. contra Notarios Criminales Vrbis editã innouãtes, denuo & diſtricte inhibendo præcipimus omnibus quibuſuis Notariis cuiuſcunq. Tribunalis & Curiæ quoquomodo cauſas criminales exercẽtibus, ne ſub pena priuationis officiorũ & proprietatis ipſorũ ipſo facto incurrenda, & Cam. noſtræ Apoſt. applicanda, aliisq. grauioribus etiã corporalibus arbitrio Iudicis imponẽdis pęnis, audeant vel præſumãt mercedes notulę ſententię vel decreti aut caſſationis proceſſus in relaxatione Carceratorũ ſeu abolitione querelarũ non Carceratorũ, etiam à ſponte dãtibus, nec cuã ad minimũ accipere, niſi quãdo Reus ipſe fabricato proceſſu, & præcedẽte plena cauſę cognitione & diſcuſſione Fiſco, & parte ſi aderit, citatis, in ipſa ſententia vel decreto vim diffinitiuæ habente, & à Iudice ſubſcripto fuerit à crimine pro quo detinebatur vel querelabatur, diffinitiue tanquam innocens vel tanquam hactenus non repertus culpabilis, expreſſe abſolutus.

63. Pro compoſitionibus vero eaſdem notulas decretorum & caſſationes accipere, niſi in cauſis & criminalibus grauibus, & grauiorem pœnam merentibus, & in quibus

non

non ſolum interuenerit plena cauſæ cognitio, ſed etiam diſcuſſio, & decreta fuerint non Iudicis tantū, ſed & Procuratoris noſtri Fiſcalis manu ſubſcripta, minime poſſint.

64. Remiſſiones tamen gratioſas Bannitorum in contumaciam condemnatorum, necnon exilij & triremium pœnarum de ordine noſtro, & pro tempore exiſtētis Romani Pontificis, excipimus, in quibus iidem Notarij notulas decretorum, & caſſationis proceſſuum accipere licite poſſint. In alijs autem quibuſcunque caſibus, contenti eſſe debeant ſola mercede mandati de relaxando, ſi rei fuerint carcerati, & ſi non fuerint carcerati pariter contenti ſint ea mercede, quæ ſi carcerati fuiſſent eis deberetur pro dicto mandato de relaxando. reprobata, prout reprobamus omni praua conſuetudine & obſeruantia Notariorum ad effectum extorquendi notulam decreti in omnibus fere decretis de relaxando apponentium illa verba, Mandauit caſſari, Amplius non moleſtari, Silentium imponi, vel ſimilia.

65. Et inſuper ſuper eiſdem pœnis, omnibus Notarijs prohibemus, ne per ſe vel alios Reos quoquomodo proceſſatos, ad proceſſus caſſationem aut cuiuſcunque ſententiæ vel decreti abſolutorij impetrationem vel poſtulationem per citationem ad ſe repræſentandum aut ad ſententiam vel alias qualibet via, directe vel indirecte aut quoquomodo, cogere, inducere aut inuitare audeant vel præſumant, ſed omnia & quæcunque hac noſtra conſtitutione contenta ad vnguem omnino obſeruent.

66. Et pro mandatis de excarcerando, quibus à Iudice adiectū eſt, Gratis, nihil prorſus, & in forma pauperum, pro medietate tantum accipiant. ideoq. nec mandati mercedem ante recipiant, quam à Iudice fuerit ſubſcriptum, & forte receptam omnino reſtituant.

67. Nec pro copia inditiorum quam effectualiter reo non dederint, quicquam percipere (niſi loco arrhæ) debeant. & vbi reus amplius ipſam copiam habere noluerit, etiam quod arrham dederit, ab ipſo non exigant, niſi pro rata copiæ confectæ.

68. Similiter alimenta Carceratorum penes eos depoſita Notarij ſine vlla retentione pro depoſito vel alia qualibet diminutione, Carceratis integre conſignent.

69. Quicunque ex Notarijs in eorum officijs ſcribentibus in aliquo præmiſſorum contrauenerit, pro qualibet vice pœnam ſcutorum vigintiquinque, aliasq. pœnas pecuniarias & corporis afflictiuas pro modo exceſſus à ſuo Iudice arbitrandas incurrat, damnaq. & intereſſe partibus reficere cogatur.

70. Vltra præmiſſa diligenter per omnes Notarios cuiuſuis Tribunalis obſeruanda, ſancimus, vt Notarij infraſcriptorum Tribunalium, etiam ſequentes ordinationes quēlibet eorum tangentes ſeruare debeant.

71. Notarij Cameræ illis, qui annatas & alia iura Cameræ pro expeditionibus debita perſoluerint, quietantiarum & liberationum inſtrumenta ſuper ſolutionibus per eos factis intra triduum iuxta veterem conſuetudinem, mercede ſolita recepta, in forma authentica tradere compellantur, aut per eos non ſtet quo minus tradantur. Et abſtineant ab indebitis exactionibus, maxime pro obligationibus ſoluendi annatas.

72. Bullas, quarum ratione, cōmune, annata vel alia iura ſolui debent Cameræ Apoſt. vel quę quomodolibet concernunt intereſſe dictæ Cameræ aut Sedis Apoſt. ſiue earū continentiā per ſeipſos tantum, & non per ſubſtitutos ſcribant & annotent in libris, & bullæ regiſtratæ auſcultentur per menſariū ipſorum Notariorum. qui in ſignum auſcultationis manum apponere in regiſtro, & de mala auſcultatione teneri debeant. Et regiſtra in Archiuio Palatij Apoſtolici cuſtodiantur.

73. Obligationes ſoluendi commune & alia iura Cameræ pro Monaſterijs vel Eccleſijs oneratis penſione, aut ſoluendi quindennium ratione vnionum, infra quindecim dies ab ipſiſmet Notarijs in libro ſcribantur.

74. De reſtitutis autem ſeruetur conſuetudo capiendi iulios duos cum dimidio Cancellariæ pro qualibet reſtitutione bullarum & non vltra.

75. Emolumenta eis debita, tam ratione regiſtrationis Bullarū quam alia quæcunque, inter ſe certo pretio vel alias quomodolibet non arrendent, nec arrendare poſſint.

76. In expeditionibus & ſcripturis conficiendis, de propoſitione & commiſſione facta in plena Camera, mentionem expreſſam facere teneantur.

77. Ponant in maſſa communi mercedes inſtrumentorū omnium, tam Cameralium quā intereſſe Cameræ actiue & paſſiue ſeu alias quomodolibet concernentium, etiam extra Cameram coram Theſaurario vel alio per noſtrū aut ſucceſſorum noſtrorum Chirographum, vel litteras aut aliter deputato rogatorum. de quibus rogatus Notarius teneatur illa denunciare Collegio, & vt præfertur in maſſa ponere, dempta rata ſibi pro mercede laborum debita iuxta conſtitutiones ipſorum.

78. Et conficiatur liber apud eorum menſarium dimittendus, in quo quiſque Notarius in fine hebdomadæ ſummatim deſcribat ſingulas, quas fecerit, expeditiones.

79. Pro expeditionibus & ſigillo in gratioſis, quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiam ſi ſint Congregationes, Collegia, Capitula vel Vniuerſitates, nō ſoluatur niſi pro taxa duorum. In iudicialibus vero expeditionibus non niſi pro vno tantum exigatur.

80. Et pro litteris patentibus quorumcunque Commiſſariorum, tam à Camerario quam à Theſaurario vel Commiſſario Cameræ, etiam in partibus conſtitutorum, non ſoluatur vltra iulios viginti duos in totum, computato ſigillo & mercede Secretarij ac Notarij.

81. Mercede ſemel ſoluta iuliorum quinque Notario dictæ Cameræ pro deputatione Iudicum ad ſolidanda computa, pro quacunque poſtea ſubrogatione ſoluatur tantum medietas ſummæ prædictæ.

82. Notarij Gubernatoris teneāt intus vel iuxta d. Palatiū eorū officia ſeparata, & in locis ita diſtātibus, vt colligatorum tumultus nullum afferre poſſit impedimentum.

83. Manualia Citationum & manualia proteſtationum ſeparatim & diſtincte teneant.

84. Expeditionum duos libros habeant, in quorum vno diſtincte & ordinatim annotare debeant omnes ſignificationes per viam recurſus concedendas, cum expreſſione nominis colligantium & Curiarum à quibus Locūtenens recurſus iuxta ſuas facultates concedet, & etiam ſummæ vel valoris rei de qua agitur; necnon omnia ſequeſtra & monitoria ex quauis cauſa decernenda.

85. In altero autē ſimiliter annotare debeant omnia mandata executiua, non tamē in contumaciā, & omnia arreſta, mādata de excarcerando, ſignificationes dotales aut vigore termini aut in vim litis pendentiæ aut litis finitæ aut ſtante depoſito vel negatione, aut data cautione de ſtādo iuri & iudicato ſoluendo conceſſas, & omnes citationes vel inhibitiones vigore cōmiſſionis aut extra Curiā decretas. dummodo in quolibet ipſorum caſuum agatur de re vel ſumma ſcutorum auri ſeptem conſtituentiū iulios octuaginta quatuor, vt ſupra.

86. Liſtas expenſarum non conficiant, neque propterea mercedem aliquam etiam à ſponte dantibus recipiant, niſi præuio Locumtenentis decreto, & eiuſdem ſubſcriptione, in calce citationum ad videndum taxari expenſas apponenda.

87. Examen teſtium ſcribere poſſint duo tantum Notarij pro quolibet officio, quos Gubernator pro tempore approbauerit, & non alij.

88. Notarij Auditoris Cameræ vltra ea quæ ſancita ſunt de Tribunali Auditoris Cameræ, & de alijs Notarijs, abſtineant à monitorijs iactationis, & iactationum aut alijs quibuſcunque, quibus prima inſtantia à ſuis ordinarijs auferatur, exceptis caſibus priuilegiatis.

89. Et in Monitorijs ſpecialibus in prima inſtātia, vbi permittitur, & inhibitionibus vigore appellationū, quę ab Auditore Cam. cōceduntur In partibus cū clauſula, Dūmodo cauſa ſummā ſcutorum quinquaginta excedat, & moleſtiæ non ſint iudiciales, debeant prædictam clauſulam Dūmodo cauſa, ſcribere litteris maiuſculis, & loco illius clauſulæ, Dummodo moleſtiæ non ſint iudiciales, ſcribere pariter litteris maiuſculis hæc verba, videlicet, Dūmodo iudicium non ſit cœptum in partibus, ita vt ſi iudicium coram aliquo Iudice competenti ſit cœptum, monitorium non afficiat. Et quatenus inter partes de dicto valore controuertatur, Auditor Cam. vel eius in ciuilibus Locumtenens, cōſtito ſibi etiam extraiudicialiter cauſam

non excedere dictam ſummam, teneatur per literas miſſiuas & abſq. vlla impenſa dictas eorum inhibitiones & monitoria reuocare, & cauſas ad ſuos Iudices remittere.

90. Et quoniam experientia compertum eſt, quod Notarij multoties inducunt huiuſmodi monitos & citatos, vt in iuriſdictionem tacite conſentiant, volumus vt quando ſummã prædictã cauſa non excedit, huiuſmodi conſenſus in iuriſdictionẽ minime ſufficiat, niſi adſit expreſſus.

91. Non poſſint relaxare mandata vigore termini in eorũ officijs ſuſcepti, quando iam mandatum à Iudice cauſæ in alio Tribunali eſt relaxatum. Eo vero nondum relaxato, in arbitrio ſit & poteſtate creditoris illud vtrobi voluerit accipere. cogi tamen ad id non poſſit.

92. Atque in præfata termini ſuſceptione non admittant aliquam conditionem, reſeruationem aut proteſtationẽ terminum petentis, neque illam ſcribant, ſed tantum ſimplicem debiti confeſſionem, & ſoluendi in fine termini obligationem & non aliter.

93. Et ad effugienda incommoda, quæ ob citationes deperditas, forte etiam ſubtractas, frequenter occurrunt, mandamus eiſdẽ Auditoris Cameræ Notarijs, vt ſinguli iuxta veterem conſuetudinem Manuale Actorum omnino conficiant, illudque infra vnius mẽſis ſpatium à die publicationis præſentium debeant inchoaſſe, & quanto citius perfeciſſe. in futurum vero illud quolibet trimeſtri faciant, ac Auditori Cameræ met quolibet trimeſtri exhibere teneantur.

94. Teneantur Notarij prædicti deſcribere in liſta omnes indiſtincte informare volentes in ſua die. nec pro ordine, antelatione vel informando Iudice aliquid recipiant etiã à ſponte dantibus. Et liſta fiat vna die pro altera. Et in euentum in quem omnes in liſta poſiti informare non potuerint, alijs præferantur in ſequenti informatione.

95. Pro contradictis non recipiant, niſi quod vere ſoluitur officio contradictarum.

96. Subſtituti Notariorum eiuſdem Auditoris Tribunalis ad cõficiendum acta ciuilia ſeu criminalia ad teſtes examinandos, necnon ad roganda quælibet inſtrumenta, teſtamenta & alias diſpoſitiones, vltra requiſitas approbationes Auditoris Cameræ, ſiue eius in ciuilibus vel criminalibus Locumtenentium non admittantur, niſi præuia etiam approbatione Collegij eorũdem Notariorum, in qua Notarij ipſi de approbatione, fide & idoneitate admittendorum atteſtentur.

97. Quodq. tam Notarij ſub amiſſionis officij, quam eorum Subſtituti prædicti ſub triennium perpetuarum pœna, aliquas ſocietatum officiorum pecunias, cenſuum & aliorum cuiuſuis generis contractuum, niſi procuratorio nomine, vel de ordine conſenſu aut voluntate partium exigere, recipere & penes ſe quouis modo retinere, tractare & habere non audeant. Et ſi ſecus fecerint, Notarij ad damna & intereſſe, quæ culpa Subſtitutorum eorundem partibus euenerit, teneantur & obligati ſint, ac contra eos in his executiue procedi poſſit & debeat.

98. Poſtremo dicti Notarij nihil vnquam cuiuſuis generis ſcripturæ ad iudicium pertinentis, quod extra Curiam mittendum ſit, expediant & parti tradant, niſi cum ſubſcriptione Auditoris vel eius Locumtenentis.

99. Notarij Vicarij Vrbis non faciant monitoria generalia vel ſpecialia extra Curiam & Vrbis diſtrictũ, cum non ſit eorum officij, nec dent cenſuras neque terminum ſuper obligationibus in forma Cameræ. Neque concedant monitorium in forma Significauit, pro rebus deperditis, niſi iuxta formam Concilij Tridentini.

100. Non capiant pro examine vel litteris ordinandorum, niſi quantum ſibi à Concilij Tridentini decretis & reformatione ſumere eſt permiſſum.

101. Pauperibus gratis dent vt tenentur.

102. Notarij Rotæ in confectione regiſtrorum, rubricarum & copiarum, remiſſorijs, compulſorijs, executorialibus. notis ſententiarum diffinitiuarum, teſtium examine & huiuſmodi, hanc noſtram & alias Rotæ conſtitutiones accurate o[b]ſeruent, ſub pœnis in eis contentis, quas innouamus, nec vltra quam per eas licet, accipiant.

103. Litteras remiſſoriales ſcribant in charta iuxta veterem morẽ à Chartulario lineata, cuius vnaquæque linea contineat ſaltem ſyllabas decem & octo, atque rotuli palmus ſit linearum triginta.

Dent iidem Notarij Rotæ petitas à partibus expeditiones abſque requiſitione depoſiti pro regiſtro illius actus vel expeditionis conficiendo. vel facto depoſito regiſtrũ de illis omnino fiat, & non relinquãt ſolia in albis. 104.

Facto regiſtro conficiant inuentarium actorum, inſtrumentorum & ſcripturarum in eo deſcriptarum, Actoris primum, deinde Rei acta & iura notando, cum adiectione foliorum in quibus illa deſcripta reperiũtur. & dictum inuentarium aſſuant initio regiſtri. 105.

Pro notis vero interlocutoriarum nihil accipiãt. quod idem de moderatis ſolutionibus in copijs & publicatione teſtium ſeruetur. 106.

Ac pro relationibus ſocio faciendis de rogatis per eos nihil capiant. 107.

Faciant præterea ſinguli in eorum officio brogliardum qui dicitur actorum, in quo omnes omnino prouiſiones, decreta, comparitiones & proteſtationes, etiam à tergo citationum ſcriptæ notentur. Item & manuale citationum cum ſuis proteſtationibus & decretis, atque aliarum rerum regiſtrari ſolitarum, ita vt nihil prorſus ſuperſit in cartulis, quod non ſit in libris deſcriptum. 108.

Officiá Notariorum Rotę non conferantur niſi perſonis peritis & idoneis, quæ per ſeipſos illa exercere ſciant & exerceant, niſi aliqua legitima cauſa impediantur. Nec eo caſu officia aliquibus arrendare aut Subſtitutos deputare valeant, niſi à proprio Auditore approbati fuerint, qui inſuper de officio fideliter exercendo arbitrio Auditoris cauere debeant. 109.

Et pro ipſorum Subſtitutorum facto, Notarii ipſi quo ad intereſſe partium tanquam principaliter obligati omnino teneantur. 110.

Pauperes omnes qui iuxta formam conſtitutionum admitti debent ad iuramentum paupertatis, tam in beneficialibus quam in profanis, etiam per Procuratorem admittant. & ſi ille pro quo iuratur, præſens non erit, vltra Notarii vel Procuratoris aſſertionem per duos teſtes de paupertate doceri debeat. ita tamen vt quicunque fuerit admittendus non ſine iuramento & obligatione pinguioris fortunæ, vt moris eſt, admittatur. & hoc niſi euidẽs ſit atque notorium, quod paupertatẽ iurare volens, ſit opulentus, quo caſu illum admittere non teneantur. 111.

Quæ omnia & ſingula inuiolabiliter obſeruari mãdamus ſub pœna vltra alias infra expreſſas vigintiquinque aureorum, ac ſuſpenſionis ad ſex menſes pro prima vice, & ſi ſecũdo errauerint, eo ipſo in pœnam priuationis officii & alias hac noſtra conſtitutione contenta incurrãt. 112.

Quocirca querelæ omnes pauperum & oppreſſorum ad dictæ Rotæ Decanum deferantur. qui his omnibus opportunis remedijs prouideat, tum ne partes opprimantur, tum vt opprimere auſi puniantur, & prædicta exactiſſime ſeruentur. 113.

Notarij Conſulum Agriculturæ, & cæterarum Artium taxam eis per ſtatuta præſcriptam, & vbi aliqui ipſorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent ſequantur, & ſecundum illam exigant. & qui non habent officium titulo oneroſo exigant tantum pro medietate taxæ aliorum Notariorum Capitolinorum & non vltra in omnibus & per omnia. 114.

Protonotarius Senatoris non ſe immiſceat in cauſis criminalibus neque fideiuſſiones recipiendo neque mandata ſubſcribendo. 115.

Notarii Capitolini deſeruientes Collateralibus Senatoris pro Actuariis, per ſeipſos coram Collateralibus acta conſcribant, nullumq. aliud officium Notariatus in alia quauis Curia obtineant. 116.

Et tam dictus Protonotarius, necnon maleficiorum & Collateralium Notarii quam Scriba Senatus, Secretarius Conſeruatorum, Notarius Magiſtrorum Viarum & alii omnes Notarii Curiarum Capitolii, aliquid etiam minimum non recipiant vltra taxam ipſis ſtatutam ſub quocunque prætextu. 117.

Eorundem Notariorum Capitolii defunctorum, & eorum qui in poſterum decedent Hæredes, ac quicunque alii ſcripturas eorum detinentes, exceptis iis qui emerunt officia iuxta conſtitutionem fel. recor. Sixti Papę Quinti prædeceſſoris noſtri, infra quindecim dies ab obitu ipſorũ 118.

No-

Notariorum, ac publicationis præſentium reſpectiue computandos, ſcripturas prædictas cum nomine Notarij cuius fuerint ſub pœna amiſſionis dictarum ſcripturarum & emolumentorum inde prouenientium, conſignent Archiuio Populi Romani. cuius Cuſtos librum teneat, in quo per Inuentarium dictæ ſcripturæ annotentur.

119. Notariorum officia in Curia de Sabellis duo tantum habeantur, neque hic numerus vllo prætextu augeri vnquam poſſit. & ij etiam approbandi ſint ab Vrbis Gubernatore pro tempore exiſtente.

120. Notarius Curiæ Turris Nonæ obſeruet tabulam Notariorum Curiæ Sabellorum

121. Notarij locorum piorum, debeant ſeruare ſtilum conſuetudinem & taxas Tribunalis Vicarij, nec prorſus aliquid recipere vltra quod Notarij Vicarij in ſuis cauſis ordinarijs recipere poſſunt. Qui autem ex eis gratis ſunt deputati, nec habent officium titulo oneroſo, non poſſint exigere niſi pro medietate dictæ taxæ Notariorum Vicarij, & non vltra in omnibus & per omnia.

122. Notarius Ripettæ pro publicãdis inſtrumentis, & in publicã formã dandis, exigat iuxta formã Statutorũ Vrbis.

123. Et in conficiendis extractibus ſeruet formam Capitolinam, & normam alijs præſcriptam.

124. Atque in prima inſtantia nullus in Curia Ripettæ fiat extractus, minuſq. in ſecunda coram Præſide, niſi de vtriuſque partis conſenſu, vel notarius fuerit iuratus ſuſpectus, ita vt acta tranſportari debeant. & ſi ſecus factũ fuerit, qui arrham dedit totum de ſuo ſoluere teneatur, nec vlla detur cedula depoſiti contra alium.

125. Nullum mandatum notarius dare poſſit pro iudicijs abſque Iudicis licentia.

126. Singulis autem diebus etiam feſtiuis, ab ortu ſolis vſq. ad occaſum, officium apertum tenere debeat, neq. ab illo diſcedat ſine cauſa neceſſitatis.

127. Depoſita non recipiat, niſi vſq. ad ſummã permiſsã. & penes eũ facta, poſt decretũ de conſignando debeat omnino infra diem conſignare ſub pœna arbitrio Præſidis.

De Regiſtris, Extractibus & Exemplis ſeu Copijs.

Ad hæc vide taxas Notariorum, de quibus in conſtit. ſeq. per totam.

1. §.20 QVoad Regiſtra & Extractus perpetuo ſtatuimus & ordinamus, quod in omnibus & quibuſcunque cauſis cuiuſcunque generis ordinarijs, in quibuſcunque Vrbis Tribunalibus, & coram quibuſuis Iudicibus, nullis prorſus exceptis, motis & mouendis (quæ ſcilicet à principio via ordinaria introductę fuerint, etiãſi in illarum progreſſu vna forſan aut plures commiſſiones ſuperuenerint, ac materia introducta via ordinaria non eſſet de iuriſdictione Iudicis) ordinarij nulla penitus fiant regiſtra, ſed tantum extractus ſimplices & abſque aliqua terminorum extenſione. qui in vno confecti in quibuſuis alijs Tribunalibus, ſi ad illa tranſportantur, plenam fidem faciant in omnibus & per omnia, perinde ac ſi eſſent regiſtra extenſa.

2. Minuſq. extractus in cauſis ordinarijs fiant, etiam vna vel vtraque partium petente, niſi de Iudicum licentia in ſcriptis obtenta, vel niſi acta eſſent ad alium Iudicem tranſportanda.

3. In vere autem commiſſarijs cauſis ſummam ducatorum ducentorum auri de Camera excedentibus, quarum videlicet principia ordinarie non ſunt introducta, regiſtra quidem fiant, ſed modo infraſcripto, quem & in extractibus prædictis ſeruari volumus & mandamus.

4. Regiſtra bona & legibilia notarij accurate, & iuxta normam hac noſtra conſtitutione traditam & innouatam faciant.

5. Tam in regiſtris quam in Extractibus huiuſmodi conficiendis, facultates Iudicum ordinariorum vel deputationes eorum Locatenentium, cum illæ ſint notoriæ, & illarum exempla publica & impreſſa habeantur, nullatenus præinſerantur, & pro illis notarij nihil à partibus exigãt.

6. Deinde tam in ordinariorum extractibus quam in eorum & aliorum quorumcunq. delegatorum etiam cauſarum Palatij noſtri Apoſtolici Auditorum, & S.R.E. Cardinalium regiſtris, dimittantur appoſitiones Feſtorum ordinariorum & certorum. Si autem occurrant Feſta incerta & repẽtina, in quæ caderet obſeruatio alicuius termini, fiat mentio de illis ſummarie, & hoc modo videlicet Die tali fuit Conſiſtorium publicum, & ſic de cæteris ſimilibus.

7. Succeſſiue citationes ſiue cum inhibitione ſiue abſq. ea factæ, in earum reproductione nullo pacto repetantur, ſed illarum executio tantum apponatur his aut ſimilibus verbis, Tali die reproducta fuit citatio de qua ſupra, quæ fuit executa.

8. Nec monitoria Procuratoribus de ſolutione regiſtri facta ponantur in regiſtro, niſi forte ad effectum docendi de cenſuris.

9. Præterea ſi cõtingat cõmiſſiones ſemel regiſtratas alijs Cõmiſſionibus dependentibus præinſeri, illæ amplius nõ regiſtrentur, ſed annotetur foliũ in quo ſuperius fuerunt regiſtratæ. & idem de Motibus proprijs, Breuibus & alijs litteris Apoſtolicis ac alijs quibuſcũq. iã ſemel regiſtratis.

10. Idem & de terminorum etiam ſubſtantialium extenſione obſeruari mandamus, vt ſemel tantum pro qualibet parte extenſa non amplius extendantur, ſed tantum eorum reiteratio ſine extenſione notetur, etiam in citatione ad ſententiam.

11. Inſtrumenta quæ in actis cauſæ rogantur, non vltra illorum notulam extendantur. quo ad ea vero quæ producuntur, præinſeratur aliquid de illorum ſubſtantia, idq. ſuccinctè, deinde illorum tenor apponatur hoc modo, Talis conſtituit Procuratorem ſuum talem, prout in inſtrumento cuius tenor ſequitur, & ſic de alijs.

12. Conſequenter, tam in regiſtris quam extractibus cauſarum, in quibus per duos vel tres annos nihil actũ fuerit, non ponãtur in illarum reaſſumptione mutatio anni vel menſis, indictio vacantiarum, creatio Pontificis & ſimilia ad cauſam non ſpectantia.

13. Porro ſi contingat in aliqua cauſa plurium recipi iuramenta teſtiũ vnico contextu, in regiſtris huiuſmodi vnicum iuramentum, vbi omnes iurati nominentur, duntaxat extendatur.

14. Inſuper non repetantur dignitates vel tituli Iudicũ vel locus eorum Tribunalium & partium litigantium, ſed tãtum talis Iudex vel Audhor prædictus vel talis Actor vel Reus aut Procurator aut ſimilis.

15. Singula folia in regiſtris cõfectis corã quibuſcunq Tribunalibus, ac alijs Iudicibus prædictis, contineant in qualibet illorum pagina ad minus lineas viginti quatuor, & vnaquæq. linea ad minus duodecim ſyllabas. quæ ſcribãtur litteris bonis & intelligibilibus, & in charta bona, non infecta, nec bibula, alioqui liceat vnicuique tam Iudicum quam partium vel Procuratorum litigantium folia aliter ſcripta lacerare, & omnino debeant poſtmodum expẽſis notarij conuenienter reſcribi, ſiue lacerata ſint ſiue non, aut ſi Iudici, & partibus ſeu Procuratoribus magis placuerit, folia ſic male ſcripta taxentur pro medietate, vel alia rata ad Iudicis arbitrium

16. Rubricellæ regiſtrorum ſimiliter litteris bonis & intelligibilibus ſcribantur, ſintq. fideles & ſufficientes, integre & exacte introſcripto actui reſpondentes, totiuſq. actus & decreti tenorem, prout in broliardo iacet, & inſtrumẽtum diem, annum, menſem & partium nomina reiq. geſtæ ſummam vel indicem continentes.

17. Proceſſus de partibus, itemq. Remiſſoriales Compulſoriæ & alia, nulla ſcripturæ habita ratione, ſiue ſit longa ſiue ſit breuis, ſiue excedat ſiue nõ excedat numerum foliorũ viginti quatuor, non regiſtrentur, neque in Regiſtris aut Extractibus deſcribãtur, ſed tantum vt dicitur, rubricentur ſi rubricati non fuerint. & pro dicta rubricatione ſoluatur merces foliorũ ipſius proceſſus originalis tantũ.

18. Niſi quãdo ſcriptura dicti originalis in qualibet facie excederet lineas triginta cõtinentes in earum qualibet vltra ſyllabas decẽ & octo. quo caſu exceſſiuitas reguletur & ſoluatur ad rationem linearum & ſyllabarum, vt ſupra.

19. Copiæ quæ inſtar Regiſtri vel extractus dantur, non minori ſyllabarũ aut linearũ numero deſcriptæ tradãtur.

20. Inſtrumenta in actis rogata, etiam ſemel publicata aut quæ in actis alias producta ſunt, ſi repetantur, & poſtea regiſtrari contingat, non ſoluatur merces niſi

foliorum ſcripturæ ad rationem regiſtri vel extractus. & ſi non fuerint alias publicata, ſoluatur tantum tertia pars mercedis debitæ pro publicatione, cuius etiã ratio habeatur in caſu quo poſtea ſumantur in publica forma, & vt ſcilicet tanto minus de mercede publicationis ſoluatur.

21. Pauperibus dentur gratis extractus, regiſtra, inſtrumẽta etiam publica, copiæ & aliæ quæcunque expeditiones & ſcripturæ, tam ciuilea quam criminales. & oſtendantur etiam originalia Pauperum Aduocato & Procuratori ſimiliter gratis & abſq. vlla impenſa. & ſi quando cõtigerit probandã eſſe paupertatẽ, teſtes ſimiliter gratis & ſũmarie examinentur, & de paupertate ſtetur arbitrio Iudicis.

22. Et quoniam aliquando Notarij extorquent à partibus modicam arrham vt poſtea cogere illas poſſint ad recipiendum Extractus, arrha non obliget, niſi in caſibus in quibus extractus iure conficiendus eſt.

23. Neque exigant Notarij, quicunque illi ſint, etiam Archiuij Romanæ Curię, mercedem extractus ſiue regiſtri, niſi illis completis.

24. Notarij Rotę, vltra pręmiſſa per eos omnino ſeruãda rubricationes per ſe fideliter & ſufficienter faciant, & correſpondentes actui introſcripto, vt ſupra dictum eſt.

25. Non rubricentur proceſſus de partibus rubricati, vt ſũ ſupra dictum eſt, niſi quantum illis deeſſe viſum fuerit, nec regiſtra de illis vllatenus fiant, ſed poſt regiſtra de Curia, vt moris eſt ligentur. & ſi interpretationem fieri neceſſe fuerit ob idioma à Latino diuerſum, in quo proceſſus forte conſcriptus erit, non fiat in forma regiſtri, ſed proceſſus de partibus, ita vt vna carta regiſtri illius importet dimidiam ad minus proceſſus de partibus, niſi de partium conſenſu id fieri conuenerit.

26. De parte lucri regiſtrorum vel teſtium, vel copiarum antequam cauſæ ſuis ſint Auditoribus commiſſæ, cum Solicitatoribus, Aduocatis vel Procuratoribus non paciſcãtur, nec de gratia quam de regiſtro facere intẽdũt, veluti de dando quindecim vel viginti folia pro ducato, ita vt perſonæ cum quibus agunt, de lucro participent, ſub pœna priuationis, ſed totum quicquid poſt commiſsã cauſam conuenerit partis beneficio penitus cedat.

27. Mandantes omnibus & ſingulis Iudicibus & Auditoribus prædictis ſub indignationis noſtræ pœna, vt pro præmiſſorum inuiolabili obſeruatione in cauſis coram eis ad præſens pendentibus, & quæ in poſterum pro tempore pendebunt, nulla aliter quam vt pręfertur, confecta regiſtra & extractus admittant & recipiant, imo illa tanquam in fraudem ac damnum partium litigantium confecta reiiciant, ſuoſque Notarios, vt extractus & regiſtra huiuſmodi iuxta præmiſſa conficiant cogant & compellant, atque vt illa obſeruentur diligentem curam adhibeant. Diſtrictius nihilominus inhibentes Notarijs ipſis ſub mille ducatorum auri de Camera, partim partibus litigantibus, partim Cameræ Apoſtolicæ applicandorum, ac priuationis & amiſſionis Notariatus per quẽcunque contrauenientem eo ipſo incurrendis pœnis, ne de cętero in cauſis in quibus Notarij deputati fuerint, & ſcripſerint regiſtra & extractus aliter quam vt pręfertur, omnibus ſemotis fraudibus, conficere audeant ſeu præſumant. Volumus tamen & mandamus, quod Gubernator Vrbis & Auditor Cameræ cumulatiue poſſint & debeant, etiam ex officio, & partibus non inſtantibus inquirere etiam extraiudicialiter, & manu regia, an Notarij cuiuſuis Tribunalis præmiſſa ſeruent, & contrauenientes ſupradictis pœnis punire, prout etiam ipſimet Scribæ extractuum & regiſtrorum, qui in illis ſcribendis præmiſſa omnia non ſeruauerint, poſſint ab iiſdem eorũ arbitrio pœnis puniri, non obſtante quauis appellatione reclamatione aut recurſu.

De Curſoribus, & Mandatarijs.

1. §. 21. CVrſores & Mandatarij quicunque, eorum officium fideliter, & ea qua decet integritate, diligentia, peritia & diſcretione exerceant.

Vide etiam Pij IV. const. 98 §. 98. & seq. fol. 13. & seq. lib. 2.

Ad dicta officia non admittantur perſonæ ſuſpectę de falſitate, & qui neſciant legere vel ſcribere latine, neque

2. infirmi non valentes ambulare proprijs pedibus, vel ſenes excedentes annum ſexageſimum.

3. Curſores ſolitam & debitam aſſiſtentiam irreprehenſibiliter obſeruent, Conſiſtoria publica & priuata, necnõ alias ſolemnitates & diuina officia intimari ſolita fideliter debito tempore intiment Cardinalibus & alijs, quibus tenentur abſque pręmij & mercedis alicuius expectatione, niſi ſolita antiquitus & conſueta.

4. Citationes & intimationes perſonales vel ad domum vel in valuis & locis publicis, tam Curſores quam Mandatarij pro eorum officio & Curijs quibus ſeruiunt, fideliter & mature faciant, & factas referant, & contra proprias perſonas non ſuppoſitas vel falſas aut non cognitas per eos, ſub pœna amiſſionis officij. Et quando perſonæ citandæ eis notæ non ſunt, non aſſertioni partis, ſed duorum teſtium teſtimonio de citandorum qualitate veram notitiam habentium ſtare debeant, alias executionem citationis facere vel factæ referre non debeant ſub ſimili pœna, & pro falſarijs habeantur contrarium facientes. ſintq. ſtatuta mercede contenti, nouas angarias non faciant neque inducant.

5. Relationes de citationibus perſonaliter executis, niſi ſit perſona citata cognita & perſonaliter apprehenſa, tã Curſores quã Mandatarij facere non audeant neq. debeant.

6. Nec poſſint Curſores vel Mãdatarij citationes ab alijs Curſoribus vel Mandatarijs executas ſubſcribere, etiam quod inter ſe citationes vel Vrbis Regiones diſtribuant, ſed ipſemet Curſor vel Mandatarius qui citationem eſt executus in pede eiuſdem debeat fidem & relationem facere factæ per eum executionis, ſub pœna falſi.

7. Officia pro alio vel alijs in arrendam capere vel exercere non debeant, nec poſſint.

8. Caueãt etiã ab appaltu citationũ, ſuper quibus quoduis pactum cũ quibuſuis perſonis initi omnino interdicimus.

9. Inſuper curẽt tam Curſores quam Mandatarij omnes citationes perſonaliter exequi. Et ſi perſonas commode habere non poterunt, teneantur dimittere citationũ copiam in manibus alicuius de familia. qui ſi non adſint aut fores aperire nolint, citationes affigant ad ianuam domus ſibi cognitæ, adhibito ſaltem vno teſte, & relationes in ſcriptis dumtaxat referre debeant, exprimendo an perſonaliter vel domi dimiſſa copia vel affixa, in caſibus pręmiſſis, qui in citatione exprimi debeant, & an ad ſtatim vel ad hodie per totam ſeu ad primam diem vel aliam fecerint, ſub pœnis prædictis.

10. Pręterea citationes & earum copię citatis dimittendæ vel affigendæ, tam à Curſoribus quam a Mandatarijs fiant omnino bono & intelligibili charactere. & dictę copiæ ſubſcribantur à Curſoribus & Mandatarijs qui eas exequuntur, vt in omnem caſum poſſint ad eum qui eas fecerit, recurri.

11. Citationes intimationes & alia, non exequantur prædicti ſiue perſonaliter ſiue domi dimiſſa copia poſt tertiã horam noctis, per affixionem autem in caſibus pręmiſſis non niſi de die. & tunc in relationibus exprimant feciſſe de die dimiſſa copia affixa in tali loco.

12. In citationibus & alijs nomen tam actoris quam rei cum cognomine exercitio vel habitationis vel patriæ deſignatione exprimant.

13. Iidem Curſores & Mandatarij in ſubhaſtationibus pignorum affigere debeant ad valuas officij in quo fit ſubhaſtatio, oblationes quæ dietim fiunt pro pignoribus capta ſubhaſtandis.

14. In citationibus Ad videndum mandari conſignari pignora, apponant etiam, Et videndũ mandari ſubhaſtari.

15. Pignora omnia ab executoribus quibuſcunque eis cõſignanda, ordinatim ſingulariter adnotare debeant in eorum libris, exprimendo rerum qualitates & quantitates, nomen executoris & colligantium.

16. Oblationes recipiendas annotare debeant in eorum libris cum appoſitione anni, menſis & diei, ac expreſſione nominis, cognominis, exercitij vel habitationis vel patriæ offerentium.

17. Non recipiant oblationes cuiuſcunque officialis illius Tribunalis in quo facta eſt executio, nec ipſius officialib. inſeruientium neq. Notariorum & aliorum iuuenum Tribunalis, neque ipſorum Curſorum & Mandatariorum affinium vel conſanguineorum vſque ad tertium gradũ.

18. Munus officiũ ipſorum cuiquã impartiri doloſe recuſẽt

vel

vel differant, nec etiam ſub prætextu modicæ mercedis, vel quod maiorem habere velint.

19. Curſores (ad quos ſpectat) commiſſiones ad bancum Curſorum peruentas, ſtatim ſcribant & in libro ſolito annotent, ita vt ab omnibus videri poſſint. nec quouis modo aliquam Commiſſionem non annotatam vel occultatam penes ſe retineant.

20. Quicunque ex Curſoribus, & Mandatarijs, qui in aliquo præmiſſorum contrauenerit, pœnam ſcutorum decem pro qualibet vice, aliasq. pœnas pecuniarias & corporis afflictiuas, priuationisq. officij pro modo exceſſus à ſuo Iudice arbitrandas incurrat, damnaq. & intereſſe partibus reficere compellatur.

21. Curſores pro qualibet citatione, inhibitione, vel quauis alia intimatione cuiuslibet actus iudiciarij, non exigant vltra bononenos duos, niſi forſan executio citationis vel alterius actus iudiciarij huiuſmodi facienda eſſet in loco ſatis diſtanti à Tribunalibus Vrbis. quo caſu exigere poſſint bononenos quatuor, & non vltra. Et loca intelligantur eſſe diſtantia, exempli gratia, ſi executio ſit facienda in regione Tranſtyberina, Montium, Triuij & non longe ab Eccleſia Beatæ Mariæ de Populo. Et ſi extra mœnia Vrbis (in illius tamen ſuburbijs) non vltra carolenum vnum.

22. Pro citatione vero, inhibitione, vel intimatione ſimili, facienda contra Epiſcopos & Prælatos, ac alias perſonas qualificatas, & Procuratores Fiſci, non vltra bononenos quinque.

23. Pro citationibus vel executionibus, aut intimationibus quarumcunque litterarum extra Curiam, & in partibus faciendis, ſtatuta & debita eis antiquitus mercede ſint contenti, & vltra exigere non audeant.

24. Pro ſubhaſtatione quorumcunque pignorum, tàm mobilium quàm immobilium, iidem Curſores exigant prout hactenus exigere conſueuerunt.

25. Pro deliberatione vero, cuſtodia, vel reſtitutione pignorum, aut alio prætextu, etiam quando bona non ſunt poſita ſub haſta, nihil, etiam à ſponte dantibus, recipiant.

26. Nec quiſquam ipſorum pro ea intimatione qua parti intimatur, mandatum procuræ eſſe in actus productum, vel Procuratores in cauſa eſſe reuocatos vltra iulium vnum percipere audeant, etiam ſi dictum procuræ mandatum de partibus veniret.

27. Et pro prima Commiſſione, per quam cauſa coram aliquo Iudice introducitur, exigant bononenos quinquaginta, & pro alijs vero ſiquæ in cauſa ſuperuenerint bononenos decem & octo, etiam quòd dictæ Commiſſiones poſt primam ſuperuenientes adderent aliquid, vel alterarent iuriſdictionem, aut haberent aliquam nouam clauſulam, vel admitterent aliquem tertium pro ſuo intereſſe ad cauſam. quocunque contrario vſu, vel potius abuſu non obſtante.

28. Diem præſentationis in Commiſſionibus appellationum, vel principalibus in cauſis, manu propria antequam præſentent, vel in Arca eas ponant, ſeu vt vulgo dicitur, incapſent, vere & fideliter ponere teneantur, nec ſine tali manus & nominis appoſitione, vltra manum Magiſtri Curſorum dictæ Commiſſiones ponantur in Arca.

29. Cæterum Mandatarij quarumcunque Curiarum, non exigant vltra bononenum vnum pro citatione, niſi facienda ſit in longinquis locis ab eorum Curijs, quo caſu exigant duos & non vltra. itemq. exigant duos bononenos pro intimatione cuiuslibet ſequeſtri, monitorij, inhibitionis, decreti, & cuiuſcunque actus iudiciarij. exceptis citationibus faciendis contra Fiſcum, pro quibus exigere poſſint bononenos tres.

30. Pro ſubhaſtatione & deliberatione pignorum, ſiue rerum & bonorum mobilium & immobilium, vſque ad ſummam trium ſcutorum, bononenum vnum pro quolibet ſcuto, abinde ſupra bononenos duos pro quolibet ſcuto. ita tamen quòd vltra vnum ſcutum non exigant pro quacunque ſumma, etiam quòd res ſubhaſtatæ & deliberatæ ad magnam ſummam aſcendant.

De Baroncellis, & Executoribus.

Taxa eſtorum eſt in conſtit. ſeq. §. 13.

§ 22. BAroncelli, & Executores omnes quarumcunque Curiarum, obſeruent in omnibus & per 1.
omnia Tabulam, ordinationes, & taxam de mandato noſtro editas, & pro exequutione quacunque nihil vltra prædictam taxam & mercedem eis aſſignatam, etiam à ſponte dantibus recipiant, ſub pœnis in ea contentis.

Ad hæc vide etiā Pij .v. cōſt. 58. §. 10 & §. 91. fol. 91. & 84. lib. 2.

Quinimo nec debitam mercedem nec aliud quicquam 2.
etiam à ſponte dantibus recipiant, niſi facta vere & realiter exequutione reali vel perſonali, aut captis pignoribus. quorum retractus ſi non ſufficeret, itaut ſit opus noua exequutione, nouam propterea mercedem recipere non poſſint, ſed teneatur denuo gratis, & toties idem mandatum exequi donec integre creditor ſatisfiat.

Quo vero ad pignorum in exequutione captorum cu- 3.
ſtodiam, ſubhaſtationem, & reſtitutionem, quo res integre & ſine vlla fraude fiat, quiſque Magiſtratus in ſuo Tribunali ſuum quemque Depoſitarium eligat & deputet, penes quem pignora conſeruentur.

Capta autem pignora debeant Baroncelli, & Exequu- 4.
tores per totam ſequentem diem conſignare depoſitario, quem quiſque Magiſtratus ad hoc huius noſtræ Conſtitutionis authoritate deputauerit.

Quæ pignora fideliter deſcribantur in libris ad hunc ef- 5.
fectum ſpecialiter per quemlibet Baroncellum, Exequutorem & Depoſitarium vt ſupra deputandum, retinendis, cum annotatione quantitatis & qualitatis bonorum, diei, & Exequutoris.

Et quando contingit poni ſub haſta bona in partibus 6.
exiſtentia vigore mandati in Vrbe relaxati, volumus & mandamus, præter edicta & diligentias in loco ſubhaſtationis & iudicij fieri ſolitas, fieri debere etiam in loco vbi vel in cuius territorio bona ipſa ſubhaſtanda reperiuntur pro reperiendis oblatoribus, nec aliter poſſe ad deliberationem deueniri, niſi habita prius ab officiali illius loci relaxatione de edictis ibi publicatis.

Ad hæc in pignorum ſubhaſtationibus, ſi lapſo ad of- 7.
ferendum tempore quiſpiam plus obtulerit, non fiat deliberatio niſi intimato eo qui prius licitando vicerat, vt poſſit iterum ſi velit per totam ſequentem diem plus offerre. alioqui oblatio & deliberatio, illi cui facta eſt non ſuffragetur.

Cum autem in Exequutionibus realibus cōtigerit reci- 8.
pi cautionem in forma depoſiti, aut pignora alicui in depoſitum tradi, non credatur de hoc Exequutoribus, niſi vel cum ſubſcriptione ipſiuſmet depoſitarij a tergo mandati, vel cum interuentu duorum teſtium, quorum nomina ſimiliter à tergo mandati deſcribantur, ac deinde in prædictum librum referantur.

Mandata ciuilia, birruarij vel Exequutores, non exe- 9.
quantur in diebus feſtiuis, neque de nocte, niſi ſint mandata ſuſpicionis fugæ, neque de die in domo ianuis clauſis niſi parte citata, & cum ſpeciali decreto Iudicis.

Mandata ſibi à partibus conſignata, teneantur infra 10.
triduum exequi, vel illa partibus petentibus reſtituere. & caſu quo mandata aliqua ipſis conſignata perdiderint, ad ſumptus duplicatorum extrahendorū teneri decernimus.

Et oſtenſa Exequutoribus carta dotali, non grauetur, 11.
vel inhibitione aliqua, nihil exigant mercedis neque faciant exequutionem aliquam, & ſi quam fecerint gratis reſtituant.

Quando autem Exequutor aſſerit aliquam exequutio- 12.
nem non feciſſe eo quia ſibi exhibitum fuerit non grauetur, vel carta dotalis vel inhibitio, debeat ſumere eius copiam ſi breuis eſt, vel ſaltem annotare diem, Notariū, & Iudicem, qui huiuſmodi inhibitionem aut non grauetur aut cartam dotalem conceſſit, alias Exequutor Iudicis arbitrio puniatur.

Reſtituat quilibet Exequutorum prædictorum, exe- 13.
quutiones ſine bona in executione capta gratis, quotieſcunque Iudex id mandauerit.

Porro, traditis ſibi mandatis de conſignandis pignori- 14.
bus in exequutione captis, non poſſint Exequutores, eorū

conſignationem vigore cuiuſuis impedimenti ſuperuenientis effugere vel differre, ſed teneantur omnino dicta pignora conſignare.

15. Cæterum nullus Exequutor aut birruarius, poſſit mandata ciuilia exequi alterius Tribunalis quàm eius in quo ſunt ipſi exequutores. exceptis Exequutoribus aut birruarijs Gubernatoris Vrbis, Vicarij, Auditoris Cameræ, Senatoris, & Burgi, pro quibus omnibus teneantur eorum Baroncelli. contra quos quocunque caſu procedatur exequutiue & manu regia.

16. Baroncelli autem, & cæteri Exequutores Vrbis, poſſint ad exequutionem procedere contra committentes fraudes, & facere, vt aiunt inuentiones, eo modo quo Extraordinarij, & alij Curiæ Capitolinæ, & Conſeruatorum exequutores faciunt. dummodo in fraude deprehenſos ad ipſos Conſeruatores deferant & deducant, habeantq. partem pœnarum huiuſmodi inuentionum, ſicuti & dicti Extraordinarij.

17. Nec quiſpiam eorum qui exequutionem non fecerit, ſub prætextu quòd facta fuerit exequutio ab eo exequutore à quo fieri non poterat, vel in loco in quo certus exequutor deputatus erat, aliquid prorſus à partibus contra quas exequutio facta fuerit, ſub pœna furti audeat exigere.

18. Capti cum mandato de deducendo ad præſentiam, non carcerentur, nec ad Carceres, niſi de expreſſo ordine Iudicis illius qui mandatum relaxauit ducantur, etiam quòd ipſius Iudicis præſentia commode haberi non poſſit.

19. Baroncelli non exigant à carceratis quicquam ratione expenſarum in exploratoribus factarum.

20. Baroncelli, & alij Exequutores quarumcunque Curiarum, Extraordinarijs maioribus in ſpectantibus ad eorum officium obedire teneantur.

21. Quicunque in præmiſſis, ac aliis ſibi vetitis aut ordinatis contrauenerit, pro modo exceſſus etiam corporalibus pœnis, ac etiam priuationis officij, Superioris ſui arbitrio plectatur, damnaq. & intereſſe partibus reficere cogatur. pro quibus damnis & intereſſe quilibet Baroncellus cuiuſcunque Curiæ, pro ſuis Exequutoribus & birruarijs obligatus ſit.

De Carceribus, & Carceratis, & eorum Viſitatoribus, & Cuſtodibus.

Taxa Cuſtodum eſt in conſtit. ſeq. § 12.

1. § 23. CArceres Curiæ Sabellorum, Turris Nonæ, & Capitolij, nullo pacto locentur, ſed ad eorum cuſtodiam & officium Commentarienſis, ipſorum carcerum domini, ſub certa mercede deputent aliquem virum probum, à Gubernatore Vrbis & quo ad Capitolium à Senatore approbatum. Et quatenus de licentia noſtra, vel Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum locentur, conductores approbentur à Gubernatore & Senatore reſpectiue. qui etiam poſſint ipſos conductores ex cauſis illis bene viſis, & ad eorum libitum remouere.

Adhuc vide etiam Pauli IIIj. conſt 44. §. 5. 28. 31. & ſeq. & 36. fol. 682. lib. Pij iv conſt. 58. §. 15. fol. 81. & Greg. xiiij. conſt. 26. §. 5. fol. 390. lib. 2.

2. Gubernator Vrbis, ſemel in Menſe vna cum Pauperum, & Fiſci Aduocatis & Procuratoribus, ac deputatis à Societatibus Charitatis, & Pietatis, vltra Viſitationem ordinariam ſemel in hebdomada fieri ſolitam (quam omnino fieri volumus & mandamus) viſitet Carceres, tàm ſecretos quàm publicos per ſeipſum, ne carcerati indebite à Cuſtodibus carcerum male tractentur. Atque vt tabula nouiſſime edita, & in ipſis carceribus affixa tenenda obſeruetur, prouideat.

3. Protector autem Charitatis & illius deputati, cum interuentu Gubernatoris, & Fiſci Procuratoris, eligat duos Medicos fideles & expertos, vnum ſcilicet Phyſicum, alterum vero Chirurgum, qui viſitent carceratos infirmos & curent, ac de eorum infirmitate cum opus fuerit, fidem gratis faciant eidem Gubernatori & aliis Iudicibus, prouideatq. eiſdem de competenti ſalario ex pœnis maleficiorum ſoluendo.

4. Eligat etiam in primis aliquem Presbyterum, ſecularem vel regularem, qui confeſſiones ipſorum infirmorum vel aliorum carceratorum (non tamen vltimo ſupplicio damnatorum, poſtquàm in manibus executorum conſignati fuerint, quorum cura ad Confratres Societatis Miſericordiæ ſpectat) audiat, eosq. carceratos viſitet, ac ſpiritualiter conſoletur.

5. Triremes bis in anno viſitentur à Commiſſario ad id deputato.

6. Viſitator vero carcerum, qui nunc à Societate Pietatis carceratorum eligitur & deputatur, quolibet die poſt carcerum Viſitationem ad Aduocatum pauperum accedere, & ſibi nomina eorum qui in dies carcerantur in ſcriptis, & pariter etiam Iudicibus deferre teneatur.

7. Capſæ omnes eleemoſynarum quæ fiunt carceratis, clauſæ teneantur, & claues ſint penes Pauperum Aduocatum, qui ſuo arbitrio eas aperiat, & eleemoſynas in eis repertas diſtribuat inter carceratos qui facultatem ſe alendi & alimenta aliunde non habent.

8. Carcerati in Ripa, præſententur in Viſitatione Capitolij; Carcerati vero in Burgo præſententur in Viſitatione Turris Nonæ, & Viſitationes intimentur Camerario Ripæ, & Iudici Burgi per Procuratores Pauperum.

9. Cæterum omnes de carcere ad carcerem, occaſione Viſitationis tranſportandos, birruarii cuiuſuis Tribunalis requiſiti tranſportare debeant gratis, & nihil prorſus recipiant etiam nomine muneris, ſub pœna priuationis officii & trium ictuum funis publice infligenda.

10. Citationes contra carceratos in carceribus exequendæ non niſi perſonaliter fiant.

11. Arreſta contra debitores aliter quàm præcedente mandato ſeruatis ſeruandis relaxata, nulla ſint, & eis non obſtantibus arreſtati relaxentur.

12. Alimenta debitoribus carceratis ex decreto præſtanda deponantur anticipate ſaltem pro decem diebus, & integra carceratis ſoluantur, & conſignentur abſque vlla diminutione vel retentione.

13. Carcerati pro teſtibus, quibus ab Inſtigatore vel Fiſco præſtari debent alimenta neceſſaria quamdiu ibi detinebuntur, expediti ſtatim relaxentur gratis vbique. nec pro dictis alimentis ſiue expenſis vllatenus retineantur, ſed carcerum Cuſtodes illa exigant ab Inſtigatoribus, vel Fiſco.

14. Inſtrumenta ſatiſdationum pro carceratis in partibus datarum vel receptarum, non niſi parte cuius intereſt citata, in actis producantur, & aliter producta non ſuffragentur, & Notarii qui ea ſine partis citatione receperit, periculo recepta intelligantur.

15. Iulius dari ſolitus Cancellario Baroncelli pro quolibet carcerato, relaxando ſoluatur Cancellario dumtaxat Baroncelli Gubernatoris & non aliis cuiuſuis alterius Tribunalis. & quando mandatum erit ſignatum gratis, nihil, quando vero in forma pauperũ, non niſi medietatem iulii Cancellarius præfatus poſſit & audeat exigere, ſub pœna arbitrio Viſitatorum.

16. Relaxati à carceribus in quibus pro cauſa criminali detinebantur, per ſpatium horæ non poſſint pro ciuili cauſa capi & carcerari.

17. Relaxati vero à carceribus ob non præſtationem alimentorum, poſſint quidem volente quandocunque creditore alimenta præſtare denuo carcerari, ſed non cum eodem mandato, niſi præuia noua citatione, & facto alimentorum depoſito ſaltem pro quindecim diebus, aut amplius arbitrio Iudicis.

18. Pauperes carcerati quando ſunt in caſu liberationis, liberentur & relaxentur gratis vbique, quo ad Iudices, Notarios, Executores, carcerum Cuſtodes, & alios omnes. nec quicquam pro nota ſententiæ vel decreti, Iudicum propinis, aut quibuſuis iuribus Fiſcalibus ſoluere teneãtur.

19. Et ſi cum exilio relaxentur, conſeruentur in ſolita exemptione non ſoluendi Cuſtodibus carcerum expenſas victus habitas in carceribus, & iuxta formam mandatorum, ſtatim ac libere dimittantur.

20. Cuſtodes quorumcunque carcerum, ſeu Commentarienſes, obſeruent & ipſi tabulam poſt præſentem conſtitutionem ſuo loco imprimendam, quam etiam publice affixam teneant, & alias ordinationes & decreta ipſos concernentia, ſub pœnis contentis in eis.

21. Obſeruent inſuper, & executioni ſemper demandent quicquid communi Viſitatorũ voto fuerit deliberatum, & inobſeruantes eorundem Viſitatorum arbitrio puniantur.

Et poſt

22. Et poſt decretum à Viſitatoribus factum de relaxando debitorem, Cuſtodes ad inſtantiam cuiuſuis creditoris Arreſta eadem die non recipiant, ſed nec etiam poſtea ad inſtantiam illius creditoris qui eum detinebat, niſi Arreſtum fuerit à duobus Viſitatoribus ſubſcriptum.

23. Teneantur etiam dicti Cuſtodes, poſt publicam viſitationem carcerum, à Viſitatoribus ſeu ab Aduocato pauperum requiſiti, dare notam carceratorum criminalium in ſecretis exiſtentium, cum expreſſione temporis & Iudicis illorum.

24. Et infirmos etiam pro ciuili cauſa detentos, teneantur ponere in Valetudinario, quod Infirmariam appellant.

25. Detentos in publicis carceribus ſuperioribus, & in mediis, quolibet die conducant ad audiendam Miſſam.

26. Nullum recipiant in carceres, quem prius non deſcribant in libro carceratorum, de cuius mandato, ad cuius inſtantiam, & pro qua cauſa captus, & an pro ſuſpicione fugæ. Alioqui carceratus non deſcriptus ad nullas victus aut carceris expenſas teneatur.

27. Ac bona, vel pecuniæ quæ penes ipſum ad carceres ductum reperiuntur, facto inuentario in eiuſdem carcerati præſentia, cum duobus teſtibus conſignentur Cuſtodi carcerum, qui teneatur omnia integre reſtituere ad mandatum Iudicis, qui illum capi fecit.

28. Nec poſſint Cuſtodes vel Capitanei, quicquam veſtimentorum carceratis auferre, vel ſibi retinere, prætextu alimentorum præſtitorum, ſub pœna priuationis officij, & aliis arbitrio Viſitatorum.

29. Detentis in ſecretis carceribus nullo pacto, directe vel indirecte prohibeant, vel impediant quo minus alimenta aliunde deferantur, facta tamen prius per ſeipſos Cuſtodes diligenti inquiſitione, ne apodiſſa, vel quid aliud in ferculis tranſmittatur, niſi aliud ſibi à Iudice demandatum fuerit. Atque in tali caſu alimentorum aliunde habitorum, non poſſint Cuſtodes quicquam à dictis carceratis, neque pro alimentis neque alia de cauſa prætendere.

30. A carceratis autem in publicis carceribus, & vt dicitur ad largam exiſtentibus, nihil pro Camera, paſſeggio, vel etiam alimentis vltra quinque dies petere poſſint.

31. Similiter pro tranſportatione carceratorum ad alios carceres de mandato Iudicis facienda, vel pro extractione à carceribus ad effectum alicuius contractus, vel obligationis faciendæ, aut etiam pro extractione compedum nihil recipiant.

32. Nec pro Arreſto ab Arreſtantibus, etiam ſponte dantibus plus exigant vel recipiant, quàm à carcerato exigitur pro relaxatione à carceribus.

33. Non permittant in publicis mulierum carceribus neque ad earum ferreos cancellos, ſeu feneſtras, aliquem alium carceratum accedere ſeu verſari.

34. Et vbi Iudices in mandatis de excarcerando apponunt clauſulam, Abſque alia manu, etiam Procuratoris Fiſci, vel Commiſſarii Cameræ reſpectiue, Cuſtodes obedire, & carceratos dimittere teneantur, licet Procurator Fiſci, aut Commiſſarius Cameræ reſpectiue manum apponere recuſauerit.

De facultatibus Viſitatorum carcerum.

1. Ad hæc vide conſtit. 44. Pauli iij fol. 694. lib 1 & conſt. 48. Pij V. fol. 265. lib 2.

§. 24. Viſitatores carcerum poſſint relaxare debitores à carceribus ex cauſis infraſcriptis.

2. Primò, concedendo dilationem data cautione de ſoluendo intra tempus aſſignatum. & hoc præſertim quando Viſitatores conſiderant retentionem debitoris cedere non ſolum in ipſius præiudicium, verum etiam creditorum, cum debitor in carceribus exiſtens efficiatur deterioris conditionis, & indies minus ſoluendo, vbi extra carceres facilius intra tempus aſſignatum modum ſatisfaciendi reperturus ſit. & hoc dummodo creditores ſint ditiores, & ære alieno non onerati.

3. Secundò, relaxare poſſint debitorem, qui licet non habeat pecunias in promptu, habet tamen tot bona, ex quorum venditione poteſt creditoribus ſatisfieri, & ex tunc conſentiſit eorundem bonorum ſubhaſtationi. & Viſitatores hoc faciant facta prius per debitorem indicatione ſuorum omnium bonorum, ac data cautione de ſe repræſentando, in eiſdem ſtatu & terminis in quibus carceratus reperitur, in caſu impedimenti vel quod bona non ſufficiant.

Et ſi bona non ſufficiant, nec bonis cedere velit, neque biretum viride deferre, non niſi de omnium creditorum conſenſu quenquam relaxare poſſint. 4.

Idemq. ſeruetur etiam quòd clarum ſit, debitores nullum prorſus habere modum ſatisfaciendi creditoribus ſuis niſi ex ſudore vultus ſui. 5.

Tertiò, relaxare poſſint quando creditor executionem habet realem, & eſt in bonis captis per executionem ſibi bene cautum. 6.

Quartò, in caſu infirmitatis, creditores eorum ſumptibus pauperibus debitoribus alimenta & medicamenta miniſtrent in carceribus, quibus creditoribus recuſantibus, relaxentur habita fide à Medicis deputatis, & data cautione, ſi illam habent, ſin minus recepta iuratoria cautione, de ſe repræſentando poſtquam conualuerint. Quod ſeruetur etiam in debitoribus non pauperibus infirmis, qui data pariter cautione de ſe repræſentando, vt ſupra, ſub pœna debiti relaxari poſſint. 7.

Quintò, relaxentur debitores quando cognita eorum paupertate, & pertinacia creditoris, qui tamen non ſit æque pauper, et mandatum fuit vt carcerato debitori ſubminiſtret alimenta, & ipſe hoc facere recuſat. Quandocunque autem debitori relaxato creditor paratus ſit alimenta preſtare, poſſit illum cogere ad redeundum ad carceres, prout ſupra diſpoſitum eſt. 8.

Sextò, relaxentur mulieres pro debito ciuili detentæ quando ſunt honeſtæ, etiam ſi captæ ſint pro debito publico. 9.

Septimò, relaxare poſſint debitores, qui ex natura debiti de iure non tenentur vltra id quod facere poſſunt. tunc enim nec carcerari poterant, & propterea contra bona eſt executio dirigenda. 10.

Octauò, relaxentur debitores capti vt ſuſpecti de fuga, data cautione de ſe repræſentando ſub pœna debiti. 11.

Nonò, relaxentur debitores facta ceſſione bonorum prout de iure, & ſeruata forma conſtitutionum fel. recor. Pij Papæ Quarti, incipien. Cupientes mercatoribus. & Pij Papæ Quinti, incip. Reuerendi Domini Viſitatores. 12.

Decimò, relaxentur debitores nulliter & indebite capti, de qua nullitate manifeſte conſtet. 13.

In quibus omnibus relaxationibus ſint præſentes Iudices qui mandata relaxarunt, & vti edocti atque inſtructi de meritis cauſæ rationem reddant. 14.

Et in præmiſſis habeatur ratio paupertatis creditoris, & an debitor calumnioſe diu litem ſuſtinuerit, fatigando creditorem expenſis & laboribus, & an aliam dilationem habuerit & creditori non ſatisfecerit, nō conſtito de legitimo impedimento. Et in his omnibus Viſitatores arbitrio vtantur, & penſatis qualitatibus tàm creditoris quàm debitoris, ac facultatibus & natura debiti, decernant ea quæ iuri, & æquitati, & vtilitati etiam creditorum conueniant. 15.

Cum autem à Viſitatoribus carcerum fuerit alicuius carcerati cauſa commiſſa alteri Iudici, quàm illi qui mandatum de carcerando relaxarunt, maneat nihilominus dictæ cauſæ Notarius is, per cuius acta fuit relaxatum mandatum. & id ipſum ſeruetur quandocunque contigerit cautionem aliquam recipi per alium quàm cauſæ Notarium. quo caſu is qui cautionem recipit, teneatur dictæ cautionis integram fidem & authenticam, dare cauſæ Notario. 16.

Quando in viſitatione alicui carcerato dilatio videtur concedenda, illa ſemper intelligatur conceſſa, etiam quo ad executionem realem, niſi in ſpecie in decreto ſit appoſita clauſula, Sine præiudicio executionis realis. 17.

Atqui Præſides carcerum, & alij quibus à dictis carcerum Viſitatoribus alicuius carcerati cauſa commiſſa eſt, cum carceratum à carceribus relaxarint, nullo pacto ſe amplius in principalis cauſæ cognitionem immiſceant, ſed merita ſuo Iudici cognoſcenda relinquant. 18.

De

De Protomedico, & Aromatarijs.

De Protomedico vide notata ſup. in conſtit 40. Greg. XIII. fol. 408. lib. 2. Et de Aromatarijs attende notata hic ſup. in conſtit. 47. Clem. VIII. fol. 63.

1. §. 25. PRotomedicus in viſitatione Aromatariarum faciat in manibus Notarij præſtare iuramentum ab Aromatarijs, quòd bona in Aromataria exiſtĕtia, ſunt propria ipſorum, nec alia habent alio loco abſcondita. & qui falſum iurauerint, ab eodem Protomedico & Conſiliarijs, debita pœna puniantur.

2. Conſules Aromatariorum, ſicut & cæteri Aromatarij ſint ſuppoſiti iuriſdictioni & obedientiæ Protomedici. à quo ſiquando ſe grauatos ſenſerint, ad Auditorem Cameræ recurrant.

3. Atque in puniendis Aromatariorum delictis, & alijs caſibus in quibus vigore concordiæ, Protomedicus & Conſiliarij tenentur exquirere conſilium Conſulum Aromatariorum, ſi dictis Protomedico & Conſiliarijs viſum fuerit dictum conſiliū minime ſequi, faciant eo non obſtante ſuum decretum. à quo qui ſenſerint ſe grauatos recurrant ad Auditorem Cameræ, & interim, recurſu vel tempore ad recurrendum pendente, ſuperſedeatur in executione decreti.

4. Iidem Conſules nullam prorſus habeant poteſtatem & iuriſdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconſulem vocant, ad viſitandas Aromatarias extra Vrbem degentes, minusq. ſubſcribendi patentes, vti Conſules diſtrictus Vrbis, & ſuperintendentes Artis in Statu Eccleſiaſtico, ſed talis eligendi poteſtas penes Protomedicum ſit & remaneat.

5. Decreta facta in Congregationibus Aromatariorum, quòd nullus Aromatarius poſſit pro veritate, fidem aliquam facere niſi de conſenſu vel licentia Conſulum, ſint penitus nulla & inualida, & quiſque ad libitum poſſit abſque vlla prorſus licentia pro veritate ſe examini ſubijcere, aut extraiudiciales fides facere.

6. Pro pretio rerum Aromatariæ ſeruetur præſcriptio quinquennalis, non obſtante quauis interruptione etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum Aromatariæ.

7. Aromatarij nullam prorſus audeant in quenquā exercere, ſub quouis prætextu criminalem iuriſdictionem. Protomedicus autem non niſi in delictis pro quibus veniat imponenda pœna pecuniaria vſque ad aureos viginti quinque.

Pœnæ Conſtitutionis.

Pœnarū qualitas in contrauenientes.

§. 26. QVicunque vero ex ijs, qui hac Conſtitutione ſunt comprehenſi, aliquid contra præmiſſa eos reſpectiue concernentia, in quibus ſpecialiter pœna non eſt adiecta commiſerint, illi ſcilicet qui ſupremo magiſtratu funguntur, vel alia dignitate præfulgent, indignationis noſtræ, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aliasq. ſimiliter arbitrio noſtro, & Romani Pontificis infligendas pœnas. Cæteri vero omnes, vltra rerum & pecuniarum male, indebite, vel alias perceptarum reſtitutionem, & alia damna, expenſas & intereſſe, ad quæ omnino, tàm ex ſuo quàm ſuorum in officio exiſtentium facto teneri, & pro eis executiue ac manu regia procedi, volumus & mandamus, pœnam priuationis, exilij, & alias pœnas pecuniarias, & etiam corporales arbitrio Iudicis, pro facti & perſonarum qualitate infligendas pœnas incurrant.

Procedatur tam ex officio, & per inquiſitionem quàm ad inſtantiā quorumcunque.

§. 27. Vt autem præmiſſa, omnia & ſingula, à Nobis vt præmittitur, ad publicam præcipue Pauperum carceratorum, & litigantium vtilitatem & leuamen, ſtatuta, decreta, & ordinata, debitæ in omnibus & per omnia executioni mandentur, & inuiolabiliter obſeruentur, Mandamus omnibus & ſingulis Almæ Vrbis, & Curiæ noſtræ Iudicibus, & Magiſtratibus, ac præcipue Camerario, Vicecamerario, & Gubernatori Vrbis, Auditori Cameræ, ac Præſidi Carcerum pro tempore exiſtentibus, & eorum ſingulis, vt (vltra alios etiam in aliquo caſu ſpecialiter deputatos) præmiſſa omnia & ſingula ab omnibus obſeruari faciant cum effectu, inobedientes coerceant & compeſcant, tàm ex officio & per inquiſitionem quàm ad inſtantiam Aduocati pauperum, Procuratoris Fiſci, Commiſſarij Cameræ, & Procuratorem pauperum pro tempore exiſtentium, & aliorum quorumcunque, omni & quacunque appellatione ſiue recurſu remotis.

Omnes etiā maiores Magiſtratus, iſta cōſtitutione comprehenduntur.

§. 28. Declarantes hac noſtra Conſtitutione, ſub ſimplici ac generali Magiſtratuum, Iudicum, Notariorum, aut Officialium nomine, omnes omnino Magiſtratus Iudices, & perſonas quantalibet dignitate fulgentes, ac ſpeciali nota dignas, omniaq. Tribunalia quamuis ſuprema, Camerarij, Vicecamerarij, Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarij, cauſarum Sacri Palatij noſtri Auditorum, & Clericorum prædictæ Cameræ Præſidentium, Senatoris, Conſeruatorum, locorum Piorum, & cæterarum Curiarum Iudices quoſcunque, tàm maiores quàm minores, eorumq. Notarios, Officiales, & Miniſtros omnes, nullis prorſus exceptis, comprehendi & ſignificari, & in ea expreſſis pœnis ſubijci, & ad eorum quæ in ea ſtatuta ſunt, obſeruantiam indiſtincte teneri.

Clauſula ſublata & decretum irritans.

§. 29. Et ita per quoſcunque Iudices, tàm ordinarios quàm delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, iudicari & definiri debere, ſublata eis & eorum cuilibet aliter iudicandi & interpretandi facultate. Decernentes irritum & inane quicquid ſecus in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum, & hac noſtra Conſtitutione contentorum, & ſtatutorum, vel circa ea à quoquam quauis auctoritate, ſcienter aut ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorū, & Sanctio pœnalis.

§. 30. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, legibus, ac Vrbis & Romanæ Curiæ Tribunalium, & Collegiorum prædictorum, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtylis & conſuetudinibus, quos & quas per præſentes improbamus. priuilegijs quoque, indultis & facultatibus, & litteris Apoſtolicis eiſdem Tribunalibus, Officijs, & Collegiis, ac perſonis, etiam motu proprio, & conſiſtorialiter, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, etiam in vim contractus, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, in genere vel in ſpecie, per quoſcunque Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros, aut etiam nos conceſſis, approbatis, confirmatis & innouatis. quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica, & expreſſa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, ſeu quæuis alia exquiſita forma ſeruanda foret, tenores huiuſmodi pro ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter & expreſſe derogamus cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. aut ſi præfatis perſonis, vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbū de indulto huiuſmodi mentionem. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Calendis Martii, anno incarnationis Dominicæ 1611. Pontificatus Noſtri Anno Septimo. n. P. an. 7. die 1. Martij.

Anno a Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1612. Indictione decima, die vero 10. menſis Martij. Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris & D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papa Quinti, Anno eius Septimo. Supradictæ litteræ publicatæ & affixæ fuerunt in Cancellaria Apoſtolica, & in Acie Campi Floræ, per nos Io. Dominicum de Pace, & Petrum Matthæum Lucarinum Curſores Apoſtolicos. Paulus Bartoccius Mag. Curſ. Publicatio.

LXXII. alias XLV.

Taxæ Notariorum & Officialium Almæ Vrbis.

Reformauit hic idem Pontifex Tribunalia Romanæ Curiæ, vt in conſtit. præcedenti. Et tàm illam quàm iſtam conſtit. poſtea declarauit, vt in conſtit. ſubſeq.

PAVLVS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Prooemium. CVm Nos nuper generali reformationi Tribunalium Vrbis incũbentes, Iudicibus, Notarijs, aliiſq. Officialibus, & Iuſtitiæ Miniſtris ſingulorũ Tribunalium, ſingulariumue Curiarum Taxas, iuxta quas mercedes & emolumenta exigere & percipere deberent, confici & tradi mandauerimus, iamq. expedito reformationis negocio, ac noſtris litteris deſuper confectis & publicatis, Taxæ prædictæ, necnon ordinationes nonnullæ ad illarum clariorem intelligentiam, de conſilio prudentum virorum, quibus curam hanc demandauimus, vocatis & auditis iis etiam de quorum intereſſe agebatur compilatæ, ac pleraſque veteres Taxas à prædeceſſoribus noſtris editas, proceſſuq. temporis in abuſum tranſactas innouando, pleraſque nouas, pro perſonarum & rerum qualitate addendo, tandem Dei auxilio ad formam & modum infraſcriptos reductæ fuerint.

Confirmatio Taxarum. §. 1. Nos vt illæ validiores & firmiores ſint, omnibusq. innoteſcant, & à cunctis inuiolate ſeruentur opportune prouidere volentes, motu ſimili, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Taxas & ordinationes omnes & ſingulas ſupradictas illarum omnium tenorem hic pro repetito, expreſſo & inſerto habentes, tenore præſentium approbamus & confirmamus, ac Bullæ noſtræ generalis reformationis annecti volumus.

Iuſſio exeq. ferendi. §. 2. Ac ab omnibus Iudicibus, Notariis, Officialibus, & Iuſtitiæ Miniſtris, Tribunalium & Curiarum Vrbis, & aliis ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ſub pœnis in Bulla reformationis, ac Taxis, & ordinationibus ſupradictis irrogatis, inconcuſſe ac inuiolabiliter obſeruari.

Ac in loco publico eas retinendi. §. 3. Ac in ſingulis Notariorum officiis, Curiisq., & Tribunalibus Taxas illas, quæ Curias, Tribunalia, & officia prædicta concernunt, vulgari idiomate impreſſas in loco publico, quo ab omnibus inſpici, legi, & intelligi poſſint, affixas retineri mandamus.

Soli Signat. ſufficere iubet. §. 4. Non obſtantibus omnibus, quæ in noſtra Bulla reformationis prædictæ volumus non obſtare, cæteriſq; contrariis quibuſcunque.

PP. ſubſcr. §. 5. Volumus etiam quod præſentium ſola Signatura ſufficiat, abſque alia data, & regiſtratura, regula quacunque contraria pariter non obſtante.

Placet Motu proprio C.

Taxa Notariorum Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ, & ſolutionis Sigilli Illuſtriſſimi D. Card. Camerarij.

Reformatio Cameræ & Camerarij est sup. in constit. præced. §. 2. fol. 265.

1. §. 1. CItatio ſiue monitorium extra Curiam, vigore commiſſionis Sanctiſſimi, cum inhibitione vel ſine, etiam ſub cenſuris pro vno vel pluribus litis conſortibus, Collegio, Capitulo, vel Vniuerſitate, ſoluantur Notario iulii octo, bon. duo cum dimidio. Et pro ſigillo ſoluantur bonon. viginti ſeptem cum dimidio.

2. Citatio ſiue monitorium ſimile per edictum, Notario ſcutum vnum, ſigillo bon. viginti ſeptem cum dimidio.

3. Compulſoriales generales ſiue ſpeciales, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario ſcutum vnum, ſigillo bonon. vigintiſeptem cum dimidio.

4. Remiſſoriæ inſtrumentum, pro vno ſeu pluribus, vt ſupra, Notario iulij quindecim, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

5. Remiſſoriæ rotulus ſi fiat, pro quolibet palmo ſoluantur Notario iulii ſeptem cum dimidio. ſit autem palmus linearum triginta, & ſyllabarum decem & octo.

6. Litteræ miſſiuæ clauſæ, loco remiſſorialium cum articulis introcluſis, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iulii ſex, bon. duo cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

7. Inſtrumentum declaratoriæ vigore commiſſionis, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario ſcutum vnum, & ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

Inſtrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iulii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 8.

Inſtrumentum ſententiæ vigore commiſſionis, ſi extrahatur pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario ſcutum vnum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 9.

Inſtrumentum abſolutionis vel cõmiſſionis, pro vno, Notario iulii quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 10.

Inſtrumentum abſolutionis pro pluribus, Capitulo, Vniuerſitate, & ſimilibus, Notario ſcutum vnum, ſigillo iulii quinque cum dimidio. 11.

Inſtrumentum abſolutionis cum reincidentia, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iulii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 12.

Inhibitio in Curia vigore commiſſionis, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iulii quatuor, ſigillo iulius vnus. 13.

Inſtrumentum litis pendentiæ in Curia, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iulij quatuor, ſigillo iul. vnus. 14.

Monitorium extra Curiam ſpeciale, in ordinarijs etiã cum inhibitione, & etiam pro pluribus conſortibus, Capitulo, vel Vniuerſitate, Notario iulii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 15.

Inhibitio in Curia vigore priuilegij, vel recurſus, aut præuia citatione, pro vno vel pluribus conſortibus, Notario iulij tres cum dimidio, ſigillo iulius vnus. 16.

Citatio extra Curiam vigore appellationis, etiam cum inhibitione, etiam pro pluribus, vt ſupra, Notario iulij quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 17.

Monitorium per edictum extra Curiam, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iulii ſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 18.

Remiſſoria per litteras clauſas cum articulis, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iulij ſex, bon. duo cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 19.

Sequeſtrum extra Curiam, ſiue mandatum de ſequeſtrando, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iulij quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 20.

Sequeſtrum in Curia, nihil vbique. 21.

Inſtrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iulii quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 22.

Inſtrumentum declaratoriæ, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iulij quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 23.

Mandatum executiuum poſt declaratorias, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario ſcuta duo, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 24.

Mandatum ſuſpicionis fugæ vſque ad quamcunque ſummam, etiam vigore obligationis Cameralis, pro vno vel pluribus, vt ſupra, etiam parte citata, Notario iulij quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 25.

Mandatum executiuum vſque ad ſcuta vigintiquinque, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iulij quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 26.

A vigintiquinque vſque ad quingenta, Notario iulij vigintiduo, ſigillo iul. vndecim. 27.

A quingentis vſque ad mille, Notario iul. quinquagintaquinque, ſigillo iul. vndecim. 28.

A mille vſque ad quamcunque ſummam, Notario ſcuta nouem, & iul. nouem, ſigillo iul. vndecim. 29.

Mandatum de excarcerando ſiue relaxando, pro vno vel pluribus, vt ſupra, in eadem cauſa, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptẽ cum dimidio. 30.

Pro examine cuiuslibet teſtis in officio, tàm in commiſſarijs quàm in ordinarijs, cum articulis & interrogatorijs, Notario iul. quatuor. 31.

Si autem ſuper materijs expreſſis in citatione iul. duo. 32.

Extra officium capiatur duplum. 33.

In exceſſiuis arbitrio Iudicis. 34.

Pro examine cuiuslibet teſtis ſuper intruſione, Notario iul. vnus. 35.

Pro mandato ſuper intruſione ſine teſtibus, etiam pro pluri- 36.

pluribus, & Capitulo, vel Vniuerſitate, Notario iulij quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

37. Pro nota ſententiæ diffinitiuæ in prima inſtantia, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iul. trigintaſeptem cum dimidio.

38. In ſecunda inſtanda ſcuta tria.

39. In tertia inſtantia iul. vigintiduo.

40. Pro nota ſententiæ abſolutoriæ, pro vno vel pluribus, vt ſupra, ſcutum vnum.

41. Pro nota declaratoriæ, pro vno vel pluribus, vt ſupra ſcutum vnum.

42. Pro nota interlocutoriæ, pro vno vel pluribus, vt ſupra, ſcutum vnum.

43. Tranſumptum extra Curiam alicuius bullæ, inſtrumenti ſeu cedulæ, vel etiam plurium ſimilium, vel aliorum iurium in eodem tranſumpto deſcriptorum, non tamen de ſcripturis Archiuij Cameræ, ſi fuerint in forma probanti (habita ratione ſcripturæ) arbitrio Iudicis, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iul. ſex, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

44. Pro tranſumpto alicuius bullæ extra regiſtrum bullarum Archiuij, Notario ducatus vnus, ſigillo iul. quinque cum dimidio.

45. Pro tranſumpto alicuius bullæ ex Archiuio, quando ex licentia Superiorum dare contigent, ſalua ſemper exceſſiuitate ſcripturæ arbitrio Iudicis, tàm in ſumpto, quàm in tranſumpto, Notario ducatus vnus, ſigillo iul. duodecim.

46. Pro quolibet inſtrumento publicato valoris vſque ad quinquaginta ducatos auri, Notario iul. quinque.

47. Vſque ad centum incluſiue, ducatus vnus.

48. Vſque ad quingentos, ducatus vnus pro quolibet centenario.

49. A quingentis vſque ad mille, dimidium pro quolibet centenario.

50. A mille ſupra, ſoluatur vnum quartum pro quolibet centenario excedente.

51. Pro inſtrumentis non Cameralibus, quorum merces non ponitur in maſſa, ſeruetur taxa Notariorum Auditoris Cameræ.

52. Pro literis de iure ſummario, Notario iulij quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

53. Pro literis commendatitijs, Notario iul. quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

54. Pro rogitu quorumlibet inſtrumentorum, caſſatione, & pro rogitu teſtamentorum, & aliorum, ſeruetur conſtitutio Sanctiſſimi Domini Noſtri in rubr. de Notarijs, §. pro rogitu cuiuslibet, & §. pro caſſatione, & §. in tradendis, & §. pro rogitu teſtamentorum.

55. Pro quocunque depoſito cuiuſcunque ſummæ vel rei, per cedulam vel ſine, nihil recipiatur.

56. Pro reſtitutione vero cedulæ vel depoſiti, vſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſiue, recipiant Notarij omni caſu bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

57. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, vſque ad quamcunque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, cum conſenſu quod conſignetur admiplens conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius iulios quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non vltra.

58. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conuenta in ſcriptura cuius vigore agitur, adeo quod oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud, habeat Notarius tantum quantum ſolueretur pro mandato illius ſummæ executiuo, & amplius iulios quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, iulium vnum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non vltra.

59. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executiui relaxationem quomodocumque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius, niſi iulios quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioqui vltra mandati prædicti mercedem habeat iulium vnum pro quietantia, vt ſupra, & nihil amplius quolibet prædictorum caſuum.

Mandatum de conſignando aut deliberando, à vigintiquinque ſcutis infra, Notario iul. tres cum dimidio, ſigillo iulius vnus. 60.

A vigintiquinque ſupra vſque ad quamcunque ſummam, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 61.

Mandatum regaliarum in totum, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 62.

Mandatum gratioſum de ſoluendo, pro vno ſeu pluribus, vt ſupra, Notario iulij tres cum dimidio, ſigillo iulius vnus. 63.

Mandatum de reſtituendo à ſcutis vigintiquinque infra, pro vno ſeu pluribus, vt ſupra, Notario iulij tres cum dimidio, ſigillo iulius vnus. 64.

Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, Notario iulij quinque cum dimidio, ſigillo bon. viginti ſeptem cum dimidio. 65.

Mandatum de immittendo, aſſociando, vel manutenendo, ſeu ſimile, ſeruatis ſeruandis, exigatur prout in mandatis executiuis. 66.

Mandatum eleemoſynæ ſalis, Notario iul. tres. 67.

Mandatum de obſeruando cum inſertione priuilegij, pro vno ſeu pluribus, vt ſupra, Notario ſcutum vnum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 68.

Pro mandato de retinendo annatam, Notario ſcutum vnum, ſigillo ſcutum vnum. 69.

Patentes quòd ſoluto damno non teneatur ad pœnã, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim. 70.

Patentes faciendi mercatum, ſeu nundinas, Notario iul. vigintiduo, ſigillo iul. vndecim. 71.

Patentes ad fauorem conducentium graſciam ad Vrbem, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 72.

Patentes conceſſionis Arcis, vel aliorum bonorum, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim. 73.

Patentes aperiendi apothecam barbitonſoris, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim. 74.

Patentes deferendi arma pro Miniſtris, & Appaltatoribus Cameralibus, Notario ſcutum vnum, ſigillo ſcutum vnum. 75.

Patentes ad fauorem deferentium aurum, ſeu margaritas ad Vrbem, & ſtatum Eccleſiaſticum, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 76.

Patentes conceſſionis officii proxenetæ Ripæ in numero vigintiquinque, Notario iulii vigintiduo, ſigillo ſcuta quadraginta auri in auro. 77.

Patentes conceſſionis officii Notariatus Rotæ, ex illis duodecim ad Cardinalem Cameranum ſpectantibus, Notario iul. vndecim, ſigillo ſcuta vigintiquinque auri in auro. 78.

Quietantia decimarum vel alterius ſubſidii, pro vno, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 79.

Pro Clero, & Capitulo, vel pluribus, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. quinque cum dimidio. 80.

Quietantia cenſus vnius anni, pro vno ſeu pluribus conſortibus, Notario iul. tredecim, ſigillo iul. quatuordecim. 81.

Quietantia vnius quindennii, pro vno ſiue pluribus, Vniuerſitate, vel Capitulo, Notario iul. duodecim, ſigillo iul. duodecim. 82.

Remiſſio caducitatis in plena Camera, pro vno vel pluribus conſortibus, Notario iul. vigintiduo, ſigillo iul. vndecim. 83.

Saluus conductus pro Naui, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim. 84.

Rogitus præſtationis iuramenti, pro computis ſolidandis, & fide illius, Notario iul. quinque cum dimidio. 85.

Pro quietantia apponenda in mandatis de ſoluendo, 86.

non

non tamen ordinariis, Notario iul. duo pro quolibet centenario, pro ordinario vero, nihil.

87. Pro patentibus confirmationis ſtatuti, & capitulorũ, ſiue pro priuatis, ſiue pro Collegio, vel Vniuerſitate, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

88. Pro patentibus confirmationis officiorum, ſeu bonorum Cameræ, pro vno vel pluribus, vt ſupra, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

89. Pro patentibus deputationis alicuius officialis, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

90. Pro litteris Cameralibus iuſtitiæ, pro vno vel pluribus conſortibus, vt ſupra, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

91. Mandatum de admittendo aliquem ad officium Curſoratus, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

92. Patentes cum inſertione motus proprij, ſiue breuis in Camera Apoſtolica præſentati, pro vno ſiue pluribus, vt ſupra, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

93. Pro tollerantia pro Iudæis pro quolibet anno, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo iul. vndecim.

94. Abſolutiones, quas vocant, à tranſgreſſibus pro Iudæis non ſunt taxatæ, quia nullo modo ſunt concedendæ.

95. Patentes exemptionis ob numerum duodecim filiorum, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

96. Patentes effodiendi theſauros, ſiue minerias, aut puteolanam, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

97. Atteſtatio viſitationis liminum, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

98. Mandatum de caſſando annatam alicuius Eccleſiæ, Notario ſcutum vnum, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

99. Pro quolibet conſenſu præſtito per principalem, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

100. Pro recognitione mandati, Notario iul. vnus.

101. Pro conſenſu coadiutoriæ, Notario ducatus vnus.

102. Pro conſenſu ceſſionis Monaſterij Conſiſtorialis, Notario ducatus vnus.

103. Pro conſenſu ceſſionis Eccleſiæ Cathedralis, Notario ducati duo.

104. Pro conſenſu reſeruationis penſionis per obitum, ad fauorem Palatinorum ſeu alterius perſonæ, comprehenſis obligatione principalis, & fideiuſſionibus, ſi in Italia adeſt beneficium, Notario ducatus vnus, ſi extra Italiam ducati duo.

105. Pro conſenſu reſeruationis penſionis ſuper fructibus menſæ Monaſterij Conſiſtorialis, Notario ducatus vnus.

106. Pro conſenſu reſeruationis penſionis ſuper fructibus alicuius Eccleſiæ maioris, Notario ducatus vnus.

107. Pro regiſtratura vnius bullæ, pro ſingulis quinque lineis, Notario bon. vndecim.

108. Pro regiſtratura bullæ alicuius Monaſterij virorum, Notario ducati tres.

109. Pro regiſtratura bullæ alicuius Eccleſiæ maioris, Notario ducati quatuor.

110. Pro regiſtratura bullæ Monaſterij Monialium vſque ad valorem annuum ducentorum ducatorum, Notario ducatus vnus.

111. Vſque ad trecentos ducatos, Notario ducatus vnus cum dimidio.

112. A trecentis vſque ad quingentos, Notario ducati duo.

113. Et Notarius regiſtri, vel eius Subſtituti non poſſint aggrauare partes vltra taxam appoſitam in bulla per mentarium taxarum ſub pœnis in reformatione Sanctiſſimi appoſitis, ac ſoluta taxa ordinaria, nihil prorſus pro collationatura, vel regiſtratura recipiat.

114. Pro qualibet obligatione annatarum, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

115. Pro quolibet teſte, Notario bon. vndecim.

116. Pro qualibet quietantia annatæ vſque ad ducentos ducatos excluſiue, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio.

117. Pro ducentis ducatis, Notario iul. quinque cũ dimidio.

118. A ducentis vſque ad quatuorcentum excluſiue, Notario iul. octo cum dimidio.

Pro ducatis quatuorcentum, Notario ducatus vnus. 119.

Pro quietantia communium vſque ad ducatos de Camera centum, Notario ducatus vnus. 120.

A centum vſque ad quingentos, Notario ducati duo. 121.

A quingentis vſque ad mille excluſiue, Notario ducati tres. 122.

Pro mille ducatis, Notario ducati quatuor. 123.

A mille vero vſque ad quamcunque ſummam, multiplicetur vſque ad dictam rationem quatuor ducatorum pro quolibet milliari. 124.

Pro qualibet obligatione ſoluendi commune, Notario iul. quinque cum dimidio. 125.

Pro decreto relaxationis bullæ Eccleſiæ Cathedralis, Notario ducati duo. 126.

Pro decreto relaxationis bullarum Monaſterij, Notario ducatus vnus. 127.

Pro qualibet reſtitutione bullarum, etiam quòd ſint plures, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio. 128.

Abſolutio à cenſuris pro vno, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 129.

Abſolutio à cenſuris pro pluribus, Capitulo, vel Vniuerſitate, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. quinque cum dimidio. 130.

Arreſtum pro vno, vel pluribus in eodem negocio vel cauſa, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 131.

Atteſtatio valoris ducati, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 132.

Atteſtatio ſuperuiuentiæ, vel obitus, Notario iulij quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 133.

Atteſtatio decreti Cameralis, pro vno vel pluribus, vt ſupra Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 134.

Aggrauatoria excommunicationis, ſeu aggrauatoria cum inuocatione brachij ſecularis, pro vno vel pluribus, aut Collegio, Capitulo, vel Vniuerſitate, Notario iul. nouem, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 135.

Bannimentum pro vno vel pluribus conſortibus, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 136.

Exequatur mandatorum non emanatorum à Tribunali Cameræ, ſi præuia cauſæ cognitione, & tranſportatis actis, & ſi ſupra ſcuta vigintiquinque, exigatur prout in mandatis executiuis. 137.

Si infra, vel ſupra, ſine cauſæ cognitione, Notario iul. tres cum dimidio, ſigillo iulius vnus. 138.

Pro fide præſtiti iuramenti, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 139.

Pro fide pro nauta, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 140.

Inſtrumentum moderationis, vel reductionis inhibitionis ad viam iuris, vel ſuperſeſſoriæ, pro vno vel pluribus, Notario iul. quinque, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 141.

Indultum ſuper aliquo nouo modo inuento, Notario iul. vigintiduo, ſigillo iul. vndecim. 142.

Indultum imponendi, & exigendi collectam, etiam pro Vniuerſitate, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim. 143.

Indultum faciendi lottum, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim. 144.

Saluus conductus à debitis extra Statum Eccleſiaſticum contractis iuxta formam nouiſſimam, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim. 145.

Tracta grani extra Statum Eccleſiaſticum, & Ciuitates Bononiæ, & Ferrariæ (quæ non concedatur, niſi præuio chirographo ſignato manu Sanctiſſimi) ab vno rubro vſque ad decem rubra, Notario iul. vnus, ſigillo iul. vnus. 146.

A decem vſque ad quinquaginta incluſiue, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 147.

A quinquaginta vſque ad centum incluſiue, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio. 148.

149. A centum vſque ad ducenta, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

150. Et ab inde ſupra pro ſingulo centenario rubrorum, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo iul. vndecim.

151. Pro tractis expediendis à Præfecto Annonæ.

152. Ab vno rubro vſque ad quinquaginta, Notario iul. vnus, ſigillo iul. vnus.

153. A quinquaginta vſque ad centum, Notario iul. duo, ſigillo iul. duo.

154. A centum vſque ad quamcunque ſummam, Notario iul. quinque, ſigillo iul. quinque.

155. Pro tractis infra Statum, de Prouincia ad prouinciam (præter loca comprehenſa in facultatibus præfecti Annonæ) quæ non concedantur niſi præuio chirographo ſignato manu Sanctiſſimi, ab vno vſque ad quinquaginta, Notario iul. duo, ſigillo iul. duo.

156. A quinquaginta vſque ad centum, Notario iul. quatuor, ſigillo iul. quatuor.

157. A centum vſque ad quamcunque ſummam, Notario ſcutum vnum, ſigillo ſcutum vnum.

158. Pro tractis de loco ad locum in eadem prouincia, nihil vbique.

159. Licentia extrahendi vſque ad vnam ſalmam olei, pellium, vel ſaponis, nihil vbique.

160. Pro ſalmis duabus, Notario iul. duo, ſigillo iul. duo.

161. Pro ſalmis tribus vſque ad quinque, Notario iul. tres, ſigillo iul. tres.

162. Pro ſalmis quinque vſque ad decē, Notario iul. quinque, ſigillo iul. quinque.

163. Pro decem, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

164. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, pro ſingulis decem ſalmis, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo iul. quinque cum dimidio.

165. Pro rebus quibuſcunque, quæ ad Vrbem conducuntur, nihil vbique.

166. Idem fiat de pellibus quando concedi contigerit.

Eſt ſublata in conſt. ſeq. §. 15

167. Idem de ſapone, ex Vrbe vel aliunde extrahendo.

168. Pro licentia extrahendi oleum extra Statum (præuio tamen chirographo manu Sanctiſſimi) ad rationē milliarium, pro ſingulis tribus millibus, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

169. Et ſic augeatur, & minuatur proportionabiliter.

170. Idem fiat de carnibus ſalitis.

171. Pro licentia extrahendi petia tria ſolæ albæ, nihil vbique.

172. Pro licentia extrahendi ſalmam vnam calceamentorum nouorum, ſeu veterum, nihil vbique.

173. Licentia extrahendi cinera vſque ad libras mille, nihil vbique.

174. A mille vſque ad tria millia, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

175. A tribus millibus vſque ad quinque millia, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo iul. quinque cum dimidio.

176. A quinque millibus vſque ad octo millia, Notario iul. octo, bon. duo cum dimidio, ſigillo iul. octo bon. duo cum dimidio.

177. Ab octo millibus vſque ad decem millia, Notario iul. vndecim, ſigillo iul. vndecim.

178. Et ſic augeatur proportionabiliter.

179. Pro licentia extrahendi agnos quinquaginta, Notario iul. duo, ſigillo iul. duo.

180. Pro centum, Notario bon. vigintiſeptem cum dimidio, ſigillo iul. duo.

181. Pro ducentis, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

182. Et ſic pro ſingulis ducentis.

183. Litteræ paſſus, Notario iul. quinque cum dimidio, ſigillo bon. vigintiſeptem cum dimidio.

184. Litteræ legalitatis, pro vno vel pluribus, Notario iul. vnus, ſigillo iul. vnus.

185. Licentia accipiendi ad cenſum, vel ſe obligandi pro Communitate vigore decreti Cameræ, vſque ad quamcunque ſummam, Notario iul. ſexdecim cum dimidio, ſigillo iul. quinque cum dimidio.

A   a

Pro non comprehenſis in præſenti taxa, nihil omnino recipiatur, neque à Notarijs, neque pro ſigillo. 186.

Hoc declaratur infra in conſt. ſeq. §. 16

Taxa Notariorum ciuilium Gubernatoris Vrbis, Vicarij, Burgi, & aliorum Tribunalium non habentium propriam taxam.

Reformatio Curiæ Gubernatoris, & aliorum Tribunalium huiuſmodi eſt ſup. in conſtit. præced. §. 3. & ſeqq. fol. 260. & ſeqq.

§. 2. PRo quocunque monitorio, arreſto, ſeu præcepto litis introductiuo, cum clauſula Si quis &c. nihil recipiatur. 1.

Pro quacunque petitione, comparitione, proteſtatione, ſiue allegatione, bon. vnus. 2.

Pro quacunque reuocatione inhibitionis de facto factæ, arreſti, ſequeſtri, ſeu cuiuſuis mandati, bon. duo. 3.

Pro mandato ſuſpicionis fugæ cum examine teſtium, vſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. decem. 4.

Cum productione iurium à decem infra, bon. ſeptem cum dimidio. 5.

A decem ſupra cum examine teſtium bon. duodecim. 6.

Cum productione iurium à decem ſupra, bon. decem. 7.

Pro arreſto in carceribus idem ſoluatur reſpectiue. 8.

Pro mandato de relaxando, cum cautione vſque ad ſummam ſcutorum decem, comprehenſa mercede cautionis, bon. quindecim. 9.

Si vero cum conſenſu ſine cautione, bon. duodecim. 10.

Ab inde ſupra ſi cum cautione, comprehenſa mercede cautionis, vt ſupra, bon. vigintiquinque. 11.

Si vero ſine cautione, bon. viginti. 12.

Pro quocunque mandato in contumaciā, bon. tres. 13.

Pro reuocatione mandati in contumaciam, bon. duo. 14.

Pro non grauetur, ſeu mandato de non moleſtando in forma iuris, bon. tres. 15.

Pro quocunque depoſito, ſiue cedula cuiuſcunque ſummæ in actis faciendo, nihil. 16.

Pro reſtitutione depoſiti, pro quolibet ſcuto bon. vnus. 17.

Hoc declaratur inf. in conſt. ſeq. §. 17.

Pro rogitu cuiuſcunque obligationis in officio vſque ad ſummam ſcutorum decem, bonon. ſeptem cum dimidio. 18.

Ab inde ſupra, bon. decem. 19.

Extra officium, duplum. 20.

Pro caſſatione cuiuſcunque obligationis iudicialis vſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quinque. 21.

Ab inde ſupra, bon. decem. 22.

Pro ſuſceptione termini in iudicio ad ſoluendum, bon. duo. 23.

Pro moderatione termini, bon. vnus. 24.

Pro quocunque partito litis deciſiuo, bon. duo. 25.

Pro quocunque iuramento extra officium, ſuſceptione termini aut actus iudicialis, vſque ad ſcuta decem, bon. ſeptem cum dimidio. 26.

Ab inde ſupra, bon. decem. 27.

Pro quocunque mandato vigore termini in iudicio ſuſcepti, vel iuramenti, vſque ad ſummam ſcutorū quinque, bon. quinque. 28.

A ſcutis quinque vſque ad decem, bon. decem. 29.

A decem vſque ad viginti, bon. viginti. 30.

A viginti vſque ad quamcunque ſummam, bon. quinquaginta. 31.

Pro decreto ſupradicti mandati, bon. duo. 32.

Pro quacunque fide de exequendo mandatum in alia Curia decretum, ſeu appoſitionis manus in contumaciam, vel alias non facto proceſſu, bon. duo. 33.

Pro quocunque rogitu procuræ in officio, bon. duo. 34.

Extra vero officium, bon. octo. 35.

Pro fide cuiuſque procuræ in actis rogatæ vel productæ, bon. decem. 36.

Pro productione quorumcunque iurium, articulorum, & interrogatoriorum, boo. duo. 37.

Pro quacunque reſtitutione iurium, cum dimiſſione copiæ, à decem ſcutis infra (ſupra tamen duo) in ſcripturis priuatis, bon. ſeptem cum dimidio. 38.

A decem vſque ad viginti, bon. quindecim. 39.

A viginti ſupra, bon. viginti. 40.

Si

41. Si vero inſtrumenta publica, vel alia iura, duplum in quolibet caſuum prædictorum.

42. Pro relatione ad videndum iurare teſtes, & illorum inductione, ſpecificatione materiarum, etiamſi inſimul cum inductione teſtium fiat, bon. duo.

43. Pro reſponſione articulorum, ſiue præparatoriorum, pro quolibet articulo, ſeu præparatorio, etiam generali ſiue fiat verbo, ſiue fiat per productionem cedulæ, bon. vnus.

44. Pro examine teſtis, in quacunque ſumma ſummarie abſque articulis & interrogatorijs, bon. ſeptem cum dimidio.

45. Pro examine ſuper recognitione teſſerarum, bonon. quatuor.

46. Pro recognitione apocharum, bon. tres.

47. Pro examine ſuper articulis & interrogatorijs, à ſcutis decem infra (ſupra tamen duo) bon. decem.

48. A decem vſque ad viginti, bon. quindecim.

49. A viginti vſque ad quamcunque ſummam, bon. vigintiquinque.

50. Si vero articuli, & interrogatoria fuerint exceſſiua, ſoluatur arbitrio Iudicis.

51. Extra vero officium ſoluatur duplum.

52. Pro examine ſuper articulis abſque interrogatorijs vſque ad ſcuta decem (ſupra tamen duo) bon. octo.

53. Vſque ad ſcuta viginti, bon. decem.

54. Vſque ad quamcunque ſummam, bon. quindecim, & non vltra.

55. Pro copia teſtium publicatorum, ſoluatur ad rationem vt ſupra pro examine.

56. Pro quacunque informatione Iudici facienda, cum oſtenſione actorum, iurium, vel teſtium, ſiqui adſint, à quinque ducatis infra, nihil.

57. A quinque vſque ad decem, bon. ſex.

58. Ab inde ſupra, bon. ſeptem cum dimidio.

59. Et vnica tantum informatio in omnibus caſibus ſoluatur.

60. Et ſi fiat extractus, vel regiſtrum, vbi iuxta reformationem fieri licet, nihil ſoluatur pro informatione.

61. Pro nota ſententiæ diffinitiuæ, & pro quocunque decreto vim diffinitiuæ habente, vſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. tres.

62. Vſque ad decem, bon. ſeptem cum dimidio.

63. Vſque ad viginti, bon. vigintiquinque.

64. Vſque ad quamcunque ſummam, bon. quadragintaquinque.

65. Pro quocunque mandato vigore ſententiæ ſeruatis ſeruandis, vel cauſa cognita, vſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. quinque.

66. Vſque ad decem, bon. ſeptem cum dimidio.

67. Vſque ad viginti, bon. vigintiquinque.

68. Vſque ad quamcunque ſummam, bon. quadragintaquinque.

69. Pro copia cuiuslibet commiſſionis, bon. decem.

70. Pro copia ſimplici cuiuslibet inſtrumenti in actis rogati, bon. ſeptem cum dimidio. Declaratur [illegible]

71. Pro copia ſubſcripta pro fide eorundem, bon. decem.

72. Pro copia articulorũ ſi ſit magna ſcriptura, bon. decẽ.

73. Pro copia cuiuslibet petitionis, partis, iuramenti, allegationis, & cuiuſcunque alterius acti iudicialis in actis facti, bon. duo.

74. Pro mandato de euacuando domum, bon. vigintiquinque.

75. Pro quocunque mandato de conſignandis pignoribus, bon. tres.

76. Pro quocunque decreto confeſſionis debiti, bon. duo.

77. Pro quibuſcunque litteris, & declaratorijs vigore monitorij, vel illarum loco mandato in contumaciam, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

78. Pro quibuſcunque litteris excommunicatorijs, ſiue declaratorijs, vigore obligationis in forma Cameræ, vel monitorij reintegrati, vel mandato loco illarum, vſque ad ſummam vigintiquinque ſcutorum, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

79. A vigintiquinque vſque ad quamcunq; ſummam, bon. quinquaginta.

80. Pro abſolutione à cenſuris, bon. ſeptem cum dimidio.

Pro inſtrumento abſolutionis à cenſuris, idem ſoluatur prout in litteris. 81.

Pro quocunque brachio ſeculari, ſoluatur duplum ad rationem ſummæ prædictæ. 82.

Pro monitorio extra Vrbem in illius diſtrictu, bon. viginti. 83.

Pro rogitu inſtrumenti poſſeſſionis intra mœnia Vrbis, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 84.

Extra vero mœnia Vrbis, arbitrio Iudicis. 85.

Pro inuentario de bonis extra officium, bon. quinquaginta. 86.

Pro mercede publicorum inſtrumentorum, ſeruentur Statuta Vrbis. 87.

In cauſis à quinque ſcutis infra ſpecificentur materiæ, in actis, & examinentur teſtes abſque articulis, & interrogatorijs, & Notarius teneatur ſuper generalibus examinare, & ſi pars voluerit dare interrogatoria, concedet Notarium. 88.

Et ſi agatur de bonis & non de pecuniarum quantitatibus, ſtetur arbitrio Iudicis quæ taxa ſolui debeat. 89.

Pro extractibus fiendis iuxta reformationem Sanctiſſimi, & non aliter, pro quolibet folio bene ſcripti iuxta dictam reformationem, ſub rubr. de regiſtris, bon. ſex. 90.

In cauſis vero commiſſarijs, iuxta prædictam reformationem, pro comparitionibus, & relaxationibus, nihil recipiatur. 91.

Et in omnibus caſibus ſoluatur prout in alijs Vrbis Tribunalibus ſolui ſolitum, & conſuetum eſt. 92.

A pauperibus, & miſerabilibus perſonis, nihil. de paupertate, & miſerabilitate ſtetur relationi Aduocati, vel Procuratoris pauperum. 93.

Taxa Notariorum Auditoris Cameræ.

Reformatio Curiæ A. C. eſt ſupra in conſtit. præcedenti fol. 277.

§. 3. IN cauſis ordinarijs ad hunc forum pertinentibus etiam quod adſit commiſſio quocunque tempore impetrata, exigatur vt infra. 1.

Pro expeditionibus quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiam ſi ſint Congregationes, Collegia, Capitula, vel Vniuerſitates, non niſi pro vno tantum exigatur, prout & in reformatione Sanctiſſimi ſancitum eſt, ſub rubr. de Notarijs. §. pro expeditionibus. *Eſt hic ſupra fol. 279. num. 79.* 2.

Pro monitorio ſpeciali ad partes, iul. nouem. 3.

Pro monitorio ſpeciali per edictum, iul. vndecim. 4.

Pro monitorio in vim bullæ Eugenianæ, iul. duodecim. 5.

Pro Eugeniana per edictum, iul. quindecim. 6.

Pro monitorio in vim bullæ Cœnæ Domini, iul. duodecim. 7.

Pro citatione cum inhibitione vigore appellationis extra Curiam, cum inſertione inſtrumenti ſententiæ, à qua appellatur, iul. decem. 8.

Pro inſtrumento remiſſoriæ, iul. nouem. 9.

Pro inſtrumento litis pendentiæ extra Curiã, iul. nouẽ. 10.

Pro tranſumpto ſimplici vnius bullæ, vel inſtrumenti, aut cedulæ, vel etiam plurium ſimilium, ſeu aliorum variorum in eodem tranſumpto deſcriptorum, ſi fuerint in forma probanti, iul. duodecim. 11.

Si vero in forma, Vidimus, iul. nouem. 12.

Habita tamen ratione exceſſus ſcripturarum arbitrio Iudicis quo ad laborem Notarij. 13.

Pro ſequeſtro extra Curiam, iul. nouem. 14.

Pro litteris ſuperuiuentiæ, quæ non taxentur, comprehenſo ſigillo, iul. quatuor. 15.

Pro fide legalitatis apponendæ in inſtrumentis Notariorum, in totum vna cum ſigillo iul. duo. 16.

Pro mandato de exequendo, iul. nouem. 17.

Pro nota ſententiæ, nihil. 18.

Pro ſportulis, nihil. 19.

In cauſis commiſſarijs iuxta reformationem Sanctiſſimi, ſub rubr. de Auditore Cameræ. §. in cauſis. 20.

Pro citatione vigore commiſſionis abſque inhibitione extra Curiam, iul. nouem. 21.

22. Pro citatione cum inhibitione ſimplici, iul. vndecim.

23. Pro citatione cum inhibitione ſub cenſuris, iul. quatuordecim.

24. Pro citatione cum inhibitione ſub cenſuris per edictũ, etiam pro neceſſario examine, iul. decem & octo.

25. Pro inhibitione ſimplici extra Curiam, iul. nouem.

26. Pro inhibitione extra Curiam ſub cenſuris, iul. duodecim.

27. Pro inhibitione in Curia, bon. trigintaquinque.

28. Pro monitorio ſpeciali, iul. quindecim.

29. Pro inſtrumento remiſſoriæ, iul. duodecim.

30. Pro notis ſententiarum diffinitiuarum, quæ in ſcriptis proferuntur, in prima inſtantia ſcuta quatuor, ideſt iul. quadraginta.

31. In ſecunda inſtantia, iul. triginta.

32. In tertia inſtantia, iul. viginti.

33. Pro nota abſolutoriæ ab obſeruatione iudicij, iul. quindecim.

34. Pro nota interlocutoriæ, iul. quindecim.

35. Pro nota declaratoriæ, iul. octo.

36. Pro mandato de exequendo, iul. quindecim.

37. Pro ſequeſtro, iul. quindecim.

38. Pro ſportulis Iudicum pro ſentẽtijs diffinitiuis ex ſcripto proferendis, non vltra id quod in alijs Curiæ Tribunalibus ordinariis, olim à fel. rec. Pio Papa Quarto, & nuper à Sanctiſſimo præſcriptum & innouatum eſt, ſub rub. de ſportulis. *Et eſt hoc ſupra fol. 274.*

39. In cæteris actis, ſcripturis, & expeditionibus infraſcriptis, ſiue cauſæ ſint ordinariæ ſiue commiſſariæ, ſoluatur vt infra, videlicet.

40. Pro compulſorialibus generalibus ſiue ſpecialibus, iul. duodecim.

41. Pro palmo rotuli remiſſoriæ, qui ſit linearum triginta, & quælibet linea ſit ſyllabarum decem & octo, iul. tres.

42. Pro inſtrumento litis pendentiæ in Curia, bon. quadragintaquinque.

43. Pro interdicto ſpeciali, iul. quindecim.

44. Pro inſtrumento relaxationis interdicti, iul. quindecim.

45. Pro executorialibus, iul. triginta ſex.

46. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem vigore litterarum Apoſtolicarum, ſeu breuis, iul. decem.

47. Pro abſolutione, ſiue abſolutionis commiſſione pro vno, iul. nouem.

48. Pro duobus litis conſortibus, iul. quatuordecim.

49. Pro tribus litis conſortibus, iul. decem & octo.

50. Pro quatuor litis conſortibus, iul. vigintitres.

51. Vltra quatuor quotcunque addātur perſonæ litis conſortes, nihil augeatur pretium expeditionis.

52. Pro Capitulo, Collegio, Confraternitate, aut Vniuerſitate, iul. quinquaginta.

53. Pro inſtrumento abſolutionis, iul. duodecim.

54. Pro decretis à Iudice non ex ſcripto prolatis, etiam vim diffinitiuæ habentibus, nihil.

55. Pro nota eorundem, nihil.

56. Pro ſportulis eorundem, nihil.

57. Pro ſimplici fide, etiam plurium actorum, iul. duo.

58. Pro examine teſtium cum articulis, & interrogatorijs in cauſa æſtimationis, à quinquaginta ſcutis ſupra vſque ad quamcunque ſummam, ſi articuli non excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria numerum trigintaquinque, in domo, vel officio Notarij, iul. quatuor.

59. Extra officium, non vltra duplum.

60. In cauſa æſtimationis, à quinquaginta ſcutis infra, ad rationem iul. 11. pro ſcuto, ſoluatur tantum pro dimidia.

61. Quod ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria trigintaquinque, ſoluatur merces Notarij arbitrio Iudicis.

62. Pro inſtrumento ſententiæ, ſi extrahatur, iul. quindecim.

63. Pro inſtrumento declaratoriæ, non tamen vigore obligationis in forma Cameræ, iul. duodecim.

64. Pro brachio ſeculari ob non paritionem monitorij, aut litterarum Apoſtolicarum, vel executorialium, iulios triginta.

Pro mandato ſuſpicionis fugæ, vſque ad quamcunque ſummam, etiam in vim obligationis Cameralis, & etiam parte citata decreto, iul. quatuor cum dimidio. 65.

Pro mandato de conſignando vigore ſequeſtri, etiam vbi pro illius verificatione debitor prius fuiſſet conuentus via executiua, vigore obligationis Cameralis, iul. quatuor cum dimidio. 66.

Pro mandato de conſignandis pignoribus, ſubhaſtandis, aut deliberandis, iul. quatuor cum dimidio. 67.

Pro mandato de relaxando pro debito ciuili, iul. quatuor cum dimidio. 68.

Pro mandato in cauſis ciuilibus loco litterarum, pro parua ſumma, iul. quatuor cum dimidio. 69.

Computato in his omnibus mandatis iulio ſigilli. 70.

Pro mandato executiuo, ſiue brachio ſeculari, vbi eius inuocatione opus fuerit per omnia expedito omnibus comprehenſis, ab vno ſcuto vſque ad quindecim ad rationem iul. vndecim pro ſcuto, iul. quatuor cum dimidio. 71.

A ſcutis quindecim vſque ad vigintiquinque ad eandem rationem, iul. vigintiduo. 72.

A ſcutis vigintiquinque vſque ad quingentos ad eandem rationem, iul. trigintatres. 73.

A ſcutis quingentis vſque ad mille ad eandem rationem, iul. ſexagintaſex. 74.

A ſcutis mille vſque ad quācunque ſummam ad eandem rationem, ſcuta vndecim. 75.

Pro cenſuris Eccleſiaſticis, vel in expeditione mandati executiui, ſeu brachij ſecularis, vel ſeorſum ab eo, nihil. 76.

Neque vſquam alias, niſi vbi ad illas rite proceſſum fuerit re ipſa. 77.

Pro declaratoria, aggrauatoria, & reaggrauatoria ſimul iunctis, & totali earum omnium expeditione, vbi ad eas rite proceſſum fuerit, & non alias, exigatur tantundem quantum pro mandato, ſeu brachio ſeculari, habita diſtinctione ſummarum, vt ſupra. ita vt omnis impenſa vtriuſque expeditionis, tàm mandati ſcilicet, vel brachij ſecularis quàm cenſurarum ſimul iuncta, duplum non excedat eius pretij, quod pro mandato, ſeu brachio ſeculari pro qualibet dictarum ſummarum taxatum eſt. excepta vltima maiori ſumma, videlicet à mille ſupra, in qua etiam ſi contingat vltra, vel poſt mandatum executiuum, ſeu brachium ſeculare cenſuras quoque relaxari, nihil earum nomine exigatur, ſed tantum vltra pretium ſolius mandati, ſeu brachij ſecularis, vt ſupra taxatum, accipi poſſit iuſta merces pro ſcriptura. 78.

Nec vnquam cogantur partes inuitæ vna cum mandato executiuo vel brachio ſeculari, cenſurarum quoque expeditionem accipere, aut earum expeditionis pretium ſoluere, etiamſi ad cenſuras ipſas in ſubſidium contra contumacem Iudex comminando rite proceſſerit, & extra loca temporali dominio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubiecta, vel etiam extra Italiam expeditio mittenda foret. 79.

Et vbi quiſquam legitime ſeruatis proceſſibus vtranque expeditionem, mandati ſcilicet, vel brachij ſecularis, & cenſurarum eodem tempore habere voluerit, tunc apponatur verbis expreſſis in ipſa expeditione quo ad cenſuras, ne is pretium quod illarum ratione expendit, vllo modo repetere poſſit ab his contra quos decretæ, & prolatæ fuerunt, niſi aduerſus eoſdem vigore mandati executiui, ſeu brachij ſecularis, non ſatiſfacientes, aut alias non parentes cenſuris ipſis, vti neceſſe fuerit. 80.

Pro duplicatis, etiam poſt quodcunque tempus expeditis, nihil, præter ſcripturæ mercedem. 81.

Pro ſigillo paruo appenſo in qualibet expeditione, ſi non adſit minor taxa, ſoluatur tantum iul. vnus. 82.

Pro mandatis executiuis, vel alijs quibuſcunque expeditionibus, Notarij nihil recipiant niſi illis effectualiter partibus conſignatis. 83.

Nec partes cogantur accipere aliquam expeditionem, niſi quam voluerint. 84.

Pauperibus expeditiones in forma pauperum, miſera- 85.

bilibus

biliбus vero gratis omnino tradant, etiam ſcripturæ mercedem, diſtinctio vero iſtarum perſonarum Iudicis arbitrio remittitur.

86. Pro terminis coram Iudice ſeruandis, Iudicibus informandis, ſcripturis ad eos deferendis, ſeu etiam in officio perquirendis, regiſtris, ſeu extractibus tranſportandis, & aliis huiuſmodi, Notarii vel eorum ſubſtituti, ſcribæ, & copiſtæ, etiam nomine regalium, ſeu biballiorum, nihil prorſus, etiam à ſponte dantibus accipiant.

87. In cauſis criminalibus expeditionum, quæ erunt eiuſdem generis ſeu nominis, cuius ſunt ſuprascriptæ, pretium augeri non poſſit vltra tertiam partem eius, quod ſupra in ciuilibus præſcriptum eſt.

88. In regiſtris, extractibus, copiis indiciorum, & alterius quàm ſupradicti generis ſeu nominis expeditionibus criminalibus, ſeruetur Taxa aliis Tribunalibus ordinarijs Vrbis in criminalibus præſcripta.

89. Pro rogitu inſtrumentorum, caſſatione, & pro rogitu teſtamentorum & aliorum, ſeruetur conſtitutio Sanctiſs. D. N. ſub rubr. de Notariis. §. pro rogitu cuiuslibet. §. pro caſſatione. §. in tradendis, & §. pro rogitu teſtamentorum.

90. Pro mercede inſtrumentorum ſeu teſtamentorum publicatorum, ab vno ſcuto vſque ad vigintiquinque, bon. quadragintaquinque.

91. A ſcutis vigintiquinque vſque ad quinquaginta, iul. ſeptem cum dimidio.

92. A ſcutis quinquaginta vſque ad centum, ſcutum vnum.

93. A ſcutis centum vſque ad quingenta, pro quolibet centenario ſcutum vnum.

94. A ſcutis quingentis vſque ad quamcunque ſummam, pro quolibet centenario iul. duo.

95. Dummodo in totum, vſque ad centum ſcuta pro qualibet ſumma, & non vltra recipere valeant.

96. Pro quocunque depoſito cuiuſcunque ſummæ vel rei, per cedulam vel ſine, nihil recipiatur.

97. Pro reſtitutione vero cedulæ, vel depoſiti, vſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſiue, recipiant Notarii omni caſu, bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ neque pro mandato neque pro quietatione.

98. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, vſque ad quamcunque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, Cum conſenſu quòd conſignetur adimpletis conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius iul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non vltra.

99. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conuenta in ſcriptura cuius vigore agitur, adeo quòd oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud, habeat Notarius tantum quantum ſolueretur pro mandato illius ſummæ executiuo, & amplius iul. quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ ſi conſignetur in totum, ſin minus iul. vnum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non vltra.

100. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executiui relaxationem, quomodocunque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius niſi iul. quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioqui vltra mandati prædicti mercedem habeat iul. vnum pro quietantia, vt ſupra, & nihil amplius in quolibet prædictorum caſuum.

101. Pro reſtitutione ſcripturarum quarumcunque in eodem termino productarum, etiam ſi plures ſint, iul. quatuor cum dimidio.

102. Pro quibuſcunque copiis, bene & vna margine deſcriptis ad inſtar originalis, pro quolibet folio iul. vnus.

103. Pro contradictis, quod verè ſoluitur officio contradictarum, & non amplius.

Taxa Notariorum Rotæ.

Reformatio huius Tribunalis habetur ſupra in conſtit. præced §. 5. fol. 268.

§. 4. PRo quolibet centenario foliorum regiſtri boni facti iuxta reformationem Sanctiſſimi ſub tit. de regiſtris, iul. ſexaginta. *Eſt hic ſup. fol. 281.* 1. Declaratur in conſt. ſeq. §. 19.

Pro quolibet folio copiarũ inſtar boni originalis, bon. ſeptem cum dimidio. 2.

Pro rubricatura cuiuslibet centenarii foliorũ proceſſus de partibus facta iuxta reformationem Sanctiſſimi ſub tit. de regiſtris. §. rubricellæ. & §. proceſſus de partibus. & §. Notarii Rotæ, iul. vigintiquinque. *Eſt hic ſup. fol. 281. num. 16. 17. & 24.* 3.

Pro rubricatura teſtium de partibus, pro medietate. 4.

Et idem ſoluatur de proceſſibus per alium quam Notarium rubricatis in Curia, niſi quod deducatur ad fauorem partis tantum quantum ſoluiſſet Notarius cauſæ copiſtæ rubricanti. 5.

De aliis vero proceſſibus rubricatis in partibus, in quorum rubricatura nihil eſt corrigendum, addendum, vel minuendum, ſoluantur pro reuiſione cuiuslibet centenarii iul. quindecim. 6.

Pro citatione ſimplici extra Curiam, iul. ſeptem cum dimidio. 7.

Pro citatione cum inhibitione extra Curiam, iul. quindecim. 8.

Pro citatione cum inhibitione per edictum extra Curiam, vel ſub cenſuris, iul. quindecim. 9.

Pro inhibitione ſimplici facta in Curia, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 10.

Pro inhibitione ſimplici extra Curiam ſub cenſuris, iul. vndecim, & bon. duo cum dimidio. 11.

Pro citatione ad valuas in Curia tempore feriarum, bon. quindecim. 12.

Pro compulſoria generali extra Curiam, iul. ſeptem cum dimidio. 13.

Pro compulſoria ſpeciali extra Curiã, iul. quindecim. 14.

Pro arreſto generali iul. tres. 15.

Pro inſtrumento remiſſoriæ ad partes iul. quindecim. 16.

Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ, numerati iuxta reformationem Sanctiſſimi ſub tit. de Notariis omnium Tribunalium §. litteras remiſſoriales. iul. ſeptem cum dimidio. *Eſt hic ſup. fol. 280. num. 103.* 17.

Et ſi remiſſoria conſignatur non facto regiſtro, depoſitum reguletur ad rationem ſexaginta foliorum regiſtri, excomputandum poſtea in mercede regiſtri. 18.

Pro quolibet ſequeſtro extra Curiam cum illius inſtrumento iul. quindecim. 19.

Pro inſtrumento reuocationis, ſeu relaxationis ſequeſtri, iul. ſeptem cum dimidio. 20.

Pro monitorio pœnali in euentum citatorio extra Curiam, iul. quindecim. 21.

Pro litteris excommunicationis in Curia ob non ſolutam mercedem Notarii, vel alias, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 22.

Pro mandato de reportando regiſtrum, acta, vel proceſſus, ſeu de perquirendo, iul. quatuor cum dimidio. 23.

Pro nota ſententiæ diffinitiuæ in prima inſtantia, iul. trigintaſeptem cum dimidio. 24.

In ſecunda inſtantia, iul. triginta. 25.

In tertia inſtantia, iul. vigintiduo cum dimidio. 26.

Pro inſtrumento ſententiæ diffinitiuæ, iul. quindecim. 27.

Pro inſtrumento diffinitiuæ ſententiæ cum taxatione expenſarum. iul. vigintiduo cum dimidio. 28.

Pro inſtrumento taxationis expenſarum ad partem, iul. ſeptem cum dimidio. 29.

Pro nota ſententiæ interlocutoriæ, nihil. 30.

Pro litteris executorialibus, ſiue eorum inſtrumento vltra depoſitum ſcutorum quatuor cum dimidio, excomputandum poſtea in mercede regiſtri, iulij quindecim. 31.

Pro nota ſententiæ declaratoriæ vigore monitorii, vel litterarum executorialium, iul. ſeptem cum dimidio. 32.

Pro inſtrumento ſententiæ declaratoriæ, iul. quindecim. 33.

34. Pro inſtrumento aggrauationis ad partem, iul. quindecim.

35. Pro inſtrumento reaggrauationis ad partem, iulii quindecim.

36. Pro inſtrumento interdicti ad partem iul. quindecim.

37. Pro inſtrumento brachii ſecularis per ſe & ſimpliciter abſque declaratione iul. triginta.

38. Pro inſtrumento abſolutionis ab excommunicationis ſententia, ſiue commiſſionis eiuſdem abſolutionis in partibus fiendæ, etiam ſi fuerint plures, ſiue Communitas, Capitulum, aut Collegium, in eadem cauſa & expeditione iul. quindecim.

39. Pro mandato executiuo cuiuſcunque ſummæ, iul. triginta.

40. Pro mandato de manutenendo, reintegrando, ſiue de immittendo, iul. triginta.

41. Et ſi dentur non confecto regiſtro, liceat exigere depoſitum pro foliis quinquaginta, excomputandum vt ſupra in mercede regiſtri.

42. Pro inſtrumento ceſſionis iuris, litis, & cauſæ, ſiue litis, & cauſæ dumtaxat, ſi extrahatur coniunctim, vel ſeparatim, iul. ſeptem cum dimidio.

43. Pro nota, ſeu rogitu inſtrumenti huiuſmodi ceſſionis, bon. trigintaſeptem cum dimidio, videlicet quando non extrahitur inſtrumentum. ſed ſi extrahatur, tunc in extractione dicti inſtrumenti defalcatur dicta ſumma, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

44. Pro inſtrumento proceſſus ſubrogationis in iure cuiuſuis, iul. quindecim.

45. Pro examine teſtis in domo Notarii iurati corã Domino, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

46. Extra domum, vel officium Notarii, iul. ſeptem cum dimidio.

47. Et ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria triginta, habeatur ratio exceſſiuitatis iuxta laborem Notarii.

48. Pro copiis teſtium publicatorum, ſiue in partibus ſiue in Curia examinatorum, ſoluatur prout de foliis regiſtrorum dictum eſt.

49. Pro quocunque inſtrumento, ſiue prorogationis remiſſoriæ, ſiue mutationis Iudicum, vel alicuius intimationis, aut alio quouis actu iudiciali in publicam formam redacto, iul. ſeptem cum dimidio.

50. Pro quocunque depoſito cuiuſcunque ſummæ vel rei, per cedulam vel ſine, nihil recipiatur.

51. Pro reſtitutione vero cedulæ vel depoſiti, vſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſiue, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

52. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, vſque ad quamcunque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem, abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, Cum conſenſu quod conſignetur adimpletis conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius iul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non vltra.

53. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conuenta in ſcriptura cuius vigore agitur, adeo quod oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de cõſignando illud, habeat Notarius tantum quantum ſolueretur pro mandato illius ſummę executiuo, & amplius iulios quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, iul. vnum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non vltra.

54. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executiui relaxationem quomodocunque fiat, etiam quòd plura deſuper fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius niſi iulios quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioquin vltra mandati prædicti mercedem habeat iulium vnum pro quietantia, vt ſupra, & nihil amplius in quolibet prædictorum caſuum.

Taxa Archiuij.

§. 5. PRo quolibet folio copiæ factæ inſtar boni originalis, bon. ſex. 1.

Pro fide cuiuslibet primi actus, iul. quatuor cum dimidio. 2.

Et ſi fuerint plures, addantur iul. duo pro quolibet actu. 3.

Pro quolibet centenario regiſtri boni iuxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de regiſtris, iul. quadragintaquatuor. 4.

Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſus de partibus, iul. viginti. 5.

Teſtes, qui non rubricantur, ſoluantur pro medietate. 6.

Proceſſus habiti vigore remiſſoriæ, ſeu compulſoriæ, & alii, etiam non excedentes folia vigintiduo, non regiſtrentur. & circa rubricaturam fiat numeratio iuxta dictam reformationem Sanctiſſimi ſub rub. de regiſtris. 7.

Pro nota ſententiæ in prima inſtantia coram Referendario, iul. triginta. 8.

In ſecunda, iul. viginti. 9.

In tertia, iul. quindecim. 10.

Pro nota ſententiæ interlocutoriæ, iul. quinque. 11.

Pro nota ſententiæ declaratoriæ, iul. quinque. 12.

Pro inſtrumento declaratoriæ, iul. ſex. 13.

Pro brachio ſeculari, iul. decem & octo. 14.

Pro nota ſententiæ abſolutoriæ à cẽſuris, iul. quinque. 15.

Pro inſtrumento abſolutionis, etiamſi fuerint plures, aut Capitulum, Communitas, vel Collegium in eadem expeditione & cauſa, iul. ſex. 16. *Declaratur in conſt. ſeq. §. 10.*

Pro inſtrumento reintruſionis in cenſuras ſimiliter vt ſupra, iul. ſex. 17.

Pro quolibet teſte examinato in officio, iul. quatuor cum dimidio. 18.

Extra officium duplum. 19.

Et ſi materiæ fuerint exceſſiuæ in officio, iul. ſex. 20.

Extra officium duplum. 21.

Exceſſiuitas intelligatur ſi articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria numerum trigintaquinque. 22.

Pro publicatione, ſeu ſummario teſtium, ſoluatur modo quo ſupra, & habeatur reſpectus ad exceſſiuitatem modo prædicto. 23.

Pro mandato de manutenendo, iul. decem. 24.

Et ſi fuerit vigore ſententiæ, iul. quindecim. 25.

Pro ſimili de reſtituendo, & reponendo, iul. quindecim. 26.

Pro mandato de ſubhaſtando extra Curiam, iul. ſeptem cum dimidio. 27.

In Curia, iul. quatuor cum dimidio. 28.

Pro alio de deliberando, in Curia & extra, tantundem. 29.

Pro citatione cum inhibitione in Curia, iul. quatuor cum dimidio. 30.

Pro ſimili extra Curiam abſque Cenſuris, iul. decem. 31.

Pro citatione cum inhibitione ſub cenſuris extra Curiam, iul. duodecim. 32.

Pro citatione ſimplici extra Curiam, iul. ſeptem cum dimidio. 33.

Pro compulſorialibus generalibus, iul. octo. 34.

Pro compulſorialibus ſpecialibus, iul. decem. 35.

Pro monitorio pœnali vigore commiſſionis, iul. octo. 36.

Pro ſequeſtro extra Curiam, iul. octo. 37.

Pro inſtrumento relaxationis illius, iul. ſex. 38.

Pro mandato de conſignando pecunias, res, & bona poſtquam fuit relaxatum mandatum executiuum extra Curiam, iul. nouem. 39.

In Curia, iul. ſex. 40.

Pro inſtrumento intimationis litis, ceſſionis, & ſimilium, iul. ſex. 41.

Pro mandato executiuo extra Curiam, iul. vigintiquinque. 42.

In Curia, iul. vigintiduo. 43.

Pro mandato de exequendo extra Curiam, iul. octo. 44.

Pro fide Decreti, ſeu ſimili mandato in Curia, iul. quatuor. 45.

Pro

46. Pro inſtrumento remiſſoriæ, iul. quindecim.

47. Pro litteris miſſiuis, etiam cum articulis & interrogatoriis introcluſis, iul. nouem.

48. Pro inſtrumento prorogationis termini remiſſoriæ ſeu deputationis iudicum, iul. ſex.

49. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factę iuxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de Notariis. §. litteras remiſſoriales, iul. quinque. *Eſt hic ſupra fol. 280. nu. 103.*

50. Pro inſtrumento ſubdelegationis, iul. decem.

51. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem, ſoluatur tantum quantum pro mandato executiuo, in Curia & extra.

52. Pro depoſito quocunque, etiam cedularum, nihil ſoluatur.

53. Pro reſtitutione vero cedulæ vel depoſiti, vſque ad ſummam ſcutorum quadragintaquinque incluſiue, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantum pro quolibet ſcuto, nec aliud quidquam, neque pro reſtitutione cedulæ neq. pro mandato neque pro quietatione.

54. A ſcutis quadragintaquinque ſupra, vſque ad quamcunque ſummam, quando depoſitum eſt factum ante mandati relaxationem abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, Cum conſenſu quod conſignetur adimpletis conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de cõſignando habeat Notarius iulios quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ & non vltra.

55. Quando vero depoſitum eſt cum proteſtatione vel conditione extrinſeca non cõuenta in ſcriptura cuius vigore agitur, adeo quod oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud habeat Notarius tantum quantum ſolueretur pro mandato illius ſummæ executiuo, & amplius iulios quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ ſi conſignetur totum, ſin minus iulium vnum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non vltra.

56. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executiui relaxationem quomodocunque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius niſi iulios quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioqui vltra mandati prædicti mercedem, habeat iulium vnum pro quietantia, vt ſupra, & nil amplius in quolibet prædictorum caſuum.

57. Pro reſtitutione quarumcunque ſcripturarum ſimul & eodem actu reſtituendarum, iul. quatuor.

58. Et ſi fuerint exceſſiuæ habeatur reſpectus quo ad copiam à Notario faciendam, & in actis dimittendam.

59. Item quod pro regiſtratura quorumcunque mandatorum & aliorum inſtrumentorum, pro quibus ſolet fieri depoſitum in Rota, ſoluantur folia quinquaginta regiſtri, quod tamen omnino fiat.

60. In cauſis coram Cardinalibus ſoluatur duplum iuxta ſolitum.

61. In cauſis Cardinalium, videlicet pro Cardinalibus propriis & aliorum priuilegiatorum, ſeruetur ſolitum eorundem priuilegiatorum.

62. Pro pauperibus tam præſentibus quam abſentibus, ſeruetur reformatio Sanctiſſimi, ſub titulo de regiſtris, verſ. pauperibus. *Eſt hic ſupra fol. 282. nu. 21.*

Hoc declaratur infra in ... ſeq. §. 21

63. Pro duplicatis ſoluatur medietas omniũ ſupradictorũ.

Taxa Notariorum cauſarum criminalium Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarij, Senatoris, ac Iudicis Burgi.

Reformatio Iudicum criminalium eſt ſupra in conſtit. præced. §. 10. fol. 271.

1. §. 6. PRo receptione querelæ, ex officio vel ad inſtantiã partis ſiue in officio ſiue extra officium, nihil.

2. Pro examine teſtium pro informatione Curiæ ſiue in officio ſiue extra officium ſimiliter ex officio vel ad inſtantiam partis, nihil.

3. Pro examine reorum in carceribus, nihil.

4. Pro quolibet monitorio, inhibitione vel ſequeſtro in Curia cum clauſula, Si quis, bon. tres.

5. Pro inhibitione, arreſto, monitorio vel ſequeſtro, ſine dicta clauſula, bon. quinque.

6. Pro qualibet ſignificatione, cum fideiuſſione ſiue obligatione, bon. quindecim.

7. Pro ſimili ſignificatione abſque fideiuſſione & obligatione, bon. decem.

8. Pro monitorio pœnali, citatione, inhibitione, ſequeſtro, arreſto aut alio quouis inſtrumento, ſiue in Curia ſiue extra Curiam, ſiue auctoritate ordinaria ſiue commiſſaria pro Fiſco, nihil.

9. Pro ſimili monitorio in Curia in vim commiſſionis, ſi adeſt inſtigator ſecretus vel apertus, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

10. Pro monitorio vel ſequeſtro extra Curiam auctoritate ordinaria, ſi adeſt inſtigator vt ſupra, bon. vigintiquinq.

11. Pro monitorio vel ſequeſtro extra Curiam in vim commiſſionis, ſi adeſt ſimilis inſtigator ſecretus vel apertus, ſcutum vnum.

12. Pro inhibitione in Curia vigore commiſſionis ad inſtantiam partis, vel ſi adeſt inſtigator vt ſupra, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

13. Pro inhibitione ſimili extra Curiam, iul. ſex.

14. Pro citatione etiam cum inhibitione vigore commiſſionis, etiam per edictum extra Curiam ad inſtantiam partis, vel ſi adeſt inſtigator vt ſupra, ſcutum vnum.

15. Pro compulſorialibus generalibus vel ſpecialibus extra Curiam vigore commiſſionis, ſcutum vnum.

16. Pro inſtrumento remiſſoriæ, ſcutum vnum.

17. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factę iuxta reformationẽ Sáctiſſimi ſub rub. de Notariis §. litteras remiſſoriales, bon. trigintaſeptẽ cũ dimid. *Eſt hic ſup. f. 280. n. 103.*

18. Pro litteris miſſiuis pro examinandis teſtibus extra Curiam loco remiſſorialium, iul. duo.

19. Pro litteris declaratoriis ob non paritionem monitorij extra Curiam, iul. ſeptem cum dimidio.

20. Si in cauſa commiſſaria, ſcutum vnum.

21. Pro brachio ſeculari ſimiliter ob non paritionem monitorij extra Curiam in cauſa ordinaria, ſcutum vnum cum dimidio.

22. Pro brachio ſeculari vel mandato executiuo loco executorialium extra Curiam in cauſa commiſſaria, ſcuta duo cum dimidio.

23. Pro mandato de capiendo extra Curiam auctoritate ordinaria ad inſtantiam partis vel inſtigatoris ſecreti vel aperti, bon. vigintiquinque.

24. Si in cauſa commiſſaria, ſcut. vnum.

25. Pro edicto tempore vacantiarum, bon. quinque.

26. Pro comparitione, relatione, iurium productione vel aliis quibuſuis actis pro Fiſco, nihil.

27. Pro qualibet relatione, comparitione, proteſtatione, iurium productione vel alio actu parte inſtante, vbi non ſit extractus vel regiſtrum, bon. duo.

28. Pro actu depoſiti pecuniarum vel cedulæ, nihil.

29. Pro conſignatione depoſiti, pro quolibet ſcuto bonon. vnus.

30. Pro conſignatione pignoris vel rei depoſitatæ, in totũ, bon. ſeptem cum dimidio.

31. Pro examine cuiuslibet teſtis in cauſa capitali vel in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiua, cum articulis & interrogatoriis, vel cum interuentu Iudicis vel Fiſci in officio vel domo ipſius Iudicis, iul. quinque.

32. Si extra domum & officium, etiam ſi teſtis ſit egregius vel illuſtris, ſuper eiſdem, ſcut. vnum.

33. Si abſque interrogatoriis & interuentu Iudicis & Fiſci vel ſuper bona fama aut ſuper vno vel duobus articulis tantum in officio, iul. duo.

34. Si extra officium, etiamſi teſtis ſit illuſtris, vt ſupra, iul. quatuor.

35. Pro examine teſtis in aliis cauſis non capitalibus ſuper articulis & interrogatoriis vel cum interuentu Iudicis vel Fiſci in officio, iul. tres.

36. Si extra officium etiamſi teſtis ſit egregius vel illuſtris, iul. quinque.

37. Si abſque interrogatorijs & interuentu Iudicis vel Fiſci in officio, bon. quindecim.

38. Si extra officium, bon. vigintiquinque.

39. Si materiæ in articulis vel interrogatoriis fuerint exceſſiuæ,

ceſſiuę, in quolibet ex caſibus prædictis augeri poſſit taxa iuxta exceſſiuitatem arbitrio Iudicis.

40. Pro examine teſtis in officio ſummarie abſque articulis & interrogatorijs, iul. vnus.

41. Si extra officium, bon. quindecim.

42. Pro oſtenſione depoſitionis teſtium publicatorũ abſq. copia, ſoluatur medietas eius quod ſolutum fuerit pro examine reſpectiue.

43. Pro copia ipſius depoſitionis teſtiũ, pro quolibet folio facto in formæ boni extractus iuxta reformationẽ Sanctiſſimi, ſub rubr. de regiſtris, bon. ſex *Eſt hic ſup. fol. 281.*

44. Pro quolibet folio copiæ indiciorum continente lineas viginti quatuor, & pro qualibet lineæ duodecim ſyllabas ad minus, ſi vnus tantum reus fuerit, bon. quinque.

Declaratur in conſt. ſeq. §. 22.

45. Si duo vel plures rei fuerint, etiam pro Collegio, Vniuerſitate vel Capitulo, eandem copiam inſimul omnibus dare teneantur, & pro quolibet folio ſimili, bon. ſeptem cum dimidio ad ſummum.

46. Pro quolibet folio extractus facti iuxta prędictam reformationem Sanctiſſimi, etiamſi fuerint plures rei vel adhærentes in eadem cauſa, bon. ſex. dummodo in aliquo ex prædictis Tribunalibus minor taxa non exiſtat, quam omnino ſeruari volumus.

47. Pro quolibet folio boni regiſtri facti iuxta dictam reformationem in cauſis in quibus illa fieri licet, ſoluatur idem.

48 Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſus de partibus ſcut. vnum cum dimidio.

49. Pro mandato de relaxando aliquem in cauſa capitali vel alia in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiua, vbi præceſſerint indicia, & reus fuerit examinatus, non tamen fuerit lata & ſubſcripta ſententia, iul. quinq.

50. Vbi vero reus pręcedentibus indicijs examinatus fuerit condemnatus, vel etiam tam ante quam poſt compoſuerit aut ſoluerit; etiam, ſeu ex gratia pœna ei remiſſa fuerit, ſcutum vnum

51. Pro mandato de relaxando aliquem in alia cauſa vbi præcedunt indicia, & reus componat vel pęnam ſoluat, aut condemnatus ex gratia liberetur, iul. tres.

52. In alijs vero quibuſuis caſibus pro ſimili mandato de excarcerando, iul. duo.

53 Pro præcepto iniuncto illi qui excarceratur, nihil.

54. Pro rogitu cuiuslibet fideiuſſionis in officio vel carcere, iul. vnus.

55. Si extra officium & carcerem, iul. duo.

56. Pro mandato de capiendo aliquem pro indicijs vel pro Curiæ informatione, nihil

57. Pro mandato de capiẽdo pro cautione de non offendendo, bon. ſeptem cum dimidio.

58. Pro non grauetur, bon. quinque.

59. Pro mandato de euacuando ſeruatis ſeruãdis, iul. duo.

60. Pro inuentario in cauſa capitali, ſcut. vnum.

61. Pro ſimili inuentario facto de mandato Iudicis in quauis alia cauſa criminali, iul. quinque, & plus vel minus arbitrio Iudicis.

62. Et pro ſimili inuentario in cauſa ciuili ſi fieri contingat, iul. duo.

63. Pro æſtimatione, ſubhaſtatione & venditione bonorum mobilium vel ſe mouentium Fiſco incorporatorum vſque ad valorem ſcut. decem, bon. quindecim.

64. A ſcut. decem vſque ad viginti, iul. tres.

65. A ſcutis viginti vſque ad quinquaginta, bon. ſexagintaquinque.

66. A ſcut. quinquaginta vſque ad centum, ſcutum vnum.

67. A ſcutis centum vſque ad quingenta, ſcuta duo.

68. A ſcutis quingentis vſque ad quamcunque ſummam ſcuta tria & non plus.

69. Pro adeptione poſſeſſionis bonorum ſtabilium Fiſco incorporatorum intra mœnia, ſcutum vnum.

70. Si extra, ſoluatur iuxta importantiam cauſæ, & diſtantiam loci arbitrio Iudicis.

71. Pro ſubhaſtatione, venditione & deliberatione ſimiliũ bonorum ſtabilium vſque ad valorem ſcutorum centum, ſcut. vnum.

72. Ab inde ſupra capiatur arbitrio eiuſdem Iudicis.

73. Pro nota ſententiæ diffinitiuæ, declaratoriæ vel interlocutorię in quauis inſtantia pro Fiſco, nihil.

Pro nota ſententiæ abſolutoriæ diffinitiuę in cauſa capitali in prima inſtantia, ſcut. quatuor. 74.

Si in ſecunda inſtantia, ſcuta tria. 75.

Si in tertia inſtantia, ſcut. duo. 76.

Pro ſimili nota ſententiæ in alia cauſa, in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiua in prima inſtantia, ſcut. tria. 77.

Si in ſecunda, ſcut. duo. 78.

Si in tertia, ſcut. vnum. 79.

Pro ſimili nota ſententię abſolutorię diffinitiuę in cauſa nõ capitali, & in qua non veniret imponenda pœna corporis afflictiua, in prima inſtantia, ſcut. duo. 80.

Si in ſecunda ſcut. vnum cum dimidio. 81.

Si in tertia inſtantia ſcut. vnum. 82.

Pro ſimili nota ſententiæ declaratoriæ in quauis cauſa & inſtantia, ſcut. vnum. 83.

Pro nota ſententiæ diffinitiuæ in cauſa diſcuſſionis, recipiatur iuxta importantiam cauſæ arbitrio Iudicis. 84.

Pro nota decreti habentis vim ſententiæ diffinitiuæ in quolibet ex caſibus prædictis, permiſſis tamen, & iuxta reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de Notarijs. §. conſtitutionem, capiatur pro medietate iuxta taxam prædictarum ſententiarum reſpectiue, & pariter ſi fuerint plures arbitrio Iudicis. *Eſt hic ſupra fol. 278. nu. 65.* 85.

Et in quolibet ex caſibus prędictis, ſi fuerint plures pro nota ſententiæ ſoluatur arbitrio Iudicis. 86.

Pro quolibet folio copiæ articulorum vel iurium productorum, factæ inſtar boni originalis, bon. ſex. 87.

Pro reſtitutione iurium, etiamſi fuerint plura & diuerſo tempore producta, bon. vigintiquinque. 88.

Pro reſtitutione rerum furtiuarum Domino, etiam ſi fuerit neceſſarium mandatum, nihil. 89.

Pro quolibet ſaluoconducto pro homicidio ad quoduis tempus, ſi forte dari contingat de mandato S. D. N. ſcut. vnum. 90.

Si pro alio minori delicto, iul. quinque. 91.

Pro decreto ad exequendum mandatum iam decretũ reuocationis, inhibitionis vel ſequeſtri, de conſignando bona depoſitata vel ſimilis naturæ, vna cum fide vel mandato deſuper opportuno, bon. ſeptem cum dimidio. 92.

Pro caſſatione cuiuslibet ſimplicis fideiuſſionis, obligationis vel querelæ, in caſibus permiſſis, iul. vnus. 93.

Pro caſſatione ſimilis fideiuſſionis vel querelæ vbi ſecutus fuerit proceſſus vel examen inquiſiti, non tamen condemnatio in caſibus permiſſis, iu. duo. 94.

Pro caſſatione ſimilis fideiuſſionis vel obligationis in cauſa graui & pro perſona illuſtri, attendatur importantia ipſius cauſæ & perſonæ inquiſitæ, & ſtetur arbitrio Iudicis, niſi partes fuerint inter ſe concordes. 95.

Pro caſſatione proceſſus in cauſa capitali, ſcutum vnũ, & ſi fuerint plures, arbitrio Iudicis. 96.

Si in cauſa minori, in qua tamen veniret imponenda pœna corporis afflictiua, bon. ſeptuagintaquinque, & ſi fuerint plures, arbitrio Iudicis. 97.

Pro caſſatione proceſſus in alia cauſa non capitali, & in qua non veniret imponenda pęna corporis afflictiua, iul. quinque, & ſi fuerint plures, arbitrio Iudicis. 98.

Pro caſſatione proceſſus in cauſa graui, & perſona illuſtri attendatur importantia cauſæ & perſonę, & ſtetur arbitrio Iudicis, vt ſupra. 99.

Pro inſtrumento ſententiæ in cauſa capitali, ſcut. duo. 100.

Pro ſimili inſtrumento in cauſa in qua tamen veniret imponenda pœna corporis afflictiua, ſcut. vnum cum dimidio. 101.

Pro ſimili inſtrumento in cauſa minori, ſcut vnum. 102.

Pro inſtrumento ſententiæ declaratoriæ, abſolutionis vel decreti habentis vim ſimilis ſententię, iul. quinque. 103.

Pro ſuſceptione cẽſurarum vel termini in iudicio, bon. quinque. 104.

Pro fide cuiuslibet actus iudicialis, iul. vnus. 105.

Pro fide decreti viſitæ in die viſitæ nihil, extra diem viſitæ, bon. quinque. 106.

Pro rogitu procuræ in officio, bon. quinque. 107.

Si extra officium, iul. vnus. 108.

Pro expenſis contumacialibus in cauſa capitali ordinaria, in qua præcedentibus indicijs reus fuerit monitus, & in contumaciam condemnatus, ſcut. vnum cum di-

mi-

midio, & nihil vlterius à Fiſco vel alio recipiatur.

110. Si in cauſa non capitali, in qua tamen modo præmiſſo reus ſit in pœnam corporis afflictiuam condemnatus, ſcut. vnum & nihil vltra vt ſupra.

111. Si in alia minori cauſa, in qua eodem modo reus ſit tantum in pœnam pecuniariam condemnatus, iul. quinque, & nihil vltra vt ſupra.

112. Pro ſimilibus expenſis contumacialibus in cauſa commiſſaria in primo capite vt ſupra, ſcut. duo, cum dimidio, & nihil vltra vt ſupra.

113. Si in ſecundo, ſcut. duo, & nihil vltra vt ſupra.

114. Si in tertio capite, ſcut. vnum cum dimidio, & nihil vltra vt ſupra.

115. Si vero huiuſmodi expenſæ fuerint in cauſa graui, vel pro perſona Illuſtri, exigatur iuxta importantiam cauſæ, & qualitatem perſonæ arbitrio Iudicis.

116. Pro quibuſuis alijs inſtrumentis, expeditionibus & ſcripturis, quarum merces in præſenti taxa non exprimitur, & etiam in præinſertis, in quibus videlicet controuerſia inter Notarium & partem oriri contigerit, ſtetur arbitrio Iudicis, niſi aliter per reformationē Sanctiſſimi fuerit prouiſum. & Iudex per ſe cognoſcat, & ad Notarios non remittat.

117. In omnibus caſibus prædictis, & aliis quomodolibet contingentibus pro paupere nihil penitus recipiatur, & de paupertate ſtetur relationi Domini Aduocati vel Procuratoris pauperum. & vbi opus fuerit loco copię indiciorum vel iurium, oſtendantur originalia ipſi Domino Aduocato vel Procuratori dictorum pauperum gratis.

118. Eadem taxa præinſerta ſeruetur in quibuſuis officiis criminalibus prædictis, etiam in cauſis mixtis vel etiam ciuilibus à criminalibus dependentibus, aut in quibus de intereſſe Fiſci agitur.

119. In alijs vero mere ciuilibus in eiſdem officijs pertractandis, etiam in caſibus prædictis, ſeruetur taxa Notarijs ciuilibus impoſita.

Taxa Notariorum Curiæ Capitolij.

Reformatio huius Curiæ legitur ſupra in conſtit. præced. §. 6. fol. 269.

De Inſtrumentis publicis.

1. §. 7. PRo publicis inſtrumentis quorumcunque contractuum inter viuos, & quorumcunque teſtamentorum & aliarum vltimarum voluntatum, vſque ad quātitatem ſeu valorem ſcutorum viginti quinque, recipiat Notarius, iul. tres.

2. A vigintiquinque vſque ad quinquaginta, iul. ſeptem cum dimidio.

3. A quinquaginta vſque ad centum, iul. decem.

4. A centum vſque ad ducentos, alios iul. decem.

5. A ducentis vſque ad mille, iul. quinque pro quolibet centenario.

6. A mille vſque ad quamcunque ſummam, bon. vigintiquinque pro quolibet centenario, dummodo non excedat ſummam ſcutorum vigintiquinque in totum.

7. Pro duplicato inſtrumenti publicati, recipiat Notarius à parte, ſi illa fuerit quæ habuit præfatum inſtrumentum vel illius hæres, vltra mercedem ſcripturæ, quintam partem eius quod valeret prædictum inſtrumentum, dummodo non excedat ſummm ſcutorum decem in totum.

8. Pro particula teſtamenti ſeu legati cum hæredis inſtitutione, habeat Notarius à legatario iuxta importantiā particulæ ſui legati tantum, vt ſupra in primo capite.

9. Sed ſcriptus hæres ea particula quo ad inſtitutionem quoquo modo vtatur, poſſit cogi per Notarium ad ſolutionem mercedis totius teſtamenti, dato tamen eidem inſtrumento publico totius teſtamenti.

10. Si vero Notarius ab hærede de inſtitutione aut toto inſtrumento teſtamenti fuerit ſatisfactus, legatarius quartam partem prædictæ ſummę taxatę pro particula ſoluere teneatur.

11. Pro inſtrumentis diuiſionum recipiat Notarius tertiā partem eius quod acciperet, ſi bona illa alienarentur.

12. Pro duplicatis illorum quintam partem vt ſupra Notarius recipiat, habendo rationem in prædictis ad exceſſitatem ſcripturæ. ſuper qua ſi eſſet controuerſia inter Notarium & partem, ſtetur declarationi D. Senatoris.

Pro inſtrumentis emphiteuticis, vel liuellarijs perpetuis aut cenſuarijs, in quibus non eſſet appoſita æſtimatio rei, habeat Notarius pro quantitate cenſus vel canonis, æſtimando ad rationem ſcutorum quinque pro quolibet centenario, prout in primo capite. vbi vero appoſita eſt æſtimatio rei, idem, vt in primo capite. 13.

Pro duplicatis huiuſmodi inſtrumentorum, recipiat Notarius, vt in capite de inſtrumentis duplicatis ſuperius fuit expreſſum. 14.

Pro inſtrumētis quietationum ſi ipſe Notarius de obligatione rogatus non ſit, & eſt appoſita certa quantitas, habeat tertiam partem eius quod ſolueretur pro principali obligatione. vbi vero non eſt appoſita certa quantitas, ſi res æſtimari poteſt, habeat Notarius prout ſupra declaratum eſt. ſi vero æſtimari non poteſt, ſtetur arbitrio D. Senatoris pro perſonarum & rerum qualitate, qui in taxatione non excedat ſummam ſcutorum decem. ſi vero fuerit idem Notarius qui fuit de primæua obligatione rogatus, pro quacunque ſumma, ſiue fuerit expreſſa ſiue non, recipiat Notarius non vltra, iul. quatuor. 15.

Pro inſtrumentis publicis inueſtituræ ſeu adeptionis poſſeſſionis ſiue immiſſionis in illam, recipiat Notarius, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 16.

Pro rogitu inueſtituræ in Vrbe, habeat Notarius, iul. tres, extra mœnia Vrbis & infra duo milliaria, iul. quinque, & habeat equum ad equitandum. 17.

Si vero vltra dicta duo milliaria, habeat iulios ſeptem cum dimidio quolibet die, vltra expenſas victus & vecturas. 18.

Pro inſtrumentis quorumcunque conſenſuum, ratificationum, acceſſionum & ſimilium, ſeparatis à primo inſtrumento, cuiuſcunque ſint ſummæ & qualitatis, bonon. trigintaſeptem cum dimidio. 19.

Pro inſtrumento caſſationis obligationis, recipiat Notarius prout in quietationibus eſt diſpoſitum, & pro quietatione & caſſatione vno contextu facta, ſufficiat vnica ſolutio. 20.

Pro inſtrumentis locationis à decem annis citra, non excedentis annuam penſionem ſeu affictum ſcutorum centum, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 21.

A centum vſque ad quamcunque ſummam, iul. ſeptem cum dimidio. 22.

Et ſi ſupra decennium, dummodo non fuerit contractus emphiteuticus vel ex alijs ſupradictis expreſſis, recipiat Notarius tertiam partem mercedis expreſſę in primo capite. 23.

Pro inſtrumento tutelæ vel curæ, cum inuentario tutelari, iul. ſeptem cum dimidio. 24.

Pro inſtrumento actoriæ, iul. tres. 25.

Pro inſtrumento aditionis hæreditatis cum inuentario ſolemni ac bannimento & edicto, habeat principalis Notarius, ſcutum vnum. 26.

Reliqui Notarij ſe ſubſcribentes pro quolibet, bonon. decem. 27.

Et ita ſeruetur in his duobus poſtremis caſibus, niſi eſſent hæreditates multum opulentæ, quo caſu de inſtrumento tutelari cum inuentario, & de inſtrumento aditionis hæreditatis plus recipiat Notarius arbitrio D. Senatoris. 28.

Pro rogitu inſtrumenti aditionis hæreditatis cum edicto & bannimento, ac illorum reportatione, iul. quatuor. 29.

Reliqui Notarij ſe ſubſcribentes, bonon. quinque pro quolibet. 30.

Pro inſtrumentis mandatorum ad lites, bon. quindecim. ad quæcunque negocia ſeu ad exigendum & quietandum cum quacunque clauſula, iul. tres. 31.

Pro inſtrumentis fideiuſſionis ſiue ratificationis ſiue recognitionis bonæ fidei, ſubharrationis & alijs ſimilibus ſeparatis à primo inſtrumento, recipiat Notarius bonon. trigintaſeptem cum dimidio. 32.

Et illud idem ſoluatur pro inſtrumento pacis. 33.

Pro inſtrumento inſinuationis donationis, ſi ſine inſertione donationis fuerit, bon. trigintaſeptē cum dimidio, ſi vero cū inſertione vltra ſcripturā, iul. ſeptē cum dimidio. 34.

Pro

35. Pro rogitu caſſationis & quietantiæ quarumcunque obligationum, recipiat Notarius à vigintiquinque infra iul. vnum.

56. A vigintiquinque vſque ad quinquaginta, iul. duos.

37. A quinquaginta vſque ad centum, iul. tres.

38. Inde vſque ad quamcunque ſummam, iulium vnum pro quolibet centenario, dummodo in totum non excedat ſummam iuliorum decem.

39. Pro rogitibus quorumcunq. inſtrumentorum, ſiue iudicialium ſiue extraiudicialium, in quibus per huiuſmodi taxam non eſſet diſpoſitum, recipiat Notarius prout à partibus contrahentibus dari placuerit, quarum abſoluto arbitrio ſtari debeat.

40. Teneantur quoque Notarij partibus petentibus, inſtrumentorum de quibus rogati fuerint, copias dare ſimplices. exceptis inſtrumentis teſtamentorum & codicillorũ, quorum copias Notarius inuitus tradere non teneatur, & pro dictis ſimplicibus copijs recipiat.

41. A ſcutis vigintiquinque infra, iul. vnum.

42. A vigintiquinque vſque ad quinquaginta, iul. duos.

43. A quinquaginta vſque ad centum, iul. tres.

44. A centum vſque ad quamcunque ſummam, iulium vnum pro quolibet centenario, ita quod pro quauis ſumma non excedat, iul. decem.

45. Exceptis inſtrumentis locationum & ſimilium minoris taxæ, pro quorum copija non vltra iul. duos exigere valeat. habita tamen in omnibus præmiſſis ratione ad exceſſiuitatem ſcripturæ. ſuper qua ſi fuerit inter Notarium & partem controuerſia, ſtetur ſemper declarationi D. Senatoris.

46. Excipimus tamen ab obligatione huiuſmodi dandi copias Archiuiſtas, qui nullo modo teneantur nec poſſint copias quorumcunque inſtrumentorum Notariorum defunctorum ſub pœna decem ſcutorum pro qualibet copia dare.

47. Pro tranſumptis quorumcunque inſtrumentorum, teſtamentorum & aliarum vltimarum voluntatum, Collegium habeat ſuam integram tertiam partem etiam ex inſtrumentis defunctorum, non obſtante quocunq. priuilegio, etiam ex quauis cauſa & occaſione cuiuis perſonæ conceſſo vni ex Notarijs ad huiuſmodi tranſumpta facienda deputatis, ſoluendam iuxta taxationem faciendam per dictos deputatos. reliquæ expenſæ fiant ſumptibus partium petentium tranſumptari.

Pro iudiciarijs actibus.

48. Pro expeditionibus quando ſunt plures perſonæ conſortes, etiam ſi ſint Congregationes, Collegia, Capitula vel Vniuerſitates, non niſi pro vno tantum exigatur.

49. Pro quolibet monitorio de euacuando, & de reſpondendo articulis, bon. tres.

50. Pro quolibet monitorio cum inhibitione & clauſula Siquis, bon. tres.

51. Pro eorum reportatione, bon. duo.

52. Pro quolibet ſequeſtro, bon. tres.

53. Pro verificatione crediti ad effectum obtinendi ſequeſtrum, ſiue per teſtes ſiue per inſtrumentum rogatum per eundem Notarium cum ſequeſtro, in totum iul. vnus.

54. Pro reuocatione cuiuslibet ſequeſtri, bon. duo.

55. Pro citatione edicto Senatus, iul. vnum.

56. Pro qualibet conſtitutione Procuratoris ad lites, ad tribunal vel in officio Notarij, bon. duos, extra officiũ arbitrio partis conſtituentis.

57. Si vero fuerit conſtitutio cũ poteſtate exigendi, quietandi, paciſcendi & ſimilium, in officio, bon. decem, extra officium arbitrio partis, vltra dictos decem.

58. Pro qualibet relatione, contradictione, replicatione, proteſtatione, comparitione, verbali petitione, bonon. vnus.

59. Pro fide moderationis inhibitionis ad effectum ſuſpenſiuum, quando remanet cognitio quo ad effectum deuolutiuum, bon. quinque.

64. Pro productione præparatoriorum, bon. vnus.

61. Pro reſponſione ſuper præparatorijs, bon. tres ſoluẽdi per partem producentem, & pro viatico, ſi in Vrbe contingat, per partem reſpondentem, bon. quinque.

Pro productione libelli ſiue petitionis in ſcriptis, vna cum actu productionis, bon. duo. 62.

Pro conteſtatione litis & iuramento calũniæ in qualibet parte lite conteſtante vel iurante, cum Iudicis interlocutoria cum decreto deſtinationis Notarij ad recipiendum iuramentum calumniæ à qualibet parte, ſiue in officio ſiue ad tribunal iuris, bon. duo. 63.

Pro productione articulorum cum actu relationis, bon. duo. 64.

Pro ſpecificatione materiarum ad tribunal iuris ſiue officio Notarij, bon. duo. 65.

Pro inductione cuiuslibet teſtis & iuramento quatren. duo. 66.

Pro reſponſione articulorum ad tribunal vel in domo Notarij, quatren. duo pro quolibet articulo, ſoluendi per partem producentem, ſi extra domum, bon. quinque pro viatico per partem reſpondentem. 67.

Pro decreto de habendis articulis pro confeſſatis, bonon. duo. 68.

Pro inſtrumento intimationis litis, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 69.

Pro relatione ad dicendum cõtra facultates, bon. duos. 70.

Pro inhibitione emanata vigore facultatum, bon. ſeptem cum dimidio, cum inſertione Motus proprij, bon. triginta. 71.

Pro inhibitione vigore commiſſionis ſiue illius inſertione, bon. ſeptem cum dimidio, & cum inſertione commiſſionis, bon. triginta. 72.

Pro literis remiſſorialibus ſiue compulſorialibus, cum inſertione articulorum & interrogatoriorum, bon. trigintaſeptem cum dimidio. 73.

Pro productione quorumcunque inſtrumentorum, iurium, teſſerarum aut ſimilium, cum actu relationis pro quolibet, bon. duo, dummodo non excedant iulium vnum. 74.

Pro recognitione dictorum iurium ſeu teſſerarum, bon. duo pro quolibet teſte, & pro omnibus iuribus & teſſeris, & ſi cum interrogatorijs partis, bon. quinque. 75.

Pro reſtitutione iurium quorumcunque vnica citatione & productione, habeat Notarius iulium vnum in totum. & ſi ipſe Notarius copiam fecerit, habeat mercedẽ pro ipſius copia vltra iul. vnum pro reſtitutione. 76.

Pro rogitu compromiſſi ex forma ſtatutorum facti, iul. vnum à qualibet parte. 77.

Pro inuentario cum Iudicis decreto faciendo, iul. tres. 78.

Pro præſentatione cuiuslibet commiſſionis, bon. duos. 79.

Pro prorogatione inſtantiæ ſiue fatalium ſeu nouæ termini præfixione vigore commiſſionis, bon. ſeptem cum dimidio. 80.

Pro repetitione generali actorum, extractus ſiue extractuum, quanti fuerint, in totum bon. ſeptem cum dimidio. 81.

Pro productione librorum, reſtitutione, & partitarum auſcultatione, à quinque ſcutis infra, bon. quinque. 82.

A quinque vſque ad decem, bon. decem. 83.

A decem vſque ad viginti, bon. quindecim. 84.

A viginti vſque ad quãcunque ſummam, bon. viginti. 85.

Pro examine teſtium, & alijs.

Pro examine cuiuslibet teſtis vſq. ad numerum quinque vel ſex articulorum, excluſo articulo repetitiuo in domo Notarij, iulium vnum. 86.

Et vltra ſupradictorum articulorum numerum, bon. quindecim. 87.

Si cum interrogatorijs partis, quæ numerum decem & octo non excedant, in primo caſu, iul. duos. 88.

In ſecundo caſu, iulios tres. 89.

Si interrogatoria excedant numerum præfatũ, partiq. dederit interrogatoria exceſſiua, ſoluat exceſſiuitatem. Si vero fuerit controuerſia inter Notarium & partem, pars ſoluat Notario mercedem arbitrio Iudicis. 90.

Et in quolibet caſum prædictorum ſi alius Notarius examini adiungatur, tantundem ſoluatur adiuncto à parte illum adhibente. ſed ſi cauſa eſſet valde grauis & perplexa, vel articuli ſuper quibus teſtes examinantur eſſent vltra numerũ prędictũ, ſoluatur pro modo laboris. 91.

ſed

ſed ſi ſuper mercede eſſet controuerſia, ſoluatur Notario à parte quod fuerit declaratum per Iudicem.

92. Si extra domum vel officium Notarij, intra tamen mœnia Vrbis, vltra ſummam ſuperius taxatam habeat pro viatico, ſiue vnus ſiue plures teſtes examinentur, iulium vnum.

93. Si extra mœnia per duo milliaria, habeat pro viatico iulios duos & equum ad equitandum. Si vero vltra duo dicta duo milliaria, habeat pro viatico (quando eſſet diſcordia inter Notarium & partem) quod fuerit taxatum per Iudicem, ac expenſas victus & vecturas pro quolibet die.

94. Pro publicatione teſtium & proceſſus petita & obtenta, termino dato ad dicendum contra, ſeu excipiendum, bon. duos.

95. Pro extractibus & quibuſcunque copijs factis in forma extractus, bon. tres pro qualibet pagina, quæ debeat in ſe & qualibet facie habere lineas viginti, & quælibet linea litteras trigintaduas, iuxta formam Statuti, ſub cap. 56. lib. 1. ſed ſi extractus ab aliqua ex partibus peteretur reuideri, ſoluatur id quod per Iudicem fuerit taxatum.

96. Pro extractu duplicato, pro medietate ſoluatur.

97. Pro rogitu voti Aſſettamenti & extenſione in actis, quando Iudex iuxta illud pronunciat in omnibus articulis, in quibus votum Aſſettamẽti à Iudice conceditur, exceptis diffinitiuis & cauſam terminantibus, iulium vnum.

98. In diffinitiuis autem & cauſam terminantibus, bonon. quindecim.

99. Pro lectura cuiuslibet ſententiæ diffinitiuæ ſiue cum voto ſiue ſine voto Dominorum de Aſſettamento, bon. quindecim.

100. Pro quolibet partito litis deciſiuo ſiue in ſcriptis ſiue verbali, bon. duos.

101. Pro iuramento deſuper faciendo, bon. duos.

102. Pro inſceptione termini ad ſoluendum, bon. duos.

103. Pro decreto moderationis inhibitionis, cum clauſula Siquis, bon. tres.

104. Pro moderatione ſeu decreto de exequendo ratione recurſus ad DD. Conſeruatores vel alios, etiam cum clauſula, Niſi, pro quacunque ſumma, bon. tres.

105. Pro alijs vero moderationibus cum remiſſione cauſæ, bon. quindecim.

106. Pro buſſula & extractione Conſultoris, bon. ſeptem cum dimidio.

107. Pro traditione voti Aſſeſſoris ſeu Conſultoris & viatico in totum, iulium vnum.

108. Pro apertura dicti voti cum ſententia, bon. quindecim.

109. Pro electione Peritorum à qualibet parte eligẽdorum, bon. duos.

110. Pro relatione eorundem Peritorum à qualibet parte & qualibet relatione, bon. duos.

111. Pro ſignificatione concedenda, vigore inſtrumenti dotalis rogati per eundem Notarium, bon. vigintiduos cum dimidio.

112. Pro copia cuiuslibet ſententiæ, bon. decem, præterquam cauſarum diſcuſſionum prioritatis & potioritatis, pro quibus ſoluatur pro modo ſcripturæ.

113. Pro non grauetur ſiue ſignificatione de non moleſtando, bon. tres.

114. Pro interpoſitione appellationis & cedulæ productione cum Iudicis reſponſione, tam interlocutorijs quam diffinitiuis, bon. duos.

115. Pro reditu Apoſtolorum & reſponſione facta per Iudicem, bon. duos.

116. Pro inſtrumento publico appellationis, cum inſertione cedulę appellationis vel ſine, cum Iudicis reſponſione, bon. quindecim.

117. Pro inſtrumento publico vel fide reſponſionis Apoſtolorum ſeparato in alio folio ab appellatione primo loco interpoſita, bon. decem, & ſi inſertum fuerit cum primo inſtrumento, nihil ſoluatur.

118. Pro reportatione dicti inſtrumenti cum citatione vel ſine, bon. duos.

119. Pro fide mandati ad lites, bon. quinque, ad alia quæcunque negocia, iulium vnum.

120. Pro fide remiſſionis cauſæ vel reuocationis ſequeſtri, moderationis inhibitionis, cum clauſula, Siquis, & aliorum ſimilium, bon. ſeptem cum dimidio.

Pro fide tutelæ vel curæ vel actoriæ vel aditionis hæ-
reditatis ſubſtantialiter, vt fieri ſolet, conſenſus, fideiuſ- 121.
ſionis, obligationis apud acta, immiſſionis in poſſeſſionem, reiectionis inſtrumenti appellationis, moderationis inhibitionis ſine clauſula, Siquis, pronunciæ deſertionis cauſæ & ſimilium, bon. trigintaſeptem cum dimidio. Vbi vero taxa inſtrumentorum publicorum eſſet minor, ſoluatur prout in taxa inſtrumentorum.

Pro repetitionibus.

Pro repetitione inſtrumenti, de quo ſit idem Notarius 122.
rogatus continentis vſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque, iulium vnum.

A vigintiquinque vſque ad quinquaginta, iul. duos. 123.

A quinquaginta vſque ad centum, iul. tres. 124.

A centum vſque ad quingentos, iul. quinque. 125.

A quingentis vſque ad quamcunque ſummam, iulios 126.
decem.

Pro repetitione inſtrumenti locationis ad non longũ 127.
tempus, vſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque annuæ penſionis ſiue affictus, iul. vnum.

A vigintiquinque vſque ad quinquaginta, iul. duos. 128.

A quinquaginta vſque ad centum, iul. tres. 129.

A centum vſq. ad quamcunque ſummam, iul. quinque. 130.

Pro repetitione inſtrumentorũ in actis rogatorum per 131.
Notarium cauſæ, & alias repetitorum, bon. ſeptem cum dimidio pro omnibus. ſi vero fuerit in alio iudicio, bon. ſeptem cum dimidio pro quolibet inſtrumento reſpectiue repetito.

Pro rogitu decreti mandati vigore prædictarum repe- 132.
titionum, à vigintiquinque infra, bon. ſeptem cum dimidio.

A vigintiquinque vſque ad quamcunque ſummam, 133.
iulium vnum.

Pro repetitione ſententiæ in actis rogatæ, recipiat No- 134.
tarius prout in capitulo de locatione ad modicum tempus dictum eſt.

Si vero certa quantitas expreſſa non eſſet pro merce- 135.
de repetitionis, recipiat bon. ſeptem cum dimidio.

De depoſito, & illius conſignatione.

Pro depoſito in pecunia numerata ſeu cedula vel in 136.
re mobili precioſa ſeu alias in manibus Notarii faciendo pro quacunque ſumma, recipiat Notarius, bonon. duos pro quolibet depoſito.

Pro conſignatione ſeu reſtitutione cuiuſuis depoſiti in 137.
pecunia numerata vel re mobili, vſque ad ſummam ſcutorum decem, habeat Notarius, bon. duos pro quolibet ſcuto.

Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, ha- 138.
beat Notarius bon. vnum pro quolibet ſcuto, dummodo in totum non excedat ſummam ſcutorum trium.

Et idem ſeruetur per Mandatarios in ſubhaſtatione pi- 139.
gnorum & illorum deliberatione.

Si vero depoſitum factum fuerit in cedula vſque ad 140.
ſcuta quinquaginta, bon. quindecim.

Vſque ad ſcuta centum, bononenos vigintiquinque. 141.

Vſque ad quamcumque ſummam, bon. trigintaſeptem 142.
cum dimidio.

Pro depoſito in immobilibus penes acta Notarij vel 143.
tertiam perſonam faciendo, recipiat Notarius vſque ad ſummam ſcutorum centum, bon. quinque.

Vſque ad quamcunque ſummam, iulium vnum. 144.

Et totidem pro reſtitutione ſeu caſſatione. 145.

Pro ſententijs publicis, ſiue in extractu regiſtrandis.

Si in ordinarijs diffinitiua ſit ſententia continens quan- 146.
titatem ſeu rem minoris valoris quinquaginta ducatorum, recipiat Notarius bonon. trigintaſeptem cum dimidio.

A quinquaginta vſque ad trecentos, ducatum vnum. 147.

A trecentis vſque ad quingentos, iulios quindecim. 148.

Inde

149. Inde vſque ad quamcunque ſummam ſeu æſtimationem, ſcuta duo.

150. Si vero certam non contineat quantitatem, vel de facili eius valor æſtimari non poſſit, habeat Notarius ducatum vnum, aut plus vel minus arbitrio Iudicis pro rerũ qualitate & perſonarum, dummodo prædictam ſummam duorum ſcutorum non excedat.

151. Pro ſententijs vero ſuper executione inſtrumentorum, ſententiarum, teſtamentorum & priuatarum ſcripturarũ ſi certam contineant quantitatem, vel rei valor de facili liquidari poſſit, vſque ad ſummam vigintiquinque ducatorum, recipiat Notarius bonon. viginti duos cum dimidio

152. Vſque ad quinquaginta, bononenos trigintaſeptem cum dimidio.

153. Inde vſque ad centum, iulios ſex.

154. A centum vſque ad ducentos, ducatum vnum.

155. Inde vſque ad quamcunque ſummam vel æſtimationem, ducatos duos de carolenis.

156. Pro ſententia ſuper euacuatione ſeu exfractatione, iulios tres.

157. Pro ſententia ſuper interdictis quibuſcunque, iulios ſeptem cum dimidio.

158. Pro ſententia lata in cauſa conuentionis & reconuentionis introductæ ante litem conteſtatam, Notarius habeat mercedem vt ſupra dictum eſt pro vnica ſententia tantum, non autem pro duabus. ſecus quando reconuentio facta fuerit poſt litem conteſtatam, quia tunc ſatisfiat pro duabus ſententijs iuxta præcedentem taxam.

159. Pro interlocutorijs, ſi publicentur cum ſigno, bonon. quindecim.

160. Pro quolibet actu iudiciario, de quo inſtrumentum actorum confecerint, bonon. tres. in quo debeant acta integra & non mutilata ſcribere, alioquin mercedem petere non poſſint, & acceptam reſtituere teneantur.

161. In cauſis vero diſcuſſionum accipiat à quolibet graduato pro ſumma graduata mercedem vt ſupra in cauſis executiuis eſt taxatum.

Pro mandatis.

162. Pro quolibet mandato in contumaciam, etiam de euacuando, pro quacunque ſumma bonon. tres.

163. Pro mandato de conſignandis pignoribus, bon. tres.

164. Pro mandato de parendo ſententiæ, iulios tres.

165. Pro reportatione dicti mandati, bonon. duos.

166. Si cum repetitione actorum ſententiæ, ſiue ſententiarum & rei iudicatæ, bon. ſeptem cum dimidio.

167. Pro mandatis executiuis in ſummarijs vel executiuis, & vigore obligationis in forma Cameræ, vſque ad ſummam ducatorum decem, iulium vnum.

168. A decem vſque ad vigintiquinque, iulios duos.

169. A vigintiquinque vſque ad quinquaginta, bonon. trigintaſeptem cum dimidio.

170. A quinquaginta vſque ad centum, iulios ſex.

171. A centum vſque ad quingentos, iulios decem.

172. A quingentis vſque ad quamcunque ſummam, iulios quindecim.

173. Pro mandato duplicato vſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quinque.

174. Vſque ad quinquaginta, iul. vnum.

175. Ab inde vſque ad quamcunqua ſummam, bonon. viginti.

In ordinarijs.

176. Pro mandato ſeruatis ſeruandis à vigintiquinque vſque ad quinquaginta ducatos, iulios tres.

177. A quinquaginta vſque ad centum, iulios ſex.

178. A centum vſque ad trecentos, ſcutum vnum.

179. A trecentis vſque ad quingentos, iulios quindecim.

180. A quingentis vſque ad quamcunque ſummam, ſcuta duo.

181. Pro mandatis duplicatis, ſeruetur forma ſuperius tradita.

182. Pro mandato vigore termini, quando aliquid non fuerit verificatum, bon. tres.

183. Quando vero fuerit aliquid verificatum, ſoluat vt ſupra fuit diſpoſitum in mandatis ſeruatis ſeruandis.

184. Pro mandato de euacuando ſeruatis ſeruandis, iulios tres.

185. Pro mandato ſuſpicionis fugę cum examine ſine iuriũ productione, bon. quindecim.

186. Pro mandato de reſtituendis pignoribus captis vigore mandati in contumaciam, bon. tres.

187. Si vero vlterius mandati, bon. quinque.

188. Pro mandato de excarcerando ſeu relaxando carcerato, pro quacunque ſumma bon. quindecim.

189. Pro mandato gratioſo in conſignatione cedulæ depoſiti ſeu pecuniarum alibi quam in manibus Notarij depoſitarum, vſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque, iulium vnum.

190. A vigintiquinque vſque ad quamcunque ſummam, iulios tres.

191. Pro arreſto in carceribus, iulium vnum.

192. Pro appoſitione manus in mandatis alterius Iudicis, à decem infra, bon. quinque.

193. Ab inde vſque ad quamcunq. ſummã, bon. quindecim.

194. Pro appoſitione manus in mandato de auferendo pallium, de aperiendo portam per vim, vel de capiendo, quando non poteſt exequi in bonis, vel de exequendo non obſtante ſignificatione & ſimilibus. bon. tres.

195. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem & de aſſociando, iul. tres.

196. Sed ſi eſſet relaxatum ſeruatis ſeruandis, in ordinarijs cauſis habeat Notarius prout in ordinarijs cauſis pro mandati executiui eſt diſpoſitum. Et in dubio quando eſſet diſcordia inter partem & Notarium, ſtetur declarationi Iudicis.

197. Pro mandato de manutenendo, iulium vnum.

198. Pro bannimento pro ſubbaſtatione bonorum immobilium, bon. quindecim.

199. Pro reportatione illius, bon. duos.

200. Pro decreto deliberationis bonorum ſtabilium plus offerenti, bon. quindecim.

201. Pro decreto adiudicationis bonorum, bon. duos.

202. Pro decreto dationis in ſolutum, bon. quindecim.

203. Pro examine liſtæ expenſarum, bonon. ſeptem cum dimidio.

204. In caſibus autem, in quibus ſcriptura videretur exceſſiua, cuius exceſſiuitatis ratio ſemper habeatur, orta controuerſia, recipiat Notarius quantum per Iudicem vel Senatorem reſpectiue oretenus taxatum fuerit. cui declarationi ſemper ſtare debeat Notarius, & partes in caſibus hic non expreſſis.

205. In quibus non reperitur prouiſum per huiuſmodi taxam, procedatur prout in ſimilibus & alias arbitrio Senatoris vel Iudicum, vt ſupra, qui non excedant ſummas taxatas.

206. Et quod præſens taxa indiſtincte ſeruetur à Protonotario, Notariis Conſeruatorum, Capitanei Appellationum, Magiſtrorum Viarum, Iuſticiariorum quorumcunque Conſulatuum, (pro medietate tamen qui gratis officium & non titulo oneroſo habent iuxta reformationem Sanctiſſimi) & alijs quibuſcunque Notariis Capitolinum forum verſantibus, in omnibus caſibus in quibus particulariter quo ad eos reſpectiue per ſtatuta vel reformationes prouiſum non fuerit. Et ita Senator & alij Iudices teneantur facere ab omnibus ſeruari ſub pœnis infraſcriptis, ſub quorum iuriſdictione & correctione ſint omnes Notarii præfati, Archiuiſtæ & alias quomodocunque & qualitercunque in foro Capitolino & illius Curijs verſantes etiam ſi præfati Notarij ſint officiales.

207. Quod quilibet Notarius, qui aliquid receperit vltra ſummam præſentis taxę vel alias contrauenerit ſupradictis, pro qualibet vice puniatur in ſcutis decem, quæ actio ſit popularis & applicetur pro medietate Fiſco Capitolino, & pro alia Collegio abſque ſpe alicuius gratiæ ſiue remiſſionis, & vltra dictam pœnam pro ſecunda vice ſuſpendatur Notarius ab officio arbitrio Senatoris vel Iudicis cauſæ, & pro tertia vice puniatur arbitrio eorundem.

208. Notarius, qui quolibet anno non confecerit ſuum protocollum inſtrumentorum, & manuale actorum iuxta formam Statuti Vrbis, & infra duos menſes poſt feſtum Natiuitatis Domini illa non exhibuerit perfecta Decano & Menſario, vltra pœnam ſtatutariam non poſſit ab aliquo exigere, niſi tertiam partem mercedis ſuperius taxatæ, etiam quo ad acta iudiciaria, ſententias, mandata & quæcunque alia. & quatenus exegerit, reſiduum reſtituat, & incidat in pœnam ſuperius impoſitam plus debito recipienti. Et Decanus & Menſarius teneantur præmiſſa ſeruari facere.

Taxa Notarij Magiſtrorum Viarum.

1. §.8. Pro litteris patentibus licentię occidendi hædos, coquendi caſtaneas in locis publicis, aperiẽdi macellum porcorum, immittendi tabulata, & ſimilium rerum, non recipiat Notarius vltra iulium vnum.

2. Pro litteris patentibus loci perpetui in platea Agonis in pergameno, cum capſula, ſigillo & cera, in totum iulios quinque.

3. Pro litteris patentibus facultatis ſternendi lateribus vel ſilicibus vias publicas, ſiue alterius operis conſtruendi, iul. vnum.

4. Pro litteris patentibus perpetui macelli, ſemel tantum, iul. quinque.

5. Pro licentia fodiendi puteolanam & lapides, iul. tres.

6. Pro litteris patentibus conceſſionis aquæ, iul. quinque.

7. Pro litteris patentibus licentiæ vehiculorum ſiue Cocchiorum, iul. tres.

8. Pro renuncia vehiculorum ſeu Cocchiorum, iulium vnum.

9. Pro litteris conceſſionis ſili & terreni publici ſimul, iul. quinque.

10. Pro litteris conceſſionis ſili tantum, iul. duos.

11. Pro mandato de reſtituendis pignoribus ad Curię ſiue officij inſtantiam captis, caſſationis querelæ, contrauentionis bannimentorum ſeu incurſus pœnarum, bonon. quinque.

12. Pro productione menſuræ ſilicatæ vel lateritij, bon. duos.

13. Pro relatione Peritorum, bon. duos.

14. Pro aperitione relationis & decreto, pro qualibet parte bon. quindecim.

15. Pro mandato de reſtituendis pignoribus virtute mandati executiui captis, bon. tres.

16. Pro mandato de reſtituendo equos ſiue bubalos aut alia animalia, bon. quinque.

17. Pro mandato de capiendo, nihil.

18. Pro mandato de excarcerando pro vno vel pluribus eiuſdem facti conſortibus, bon. vigintiquinque.

19. Pro mandato de aſſiſtendo, vna cum ipſa aſſiſtentia Notarij & rogitu, bon. quinquagintaquinque.

20. Pro mandato de amouendo, vna cum aſſiſtentia Notarij & rogitu, bon. quinquagintaquinque.

21. Pro licentia deuaſtandi vias cum obligatione de reficiendo, iul. duos.

22. Pro qualibet licentia à Magiſtris data Carrecterijs expurgatoribus latrinarum, bon. duos.

23. Pro viſione loci differentiæ in Vrbe, bon. quindecim.

24. Extra Vrbem, iul. tres.

25. Pro quibuſuis edictis ſiue bannimentis, nihil.

26. Pro taxa inſtaurationis ſeu directionis viarum vel iectitus, ſi vſque ad ſummam ſcutorum quingentorum, ſcutum vnum pro quolibet centenario.

27. Ab inde ſupra vſque ad ſummam ſcutorum mille, iul. quinque pro quolibet centenario.

28. A mille ſupra vſque ad quamcunque ſummam, ſcutum vnum pro quolibet milliari,

29. Et prædicta intelligantur pro quocunque ſuo labore, tam in confectione taxę quàm illius exactione & executione. ita quod nihil aliud exigere poſſit, nec etiam pro confectione & regiſtratione mandatorum ſolutionis faciendæ pro mandatis Depoſitario directis de ſoluendis pecunijs iectitus, ſiue emendationis damnorum & ſimilium, nec alio quouis prætextu.

30. Et ſi contingat taxam augeri aut nouam fieri pro eodem opere, augmentum ſeu noua taxa iungatur & computetur cum prima taxa ad prædictam Notarij mercedem æſtimandam.

Et dictam mercedem Notarius exigere non valeat, niſi exacta prius integre taxa. & interim donec taxa integre exacta fuerit, poſſit Notarius recipere tantum mercedem pro medietate taxæ exactæ. 31.

Eadem merces ſoluatur Submagiſtris Viarum pro ſuis laboribus in confectione taxarum. & ſi labor fuerit valde exceſſiuus, remittatur arbitrio Domini Præſidis, dummodo huiuſmodi arbitrium medietatem ſupradictæ taxę non excedat. 32.

Pro litteris patentibus exactorum, & fideiuſſione per exactores præſtanda de fideliter exercendo, & ratione reddenda, non exigat Notarius vltra iulios tres, & pro fideiuſſione iul. vnum. 33.

Neque Notarius, neque eius Subſtituti pecunias taxæ, nec etiam à ſponte offerentibus, recipiant, ſed omnes taxę debitores remittant ad exactores ſeu Depoſitarium. 34.

Nullo modo eſſe poſſint Exactores, neque Notarius neque eius Subſtituti neque Mandatarius neque viarum fabricatores. 35.

Supradicta merces Notarij ſeruetur etiam in taxis pendentibus. 36.

Pro immiſſione ſeu reſtitutione fiſtularum Notarius non exigat vltra iulium vnum, & Commiſſarius ſeu perſona ad id deputata, quę actu interuenit, non vltra iulios quinque. 37.

Pro rogitu inſtrumenti pro quolibet centenario vſque ad ſcuta quinquaginta, iul. duos. 38.

Ab inde ſupra iul. vnum pro quolibet centenario ſcutorum, dummodo non excedat in totum ſummam ſcutorum quinque. 39.

In cauſis coram Cardinali Camerario ſeu Præſide Viarum, tam coniunctim, quam diuiſim cum Magiſtris Viarum.

Pro monitorio de vendendo ſeu de reſcindendo, ſoluatur iul. vnus. 40.

Pro ſimili monitorio extra Vrbem, cum inſertione litterarum ſeu commiſſionis, bon. ſeptuagintaquinque. 41.

Pro viſione loci differentiæ in Vrbe, iul. tres. 42.

Extra Vrbem vltra vnum milliare, iul. ſex. 43.

Pro nota & publicatione ſententiæ diffinitiuæ, ſcuta duo. 44.

Pro inſtrumento ſententiæ coram Camerario & Magiſtris Viarum, pro quacunque ſumma bonon. quadragintaquinque. 45.

Pro mandato de conſignando pecunias parti, bonon. quinque. 46.

Pro nota decreti diffinitiui in cauſis ordinarijs, etiam coram Præſide, vel cum voto Cardinalis Camerarij ſeu eius Auditoris, bon. triginta quinque. 47.

Pro depoſito ſportularum, tam pro ſententijs quam pro decretis diffinitiuis, non recipiat, nec deponi faciat Notarius, neque eius Subſtituti, niſi ſummam vere Iudicibus debitam. 48.

Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem in vim ſententiæ diffinitiuæ, nullo alio mandato executiuo præcedente, ſcutum vnum. 49.

Præcedente vero mandato executiuo, bonon. vigintiquinque. 50.

Pro repetitione ſententię inter alias perſonas latę, bon. trigintaſeptem. 51.

Si autem erit lata inter eaſdem perſonas, bon. duos. 52.

Pro declaratione de emendo iuxta formam conſtitutionis fel. recor. Gregorij Papæ XIII. ſuper iure congrui, iul. vnum. *Hæc bulla eſt ſupra fol. 287. lib. 2.* 53.

Pro productione intimationis factæ vicinis ſeu inquilinis vigore dictæ conſtitutionis, iul. vnum. 54.

Pro iuramento iuxta formam dictæ conſtitutionis pręſtando tam ab emptoribus quam à venditoribus, iulium vnum pro qualibet parte. 55.

Pro conſignatione ſiue reſtitutione cedulæ depoſiti in Monte Pietatis, vſque ad ſummam ſcutorum quinquaginta, bon. vnum pro quolibet ſcuto. 56.

57. A dicta ſumma vſque ad ſcuta quingenta, ſcuta duo.

58. Ab inde ſupra vſque ad ſcuta mille, ſcuta quatuor.

59. A mille ſupra vſque ad quamcunque ſummam non vltra ſcuta ſex in totum.

60. In cauſa vero mercedis pro conſignatione cedulæ ſeu reſtitutione depoſiti in caſibus præmiſſis, in omnibus pro medietate.

61. Pro reſtitutione cedulæ facienda ipſimet parti deponẽti lo cauſa ſuccumbentiæ, ceſſione litis, aut alio quocunque caſu in quo depoſitum non habeat effectum, exigantur bon. quadragintaquinque, & non vltra.

62. Pro depoſito bonorum mobilium cuiuſcunque ſummæ, vel pecuniæ vſque ad ſummam ſcutorum quinque in manibus Notarij, nihil.

63. Pro reſtitutione depoſiti vſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. vnus pro quolibet ſcuto.

64. Pro reſtitutione vero mobilium penes eum depoſitorum, exigat vt ſupra dictum eſt pro reſtitutione cedulæ depoſiti.

65. Pro quolibet actu coram Illuſtriſſimo D. Camerario tantum nihil.

66. Pro examine teſtium coram Illuſtriſſimo D. Camerario cum articulis, & interrogatorijs, bon. trigintaquinque pro quolibet teſte.

67. Super materijs vero in citatione expreſſis, iul. vnus.

68. Pro mandato de parendo ſententiæ vel decreto diffinitiuo, iul. tres.

69. Pro non granetur coram Illoſtriſſimo Domino Camerario tantum, iul. vnus.

70. Extractus autem faciat Notarius iuxta formam reformationis Sanctiſſimi Domini Noſtri, ita vt acta in eo deſcribantur prout iaceot io manuali, nec repetantur nomina, dignitates aut tituli Iudicum ſeu partium litigantium ant Procuratorum comparentium vel ſimilia, & ſingula folia contineant in qualibet eorum pagina ad minus lineas vigintiquatuor, & vnaquæque linea ad minus ſyllabas duodecim, & ſcribantur littera bona & intelligibili, & nullatenus in carta bibula, & alias iuxta formam dictæ reformationis, alioquin partes ad earum ſolutionem non teneantur. & ſeruata forma prædicta habeat Notarius pro ſingulis fol. bon. ſeptem cum dimidio.

71. Pro copia ſimplici bene ſcripta ad inſtar boni originalis pro quolibet folio, bon. ſex.

72. Pro extractibus & quibuſcunque alijs ſcripturis, & actis conficiendis pro officio, nihil, nec etiam pro ſigillo.

73. Pro ceſſione litis, iul. tres.

74. In reliquis Notarius ſeruet taxam nouiſſimam Notarius Curiæ Capitolinæ præſcriptam, quam in eius officio in propatulo appenſam ſimul cum iſta perpetuo retinere debeat.

75. Vltra præmiſſa non exigat Notarius, nec eius Subſtituti aliquid etiam à ſponte dantibus, ſub pœna priuationis officij & alijs pœnis, de quibus in generali reformatione Sanctiſſimi Domini Noſtri.

Taxa Notarij Ripæ, ſeruanda etiam coram Præſide in quacunque inſtantia.

Reformatio Curiæ Ripæ eſt ſupra in conſtit. præced. §. fol. 271.

1. §. 9. PEr qualſiuoglia petitione, ò atto, baiocco vno.

2. Per qualſiuoglia decreto che non finiſchi la cauſa, baiocco vno.

3. Per eſſame d'vn teſtimonio, doue non ſiano articoli, baiocchi tre.

4. Per eſſame d'vn teſtimonio doue ſiano articoli, & interrogatorij, baiocchi ſette, e mezo.

5. Per la produttione di qualſiuoglia inſtrumento, ò poliza, baiocchi due.

6. Per qualſiuoglia decreto definitiuo, doue non interuiene cedula di ſentenza, baiocchi tre.

7. Per rogito di qualſiuoglia ſentenza data in ſcriptis in cauſa ciuile, baiocchi ſette, e mezo.

8. Per qualſiuoglia ſentenza aſſolutoria in cauſa criminale data in ſcriptis, baiocchi ſette, e mezo.

9. Per qualſiuoglia mandato eſecutiuo, baiocchi tre.

10. Per qualſiuoglia mandato penale, baiocchi tre.

11. Per qualſiuoglia mandato di relaſſo, tanto ciuile, quanto criminale, baiocchi cinque.

12. Per vn mandato ſoſpetto di fuga, baioc. ſette, e mezo.

13. Per il termine che ſi piglia in giuditio, baiocchi due.

14. Per il rogito di ciaſchedun' inſtrumento, baiocchi ſette, e mezo.

15. Per inſtrumento publico fin'alla ſomma di venticinque ſcudi, baiocchi quindici.

16. Per inſtrumento publico fin'alla ſomma di ſcudi cento, giulii cinque.

17. Da cento ſcudi fin'à mille, mezo ſcudo per cento.

18. Da mille in sù fin'à qualſiuoglia ſomma, ſcudi sei, & non più.

19. Per reſtitutione di ſcritture, ò d'inſtromenti prodotti, ritenuta la copia collationata, con obligo di riportarli, ſe la copia ſarà fatta dal Notaro, habbia per detta reſtitutione, & obligo baiocchi quindici, ſe li ſarà data la copia, & lui ſolo la collationarà, habbia baiocchi cinque.

20. Doue occorre far atto, ò inſtanza, ò decreto di più perſone nominate inſieme, ò ſia in cauſa di diſcuſſione, ò di aſſicuramenti, ò in qualſiuoglia altro modo, ò cauſa, anco ſe foſſe Vniuerſità, Congregatione, Capitolo, ò Collegio, non ſi paghi ſe non l'ordinario che ſi paga per vn ſolo.

21. Che quando ſi dimanda il conto, baſti darlo ſemplice dal Mercante ſenz'altra mercede al Notaro, che vn baiocco per l'atto.

22. Quando ſi dimandaſſe eſſibir li libri, baſti ſolo eſſibirli al Camerlengo, & con il Notaro collationare il conto, che laſcierà, & riportarli, & il Notaro habbi per ſua mercede con l'atto baiocchi due.

23. Per qualſiuoglia inuentario, ancorche ſi faceſſe ad inſtanza di più perſone, & della Corte, per qualſiuoglia cauſa ciuile ò criminale, baiocchi ſettantacinque.

24. Doue occorre far depoſito di qualſiuoglia ſorte di robbe, in caſo di fallimento, diſcuſſione, ò morte, ſi faccia in mano d'vn Mercante idoneo di Ripa. Ma ſe ſaranno denari, ſi faccia nel Monte della Pietà. & in queſti caſi il Notaro non habbia più che baiocchi due per l'atto.

25. Ne gl'altri caſi da cinque ſcudi in giù ſi faccia in mano del Notaro, da detta ſomma in sù, ſe in denari, nel Monte della Pietà, ſe in robbe, ad arbitrio del Camerlengo.

26. Et per la reſtitutione de' detti depoſiti che ſi faranno in mano del Notaro, habbia eſſo Notaro, computato l'atto & la quietanza, per ogni ſcudo baiocchi due.

27. Per quelli che non ſi faranno in man ſua, habbia ſolamente il Notaro per l'atto baiocchi due.

28. Che il Notaro non poſſa pigliar depoſito alcuno ſenza il decreto del Giudice, eccetto quando foſſe relaſſato il mandato contra il debitore. nel qual caſo li poſſa fare vn non grauetur, riceuendo lui, ò depoſitando la parte come ſopra la quantità giudicata, & le ſpeſe fatte, le quali debbia il Notaro pagare intieramente al creditore, ſenza ritenerſi depoſito alcuno, ma farſi pagare dal debitore quanto fra loro ſaranno d'accordo, quando gli darà il non grauetur.

29. Se per decreto di Giudice ſi farà depoſito in mano del Notaro, debbia eſſo Notaro farſi pagare quanto gli viene dal deponente quando ſarà il depoſito, acciò il depoſito intiero ſi conſegni al Creditore ſenz'alcuna diminutione.

30. Che il Notaro per portar'atti, & informare il Camerlengo, non poſſa pigliar coſa alcuna, ma per informare, & portare atti al Preſidente, poſſa pigliare baiocchi ſette, e mezo.

31. Per pigliar'il poſſeſſo dentro di Roma, al Notaro ſi paghi baiocchi trentaſette e mezo.

32. Fuori di Roma fin'à tre miglia, ad inſtanza di vno ò di più perſone, che ſiano inſieme in cauſa contra di vno, giulii ſette, e mezo.

33. Et ſe ſi andaſſe lontano più di tre miglia, & contro diuerſe perſone, & in diuerſi luoghi, ſi pigli quel più, che parerà al Camerlengo.

per

34. Per qualſiuoglia calculo per conto di gettiti, ò altre ſimili coſe, ſe verrà il teſtimoniale fatto, il Notaro non poſſa pigliare piu d'vn ſcudo in tutto. computato tutto quello ſi è fatto in tal cauſa, con la ſentenza, la quale anco ſia tenuto dar autentica.

35. Se eſſaminarà eſſo Notaro li teſtimonij habbia d'hauere più dello ſcudo la mercede dell'eſſame delli teſtimonij, ſecondo quello che è detto di ſopra circa l'eſſame di teſtimonij, & queſto ſ'intenda tanto in approuare, quanto in reprouare.

36. Che il Notaro, ò altra perſona, che haurà cura di tenere li traſti, ſiano obligati tenere ſino al numero di cento traſti. & le barche, ò padroni di eſſe, che l'adopreranno, ſiano obligati à pagare li ſoliti quindici baiocchi, & nel partir loro, conſignarli fuora dell'acqua al padrone delli traſti, ouero notificare à qual barca l'hauranno conſignati per ſeruirſene, ſotto pena di pagarli del ſuo. & mancando il numero delli cento traſti, le barche che non l'adopraranno per mancamento di eſſi, non ſiano tenute à pagare coſa alcuna per tal conto, ne le fregate, che non viano adoprarli.

37. Per qualſiuoglia ſubhaſtatione, baiocchi due.

38. Per qualſiuoglia deliberatione ſi paghi al Notaro ſino à ſcudi cento, baiocchi due per ſcudo.

39. Da cento ſino à cinquecento, baiocco vno.

40. Da cinquecento ſin'à mille, mezo baiocco.

41. Da mille ſopra non ſi poſſa aſcendere più.

42. Per la prima poliza, che ſi fà per l'eſpeditione delle barche, baiocchi ſette e mezo.

43. Non ſi poſſa commettere coſa alcuna, ne ciuile ne criminale ad Aſſeſſore alcuno. & volendo il Camerlengo il parer del Sauio, lo pigli da ſe ſteſſo, ſenza interuento delle parti.

44. Il Notaro che pro tempore ſarà à Ripa, debbia per ſe ſteſſo, & non per Suſtituti ſottoſcriuere mandati, inſtrumenti, fede & ſimili atti, ſe già non foſſe talmente impedito da infermità, ò altro caſo, che pareſſe al Camerlengo di dar auttorità di ſottoſcriuere ad altro idoneo, che nominaſſe il detto Notaro, & con il quale lui ſi debbia accordare.

45. Da dieci ſcudi d'oro in giu, non ſi poſſa in modo alcuno appellare, ne dir di nullità.

46. Li Notari, ne altri poſſin prendere parte alcuna della pena gratiata, ò in tutto ò in parte, ſe ſia fatta la gratia, mà debbiano ancor loro reſtar contenti della gratia.

47. In modo alcuno non ſi faccia eſtratto nella prima inſtanza, ancorche la cauſa foſſe commiſſaria, ſe già tutte le parti non ſe ne contentaſſero. mà ſe vna delle parti lo adimanda nella ſeconda inſtanza, ſi poſſa fare. & in tal caſo ſi facci all'vſanza di Campidoglio, & ſi pigli baiocchi tre per foglio.

48. Se in cauſa criminale occorrerà far eſtratto, ò dar copia d'iudiuij, ſi paghi baiocchi cinque per foglio.

49. Per vn monitorio, baiocchi tre.

50. Per vn ſequeſtro baiocchi tre.

51. Per vn'inhibitione conceſſa per facoltà ordinaria, baiocchi tre.

52. Per vn'inhibitione vigore commiſſionis, baiocchi tre.

53. Per vn non grauetur, ò mandato di non moleſtare, baiocchi tre.

54. Per vn partito che decida la cauſa, baiocchi due.

55. Per fede di eſſeguire vn mandato fuor della Corte, baiocchi due.

56. Per li mandati, & qualſiuoglia altre eſſattioni, che ſi fanno dal Preſidente in nome & col ſigillo del Cardinal Camerlengo, baiocchi dieci, oltra il ſigillo.

57. Per reſtituir chiaui, ò beni inuentariati con la quietanza, baiocchi due.

58. Per vn Monitorio extra Curiam in carta pergamena infra quaranta miglia, giulij noue.

59. Per vn mandato ſimile extra Curiam in carta pergamena, giulij noue.

Taſſa delli Mandatarij di Ripa.

60. Per ciaſcheduna citatione, baiocco vno.

61. Per ciaſchedun mandato penale, baiocchi due.

Per ciaſcheduna ſubhaſtatione, & deliberatione ſino 62.
à ſcudi tre, baiocco vno per ſcudo. da tre ſcudi in sù, baiocchi due per ſcudo, purche non paſſi in tutto vn ſcudo.

Per ciaſcheduna citatione nel luogo il quale ſi dice il 63.
franco, baiocchi due.

Per ciaſcheduna citatione alle porte della Città, ba- 64.
iocchi due.

Per citatione da farſi fuora delle porte della Città fra 65.
vn miglio, baiocchi ſei, da vn miglio in ſu, baiocchi quattro per miglio.

Taſſa delli Eſſecutori di Ripa.

Per ciaſcheduna eſſecutione reale ò perſonale, ſino 66.
alla ſomma di cinque ſcudi, baiocchi ſette e mezo.

Sino alla ſomma di dieci ſcudi, baiocchi quindici. 67.

Sino alla ſomma di cinquanta ſcudi, baiocchi trenta- 68.
ſette e mezo

Da lì in sù ſino à ciaſcheduna ſomma, baiocchi ſettan- 69.
tacinque.

Nelli caſi ne' quali è pena capitale, ouer di ſangue, ba- 70.
iocchi ſettantacinque.

Et nelli caſi nelli quali ſe li deue la quarta parte della 71.
pena ſecondo li ſtatuti, cioè quando eſſo è primo inſtigatore, e delatore del delitto, ſe li paghi la quarta parte della pena che realmente & effettiuamente ſi eſſigerà. Et ſia obligato ſtare alla compoſitione, ò gratia, che ſi farà della pena in parte ouer del tutto.

Taxa ſeruanda in Curia Ripettæ, tam in prima quam in ſecunda inſtantia per Iudicem, Notarium & alios Officiale. dictæ Curiæ, etiam coram Præſide.

Reformatio huius Curiæ eſt ſupra in conſtit. præced. §. 9. fol. 571.

De Sportulis Iudici ſoluendis.

§. 10. PRo qualibet ſententia diffinitiua ſeu decreto ſer- 1.
uatis ſeruandis facto, vſque ad ſummam ſcutorum centum, ſoluantur bon. duo cum dimidio pro quolibet ſcuto.

Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, bon. 2.
duo pro quolibet ſcuto, dummodo non excedat ſcuta tria monetæ.

Pro quolibet mandato ſuſpicionis fugæ, etiam parte ci- 3.
tata relaxato, bon. quinque.

Pro quolibet mandato reſtitutionis pignorum, bonon. 4.
quinque.

Pro mandato relaxationis carcerati, etiam pro pluri- 5.
bus in eadem cauſa, bon. quinque.

Pro mandato vigore termini in officio ſuſcepti, bonon. 6.
quinque.

Pro mandato vigore obligationis Cameralis, iul. vnus. 7.

Pro mandato de capiendo pro cautione de non offen- 8.
dendo, iul. vnus.

Pro mandato de relaxando carceratum vel carceratos 9.
etiam plures pro iudicijs in eadem cauſa, dummodo indicia fuerint releuantia, iul. vnus.

Pro caſſatione obligationis vel proceſſus, etiam pro 10.
pluribus in eadem cauſa criminali, iul. vnus.

Pro viatico faciendo ad videndum aliquam differen- 11.
tiam in Vrbe, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

Extra Vrbem citra decem milliaria, ſcutum vnum 12.
auri; vltra decem, ſcutum vnum auri quolibet die, & expenſæ victus.

Pro reuocatione ſequeſtri data cautione, bon. quinque. 13.

Si verò ſeruatis ſeruandis, ſoluatur vt ſupra dictum eſt 14.
de diffinitiua.

Pro ſententia abſolutoria, ſiue decreto ſeruatis ſeruan- 15.
dis facto in cauſa criminali in caſibus permiſſis à Conſtitutione Sanctiſſimi Domini noſtri Papæ, etiam pro pluribus in eadem cauſa, bon. ſeptuagintaquinque.

Pro quibuſcunque pœnis pecuniarijs, & alijs rebus con- 16.
fiſcandis, quarta pars iuxta ſolitum aſſignetur eidem.

Et prædicta taxa ſeruetur etiam quod in cauſis ab ini- 17.
tio adſit, vel poſtea ſuperueniat commiſſio.

De mercede Notarij tam in prima quam in ſecunda inſtantia, etiam coram Præſide.

18. Pro monitorio bon. tres.
19. Pro ſequeſtro bon. tres.
20. Pro non grauetur, bon. tres.
21. Pro inhibitione cum clauſula Siquis, bon. tres.
22. Pro reproductione illorum, & decreto moderationis ſeu reductione ad viam iuris, bon. duo.
23. Pro quacunque relatione, proteſtatione & reſponſione, bon. vnus.
24. Pro quocunque termino habito pro ſeruato, nihil.
25. Pro monitione facta partibus præſentibus, nihil.
26. Pro mandato ſuſpicionis fugę, etiam parte citata relaxato, & cum examine teſtium, ſiue productione librorum & iurium, vſque ad ſcuta viginti, bon. quindecim.
27. A viginti ſupra pro quacunque ſumma, iul. tres.
28. Pro arreſto contra carceratum, conſtito de credito, & mandato relaxato, ſoluatur prout in mandato ſuſpicionis fugæ.
29. Pro mandato de relaxando carceratum cum cautione vel de conſenſu vſque ad ſcuta decem, in totum bonon. quindecim.
30. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, iul. duo.
31. Pro mandato in contumaciam relaxato, bon. tres.
32. Pro illius reuocatione, bon. tres.
33. Pro quacunque ſignificatione ſubſcripta vel non ſubſcripta à Iudice, bon. tres.
34. Pro quocunque depoſito fiendo, bon. duo.
35. Pro reſtitutione depoſiti pro quolibet ſcuto bon. duo. ſed in cauſis mercedum pro medietate.
36. Pro rogitu cuiuſque obligationis in officio, iul. vnus, extra officium iul. duo.
37. In cauſis mercedum, bon. ſeptem cum dimidio.
38. Pro caſſatione cuiuſque obligationis in cauſa ciuili, à ſcutis quinque infra, bon. quinque.
39. A quinq. ſupra vſq. ad quamcunq. ſummã, iul. vnus.
40. Pro ſuſceptione termini in officio, bon. duo.
41. Extra officium, bon. quinque.
42. Pro moderatione termini, vel repoſitione, bon. duo.
43. Pro quocunque partito in actis facto, bon. duo.
44. Pro copia illius, bonon. duo.
45. Pro iuramento illius, bonon. duo.
46. Pro quocunque mandato vigore termini in iudicio ſuſcepti, vſque ad ſcuta decem, iul. vnus.
47. Ab inde vſque ad ſcuta vigintiquinque, bonon. vigintiquinque.
48. Ab inde vſque ad ſcuta quinquaginta, iul. quinque.
49. Ab inde vſque ad centum, bon. ſeptuaginta quinque.
50. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, ſcutum vnum.
51. Pro fide litis pendentiæ, iul. vnus.
52. Pro fide cuiuslibet actus, iul. vnus.
53. Pro productione quorumcunque iurium bon. duo.
54. Pro quacunque reſtitutione cedularum priuatarum, Inſtrumentorum, librorum, ac aliarum quarumcunque ſcripturarum cum dimiſſione copiæ, vſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque, bon. quindecim.
55. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, bon. vigintiquinque.
56. Si copia fuerit exceſſiua ſoluatur arbitrio Iudicis.
57. Pro reſponſione ſuper articulis, pro quolibet articulo omiſſo repetitiuo, bon. vnus.
58. Pro examine teſtium ſine articulis, & interrogatorijs vſque ad quamcunque ſummam, bonon. ſeptem cum dimidio.
59. Cum articulis, & interrogatorijs vſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. quindecim.
60. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, bon. vigintiquinque.
61. Et ſi articuli & interrogatoria fuerint exceſſiua, ſoluatur arbitrio Iudicis.
62. Pro decreto publicationis teſtium, bon. duo.
63. Pro copia depoſitionis teſtiũ ſoluatur prout in examine.
64. Pro recognitione, ſiue examine ſuper recognitione teſſerarum, & aliarum ſcripturarum, ſiue iurium ſine interrogatorijs, bon. tres.

Cum interrogatoriis, ſoluatur arbitrio Iudicis. 65.
Pro informatione Iudicis fienda in cauſa cuiuſcunque ſummæ, nihil. 66.
Pro nota ſententiæ ſeu decreto diffinitiuo ſeruatis ſeruandis, ſoluatur prout ſupra in mandato vigore termini. 67.
Pro mandato ſeruatis ſeruandis relaxato, ſoluatur ſimiliter prout in mandato vigore termini. 68.
Pro quacunque appellatione interpoſita verbo vel in ſcriptis, etiam cum productione cedulæ appellationis, bon. duo. 69.
Pro mãdato de euacuando ſeruatis ſeruandis, iul. duo. 70.
Pro mandato de conſignandis pignoribus mandatario ad effectum ſubbaſtandi, & de ſubhaſtando, bonon. tres. 71.
Pro mandato de deliberando, bonon. ſeptem cum dimidio. 72.
Pro mandato vigore obligationis in forma Cameræ vſque ad ſcuta decem, bon. quindecim. 73.
Vſque ad triginta, iul. tres. 74.
A triginta vſque ad quinquaginta, iul. quinque. 75.
A quinquaginta vſque ad centum, ſcutum vnum. 76.
Ab inde ſupra vſq. ad quamcunq. ſummam, ſcuta duo. 77.
Pro ſubhaſtatione quorumcunque pignorum, nihil. 78.
Pro rogitu adeptionis poſſeſſionis barcæ, ſeu partis illius, bon. vigintiquinque. 79.
Pro rogitu adeptionis poſſeſſionis domus, ſeu vineæ in Vrbe, bon. vigintiquinque. 80.
Extra Vrbem, iul. quinque. 81.
Pro confectione Inuentarij, ſiue deſcriptionis bonorum extra officium, ſimiliter iul. quinque. 82.
Pro repetitione Inſtrumentorum rogatorum in officio vſque ad ſummam ſcutorum decem, bon. ſeptem cum dimidio. 83.
Vſque ad ſummam ſcutorum quinquaginta, bonon. vigintiquinque. 84.
Vſque ad quamcunque ſummam, bonon. quadragintaquinque. 85.
Pro bannimentis ad inſtantiam priuatarum perſonarum, in totum iul. duo. 86.
Pro ſequeſtris generalibus pro Vniuerſitatibus Artium Carectariorum, Impaſſatorum & exoneratorum barcarum, bon. trigintaquinque. 87.
Pro ſpecificatione materiarum, bon. duo. 88.
Pro iuramento calumniæ, bon. duo. 89.
Pro acceſſu ad locum differentiæ in Vrbe, bonon. vigintiquinque. 90.
Extra Vrbem infra duo milliaria, iul. quinque. 91.
In alijs locis longinquioribus, ſcutum vnum. 92.
Pro mandato de reſtituendis pignoribus, à decem infra, bon. quinque. 93.
Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, iul. vnus. 94.
Pro patente quod ſoluto damno non teneatur ad pœnam pro carrigio lignorum ad Vrbem, etiam pro pluribus inſimul, iul. quinque. 95.
Pro inhibitionibus vigore decreti Cameræ in reaſſumptione cauſarum ab alio Tribunali, ſtante quod agitur de iuriſdictione Riparum, iul. tres. 96.
Pro quolibet folio extractus facti iuxta reformationem Sanctiſſimi Domini Noſtri, bon. tres. 97.
Admiſſus ad iuramentum paupertatis ſoluat pro medietate. 98.
Pro caſſatione cuiuslibet Inuentionis, iul. vnus. 99.
Et prædicta taxa ſeruetur etiam quod in cauſa adſit, vel ſuperueniat commiſſio. 100.
Pro rogitu quorumcunque contractuum, teſtamentorum ſeu inſtrumentorum, ac pro illis in publicam formam dandis, necnon caſſatione eorundem, & alijs de quibus in præſenti taxa non eſt diſpoſitum, ſeruetur taxa Statutorum Vrbis. 101.
Teneatur quoque Notarius partibus petentibus inſtrumentorum copias, de quibus rogatus fuit tradere, & pro eis iulium vnum pro centenario ſcutorum, ita tamen quod pro quauis ſumma iulios decem non excedat, recipere poſſit & non vltra. exceptis inſtrumentis locationum, pro quorum copijs non vltra iulios duos exigere poſſit. 102.

In

103. In cauſis criminalibus ſeruet taxam fel. rec. Pij Papæ Quarti à Sanctiſſimo Domino Noſtro innouatam.

Hanc taxam habes ſupra lib. 2. bul. 275

De mercede Mandatariorum.

104. Pro præſentatione monitorij, inhibitionis, ſequeſtri pro qualibet perſona, bon. duo.

105. Pro qualibet citatione in Curia, bon. vnus.

106. Extra Curiam infra vnum milliare, pro qualibet perſona, bon. tres.

107. In Curia in locis longinquis, videlicet ad Ripam, ad Eccleſias Lateranen. vel Sanctæ Mariæ Maioris & ſimilia, bon. duo.

108. Pro citatione exequenda in cauſa criminali contra officiales Curiæ, bon. duo.

109. Pro executione litterarum monitorialium rogatoriarum citationis exequendæ extra Curiam vltra milliare ſoluatur arbitrio Iudicis.

110. Pro ſubhaſtatione & deliberatione pignorum ſeu bonorum vſque ad ſcuta tria, bon. vnus pro quolibet ſcuto. Ab inde ſupra, bon. duo pro quolibet ſcuto. ita tamen quod non excedat in totum ſcutum vnum.

111. Mandatarius teneatur præſtare idoneam cautionem arbitrio Iudicis de fideliter exercendo, de conſignandis & reſtituendis pignoribus, ac pretio pignorum iuxta decretum Domini, ac etiam habitare prope officium.

112. Item teneatur ſingulis diebus tam feriatis quam non feriatis, bis in die ad minus ad officium ſe præſentare, & ſignanter hora audientiæ, & durante audientia ſine licentia Iudicis ab officio non diſcedere, & in hora audiētiæ in præſentia Iudicis apud Notarium non ſedere, & officium Mandatarij facere & non Procuratoris vel partis aut Notarij.

De mercede executoris.

113. Pro quacunque executione reali vel perſonali vſque ad ſummam ſcutorum trium incluſiue, bonon. ſeptem cum dimidio.

114. Ab inde vſque ad decem, bon. duo cum dimidio pro quolibet ſcuto.

115. A decem vſque ad quinquaginta, bon. duo pro quolibet ſcuto, dummodo merces non ſit minor iulijs tribus.

116. Ab inde ſupra vſque ad centum, iulij quindecim diuidendi pro rata cuiuslibet ſcuti.

117. Ab inde ſupra vſque ad ducenta, iulij viginti.

118. Et à ducentis vſque ad quingenta, iul. vigintiquinque in totum.

119. Et ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam ſoluatur arbitrio Præſidis, dummodo non excedat ſummam ſcutorum quatuor in totum.

120. Extra vero Vrbem vltra duo milliaria ſoluatur duplum.

121. Pro executione mandati ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata, vſque ad ſummam ſcutorum decem ſoluatur vt ſupra.

122. Ab inde ſupra vſque ad quinquaginta, iulij quinque.

123. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, ſcutum vnum in totum & non vltra, & non niſi ab vna tantum parte ad id obligata.

124. Item executor teneatur præſtare cautionem arbitrio Iudicis de fideliter ac diligenter exercendo, ac de conſignando pignora infra vnum diem iuxta Reformationem Sanctiſſimi Domini Noſtri.

125. Teneatur etiam habitare apud officium, & ſingulis diebus de mane & de ſero hora audientiæ ſe repræſentare, & per totam audientiam ibi permanere ſaltem cum vno ſocio, vel famulo habili & ſufficienti pro officio ſuo.

126. Item executor teneatur præmiſſa omnia ad vnguem obſeruare ſub priuationis officij & alijs pœnis arbitrio Præſidis.

127. In Criminalibus obſeruet taxam generalem aliorum executorum, niſi à Iudice minus fuerit declaratum.

128. In reliquis obſeruet tam reformationem generalem Sanctiſſimi ſub rubr. de Baroncellis & executoribus quam alias ordinationes à Baroncellis & executoribus obſeruandas.

Taxa Notarij Hebræorum.

De Hebræis habetur in praeced. conſtit. §. 7. fol. 270.

§. 11. PRo qualibet citatione, intimatione, proteſtatio- 1.
ne, bon. vnus.

Pro productione iurium, bon. duo. 2.

Pro recognitione iurium, bon. tres. 3.

Pro monitorio de reſpondendo articulis, bon. tres. 4.

Pro reſponſione articulorum in domo Notarij, dimi- 5.
dium bononeni.

Extra domum, pro viatico bon. quinque ſoluendi à 6.
parte reſpondente.

Pro depoſito, bon. duo. 7.

Pro rogitu procuræ ad lites in officio, bon. duo. 8.

Extra officium, iul. vnus. 9.

Pro fide ſeu inſtrumento publico dictæ procuræ ad li- 10.
tes, iul. vnus.

Pro conſenſu, bon. duo.

Pro quocunque termino ad ſoluendum, bon. duo. 11.

Pro nota ſententiæ ſeu decreti diffinitiui ſeruatis ſer- 12.
uandis vſque ad ſummam vel æſtimationem ſcutorum 13.
centum, bon. vnus pro quolibet ſcuto.

A centum vſque ad ducenta, dimidium bononeni pro 14.
quolibet ſcuto ſupra centum.

Si excedat vſque ad quamcunque ſummam, ſcuta 15.
duo in totum.

Pro ſequeſtro cum examine teſtium vel productione 16.
iurium, bon. quindecim.

Pro mandato ſuſpicionis fugæ, etiam parte citata & 17.
cum examine teſtium vel productione iurium, bonon.
quindecim.

Pro inhibitione in Curia, iul. vnus. 18.

Extra Curiam in pergameno, bon. quadragintaquinq. 19.

Pro non grauetur, idem quod ſupra dictum eſt de 20.
inhibitione.

Pro monitorio ſeu inhibitione introductiua litis, 21.
bonon. tres.

Pro arreſto, bon. quindecim. 22.

Pro mandato de excarcerando, bon. quindecim. 23.

Pro mandato in contumaciam vſque ad quamcunq. 24.
ſummam in Curia, bon. tres.

Extra Curiam in pergameno, bon. quadragintaquinq. 25.

Pro mandato executiuo, vſque ad ſummam ſcutorum 26.
decem, iul. vnus.

Vſque ad vigintiquinque, iul. tres. 27.

Vſque ad centum, iul. ſex. 28.

Vſque ad ducenta, ſcuta duo in totum. 29.

Vſque ad quamcunque ſummam, ſcuta quatuor 30.
in totum.

Pro mandato de euacuando vel de amouendo, aut ſi- 31.
mili, iul. tres.

Pro mandato de immittendo ſeu de manutenendo, 32.
iul. tres.

Pro mandato de conſignandis pignoribus ſeu delibe- 33.
rando aut de reſtituendo, iul. vnus.

Pro obligatione ſeu fideiuſſione de ſtando iuri, & 34.
iudicatum ſoluendo, ſeu de repræſentando in officio,
iul. vnus.

Extra officium, iul. duo. 35.

Pro ſuperſeſſoria in venditione pignorum intimanda 36.
per Notarium Hebræis Bancherijs, iul. vnus.

Pro perquiſitione bonorum generaliter apud omnes 37.
Hebræos bancherios fienda, iul. quinque

Si autem fiat pro maiori parte dictorum bancherio- 38.
rum, iul. quatuor.

Si pro medietate eorundem bancheriorum, bonon. 39.
vigintiquinque.

Si pro minori numero, iul. duo. 40.

Pro extractu bene facto iuxta reformationem Sāctiſ- 41.
ſimi Domini noſtri, pro quolibet folio ſoluatur prout
in alijs Curijs.

Pro examine teſtis ſuper materijs, iul. vnus. 42.

Super articulis autem ſine interrogatorijs, iul. duo. 43.

Cum interrogatorijs non excedentibus numerum tri- 44.
ginta, iul. tres.

In exceſſiuis autem ſoluatur arbitrio Iudicis. 45.

46. Pro ſummario cuiuſlibet teſtis, computata mercede ſcripturæ, tantum quantum pro examine eiuſdem

47. Pro reſtitutione iurium quorumcunque vno actu productorum, iul. vnus.

48. Et ſi Notarius copiam fecerit, vltra iulium prædictum recipiat vt infra pro copia.

49. Pro reſtitutione bonorum depoſitorum valoris vſque ad ſummam ſcutorum decem vna cum quietantia, iul. vnus.

50. Valoris autem vſque ad vigintiquinque, iul. duo.

51. Vſque ad quinquaginta, iul. tres.

52. Vſque ad quamcunque ſummam, bon. quadragintaquinque.

53. Pro conſignatione depoſiti ſiue cedulæ ipſius cum quietatione, pro quolibet ſcuto bon. duo.

54. Pro ſimplici copia bene ſcripta ad inſtar boni originalis apocarum & aliarum, pro quolibet folio iul. vnus.

55. Pro rogitu inſtrumenti procuræ ad exigendum ſiue ad alia quæcunque negocia, iul. vnus.

56. Pro fide ſeu inſtrumento publico dictæ procuræ ad negocia quæcunque, iul. duo.

57. Pro rogitu inſtrumentorum pro quolibet centenario vſque ad ſcuta quingenta, iul. duo.

58. A quingentis vſque ad duo millia, pro quolibet centenario bon. quindecim.

59. A duobus millibus vſque ad quamcunque ſummam, ſcuta quinque.

60. Pro copia ſimplici dictorum inſtrumentorum integra ſoluatur pro medietate. ſi vero ſine die, anno & teſtibus, ita vt non probet, ſoluatur quantum ſupra dictum eſt pro copia ſimplici aliarum ſcripturarum.

61. Pro inſtrumentis publicis ſeu fide illorum vſq. ad ſcuta vigintiquinque, iul. tres.

62. Vſque ad ſcuta quinquaginta, iul. quinque.

63. A quinquaginta vſq. ad trecenta, ſcutum vnum pro quolibet centenario.

64. A trecentis vſque ad mille, ſcuta quinque.

65. Ab inde ſupra, ſcutum vnum pro quolibet milliare.

66. Pro fide citationis, intimationis ſeu alterius cuiuſlibet actus, iul. vnus.

67. Pro fide litis pendentiæ, iul vnus.

68. Pro inſtrumento publico ſententiæ vſque ad ſummam ſcutorum centum, bon. vnus pro quolibet ſcuto.

69. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, iul. quindecim.

70. Pro deputatione Curatoris, iul. duo

71. Pro extractione ſeu fide partitarum, vltra viaticum ſi fieri contingat, bon. tres pro qualibet partita.

72. Pro viatico, iul. vnus.

73. Pro decreto admiſſionis ad exercitium fœnerandi in perpetuum, ſcuta quinque.

74. Pro decreto dictæ admiſſionis ad tempus ſcuta duo, & iul. quinque.

75. Pro approbatione libri Hebræorum bancheriorum, bon. vigintiquinque.

76. Pro venditione pignorum, bon duo pro quolibet pignore vendito.

77. Pro ſupravantio pignorum venditorum, bon. duo pro quolibet ſcuto.

78. Pro fide ſeu quietantia di ſti ſupravantij, vſque ad ſcuta quinque, bon. tres pro quolibet ſcuto.

79. Vſque ad decem, bon. duo pro quolibet ſcuto.

80. Vſque ad viginti, bon. vnus cum dimidio.

81. Vſque ad quadraginta, in totum iul. quatuor.

82. Ab inde ſupra vſque ad ſummam quamcunque in totum iul. quinque.

83. Pro obligatione & fideiuſſione pro bollettinis amiſſis vna cum bollettino dando vſque ad ſummam ſcutorum quinque, bon. quinque.

84. A ſcutis quinque vſque ad decem iul. vnus.

85. A decem vſque ad vigintiquinque, bon. quindecim.

86. A vigintiquinque vſque ad centum, iul. tres.

87. Ab inde ſupra vſque ad quamcunque ſummam, iulios quinque.

88. Pro examine liſtæ expenſarum, iul. vnus.

89. In caſibus in hac taxa omiſſis procedatur de ſimilibus ad ſimilia.

90. In criminalibus ſeruetur taxa fel. rec. Pij Papę Quarti à Sanctiſſimo Noſtro innouata.

91. Pignora vendenda vendantur vna cum ſuis inuolucris poſitis in pignoratione ſub pœna arbitrio Iudicis.

Ordini, & Taſſe da oſſeruarſi dalli Guardiani delle Carceri.

La riforma di queſti Guardiani ſi legge nella conſtit. preced. §. 23. fol. 842.

§. 12 1. ET prima li Capitani, & Guardiani di qualſiuoglia Carcere tengano vn libro, nel quale debbano ſcriuere tutti quelli che intraranno prigione, eſprimendo non ſolo con che mandato, ad inſtanza di chi, perche cauſa, & ſe per ſoſpetto di fuga, mà anco quando entrano in ſecreta, & quando eſcano alla larga, & ſe inanzi, ò doppo pranzo, & parimente la ſera, ſe inanzi, ò doppo cena, à fine che ſi poſſa far conto delli paſti, & li non ſcritti al libro non ſiano tenuti pagare ne ſpeſe, ne coſ'alcuna per conto di Carcere. & non eſſendo ſcritto il tempo preciſo, come di ſopra, non ſi paghi coſa alcuna per quel giorno, coſi dell'entrata, come dell'vſcita.

2. Item ſiano obligati tener vna caſſa ſorata con due chiaui, de quali vna ne tenga il Capitano, & l'altra il Procurator de poueri, nella quale s'habbino à riporre tutte le robbe & dinari che ſi trouaranno appreſſo quelli che ſaranno condotti, & ſcriuerlo nel libro per inuentario fatto in preſenza del Carcerato, & teſtimonij. & non facendo, ſiano puniti come di furto, con quella pena, che parerà à Monſignore Gouernatore di Roma, ò al Chierico Preſidente delle Carceri pro tempore.

3. Sia in arbitrio de Carcerati farſi le ſpeſe da ſe, etiam in ſecreta, facendoſi portar da mangiare come li parrà, ſe però altro per qualche raggione non ordinaſſe il Superiore. ne poſſa il Capitano, ò Guardiano in alcun modo direttamente ò indirettamente impedire, ne mutarli di luogo, ò trattarli peggio per queſto che ſi facciano le ſpeſe da ſe, ò per qualſiuoglia altro ſuo pretenſo credito, ſotto le pene infraſcritte, facendo ſolo diligenza quanto à quelli che ſaranno in ſecreta, che non te li portino polize, ò imbaſciate.

4. Et facendoſi il Carcerato le ſpeſe da ſe, non poſſi il Guardiano, ò Capitano per il ſeruitio dimandare coſa alcuna.

5. Per le ſpeſe che ſaranno alli prigioni in ſecreta, non poſſino pigliare più di vn carlino per paſto, & ſiano obligati à darli buon pane & buon vino à baſtanza, & vna libra almeno di carne il giorno con la mineſtra. & quando non ſi mangia carne, darli oua, ò peſce ſecondo li tempi honeſtamente.

6. Ne poſſino metter mano à botte di vino per li prigioni, ſe prima non ſia prouata dal Procurator de poueri.

7. Non dando, ò non facendo come di ſopra, per ogni volta che contrauerranno li Capitani caſchino in pena di ſcudi dieci, da applicarſi vn quarto al Procurator ſuſtituto ſopra il gouerno de prigioni, & gl'altri tre quarti à S. Leonardo, & inoltre di ſtar'alla berlina per quel giorno.

8. Et li Guardiani, & Seruidori che ſeruiranno, non lo reuelando, ipſo fatto s'intendino eſſer incorſi nella pena della fruſta. alli quali Guardiani, ò Seruidori ſi darà fede contra il Capitano ſenz'altro teſtimonio.

9. Non poſſino pigliare da quelli che ſtanno nelle Camere più di baiocchi cinque il giorno. eccetto che in Tor di nona & Corte Sauella doue ſi permette il ſolito d'vn giulio per perſona.

10. Nõ poſſino mettere, ne tenere in dette Camere maggior numero di perſone di quello che ſarà ſcritto da Superiori delle Carceri (à quali però ſi ordina che lo ſcriuino quãto prima ſopra dette Camere) ſenza eſpreſſo conſenſo d'eſſi carcerati, ò particolar'ordine de Superiori predetti. In qual caſo però non ſi accreſca la mercede ſtatuita alle Camere, mà ſi diuida egualmente trà tutti, facendo il conto con l'interuento del Procuratore de poueri, & deputati della Carità.

11. Et alle controuerſie di chi voleſſe ſtare nelle Camere, ò nelle ſale, & non foſſe meriteuole, il Prelato delle Carceri

deputato dalla Carità pro tempore habbia à rimediare & diffinirle.

12. Per la publica da ſopra per qualſiuoglia lungo tempo, non ſi paghi più di cinque giulij per Carcerato all'vſcire che ſarà, & ſtandoci mano di ſei giorni, non paghi più di vn groſſo il giorno.

13. Per la publica di mezzo per qualſiuoglia lungo tempo non ſi paghi più di tra giulii per Carcerato all'vſcire, & ſtandoci meno di ſei giorni, non paghi più di tre baiocchi il giorno.

14. Le publiche da baſſo, & le publiche delle donne ſiano gratis.

15. Parimante le publiche de Religioſi gratis, & le porte ſiano aperte.

16. Per la ſala doue ſi fà la Viſita, Cortili, Tinelli, Corridori & altri luoghi fuori dalli ſudatti, non ſi paghi coſ'alcuna. Et l'abuſo & nome di paſſeggio s'intenda leuato via affatto.

17. Li poueri relaſſati con aſilio, non paghino coſ'alcuna, manco di ſpeſe, ſecondo il ſolito.

18. Et quando nel relaſſo de teſtimonij ſimplici, ò altri ci ſarà, Gratis vbiqua, s'intanda etiam quanto alla prigionia di qualſiuoglia ſtanza. & dalli teſtimonij ſimplici non habbino manco le ſpeſe, mà le recuperino dall'inſtigatore, ò dal Fiſco.

19. Per la prigione d'ogni carcerato non ſi facci pagar più di dua carlini, ne ſi poſſa far pagare coſ'alcuna per mancia del Guardiano, ò altro, perche quello è la ſua mercede per la guardia.

20. Et per ogni arreſto, che veniſſa contra il prigione, non ſi poſſa far pagare ſe non altretanto, cioe due carlini da quello cha portarà l'arreſto, & non dal prigione, ſotto pena della berlina, da incorrerſi irremiſſibilmante ogni volta che contrauerranno, coſi all'vno come all'altro capo.

21. Per traſportare i carcerati, ò per cauſa della Viſita, ò per altro, per cauar li ferri, ò per habilitarli per occaſione di far' inſtrumento, ò altro, non habbino coſa alcuna.

22. Si facci l'infermaria in ciaſcheduna prigiona, & ne habbi cura il Prelato delle Carceri deputato dalla Carità pro tempore. & in caſo di biſogno, ſa ci mettino ancora li Carcerati ciuili, & li poueri ſtiano gratis.

23. Nell'hoſteria, cha ſi permette, ſi facci pagare la foglietta del vino mezo baiocco manco, come nelle hoſterie cienti, & li tenghino le miſura giuſta di vetro.

24. Nel riceuer le moneta, ſi oſſeruino li bandi.

25. Non permettino, cha li carcerati trattino con le donne carcerate, ne manco alle grati loro.

26. Menino ogni mattina li prigioni cha ſtanno nelle publiche di ſopra & di mezo, alla Meſſa.

27. Del giulio di San Leonardo, & del giulio per il Cancelliero del Bargello del Gouernatora, ſi oſſarui il ſolito. & quando il mandato ſarà in forma pauperum, ſi paghi per metà, & quando gratis, niente.

28. Et quando li prigioni hauaranno hauuto il mandato di rilaſſo, non li poſſino il Capitano, ò Guardiani ritenera, ne lauarli alcun veſtito per il debito cha haueranno fatto, etiam per cauſa di vitto, ò altro, mà li debbano ſubbito rilaſſare, imputando à ſe ſteſſi la l'haueranno tenuti di ſopra ſenza farſi pagare, ò aſſicurarſi con ſicurtà, ò pegno.

29. Alli condannati à morte, galera, ò altra pena, non poſſino ſotto pena di tre tratti di corda, fruſtra & berlina, leuara panni, ò robba alcuna che detti condannati haueſſero, ò attorno, ò in prigione, mà tutto debbano conſignare, ò notificare al Giudice della cauſa, acciò ne poſſa farà quel tanto ſara di giuſtitia.

30. Na li detti Capitani, ò Guardiani poſſino pigliare più dalle Taſſe ſopradette, ancorche ſa gli daſſe ſpontaneamente, & debbano ſeruare tutti li ſopradetti capitoli, ſotto pena di corda, fruſtra, & altre maggiori, ad arbitrio de' Superiori.

31. Dichiarando, che nelle Carceri doue è minor taſſa, non s'intenda per queſti Capitoli innouato coſa alcuna, mà ſi ſerui ſempre la minore.

Ordini, & Taſſe per li Barigelli, & Eſſecutori.

La riforma di queſti, ſi legge ſopra nella conſtit. preced. § 22. fol. 283.

§. 13. LI Barigelli, & Eſſecutori qual ſi ſiano, & di qual 1.
ſi voglia Corte, non poſſino ad alcuno che condurranno prigione leuar denari, ne robbe di ſorte alcuna, na meno l'armi, quando non la portaranno contra bando, mà debbano la robbe laſciarle ad eſſi prigioni, & quella conſignarle con l'armi al Capitano, ò Guardiano dalle Carceri, à fin di riporle come ſi è detto, ſotto pena di tre tratti di corda, della fruſtra, & berlina.

Item dalli dacapitati, ò altramente morti, ò puniti per 2.
giuſtina, ò da qualſiuoglia altro condannato à morte, galera, ò altra pena, ancorcha vi foſſe de' beni loro, non poſſino pigliare na panni na coſa alcuna per loro eſſecutiona, ò altro conto, mà detti beni ſi conſegnino à chi di ragione, ſotto le ſudette pene.

Per cattura di quelli cha condurranno prigione per 3.
cauſa capitale, & maritevola di morte, ò ſiano aſſoluti per ſantenza, ò commutatali la pena, ò in qualſiuoglia altro caſo, non poſſino per loro eſſecutione pigliar più d'vn ſcudo.

Et meritando la cauſa non pena di morte, mà galera, 4.
eſilio, mutilatione di membro, ò fruſtra, ò che ſiano aſſoluti per ſentenza, ò commutatali la pena, ò rimeſſa, ò in qualſiuoglia altro caſo, per eſſecutiona & cattura non poſſino pigliara più di giulij cinque, & dalli puniti niante, come ſi è detto.

Nelle cauſe ciuili per eſſecution reala ò perſonale, per 5.
la ſomma di cinque ſcudi piglino due carlini, & da cinqua ſcudi ſino à dieci, tre giulij, & da dieci ſcudi ſino à venti, giulij cinqua, & da venti ſcudi ſino à quaranta, giulij dieci, & da quaranta ſino à ſcudi ſettanta, giulij quindici, da ſettanta ſino à cento, giulij venti, da cento ſino à cinquecento, ſcudi tre, da cinquecento ſino à milla, ſcudi quattro. & facendoſi eſſecutione per maggior ſomma, ſi paghi ad arbitrio del Giudice, de mandato del quale ſarà ſatta l'eſſecutione, purche non paſſi la ſomma di ſcudi ſei al più. eccettuando li Giudici di Corte Sauella, Torre Nona, Ripa & Ripetta, li quali non poſſino eccedere la detta Taſſa ſenza licenza del Gouernatore, ouero Auditore della Camera, ò dal Chierico Preſidante delle Ripe reſpettiuamente. eccettuando ancora li mandati della Corte del Gouernatore, nelli quali s'oſſerui la ſua taſſa, quala è minora per la pouertà de litiganti che concorrono ad eſſa Corte.

Per mandati di metter' in poſſeſſo da beni ſtabili ſenza 6.
eſpreſſione di ſomma, vn ſcudo, a non più. & doue ſia la ſomma eſpreſſa ſi oſſerui come ſopra.

Par mandato di ſoſpetto di fuga ſino alla ſomma di 7.
ſcudi quaranta, ſi pigli ſecondo la taſſa predetta. & da quaranta in sù, per qualſiuoglia ſomma non più d'vn ſcudo.

Per eſſecutione fatta in animali, ſi oſſerui il medeſimo, 8.
ne ſi facci pagar alcuna coſa per la capezza, come già per abuſo ſi è fatto alcuna volta.

Per eſſecutione fatta fuora di Roma fra tre miglia, ò 9.
ſia ciuile ò criminale, ſi oſſerui come dentro di Roma, & ſe oltra tre miglia, & in qualſiuoglia Città, ò Caſtello ancora oltre quaranta miglia, l'eſſecutori di Roma habbino l'eſſecutione che ſi paga in Roma duplicata. mà ſe ſaranno eſſecutori d'altre Città, ſi paghi duplicata la taſſa che ſi oſſerua in quel luogo doue ſi fa l'eſſecutione.

Occorrendo caſo non compreſo in queſta taſſa, ſi ſtia 10.
alla dichiaratione del Giudice che hà rilaſſato il mandato. eccetto li ſopradetti Giudici di Corte Sauella, Tor di Nona, Ripa & Ripetta, li quali non poſſino far tale dichiaratione ſenza licenza del Gouernatore, ò Auditore della Camera, ò Preſidente delle Ripe reſpettiuamente, come di ſopra.

Neſſuno Barigello, ne eſſecutore predetto ardiſca pi- 11.
gliar denari da debitori per la loro eſſecutione ſe effettualmēte nō la fanno, ne differire l'aſſecutione della quala ſō ricercati, mà debbano eſſequirla quanto prima. ne dal

Creditore pigliar denari, ſe non in caſo che il debitore non ſia obligato à pagarlo Et moſtrata che li ſia carta dotale, inhibitione, ò non grauetur, non piglino coſa alcuna, nè faccin' eſſecutione, & facendola la reſtituiſchino gratis.

12. Facendo cattura in caſa d'alcuno, non poſſino pigliar' arme d'alcuna ſorte ſe non prohibite, come archibugetti, etiam ſotto preteſto che il prigione l'habbia portate in tempo prohibito.

13. Non ardiſchino ſenz'ordine particolare del Giudice della cauſa, andare con Notarij à far inuentario di robbe. & in caſo che li ſia ordinato, non poſſino pigliar più d'vn ſcudo in caſo d'homicidio ſeguito, in ogni altro caſo non più di giulij cinque.

14. Dalli poueri non poſſino per qualſiuoglia mandato eſſigere coſa alcuna, ma ſiano tenuti laſciarli gratis, ſenza vn quattrino di ſpeſa, ò pigliare ſolamente la metà di quello che li verria ſecondo che li mandati ſaranno ſottoſcritti, ò gratis, ò in forma pauperum.

15. Alli quali mandati coſì ſottoſcritti neſſun Barigello, Capitano, ò altro miniſtro ardiſca replicare, ma ſubito eſſequirli. Et quando li mandati ſaranno ſegnati gratis, non ſi ricerchi ſottoſcrittione di Bargello, ò Eſſecutore. & il gratis, ò in forma pauperum, s'intenda tanto per il Notaro quanto per gli Eſſecutori.

16. Non poſſino pigliare mercede ne altro, ſe non fatta realmente l'eſſecutione, ò reale ò perſonale, & per la rata d'eſſecutione fatta. & eſſendo vna volta ſodisfatti, ſian' obligati ritornare quante volte biſognarà à far noua eſſecutione, fin tanto che il creditore ſia intieramente ſodisfatto, ſenz'altra nuoua mercede.

17. Quelli che contrauerranno alle coſe predette alle quali non è preſcritta pena, incorrano per la prima volta la pena di tre tratti di corda, per la ſeconda della fruſta per la Città, & per la terza della Galera, da eſſeguirſi irremiſſibilmente dalli ſudetti Giudici ſenz'alcuna ſperanza di gratia.

18. Et acciò ch'ogn'vno poſſa hauer notitia delli detti Ordini, e Taſſe, tanto li Barigelli, & Eſſecutori, quanto li Capitani delle Carceri, ſiano obligati tenere continuamente detti decreti ſtampati in vna tauola affiſſa nel muro, in parte che ogn'vno poſſa vederli, & leggerli d'ogn'hora. Auuertendo particolarmente, che dalle perſone ignoranti non ſi pigli oltre il douere, ſotto le pene ſudette di ſcudi cinquanta, d'applicarſi à San Leonardo, & altre pene più graui.

LXXIII. alias XLVI.

Declaratio Conſtitutionis ſuper reformatione Tribunalium Vrbis, nuper editæ.

Eſt ſupra iſta Reformatio in duabus conſtitutionibus hanc præcedentibus.

PAVLVS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Edita An. D. 1612.

Cauſa huius declarationis.

CVm ſicut accepimus nuper poſt noſtram ſuper Tribunalium Vrbis reformationem à pleriſque, præſertim vero à Notarijs eorundem Tribunalium, nonnullæ difficultates ſuper intelligentia & executione dictæ conſtitutionis, & taxarum inde conſectarum, ſubmotæ fuerint, Nos difficultates omnes opportuna declaratione tollere volentes, Motu ſimili.

Cap. iſtud eſt in conſt. 71. § 19. & 26. fol. 277.

§. 1. In primis quo ad diſpoſitionem, quæ habetur in verſ. Notarij quorumcunque Tribunalium, declaramus, Notarios in cauſis Commiſſarijs, ſummam aut valorem ducentorum ducatorum auri de Camera non excedentibus, teneri dare litteras miſſiuas loco remiſſorialium, ſed ſi dictam ſummam, ſeu valorem exceſſerint, & ſint veræ Commiſſariæ, Notarios ad dandas dictas litteras miſſiuas loco remiſſorialium non obligamus. Et amplius declaramus copiam articulorum & interrogatoriorum, ſiquæ in Curia data fuerint, & in dictis miſſiuis introcludendorum, vltra taxatam mercedem iuliorum nouem, eſſe ſoluendam ad inſtar aliarum copiarum.

§. 2. Inſuper quo ad verſ. Iidem. Addendo volumus eam partem quæ inſtat pro ſententia, teneri in actu depoſitionis ſportularum, ſiue propinarum pro Iudice, etiam mercedem notæ ſententiæ pro Notario deponere. Cap. iſtud eſt ibid. nu. 26.

§. 3. Et quo ad verſ. Notarij non audeant, declaramus ſufficere quòd Notarius, aut vnus ex teſtibus cognoſcat alterum ex contrahentibus. Et quando contrahens eſſet alienigena, ſiue peregrinus, aut tam vilis conditionis vt eius cognitio vel notitia eſſet in Vrbe difficilis, contractum nihilominus fieri permittimus cum licentia Gubernatoris, ſiue Auditoris Cameræ, aut Vicarij, vel Senatoris, ſeu Iudicum ipſorum, aut Burgi. modo dicta Iudicis licentia in inſtrumento adnotetur, ac pro ea nihil omnino, neque Iudici, neque Notario ſoluatur. Cap. iſtud eſt ibid. nu. 37.

§. 4. Quo ad verſ. Citationes, monitoria, &c. poſt verba. Aut alterius illas obtinentes. Addatur, Et electo domicilio. Cap. iſtud eſt ibid. nu. 14.

§. 5. In verſ. Ad rogandum vero &c. in fin. Addatur, Volumus autem & declaramus, quòd omnia teſtamenta & contractus, intelligantur rogati nomine officij, ſiue Notarij primarij, non autem nomine proprio, etiã quòd aliter exprimeretur. alias Notarij ſubſtituti, aut alioquin in aliorum officijs manentes, ſeueriſſime puniantur arbitrio Iudicum cuiuſque Tribunalis. Hoc cap. eſt ibid. nu. 16.

§. 6. Quo ad verſ. Reſponſiones, declaramus excipiẽdas eſſe mulieres, & egregias perſonas, ad quas Notarius poſſit Iudicis arbitrio tranſmitti. qui Iudex quandocunque ipſe dictis reſponſionibus aut iuramentis, etiam in domo reſpondentis, aut iurantis, vel alibi interuenerit, nihil recipere poſſit aut debeat. Hoc cap. eſt ibid. nu. 64. fol. 278.

§. 7. Quo ad verſ. Notarij locorum piorum, declaramus, loca pia quæ Notariorum opera vti hactenus conſueuerunt, non poſſe de cætero alium Notarium, tàm in ciuilibus quàm in criminalibus eligere, quàm vnum ex dictis Vicarij Notarijs. inter quos & ſolita diſtributio ſeruetur, & ſolita merces ſoluatur. Hoc cap. eſt ibid. nu. 81. fol. 281.

§. 8. Quo vero ad regiſtra verſ. Neque exigant, declaramus illa verba, niſi illis completis, intelligi de actis factis vſque ad diem petitæ confectionis extractus, ſiue regiſtri. Hoc cap. eſt ibid. §. 20. & 71. fol. 281. & ſeq.

§. 9. Quo ad verſ. Non rubricentur, declaramus, tunc non eſſe rubricandos proceſſus de partibus, quando bene fuerunt in partibus rubricati. alioqui prohibemus in Curia ab alio quàm à Notario cauſæ rubricari. Hoc cap. eſt ibid. nu. 75.

§. 10. Quo ad verſ. In vere autem Commiſſarijs, & verſ. proceſſus de partibus, declaramus non fuiſſe noſtræ intentionis comprehendere Notarium Archiuij. qui propterea poſſit in cauſis Commiſſarijs cuiuſcunque valoris regiſtra conficere, in illisq. proceſſus de partibus, remiſſoriales & compulſorias, ſiue excederent ſiue non folia viginti quatuor, regiſtrare; ſeruata in cæteris forma in dicta noſtra reformatione contenta ſuper regiſtrorum confectione. Hoc cap. eſt ibid. nu. 3.

§. 11. Quo vero ad Curſores, verſ. Curſores pro qualibet citatione, declaramus Triuij regionem pro locis vltra fontem & arcum Triuij, non citra. nec vllo pacto inter partes longinquas enumerari loca illa, quæ vel antea ipſi Curſores non enumerabant, vel pro quibus ſolita mercede bon. duorum contenti erant, ne quod à Nobis ad publicam vtilitatẽ, & tollendos abuſus conſtitutum eſt, praua interpretatione contrarium pariat effectum. Hoc cap. eſt ſup. in conſt. 72. §. 21. n. 26. fol. 283.

§. 12. Inſuper declaramus, pro citatione contra Epiſcopos, vel alias qualificatas perſonas, quinque bon. accipi poſſe, quando citatio ſit perſonaliter contra ipſammet perſonam qualificatam executa, non autem contra procuratorem, vel aliter. Hoc eſt additum.

§. 13. Et dum in eadem noſtra reformatione prohibetur Auditori Cam. concedere remiſſoriam ad partes ad examinandum, vel repetendum citata parte teſtes ad inſtantiam Fiſci, vel ad probandam eius intentionem, & prout latius in ea, declaramus id non procedere, ſi aliqua legitima ſubſiſtente cauſa aliud in aliquo particulari caſu ipſimet Auditori viſum fuerit. Hoc cap. eſt in d. conſtit. 72. § 4. n. 74. fol. 267.

§. 14. Inſuper in verſ. Quodq. ſuperſeſſoriæ &c. poſt verba, Hoc cap. eſt ibid. nu. 9.

verba, Vel alibi non ſuſceperit. Addatur. Vel niſi ex legitima cauſa, & in cauſis ſui Tribunalis tantum, & non alias.

Hoc cap. eſt ibid §. 1. numer. 166. & ſeq. fol. 292.

§. 15. Quo ad taxas impreſſas poſt dictam noſtram reformationem, infraſcripta corrigi mandamus. In primis quo ad Notarios Cameræ deleatur verſiculus, Idem fiat de pellibus, & verſ. Idem de ſapone, vtpote impreſſoris errore ſuperuacanee adiecta, ex quo iam ſupra ſufficienter erat prouiſum.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 186.

§. 16. Quo ad verſ. vltimum taxæ Notariorum Cam. incip. Pro non comprehenſis, declaramus intelligi de expeditionibus gratioſis. In iudicialibus autem ſiquid in ea, vel alia taxa fuerit prætermiſſum, ſeruetur da ſimilibus ad ſimilia.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. præced. §. 3. n. 47. fol. 292.

§. 17. Quo ad taxas Notariorum Gubernatoris, Vicarij, & aliorum, verſ. Pro reſtitutione depoſiti, bonon. vnũ pro quolibet ſcuto, intelligi volumus in cauſis mercedum; in alijs vero bon. duos pro quolibet ſcuto permittimus, ſicuti vere in taxa fel. rec. Pij Quarti prædeceſſoris noſtri habetur, licet aliter aliquando fuerit per errorem impreſſum.

Hoc cap. eſt ibid. nu. 70.

§. 18. Et in eadem taxa verſ. Pro copia ſimplici cuiuſlibet inſtrumenti in actis rogati. declaramus intelligi de inſtrumento actus iudicialis, non de ſimplici extraiudicialium inſtrumentorum copia, pro qua bene & ad inſtar boni originalis deſcripta, bon. ſeptem cum dimidio pro quolibet folio ſolui, & exigi permittimus.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. præced. §. 4. in princ.

§. 19. Quo ad taxam Notariorũ Rotæ in primo verſ. illos ſexaginta ſex, legendum declaramus, non autem ſexaginta, prout impreſſoris errore fuit notatum.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. §. 5. num. 16. fol. 294.

§. 20. Quo ad taxam Archiuij, verſ. Pro inſtrumento abſolutionis, mandamus corrigi iuxta taxam fel. rec. Gregorij XIII. prædeceſſoris noſtri.

Hoc eſt ibid. nu. 60.

§. 21. Ruſus in verſ. Pro pauperibus, declaramus & volumus ſeruari eandem taxam fel. rec. Gregorij XIII. vt admiſſi ad iuramentum paupertatis, iuxta formam dictæ taxæ ſoluant.

Hoc cap. eſt in d. conſtit. præced. §. 6. num 44. fol. 295.

§. 22. Quo ad taxam Notariorum criminalium Gubernatoris, A. C. & aliorum, verſ. Pro quolibet folio copiæ indiciorum. declaramus intelligendum, vt qualibet pagina, ideſt facies cuiuslibet continere debeat lineas viginti quatuor, prout in noſtra reformatione, ſub tit. de regiſtris. §. ſingula folia, & alibi volumus intelligi.

Eſt ſupra fol. 281. num. 15.

Hoc cap. eſt in §. .. nu. 4. fol. 297.

§. 23. Quo ad taxam fori Capitolini, verſ. A centum vſque ad ducentos, Addatur verbum, Alios, errore ſcriptoris omiſſum.

Clauſula ſublata & decretum irritans.

Sicque per quoſcunque Iudices ordinarios & extraordinarios, & etiam executores dictæ noſtræ Conſtitutionis, iudicari & diffiniri debere, ſublata &c. irritum &c.

Derogatio contrariorũ.

Non obſtantibus præmiſſis, ac prioribus litteris ſuper reformatione & taxis emanatis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. & cũ decreto quòd præſentis ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data & regiſtratura.

PP. ſubſcr.

Placet Motu proprio C.

Sequitur declaratio eiuſdem Reformationis, quo ad Aromatarios Vrbis.

P A V L V S   P A P A   V.

Motu proprio, &c.

Cauſa huius declarationis.

CVm poſt aliquas declarationes à Nobis conſtitutioni, quam ſuper reformatione Tribunaliũ Vrbis condidimus factas, Aromatarij quædam eiuſdem conſtitutionis capita ipſos tangentia declarari ſuppliciter poſtulauerint; Nos dubia tollere, & litibus occurrere cupientes.

Declaratio circa præſcriptionem.

§. 24. Dum in præfata noſtra conſtitutione dicitur, pro pretio aromatariæ ſeruandam eſſe præſcriptionem quinquennalem, non obſtante quauis interruptione, etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum aromatariæ, declaramus dictam diſpoſitionem, non intelligi neque locum ſibi vendicare vbi, vel interruptio fuerit iudicialis, vel aliter quàm per proprios ipſorum libros Aromatarij ſuum creditum probauerint. quibus caſibus diſpoſitionem Statutorum Vrbis, ſeruari volumus & mandamus.

Declaratio circa iuriſdictionem criminalem.

§. 25. Inſuper dum in eadem conſtitutione interdicimus Aromatarijs, ne vllam prorſus audeant in quemquam exercere, ſub quouis prætextu criminalem iuriſdictionem, declaramus intentionis noſtræ non fuiſſe adimere eis facultatem alias ipſis à fel. rec. Clem. VIII. prædeceſſore noſtro conceſſam, res medicinales ad eorum artes ſpectantes, viſitandi, recognoſcendi, & quod in eis corrupti, vitiati, vel adulterati repertum fuerit, proijciendi, comburendiq., ac iuxta delicti & negligentię qualitatem culpabiles repertos, debitis pęnis non tamen corporis afflictiuis, quæ pœnæ Eccleſiæ & Hoſpitali S. Laurentij in Miranda nuncupatæ eo ipſo applicentur, & applicatæ cenſeantur, afficiendi. Quod tamen quo ad libros negamus, etiam quod in illis fraus aliqua detegeretur, ſed hoc à ſuo Iudice competenti cognoſci ac diffiniri debere intendimus & mandamus.

Declaratio circa electionem aromatarij mittendi extra Vrbem, ad viſitandas aromatarias.

§. 26. Et dum in dicta conſtitutione noſtra ſancitum eſt, quod Conſules nullam habeant iuriſdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconſulem vocant, ad viſitandas aromatarias extra Vrbem, minuſq. ſubſcribendi patentes vti Conſules diſtrictus Vrbis, & Superintendentes artis in Statu Eccleſiaſtico, ſed talis eligendi poteſtas penes Protomedicum ſit, & remaneat. Declaramus noſtræ intentionis non fuiſſe quo ad hoc derogare concordiæ alias initæ inter Collegium Phyſicorum, & Collegium Aromatariorum, dum in ea dicitur, quod quotieſcunque ad viſitandas aromatarias extra Vrbem, Medicus ex Vrbe mittendus erit, ne eis forſan artis aromatariæ imperitum ſibi comitem adiungat, Protomedicus qui viſitatoris deſignandi ius obtinet, vrbanis aromatarijs id denunciet, atque ab eis exquirat, habeant ne aliquem peritum & idoneum hominem, qui Medico illi in huiuſmodi viſitationis munere, comes & miniſter eſſe velit &c. iuxta prædictam concordiam confirmatam per fel. rec. Gregorium XIII. prædeceſſorem noſtrũ, ſub die prima Iulij 1575. verſ. Quotieſcunque ad viſitandas tabernas &c. Dummodo Aromatarij neque iuriſdictionem propterea in hoc ſibi aliquam vſurpent iuxta formam dictæ concordiæ, neque electum; Proconſulem vocent, neque patentes ſubſcribant vti Conſules diſtrictus Vrbis, neque quicquam contra tenorem noſtræ prædictæ conſtitutionis faciant, ſub pœnis in ea cõtentis.

Sola ſignat. ſufficit.

§. 27. Et præſentis ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtratura.

Subſcriptio Papæ.

Placet motu proprio C.

L X X I V. alias X L V I I.

Reuocatio omnium licentiarum, Monaſteria Monialium ingrediendi, aut cum eis conuerſandi, mulieribus hactenus conceſſarum.

Ad hanc materiam vide conſtit. 28. Gregorij XIII. Vbi gratiæ. fol. 393. lib. 2. vbi notatur.

P A V L V S   P A P A   V.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1612.

Exordium.

MOnialium ſtatui, quæ ſecularia deſideria abnegantes, Dei obſequio ſeſe addixerunt, paſtorali ſollicitudine conſulere cupientes, ad ea remouenda, quæ religioſam earum quietem, & regularẽ obſeruantiam perturbare dignoſcuntur, curam noſtram libenter intendimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire:

Reuocatio licentiarũ ingrediẽdi Monaſteria Monialium, mulieribus ſecularibus conceſſarum.

§. 1. Quoniam itaque, ſicut accepimus, experientia compertum eſt, non leuia incommoda licentias ingrediendi Monaſteria Monialium mulieribus ſecularibus conceſſas, dictis Monialibus inferre: Nos malis huiuſmodi opportuno remedio prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulas licentias ingrediendi Monaſteria Monialium vbique locorum ex iſtentium,

tium, ac cum Monialibus conuerſandi, & refectionem ſumendi corporalem mulieribus cuiuſcunque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam Marchionali, & Ducali dignitate fulgentibus, ſub quibuſcunque verborum formis & tenoribus, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. fortioribus & efficacioribus, ac inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, ad tempus vel in perpetuũ à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, & etiam à Nobis conceſſas, quarum tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, & irritamus, ac reuocatas, caſſas, & irritas eſſe decernimus.

Pœna vtentium licētijs.

§. 2. Inhibentes mulieribus prædictis licentias huiuſmodi habentibus, ſub excommunicationis latæ ſententię pœna, à qua non niſi à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquàm in mortis articulo abſolui poſſint, ne Monaſteria prædicta prætextu licentiarum huiuſmodi ingredi audeant, ſeu præſumant.

Pœna eas admittentiũ.

§. 3. Ipſorum vero Monaſteriorum Abbatiſſis, ſeu Prioriſſis, ac Superioribus, ſub eadem ac priuationis ſuorum officiorum quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa in poſterum obtinenda, ipſo facto ſine alia declaratione incurrendis pœnis, ne eas introducere ſeu admittere, vel admiſſas quoquo modo retinere audeant, ſeu præſumãt.

Deputatio executorum.

§. 4. Quocirca dilectis filijs noſtris, & Apoſtolicæ Sedis pro tempore exiſtentibus Nuncijs, ac locorum Ordinarijs, necnon dictorum Monaſteriorum Prælatis, & Superioribus, præcipimus & mandamus, quatenus præſentes litteras publicari, & præmiſſa omnia obſeruari faciant; Contradictores quoslibet, ac præmiſſis non parentes, per prædictas & alias ſententias, cenſuras & pœnas, aliaq. iuris & facti remedia opportuna, appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrariis quibuſcunqoe.

Fides tranſumptorum.

§. 6. Quia vero difficile foret has litteras ad omnia loca deferri; Volumus quòd earum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, acſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 8. die 10. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die decima Iulij 1612. Pontificatus noſtri Anno Octauo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1612. Indictione decima, Pontificatus Sanctiſs. D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno eius Octauo, die vero 12. menſis Iulij. Retroſcriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad Valuas Baſilicæ Principis Apoſt. de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem. Virginius de Virginijs pro Mag. Curſ.

XXV. alias XLIX.

Erectio Congregationis, ac deputatio Officialium ſuper Aquæ Paulæ & illius Aquæductus cura & adminiſtratione, in Alma Vrbe.

Alterius Aquæ Felicis adductionem in Vrbe, & dotis pro eius conſeruatione aſſignationem fecit Sixtus V. vt ſup. in ſua conſtit. 101. Supremi. fol. 675. lib. 2.

Edita An. D. 1612.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Beati Petri, meritis licet imparibus, diuina diſpoſitione conſtituti, boni Paſtoris fungentes officio, creditas nobis oues non ſolum ſacris ac ſpiritualibus ſtudemus munire præſidiis; ſed temporalibus etiam commodis, illiſq. præſertim quæ ſunt humanę vitæ vſus neceſſaria abundanter cumulare enixe curamus, vt apertius deinde ad ſupremi Paſtoris, ac Mundi vniuerſi procreatoris immenſam benignitatem ac munificentiam extollendam, ab operibus hiſce noſtris, vt ab humanis linguis quotidie excitentur, ac fida veluti manu ad rerum diuinarum aſſiduam contemplationem ſuademq. deducantur.

Hic Pont. Vrbem Romam nouis ædificijs, Tēplis, vijs, aliiſq. moenib illuſtrauit.

§. 1. Quod ſi omnium Chriſtifidelium, cæterarumq. Ciuitatum, & locorum noſtræ curæ & fidei commiſſorum, præcipua ratio Nobis habenda eſt, quanto impenſius Vrbem Romam communem patriam, ac veritatis magiſtram, in qua Chriſtus Dominus illam præ aliis diligens, Eccleſiæ fundamenta iecit, & ſtabiliuit, Nos in terris Chriſti vicem agentes ad ipſius imitationem præ cæteris amare, & nouis aſſidue ornamentis, commodiſq. augere & illuſtrare debemus? Hiſce permoti cauſis Vrbem hanc noſtram, tum in Templis tum in ædificiis, viis, areis, aliiſq. ſtructuris amplificare, ac pulchriorem, & commodiorem reddere non deſiſtimus.

Et deinde aquarum fęcunditate dictam ſtudet.

§. 2. Et iamdudum paterno conſiderantes affectu, illam licet in cæteris ſui partibus aquarum opportunitate fœcundam, in Tranſtyberina tamen regione, ac Ciuitate Leonina, quæ Burgus S. Petri appellatur, earum vſu pene deſtitutam eſſe, ac propterea complura ibi exiſtentia Templa Virorum, & ſanctimonialium Cœnobia, Xenodochia, & alia pia loca, ædificiaq. inſignia, & quod caput eſt, ipſius Principis Apoſtolorum Baſilicam, & Romani Pontificis Sedem & domicilium, aquarũ commoditate carere, incommodo huic prouidere neceſſarium duximus.

Aquas multas, è locis ab Vrbe lōge diſſitis collectas, magno ſumptu ad eam vno Aquæductu adduci fecit.

§. 3. Scientes itaque Aquæductum illum antiquitate, atque operis magnitudine celeberrimum, per quem olim aqua Sabatina, & Alſietina, quæ etiam Auguſtæ à Cæſare Auguſto Imperatore cognomentum ſumpſit, in eandem Vrbem via Aurelia, ad Naumachias, aliaſq. delicias, & voluptarios vſus Gentilium Romanorum influebat, ſiue barbaræ gentis, ſiue temporis iniuria dirutum ita iacere, vt eius veſtigia vix alicubi apparerent, vigilantia paſtorali dignum ſane putauimus, non ſolum impuros ac ſuperſtitioſos veterum ritus, vera religione, ſacroq. cultu emendare, verum etiam reliqua, vel ad oſtentationem, & ſuperbiam ab illis extructa, vel ad illicita animi oblectamenta, relaxationeſq. excogitata, ac deinde illorum temporum cuiuſdam veluti intemperantiæ monumenta poſteris relicta, in meliorem, ac neceſſarium vitæ vſum quantum in Nobis eſt conuertere. ſimulq. intelligentes ſupra Lacum Sabatinum, Anguillanæ & Brachiani nunc dictum, ad radices collium eidē Lacui in illius ambitu dextrorſum ſuperaſtantium, vltra Anguillariam, & Triuinianum, vigeſimo octauo ab Vrbe milliario, complures aquarum perennium per ſilicum venas ſcaturientium, viſu & guſtu iucundiſſimarum & ſaluberrimarum, fontes exoriri, de aquis prædictis colligendis, coniungendiſq., ac in Vrbis, & Ianiculum, & Vaticanum eminentes Colles inducendis cogitauimus. pro certo habentes, has Aquas non ſolum regioni Tranſtyberinæ, & Palatio noſtro Apoſtolico in Vaticano, ac locis omnibus dictæ regionis, & Ciuitatis Leoninæ, ſed etiam vltra Pontes traductas, in plura Caſtella diuiſas, vniuerſe fere Vrbi, tum publicum tum priuatum cōmodum allaturas. necnon loca Tranſtyberina incolarum paucitate pene alicubi deſerta, vſu, & commoditate earum habitatu frequentiora, & frequentatione iucundiora, ac ſaniora reddenda. In primis autem Aquæductum veterem, ac ipſas Aquas, ſed longe ſalubriores quā quæ primum ab Auguſto, poſtea à fel. record. Adriano Papa prædeceſſore noſtro reductæ ſunt, earumq. ſcaturigines & diuerticula peruestigari iuſſimus. certioreſq. facti ab iis quibus curam hanc demandauimus, Aquas huiuſmodi colligi, & ad Vrbem Colleſq. præfatos cura ſolerti adhibita adduci poſſe; Nos neque laboribus, neque ſumptibus pro huius Vrbis, & in ea degentium commodo, & vtilitate parcentes, opus aquæducendę quamprimum aggredi, ac perficere deliberauimus. Ideoq. complurium aquarum fontibus ſalubrioribus, qui in Territoriis Brachiani, Vicarelli, Baſſani, & Triuiniani, ſub certis diſtinctis eorum denominationibus oriuntur, opportuna ſubſtructionę comprehenſis, coniunctiſq. riuulis vna in re-

cepta-

ceptaculum collectis atque confuſis, & vnam aquam conficientibus, aquam omnem per nouum aquæductum quem ob veterem diſſipatum, ſubterraneo & arcuato opere à fundamentis extruximus, & reſtituimus, ac inter cætera duobus ſublimioribus arcubus prope Vrbem, cum ſuis ſubſcriptionibus ad perpetuum rei monumentum erectis ornauimus. longo nempe à priori receptaculo quinque & triginta millia paſſuum circuitu, ad eminentiorum Collium, & humiliorum Vallium obices euitandos, & vt inflexo ductu, crebroq. anfractu melior inde aqua redderetur ad eandem Vrbem, Dei beneficio, ingenti omnium lætitia adduximus. & ex ea, quæ ad vncias centum ſupra mille ſimul aſcendit, de maiori ipſo aquæductu in via ſupra Sacellum ſub inuocatione beatæ Mariæ Repoſi vulgo nuncupatæ, trecentas in Vaticanum pro vſu Palatij noſtri Apoſtolici, & Burgi S. Petri deriuauimus, reliquas octingentas vncias in Montem Ianiculum inter Portam diui Pancratij, & Eccleſiam diui Petri in Monte aureo nuncupatam perduci placuit. vbi prædicto magnifico, latoq. Fonte extructo, ac ingenti ſumptuoſoq. perpolitorum marmorum, & columnarum apparatu exornato, per quinque lapideas Aquilas, & Dracones, veluti per tondem lariſſima ora magno, vel aſtantium, vel è longinquo proſpicientium, oblectamento abunde aqua decurrit, ac perenniter manat. Vt vero Fons ipſe egregiaq. eius ſtructura meliorem è regione aduentantibus præſtaret proſpectum, ac deinde publico vſui commodior, & viſui iocundior eſſet, omnibusq. ad eum accliuior & facilior pateret acceſſus, parte Montis in qua Fons ipſe conſpicitur quantum opus fuit depreſſa, aream ſatis amplam, & viam aperuimus, alia etiam ornamenta & commoditates indies adiecturi. Atque vt cætera Vrbis publica & priuata loca, vſu & commoditate huius aquæ frui poſſint, eandem aquam vltra Sixtum, & quatuor Capitum dictæ Vrbis Pontes traduci, & in Caſtella diuiſam, in Capitolium, & reliqua Vrbis loca diſtribui mandauimus.

Et modo pro d. Aquæ ipſiusq. aquæductus cura & conſeruatione, Congregationem Aquæ Paulæ nuncupandam erigit.

§. 4. Cumque non ſatis ſit Aquam huiuſmodi adduxiſſe, & tantum opus ſummo labore, ac tam largo ſumptu abſoluiſſe, niſi in eius adminiſtratione, ac perpetua conſeruatione exacta & præcipua quæque cura & diligentia adhibeatur, partes noſtri Paſtoralis officij eſſe cognouimus, vt huius aquæ & illius aquæductus, totiusq. operis curam & rationem talibus viris committamus, quorum opera, fide, prudentia, ſolertiq. ſtudio, recte & feliciter regantur & gubernentur, ac alia quæ ad eorum conſeruationem ſpectare noſcuntur ſtatuamus. Motu proprio non ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac deliberatione noſtris, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetua conſtitutione Congregationem Aquę Paulæ nuncupandam, in qua dilecti filij Cameræ noſtræ Apoſtolicæ generalis Theſaurarius, & Archihoſpitalis ſancti Spiritus in Saxia de eadem Vrbe Præceptor, ac eiuſdem Cameræ Commiſſarius etiam generalis, nunc & pro tempore exiſtentes, necnon per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ad noſtrum, ipſorumq. ſucceſſorum beneplacitū deputandi, vnus ex eiuſdem Cameræ Præſidentibus Clericis, & duo Ciues Romani eſſe debeant, perpetuo erigimus & inſtituimus, ac ex nunc ad ipſam Congregationem Magiſtrum Galeattum Sanuitalem eiuſdem Cameræ Præſidentem Clericum, & Alexandrum Mutum, ac Paulum Mellinum Ciues Romanos, dilectos filios, quibus Nos alias ducendæ aquæ huius curam demandauimus, & de quorum prudentia, fide, & integritate plurimum in Domino confidimus, ad beneplacitum ſimiliter noſtrum deputamus.

Protectorem d. Congregationis Illuſtriſſimum D. Burgheſium deputat.

§. 5. Ipſiq. Congregationi dilectum filium noſtrum Scipionem tit. S. Chryſogoni presbyterum Cardinalem Burgheſium nuncupatum, noſtrum ſecundum carnem ex ſorore germana nepotem, durante eius vita præficimus, & in Aquæ Paulæ, & illius aquæductus & operis prædictorum Protectorem ſimiliter ad eius vitam deputamus. ipſam protectionem & præfectionem poſt ipſius Cardinalis obitum alteri concedi prohibentes, ſed eas poſt obitum prædictum ceſſare, & penes dictam Congregationem remanere debere, decernentes & declarantes.

Secretarium eiuſdē Congregationis Io. Iacobum Bulgarinum eligit.

§. 6. Præterea dilectum filium Io. Iacobum Bulgarinum, quem alias ad curam ſcripturarum huius negocij deputauimus, ad eius etiam vitam, cum honoribus & oneribus, iuribusq. & emolumentis ſolitis & conſuetis, etiam in remunerationem laborum per eum, tàm in opere huiuſmodi quàm pro ſeruitio & vtilitate Cameræ noſtræ impenſorum, eiuſdem Congregationis Secretarium, cui Caſtella & receptacula illorumq. claues cuſtodiendi, & ne à quoquam amplius aut latiori modulo, ſeu fiſtula, vel alias quam fuerit impetratum vel conceſſum aqua accipiatur animaduertendi cura & onus incumbat, conſtituimus, deputamus, ac declaramus, & eſſe volumus.

Cōgregationis iuriſdictionem & facultates præſcribit.

§. 7. Dictæq. Congregationi vniuerſam cuſtodiam, & curam aquæ, & aquæductus, ac operis prædictorum, per præſentes committimus & mandamus, illiusq. Deputatis prædictis ſemel ſingulis menſibus, & quoties opus fuerit ſe congregandi, & aquam prædictam pro vſu & commodo, tàm publico quàm priuato, & à quauis parte aquæductus, & quaſuis Vrbis regiones & loca deducendam, diſtribuendi & erogandi, & poſtquam fuerit diſtributa & erogata per ceſſionem vel conſenſum obtinentium in alia etiam transferendi litterasq. patentes deſuper ſub Scipionis Cardinalis quoad ipſe vixerit, & ſucceſſiue ſub Theſaurarij pro tempore exiſtentis præfatorum, ſigillo & nomine expeditas, deſuper concedendi, necnon pro ipſius aquæductus, & operis conſeruatione ea quæ facienda, quæ vitanda fuerint decernendi. ac ſuper præmiſſis etiam ſtatuta condendi, eaq. mutandi, corrigendi, variandi, & de nouo faciendi, ac de & ſuper eiſdem præmiſſis, & eorum occaſione inter & contra quaſcunque perſonas cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, ac quauis tàm Eccleſiaſtica quàm temporali dignitate, titulo & honore fulgentes, ſummarie ſimpliciter, & de plano, manuq. regia, & ſola facti veritate inſpecta cognoſcendi, procedendi, iudicandi, & definiendi, necnon citandi, ac vbi, quando, ac quoties opus fuerit inhibendi, ac pecuniarias, & vbi perſonarum & caſuum qualitatē ſic exigere Congregatio ipſa iudicauerit, etiam corporis afflictiuas pœnas contra tranſgreſſores ſtatutorum prædictorum, & alios contra quos opus fuerit eorum arbitrio imponendi. & ad illarum necnon etiam earum quæ de iure communi, ac dictæ Vrbis ſtatutis de cuſtodiendo aquæductu, aut alias in ſimilibus conſtitutę ſunt incurſus declarationem & executionem, omni & quacunque appellatione, reclamatione, reuiſione, & recurſu, penitus & omnino remotis, deueniendi, ac deueniri mandandi & faciendi. aliaq. neceſſaria & opportuna gerendi, & exequendi etiam priuatiue quo ad omnes Iudices & Officiales Romanæ Curiæ. ita tamen vt vbi dicta Congregatio ad executionem alicuius pœnæ corporis afflictiuæ ſuper præmiſſis deueniendum duxerit executionem huiuſmodi dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Vrbis Gubernatori, qui ad illam omni & quacunque appellatione pariter remota procedat, committere atque demandare debeat, ſimiliter perpetuo tribuimus, concedimus & impartimur plenariam & omnimodam poteſtatem, facultatē, & auctoritatem.

Viſitatores Aquæductus duos eſſe & deputari præcipit.

§. 8. Inſuper, vt pręmiſſa omnia accuratius perficiantur, duos aquæductus & operis huiuſmodi Viſitatores, quorum præcipuum inter alia aquæductum inuiſere, & perluſtrari, repurgari, ac reſarciri facere, ac vt aqua aliquo pacto non inficiatur, nec in aquæductu aliquid vitij fiat, neve à quopiam in aquarum iuribus vlla fraus, doluſve committatur, minusq. aqua, ſiue clandeſtine ſiue palam, per vim aut propria auctoritate, & niſi permiſſione aut conſenſu ipſiuſmet Congregationis accedente, & iuxta modum ab ea præſcribendum, etiam prætextu ſeu vigore cuiuſcunque reſcripti, ſeu conceſſionis noſtræ vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum alio deriuetur, ſeu deducatur prouide cauere, fornicea & parietes vniuerſos, & ipſum opus ac ædificium integrum diligenter tutari, & quicquid in reparatione indigere, aut in aquæductu, & illius iuribus aliquid vitij ſeu damni factum fuiſſe, vel fieri repererint, quamprimum eidem Congregationi renunciare, ac demandato eiuſdē Congrega-

grega-

gregationis reparationem, & prouiſionem opportunam adhibere, ac in omnibus iuſſa Congregationis præfatæ, vt ad effectum perducantur efficere munus exiſtat, & eſſe debeat per Scipionem Cardinalem quoad vixerit, & eo vita functo per Congregationem huiuſmodi deputari, ipſiſq. Viſitatoribus, ac prædicto Io. Iacobo, & pro tempore exiſtenti Secretario huiuſmodi quinque ſcuta monetæ ſingulis menſibus conſtitui, & perſolui mandamus & volumus.

Decem locorũ ducentum Montis non vacabilis, vt eorũ annuus redditus pro Aquæductus conſeruatione deſeruiat, aſſignat.

§. 9. Poſtremo, vt impenſæ quæ neceſſario fient in reparatione & conſeruatione prædictis, necnon vt Officialium, & Miniſtrorum ſalaria ſolui poſſint, ducenta loca alicuius Montis non vacabilis de pecuniis Cameræ Apoſtolicæ, ſub nomine & in fauorem aquæductus prædicti quamprimum emi etiam mandamus, illaq. ſic empta ex nunc pro eiuſdem aquæductus, & illius operis perpetua dote aſſignamus hoc modo videlicet, vt illorum annuus redditus illorumq. ſors nunquã imminuatur, neque in alios vſus quàm dicti aquæductus conuertatur. Quicquid autem ex ipſo redditu, impenſis neceſſarijs, & ſalarijs deductis annuatim ſupererit, ſorti accreſcat, & in emptionem aliorum locorum eiuſdẽ Montis in ſortis incrementum collocetur. & ipſius redditus, ac incrementi adminiſtratio, ac libera diſpoſitio, nunc & in perpetuum penes dictam Congregationem ſit & eſſe debeat. non poſſit tamen redditus ipſe in toto vel parte, alias quàm per Congregationis mandata Depoſitario huius Montis, nunc & pro tempore exiſtenti dirigenda exponi, & per dictum Depoſitarium abſque eiuſdem Congregationis mandati ſolui, prout id omnino prohibemus.

Obſeruantia præmiſſorum iniungitur.

§. 10. Decernentes præmiſſa omnia & ſingula per eos ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inuiolabiliter perpetuo obſeruari debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attẽtari.

Contrarijs derogatur.

§. 11. Non obſtantibus piæ memoriæ Pij Papæ IIII. prædeceſſoris noſtri quatenus opus ſit ſuper gratijs intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus regiſtrandis, ita quod præſentes etiam ſi in ipſa Camera regiſtratæ, vel in ea intimatæ non fuerint nihilominus perpetuo valere, & in ſuo robore perſiſtere debeant. alijſq. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis. ac quibuſuis facultatibus, priuilegijs, indultis, & litteris Apoſtolicis, noſtro & pro tempore exiſtenti Romani Pontificis Camerario, ſeu Cameræ Apoſtolicæ, & eius Præſidẽtibus Clericis alijſq. Officialibus & Miniſtris quibuſcunque, etiam iteratis vicibus, etiam motu ſimili ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam Cõſiſtorialiter, per Nos & Prædeceſſores noſtros quomodolibet, etiam cum derogatoriarum derogatorijs, irritantibusq. & alijs decretis, ac tàm Præceptori Archihoſpitalis prædicti quàm Deputatis Aquæ Paulæ, & quibuſuis alijs cõmuniter vel diuiſim, conceſſis, approbatis & innouatis, etiam in corpore iuris clauſis, etiam præmiſſa fieri ſpecialiter prohibẽtibus, eorumq. vſibus & naturis. Quibus omnibus & ſingulis, etiãſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbũ, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores huiuſmodi, acſi præſentibus etiam de verbo ad verbum, & forma in illis tradita nihil penitus omiſſo obſeruata insererentur, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtate paribus derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Sanctio pœnalis apponitur.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum erectionis, inſtitutionis, præfectionis, conſtitutionis deputatorum, deputationis, declarationis, commiſſionis, demandationis, tributionis, conceſſionis, impartitionis, voluntatum, mandatorum, aſſignationis, prohibitionis, decretorum, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 8.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcẽteſimo duodecimo, Idibus Septembris, Pontificatus noſtri Anno octauo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, Indictione 10. Pontificatus Sanctiſſimi D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ V. Anno eius octauo, die vero 29. menſis Nouembris, præſentes litteræ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, in valuis Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ac alijs locis ſolitis & conſuetis Vrbis, per nos Apoſtolicos Curſores infraſcriptos. Ita eſt Balthaſſar Vacca Curſ. Ita eſt Virginius de Virginijs Curſ. Brandimartes Latinus Mag. Curſ.

LXXVI. alias LI.

Facultas Deputatorum à Capitulo Conuentuali Eremi Montis Senarij, Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Virginis, in recipiendis Nouitijs. Et mitigatio ieiunij in pane & aqua, pro quarta feria hebdomadæ.

Hæc Eremus inſtituta vel potius reſtituta fuit anno 1593. tempore Clementis VIII. vt videre eſt ſupra in eius conſt. 80. Decet. fol. 126.

Cætera de Ordine iſto Seruitarum, indicantur in conſtit. 1. Martini V. in Appendice.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1612.

Exordium.

SEdis Apoſtolicæ circumſpecta benignitas, perſonarum quarumlibet, in Eremis & alijs locis regularibus Altiſſimo famulantium votis ad pij eorum inſtituti propagationem & incrementum tendentibus, libenter annuit, eaq. fauoribus proſequitur opportunis.

Facultas Deputatorum à Capitulo Cõuentuali, in recipiendis Nouitijs ad Eremum.

§. 1. Hinc eſt quod nos ſupplicationibus nomine dilectorum filiorum Eremitarum domus Montis Senarij Florentinæ diœceſis, Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eiſdem Eremitis perpetuo concedimus & indulgemus, vt in eorum domo tres ex antiquioribus à Capitulo Conuentuali eiuſdem domus deputari poſſint, qui eandem habeant facultatem & poteſtatem in admittendis Nouitijs, quam habent Capitula generalia, & prouincialia, aliaq. deputandi iuxta conſtitutionem ſuper Nouitiorum receptione à fel. record. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro editam, ſub Dat. ſexto Cal. Decembris anno tertio, & alteram eius declarationem, ſub Dat. duodecimo Cal. Nouembris, anno quarto eius Pontificatus. dummodo in reliquis eatundem conſtitutionum formã ſeruent, ad hocq. plenam & amplam facultatem, & auctoritatem dictis Deputatis impartimur.

Iſtę conſtitutiones ſunt ſupra lib. à. fol. 601. & ſeqq.

Derogatio contrariorũ.

§. 2. Non obſtantibus prædictis Sixti V. & alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 8. die 2. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Octobris 1612. Pontificatus Noſtri Anno octauo.

Sequitur ſupradicta mitigatio Ieiunij in pane & aqua.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1612

Clemẽs viij. edidit conſt. 80. ſupra fol. 126

ALias fel. rec. Clementi Papæ VIII. prædeceſſori noſtro &c. Omittitur narratiua reſidua quia ipſa eſt Bulla 80. Clem. viij.

Petitio mitigationis Ieiunij in pane & aqua.

§. 3. Cum autem ſicut pro parte dilectorum filiorum Maioris, & Conuentus Fratrum Eremitarum dictę Eremi Montis Senarij, Nobis nuper expoſitum fuit, quod

prædicti

prædicti Prior Generalis, ac Prior & Fratres dictæ domus Annunciatæ, conceſſis ſibi vt præfertur facultatibus vtentes, erectionem & alia præmiſſa fecerint, ſtatuerint, & ordinauerint, experientia vero compertum ſit, quod ieiunium in pane & aqua tantum, in tribus prædictis quarumlibet hebdomadarum Aduentus, & Quadrageſimæ ferijs obſeruandum, dictorum Fratrum Eremitarum vires nimis debilitet, ac valetudini officiat, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, vt ſibi in præmiſſis, vt infra prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conceſſio di… mitigationis.

§. 4. Nos igitur attendentes, quod prædictorum Fratrum Eremitarum inſtitutum, etiam ſi dicta panis & aquæ ieiuniorum obſeruantia moderetur tantum, ſatis arctum remanet, humanæ infirmitati aliquid indulgendum duxerimus. itaq. eoſdem Fratres Eremitas, ſpecialibus fauoribus & gratiis proſequi volentes, & eorũ ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliisq. Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendũ, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eiſdem nunc & pro tempore exiſtentibus Eremi prædictæ Fratribus Eremitis, vt in Feria quarta cuiuslibet hebdomadæ Aduentus, & Quadrageſimæ, in pane & aqua tantum ieiunare minime teneantur, firmis in reliquis remanentibus litteris prædictis, dicta auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Iuſſio deſuper non moleſtandi Eremitas.

§. 5. Decernentes ipſos Fratres Eremitas ſuper præmiſſis, aut eorum aliquo, nullo modo moleſtari vel perturbari quoquo modo poſſe, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 6. Non obſtantibus litteris prædictis, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Eremi prædictorum, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum, quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium tenore præſentium pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæterisq. contrariis quibuſcunque.

D. P. An. 8. die 13. Octob.

Datum Tuſculi, ſub Anulo Piſcatoris, die 13. Octobris 1612. Pontificatus noſtri Anno octauo.

LXXVII.

Apoſtolica benedictio ad Petrum Patriarcham Maronitarum Antiochenum, facultasq. ei tributa, omnes Catholicos Maronitas benedicendi, cum Indulgentiarum elargitione.

Pro hac Maronitarum natione, Collegium Scholarium bonis artibus & catholice inſtruendorum, erexit in Vrbe Gregorius XIII. in ſua conſtit. 91. Humana. fol. 477. lib. 2.

PAVLVS PAPA V.

Edita An. D. 1612.

Venerabili Fratri, Petro Patriarchæ Maronitarum Antiocheno, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Patriarcha Maronitarũ Pontifici benedictionem pro ſe & aliis poſtulat.

§. 1. QVoniam fraternitatis tuæ nomine, Apoſtolatui noſtro Nobis nuper expoſitum fuit, quod noſtram Apoſtolicã benedictionem Tibi, cæterisq. Venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis, Epiſcopis, dilectisq. filiis, Clero & populo Maronitarum imparriri deſideras.

Qui illã ſibi impertitur.

§. 2. Idcirco Nos, pio deſiderio huiuſmodi boni paſtoris, benigne ſatisfacere volentes, eidem Fraternitati tuæ huiuſmodi Apoſtolicam benedictionem libentiſſime impartimur.

Et alios auctoritate ipſius Pontificis benedicẽdi modus impartitur.

§. 3. Quo vero ad Archiepiſcopos, Epiſcopos, Clerum & populum prædictos attinet, vt eorundem perſonas vtriuſque ſexus reſpectiue, tuosq. etiam & illorum agros, poſſeſſiones, domos, & bona quæcunque, ex parte omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, & noſtra, eadem Fraternitas tua, per ſe vel alios, Epiſcopali tamen dignitate fungentes, vna vice tantum benedicere.

Præſentibusq. huic benedictioni confeſſis, & ſacra communione refectis, remiſſionẽ peccatorũ elargiendi.

§. 4. Iisq. præterea, qui confeſſi, & ſacra communione refecti huic benedictioni præſentes erunt, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino, eadem auctoritate noſtra Apoſtolica elargiri poſſit, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Deũ ſuſpirat, vt ipſũ Patriarchã, totãq. Maronitarũ nationem impleat benedictione ſua.

§. 5. Precamurq. Dominum, vt aperiens manum ſuam, impleat vos, & bona veſtra, & vniuerſam Maronitarum Catholicam nationem benedictione ſua.

Dat. P. An. 8. die 22. Nouembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1612. decimo Calend. Decembris, Pontificatus noſtri Anno octauo.

LXXVIII. alias L.

Erectio Seminarij ſub inuocatione S. Pauli in Vrbe, Fratrum Carmelitarum Diſcalciatorum Congregationis Italiæ, pro Chriſtianæ fidei propagatione.

De hoc Ordine dixi ſupra in conſtit. 64. Gregorij XIII. Pia. fol 444. lib. 2.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1613.

Exordium.

ROmani Pontificis prouidentia circumſpecta, animarum ſaluti aſſidue inuigilans, quæ antea prouide facta fuiſſe videntur, ſi rerum & temporum ratio poſtulauerit, nonnunquam in melius commutat, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Inſtitutũ hic fuit Cõgregationis ſub inuocatione S. Pauli ex Ordine Carmelitanorũ Reformatorũ pro Chriſtianæ fidei propagatione.

§. 1. Alias ſiquidem pro miſſione ad conuerſionẽ Infidelium inſtituenda, per noſtras in ſimili forma Breuis expeditas litteras, ſub datum 22. Iulij 1608. Pontificatus noſtri anno quarto, Motu noſtro proprio, ex Ordine B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nouæ reformationis, tàm Hiſpaniarum quàm Italiæ, vnam Congregationem ſub inuocatione S. Pauli, ab vno Commiſſario generali, cum Diffinitorum interuentu regendam perpetuo ereximus. ipſamq. Congregationem & eius Commiſſarium generalem, ac Fratres, illorumq. Monaſteria, domos, & bona, ab omni iuriſdictione Ordinariorum locorum quorumcunque, necnon ab omni obedientia Præpoſitorum generalium, tàm Congregationis Hiſpaniæ quàm Italiæ, præterquam in nonnullis tunc expreſſis, etiam perpetuo exemimus & liberauimus, ac ſub noſtra & Sedis Apoſtolicæ protectione ſubiecimus, aliaq. fecimus prout in dictis litteris plenius continetur.

Eam modo reuocat.

§. 2. Quoniam autẽ ſicut nobis innotuit, nouæ Congregationis huiuſmodi erectio, & alia præmiſſa iuſtis de cauſis, vt effectum ſortiantur non expedire in Domino dignoſcitur. Idcirco Nos dictarum litterarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; Erectionem Congregationis S. Pauli, & litteras prædictas, ac in eis contenta, & ſiquæ ſint inde ſecuta quæcunque, tenore præſentium perpetuo caſſamus, irritamus & annullamus, viribusque, & effectu euacuamus.

Seminariũq. in Vrbe preciſdẽ Fratribus Congregationis Italiæ ad eundẽ effectum erigit.

§. 3. Cupientes autem dicti Ordinis Fratres in pio eorum propagandæ religionis zelo confouere, nihilq. quod conuertendis ad fidem infidelibus, & reducendis hæreticis opportunum in Domino, iudicamus prætermittere, in ædibus per dictos Fratres in Monte Quirinali prope Eccleſiam Monaſterij Monialium ſanctæ Suſanæ de Vrbe nouiter extructis, vnum Seminarium dicti Ordinis Congregationis Italiæ, ſub inuocatione S. Pauli, in quo prædicti Ordinis Fratres, qui ad meſſem Dominicam aptiores videbuntur, diuerſarum linguarum & con-

trouerſiarum ſcientiam ad euertendos errores Hæreticorum, Schiſmaticorum, Saracenorum, Gentilium, & Iudæorum, aliorumq. infidelium, neceſſariam addiſcere, & maioribus vigilijs, abſtinentijs, alijsq. virtutum exercitijs aſſueſcere poſſint, indeq. edocti, pro arbitrio Superiorum ad infidelium partes pro conuerſione animarum proficiſci debeant, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus etiam perpetuo erigimus.

Gratias aliorum quorūcunque Ordinum elargitur.

§. 4. Necnon Seminario huiuſmodi, illiusq. Rectori, & Fratribus, quod omnibus priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, conceſſionibus, gratijs, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, & indultis quibus alij Fratres, tàm Mendicantes quàm non mendicantes, viuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, ſimiliter vti, potiri, & gaudere poſſint & debeant, concedimus & indulgemus.

Clauſulas præſeruatiuas, & decretum irritans appoſuit.

§. 5. Decernentes, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, perpetuo valida & efficacia fore, ac ſuos plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere. ſicq. in præmiſſis per quoſcunque Iudices, ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere. ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquã quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædicti, & quorumcunque aliorum Ordinum ſtatutis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus, illorumq. Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa ac indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda foret, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptis credi iubet.

§. 7. Volumus autem, vt præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, aut ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitę vel oſtenſæ.

D. P. An. 8. die 7. Martij.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub anulo Piſcatoris, die 7. Martij 1613. Pontificatus noſtri Anno octauo.

LXXIX.

Contra Monachos S. Bernardi Congregationis Ciſtercienſium Italiæ, dignitates & officia ipſius Congregationis, conquiſitis extra eam fauoribus, ambientes, eorumq. complices & fautores. Necnon contra Superiores, eoſdem in electionibus fauores attendentes.

Congregationem iſtam firmauit Alexander VI. in ſua conſtit. 7. Plattatus. lib. 1. fol. 396. vbi alia etiam de Ciſtercienſi Ordine notaui.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Editæ An.D. 1613.

Vt Ambitus Monachorũ Cõgregationis S. Bernardi Ciſtercienſ. in Italia reprimatur.

ALias per Nos, accepto quod quidam in Ordine S. Bernardi Congregationis Ciſtercienſium Italię, profeſſionis & regulæ quam profeſſi ſunt penitus immemores, nimiaq. dignitatum, & officiorum Eccleſiaſticorum in d. Congregatione conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis Eccleſiaſticorum & ſecularium Principum ſtudia requirebant, commendatitias litteras, aliosq. fauores & gratias, propterea expectabant, quibus adiuti, quos ipſi ex ſe promouiſſe minime confidebant, gradus & dignitates in eadem Congregatione conſequi valerent, ſicq. eiuſdem Congregationis quietem non ſine animarum ſuarum periculo perturbabant.

Hic Pontifex fauores extra Religionem, pro habẽdis gradibus in ea, exquirentibus pœnas impoſuit, vt in alia ante conſtit. quã vti hic plene ralatum prętermiſi.

§. 1. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Congregatione, pro noſtra paſtorali ſollicitudine expellere ſummopere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eos omnes & ſingulos Monachos dicti Ordinis & Congregationis, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui ex tunc de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Congregationis aſſequenda intenti, & ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcunque perſonarum, tàm ſecularium quam Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacunque ſeculari dignitate, & excellentia, etiam imperiali, regali, & ducali fungentium, fauores recurriſſent, vel etiam pactis pollicitationibus, alijsq. viis, directe vel indirecte, palam vel occulte, ad prælaturas gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpiraſſent, vel alijs minus legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſijſſent, aut etiam ſponte oblatis, & minime conquiſitis vſi fuiſſent, illorumq. complices, & fautores, ad quaſcunque prælaturas, dignitates, & officia, gradus, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Congregatione obtinenda perpetuo inhabiles declarauimus, & obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus, & officiis huiuſmodi eo ipſo priuauimus, ac priuatos voce tàm actiua quàm paſſiua carere decreuimus & declarauimus.

Superioribus fauores huiuſmodi attendentibus pœnam inobedientię & excommunicationis latę ſententię iniunxit, vt ibidem.

§. 2. Atque in virtute Sanctæ Obedientię, ac ſub cenſuris latæ ſententiæ pœna omnibus dicti Ordinis, & Congregationis, Superioribus, & Prælatis, quocunque titulo nuncupatis, etiam Præſidenti, & Patribus diffinitoribus, tunc præſentibus & futuris præcepimus, diſtricteq. mandauimus, ne quempiam vllo tempore precibus, litteris, nec fauoribus adducti, vel alias ad inſtantiam, ſeu requiſitionem vel contemplationẽ Principum, vel Prælatorum aut aliorum quorumcunque, tàm ſecularium quam Eccleſiaſticorum, extra dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiuſuis generis prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promoueri, vel pœnas aliquas remittere, auderent vel præſumerent, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma breuis ſub die 27. Iulii 1605. expeditis litteris; quarum tenorem præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Ambientibus ſupradictis eandem excommunicationis pœnã addit.

§. 3. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus, vt Eccleſiaſticæ regularisq. diſciplina priſtino candori reſtituatur, ac huiuſmodi ambitionis malum, ne altius ſerpat, peramplius prouidere volentes, Motu, & ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnibus & ſingulis Monachis dicti Ordinis, & Congregationis cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentibus, ne de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Congregationis aſſequenda, ad Principum, & prælatorum, ac aliarum quarumcunque perſonarum, tàm ſecularium quàm Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacunque ſeculari dignitate fungentium fauores recurrant, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisq. viis, directe vel indirecte, palam vel occulte, ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aſpirent, vel alijs minus legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quærant, aut etiam ſponte oblatis fauoribus, & minime conquiſitis vtantur, in virtute Sanctæ Obedientię, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, per contrafacientes ipſo facto incurrenda, diſtricte præcipimus,

pimus, mandamus, ac prohibemus.

Contrarijs derogat.

§. 4. Non obſtan. præmiſſis, necnon omnibus illis, quę in dictis litteris volumus non obſtare, cæteriſq. contrarijs quibuſcumque. aut ſi prædictis Monachis, vel quibuſuis alijs communiter aut diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici &c. mentionem.

Hanc legem in Monaſterijs publice legi mandat.

§. 5. Vt autem harum litterarum notitia ad omnes d. Ordinis & Cõgregationis Monachos facilius deueniat, Volumus illas in Monaſterijs d. Congregationis publice legi, illaſq. in Monaſterijs huiuſmodi lectas ſic arctare, ac ſi legitime vnicuique intimatæ eſſent.

Tranſũptisq. credi iubet.

§. 6. Illarumq. exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ipſius Cõgregationis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutæ obſignatis, eandem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur ſi eædem exhiberentur.

Dat. P. An. 8. die 30. Martij.

Dat. Romæ apud S. Petrum &c. die 30. Martij 1613. Anno octauo.

LXXX. alias LII.

Declaratio ſuper reformatione ſcrutinij in Superiorum electionibus, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini.

Alia quæ hunc Ordinem concernunt, indicaui hic ſup. in conſtit. 48. Admonemur. fol. 240. & conſtit 76. Sedit. fol. 312. & vide etiam aliam conſtit. huius Pont. quæ ponetur in Append. ſub num. 5.

Edita An. D. 1614.

Exordium.

P A V L V S   P A P A   V.
Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis noſtra ſollicitudo nos admonet, vt ea quę regularium ſub ſancto religionis iugo Deo militantium felici regimini conducunt, præſertim in Superiorum & Officialium, à quibus recta eorum Ordinũ adminiſtratio maxime pendet, electionibus obſeruari, omnino curemus, prout in Dño conſpicimus ſalubriter expedire.

Electiones Prioris generalis & aliorum Officialium, fiant in Capitulis per ſuffragia ſecreta & clauſa, non aperienda niſi datis omnibus ſuffragijs.

§. 1. Igitur vt Prioris generalis, aliorumq. Officialium Ordinis Fratrum Eremitarũ S. Auguſtini, tàm in proximo generali in domo regulari S. Auguſtini de Vrbe, quàm in alijs vbilibet perpetuis futuris tẽporibus celebrandis Capitulis electiones, cũ zelo honoris Dei & regularis diſciplinæ obſeruantiæ vtilitate & incremento, recte in Dño fiant, ſublatis ijs quæ libertatẽ in ferendis ſuffragijs tollere aut quomodolibet minuere poſſent, Motu proprio nõ ad alicuius nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus & ordinamus, eiuſdem Prioris generalis & quorumcunque Superiorum, & aliorum Officialiũ d. Ordinis in proximo prædicto generali, & alijs quibuſcunq; Capitulis, electiones per ſecreta & clauſa ſuffragia fieri debere. quæ aperiri & legi non poſſint, niſi poſtquàm oẽs qui ſuffragaturi ſunt, ſuffragia tulerint, itavt illi qui vota recipient, aut electioni aſſiſtent, intelligere aut ſcire non poſſint in cuius fauorem quiſque ſuffragatus fuerit. in reliquis vero eiuſdẽ Ordinis conſtitutiones ab Apoſtolica Sede approbatas ſeruari debere, præcipimus & mandamus. decernentes irritũ & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquã quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attẽtari.

Quibuſcunq; non obſtantibus.

§. 2. Non obſtan. quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac d. Ordinis etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & cõſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eidẽ Ordini, illiuſq. apud Nos, & Sedem Apoſtolicã pro tempore exiſtentibus Protectoribus, & Præſidentibus in dictis Capitulis, & quibuſuis alijs Superioribus & perſonis, per Nos, ſeu quoſcunq; Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cũ quibuſuis clauſulis & decretis in contrariũ quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus oĩbus & ſingulis, eorum oĩum tenore præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habẽtes, illis alias in ſuo robore permãſuris, hac vice dũtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cęteriſq. cõtrarijs quibuſcunque.

Publicatio harum conſtit. facienda in Cõgregatione vocalis ſufficientes, liget.

§. 3. Volumus aũt & decernimus, vt præſentes noſtræ in Congregatione vocaliũ ante electionem eiuſdem proxime futuri Prioris generalis ad hunc effectum conuocanda publicatæ, obligent & adſtringant perinde ac ſi ſingulis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. P. An 9. die 16. Maij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 16. Maij 1614. Pontificatus noſtri Anno nono.

Sequitur declaratio dictæ Conſtitutionis.

Edita An. D. 1614.

P A V L V S   P A P A   V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Dubiorum propoſitio.

§. 4. NVper à Nobis emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis videlicet. Paſtoralis &c. *vt ſupra.* Cum autem ex eo quod in conſtitutionibus d. Ordinis inter cætera caueatur, quod in electione Prioris generalis huiuſmodi, Scriba in paucis ſchedulis ſcribat plura nomina & cognomina diuerſorũ Patrũ ab Electoribus petita, & quod vnuſquiſque ex Electoribus petat plura nomina diuerſorum in diuerſis ſchedulis ſcribi, ex quibus illam tñ mittat in buſſula in qua fuerit nomen & cognomen illius Patris, quẽ ipſe voluerit in Priorem generalẽ eligere, dubitari contigerit, an per conſtitutionem noſtrã ſuprascriptam Scribæ miniſteriũ huiuſmodi ſublatum fuerit, itavt nomina diuerſorum Fratrum ab Electoribus petita, per Scribam in diuerſis ſchedulis, vt præfertur ſcribi amplius non poſſint. Et præterea quoniam Nobis innotuit electiones Priorum Prouincialium & Conuentualium, aliorumq. Officialium in Capitulis generalibus & prouincialibus reſpectiue, per ſecreta & clauſa ſuffragia, vt præfertur, hoc eſt per ſecretas ſchedulas ob eorum multitudinem difficile fieri poſſe.

Declaratio quod prædictæ electiones fiant abſque Scriba.

§. 5. Nos licet cõſtitutio noſtra prędicta ſatis aperta ſit, ad oẽm tñ ambigendi occaſionem tolliñ omneſq. interpretationes Conc. Triden. decretis, noſtræq. menti & ſecretæ electioni contrarias penitus arcendas & prohibeñ, & ad amputañ quaſcunq; difficultates, quæ poſſent in prędictis electionibus exoriri, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus, Scribæ miniſterium prædictum, tàm in electione Prioris generalis quàm aliorum quorumcunque Superiorum & Officialium huiuſmodi adhiberi minime poſſe, ſed electiones prædictas abſque eius miniſterio, & omnimode ſecretas, iuxta decreta prædicti Concilij Tridentini eſſe debere.

Aliorum autẽ per fabas ſecretas.

§. 6. Inſuper electiones Priorum prouincialiũ & conuentualium, aliorumq. Officialiũ (Prioris & Procuratoris gñalium, ac Aſſiſtentium in generalibus, necnon ſimiliter Prouincialium, & Diffinitorum in Prouincialibus Capitulis, electionibus dumtaxat exceptis) per ſecretas fabas fieri poſſe decernimus pariter & declaramus.

Clauſula ſublata &c.

§. 7. Sicq. per quoſcunque iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſciẽter vel ignoranter contigerit attentari, ſimiliter decernimus.

Clauſulę derogatoriæ.

§. 8. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in litteris noſtris prædictis voluimus non obſtare. cęteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Publicari quę ſufficiat.

§. 9. Volumus autem vt præſentes noſtræ in Capitulo conuentuali domus S. Auguſtini de Vrbe, in quo Prior generalis, ac Procurator etiam generalis dicti Ordinis necnon Aſſiſtentes eſſe debent, lectę & publicatæ perinde omnes afficiant, acſi in Capitulo generali publicatæ, & legitime intimatæ fuiſſent.

Fides tranſumptorum.

§. 10. Vtq. earũ tranſumptis etiã impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 10 die 14. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Iulij 1614. Pontificatus Noſtri Anno decimo.

LXXXI.

Regimen & adminiſtratio Scholarum Piarum in Alma Vrbe, ad pauperes gratis erudiendos inſtitutarum, & vbicunque inſtituendarum, Congreganoni Clericorum ſecularium B. Mariæ perpetuo demandatur. ipſaq. Congregatio B. Matris Dei de cætero nuncupari decernitur.

Congregationem iſtam pridem ab Epiſcopo Lucenſi, in ea Ciuitate inſtitutam, approbauit Clemens VIII. in eius conſtit. 5. in Appendice fol 45. Ex quo diuina.

Mox alia pro feliciori huius Congregationis regimine, decernere intẽdit hic Sanctiſſimus Pontifex, ſed vſque modo eius deſuper conſtitutio firmata non fuit.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1614.

Exordium.

INter paſtoralis officii curas, quæ Romani Pontificis animum aſſidue ſollicitum habere debent, illa non mediocris eſſe dignoſcitur, vt Chriſti fideles pijs moribus & doctrina imbuantur.

Quia opus Scholarũ Piarũ, ad pauperes gratis erudiẽdos pridem in Vrbe inſtitutum.

§. 1. Quapropter vt pium, ac maxime laudabile opus, pauperes erudiendi, & inſtituendi in Alma Vrbe noſtra pridem diuina gratia inſtitutũ, indies magis ad Dei gloriã promoueatur, pro noſtri muneris debito libenter procuramus. & cũ operarij religioſo zelo labores ſuos in agro Domini tam fructuoſe impendere cupientes ſe offerunt, Apoſtolicæ auctoritatis fauore proſequimur, ac præſidio communimus, & alias diſponimus, prout conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Perpetuo duraturũ ſperat hic Pont. ſi alicui Congregationi Eccleſiaſticarum perſonarum, committatur.

§. 2. Sane cum ſicut accepimus, opus piarum Scholarum à Nobis in Vrbe noſtra, ad pauperes erudiendos & inſtituendos erectarũ vberes fructus ferat, operæ pretium eſſe duximus prouidere, vt pium ac ſalubre inſtitutũ huiuſmodi perpetuo duret. quod facile Deo adiuuante ſucceſſurum ſperamus, ſi dictarum Scholarum cura alicui perſonarum Eccleſiaſticarũ Congregationi, in qua perſonæ idoneæ veriſimiliter defuturæ non ſunt, cõmittatur.

Præfectiq. dictarũ Scholarum, cõuenerint cũ Præpoſito & Clericis Cõgregationis B. Mariæ, vt ipſis Præfectis deficiẽtibus, in d. opere ſubintret ipſa Congregatio.

§. 3. Cum vero, ſicut dilectorũ filiorum Præpoſiti generalis, & Clericorũ ſecularũ Congregationis B. Mariæ, necnon Præfecti dictarum Scholarum nomine nobis nuper expoſitum fuit, Præpoſitus generalis, & Clerici præfati, Chriſtiana charitate ducti, ſeſe onus huiuſmodi ſuſcepturos obtulerint, & habito deſuper tractatu de conſenſu Venerabilis fratris noſtri Benedicti Epiſcopi Præneſtini, Cardinalis Iuſtiniani nuncupati, earundem Scholarum Protectoris, cum eodẽ Præfecto ad infraſcriptas cõditiones deuenerint, videlicet. quod Scholarum præfatarũ cura, regimen & adminiſtratio, Præpoſito & Clericis d. Cõgregationis pro tẽpore exiſtentibus perpetuo incumbat, ipſe tamen Præfectus vita ſua durante in huiuſmodi officio Præfecti dictarũ Scholarum, & alij qui in domo earundem Scholarũ ad præſens reperiuntur, etiam vita eorum durante, poſſint & debeant ſecundum ſuas proprias conſtitutiones ibi permanere. illis autem vita functis, ſeu inibi permanere recuſantibus, in eorũ locum non alij, quã qui iuxta regulas d. Congregationis à ſel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro confirmatas, ſeruare voluerint admitti debeant.

Quodq. Scholares pauperes in his Scholis gratis, & propter charitatem erudiantur.

§. 4. Inſuper vt tàm in dictis Scholis pijs in Vrbe præfata erectis, quàm in alijs in eadem Vrbe pro tẽpore erigendis, pauperes dumtaxat cum fide Parochi de earum paupertate, necnon filij nobilium, quorum familiæ ad inopiam redactæ fuerint, cum fide eorum Confeſſariorum, vel alterius perſonæ fide dignæ, admittantur. in iiſq. gratis, & abſque vllo præmio, propter charitatem & Dei amorem erudiri debeant.

Ipſe Pont. dictam Congregationem Clericorum Matris Dei de cætero nũcupari decernit, ei-

§. 5. Quare nos dictę Congregationis Clericos, vtiles fore operis huiuſmodi miniſtros firmiter in Domino ſperantes, ac Præpoſiti & Clericorum præfatorum promptam ad pręmiſſa voluntatem plurimum in Domino cõmendantes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, alijsq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pęnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequeñ, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, necnon dictam Congregationem illiusq. Præpoſitum & Clericos, ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentiũ, Præpoſito, Clericis, & Congregationi prædictæ, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus MATRIS DEI nuncupari, ac illa eius Præpoſitis & Clericis, nunc & pro tempore exiſtentes, ſub regulis & cõſtitutionibus eiuſdem Congregationis à dicto Clemente prædeceſſore confirmatis, quibus necnon eiuſdem Congregationis priuilegijs præiudicare non intendimus, exceptis iis quæ præſentibus contrariæ ſunt, militare debeant, curam, regimen, & adminiſtrationem dictarum in Vrbe erectarũ, & aliarum piarum Scholarum pro tempore erigendarũ, cum ſupradictis conuentionibus dictis Præpoſito, Clericis, & Congregationi, auctoritate & tenore præſentis perpetuo cõmittimus, & demandamus. Ita quod liceat Præpoſito & Clericis præfatis præfatarum Scholarum huiuſmodi, & aliarum ſimulatq. erectæ fuerint, illarumq. bonorum & redditũum quorumcunque, corporalẽ, realem & actualem poſſeſſionem capere, & apprehendere, ac de illis in Scholarum earundem beneficium diſponere.

Siq. opus huiuſmodi ſiue regimen & adminiſtrationẽ Scholarũ Piarum, vbique erectarum & erigendarum demandat.

Has litteras perpetuo valituras decernit.

§. 6. Decernentes præſentes litteras, & in eis contẽnta quæcunque, ſemper & perpetuo valida, firma, & efficacia fore & eſſe, dictiſq. Præpoſito & Clericis, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Decretum irritans apponit.

§. 7. Sicq. per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quocunque quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantiaq. omnia remouet.

§. 8. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ac conſuetudinibus. illis præſertim, quibus cauetur expreſſe, quod Clerici dictę Congregationis nouas domos, cum obligationibus docendi adoleſcentiam rudimenta grammatices, aut litteras humaniores, & cum aliis quibuſuis obligationibus quibus Clerici huiuſmodi extra Eccleſiam inſeruire teneantur, recipere non poſſint. priuilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, conceſſis, confirmatis & innouatis. quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Dat. Romæ apud S. M. Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 14. Ianuarii 1614. Pont. Noſtri Anno nono.

Dat. P. An. 9. die 14. Ian.

LXXXII.

Prohibitio de pecuniis Montium Pietatis Status Eccleſiaſtici; ad alium quam ab eorum erectione deſtinatum vſum, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, quoquo modo diſponendi.

Huiuſmodi Montium inſtitutiones licitas probauit Leo X. in conſtit. 11. Inter. fol. 483. lib. 1. & eorum adminiſtrationis rationem Ordinarijs locorum reddendam eſſe cenſuit Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 9. De Monte autem in Vrbe inſtituto attende Gregorij XIII. conſtit. 94. Inter. fol. 480. lib. 2. vbi notaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1615.

Exordium.

ONeroſa paſtoralis officii cura, meritis licet imparibus nobis ex alto commiſſa poſtulat, vt bonorum quorumcunque, miſerabilium perſonarum ſubuentioni deſtinatorum, conſeruationi conſulamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Cum

Cauſa huius prohibitionis.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus, pecuniæ Montium Pietatis nuncupatorum Status noſtri Eccleſiaſtici, ad vſus pauperum mutuo dandæ, in alios vſus auertantur, & in dies minuantur.

Prohibitio pecuniæ Montium Pietatis, in alios quam ab eorum erectione deſtinatum vſum conuertendi.

§. 2. Nos huic malo opportuno remedio quantũ cum Domino poſſumus prouidere volentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, vniuerſis, & ſingulis Montium Pietatis huiuſmodi Præſidentibus, Protectoribus, Defenſoribus, Adminiſtratoribus, Deputatis, & Officialibus quibuſcunque, necnon Communitatibus, Vniuerſitatibus, & earũ etiam Officialibus quarumcunque Ciuitatum, terrarum, & locorum Status noſtri Eccleſiaſtici, quacunque dignitate fulgentibus, etiamſi Epiſcopi, Archiepiſcopi, Patriarchæ, aut S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legati exiſtãt, ne de pecunijs ad dd. Montes quomodolibet ſpectañ, & pertineñ, ac tam pro ſorte principali a principio illis aſſignatis quam pro d. ſortis augumento poſtea acquiſitis, in alios quam pauperũ vſus, iuxta modum & formam in erectione dd. Montium præſcriptam, abſque noſtra, & Sedis Apoſtolicæ licentia, ſub quouis prætextu vel quæſito colore, & cum obligatione intra quodcunque breue tempus reſtituendi, diſponere præſumant, tenore præſentium prohibemus.

Contrauenientium pœnæ.

§. 3. Quod ſi quis contra hanc noſtram prohibitionem venire præſumpſerit, Cardinales quidem, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ſuſpenſionis; aliæ vero inferiores perſonæ excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrant, à qua nonniſi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo abſolui poſſint.

Derogatio contrariorũ.

§. 4. Non obſtañ conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. in contrariũ facieñ quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia, in loco publico Montium Pietatis huiuſmodi quo ab omnibus legi poſſit continuo affixa remaneat.

Dat. P. A. 10 die 5. Febr.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 5. Februarij 1615. Anno decimo.

LXXXIII.

Quæ ſeruare debeant Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollati, in admittendis Nouitijs ad habitum, & profeſſionem Religionis.

Congregationem iſtam antiquam ... approbauit Clemẽs VII. in ſua conſt. 37. V tom. fol. 605. vbi alia de hac Congregatione tibi indicaui, Quibus adde quod hic Pontifex mox eidem Congregationi indultum conceſſit, noua Monaſteria, de ſola Ordinariorum licentia ... ſup. pag. 214. in conſt. 64.

Quo vero de receptionem & educationem Nouitiorum, attende etiam conſt. 71 Sixti V. fol. 601. lib. 2 & conſt. 3. Greg. XIV. Circumſpecta. fol. 687. lib. 2. necnon conſt. 83. Clem. VIII. hic ſupra fol 129.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1615.

Sixtus V. in ſua conſt. 72. de qua ſupra fol 604. §. 7. formam recipiendi Nouitios ad Religionem præſcripſit.

§. 1. ALias fel. rec. Sixtus Papa V. prædeceſſor noſter modum & formam admittendi Nouitios ad habitum, & profeſſionem regularem præſcribens, & aliam deſuper editam ſuam conſtitutionem moderans inter alia conceſſit, vt in qualibet Prouincia ſaltem duo, vel ſi commode fieri poſſet tria, aut plura Monaſteria, ſeu domus regulares deputarentur, quarum ſeu quorum Superiores infra annum ſaltem, ad inquiſitionem ſuper Nouitijs facieñ, & ad ipſos religioſos iuxta formã eius prioris conſtitutionis recipiendos, & alia in eadem conſtitutione contenta peragenda inſimul cõgregarentur, prout in eiſdem Sixti prædeceſſoris ſub plumbo deſuper expeditis litteris, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Cuius Pontificis menti ſatisfieri videtur, ex inquiſitione, quã iſta Clericorum Congregatio facit,

§. 2. Cũ autem ſicut dilecti filij Præpoſitus Generalis, & Clerici regulares Cõgregationis Clericorũ regularium S. Pauli Decollati Nobis nuper exponi fecerũt, ipſi Nouitios ad habitũ & profeſſionem prædictos iuxta litterarum prædictarum tenorem, nonniſi magno cum incommodo propter nimiam eorum domorũ regularium a ſe inuicem diſtantiam recipere non poſſint, in regularibus vero eorum inſtitutis Apoſtolica auctoritate confirmatis caueatur expreſſe ne Nouitij in Congregatione prędicta ad habitum, & profeſſionem abſque conſenſu & voto d. Præpoſiti & quatuor Aſſiſtentium recipi poſſint, indeq. piæ d. Sixti prædeceſſoris circa præmiſſa intentioni ſatis proſpectum eſſe videatur.

ſecundũ eius inſtituta, auctoritate Apoſt. confirmatum.

Ipſa ergo Cõgregatio huic Pontifici ſupplicat pro opportuna prouiſione.

§. 3. Nobis propterea Præpoſitus & Clerici prædicti humiliter ſupplicari fecerunt quatenus ſibi in præmiſſis, vt infra indulgere, aliaſq. deſuper opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui eidẽ Congregationi indulget, Nouitios de voto Præp. & ... generalis, & quatuor Aſſiſtentium ad habitũ, & religionẽ admitti, ſeruata in reliquis forma d. bullæ Sixti V.

§. 4. Nos igitur Præpoſitum, & Clericos prędictos ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, a iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum pręſentium dumtaxat conſequendum, harũ ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabili fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negocijs regularium præpoſitorum conſilio. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione Nouitij ad habitum, & profeſſionem regulares eiuſdem Congregationis, cum conſenſu & voto illius Præpoſiti generalis, & quatuor Aſſiſtentium prædictorum, ſeruata in reliquis prædictarum litterarum forma, recipi & admitti libere & licite, ac valide poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium concedimus, & indulgemus.

Contrarijs derogat.

§. 5. Non obſtantibus litteris prędictis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 10 die 21. Febr.

Dat. Romę apud S. Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 21. Febr. 1615. Pont. noſtri Anno decimo.

LXXXIV.

Inſtitutio Studij generalis, in Collegio per Theodorum Epiſcopum Padebornen. & Sacri Imperij Principẽ, ad Catholicæ fidei, ac bonarum artium profectum in Ciuitate Padebornen. erecto, ſub regimine Societatis IESV, cum priuilegiorum, & gratiarum elargitione.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1615.

Studia vniuerſalium commendatio.

IN ſupereminẽti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licet imparibus diſponẽte Domino conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana reuoluentes, quantũ ex litterarum ſtudijs Catholica fides augeatur, diuini nominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, & iuſtitia colatur, ad ea per quæ litterarum ſtudia huiuſmodi vbilibet exerceantur, & humiles perſonæ eis incumbere deſiderantes id efficere poſſint, libenter intendimus, & in ijs noſtrę ſollicitudinis partes propẽtius impertimur, prout pia eccleſiaſticorum Prælatorũ vota expoſcunt, noſq. locorum qualitate penſata in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Theodorus Epiſcopus Padebornen. Sacri Imperij Pricepſ, Collegiũ Societatis Ieſu, ... Præpoſito generali d. Societatis regendũ, ad religionem, & bonas artes, in ſua ciuitate ... edificauit, & ... redditibus competentibus dotauit.

§. 1. Sane nomine venerabilis fratris Theodori Epiſcopi Padebornen. Sacri Romani Imperij Principis, nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſe a viginti annis, vel circa, vt adoleſcentes ſuæ Ciuitatis Padebornen. in bonis litteris, moribus, & ſincera pietate inſtituerentur, & populus ſibi commiſſus, per frequentiam ſacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, necnon Concionum, lectionum, & ſacrificiorum in ſpiritualibus promoueretur, in eadem Ciuitate vnum Collegium Societatis IESV, in quo humaniores litteræ docerentur, per tunc exiſtentem Præpoſitum generalem dictæ Societatis, in vim priuilegiorum ſibi ab Apoſtolica Sede conceſſorum erigi, & inſtitui curauit, illudq. opportuno ædificio conſtrui fecit, & competentibus redditibus annuis dotauit.

Et in d. Collegio ... ſtudia ... Theologiæ, Philoſophiæ, &c. ad Ca

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat dictus Theodorus Epiſcopus prouide conſideret, tam in ſuo quàm vicinis Epiſcopatibus magnam penuriam Parochorum, qui litteras ſciant, vt populum erudire, & ſeſe hæreticis, eorumq. falſis, & erroneis opinionibus oppo-

Catholicæ fidei profectum ab iſto Pontifice inſtitui petit.

opponere, ac etiam eorum, qui cum dignitate Clero ſecu-lari, Ciuitatibus, Oppidis, & locis, ac etiam Abbatijs, & Monaſterijs præfici poſſint, exiſtere, & Academias Catholicas, quinque aut ſex dierum itinere diſtare. econtra vero propinqua eſſe Gymnaſia hæreticorum, in quibus omnia ſtudia, ad hæreſes & falſa dogmata propaganda diriguntur, ac ſapientia huius ſeculi gubernantur, & ad ea meliora ſæpe ingenia cum magno ſpiritualium, & temporalium rerum damno proficiſcuntur, & in tota veteri Saxonia nullam adeſſe Academiam Catholicam, & propterea, vt religionem Catholicam, quæ in locis ſibi ſubiectis, & vicinis Epiſcopatibus viget, conſeruet, & vbi collapſa eſt hac potiſſima ratione reſtituat, ac ſuos ſubditos, & vicinos quamplurimos ad litterarum ſtudia, & nauandi bonis litteris operam excitet, Vniuerſitatem Studij generalis, in qua duæ facultates Theologia, & Philoſophia, cum Scholis linguæ Latinæ, Græcæ, & Hebrææ, ſub cura tamen, regimine, & adminiſtratione dictæ Societatis Præpoſiti generalis, & Clericorum eius, ſeu perſonæ à dicto Præpoſito generali deputandæ, doceantur, ſeu legantur, ſufficientibus redditibus per eum dotandam, ac competẽ habitatione, alijsq. rebus neceſſarijs ei prouidendum, per nos erigi, & inſtitui ſummopere deſideret. Nobis idcirco humiliter ſupplicari fecit, quatenus ſubditorum ſuorum ſaluti & commodo conſulendo, in dicta Ciuitate, ac ædibus ipſius Collegij, Vniuerſitatem in qua Societatis prædictæ Religioſi Theologiam, Philoſophiam, & ingenuas artes prædictas publice profiterentur, & iuuenes quoſcunque docerent, Apoſtolica auctoritate perpetuo erigere, & inſtituere, aliasq. in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui propterea illud inſtituit.

§. 3. Nos igitur Theodorum Epiſcopum à quibuſuis & cæt. cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex nunc, prout poſtquam dictus Theodorus Epiſcopus ſufficiẽtes redditus ad infraſcripta de ſuo attribuerit, & de rebus neceſſarijs prouiderit, in Ciuitate prædicta, ac ædibus dicti Collegij, vbi nunc Scholæ ſunt, ſeu forſan in ampliorem formam conſtruentur, Vniuerſitatem Studij generalis, in qua Religioſi dictæ Societatis Theologiam, necnon Philoſophiam, tàm Scholaſticam quàm poſitiuam, naturalem, ac moralem, linguas Latinam, Græcam, & Hebræam, aliasq. ingenuas artes prædictas publice profiteantur, ac iuuenes quoſcunque doceant, ad inſtar aliarum Vniuerſitatum Studiorum generalium, tàm in Tranſalpinis Prouincijs, & Regnis, quàm alias vbilibet erectarum, Apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus, ſine tamen alicuius præiudicio.

Regiminiq. Societatis Ieſu ſupponit.

§. 4. Ipſamq. Vniuerſitatem, & Studium generale, ſic erectum & inſtitutum, curæ, regimini & adminiſtrationi dictæ Societatis, & illius Præpoſiti generalis, ſeu ab eo deputãdi, qui totius Vniuerſitatis Rector exiſtat, prædicta auctoritate etiã perpetuo ſupponimus & ſubmittimus.

Priuilegijsq. & gratijs Studiorũ huiuſmodi, d. Collegiũ eiusq. perſonas exornat.

§. 5. Ac eidem Vniuerſitati, illiusq. Rectori, Magiſtris, Scholaſticis, alijsq. prædictis vniuerſis & ſingulis, vt omnibus & quibuſcunque priuilegijs, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, gratijs, prærogatiuis, honoribus, & præeminentijs huiuſmodi Vniuerſitatibus, illarumq. pro tempore exiſtentibus Rectoribus, Magiſtris, Lectoribus, Doctoribus, Præceptoribus, Scholaſticis, Procuratoribus, Bidellis, Nuncijs, Officialibus, Miniſtris, & alijs perſonis, in genere vel in ſpecie, tàm prædicta quàm Imperiali, Regia aut Ducali auctoritatibus, & alias pro tempore quomodolibet conceſſis, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, ac æque principaliter in omnibus & per omnia, vti, potiri & gaudere.

Rectori illos, facultatem promouẽdi ad gradus Studentes d. Collegij cõcedit.

§. 6. Et inſuper Rectori eiuſdem Vniuerſitatis, & Collegij pro tempore exiſtenti, vt illos, quos in ipſa erecta Vniuerſitate, vel etiam alibi in alia quauis Catholica per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientiæ & moribus idoneos eſſe repererit, in prædictis facultatibus artium & Theologiæ, ad Baccalaureatus etiam formati, Licentiaturæ laureæ, ac Doctoratus, necnon Magiſterij gradus (ſeruata in omnibus forma decretorum Viennen. & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus) & alias iuxta Vniuerſitatum aliorum Studiorum generalium conſuetudines, & erectæ Vniuerſitatis ſtatuta promouere, & ipſorum graduum ſolita inſignia eis exhibere.

Promotis alit priuilegia, & facultates in alijs huiuſmodi Studijs promotis competentes elargitur.

§. 7. Vtque ad dictos gradus ſic per illum promoti, poſtea publice & priuatim, etiam in omnibus alijs Vniuerſitatibus Studiorum generalium facultates prædictas interpretari, & alios docere, & de eis diſputare, gradus ſeu gradibus huiuſmodi conuenien. actus exercere, ac omnibus priuilegiis, gratijs, fauoribus, prærogatiuis & indultis, quibus alij in prædictis ſeu alijs Vniuerſitatibus, & alibi iuxta illarum conſtitutiones & mores, ad gradus prædictos promoti de iure vel conſuetudine vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt in futurum, in omnibus & per omnia, perinde acſi gradus ipſos in Vniuerſitatibus huiuſmodi iuxta illarum mores & conſuetudines rite ſuſcepiſſent, vti, potiri & gaudere.

Præpoſito generali Societatis Ieſu, ſtatuta pro d. Collegij regimine cõdendi, Officialesque & Miniſtros deputãdi auctoritatem tribuit.

§. 8. Necnon pro tempore exiſtenti dictæ Societatis Præpoſito generali, vt per ſe vel dd. Collegij, & erectæ Vniuerſitatis, Rectorem aut alium ſeu alios, pro ſalubri & dictæ Vniuerſitatis directione, ac Rectoris, Magiſtrorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum, ac aliorum Miniſtrorum & Officialium muneribus & functionibus, modoq. & forma docendi, & alias ſua officia exercendi, & Scholaſticorum manutentione, quæcunque ſtatuta & ordinationes, licita & honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, edere & promulgare, eaq. pro tempore, rerum & perſonarum qualitate mutare, corrigere & reformare, ſeu illa caſſare & abrogare, ac alia de nouo edere, & ſuper illorum obſeruatione pœnas eius arbitrio imponere. Dictæq. Vniuerſitatis Doctores, Magiſtros, Lectores, Scholaſticos, Procuratores, Bidellos, aliosq. Miniſtros, & Officiales eligere & amouere, ſeu electiones factas confirmare libere & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

Bona & iura ab ipſo Theodoro Epiſcopo, d. Collegio cõcedenda, etiã perpetuo applicat.

§. 9. Necnon domum, bona & iura à dicto Theodoro Epiſcopo, vt præfertur Collegio, & illius Vniuerſitati per præſentes erectæ prædictis conceſſa & donata, ac etiam concedenda & donanda, auctoritate & tenore ſimilibus itidem perpetuo applicamus & appropriamus.

Clauſulas huius conſtitutionis præſeruatiuas appoſuit.

§. 10. Præſentes vero noſtras litteras de nullitatis vitio notari ſeu impugnari, infringi, limitari, ſeu in ius vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eas quodcunque iuris & facti vel iuſtitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam poſſe ſed illas ſemper & perpetuo aduerſus quaſcunque impugnationes & exceptiones validas & efficaces fore & eſſe, ſuosq. plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere debere.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§. 11. Sicq. & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſt. Auditores ac S. R. E. Cardinales iudicari &c. attentari decernimus.

Contrarijsq. derogat.

§. 12. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. An. 10 die 2. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem die 2. Aprilis 1615. Anno decimo.

LXXXV.

Conſtitutio Ritualis Romani, in adminiſtratione Sacramentorum, aliisq. Eccleſiaſticis functionibus, inuiolate ſeruandi.

Edita An. D. 1614.

PAVLVS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

APoſtolicæ Sedi per abundantiam diuinæ gratiæ, nullis ſuffragantibus meritis, præpoſiti, noſtræ ſollicitudinis eſſe intelligimus, ſuper vniuerſam domũ Dei ita inuigilando intendere, vt opportunis indies magis rationibus prouideatur, quo, ſicut admonet Apoſtolus, omnia in ea honeſte, & ſecundum ordinem fiant; præcipue vero quæ pertinent ad Eccleſiæ Dei Sacramentorũ adminiſtrationem, in qua religioſe obſeruari Apoſtolicis traditionibus, & Sanctorum Patrum decretis conſtitutos ritus, & ceremonias pro noſtri officij debito curare omnino tenemur.

Quam-

Pius V. Breuiario, & Miſſale reformato ſup. in ſua conſtit. 44. p. 260 & conſt. 106. p. 393. lib. 2.

§. 1. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. prædeceſſor noſter, huius noſtri, tunc ſui, officii memor, ad reſtituendam ſacrorum rituum obſeruationem in ſacroſancto Miſſæ ſacrificio, diuinoq. officio, & ſimul vt Catholica Eccleſia in fidei vnitate, ac ſub vno viſibili capite beati Petri ſucceſſore Rom. Pont. congregata, vnum pſallendi, & orandi ordinem, quantum cum Domino poterat, teneret, Breuiarium primum, & deinde Miſſale Romanum multo ſtudio, & diligentia elaborata, paſtorali prouidentia edenda cenſuit.

Clemens viij. Pontificale primo Ieoſt. 38. pag. 50. & Ceremoniale pro Epiſcopis & Prælatis reſtitutam edidit, hic ſup. in conſt. 69. p. 99

§. 2. Cuius veſtigia eodem ſapientiæ ſpiritu ſecutus, ſimilis mem. Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, non ſolum Epiſcopis, & inferioribus Eccleſiæ Prælatis accurate reſtitutum Pontificale dedit, ſed etiam complures alias in Cathedralibus, & inferioribus Eccleſijs ceremonias promulgato Ceremoniali ordinauit.

Hic modo Pont. Rituale Romanum prauia diligẽti examinatione edit, & ſeruari mandat.

§. 3. His ita conſtitutis, reſtabat; vt vno etiam volumine comprehenſi, ſacri & ſinceri Eccleſiæ Catholicæ ritus, qui in Sacramentorum adminiſtratione, alijſq. eccleſiaſticis functionibus ſeruari debent ab ijs, qui curam animarum gerunt, Apoſtolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cuius voluminis præſcriptum in tanta Ritualium multitudine, ſua illi miniſteria tanquam ad publicam & obſignatam normam peragerent, vnoq. ac fideli ductu, inoffenſo pede ambularent cum conſenſu. Quod ſane iampridem agitatum negocium poſteaquàm generaliũ Conciliorum Græce, Latineq. diuina gratia editorũ opus morari deſiuit, ſollicite vrgere noſtri muneris eſſe exiſtimauimus. Vt autem recte, & ordine, vt par erat, res ageretur nonnullis ex Ven. fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus pietate, doctrina, & prudentia præſtantibus, eam demandauimus, qui cum conſilio eruditorum virorum, varijſq. præſertim antiquis, & quæ circumferuntur, ritualibus conſultis, eoq. in primis, quod vir ſingulari pietatis, zelo, & doctrina bo. me. Iulius Antonius S.R.E. Cardinalis Sanctæ Seuerinę nuncupatus, longo ſtudio, multaq. induſtria, & labore plenißimum cõpoſuerat, rebuſq. omnibus mature conſideratis, demum diuina adſpirante clementia, quanto opportuit breuitate, Rituale confecerunt. in quo cum receptos, & approbatos Catholicæ Eccleſiæ ritus ſuo ordine digeſtos conſpexerimus, illud ſub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Eccleſiæ Dei bono iudicauimus.

Prælatos, & alios vt in ſacris functionibus eo vtãtur hortatur.

§. 4. Quapropter hortamur in Domino Ven. fratres Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & dilectos filios eorum Vicarios, necnon Abbates, Parochos vniuerſos, vbique locorum exiſtentes, & alios, ad quos ſpectat, vt in poſterum tanquam Eccleſiæ Romanæ filij eiuſdem Eccleſiæ omnium Matris, & Magiſtræ auctoritate cõſtituto Rituali in ſacris functionibus vtantur, & in re tanti momenti, quæ Catholica Eccleſia, & ab ea probatus vſus antiquitatis ſtatuit, inuiolate obſeruent.

Dat. P. 2. 20. die 17. Iunij.

Dat. Romę apud S. Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 17. Iunij 1614. Pont. noſtri Anno decimo.

LXXXVI.

Erectio Capellæ in Baſilica S. Mariæ Maioris de Vrbe, & ad illam translatio Sacræ Imaginis Glorioſiſſimæ Virginis MARIAE, cum Prioratus, Capellaniarum, & Clericatuum, ac Iuriſpatronatus inſtitutione, annuorumq. reddituum aſſignatione, & Cardinalis Protectoris iuriſdictione.

In hac eadem Baſilica, & è conſpectu huius Capella, olim ædificata fuit altera Capella Præſepis D. N. IESV CHRISTI cum non abſimili iuriſpatronatus, protectionis, iuriſdictioniſq. ac beneficiorũ inſtitutione a Sixto V. vt ſup. in eius conſt. 58. Glorioſa fol. 577. lib. 2.

Edita An. D. 1613.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

B. Virginis aliquaq. ex pluribus merita, & laudes in proœmio hic Pontifex recenſet.

IMmenſæ bonitatis creator omnium DEVS, cuius admirabili prouidentia cuncta reguntur, cum ita dilexiſſet mundum, vt pro illius redemptione dare decreuiſſet Filium Vnigenitum, ad tam magnum & ineffabile implendum myſterium, ex omni creatura MARIAM Virginem puriſſimam atque ſanctiſſimam de Regia ſtirpe prælegit. Hanc Spiritus ſancti virtute, ei ſicut pluuia quæ de rore cæli in vellus deſcendit obumbrante, fecit Vnigeniti ſui Genitricem, vnaq. cum vberrima fecunditate florem Virginitatis illibatum perpetuo conſeruauit, cuius virtutem & pulchritudinem, ſol & luna mirantur, natura obſtupeſcit, infernus quoque contremiſcit. Ipſa enim tot ſignis, tot Prophetarum viſionibus, ac vaticinijs antea præmonſtrata, & a Sanctis Patribus diu expectata, tandem veniens, ſplendore virtutum & gratiarum omnium ornata, ſalutifera fecunditate ſua liberauit nos à captiuitate, ac ſerpentis capite contrito, ſole amicta, lunam habens ſub pedibus, victrix & triumphatrix, duodecim corona ſtellarum coronari, ac ſuper choros Angelorum exaltata, Regina cæli & terræ appellari promeruit.

Eamq. in ſuis operibus aiutricẽ ſemper habuiſſe, & ſanctiſſimam illius Imaginẽ in Baſilica S. Mariæ Maioris de Vrbe aſſeruatã præcipue coluiſſe teſtatur, ideoq. propterea honorẽ, nouam in dicta Baſilica a fundamentis Capellã erigere, & dictam Imaginem ad eam transferre deliberauit.

§. 1. Igitur dum præcelſa meritorum inſignia, quibus ipſa Virgo DEI Genitrix glorioſa ſedibus illata ſydereis, quaſi Stella matutina refulget, Nos pie conſiderationis indagine perſcrutamur, dum etiam intra pectoris arcana reuoluimus, quod ipſa vti Mater miſericordiæ pro Chriſtiano Populo ſedulo exoratrix, & peruigil ad Regem quem genuit, intercedit, quodq. eandem ſacratiſſimam Virginem in omnium rerum difficultatibus, ac operibus noſtris ſemper inuenimus adiutricem, ac innumera quæ largitor Altiſſimus nobis contulit beneficia, per illius precibus credimus accepiſſe, dignum quin potius debitum arbitramur, vt ſicuti Redemptor noſter, & DEVS ipſam ſacratiſſimam Virginem ſublimauit in cælis, ita eam nos quantum poſſumus honoremus in terris. Atque vt Religionem quam ſemper erga ipſam DEI Genitricem animo incluſam tulimus, externi quoque cultus inſigni teſtimonio aperiremus, cum alias eiuſdem ſacratiſſimæ Virginis nomine & miraculorum ſplendore illuſtres Eccleſias ſemper in honore habuimus, tum in primis erga celeberrimam eius in Alma Vrbe Baſilicam S. Mariæ Maioris appellatam, & illius ſacratiſſimam Imaginem, quæ inibi venerabiliter aſſeruatur, præcipua quadam, & pia deuotione affecti ſumus etenim Imaginem hanc Chriſtifidelium religione ſemper claruiſſe, pluraque & inſignia ex ea miracula prodijſſe antiqua monumenta teſtantur. ipſius vero Baſilicæ fundamenta ab eadem Virgine præclaro Niuis miraculo deſignata fuiſſe, vetus traditio docet. Plurimis item priuilegijs & gratiarum, tam ſpiritualium quàm temporalium, titulis & prærogatiuis ipſa Baſilica, ipſaq. Imago à Beato Gregorio Magno, & alijs ſummis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris decorata reperitur, ac frequens ad eam non modo Romani Populi, ſed exterarum Nationum deuotus concurſus accedit. Itaque vbi primum ad Apoſtolatus apicem euecti ſumus, ſingulari erga eandem Glorioſiſſimam Virginem & illius ſacratiſſimam Imaginem prædictam deuotione, & diuina quadam inſpiratione permoti, in illius honorem inſignem Capellam a fundamentis extruere, & ornare, ac eandem Imaginem, quæ in medio dictæ Baſilicæ Naui prope dextrum cornu Altaris maioris in ligno ciborio marmoreis columnis elato colebatur, ad Capellam nouam prædictam transferre, & ſupra Altare eiuſdem Capellæ propterea erigendum honorificentius collocare deliberauimus, ipſamq. deliberationem ex animo amplectentes & omni ſtudio proſequentes.

Capellæ inſigne locũ & ambitũ elegit.

§. 2. In primis locum opportunum pro Capella huiuſmodi ædificanda, ſcilicet in naui dextera eiuſdem Baſilicæ, vbi antiqua illius Sacriſtia exiſtebat, è conſpectu alterius inſignis Capellæ ad Præſepe Domini per fel. rec. Sixtum Papam V. prædeceſſorem noſtrum a fundamentis erectæ, & omnem illius ambitum circumſtantẽ vſque in vias publicas elegimus. ac antiquam Sacriſtiam prædictam demoliri, & loco illius aliam in extrema penè Baſilica ſiniſtrorſum, ſtructura, ædificio, ornatuq. magnificentiſſimam & commodiſſimam, magna noſtra impenſa fieri curauimus, iactiſq. Capellæ altiſſimis fundamentis validiſſimiſq. & firmiſſimis muris illius ambitum vniuerſum complectentibus fabricatis, Capellam nouam prædictam ad ſui formam ereximus, ipſamq. extrinſecus ſublimi teſtudine plumbi laminis tegi, ac cruſtis, Tiburti-

burtinorumq. lapidum tegmentis ad maiorem illius roboris firmitatem vndique vallari, intus vero ſectis marmoribus, ac verſicoloribus lapidibus, & columnis precioſis de longinquis partibus aduectis, egregijs quoque ſtatuis marmoreis, & picturis à primarijs ſeculi noſtri ſculptoribus, pictoribusq. delineatis atque confectis, magnificentiſſime ornari, noſtra itidem & quidem maxima impenſa, etiam curauimus.

In cuius præcipua parte, altare miriſice exculptũ, q̃uoq. precioſioribus exornatum in ipſius Beatæ Virginis honoré erexit.

§. 3. In præcipua vero parte ipſius Capellæ nouæ, Altare in honoré ipſius Beatæ MARIAE Virginis quatuor ex iaſpide columnis aurata iunctura connexis, ac ſtatuis æneis ſuperſtantibus exculptum ereximus. mediũ autem qui prædictis columnis intercipitur parietem, vbi locum ſacræ Imagini deſignauimus, ceruleis lapidis lazuli cruſtis integimus, ibiq. locum inſtar feneſtræ æneis Angelorum figuris auro micantibus circumſeptum, ac precioſis gemmis vndique exornatum pro eiuſdem ſacræ Imaginis digna ſede, excidi ac aptari mandauimus.

Ad Capellæ limina, ex vna parte ſacellũ S. Caroli, & ex altera S. Franciſcæ magnifice cõſtruxit.

§. 4. Duo præterea minora Altaria ſiue Sacella eodem modo picturis & ornamentis magnifice exculta, ad ipſius Capellæ nouæ limina ab vtraque parte, vnum videlicet ſub S. Caroli Borromæi, alterum vero ſub B. Franciſcæ quorum nomina in Catalogo Sanctorum à nobis deſcripta ſunt, inuocationibus inſtituimus. ſupra quæ quatuor manſiones ad vſum & formam chori reliquimus, & in vna, quæ eſt ſupra Altare ipſius S. Franciſcæ, organum iuſſu noſtro collocatum eſt.

In eodé Capellæ loco, vnum monumentum Clementi viii. poſuit, alterum vero ſibi ad ſepulturã reſeruauit.

§. 5. Ad dictæ vero Capellæ nouæ latera, duo itidem monumenta magnifice extruximus, quorum alterum ab vna parte piæ mem. Clementi Papæ VIII. etiam prædeceſſori noſtro, cum præcipuis ab eo in ſuo Pontificatu geſtis è marmore expreſſis erectum, & alterum è regione memores viæ vniuerſæ carnis ad noſtram ſepulturam reſeruatum extruximus.

In veſtibulo ſanguine ſibi cõiunctis ſepulchrũ collocauit.

§. 6. Item aliud ſepulchrum in veſtibulo dictæ Capellæ nouæ, pro ſanguine nobis coniunctis, & de parentela noſtra pro tempore exiſtentibus ſepeliendis fieri fecimus.

Sacriſtiam ad Capellæ vſũ, pluresq. ad maiore cõmoditatem manſiones ædificauit.

§. 7. Sacriſtiam quoque eidem Capellæ nouæ annexam ad illius vſum, necnon plures manſiones ad maiorem commoditatem adiunximus.

Ad ipſam poſtea Capellã dictæ Virginis Imaginẽ tranſtulit.

§. 8. Et deinde Capellam nouam prædictam, eiuſdem Beatiſſimæ Virginis ope adiuti, plurium annorum Pontificatus noſtri curriculo, omnia adhibita diligentia nullis parcentes expenſis abſoluimus atque perfecimus. & ad ipſius DEI Omnipotentis, & eiuſdem Glorioſiſſimæ Virginis laudem & honorem, ac erga eam fidelis populi deuotionem augendam, ſolemni ritu ſexto Calend. Februarii eiuſdem Pontificatus Noſtri Anno octauo, ſanctam Imaginem prædictam, omnium S. R. E. Cardinalium cetu, & Prælatorum Romanæ Curiæ Capituliq. dictæ Baſilicæ, & ferè totius Romani Cleri interuentu, ac fidelium vtriuſque ſexus multitudine aſtante, ac etiam nobis ipſis in Capella noua prædicta, in vna ex quatuor ad chori vſum deſtinatis manſionibus, ſacris ceremonijs præſentibus, pioq. affectu cuncta aſpicientibus, debita cum reuerentia & religione diligenter è loco vbi prius aſſeruabatur amoueri, & ſolemni proceſſione extra ipſam Baſilicam per vias & loca publica deſignata omnibus oſtendendam, Hymnis & Laudibus decantandis Clero vniuerſo pſallente circumferri, inde in eandem Baſilicam reportatam ad eandem Capellam nouam transferri, & ſupra Altare in loco ſeu tabernaculo, vt præfertur, in muro alte exciſo, & ad id decenter aptato, inibi ſub diligenti cuſtodia, clauſuraq. religioſiſſime ſeruandam collocari etiam mandauimus.

Pro cuius maioris veneratione ſacra ibidem & diuina officia iugiter celebrari decreuit.

§. 9. Quoniam vero maxime conuenire cenſuimus, vt in hac Capella noua, Ipſa Beatiſſima Virgo, & illius Imago prædicta non ſolum in marmoribus, lapidibus, figuris, picturisq. Imaginibus & ornamentis prædictis, ſed etiam, & multo magis in Miſſæ ſacrificio, veraq. & actuali Corporis & Sanguinis D. N. IESV CHRISTI Filij ſui oblatione, diuinisq. officijs iugiter honoretur, diuinusq. cultus non temporalibus modo, ſed ſpiritualibus quoque ornamentis, & rebus augeatur, in eadem Capella noua, vnum Prioratum pro vno Priore, & duodecim Capellanias pro duodecim Capellanis perpetuis, ex quibus vnus Sacriſta, & alius Camerarius etiam ſint, necnon quatuor Clericatus pro quatuor Clericis amouibilibus ereximus & inſtituimus, ac eidem Capellæ nouæ diuerſa ſecularia, & forſan regularia beneficia Eccleſiaſtica vniuimus, illorumq. fructus, redditus & prouentus ac emolumenta in dotem aſſignauimus. & infra.

Aliqua ideo hic pauculata prætermitto, quia aliter vt ſequitur ſtatuta fuerunt.

Propterea vnũ Prioratũ, duodecim Capellanias, & quatuor Clericatus in ea inſtituit, & ex illis Sacriſtã & Camerariũ eligi; ac Priorẽ, locũ digniorẽ habere, eoſq. omnes per ſe ipſos deſeruire, & aliud beneficiũ alibi obtinere non poſſe decreuit.

§. 10. Et nihilominus præmiſſa, vt infra in melius declarantes, corrigentes, mutantes, ac illis addentes, & deſuper de nouo diſponentes, in dicta Capella a nobis apud Baſilicam prædictam, vt præfertur extructa, vnum Prioratum perpetuum, qui inibi dignitas exiſtat pro vno presbytero Sacerdote ſeculari, etiam alienigena, Priore perpetuo nuncupando, & duodecim perpetuas Capellanias pro duodecim Clericis ſecularibus etiam alienigenis in presbyteratus ordine, vel ſaltem in ea ætate conſtitutis, vt infra annum ad dictum ordinem promoueri poſſint & debeãt, futuris inibi perpetuis Capellanis, ex quibus etiam vnus Sacriſta ſit, ad nutum Patroni pro tempore exiſtentis infraſcripti amouibilis, & alius Camerarius, a Priore & Capellanis prædictis anno quolibet eligatur, & quatuor Clericatus pro quatuor Clericis pariter ſecularibus, & etiam alienigenis, ac amouibilibus. Quorum ſiquidem Capellanorum, Sacriſtæ, Camerarij & Clericorum dictus Prior caput exiſtat, ac in rebus negotijs & actibus, tam publicis quàm priuatis, per eos tractandis & faciendis, primum & digniorem locum habeat, idemq. præſit. ac tam ipſe quàm prædicti Capellani, Sacriſta, Camerarius & Clerici dictæ Capellæ, per ſe ipſos, prout inferius dicetur & deſcriptum erit, deſeruiant, nec aliud beneficium Eccleſiaſticum perſonalem reſidentiam requirens, in dicta Baſilica vel alibi obtineant, Apoſtolica auctoritate perpetuo erigimus & inſtituimus.

Pro dote Prioratus, Capellaniarum, ac officiorum Sacriſtæ, & Camerarij & Clericatuũ, bona & redditus Archipresbyteratus, Canonicatuũ & Beneficiorũ ac ſacelli S. Laurentij in Lucina ſuppreſſorum applicat.

§. 11. Ipſiq. Capellæ pro eorundem Prioratus, ac duodecim Capellaniarum, & quatuor Clericatuum & Sacriſtæ, Camerarijq. officiorum prædictorum dote, ac illos illas & illa pro tempore obtinentium ſuſtentatione, onerumq. eis incumbentium ſupportatione, eorundem Archipresbyteratus, ac ſex Canonicatuum, totidemq. præbendarum, ac trium Beneficiatorum, necnon Capellaniæ ſub inuocatione SS. Philippi & Iacobi in dicta Eccleſia S. Laurentij conſiſtentium, & per Nos, vt præfertur, ſuppreſſorum & extinctorum, ac dictæ Capellæ vnitorum, prædia, caſalia, ac alia bona ſtabilia & iura quomodolibet nuncupata, vbilibet exiſtentia, illorumq. fructus, redditus, prouentus, obuentiones & emolumenta vniuerſa, eidem Capellæ, vt præfertur, alias applicata, ita quod liceat eiſdem Priori, Capellanis & Clericis huiuſmodi per ſe vel alium ſeu alios, eorum & dictæ Capellæ, eorumq. menſæ ſeu maſſæ communis nominibus, illorum omnium & ſingulorum, realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem, & ſeu quaſi, propria auctoritate, abſque ſpolij & attentatorum vitio, & cuiuſcunque Iudicis decreto vel miniſterio, libere apprehendere, & perpetuo retinere, illaq. regere & adminiſtrare, locare & dislocare, ac omnes & ſingulas pecuniarum, rerum & bonorum ſummas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, prouentus, obuentiones & emolumenta percipere, exigere & leuare, ac de exactis & receptis quietare, ad infra dicendos & deſtinatos vſus conuertere, noſtra & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, Diœceſani loci, vel Almæ Vrbis Vicarij ſeu dictæ Baſilicæ Archipresbyteri, aut cuiuſuis alterius licentia minime requiſita, auctoritate Apoſtolica, & tenore prædictis perpetuo damus, concedimus, aſſignamus, applicamus & appropriamus.

Capellæ vero pro illius fabrica, & Sacriſtia, Cantoribus, aliiſque neceſſariis, [illegible] vaſa & veſtimenta applicat. Et hanc dotem Capellæ eſſe ſeparatam à menſa [illegible]

§. 12. Rurſus eidem Capellæ, & illius fabricæ & Sacriſtiæ, quas dotem & menſam propriam & particularem, ac ab illa Priori, Capellanis, Sacriſtæ, Camerario & Clericis prædictis, vt præfertur aſſignatam prorſus diſtinctam & ſeparatam habere volumus & declaramus, pro Capellæ & illius fabricæ & Sacriſtiæ huiuſmodi propria & particulari dote & menſa, ac illarum reparatione, reſtauratione & manutentione, ſalariorumq. Cantorum, & Scoparij, vt infra ab eodem Patrono ad eius nutum deputandorum præſtatione, ac vini, olei, cerarum & luminum, aliarumq. impenſarum & onerum eiſdem Ca-

muni prædictorum Prio ris, Capellanorũ, Sacriſtæ, Camerarij, & Clericorum decernit.

Capellæ, fabricæ & Sacriſtiæ nunc & pro tempore incumbentium ſupportatione, omnia & ſingula alia beneficia Eccleſiaſtica, ſecularia, & quorumuis Ordinum regularia quomodolibet qualificata, quæcunque, quotcunque & qualiacunque eidem Capellæ à nobis, vltra Archipresbyteratum, Canonicatus, præbendas, Beneficiatus & Capellaniam* in dicta Eccleſia S. Laurentij conſiſtentia prædicta, quæ Priori, Capellanis & Clericis prædictis, vt ſupra reſeruata eſſe volumus, hactenus quomodolibet vnita, ac in poſterum à Nobis vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu noſtra vel eorum auctoritate vnienda, ex nunc prout ex tunc, quando vnita fuerint, ac illorum omnia & ſingula prædia, tam ruſtica quam vrbana, caſalia, domos, proprietatea, terras, poſſeſſiones, cenſus, liuellos, canones, loca montium, & quęcunque alia bona ſtabilia quomodolibet nuncupata, & vbilibet exiſtentia, cum omnibus iuribus, actionibus, grangijs, membris, pertinentijs, fructibus, redditibus, prouentibus, obuentionibus & emolumentis vniuerſis, cæteriſq. rebus & bonis, mobilibus & immobilibus ac ſe mouentibus, cuiuſcunque qualitatis, quantitatis, pretij & valoris etiam annui exiſtentibus, & vbique locorum conſiſtentibus, eorumq. proprietate & dominio, ac omnia & ſingula, tam in rebus quam in redditibus, pecunijs, iuribus & actionibus hactenus à nobis quomodolibet data, donata, coocеſſa, aſſignata & applicata, qnam etiam in poſterum à nobis & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pręd ictis, etiam quomodolibet danda, donanda & concedenda, aſſignanda & applicanda, ſimiliter ex nunc prout ex tunc, quando data, donata, conceſſa aſſignata & applicata fuerint.

Donata hactenus, & donanda, et oblationes, & largitiones factas poſt translationẽ d. Imaginis, & facienda dicti Capellę applicat.

§. 13. Necnon (cum infraſcripta tamen declaratione) etiam oblationes, & quęcunque à quibuſuis primodictæ Imagini, & illius Capellę prædictę, à dicta die primodictæ Imaginis translationis data, donata ſeu relicta, dandaq. donanda & ſeu relinquenda in futurum.

Patrono Capellę accipiẽdi poſſeſſionẽ propria auctoritate bonorũ Capellæ, vt ſupra vnitorũ, facultatẽ concedit.

§. 14. Ita quod liceat nunc & pro tempore exiſtenti eiuſdem Capellæ Patrono infraſcripto, per ſe vel alium ſeu alios, toties quoties ſibi videbitur deputãdos & remouendos, dictæ Capellæ, illiuſq. fabricæ & Sacriſtiæ, earumq. menſæ particularis huiuſmodi nominibus, omniũ & ſingulorum, ſicut præfertur, vnitorum, aſſignatorum, applicatorum, datorum, oblatorum, donatorum, ceſſorum, conceſſorum & relictorum, ac vniendorum aſſignandorum, applicandorum, dandorum, offerendorum, donandorum, cedendorum, concedendorum & relinquendorum, poſtquam vnita, aſſignata, applicata, data, oblata, donata, ceſſa, conceſſa & relicta fuerint, realem, actualem & corporalem poſſeſſionem, & ſeu quaſi, propria auctoritate abſque ſpolij & attentatorum vitio, & cuiuſcunque Iudicis decreto vel miniſterio, libere & licite apprehendere, & perpetuo retinere, illaq. regere & adminiſtrare, locare, dislocare.

Ex redditib. dotis Capellæ ſunt per Patronũ faciendæ impẽſæ pro vino, oleo, cera, & ſalarijs Cãtorũ, & Scoparijs, reſiduũ vero Patroni arbitrio in vtilitatẽ Capellæ erit cõuertendum.

§. 15. Ac omnes & ſingulas pecuniarum, rerum & bonorum ſummas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, prouentus, obuentiones & emolumenta percipere, exigere & leuare, ac de exactis & receptis quietare, ac ex illis, in primis vini, olei, ceræ, aliasq. impenſas neceſſarias, necnon Cantorum & Scoparij ſalaria perſoluere ſeu perſolui facere, & reliquum in eiuſdem Capellæ, ac illius fabricæ & Sacriſtiæ vſum & vtilitatem, prout ſibi videbitur & placebit, & eius mero arbitrio cõuertere, noſtra & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, Diœceſani loci, vel Almæ Vrbis Vicarii, ſeu dictæ Baſilicæ Archipresbyteri, aut cuiuſuis alterius licentia deſuper minime requiſita, auctoritate Apoſtolica & tenore prædictis perpetuo damus, concedimus, aſſignamus, applicamus & appropriamus.

Seruitium in ſcibens Priori, Sacriſtæ, Camerario, & Capellanis, ac Clericis in Capella.

§. 16. Vt autem tam Prior, Capellani, Sacriſta, Camerarius, Clerici, quam alij dictæ Capellæ Miniſtri quicunque, certo ſciant, quæ & qualia ſint eorum ſeruitium, munia, onera & inſtituta, & in illis à quoquam quouis prætextu minime impediantur, ſeu ab illis diſtrahantur, motu, ſcientia & poteſtate ſimilibus declaramus, ſtatuimus & ordinamus, quod Prior & Capellani prædicti, omnibus diebus Dominicis, ac etiam omnibus ipſis Beatæ MARIAE Virginis feſtiuitatibus, ſinguli ſingulas Miſſas, & intra qnamlibet hebdomadam ſinguli alias duas Miſſas per ſe ipſos, non autem per alium ſeu alios Sacerdotes celebrare, ac in ſolemnitatibus, in quibus Capitulum & Canonici dictæ Baſilicę in dicta Capella horas canonicas, & alia diuina officia, vt infra celebrabunt, Cotta ſuperinduti, Miſſis, & horis canonicis, alijſq. diuinis officijs, tam diurnis quam nocturnis, in ſcamno & loco per Cardinalem Protectorem inſtitutũ deſignando, perſonaliter intereſſe teneaotur.

Prior, & Capellani faciunt Collegiũ, habetq. inſignia Collegialia, et habitũ aliorum Capellanorum.

§. 17. Ac tam Prior quam Capellani prædicti inſimul vnum Collegium cum arca, maſſa & ſigillo communibus, alijſq. Collegialibus inſignibus ad inſtar aliorum ſimilium Collegiorum, tam in prędicta quam in alijs quibuſcunque dictę Vrbis Baſilicis, & Eccleſijs inſtitutorum conſtituant, inibiq. habitum per alios Capellanos deferri ſolitum, deferre poſſint.

Sacriſta deputatur à Patrono ad eius nutũ pro cura ſuppellectilis, de quibus Inuentariũ facere, cautionem præſtare, & rationem reddere tenetur.

§. 18. Ex duodecim autẽ Capellanis huiuſmodi vnus à pro tempore exiſtente Patrono deputetur Sacriſta, qui ad eiuſdem Paroni nutum amouibilis exiſtat, & curam celebrationis Miſſarum, necnon cuſtodiam ſacrę ſuppellectilis, ornamentorumq. & paramentorum ad Capellæ prædictæ vſum pro tempore pertineotium, vaſorum, tam auri & argenti, quam aliarum rerum, & vniuerſæ ſuppellectilis ſibi ſub inuentario cõſignandorum habeat, aliaq. Sacriſtæ huiuſmodi officium concernentia gerat, exerceat. rationem & computum paramentorum, & ſuppellectilis huiuſmodi, & aliorum eius curæ commiſſorum dictæ Capellæ Patrono ſingulis ſex menſibus, & qnotiea ab eo fuerit requiſitus fideliter reddat. & de ratione huiuſmodi reddenda, & reliquum conſignando ſe obliget, cautiooemq. idoneam, ſi eidem Patrono placuerit etiam præſtet. paramenta, ornamenta, vaſa vel alias quaſuis res & bona Capellæ & Sacriſtiæ huiuſmodi, quibuſuis perſonis, Capitulis, Eccleſijs, Monaſterijs aut alijs locis, iuxta formam aliarum litterarum deſuper a nobis emanatarum, & ſub in eis contentis pœnis, accomodare non præſumat.

Sacriſtę prohibetur, ne ornamenta, paramenta, vaſa, & alia bona Capellę poſſit vllo modo accõmodare.

§. 19. Item de paramentis, ornamentis, vaſis, totaq. ſuppellectili, & rebus omnibus Sacriſtiæ, eius curæ commiſſis, inuentarium duplicatum, ab eodem Sacriſta ſubſcriptum conficiat. quorum vnum penes Patronum, & alterum penes eum remaneat. quod etiam ſingulis quibuſq. ſex menſibus reuideatur & renouetur.

Camerarius eligitur a Priore, & Capellanis è gremio ipſorum Capellanorum, & officiũ duret per annũ.

§. 20. Item ſingulis annis ab eiſdem Priore & Capellanis antedictis, in plena eorum Congregatione, vnus de numero eorundem duodecim Capellanorum, Camerarius per ſecreta ſuffragia eligatur. qui duret per annum tantum.

Camerarius exigit redditus eorum maſſæ, cum onere deponendi pecunias in Banco.

§. 21. Et cum officio Sacriſtæ incompatibilis ſit, ac ipſorum Prioris & Capellanorum, & eorum maſſæ communis Procurator exiſtat, fructuſq. redditus & prouentus, ac pecuniarum quantitates omnes eorundem Prioris, & Capellanorum maſſæ communis exigere & recuperare, ac tam Priori quam vnicuique Capellano & Clerico prædictis portionem ſingulis obuenientem ſtatuto tempore ſoluere, nec pecunias receptas penes ſe retinere, ſed eas in banco ad id ab ipſis Priore & Capellanis eligẽdo, ſtatim conſignare, claramq. & diſtinctam rationem officij ſui, ac totius adminiſtrationis, necnon recepti & impenſi per eum in plena Congregatione prędicta, ſeu coram ab eadem Congregatione deputatis, ſingulis ſex menſibus, ac etiam quoties eiſdem Priori & Capellanis videbitur, reddere, ſicq. ſe in manibus Prioris efficaciter obligare debeat.

Camerarius tenetur per ſe ipſum adminiſtrare, præterquam in caſu infirmitatis, vel alterius legitimæ cauſæ, & tũc perſona ſubſtituenda ſit de alliorũ gremio, & per Priorem & Capellanos approbãda.

§. 22. Nec alium loco ſui ſubſtituere poſſit, niſi de licentia Prioris & Capellanorum prædictorum in caſu infirmitatis vel abſentiæ neceſſariæ, ſeu alias licite. quo caſu perſona ſic ſubſtituenda, ſit de numero eorundem Capellanorum, & à Priore ac Capellanis prędictis approbari debeat, & io manibus Prioris de bene & fideliter adminiſtrando, & rationem reddendo, ac reliquum conſignando, iurare & ſe obligare, ac ſi eidem Congregationi videbitur, tam ipſe Camerarius quam ab eo ſic ſubſtituẽdus, cautionem dare teneatur. Nec ipſis liceat ipſas pecunias cuiqnam mutuo dare, aut in proprios vſus conuertere. alias vltra reſtitutionem debitam, etiam pœna arbitrio Congregationis prędictæ infligenda, puniatur.

Pre-

Scoparius deputari debet per Patronu ad eius nutũ amouibilis, cum ſalario ann. ſcutorũ monetæ quolibet anno ea ſoluẽd. de reddit. mẽſę Capellæ.

§. 23. Præterea vnum Laicum, qui pauimentum, ſtatuas, columnas, lampades, candelabra, & alia ornamenta dictæ Capellę & Sacriſtiæ, ipſamq. Capellam & Sacriſtiam, illarumq. ædes, & manſiones tergat, vertat, ac deſquilias, puluerem, & alias ſordes auferat eijciat, Scoparium nuncupandum, ad eiuſdem Patroni nutum amouibilem, ab eodem Patrono toties quoties opus fuerit, ac eidem Patrono videbitur & placuerit deputari ac illi pro eius ſalario centum ſcuta monetæ de pecunijs proprię dotis & menſę dictæ Capellę, illiuſq. fabricæ & Sacriſtiæ, vt præfertur, aſſignatę, quolibet menſe proportionabiliter, & pro rata perſolui.

Scopario, & quatuor Clericis ſtũt quolibet anno veſtes talares panni violacei ex redditibus menſæ Capellæ.

§. 24. Et tam ipſi quam ſingulis quatuor Clericis prędictis, quolibet anno veſtem talarem panni violacei de eiuſdem dotis & menſe Capellæ pecunijs, fieri mandamus.

Feſta celebranda in Capella, & Litaniæ B. Mariæ Virginis ibibi certis diebus decãtandæ.

§. 25. Inſuper, ad diuinum cultum, & piorum deuotionem in eadem Capella quantum poſſumus, augendũ, ſingulis Sabbathi diebus, ac Beatę MARIAE feſtiuitatibus, illarumq. vigilijs, ac in feſtiuitate Tranſlationis primodictę Imaginis, quam vltima die Dominica menſis Ianuarij cuiuslibet anni in eadẽ Capella celebrari iuſſimus, ſingulis quibuſq. annis, perpetuis futuris temporibus Litanias cum Antiphona pro tempore currenti eiuſdem Beatę MARIAE Virginis, cum organo, harmonia & cantu figurato, alternis choris decantandas, iterato inſtituimus & ordinamus.

Pro ſalario Cantorũ ad nutũ Patroni eligẽdorum, applicantur ſcuta 300. annua iuxta Patroni circumſpectionẽ diſtribuenda, ex redditib. mẽſæ Capellæ.

§. 26. Ac pro Cantorum & aliorum Miniſtrorum, ad arbitrium Patroni pro tempore exiſtentis eligendorum, & ad eius nutum amouibilium, ſalario, annua trecenta ſcuta, iuxta prouidam dicti Patroni pro tempore exiſtẽtis circumſcriptionem & ordinationem, Cantoribus & Miniſtris prędictis diſtribuenda & eroganda, de pecunijs propriæ dotis & menſę ipſius Capellę, fabricę & Sacriſtiæ ſoluenda, aſſignamus.

Prior, & Capellani tenẽtur intereſſe Litanijs, poſt Veſperas decantandis.

§. 27. Quibus Litanijs Prior & ſinguli Capellani, cum eorum Cottis ſemper ſaltem alternatim in loco, modoq. & ordine per Scipionem Cardinalem Protectorem autedictum præſcribendis debeant intereſſe. Verum quia Capellani, Toletani nuncupati, ad primodictam Imaginem, & illius Altare inſtituti, ex eorum inſtitutionis huiuſmodi præſcripto, ſeu alias Litanias ipſius Beatę Virginis ſingulis Sabbathi, & forſan alijs diebus, etiam recitare tenentur, ne ipſorum concurſu Litanię à nobis, vt præfertur, inſtitutæ quoquomodo impediantur, ſtatuimus & ordinamus, quod Capellani Toletani prędicti, de mane ſtatim poſt Miſſarum ſolemnia iniunctas eis Litanias huiuſmodi recitare debeant, prout hactenus conſueuerunt, Litaniæ vero à nobis inſtitutę poſt Veſperas decãtentur. Nos enim dicti Cardinalis de Toleto, & quamuis aliam diſpoſitionem quatenus opus ſit quo ad hęc ſufficienter commutamus.

Clerici à Patrono ad eius nutum deputantur, & ipſi Priori, & Capellanis, & Sacriſtæ in diuinis deſeruire tenẽtur.

§. 28. Clerici autem prædicti, qui honeſtæ & bonæ indolis, à pro tempore exiſtente Patrono dictę Capellæ, ac ad eius nutum amouibiles deputabũtur, Priori, Capellanis & Sacriſtæ in diuinis inſeruire, ac obſequia & onera ipſis pro tempore impoſita præſtare teneantur.

Ex maſſa dẽtur quolibet anno ſcuta 300. Priori, & ſcuta 100. ſingulis Capellanis, nec non ſcuta 50 Sacriſtæ, & alia 50. Camerario, & alia 60. cuilibet ex Clericis.

§. 29. Porro ex fructibus, redditibus & prouentibus dictę Capellæ pro eorundem Prioris, Capellanorum, & Clericorum dote & ſuſtentatione, vt præfertur, aſſignatis, ſcilicet ex maſſa Eccleſię ſuppreſſę prędictę tantum annis ſingulis Prior trecenta, ſinguli vero Capellani centum, & qui fuerint Sacriſta vel Camerarius, alia quinquaginta pro quolibet, ſinguli vero Clerici ſexaginta ſcuta monetę habeant atque percipiant. & Clericis ſingulis menſibus præciſe, Priori vero & Capellanis, etiam menſtruatim, ſi pecunię promptę fuerint, ſin autem in terminis inter eos ſtatuendis, illa perſoluantur.

Et ſi aliquid ſupererit diuidatur pro virili inter Priorem, & Capellanos, ac Clericos pro vna, alia vero medietas applicetur menſæ Capellæ.

§. 30. Et quicquid ex eorum dote, & menſa ſingulis annis, ſolutis ſummis prędictis, ſupererit, in fine anni in duas ęquales portiones diuidatur, quarum vna inter ipſos Priorem, Capellanos & Clericos pro virili diſtribuatur, & altera doti & menſę proprię ipſius Capellę, ac illius fabricę & Sacriſtæ, ad Patroni prędicti omnimodam & liberam diſpoſitionem, augeatur & conſignetur.

§. 31. Ac tam Prior quam Capellani & Clerici prędicti ad vere & perſonaliter continuoq. in Vrbe reſidendum, ac debita ſeruitia & obſequia præſtandum; Sacriſta vero cum duobus ſaltem ex quatuor Clericis prędictis, ad continuo in manſionibus dictę Capellę habitandum, interdicta omnino Priori, Capellanis & Clericis huiuſmodi ab Vrbe abſentia, ac Sacriſtæ & Clericis prædictis extra manſiones dictæ Capellæ pernoctatione ſub amiſſionis fructuum, aliiſq. pœnis per Cardinalem Protectorem in ſtatutorum editione irrogandis & declarandis obligati exiſtant.

Prior, Capellani, & Clerici, continuo in Vrbe reſideant, & obſequia iniũ ctũ præſtent, Sacriſta vero, ac duo ſaltẽ ex quatuor Clericis habitent in manſionibus Capellæ.

§. 32. Nec liceat alicui ex Priore, Capellanis, Camerario, Sacriſta, ſeu aliis dictæ Capellæ Miniſtris, Prioratum, Capellanias, ſeu officia & munia eorum in fauorẽ alicuius reſignare vel permutare. neque penſionibus grauare, aut illarum reſeruationi conſentire poſſint. tamen ſi velint, illos illas & illa pure & ſimpliciter tantum dimittere ad effectum alios per Patronum præſentandi, eligendi & deputandi.

Officia Capellæ, non poſſint reſignari, nec permutari, nec penſionibus grauari.

§. 33. Inſuper, vt Prior Capellani & Clerici prædicti ab aliis ſeruitiis liberi, promptius dictæ Capellę illiuſque obſequio & cultui, cui eos pia deuotione addictos atque adſcriptos eſſe deſideramus, incumbere valeant, eoſdem Priorem Capellanos & Clericos, ab omnibus & ſingulis obſequiis & ſeruitiis Baſilicæ S. MARIAE Maioris, eiuſq. Chori, Capituliq. & Cleri, ac ab interuentu, & intereſſentia in Miſſis, horis canonicis & diuinis officiis, etiam illis, quæ alias dictis Priori & Capellanis iniunximus, ac à Proceſſionibus, aliiſq. ſeruitiis & oneribus, ad quæ forte alii dignitates habentes, necnon Capellani & Clerici eiuſdem Baſilicæ tenentur, omnino eximimus & liberamus. & nihilominus tam ipſi quam Sacriſta & Clerici prædicti, ipſam Baſilicam & Capellam huiuſmodi, quocunque tempore libere, ſine aliqua Capituli & Canonicorum prædictorum licentia, pro ſeruitio eiuſdem Capellæ adire & ingredi poſſint.

Exemptio Prioris, & Capellanorum, & Clericorum, à functionib. & ſeruitijs, ac etiã Proceſſionib. Baſilicæ.

§. 34. Capitulum autem & Canonicos prædictos in feſtiuitatibus Beatiſſimæ Virginis, ad Veſperas ac Miſſas in eius honorem, ac etiam ſimiles Miſſas in honorem S. Franciſcæ & S. Caroli prædictorum in eorum feſtiuis diebus, cum Prioris & Capellanorum Capellæ prædictæ aſſiſtentia celebrandas, obligamus & obligatos eſſe decernimus & declaramus. in quibus feſtiuitatibus Sacriſta dictæ Capellæ, planetas, tunicellas ac pluuialia tantum, & ad celebrationem neceſſaria, cum quibus celebrare teneantur, ad Sacriſtiam Baſilicæ prædictæ tranſmittet, vt ab ea poſtea Capitulum & Canonici proceſſionaliter procedendo pro ſolemni officio perficiendo ad Capellam prędictam perueniant.

Capitulũ, & Canonici obligantur ad celebrationem diuinorũ in Capella in feſtiuitatib. B. Mariæ, ac S. Franciſcæ, & S. Caroli, & tunc ſacriſta traſmittet alia neceſſaria ad Sacriſtiã Baſilicæ, celebrãtis diuinis inſeruanda.

§. 35. Canonicis autem ad Altare Beatiſſimæ MARIAE Virginis ſeu alia Altaria dictæ Capellę, Miſſas priuatas celebrare volentibus, in eorum tamen canonicali & capitulari Sacriſtia planetis, & aliis ſacris veſtibus ex eorum Sacriſtia indutis humaniter admiſsis & receptis, omnis commoditas celebrandi, & ſanctum Miſſę ſacrificium perficiendi, à Sacriſta concedatur. Ita tamen, vt Prior & Capellani dictæ Capellę nequaquam in eorũ ſeruitio impediantur.

Canonici ad celebrãdum in ipſius Altaribus dictę Capellæ benigne recipiantur.

§. 36. Quo vero ad primodictæ Imaginis cuſtodiam, declaramus atque decernimus, quod non obſtantibus quibuſcunque noſtris & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ordinationibus, etiam per modum concordię & conuentionum, ſeu alias quomodolibet editis, & ſupra recenſitis, perpetuis futuris tẽporibus primodictæ Imaginis cuſtodia, Capitulo & Canonicis prędictæ Baſilicę, vbi Capella à Nobis fundata, & etiam primodicta Imago de præſenti repoſita exiſtit, ſpectet & ſpectare debeat. quorum cura & ſollicitudo erit deputare locum & ſingulares Canonicos, vbi & apud quos claues loci ſeu tabernaculi in quo primodicta Imago repoſita eſt aſſeruari, & Canonicos, qui primodictam Imaginem aperire & claudere debeant.

Cuſtodia ſacræ Imaginis datur Capitulo, & Canonicis, qui deputare debeat Canonicos, qui claues tabernaculi retineãt & illud quãdo erit opus aperiant.

§. 37. Inhibentes tabernaculum huiuſmodi pro primodicta Imagine, populo ſeu aliis Chriſtifidelibus monſtranda & exhibenda aperiri, niſi ex ipſius Capituli decreto, vel de Protectoris mandato, ſiue etiam inſtantia Patroni. tuncq. Canonici ab ipſo Capitulo ad aperiendum & claudendum deputati, per oſtium à latere dictę Ca-

Tabernaculũ ſacræ Imaginis nõ eſt aperiendum niſi ex decreto Capituli, vel de mandato Protectoris, vel ex

inſtantia Patroni, & pro apertione aſſignatur locus tranſitus.

Capellæ verſus occaſum Solis, intra dictam Baſilicam conſtructum, introeuntes, ac per ſcalam chochlidis aſcendentes, & per deambulationes inibi relictas, & à cellis ſeu cameris diſtinctas, recto tramite, abſque eo quod per ipſas cellas ſeu cameras, tàm in eundo quàm in redeundo, tranſeant, procedentes ad conclaue primodictæ Imaginis, pro ea aperienda & claudenda, eant, & remeent.

Prohibetur, ne apertio Tabernaculi, ſiue acceſſus ad conclaue fiat de nocte, nec per aliam tranſitum, quam ſupra aſſignatum.

§. 38. Volentes oſtium prędictum de die ab illius parte anteriori verſus Baſilicam ſemper poſſe à Canonicis deputatis aperiri, Veſpere autem deſcendente, & de nocte, quando aliæ eiuſdem Baſilicæ fores clauduntur, à parte interiori verſus eiuſdem Capellæ Sacriſtiam, à Sacriſta Capellæ, admoto etiam vecte, ſeu palo ferreo, claudi debere. oſtij prædicti apertione, & ad ſacræ Imaginis conclaue acceſſione, præterquam ex Capituli decreto, ſeu Protectoris mandato, ſeu ad inſtantiam Patroni, vt ſupra, noctis tempore penitus interdicta. Quod ſi quis ex Canonicis, ſeu alius ad hoc deputatus, vel ſine licentia Capituli, ſeu cum licentia Capituli, aliunde ad dictum conclaue aperiendum auſu temerario accedere, & peruenire tentauerit, pœnam excommunicationis ipſo facto, à qua nonniſi à Nobis, & Romano Pontifice ſucceſſore noſtro abſolui valeat, incurrat.

Cura ornandi ſacrá Imaginem coronis, & alijs precioſis, datur Sacriſtæ Capellæ vnà cũ Canonicis, ita tamen, vt circa illius ornatum nihil innouetur abſque Protectoris licentia.

§. 39. Sollicitudinem autem curamq. primodictam Imaginem coronis, torquibus, gemmis, & precioſis margaritis ornandi, & eandem Imaginem conſeruandi, Sacriſtæ Capellæ, vnà cum Canonicis prædictis demandamus. ita tamen vt circa illius ornatum, & conſeruationem nihil à prædictis, ſine conſenſu Protectoris pro tempore exiſtentis innouetur. Et ſi inter Canonicos & Sacriſtam prædictos, aliqua circa præmiſſum ornatum, & conſeruationem controuerſia vel diſſenſio oriatur, ſemper idem Cardinalis Protector conſulatur. à quo extraiudicialiter, & omni, & quacunque appellatione, & recurſu remotis, omnis controuerſia, & diſſenſio huiuſmodi decidatur, & terminetur.

De lampadibus, & candelis accenſis in Capella tenendis.

§. 40. Præterea ſtatuimus, & ordinamus, quod lampades ſeptem, quinque ſcilicet ante primodictam Imaginem, & reliquæ duæ ſingulæ ante ſingula Altaria ſanctæ Franciſcæ, & ſancti Caroli huiuſmodi, vbi de præſenti reperiuntur, die noctuq. perpetuò accenſæ permaneant. ac in honorem & venerationem primodictæ Imaginis, vltra dictas lampades, duæ ſiquidem ceræ albæ ſingulæ librarum quatuor, ſemper & perpetuò de die ante Altare in illius angulis ſuper altis candelabris ad anni vſum confectis. In vigilijs verò, ac feſtiuitatibus eiuſdem Beatæ Virginis cum octo diebus ſequentibus, dum primodicta Imago aperta ad populi conſpectum permanebit, ſex aliæ candelæ ſimiles de die etiam perpetuò accenſæ in Altari, & ſuper inibi exiſtentibus candelabris retineantur. omniſq. impenſa propterea neceſſaria ex propria dote, & menſa ipſius Capellæ, fabricæ, & Sacriſtiæ, vt præfertur, aſſignata ſubminiſtretur.

Reliquiæ nõ ſunt portandæ extra Capellam.

§. 41. Reliquias quoque eorundem Sanctorum Caroli, & Franciſcæ in Altaribus prædictorum Sanctorum, & alias quaſcunque in dicta Capella, illiuſq. Altaribus, & Sacriſtia, nunc, & pro tempore exiſtentes, ab ea amoueri, ſeu extrahi, & alibi aſportari etiam in die quo Capitulum, ſeu Canonici alias dictæ Baſilicæ reliquias populo exhibebunt, omninò prohibemus. ſed tunc in Altaribus dictæ Capellæ, vt inibi à Chriſtifidelibus venerentur, in ſuis capſulis & receptaculis publicè exponi mandamus.

Legata facta ſacræ Imagini ante tranſlationem, & Pallia hactenus data, relinquuntur Capitulo cũ onere tamen accommodandi Pallia pro ornanda Capella.

§. 42. Inſuper ad omnem differentiam, & quæſtionis materiam, quæ inter Capitulum & Canonicos prædictos ex vna, ac Priorem, & Capellanos, alioſq. Miniſtros dictæ Capellæ, illiuſq. Patronum pro tempore exoriri poſſet, tollendam, Capitulo & Canonicis prædictis, tàm legatum bo. mem. Cardinalis Elciurij, quàm alia omnia legata primodictæ Imagini hactenus ante tranſlationem primodictæ Imaginis prædictam, facta, & etiam culcitras, & ſeu pallia à Camera noſtra quotannis primodictæ Imagini dari, & offerri ſolita, tàm hactenus data, & oblata, quàm danda & offerenda in futurum, dimittimus & relaxamus. Ita tamen quod Capitulũ & Canonici prædicti, culcitras & pallia prædicta pro vſu & ornamento dictæ Capellæ, toties quoties occaſio tulerit, & fuerint requiſiti commodare, & tradere teneantur.

Oblationes, & alia legitime, de cætero faciendæ ſacræ Imagini quæ ſpectent.

§. 43. Oblationes autem, quas manualiter à quibuſuis pro tempore in maiori Altari ipſius Capellæ, ſeu altero ex duobus Altaribus S. Caroli, & S. Franciſcæ in dicta Capella exiſtentibus, ſeu in manibus Sacriſtæ, aut alterius dictæ Capellæ Miniſtri, ſeu primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus prædictis fieri contigerit, ſiue ſint in torquibus, iocalibus, margaritis, aureis & gemmatis coronis, ſiue etiam paramentis, aut precioſis veſtibus, vel in aureis ſeu argenteis votis, cuiuſcunque generis & valoris, ſemper & ſine aliqua diſtinctione ſint & eſſe debeãt ipſius Capellæ, & Altarium prædictorum, ac in eiuſdem Capellæ, ſuæq. fabricæ, Sacriſtiæ, ac menſæ vtilitatem omninò conuerti debeant. Illæ verò quæ mediante teſtamento, legato, donatione, ſeu alia diſpoſitione primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus in ea exiſtentibus prædictis relinquentur, ſi ad ſuppellectilem eccleſiaſticam ſpectare dignoſcentur, vt ſunt cruces, candelabra, vaſa argentea, aurea, cuſtodiæ pro reliquijs, veſtes, aut alia eiuſdem generis, res, & bona eidem Capellæ, & illius Altaribus, fabricæ, ac Sacriſtiæ cedere, & applicari volumus. Si vero huiuſmodi relicta, ſeu aliàs donata, & primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus prædictis pro tempore dedicata vel dedicanda, domus, caſalia, prædia, aut alia ſtabilia, ſeu etiam pecuniæ ſint, ad Baſilicam ipſam, illiuſq. Capitulum ſpectent, ac ſpectare declaramus & ordinamus. hoc tamen ita ſtatuimus & declaramus, niſi ex legitimis & iuſtis cõiecturis, aut aliàs conſtaret piam diſponentis deuotionem eſſe, etiam ſtabilia, & pecunias de quibus ſupra, primodictæ Imagini, eiuſq. Capellæ & Altaribus prædictis relinquere, & ordinare, ita vt in primodictæ Imaginis, & Capellæ, dictorumq. Altarium commodum, & honorem conuerti deberent. tunc enim piam offerentis mentem, & voluntatem, in primis & ante omnia ſeruari volumus, & mandamus. Ceræ verò quæ in Anniuerſarijs, & funeralibus ſupererunt, pro duobus Capitulo & Capellanis, pro reliqua verò tertia partibus, Priori Capellanis & Clericis ſupradictis diſtribuantur, prout eas diſtribui iubemus. Ipſa autem Anniuerſaria, & funeralia quando fieri continget, non intra Capellam prædictam, ſed extra eam in dicta Baſilica in loco Patrono infraſcripto beneuiſo fieri & celebrari volumus & mandamus.

Priori, Capellanis, & Clericis, eorumq. Collegio communicantur omnia priuilegia ſimilibus perſonis, & Collegijs competentia.

§. 44. Rurſus Priori, Capellanis, & Clericis prædictis, illorumq. Collegio, vt omnibus, & ſingulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentijs, prærogatiuis, fauoribus, facultatibus, indultis, & a ijs gratijs, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus alij dignitates, Capellanias, & alia beneficia in dicta Baſilica S. Mariæ Maioris, & alijs eiuſdem Vrbis Baſilicis, & Eccleſijs pro tempore obtinentes, earumq. Collegia, de iure, vel conſuetudine, aut ex priuilegio, vel alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed æquè, & principaliter, & pariformiter, in omnibus & per omnia, vti, potiri, & gaudere, liberè & licitè valeant, Apoſtolica auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Eximuntur Capella, Prior, Capellani, Clerici, & alij Miniſtri, eorumq. bona à iuriſdictione, correctione, & viſitatione Vrbis Vicarij, Baſilicæ eiuſdem Archipresbyteri, & quorumcunque aliorum Iudicum.

§. 45. Præterea eandem Capellam, illiuſq. fabricam, & Sacriſtiam, necnon Priorem, Capellanos, Sacriſtam, Camerarium, Clericos, & alios Miniſtros, & perſonas eiuſdem Capellæ pro tempore exiſtentes, ipſumq. Collegium, ac prædicta, cæteraq. omnia, & quæcunque illius & eorum bona, mobilia & immobilia, cuiuſcunque qualitatis & quantitatis in dicta Vrbe, & locis, & extra, ac aliàs vbicunque locorum conſiſtentia, ab omni iuriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate, nunc & pro tempore exiſtentis Vrbis Vicarij, & Archipresbyteri dictæ Baſilicæ S. Mariæ Maioris, eiuſq. Vicarij, & Capituli, & cuiuſuis Ordinarij loci, aliorumq. quorumcunque Iudicum, & Officialium in ipſa Vrbe, vel aliàs vbilibet conſtitutorum, perpetuò eximimus, & liberamus.

Datur Patrono facultas nominandi Cardinalem Protectorem ad eius libitum.

§. 46. Ac prędictum Scipionem Cardinalem, illius vita durante, & eo vita functo, antiquiorẽ eiuſdem S. R. E. Cardinalem ex noſtra, ac Franciſci, & Marci Antonij prædictorum familia, & parentela, vel in eius defectum

alium

pellæ ad eius libitum, & ipſa Protector Capellę conſtituatur iudex priuatiuè quoad omnes alios.

alium Cardinalem acceptare volentem, quem etiam ex nunc requirimus, & hortamur pro tempore exiſtenti Patrono Capellæ prædictæ beneuiſum, ac ad ipſius Patroni libitum, & arbitrium, toties quoties opus fuerit nominandum, & eligendum, eiuſdem Capellæ, illiusq. fabricæ, & Sacriſtiæ, necnon Prioris, Capellanorum, Clericorum, Miniſtrorum, perſonarum, rerum, bonorum, & iurium priuatiuè, quo ad Archipresbyterum prædictum, & Vrbis Vicarium, & etiam omnes alios quoſcunque Romanæ Curiæ, & Vrbis prædictarum, & alios quoſuis Iudices quocunque nomine vocatos, & quacunque præeminentia, etiam Cardinalatus, ac etiam Legati de latere, & alio quocunque honore, dignitate, præeminentia, & auctoritate pollentes, Protectorem, ac defenſorem, necnon Iudicem irreuocabilem perpetuò conſtituimus, & deputamus. Ac Vicario Vrbis, necnon Archipresbytero, & illius Vicario, ac prædictis, & alijs quibuſuis etiam cuiuſcunque gradus, conditionis, & præeminentiæ exiſtentibus perſonis, & Vrbis, ac Romanæ Curiæ prædictarũ, & aliorum locorum Iudicibus, ne ſe in Capellam, illiusq. fabricam, ac ſeruitium, ac Priorem, Capellanos, Clericos, Miniſtros, aut alias eiuſdem Capellæ perſonas, ac res, bona, & iura quæcunque, ſeu in litium, & differentiarum deſuper, aut illorum occaſione pro tempore ſuſcitatarum, ſeu ortarum cognitionem, etiam ratione cuiuſcunque amicabilis compoſitionis, vel concordiæ, aut alias quomodocunque ingerere, ſeu decretum ſuum, vel auctoritatem interponere præſumant, diſtrictius inhibemus.

Cardinalis de familia, præfertur quoad Protectionem cuicunque Cardinali extraneo prius nominato.

§. 47. Prætereа volumus, & declaramus, quòd licet nullo de noſtra, & Franciſci, ac Marci Antonij prædictorum parentela huiuſmodi exiſtente in Cardinalatus honore conſtituto, alius ad id, vt præfertur, electus, & nominatus Cardinalis munus Protectoris huiuſmodi ſubire & exercere incepiſſet, nihilominus ſi poſtmodum contigerit aliquem ex noſtra familia, & parentela prædicta ad Cardinalatus honorem aſſumi, is in eiuſdem muneris functione, ſeu Protectoris gradu præferri debeat. & electio, nominatio, conſtitutio, & deputatio, de cuiuſuis alterius perſona in Protectorem huiuſmodi factus, eo ipſo ceſſare, & expirare cenſeantur.

Facultas condendi ſtatuta, Protectori cõceditur.

§. 48. Necnon eiuſdem Scipioni Cardinalis moderno, & pro tempore exiſtenti eiuſdem Capellæ Protectori, quaſcunque opportunas, & neceſſarias conſtitutiones, & ordinationes, ſtatuta, & decreta, iuxta prudentiam eidem à Deo collatam pro primodictæ Imaginis veneratione, eiusq. cultus conſeruatione & augmento, tàm circa tempora ſeruitiorum præſtandorum, ipſorumq. Prioris, Capellanorum, Clericorum, & aliorum Miniſtrorum felicem directionem, ac onerum eis incumbentium ſupportationem, quàm mulctas, punctuationes, & pœnas contra negligentes, & ſeruitia debita omittentes, illarumq. applicationem, ac ſuper alijs omnibus quæ in præmiſſis omnibus & ſingulis, ac præmiſſorum cauſa, & occaſione neceſſaria eſſe iudicabit, condendi, componendi, edendi, atque promulgandi, & poſtquam ſemel edita & promulgata fuerint, quo ad Scipionem aut alios pro tempore exiſtentes Cardinales Protectores Patronos ex ſe: quo vero ad alios Cardinales Protectores non Patronos de Patroni conſenſu, ſemel edita & promulgata, prout in domino, ac toties quoties eis expedire videbitur, in parte ſeu etiam in toto mutandi & corrigendi, ac alia de nouo edendi & promulgandi, quæ ſemper & perpetuo auctoritate noſtra, ex nunc prout ex tunc, & è contra, valere & ſeruari volumus, decernimus & mandamus.

Omnes lites committuntur Protectoris ſummariè, & appellatione remota, cum facultate ab alijs Iudicibus auocandi, & reaſſumendi cauſas, inhibendiq. &c.

§. 49. Necnon differentias, lites, & controuerſias inter quaſcunque perſonas, tam Prioris quàm Capellanorum, & Miniſtrorum huiuſmodi, ac aliarum perſonarum eiuſdem Capellæ ſeruitio vel miniſterio addictarum, & earundem conſortes, ſeu inter ipſos, & quoſuis alios occaſione perſonarum, & bonorum dictæ Capellæ pro tempore exortas, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij, omni & quacunque contradictione, interpellatione, appellatione, & recurſu, in integrum reſtitutione, ac mora remotis, etiam priuatiue quo ad Archipresbyterum dictæ Baſilicæ, & illius Vicarium, ac etiam Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, & Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem Cameræ Clericos, & Theſaurarium generalem, ac eiuſdem Vrbis Gubernatorem, Camerarium, & Vicecancellarium, necnon noſtrum, & pro tempore exiſtentem in ipſa Vrbe in ſpiritualibus Vicarium generalem, atque omnes alios Curiæ, & Vrbis prædictarum, & aliorum locorum quorumcunque ordinarios, & delegatos Iudices, nunc & pro tempore exiſtentes, cognoſcendi, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, liteſq. & cauſas huiuſmodi alibi introductas, motas, ſeu pendentes, auocandi, reaſſumendi, ac quos, quibus, & quoties opus fuerit citandi, ac ſub cenſuris eccleſiaſticis, & pœnis pecuniarijs, eius arbitrio imponendis & moderandis, inhibendi, pœnaſq. & cenſuras huiuſmodi incurriſſe declarandi, ac ſeruata forma Concilij Tridentini aggrauandi, reaggrauandi, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis ac denique eandem prorſus iuriſdictionem, ſuperioritatem & poteſtatem in Capellam prædictam, illiusq. fabricam, Sacriſtiam, Altaria, & bona quæcunque, ac vniuerſas & ſingulas perſonas prædictas, in omnibus & per omnia, quam pro tempore exiſtentes dictę Baſilicę S. Marię maioris Archipresbyter, eiusq. Vicarius in dictam Baſilicã, illiusq. Altaria, Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, & Clericos, vel Miniſtros, de iure vel conſuetudine, ac priuilegio, vel alias quomodolibet exercere poteſt, & debet, ſiue in futurum poterit & debebit, etiam quo ad ea vniuerſa & ſingula, quę expreſſionem & conceſſionem requirerent magis ſpecialem, & quę in & ſuper generali huiuſmodi conceſſione non comprehenduntur, ſeu non comprehendi dici poſſunt, libere exercendi, plenam liberamq. damus, & concedimus facultatem.

Facultas Cardinalis Protectoris diſponendi de Cameris, & manſionibus Capellę adiacentibus.

§. 50. Ac eidem Scipioni Cardinali, & pro tempore exiſtenti prędictę Capellę Protectori, & defenſori, omnes quaſcunque & ſingulas ſtantias, manſiones, & habitationes eidem Capellę noſtrę adiacentes, ſeu contiguas, & annexas, quas intus, & ad ambitum, vel muros illius exiſtentes fabricari fecimus ad hoc, vt de illis nunc, & quandocunque ad eiuſdem Scipionis Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Protectoris, vel familiarium, & domeſticorum, & ſibi ſeruientium, ſeu aliarum perſonarum vſum & commoditatem ac ſeruitium, & aliàs ad beneplacitum & arbitrium ſuum, liberè & licitè abſque aliqua recognitione, vel penſione ſeu ſolutione illarum ratione, etiam prędictę Capellę, vel Priori, & Capellanis, aliiſq. Miniſtris illius, ſeu Baſilicę huiuſmodi, aut cuiuis alij facienda diſponere poſſit, liberumq. earundem ſtantiarum, manſionum & habitationum, vſum, commoditatem & ſeruitium; ita tamen quod in illis, tàm in toto quàm in parte nullus pręter Scipionem Cardinalem, & pro tempore exiſtentem Protectorem & defenſorem huiuſmodi, quouis prętextu, occaſione, vel cauſa, ſeu vllo vnquam tempore ſe ingerere poſſit, perpetuò reſeruamus, concedimus & aſſignamus.

Iuriſpatronatus Capellæ conceſſio, & forma ſuccedẽdi in illo.

§. 51. Inſuper circa Iuriſpatronatus, & pręſentandi, nominandiq., eligendi, & deputandi antedicti reſeruationem, & ſeu Prioratus, ac Capellaniarum, & Clericatuum huiuſmodi, aliorumq. prędictorum diſpoſitionem de nouo ſtatuentes, vel ſtatuendum cenſentes, prędicto Scipioni Cardinali prędictum Iuſpatronatus Capellę prędictę, ac vt ſupra, & infra pręſentandi, eligendiq. & deputandi, prędictamq. diſpoſitionem quoad vixerit faciendi, necnon eidem Scipioni Cardinali, tanquam Patrono & Protectori vita ſibi comite, tàm Prioratus quàm omnium & ſingularum Capellaniarum huiuſmodi, tàm ea prima vice ab ipſa eorum primęua erectione, & inſtitutione apud Sedem prędictam vacantium, quàm de cętero quibuſuis modis, & ex quorumcunque, etiam noſtrorum, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ſeu cuiuſuis Cardinalis etiam viuentis, familiarium continuorum commenſalium, ſeu dictę Curię Officialium, aut alias quomodolibet reſeruationem inducentibus perſonis, ſeu per liberas, vel ex cauſa permutationis, reſignationes, iurium ceſſiones, etiam neceſſarias, vel ſimplices, de illis in dicta Curia, vel extra eam, etiam in noſtris vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis manibus, etiam in dicta Curia, vel extra eam quomodolibet

factas

factas & admiſſas, aut affectionẽ alterius beneficij Eccleſiaſtici quauis auctoritate collati, ſeu illa pro tempore obtinentium deceſſum, vel quamuis aliam dimiſſionem, amiſſionem, priuationem, religionis ingreſſum, matrimonij contractum, ad Cathedralium Eccleſiarum vel Monaſteriorum, etiam conſiſtorialium, ſeu quamcunque aliam promotionem, aut alias quomodolibet & qualitercunque, etiam apud Sedem prædictam, & in dicta Curia, ſimul vel ſucceſſiue, toties quoties vacaturorum, plenam & liberam collationem & prouiſionem, ac omnimodam aliam diſpoſitionem & inſtitutionem perſonarũ in eiſdem Prioratu & Capellanijs, necnon Sacriſtæ, Clericorum, & Scoparij deputationem per ipſum Scipionem Cardinalem, vel alium ſeu alios, quem vel quos ad id duxerit deputandum, vel deputandos, quando & quoties etiam ſi eundem Scipionem Cardinalem ab ipſa Curia, etiam pro ſua voluntate vbilibet, etiam vltra mõtes abeſſe contigerit, faciendas concedimus & reſeruamus.

Conceditur Illuſtriſſ. D. Card. Burgheſio facultas cõferendi vt ſupra. & in poſſeſſionem mittendi prouiſos.

§. 52. Necnon eidem Scipioni Cardinali huiuſmodi Prioratum & Capellanias, vt præfertur, vacantes & vacaturas conferendi, & de eis prouidendi ac diſponendi, necnon de Prioratu & Capellanijs prędictis ſic pro tempore & quandocunque prouiſos vel inſtitutos, in eorundem Prioratus ac Capellaniarum, ac eorum ſingulorum poſſeſſionem veram, realem & actualem, etiam eo ipſo abſque aliqua alterius Iudicis vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel alias qualificatæ miniſterio ſeu interuentu aut præſentia ſeu licentia aliqua, propria auctoritate immittendi, ponendi, inducendi & manutenendi, quos ſic in poſſeſſionem immiſſos & inductos in Priorem ac Capellanos huiuſmodi, & in fratres eiuſdem Capellæ, illius Prior & cæteri Capellani reſpectiue recipere, ac ad omnia iura & tractatus eiuſdem Capellæ admittere teneantur, plenam & integram, liberam & omnimodam facultatem, auctoritatem & poteſtatem attribuimus, ſibiq. deſuper indulgemus. Poſt obitum vero prædicti Scipionis Cardinalis, prædictum iuſpatronatus dictæ Capellæ & præſentandi perſonas idoneas etiam alienigenas ad Prioratum, omneſq. & ſingulas Capellanias huiuſmodi, quotieſcunque illum & illas & illorum aliquos, vt præfertur, ſeu alias quomodocunque vacare contigerit, ac Sacriſtam, dictoſq. Clericos & Scoparium ad nutum deputandi & remouendi, ac Protectorem eligendi & nominandi dicto Marco Antonio Burgheſio Principi Sulmonis, noſtro ex prædicto Io. Baptiſta ſecundum carnem Nepoti, eiuſq. natis & deſcendentibus maſculis per lineam maſculinam legitimis & naturalibus, ex legitimo matrimonio natis, & procreatis.

Ordo primogeniturę in ſucceſſione iuriſpatronatus Capellæ.

§. 53. Ita tamen quod præſentatio, electio, nominatio & deputatio reſpectiue ſolum fieri debeat à primogenito, & ipſius primogeniti primogenito vſque in infinitum, hoc modo videlicet. ſi dictus Marcus Antonius plures filios maſculos habuerit, præſentatio, electio, nominatio & deputatio reſpectiue, pertineant ad natu maiorẽ tantum. qui ſi etiam plures ſuſceperit filios maſculos, natu maior eorum tantum præſentet, & reſpectiue deputet, nominet & eligat. & ſic ius præſentandi & reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi huiuſmodi ſemper tranſeat de primogenito in primogenitum vſque in infinitum. & deficiente vel non exiſtente linea maſculorum ex maſculis à dicto primogenito deſcendentibus, tunc præſentatio & reſpectiue deputatio nominatio & electio modo & forma pręmiſſis, ad ſecundogenitum ſi ſuperſtes fuerit, ſin minus ad natu maiorem maſculum ſimiliter vſque in infinitum. & deficiente linea maſculorum ex maſculis deſcendente à ſecundogenito, Iuſpatronatus pręſentandi, deputandi, eligendi & nominandi huiuſmodi tranſeat ad tertiogenitum, prædicto ordine ſeruato. & ſic ſucceſſiue de vna linea ad aliam ad omnes deſcendentes maſculos à dicto Marco Antonio. Non exiſtentibus vero filijs vel alijs maſculis ea dicto Marco Antonio, eiuſq. poſteris maſculis deſcendentibus, vel illis quandocunque in perpetuum deficientibus, Iuſpatronatus, & præſentandi, & reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi huiuſmodi, ad filiam feminam dicti Marci Antonij, vel vltimi maſculi legitimi ab ipſo Marco Antonio deſcendentis, legitimam & naturalem ac natu maiorem, & poſtmodum ad eius filios & deſcendentes maſculos legitimos & naturales in perpetuum ordine primogenituræ, vt ſupra dictum eſt, de deſcendentibus maſculis ſeruato, ſpectet & pertineat. Si vero contigerit lineam maſculinam ex feminis ex dicto Marco Antonio deſcendentibus penitus extingui vel non extare, tunc & eo caſu feminę ex filiabus vel alijs deſcendentibus feminis ex dicto Marco Antonio deſcendẽtes, ordine primogenituræ, vt de maſculis dictum eſt, ſemper ſeruato, ad dictum iuſpatronatus & præſentandi, & reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi ſuccedant. Deficiente vero in totum linea, tam maſculina quam feminina ex dicto Marco Antonio deſcendente vel illa non exiſtente iuſpatronatus & præſentandi, ac reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi huiuſmodi tranſeat ad prædictum Franciſcum eiuſq. filios & deſcendentes maſculos, de primogenito in primogenitum. ac eis deficientibus ad feminas, vt ſupra dictum eſt de deſcẽdentibus dicti Marci Antonij. Et tandem ex ipſo Franciſco deſcendentibus maſculis & feminis deficientibus vel non exiſtentibus, ad prædictum Curtium Burgheſium noſtrum ſecundum carnem huiuſmodi conſanguineum, & poſt eum, eius primogenitum, & alias modo præmiſſo de primogenito in primogenitum, prout de dicto Marco Antonio ſupradictum eſt, etiam quo ad feminas ea inde deſcendentes in infinitum. Deficientibus autem omnibus & ſingulis maſculis & feminis deſcendentibus à Marco Antonio & Franciſco ac Curtio prædictis, tunc ſuccedat in iuſpatronatus & præſentandi, ac reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi huiuſmodi, qui nobis fuerit in linea maſculina, & ea deficiẽte in feminina, ſanguine proximior. ſeruato ſemper in omnibus caſibus ſupradictis ordine primogenituræ. tranſeundo ſcilicet de primogenito ad primogenitum, & præferendo lineam primogeniti, lineæ ſecundigeniti, & maſculos ex feminis deſcendentes, natis ex feminis, ac maſculos ex feminis, ipſis feminis, atque alias in omnibus & per omnia, prout in linea filiorum deſcendentium à dicto Marco Antonio ordinatum eſt. ita quod iuſpatronatus & præſentandi, ac reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi huiuſmodi, ad vnum ſolum ſucceſſorem in ſolidum, & poſt illum ad alium ſemper deueniat, abſque eo quod inter plures ſucceſſores diuidi poſſit.

Patronus pręſentat coram Protectore vel Priore, & quãdo Patronus eſſet in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutus, poterit cõferre.

§. 54. Inſtitutiones autem, collationes & prouiſiones perſonarum, vt præfertur, à Patrono pro tempore præſentatarum, videlicet quo ad Prioratum per Cardinalem Protectorem, & ſeu etiam ipſum Priorem, prout ipſi Patrono magis placuerit, fieri debeant. ſi vero pro tempore exiſtens Patronus Prioratus & Capellaniarum huiuſmodi in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutus eſſet, tunc ipſe Patronus in huiuſmodi dignitate conſtitutus non teneatur præſentare, ſed Prioratum ac Capellanias, ac eorum ſingulas, quomodocunque & quandocũque vacantes, vt præfertur, pleno iure ac eiſdem modo & forma & auctoritate, quibus dicto Scipioni Cardinali reſeruauimus & conceſſimus, abſque alicuius præſentatione conferre, & de illis etiam prouidere ac diſponere, & prouiſos in poſſeſſionem immittere, inducere, ponere & defendere, libere & licite poſſit, motu & ea certa ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus itidem perpetuo reſeruamus, concedimus & aſſignamus.

Noua reſeruatio iuris patronatus ad abundantiorẽ cautelam.

§. 55. Præterea pro potiori Scipionis Cardinalis, & Marci Antonij aliorumq. ad iuſpatronatus, necnon præſentandi & reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi, aliorumq. prædictorum reſeruationem & conceſſionem per nos factam, quomodolibet vocatorum, cautela & ſecuritate, & ſine aliarum donationum & gratiarum quarumcunque illis, tam in pręmiſſis quam alias quandocunque & quomodocunque factarum aliquo præiudicio, quas præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertas haberi, ac quas in omnibus ijs quæ præſenti noſtræ diſpoſitioni contraria non ſunt, ſemper ſaluas, validas & firmas eſſe & remanere, & ſi quid in aliqua ſeu aliquibus ipſarum deficeret, per aliam ſeu alias ſuppleri & iuuari poſſe & debere, volumus atque decernimus, dictam Capellam cum Altaribus, ſtatuis, picturis, Sacriſtia, manſionibus, ædificijs illi annexis, commoditatibus, omnibusq. illius

ſtructura & ornatu, ac impenſa & impenſis, etiam notabiliſſimis cuiuſcunque ſummæ extiterint ſeu extent, tã hucuſque quomodolibet factis, quam in poſterum faciẽdis, necnon dotibus, prouentibus, introitibus, redditibus, iuribus & emolumentis, ac vniuerſa ſuppellectili, iocalibus & rebus, tam hactenus quomodolibet datis, donatis, vnitis & aſſignatis, applicatis & conceſſis, quam in poſterum à nobis dandis, donandis, vniendis, aſſignandis, applicandis & concedendis, necnon melioramentis & augmentis, etiam tam hactenus factis quam faciendis quibuſcunque, illorumq. pretium, valorem & æſtimationem, ac omnes & ſingulas pecuniarum ſummas, qualitates & quantitates, à nobis ſeu de mãdato noſtro hactenus erogatas & erogãdas in futurum quaſcunque, etiam notabiles, & notabiliſſimas.

Donatio omnium expẽſarum factarũ, & faciẽdarũ, ac ceſſio iurium Cameræ ſuper illis cõpetentium.

§. 56. Item omnia & ſingula, ac quæcunque iura & actiones Cameræ noſtræ Apoſtolicæ ſuper præmiſſis omnibus & ſingulis quibuſcunque, ſeu præmiſſorum cauſa & occaſione, ex quouis iure cauſa & occaſione, capite vel prætextu, ingenio vel quæſito colore, etiam in corpore iuris clauſis, ac tam deductis quam deducendis, cogitatiſque & incogitatis, & quæ deduci & excogitari quomodolibet poſſent, & de quibus in præſentibus mentionem fieri oporteret ſpecialẽ, aut alias quomodolibet, quomodocunque & qualitercunque competentia & competentes, ac competitura & competituras, ac quæ competere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum dictis Scipioni Cardinali, ac Marco Antonio & alijs vt ſupra, ad Iuſpatronatus, & præſentandi, ac reſpectiue deputandi, eligendi & nominandi quomodolibet vocatis quibuſcunque, modo & forma ac ordine ſupradictis, qui hic ad verbum pro repetitis habeantur & cenſeantur, perpetuo ac donatione libera & irreuocabili, quæ fit & fieri dicitur inter viuos perpetuo valitura donamus, damus, cedimus, concedimus & elargimur. ac eos omnes & ſingulos in noſtrum & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, ac Sedis & Cameræ Apoſtolicæ ius, locum, priuilegiumq. vniuerſum quo ad prædicta ponimus, ſubſtituimus & ſubrogamus in verbo Rom. Pont. motu, ſcientia & poteſtate ſimilibus. atteſtantes atque aſſerentes, hanc tam ab initio ipſius Capellæ fundationis & conſtructionis, quam antea & poſtea, ac ſemper fuiſſe & eſſe noſtrã mentem, intentionem & indubitatam voluntatem, vt omnia & quæcunque in dictæ Capellæ, & nouæ Sacriſtię dictæ Baſilicæ fundatione, ac conſtructione & ornatu de noſtris pecunijs exponenda, ac etiam aliunde applicãda cederent & cedere deberent in acquiſitionem & reſeruationem Iuriſpatronatus, ac præſentandi & deputandi, necnon eligendi & nominandi pro Scipione Cardinale, ac Marco Antonio, alijsq. prædicto ordine vocatis. ita vt eiſdem ex vera & reali fundatione & conſtructione, ac perpetua dotatione Iuriſpatronatus & præſentandi ac deputandi, eligendi & nominandi, perpetuo acquiſitum foret & eſſe deberet.

Decernitur Iuſpatronatus & præſẽtandi eſſe ex vera, & reali fundatione, cõſtructione, & dotatione Nobilium, & Illuſtrium, ac Principum, & ad inſtar Regum.

§. 57. Decernentes Iuſpatronatus & præſentandi, deputandiq. & eligendi & nominandi huiuſmodi, laicorum Nobilium & Illuſtrium, ac Principum, ac in omnibus & per omnia ad inſtar Regum vere exiſtere. ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & alijs futuris Patronis prędictis, non ex priuilegio, ſed ex veris primæua, reali, actuali, plena, integra & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione, ac etiam ratione ædificationis, ac totalis & integræ à primis fundamentis originaliſq. & perpetuæ conſtructionis, tam Capellæ quam Sacriſtiæ prædictarum competere, & ad illos pertinere. & propterea vere Iuſpatronatus præſentandi, deputandi, eligendi & nominandi Laicorum ſeu laicale Nobilium & Illuſtriũ, ac Principum, & ad inſtar Regum eſſe decernimus, declaramus atque pronunciamus.

Iuſpatronatus nõ cadere ſub quacũq. reuocatione, & derogatione, nec illi ex ratione vacationis apud Sedẽ, permutationis, deuolutionis,

§. 58. Illudq. veram & propriam ac non fictam naturam Iuriſpatronatus præſentandi, deputandi & nominandi laicalis, ac talem ſubſtantiam, eſſentiam, qualitatem, validitatem & roboris firmitatem, vimq. & effectũ habere & obtinere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & alijs futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet perpetuo ſuffragari debere, in omnibus & per omnia abſque vlla prorſus differentia, ac vt tale, ſub quacunque derogatione, etiam cum quibuſuis prægnantiſſimis & efficaciſſimis verbis, clauſulis, ac etiam irritationibus, & alijs fortioribus decreto, etiam cum clauſula, quorum tenores, in quacunque diſpoſitione, etiam per viam conſtitutionis, legis, regulæ cancellariæ Apoſtolicæ, etiam per Nos & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, etiã motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter pro tempore, etiam in aſſumptionis craſtinum ad ſummi Apoſtolatus apicem quorumcunque Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum, aut alias quomodocunque factis, conceſſis & emanatis, nullatenus comprehendi. nec illi vllo vnquam tempore, etiã ratione cuiuſuis litis pendentiæ, vel vacationis Prioratus & Capellaniarum huiuſmodi apud Sedem prædictam, etiam ex cauſa permutationis vel deuolutionis, ſeu alio quocunque prætextu, & ex quacunque cauſa quantumuis vrgenti & legitima, per Nos ſeu quoſcũque alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros pro tempore exiſtentes, vel Sedem prædictam, aut illius etiam de latere Legatos, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu cuiuſuis intuitu, contemplatione per quaſcunque litteras Apoſtolicas, etiam in forma Breuis, & quaſcunque etiam derogatoriarum derogatorias ac fortiores & inſolitas clauſulas, necnon irritantia, & alia contraria decreta quæcunque, etiam toto & integro præſentium tenore inſerto, ac de Patronorum ſeu cuiuſuis alterius conſenſu, aut alias quomodolibet derogari poſſe vel debere, aut derogatum cenſeri.

litis, nec ex quauis alia cauſa poſſe derogari, etiam de Patronorũ conſenſu.

Vniones & applicationes ſuſtinẽ. ſu Prioris, & Capellanorũ nõ poſſunt alteri Eccleſię, vel loco applicari, aut aliter diſponi, etiam cõtrarijs non obſtantibus quibuſcũque.

§. 59. Minuſq. Archipresbyteratum, Canonicatus & præbendas, Capellaniam & beneficia in Eccleſia S. Laurentij, vt præfertur, ſuppreſſa & extincta, ac dictæ Capellæ vt ſupra conſtructæ, ac eaque Prioratui & Capellanijs à Nobis erectis vnita & applicata, ſeu eorum alicui vacatione, vt præfertur, vel alias quomodolibet occurrente, cuiquam conferri, nec aliter de illis, etiam in fauorem quarumuis perſonarum vel etiam Eccleſiarum, Hoſpitalium, Capellarum, locorum piorum, aut in alios quoſuis, etiam magis pios & priuilegiatos vſus, & quauis etiam vrgente & vrgentiſſima cauſa, etiam de illa tunc obtinenda, ac Prioris & Capellanorum prædictorum, & ſeu etiam Patronorum, aut Præpoſiti Religioſorum & totius Congregationis prædictorum, aut aliorum quoruſuis conſenſu, etiam formaliter habito, & etiam præſentium facta mentione, & ad verbum inſertione & derogatione, quomodocunque & qualitercunque diſponi poſſe neque debere. Ac omnes & quaſcunque collationes, prouiſiones, commendas, præſentationes, inſtitutiones vel alias diſpoſitiones, tam de Archipresbyteratu, Canonicatibus, præbendis, Capellania & beneficijs prædictis, vt ſupra ſuppreſſis & extinctis, quam de Prioratu & duodecim Capellanijs, etiam vt ſupra à nobis erectis & inſtitutis, ſeu eorum aliqua, contra harum præſentium noſtrarum litterarum formam, tenorem & diſpoſitionẽ, ſub quibuſuis verborum expreſſionibus, & quomodolibet pro tempore faciendas, proceſſusq. deſuper habitos, ac omnes & quaſcunque collationes, prouiſiones, commendas, præſentationes, inſtitutiones vel alias diſpoſitiones de Prioratu & Capellanijs prædictis, vt præfertur, vel alias quouis modo, etiam apud Sedem eandem pro tempore vacantibus, quibuſuis perſonis, & etiam communibus, Collegijs, locis pijs, Capellis & alias quam ad præſentationem Patronorum prædictorum, ſub quibuſuis verborum expreſſionibus pro tempore factas ſeu faciendas, proceſſusq. deſuper habitos ſeu habendos, ac inde pro tẽpore ſequenda quæcunque, nulla & inualida, nulliusq. roboris vel momenti fore & eſſe, ac pro nullis & infectis haberi & cenſeri, nec ius aut coloratum titulũ poſſidendi cuiquam tribuere, vel per illa acquiri poſſe, ſuppreſſionem, extinctionem ac vnionem & applicationem prædictas, & reſpectiue collationes, prouiſiones & alias diſpoſitiones per Scipionem Cardinalem ac Protectorem ſeu Priorem reſpectiue vt ſupra. Necnon præſentationes per Patronos prædictos reſpectiue pro tempore factas, ſubſecutasq. inſtitutiones validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſq. effectus ſortiri, ipſiſq. prouiſis præſentatis & inſtitutis, tale ius in re, vel ad rem acquiri, quale acquiritur præſentatis & inſtitutis ad beneficia de vero &

reali

reali Iurepatronatus Laicorum Nobilium & Illuſtrium, ratione primæuæ & integræ inſtitutionis, ac perpetuæ dotationis ex bonis mere laicalibus & patrimonialibus, dūtaxat exiſtentia. Necnon Archipresbyteratum, Canonicatus & præbendas, Capellaniam & beneficia prædicta, vt præfertur, ſuppreſſa, extincta ac vnita & applicata, necnō reſpectiue, vt præfertur, erectos & inſtitutos Prioratum & Capellanias, Sacriſtiam & Clericatus huiuſmodi, ſub quibuſcunque contrarijs, vel ſimilibus ſeu diſſimilibus, ſpecialibus vel generalibus reſeruationibus, vnionibus, annexionibus, incorporationibus, ſuppreſſionibus, extinctionibus, diſſolutionibus, diſmembrationibus, applicationibus, etiam perpetuis vel temporalibus expectatiuis, & alijs etiam præuentiuis gratijs, ac vniendi & applicandi, necnon conferendi, prouidendi, & alijs facultatibus, conceſſionibus, litteris, mandatis, etiam de prouidendo, ac indultis & diſpoſitionibus quibuſcunque, illorum & illarum reualidationibus quibuſuis perſonis, etiam prædictæ S.R.E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, etiam motū ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſuis ſuſpenſiuis, reſtrictiuis, ac etiam derogatoriarum derogatorijs clauſulis, irritantibus, etiā vim contractus inducentibus, aut fortioribus & arctioribus decretis, atque alias quomodolibet nunc & pro tempore conceſſis, necnon quibuſuis clauſulis & decretis quantumuis ampliſſimis & prægnantiſſimis, etiam cum clauſula, quorum tenores, editis & edendis, nullatenus comprehenſa eſſe aut fore, minimeq. comprehendi poſſe aut debere, ſed ſemper ab illis excepta & excluſa eſſe & cenſeri debere.

Clauſula quod nō poſſit dari de obreptione, ſubreptione, vel intentionis defectu.

§. 60. Ac omnia & ſingula præmiſſa, necnon iam cōfectas litteras, ac præſentes nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ vel alio quouis defectu, etiam ex eo quod cauſæ propter quas præmiſſa facta ſunt coram Vrbis Vicario, aut Archipresbytero dictæ Baſilicæ Sanctæ MARIAE Maioris, nunc & pro tempore exiſtenti, vel eius Vicario huiuſmodi, aut quocunque locorum, vbi bona prædicta ſita ſunt, Ordinario, etiam tamquam Sedis prædictæ delegato aut alibi, & coram quibuſuis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, necnon Cardinales titulares Sancti Laurentij in Lucina, & Archipresbyter Baſilicæ Sanctæ MARIAE Maioris, qui fuerunt & nunc ſunt, Capitulumq. & Canonici eiuſdem Baſilicæ Sanctæ MARIAE Maioris, necnon Prior & Capellani prædicti, ac Præpoſitus Religioſi Congregatioq. Presbyterorum, necnon Archipresbyteratum, Canonicatus præbendas, Capellaniā & beneficia prædicta obtinentes, ac Guardiani & Confratres Archiconfraternitatis Confalonis, & Confraternitatum Beatæ MARIAE de Araceli & ſancti Alberti, ac cæteri ſupradicti, & alij quicunque in præmiſſis quomodolibet ius ſeu intereſſe habentes vel habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, nec deſuper ſuum conſenſum præſtiterint, ſeu ex quauis alia cauſa vel quocunque prætextu quæſito colore vel ingenio notari, impugnari, inualidari, retractari, & ad terminos iuris reduci, ſeu in ius vel controuerſiam reuocari, aut aduerſus illa quodcunque, iuris, facti vel gratiæ remedium impetrari poſſe, nec ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanabunt, toties in priſtinum & eum in quo antea erant ſtatum reſtituta, repoſita & plenarie reintegrata, ac etiam de nouo ſub poſteriori data per Scipionem Cardinalem & Protectorē, ac Patronos futuros prædictos quandocunque eligenda conceſſa, validaq. & efficacia fore & eſſe, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac perpetuo ſuffragari. præmiſſaq. omnia & ſingula, ac ſuper illis confectas litteras prædictas, ac eaſdem præſentes, & in illis contenta quæcunque, etiam ſi in illis ſiue eorum aliquo de Sedis & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, necnon Cardinalium titularium Sancti Laurentij in Lucina, & Archipresbyter Baſilicæ Sanctæ MARIAE Maioris, ac Capituli & Canonicorum, Capellanorum & Clericorum eiuſdem Baſilicæ, Priorisq. & Capellanorum prædictorum, necnon dictos Archipresbyteratum, Canonicatus & præbendas, Capellaniam & beneficia ſuppreſſā prædicta obtinentium, ac Præpoſiti, Religioſorum, & Congregationis, necnon Archiconfraternitatis & Confraternitatum, aliorumque prædictorum & aliorum quorumuis etiam ſpeciali nota dignorum, & quātumuis priuilegiatorum & qualificatorum, etiam neceſſario exprimendorum damno, intereſſe ac præiudicio, & etiam quantumuis enormi & enormiſſima læſione ageretur, ſeu ſequeretur, aut ipſum intereſſe, damnum, præiudicium, ipſaq. læſio eſſet ſeruata, & ad illa aut eorum aliqua, prædicti & alij quicunque intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, auditi, citati vel vocati non fuiſſent, minuſque ſuppreſſionem, extinctionem, diſmembrationem, vnionem, applicationem, appropriationem, donationes, conceſſiones pecuniarum ſolutiones, aliaque prædicta, ac præſentes iuxta Pij Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis gratijs editam conſtitutionem intra terminū in ea præfixum, ſeu vnquam in eadem Camera vel alibi admiſſa, neque etiam iuxta iuris & quarumcunque Pontificalium conſtitutionum, ac etiam Statutorum Vrbis & illorum reformationum formam inſinuata, notificata, & etiam in eiuſdem Cameræ libris, ſeu apud acta publica vel alibi admiſſa & regiſtrata non exiſtant, aut ex quibuſuis nullitatibus aut dictæ conſtitutionis, ſeu noſtræ regulæ de non tollendo iure quæſito, & quibuſuis alijs noſtris, etiam prædeceſſorum noſtrorum conſtitutionibus, legibus, ſtatutis, reformationibus, decretis & conſuetudinibus, etiam de directo & penitus contrarijs, ſeu alijs quibuſuis obſtaculis, impedimentis, etiam præiudicialibus quibuſcunque, nullatenus, ſeu minus ſufficienter derogatum ſit, & quod in illis certæ formæ, certæq. ſolemnitates etiam ex forma ipſarum litterarum ad donationum, conceſſionum, aliorumq. præmiſſorum aut alias de neceſſitate ſeruandæ, & quomodolibet requiſitæ, ſeruatæ nō ſint, nihilominus ſemper & perpetuo valere, ac firmitatem & robur obtinere, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri debere, volumus & declaramus. Nos enim prædictos & alios quoſcunque, etiam quantumuis ſubſtantiales atque formales, & de neceſſitate exprimendos defectus, ſiqui in illis aut eorum aliquo vel circa illa quomodolibet interueniſſent, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſupplemus, eoſdemq. defectus ſanamus, tollimus & abrogamus. Et nihilominus pro potiori ipſorum Scipionis Cardinalis, & Marci Antonij, aliorumq. vocatorum, ac Prioris, Sacriſtæ, & Capellanorum prædictorum cautela, perinde ac ſi nūquam præcedentes litteræ noſtræ quo ad hæc à nobis emanaſſēt, de nouo de per ſe, ac æque principaliter, iuxta præſentium formam continentiam & tenorem, omnia & ſingula ſupradicta facimus, ſtatuimus, decernimus, declaramus, concedimus, damus, donamus, elargimur, ac vt ſupra volumus, diſponimus & ordinamus. Decernentes in omnibus & ſingulis præmiſſis vtile per inutile non vitiari, ſed omnia rata, valida & firma omnino per ſe, ſine aliqua dependentia ſeu correſpondentia, exiſtere debere.

Decernitur præſentes litteras nō eſſe in Camera præſentandas nec regiſtrandas, nec vllibi eſſe in aliquo verificandas, & iuſtificandas, nec illis contrariam probationē nocere.

§. 61. Necnon dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, & alios vocatos prædictos ſeu quoſuis alios ad prædictas litteras, minuſq. præſentes, & in illis ac præſentibus narrata & contenta quæcunque, in Camera noſtra Apoſtolica præſentandum, & in eius libris admitti & regiſtrari faciendum, etiam iuxta dictam Pij Quarti prædeceſſoris de regiſtrandis, minuſq. illas vel illa in toto vel in aliqua illorum parte, in iudicio vel extra, quauis cauſa & occaſione exhibendum, probandum, iuſtificandum ſeu verificandum vllo tempore teneri, aut ad id cogi vel compelli vllatenus poſſe ſeu debere. & etiam ſi eædem met litteræ non exhiberentur, & nunquā apparerent nec apparere poſſent, nihilominus illa pro verificatis haberi debere. præſenteſq. abſque aliarum litterarum & ſcripturarum prædictarum exhibitione, & illarum præſentiumq. ac in eis contentorum, etiam vlla prorſus probatione, verificatione & iuſtificatione, nihilominus ad omnia & ſingula legitime & ſufficienter in iudicio & extra probandum, verificandum & iuſtificandum omnino ſufficere, nec alterius probationis adminiculum requiri. immo quamcunque contrariam probationem illis minime obeſſe. ac omnia & ſingula præmiſſa

perpetuo valida, firma & efficacia fore & eſſe. ad donationem & conceſſionem, aliaque prædicta vim validi & efficacis, ac initi & iurati contractus inter nos & Sedem, Cameramq. prædictas ex vna, & dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, alioſq. vocatos prædictos ex altera partibus, etiam titulo oneroſo habere & obtinere, ipſiſq. Scipioni Cardinali, & Marco Antonio, aliiſq. vocatis prædictis pleniſſime in omnibus & per omnia ſuffragari, illoſq. præmiſſorum effectu pacifice frui & gaudere debere. Noſq. & Sedem, Cameramq. prædictas, tam ad eorundem præmiſſorum plenariam obſeruationem, quam ad ipſius Scipionis Cardinalis, Marci Antonij, & aliorum vocatorum prædictorum, in pacifica eorum poſſeſſione & vſu, manutentionem perpetuo teneri, ac de omni & quacunque euictione obligatos eſſe & fore decernimus & declaramus, prout in verbo Rom. Pontif. promittimus, ac Nos & Cameram Apoſtolicam, illiuſq. bona quæcunque nominatim & in ſpecie pro eorundem præmiſſorum obſeruatione, etiam in caſu cuiuſcunque euictionis dictorum iurium, tam de facto quam de iure, ac quouis caſu etiam inopinato, & inexcogitabili in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ in ipſorum Scipionis Cardinalis, Marci Antonij, & aliorum vocatorum prædictorum fauorem, obligamus & hypothecamus.

Clauſula ſublata. §. 62. Sicq. noſtræ mentis, intentionis & incommutabilis voluntatis fuiſſe & eſſe atteſtamur. & ita in omnibus & ſingulis præmiſſis ab omnibus cenſeri, ac per prædictos Cardinales Vrbis Vicarios, ac dictæ Baſilicæ S. MARIAE Maioris Archipresbyteros, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarios, necnon Theſaurarios, Clericos, Præſidentes Cameræ noſtræ prædictæ, & quoſcunque Iudices ordinarios & extraordinarios, Commiſſarios, necnon Curiæ cauſarum eiuſdem Cameræ & Palatij noſtri Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos & Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, irritumque & inane quicquid ſecus à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus, ſtatuimus & mandamus.

Derogatio-nes conſtitutionum, & aliorum contrariorum quorumcunq. §. 63. Non obſtantibus omnibus & ſingulis præmiſſis ac quibuſuis alijs noſtris litteris & diſpoſitionibus, necnõ ſimilis mem. Symmachi, Calliſti, Gregorij Noni &c. Decimitertij, Ioannis Vigeſimiprimi, Clementis Septimi, Innocentij Sexti & Septimi, Pauli Secundi, Tertij &c. Quarti, Iulij etiã Tertij, Pij ſimiliter Quarti & Quinti, ac Sixti pariter Quinti, & aliorum Romanorum Pontificũ prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ & Cameræ prædictæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, ac dicta Pij Quarti etiam prædeceſſoris de regiſtrandis, necnon de iure quæſito non tollendo, & de non concedendis gratijs ad inſtar, & de vnionibus committendis ad partes vocatis quorum intereſt, ac de exprimendo vero valore, aliiſq. noſtris & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regulis, necnon Lateranenſis Concilij nouiſſime celebrati, vniones perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, ac Bonifacij Papæ Octaui de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo quis vigore præſentium vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, aliiſq. Apoſtolicis ac in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis ſpecialibus vel generalibus cõſtitutionibus & ordinationibus. necnon dictarum Baſilicæ Sanctæ MARIAE Maioris, & Eccleſiæ Sancti Laurentij, & aliarum Eccleſiarum iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis pro tempore exiſtentibus dictæ Baſilicæ Archipresbytero, Capitulo, Canonicis, Beneficiatis, Clericis & Capellanis, necnon Presbytero Cardinali, ſub cuius titulo dicta Eccleſia Sancti Laurentij exiſtit, necnon Camerario, Theſaurario, Auditoribus, Clericis, aliiſq. Magiſtratibus, Officialibus & Iudicibus prædictis, ac etiam dilectis filijs Populo Romano contra forenſes & alienigenas, necnon Archiconfraternitati, Confraternitatibus, Præpoſito Religioſis & Congregationi Presbyterorum, illorumq. Superioribus, necnon Capellæ, aliiſq. prædictis omnibus & ſingulis, ac quibuſuis alijs ſub quibuſcunque tenoribus & formis, etiam motu pari, & conſiſtorialiter, etiam in fundatione & primæua inſtitutione, ſeu alias quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis, etiam ſi in eis caueatur, quod Capellaniæ, Prioratus, & alia beneficia prædictæ Vrbis, nullis niſi ciuibus Romanis aut ciuium Romanorum originariorum filiis, & forſan alijs certo mihi expreſſo modo qualificatis, conferri poſſint, aut alias de illis, etiam per Sedem prædictam pro tempore factæ prouiſiones, & aliæ diſpoſitiones nullæ ſint. quibus omnibusq. alijs, quæ præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiam ſi de illis, eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi etiam veriores, totoſq. &c. integros etiam præſentibus pro expreſſis inſertis, ac de verbo ad verbum regiſtratis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præſentium, & validitatis omnium & ſingulorum præmiſſorum hac vice &c. dumtaxat harum ſerie, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, ſpecialiter & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus. cæteriſque contrariis quibuſcunque &c.

§. 64. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adiectionis, ſupplementi, ſanationum, abrogationum, declarationum, correctionis, mutationis, addictionis, diſpoſitionis, erectionis, inſtitutionis, conceſſionum, aſſignationum, applicationum, appropriationum, declarationum, ſtatutorum, ordinationum &c. mandatorum commutationis, exemptionum, liberationum, decretorum, inhibitionum dimiſſionis, relaxationis, iuſſionis, indultorum, requiſitionis, conſtitutionis, deputationis, reſeruationum, donationis, ceſſionis, elargitionum, poſitionis, ſubſtitutionis, ſubrogationis, pronunciationis, ſeblationis, promiſſionis, atteſtationis, derogationis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire &c. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri &c. Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum &c. Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem &c. Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo, quinto Calend. Nouembris, Pontificatus Noſtri Anno vndecimo. D. P. An. 15. die 28. Oct.

LXXXVII.

Inſtitutio Confraternitatis vtriuſq. ſexus Chriſtifidelium in Alma Vrbe, ſub inuocatione SS. BENEDICTI ET SCHOLASTICAE de Nurſia, cum indulgentiarum &c. elargitione, & quotannis vnum ex capitali pœna &c. damnatis liberandi facultate &c.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1615.

Paſtoria æterni, qui pro gregis ſalute, in ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerẽtes in terris, pia Chriſtifidelium vota quę ad diuini cultus augmentum, &c. ipſorum fidelium ſalutem ſpectant, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eoſdemq. fideles ad religioſa opera exercenda, indulgentijs & peccatorum remiſſionibus inuitamus, vt per &c. opera huiuſmodi exercitium, ad æternæ beatitudinis gaudia peruenire mereantur. Proœmium.

Laertius Cherubinus, & alij de Terra Nurſiæ vnde S. Benedictus oriundus eſt, hanc Pontifici ſupplicãt pro erectione Confraternitatis SS. Benedicti & Scholaſticæ in Vrbe. §. 1. Cum itaque ſicut dilecti filij Laertius Cherubinus I. V. D. in Romana Curia Aduocatus, ac Benedictus Paſſerinus etiã I. V. D. necnon Sebaſtianus Maſſaronus, Olympius Ciſtarellus, & Franciſcus etiam Paſſerinus nobis nuper exponi fecerunt, ipſi & alij qui à Terra noſtra Nurſiæ, &c. locis adiacentibus Spoletan. Diœceſis originem ducunt, peculiari deuotione ducti, erga Sanctum Benedictum clariſſimum Nurſię lumen & decus, & vt ſaluti ſuæ magis conſulant, alioſq. Chriſtifideles ad

eiuſdem

eiuſdem deuotionis ſtudium accendant, in Eccleſia S. Euſtachij de Vrbe, vnam vtriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem, ſub inuocatione eiuſdem S. Benedicti & S. Scholaſticæ, ad Dei gloriam animarumq. ſuarum ſalutem, per nos erigi ſummopere deſiderent.

Quam Pont. ipſe erigit.

§. 2. Nos pijs dictorum Laertij ac Benedicti, Sebaſtiani, Olympij & Franciſci, ac aliorum prædictorum deſiderijs huiuſmodi annuere, animarumq. ſaluti paterna charitate proſpicere cupientes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, In prædicta Eccleſia S. Euſtachij, vnam vtriuſq. ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem, quæ non ſit pro hominibus vnius ſpecialis artis, ſub inuocatione prædicta, ſine alicuius præiudicio, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus.

Confratribus illius dat facultatem proceſſionaliter incedendi, & diuina officia in ſuo Oratorio recitandi ac licita ſtatuta pro Confraternitatis regimine condendi.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore exiſtentibus, vt proceſſionaliter incedere, diuina officia in ſuo Oratorio recitare, & pro ipſius Confraternitatis negocijs ſe congregare, ac quæcumq. ſtatuta, capitula, ordinationes & decreta, pro ſalubri eorum & dictę Confraternitatis regimine & directione neceſſaria & oportuna, (licita tamen & honeſta, ſacriſq. Canonibus & Concilij Tridentini decretis, ac conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria) per dilectum filium noſtrum in Alma Vrbe Vicarium in ſpiritualibus generalem examinanda & approbanda, facere & edere, illaq. pro tempore prout eis videbitur, prævia ſimili examinatione & approbatione, mutare, alterare, corrigere & in melius reformare.

Et quæcunq. eidem Confraternitati bona quomodo acquiſita regendi, & ſe illius pios vſus conuertendi.

§. 4. Ac inſuper omnia & ſingula legata, relicta, res & bona quomodolibet qualificata, mobilia & immobilia per quoſcunque Chriſtifideles dictæ Confraternitati per viã teſtamenti, donationis aut aliaſ quomodolibet pro tempore elargita & relicta, recipere, illaq. per eorũ Officiales & deputatos regere, gubernare & adminiſtrare, ac in ipſius Confraternitatis, & aliis piorum operum vſus conuertere. ita tamen vt de receptis & adminiſtratis per eos eidem Vicario iuxta decreta Concilij Tridentini rationem reddere teneantur.

Hoc habes in cap. 9. ſeſſ. 22. de reform.

Indultũ etiã quotannis vnum capitaliter condem natũ liberandi concedit.

§. 5. Præterea ſingulis annis, vnum reum quem petiarint, & à dilecto filio moderno & pro tempore exiſtenti dictę Vrbis Gubernatore obtinuerint, capitali pœna, (præterquam ob crimen hęreſeos, læſæ Maieſtatis, falſificationis monetæ aut literarum Apoſtolicarum, aſſaſſinij aut ſacrilegij, necnon homicidij deliberati, aut extractionis frumentorum vel aliarum frugum & rerum, contra Apoſtolicas conſtitutiones extra Statum Eccleſiæ) damnatum liberare, dummodo tamen pacem ab offenſis vel eorum hęredibus habuerit, libere & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus. Mandantes propterea eidem nunc & pro tempore exiſtenti dictę Vrbis Gubernatori, vt ſingulis annis in perpetuum dictis Confratribus, vnum ex capitali pęna damnatis, liberum dimittat & concedat. ipſumq. per eoſdem Confratres pro tempore liberatum, ab omni pęna capitali eo ipſo abſolutum, eumq. ad patriam, famã, gradus, honores & bona quęcunque (pręterquam Fiſco incorporata) plenarie reſtitutum & reintegratum, nec illum ſuper pręteritis delictis & exceſſibus vlterius moleſtari vel perturbari poſſe decernimus & declaramus.

Indulgentias quoque infra ſcriptas elargitur videlicet Cõfraternitatẽ ingredientibus, die prima ingreſſus Plenariã.

§. 6. Poſtremo vt dicta Confraternitas maiora in dies ſuſcipiat incrementa, De Omnipotentis Dei miſericordia ac beatorũ Petri & Pauli Apoſtolorum eius, auctoritate confiſi, Omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui dictam Confraternitatem in poſterum ingredientur, die prima eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes & confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint plenariam.

Ac in articulo mortis, etiã Plenariã.

§. 7. Necnon tam ipſis quam pro tempore deſcribendis in dicta Confraternitate Confratribus & Cõſororibus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, ſi vere pœnitentes & confeſſi, ac ſacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint ſaltem vere contriti nomen IESV ore ſi potuerint, ſin autem, corde deuote inuocauerint, etiam plenariam.

Et pariter vi ſitantibus eiuſdem Eccleſiã vel Oratoriũ, in diebus feſti S. Benedicti & etiam S. Scholaſticæ.

§. 8. Ac eiſdem nunc & pro tempore exiſtentibus Cõfratribus & Cõſororibus vere pœnitentibus & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Eccleſiã vel Capellam ſeu Oratorium in die feſto eorundem SS. Benedicti & Scholaſticæ, à primis Veſperis vſque ad occaſum ſolis diei huiuſmodi, ſingulis annis deuote viſitauerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem, miſericorditer in Domino concedimus.

Indulgentiã annorũ ſeptẽ & totidẽ quadragenarum concedit eiſdem Confratribus, pia quędam viſitantibus.

§. 9. Inſuper dictis Confratribus & Conſororibus etiã verę pęnitentibus & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui prædictam Eccleſiam vel Capellam ſeu Oratorium in Natiuitatis, ac ſecundo Paſchatis Reſurrectionis D. N. IESV CHRISTI, necnon Natiuitatis & Aſſumptionis B. MARIAE Virginis feſtis diebus, à primis ſimiliter Veſperis, vſque ad occaſum ſolis dierum huiuſmodi, ſingulis annis deuote viſitauerint, & ibi vt præfertur, orauerint, quo die prædictorum id egerint, ſeptem annos & totidem quadragenas.

Indulgentiã quoq. ſexaginta dierum alia quædam pia opera exercentibus impartitur.

§. 10. Quoties vero Miſſis, & alijs diuinis officijs in dicta Eccleſia vel Capella ſeu Oratorio pro tempore celebrandis & recitandis, ſeu Congregationibus publicis vel priuatis eiuſdem Confraternitatis vbiuis faciendis interfuerint, aut pauperes hoſpitio ſuſceperint, vel pacẽ inter inimicos compoſuerint ſeu componi fecerint vel procurauerint, necnon etiam, qui corpora Defunctorum tam Confratrum & Conſororum dictę Confraternitatis quã aliorum ad ſepulturam aſſociauerint, aut quaſcumque proceſſiones de licentia Vicarij prædicti faciendas, ſanctiſſimumq. Euchariſtiæ ſacramentum, tam in proceſſionibus quam cum ad infirmos aut alias vbicunque & quomodocunque pro tempore deferretur, comitati fuerint, aut ſi impediti, Campanę ad id ſigno dato, ſemel Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem & Salutationem prædictas pro animabus Defunctorum Confratrum & Conſororum dictę Confraternitatis recitauerint, aut peccatorem aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad ſalutem ſunt, docuerint aut quodcunque pietatis vel charitatis opus exercuerint toties pro quolibet prędictorum operum ſexaginta dies de iniunctis eis ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentiarum conceſſionẽ irritat, ſi hæc Confraternitas, alteri Archiconfraternitati vniatur, vel alias inſtituatur.

§. 11. Volumus autem quod ſi prædicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel alia quauis ratione vniatur, ſeu etiam quomodolibet inſtituatur, pręſentes & quæuis aliæ literæ Apoſtolicæ, illis nullatenus quoad indulgentias & remiſſiones pręfatas ſuffragentur, ſed ex tunc eo ipſo prorſus nullæ ſint.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub anulo Piſcatoris die 9. Nouembris 1615. Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

Dat. P. A. 11. die 9. Nou.

LXXXVIII.

Confirmatio & declaratio conſtitutionis Sixti V. ſuper pœnis, & confiſcationibus Status Eccleſiaſtici, illarumq. ſolutione Camerę Apoſtolicę debita. Et forma de cętero in illis perpetuo ſeruanda.

Hæc Sixti V. conſtitutio habetur ſupra lib. 2. fol. 655. Ad Romanum. eiuſq. confirmatio a Clemente VIII. promulgata legitur hic ſupra fol. 3. Inter cæteras.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1615

Proœmium.

IN ſuprema Beati Petri Sede (meritis licet imparibus) à Domino conſtituti, muneris noſtri eſſe cenſemus, vt inter paſtorales curas, Populorum noſtrę & Sanctę Romanę Eccleſię ditioni in temporalibus ſubiectorum, recto regimini noſtram ſollicitudinem impẽdamus ac etiam prouideamus, vt iuribus Camerę noſtrę Apoſtolicę conſulatur, ne ex iſs, qui irrepere ſolent abuſus,

ipſa Camera Apoſtolica aliquod patiatur detrimentum, & quę propterea ſedula meditatione à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ſalubriter conſtituta & ordinata fuiſſe comperimus, quo inuiolabilius obſeruentur confirmemus & innouemus, noſtræq. auctoritatis munimine roboremus, aliaq. diſponamus, quæ in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Sixtus V. edidit bullã de qua in rubr.

§. 1. Alias ſiquidem accepto per fel. re. Sixtum Papam Quintum prædeceſſorem noſtrum, quod, &c.

Omittitur tenor huius bullæ, quia eam habes ſupra fol. 651. lib. 5.

Clemens VIII. citatus in rubric. illã confirmauit.

§. 2. Quæ quidem conſtitutio poſtmodum per recol. mem. Clementem Papam Octauum etiam prædeceſſorẽ noſtrũ, per ſuam Motus propri. cedulam ſub die 22. mẽſis Aprilis Anni Domini 1592. publicatam & affixam confirmata fuit.

Hic Pont. illius obſeruã etiam diſt. iſtę precipit.

§. 3. Cum autem ſicut accepimus ſucceſſu temporis, vt humana fert conditio, Conſtitutiones & Motus proprius huiuſmodi, culpa etiam eorum qui in eodem Statu noſtro temporali iuriſdictionem exercent, per eoſdem ac forſan grauiores abuſus eludantur, pœnæq. mulctæ & confiſcationes dictæ Cameræ debitæ ſimiliter interuertantur, & alia incommoda forſan etiam cum delictorum impunitate enaſcantur. Nos his malis opportuna remedia adhibere, eaque de medio tollere, ac dictæ Cameræ noſtræ indemnitati conſulere cupientes, Motu proprio non ad alicuius nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraq. deliberatione noſtris Conſtitutionem prædictam, omniaq. & ſingula in ea contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus & innouamus, eamq. inuiolabilis firmitatis robur obtinere, & inuiolabiliter obſeruari perpetuis futuris temporibus debere conſtituimus & ordinamus. Et nihilominus dilectis filijs noſtris & Apoſtolicæ Sedis in Prouincijs eiuſdem Status noſtri de Latere Legatis, tenore præſentium iniungimus, eorumq. Vicelegatis, Præſidibus, Rectoribus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Prætoribus, Vicarijs, Notarijs, Cancellarijs & Scribis, alijsq. Officialibus, omnibus & ſingulis ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, pręcipimus & mãdamus, vt eandem Conſtitutionem inuiolabiliter, & ad vnguem ſub pœnis in ea contentis, & alijs infraſcriptis obſeruent, exequantur, & adimpleant.

Officialesq. teneri declarat in ingreſſu Officij eo iuramẽto promittere obſeruantiã bullę Sixti V. & iſtius conſtitution. & abſque conſenſu Theſaurariorũ ſupplicationes, &c. non recipere nec ſignare.

§. 4. Præterea motu, ſcientia, deliberatione & auctoritate paribus decernimus & ordinamus, quod Vicelegati, Præſides, Rectores, Notarij, Cancellarij, cæteriq. Officiales prædicti nunc & pro tempore exiſtentes, cum primum ſe ad eorum officia exercenda contulerint teneantur expreſſe iurare, & in iuramento deſuper præſtando declarare ſe Sixti prædeceſſoris, ac præſentem Conſtitutionem noſtram in omnibus & per omnia ſub pœnis in ea & noſtra reſpectiue contentis & expreſſis inuiolabiliter & ad vnguem obſeruaturos, nec illis ſub quouis prætextu, quæſito colore, cauſa vel ingenio contrauenturos. quodque nec ipſi minusque pro tempore exiſtentes noſtri & dictæ Sedis Legati, nullo prætextu, titulo, iure, cauſa & forma ſupplicationes huiuſmodi, ipſis vel eorum alicui pro tempore porrigendas, dãdas vel dimittendas, taxare & ſubſcribere, compoſitionesq. facere, decretaq. quouis modo gratiam ſeu remiſſionem pœnę ſeu delicti directe vel indirecte cõcernentia, interponere, easq. & illas regiſtrare, & in acta referre, proceſſusq. tam per viam ſupplicationum decretorum huiuſmodi, quam gratiæ compoſitionis ſeu tranſactionis vel remiſſionis & ſimilium, caſſare & abolere non poſſint neque valeant, niſi prius Theſaurarij aut iurium ac prouentuum dictæ Cameræ conductores vel pœnarum Depoſitarij, & ſeu eorũ ſubſtituti, iuxta diſpoſitionem tenorẽ & formam inſtrumentorum Cameralium cum eis celebratorum expreſſe ſupplicationibus, decretis, gratijs, cõpoſitionibus, tranſactionibus & aliarum pœnarum remiſſionibus, abolitionibus & ſimilibus decretis deſuper faciendis conſenſerint, illorumq. conſenſum ante aliquã aliam ſubſcriptionem in calce dictarum ſupplicationum & ſeu decretorum vel abolitionum, aut etiam ad partes etiam propria eorum manu ſubſcriptum præſtiterint.

Aliterq. receptas & ſignatas gratias & ſupplicationes irritas declarat.

§. 5. Alioquin compoſitiones, decreta, abolitiones, regiſtrationes, caſſationes & alia quæcunque contra præſentium noſtrarum dictorumq. inſtrumentorum Cameralium, & capitulorum in eis appoſitorum formam, continentiam & tenorem, deſuper facienda & demandanda nulla & irrita, nulliusq. roboris & momenti ſint & eſſe cenſeantur, prout ex nunc illa motu, ſcientia & poteſtate paribus caſſamus, reuocamus & annullamus, viribusq. & effectu euacuamus, ac delinquentibus & condemnatis, & aliis quibuſcunque, in proceſſibus aliisq. actis deſuper pro tempore faciendis, vocatis & comprehenſis, & ſeu alias intereſſe quomodolibet habentibus, nullatenus decernimus prodeſſe. quinimmo contra eos pro pœnis incurſis, & ſeu in ſententiis contra ipſos latis ac promulgatis, & in progreſſu temporis ferendis & promulgandis contentis, procedi poſſit & valeat, non ſecus ac ſi compoſitiones, abolitiones, decreta, ſupplicationes & alia prædicta minime emanaſſent, & ſeu facta fuiſſent.

Officialibus obtrauenientibus pœnas infligit.

§. 6. Et nihilominus Vicelegati, Præſides, Rectores, Notarij, Cancellarij, cæteriq. Officiales omnes, qui ſecus fecerint, indignationis noſtræ, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis, priuationis officiorum, ac mille ducatorum auri, ac alias etiam grauiores arbitrio noſtro, & eiuſdem Romani Pontificis pœnas incurriſſe & incidiſſe intelligãtur, & ad illorum ſolutionem cogi omnino poſſint ac debeant.

Compendia harum cõſtitutionũ vulgari ſermone conſcripta & affigi iubet & publicari, & in locis Reſidentiarũ aſſeruari.

§. 7. Cæterum vt præſentes perpetuis futuris temporibus obſeruentur, neue aliquis earum ignorantiam prætendere allegare aut ſe excuſare poſſit, Volumus decernimus & mandamus, quod earundem præſentium tranſumptis, & vt melius intelligantur ipſarum compendia ſiue ſummaria vulgari ſermone conſcripta & annotata in ſingulis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Caſtellis, Villis & Burgis Status noſtri prædicti affigantur & publicentur. ac tam præſentium quam ſummarij tranſumpta in Cancellarijs criminalibus, & in locis reſidentiæ Gubernatorum & Officialium affixa perpetuo ſub pœna ſcutorum ducentorum dictæ Cameræ applicandorum conſeruentur.

In deputationibus Legatorum earundẽ conſtit. obſeruantiam iungi iubet.

§. 8. In nouorum autem Legatorum prædictorum à nobis & ſucceſſoribus noſtris pro tempore eligendorum & deputandorum, deputationibus ac litteris deſuper in quacunque forma quandocunque expediendis, apponi & exprimi omnino debere volumus & mandamus, quod Legati prædicti eandem Sixti prædeceſſoris, necnon pręſentem noſtram huiuſmodi conſtitutionem obſeruare, adimplere & exequutioni demandare omnino teneãtur & debeant. alias quæcunque per eos contra illius tenorem facienda, gerenda & mandanda, nulla & inualida ſint eo ipſo, prout ex nunc nulla eſſe itidem decernimus.

Officiales de contentis in d.ãa bulla Sixti V. ſyndicari mãdat.

§. 9. In diſceſſu vero ſeu ſyndicatu dictorum Vicelegatorum, Gubernatorum, Prætorum & aliorum Officialium, quomodolibet pro tempore pariter deputandorum & eligendorum, cætera omnia per dictum Sixtum prædeceſſorem vt ſupra ordinata à Fiſci Procuratoribus ſeu Depoſitarijs ac ſubſtitutis, & locorum Syndicis ſub quingentorum aureorum, vt præfertur applicandorum, & alijs pœnis prædictis obſeruari, & exequutioni ſimiliter demandari debeant.

Et ita ac nõ aliter iudicari decernit.

§. 10. Et ita in præmiſſis omnibus & ſingulis, & quolibet eorum, per Legatos, Vicelegatos, Præſides, Gubernatores & Locatenentes, Prætores, Vicarios & alios Officiales antedictos, omnes & ſingulos, nunc & pro tempore exiſtentes, & quemlibet eorum, necnon omnes alios Iudices ordinarios & delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria omnia remouet.

§. 11. Non obſtantibus omnibus illis, quę dictus Sixtus prædeceſſor in ſuis litteris voluit non obſtare. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis credi precipit.

§. 12. Volumus inſuper quod earundem præſentium trãſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra

ra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. 18. An. 1615. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 18. Decembris milleſimo ſexceuteſimo decimo quinto, Pontificatus Noſtri Anno Vndecimo.

Publicatio in Vrbe. *Die 22. Menſis Decembris milleſimo ſexcenteſimo decimoquinto retroſcripta litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Sancti Petri, Cancellariæ ac Cameræ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Ambroſium Paulinum Sanctiſſ. Domini Noſtri Papæ Curſorem.*

Auguſtinus Braccherius Mag. Curſ.

Viuit felixq. regnat hic Sanctiſſ. PAVLVS V. quem vt Deus Reipublicæ Chriſtianæ Rectorem diu incolumen ſeruet, perpetuo præcabitur, humillimus ſeruuus eius, Laertius Cherubinus.

APPENDIX.

EFFLVXERVNT OB EARVM multitudinem, tres Pontificiæ Conſtitutiones à Sede, earum cuique, à me dum huiuſmodi texebam collectionem, præfixa;

ET ALIÆ QVADRAGINTA, congruo tempore, & mendis caſtigatæ, haberi non potuerunt: Eas tamen omnes vti perutiles, apprimeq; neceſſarias, in calce Operis imprimendas duxi. Illarum ſingulis, duplicem adieci numerum in fronte.

PRIMVM DIGESTARVM IN HAC APPENDICE Conſtitutionum ordinem indicantem. Alterum verò, calculum earumdem, ſub quo collocandæ fuerant in Opere, referentem.

CÆTERVM TYPOGRAPHI CAMERALES, huiuſmodi in poſterum editionem euulgaturi, inuigilent, rogo, vt in hanc APPENDICEM redactæ Conſtitutiones, ſuis quibuſcumque locis, obſeruata temporum ſerie (cui ſemper adhæſi) conſignentur.

ROMÆ Ex Typographia Cameræ Apoſtolicæ. M. DC. XVII.

NOMINA PONTIFICVM,
& initia prædictarum Conſtitutionum 43.

✻ Eugenius Tertius.

VLTRA duas alias Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 19., habet hic, etiam conſtit.

1. *alias* 3. | Quantum prædeceſſores. *fol.* 1

✻ Gregorius Octauus.

1. | Audita tremendi *fol.* 2
| Nunquam melius *ſub ead. conſt. fol.* 3

Gregorius Nonus.

Vltra alias 13. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 51, habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 14. | Fraternitatis tuæ *fol.* 3
| Cum iuxta *ſub ead. conſt. fol.* 5

Innocentius Quartus.

Vltra alias 19. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 60., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 20. | Dei virtus *fol.* 5
2. *alias* 21. | Nouum Matris *fol.* 6

Vrbanus Quartus.

Vltra alias 7 Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 94., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 8. | Vt negotium fidei *fol.* 7

Clemens Quartus.

Vltra alias 12. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 106., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 13. | Ad extirpanda *fol.* 7
2. *alias* 14 | Turbato corde *fol.* 11

✻ Gregorius Decimus.

Vltra alias duas Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 120., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 3. | Turbato corde *fol.* 11

Bonifatius Octauus.

Vltra alias 9. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 139., habet etiam hic, conſt.

1. alias 10. | Conditoris omnium *fol.* 11

✻ Benedictus Vndecimus.

1. | Dum leuamus *fol.* 13
2. | Religioſam vitam *fol.* 13

Ioannes Vigeſimus ſecundus.

Vltra alias 14 Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 153., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 15. | Cum à nobis *fol.* 14

Martinus Quintus.

Vltra alias 14. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 244., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 15. | Sedis Apoſtolicæ *fol.* 15
2. *alias* 16. | Peruigilis *fol.* 17

Innocentius Octauus.

Vltra alias 18. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 371., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 19. | Sacroſanctam Matrem *fol.* 19

Leo Decimus.

Vltra alias 45. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 418., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 46. | Dudum per nos *fol.* 21
2. *alias* 47. | Paſtoris æterni *fol.* 22

Adrianus Sextus.

Vltra alias 4 Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 546., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 5. | Excelſus Dominus *fol.* 23

Paulus

Paulus Tertius.

Vltra alias 48. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 610., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 49. | Cum nobis inter *fol.* 26

Iulius Tertius.

Vltra alias 24. Conſtitutiones, quas habet in Primo Tomo fol. 690., habet etiam hic, conſt.

1 *alias* 25. | Cum ſicut accepimus *fol.* 26

Pius Quintus.

Vltra alias 149. Conſtitutiones, quas habet in Secundo Tomo fol. 177, habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 150. | Sanctiſſimus in Chriſto *fol.* 28
2. *alias* 151. | Illius fulciti *fol.* 28

Gregorius Decimus tertius.

Vltra alias Conſtitutiones 99., quas habet in Secundo Tomo fol. 361., habet etiam hic, conſt.

1 *alias* 100 | In ſupereminenti *fol.* 30
2. *alias* 101 | Copioſus in *fol* 33
3. *alias* 102. | Dum attenta *fol.* 35

Sixtus Quintus.

Vltra alias 105. Conſtitutiones, quas habet in Secundo Tomo fol. 486., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 106. | Cum pro ſuprema *fol.* 36
Cum ſanctæ *ſub ead. conſt. fol.* 39
2. *alias* 107. | Cœleſtis Patris *fol.* 40

✳ Clemens Octauus.

Vltra alias Conſtitutiones 118., quas habet in Tertio Tomo fol. 1., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 119. | Quoniam noſtro *fol.* 43
2. *alias* 120 | Quo viri qui *fol.* 43
3 *alias* 121. | Aſſidua pietatis *fol.* 44
4. *alias* 122. | Sanctiſſimus Dominus *fol.* 44
5. *alias* 123. | Ex quo diuina *fol.* 45
Illos Apoſtolicæ *ſub ead. conſt. fol.* 46

✳ Paulus Quintus.

Vltra alias Conſtitutiones 88., quas habet in Tertio Tomo fol. 173., habet etiam hic, conſt.

1. *alias* 89. | Poſtulat ratio *fol.* 46
2. *alias* 90. | Sedis Apoſtolicæ *fol.* 48
3. *alias* 91. | Sacroſanctæ R. E. *fol.* 48
4. *alias* 92. | Chriſtifidelium *fol.* 51
— | Cum dilecti *ſub ead. conſt. fol.* 60
5. *alias* 93. | Prouiſionis *fol.* 60
Prouiſionis *ſub ead. conſt. fol.* 61
6. *alias* 94 | Ad ſacram *fol.* 63
7. *alias* 95. | Paſtoralis *fol.* 63
8. *alias* 96. | Ex iniuncto *fol.* 66
9. *alias* 97. | Regis pacifici *fol.* 68
10. *alias* 98. | Quoniam nemo *fol.* 69

F I N I S.

APPEN-

Appendix. Eugenius Tertius.

I. alias III.

Indictio belli & Cruciatæ contra Paganos, pro defenſione Terræ Sanctæ Hieruſalem, cum Indulgentiarum & priuilegiorum conceſſione pro Cruceſignatis.

Ad hæc vide infra conſtit. 1. Gregorij VIII. Audita. cum ibi adnotandis.

Edita An. D. 1145.

EVGENIVS EPISCOPVS, *Seruus Seruorum Dei. Chariſſimo filio Ludouico Illuſtri & glorioſo Francorum Regi, & dilectis filijs Principibus, & vniuerſis Dei fidelibus, per Galliam conſtitutis, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Pont. multū laborarūt pro liberatione Orientalis Eccleſiæ.

§. 1. QVANTVM prædeceſſores noſtri Romani Pontifices pro liberatione Orientalis Eccleſiæ laborauerint, & antiquorū relatione didicimus, & in geſtis eorum ſcriptum reperimus.

Vrbanus II. magno promoto exercitu, Hieruſalē ac alias Ciuitates expugnauit, Francorū præſertim ſtrenuo auxilio.

§. 2. Prædeceſſor etenim noſter fel. mem. Papa Vrbanus, tanquam tuba intonuit, & ad ipſius deliberationem S. R. E. filios de diuerſis mundi partibus ſollicitare curauit. Ad ipſius ſiquidem vocem Vltramontani, & præcipue Francorum Regni fortiſſimi & ſtrenui bellatores, & illi etiam de Italia charitatis ardore ſuccenſi conuenerunt, vt maximo congregato exercitu, non ſine magna proprij ſanguinis effuſione, diuino eos auxilio comitante, Ciuitatem illam in qua Saluator noſter pro nobis pati voluit, & glorioſum ipſius ſepulchrum paſſionis ſuæ nobis memoriale dimiſit, & quamplures alias quas prolixitatem vitantes memorare ſuperſedimus, à Paganorum ſpurcitia liberarent. Quæ per gratiam Dei, & patrum veſtrorum ſtudium, qui per interualla temporum eas defendere, & Chriſtianum nomen in partibus illis dilatare pro viribus ſtuduerunt, vſque ad noſtra tempora à Chriſtianis detentæ ſunt, & aliæ Vrbes infidelium ab ipſis viriliter expugnatæ.

Sed poſteà earū aliquas Pagani occuparunt.

§. 3. Nunc autem noſtris, & ipſius populi peccatis exigentibus (quod ſine magno dolore & gemitu Nos proferre non poſſumus) Edeſſa Ciuitas, quæ noſtra lingua Rohais dicitur, quæ etiam vt fertur cum quondam in Oriente tota terra à Paganis detineretur, ipſa ſola ſub Chriſtianorum poteſtate Domino ſeruiebat, ab inimicis Crucis Chriſti capta eſt, & multa Chriſtianorum Caſtella ab ipſis occupata. ipſius quoque Ciuitatis Archiepiſcopus cum Clericis ſuis, & multi alij Chriſtiani ibidem interfecti ſunt, & ſanctorum reliquiæ infidelium conculcationi datæ ſunt & diſperſæ.

Quod Chriſtianorū maximo cedit detrimento.

§. 4. In quo quantum Eccleſiæ Dei, & toti Chriſtianitati periculum immineat, & Nos cognoſcimus, & prudentiam veſtram latere non credimus. maximum namque nobilitatis & probitatis indicium fore cognoſcitur, ſi ea quæ patrum ſtrenuitas acquiſiuit, à vobis filijs ſtrenue defendantur; veruntamen ſi (quod abſit) ſecus contigerit, patrum fortitudo in filijs imminuta probatur.

Hic ideo Pōtif. auxiliū Regis ac Principum Regni Franciæ implorat pro ſubuentione Occidentalis Eccleſiæ.

§ 5. Vniuerſitatem itaque veſtram in Domino commonemus, rogamus, atque præcipimus, & in peccatorum remiſſionem iniungimus, vt qui Dei ſunt, eo maxime potentiores & nobiles, viriliter accingantur, & infidelium multitudini, quæ ſe tempus victoriæ ſuper nos adeptam lætatur, ſic occurrere, & Eccleſiam Orientalem tanta patrum veſtrorum (vt prædiximus) ſanguinis effuſione ab eorum tyrannide liberatam, ita defendere, & multa captiuorum millia confratrum noſtrorum de ipſorum manibus eripere ſtudeatis, vt Chriſtiani nominis dignitas veſtro tempore augeatur, & veſtra fortitudo, quæ per vniuerſum mundum laudatur, integra & illibata ſeruetur. Sit vobis etiam in exemplum bonus ille Mathathias, qui pro paternis legibus conſeruandis, ſeipſum cum filijs & parentibus ſuis morti exponere, & quicquid in mundo poſſidebat relinquere nullatenus dubitauit, atque tandem diuino cooperante auxilio, per multos tamen labores, tàm ipſe quàm ſua progenies de inimicis viriliter triumphauit.

Indulgentiā ab Vrb. IV. inſtitutā, elargitur hoc opus perficientibus.

§. 6. Nos autem veſtrorum quieti & eiuſdem Eccleſiæ deſtitutioni paterna ſollicitudine prouidentes, illis, qui tam ſanctum tanque perneceſſarium opus, & laborem deuotionis intuitu ſuſcipere, & perficere decreuerint, illam peccatorum remiſſionem quàm præfatus prædeceſſor noſter Papa Vrbanus inſtituit, auctoritate nobis à Deo conceſſa, concedimus & confirmamus.

Eos, filios, & vxores, ac bona, ſub protectione Sedis Apoſt. recipit.

§. 7. Atque vxores, & filios eorum, bona quoque, & poſſeſſiones ſub S. Eccleſiæ, noſtra etiam & Archiepiſcoporum & Epiſcoporum & aliorum Prælatorum Eccleſiæ Dei protectione manere decernimus.

Litibus poſt acceptā Crucem vexari prohibet.

§. 8. Auctoritate etiam Apoſtolica prohibemus, vt de omnibus quæ cum Crucem acceperint quiete poſſederint, nulla deinceps quæſtio moueatur, donec de ipſorum reditu vel obitu certiſſime cognoſcatur.

Luxum & laſciuiam vetat.

§. 9. Præterea quoniam illi qui Domino militant, nequaquam in veſtibus pretioſis, nec cultu formæ, nec canibus vel accipitribus, vel alijs quæ portendant laſciuiam debent intendere, prudentiam veſtram in Domino commonemus, vt qui tam ſanctum opus incipere decreuerint, ad hæc non intendant, ſed in armis, equis, & cæteris quibus infideles expugnent, totis viribus ſtudium & diligentiam adhibeant.

Vſurarū onere eoſdē liberat.

§. 10. Quicunque vero ære premuntur alieno, & tam ſanctum iter puro corde inceperint, de præterito vſuras non ſoluant. & ſi ipſi vel alij pro eis occaſione vſurarum adſtricti ſunt, ſacramento vel fide, Apoſtolica eos auctoritate abſoluimus.

Feudalia bona certa modo pignorare permittit.

§. 11. Liceat eis, terras ſiue cæteras poſſeſſiones ſuas poſtquam commoniti propinqui, ſiue Domini ad quorum feudum pertinent pecuniam commodare aut noluerint, aut non valuerint, Eccleſijs vel perſonis Eccleſiaſticis, vel alijs quoque fidelibus, libere ſine vlla reclamatione impignorare.

Peccatorum remiſſionem hoc opus ſuſcipientibus, vel in eo morientibus, ſi rerum contritione confeſſi fuerint, elargitur. §. 12. Peccatorum remiſſionem, & abſolutionem iuxta præfati Prædeceſſoris noſtr. inſtitutionem, Omnipotentis Dei, & beati Petri Apoſtolorum Principis auctoritate nobis à Deo conceſſa talem concedimus, vt qui tam ſanctum iter deuote incœperit & perfecerit, ſiue ibidem mortuus fuerit, de omnibus peccatis ſuis de quibus corde contrito & humiliato, confeſſionem ſuſceperit, abſolutionem obtineat, & ſempiternæ retributionis fructum ab omnium remuneratione percipiat.

Dat. P. An. 1. 1. Decemb. Dat. Vetrallæ, Cal. Decembris.

✷ Gregorius Octauus.

Creatio Papæ. Italus, Albertus antea dictus, Sertorij à Mora natus, ex Ciuitate Beneuentana in Prouincia Aprutij, Monachus Ordinis S. Benedicti, presbyter Cardinalis tit. S. Laurentij in Lucina, & Apoſtolicæ Sedis Cancellarius, in Ciuitate Ferrariæ, in Prouincia Lombardiæ, die 21. menſis Octobris 1187. Summus Pont. pronunciatus.

I.

Indictio belli & Cruciatæ pro recuperatione Terræ Sanctæ Hieruſalem, cum Indultis & Indulgentijs pro Crucesignatis ad illud proficiſcentibus. Et cum præcepto Ieiunij hac de cauſa ſeruandi.

Simile bellum indixit Vrbanus II. & ſeq. anno ſub Cæleſtino I. liberata fuit Hieruſalem, Anno 1099. Et cum Saladinus Paganorum Dux hoc Anno 1187. eam expugnaſſet, ſæpius tentata fuit poſtea eius recuperatio, vt hic legitur, & in conſtit. 12. Innocentij III. Ad liberandam. lib. 1. fol. 41. & in alia conſt. 5. Nicolai IV. Illuminet. fol. 134.

Prout antea de eius defenſione egerat Eugenius III. vt in conſt. hanc præcedente. Et tandem pro eius recuperatione generale Concilium Vienneuſe connocauit Clemens V. vt infra in eius conſtit. 8. Regnans.

Edita An. D. 1187. *GREGORIVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Vniuerſis Chriſti fidelibus ad quos litteræ iſtæ peruenerint, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Recidiũ Hieruſalem lacrymoſe renunciat. §. 1. AVDITA tremendi ſeueritate Iudicij, quod ſuper terram Hieruſalem diuina manus exercuit, tanto ſumus Nos & fratres noſtri horrore confuſi, tantiſq. afflicti doloribus, vt non facile nobis occurreret, quid agere, aut quid facere deberemus, niſi quod Pſalmiſta deplorat, & dicit: Deus venerunt gentes in hæreditatem tuã, inquinauerunt templum ſanctum tuum, poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiam, carnes Sanctorum tuorum beſtijs terræ, & eſcas volatilibus cæli, &c. Ex occaſione quippe diſſenſionis, quæ malitia hominum ex ſuggeſtione diaboli facta eſt nuper in terra, acceſſit Saladinus cum multitudine armatorum ad partes illas, & occurrentibus eis Rege, & Epiſcopis, Templarijs & Hoſpitalarijs, Baronibus ac militibus cum populo terræ, & Cruce Dominica (per quam ex memoria & fide paſſionis Chriſti qui pependit & genus humanum redemit, certum ſolebat eſſe tutamen, & contra Paganorum incurſus deſiderata defenſio) facta congreſſione inter eos, & ſuperata parte noſtrorum, capta eſt Crux Dominica, trucidati Epiſcopi, captus eſt Rex, & vniuerſi fere aut occiſi gladio, aut hoſtilibus manibus deprehenſi, ita vt pauciſſimi per fugam dicantur elapſi, ipſi quoque Templarij, & Hoſpitalarij in eius oculis decollati. Superato autem exercitu, qualiter ſubſequenter inuaſerint & rapuerint vniuerſa, ita vt non niſi pauca loca remanſiſſe dicantur quæ in eorum non deuenerint poteſtatem, non credimus noſtris litteris explicandum. Nos autem licet cum Propheta dicere habeamus: Quis det capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo nocte ac die interfectos populi mei; Non tamen adeo nos deijcere debemus vt in diffidentiam decidamus, & credamus Deum ita populo ſuo iratum, vt quod, communium faciente multitudine peccatorum fieri permiſit iratus, non cito per miſericordiam pœnitentia placatus alleuiet, & poſt lacrymationem & fletum, exultationem inducat. Quiſquis ſane in tanta lugendi materia ſi non corpore ſaltem corde non lugeat, non tantum fidei Chriſtianæ (quæ cum omnibus dolentibus docet eſſe dolendum) ſed ipſius & humanitatis noſtræ oblitus, cum ex ipſa periculi magnitudine, ac feritate barbarica, Chriſtianorum ſanguinem ſitiente ac totam ſuam in hoc apponente virtutem, vt proſanare ſancta, & titulum Dei valeant auferre de terra, quod nos tacemus, diſcretus quiſque valeat æſtimare. Sane cum Prophetæ toto prius ſtudio laborauerunt, poſtmodum Apoſtoli & ſequaces eorum vt diuinus cultus eſſet in terra illa, & ad omnia climata Mundi ex ea deflueret, immo quod maximum & ineffabile eſt, Deus qui voluit incarnari, per quem facta ſunt vniuerſa, per ineffabilem ſapientiam, & incomprehenſibilem miſericordiam ſuam, per infirmitatem carnis, eſuriem, ſitim, Crucem, & mortem, & reſurrectionem, ſalutem noſtram ibi voluit operari, iuxta quod dicitur: Qui operatus eſt ſalutem in medio terræ, per ſeipſum ad hoc dignatus eſt laborare, nec lingua dicere, nec ſenſus cogitare poteſt, quantum nobis, & vniuerſo dolendum ſit populo Chriſtiano, quod id nunc perpeſſa eſt terra illa, quod ſub veteri populo legitur pertuliſſe. Nos autem credere non debemus, quod ex iniuſtitia Iudicis ferientis, ſed ex iniquitate potius populi delinquentis, iſta promouerunt. cum legamus, quod quando populus conuertebatur ad Dominum, perſequebatur vnus mille, & duo fugabant decem millia; immo ipſo populo quieſcente, exercitum Sennacherib Angelica manu conſumptum. Sed & terra illa deuorauit habitatores ſuos, nec diu habere quietum ſtatum, nec tranſgreſſores legis diuinæ potuit retinere, doctrinam & exemplum tribuens illis, qui ad cæleſtem Hieruſalem intenderent, quod non poſſunt ad eam niſi per exercitium boni operis, & per tentationes plurimas peruenire. Potuerunt aut iſta timeri iampridem, quando Arroaſia & alia terra in poteſtatem tranſijt Paganorum. & fuiſſet bene prouiſum, ſi populus qui remanſit ad pœnitentiam rediſſet, & Deum quem præuaricatione offenderat conuerſione placaſſet. Nec enim ſubito venit ira eius, ſed & vltionem differt, & tempus tribuit penitenti, tandem vero qui in miſericordia iudicium non amittit, vindictam ſuam, ad pœnam tranſgredientium & cautelam ſaluandorum exercet.

Hortatur Chriſti fideles ad pœnitentiam, & ad recuperationẽ terræ Sanctæ. §. 2. Porro nos, qui in tanta terræ illius contritione, non ſolum peccatum habitatorum illius, ſed & noſtrum & totius populi Chriſtiani debemus attendere, ac vereri ne quod reliquum eſt illius terræ depereat, & in alias etiam poteſtas eorũ deſæuiat regiones, cum ex omnibus partibus inter Reges & Principes, Ciuitates & Ciuitates diſſenſiones audiamus, & ſcandala, & lugere cũ Propheta & dicere valeamus: Non eſt veritas, nõ eſt ſcientia Dei in terra, mendacium, homicidium, & adulteriũ inundarunt, & ſanguis ſanguinem tetigit. Vnde hoc vniuerſis & cogitandum imminet & agendum, vt peccata noſtra caſtigatione voluntaria emendantes, per pœnitentiam & opera pietatis conuertamur ad Dominum Deum noſtrum, & in nobis primo quod male geſſimus emendemus; deinde feritatem & malitiam hoſtium attendamus, & quod illi contra Deum attentare non timent, nos pro Deo agere nullatenus hæſitemus. Cogitate itaque filij, qualiter in hunc mundum veniſtis, & qualiter exituri eſtis, & qualiter tranſeant vniuerſa, & pariter tranſeatis & vos, ac pœnitendi, ac bene agendi tempus quantum ſpectat ad vos, cum gratiarum actione recipite, & date veſtra, date poſt voſipſos, quia non eſtis ex vobis, nec quicquam à vobis habetis, qui nec pulicem vnum poteſtis facere ſuper terram. Nos

dicimus

dicimus dimittite, ſed præmittite in cæleſte horreum, quæ habetis, & deponite apud eum, apud quem ærugo ea non demolitur, aut tinea, nec fures effodiunt, & furantur, laborantes ad recuperationem Terræ illius in qua pro ſalute noſtra, Veritas de terra orta eſt, & ſuſtinere pro nobis Crucis patibulum non deſpexit. & nolite ad lucrum vel gloriam temporalem attendere, ſed voluntatem Dei, qui pro fratribus animas in ſeipſo docuit eſſe ponendas, & ei veſtras commendate diuitias, quas ſiue volentes ſiue nolentes neſcitis tandem quibus hæredibus ſitis relicturi. Non eſt equidem nouum, quod terra illa iudicio diuino percutitur, ſed nec inſolitum vt flagellata, & caſtigata, miſericordiam conſequatur. Poterit Dominus quidem ſola eam voluntate ſeruare, ſed non habemus ei dicere cur ita fecerit; voluit enim forſitan experiri, & in notitiam ducere aliorum, ſiquis ſit intelligens, aut requirens Deum, qui oblatum ſibi pœnitentiæ tempus, hilariter amplectatur, & animam ponendo pro fratribus, conſumetur in breui, & compleat tempora multa. Attendite qualiter Macbabæi zelo diuinæ legis accenſi, pro fratribus liberandis extrema quæque pericula ſunt experti, & non ſolum ſubſtantias, ſed & perſonas pro fratrum docuerint ſalute ponendas, & hortantes ſeipſos atque dicentes: Accingimini, & eſtote filij potentis, quoniam melius eſt nobis mori in bello, quàm videre mala gentis noſtræ, & ſanctorum. Et quidem illi ſub vna conſtituti lege fuerunt, vos per incarnationem D. N. IESV CHRISTI ad lucem veritatis adducti, & multis exemplis inſtructi Sanctorum, ſine trepidatione aliqua faciatis. & non timeatis dare terrena, & pauca, & breuiter duratura, quibus illa bona promiſſa ſunt & repoſita, quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis aſcendunt, & de quibus dicit Apoſtolus, quod non ſunt condignæ paſſiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis.

Indulgentias illic elargitur.

§. 3. Eis autem qui corde contrito, & humiliato ſpiritu itineris huius laborem aſſumpſerint, & in pœnitentia peccatorum, & fide recta deceſſerint, plenam ſuorum criminum indulgentiam, & vitam pollicemur æternam. Siue autem ſuperuixerint, ſiue mortui fuerint, de omnibus peccatis ſuis de quibus rectam confeſſionem fecerint, impoſitæ ſatisfactionis relaxationem, de omnipotentia DEI miſericordia, & Apoſtolorum Petri, & Pauli auctoritate, & noſtra, ſe nouerint habituros.

Bonaq. bona & familias ſub protẽ Sedis Apoſt. recipit.

§. 4. Bona quoque ipſorum ex quo Crucem acceperint, cum ſuis familijs, ſub S. R. E. necnon & Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, & aliorum Prælatorum Eccleſiæ Dei protectione conſiſtant.

Litibus recepta Cruce vexari prohibet.

§. 5. Et nullam de his quæ in ſuſceptione Crucis quiete poſſederunt, donec de ipſorum reditu, vel obitu certiſſime cognoſcatur, ſuſtineant quæſtionem, ſed bona eorum integra interim maneant & quieta.

Vſurarum onus tollit.

§. 6. Ad dandas quoque vſuras ſi tenentur alicui, non cogantur.

Oſtentationem & laſciuiam vetat.

§. 7. Nec eant in veſtibus pretioſis, & cum canibus, ſiue auibus, aut alijs, quæ oſtentationi potius, & laſciuiæ, quam neceſſarijs videantur vſibus deſeruire, ſed in modeſto apparatu, & habitu, in quo pœnitentiam potius agere quàm inanem affectare gloriam videantur.

Dat. P. An. 1. die 29. Octobris.

Dat. Ferrariæ, iv. Calen. Nouembris, indictione 6.

Sequitur indictio ieiunij ſeruandi, ad pacandam Dei iram, pro recuperatione Hieruſalem.

Edita An. D. 1217.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Vniuerſis Chriſtifidelibus, ad quos litteræ iſtæ peruenerint, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

NVnquam melius ſuperni Iudicis ira pacatur, quam cum ex mandato ipſius, carnalia in nobis deſideria extinguuntur.

Indictio ieiunij qualibet ſexta Feria

§. 1. Proinde quia Hieroſolymitanæ terræ diſcrimen, quod irruentibus Saracenis nuper euenit, ex peccato maxime habitatorum terræ, & totius populi Chriſtiani accidiſſe non dubitamus, Nos de fratrum noſtrorum communi conſilio, multis Epiſcopis approbantibus, ſtatuimus, vt omnes vſque ad quinquennium, ſaltem per omnes ſextas ferias in cibo Quadrageſimali ieiunent.

ad quinquennium.

Miſſa decãtãda ad Nonã ab Aduentu vſque ad Natale Domini.

§. 2. Et Miſſa vbi cantanda fuerit, ad Nonam cantetur. quod ab Aduentu Domini vſque ad Natale Domini ſtatuimus obſeruandum.

Abſtinẽtia à carnib. fer. 4 & Sabbato.

§. 3. Feria vero quarta & Sabbato, omnes indifferenter, qui bene valent, à carnibus abſtineant.

Secũdã Feria ſ. pro ipſo Papa & Cardinalibus.

§. 4. Nos autem & Fratres noſtri, in ſecunda quoque Feria, Nobis & familiis noſtris eſum carnis interdicimus, niſi forte aut infirmitas aut magna ſolemnitas, vel alia euidens cauſa viſa fuerit impedire.

Ad pacandã D. iram.

§. 5. Sperantes quod ſic nobis ignoſcet Dominus, & relinquet poſt ſe benedictionem.

Tranſgreſſor d. ieiunij dicitur præuaricator ieiunij Quadrageſ.

§. 6. Hoc igitur adeo ſtatuimus obſeruandum, vt quicunque tranſgreſſor extiterit, quaſi præuaricator Quadrageſimalis ieiunii habeatur.

D. P. An. 1. die 29 Octobris.

Dat. Ferrariæ, quarto Calend. Nouembris.

Gregorius Nonus.

I. alias XIIII.

Deſtinatio religioſorum virorum ad Germanum Patriarcham Conſtantinopolitanum, cum explicatione Primatus S. R. Eccleſiæ, & cũ paſtorali adhortatione, vt ad Eccleſiæ gremium & vnitatem reuertatur.

Dedit poſtea Dominus vnionem Eccleſiæ Græcæ & Latinæ in Concilio Florentino, vt ſup. videre eſt in Eugenij IV. conſtit. 17. fol. 284. lib. 1. Lætentur. Cætera autem de Græcis indicauis in conſtit. 14. Innocentij IV. Sub Catholicæ. fol 76. lib. 1. Vbi hæc bulla non fuit enunciata, quæ poſtea mihi ſuperuenit.

Edita An. D. 1232. & 1233.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Græcorum, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Hic Pont. receptis litteris & Nuntio Patriarchæ Cõſtantinopolitani, duos ad illũ tranſmittit religioſos viros.

§. 1. FRaternitatis tuæ litteris, nobis & fratribus noſtris per tuum Nuntium præſentatis, qua decuit benignitate receptis, earumq. tenore plenius intellecto, diſpoſuimus viros religioſos vitæ laudabilis, & probatæ ſcientiæ, ad tuam præſentiam deſtinare, qui verba vitæ deferent, & noſtram & fratrum noſtrorum plenius voluntatem exponent.

Eiq. hãc dedit epiſtolã dicens.

§. 2. Verum quia de comedente exiuit cibus, & de forti eſt egreſſa dulcedo, ne ex ore leonis mortui non ſine rubore ſcribentis à patre ſatus exhibitus contemnatur, quædam duximus reſcribenda, ne videantur ſcripta deſpici, ſi contigerit non reſcribi; quia audiens ſapiens ſapientior erit, & intelligens gubernacula poſſidebit.

Quod licet Chriſtus ſit primum fundamentum fidei.

§. 3. Licet autem Chriſtus iuxta quod tuæ ſeries epiſtolæ retexebat, primum ſit & præcipuum fundamentum fidei, quod fatemur, præter quod aliud poni non poteſt.

Secunda tñ fundamenta fuerũt Apoſtoli & Prophetæ.

§. 4. Secunda tamen & ſecundaria fundamenta legimus Apoſtolos & Prophetas, quia fundamenta Eccleſiæ in montibus ſanctis, & ciues ſupernę Hieruſalem, ſupra fundamentum Apoſtolorum & Prophetarum, ſuperędificati leguntur.

Quorum primus fuit S. Petrus.

§. 5. Inter quos primus & præcipuus Beatiſſimus Petrus non ſine cauſſa, ſed ex prærogatiua ſpeciali à Domino audire meruit: Tu vocaberis Cephas, quod interpretatur caput: vt ſicut in capite, ſenſuum plenitudo conſiſtit, à quo ad ſingula membra occultis meatibus pars aliqua tanquam à fonte riuulus deriuatur: ſic tres fidelium ordines, in Eccleſia, Noe, Daniel, & Iob, Prælati videlicet continentes & coniugati, quos Ezechiel vidiſſe legitur in viſione ſaluandos, à Petro petra. ſuper quã non domum ſaltus Libani, non porticum columnarum, nec domum filiæ Pharaonis, ſed Eccleſiam ſuam ædificauit Dominus fidelibus, velut de omni genere piſcium in eius

rete concluſis, tanquam à primate primatum, qui de fonte Dominici pectoris fluenta potauit, & ſuæ ſalutis debent poſtulare remedia, & cum omni patientia & doctrina non contentioſe vel ſuperbe in aliquo reſiſtentes, à mentis ſuæ tenebris dubietatis ſcrupulos remoueri.

Cui etſi Paulus reſtitiſſe dicatur, vnus tamen ſuit vtriuſque zelus, ſicut animas lucrādi.

§. 6. Nec obſtat, quod aſſeris ſi tempora locumq. diſtinguas, Paulum Petro in faciem reſtitiſſe. cum diſpenſatiue ab orthodoxis Patribus hoc factum eſſe legatur, dum Petrus legem Moſaycam profitendo, Iudæos, & Paulus circumciſionem euitans, totis viribus lucrifacere ſtuduerit ex huiuſmodi ſimulatione gentiles. Alioquin & Paulum perambulantem Syriam & Ciliciam cum perueniſſet Derben & Lyſtram, ex eo argues quòd Timotheum ex patre gentili ortum fidelis viduæ filium circumcidit. Secundo autem & tertio, vel te vel Paulum reprehendet, qui cum nauigaſſet Syriam, & cum eo eſſent Priſcilla & Aquila, & caput timore Iudæorum totondiſſet in Cenchris, quia comam quam ex voto nutrierat, quod Nazaræi qui ſecundo vouerant, iuxta præceptum Moyſi facere conſueuerant, ibidem totondit ex lege? Si frater cariſſime dignitatis myſterium & auctoritatis officium pleno intellectu diſtingueris, & Petri & Pauli zelum conſideres, qui animas tantummodo ſitiebant: eos nec in morte, quos eadem fides & paſſio vere fecit eſſe germanos, nec dum viuerent in doctrina inuenies fuiſſe diſcordes.

Vnaq. doctrina, vna fides, & vnum baptiſma.

§. 7. Licet enim Petrus pro duræ ceruicis Iudaico, & Paulus pro gentili populo, lac paruulis, & eſcam prouectis exhibens, diuerſis linguis & ritibus laborarint; cum iam plenitudo temporis aduenisset, vnum Dominum, vnam fidem, vnum baptiſma, & alios fidei articulos ſecundum gratiam ſibi collatam à Domino, in vno eodemq. ſpiritu prædicauit vterque.

Paulus ipſe Petri Primatum recognoſcit.

§. 8. Fuit enim Paulus ex verbo Domini, Petro & cæteris Apoſtolis vniuerſaliter ſic dicentis: Quorum remiſeritis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta ſunt, cum Petro myſterium dignitatis exercens, & ex verbis eiuſdem auctoritatis, ſingulariter Petro propoſitis: Quodcunque ligaueris ſuper terram, erit ligatum & in cælis, & quodcunque ſolueris ſuper terram, erit ſolutum & in cœlis, in Petro auctoritatis officium recognoſcens, & ideo ad eum tanquam primatem & Euangelij Dominici fontem venit Hieroſolymam, & poſtmodum cum ipſo & aliis ſecundum reuelationem contulit Euangelium, ne in vacuum curreret vel etiam cucurriſſet.

Cuius Primeri veritas multifariam probatur.

§. 9. Quod iterum ex verbo Domini confirmatur, cum ſoli Petro, ſi frater ſuus in ſe peccauerit, non tantum ſepties, ſed etiam ſeptuagies ſepties præcipitur dimittendum, ipſi ſoli oues ſuas indiſtincte committens, qui tam ſpeciali miraculorum virtute pollebat, quòd per plateas in lectulis & grabbatis poſiti ad vmbram eius ſanabantur infirmi. Cuius auctoritas ex eiuſdem Domini verbis expreſſius roboratur, cum ſibi ſoli dictū eſt: Duc in altum, & pluraliter ſubinfertur: Laxate retia in capturam. Si ergo Petrus propter excellentiam fidei, qua in vno Chriſto duas naturas veraciter recognoſcens, cum dixit: Tu es Chriſtus filius Dei viui, Claues regni cæleſtis in terris ſolus accepit, cum vnus ſit Dominus, vna fides, vnum bapiſma, vnum principium, vnum corpus Eccleſiæ militantis, & corpus cū pluribus capitibus monſtruoſum, & ſine capite acephalum cenſeretur.

Succeſſor ergo Petri Caput eſt Eccleſiæ, ad eumq. omnis quæſtio eſt referenda.

§. 10. Reſtat vt ad regimen generalis Eccleſiæ, quam ipſe cum Paulo, & cæteris de gentibus, Græcis, Latinis, Barbaris congregauit, caput eiuſdem, ſuumq. Dominus per ea quæ præmiſſa ſunt, manifeſte oſtenderet ſucceſſorem. Præuidens autem Dominus, quòd Eccleſia Dei, conculcaretur à tyrannis, laniaretur ab hæreticis, & à ſchiſmaticis ſcinderetur, ait: pro te rogaui Petre, vt non deficiat fides tua, & tu aliquando conuerſus confirma fratres tuos. Ex quo colligitur euidenter, quòd ad ſedem Petri omnis ſit quæſtio fidei referenda.

A cuius vnione, cū Græci diſceſſerant, in acceſſiūnem ſeruitutis ſunt lapſi.

§. 11. Sed quod dolentes referimus, vt epiſtolæ tuæ verbis vtamur, præſumptuoſe quidem non per manus militum, ſed Eccleſiaſticarum perſonarum ſcelus, veri Ioſeph talaris tunica & inconſutilis eſt paſſa ſciſſuram. Sed quia ſcidere videatur, cum enim Græcorum Eccleſia à Romanæ Sedis vnitate receſſit, ſtatim priuilegio caruit Eccleſiaſticæ libertatis. & quæ fuerat libera, facta eſt ſecularis poteſtatis ancilla, vt iuſto Dei iudicio, quæ noluit diuinum recognoſcere in Petro primatum, tolleret inuita ſeculare dominium. Sub quo non modica contemnens, paulatim decidens, fidem informem profitens, & à fraterna caritate repeſcens, licentius per campum licentiæ non refrenatæ diſcurrit, vt ſine alicuius reprehenſione, licitum ſub illicito palliaret. & à templo Petri recedens, à Domino quaſi atrirum foris eiicitur, quod virga ſua Ioannes prohibente Domino non metitur. quoniam datum eſt illud gentibus, & hoc iam cognoſcis viſibiliter conſummatum.

Samariæ Iſā cuenit.

§. 12. Quod Samaria, quæ à templo Domini, & à Iuda, ac veræ fidei confeſſione recedens, facta Idololatra præfigurans, bellorum cladibus continuatis attrita, & peccatorum grauata pondere, licet Elias & Eliſæus, tanquam magna luminaria ibi velut in loco caliginoſo refulſerint, data eſt gentibus, proiecta foris in vinonem fornicationis & idololatriæ, quibus ſe à Domino ſeparauit.

Et ſi Petrus peccauit, id Deus permiſit vt aliis pati & cōpati ſciret aberrantes.

§. 13. Quòd ſi Paulum Græcorum eccleſia ſe habere proponit, exhibeat, vel à ſucceſſore Petri, & Vicario IESV CHRISTI in Apoſtolorum Baſilica, quæ à Conſtantino conſtructa eſt, cum Petro exhibitum recognoſcat. Officii etiam notauit myſterium, licet litteris tuis, quaſi ſub forma reprehenſionis inſertum fuerit, quòd Petrus ab oſtiaria ter commotus, ad galli cantum excitatus, factus eſt oſtiarius paradiſi. vt videlicet qui præeſſe debuerat, pati ſciret & compati, & ex auctoritatis officio, cui ter dictum eſt, ſingulariter, paſce, & non paſcite, oues meas, non alienas, ad ſucceſſores tranſmiſſo veri paſtoris exemplo, ſubditorum exceſſus ad vnitatem Eccleſiæ redeuntium, in ſpiritu lenitatis corrigeret, & cultum Chriſtiani nominis ſponte profeſſos, ab Eccleſia oberrantes exigente contumacia, iuxta verbum Apoſtoli, tradendo huiuſmodi Satanæ in interitum carnis, ad ouile reduceret vel inuitos.

Hortatur eū po eū Pontifex, vt Eccleſiam Romanā Caput & Magiſtram agnoſcat.

§. 14. Si vero ex compaſſionis affectu ad Apoſtolicæ Sedis primatem & iudicem tanquam verus Iſraelita recurris, & ſuper contritione Ioſeph de ſciſſura tunicæ inconſutilis, mota ſunt tuæ pietatis viſcera, paſſioni tuæ compatimur, & dolori tuo cum Apoſtolo condolemus, eiq. ad grates aſſurgimus, qui aperuit oculos cæci nati. humiliter poſtulantes, vt qui per collirium ex felle piſcis, Tobiæ illuminauit oculos; eccleſiæ Græcorum corda cum tuo illuminet, & noſtris tuiſq. temporibus ad vnum ouile, vnumq. paſtorem prouidentia diuina reducat. Librum igitur de quo dictum eſt Ioanni in Apocalypſi; Accipe frater cariſſime, ac deuora illum. & ſi amaricare faciat ventrem tuum, propter contritionem aculeos qui in principio pungunt; tamen in ore tuo erit dulcis tanquam mel, cum ſonus confeſſionis aduenerit dulcis ad inſtar mellis, iuxta verbum ſponſi dicentis, in Canticis; Sonet vox tua in auribus meis, vox tua dulcis, & tuæ prudentiæ conſcientiam ſine aliqua ſuperſtitione regira. & illuminatus inuenies, quòd Eccleſia Romana, quæ omnium Eccleſiarum caput eſt & magiſtra, in ſpeculo à te propoſito, Euangelii videlicet, & Epiſtolarum, & doctrina aliorum Doctorum, aliud contrarium inuenit, quod interpretatiue vel diſpenſatiue ſecundum ſtatuta ſanctorum Patrum in veritate fidei, & ſpiritus non concordet. In cuius libri apertione inuenies, quòd Romanus Pontifex omnibus omnia factus, vt omnes ſalui fiant, non turpis lucri cauſſa, vel voluntarie, ſed à fratribus ſuis diuina inſpiratione vocatus, ſtatim ſeruus ſeruorum Dei effectus, murum pro fratribus & coepiſcopis ſuis, eorumq. ſubditis contra hæreticos, ſchiſmaticos, & tyrannos, ad tuitionem Eccleſiaſticæ libertatis, cum ſuis fratribus ſe opponit. Et licet aliqui latenter ſurrepant, publice tamen quaſi ab omnium incurſibus modernis temporibus, Eccleſia Romana reſpirat.

Moloris … quæ Græci ob ſ… ſunt …

§. 15. Sed ſi Græcorum eccleſia patienter ſuſtineas, vt tuis verbis vtamur, verba quæ mordeant, præter animarum pericula quæ ex eorum ſciſſura prouenerunt, haſtenus & proueniunt; ſatis eis vexatio dediſſe debuerat in-

telle-

tellectum, in quorum manibus ordo Eccleſiaſticus per aduerſas Orientis nationes in diuerſa partitus confunditur, Eccleſiaſtica libertas deprimitur, & Sacerdotalis dignitas conculcatur, nec eſt qui conſoletur eam ex omnibus caris eius, quia tanquam acephali ad caput Eccleſiæ recurrere contempſerunt.

Grauiterq. eundem admonet, vt ad Eccleſiæ gremium reuertatur.

§. 16. Reuertere igitur Sunamitis, reuertere reuertere, vt intueamur te, quia tunc rectè poterit frater à fratre iuuari, ſi filius qui omnia conſumpſit diſſolute viuendo, à Domino inſpiratus ſurgat, & dicat: Pater peccaui in cælum & coram te, iam non ſum dignus vocari filius tuus fac me ſicut vnū de mercenarijs tuis. Tunc .n. pater non vt mercenario, ſed vt filio reuertenti occurrens, primam ſtolam proferet, occideta. vitulum ſaginatum, & generale conuiuium faciens, vniuerſis Chriſti fidelibus cum exultatione annuntiabit & gaudio, quòd & frater, & filius qui mortuus fuerat iam reuixit, & drachma quæ perierat eſt inuenta, & ſic te in gremio matris Eccleſię cum honore recepto, veritatem manifeſte videbis in ſpeculo puritatis, quam Eccleſia Latina ſeruat in fidei vnitate, quæ non recipit maculam neque rugam.

Dat. P. An. 6. die 26. Iulij.

Dat. Reat. 7. Calend. Auguſti, anno ſexto.

Sequitur altera ad eundem Epiſtola.

Edita An. D. 1253.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei; Venerabili fratri Archiepiſcopo Græcorum, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

CVm iuxta teſtimonium veritatis, occaſio ſit errorum ignorantia ſcripturarum, cunctis expedit illas legere vel audire. quia quæ in eis inſpiratio diuina repoſuit pro doctrina ſequentium, ad cautelam trahere voluit modernorum.

Signa ſchiſmatis Græcorum, ac multitudinis hæreſiarum.

§. 1. Sane ſub Ieroboam qui peccare fecit, vt legitur, Iſraelem, præſumpta diuiſio tribuum patenter ſignat ſchiſma Græcorum; & multitudo abominationum Samariæ, diuerſas hæreſes multitudinis à veneratione veri Templi Domini, Romanæ videlicet Eccleſiæ reuerentia ſeparatæ. Quòd Chryſoſtomus, Nazianzenus, magnus Baſilius, & Cyrillus emicuerint in cœtu diſſentientium, eadem fuit cæleſtis altitudo conſilij, qua degere voluit inter idololatras, Heliam, Heliſæum, & filias Prophetarum a...

Explicatio de vtroque gladio Eccleſiæ, & eius vſu.

§. 2. Nunc igitur quia in alijs litteris, quas dudum tibi remiſimus, latius hanc & alias auctoritatum & rationum, quæ pro Romanæ primatu Eccleſiæ faciunt, materias explicamus, illud tantum adijcimus quod vtrumque gladium ad Romanum pertinere Pontificem, ex Euangelica lectione tenemus. Etenim loquente IESV diſcipulis de acquiſitione gladij ſpiritalis, illi duos ibi poſitos oſtenderunt, quos Dominus dixit ſufficere, ad cohibitionem videlicet ſpiritalis & corporalis offenſæ. Si materialem gladium pertinere concedis ad potentiam temporalem; attende quod in Matthæi Euangelio Dominus dicat Petro: Conuerte gladium tuum in locum ſuum. dicendo tuum, materialem ſignauit gladium, quo percuſſerat ille ſeruum principis Sacerdotum. De ſpiritali nemini venit in dubium, cum ei, ideſt Petro, per cuiuſdam ſpecialitatis apicem, ligandi & ſoluendi commiſerit poteſtatem. Vterque igitur gladius Eccleſiæ traditur, ſed ab Eccleſia exercendus eſt vnus, alius pro Eccleſia, manu ſecularis principis eximendus. vnus à ſacerdote, alius ad nutum ſacerdotis adminiſtrandus à milite. Propter hoc ergo & alia, quæ poſt diligentem veritatis indaginem, ordinatam te ſentire faciant caritatem; latores præſentium, Hugonem & Petrū de Prędicatorum; Aymonem & Rodulphū de Minorum Ordinibus fratres, viros virtute, religione conſpicuos, morum honeſtate præclaros, & ſcripturarum ſacrarum ſcientia præditos, iuxta quod tibi per memoratas litteras intimare curauimus, ad te duximus deſtinandos. vt ſi cum eis de omnibus quę in quęſtionem veniunt, tractare fideliter, & ſocialiter conferre decreueris; in rota quę infra totam Ezechieli oſtenſa eſt, vocem poteris audire tonitrui, & in mari vitreo ſpeculari, quod vnus Adam collocatus ad opus & cuſtodiam Paradiſi, vnam eſt ſortitus vxorem, vnum Dominum IESVM CHRISTVM in iuſtitia & veritatis ſanctitate creatum, & vnicam ſponſam eius Eccleſiam præfigurans. quod Lamech qui humiliatum ſonat, dum vxorem vnam diuiſit in duas, ſanguinarius factus eſt, & virum in ſuum vulnus occidit. quòd alia præter vnam arca non legitur, quę cuncta vaſtante diluuio, ſub vnius Patriarchę remigis potentatu, paucas animas ſub perfectionis numero reſeruauit. quod legem Dominus ſecundo dedit, non alteram ſed eandem. quòd duorum Cherubim qui propitiatorium obumbrabant, non aliorſum verſi, ſed reſpicientes erant vultus ad vnum. Et vnam Ioſeph tunicam fuiſſe talarem, & noſtri Saluatoris inconſutilem veſtem vnam.

Et de diuerſo ritu circa Sacramētum Euchariſtiæ.

§. 3. Veruntamen ſi dubietatis ſenſum circa Euchariſtię Sacramentum, veſter diuerſus à noſtro ritus inducit, attende quòd non ſit aliud nec diuerſum vnius Domini IESV CHRISTI prius in aſſumpta propter nos carne paſſibilis, poſt ſicut à morte ſic ab omni paſſibilitate prorſus immunis, à Gręcis pariter & Latinis noſtrę ſalutis myſterium frequentatur. Gręcus ad fidem cum diſcipulo iuniore pręcurrens, & tantę gratię non ingratus, illius dignationis qua Deus compaſſus miſerię humanę homo voluit eſſe paſſibilis, eligens quotidie reminiſci, hoſtiam offerri conſtituit fermentatam; vt Apoſtolo dicente, quod ex fermento maſſa corrumpitur, in fermento corruptionis, cui ante reſurrectionem corpus Dominicum ſubiacere potuit, oſtendatur. Latinus vero cum Petro ſeniore ſecutus litterę monumentum, de qua procedit ſpiritalis ſenſus, prius introiuit, & linteamina poſita quę ſacroſanctum corpus, quod Eccleſiam ſignat, inuoluerant, ſeparatumq. ſudarium quod fuerat ſuper caput, aſpexit. Sacramentum glorificati corporis celebrare mirificentius in azymis ſinceritatis elegit. Sed vtique panis ſimplex ante ſacrificium panis eſt. Tranſubſtantiatione vero facta per verba Dominica, panis non eſt, & ideo nec fermentatus nec azymus dici poteſt. Sed ille potius creditur eſſe panis viuus, qui deſcendit de cęlo, & tribuit vitam mundo. Hęc & his ſimilia docuit Petri ſedem vnctio ſpiritus & ſanitas intellectus.

Hortatio ad vnitatē amplectendam.

§. 4. Vtinam & tu tandem aliquando iuniorem diſcipulum, qui vidit & credidit ſecutus introeas, vt omnibus intellectis nobiſcum vere pſallas illud Dauidicum: Ecce quàm bonum & quàm iucundum, habitare fratres in vnum.

D. P. An. 9. die 18. Maij.

Dat. Lateran. 15. Calend. Iunij, pontificatus noſtri anno ſeptimo.

Innocentius Quartus.

I. alias XX.

Conuocatio Abbatum & Priorum Anglię ad generale Concilium Lugdunenſe primum, pro die 24. Iunij 1245.

Generalis indictionis Bulla, vſque modo à me diligenter perquiſita, adhuc deficit.

Edita An. D. 1245.

INNOCENTIVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Abbatibus, & Prioribus per Angliam conſtitutis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

DEi virtus, & Dei ſapientia, cuius ineffabili ſubiecta ſunt omnia Maieſtati, à fundationis initio ſplendore virtutum ſuam illuſtrauit Eccleſiam. Et ſic inſignē reddidit ſingularis priuilegio poteſtatis, vt per eius & miniſterium ſuum iuſtitia conſequatur affectum, & ſedato bellorum turbine, mundo poſſit tranquillitas prouenire.

Cauſa huius indictionis Cōcilij generalis, ad ...

§. 1. Huiuſmodi enim pręeminentiam dignitatis dum nos reuerenter attendimus, qui regimini generalis Eccleſię, licet immeriti, diuina prouidentia pręſidemus,

Reges & Prælatos conuocauit.

Id puto per alias feciſſe litteras quas non inueni.

reddimur corde ſolliciti, quod tempeſtatis horrorem, qua ipſa turbatur Eccleſia, & religio Chriſtiana concutitur, per noſtræ prouiſionis auxilium cęleſti pietate propitia propulſetur. Hinc eſt quod nos, vt ipſa Eccleſia per fidelium ſalubre cõſilium & auxilium fructuoſum, ſtatus debiti poſſit habere decorem, ac deplorando Terrę Sanctæ diſcrimini, & afflicto Romano Imperio propere valeat ſubuenire, ac inuenire remedium contra Tartaros & alios contemptores fidei ac perſecutores populi Chriſtiani, necnon pro negotio quod inter Eccleſiam & Principem vertitur, Reges Terræ, Prælatos Eccleſiarum & alios Mundi Principes duximus aduocandos.

Conuocatio Abbatum & Priorum Angliæ ad idem Concilium pro die 24. Iunij.

§. 2. Rogamus etiam deuotionem veſtram, & hortamur attente, per Apoſtolica vobis ſcripta pręcipiendo mãdantes, quatenus ad pręſentiam noſtram omni prorſus occaſione poſtpoſita, vſque ad proximum feſtum S. Ioannis Baptiſtæ, perſonaliter venire curetis. Vt ipſa Eccleſia ex veſtræ viſitationis honore ſpirituale gaudium, & ex noſtra induſtria conſilium percipiat profuturum.

Indicatio quod Principem diffidentẽ ab Eccleſia, ad iſtud Concilium citauit.

Intelligit de Friderico Imperat.

§. 3. Scituri quod nos dictum Principem in prædicatione noſtra citauimus, vt per ſe vel per ſuos Nuncios in Concilio celebrando compareat, reſponſurus nobis, & alijs qui aliquid contra ipſum duxerint proponendum, & ſatisfactionem idoneam præſtiturus.

Moderatur perſonarum & euectionum præcipitur.

§. 4. De perſonarum autem, & euectionum moderato numero, illam cum veneritis prouidentiam habeatis, quod veſtris Eccleſijs nimis non ſitis oneroſi.

Datum Lugduni 3. Cal. Februarij, Pont. noſtri Anno 2.

Dat. P. A. 2. die 30. Ian.

I I. alias X X I.

** alias Edemũdi aut Edmonds*

Canonizatio S. Eadmundi * Cantuarienſis Archiepiſcopi, cum inſtitutione ſuæ Feſtiuitatis pro die 16. Nouembris.

Fuit etiam Canonizatus poſtea Ricardus, qui Eadmundi Vicarius fuit, Ab Vrbano IV. in eius conſtit. 3. Exultet. fol. 97. lib. 1.

Edita An. D. 1247.

INNOCENTIVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis, & dilectis filijs Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præpoſitis, Archipresbyteris, & alijs Eccleſiarum Prælatis, ad quos litteræ iſtæ peruenerint, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exultatio de ſanctitate B. Eadmundi.

§. 1. NOuum Matris Eccleſiæ gaudiũ, noui Sãcti celebritate, iocunde læti referimus. Grande à cęleſti collegio, de Collegæ noui cõſortio agi feſtum exultanti animo nunciamus, Gaudet quidem Eccleſia ſe talem ac tantum produxiſſe filium, qui alios, ſacræ conuerſationis exemplo dirigat, & percepto iam beatitudinis præmio firmam ſpem eis tribuat de ſalute. Lætatur nimirum ſe tã clara ſobole illuſtrata, quę digno ab omnibus attollenda pręconio, & deuota veneratione colenda, manifeſte declarat, ad hæreditatis æternæ participium admittendos, qui ipſam Matrem Eccleſiam fide ac opere profitentur, & nullos in ſupernam poſſe gloriã, niſi per eam, tanquam Regni cęlorum claugeram, introire. Gaudet cęleſtis Patria, nobilis habitatoris aduentu, expertumq. colonum fidei ſuis incolis nouerit adunari. Exultant ciues cęlibes de celebris aggregatione conciuis, de condigno cœli conſorte ſuper ipſis habito pſallant Sancti. Exurgite igitur & vos fidei zelatores, & vna cum Eccleſia Matre noſtra lætamini de magnificentia & exultatione confratris. Aſſiſtite gaudio & ſpem tutam aſſumite de condigena terrenorum, facto compatrono cœleſtium. exultate ingenti lætitia, quod nouiter vobis apud Deum patronus accreuit, qui adeſt coram ipſo pro ſalute noſtra placidus interceſſor.

Qui perfectiõne ſalutiſq. ſuo opus ſtudioſe curauit.

§. 2. En ſiquidẽ B. Eadmundus Archiepiſcopus Cãtuarienſis ſalubriter penſans, ad factorem ſuum facturam affectu dirigi naturali, naturamq. collapſam reparatorem debere recognoſcere, proprium creatorem, & redemptorem ſuum affectuoſe ac ſtudioſe quæſiuit. Rectæ itaq. intentionis lumen baiulans, ad ipſum perfectorum operum proceſſit greſſibus ſalutis, ſemitã alijs & ſplendore vitæ ac doctrinæ claritate demonſtrans. Vnde horum trium, intentionis puræ, perfecti operis, & recti ſermonis dulci concordia, velut delectabili pſallens tripudio, tribus hoſtibus, carne, mundo, dęmone, virtute perſeuerantiæ ſuperatis, digne meruit, veræ fidei, ſecuræ ſpei & ſeruidæ charitatis ternario inſignitus, ſummæ Trinitatis arce, trino electorum, Virginum ſcilicet, continentium, & coniugatorum, ordine præparata, palma victoriæ honorari.

Viuens q. pluribus virtutibus eminuit.

§. 3. Et nunc de ſuis actibus aliquid dicamus, licet ipſius vita, quo plenius exponitur, eo relatoris guſtibus plus dulceſcat, magiſq. delectet animos auditorum. Ab annis teneris filium Dei tenere diligens, eum poſtmodũ tenere corde non deſijt, quia ipſum tenellę mentis tabulæ ſtilo rectæ conſiderationis inſcripſit. quinimmo quanto maiori profecit ætate, tanto pleniori cognitione in amorem eius exarſit. Et ne feruor ſpiritus, ſuæ carnis extingueretur ardore, ſed mortificatione potius accenderetur, ipſius aſſidui eam aſperitate cilicij edomans, eius libitum arctæ abſtinentiæ nexibus alligauit, vt non ſuo ducta voto, ſed ſpiritus voluntate, ad licita tunc pergeret, & prouide ab illicitis declinaret. Nam diſtrictius corpus macerauit ieiunijs, antiquorum obſeruantiæ nouorum auſteritatem, quæ ſibimet ipſe idem indixerat, ſuperaddens, dum delicioſorum ciborum oblectatione deſpecta, refectione contentus humilium communium, ieiuniorũ temporibus à permiſſis etiam elegit ieiunare cibarijs, & certis inſuper in hebdomada diebus amplius abſtinere. Somni quoque prolixitatem odiens, diuturnis vacabat vigilijs. excuſſoq. torpore, orationi ſedulo inſiſtebat. Cubilis enim ſpreta mollicie, ne requie delicata lenteſceret, illam membris indulgebat iacendo quietem, vt breui ſopore refectus, protinus ſurgeret, ſeq. genuflexionibus & orationibus diutius deputaret. Ab initio autem viarum ſuarum ſic mundè vſque in finem incedere ſtuduit, quod mundo vitato lubrico, in lutum non defluens voluptatis, munditiæ nitore præfulſit. quid amplius? contriuit fragile carnis vaſculum, vt in eo theſaurum animæ ſibi creditum cautius conſeruaret. Doctor vero præclarus ac prædicator eximius & auditorum mentibus ſcientiæ lumen infudit, & pectoribus fidelium (auulſis vitiorum tribulis) ſemina virtutum iniecit. humilitate quippe ſublimis, manſuetudine placidus, patientia fortis, benignitate affabilis, pietate cõdolens, miſericordia ignoſcẽs, & multiplici eleemoſynarum ſtrigio in ſubuentionem affluens egenorum. Et vt geſtorum ſuorum multitudinẽ ſuccincta relatione texamus, ſic leſum firma credulitate cognouit, & agnitum ſincero corde dilexit, ac dilectum totis votis ambiuit, quod mundo, & eis quę in mundo ſunt penitus vilipenſis, ad cęleſtia cunctis ſtudijs inhiauit. Satagens ſe ſuo nomini actibus coaptare, vt ſicut vocabatur Eadmundus, ſic ſe vel criminum labe mundum, vel è mundo abductum, ſeu extra mundi amplexus poſitum, operum teſtificatione probaret. Vnde tanquam ſpiritualis homo Eadmundus à carnis contagijs in extremis agens, & corpus Chriſti ſibi delatum reuerenter adorans, hęc verba omni attentione notanda, mira proruiſſe compunctione aperte mõſtratur. Tu es in quem credidi, quem prædicaui, quem docui. Et tu teſtis es mihi, quod nihil aliud niſi te, Domine, in terra quæſiui. Sicut tu ſcis quod nihil volo, niſi quod tu vis, fiat voluntas tua.

Et poſt obitũ multis miraculis claruit.

§. 4. Verum cum viuens Dei Eccleſiam præclaris illuminaſſet meritis, mortuus ſuæ claritatis radios non ſubtraxit, ſed quum functus hac vita, veriùs viueret quam vixiſſet, eam poſtmodum illuſtrauit fulgore luminis plenioris. Non enim voluit Dominus ſanctitatem mundo ſupprimi tanti viri, quin ſicut pluralitate innotuerat meritorum, ſic miraculorum diuerſitate pateret; vt qui tota ipſum deuotione coluerat, tam ſecum regnans, venerabiliter coleretur. Nam cęcis lumen reſtituit. Et quod eſt glorioſius, de cuiuſdam oculis innatæ cęcitatis tenebras infuſi viſus perſpicuitate fugauit. Alij cuius linguam natura diutina taciturnitate ligauerat, liberam loquendi tribuit ſoluto q. ſilentio facultatem. Lepro ſam quandam,

ſqua-

ſquamis lepræ mox decidentibus, ſubita & mirabili abſterſione mundauit. tremula paralytici membra firmauit cõſolidatione neruorum. contractis, artuum extenſione ſubuenit. tumentem hydropiſim, corporis extenuatione curauit. & quandam ſenilis ætatis veteri gibbo imis inflexam, reſtituit, erecta ſurſum eius facie, ſanitati. His & alijs quàmpluribus corruſcauit miraculis manifeſtis, quorũ ſeriem non duximus præſentibus inferendam. Conualeſcit ex ipſis fides Catholica, Iudæorum pertinacia erubeſcit, confunditur hæreticorum fallacia, & obſtupeſcit ignorantia Paganorum.

Ideoq. Cantuarienſis Eccleſia exultet, de illo S. Confeſſ. Eadmundo, ſicut de S. Thoma Martyre, vtriſque ſuis patronis.

§.5. Cantet itaque Cantuarienſis Eccleſia laudis diuinæ canticum, quod inter alias modernis temporibus, venerabilibus eſt decorata patronis, vnius quidem rubricata martyrio, & confeſſione alterius candidata. Exultet pleno gaudio fertilis Cantuaria, quod ab Eccleſiæ ſuæ area tam purum granum tranſmittit ad horrea ſummi regis. Lætetur, & Pontiniacenſe Monaſterium, quod & talium & tantorum Patrum meruit honorari præſentia, dum vnus ibidem diu degens, illud ſuæ vitæ moribus nobilitauit, & alter illoc accedens, ipſum reddita cęlo anima, ſui corporis theſauro ditauit. Vt quaſi adimpleretur quod ipſe glorioſus Martyr Thomas videlicet poſt longã moram, quam exilij ſui tempore in eodem continuauit Monaſterio, cum ipſis Monachis de multa honorificentia, charitatiue ſibi ab eis exhibita, reſpondere iuxta voti ſui plenitudinem, non valeret, dixiſſe aſſeritur, quod eſſet ſibi alius ſucceſſurus, qui condignam ipſis retributionem reſponderet pro eodem. Porro quia quos omnipotens Deus perpetuæ corona gloriæ in cœlis magnificat, ſummæ deuotionis ſtudio ab hominibus in terris conuenit venerari (vt quo ſolemnius fideles Sanctorum colunt memoriam, eo dignius eorum patrocinium promerentur.)

Canonizatione S. Thomæ habes ſup. in conſt. 4 Alexandri III. Redolet. fol. 24.

Et hic Pont. dictum Eadmundũ Sanctorum Catalogo aſcribit.

§.6. Nos de ſanctitate vitæ, ac veritate miraculorum eiuſdem S. Eadmundi, curioſæ inquiſitionis ſolemnitate ac diſtricti examinis diſcuſſione præmiſſis, plenariam certitudinem obtinentes, ipſum de communi fratrum noſtrorum & Prælatorum omnium, tunc apud Apoſtolicã Sedem exiſtentium, conſilio & aſſenſu, in Dominica de Aduentu, qua cantatur, Gaudete in Domino ſemper, Sanctorum Catalogo aſcribendum, vel iam aſcriptum duximus nunciandum.

Eiuſq. feſtum die 16. Nouẽbris agi iubet.

§.7. Ideoq. vniuerſitatem veſtram monemus & exhortamur attente, per Apoſtolica ſcripta mandantes, quatenus xvj. Cal. Decembris (cum tunc felix ipſius anima de carnis liberata carcere, ad aſtra conſcendens, aulam cęleſtem adiuerit, paradiſi delicijs fruitura) feſtum eiuſdem deuote ac ſolemniter celebretis. Faciatisq. vos fratres Archiepiſcopi & Epiſcopi, per veſtras Ciuitates & Diœceſes à Chriſtifidelibus veneratione cõgrua celebrari, vt pio eius interuentu & hic ab imminentibus poſſitis periculis erui, & in futuro ſalutis premiũ cõſequi ſempiternę.

Viſitantibus eius ſepulchrum, indulgentias elargitur.

§.8. Cæterum vt ad venerabile eius ſepulchrum feruentius & copioſius Chriſtiani populi cõfluat multitudo, ac celebrius eiuſdem Sancti agatur ſolemnitas, omnibus vere pœnitentibus & confeſſis, qui cum reuerentia illuc in eodem feſto annuatim acceſſerint, ipſius ſuffragia petituri, de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri & Pauli, Apoſtolorum eius, authoritate confiſi, vnum annum & xl. dies, accedentibus vero anno ſingulis ad prædictum ſepulchrum infra eiuſdem feſti Octauas xl. dies de iniuncta ſibi pœnitentia relaxamus.

Dat. P. An. 4. die 11. Ian.

Datum Lugduni 3. Idus Ianuarij, Pontificatus noſtri Anno quarto.

Vrbanus Quartus.

I. alias VIII.

Quod Inquiſitores hæreticæ prauitatis, & eorum Socij Ordinis Fratrum Prædicatorum mutuo ſe poſſint ab excommunicatione abſoluere, & irregularitatibus diſpenſare, à quibus per Priores eorum Ordinis abſolui poſſent.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Fratribus Ordinis Prædicatorum Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis in Regno & dominio chariſſimi in Chriſto filij noſtri Illuſtriſſ. Regis Aragonum deputatis à ſancta Sede Apoſtolica, & in poſterum deputandis, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1262.

Facultas Inquiſitorum, mutuo ſe abſoluendi ab excommunicatione & irreg. la. ...

§.1. VT negocium fidei valeatis liberius promouere, vobis auctoritate præſentium indulgemus, vt ſi vos, & Fratres veſtri Ordinis, Socios veſtros excommunicationis ſententiam & irregularitatem incurrere, aliquibus caſibus ex humana fragilitate contingat, vel recolatis etiam incurriſſe, quia propter iniunctum vobis officium ad Priores veſtros de leui ſuper hoc recurrere non poteſtis, mutuo vos ſuper his abſoluere, iuxta formam Eccleſiæ, & vobis cum auctoritate noſtra diſpenſare poſſitis, in caſibus in quibus dictis Prioribus, vt dicitur, eſt ab Apoſtolica Sede conceſſũ. Nulli ergo, &c. Siquis autem, &c.

Dat. P. An. 1. die 4. Aug.

Datum apud Montem Fiaſconem, II. Nonas Auguſti, Pontificatus noſtri Anno primo.

Clemens Quartus.

I. alias XIII.

Confirmatio, modificatio & extenſio conſtitutionum & legum ab Innocentio IV. & Alexandro IV. editarum, contra hæreticos, eorumq. complices & fautores.

Huiuſmodi Innocẽtij IV. cõſtitutionẽ habes ſup. fol. 67. lib. 1. Ad extirpanda, vbi notam. Alexandri vero bullam prætermiſi, hac ſola contentus, quæ omnia comprehendit, & poſtrema eſt.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Poteſtatibus ſiue Rectoribus, Conſulibus, Capitaneis, Antianis, Conſilijs & Communitatibus, Ciuitatum, aliorumq. locorum per Italiam conſtitutis, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1265.

Innocentius edidit leges contra hæreticos, vt in eius conſtit. cit. in rubr.

§.1. AD extirpanda de medio populi Chriſtiani hæreticę prauitatis zizania, quę abundantius ſolito increuerunt, ſuperſeminante illa hoſtibus his diebus hominis inimico, tanto ſtudioſius, iuxta commiſſam nobis ſolicitudinem inſudare proponimus, quanto pernicioſius negligeremus eadẽ in necẽ catholici ſeminis peruagari. Vt autem aduerſus huiuſmodi nequitiæ operarios conſurgant, itemque firmiter Eccleſiæ filij ac orthodoxæ fidei zelatores, Conſtitutiones quaſdam felicis recordationis Innocentius Papa IV. prædeceſſor noſter ad extirpationem hæreticę peſtis edidit, & in capitularibus veſtris, tam ipſe quam felicis memoriæ Alexander Papa prædeceſſor noſter conſcribi, ac vobis exacta diligentia obſeruari mandarunt, quæ ſeriatim inferius continentur.

Quas cum declarationib. & additionib. Alexandri IV. & ... ſeruari præcipit.

§.2. Ideoque vniuerſitati veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ſingulas conſtitutiones eaſdem, cum quibuſdam adiectionibus, modificationibus & declarationibus, per dictum Alexandrum prædeceſſorem, & etiam per nos factas, conſcribi in veſtris capitularibus facientes, nullis inde temporibus abolendas, ſecundum eas contra omnem hæreſim, ſe aduerſus hanc ſanctam Eccleſiam extollentem ſine omiſſione aliqua procedatis. Alioquin dilectis filijs Prædicatorum & Minorum Ordinum Fratribus Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, & eorum ſingulis per Italiam deputatis auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & in poſterum deputandis, damus noſtris literis

in mandatis, vt infra deſignatos eis limites, ſingulos veſtrum ad id, per excommunicationem in perſonas, & interdictum in terram, appellatione remota compellant.

Leges autem & conſtitutiones ſunt hæ.

Lex 1.

Magiſtratus iurent, quod leges in hæreticos latas obſeruabunt. Bas indicanti in d. conſtit. Innoc. IV.

§. 3. Statuimus vt Poteſtas, Capitaneus ſeu Rector, ſeu Conſules, ſeu quiuis alij qui Ciuitati præſunt, vel loco alij ad præſens aut pro tempore præfuerint in futurum in Italia, iurent præciſe ac ſine tenore aliquo attendere inuiolabiliter & ſeruare, & facere ab omnibus obſeruari toto tempore ſui regiminis, tam in Ciuitate vel loco ſui regiminis quam in Terris ſuæ ditioni ſubiectis, omnes & ſingulas infraſcriptas conſtitutiones, & ſuper his præciſe ſeruandis recipiet à quibuslibet ſibi in poteſtaria vel regimine ſuccedentibus iuramenta. Quæ qui præſtare noluerit, pro Poteſtate, Capitaneo ſeu Conſule vel Rectore nullatenus habeatur, & quæ vt Poteſtas, Capitaneus, Conſul vel Rector fecerit, nullam penitus habeant firmitatem. Nec vllus teneatur aut debeat ſequi eos, etiamſi de ſequela præſtanda eis exhibuerit iuramentum. Quod ſi Poteſtas, Capitaneus vel aliquis prædictorum, conſtitutiones ipſas & ſingula in eis contenta ſeruare noluerit vel neglexerit, præter notam periurij, & perpetuæ iacturam infamiæ, ducentarum Marcarum pœnam incurrat, quæ irremiſſibiliter exigantur ab eo, & in vtilitatem communis cui præeſt, integrè conuertantur, & nihilominus vt periurus & infamis, & tanquam hæreticorum fautor de fide ſuſpectus, & officio & honore ſui regiminis ſpolietur. Nec vlterius Poteſtas, Capitaneus, Conſul ſeu Rector habeatur in aliquo, aut de cætero ad aliquam dignitatem vel officium publicum vllatenus aſſumatur.

Lex 2.

Hæretici banno ſupponantur, & eos quilibet capere poſſit.

§. 4. Iidem quoque Poteſtas, Capitaneus, Conſules, Rector vel quiuis alij ad regimen cuiuslibet Ciuitatis vel loci aſſumpti, in principio ſui regiminis in publica concione more ſolito congregata, banno Ciuitatis vel loci ſupponant, tanquam pro maleficio, omnes hæreticos vtriuſque ſexus quocunque nomine cenſeantur. & teneantur bannum huiuſmodi à ſuis prædeceſſoribus poſitum confirmare. Præcipiant autem, quod nullus hæreticus vel hæretica de cætero habitet vel moretur, aut ſubſiſtat in Ciuitate ſeu aliquo loco iuriſdictionis aut diſtrictus eiuſdem. & quicunque ipſum vel ipſam inuenerit, liberè capiat & capere poſſit impune, & omnes res mobiles ipſius vel ipſorum penes eos inuenta eis licenter auferre, quæ ſint auferentium pleno iure, niſi auferentes huiuſmodi ſint ad hoc officium ſpecialiter deputati.

Lex 3.

Miniſtri eligantur ad capiendos hæreticos.

§. 5. Iidem quoque Poteſtas, Capitaneus, Conſules ſeu Rector vel quiuis alij huiuſmodi, infra octo dies poſt introitum regiminis ſui, duodecim viros probos & catholicos, & duos Notarios, & duos Seruitores, vel quotquot fuerint neceſſarij inſtituere teneantur, quos Diœceſanus, ſi præſens extiterit, & intereſſe voluerit, & duo Fratres Prædicatorum, & duo Minorum Ordinum ad hoc à ſuis Prioribus & Guardianis, ſi Conuentus ibi fuerint eorundem Ordinum deputati, ſeu Inquiſitores vel Inquiſitor prauitatis hæreticæ duxerint eligendos. Inſtituti autem huiuſmodi & electi, poſſint & debeant hæreticos & hæreticas capere, & eorum bona illis auferre, & facere auferri per alios, & procurare hæc tā in Ciuitate vel alio loco quam in tota eius iuriſdictione atque diſtrictu plenariè adimpleri, & eos ducere & duci facere in poteſtatem Diœceſani vel eius Vicarij ſeu Inquiſitorū vel Inquiſitoris.

Lex 4.

Expenſis Communitatis hæretici capti deducantur.

§. 6. Teneantur autem Poteſtas, Capitaneus, Conſules ſeu Rector vel alij ad huiuſmodi regimen deputati, quilibet in expenſis Communis, cui præeſt, facere duci eoſdem hæreticos ita captos quocunque Diœceſanus vel eius Vicarius ſeu Inquiſitores vel Inquiſitor prædicti in iuriſdictione vel diſtrictu Diœceſani Epiſcopi ſeu Ciuitatis vel loci voluerint illos duci.

Lex 5.

Officialibus fides adhibeatur.

§. 7. Officialibus vero prædictis plena fides de his omnibus adhibeatur, quæ ad eorum officium pertinere noſcuntur, ſine aliquo ſpecialiter præſtito iuramento, vbi duo vel tres, ſeu plures præſentes fuerint ex eiſdem.

Lex 6.

Officiales iurent fideliter agere.

§. 8. Porro cum Officiales huiuſmodi eliguntur, iurent hæc omnia exequi fideliter & pro poſſe, ac ſuper his ſemper meram dicere veritatem. quibus ab omnibus in his quæ ad officium eorum pertinent plenius pareatur. & tam dicti duodecim quam Seruitores & Notarij prætaxati, ſimul vel diuiſim, plenariam præcipiendi ſub pœnis & bannis taxatis & expreſſis in conſtitutionibus infraſcriptis, quæ ad officium ſuum pertinent, habeant poteſtatem.

Lex 7.

Caueantq. de aſſignatione hæreticorum.

§. 9. Poſſint autem Officiales prædicti, Communitatis Caſtri, Burgi ſeu Villæ præcipere ſub pœna & banno vſque ad ducentas Marcas argenti, & vltra ad arbitrium Poteſtatis ſeu Rectoris Ciuitatis vel loci in cuius diſtrictu vel iuriſdictione fuerint, quod Poteſtati ſeu Rectori vel Diœceſano aut eius Vicario ſeu Inquiſitoribus aut Inquiſitori hæreticorum præſentent infra præfigendum eis terminum competentem, omnes hæreticos & hæreticas, quos & quas ſibi dicti Officiales duxerint aſſignandos. Et Poteſtas ſeu Rector à non ſeruantibus præceptum, pœnam vel bannum huiuſmodi exigere teneatur.

Lex 8.

Et præcepta eorum Inquiſitoris executioni.

§. 10. Poteſtas autem vel Capitaneus, Cōſules ſeu Rector vel alij huiuſmodi quocunque vocabulo cenſeantur, teneantur habere firma & rata omnia præcepta, quæ occaſione officij ſui fecerint duo ex ipſis ſeu plures, & pœnas exigere non ſeruantium.

Lex 9.

Officiales ſeruentur indemnes.

§. 11. Quod ſi dictis Officialibus aliquo tempore aliquod damnum contigerit, in perſonis vel rebus pro ſuis officiis exequendis, à communi Ciuitatis vel loci per reſtitutionem plenariam ſeruentur indemnes.

Lex 10.

Nec ſyndicentur de actis pro Inquiſitione.

§. 12. Nec ipſi Officiales vel hæredes eorum poſſint aliquo tempore conueniri de ijs quæ fecerint, vel pertinent ad eorum officium, niſi ſecundum quod eiſdē Diœceſano & Inquiſitoribus vel Inquiſitori videbitur expedire.

Lex 11.

Officiales quāto tempore durent.

§. 13. Ipſorum autem officium duret tantummodo per ſex menſes. quibus completis Poteſtas vel quicunque ipſius Ciuitatis vel loci regimini præfuerit, teneatur totidem ſubrogare Officiales ſecundum formam præſcriptā, qui prædictum officium ſecundum formam eandem in alijs ſex menſibus ſequentibus exequantur.

Lex 12.

Officialibus vnde ſatisfieri debeat.

§. 14. Sane ipſis Officialibus dentur de Camera communis prædicti, quando exiuerint Ciuitatem aut locum, pro hoc officio exequendo, vnicuique pro qualibet die duo ſolidi Prouenien. Senatus vel Imperialium in pecunia numerata, quos Poteſtas, Capitaneus, Conſules vel Rector aut alius huiuſmodi teneantur eis dare vel dari facere, infra diem tertium poſtquam redierint ad eandem Ciuitatem vel locum.

Lex 13.

Salarium eorum quod.

§. 15. Et inſuper habeant tertiam partem bonorum hæreticorum & receptatorum eorum quæ occupauerint, & mulctarum ad quas fuerint condemnati, ſecundum quod inferius continetur. Et hoc ſalario ſint contenti.

Lex 14.

Ad quod officium non admittendi.

§. 16. Sed ad nullum aliud, quod iſtud officium impediat vel impedire poſſit, vllo modo, officium vel exercitium compellantur.

Lex 15.

Sed eorū officio non impediantur.

§. 17. Nullum etiam ſtatutum conditum vel condendum, eorum officium vllo modo valeat impedire.

Lex 16.

Officiales quando & per quos amouendi.

§. 18. Et ſiquis eorum Officialium propter ineptitudinem vel inertiam, ſeu occupationem aliquam vel exceſſū Diœceſano & Fratribus ſupradictis viſus fuerit amouendus, ipſum ad mandatum vel dictum eorum teneatur amouere Poteſtas, Capitaneus vel quiuis alius huiuſmodi prædictorum, & alium ſecundum formam præſcriptam ſubſtituere loco eius.

Lex

Lex 17.

Feſaliam inquiſit. pœna.

§. 19. Quod ſiquis eorum contra fidem & ſinceritatẽ officij ſui in fauorẽ hæretis deprehenſus fuerit exceſſiſſe, præter notam infamiæ perpetuæ, quam tanquam fautor hæreticorum incurrat, per Poteſtatem, Capitaneum, Cõſules vel Rectorum ſeu alium ſimilem ad Diœceſan. & dictorum Fratrum vel Inquiſitorum ſeu Inquiſitoris arbitrium puniatur.

Lex 18.

Omnes præſtent auxilium Officialibus.

§. 20. Poteſtas vero militem ſuum vel alium Aſſeſſorem, ſi Diœceſanus vel eius Vicarius aut Inquiſitores vel Inquiſitor auctoritate Sedis Apoſtolicæ deputati, ſeu dicti Officiales petierint, cum ipſis Officialibus mittere teneatur, & cũ ipſis eorum officium fideliter exercere. Quilibet etiam ſi præſens in terra vel requiſitus fuerit, teneatur tam in Ciuitate quam in iuriſdictione & diſtrictu quolibet dare ipſis Officialibus & eorum Socijs conſilium & iuuamen, quando hæreticum vel hæreticam capere vel ſpoliare aut inquirere, ſeu domum vel locum aut aditum aliquem intrare pro hæreticis capiendis, ſub librarum vigintiquinque Prouenien. vel Imperialium pœna vel banno, Vniuerſitas autem Caſtri vel Burgi ſub pœna & banno librarum quinquaginta, Vilę vero vigintiquinque Prouenien. vel Imperialium pro qualibet vice ſoluenda in pecunia numerata.

Lex 19.

Pœna prohibentiũ ne hæretici capiantur.

§. 21. Quicunque autem hæreticum vel hæreticam captum vel captam auferre de manibus capientium vel capientis auſus fuerit, vel defendere ne capiatur, ſeu prohibere aliquem intrare domum aliquam vel Curtem ſeu locum aliquem ne capiatur & inquiratur ibidem, iuxta legem Paduæ promulgatam per quondam Fridericum olim Romanorum Imperatorem, publicatis bonis omnibus in perpetuum relegetur. Et domus illa, à qua prohibiti fuerint, ſine ſpe reædificandi funditus deſtruatur. niſi forte Diœceſano, vel in eius abſentia ipſius Vicario vna cum Inquiſitoribus ſeu Inquiſitore hæreticorum, vel ſoli ipſi Diœceſano quãdo Inquiſitorum vel Inquiſitoris præſentia de facili haberi non poterit, legitime conſtiterit præfata domus dominum in hoc caſu penitus innocentem, & prorſus inculpabilem extitiſſe, ac etiam eundem eſſe credentem vel receptatorem aut defenſorem ſiue fautorem hæreticorum ſeu de hæretica labe ſuſpectum. Et bona quæ ibi reperta fuerint fiant capientium vel inquirentium, ac ſi hæretici fuiſſent ibidem inuenti. niſi forte prædictus, vt dictum eſt, legitime conſtiterit per teſtes fide dignos, & omni exceptione maiores, ipſa bona eſſe aliarum perſonarum, quam Domini domus eiuſdem. Et tunc propter hanc prohibitionem vel impeditionem ſpecialem Burgus vel Caſtrum componat communi in cuius diſtrictu eſt, libras Ducentas, & Villa libras Centum, & Vicinia tam Burgi quam Caſtri & Ciuitatis libras Quinquaginta Prouenien. ſiue Imperialium in pecunia numerata. niſi infra quintum diem ipſos defenſores vel defenſorem hæreticorum Poteſtati vel Rectori captos duxerint perſonaliter præſentandos, vel niſi forſan per legitimas probationes Diœceſan. vel in eius abſentia ipſius Vicario, vna cum Inquiſitoribus ſeu Inquiſitore hæreticorum, vel ſoli ipſi Diœceſano quãdo Inquiſitorum aut Inquiſitoris præſentia de facili haberi non poterit, plene ac euidenter conſtiterit, quod ipſum vel ipſos capere nullatenus potuiſſent, & eos ad captionem & præſentationem huiuſmodi faciendas, ſufficientem & congruam adhibuiſſe ſolicitudinem & cautelam.

Lex 20.

Hæretici ſeorſum ab aliis in tuto carcere cuſtodiantur.

§. 22. Teneantur inſuper Poteſtas, Capitaneus, Conſules ſeu Rector vel alij huiuſmodi, omnes hæreticos & hæreticas, qui capti amodo fuerint, cuſtodiri facere ſub expenſis communis Ciuitatis vel loci cui præſunt, per viros catholicos ad hoc electos à Diœceſano ſi præſens fuerit, & Fratribus ſupradictis vel Inquiſitoribus ſeu Inquiſitore in aliquo ſpeciali carcere tuto & ſecuro. in quo ipſi ſoli teneantur ſeorſum à latronibus & bannitis, donec de ipſis fuerit diffinitum.

Lex 21.

Pœna aſſignãtiũ non hæreticos pro hæreticis.

§. 23. Si quando aliqui vel aliquæ non hæretici pro captis hæreticis, ipſis non contradicentibus, fuerint aſſignati, vel ſe forſitan aſſignauerint, prædicti ſuppoſiti perpetuo carceri mancipentur, & hæretici nihilominus reddi & aſſignari cogantur. & qui hunc dolum fecerint iuxta legem prædictam bonis omnibus publicatis, in perpetuum relegentur.

Lex 22.

§. 24. Teneantur inſuper Poteſtas, Capitaneus, Conſules vel Rector ſeu quiuis alii huiuſmodi, cum bono & ſecuro comitatu omnes hæreticos quocunque nomine cenſeantur, infra dies quindecim poſtquã capti fuerint, Diœceſano vel eius ſpeciali Vicario ſeu hæreticorum Inquiſitoribus vel Inquiſitori præſentare, pro examinatione de ipſis & eorum hæreſi facienda.

Capti hæretici Iudicibus eccleſiaſticis præſententur.

Lex 23.

§. 25. Damnatos vero de hæreſi per Diœceſanum vel eius Vicarium ſeu Inquiſitores vel Inquiſitorẽ prædictos, Poteſtas, Capitaneus, vel alij eorum ſupradicti, vel eius ſeu eorum nuncius ſpecialis, eos animaduerſione debita puniendos ſibi relictos ſtatim recipere teneantur.

Damnatos de hæreſi recipiant puniendos.

Lex 24.

§. 26. Teneantur præterea Poteſtas, Capitaneus, Cõſules aut Rector vel alii huiuſmodi omnes hæreticos quos captos habuerint, cogere citra membri diminutionem & mortis periculum, tanquam vere latrones & homicidas animarum & fures ſacramentorum Dei & fidei Chriſtianæ, errores ſuos expreſſe fateri, & accuſare alios hæreticos quos ſciunt, & bona eorum & credentes & receptatores & defenſores eorum, ſicut coguntur fures & latrones rerum temporalium accuſare ſuos complices, & fateri maleficia quæ fecerunt.

Cogendo q. ad alios detegendos.

Lex 25.

§. 27. Domus autem in qua repertus fuerit hæreticus vel hæretica, ſine vlla ſpe reædificandi funditus deſtruatur, niſi Dominus domus eos ibidem procurauerit reperiri. & ſi dominus illius domus habuerit cũ ea domos alias appendices, cum vna eademq. domus interdum diuerſis, & cohærentibus manſionibus diſtinguatur, omnes illæ domus appendices, ſiue in domo illa ſiue in eius appendicibus hæreticus vel hæretica depræhenſus fuerit, ſimiliter deſtruantur, & bona quæ fuerint inuenta in domo illa, ipſiuſque appendicibus (niſi forte legitime per teſtes fide dignos, & omni exceptione maiores, ipſa bona eſſe aliarum perſonarum quam domini domuum earundem cõſtiterit) publicentur, & fiant auferentium, niſi auferentes fuerint in huiuſmodi officio conſtituti. Et inſuper dominus domus illius præter notam infamiæ perpetuæ, quam incurrat, componat communi Ciuitatis vel loci quinquaginta libras Prouenien. vel Imperialium, in pecunia numerata. quam ſi non ſoluerit, in perpetuo carcere detrudatur.

Domus in qua repertus ſit hæreticus deſtruatur.

Lex 26.

§. 28. Quæ autem de domorum & appendicium deſtructione, bonorum publicatione ac pœnarum impoſitione facienda, dominis domuum earundem præmiſſa ſunt, volumus obſeruari, niſi forte Diœceſano vel in eius abſentia ipſius Vicario, vna cum Inquiſitoribus ſeu Inquiſitore hæreticorum, vel ſoli ipſi Diœceſano, quando Inquiſitorum vel Inquiſitoris præſentia de facili haberi non poterit, legitime conſtiterit præfatarum domorum dominos in hoc caſu penitus innocentes, & prorſus inculpabiles extitiſſe. Ac etiam eos non eſſe credentes, vel receptatores aut defenſores ſiue fautores hæreticorum, ſeu de hæretica labe ſuſpectos. quos nec in domibus vel appendicibus, nec in bonis eiſdem, ſeu quouis modo puniri volumus, ſi vt dictum eſt, apparuerint innocentes. Burgus autem ille ſeu Caſtrum, in quo hæretici capti fuerint vel inuenti, componat communi Ciuitatis vel loci in cuius diſtrictus eſt, centum libras, & Villa libras quinquaginta, & vicinia tam Burgi quam Caſtri & Ciuitatis libras vigintiquinque Prouenien. vel Imperialium, in pecunia numerata. niſi infra quintum diem receptatores ipſorũ captos præſentauerint Poteſtati ſiue cuiuis alij Præſidenti eiuſdem regimini Ciuitatis, niſi forſan per legitimas probationes, Diœceſano, vel in eius abſentia ipſius Vicario, vna cum Inquiſitoribus ſeu Inquiſitore hæreticorum, vel ſoli ipſi Diœceſano, quando Inquiſitorum vel Inquiſitoris præſentia de facili haberi non poterit,

Declaratio à pœna.

plene

plene ac euidenter conſtiterit, quod ipſos capere nullatenus potuiſſent, & eos ad captionem & præſentationem huiuſmodi faciendas, ſufficientem & congruam adhibuiſſe ſolicitudinem & cautelam.

L e x 27.

Pœna eorum qui hæreticis auxiliantur.

§.29. Quicunque vero deprehenſus fuerit dare alicui hæretico conſilium vel auxilium ſeu fauorem, præter aliam pœnam ſuperius & inferius prætaxatam, ex tunc ipſo iure in perpetuum ſit factus infamis, nec ad publica officia ſeu cõſilia vel ad eligendos aliquos ad huiuſmodi, nec ad teſtimonium admittatur. Sit etiam inteſtabilis, vt nec teſtamenti liberam habeat factionem, nec ad hæreditatis ſucceſſionem accedat. Nullus præterea ei ſuper quocunque negocio, ſed ipſe alijs reſpondere cogatur. Quod ſi forte Iudex extiterit, eius ſententia nullam obtineat firmitatem, nec cauſæ aliquæ ad eius audientiam perferantur. Si fuerit Aduocatus, eius patrocinium nullatenus admittatur. Si Tabellio, inſtrumenta confecta per ipſum nullius penitus ſint momenti. Credentes quoque erroribus hæreticorum, tanquam hæretici puniantur. Teſtamenta eorum qui hæretici deceſſerunt, nullius volumus eſſe momenti.

L e x 28.

Nomina damnatorũ de hæreſi in 4. libris annotentur.

§.30. Teneantur inſuper Poteſtas ſiue Capitaneus, Conſules ſeu Rector vel quiuis alius Præſidens regimini Ciuitatis vel loci, nomina virorum omnium qui de hæreſi fuerint infamati vel banniti, in quattuor libellis vnius tenoris facere annotari, quorum vnum commune Ciuitatis vel loci habeat, & alium Diœceſanus, & tertiũ Fratres Prædicatores, & quartum Fratres Minores, & ipſorum nomina ter in Anno in concione publica ſolemniter faciat recitari.

L e x 29.

Filij damnatorũ ad nullũ officium vel beneficium admittantur.

§.31. Teneatur quoque Poteſtas ſeu Rector vel quicunque regimini ſupradicto præfuerit, filios & nepotes hæreticorum, & receptatorum, defenſorum & fautorum eorum diligenter inueſtigare, eoſque ad aliquod officium publicum ſeu conſilium nullatenus admittere in futurũ.

L e x 30.

Gubernatores locorum, requiſitis inquiſitoribus, prouideãt eis de Aſſeſſorib.

§.32. Teneatur præterea Poteſtas ſeu Rector vel quiuis alius huiuſmodi regimini Præſidens, vnum de Aſſeſſoribus ſuis, quem elegent Diœceſanus, ſi fuerit præſens & Inquiſitores ſeu Inquiſitor prędicti auctoritate Sedis Apoſtolicæ deputati, mittere cum eis, quandocunque voluerint, in iuriſdictione Ciuitatis vel loci ac eius diſtrictu. Qui Aſſeſſor ſecundum quod prędictis Inquiſitoribus ſeu Inquiſitori viſum fuerit, ibi tres aut plures boni teſtimonij viros, vel totam viciniam (ſi eis videbitur) iurare compellat, quod ſi quos ibidem hæreticos ſciuerint, vel bona eorum, vel aliquos occulta conuenticula celebrantes, ſeu à communi conuerſatione fidelium vita & moribus diſſidentes vel credentes, aut defenſores ſeu receptatores vel fautores hæreticorum, eos dictis Inquiſitoribus ſiue Inquiſitori ſtudeant indicare.

L e x 31.

Magiſtratus ſeculares terrã purgẽt ab hæretica fœditate.

§ 33. Ipſi autem Poteſtas, Conſules ſiue Rector ſeu quiuis alij regimini Præſidentes, purgare teneantur ab hæretica fœditate Ciuitatẽ vel locum cui præfuerint, totamq. terram vel diſtrictum ſuæ ditionis, ſecundum leges per quondam Fredericum, olim Romanorum Imperatorem, tunc in deuotione Romanæ Eccleſiæ perſiſtentem Paduæ promulgatas contra hæreticam prauitatem, & earum tenores facere in ſuis annotare capitularibus, nullis inde temporibus abolendos.

L e x 32.

Condẽnationũ executio fieri debeat à Gubernatoribus locorum.

§.34. Teneatur inſuper Poteſtas ſeu quiuis Rector Ciuitatis vel loci quocunque vocabulo nuncupetur, in deſtructione domorum & condemnationibus faciendis, & in rebus inuentis vel occupatis conſignandis diuidendis, & de quibus ſuperius dicitur, infra viginti dies poſtquam accuſatio ſiue denunciatio facta fuerit, hæc omnia exequi cum effectu, & condemnationes omnes in pecunia numerata infra tres menſes exigere & diuidere illas ſicut inferius continetur. Et eos qui ſoluere non poterint, banno maleficij ſupponere, & donec ſoluant, in carcere detinere. Alioquin pro his omnibus & ſingulis ſyndicetur, ſicut inferius continetur.

L e x 33.

Aſſeſſoreſq. ad id inquiſitoribus detur.

§.35. Inſuper teneatur vnum de Aſſeſſoribus ſuis quemcunque Diœceſanus vel eius Vicarius, & dicti Inquiſitores ſeu Inquiſitor hæreticorum voluerint, ad hæc peragenda fideliter aſſignare, & mutare pro tempore ſi eis viſum fuerit opportunum.

L e x 34.

Pœnæ nullo modo relaxentur.

§.36. Omnes autem condemnationes vel pœnæ, quę occaſione hæreſis factæ fuerint, neque per concionem neque per conſilium neque ad vocem populi vllo modo aut ingenio, aliquo tempore valeant relaxari.

L e x 35.

Bona hæreticorum qualiter diuidantur.

§.37. Teneatur inſuper Poteſtas, Capitaneus, Conſul ſeu quiuis alius Rector, omnia bona hæreticorum & receptatorum eorum, quæ per dictos Officiales fuerint occupata ſeu inuenta, & condemnationes pro his exactas; necnon & lignamina, lapides & tegulas domorum & turrium, quæ occaſione hæreſis deſtruentur, & bona tam mobilia quam immobilia, quæ eadem occaſione confiſcabuntur, diuidere tali modo. Vna pars deueniat in commune Ciuitatis ſeu loci. Secunda in fauorem & expeditionem officij detur Officialibus, qui tunc negocia ipſa peregerint. Tertia ponatur in aliquo tuto loco, ſecundum quod dictis Diœceſano & Inquiſitoribus vel Inquiſitori videbitur, reſeruanda & expendenda per conſilium eorundem in fauorem fidei, & ad hęreticos extirpandos, non obſtante huiuſmodi diuiſioni ſtatuto aliquo condito vel condendo.

L e x 36.

Bona hæreticorum confiſcata vendantur, & per quos.

§.38. Teneatur præterea Poteſtas vel Rector Ciuitatis ſeu loci alterius, vendere bona fide, cum conſilio & aſſenſu Inquiſitorum vel Inquiſitoris, bona quæ confiſcantur occaſione hæreticæ prauitatis, infra tres menſes poſt confiſcationem huiuſmodi. quod ſi non fecerit, præmiſſas pœnas eo ipſo incurrat. Et nihilominus Inquiſitores vel Inquiſitor libere vendere illa valeat, inquiſito cõſilio Diœceſani vel eius Vicarij, ſi præſens non fuerit, & duorum Fratrum Prædicatorum & totidem Minorum Ordinum, quos Prior & Guardianus, ſi Conuentus ibidem fuerint, eorundem Ordinum, ad hoc duxerint eligendos. Et emptores bonorum huiuſmodi illa libere ac licite habeant & poſſideant, & verum ipſorum bonorum dominium, per emptionem huiuſmodi transferatur ad ipſos.

L e x 37.

Pœna non ſeruantium has obligationes.

§.39. Siquis autem de cętero aliquod iſtorum ſtatutorum ſeu conſtitutionum attentauerit delere, diminuere vel mutare, ſine auctoritate Sedis Apoſtolicæ ſpeciali, Poteſtas, Capitaneus ſeu Conſul vel alius quiuis Rector, qui pro tempore fuerit in illa Ciuitate vel loco, teneatur eum tanquam defenſorem hæreticorum publicum & fautorem, ſecundum formam pręſcriptam perpetuo publice infamare, atque punire in libris quinquaginta Prouiſiniũ vel Imperialium, in pecunia numerata. Quam ſi exigere non poterit, eum maleficij banno ſupponat, de quo eximi non valeat, niſi ſoluerit duplam dictę pecunię quantitatem.

L e x 38.

Qui Magiſtratum init præcedentem Poteſtatem ſyndicet.

§.40. Teneatur ſane Poteſtas ſiue Capitaneus, Conſul ſeu quiuis Rector infra duodecim dies ſui regiminis ſyndicare præcedentem proxime Poteſtatem, Capitaneum, Conſulem vel Rectorem, & eius etiam Aſſeſſores, per tres viros catholicos & fideles, quos infra tres dies regiminis ſupradicti eligãt vna cum Diœceſano Fratres Prædicatores & Minores à ſuis Priore ac Guardiano pariter aſſignati, ſeu Inquiſitores vel Inquiſitor hæreticæ prauitatis de omnibus his quæ in ſtatutis iſtis ſeu conſtitutionibus & legibus antedictis contra hæreticos & eorũ complices editis continentur, & punire ipſos ſi exceſſerint in omnibus & ſingulis quę omiſerint, & cogere reſtituere de propria facultate, non obſtante ſi per aliquam licentiã Conſilij vel alterius cuiuslibet, à ſyndicatione fuerint abſoluti. Iurabunt autem prædicti tres viri bona fide ſyndicare præfatos de omnibus ſupradictis.

L e x 39.

Statuta hic conſcripta nemini aduerſũ deleantur.

§.41. Cæterum teneatur Poteſtas ſiue Capitaneus, Conſul. aut quiuis Rector cuiuslibet Ciuitatis vel loci,

delere

delere ſeu abradere penitus de ſtatutis & capitularibus Communis, quodcunque ſtatutum conditum vel condendum inueniatur contradicere illis cõſtitutionibus, ſeu ſtatutis & legibus memoratis, ſine quomodolibet obuiare. Et in principio & in medio ſui regiminis hæc ſtatuta ſeu conſtitutiones & leges ipſas in publica concione ſolẽniter facere recitari, & etiam in alijs locis extra Ciuitatem ſuam ſeu locum, ſicut Diœceſano ſeu Inquiſitoribus ſiue Inquiſitori videbitur expedire.

L x x 40.

Hæ conſtitutiones publice recitãtur, & in quatuor libris ſeruabuntur.

§. 42. Porro hæc omnia ſtatuta ſeu conſtitutiones & leges præfatæ, & ſiquæ aliæ contra hæreticos & eorum complices tempore aliquo auctoritate Sedis Apoſtolicæ conderentur, in quatuor voluminibus vnius debeant tenoris contineri. quorum vnum ſit in ſtatuto communis cuiuslibet Ciuitatis ſeu loci, ſecundum apud Diœceſanũ, tertium apud fratres Prædicatores, quartum apud fratres Minores cum omni ſinceritate ſeruentur, ne poſſint per falſarios in aliquo violari.

Dat. P. An. 1. die 3. Non.

Dat. Peruſij 3. Non. Nouemb. Pont. noſtri Anno 1.

II. alias XIV.

Contra Chriſtianos ad Iudæorum ritum tranſeuntes, ac Iudæos conuerſos ad illum redeuntes, aut Chriſtianos ad eundem trahentes.

Hoc idem ſtatuit poſtea Gregorius X. infra in conſtit. hanc ſubſequente, & Nicol. IV. hic ſup. in conſtit. hanc antecedente, vbi notaui aliam non abſimilem conſt. edidiſſe Gregoriũ XI. contra ſimiles Chriſtianos & Saracenos.

Edita An. D. 1267.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Fratribus Prædicatorum & Minorum Ordinum, Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, authoritate Sedis Apoſtolicæ deputatis aut in poſterum deputandis. Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Quidã Chriſtiani ad ritũ Iudæorum, & quidã Iudæi conuerſi, ad Iudaiſmũ redierunt.

§. 1. TVrbato corde audiuimus & narramus, quod quamplurimi reprobi Chriſtiani, veritatẽ Catholicæ fidei abnegantes, ſe ad ritum Iudæorum damnabiliter tranſtulerunt. Quod tanto magis reprobum fore dignoſcitur, quanto ex hoc Chriſti nomen Sanctiſſimum, quadam familiari hoſtilitate ſecurius blaſphematur.

Contra eos Papa ab Inquiſitoribus procedi vt cõtra hæreticos iubet.

§. 2. Cum autem huic peſti damnabili, quę vt accepimus non ſine ſubuerſione prędictę fidei, nimis excreſcit congruis & feſtinis deceat remedijs obuiari, Vniuerſitati veſtrę per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus terminos vobis ad inquirendum contra hæreticos authoritate Sedis Apoſtolicæ deſignatos, ſuper præmiſſis tam per Chriſtianos quam etiam per Iudæos, inquiſita diligenter & fideliter veritate, contra Chriſtianos, quos talia inueneritis commiſiſſe, tamquã contra hæreticos procedatis.

Iudæos autẽ ad eorum ritum Chriſtianos trahẽtes mãdat puniri.

§. 3. Iudæos autem qui Chriſtianos vtriuſque ſexus ad eorum ritum execrabile hactenus induxere, aut inueneritis de cætero inducentes, pœna debita puniatis. Contradictores per cenſuram Eccleſiaſticam appellatione poſtpoſita compeſcendo. Inuocato ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Dat. P. An. 3. die 26. Iulij.

Dat. Viterbij 7. Calend. Auguſti, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Gregorius Decimus.

I. alias III.

Contra Chriſtianos ad ritum Iudæorum tranſeuntes, & Iudæos conuerſos, reiudaizantes, vel Chriſtianos ad eorum ritum trahentes.

Eiuſdem argumenti eſt, conſtitutio Clementis IV. quæ hanc præcedit, & ibi notaui.

Edita An. D. 1263.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Fratribus Prædicatorum & Minorum Ordinum, Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, authoritate Sedis Apoſtolicæ deputatis & in poſterum deputandis, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Quidã Chriſtiani ad ritũ Iudæorum, & Iudæi cõuerſi ad illum redierunt.

§. 1. TVrbato corde audiuimus & narramus, quod non ſolum quidam de Iudaicæ cęcitatis errore ad lumen fidei Chriſtianæ cõuerſi, ad priorem reuerſi eſſe perfidiam dignoſcuntur, verum etiam quamplurimi Chriſtiani, veritatem Catholicæ fidei abnegantes, ſe damnabiliter ad ritum Iudaicum tranſtulerunt. Quod tanto magis reprobum fore cognoſcitur, quanto ex hoc Chriſti nomen Sanctiſſimum, quadam familiari hoſtilitate ſecurius blaſphematur.

Contra eos tanquam hæreticos hic Pont. ab Inquiſitoribus procedi iubet.

§. 2. Cum autem huic peſti damnabili congruis & feſtinis remedijs deceat obuiari, Vniuerſitati veſtræ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus infra terminos vobis ad inquirendum contra hæreticos authoritate Sedis Apoſtolicæ deſignatos, ſuper præmiſſis, tam per Chriſtianos quam etiam per Iudæos, inquiſita diligenter & ſolicite veritate, contra eos quos talia inueneritis hactenus commiſiſſe, ac committere etiam in futurum, tamquam contra hæreticos, contra fautores quoque, receptatores & defenſores eorum, procedere ſtudeatis.

Iudæoſque Chriſtianos ad eorũ ritũ trahentes, coerceri mãdat.

§. 3. Iudæos autem, qui Chriſtianos vtriuſque ſexus ad eorum ritum execrabile induxerint, aut inueneritis de cætero inducentes, pœna debita puniatis. Contradictores per cenſuram eccleſiaſticam appellatione poſtpoſita compeſcendo. Inuocato ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

D. P. An. 2. die 1. Martij.

Dat. Lugduni, Cal. Martij Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Bonifacius Octauus.

I. alias X.

Erectio Studij generalis, in Ciuitate Auinionis, Galliæ Narbonenſis, ſub ditione Status Eccleſiaſtici.

Hic idem Pontifex ſimile Studium mox inſtituit in Vrbe, vt in eius conſt. 9. ſupra lib. 1. fol. 140. Et aliud in Ciuitate Firmi, Prouinciæ Piceni, vt refertur a Sixto V. in eius conſtit. 95. Vniuerſi.

Edita An. D. 1303.

BONIFACIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Studiorum & ſcientiarum commendatio.

COnditoris omnium immenſa benignitas rudem hominem, quem poſt perceptionem mortiferi guſtus, ad perfectionem diſcretionis efferre naturalis ratio non poterat, ſcientiarum artiumq. decreuit dogmatibus erudiri. Sicq. dono dato diuinitus plurium idiomata nationum, ſub diuerſatum linguarum varietate diffuſa, in vnum conueniunt loquendi commercium, latinitatis ordine literalis. Sic geſta patrum, & principum redacta ſunt, & rediguntur in monumenta librorum. Sic veri & falſi certamina, certis rationibus & argumentis probabilibus dirimuntur. Sicque generationis & corruptionis corporũ vniuerſorum ſimplicitas elementorum qualitate diſcernitur. Sic etiam vocum ſonoritas, pari concordia prodit in iubilum, & documento colligitur qualiter in diuinis obſequijs modulatione muſica Domino famulatur. Sic terminorum extrema ſcholaſtica doctrina metitur, qualibet longitudinis & latitudinis, ſublimitatis & profunditatis diſtantias, punctorum ſeu menſurarum connumeratione diſtinguens. Sic de ſupernorum eſſentia corporum prout mouentur & conſiſtunt in ordine, philoſophiæ perſcrutatio arte nitu-

pkitur habere notitiam, licet ſit res intellectu difficilis, & aciem humanæ rationis tranſcendat. Sic datur Iuris vtriuſque cognitio, querela iurgioſa dirimitur, & quod ſuum eſt, redditur vnicuique. Sic quoque ad ſacrarum acceditur altitudinem ſcripturarum, & elicitur viuificans ſpiritus de literæ viſceribus occidentis. Expedit igitur ſingulis regionibus orthodoxis, vt in eis habeantur viri induſtres, literarum decore, ſcientiis & virtutibus præſignitis, vt ſingula ſic ipſorum conſiliis prouidis, & conſulta prouidentia dirigantur, quod earum incolæ ſubiectitudinis obſeruantia glorioſi viuant & regnent, & quietis beatitudine gratulentur. Tales ſiquidem viros, infuſa eis cęlitus gratia literale ſtudium efficit, paruulos ſuauitatis lactans dulcedine, cibans adultos vberius & prouectos maioris vbertatis delectatione fęcundans, dū circa ipſum ſtudioſa ſedulitate verſantur. De his profecto non indigne accipitur, quod refulſit ſol in clypeos aureos, qui ſunt iuſtitiæ defenſores, facta cauſarum ambigua dirimentes. Qui ſuæ defenſionis viribus, in rebus publicis ac priuatis, lapſa erigunt, fatigata reparant, nec minus humano generi per ſcientiarum cooperationem prouident, quam ſi prçlijs ac vulneribus, patriam parentesq. ſaluarent. Ac Iuſtiniana ſanctio non ſolum illos Imperio militare decreuit, qui gladijs clypeis & thoracibus muniuntur, ſed alios qui præſidio glorioſi muniminis, laborantium ſpem vitam poſteroſq. defendunt, ne potentiorum maous validior efficiat humiliores iniurijs, prematque iacturis elypeo iuſtitiæ non aditos. Tales vtique clypeos aureo titulo merito præſigniuit auctoritas, cum per aurum virtutum nobilitas, & per ſcutum fortitudo fidei deſignentur. Habeat enim ſcientia incomparabiles theſauros deliciarum, omniumque bonorum gratiam largitur ad plenum.

Ideoq. ipſa Studia in locis aptis inſtituenda.

§. 1. Nos itaque profectibus publicis ex debito paſtoralis officij, cui dante Domino præſidemus, efficacibus ſtudijs intendentes, ingenti vtique deſiderio ducimur, & cura propenſioris ſolicitudinis excitamur, vt ſtudia literarum, per quæ ſcientiarum theſaurus acquiritur, ac ad ſpiritualis & temporalis gaudij gloriam peruenitur, laudabilibus incrementis dirigantur vbilibet, ac propenſius inualeſcant, & in illis potiſſime locis & partibus, quæ idonea & accommoda fore noſcuntur, ad multiplicanda doctrinæ ſemina, & germina ſalutaria producenda.

Inter quę loca, Ciuitas Auinionen. annumeratur.

§. 2. Cum itaque Auinionen. Ciuitas ob ipſius commoditates & conditiones quamplurimas, habilis & apta non modicum huiuſmodi ſtudio cenſeatur.

Hic igitur Pont. in ea erigit Studiū generale.

§. 3. Nos pro vtilitate publica, credentes multipliciter expedire, vt in Ciuitate prædicta cultores ſapientiæ inſerantur, fructum vberem largiente Domino in tempore producturi, præſentium auctoritate concedimus, vt in Ciuitate prædicta ſit & habeatur de cætero Studium litterarum generale, in quo Magiſtri doceant & Scholares libere ſtudeant & audiant, in quauis licita facultate. Ac ſiqui proceſſu temporis in eodem Studio fuerint, qui ſcientiæ brauium aſſequuti, docendi ſibi licentiam vt alios licenter erudire valeant petierint exhiberi, Sancimus vt in Iure Canonico & Ciuili, ac in Medicina & liberalibus artibus examinari poſſint ibidem, & in facultatibus ipſis dumtaxat Magiſterij titulo decorari.

Promouendi doctorandi quomodo.

§. 4. Statuentes vt quotiens ad id aliqui fuerint promouendi, præſententur Epiſcopo Auinionenſi pro tempore exiſtenti. Qui Magiſtris facultatis illius in qua examinatio fuerit facienda, in eodem Studio præſentibus conuocatis, eos gratis, & difficultate ſublata qualiter de ſcientia, facundia, modo legendi, & alijs quæ in promouendis ad Doctoratus ſeu Magiſteriatus officium requiruntur, examinare ſtudeat diligenter. & illos quos idoneos repererit, petito ſecrete Magiſtrorum eorundem conſilio, quod vtique conſilium in ipſorum conſulentium diſpendium vel iacturam reuelari quomodolibet, ſub diuinæ maledictionis interminatione diſtrictius prohibemus, approbet & admittat, eiſque petitam licentiam largiatur. Alios minus idoneos penitus repellendo, poſtpoſitis omnino gratia, odio vel timore. Cæterum ne vacante Sede Auinione contingat, volentes promoueri ad Magiſterium impediri, Volumus vt promouendi huiuſmodi, vacationis tempore, Præpoſito Auinionen. Eccleſiæ præſententur. qui eos examinet, & examinatos approbet vel reprobet, ſecundum modum in Epiſcopo prætaxatum.

Lectorib. priuilegia vbiq. legēdi tribuit.

§. 5. Illi autem qui in Ciuitate prædicta examinati & approbati fuerint, ac docendi licentiam obtinuerint vt eſt dictum, extunc abſque examinatione vel approbatione alia legendi & docendi vbique in facultate illa in qua fuerint approbati, plenam & liberam habeant facultatem, nec à quoquam valeant prohiberi.

Eorundem iuramentum requirit.

§. 6. Sane vt rite in iam dictis examinationibus procedatur, præcipimus, vt Magiſtri legere in eodem Studio cupientes, antequam incipiant, præſtent publice iuramentum, quod ipſi vocati ad examinationes eaſdem perſonaliter venient, niſi fuerint legitimo impedimento detenti, & gratis, ſine difficultate, odio & amore poſtpoſitis, dabunt examinatori fidele conſilium, vt de examinatis digni approbari debeant, & indigni merito reprobari. Qui vero iuramentum huiuſmodi præſtare noluerint, nec ad legendum nec ad examinationes eaſdem, nec etiam ad aliqua Vniuerſitatis ipſius Studij commoda vel beneficia vllatenus admittantur.

Doctorib. & Scholaribus priuilegia Studiorum generalium concedit.

§. 7. Vt autem Doctores & Scholares prædicti, eo libentius valeant intendere ſtudio, ac proficere in eodem, quo ſe munitos agnouerint gratia & fauore, eis auctoritate prædicta concedimus, vt dum huiuſmodi Studio docendo vel audiendo duxerint inſiſtendum, omnibus priuilegijs, libertatibus & immunitatibus conceſſis Doctoribus & Scholaribus in Studijs generalibus commorantibus gaudeant & vtantur.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergo omnino hominū liceat hāc paginam, &c. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. 1. Aug. die 1. Iulii.

Datum Anagniæ Calendis Iulij, Pontificatus noſtri Anno nono.

✳ Benedictus Vndecimus.

Creatio 22.

Italus ex Vico S. Bartholomæi, Ciuitatis Triuiſij Venetiarum, Nicolaus antea dictus, Bocaſij de Bocaſijs natus, Ordinis Fratrum Prædicatorum S. Dominici Generalis, S.R.E. Cardinalis Epiſcopus Hoſtienſis & Veliternus, die 22.* menſis Octobris anno 1303. Romæ ſummus Pontifex pronunciatus.

* alias 27.

I.

Noua confirmatio Ordinis Fratrum Seruorum B. MARIAE Virginis ſub Regula S. Auguſtini.

Eundem Ordinem gratijs & priuilegijs donauit Vrbanus VI. ſup. in conſt. 2. fol. 228. lib. 1. & Pius V. in conſt. 44. fol. 246. lib. 2. Clemens VI. in conſtitut. 2. fol. 213. lib. 1. Pius V. in conſt. 103. fol. 307. lib. 2. & Clemens VIII. reformauit in conſt. 1. Quoniam, infra in hac Appendice, & in conſt. 60. lib. 3. fol. 81.

Hunc Ordinem ſicut in Eremo Senario apud Ciuitatem Florentiæ ortum habuiſſe, ita ibidem reſtitutum fuiſſe, anno 1593. videre eſt in conſtit. 80. Clementis VIII. ſupra lib. 3. fol. 126. Decet, cum ibi not. Regulam autem Confratrum Tertij Ordinis, vide in conſtit. 1. Martini V. Sedis. infra in hac Appendice.

Edita An. D. 1304.

BENEDICTVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Generali & Vniuerſis Prioribus & Fratribus Seruorũ S. Mariæ, Ordinis S. Auguſtini, Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

DVM leuamus in circuitu oculos noſtros, & gregem Dominicum, nobis licet immeritis, diuina diſpoſitione commiſſum, vndique iuxta paſtoralis officij debitum contemplamur, vigilem quantum nobis ex alto permittitur, curã libenter impendimus, vt cultores vineæ Domini Dei Sabaoth, ſic cultui ſalutis intendant, quod eadem Vinea palmites diffuſos extendens, ſalutarium producat fructuum vbertatem. Et licet erga ſingulos cultores huiuſmodi, perſonas videlicet Eccleſiaſticas, Apoſtolica ſolicitudo verſetur, erga tamen viros Religioſos, qui contemplationi cœleſtium, mundanis relegatis illecebris, piæ vitæ ſtudio, ſine intermiſſione deſudant, eo propenſiorem nos decet diligentiam adhibere, quo ipſi pro Religionis fauore ſunt amplius Apoſtolicis præſidijs confouendi.

Quamuis hic Ordo à Sede Apoſtolicatã conſirmatus videatur.

§. 1. Sane vos, qui Ordinem Sancti Auguſtini per Sedem Apoſtolicam approbatum profitemini & ſeruatis, & deuotionis affectu, quem geritis ad B. MARIAM Virginem glorioſam, aſſumitis vobis vocabulum ab eadem, vos ſeruos eiuſdem Virginis humiliter nominando, dictumq. Ordinem Sãcti Auguſtini, iuxta pias & honeſtas inſtitutiones veſtræ Regulæ in honorem ipſius Virginis editas laudabiliter ſeruiſtis hactenus, & ſeruatis. Ac vobis per ſpecialia priuilegia, dicta Sedes indulſit, quod celebrare poſſitis Capitulum Generale, ac in eodem Capitulo Priorem vobis Generalem eligere, qui in Fratres veſtri Ordinis correctionem, & alia quæ ad ſuum ſpectant officium libere valeat exercere; quodq. ad ſepulturam poſſitis recipere illos, qui apud loca veſtra elegerint ſepeliri. Ex quibus clare inſpicientibus, ſatis innuitur dictam veſtram Regulam per eandem Sedem exiſtere quodammodo confirmatam.

Hic tamen Pont. expreſſius eam confirmat.

§. 2. Nos autem qui ad Virginem ipſam Dominam noſtram libenter deuotionem quam poſſumus exhibemus, nolentes quod aliquis contra vos, & regulam ipſam quicquam poſſit detractionis impingere, quin eadem Regula plenam habeat Apoſtolici muniminis firmitatẽ, ad omnem hæſitationis materiam circa hæc de quorumuis animis amouendam, veſtris ſupplicationibus inclinati, Regulam & eius inſtitutiones prædictas, expreſſe auctoritate Apoſtolica confirmamus & etiam approbamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus, eamq. vobis concedimus.

Iuſſq. Regulã perpetuo obſeruari præcipit.

§. 3. Decernentes ipſam per vos fore perpetuis temporibus inuiolabiliter obſeruandam.

§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat, & cæt. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Sanctio pœnalis.

Dat. P. A. c. die 11. Febr.

Dat. Laterani 3. Idus Februarij, Pontificatus noſtri Anno primo.

II.

Receptio Congregationis Monachorum Cœleſtinorum Ordinis S. Benedicti, ſub Sedis Apoſtolicæ protectione, cum nonnullarum gratiarum elargitione.

Huius Congregationis ſtatuta approbauit Cœleſtinus V. qui ante Pontificatum, eius inſtitutor fuit, in ſua conſtit. 1. Et ſi cunctos. lib. 1. fol. 136. vbi alia de hac Congregatione indicaui. Qui quidem Cœleſtinus inter Sanctos poſtea relatus fuit, a Clem. V. in ſua conſtit. 4. Qui facit. fol. 151. eod. lib. 1.

Edita An. D. 1304.

BENEDICTVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Berardo Patri Abbati Monaſterij Sancti Spiritus de Sulmone, Valuen. Diœceſis, eiuſq. Coabbatibus & Conuentibus aliorum Monaſteriorum, & Membrorum eidem Monaſterio Sancti Spiritus ſubiectorum, Ordinis Sancti Benedicti præſentibus & futuris in perpetuum.

Suſcipit ſub protectione Sedis Apoſt. Monaſteria S. Spiritus, & Membrorum eius.

REligioſam vitam eligentibus, Apoſtolicum conuenit adeſſe præſidium, ne forte cuiuslibet temeritatis incurſus, aut eos à propoſito reuocet, aut robur, quod abſit, ſacræ Religionis infringat. Cum itaq. Regi Regum mentibus humilibus & deuotis exhibeatis religioſe ac iugiter famulatum, Nos ob veſtræ Religionis zelum quem habere dicimini, & contemplatione felicis recordationis Cœleſtini Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, prædicti Ordinis profeſſoris, ad vos, veſtrumque Ordinem ſinceræ gerentes charitatis affectum, in his quę ipſius Religionis augmentum & proſperum ſtatum reſpiciunt, quantum cum Deo poſſumus Nos fauorabiles exhibebimus. Ea propter dilecti in Domino filij veſtris iuſtis poſtulationibus clementer annuimus, & Monaſteriũ Sancti Spiritus, ac alia Monaſteria Prioratus, Eccleſias, Membra & loca eidem Monaſterio Sancti Spiritus ſubiecta, quæ per ſpeciale Priuilegium Sedis Apoſtolicæ nouimus ad Romanam Eccleſiam nullo medio pertinere, ſub Beati Petri & noſtra protectione ſuſcipimus, & præſentis ſcripti Priuilegio communimus.

Præcipit obſeruari Regulam S. Benedicti.

§. 2. In primis ſiquidem ſtatuentes, vt Ordo Monaſticus, qui ſecundum Deum & Beati Benedicti Regulam in Monaſterijs, Prioratibus & Membris, & alijs locis prædictis inſtitutus eſſe dignoſcitur, perpetuis ibidem temporibus inuiolabiliter obſeruetur.

Licentiã concedit omnia acquiſita, & acquirẽda illis illibata permanẽre.

§. 3. Præterea quaſcunq. poſſeſſiones, quæcunq. bona Monaſterium S. Spiritus, & alia Monaſteria, Prioratus & Membra prædicta in præſentiarum rationabiliter poſſident, aut in futurum largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium ſeu alijs iuſtis modis, præſtante Domino, poterunt adipiſci, firma vobis, veſtriſq. ſucceſſoribus illibata permaneant.

Nomina quorundam Monaſteriorum exprimit proprijs vocabulis.

§. 4. In quibus hæc proprijs duximus exprimenda vocabulis, videlicet locum ipſum, in quo præfatum Monaſterium S. Spiritus ſitum eſſe dignoſcitur cum omnibus pertinentijs ſuis, Monaſterium S. Ioannis in Piano Lucerin. Diœceſis, S. Bartholomæi de Ciuitate, S. Mariæ olim vocata Luceria, S. Spiritus de Magella, Sancti Georgii de Rocha Mantricij, S. Petri Valisbonæ, S. Petri de Monte plano, S. Spiritus, & Hoſpitalis cum Eccleſia, S. Andreæ de Bucelano, S. Marię de Ciuitellis de Ciuitate Theatin. S. Spiritus de Ortona, S. Spiritus de Lanzano, S. Mariæ inter Montes Theatin. Diœceſis, Sancti Euſebij de Vrbe, S. Mariæ in Pinezano, Pennen. Diœceſis, Sancti Saluatoris de Ciuitate Pennenſi, Sanctæ Mariæ de Collemadio iuxta Aquilam, S. Cecidij de Caporciano, Sancti Spiritus de Iſernya, Sanctæ Mariæ de Triuento, S. Mariæ de Anglono Triuentin. Diœceſis, Sancti Spiritus iuxta Venafrum, S. Spiritus Aliſanenſis, S. Antonij de Campania Ferentinatis Diœceſis, Prioratus S. Antonij & S. Leonardi prope Sulculam Anagniæ Diœceſis, S. Ioannis de Aqua ſancta, S. Marci de Fucis Marſican. Diœceſis, Sancti Nicolai de Ciuitate, Sancti Martini de Boiano, & S. Ioannis de Rodio.

Abbatia ſinę trienni ſuã exhibeat ceſſionem, & poſtea eligatur alter ire Abbatia hac.

§. 5. Et quia inter alia quæ ſalubrem & quietum ſtatũ veſtrũ ſapiunt, de præcipuis caſibus hoc eſſe neceſſarium arbitramur, vt de ſubſtitutione futuri Abbatis ſucceſſoris tibi, fili Abbas S. Spiritus, quẽ Patrem Abbatẽ cæteris tuis Coabbatibus, Prælatis & Fratribus tibi ſubiectis, præſentibus & futuris perpetuo ſtabilimus, præcipue ordinamus, & diſtricte præcipimus obſeruari. Quod Pater Abbas ſingulis triennijs in Generali Capitulo ſpõte ſuam offerat & exhibeat ceſſionem, & idem Capitulum ſtatim & abſque temporis interuallo ad Patris Abbatis ſubſtitutionẽ pro-

cedat, iuxta formã in Regulam traditã, & aut de Abbate cedente (ſi eum talem putauerint) vel de alia perſona Monaſteriorũ & locorum, per electionem canonicam prædicto Monaſterio Sancti Spiritus prouideant de Abbate.

Abbas electus non indiget cõfirmatione Apoſt.

§. 6. Quiquidem Abbas ſi fuerit in concordia electus, & nihil obſteterit de canonicis inſtitutis, nulla ſuper hoc à Sede Apoſtolica confirmatione petita vel obtenta, eo ipſo ſuæ adminiſtrationis officium ſeu ius adminiſtrandi in ſpiritualibus & temporalibus conſequatur, & illud tanquã Pater Abbas (prout ad eũ pertinet) libere exequatur.

Munus benedictionis Abbatis ab Epiſcopo gratis impendatur.

§. 7. At idem Abbas ſi alias non extiterit benedictus benedictionis ſuæ munus à quocunque maluerit Catholico Epiſcopo gratiam & communionem Apoſtolicę Sedis habente, recipere ſtudeat, illudque ſibi dictus Epiſcopus gratis impendat.

Abbas à tribus Viſitatoribus quolibet anno viſitetur.

§. 8. Præterea vt idem Pater Abbas non poſſit à rectitudine ſuæ Regulæ deuiare, mandamus omni anno à tribus Prioribus iui Ordinis, qui pro tẽpore fuerint, videlicet à Sancti Spiritus de Magella, Sanctæ Mariæ de Collemadio iuxta Aquilam, ac Sancti Spiritus de Iſſernya Monaſteriorum Prioribus viſitetur.

Exemptio à Decimis.

§. 9. Sane de fructibus terrarum ac poſſeſſionum veſtrarum hactenus acquiſitarum, quas proprijs manibus aut ſumptibus colitis, ſiue de hortis vel de nutrimentis animalium, nullus à vobis Decimas exigere vel extorquere præſumat.

Exemptio à canonica portione.

§. 10. Concedimus quoque etiam vobis, ne de ijs, quę in ornamentis vel pro eis aut libris, fabrica, luminaribus, anniuerſario, ſeptimo, vigeſimo ac trigeſimo, ſiue alias ad perpetuum cultum diuinum, ſeu pro pietancijs vel indumentis & calciamentis veſtris vobis legantur pietatis intuitu, dummodo id in fraudem non fiat, nulli teneamini iuſtitiam ſeu portionem canonicam exhibere.

Abbati ſit facultas diſpenſandi cũ intrantibus Ordinẽ.

Ad hoc vide etiam conſt. 11. Clementis VIII.

§. 11. Concedimus etiam tibi fili Abbas Sancti Spiritus, tuisq. ſucceſſoribus, qui pro tẽpore fuerint, vt à Fratribus veſtri Ordinis in ipſo Monaſterio Sancti Spiritus, ac alijs Monaſterijs, Prioratibus & Membris, ac locis ſubiectis eidem Monaſterio Sancti Spiritus conſtitutis, abſolutione ac diſpenſatione indigẽtibus, ſiue priuſquam intrauerint Ordinem ſiue poſt in caſibus exceſſerint, pro quibus excommunicationis vel interdicti aut ſuſpẽſionis incurrunt ſententias à canone promulgatas, & huiuſmodi ſententijs annodati, aut in locis ſuppoſitis Eccleſiaſtico interdicto diuina officia celebrantes, vel ſuſcipientes ordines ſic ligati notam irregularitatis incurrunt, de cõſilio Fratrum veſtrorum, qui literati ſint, & Deum timentes abſolutionis iuxta formam Eccleſiæ, prout ſecundum Deum expedire videritis, valeatis beneficium impertiri, niſi adeo grauis & enormis foret exceſſus, quod eſſent propter hoc ad eandem Sedem merito deſtinandi, prouiſo vt læſis ſatisfaciant competenter.

Prohibitio cogendi Monachos ad Synodales vel alias conuocationes.

Ta attende Conc. Trid. ſeſſ. 24 cap. 8. & ſeſſ. 25. cap. 13.

§. 12. Inhibemus etiam, ne aliquis Epiſcopus vel quęuis alia perſona ſpiritualem vel aliam iuriſdictionem habens, vos ad Synodos vel Conuentus forenſes, aut ad conuocationes ſuas accedere, vel cum eis intra vel extra Ciuitates vel Terras proceſſionaliter exire, aut ſuis Conſtitutionibus ſubiacere, ſeu Capitula, Scrutinia & Inquiſitiones in locis veſtris vel alibi, de vobis vel de veſtrorũ aliquo aut fidelitatem iuramento firmatam, & manualem obedientiam à vobis aut Prioribus & Superioribus veſtris exigere, ſeu etiam prohibere, ne ad Ciuitates ſeu Villas & ad loca quælibet, vbi religioſe & honeſte morari poſſitis, audeatis accedere, ibique pro veſtris vſibus Ædificia, Monaſteria, Eccleſias ſeu Oratoria ex permiſſione & indulto noſtro conſtruere libere valeatis, nec tamen accedentes Fratres & Monachos veſtros ſeu conſtructores huiuſmodi ſeu receptatores eorum excommunicationis vel interdicti ſententias poſſint proferre.

Recedentes Religiosi, non poſſint alibi detineri.

§. 13. Prohibemus inſuper, ne vlli Fratrum veſtrorum poſt factam in Monaſterio veſtro vel in alijs locis veſtris eiuſdem Ordinis Profeſſionem, fas ſit ſine Abbatis ſui licentia Ordinem ipſum relinquere, & ad locum Religionis alterius, vel ad Ordinem alium ſe transferre. diſcedẽtes vero aliter, nullus cuiuſcunque Religionis vel ſtatus exiſtat, audeat retinere. quod ſi ſecus factum fuerit, tam diſcedens, quam is ſeu illi, qui ipſum talem receperint, ſi requiſiti eum à ſe non reiecerint infra menſem, ipſo facto ſententiam excommunicationis incurrant.

Excõmunicentur libertatis Ordinis turbantes.

§. 14 Decernimus ergo, vt nulli omnino hominum liceat Monaſteria, Prioratus, Membra & loca prædicta temere perturbare, aut eorum Poſſeſſiones auferre, vel ablatas retinere, minuere ſeu quibuslibet vexationibus fatigare, ſed ea omnia integre conſeruentur eorum, pro quorum gubernatione ac ſuſtentatione conceſſa ſunt vſibus omnimodis profutura, ſalua Sedis Apoſtolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum Eccleſiaſtica ſecularisue perſona hanc noſtræ Conſtitutionis paginam ſciens contra eam temere venire tentauerit, ſecundo, tertioue commonita niſi reatum ſuum congrua ſatisfactione correxerit, poteſtatis, honorisq. ſui careat dignitate, reamq. ſe diuino iudicio exiſtere de perpetrata iniquitate cognoſcat, & à ſacratiſſimo Corpore & ſanguine Dei & Domini Noſtri Redemptoris IESV CHRISTI aliena fiat, atque in extremo examine diſtrictę ſubiaceat vltioni.

Benedictio ſeruantibus Ordinis ſtatuta.

§. 15. Cunctis autem eiſdem locis ſua iura ſeruantibus ſit pax Domini Noſtri IESV CHRISTI, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud diſtrictum Iudicem pręmia æternæ pacis inueniant. Amen.

Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſc. — Papa ſubſcr.

Cardinalis ſubſcrip.

Ego Ioannes Tuſculan. Epiſcopus.
Ego Theodoricus Ciuitatis Popul. Epiſcopus.
Ego Leonardus Alban. Epiſcopus.
Ego Petrus Sabin. Epiſcopus.
Ego Frater Ioannes Portuen. Epiſcopus.
Ego Ioannes tit. Sanctorum Marcellini & Petri Presbyter Cardinalis.
Ego Frater Robertus tit. Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis.
Ego Frater Gentilis tituli Sancti Martini in Montibus Presbyter Cardinalis.
Ego Neapoleo Sancti Adriani Diaconus Cardinalis.
Ego Landulfus Sancti Angeli Diaconus Cardinalis.
Ego Guilelmus Sãcti Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis.
Ego Franciſcus S. Luciæ in Silice Diaconus Cardinalis.
Ego Franciſcus Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis.
Ego Ricardus S. Euſtachij Diaconus Cardinalis.
Ego Lucas S. Marię in Via Lata Diaconus Cardinalis.

Dat. P. Ann. die 14. Mar.

Dat. Laterani per manũ Papiani Epiſcopi Parmen. S.R.E. Vicecãcellarij, 2. Id. Martij, Indict. 2. Incarnationis Dominicę Anno 1304. Pont. vero Domini Benedicti PP. XI. Anno primo

Obitus Papę. * alias 17.

Obijt hic Pontifex in Ciuitate Perusij Prouinciæ Etrurię die 7. Iulij, 1304. & in Eccleſia S. Dominici ſepultus fuit.*

Ioannes Vigeſimus Secundus.

I. alias X V.

Approbatio Congregationis Monachorum B. MARIAE Montis Oliueti Ordinis S. Benedicti.

Alia de hac Congregatione notaui in Clem. VI. conſtit. 1. Sollicitudinis. fol. 212. lib. 1.

Data An. D. 1324.

IOANNES EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Abbati Conuentus Monaſterij S. Mariæ de Monte Oliueto in Accona, Ordinis S. Benedicti, Aretin. Diœceſis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

CVm à nobis petitur quod iuſtum eſt & honeſtum, tam vigor æquitatis quam ordo exigit rationis, vt id per ſollicitudinem officij noſtri ad debitum perducatur effectum.

Ea

Approbatio Congregationis Monachorum S. Mariæ Montis Oliueti.

§. 1. Ea propter dilecti in Domino filij, veſtris iuſtis poſtulationibus grato concurrentes aſſenſu, perſonas veſtras & locum, in quo diuino eſtis obſequio mancipati, cum omnibus bonis quæ in præſentiarum rationabiliter poſſidetis, aut in futurum iuſtis modis præſtante Domino, poteritis adipiſci, ſub beati Petri & noſtra protectione ſuſcipimus. ſpecialiter autem, Decimas, Grangias, Curtes, Terras, Vineas, Domos, Prata, Nemora, Poſſeſſiones & alia bona veſtra, ſicut ea omnia iuſte ac pacifice poſſidetis, vobis & per vos Monaſterio veſtro auctoritate Apoſtolica confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus. ſalua in prædictis Decimis moderatione Concilij generalis.

Sanctio pœnalis.

§. 2. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ protectionis & confirmationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 8. die 17. Maij.

Datum Auinioni. 16. Calen. Iunij, Pontificatus noſtri Anno octauo.

Martinus Quintus.

I. alias X V.

Confirmatio Regulæ Fratrum & Sororum Tertij Ordinis Seruorum B. MARIAE Virginis.

Quæ Seruitarum Ordinem concernunt, notaui in conſtit. 1. Benedicti XI. in hac Appendice.

Edita An. D. 1424.

MARTINVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEdis Apoſtolicę prouidentia circumſpecta, perſonas ſub Regulari obſeruantia vacantes aſſidue ſtudio piæ vitæ, benigno fauore proſequitur, & ea quæ pro earum ſtatu ſalubriter dirigendo prouide ordinata ſunt, vt illibata perſiſtant Apoſtolico conſueuit munimine roborare.

Petitio confirmationis huius Regulę.

§. 1. Sane petitio pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis & Fratrum, ac dilectarum in Chriſto filiarum Sororum Ordinis Seruorum Sanctę MARIAE, ſecundum Regulam & inſtituta Beati Auguſtini viuentium, qui quidem Fratres & Sorores, de conſortio Seruorum Sanctæ MARIAE nuncupantur, nobis nuper exhibita continebat, quod ipſi quandam Regulam, ſiue religioſe viuendi formam, in qua nonnulla honeſta & rationabilia ac regulari diſciplinæ congruentia ſtatuta & ordinamenta fore noſcuntur, hactenus laudabiliter obſeruarunt prout obſeruant, quodque licet Fratres, Sorores & Ordo huiuſmodi varijs per Sedem Apoſtolicam ſint priuilegijs communiti, tamen pro ſolidiori eorum ſubſiſtentia, & vt clementia Altiſſimi operante, de virtute in virtutem gradientes, deuotiorem reddere valeant Domino famulatum, deſiderant huiuſmodi Regulam ſeu viuendi formam, per Sedem eandem approbari. Quare pro parte Prioris & Fratrum ac Sororum eorundem nobis fuit humiliter ſupplicatum, vt Regulæ ſiue viuendi formæ huiuſmodi, robur Apoſtolicæ confirmationis adijcere, illamque per ipſos Fratres & Sorores in perpetuum obſeruari mandare de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmatio d. Regulæ.

§. 2. Nos igitur qui ſuper præmiſſis omnibus & ſingulis relatione plenaria & fideli fuimus clarius informati, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Regulam ſeu viuendi formam, quam per ſingula eius Capitula, clare & diſtincte, ac de verbo ad verbum præſentibus fecimus annotari, necnon ſtatuta & ordinationes prædicta rata habentes & grata, illa auctoritate Apoſtolica ex certa ſcientia confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus, & nihilominus Regulam ſiue viuendi formam eandem per ipſos Fratres, Sorores præſentes & poſteros, volumus & mandamus perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obſeruari.

Tenor vero Regulæ ſiue viuendi formæ huiuſmodi, ſequitur & eſt talis.

CAP. I.

De Recipiendis ad hunc Ordinem.

§. 3. In primis, vt hic Ordo continuum & perpetuum de bono in melius recipere valeat incrementum, quod ex receptione perſonarum bene diſpoſitarum plurimum noſcitur dependere, Volumus & ordinamus, quod nullus recipiatur ad Ordinem huius fraternitatis niſi de licentia Prioris Generalis eiuſdem, vel ipſius Vicarij ſeu Correctoris fraternitatis pro tempore deputati illius loci. præmiſſa tamen diligenti examinatione, quod ſit honeſtæ vitæ & bonæ famę, ac de hæreſi nullatenus ſuſpectus, quinimmo ſit veritatis & Catholicæ fidei zelator præcipuus. qui etiam antequam habitum huius Religionis recipiat, de alienis, ſiqua habuerit, ſatisfaciat ad plenum, & proximis reconcilietur. necnon paratum ſiue conditum teſtamentum tenere ſtudeat, iuxta conſilium & ordinationem confeſſoris diſcreti. & eadem examinatio fiat de mulieribus ingreſſum huius Ordinis petentibus. habentibus tamē viros non pateat ingreſſus ad conſortium dictæ fraternitatis, niſi de virorum ſuorum licentia & conſenſu, fiat publicum inſtrumentum. Idem quo ad hæc ſeruari volentes in viris vxores habentibus, niſi obſtaret in ipſis vel altero ipſorum aliqua cauſa, quæ legitima iudicaretur conſilio diſcretorum.

CAP. 2.

Habitu Fratrum & Sororum.

§. 4. Omnes autem tam Fratres quam Sorores dictæ fraternitatis induantur panno nigro, qui nec in colore nec in valore minimam precioſitatem prætendat, ſicut cōuenit honeſtati Seruorum Chriſti & Beatæ MARIAE. Tunicæ quoque habeant manicas vſque ad pugnum, & ſint ſtrictæ & clauſæ. corrigias de corio tantum habeant quibus Sorores cingantur. In burſis etiam, calciamentis, & cæteris omnem mundanam reſecent vanitatem. Vela vero Sororum & bindæ ſint alba de panno lineo vel canapino.

CAP. 3.

Benedictione veſtis ſiue habitus, & modo recipiēdi ad hūc Ordinem.

§. 5. Recipiatur recipiendus in loco Capituli fraternitatis vel ante altare Eccleſiæ Fratrum illius loci, & à Priore Generali, ſiue Vicario, vel Correctore dicti Ordinis Seruorum Sanctæ MARIAE prædictis. qui Prior vel Vicarius ſeu Corrector exiſtente inducendo, & petente humiliter flexis genibus recipi præſentibus aliquibus alijs Fratribus Ordinis eiuſdem &, quibuſdam de confratria viris diſcretis, benedicat prius habitum eius, qui debet recipi hoc modo videlicet. Oſtende nobis Domine miſericordiam tuam. Dominus vobiſcum. Oremus. Domine IESV CHRISTE, qui tegumen noſtræ mortalitatis induere dignatus es, &c. Poſtea vero tali habitu benedicto, & per receptum ſeorſum indutum, atque ad gradum altaris reuerſo, & ante Priorem ſiue Vicarium vel Correctorem genuflexo, dicit Prior vel Vicarius ſeu corrector. Veni creator Spiritus. & Fratres, qui ei aſſiſtent ipſum proſequantur vſque ad finem. Deinde dicatur Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon. Pater noſter, & cæt. Emitte Spiritum tuum, & cæt. Saluum fac ſeruum tuum, & cæt. Dominus vobiſcum, &c. Oremus. Deus qui corda fidelium ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti, &c. & Prætende Domine famulo tuo, &c. & reſponſo Amen, aſpergatur ſic indutus à Priore vel Vicario ſeu Correctore Aqua benedicta. deinde omnes Fratres fraternitatis pręſentes ipſum recipiant ad oſculum pacis. & eo modo ante Altare recipiantur mulieres quemadmodum eſt de Fratribus ſupradictum.

CAP. 4.

Profeſſione ſiue modo profitendi.

§. 6. Completo anno vel ante, ſi Priori vel Vicario, ſeu Correctori prædictis aut cui commiſerit, & etiam maiori parti Fratrum Profeſſorum fraternitatis viſus fuerit idoneus, ad profeſſionem recipiatur. profitebitur autem hoc modo videlicet.

Ad honorem DEI Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & Beatæ MARIAE Virginis, ego N. Coram vobis Priore ſeu Vicario vel Correctore Fratrum Ordinis Seruorum Sanctæ MARIAE de conſortio talia loci, profiteor velle ma de cætero viuere ſecundum formam & Regulam Fratrum & Sororum dicti Ordinis vſque ad mortem.

Mulieres vero eodem modo profiteantur coram Priore, vel vt ſupra, & Prioriſſæ, vel cui commiſerit.

CAP. 5.

Statu permanentib. in hoc Ordine.

§. 7. Statuimus autem, vt nullus Frater nec Soror huius fraternitatis & Ordinis, poſt talem ſupradictam Profeſſionem de hoc Ordine egredi valeat, nec eiſdem ad ſeculum reuerti liceat, ſed bene libere poſſint tranſire ad vnam de approbatis Religionibus, tria vota ſolemnia profitentibus.

CAP. 6.

Horis Canonicis dicendis.

§. 8. Fratres & Sorores dicant quotidie omnes Horas Canonicas, niſi infirmitate impediantur. Pro Matutinis dicant viginti octo Pater noſter, pro Veſperis quatuordecim, & pro qualibet aliarum Horarum ſeptẽ. Ad honorem vero Beatæ MARIAE ſemper Virginis, pro qualibet Hora tot Aue Maria quot Pater noſter dicere teneantur. Pro benedictione autem Menſæ, dicant vnum Pater noſter, cum vero ſurgunt de Menſa ſimiliter dicant vnum Pater noſter pro gratiarum actione, vel Pſalmum, Miſerere mei Deus, vel Laudate, qui ſciunt. omnes etiam, qui ſciunt Symbolum Apoſtolorum videlicet, Credo in Deum, dicant illud ſemel in principio Matutinarum, & etiam ante Primam. & quando Completorium fuerit terminatum. qui autem ſciunt, & dicunt Horas canonicas quemadmodum faciunt Clerici, prædicta Pater noſter, & Aue Maria dicere minime teneantur.

CAP. 7.

Surrectione ad Matutinũ.

§. 9. Ad Matutinas Dominicis diebus & feſtiuis à feſto Omnium Sanctorum vſque ad feſtum Reſurrectionis Dominicæ, omnes ſurgant. In Aduentu autem Domini, & Quadrageſima ſurgant omni nocte. Qui vero occupantur quotidiano opere manuali, horas ſuas dicere poterunt de mane vſque ad Veſperas excluſiue. de ſero Veſperas & Completorium ſimul dicant.

CAP. 8.

Confeſſione & communione.

§. 10. Omnes quater in anno ad minus, videlicet In feſto Natiuitatis Domini, Reſurrectionis ipſius, Pentecoſtes & Aſſumptionis aut Natiuitatis Beatæ MARIAE Virginis, peccata ſua confiteantur diligenter, & Euchariſtiæ deuote ſtudeant recipere Sacramentum, niſi forſan ex aliqua cauſa rationabili alicui ex ipſis eſſet à ſuis Confeſſoribus interdictum. Qui autem ex deuotione ſua ſæpius voluerit infra annum communicare, petita à ſuo Prelato licentia & obtenta, deuotionem ſuam cum Dei benedictione poterit executioni demandare.

CAP. 9.

Silentij obſeruatione.

§. 11. In Eccleſia dum celebrantur Miſſæ, vel decantatur diuinum Officium, ſeu actualiter proponitur ibidem verbum Dei omnes ſilentium ſeruare ſtudeant, & orationi ac diuino officio diligenter intendant, niſi ex aliqua ſpeciali & occurrente neceſſitate aliquid ſubmiſſe loquatur.

CAP. 10.

Reuerentia exhibẽda Eccleſiarũ Prælatis.

§. 12. Fratres & Sorores Eccleſias quarum Parochiani exiſtunt, iuxta canonicas ſanctiones & bonos mores, & cum omni deuotione ſtudeant viſitare, & Eccleſiarum ſuarum Prælatos, videlicet Epiſcopos & inferiores ſumme reuereantur. Ipſorumque iura abſque omni diminutione fideliter eis ſoluant. & hoc tam in decimis quam in obligationibus alias quomodolibet conſuetis.

CAP. 11.

Ieiunio.

§. 13. A Dominica prima Aduentus vſque ad Natiuitate Domini, quotidie tam Fratres quam Sorores ieiunent. Et ſimiliter à Dominica in Quadrageſima vſque ad Paſcha Reſurrectionis Domini idem obſeruent. Ferias autem Sextas ieiunabunt omni tempore. Et ieiunia omnia ab Eccleſia inſtituta. Qui autem voluerint amplius ieiunare, ſeu auſteritates alias facere, poterunt habita licentia à ſuo Prælato vel de conſenſu Confeſſoris diſcreti.

CAP. 12.

Cibo.

§. 14. Fratres & Sorores huiuſmodi fraternitatis, vti poterunt carnibus diebus Dominicis, & tertia & quinta Feria. Cæteris vero diebus ſe abſtineant, niſi ſint infirmi aut multum debiles, vel niſi præcipuum feſtum fuerit illa die, aut quia eſſent in itinere conſtituti.

CAP. 13.

Diſcurſu.

§. 15. Vagos curioſoſque diſcurſus per Ciuitatem non faciant. Sorores vero ſolæ non diſcurrant, maxime iuniores, ad nuptias & choreas, ſiue ad diſſoluta & mundana conuiuia, ſiue ad vana ſpectacula, nullo modo accedant. de Ciuitate vero ſeu Caſtro vel loco vbi habitant, non exeant, etiam cauſa Peregrinationis, abſque ſpeciali licentia Prioris, Vicarij vel Correctoris dictæ fraternitatis.

CAP. 14.

Armis à fratribus nõ ferendis.

§. 16. Inuaſionis ſiue impugnationis arma ſecum Fratres non deferant, niſi pro defenſione fidei Chriſtianæ, aut ex alia rationabili cauſa, & de ſuorum Prælatorum licentia.

CAP. 15.

Infirmis viſitandis & curandis.

§. 17. Deputentur per Correctorem duo ex Fratribus, qui cum quempiam ex eiſdem nouerint infirmari ipſum quam citius poterunt, charitatiue ſtudeant viſitare, & ſtatim à principio ad recipiendum pœnitentiam, & alia Eccleſiaſtica ſacramenta eundem efficaciter exhortentur. & ſi neceſſe fuerit miniſterium corporale prout commode poterunt, eidem ſtudeant exhibere. ſi vero fuerit pauper, neceſſaria de bonis proprijs vel communibus prout facultas permiſerit, ſibi miniſtrare procurent. & idem faciant Sorores circa infirmas ex eis.

CAP. 16.

Obitu fratrũ & ſororum & ſuffragijs.

§. 18. Quando contingent aliquem ex Fratribus ab hac luce migrare, cæteris Confratribus qui ſunt in hac Ciuitate vel Caſtro nuncietur, vt procurent defuncti exequijs perſonaliter intereſſe. à quibus non recedant, donec corpus traditum fuerit ſepulturæ. hoc idem inter Sorores decedentes, volumus obſeruari. Præterea infra octo dies, poſt ipſius defuncti ſepulturam, immediate ſequentes, quilibet Frater & Soror dicat pro anima eius, Sacerdos vnam Miſſam, ſciens vero Pſalterium Pſalmos quinquaginta. Illiterati vero centum Pater noſter dicant, & in fine cuiuslibet, requiem æternam, &c. Et præter hac quilibet infra annum pro Fratrum & Sororum, tam viuorum quam defunctorum ſalute, tres Miſſas faciat celebrari. qui vero ſciunt Pſalterium, illud dicant, & cæteri quinquaginta Pater noſter dicere teneantur.

CAP. 17.

Inſtitutione Correctoris & Prioriſſæ.

§. 19. Correctore fraternitatis mortuo vel amoto, Prior ſeu Vicarius cum conſilio antiquorum de fraternitate, alium inſtituat Correctorem. ſingulis autem annis infra Octauas Paſchæ vel alio tempore, priuatus Prior vel Vicarius habeat conſilium cum antiquioribus de fraternitate ſuper amotione vel confirmatione Correctoris, & eundem confirmare vel amouere poterit, ſecundum quod ipſe cum præfatis iudicauerit expedire. Conſimiliter etiam de conſilio dicti Prioris vel Vicarij, & aliquorum de fraternitate magis antiquorum, poterit Corrector ordinare de Subcorrectore vel Vicario fraternitatis, & etiam poſtmodum confirmare & amouere ſecundum quod eis viſum fuerit expedire. Qui Subcorrector vel Vicarius tantam poteſtatem habeat, quantam Corrector ſibi concedet. Et eadem forma in inſtitutione, & deſtitutione Prioriſſæ ſeruetur.

CAP. 18.

Officio Correctoris, & Prioriſſæ.

§. 20. Correctoris officium erit, cum omni diligentia

ſerua-

ſeruare in ſe quæque in Regula deſcripta ſunt, & ſollicitam dare operam, vt ab alijs Confratribus obſeruetur. Si quos vero viderit tranſgredientes, aut etiam negligentes, charitatiue corripiat & emendet, vel ſi magis ſibi videatur expediens, Priori vel Vicario prædictis vt corrigat poterit intimare. Prioriſſę etiam erit officium ſollicite Eccleſiam viſitare. Cæteras etiam Sorores excitare ad obſeruantiam regularem. diligenter etiã per ſeipſam, & alias quibus imponet obſeruare, quod in inceſſu, ſtatu & habitu, nihil per aliquam conſororem fiat quod cuiuſquam merito turbare poſſit aſpectum. præcipue tamen attendat, vt Sorores cum quoquam viro cuiuſcunque conditionis exiſtat, familiaritatem contrahant, maxime iuniores. niſi forſan talis vir Sorori illi attingat infra tertium conſanguinitatis gradum ad longius, cum hoc quod ſit bonæ vitæ & formæ.

CAP. 19.

Correctione Fratrum atq. Sororum.

§. 21. Siquis notatus fuerit de aliqua familiaritate ſuſpecta, & ter admonitus per Prælatum, ſi non ſe emendauerit, excludatur ad tempus à Capitulo & conſortio cęterorum confratrum, conſilio diſcretorum de ipſorũm penitus conſortio publice excludatur, nec admittatur de cætero, niſi cum Fratribus omnibus videatur eſſe correctus. Item ſiquis confratri vel alteri cuicunque opprobrium dixerit, quod ſonare infamiam videatur, aut ex ira quempiam percuſſerit, vel ad locum ſibi prohibitum ire præſumpſerit, ſeu inobedientiam quamcunque commiſerit, aut etiam Prælato mendacium ex induſtria dixiſſe deprehenſus fuerit, abſtinentia panis & aquæ, vel excluſione à Capitulo, aut etiam conſortio aliorum Fratrum, plus vel minus ſecundum conditionem perſonæ & exigentiam delicti grauius & leuius corrigatur. Item ſiquis commiſerit peccatum carnale, tali de conſilio maioris partis Profeſſorum fraternitatis illius loci, ſecundum exigentiam culpæ & conditionem perſonæ, grauius vel leuius puniatur. ſic tamen quod ſit cæteris in exemplum. quam punitionem ſi ferre recuſauerit de conſilio diſcretorum de Ordine expellatur. Circa Sororum correctionem, illud idem volumus in omnibus obſeruari.

CAP. 20.

Congregatione Fratrũ & Sororũ & in ſtructione ſuperiorũ ſuorũ, necnõ ſtatuto totalis ſubiectionis ſtatus ſub Priore Generali, & Prioribus Prouincialibus eiuſdem Ordinis.

§. 22. In quolibet autem menſe ſemel certa die & hora, per ſupradictos Priores vel Vicarios ad Eccleſiam Fratrum Seruorum Sanctæ MARIAE conuocentur Fratres omnes confratriæ prędictæ, verbum Dei & etiam Miſſam, ſi hora competens fuerit pariter audituri. & tunc per ipſos Priores vel Vicarios ipſis legatur Regula iſta, & exponatur. ac de agendis Fratres informent & negligentes corrigent & emendent, prout ſecundum Deum, & iſtam viuendi formam viderint expedire. In quolibet etiam menſe, prima ſexta Feria, Sorores ad Eccleſiam huiuſmodi conueniant, ſimiliter verbum Dei & Miſſam communiter audituræ. quibus etiam legatur hæc Regula, & exponatur, de ſuiſque exceſſibus corrigaotur, vt ſupra. Volumus, quod io qualibet Ciuitate & Terra vbi fuerint Fratres & Sorores confratriæ huiuſmodi, habeant in Correctorem vel Vicarium aliquem idoneum Fratrem Sacerdotem de Ordine prædicto, quẽ poſtulauerint à Prioribus præfatis, aut quem ipſi Priores vel Vicarij, per ſe vel per alios eis aſſignare decreuerint. Volentes inſuper & ſtatuentes, vniuerſos Fratres & Sorores huiuſmodi confratriæ, vbicunq. exiſtant directioni & correctioni ipſius Generalis vel Prioris Prouincialis, pro eorundem ampliori conſeruatione & promotione totaliter ſubiacere. quantum ad illa videlicet, quæ eorundem viuendi modum & formulam concernere dinoſcuntur.

CAP. 21.

Diſpenſatione facienda rationabili ex cauſa.

§ 23. Corrector fraternitatis cum Fratribus & Prioriſſa, cum Sororibus ſuis, cum Vicario eis deputato, cum ipſis in abſtinentijs, ieiunijs & auſteritatibus alijs in ſupradictis capitulis contentis, ex cauſa legitima cum expedire viderint, poterunt diſpenſare.

CAP. 22.

Obligatione huius Regulę & viuendi formæ.

§. 24 Demum quemadmodum in conſtitutionibus Ordinis Sancti Auguſtini continetur. Item volumus & ordinamus, quod in iſta Regula ſeu forma viuendi habeatur. videlicet quod præter diuina, & Eccleſię pręcepta atque ſtatuta io ea contenta, in reliquis huiuſmodi Regulæ conſtitutionibus ſiue ordinationibus, Fratres & Sorores ad culpam nullatenus obligentur, ſed ſolum ad pœnam. quæ cum à Prælato vel Generali continget ex quauis tranſgreſſione imponi, per tranſgreſſorem humiliter & prompte ſuſcipiatur, & etiam opere perficiatur. Cooperante gratia Domini Redemptoris Noſtri IESV CHRISTI, qui cum Patre & Spiritu Sancto viuit & regnat Deus, per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Sanctio pœnalis.

§. 25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, voluntatis & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 7. die 16. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum 17. Cal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno ſeptimo.

II. alias XVI.

Declaratio & modificatio conſtitutionum nuper editarum ſuper reformatione Fratrum Minorum Conuentualium S. Franciſci.

Hæ conſtitutiones ſunt ſupra in bulla 13. huius Papæ, fol. 263. lib. 1. vbi hæc declaratio deficit, quæ poſtea ſuperuenit.

MARTINVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1430.

Prooemium.

PEruigilis more Paſtoris, Romanus Pontifex animaduertens, commiſſum ſibi gregem Dominicum, per laudabilia Religioſorum exempla, io ſemitam mandatorum Altiſſimi dirigi, & ad ſalutarium optionem operum prouocari, nonounquam ſuper his quæ medio ſuæ prouiſionis ad commendabilem ſacræ Religionis reformationem proceſſerunt, adijcit, declarat, modificat, ordinat & diſponit, prout rerum & temporum qualitate penſata, id in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Cardinali S. Petri ad Vincula ab iſto Pont. deſtinatus, in Capitulo Generali Aſſiſij congregato, nonnullas edidit conſt. pro reformatione Fratrum Minorum Cõuentualium S. Franciſci.

§. 1. Cum itaque pridem dilectus filius noſter tituli Sancti Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis, cui de venerabili fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium conſilio, per alias noſtras litteras ſuper hoc plene Legationis officium commiſeramus, aç omnimodam conceſſeramus facultatem, vigore commiſſionis, conceſſionis & litterarum huiuſmodi, generali Capitulo Fratrum Minorum, quod tunc in Ciuitate noſtra Aſſiſij celebrabatur præſidendo, nonnullas ſuper reformatione Ordinis dictorum Fratrum Minorum, ſalubres & honeſtas conſtitutiones in eodem Capitulo edidiſſe noſcatur, prout in litteris ſuis eius ſigillo munitis vidimus plenius contineri.

Hic Pont. eas confirmat in ſraſcriptis additis declarationibus.

§. 2. Nos conſtitutionum & litterarum earundem tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illaſque harum ſerie approbantes & confirmantes, ſuper eis, vt poſterioribus in poſterum ſucceſſibus gratulentur, Motu proprio non ad alicuius inſtantiam, ſed de noſtra mera prouidentia, additiones, declarationes & modificationes auctoritate Apoſtolica ordinamus, edimus & facimus, quæ ſequuntur.

Circa curam Monialium.

§. 3. Primo videlicet, quod vbi Fratres particulares dicti Ordinis, Monialium & Sororum Ordinis Sanctæ Clarę, Sancti Damiani, & Minoriſſarum, ac alia quæcunque Monaſteria ſiue loca Regularia mulierum, per quaſcuoque etiam Apoſtolicas litteras ſibi commiſſa ſub certis pœnis aſtringuntur, Miniſtris Prouincialibus, vt illorum iuriſdictioni ſubſint, prout conuenit aſſignare, niſi per illos eis denuo fuerit recommiſſa, adijciendo decernimus, volumus & mandamus, Sorores & Moonalea eaſdem (etiamſi in contrarium habeant quæuis priuilegia vel indulta, quæ necnon eiſdem particula-

ribus Fratribus conceſſas litteras huiuſmodi, quo ad hoc caſſamus, irritamus & annullamus, ad ſubtrahendum ſe à ſubiectione & obedientia ipſorum particularium Fratrum & aliorum quorumcunque, niſi de nouo illis recommittantur, vt præfertur) ſeque omnino ipſorum Miniſtrorum, & per eos deputandorum Viſitatorum iuriſdictioni & obedientiæ ſubmittendum, per eandem conſtitutionem, pari modo aſtringi, & pœnis ſimilibus obligari.

Circa prohibitum ad eas ingreſſum.

Hoc eſt in Cap. 2. d. bullæ huius Papæ.

§. 4. Præterea decernimus, quod, exceptis iis de quibus in conſtitutionibus felicis recordationis Benedicti Papæ Duodecimi prędeceſſoris noſtri fit mentio, nulli omnino hominum, tam regularium quam ſecularium, cuiuſcunque gradus, præeminentiæ, dignitatis, excellentiæ, nobilitatis & conditionis fuerint, prætextu ſibi deſuper quauis auctoritate conceſſæ cuiuſcunque licentiæ, quam ſimiliter caſſamus & irritamus & annullamus, Monaſteria ſeu loca Sororum & Monialium huiuſmodi, ſeu aliquod ex eis ingredi, nec etiam Protectori aut Generali Miniſtro dicti Ordinis Minorum pro tempore exiſtentibus, ſeu præfatis Prouincialibus Miniſtris, & quibuſcunque Viſitatoribus licentiam ſuper ingreſſu huiuſmodi, aliis ab exceptis antedictis inconſulto Romano Pontifice concedere licentiam quoquomodo.

Diuini Officij celebrationem.

Hoc caput eſt in 5. cap. dictæ bullæ.

§. 5. Item vbi cauetur de diuino Officio ſecundum Ordinem dictæ Romanæ Eccleſiæ peragendo, ſtatuimus, quod de omnibus commemorationibus, & feſtis trium lectionum, feſta nouem lectionum fieri, & vtrumque feſtum Sanctæ Crucis ſub duplici Officio ſiue commemorationibus Sanctorum eiſdem diebus occurrentium celebrari, prout à piæ memoriæ Gregorio Papa Vodecimo prædeceſſore noſtro fuit ordinatum. Quodque ſuper rubrica de feſtis occurrentibus infra Octauas, feſta ipſa non de præcedentibus, ſed ſolum intra eoſdem Octauas exiſtentibus, ſicut etiam nonnulli alij Romani Pontifices prædeceſſores noſtri declararunt, intelligi debeat.

Socios quoq. Generalis Miniſtri.

Hoc eſt in 8. Cap. eiuſdem bullæ mox citatæ.

§. 6. Item vbi præfato Generali Miniſtro duo Socij notabiles, vnus videlicet Citramontanus & alius Vltramontanus, addito Socio ſcriptore, & alio Seruitore, cum vno Famulo dumtaxat decreti ſint, adijcimus eidem duos Famulos, vnum Eleemoſynarium ſecularem, vel alterius Religionis. Qui quidem Eleemoſynarius à Procuratoribus Prouinciarũ aut Prouincialiũ Miniſtrorum Conuentuum vel Domorum, & locorum dicti Ordinis Minorum, omnia illa quæ pro victu, veſtitu, equis, famulorum ſalario, & aliis ipſi Generali Miniſtro, eiuſque comitiuæ neceſſaria & opportuna fuerint, exigere, & exacta pro huiuſmodi neceſſariis exponere habeat. Quique de præmiſſis exactis & expoſitis, eidem Miniſtro Generali primum, & deinde Capitulo Generali, loco & tempore celebrationis eiuſdem, vt illis per totum Ordinem ſecundum Prouinciarum numerum diuidantur, rationem reddere teneatur. Adijcimus etiam, quod ſinguli duorum Sociorum Prouincialium Generalis Miniſtri prædictorum, ſingulos ſeruitores Fratres, vel alias perſonarum ſuarum & equorum ſibi aſſignatorum, ſeruitiis inſtitutos famulos, quibus ſicut cæteris de familia eiuſdem Generalis Miniſtri prouideatur, habere valeant atque poſſint. His tamen & aliis eis ſimilibus eiuſdem Generalis Miniſtri, prout ſecundum loca & tempora, ac longas vel breues moras expedire viderit, moderationi relictis. Cuius etiam Generalis Miniſtri, vel per eum ad hoc deputandi coertioni & compulſioni, præfati Procuratores & principales eorum, neceſſaria dicto Eleemoſynario forſitan ſoluere vel exhibere recuſantes, aut ſolutionem huiuſmodi longius debito differentes, ſuper hoc omnino volumus ſubiacere.

Poteſtatẽ Generalis Miniſtri de licentiãdo aliquẽ ad Magiſterium.

Hoc eſt in Cap. 8. eiuſdẽ bullæ, in 4. declaratione

§. 7. Item vbi præfato Generali Miniſtro interdicitur poteſtas licentiandi aliquẽ ad curſum magiſterij, niſi præſentatus fuerit à Miniſtro ſuæ Prouinciæ, quem nemo audeat præſentare, niſi de cõſilio & aſſenſu Capituli Prouincialis, modificando declaramus, hoc fore intelligendum in illis Prouinciis, in quibus ſolet Prouinciale Capitulum vel Congregatio habens vim Capituli ſingulis annis celebrari, alias idem Generalis Miniſter de proborum conſilio ad magiſterii curſum licentiare valeat atque poſſit.

Exactionem eidem Miniſtro prohibitam.

Hoc eſt in eodẽ Cap. 8. d. bullæ, in 5. declar.

§. 8. Item vbi dicto Generali Miniſtro pecuniarum exactio prohibetur, declaramus, quod pro ſuis neceſſitatibus poſſit eleemoſynas à quibuſcunque recipere, qui ſponte illas voluerint erogare, dummodo ab exigendo & extorquendo penitus abſtineat.

Veſtimẽtaq. Fratrum.

§. 9. De veſtimentis autem per Miniſtros & Cuſtodes, debitis ſecundum Regulam & conſtitutiones præfati Benedicti prędeceſſoris prouiſio obſeruetur.

Hoc eſt in Cap. 8. dictæ bullæ, declarat. 2.

Exactionem Prælatis interdictam.

Hoc eſt in d. Capit. 8. d. bullæ in 2. declarat.

§. 10. Item vbi Generali & Prouincialibus Miniſtris ac Cuſtodibus & Guardianis, cæteriſque Fratribus prædictis inhibetur, ne vllatenus quidquam exigant aliquo colore vel cauſa, qui ſecus fecerint eo ipſo ſuis officiis ſint priuati, ſibique eorum ſubditi deinceps obedire minime teneantur, & ſi aliquis Miniſtrorum Generali miniſtro quidquam contribuere præſumpſerit, ipſo facto ſuo officio ſit priuatus, volumus & etiam declaramus, contributiones huiuſmodi intelligi debere, ſi in modum exactionum vel extorſionum, tam ex parte dantiũ quam recipientiũ factæ fuerint, non autẽ modum eleemoſynarum ſupradictum, quem volumus in ſuo robore permanere. Quod ſi forſitan taliter obſeruatum non extiterit, huiuſmodi priuationum in quocumque dictarum conſtitutionum, per eumdem Cardinalem vt præfertur editarum, loco tangantur, diffinitionem & determinationem ſolum ſpectare ad ſummum Pontificem quo ad miniſtrum Generalem, & ad Generalem miniſtrum quo ad Miniſtros Prouinciales, & ad Prouinciales Miniſtros quo ad alios Fratres antedictos. Quas quidem omnes & ſingulas additiones, declarationes & modificationes per nos, vt præmittitur à quibuſcumque Fratribus dicti Ordinis Minorum, & aliis, quorum intererit ſeu intereſſe poterit, perpetuo, & irrefragabiliter obſeruari volumus & mandamus.

Iuramentum quoq. Generalis Miniſtri præſtitũ pro obſeruantia prædictarum cõſtitutionũ, hic relaxat.

§. 11. Rurſus per iuramentum, quo dilectus filius Guillelmus de Caſali eiuſdem Ordinis minorum Generalis miniſter, de diſpenſationem vllam ſuper dictis conſtitutionibus per eundem Cardinalem editis, vel earum aliqua non petendo vel obtenta non vtendo, in præfato Capitulo Aſiſij celebrato, vt accepimus præſtito, quamplurima eidem Ordini Minorum, cuius proſperi ſtatus directionis onus ipſi Guillelmo Miniſtro principaliter incumbit, fructuoſa & vtilia ingruentibus caſibus pro tempore impedire, aut in ipſius Ordinis præiudicium differri poſſe, necnon eundem Guillelmum Miniſtrum, qui eſt caput, arctius quam membra ligari minus congruum fore recenſentes, ſibi iuramentum huiuſmodi, cuius formam præſentibus haberi volumus pro ſufficienter expreſſa, eadem auctoritate, motu ſimili harum ſerie penitus relaxamus, eumque ad illius obſeruantiam decernimus & volumus non teneri.

Derogatio contrariorũ.

§. 12. Præmiſſis necnon conſtitutionibus Apoſtolicis, & aliis contrariis non obſtantibus quibuſcumque. Aliis tamen conſtitutionibus antedictis per præfatum Cardinalem editis, in omnibus ſemper ſaluis.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, voluntatis, mitigationis & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. Anñ. die 27. Iulij.

Dat. Romę apud SS. Apoſtolos, ſexto Calen. Auguſti, Pontificatus noſtri Anno tertiodecimo.

Inno-

Innocentius Octauus.

I. alias XIX.

S. Leopoldi Auſtriæ Principis Canonizatio, & inter ſanctos Confeſſores aſcriptio, cum ſuæ Feſtiuitatis inſtitutione pro die 15. menſis Nouembris.

Edita An. D. 1485.

INNOCENTIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Quod in Pſal mo 44. inquit Dauid de Regina in veſtitu deaurato, plene hic Pont. exponit de Eccleſia militanti.

§. 1. SAcroſanctam Matrem Eccleſiam adſtitiſſe à dextris Dei Reginam, in veſtitu deaurato circumdatam varietate, non ab re per Prophetam traditur. Regina equidem, quæ illi Regi Domino per quem Reges regnant, & Principes iuſtitiam faciunt deſponſata ſit. Vnica eius Columba; Luna perfecta in æternum; Arcturus per gyrum nocturna ſpacia perenni lumine illuſtrans; Lucifer qui neſcit occaſum; Aurora hic in crepuſculo caligantis ſæculi coruſcans; & in diem lucidum in Regno Cælorum ſeſe diffundens; Regina, quæ illi ſeruiat cui ſeruire regnare eſt; illi fidem habeat, illi ſe totam committat. Regina quæ Christi fideles ſub vmbra alarum ſuarum ex tremo carcere, ad regna cælorum perducat, vbere de cælo pleno lactet atque inebriet, ex multis ærumnis nos eripiens regni cæleſtis cum Chriſto Domino participes efficiat. In veſtitu inquit deaurato. Veſtimentum Eccleſiæ ſanctam fidelium vitam eſſe profitemur; nam ſicut tota Eccleſia veſtimentum eſt Chriſti, ita fideles quoque eiuſdem Eccleſiæ veſtimẽtum eſſe arbitrabimur. Veſtimentum ſcilicet, non habens maculam per peccatum, neque rugam per duplicitatem, ſed per iuſtitiam in Deum, per ſimplicitatem cordis tenſum veſtimentum innocentiæ, quam homo à Deo plaſmatus accepit, male à ſerpente perſuaſus perdidit, ad quam recuperandam pœnitentia, & Dei miſericordia induimur. Veſtimentum deauratum, ſplendore ſapientiæ aureo perlucens; Clara enim eſt ſapientia, quæ nunquam marceſcit, facile videtur ab his qui eam diligunt, & inuenitur ab his qui eam quærunt. Doctrix eſt diſciplinæ Dei, electrix operum illius, qua nihil locupletius; quæ operatur omnia, artifex omnium, quæ apud turbas claritatem, & honorem apud ſeniores præſtat. Veſtimentum deauratum perfectione auri ideſt iuſtitiæ; qua nihil humano generi vtilius; Dilectio, quæ diſciplinæ, ex qua cuſtodia legum emanat, legum autem cuſtodia, conſummatio eſt incorruptionis. At vero incorruptio facit nos eſſe Deo proximos, per quam beatitudo æternæ vitæ à nobis comparatur. Circumdata Eccleſia dicitur varietate gratiarum, adminiſtrationum & officiorum, iuxta verbum Apoſtoli; Diuiſiones gratiarum ſunt, idem autem ſpiritus eas conferens; diuiſiones adminiſtrationum ſunt, idem autem Dominus; & diuiſiones operationum ſunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Circumdata varietate poteſtatis, ordinis, ſtatus, & variarum Eccleſiarum decore, quæ veluti adoleſcentulæ, hanc de qua ſermo eſt Catholicam Eccleſiam, quaſi matrem obſeruant, non vetulæ per culpam, ſed nouellæ per gratiam, non ſenio ſteriles, ſed ad ſpiritualem congruæ fœcunditatem & noua ſemper prole pullulantes. Nam à iuſto Abel vnde Eccleſiæ exordia trahimus, in hanc vſque diem quot Sanctos Orbis terrarum habuit, tot quaſi palmites protulit, ex quibus varij in dies ſurgunt ſurculi in hac vinea noſtra Sabaoth, quam licet immeriti præſtante Domino ſortiti ſumus, ea colendam, feruntur. Circumdata varietate, quod alia triumphantis, alia militantis Eccleſiæ ſpecies exiſtat. De triumphanti Domini ſponſione repromittitur; Ego ero eis, quicquid ab hominibus iuſte deſiderari poteſt, Ero illis honor, gloria, ſalus & vita, virtus & copia, pax & omne bonum. Militans autem Eccleſia fundæ non inepte aſſimilatur; nam ſicut funda in gyrum verſata, lapides exeunt quibus aduerſarij feriuntur, & Goliath proſternitur, ita ex ſancta Eccleſia, dum per varias procellas & tempeſtates fluctuantes huius ſeculi per tribulationum circuitum rotatur, fortes viri prodeunt, quibus quaſi lapidibus iniquorum corda tunduntur, & de hoſte humani generis nequiſſimo à Chriſti tyronibus triumphatur.

Quam ſubdit Deum multorum agmine Sanctorũ roboraſſe.

§. 2. Hanc ipſam Eccleſiam Deus omnipotens, mira quadam diſpoſitione & poteſtate fundauit, pretioſo vnigeniti filij ſui Domini Noſtri IESV CHRISTI ſanguine dotatam eſſe voluit, multiplici Spiritus ſancti gratia ornauit, Apoſtolorum ſimplicitate & fide roborauit, quos ignaros delegit, vt populos non tàm ſermo illorum quàm cauſa ad credendum adduceret. Martyrum tormentis, cruciatibus, conſtantia, & trophæis ſtabiliuit repreſſa paulisper, quinimo confuſa infidelitatis ſæuitia; & inimico homine ſuperſeminante zizania, creſcente multiplicataq. hæreticorum prauitate; Doctorum cæleſti doctrina illuminauit, & demum Confeſſorum, Virginum, aliorumq. Sanctorum intrepida confeſſione, ſolerti cura exemplisq. imitatione digniſſimis, aduerſus Sathanæ inſidias circumdedit.

& inter eos Leopoldum Auſtriæ Principem multis virtutibus ornatum, & Marchionẽ Pium cognomento appellatum laudat ſic.

§. 3. Inter autem alia ſaluberrima ſanctitatis exempla diuina miſericordia, ſydus quoddam Mundo fulgere dedit, Beatum Leopoldum Auſtriæ Principem, Pium Marchionem cognomento appellatum, innocentiæ, ſapientiæ, & iuſtitiæ veſtimentis quibus veſtiri Eccleſiam prædiximus, decorum bonitate, manſuetudine atque clementia conſpicuum, ſimplicitate, continentia, & munificentia præclarum. cuius integritas, vitæ ſanctimonia, humilitas, pietas, fides, adeo apud Chriſti fideles inualuerunt, vt vna omnium Germanorum voce, pro Sancto hactenus celebratus fuerit; cuius liberalitatem, Chriſtianæq. religionis cultum nonnulla Monaſteria, & quidem celeberrima ab eo cum ampliſſimis cenſibus conſtructa, alia etiam magno ſumptu illuſtrata abunde teſtantur. Hic Princeps optimus, Sacerdotes, & viros Religioſos admodum coluit, ſummosq. Pontifices tanta veneratione proſecutus fuit, vt ab Innocentio II. Romano Pontifice prædeceſſore noſtro peculiaris S. Petri filius appellaretur, & Apoſtolica commendatione atque ea plenaria, quam vulgo dicunt, abſolutione dignus ab eodem Innocentio etiam mortuus iudicatus fuerit. Hic vir Dei in ſummis opibus educatus, in inſigni peccandi licentia conſtitutus, coniugalibus curis implicitus, principatus regimine impeditus; ſedulo tamen pietatis & miſericordiæ munera ſubibat, laſſos roborans, vacillantes confirmãs, oppreſſos ſubleuans, inopes fouens. Inter curas domus, inter coniugales anxietates, inter affectus pignorum, inter multiplices principatus ſollicitudines, inter ſtudia tot laborum, immaculatum ſeſe ab hoc ſeculo cuſtodiuit, & temporalia tractando æterna diſpoſuit.

Is quadraginta annis Principatum Auſtriæ turbulentiſſimis etiam temporibus in pace rexit.

§. 4. Quadraginta annis principatum Auſtriæ regens, & quod maius eſt illis præcipue temporibus, quibus propter Henricorum patris & filij mutuas concertationes, & poſtea propter Henrici Quarti cum Lothario acerrimas contentiones, in Germania bellis, incendiis, & agrorum vaſtationibus tumultuatum eſt, ſumma cum iuſtitia, humilitate, & tranquillitate cuncta adminiſtrauit, & alijs cæde & ſanguine madentibus, creditam ſibi Auſtriæ Prouinciam in diuturna pace continuit, quibus ex meritis æternæ retributionis, & pacis præmia à Deo Optimo Maximoque, qui centuplicato fœnore merita hominum penſat, eſt conſecutus.

Eiusq. vitæ exẽplo, amatorũ ſeculi excuſationes diſrupit, & illecebrarũ contemptum docuit.

§. 5. Prætendant nunc huius ſeculi amatores, ad peccata excuſanda, coniugales, familiares, ciuiles, aut regales ſolij moleſtias, ſeculi illecebras aut tentationes; Leopoldi exemplo diuina prouidentia eos circumſcripſit, excuſationes omnes circumuenit, aditum humanæ tergiuerſationis concluſit, & quaſi aranearum telas, commenta humanæ fragilitatis diſrupit. A Deo creati & redempti, Deum debitis honoribus non colimus, & quod dolentes ex intimis referimus, illum non tantum negligimus, ſed blaſphemamus ſæpenumero. Adhibita ſunt præcepta diuinæ & humanæ legis, præceptis obtemperare tergiuerſamur. Addita ſunt cæleſtis præmia gloriæ, indicta pœnarum diuerſa genera, cenſura correctionis inuenta, ab illis faciem quaſi rebelles auertimus; Sanctorum varia exempla ante oculos noſtros propoſita,

ipſa quoque imitari contumaciter recuſamus, imbecillitatem noſtram, ſeculi ſollicitudines, cum de ſalute noſtra agitur, cauſamur. Leopoldi nobilis Principis coniugati, ac multorum filiorum, ac ſubditorum cura irretiti, clariſſimo exemplo admonemur, vt omni excuſatione ſemota per hæc temporalia ita caute ambulemus, ita ſanctè nos exerceamus, vt æterna non amittamus. Allecti ſpe momentaneæ huius proſperitatis, perpetuitate gloriæ cæleſtis non fraudemur, ſed mundi moleſtias illecebras, aut dignitates contemnendo, ad cæleſtem patriam totis viribus contendamus.

Multis miraculis celebris fuit.

§. 6. Huius Beati Leopoldi ſanctimoniam Deus omnipotens innumerabilibus miraculis ad eius inuocationem editis comprobauit, miraculis profectò quæ tum in facti ſubſtantia, tum in eo quod factum fuit, tum in modo faciendi & ordine, vim & poteſtatē totius naturæ excesserunt. Quis enim non miretur cum audiat per Dei æterni miſericordiam, implorato Leopoldi auxilio, paraliticos, arthericos, febricitantem, podagra laborantem, priſtinæ valetudini illico reſtitutos? Quis non magnalia Dei in hoc Sancto agnoſcat, cum videat interceſſionibus eius claudos rectè ambulaſſe, apoſtematibus mortiferis infectos liberatos, in carceribus conſtitutum, pedicis manicisq. vinctum, per foramen vnde hominis impoſſibilis exitus erat, eductum euaſiſſe? In varijs vitæ periculis poſitos, illæſos ſeruatos eſſe? Quis non tota mente obſtupeſcat, & Deo Optimo Maximoq. præconia manifeſta dicat, cum liquido deprehendat, meritis, ac precibus huius Sancti viri mortuos ſuſcitatos? Mutos loquendi facultatem adeptos? Cæcos illuminatos? Surdis auditum reſtitutum eſſe? Maxima ſunt hæc ſanctitatis & diuinæ approbationis ſigna, humanam expectationem ac ſpem excedentia, & tamen clariſſimis documentis comprobata ſunt.

Anno 1136. ad Deum migrauit, & ad hæc vſque tempo à Populorū deuotio perſeuerauit.

§. 7. Quinimo ab anno Chriſti milleſimo centeſimo trigeſimo ſexto, quo Leopoldus vita functus ex terris ad cæleſtem Hieruſalem tranſiuit, in noſtra vſque tempora & præſentem diem, magis atque magis manifeſtata mira de illo ex mentibus hominum in Auſtria præcipue & per omne Danubij ripam, deuotio cælitus infunditur. Incredibile dictu quanta cum veneratione corpus eius, quod in Monaſterio Beatæ ſemper Virginis & Matris Dei Mariæ ab eo condito, in loco quod nouum Clauſtroburgum appellatur Patauienſis diœceſeos ſepultum eſt, à Chriſtifidelibus viſitetur, quibus votis celebretur pia eius memoria. Memoratu difficile eſſet, quot & quantis tabellis & imaginibus illi dicatis exornetur, quanta luminariorum copia perluſtretur. Procumbit ſupplex ante tumulum languentium & rogantium turba, opem Leopoldi implorans, nec expectatione irrita diſcedit.

Rodulphus deo Auſtriæ Dux pro illius canonizatione, Innocentio vj. ſupplicauit.

§. 8. Huius veneratione & permultorum populorum ſalute, Rodulphus Auſtriæ Dux impulſus eſt, vt Innocentio Sexto huic Sanctæ Sedi ea tempeſtate præſidenti ſupplicaret, quatenus Leopoldum Sanctorum Catalogo adſcribere dignaretur.

Qui de eius vita inquiſitionem fieri edixit.

§. 9. Qui re perſpecta quam ſapientiſſime de vita & miraculis, ac fama eiuſdem Leopoldi ex more inſtitutoq. maiorum, cum conſilio Sacri Senatus inquiſitionem tunc Archiepiſcopo Pragenſi, & alijs collegis delegauit.

Sed ſuperueniēte obitu, & bellorum turbinibus, vſq; ad Pauli ij. tēpora intermiſſa fuit.

§. 10. Verum cum ea de re agi cœptum eſſet, morte Innocentij ſurgentibusq. bellorum inter Auſtrales & Pannonios diuerſis turbinibus, immenſisq. procellis in Eccleſia Dei exortis, vſque ad tempora Pauli Secundi prædeceſſoris noſtri, inquiſitio intermiſſa eſt.

Qui ad Imperatoris Principum, & Prælatorū Germaniæ preces, tribus Card. eam cōmiſit.

§. 11. Cariſſimo autem in Chriſto filio Friderico Romanorum Imperatoris Auguſto, Prælatis, & Principibus Germaniæ apud eundem Paulum multis precibus, tam Sancti viri Canonizationem abſolui petentibus, tribus S. R. E. Cardinalibus, de fratrum ſuorum conſilio demandatum eſt à Pontifice præfato, vt ſolemnem inquiſitionem ea in re adhiberent, & proceſſus conſuetos tum per ſe, tum per ſubdelegatos facerent. quod magna ex parte confectum erat, cum euocato ad Dominum Paulo ſanctæ memoriæ, Sixtus Quartus prædeceſſor noſter in hac ſancta Sede diuina prouidentia conſtitutus eſt.

Illo defuncto iterū apud Sixtū 4. pro

§. 12. Iterandas ergo preces & vehementius agendum apud Sixtum Imperator, Prælati ac Principes prædicti duxerunt; vt tam ſanctum opus Canonizationis cœptæ perficeret.

d. Canonizatione inſteterunt.

§. 13. Is vt certiori fide, quæ de miraculis & vita Leopoldi afferebatur perciperet, Venerabili fratri noſtro Marco Epiſcopo Præneſtinenſi, tunc tituli S. Marci preſbytero Cardinali, & in Germania Legato, vt præmiſſa percunctaretur iniunxit, qui locupletiſſimam de illis omnibus relationem per publica acta, & legitimos proceſſus eidem attulit.

Is d. inquiſitionē Cardinali in Germania Legato commiſit, qui eam perfecit, & Papæ attulit.

§. 14. Dehinc proceſſibus & actis publicis magna cum diligentia per Venerabiles R. Epiſcopum Portuenſem, Marcum prædictum Præneſtinenſem illo tempore Epiſcopum aſſumptum, ac F. S. Euſtachij Diaconum Cardinalem, commiſſarios diſcuſſis, priuata primo relatione eidem Sixto facta, poſtmodum in Sacro Senatu referente prædicto Venerabili fratre R. Epiſcopo Portuenſi dilucide re examinata, & ex illorum ſententia Canonizatione concluſa, ſicut Domino placuit.

Proceſſibus per tres Cardinales ad hoc aſſumptos examinatis, & primo Sixto ac deinde in Cōſiſtorio relatione habita, Canonizatio decreta fuit.

§. 15. Sixto vita functo, nobis qui eidem in onere & honore per diuinam miſericordiam licet indigni ſucceſſimus reſeruatum eſt, vt ſupremam manum tam ſanctæ approbationi apponeremus. Conſilio itaque habito rurſus Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium publica concione, omnia prout ex ordine geſta erant, Leopoldiq. vitam, miracula, & reliqua merita per Aduocatum Conſiſtorialem proponi curauimus. Demum vocatis omnibus qui in Romana Curia degunt Prælatis, in frequenti eorum conſeſſu, aſſiſtentibus nobis eidem Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, ſingulorum vota Prælatorum ſcrutati ſumus. Quibus Spiritus ſancti gratia cooperante, manibus, pedibusq. vt aiunt in eam ſententiam deuenientibus, quod Leopoldus merito Sanctus à nobis canonizandus eſſet, hunc in locum & publicum ſuggeſtum hac ipſa die conſcendere decreuimus, vt opitulante Domino votis, precibusq. fidelium adiuuantibus, ipſum Leopoldū ſanctum definiremus, & pro ſancto venerari debere ab vniuerſis & ſingulis Chriſtianis mandaremus. Sicq. hodie ſermone per nos habito, re diuina peracta & reliquis ſolemnitatibus adhibitis, ad hanc ſanctiſſimam Canonizationē procedendum duximus. Cum autem verbo Sapientiæ Dominus affirmet homini qui eum laudauerit, & dilexerit Deum qui fecit illum, quod in medio populi ſui exaltabitur, in plenitudine ſancta admirabitur, in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur, mirumq. in modum Leopoldus in medio populorum exaltatus ſit, plenitudine cæleſtis gratiæ admirabilis refulgeat; reſtat vt noſtra approbatione inter electos & ſanctos Dei laudetur, inter benedictos benedicatur, quæ illi abunde impartiemur ſi eum inter Sanctos Eccleſiæ adnumerandum, pro Sancto venerandum, atque publicis & ſolemnibus ſupplicationibus, votisq. in Miſſarum celebrationibus alijſue diuinis officijs inuocandum, Apoſtolica auctoritate indicauerimus. Ad laudem igitur æterni Dei, indiuiduæ Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, ad fidei Catholicæ robur & ornamētumq; ad religionis Chriſtianæ cultum augendum, auctoritate D. N. Iesv Christi ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum, & noſtra, de Venerabilium fratrum noſtrorum conſilio ſtatuimus, diffinimus, & pronunciamus S. Leopoldum Auſtriæ Marchionem, Sanctorum Catalogo adſcribendum, & publica veneratione pro Sancto obſeruandum, ſicut & nos illum in præſentiarum manifeſta voce Sanctorum Catalogo annectimus, ac minorum Confeſſorū numero adiungimus, publice Sanctum diffinimus, profitemur & veneramur.

Sixto defuncto, hic Innoc. Leopoldum Sanctum eſſe pronunciat, & Confeſſorum numero adiungit.

§. 16 Statuentes feſtum eiuſdem, die 17. Cal. Decembris debere celebrari, & ipſo feſto eius ſepulchrum quod in prædicto Monaſterio exiſtit viſitantibus, & pro manutentione dicti Monaſterij manus porrigentibus adiutrices, ſeptem annos & totidem quadragenas indulgentiæ, in forma Eccleſiæ miſericorditer perpetuis temporibus concedimus. Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

Eius feſtum die 15. Nouēbris agi decreuit, & ſepulchrū viſitātibus Indulg. cōcedit.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1485. octauo Idus Ianuarij, Pontificatus noſtri Anno Primo.

Dat. P. An. 1. die 6. Ianua.

Leo

Leo Decimus.

I. alias XLVI.

Communicatio priuilegiorum gratiarumq. & exemptionum, ac Indulgentiarum inter Ordines Mendicantium, eorumq. Moniales, Tertiarios, Oblatos, & Conuerſos.

LEO PAPA X.

Vniuerſis Chriſtifidelibus, præſentes litteras inſpecturis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Edita An. D. 1519.

Exordium.

DVdum per nos accepto &c. Conſtitutio iſta in Bullario extat pag. 324. lib. 1. Sed impreſſorum culpa id quod ſequitur ibi prætermiſſum, hic ſuppletur.

Dubium excitatum, ſuper indulgentijs quo ad ſeculares.

§. 2. Et deinde, ſicut accepimus, nonnulli Fratres dictorum Ordinum, volentes ſapere pluſquàm oportet, atque ad ipſorum nutú verba ipſa interpretantes, diuerſis tàm ſecularibus quàm etiam alijs perſonis, publice & priuate ſuggeſſerint, quod ipſi ſeculares viſitando vnam dictorum Ordinum domum, omnes & ſingulas indulgentias & remiſſiones peccatorum, tàm per dictos Prædeceſſores noſtros, quàm per Nos domui beatæ Mariæ de Populo de Vrbe conceſſas, conſequi poterunt, perinde ac ſi dictam domum S. Mariæ de Populo viſitarent. quod præter ipſorum Prædeceſſorum & noſtram mentem fuiſſe & eſſe dignoſcitur.

Declaratio dubij, contra ſeculares.

§. 3 Attendentes igitur, quod Indulgentia intuitu Religionis conceſſa, ad ſeculares extendi non debet, volentes mentem dictorum Prædeceſſorum, & noſtram declarare, & omnem ambiguitatem & occaſionem tollere, motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, volumus & auctoritate Apoſtolica declaramus, quod vniuerſi & ſinguli dictorum Ordinum Fratres, & Moniales, Tertijq. Ordinis vtriuſque ſexus, & familiares dumtaxat, omnibus & ſingulis indulgentijs & gratijs, per eoſdem Prædeceſſores, & Nos, domui B. Mariæ de Populo de Vrbe, vt præfertur, conceſſis & concedendis, vtantur, potiantur, & gaudeant, ac vti, potiri & gaudere poſſint, quomodolibet in futurum, perinde ac ſi ipſi dictam domum B. Mariæ de Populo, his diebus & feſtiuitatibus quibus indulgentiæ huiuſmodi conceſſæ fore dignoſcuntur, perſonaliter viſitarent. quòdq. vigore prædictarum litterarum, ſeculares gratijs & indulgentijs huiuſmodi, vti, & gaudere non poſſunt.

Iuſſio alicer ſuadendi.

§. 4. Inhibentes nihilominus in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo per contrafacientes incurrenda, omnibus & ſingulis Fratribus cuiuſcunque Ordinis exiſtentibus, & quibuſlibet alijs perſonis, ne deinceps, ne indulgentias & gratias huiuſmodi S. Mariæ de Populo de Vrbe, ad ſeculares extendi prædicent, aut publice vel priuate nuncient.

Derogatio contrariorũ.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, aut quibuſuis alijs litteris Apoſtolicis, priuilegijs quoque, & indultis dictis Ordinibus conceſſis, quæ quo ad præmiſſa reuocamus, caſſamus & annullamus. cęteriſq. in contrarium facientibus quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 6. Volumus autem, & auctoritate Apoſtolica decernimus, quòd præſentibus tranſumptis, manu Notarii publici ſignatis, & alicuius Prælati, aut perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ ſigillo munitis, ea fides prorſus in iudicio & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ſi præſentes litteræ eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 7. die 10. Decembris.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris, die 10. Decembris 1519. Pontificatus noſtri anno 7.

II. alias XLVII.

Indulgentiæ Confraternitatis Roſarij B. Marię Virginis.

Approbationem huius antiqui ritus orandi, habes ſupra in conſtit. 18. Sixti IV. Ea quæ. fol. 361. lib. 1. Approbationem vero Confraternitatũ Roſarij attende ſupra in conſt. 40. Clementis VII. fol. 609 Cætera antẽ inſpice in conſt. 26. Pij V fol. 285. & conſt. 21. Sixti V. fol. 515. lib. 2.

LEO EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1520.

Proœmium.

PAſtoris ęterni, qui vt humanum genus redimeret in ara Crucis immolari non abnuit, vices licet immeriti gerentes in terris, id ſuper reliqua cordis noſtri vota potiſſimum optamus, vt cunctos fideles quos pretioſiſſimi ſanguinis ſui aſperſione, Deo Patri reconciliari curauit, quorumcunque regimen & gubernationem Nobis commiſit, ad ſalubria pietatis opera, & pręcipue ipſius paſtoris, eiusq. beatiſſimę ac ſemper Virginis intemeratę Genitricis apud ipſum pro nobis aduocatę, cultum & deuotionis affectum, quibus in immarceſcibiles in cœlis theſauros recondere, & cęleſtis patrię ciues effici poſſint frequenter inuitemus, & his quę propterea prouide conceſſa fuiſſe percepimus, vt firma perpetuo & illibata perſiſtant, cum à Nobis pręſertim per ſeculares Principes, & alias perſonas Nobis & Apoſtolicę Sedi gratas & deuotas, humiliter petitur, noſtrę approbationis, & innouationis libenter adijcimus firmitatem, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Confraternitas Roſarij antiquitus à B. Dominico inſtituta noua renouata eſt in Ciuitate Colonienſi.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum, Prioris & Fratrum domus Prędicatorum Colonienſium, nuper exhibita petitio continebat, quod olim prout in hiſtorijs legitur, à Sancto Dominico quędam Confraternitas vtriuſque ſexus fidelium, de Roſario eiuſdem Beatę MARIAE Virginis nuncupata, ad honorem Angelicę ſalutationis inſtituta, & in diuerſis mundi partibus prędicata fuit ſequentibus ſignis. Sed cum ipſa Confraternitas decurſu temporis fere neglecta fuiſſet, & in obliuionem tranſiſſet, ac anno 1475. Ciuitas & diœceſis Colonienſis grauibus bellis premeretur, eadem Confraternitas ad laudem & honorem prefatę Virginis, vt Ciuitas & diœceſis prędicta, meritis & interceſſionibus eiuſdem Virginis ab eis bellis liberaretur, in eccleſia dictę domus innouata, & de nouo inſtituta fuit, cum certo modo orandi, videlicet, quod Confratres & Sorores eiuſdem Confraternitatis, tribus diebus cuiuslibet hebdomadę, ad honorem Dei & prefatę Virginis, ac contra imminentia mundi pericula legerent, coniunctim vel diuiſim, toties Angelicam ſalutationem quot ſunt Pſalmi in pſalterio Dauidico, ſingulis decem ſalutationibus huiuſmodi, orationem Dominicam ſemel pręponendo, & modum orandi huiuſmodi Pſalterium ſiue Roſarium eiuſdem Beatę Virginis vulgariter appellatum.

Cardinalis Legatus de latere i Germania eam ratificauit.

§. 2. Quam quidem Confraternitatem in dicta eccleſia de nouo inſtitutam, poſtmodum bonę mem. Alexander Epiſcopus Foroliuienſis, tunc Apoſtolicę Sedis cum poteſtate Legati de latere per totam Germaniam Nuncius, ſingulari deuotione permotus, & ſe in eandem Confraternitatem recipi atque conſcribi volens & petẽs, ad preces clarę memorię Federici Tertij Romani Imperatoris, auctoritate Apoſtolica approbauit, confirmauit & ratificauit.

Cõfratribus que indulgentiam conceſſit.

§. 3. Ac omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus fidelibus dictę Confraternitatis Confratribus & Conſororibus, in ſingulis quinque ipſius beatiſſimę MARIAE Virginis pręcipuis feſtiuitatibus, ſcilicet Annunciationis, Viſitationis, Aſſumptionis, Natiuitatis, Purificationis centum. Et quoties per ſe vel per alium dictum Roſarium legerẽt, vel legi facerent, ſeu Sabbatis & feſtiuis diebus decantationi Salue Regina quod poſt Completorium in dicta Eccleſia eiuſdem beatiſſimę Virginis, vbi dicta Confraternitas inſtituta extitit, & quod ipſe Nuncius antea conſecrauerat, cantabatur intereſſent, 40. dies indulgentiarum conceſſit.

Sixtus IV cuius conſt. hic non habet, ea cæteris adeã alia icea.

§. 4. Et poſt vero fel. record. Sixtus Papa Quartus prędeceſſor noſter, accepto per eum quod Confraternitas huiuſmodi in dicta eccleſia de nouo inſtituta fuerat,

volui

voluit & ordinauit, quod omnes & ſinguli Confratres vtriuſque ſexus Confraternitatem prædictam ſeruantes, tam in dicta Ciuitate Colonienſi quàm & alibi vbicunque locorum, tunc & pro tempore exiſtentes, vere pœnitentes & confeſſi, qui orationem Dominicam, & ſalutationem Angelicam prędictam, modo pręmiſſo dicerẽt in ſingulis Natiuitatis, Annunciationis, Aſſumptionis eiuſdem B. Virginis MARIAE feſtiuitatibus, indulgentiam ſeptem annorum, & totidem quadragenarum conſequerentur.

Orandiq; modum prædictum approbauit, & indulgentias ſic orantibus concessit: Sixti conſtit. in rubr.

§. 5. Et deinde ſupplicationibus tunc Ducis & Ducisſę Britannię inclinatus, pręfatum Pſalterium, ſeu modum orandi eadem auctoritate approbauit, illumq. tolerandum fore, ac cunctis fidelibus eo modo orare licere decreuit & declarauit. ac vt omnes & ſinguli Chriſti fideles ad deuotionis opera, ad dictum modum orandi frequentius inducerentur, vniuerſis & ſingulis Chriſti fidelibus modo prędicto orare volentibus, vbilibet, ac tunc & pro tempore exiſtentibus, pro qualibet vice qua ſicut pręmittitur orarent, pro qualibet quinquagena præfati Pſalterij, quinque annos & totidem quadragenas de iniunctis pœnitentijs in Domino relaxauit, prout in ipſius Sixti prędeceſſoris litteris inſuper confectis, quas perpetuo durare voluit, plenius continetur.

Innocentius viij. (cuius conſtit. hic non habes) alias indulg. dedit.

§. 6. Et ſucceſſiue pię mem. Innocentius Papa Octauus etiam prędeceſſor noſter, cum anno Domini 1483. alias 1484. xiij. die menſis Octobris, quidam Bartholomęus de Comatijs de Bononia, tunc dicti Ordinis generalis Magiſter eiuſdem Ordinis Prouincialibus Capitulum generale in Alma Vrbe celebraret, Bartholomęi Generalis viuę vocis oraculo, omnibus qui tunc erant, & in futurum eſſent de dicta Confraternitate, & per hebdomadam dicerent Pſalterium B. MARIAE Virginis huiuſmodi, plenariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionẽ, ſemel in vita & ſemel in mortis articulo, ac etiam receptis per litteras ad beneficia dicti Ordinis, non autem quęſtũ ſed deuotionis cauſa, conceſſit. de qua conceſſione per litteras teſtimoniales ipſius Bartholomęi ſui ſecreti ſigilli, ſeu ſignati vſualis impreſſione munitas conſtat.

Alter Card. in Germania Legatus Papæ, & alij Ordinarij aliae etiã indulg. dederunt.

§. 7. Et inſuper fel. mem. Raymundus tit. S. Marię Nouę, presbyter Cardinalis, tunc per Germaniam dictę Sedis Legatus, eiſdem Confratribus & Conſororibus, pro quolibet Roſario centum dies indulgentiarum perpetuo, & ſimiliter plures ac diuerſi locorũ Ordinarij ſinguli indulgentiam 40. dierum conceſſerunt, prout etiam in Raymundi Cardinalis Legati, nec nõn Alexandri Epiſcopi & Nuncij, & Ordinariorum huiuſmodi ſingulis deſuper confectis litteris dicitur plenius contineri.

Hic modo Põtifex de prędictorũ confirmatione requiritur.

§. 8. Cum autem ſicut eadem petitio ſubiungebat, dilectus filius nobilis vir Ioannes Dux, & dilectę nobis in Chriſto filię nobiles mulieres Maria ipſius Ioannis Ducis conſors Duciſſa Iuliacen. & Monten. ac Sibilla Marchioniſſa Brandeburgenſis dictę Marię Duciſſę genitrix, necnon dilectus etiam filius magiſter Ioannes Ingenolzel. Prępoſitus eccleſię ſancti Victoris Colonienſis Diœceſis, litterarum Apoſtolicarum maioris pręſidentię Abbreuiator, necnon Notarius ſcriptor & familiaris, continuus Commenſalis noſter, ob ſingularem & ſinceram quam ad ipſam intemeratam Virginem ferunt deuotionem, ac dicti Prior & Confratres cupiant, omnia & ſingula pręmiſſa etiam per nos approbari, confirmari, & innouari. Quare pro parte, tam Ioannis Ducis, & Marię Duciſſę, ac Sibillę Marchioniſſę, necnon Ioannis Prępoſiti, quàm Prioris & Fratrum Prędicatorum nobis fuit humiliter ſupplicatum, vt pręmiſſa omnia & ſingula pro illorum ſubſtantia firmiori, approbare, confirmare, & innouare, aliaſq. in pręmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Omnia confirmat.

§. 9. Nos igitur pijs votis eis in hac parte paterne annuentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, auctoritate Apoſtolica tenore pręſentium, Confraternitatem ac ritum ſiue modum orandi huiuſmodi, necnon omnes & ſingulas indulgentias, tam per Sixtum & Innocẽtium prędeceſſores, quàm Legatum, Nuncium, & Ordinarios prędictos, vt pręfertur conceſſas & deſuper confectas litteras, ac omnia & ſingula in eis contenta approbamus, confirmamus, & innouamus, ipſaſq. indulgentias de nouo perpetuo concedimus.

Indulgentias auget.

§. 10. Et vt Ioannes Dux, & Maria Duciſſa, & Sibilla Marchioniſſa, ac Ioannes Prępoſitus, necnon Prior & Fratres pręfati, necnon omnes & ſinguli alij Chriſti fideles ea deuotionis opera, & per dictum modum ſiue ritum orandi eo frequentius inducantur, quo exinde facilius animarum ſuarum ſalutem conſequi ſperauerint, de omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, Ioanni Duci, Marię Duciſſę, Sibillę Marchioniſſę, Ioanni Prępoſito, Priori ac Fratribus Prędicatoribus, & eorum ſingulis ac vniuerſis, alijſq. vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus dictę Confraternitatis Confratribus & Conſororibus vbilibet exiſtentibus, tam pręſentibus quàm futuris, vere pęnitentibus & confeſſis, ſeu confitendi prępoſitum habentibus, qui ter in hebdomada dictum Roſarium deuote orauerint, vt pie fertur pro qualibet vice alios decem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis pœnitentijs miſericorditer in Domino relaxamus.

Confeſſorem presbyterum Ordinis S. Dominici, cũ fratres confitentes audire & abſoluere poſſe concedit.

Hoc intellige & limita iuxta bullã Clem. 8. ijs. nu 115. Quęcunque. vol. 164. lib. 3.

§. 11. Ac quod omnes prædicti eorum, ſinguli in Paſcha reſurrectionis, & feſtiuitatibus prædictis, ac tribus diebus ſingulis feſtiuitatum earundem præcedentibus, cuicunque presbytero domus Ordinis Prędicatorum Fratrum profeſſorum per eorum ſingulos pro tempore eligendos peccata ſua confiteri valeant, ipſeq. presbyter eorum confeſſionibus diligenter auditis, ipſos & eorum ſingulos, ab omnibus & ſingulis excommunicationibus, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, & promulgatis, necnon ſacrilegijs, inceſtibus, adulterijs, pœnitentiarum iniunctarum & diuinorum officiorum, & ieiuniorum omiſſionibus, alijſq. eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, delictis, quantumcunque grauibus & enormibus, in ſingulis etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis caſibus (contentis in bulla ſingulis annis die Cœnæ Domini legi conſueta, dumtaxat exceptis) abſoluere, & eis pro commiſſis pœnitentiam ſalutarem iniungere, ac iuramenta quæcunque ſine alicuius præiudicio relaxare, & vota quæcunque (vltra marina, viſitationis liminum beatorum Petri, & Pauli præfatorum, ac ſancti Iacobi in Compoſtella, necnon religionis & caſtitatis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare libere poſſit, Ordinarij, & Archidiaconi loci ac Rectorum parochialium, & cuiuſuis alterius licentia deſuper minime requiſita.

Ingredientes Confraternitatem nihil ſoluere tenentur.

§. 12. Quodque pro receptione, & conſcriptione aliquorum Confratrum ſiue Conſororum in dicta Confraternitate, nihil omnino temporale exigi debeat, ſed ſponte oblata dumtaxat recipi poſſint, perpetuo ſtatuimus & ordinamus.

Clauſ. præſeruatiua.

§. 13. Præſentibus, quas illarumq. effectum & in eis contenta, ſub cuiuſuis ſimilium vel diſſimilium indulgentiarum facultatum, conceſſionum & gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus vel modificationibus, etiam pro anno Iubilæi, & in fauorem fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ſeu expeditionis contra infideles, vel alias quacunque de cauſa, per Nos & Sedem prædictam, nunc & pro tempore factis, nullatenus comprehendi, ſed illis non obſtantibus dictis Chriſti fidelibus omnes ſuffragari, ipſoſq. illis gaudere, ſeu vti debere decernimus, perpetuis futuris temporibus duraturis.

Clauſula derogat.

§. 14. Non obſtantibus præmiſſis, & conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 15. Cæterum, quia difficile foret præſentes litteras, ad ſingula quæcunque loca in quibus expediens foret deferri, volumus & auctoritate prædicta etiam decernimus, quod earundem præſentium litterarum tranſumptis, manu vnius vel plurium Notariorum publicorum ſubſcriptione, & ſigillo alicuius prælati, ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, plena, ac tanta fides adhibeatur & adhiberi poſſit & debeat, in omnibus & per omnia, ſicut ipſis originalibus ſi eſſent in medium exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, conceſſionis, & inhibitionis,

nis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 8. die 6. Octobris. — Datum Romæ apud S. Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1520. Pridie Nonas Octobris, Pontificatus noſtri Anno octauo.

Adrianus Sextus.

I. alias V.

Canonizatio S. Bennonis Epiſcopi Miſnenſis, eiusq. in SS. Confeſſorum numerum relatio, cum eius Feſtiuitatis pro die 16. Maij inſtitutione, & indulgentiarum pro ea die ad illius ſepulchrum quotannis accedentibus elargitione.

Hac eadem die iſte Pontifex, eorundem SS. Confeſſorum Catalogo B. Antoninum Archiepiſcopum Florentinum aſcripſit, ſed ſuæ Canonizationis litteræ, illius ſuperueniente obitu, à Clemente VII. ſucceſſore expeditæ fuerunt, vt in ſua conſtit. 2. lib. 1. fol. 553. Ratione.

Edita An. D. 1523.

ADRIANVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Deus Eccleſiam ſuā multorum ſanctorum agmine illuſtrauit, atque exornauit.

§. 1. EXcelſus Dominus militantem Eccleſiam præcioſorum lapidum viuorum, ipſo ſummo angulari lapidi CHRISTO IESV vnitorum ornatiſſima varietate decoratam, ſtructura mirabili fundare diſpoſuit. hinc proceſſerunt beati Patriarchæ, qui fide præclari ſanctorum Angelorum ſuſceptores effecti, facie ad faciem Deum videre meruerunt. Hos ſecuti ſunt ſancti Prophetæ, quibus oſtendit Deus ſecreta ſua, vt ventura quaſi præſentia Spiritu ſancto illumināte agnoſcere, atque enunciare potuerint. Poſtquam autem venit plenitudo temporis, & oriens ex alto, in aſſumpta ſibi humanitate nos viſitare, noſtræq. ſalutis myſteria ſicut prædixerant Prophetæ, adimplere dignatus eſt, conſtituti fuerunt beati Apoſtoli diuinæ legis promulgatores, & prædicatores, qui per orbem vniuerſum genus humanum, quod ſub diabolicæ poteſtatis iugo tenebatur, ad ſalutem excitantes, Dei verbum in omnibus Terræ finibus prædicarunt. Hos ſecuti ſunt Martyres ſplendidi, qui fidei loricam induti, & inconcuſſæ ſtabilitatis baltheo ſuccincti, ac ſtolas ſuas in ſanguine innocentis agni lauantes, & candidato exercitu CHRISTVM IESVM imitati, cum glorioſa victoria palmas manibus geſtantes, ſe dicto viuo lapidi CHRISTO adiunxerunt, ſempiternam ſui memoriam, & exemplum venerabile militanti Eccleſiæ relinquentes. Progreſſi ſunt Doctores lucidi, qui ſuis doctrinis & exemplis, catholicam & orthodoxam fidem ipſam ſubuertere ſatagentibus ſe opponentes, dictam militantem Eccleſiam multipliciter illuſtrarunt; quibus eadem Eccleſia comitata progreditur quaſi aurora conſurgens, pulchra vt luna, electa vt ſol, terribilis vt caſtrorum acies ordinata. Sequuntur poſtea Sancti Confeſſores, qui virtutum gemmis coruſcantes, Domino rationem de talentis creditis repoſcenti, vtpote fideles & boni ſerui, multiplicatum de ſuis laboribus fructum attulerunt, & in arcam cæleſtem repoſuerunt, omniaq. mundi blandimenta vt venenum aſpidum fugientes, latibula in terris petierunt antris abditi, rudi victu ſcaturientis aquæ leui potu carnem macerantes, tegmine hircino amicti iunceo, vel ſtramineo feſſa membra ſomno fouentes, nudis pedibus Dominū quæſierunt, æternamq. patriam inuenerunt. Adſunt & Virgines nitidæ, mundo corpore, ſincero corde, ſanctaq. mente, cum oleo in lampadibus ſuis, ſponſo qui eſt præ filijs hominum ſpecioſus, obuiam venientes. Deuotæ tandem, continentesq. Viduæ, & aliæ quamplurimæ ſexus vtriuſque perſonæ, pijs & ſanctis operibus ſemper intentæ, cum plenis manipulis eidem cæleſti ſponſo ſe repræſentauerunt, cum Angelis gloriam in altiſſimis Deo, & in terra pacem hominibus bonæ voluntatis mirifice depromentes.

Et mox in ea ſuſcitauit S. Bennonē, qui ſuis meritis eam decorauit.

§. 2. Hæc omnia vnus & idem Spiritus admirando plurimum operatur myſterio, & ſicut Altiſſimus ab initio vineam ſuam, talibus pijs cultoribus innata ſanctam promiſſionem ſuam viſitauit, firmauit, & auxit, ſic ſemper ad illam ſuæ protectionis auxilium multipliciter impartitur. & eandem vineam more ſolito viſitans, virum fortem ad huiuſmodi vineæ culturam adduxit, glorioſum ſcilicet Confeſſorem beatum Bennonem, ſuperno cœtui merito ſociandum, immo verius ſociatum, qui inter cæteros Chriſti athletas ſuis meritis & exemplis ipſam Sanctam Eccleſiam diuina cooperante gratia multipliciter decorauit, præſentisq. temporis caliginem ſuæ lampadis fulgore mirabiliter illuſtrauit. Ipſe enim aduerſus mundum, carnem, & dæmonem fortiter dimicauit, & in odorem Altiſſimi currens, copioſam vtriuſque ſexus Chriſti fidelium multitudinem ſalubriter poſt ſe traxit, ac velut effuſam ſuper faciem terræ religioſam profeſſionis ſuæ generationem dereliquit, vt ad illuminationem gentium celebri memoria tanquam rutilum ſidus in Eccleſiæ firmamento ſeruaretur.

Miraculis etenim ac virtutibus multis in vita claruit. Quorū aliqua hic indicantur.

§. 3. De cuius quidem origine, vita, moribus, & fama, necnon mirabilibus, quæ in præmium ſanctitatis eius, Deus mundo multipliciter oſtendere dignatus eſt, ne de tam celebri viro etiam poſteritas maneat ignara, pauca ex multis duximus recenſenda. Siquidem Fridericus Bultenburgenſis vir nobili loco natus, pater fuit beati Bennonis, quem ex Bezela eius pia vxore ſuſceperat. Cumque in beato Bennone ab ineūnte ætate bona indoles eluceret, ne illa æqualium ſtudijs, malis moribus, ac deprauatis opinionibus (vt illa ætas aſſolet) corrumperetur, magnopere ſibi prouidendum exiſtimauit, & eum vt primum ex infantia exceſſit, diuo Bernardo Epiſcopo Hildeſemenſi commendauit, & tradidit. Qui cum negocium ſibi commiſſum attenderet, vt puer ad virtutem recte informaretur, illum primum ad amorem Dei optimi maximiq. induxit, deinde vero cum vir prudens intelligeret, vtile eſſe ſi litteræ cum virtute coniungerentur, beatum Bennonem à Bigario, bono ſane viro & docto inſtruendum curauit. ſub quo magnos ille progreſſus fecit. quamobrem ineunte iam adoleſcentia, cum ad bene beateq. viuendum ſatis inſtructus eſſet, monaſticam vitæ rationem ſuſcepit. Monachus itaq. cum eſſet reiectis voluptatibus, omnē vitæ curſum in virtute confecit. quod cum Fratres cum quibus viuebat probaſſent, tantumq. in eo virtutis eſſe cognouiſſent, quantum Eccleſiaſticis honoribus erat mandandū, defuncto eorum Abbate cunctis fere ſuffragijs Abbatiam illi detulerunt. ſed quia res in contentionem inciderat, cum eſſent ſed non ita multi, qui Sigiberto religioſo viro ſuffragabantur, beatus Benno vt erat ab omni ambitione alienus, honorem recuſauit, & pro Sigiberto ſummo ſtudio egit, rogauitq. ne ſe ab ea viuendi ratione, qua in tranquillitate eſſet diſtraherent. ſed quo ille vehementius rogabat, eo magis Monachorum ſtudia incendebantur. Vrgentes igitur & inſtantes, beatum Bennonem vel inuitum ad dignitatem rapiunt, quam ipſe tertio poſt menſe depoſuit, ſeq. ad priſtinam vitam, & bene quidem inſtitutam retulit. cœpitq. eum claræ memoriæ Henricus Tertius Imperator diligere plurimum, qui cum videret ſanctiſſimum hominem ad rempublicam bene gerendam natum eſſe, tantum virum in cœnobij angulis ætatem conſumare paſſus non eſt. Sed cum à fel. record. Leone Papa IX. prædeceſſore noſtro aſſenſum obtinuiſſet, illum magnopere repugnantem è Monaſterio eduxit, ac Præpoſituræ Eccleſiæ Boſſarien. Hildeſemen. diœceſis præfecit. In ea vero cum vſque ad ingraueſcentem ætatem, integre, caſteq. conuerſaretur, Canonici eccleſiæ Miſnij fama eius inducti, venerandum ſenem qui tunc quinquaginta ſex annos natus erat, eccleſiæ ſuæ præeſſe voluerunt. In qua cum omnia præclare tum hoc præclariſſime egit, quod Vandalos de religione Chriſtiana male ſentientes, ex pernicioſo errore eripuit, eoq. traduxit, vt vna cum Catholica Eccleſia pari ſtudio fidem Chriſtianam tuerentur. Quod factum & memorabile eſt, & plane diuinum. Illis namq. temporibus piæ mem. Gregorius Papa VII.

etiam

etiam prædeceſſor noſter, & ſimilis memoriæ Henricus Quartus Imperator, magnas inter ſe inimicitias gerebāt, & ita quidem vt alter alterum de eo in quo locatus erat dignitatis gradu deiectum ſtuderet. qua de cauſa vterque ſuos in Concilium vocabat. Paruerunt Imperatori non ſolum Principes, ſed etiam vniuerſi, & Germani & Galliarum Epiſcopi; ſolus beatus Benno decreti Imperatoris auditor non fuit. quippe qui præclarum fore exiſtimabat, ſi Eccleſiæ dignitatem quoad eius fieri poſſet, tueretur. Atque vt ſuæ erga Eccleſiam deuotionis documentum daret, Imperatorem, Marchionemq. Miſnen. hoſtes religionis iudicatos excommunicauit, quin etiam Marchioni ingreſſum templi Miſnen. prohibuit, ſeq. ad Concilium Pontificis contulit. Ad haec magnitudinem animi quid addi poteſt? Sed antequam profectionē ſuſciperet beatus Benno, in Albim magnum & celebre flumen perfluentem, eccleſiæ ſuæ Miſnen. claues proiecit, vt ijs qui ſe Imperatoris cauſæ adiunxiſſent, eamq. ob rem excommunicati eſſent, ingreſſus eccleſiæ non pateret. ex quo facile concipi poteſt, quantas ille inimicitias pro Eccleſia Catholica ſuſceperit, quantoq. ſe obtulerit periculo. Nam cum Imperator ſe ſuoſq. iniuria affectos exiſtimaret, ac ſuas & communes iniurias proſequi intenderet, beatum Bennonem à Concilio reuerſum, vt ſuum expleret animum in vinculis coniecit. ſed Deus omnipotens, qui bonos ſcelerate oppreſſos erigit, diuinū hominem reſpexit. fuit igitur beatus Benno non ita multo poſt, & liberatus, & in priſtinum ſtatus reſtitutus. Cum autem eo tempore claues Eccleſiæ Miſnen. de quibus præfati ſumus deſiderarentur, in dicto Albi flumine capitur piſcis, in cuius viſceribus claues amiſſæ reperiuntur, magnum ſane & haud obſcurum diuinitatis ſpecimen. Nunc vero de ijs quibus Eccleſiam ſuam exornauit Sanctiſſimus homo. Et primo quidem cum videret egregium cantum rebus ſacris magno ornamento eſſe, optimam quidem ille canendi rationem inſtituit, quæ hodie in templo Miſnen. magno cum decore viget. eccleſiam præterea bonis multis, atque facultatibus locupletiorem fecit. quid quod in eo loco in quem ſecedere ſolebat, ſi quando à cæteris curis ad contemplationem Dei Optimi maximi ſe conuertere vellet eccleſiam collegiatam extruxit, inſtituitq. Sed quid pluribus de propenſo beati Bennonis in rem Eccleſiaſticam ſtudio? Albim flumen prædictum ſiccis pedibus tranſiuit. cumque aliquando (ita vt facere ſolebat) agricolas inuiſeret, videretq. homines de labore feſſos vehementer ſitire commiſeratione adductus, aquam in vinum conuertit. Idemq. beatus Benno alio quodam tempore, cum in valle proxima Ciuitati Miſnen. concionem ad populum haberet, animaduertit multos vt fit tempore æſtiuo ſiti pene exanimes, vt illis ſubueniret terram percuſſit, è qua ſubito vberrimus & perennis fons emanauit, qui adhuc hodiernis diebus fons ſacer appellatur. Campana vero ab ipſo diuo Bennone conſecrata, omnem vim cæli ab agris finitimis auertit, tum ager ille per quem iter facere ſolebat vir diuinus, omnes qui in ea vicinia ſunt agros vbertate facile ſuperat. Eſt præterea pagus quidem Neumberch nuncupatus, à Miſna longe diſtans, aliquando tamen diuinitus accidit, vt vno eodemq. tempore beatus Benno, & illic rem ſacram faceret, & Miſnæ rebus ſacris intereſſe videretur. Marchio quidam Miſnen. ad rem auidior, cum per ſummum ſcelus in poſſeſſionem bonorum eccleſiæ Miſnen. irruiſſet, beatus Benno hominem recte facturum affirmauit, ſi ea quæ ipſi eccleſiæ Miſnēſi eripuiſſet, reſtitueret, ſin minus Deum aliquando pro tanta improbitate pœnas ab eo expetiturum. Quibus verbis homo furens concitatus, ſanctiſſimum virū alapa percuſſit. tunc beatus Benno diuo ſpiritu afflatus, hanc tantam iniuriam inquit, hoc eodem tempore ſequentis anni, Deus omnipotens vlciſcetur. Quem Marchio ille proteruus atque ſuperbus irriſit, ac paulo poſt beatus Benno ægrotare cepit. & breui futurum ſperans, vt ex hac vita ad ſuperos, quorum conſuetudo dulcis eſt atque æterna migraret, paulo antequam moreretur Canonicos ſuos adhortatus eſt, vt eam charitatem quam nos docuit CHRISTVS, ſtudioſe complecterentur. deinde Euchariſtiam cibum illum diuinum magna cum pietate ſuſcepit, & cum orationes ad Deum optimum maximumq. habuiſſet, è vita exceſſit & id quidem quadrageſimo Pontificatus ſui anno; poſt CHRISTVM autem natum milleſimo centeſimo ſexto. Hactenus de ijs, quæ in vita non humano conſilio, ſed diuinitus geſſit diuinus homo.

Et poſt mortem miraculis etiā coruſcauit.

§. 4. Ad ea vero quę poſt mortem illius, ſumma cum admiratione acciderunt, nonnulla recitanda cenſuimus, ac primum, Marchio de quo paulo ante facti ſumus, cum tempus illud eueniſſet quo Sanctus vir ipſum Marchionem pœnas daturum prædixerat, in hanc vocē prorupit, Benno ſuperiori tempore neſcio quod periculum nobis hodierno die euenturum minabatur, mortuus eſt ille, non igitur eſt quod nobis timeamus. Vix ille hæc verba finierat ſubito conſternitur, & auxilium eorum qui aderant implorans, miſerandum in modum, ac magno cum dolore & gemitu moritur. Hinc facile concipi poteſt, diuinam poteſtatem diuino homini communicatam eſſe. Accedit huc alterum exemplum priori haud diſſimile. Vuillelmus alius Marchio antedictā Miſnen. eccleſiam iniurioſe tractabat, cumq. Præpoſitus eiuſdem eccleſiæ hominem magnis precibus à malo inſtituto abducere vellet, ipſe non ſolum recte monentibus parere noluit, ſed etiam multo magis quam antea ipſam eccleſiam vexauit. tum dictus Præpoſitus cum aliunde auxilium petere non poſſet, ad diuum Bennonem confugit, ab eoq. precatus eſt vt Eccleſiam ſeruaret. quo factum eſt, vt beatus Benno Marchionem per quietem admonuerit, ne quid grauius aduerſus Eccleſiam moliretur. quod cum ille vt inane ſomnium contemneret, quarto deinceps vehementer obiurgatus, alterum oculum amiſit, periculo grauiori propoſito, niſi ab improbo inſtituto deſiſteret. Vuillelmus Marchio partim metu, partim pœnitentia ductus eccleſiæ reſtituit omnia, illiuſq. facultates quantum potuit auxit, quin etiam diuum Bennonem, & plurimi fecit, & maxime coluit. Illud vero prætereundum non eſt, duos eſſe Pagos, in quorum altero Marchionem dum fugeret ſe abdidit, in altero vero Vandalos à ſumma impietate ad fidem Chriſtianam conuertit, in quibus veſtigia pedum eius adhuc integra concernuntur, tum tugurium illud in quo apud Vandalos fuit, etſi nulla ſtabiliori ſtructura firmetur, tectumq. habeat ſtramineum vetuſtate confectum, illud tamen nec vnquam vitium fecit, nec igni eſt conſumptum, cum tamen ſæpenumero vicinæ ædes incendio flagrarunt. Habitusquoque Epiſcopalis quo corpus ſuum terrę commendatum extitit, vna cum mitra Epiſcopali vltra ducentos annos ſub terra latuit, & abſque aliqua alteratione ex ſepulchro effoſſus, hodie integer cernitur & oſtenditur. Poſſent hic quamplurima alia miracula afferri, Multos enim diuini Bennonis meritis è mortuis excitatos conſtat; multos varijs morbis curatos, denique qui votum fecerit neminem illius beneficium non ſenſiſſe.

Carolus ergo V. Imperator & alij Principes, pro B. Bennonis canonizatione hunc Pontificem ſupplicarunt.

§. 5. Propter quæ chariſſimus in Chriſto filius noſter Carolus Romanorum, & Hiſpaniarum Rex Catholicus in Imperatorem electus, & dilecti filij noſtri Albertus S. Petri ad Vincula presbyter, & Matthæus S. Angeli diaconus S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ac venerabiles fratres noſtri Riccardus Treueren., & Hermanus Colonien. Archiepiſcopi per eorum patentes litteras, nec non dilecti filij nobiles viri Ferdinandus Archidux Auſtriæ, ac Georgius & Henricus fratres Germani Duces Saxoniæ, Lantgrauij Thuringiæ, & Marchiones Miſnæ, per venerabilem fratrem noſtrum Ioannem Epiſcopum Miſnen. Nuncium & oratorem ad Nos ab eis deſtinatum, & dilectum filium Vuillelmum de Enckenuort electum Dertuſen., Datarium & Prælatum noſtrum domeſticum, eorum apud Nos & Sedem Apoſtolicam etiam oratorem & negociorum geſtorem, humiliter ſupplicari fecerunt, vt præmiſſis diligenter inquiſitis & exploratis, ad beati Viri canonizationem procedere dignaremur.

Qui poſt inquiſitionē & proceſſū deſuper ab Alexandro vj. Iulio ij. & Leone x. habitum

§. 6. Quorum quidem precibus licet libenter annuere vellemus, ſummopereq. gauderemus huiuſmodi canonizationem noſtris temporibus diuino quodam myſterio contigiſſe, ac nobis iuſtum videretur, vt idem beatus Benno, quem iam Deus in cœleſti gloria Sanctorū choro

dignum

ve mature diſcuſſa, ſeruatis ſeruandis, ad S. Bennonis canonizationem deuenit die vltima Maij 1523.

dignum feciſſe plurimis & manifeſtis indicijs, & miraculis oſtenderat, in terris etiam ſibi debito Sanctorum honore non defraudaretur, non ſtatim rem tanti ponderis ac momenti faciendam, ſed iuxta veterem & laudabilem conſuetudinem cunctanter matureq. conſiderandã duximus. Poſt triplicem igitur inquiſitionem ex recolendæ memoriæ Alexandri Sexti primo, & deinde Iulij Secũdi, & ſucceſſiue Leonis Decimi prædeceſſorũ etiam noſtrorum cõmiſſionibus ſuper hoc debite factã, tandem idem Leo Decimus tribus etiam Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ex tribus illorum ordinibus, videlicet Venerabilibus fratribus noſtris Bernardo Oſtien. ſanctæ Crucis Hieroſalem, & Antonio Albanen. Epiſcopis tunc tit. S. Vitalis presbytero, ac Ioanni SS. Coſmæ, & Damiani diacono Cardinalium de fratrum ſuorum, de quorum numero licet abſentes tunc eramus, conſilio & aſſenſu commiſit, vt ipſi viſis, & examinatis proceſſibus editis ſuper eiuſdem beati Viri vita, moribus, fama, & miraculis, ante & poſt ipſius deceſſum, eius interceſſionibus à Deo factis, aliiſq. cunctis ad Sanctorum canonizationem huiuſmodi neceſſarijs, ſe ſuper omnibus & ſingulis diligenter informarent, & per eos comperta in ſuo ſecreto Conſiſtorio, vt moris erat, fideliter referrent. Cumq. ipſi Cardinales viſis & examinatis diuerſis proceſſibus in partibus Germaniæ de Sedis prædictæ cõmiſſione habitis, & ad Curiam noſtram tranſmiſſis, teſtiumq. fidedignorum depoſitionibus, pro tanta rei dignitate debite ponderatis, de ſupradictis miraculis ac vitæ ſanctimonia, & alijs à iure requiſitis fidelem nobis relationem in pluribus etiam ſecretis Conſiſtorijs feciſſent, Noſq. ipſorum, & omnium Cardinalium vota pro celebranda d. canonizatione cõuenientia, & conformia inueniſſemus, & pro celebriori executione, dilectus filius Ioannes Baptiſta de Senis vtriuſque iuris doctor, & aulæ noſtræ Conſiſtorialis Aduocatus in publico Conſiſtorio, omnia de ipſius beati Viri vita, moribus, fama, & miraculis copioſe percenſuiſſet, Nobiſq. humiliter ſupplicaſſet, vt ad eiuſdem beati Viri canonizationẽ, matura deliberatione præhabita procedere dignaremur, Nos de relatis coram Nobis, in primis maximas omnipotenti Deo gratias agentes, rogauimus omnes in eodem publico Conſiſtorio tunc aſtantes, vt ſuis orationibus, & ieiunijs Eccleſiam Dei iuuarent, ac ne eam Altiſſimus modo aliquo in huiuſmodi canonizationis officio errare permitteret inſtanter orarent. demũ poſt aliquot dies conuocatis denuo in aula noſtra Conſiſtoriali in Palatio Apoſtolico, vniuerſis & ſingulis, qui tunc aderant in Romana noſtra Curia eccleſiaſticis Prælatis, Patriarchis videlicet, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, in præſentia eorundem fratrum noſtrorum dictæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, eoſdem proceſſus ſuper eiuſdem Beati vita, moribus, fama, & miraculis editos, per eundem Ioannẽ Baptiſtam breuiter ſummarieq. repeti fecimus. quæ cũ ex ſerie per Cardinales, ac alios quibus id munus per Nos iniunctum fuerat, enarrata & expoſita fuiſſent, omneſq. aſtantes Prælati, quid ſibi ſuper huiuſmodi canonizationis negocio videretur interrogati, vnanimi cõſenſu nullo penitus diſcrepante reſpõdiſſent, ſibi videri, quod idem beatus Vir inter Sanctos merito aſcriberetur, & connumeraretur. Nos iterum humiles ipſi omnipotenti Deo, quod ad beatum ſeruum ſuum debitis honoribus proſequendum corda noſtra illuminare dignatus eſſet gratias agentes, ad ipſius canonizationem diem Dominicã primam poſt Pentecoſtem, quæ tunc occurrebat vltima die menſis Maij anno Domini 1523. deputauimus, ac in Baſilica Principis Apoſtolorum de Vrbe, amplũ ſuggeſtum ligneum de more parari, & exornari iuſſimus. ſuper quo quidem, aſtante vniuerſo Clero, & populo, de vita miraculis, & fama eiuſdẽ beati Bennonis humili, deuotioneq. pleno (vt moris eſt) ſermone habito, deindeq. Litania, & Hymno, Veni creator Spiritus, per omnia deuote decantatis, necnon à Procuratoribus cauſæ ipſius canonizationis, & ab eiuſdem Caroli in Imperatorem electi apud Sedem prædictam conſtituto Oratore, à Nobis magna cum inſtantia petito pronunciari, adſcribi inter Sanctos eundem beatum Bennonem, cum iam omnia conſummata eſſent, omneſq. Eccleſiæ ceremonias conſuetas ſuper ea rite ſeruauiſſemus, Deum præ oculis habentes, ad canonizationem eiuſdem Beati ſub his verbis procedendum duximus, & proceſſimus.

§. 7. Ad laudem, & honorem ſanctæ & indiuiduæ Trinitatis, & exaltationis Fidei Catholicæ, & Chriſtianæ religionis augmentum, auctoritate Domini Noſtri IESV CHRISTI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, & noſtra, de Fratrum noſtrorum conſilio decernimus, & diffinimus, bonæ memoriæ Bennonem olim Epiſcopum Miſnenſem Sanctum eſſe, & in Sanctorum Catalogo adſcribendum, ipſumq. in eodem Sanctorum Confeſſorum catalogo deſcribimus. Statuentes, vt ab vniuerſali Eccleſia quolibet anno Feſtum ipſius, & officium, ſicut pro vno Confeſſore Pontifice, ſextadecima die menſis Iunij, hoc eſt die depoſitionis ſuæ, deuote & ſolemniter celebretur.

Ipſumq. catalogo SS. Confeſſorũ aſcribit. Feſtum eius die 16. Iunij agi iubet.

§. 8. Et inſuper eadem auctoritate omnibus vere pœnitentibus & confeſſis, qui annis ſingulis ad ſepulchrum eiuſdem ſancti Bennonis eadem die acceſſerint, ſeptem annos & totidem quadragenas de iniunctis eis pœnitentijs miſericorditer relaxamus.

Indulgẽtiasq; que ea die annis ſingulis ad eius ſepulch. acce dentibus, elargitur.

§. 9. Quibus debite peractis, inchoatoq. per Nos, ac decantato vſque ad finem à Cantoribus noſtris hymno, Te Deum laudamus, in illius etiam finem, Cardinali diacono in cantu dicente: Ora pro nobis beate Benno, à Choroq. reſponſo, Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. Nos illico propriam Orationem de eodem Sancto alta voce decantauimus dicentes. Deus, qui nos beati Bennonis Pontificis confeſſione glorioſa circundas & protegis; da nobis, & eius imitatione proficere, & interceſſione gaudere. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum. Deinde vero à dicto Choro reſponſum, Amen. Solemnem illic Miſſam, Nos ipſi celebrauimus de dicta tunc occurrente Dominica prima poſt Pentecoſten. Collectas ſingulas ſub vna concluſione terminantes, additis etiam prædicta cæteriſq. ſpecialibus eiuſdem ſancti Bennonis collectis immediate ſequentibus. Pro ſecreta videlicet. Sanctus tuus quæſumus Domine Benno Confeſſor & Pontifex, nos vbique lætificet, vt dum eius recolimus merita glorioſa, apud te ſemper patrocinia ſentiamus: cum ſua concluſione videlicet, per Chriſtum &c. Deinde vero poſt communionem ſubiunximus dicentes. Quæſumus Domine ſalutaribus repleti myſterijs, vt ſancti tui Bennonis Confeſſoris & Pontificis, cuius ſolemnia celebramus, etiam interceſſione adiuuemur. cum ſimili concluſione. Et ita Miſſam ipſam ad finem vſque cum ſolitis ceremonijs iuxta ordinarium Apoſtolicum illic debite terminauimus, Indulgentiamq. plenariam omnibus officio huiuſmodi tunc aſtantibus deuote elargiti ſumus.

Miſſam deinde celebrat, cũ Orationē & collectis S. Bennonis, & aſtantibus Indulgẽtiam impartitur.

§. 10. Præſentes litteras in præmiſſorum teſtimonium concedentes. Ad laudem & gloriam omnipotentis Dei, qui in Sanctis ſuis mirabilis eſt, ac glorioſus viuit, & regnat benedictus in ſecula ſeculorum.

Has litteras deſuper edit.

§. 11. Cæterum quia difficile foret eaſdem præſentes litteras ad omnium notitiam deferri, volumus & decernimus, quod earundem tranſumptis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ſigillo alicuius Prælati Eccleſiaſtici munitis, fides adhibeatur indubia, in omnibus & per omnia, & illis vbique ſtetur, acſi originales litteræ huiuſmodi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Earũq. tranſumptis credi iubet.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum, liceat hanc paginam noſtrorum decreti, diffinitionis, deſcriptionis, ſtatuti, relaxationis, conceſſionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Sanctionẽ pœnalem apponit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo vigeſimo tertio, pridie Calendas Iunij, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

Dat. P. An. 6. die 31. Maij.

Paulus Tertius.

I. alias XLIX.

Iudices & Officiales Romanæ Curiæ, non concedant tranſumpta ſupplicationum, neque eorum prætextu mandata adipiſcendi poſſeſſionem beneficiorum, vigore ſupplicationum, niſi prius litteris Apoſtolicis deſuper expeditis.

Quæ autem Notarij R. Cameræ Apoſt. ſeruare debeant circa conſenſus ceſſionis iurium aut reſignationis beneficiorum, ſunt hic ſupra in conſtit. 17. Clementis VII. Sanctiſſimus. fol 585.

Edita An. D. 1534.

PAVLVS EPISCOPVS, &c.
Ad perpetuam rei memoriam.

Iudicibus Romanæ Curiæ id prohibuit, concedere tranſumpta ſupplicationum, & eorum vigore, mandata cap edis poſſeſſionem beneficiorũ.

§. 1. CVm nobis inter alia innotuiſſet, quod nonnulli Iudices Romanæ Curiæ, tranſumpta ſupplicationum ſuper prouiſionibus beneficiorum Eccleſiaſticorum, & alijs gratijs ſignatarum, & regiſtratarum, ac ipſarum ſupplicationum prætextu, litteras & mandata de adipiſcenda poſſeſſione beneficiorũ in illis expreſſorum, antequam litteræ Apoſtolicæ ſuper huiuſmodi ſupplicationibus expeditæ eſſent, concedebãt; Volentes huiuſmodi abuſibus & fraudibus, cõgruis remedijs obuiare, inhibuimus quibuſuis Iudicibus dictæ Curię, quauis auctoritate fungentibus, cum appoſitione decreti irritantis, ne tranſumpta ſupplicationum Apoſtolicarum, neve litteras ſeu mandata ipſarum ſupplicationum vigore, poſſeſſionem beneficiorum Apoſtolicorum apprehendendi, dare & concedere quomodolibet præſumerent, prout in conſtitutione noſtra deſuper edita & in Cancellaria Apoſtolica publicata plenius continetur.

Innouat eandem prohibitionem, cum appoſitione pœnæ excommunicationis latæ ſñiæ, & alias innouat pœnas contra Tabelliones de illis rogantes.

§. 2. Nos conſtitutionem huiuſmodi auctoritate Apoſtolica tenore præſentium innouantes, & perpetuis futuris temporibus pro lege obſeruari debere decernentes, hoc perpetuo edicto, omnibus & ſingulis tam Archiuij d. Curiæ Scriptoribus, quàm Cameræ Apoſtolicæ, Gubernatoris, ac Vicarij Vrbis Notarijs, cæteriſq. officialibus dictæ Curiæ, & tabellionibus publicis quibuſcunque, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna in eorum ſingulos qui contrafecerint earundem tenore, præſentium auctoritate Apoſtolica præfata inhibemus, ne de cætero de tranſumptis ſupplicationum, præterquam habentium clauſulam quod earundem ſola ſignatura ſufficiat, ac de decreto & conceſſione litterarum, & mandatorum huiuſmodi rogari debeant, neve illa ſcribere vel ſubſcribere, aut quouis modo authenticare, vel partibus tradere quouis modo præſumant. Volentes & eadem Apoſtolica auctoritate ſtatuentes, quod Notarij & Officiales, & Tabelliones præfati, qui dictam excommunicationis ſententiam incurrerint, ab illa niſi per Nos aut Succeſſores noſtros canonice intrantes, abſolui non poſſint, præterquam in mortis articulo conſtituti. Quodq. vltra eandem excommunicationis ſententiam, pro prima vice viginti quinque ducatorum, & ſuſpenſionis à perceptione emolumentorum officiorum ſuorum ad tres Menſes, per Datarium, vel Cancellariæ Apoſtolicæ Regentem, pro tempore exiſtentes, irremiſſibiliter exigendarum, ac fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe applicandorum, & ſi ſecundario deliquerint, ipſorum officiorum priuationis pœnas incurrant eo ipſo.

Vtentibusq. dictis tranſumptis & mandatis, pœnam amiſſionis fructuum, & inhabilitatis ad illa beneficia indixit.

§. 3. Necnon partes tranſumptis ſeu litteris, aut mandatis huiuſmodi deinceps vtentes, ac illorum prætextu poſſeſſionem beneficiorum Apoſtolicorum apprehendentes, fructus quos ex illis pro tempore perceperint, ſuos non faciant; quinimo ad beneficia in eiſdem tranſumptis, ac litteris & mandatis expreſſa, perpetuo efficiantur ipſo facto inhabiles, & ad reſtitutionem fructuum ex illis perceptorum in vtroque foro teneantur.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§. 4. Decernentes ſic per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiamſi ſint S. R. E. Cardinales, aut Palatij Apoſtolici cauſarum Auditores, in quibuſcunque cauſis, & quibuſuis illarum inſtantijs ſententiari & iudicari debere; ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter ſententiandi & iudicandi facultate, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis ſtatutis & conſuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis. priuilegijs quoque, & indultis Apoſtolicis, Iudicibus, Notarijs, Officialibus, Tabellionibus prædictis, eorumue Collegijs in genere vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, quæ ipſis contra præmiſſa nullatenus volumus ſuffragari. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Hanc conſt. publicari, & inter alias extrauagantes deſcribi iubet.

§. 6. Volumus autem præſentes in dicta Cancellaria, vt moris eſt publicari, & in illius quinterno inter alias extrauagantes ad perpetuam rei memoriam deſcribi, ac à die publicationis ligare, & ſub pœnis prædictis perpetuo inconcuſſe & inuiolabiliter obſeruari.

Papæ ſubſcr.

Placet, publicetur & deſcribatur. A.

Publicatio.

Lecta & publicata fuit ſupraſcripta Regula Romæ in Cancellaria Apoſtolica, Anno incarnationis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo trigeſimo quarto, die ſabbati, tertiadecima menſis Martij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papa III. Anno primo.

Iulius Tertius.

I. alias XXV.

Contra Homicidas, Brigoſos, Duellantes, & alia grauia crimina patrantes, Bannitoſque, & eorum complices, receptatores, & fautores.

Quam plures Pontificias in hac materia ſanctiones, indicatas perlege in Sixti V. conſtitut. 6. Hoc noſtri. lib. 2. vbi hanc etiam adnumeratam habes.

Edita An. D.

IVLIVS PAPA III.
Motu proprio, &c.

Pleriq. Rom. Pont. extant contra homicidas & alios delinquẽtes hactenus leges ediderunt.

Has omnes tibi indicatas, vide in Sixti V. cõſt. 6. Hoc noſtri. in rub.

§. 1. CVm ſicut accepimus, licet alias fel. record. Pius II. Paulus etiam II. Sixtus IV. Innocentius VIII. Iulius ſimiliter II. & Clemens VII. & forſan alij Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, inter alias pro Almæ Vrbis & totius S. R. E. temporalis ſtatus quiete & tranquillitate, ſuſceptas curas & factas prouiſiones, contra homicidas, & in capitalibus inimicitijs perſeuerantes, brigoſos nuncupatos, pacis aut treguæ fractores, ſine Romani Pontificis aut Officialium ſuorum licentia, caualcatas ſeu armatorum collectas facientes, ius ſibi ipſis dicentes, alioſq. tunc expreſſos delinquentes, ipſorumq. homicidarum, & aliorum prædictorum, ſeu pro quocunque alio capitali crimine condemnatorum receptatores, aut illis, necnon quibuſcunque perſonis ſingulari certamine (quod duellum appellant) pugnare volentibus, locum, auxilium, fauorem & conſilium, directe vel indirecte, per ſe vel alium, publice vel occulte præſtantes, diuerſas ediderunt conſtitutiones, & leges, cum diuerſarum cenſurarum Eccleſiaſticarum, & aliarum pœnarum comminatione & impoſitione, prout in ſingulis eorundem Prædeceſſorum deſuper confectis litteris plenius continetur.

In contrauenientes tamen, iudiciales remiſſius proceſſerũt.

§. 2. Et à certis annis citra, ſicut etiam facti notorietate eſt omnibus cognitum, nonnulli inobedientes contra tam ſalutiferas Prædeceſſorum huiuſmodi litteras, ordinationeſque, inhibitiones, & decreta in illis contenta, elata ceruice temerarioq. auſu venire & facere præſumpſerunt, cenſuras & pœnas prædictas

in

in eiſdem litteris contentas damnabiliter incurrendo, attamen qui pro tempore fuerunt iudices, ad quorum officium ea cura ſpectabat, pro dictarum litterarum obſeruantia, & publicæ quietis manutentione, contra eos procedere neglexiſſe, ſeu remiſſius egiſſe reperiuntur.

Has litteras Pontifex illas confirmat, innouat, & Gubernatori Vrbis earundem executionē & obſeruantiam committit.

§. 3. Nos conſiderantes quanta cum maturitate à Prædeceſſoribus noſtris litteræ prædictæ emanauerint, & quantum publico bono illarum obſeruantia ſit profutura, & propterea nolentes vllo pacto quantum in nobis eſt, tolerare, quod illarum executio negligatur; litteras prædictas, quarum omnium tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis haberi volumus, & in eis contenta quæcunque approbantes & innouantes, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Venerabili fratri Phylos Epiſcopo Aſculano, moderno & pro tempore exiſtenti Almæ Vrbis Gubernatori, vt poſt ſolemniter in publicis conſuetis Vrbis locis, prout ipſi Phylo Gubernatori videbitur, præſentis cedulæ faciendam publicationem, omni vlteriori mora, & quocunque alio reſpectu poſtpoſitis, & ceſſantibus, contra omnes & ſingulas Communitates, Vniuerſitates, necnon Duces, Marchiones, Comites, Barones, Domicellos, & Dominos temporales, armorum Capitaneos, Ciueſq. incolas, & particulares perſonas quaſcunque, Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, Caſtrorum, Villarum, & aliorum locorum eidem Romanæ Eccleſiæ, mediate & immediate ſubiectorum, in dictis litteris expreſſorum, qui ſingulis Prædeceſſorum prædictorum litteris prædicta, & contenta in eis, hactenus quomodolibet contrauenerunt, ſiue fecerunt, in futurumq. (quod abſit) contraibunt, vel facient, ad declarationem executionemq. cenſurarum & prædictarum pœnarum, rigoroſe & irremiſſibiliter procedant, & ipſorum quilibet procedat, præſentium tenore in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ pœna præcipimus & mandamus.

Et contra prædictos, non ſolum per viam inquiſitionis, vel denunciationis, ſed etiam ex officio, & per viam querelæ & accuſationis procedi mandat.

§. 4. Et ne de modo citandi & procedendi, probationibusq. faciendis, dubitari aut per diſputationum ſubtilitates, & plerumque etiam cauillationes, dictorum Prædeceſſorum & noſtra, circa publicam tranquillitatem huiuſmodi fruſtretur intentio, volumus, & etiam per modum legis perpetuo valituræ ordinamus, quod contra Communitates, Vniuerſitates, & alios prædictos dictarum litterarum tranſgreſſores, & quemlibet earum, tam per viam inquiſitionis ſeu denunciationis, & ex officio Curiæ, quàm per viam accuſationis ſeu querelæ, à quocunque proponendæ procedi valeat.

Eosq. citari poſſe per edictum, cuius formam hic tradit.

§. 5. Poſſintque ipſi contra quos fuerit procedendum, citari per edictum, hoc modo publicandum, videlicet; Vt contra Romanos Ciues, ſeu Incolas ab Vrbe abſentes necnon Barones, Domicellos, Communitates, Vniuerſitates, Collegia, perſonas quaſcunque, locorum intra quadraginta milliaria ſitorum, debeant originales cædulæ edicti, per Nuncium ſiue Mandatarium, aut Curſorem, vel præconem publicum affigi in valuis Curiæ Capitolij, hora qua Senator cum ſuis Collateralibus pro iure reddendo, in aula ipſius Curiæ more ſolito ſedebunt. & poſtquam ita perfecerint, in ingreſſu ſiue ianua aulæ prædictæ alta voce legi, & publicari, & deinde cædula ipſa, eodem modo affigatur & publicetur ad valuas domus habitationis cuiuslibet citandi, ſi in Vrbe habitationis domum habuerit, alioquin ad valuas Curiæ Gubernatoris prædicti, hora ſimili qua ipſe Gubernator, vel ſuus Locumtenens pro iure reddendo ſedebit. Contra alios vero locorum diſtantiorum citandos quoſcunque, ſimilis affixio & publicatio fiat in valuis eccleſiæ S. Petri, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in audientia publica litterarum contradictarum, diebus videlicet quibus audien. lectio celebrabitur, alijs vero diebus eiuſdem audientiæ loco in acie Campi Floræ. non enim veriſimilis eſſe poterit, neque excuſabilis ignorantia, rei tam patenter notificatæ. ideoq. volumus quod huiuſmodi citatio ipſos ſic citandos reſpectiue, arctet atque afficiat, perinde acſi perſonaliter per nuncium ſeu per litteras citati fuiſſent, etiam aliter non docto, quod ad eos eorumq. perſonas, ſeu domos, tutus non pateat acceſſus. dummodo in quolibet edicto, terminus ad comparendum apponatur congruus, ita quod poſſit ad locum ex quo quilibet reus citabitur, ipſius edicti notitia veriſimiliter peruenire, & deinde citatus arrepto itinere commode comparere. Neminem autem putamus dubitaturum fore quod congruus ſit terminus, ſi pro locis intra quadraginta milliaria ab Vrbe ſitis, octo dies aſſignentur, & pro diſtantioribus locis, ſi pro ſingulis viginti milliaribus diſtantiæ, dictis octo diebus, duo dies addantur, præſumaturq. illico præterito termino huiuſmodi ipſius edicti propoſitio & publicatio, ad eorundem citatorum notitiam perueniſſe, ita quod non recipiatur probatio in contrarium. Loca autem ex quibus rei citare, & diſtantia prædicta computari debeat, Volumus, & decernimus eſſe illa, in quibus per receptationem homicidarum bannitorum aliorumq. prædictorum, aut alias Prædeceſſorum huiuſmodi litteris contrauentum ſeu contrafactum fuiſſe proponitur, etiamſi ipſi rei citandi tunc ibi non habitent, neque reperiantur ſeu etiam à multo ante propoſitionem edicti huiuſmodi præterito tempore citra, aut ibi nunquam fuerint, neque habitauerint. cum eis ſit imputandum, qui in talibus locis deliquerunt, & quoniam temeritatis & delicti fomitem ibi habuerint, ac etiam de ſe ſollicitos eſſe debebunt, nec digni ſunt, qui alibi quærantur. maxime poſtquam præſenti lege publicata, intelligent quo ſit modo contra eos procedendum.

§. 6. Volumus præterea quod in quolibet proceſſu contra ſic citatos faciendo, procedatur ſummarie ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij, nulla terminorum qui in Curia ſubſtantiales appellantur, aut alias iudiciaria obſeruatione interueniente, ſed ſola facti & contrauentionis litterarum prædictarum veritate inſpecta.

Et ſummarie, ac nullo iuris ordine ſeruato contra eoſdem, proceſſus fieri mandat.

§. 7. Et ne etiam ſuper culpa, vel excuſatione ipſorum citatorum, forſan ignorantia factæ contrauentionis litterarum huiuſmodi allegantes, diſputando, litteris prædictis & Prædeceſſorum ac noſtræ intentioni publicæq. tranquillitati huiuſmodi, per prauas malorum aſtutias, & fucata media fraus aliqua fiat, declaramus & volumus, vt quo ad illos qui hactenus deliquerunt, circa præſumendam, vel probandam eorum ſcientiam, ſi ad ſe defendendum prout citati erunt comparuerint, ſeruetur qualiſcunque ſit iuris communis diſpoſitio; quo vero ad illos qui in futurum deliquiſſe dicentur, etiam alijs contra eos probationibus non factis, præſumantur, intelligantur, & iudicentur, ſcienter litteris prædictis (quantum attinet ad receptationem, conſilij, auxilij, victualium, loci, & fauoris præſtationem) contrauiſſe, pœnaſq. in illis contentas incurriſſe, quicunque aliquem in Alma Vrbe, ſeu alia qualibet ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ immediate ſubiectis Ciuitatibus, Terris, & locis pro quocunque crimine capitali per ipſius Vrbis aliarumq. Ciuitatum ac Terrarum, & locorum iudices, publice bannitum receptauerit, ſeu illi conſilium, victualia, auxilium, fauorem ac pro ſingulari certamine faciendo locum præſtiterit, ſeu præſtari iuſſerit, curauerit, vel promiſerit, aut aliquid aliud de præmiſſis in dictorum Prædeceſſorum litteris prohibitis fecerit, & per cuius etiam abſentis, & ignorantis Vaſſallos, Officiales, Miniſtros, agentes & homines quoſcunque, talia facta aut permiſſa fuerint. æque enim peccare arbitramur qui per ſeipſum facit, & qui non curat ne fiat per eos quos ipſe cohibere poteſt. alioquin facile eſſet litterarum præfatarũ effectum illudere, ſi illis qui ſcire & curare per ſeipſos debent, ignorantiæ propriæ, culpæq. alienæ permitteretur allegatio. niſi forte de receptione facta delati fuerint publici hoſpitatores, quos quoniam ſuorum hoſpitum conditionem explorare non tenentur, nolumus cenſeri eſſe in culpa, niſi probetur quod ſcienter peccauerint.

Bannitorum receptatores & fautores, ignorantia excuſationē non recipi decernit, niſi receptatores ſint publici hoſpitatores.

[illegible]

§. 8. Volumus quoque præſentis cædulæ ſolam ſignaturam, etiam abſque eo quod data, & regiſtrata fuerit, & tàm ipſam originalem, quacunque conſtitutione, vel regula forſan contraria non obſtantibus, quàm eius exempla per Notarium Curiæ præſentis, & pro tempore futuri Gubernatoris ſubſcripta, vbique fidem facere.

Solam ſignaturã ſufficere, & eius exempla à Notario Curiæ Gubernatoris ſubſcripta fidem facere declarat.

Contrarijs derogat.

§. 9. Non obſtantibus omnibus illis quæ dicti Prædeceſſores in ſuis litteris prædictis voluerunt non obſtare, alijsq. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutisq. & conſuetudinibus, iuramento &c. roboratis. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis quibuſuis, etiam S. R. E. Card. & alijs quibuſuis quacunque, tàm mundana quàm Eccleſiaſtica auctoritate fulgentibus perſonis, conceſſis & innouatis, illorum tenores etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione, & totalis expreſſio ſeu inſertio, vel alia certa forma requireretur, pro ſufficienter expreſſis habentes. cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Papa ſubſc.

Placet, & ita Motu proprio præcipimus & ordinamus I.

Pius Quintus.

I. alias C L.

Forma expediendi litteras Apoſtolicas monitoriales, de excommunicandis his, qui bona deperdita vel ſubtracta reſtituere, aut reuelare recuſant.

Quid autem ſeruare debeant Epiſcopi, cum eiuſmodi litteras monitoriales ipſi decernunt, docet Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 3.

Edita An. D. 1570.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus noſter D. Pius diuina prouidentia Papa V.

Mandata excommunicandi dentur ad inſtantiã quorum ciuiliter intereſt.

§. 1. Volens ſuper expeditione mandatorum, quæ fiunt in forma Significauit, pro rerum ſubtractarum aut deperditarum reſtitutione, ſeu illarum & illas ſubtrahentium reuelatione, modum & formam ſtatuere (manente in alijs reformatione officij Correctoris litterarum contradictarum à Sanctitate ſua edita) præſenti quod perpetuo obſeruari vult ſcripto, ordinat, vt mandata pro reſtitutione ſeu reuelatione huiuſmodi, dentur (modo ſuper illis ſupplicationes in præſentia ſuæ Sanctitatis ſignata fuerint) ad eorũ dumtaxat inſtantiam quorum ciuiliter intereſt.

Res & bona exprimantur.

§. 2. Quæ ſupplicationes rem ipſam de qua agitur, reiq. valorem nominatim & ſpecifice exprimant, niſi forte ſint pro Eccleſijs, locis pijs, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Collegijs, aut vniuerſalibus ſucceſſoribus, quos veriſimile eſt certam rerum notitiam non habere. tunc etenim hac ipſa perſonarum qualitate expreſſa, ita demum fieri poterit quædam in genere deſignatio rerum, ſi deſignatio neque nimis vaga, & incerta, atque adeo inueriſimilis ſit, & tamen oſtendat res ipſas (id quod præcipue in omnibus attendendum eſt) minime vulgares exiſtere.

Mãdata prædicta Epiſcopis aut eorũ Vicarijs cõmittãtur, ſub forma Conc. Trid. ſeſſ. 25. cap 3.

§. 3. Committantur autem Epiſcopo ordinario loci, vel eius Vicario in ſpiritualibus generali, ſub hac forma verborum, quæ eſt ex Concilio Tridentino videlicet. Si cauſa diligenter & magna maturitate per ipſum examinata pro rei, loci, temporis, & perſonæ qualitatibus, ſibi pro ſua conſcientia videbitur expedire.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes irritum &c.

PP. ſubſcr.

Placet publicetur, & deſcribatur. M.

Publicatio An. Pon. 5. die 27. Iunij.

Lecta & publicata fuit ſupraſcripta Regula Romæ in Cancellaria Apoſtolica, Anno incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, die vero martis 27. menſis Iunij, Pontificatus prælibati Sanctiſſimi D. N. D. Pij diuina prouidentia Papa V. Anno Quinto.
Io. Lomellinus Cuſtos.

Pius Quintus.

II. alias C L I.

Oppidi Ripæ Tranſonis in Prouincia Picena, in Ciuitatem ſublimatio, eiusq. parochialis eccleſiæ S. Benigni, in Cathedralem & Epiſcopalem erectio.

PIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1571.

Proœmium.

ILlius fulciti præſidio, cuius ſunt terræ cardines, & cui cogitationes hominum præparantur, ac cuius prouidentia ordinationem ſuſcipiunt vniuerſa, vt Chriſti fideles Nobis & Sedi Apoſtolicæ, etiam temporali dominio ſubditi, ob eorum erga nos & eandem Sedem, fidem & deuotionem ſpecialem, conſolationem cum diuini cultus augmento ſuſcipiant, & in Oppidis inſignibus & populoſis nouæ Sedes Epiſcopales plantentur, libenter cum à Nobis petitur opem & operas noſtras impendimus efficaces.

Oppidi Ripæ Tranſon. qualitates enunciantur.

§. 1. Sane cum Oppidum Ripæ Tranſonis Firmanæ diœceſis ſitum in Agro Piceno, inter Aſculum, & Firmum, in conſpectu Adriatici ſinus, muro & foſſa vallatum, mille & vltra familijs conſtans, & à quatuor viris Antianis nuncupatis in Palatio Communis cum honeſta familia reſidentibus gubernatur, ac multis & varijs mercium apothecis, & officinis refertum, & diuerſorum Ordinum virorum & mulierum monaſterijs, Conuentibus, ſeu domibus, & in quibus multa pia & charitatis opera exercentur, quatuor Confraternitatibus, & vno Hoſpitali, necnon quatuordecim parochialibus eccleſijs, & honorificis incolis decoratum, habens amplum Territorium, vbi familiæ tercentum, vel circa inhabitant, & decem & octo ſine cura eccleſiæ, quarum quælibet ſuum habet Rectorem, adſint, inter cætera Prouinciæ noſtræ Marchiæ Anconitanæ oppida admodum inſignia exiſtat, nouerimusq. incolas eidem Sedi ſemper fideliſſimos ac deuotiſſimos extitiſſe, dignum quin potius debitum reputamus, vt in ea Sedes Epiſcopalis collocetur.

Eiusq. Vniuerſitatis ſupplicatio, pro obtinẽda erectione in Sedem Epiſcopalem, cui dos aſſignata fuit.

§. 2. Cumque præſertim ipſius Oppidi Vniuerſitas, quæ pluries Nobis deſuper ſupplicauit proprijs impenſis Eccleſiam S. Benigni ipſius Oppidi, quæ parochialis exiſtit, ſi in Cathedralem erigatur, vna cum eius domo pro Epiſcopi habitatione ampliare & ornare pollicita eſt, & validis obligationibus ſpopondit, necnon ipſam Cathedralem erigendam, in ſcutis annuis ſexcentum, & fructibus, & redditibus, ſeu terrarum, tenimentorum ipſi eccleſię erigendorum ſolemniter conſignatorum, vnius videlicet ſeptuaginta ſex in Contrada dicta di Coco, & alterius capacitatum centum & triginta ſalmarum, menſuræ illarum partium, in Contrada Guardiæ, & territorio dicti Oppidi, ad ipſam Vniuerſitatem ſpectantium & pertinentium, dotauit, & vna cum Conſiliarijs dicti Oppidi, qui vt ſinguli ad id ſe obligauerunt, menſæ Epiſcopali erigendæ eccleſię huiuſmodi in proprietatem & in perpetuum aſſignauit.

Erectio d. Oppidi in Ciuitatẽ, & eccleſię S. Benigni, in Sedẽ Epiſcopalem pro Epiſcopo Ripano nuncupando, vna cum Archidiaconatu, Archipresbyteratu, & duodecim Canonicatibus.

§. 3. Nos qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Eccleſiaſtica alijs vniri, tenerentur exprimere annuum valorem etiam beneficij cui aliud vniri peteretur, & ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet, habita ſuper his cum Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de illorum conſilio & aſſenſu, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Oppidum præfatum cum toto illius territorio, eccleſijs & perſonis, tàm ſecularibus quàm Eccleſiaſticis, à diœceſi Firmana, necnon à iuriſdictione & ſuperioritate Firmani, Aprutini, & Aſculani Epiſcoporum, necnon Abbatis vel Commendatarij, Monaſterij Campiſellonis Ordinis S. Benedicti nullius diœceſis pro tempore exiſtentium, vel alterius Epiſcopi, Capituli, Abbatis, & Monaſterij, quibus in totum vel in parte ſubeſſe dignoſcitur, perpetuo ſegregamus, diſmembramus, ſeparamus, & eximimus, ipſumque Oppidum in Ciuitatem Ripæ Tranſonis nuncupandam, cum iuribus, honoribus,

& præ-

& præeminentijs, quibus aliæ Ciuitates, & earum Ciues vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, & eccleſiam S. Benigni huiuſmodi in Cathedralem Sedi præfatæ immediate ſubiectam ſub eadem inuocatione S. Benigni, & in ea Sedem Epiſcopalem pro vno Epiſcopo Ripano nuncupando, qui eidem eccleſiæ, illiuſq. Ciuitati, & diœceſi præſit, illamq. in perfectam Cathedralis eccleſiæ formam ordinet & redigat, Abbates, Prælatos, & alios ad Synodum conuocet, euellat, deſtruat, ædificet, plantet, ac omnia & ſingula officia, & iura Epiſcopalia habeat, & exercitet, cum ſuis Capitulo Epiſcopali & Capitulari menſis, cæteriſq. omnibus Cathedralibus, & Pontificalibus inſignis, necnon iuribus, iuriſdictionibus, facultatibus, prærogatiuis, priuilegijs, honoribus, gratiis, fauoribus, & indultis, realibus, perſonalibus, & mixtis, quibus aliæ Cathedrales Eccleſiæ, earumq. Præſules, Capitula, & perſonæ quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt in futurum. necnon vt ipſa Cathedralis Eccleſia Ripana ex omni parte reddatur perfecta, in illa duas dignitates, videlicet vnum Archipresbyteratum, dignitatem inibi poſt Pontificalem maiorem, pro vno Archipresbytero qui curam animarum parochianorum eccleſiæ S. Benigni in Cathedralem erectæ huiuſmodi exerceat, & vnum Archidiaconatum pro vno Archidiacono, nec non duodecim Canonicatus cum totidem præbendis pro duodecim Canonicis, qui eidem eccleſiæ in diuinis deſeruiant, & inſimul vnum Capitulum conſtituant, moderni quo ad eccleſiam S. Benigni prædictam illius Rectoris ad hoc accedente conſenſu, ad omnipotentis Dei laudem & gloriam, ac eius glorioſiſſimæ Genitricis Virginis MARIAE totiuſq. Curiæ cæleſtis honorem, & fidei Catholicæ exaltationem perpetuo erigimus & inſtituimus.

Aſſignatio emolumentorum & prouentuum.

§. 4. Oppidumq. prædictum Ciuitatis, ipſiuſq incolas Ciuium, nec non eccleſiam S. Benigni prædictum Cathedralis eccleſiæ honore, nomine, titulo, & inſignijs decoramus. ac dictæ eccleſiæ Ripanæ, & illius menſæ Epiſcopali pro dote dicta, duo petia terrarum, vt præfertur conſignatarū, necnon Archipresbyteratui eccleſię Ripanæ huiuſmodi res, bona, fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcunque eccleſiæ S. Benigni præfatæ perpetuo applicamus & appropriamus. Archidiaconatui vero B. Mariæ Annunciationis de Agello cum ſuis ruralibus, & vni & vnæ SS. Nicolai, Ruſtici, & Eleutherij plebaniæ, ac alia & aliæ S. Angeli de Colle, & alio, & aliæ S. Mariæ de Valle, & alio & aliæ SS. Saluatoris, & Antonini, & alio & aliæ S. Thomæ in Cletis, & alio & aliæ S. Blaſij de Platea, & alio, & aliæ SS. Hippolyti, & Caſſiani, & alio, & aliæ SS. Gregorij, & Margaritæ prioratus, & alio & aliæ S. Angeli de Roſſiano, & alio & aliæ S. Rocchi & Paſtoris, & alio & aliæ S. Eumerij præpoſituræ nuncupatæ, necnon reliquo & reliquæ Canonicatibus & præbendis prædictis, reliq am S. Saluatoris de Agello parochiales eccleſias in dicta Ciuitate Ripæ Tranſonis ſitas, & fundatas, vacantes ex nunc, reliquas vero ex nunc prout ex tunc cum primum illas ſeu ipſarum aliquas, per ceſſum vel deceſſum, aut priuationem illas nunc obtinentium, aut alias quouis modo vacare contigerit, etiam ſi nunc vacantes per liberas reſignationes quorumuis de illis in Romana Curia vel extra eam, etiam coram Notario publico & teſtibus ſponte factas, aut conſtitutionibus fel. rec. Ioannis Papæ XXII. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; Execrabilis, vel aſſecutionem alterius beneficij Eccleſiaſtici quauis auctoritate collati vacēt, etiamſi tanto tempore vacauerint quod earum collatio, iuxta Lateranen. ſtatuta Concilij, ad Sedem eandem legitime deuoluta, ipſæq. eccleſię diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter vel generaliter collatæ exiſtant, & ſuper eis inter aliquos lites, quarū ſtatus præſentibus haberi volumus pro expreſſis pendeant indeciſę, dummodo earū diſpoſitio ad nos hac vice pertineat, cum omnibus & ſingulis illarum, & earum cuiuslibet annexis, ita quod liceat eiſdem Archipresbytero, Archidiacono, & Canonicis pro tempore exiſtentibus, illarum corporalem poſſeſſionem propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illarumq. fructus, redditus & prouentus, propria auctoritate percipere, exigere & leuare, & in ſuos & cuiuslibet ipſorum vſus & vtilitatem conuertere, perpetuo vnimus, annectimus, & incorporamus.

Facultas Epiſcopi & Canonicorum edēdi ſtatuta pro felici ſucceſſu Cathedralis eccleſiæ.

§. 5. Ac Epiſcopo & Canonicis prædictis, vt pro ſalubri directione & proſpero ſtatu, feliciq. ſucceſſu Cathedralis eccleſiæ erectæ huiuſmodi, & illius perſonarum prędictarū diuinorumq. officiorum in ea celebratione, fructuumque, redditu um, prouentuum, iurium, obuentionum & emolumentorum, ac diſtributionum quotidianarum perceptione, & inter eos diuiſione, & repartitione, ac quibuſuis rebus, & occurrentijs ſuis quęcunque ſtatuta, ordinationes, & capitula (rationabilia tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus non contraria) condere, & condita quoties opportunum fuerit immutare, limitare, corrigere, & interpretari ſecundum rerum & temporum qualitates & loco illorum, alias ordinationes, capitula, & ſtatuta, quoties eis expedire viſum fuerit, de nouo edere & facere, quę omnia poſtquam edita & facta fuerint, ex nunc prout ex tunc, & ē contra (ſi licita & honeſta ac ſacris Canonibus non contraria fuerint) eadem auctoritate etiam cum defectuum ſuppletione confirmata ſint, & eſſe cenſeantur, eo ipſo concedimus & indulgemus.

Conſtitutio quatuor eccleſiarū parochialiū in quatuor regionibus d. Ciuitatis.

§. 6. Cumque Ciuitas Ripę Tranſonis pręfata, in quatuor regiones diuiſa exiſtat, itaut in qualibet regione vna tantum parochialis eccleſia pro vno parocho, qui curam parochianorum inibi habitantium exercere poſſit, videlicet in Agelli, S. Benigni in Cathedralem erectę, in S. Dominici S. Angeli de Roſſiano; in montis Antiqui SS. Nicolai, Ruſtici, & Eleutherij; & in Capitis Montis nuncupatis regionibus, SS. Georgij & Margaritę eccleſię ſufficere videantur, parochianos, & vicinos, omnes & ſingulos vtriuſque ſexus ab alijs parochialibus eccleſiis Ciuitatis Ripę Tranſonis, & iura parochialium eccleſiarum huiuſmodi ſeparamus & dismembramus, & curam animarum in illis perpetuo ſuppr imimus, illosq. & illam, ac iura pręfata quoad Agelli ad S. Benigni in Cathedralem erectam; quo ad S. Dominici ad S. Angeli de Roſſiano; quo ad Montis Antiqui, ad SS. Nicolai, Ruſtici, & Eleutherii; quo vero ad parochianos & vicinos Capitis Montis regionem huiuſmodi, ad SS. Gregorii & Margaritę parochiales eccleſias pręfatas, itaue quęlibet regio, proprium habeat ſacerdotem, & paſtorem, perpetuo transferimus.

Faculias Rectorū dictarū parochialiū habendi in illis Vicarios perpetuos.

§. 7. Nec non eorundem S. Angeli & SS. Nicolai Ruſtici & Eleutherii, ac SS. Gregorii & Margaritę parochialium eccleſiarum Rectoribus, dictę Cathedralis eccleſię Canonicis, vt illis per Vicarios perpetuos ab Ordinario loci approbandos, in diuinis deſeruire facere illorumq. parochianorum animarum curam gerere poſſint indulgemus.

Conſtitutio Archipresbyteratus, Archidiaconatus, & Canonicatuū prædictorum.

§. 8. Nec non Archipresbyteratus, Archidiaconatus, ac duodecim Canonicatus cum pręhendis à primeua erectione huiuſmodi vacantes, eccleſię videlicet S. Benigni in Cathedralem erectę, qui ſit Archipresbyter dictę eccleſię Ripanę, & in ea poſt Pontificalem, dignitatem maiorem obtineat; & eccleſia S. Marię Annunciationis de Agello, qui ſit Archidiaconus eiuſdem eccleſię Ripanę, & dignitatē, non tamen poſt Pontificalem maiorē, obtineat. alias vero parochiales eccleſias vt premittitur vnitas, quarum cuiuslibet fructus, redditus, & prouentus, vigintiquatuor ducatorum auri de Camera ſecundum communem extimationē, valorem annuum non excedunt, eorundem Rectoribus, qui Canonici eiuſdem eccleſię Ripanę exiſtant conferimus, & de illis etiam cum plenitudine iuris Canonici prouidemus.

Eorumq. pręcedentia.

§. 9. Volumusq. quod deinceps perpetuis futuris temporibus, in Choro, Capitulo, proceſſionibus & alijs actibus, publicis ſeu priuatis, Archipresbyter primum, Archidiaconus ſecundum locum, Canonici vero nuper creati poſt Archipresbyterum & Archidiaconum prędictos, iuxta illorum receptionem & admiſſionem, ſi ad id conſenſerint vnuſquiſque illorum loca habeant.

Vnio beneficij S. Angeli, pę 4. eccleſiā Cathedralē.

§. 10. Cumque fructus, redditus, & prouentus, Canonicatuum & pręhendarum dictę eccleſię Ripanę ſatis tenues videantur, perpetuum ſimplex beneficium Eccle-

ſtaſteum ſub inuocatione S. Angeli Villeſmagnæ intus dictam Ciuitatem Ripæ Tranſonis, de conſenſu illius Rectoris perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, illiuſque, & illi annexorum fructus, iura, & obuentiones quęcunque, nec non decimas fructuum, redditùum, & prouentuum quorumcunque ex nouallibus dictę Vniuerſitatis de Fulgaia nuncupatis, de eiuſdem Vniuerſitatis conſenſu, ſingulis annis eidem Capitulo, & illius menſæ Capitulari in diſtributionibus quotidianis iuxta prouidam Epiſcopi Ripæ Tranſonis ordinationē, inter dignitates obtinentes, & Canonicos præfatos diſtribuendas; perpetuo applicamus & appropriamus.

Multorumq. locorum, & perſonarū ad alias diœceſes vel eccleſias ſpectantium, pro Clero, Populo, & diœceſi eccleſiæ Ripanæ.

§. 11. Nec non pro maiori Chriſti fidelium illarum partium commoditate & ſpirituali conſolatione, Columnellæ, Aquæuiuæ, S. Benedicti, Marani, S. Andreæ, Grottarum ad Mare, Giſſi, Quinzani, Montis Prandoni, Furcatium, Montis Alti, Montis de nouem, Rotellæ, Porculæ, Coſſignani, & Paſſignani loca, Caſtra & Oppida Aſculanę, Firmanę, & nullius reſpectiue diœceſis in Prouincia Marchiæ prædictæ & vbiuis conſiſtentia, & quæ nunc & pro tempore exiſtentibus, Monaſterij Farfenſis Abbatibus, ſeu Commendatarijs, & Firmanis, & Aſculanis Epiſcopis, ratione Monaſterij, & Firmanę, & Aſculanę eccleſiarum huiuſmodi, mediate vel immediate reſpectiue ſubiectæ reperiuntur, necnon in eis conſiſtentia, Collegiatas, Parochiales, & alias Eccleſias, Monaſteria, Præpoſituras, Præpoſitatus, Prioratus, & alia quæcunque, quotcunque, & qualiacunque, cum cura & ſine cura, ſecularia & quorumuis Ordinum regularia beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi ſecularia Canonicatus & præbendæ perſonatus, adminiſtrationes, officia, etiam curata & electiua etiam in Collegiatis eccleſijs, regularia vero beneficia huiuſmodi, prępoſitatus, prępoſiturę dignitates etiam Conuentuales, perſonatus, adminiſtrationes & officia etiam clauſtralia, Capellanię, Capellę, Hoſpitalia, & alia pia loca fuerint, & ad dignitates Prioratus, Præpoſituras, & Prępoſitatus huiuſmodi conſueuerint, qui per electionem aſſumi, ac eorundem locorum, Caſtrorum, & Oppidorum vtriuſque ſexus perſonas habitatores & incolas, tàm laicos quàm clericos, presbyteros, beneficiatos & religioſos quoſcunque, cuiuſcunque ſtatus, ordinis & conditionis exiſtant, à iuriſdictione, poteſtate, dominio & quauis alia ſuperioritate Firmanæ, & Aſculanę eccleſiarum, ac Farfenſis Monaſterij, & illorum nunc & pro tempore exiſtentium Epiſcoporum, Abbatum, ſeu Commendatariorum, quibus nunc loca, Caſtra, & Oppida huiuſmodi earumq. eccleſiæ & perſonæ præfatę ſubiectę dignoſcuntur, etiam perpetuo diſmembramus, ſeparamus, & eximimus; locaque, Caſtra, & Oppida huiuſmodi, illorumq. perſonas tàm ſeculares quàm Eccleſiaſticas, & quorumuis Ordinum regulares Eccleſias, Monaſteria, Prioratus, Prępoſituras, Prępoſitatus, & alia beneficia Eccleſiaſtica, Hoſpitalia, & loca pia huiuſmodi, cum ipſorum iuribus & pertinentijs vniuerſis, eccleſię Ripanę prędictę, pro diœceſi, Clero, & Populo, ita quod liceat Epiſcopo eidem eccleſię Ripanę, tàm hac prima vice quàm in poſterum pręficiendo, per ſe vel alium ſeu alios eius nomine, corporalem poſſeſſionem, ſeu quaſi adminiſtrationis ſpiritualitatis, & omnimodi iuris diœceſani, propria auctoritate, Firmani & Aſculani Epiſcoporum, ac eiuſdem Monaſterij Farfenſis Abbatis, ſeu Commendatarij nunc & pro tempore exiſtentium licentia deſuper minime requiſita, libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere de eiuſdem poteſtatis plenitudine ſimiliter perpetuo concedimus & aſſignamus, ac eiuſdem eccleſię Ripanę illiuſq. Pręſuli pro tempore exiſtenti, iuriſdictioni, dominio, poteſtati & ſuperioritati, eiſdem modo & forma quibus Firmanis & Aſculanis eccleſijs ac Monaſterio Farfenſi, illorumq. Epiſcopis, Abbati vel Commendatario huiuſmodi reſpectiue ſuberant, ſubijcimus & ſupponimus.

Derogatio contrariorū.

§. 12. Non obſtantibus priori voluntate noſtra, ac de non tollendo iure quęſito, Concilij Lateranenſis nouiſſime celebrati, vniones perpetuas niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, nec non pię mem. Bonifacij Papę Octaui etiam prędeceſſoris noſtri, aliiſq. Apoſtolicis, ac in prouincialibus & ſynodalibus Concilijs editis, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac Firmanę & Aſculanę eccleſiarum, & Farfenſis Monaſterii, & ordinis huiuſmodi iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, Firmanis, & Aſculanis eccleſiis, & Farfenſi Monaſterio, illorumq. capitulis, Conuentibus, Superioribus & perſonis, ſub quibuſuis tenoribus ac quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibuſq. & alijs decretis etiam conſiſtorialiter, in genere vel in ſpecie conceſſis, quibus omnibus & ſingulis, illorum cauſas & effectus pręſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Præſeruatio iurium aliarū eccleſiarum & Monaſteriorum quo ad bona temporalia, & Monaſteria in locis diſmembratis exiſtētia.

§. 13. Volumus autem, quod Firmanæ Aprutin. & Aſculan. eccleſiis, ac Farfenſi, & Campi Fellonis Monaſteriis, illorumq. præſulibus, Abbatibus, ſeu Commendatariis, nunc & pro tempore exiſtentibus prædictis, per ſeparationem, diſmembrationem, & exemptionem huiuſmodi, quo ad bona temporalia, ſiquæ in dictis locis ab eis ſeparatis, diſmembratis, & exemptis huiuſmodi habeant, & quo ad ſuperioritatem qua Farfenſe, & Campi Fellonis Monaſteria, & illorum Abbates ſeu Commendatarii huiuſmodi, in Monaſteriis ſeu Prioratibus regularibus dicti Ordinis, in locis ſeparatis prædictis exiſtentibus habent, nullum præiudicium inferatur, ſed Epiſcopus Ripæ Tranſonis, in Monaſteriis prædictis eam tantum habeat & exerceat iuriſdictionem, quam cæteri Epiſcopi in ſimilibus habere & exercere ſolent.

Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

Dat. P. An. 6. die 30. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1572. tertio Calend. Auguſti, Pontificatus noſtri Anno ſexto.

Gregorius Decimus tertius.

I.

Inſtitutio Collegij presbyterorum regularium Societatis IESV, vniuerſitatiſq. Studij generalis, diuerſarum Scientiarum, bonarumq. Artium, in Oppido Pontis Monſonij Metenſis diœceſis in Lothoringia, cum redditùum aſſignatione, priuilegiorumq. elargitione.

G R E G O R I V S &c.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1572.

Prœmium.

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licet imparibus diſponente Domino conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana reuoluentes quantum ex litterarum ſtudijs Catholica fides, tenebroſa ignorantiæ caligine ac hæreſum peſte expulſa augeatur, diuini numinis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, iuſtitia colatur, reliquæ virtutes illuſtrentur, ac bene beateq. viuendi via paretur, ad ea per quæ ſtudia ipſa vbilibet excitentur, & ſtudioſæ perſonæ ad excelſum doctrinæ faſtigiū aſpirantes opportunæ ſubuentionis auxilia ſuſcipiant libenter intendimus, & in his noſtræ ſollicitudinis partes propenſius impartimur, prout pia perſonarum præſertim S.R.E. Cardinalium, ac nobilium Virorum Ducum vota expoſcunt, neſq. locorum & temporum qualitate penſata in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Carolus Cardinalis de Lotharingia, & Carolus Dux Lotharingiæ, & Barrenſis decreuerunt accedente ſedis Apoſt. auctoritate Collegium in oppido Pōtis Monſonij Dioc.

§. 1. Exhibita ſiquidem nuper pro parte dilectorum filiorum noſtri Caroli, tituli S. Apollinaris, presbyteri Cardinalis de Lotharingia nuncupati, & nobilis viri Caroli Lotharingiæ, & Barriducis Ducis petitio continebat, quod alias cum Carolus Cardinalis, qui noſter & Sedis Apoſtolicæ in Lotharingia & Barriducis Ducatibus de latere Legatus, ac ratione Eccleſiæ Rememenſis cui ex diſpenſatione Apoſtolica præeſſe dignoſcitur Dux Remeñ & primus Par Francię exiſtit, quiq. eccleſię Meteñ perpe-

vniuſ Meten. voluit erigere Studium diuerſarũ ſcientiarũ generale, & vnum preſbyterorũ regulariũ Societatis Ieſu Collegium, vt Iuuentus illarum partium vbi hæreſis malum diffuſum eſt, ſana doctrina, bonisque moribus & artibus inſtituatur.

perpetuus adminiſtrator in ſpiritualibus & temporalibus per dictam Sedem deputatus exiſtit, necnon etiam Carolus Dux prædicti pie meditatione cogitaſſent, quod lõge lateque diffuſum vndique eſſet hæreſis malum, quantaq. incommoda & damna vniuerſo Orbi attuliſſet, illique tutius & fortius remedium afferri nequaquam poſſe, niſi vbique terrarum Doctorum virorum Conuentus erigerentur, qui ſana imbuti doctrina Populos ſibi propinquos catholicam docerent diſciplinam, qua & ſibi prodeſſe & cæteros hæreſibus expulſis in vera fide valerent confirmare, tanta in Deum religione permoti, necnon feruenti in proximum charitate edducti, decreuerunt in Oppido Pontis Monſonij Meten. Diœceſi, ſub dominio prædicti Caroli Ducis exiſtente, vnum diuerſarum ſcientiarum & artium Studium generale, in quo Theologiæ, vtriuſque Iuris, ac Medicinæ & Philoſophiæ lectiones continuæ haberentur, ac etiam inibi (vt illud Studium maioribus proficiat incrementis) etiam vnum Presbyterorum regularium Societatis I e s v Collegium erigere & inſtituere, ad effectum vt illarum partium Iuuentus non ſolum doctrina, quæ ad bene beateque viuendum via præcipua eſt, ſed etiam bonis inſtituatur moribus & exemplis ſi ad id noſtra & Sedis prædictæ interueniret auctoritas.

Petuntq. domum quandam Hoſpitalis S. Antonij, & annuos redditus propterea per hunc Pontificẽ aſſignari pred. Collegio, & prædictũ Studium generale inſtitui.

§. 2. Quare pro parte eorundem Caroli Cardinalis & Legati ac Caroli Ducis nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus Præceptoriæ & Hoſpitalis S. Antonij Ordinis S. Auguſtini dicti Oppidi domum, & illorum ambitum, ab eiſdem Preceptoria & Hoſpitali illorumque Ordine & ſuperioritate, ac mille ſcutorum auri in auro annuum redditum ex Monaſterio S. Gorgonij Gorzien. Ordinis S. Benedicti, dictæ Diœceſis, ſeu illius menſa conuentuali, & ipſius Monaſterij officijs clauſtralibus, ac ab illo dependentibus, & illi vnitis Prioratibus, etiam perpetuum diſmembrare & ſeparare, illaque ſic diſmembrata & ſeparata huiuſmodi, eidem Societati I e s v ad effectum vt ipſi Presbyteri in dictis domo & ambitu diſmembratis, vnum Collegium iuxta illorum ſtatuta erigere, recipere, regere, viſitare & corrigere valeant, pro illius Collegij dote & perſonarum ipſius Societatis, quæ humaniores litteras, Grammaticam & Philoſophiam ac Theologiam edocebunt ſubſtentatione concedere, applicare & appropriare, necnon ipſi Collegio penſionem annuam aliorum mille & quingentorum ſcutorum ſimilium, quingentorum videlicet ſuper menſæ Epiſcopalis Meten. & reliquorum mille ſuper vniuerſis & ſingulis quorumcumque Monaſteriorum & Prioratuum cuiuſuis Ordinis exiſtentium, in Meten. Tullen. & Virdunen. Diœceſis conſiſtentium, ſeu illorum menſarum Abbatialium vel Conuentualium fructibus, redditibus & prouentibus etiam perpetuo, donec Epiſcopus Meten. & Abbates, Priores ſeu Commendatarij dictorum Monaſteriorum & Prioratuum aliqua ſimplicia beneficia Eccleſiaſtica, ad illorum collationem aut aliam diſpoſitionem ſpectantia, quorum annuus valor dictam ſummam mille ſcutorum inſimul conſtituat dicto Collegio pro pẽſionis huiuſmodi extinctione vniri procurauerint pro rata facultatum cuiuſq. & iuxta partitionem per ipſum Carolum Cardinalem, ac Venerabiles fratres noſtros Virdunen. & Tullen. Epiſcopos faciẽdam perſoluendam, reſeruare, conſtituere & aſſignare, ac in dicto Oppido vniuerſitatem Studij generalis erigere & inſtituere aliaſque in præmiſſis opportune prouidere & ſtatuere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui Pontifex annuedit petita, & Collegium prædictũ inſtituit.

§. 3. Nos igitur qui dudum inter alia voluimus quod petentes beneficia Eccleſiaſtica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, ſecundum æſtimationem prædictam, etiam beneficij cui aliud vniri peteretur, alioquin vnio non valeret, & ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet, quique hodie prædictum Monaſterium S. Gorgonij ex certis tunc expreſſis cauſis, regularitate omnique ſtatu & obſeruantia regulari in eo penitus & omnino ſuppreſſis, ad ſecularitatem per alias noſtras litteras reduximus, prout in illis plenius continetur, attendentes quod ex litterarũ ſtudio animarum ſaluti conſulitur, ac alias ſpiritualia & temporalia bona Mundo proueniunt, pium & laudabile Caroli Cardinalis & Legati, ac Caroli Ducis prædictorum decretum plurimum in Domino commendãtes, ipſumque Carolum Ducem à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris ac pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequẽdum harum ſerie abſoluentes, & abſolutũ fore cẽſentes, necnon dicti Monaſterij ſuppreſſionis tenorem præſentibus pro expreſſo habentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo Præceptoriæ & Hoſpitalis huiuſmodi domum & illorum ambitum, vna cum horto, hortalitijs, alijſque rebus circumcirca adiacentibus, ad Præceptoriam & Hoſpitale huiuſmodi legitime ſpectantibus & pertinentibus, dummodo ad hoc dilecti filij moderni ipſius domus Præceptoris accedat aſſenſus, ab eiſdem Præceptoria & Hoſpitali illorumque Ordine & ſuperioritate, ex Monaſterio vero S. Gorgonij ſeu illius menſa Cõuentuali & illius officijs regularibus, & ab illo dependen. & illi vnitis Prioratibus præfatis, mille & quingentorum ſcutorum prædictorũ annuũ redditum diſmẽbramus & ſeparamus, illaque ſic diſmembrata & ſeparata dicto Collegio Societatis I e s v ad effectum vt Presbyteri Societatis huiuſmodi, inibi vnum Collegium iuxta earum conſuetudines & inſtituta, ac cum omnibus & ſingulis ſolitis priuilegijs erigere, illudque per ſeipſos regere & gubernare, ac viſitare & corrigere poſſint & valeant, ac Carolus Cardinalis & Legatus, necnon Carolus Dux locum & habitationem idoneam & commodam præſtare, ſuppellectilem quoque neceſſariam & ſolitam ſecundum Collegiorum vſum inſtruere teneantur pro illius collegij dote, necnõ perſonarum ipſius Societatis quæ humaniores litteras, Grãmaticam & Philoſophiam ac Theologiam edocebũt ſuſtentatione, concedimus applicamus & appropriamus. Præterea vt dictũ Collegium maiores in Vinea Domini proferat fructus, quo maioribus fuerit ſuffultum præſidijs, eidem Collegio penſionem annuam immunem & exẽptam mille & quingentorum ſcutorum ſimilium, quingentorum videlicet ſuper dictæ menſæ Epiſcopalis Meten. & reliquorum mille ſuper vniuerſis & ſingulis quorumcumque Monaſteriorum & Prioratuum cuiuſuis Ordinis exiſtentium & in Meten. Tullen. & Virdunen. Diœceſi præfatis conſiſten. ſeu illorum menſarum Abbatialiũ vel Conuentualiũ fructibus, redditibus & prouentibus, etiãſi ſuper illis aliæ penſiones annuæ alijs aſſignatæ exiſtant per ipſum Carolũ Cardinalem & Legatum ac pro tempore exiſtentes Epiſcopum Meten. & dilectos filios ſingulos Monaſteriorum & Prioratuum eorundem Abbates & Priores ſeu Commẽdatores & illorum Conuentus annis ſingulis in loco & terminis per ipſum Carolum Cardinalem & Legatum per ſe vel alium ſtatuendis ipſi Collegio ac illius perſonis vel illarum Procuratori ad id ab eis ſpeciale mandatum habenti perpetuo, donec tamẽ Epiſcopus Meten. & Abbates Priores ſeu Commendatarij præfati aliqua perpetua ſimplicia beneficia eccleſiaſtica ad eorum collationem, prouiſionem & aliam quamcunque diſpoſitionem ſpectantia & pertinentia, quorum annuus valor dictam ſummam mille ſcutorum inſimul conſtituat, dicto Collegio ſuſtinenter & cum effectu pro pẽſionis huiuſmodi extinctione vniri procurauerint, pro rata facultatum cuiuſque & iuxta partitionem ſeu commodam diuiſionem per Carolum Cardinalem & Legatum, ac Virdunen. & Tullen. Epiſcopos præfatos faciendam, integre quotannis perſoluendam, dummodo ad id Caroli Cardinalis ac Legati, ac omnium & ſingulorum Monaſteria & Prioratus huiuſmodi obtinentium accedat aſſenſus, reſeruamus, conſtituimus & aſſignamus.

Lectorũ Collegij prædicti numerus præſcribitur & munerum.

§. 4. Et inſuper quod in dicto Collegio Presbyteri præſint pleniſſimum, & eum qui iuxta dictæ Societatis ſtatuta & formam in ſingulis eorum Collegijs etiam quam ampliſſimis & quibus Vniuerſitates famoſæ annexæ ſunt ſaltem ſeptuaginta perſonarum eiuſdem Societatis numerum compleant, in eo quoque adſint quatuor Theologiæ profeſſores, quorum vnus ſacras litteras, alij duo Scholaſticam Theologiam, quartus vero Conſcientiæ caſus, ſinguli vna lectione quotidiana exponant, ac tres Philoſophiæ regentes, quorum quiſque duas quotidie legat lectiones, ordine tamen huiuſmodi ſeruato, vt quo-

libet triennio Philoſophiæ curſus integer abſoluatur, & quolibet anno vnus incipiat, alter vero deſinat, ita quod duæ lectiones Rhetoricæ ordinariæ ſingulis diebus, vna quoque humaniorum litterarum, nec tres aliæ Grammaticæ Claſſes inſtituãtur. duæ inſuper lectiones Græcę vna in alicuius authoris interpretatione, altera vero in Grammatices inſtitutione habeatur. vna itidem litterarum Hebraicarum & altera Mathematicarum lectiones quotidie inibi legantur. Statuimus in ipſo quoque Oppido Vniuerſitatem Studij Generalis ſub inuocatione per Carolum Cardinalem & Legatum ac Carolum Ducem præfatus eligenda, in quinque facultatibus præfatis quarum duæ Theologiæ ſcilicet & Philoſophiæ Presbyteris dictæ Societatis iuxta eorum ſtatuta, reliquæ tres earum Decanis Doctoribus & Profeſſoribus dirigendę ad inſtar Bononien. & Pariſien. Vniuerſitatũ, & iuxta illarum conſuetudines & ſtatuta erigimus & inſtituimus.

Perſonis di Collegij priuilegia perſonarum Studij Bononienſis, & Pariſienſis concedit.

§. 5. Illique ſic erectæ & inſtitutę, ac eius pro tempore exiſtẽtibus Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Pręceptoribus, Scholaribus, Bidellis, Nuncijs & alijs Officialibus & perſonis, necnon membris & ſubditis, quod omnibus & ſingulis priuilegijs, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, gratijs, prærogatiuis, honoribus ac præeminentijs Bononien. & Pariſien. Vniuerſitatibus præfatis, illorumque pro tempore exiſtentibus Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nuncijs & alijs Officialibus ac perſonis, necnon mẽbris & ſubditis in genere, tam dicta Apoſtolica quam alias rite Imperiali & Regia auctoritatibus, aut alias quomodolibet conceſſis ſeu legitime præſcriptis, aut in poſterum concedendis & præſcribendis, ac quibus illi & illæ vtuntur potiuntur & gaudent, ac vti potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vti potiri & gaudere.

Doctoratusq & graduũ inſignia conſequendi, & reſpectiue recipiendi facultatẽ tribuit, Promotisque indulta promotorum in alijs Studijs generalibus elargitur.

§. 6. Necnon iis qui in quauis Vniuerſitate diſciplinis & facultatibus præfatis ſtudere inceperint, ſtudium ſuũ in ea continuare, & qui in dicta ſic erecta aut quauis alia Vniuerſitate per tempus debitum ſtuduiſſe, ac ſcientia & moribus idonei comperti fuerint, in artibus & medicina & philoſophia ac Theologia, necnon iuribus, alijsq. facultatibus prędictis, Baccalaureatus etiam formalis, Licentiaturæ ac Laureæ, necnon Doctoratus & Magiſterij, & quoſuis alios ſolitos gradus ab ipſius Vniuerſitatis Rectore ſeu ſcientiarum in quibus promouendi pro tempore ſtuduerint, Lectoribus aut alijs perſonis per dictum Carolum Cardinalem & Legatum in & ad tempus in perpetuum deputandis & conſtituendis, alijsq. modo & forma per ipſum ſtatuendis, recipere & ipſorum graduum ſolita inſignia ſibi exhiberi facere, & poſtquam in huiuſmodi gradus & illorum inſignia ſuſceperint, facultates in quibus promoti fuerint, legere & interpretari, ac in eis diſputare, necnon quoſcunque actus gradui ſeu gradibus per eos receptos conuenientes exercere, alijsq. omnibus & ſingulis priuilegijs, gratijs, fauoribus, prærogatiuis & indultis, quibus alij in Bononien. & Pariſien. Vniuerſitatis præfatis iuxta illarum conſtitutiones & mores ad gradus ipſos promoti de iure vel cõſuetudine aut alias vtuntur potiuntur & gaudent, ac vti potiri & gaudere poterunt, vt præfertur, quomodolibet in futurum, vti, potiri & gaudere in omnibus & per omnia, perinde ac ſi gradus huiuſmodi in Bononien. & Pariſien. præfatis & alijs quibuſuis Vniuerſitatibus iuxta illarum conſtitutiones & conſuetudines huiuſmodi ſuſcepiſſent.

Carolo Cardinali facultatẽ edendi Statuta pro huius Studij regimine concedit.

§. 7. Necnon eidem Carolo Cardinali & Legato, & per ſe vel alium ſeu alios quos ad id duxerit deputandos, & ſi ei videbitur vocatis Meten. Virdunen. & Tullen. Epiſcopis, pro ſalubri dictæ ſic erectæ Vniuerſitatis directione & conſeruatione, ac Rectorum, Magiſtrorum, Doctorum, Lectorum, Præceptorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum & aliorum Officialium huiuſmodi inſtitutione & electione, & quauis alia prouiſione ac Scholari manutentione, ipſius tamen Collegij quo ad Theologiam & Philoſophiam cũ humanioribus litteris, necnon promotionum in dictis facultatibus & Scholaſticorum inibi pro tempore degentium vitæ & ſtudiorum diſciplina & Scholaſticorum correctione, admiſſione & dimiſſione, necnon regimine ſeu adminiſtratione & politiæ litterariæ forma, iuxta Societatis præfatæ ſtatuta & inſtituta pro tempore exiſtenti, eiuſdem Collegij Rectori, & ipſius Societatis ſuperioribus præſeruata, ac in præmiſſis & infraſcriptis omnibus & per omnia ſalua & integra permanente perſonarum bonorum & exercitiorum huiuſmodi Societatis exemptione, ac regulari obſeruantia, quæcunque ſtatuta & ordinationes licita & honeſta, ac ſacris Canonibus non contraria facere, edere ac pro rerum temporum & perſonarum qualitate & varietate corrigere & reformare, ſeu illa caſſare, & alia de nouo condere, ac ſuper illorum obſeruatione quaſcunq. pœnas imponere, ac iuxta eorum diſpoſitionem iudicari debere, ac quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernere.

Iuriſdictionẽq. in omnes illius perſonas, (non tamẽ ipſius Societatis,) eidẽ Carolo Card. tribuit.

§. 8. Necnon in omnes & ſingulos dictæ Vniuerſitatis Rectorem & Magiſtros, Doctores, Lectores, præceptores & Scholares ac Procuratores, Bidellos, Nũcios & Officiales perſonas & ſuppoſitas, tam ſeculares quam quorumuis Ordinum regulares cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis & præeminentiæ extiterint, etiamſi exemptæ & Sedi Apoſtolicæ immediate aut alteri Prælato ſubiecti ſeu alterius Diœc. fuerint, præterquam ipſius Societatis perſonas, omnimodam tam ciuilem quam criminalem & mixtam iuriſdictionem, Apoſtolica auctoritate prædicta exercere, viſitare, reformare & corrigere, ac errantes punire & caſtigare.

Ius q. eaſdem perſonas eligendi, confirmat.

§. 9. Necnõ ipſius Vniuerſitatis Rectores, Magiſtros, Lectores, Præceptores & Scholares, ac Procuratores, Bidellos & alios Officiales huiuſmodi eligere, ſeu eorum electiones alijs committere, eaſq. poſtquam factæ fuerint per ſe vel alium ſeu alios ad id per ipſum Carolum Cardinalem & Legatum deputandos confirmare & approbare libere & licite valeant, concedimus & deſuper indulgemus.

Huic inſtitutioni clauſulas præſeruatiuas apponit.

§. 10. Decernentes præſentes litteras ſub quibuſuis reuocationibus, alterationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, etiamſi de præſentibus eorumque toto tenore ac data, ſpecialis, ſpecifica mentio fiat, minime includi, ſed illis ac quibuſuis alijs contrarijs non obſtantibus in ſuo robore vigore & efficacia perſiſtere, & quoties illę emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, ac de nouo ſub quacunque data per dictus Carolum Cardinalem & Legatum, ac Carolum Ducem eligenda conceſſas eſſe, ſicque incommutabilis voluntatis & intentionis noſtræ eſſe & fore, eaſdemque præſentes litteras nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari aut in ius vel controuerſiam quacunque ratione vel cauſa etiam rationabili deduci, cauſamq. ſeu cauſas propter quas præmiſſa facta fuerunt coram quibuſcunque locorum Ordinarijs etiam tamquam à Sede prædicta delegatis minime verificari, nec propterea ſeu pro eo quod intereſſe prętendentes vocati non fuerint, per ſubreptionem obtentas prȩſumi viribuſq. propterea carere.

Et decretum irritans.

§. 11. Et ita in prȩmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunque Iudices & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Recuſantib. ſoluere Collegio annuos reddituſ ſupradictas pœnas indicit.

§. 12. Necnon præfatum Carolum Cardinalem & Legatum, ac pro tempore exiſtentes Meten. Epiſcopum ſeu perpetuum Adminiſtratorem, necnon Monaſterij & Prioratuum Abbates, Priores ſeu Commendatarios ac Conuentus huiuſmodi, ad integram ſolutionem penſionis præfatæ eidem Collegio facien. iuxta reſeruationis conſtitutionis & aſſignationis præfatarum tenorem efficaciter obligatos fore, ac volentes & eadem auctoritate ſtatuentes, quod qui ex Carolo Cardinale & Legato, ac Epiſcopo ſeu Adminiſtratore Meten. necnon Abbatibus & Prioribus ſeu Commendatarijs ac Conuentibus præfatis in dictis terminis vel ſaltim intra triginta dies illorũ

ſingu-

ſingulos immediate ſequentes, penſionem præfatam per eos tunc debitam non perſoluerint cum effectu, lapſis diebus eiſdem Carolo Cardinali & Legato ſeu Epiſcopo vel Adminiſtratori Meten. & ſi Cardinalis aut Antiſtes ſit Abbati ac Priori ſeu Commendatario huiuſmodi ingreſſus Eccleſiæ interdictus exiſtat. Si vero Abbas & Prior ſeu Commendatarius inferiores Cardinali & Antiſtite ſint aut Conuentus fuerint, ſententiam excommunicationis incurrant, cuius interdicti relaxationem hiſce interdictus, excommunicatus vero ab excommunicationis ſententia huiuſmodi abſolutionis beneficium donec Collegio vel Procuratori præſato de penſione præfata tunc debita integre ſatisfactum, aut alias cum Collegio ſeu Procuratore huiuſmodi amicabiliter concordatum fuerit, præterquã in mortis articulo conſtitutus nequeat obtinere. Si vero per ſex menſes dictos triginta dies immediate ſequentes interdictus ſub interdicto permanſerit excommunicatus vero præfatæ excommunicationis ſententiam eiuſmodi ſuſtinuerit, immo quod abſit indurato ex tunc effluxis menſibus ipſis interdictus à regimine & adminiſtratione Eccleſiæ ac Monaſterij & Prioratus huiuſmodi ſuſpenſus, excommunicatus vero præſati ipſo Monaſterio & Prioratu perpetuo priuatus exiſtat, illiusq. commoda ceſſare, & ea ceſſante Monaſterium & Prioratus huiuſmodi vacare cenſeantur eo ipſo.

Executores huius conſtitutionis eligit.

§. 13. Quocirca dilectis filijs Virdunen. & Tullen. & Meten. mandamus quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quęcunque vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Caroli Cardinalis & Legati ac Caroli Ducis, necnon Collegij illiusq. perſonarum præfatorum, aut alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eisq. & illorum ſingulis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes litteras & in eis contenta huiuſmodi inuiolabiliter obſeruari, & illos quos dictæ litteræ concernunt omnibus & ſingulis præmiſſis pacifice frui & gaudere, ac penſionem præfatam Collegio aut Procuratori pręfato iuxta præſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis & decreti præfatorum continentiam & tenorem integre perſolui, non permittentes eos aut eorum quemlibet per quoſcunque quomodolibet indebite moleſtari, perturbari vel inquietari. Et nihilominus quemlibet ex Carolo Cardinali & Legato ac Epiſcopo ſeu Adminiſtratore Meten. ac Abbatibus & Prioribus ſeu Commendatarijs & Conuentibus pręfatis, quem interdicti & ſuſpenſionis aut excommunicationis ſententias & priuationis pœnam huiuſmodi incurriſſe eis conſtiterit, quoties ſuper hoc pro parte Collegij præfati fuerint requiſiti, tandiu Dominicis & alijs feſtiuis diebus in Eccleſiis dum maior inibi Populi multitudo ad diuina conuenerit, interdictum & ſuſpenſum vel excommunicatum & priuatum reſpectiue publice nuncient & faciant ab alijs nunciari, excommunicatumque ab omnibus arctius euitari, donec Collegio vel Procuratori præſato de dicta penſione tunc debita fuerit integre ſatisfactum, ipſeque interdictus & ſuſpenſus relaxationẽ interdicti & ſuſpenſionis, aut excommunicatus ab excõmunicationis præfatæ huiuſmodi abſolutionis beneficiũ meruerit obtinere. Contradictores quoslibet & rebelles ac præmiſſis non parentes, ſi Cardinales aut Antiſtites auctoritate noſtra, ſi vero inferiores Cardinali aut Antiſtite ſint, per ſententias & cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habẽdis ſeruatis proceſſibus, illos in ſententias cẽſuras & pœnas præſatas incurriſſe declarando, ac etiam eas iteratis vicibus aggrauando. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs omnibus derogat.

§. 14. Non obſtan. priori voluntate noſtra præfata & Lateranen. Concilij nouiſſime celebrati vniones perpetuitas niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohiben. ac fel. rec. Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri etiam illa qua cauetur ne quis extra ſuam Ciuitatem vel Diœceſim niſi in certis exceptis caſibus, & in illis vltra vnam dietam à fine ſuæ Diœceſis ad iudicium euocetur, ſeu ne Iudices à Sede pręfata deputati extra Ciuitatem vel Diœceſim in quibus deputati fuerint contra quoſcunque procedere aut alij vel alijs vices ſuas committere præſumant, ac de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, ac alijs Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionib. ac ordinationibus Eccleſię Meten. & Monaſteriorum, Prioratuum & Ordinum ac Vniuerſitatum præſatorum iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, exemptionibus & immunitatibus, ac litteris Apoſtolicis, illis illorumq. Superioribus, Conuentibus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs alijſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibusq. & alijs decretis in genere vel ſpecie etiam conſiſtorialiter quomodolibet conceſſis, ac etiam iteratis vicibus approbatis & innouatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habẽda aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi Carolo Cardinali & Legato ac Epiſcopo ſeu Adminiſtratori Meten. & Abbatibus, Prioribus ſeu Commendatarijs & Conuentibus præſatis vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab eadẽ ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenã & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs & litteris Apoſtolicis generalibus vel ſpecialibus quorumcunque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa vel totaliter non inſerta, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis.

§. 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, diſmembrationis, ſeparationis, Sanctionẽq. pœnalẽ adijcit.
conceſſionis, applicationis, appropriationis, reſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis, ſtatuti, electionis, inſtitutionis, indulti, decreti, volũtatis, mãdati & derogationis infringere, vel ei auſu temerario cõtraire. Siquis &c.

Datum Romę, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1572. Nonis Decemb. Pont. noſtri Anno 1.

II. alias CI. D.P. An. 7. die 5. Dec.

Inſtitutio Congregationis Clericorum Secularium de Oratorio nuncupatæ, in Eccleſia B. MARIAE in Vallicella de Vrbe.

Huius Congregationis Presbyteri, ex indulto Sixti V. ſub die 5. Septembris 1586. (quod volens prætermiſi) per dimidium horæ ante auroram, & poſt meridiem Miſſas celebrare, & à Vicario Papæ ad confeſſiones audiendas, præuio examine in Vrbe approbati, extra eam abſque alio examine illas audire valent. Ordinationes autem & inſtituta dictæ Congregationis approbauit, & nonnulla indulta eidem elargitus eſt Sanctiſſ. D. N. Paulus V. in ſua conſtitut. 4. Chriſtifidelium, in hac Appendice.

Aliam ſed diuerſam Congregationem Oratorij, IESV CHRISTI nuncupandam, inſtituit idem Paul. V. in ſua conſt. 3. in hac Appendice.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1575.

COpioſus in miſericordia Dominus, & in cunctis glorioſus operibus, à quo omnia dona defluunt, ad hoc Prooemium.
nobis

nobis licet immeritis ſuæ ſponſæ vniuerſalis Eccleſiæ regimen committere, & noſtræ debilitati iugum Apoſtolicæ ſeruitutis imponere voluit, vt inter alias multiplices curas, operarios quos ipſe Dominus in meſſem ſuam, multitudinem vtique magnam populorum ad fructum diuinæ gratiæ diſpoſitam, ne pereat, quotidie pro ſua miſericordia dignatur emittere, conducere non differamus, eosq. ad ſuſcipiendam ipſius Domini miſericordiam in medio templi ſui, eiusq. vias Chriſtifidelibus demonſtrandum, eorumq. corda diuinorum ſermonum declaratione illuminandum, nouas etiam interdum piorum virorum Congregationes propterea conſtituendo noſtræ ſollicitudinis ope Apoſtolicisq. fauoribus propenſius excitemus.

Philippus Nerius ſupplicat Papę, pro erectione Cōgregationis Clericorū Secularium de Oratorio nuncupādę in Vrbe

§. 1. Dudum ſiquidem omnia beneficia eccleſiaſtica cum cura & ſine cura apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & inantea vacatura, collationi & diſpoſitioni noſtræ reſeruauimus. Decernentes ex tunc irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Cum itaque poſtmodum Parochialis Eccleſia Beatæ MARIAE Vallicellæ nuncupatæ, Regionis Pontis ſeu Parionis de Vrbe, per liberam reſignationem dilecti filij Antonini de Aduto, nuper ipſius Eccleſiæ Rectoris, de illa quam tunc obtinebat in manibus noſtris ſponte factam & per nos admiſſā, apud Sedem eandem vacauerit & vacet ad præſens, nullusq. de illa præter nos hac vice diſponere potuerit ſiue poſſit, reſeruatione & decreto obſiſtentibus ſupradictis. Et ſicut dilectus filius Philippus Nerius Presbyter Florentinus, ac Præpoſitus nonnullorum Presbyterorum & Clericorum ſecularium, tam ſuo quam aliorum Presbyterorum & Clericorum præfatorum nominibus nobis nuper expoſuit, hi in ipſa Eccleſia introduci cupiant, ac ita illis gratia aſſiſtente diuina circa Miſſarum & aliorum diuinorum officiorum in eadem Eccleſia celebrationem, & verbi Dei populo inibi intereſſenti prædicationem, aliaque ſalubria monita ad ſalutem animarum Chriſtifidelium procurandam, & quamplurima pietatis opera exercenda intendere ſperent, vt ex eorundem Presbyterorum & Clericorū laudabili vita & doctrina dilecti filij ipſius Eccleſiæ Parochiani non paruam conſolationem ſpiritualem ſuſcepturi ſint, ſi in eadem Eccleſia vna Congregatio Presbyterorum & Clericorū de Oratorio nuncupanda, perpetuo erigeretur & inſtitueretur, ipſaq. Eccleſia cum onere curæ animarum illius Parochianorum præfatorum eidem Congregationi concederetur, ex hoc profecto diuinus cultus ac miniſtrorum Eccleſiaſticorum numerus, in ea ad Dei laudem & eorundem Chriſtifidelium animarum ſalutem maximum ſuſciperet incrementum. Quare dictus Philippus aſſerens dictæ Eccleſiæ, & illi forſan annexorum, fructus, redditus & prouentus ſuper quibus penſio annua quadraginta ſcut. monetæ certę perſonæ Eccleſiaſticæ illam annuatim percipienti, Apoſtolica auctoritate, vt dictus Philippus etiam aſſerit reſeruata exiſtit, centum & triginta ducatorum auri de Camera ſecundum communem extimationem valorem annuum non excedere, eiſdem nominibus nobis humiliter ſupplicauit, quatenus præmiſſis annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui illā erigit.

§. 2. Nos igitur qui dudum inter alia voluimus quod ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet, quique diuini cultus augmentum & Chriſtifidelium animarum ſalutem ſinceris deſideramus affectibus, pium & laudabile Philippi Præpoſiti, ac Presbyterorum & Clericorum præfatorum deſiderium ſummopere commendantes, ipſosq. Philippum Præpoſitum, ac Presbyteros & Clericos à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, in dicta Eccleſia vnam Congregationem Presbyterorum & Clericorum Secularium de Oratorio nuncupandam, ſine alicuius præiudicio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus.

Eique Parochialē in Vrbe Eccleſiam S. Mariæ in Valicella, cū omnibus ſuis bonis iuribus & oneribus concedit.

§. 3. Illique ſic erectæ & inſtitutæ Eccleſiam præfatam ſiue præmiſſo ſiue alio quouis modo aut ex alterius cuiuſcunque perſonæ ſeu per ſimilem reſignationem dicti Antonini, vel cuiuſuis alterius de illa in Romana Curia vel extra eam etiam coram Notario publico & teſtibus ſpōte factam, aut conſtitutionē fe. rec. Ioannis Papæ XXII. prædeceſſoris noſtri quæ incipit, Execrabilis, vel aſſecutionem alterius beneficij eccleſiaſtici quauis auctoritate collati vacet, etiam ſi tanto tempore vacauerit quod eius collatio iuxta Lateranen. ſtatuta Concilij ad Sedem præfatam legitime deuoluta, ipſaque Eccleſia diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel alias generaliter reſeruata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cuius ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, dummodo eius diſpoſitio ad nos hac vice pertineat, cum onere curæ animarum illius Parochianorum præfatorū, aliiſq. omnibus & ſingulis oneribus & honoribus ac annexis, necnon omnibus bonis, cenſibus, iuriſdictionibus, fructibus, redditibus & prouentibus, aliiſq. iuribus & pertinentijs ſuis eidem Congregationi, auctoritate Apoſtolica & tenore præfatis etiam perpetuo concedimus & aſſignamus. ita quod liceat ipſi Congregationi illiuſque Rectori, Presbyteris, Clericis & Procuratoribus ſeu Agentibus vel deputatis per ſe vel alium ſeu alios, eorum & dictę Congregationis nomine, Eccleſię & annexorum ac bonorum iuriumq. & pertinentiarum præfatorum, corporalem & realem & actualem poſſeſſionem propria auctoritate libere apprehendere, & etiam perpetuo retinere, curamq. animarum eidem Eccleſiæ imminentem per ſeipſos Presbyteros ſeu vel plures ex eis ſiue per alium vel alios Presbyteros, illis tamen prius à dilecto filio noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis in dicta Vrbe & eius diſtrictu, Vicario in ſpiritualibus generali ſeu Sede præfata approbatis, exercere vel exerceri, eidemq. Eccleſiæ in diuinis deſeruire ſeu deſeruiri facere illiuſque fructus, redditus & prouentus, iura, obuentiones & emolumenta quęcunque percipere, exigere & leuare, ac in ſuos & Congregationis ac Eccleſiæ præfatorum vſum & vtilitatem conuertere.

Facultatēq. ordinationes pro ſalubri ſtatu ſuo condendi & immutādi facultatē tribuit.

§. 4. Necnon eidem Congregationi illiuſque Rectori ac Presbyteris & Clericis pro tempore exiſtentibus, vt pro ſalubri ſtatu & directione Eccleſiæ & Congregationis huiuſmodi illiuſque perſonarum quæcunque ſtatuta & ordinationes rationabilia honeſta, ac ſacris Canonib. & Concilio Tridentino non contraria edere, & edita reformare, limitare & mutare, ac alia de nouo condere prout & quoties eis ſecundum rerum & temporum qualitates videbitur expedire, quæ quidem ſtatuta & ordinationes poſtquam edita, reformata, limitata & mutata, ac de nouo condita fuerint, à Sede præfata approbari, & per ſingulares perſonas de gremio dictæ Cōgregationis exiſtentes inuiolabiliter obſeruari debeant, libere & licite poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica & tenore prę ſatis indulgemus, liberamq. deſuper facultatem concedimus & elargimur.

Clauſulaſq. neceſſarias apponit.

§. 5. Decernentes præſentes litteras de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, & ex eo quod intereſſe prætendentes vocati non fuerint notari, impugnari, aut in ius vel controuerſiam vocari nullatenus poſſe neque debere, minuſq. ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, annullationibus, limitationibus, derogationibus, & alijs contrarijs diſpoſitionibus à Sede præfata etiam in fauorem quorumuis quomodolibet emanatis & emanādis nullatenus comprehendi poſſe aut debere, necnon quo ad conceſſionem & aſſignationem prout eſt & attentatum forſan eſt hactenus, ac tam quo ad illas quam omnia alia ſupradicta ex tunc irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſciēter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 6. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris Patriarchæ Alexandrin. ac Amerin. & Aquinaten. Epiſcopis per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Philippi Præpoſiti ac Congregationis præfatorum, & ſingularum illius perſonarum nunc & pro tempore exiſtentium, ſeu alicuius eorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes eiſque in

præ-

præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes litteras & in eis contenta quæcumque firmiter obſeruari, ac ſingulos quos ipſæ litteræ concernunt illis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque contra præſentiũ tenorem quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores auctoritate noſtra appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Contraria omnia remouet.

§. 7. Non obſtantibus priori voluntate noſtra præfata, ac Lateranen. Concilij nouiſſime celebrati vnionés perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibẽtis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, & alijs Apoſtolicis conſtitutionibus & ordinationib. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis venerabili fratri noſtro Alexãdro Epiſcopo Tuſculan. Cardinali Farneſio nuncupato, ad quem ratione Eccleſiæ S. Laurẽtij in Damaſo etiam de Vrbe, aut alias dictæ Eccleſiæ S. Mariæ Vallicellæ dum vacat, collatio, prouiſio, præſentatio, & omnimoda alia diſpoſitio pertinet, ac dilectis filijs Populo Romano ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & alijs decretis, etiam Motu proprio, & certa ſcientia deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac fratrum noſtrorum conſilio, etiam iteratis vicibus etiam per recol. me. Leonem Papam X. alioſq. Romanos Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtros, ac forſan etiam nos & Sedem præfatam conceſſis, approbatis & innouatis. illis præſertim quibus inter alia caueri dicitur expreſſe, quod de quibuſcumque beneficijs Eccleſiaſticis dictæ Vrbis vacatione illorum pro tempore occurrente, alijs quam Ciuibus Romanis & originariorum Ciuium Roman. filijs, & forſan alias certo modo qualificatis prouideri, vel alias diſponi non poſſit, & aliter de illis etiam per Sedem præfatam pro tempore factæ collationes, conceſſiones, vniones & aliæ diſpoſitiones nullius ſint roboris vel momenti. quodque eiſdem priuilegijs & indultis nullatenus aut nõ niſi modo & forma in illis expreſſis derogari aut derogatum cenſeri poſſit, & ſi illis aliter derogari contingat derogationes huiuſmodi nemini ſuffragentur. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autẽ per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu alia quæuis expreſſio habenda, aut etiam aliqua etiam exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. Quodq. de gremio dictæ Congregationis diuerſæ perſonæ ex d. Vrbe oriũdę vel alias iuxta dicta ſtatuta qualificata non exiſtant. contrarijs quibuſcunque. Aut aliqui ſuper prouiſionibus ſibi faciendis de huiuſmodi vel alijs beneficijs Eccleſiaſticis in ipſa Vrbe ſpeciales vel generales dictę Sedis vel Legatorum eius litteras impetrarint. etiamſi per eas ad inhibitionem, reſeruationem & decretum vel alias quomodolibet ſit proceſſum. Quas quidem litteras & proceſſus habitos per eaſdem & inde ſequuta quæcunque ad dictam Eccleſiam B. MARIAE volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis, quo ad aſſecutionem beneficiorum aliorum præiudicium generari. Et quibuslibet alijs priuilegiis, indulgentijs & litteris Apoſtolicis generalibus vel ſpecialibus quorumcunque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa vel totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorumq. totis tenoribus habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. prouiſo, quod ipſa Eccleſia S MARIAE debitis propterea non fraudetur obſequijs, & animarum cura in ea nullatenus negligatur, ſed illius congrue ſupportentur onera conſueta.

Nulli ergo omnino, &c. Siquis autem, &c.

Dat. P. An. 4. die 15. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimoquinto, Idibus Iulij, Pontificatus noſtri Anno quarto.

III. alias CII.

Inſtitutio Vniuerſitatis Studij generalis, diuerſarum ſcientiarum, bonarumq. artium, in Collegio Presbyterorum regularium Societatis IESV, in Ciuitate Vilnenſi, in Regno Poloniæ per Valerianum illius Epiſcopum fundato, cum priuilegiorum elargitione.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1579.

Proœmium.

DVm attenta cõſiderationis indagine perſcrutamur quam pretioſum ſapientiæ & ſcientiæ donum, per quod ignorantiæ & vitiorum tenebræ profligantur, erroreſq. tollantur, ſolliciti reddimur & ſolertes vt litterarum & pietatis ſtudioſi debitis virtutũ inſigniãtur honoribus, ac indefeſſi laboris ad Dei gloriam ſuſcepti premium tandem reportent.

Valerianus Epiſcopus Ciuitatis Vilnenſis, erexit in ea Collegiũ Presbyterorũ Societatis Ieſu, vnde non modicus honorũ morum litterarumq. profectus habitus eſt, maiorq. ſperatur, ſi ibidem Vniuerſitas Studij generalis à Papa inſtituatur.

§. 1. Sane pro parte venerabilis fratris noſtri Valeriani Epiſcopi Vilnen. nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum idem Valerianus Epiſcopus à decem annis vel circa, ad patriæ & Diœceſis ſuæ quæ multiplici ſectarum labe ac ſchiſmaticis erroribus, itemque Mahometan. infidelitate obſidebatur tutelam, vnum Collegiũ Presbyterorum Societatis IESV in Ciuitate Vilnen. canonice erigi & inſtitui, illudque nonnullis redditibus & prouentibus annuis dotari curauerit, ac à dicto tempore ex ipſo Collegio in morum & diſciplinarum exercitio non tenuis profectus exortus ſpectetur, & numerus Scholarium mirum in modum accreuerit, & ſingulis diebus benedicente Domino augmentetur, in optima Theologiæ ac Philoſophiæ, necnon liberalium moraliũ græcarumq. lectionum ſtudia cumulatiſſime verſans, ſi in ipſa Ciuitate quæ inter cæteras magni Lituaniæ Ducatus Ciuitates percelebris fertur ac ampla Diœceſi decoratur, vna generalium tam diuinorum quam humaniorum ſtudiorum Vniuerſitas erigeretur & inſtitueretur, ac in dicto Collegio, Theologia, Philoſophia & artes liberales publice, & ea quæ in Studiorum generalium Vniuerſitatibus Poloniæ & aliorum Chriſtianæ fidei Regnorum leguntur ac explicantur, & auctoritate comprobantur, ad fidei orthodoxæ propugnaculum, Ciuitatis prædictæ ornamẽtum, feliciſſimum totiusq. Prouinciæ decus, per ipſos Preſbyteros interpretarentur & perlegerentur, necnon qui in ipſo generali Studio & Vniuerſitate, & alibi per tempus debitum ſtuduiſſe, ac ſcientia profeciſſe, ab eiſdem Preſbyteris præuio rigoroſo examine in priuato, ſeu adhibitis quæſtionibus & argumentis, quæ proborum ac Doctorum virorum præſentia confirmari ſolent, publico congreſſu comperti fuerint, in Theologia, artibus & Philoſophia, Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus & Magiſterij, pro ſtudiorũ ratione, ac iuxta decreta ſacri Concilij Tridentini, & ipſius Societatis conſtitutiones, ac morem in illius Vniuerſitatibus receptum, & ad inſtar aliarum Vniuerſitatum huiuſmodi gradus conſequerentur, ipſique Scholares per tot ſtudiorum labores præmij honorificentia & litterarum iudicij fauore donarentur profecto prouecti ardentiores fierent, plurimique huius vitæ ſtadium ſpretis illecebris ad ſempiterna indagine mentis cõtemplanda ſe transferrent, idq. chariſſimo filio noſtro Stephano Poloniæ Regi illuſtri cuius expreſſus ad hoc accedit aſſenſus gratum foret. Quare pro parte eiuſdem Valeriani Epiſcopi nobis fuit humiliter ſupplicatum vt fidei præſidio ac Ciuitatis huiuſmodi decori, necnon publicæ vtilitati conſulere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Hic ideo Pōt. Vniuerſitatẽ Studij generalis ibi inſtituit.

§. 2. Nos igitur attendentes quod ex litterarum ſtudijs animarum ſalus maxime procuratur, eundem Valerianum Epiſcopum à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſq. eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris ac pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi

ſup-

ſupplicationibus inclinati, in dicto Collegio Studium generale Theologiæ & pro illius cognitione neceſſaria artium liberalium & Philoſophiæ, ac in illo Vniuerſitatem Studij generalis quod ibidem perpetuo futuris temporibus vigeat ad inſtar aliarum Vniuerſitatum huiuſmodi, ac iuxta illarum ſtatuta & conſuetudines, aliaſq. ipſius Societatis conſtitutiones per Presbyteros Societatis huiuſmodi in omnibus ac per omnia moderandam & gubernandam, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Illiq. priuilegia aliorum Studiorũ generaliũ concedit.

§. 3. Illique ſic erectæ & inſtitutæ ac eius pro tempore exiſtentibus Rectori, Cancellario, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Bidellis, Nuncijs & alijs Officialibus & perſonis, tam in ipſo Collegio reſidentibus quam Vniuerſitatis huiuſmodi ſtudia frequentãtibus, quod omnibus & ſingulis priuilegijs, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, gratijs, prærogatiuis, honoribus & præeminentijs Vniuerſitatibus præfatis illarumq. pro tempore exiſtentibus Rectoribus, ſingulis perſonis & Officialibus, necnõ membris & ſubditis in genere vel ſpecie, tam dicta Apoſtolica quam alias rite Imperiali & Regia auctoritatibus aut alias quomodocunque conceſſis ſeu legitime præſcriptis, aut in poſterum quouis modo etiam motu proprio & cõſiſtorialiter conceden. & preſcriben. ac quibus illi & illæ vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum pariformiter & æque principaliter vti, potiri & gaudere valeant. Quod. illi qui in quauis aliarum Vniuerſitatum diſciplinis facultatibus & artibus præfatis ſtudere inceperunt, ſtudium ſuum in ea continuare, & tam ipſi quam in dicta vel alia Vniuerſitate per tempus debitum ſtuduiſſe, ac ſcientia & moribus idonei comperti fuerint, in artibus Philoſophia ac Theologia, nectnon facultatibus præfatis Baccalaureatus etiam formalis, Licentiaturæ ac Laureæ, necnõ Doctoratus ac Magiſterij ac quoſcumque alios ſolitos gradus ab ipſius Vniuerſitatis Rectore ſeu Cancellario aut Doctoribus, Lectoribus vel alijs perſonis per dictæ Societatis Præpoſitum generalem, aut de eius licentia per illius Prouinciæ Præpoſitum Prouincialem deputandis, præuio rigoroſo examine vel diſputationibus peragitatis iuxta Concilij præfati decreta ipſiuſq. Societatis & aliarum Vniuerſitatum conſtitutiones, conſuetudines & ſtatuta, necnon alias, vt præfertur recipere, ac graduum huiuſmodi ſolita inſignia ſibi adhiberi facere, & poſtquam in ipſis facultatibus promoti fuerint illas perlegere & interpretari, ac in eis diſputare, necnon quoſcumque actus gradui ſeu gradibus per eos receptis conuenienter exercere, & alias omnibus & ſingulis priuilegijs, gratijs, fauoribus, prerogatiuis & indultis, quibus alij in cæteris Vniuerſitatibus iuxta illarum ritus & mores ad gradus ipſos promoti de iure vel conſuetudine aut alias vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, æque principaliter vti potiri & gaudere libere & licite poſſint & valeãt in omnibus & per omnia perinde acſi gradus huiuſmodi in aliqua ex præfatis Vniuerſitatibus ſuſcepiſſent.

Et authoritatẽ ſtatuta cõdendi, pro bono ipſius regimine.

§. 4. Quodque pro felici Vniuerſitatis huiuſmodi directione, regimine ac litterariæ politiæ forma, liceat pro tẽpore exiſtenti eiuſdem Societatis Præpoſito generali, ſaluo ſemper manente ipſius Societatis iure, per ſe vel alium ſeu alios quæcumque ſtatuta & ordinationes, licita tamẽ & honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis non aduerſantia, facere & edere, illaque pro rerũ temporum & perſonarum qualitate alterare, immutare & abrogare, & alia toties quoties opus fuerit de nouo etiam cum impoſitione pœnarum condere, ac contumaces & rebelles etiam quantumuis exemptos debite corrigere, auctoritate Apoſtolica concedimus.

Moleſtiã eidem inferri, omnibus prohibet.

§. 5. Ac quibuſcumque aliarum Vniuerſitatum ludi moderatoribus & Præſiden. Rectoribus, Cancellarijs, Præceptoribus & Magiſtris, ac quibuſcunque alijs etiam Ciuitatum & aliorum locorum in ſpiritualibus vel temporalibus aut mixtim Gubernatoribus, ne Rectorem aut Vniuerſitatis huiuſmodi perſonas & Scholares in aliquo præmiſſorum quouis prætextu per ſe vel alium moleſtare vel inquietare audeant ſeu præſumant, inhibemus. Nullumq. loci Ordinarium vel Metropolitanum quouis quæſito etiam conſeruationis ac ſuperioritatis colore vel ingenio ſeu titulo præmiſſis ſe ingerere aut contrauenire poſſe nec debere, irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrarijs quibuſcunq. derogat.

§. 6. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictarum Vniuerſitatum iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, eiſdem Vniuerſitatibus, ac quibuſuis perſonis vel locis alijs ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibuſq. & alijs decretis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus etiamſi in illis caueatur expreſſe quod illis nullatenus, aut non niſi ſub certis modo & forma in illis expreſſis derogari poſſit, illorum tenores acſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Sanctionem pœnalem apponit.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, inhibitionis, decreti & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 8. die 29. Oct.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimonono, tertio Cal. Nouembris, Pont. noſtri Anno octauo.

Sixtus Quintus.

I. alias C V I.

Alienationes Officiorum ſeu iurium & emolumentorum Officijs etiam maioribus S.R.E. annexorum, ab Officialibus contra formam eorum primęuæ erectionis factæ reſcindantur, & in poſterum fieri prohibentur.

Quo ad Officia à primæua erectione annexa Officio Vicecãcellarij, attende cõſt. 16. Sixti IV. fol. 359. inſ. 25 lib. 1. & declaratione huiuſmet Pontificis ſub iſta conſt. locatã.

Edita An. D. 1589. & 1590.

S I X T V S   E P I S C O P V S, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVm pro ſuprema iniunctæ nobis ſollicitudinis cura, atque ea quæ Romani Pontificis peculiaris exiſtit in tuendis S.R.Eccleſiæ rebus prouidentia, eiuſdem Eccleſiæ iura & emolumenta integra cõſeruare, naturali diuinoq. mandato moniti teneamur. Cumque ne ea contra antiquam Roman. Pontificum, vel aliorum ad quos pro tempore ſpectat cõſuetudinem, aliter quam concedenda ſunt concedantur, aut in alias perſonas contra concedentium voluntatem, attributamq. ipſis facultatem transferantur, omni ſtudio cauere debeamus. Nulli mirum videri debet, ſi pleraque iura atque emolumenta S.R.E. Officijs etiã maioribus annexa, ab obtinẽtibus dicta Officia, qui tanquam fideles & prudentes ſerui, talenta à Domino accepta dãdo ſuperlucrari, vel ſaltem vtendo communicare, non autem diſtrahendo conſumere debent, hactenus indebite alienata recuperare, & ne in poſterum alienentur prohibere optima ratione decernamus.

Cauſæ huius conſtitut.

§. 1. Cum igitur ſint aliqua munera aut Officia ſeu potius iura, regalia & emolumenta, maioribus Officijs annexa, quæ aliquibus perſonis in laborum & meritorum remunerationem ab ipſis Officialibus gratioſe concedi ab initio conſueuerunt & omnino debuerunt, & nõnulla ſimiliter Officia per ſe exiſtant, quæ perſonis inopia laborantibus ad honeſtam eorum duntaxat vitæ aut fami-

liæ

liæ ſubſtentationem à Sede Apoſtolica liberaliter tributa ſunt, Nos vt modus in huiuſmodi conceſſionibus ſeruari debitus, hactenus immutatus reſtituatur, & ne in poſterũ aliquo pacto immutetur, atque vt beneficij accepti memoria pretij aut oneris impoſitione non lędatur, & ne officiorum conceſſorum emolumenta è perſonis aut familijs, quibus ad eorum ſubſtentationem conceſſa ſunt, egrediantur, aut ipſorum neceſſitatibus vllo tempore ſubtrahantur, & ne vlterius Camera Apoſtolica aliquam iacturam patiatur, quantum in nobis eſt, ſtatuendum atque conſulendum duximus. Summo itaque animi dolore nuper accepimus (id quod magna etiam cordis perturbatione, & iuſta indignatione commoti vix cogitatione reuoluere, nedum verbis recenſere poſſumus) quoſdam ad Apoſtolicæ Sedis Officia, etiam pręcipua à Romano Pontifice adſcitos, quos Officiorum præfatorum iura & emolumenta conſeruare, & vt cęteris inferioribus Officialibus fidei & induſtriæ exemplo eſſent, amplificare oportebat, propriæ ſalutis immemores, ea contra antiquã maiorum conſuetudinem & attributam facultatem, & contra eius qui contulit, voluntatem, & in damnum Sedis & Cameræ Apoſtolicæ, ſuorumque in prædictis Officijs ſucceſſorum alienare, pecuniaſque inde collectas in proprios vſus conuertere non dubitaſſe. Nec ſine maiori animi moleſtia comperimus, eos huiuſmodi alienationes ſubreptitijs & obreptitijs confirmationibus Apoſtolicis approbari procuraſſe, & ſe eo pacto tueri, & quodammodo excuſare voluiſſe. Qua quidem in re nõ poſſumus non ſummopere deteſtari huiuſmodi hominum ingrati animi vitium, dum inſignem Apoſtolicæ Sedis liberalitatem experti, res eorum fidei creditas, & ipſis in vſum, fructumue tantum conceſſas, in alios transferre auſi fuerũt; tum ſacrilegium eorũdem, quod bona, ac iura Deo, eiuſq. Sponſæ Sacroſanctę Eccleſię dedicata præripere veriti nõ fuerunt; demum impietatem, quod ea, quæ pauperibus educãdis, quæ viris religione ac doctrina claris, ſeduláq. ipſi Eccleſiæ operam nauantibus fouendis deſtinata ſunt, cupide exhaurire, & ad propria commoda conuertere nõ timuerunt. Inuenimus præterea nonnullos tum in varijs Status noſtri temporalis Eccleſiaſtici locis, tum præſertim in hac Alma Vrbe noſtra, in qua Romani Pontifices prędeceſſores noſtri erga eiuſdem Vrbis Ciues & Incolas liberales & magnificos ſe ſæpius exhibuerunt, qui diuerſa Officia, donec ipſi viuant vel eorum familiæ extent, in laborum & meritorum remunerationem, vel ad ſubleuandam eorum indigentiam ab ipſis prædeceſſoribus noſtris acceperunt, Apoſtolica benignitate abutentes, attributaq. alimenta negligentes, quaſi per iniuriam benefactoris memoriam ingrati animi vitio delere, taliaq. ſibi elargita Officia in alios transferre veritos non fuiſſe. Nonnullos etiam diuerſarum noſtræ & Sanctæ Romanę Eccleſiæ temporali ditioni ſubiectarum Prouinciarum, Ciuitatum & locorum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Magiſtratus, & Romanę Curię Officialium Collegia, huiuſmodi inferiora Officia, ſiue eorum iura, & emolumenta mediante pretio vel reſponſione concedere quandoque præſumpſiſſe.

Irritatio alienationum de quibus in rubrica.

§. 2. Vnde nos deteſtabiles huiuſmodi abuſus, ne latius ſerpant, prohibendos, iuſtiſſimaque & ſeueriſſima ſanctione coercendos, & ex Romana Curia, Statuque temporali Eccleſiaſtico prorſus eliminandos eſſe cenſentes, habita ſuper his cum venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de eorundem fratrum conſilio & aſſenſu, ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione reſcindimus & irritamus, quinimmo maledicimus & execramur omnes & quaſcunque venditiones, diſtractiones, pignorationes, hypothecas, necnon deputationes & conceſſiones ex titulo oneroſo ab omnibus ſupranominatis quomodoli et factas, quorumcunque ab ipſo initio ſiue à primęua erectione, ex indulto Apoſtolico non alienabilium iurium & emolumentorum quibuſcunque Officijs cohęrentium, etiam maioribus, nempe Maioris Pœnitentiarij, Vicecancellarij, Camerarij, Summatoris litterarum Apoſtolicarum, Cauſarum Curiæ Camerę Apoſtolicæ Generalis Auditoris, noſtri item & pro tempore exiſtentis Rom. Pont. in Vrbe Vicarij, & eiuſdem Vrbis Gubernatoris, ac Senatoris, aut aliorum quorumcunque, ſub ſigilli Secretariatus, Vicariatus, exercitij, deputationis, cuſtodiæ aut alio quouis nomine & vocabulo comprehenſorum, etiã ſub prætextu compenſationis aut remunerationis obſequiorum per dictos Officiales maiores Sedi Apoſt. impenſorum aut expenſarum, vel damnorum per eoſdem ex quauis cauſa paſſorum, vel ſub quouis neceſſitatis & indigentiæ quæſito colore, in fauorem quarumuis perſonarũ, vt præfertur, factas, ac omnium etiam Officiorum, adminiſtrationum & iurium, quæ vel à prædeceſſoribus noſtris aliquibus perſonis ſeu familijs gratioſe conceſſa, vel à prędictis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Magiſtratibus, Officialibus aut Collegijs, pretio ſeu gratia vt præfertur, conceſſa fuerunt, etiam contractu vltro citroq. obligatorio, publicoq. inſtrumento ipſorum concedentium, & ſucceſſorum ſuorum nominibus ſolemniter inito & ſtipulato, necnon prætenſo iuramento, aut quacunq. cõfirmatione Apoſt. poſtea etiam iteratis aut multiplicatis vicibus ſubſecuto roboratas, quarum omnium & ſingularum ac inſtrumentorum & confirmationum huiuſmodi tenores præſentibus haberi volumus pro plene & ſufficienter expreſſis.

Et omnium inſtrumentorum deſuper celebratorũ quacunque cautela munitorum.

§. 3. Declarantes nemini licuiſſe, nec licere huiuſmodi conuentiones, contractus & pacta, vltra facultatum ipſis conceſſarum limites in detrimentum Sedis & Cameræ Apoſtolicæ, ſuorumq. in Officijs per eos obtentis ſucceſſorum, ſuper præmiſſis inire & celebrare. Ideoq. tã ipſos contractus, conuentiones, pacta & quæcunque inſtrumẽta inita & celebrata, nulla, inualida, ac viribus omnino vacua exiſtere, quam etiam iuramenta ſuper contractibus huiuſmodi præſtita ex hoc ipſo illicita, & nequaquã ſeruanda eſſe, ac ſuper illis editas à prędeceſſoribus noſtris confirmationes, quibuſcunque præſeruatiuis, reſtitutiuis, mentis atteſtatiuis, derogatoriarum derogatorijs, aut alijs fortioribus, inſolitis atque efficaciſſimis clauſulis, irritantibuſque & alijs decretis munitas, tãquam in fraudem decretorum & canonicarũ ſanctionum per ſubreptionem vel obreptionem ſeu vt dicitur per pręoccupationem extortas verius quam obtentas, ac pariter nullas & irritas eſſe & cenſeri. Cum nequaquam credẽdum ſit, quempiam ex eiſdem prædeceſſoribus noſtris voluiſſe cõfirmare quod non licet, nec veriſimile ſit (prout alias à quibuſdam in ſimilium gratiarum confirmationibus expreſſum, ac narratum fuiſſe accepimus) pro ſoluenda vel reſtituenda dictis Officialibus alienantibus exigua pecuniarum ſumma, pro ſeruitijs Sedi Apoſtolicæ præſtitis, aut ſumptibus eiuſdem Sedis cauſa ſuſceptis erogata, ipſius Cameræ, Sediſq. Apoſtolicæ Ærarium adeo vnquam exhauſtum fuiſſe, aut in anguſtiis laboraſſe, vt neceſſe fuerit ad huiuſmodi alienationes, earumque confirmationes tam pernicioſas deuenire. Cumque ex hoc ipſo ſatis appareat, ipſos prædeceſſores ſubdola & fallaci impetrantium calliditate circumuentos fuiſſe, non autem vere id approbaſſe, quod vt diximus, non ipſius Camerę, ſed eorundem alienantium lucro ceſſit, qui præſertim eodem tempore ſe plane ingratos, & Apoſtolicæ Sedis beneficiis prorſus indignos demonſtrarunt. Si enim Dominus eiiciendum cenſuit in tenebras exteriores ſeruum malum, pigrum & inutilem, quia traditum ſibi talentum fodiens in terram abſcondit, ac ſuperlucrari omiſit, ſed tamen quod acceperat, integrum ſine vlla diminutione ſeruauit & reddidit, quanto grauiori ſupplicio eum affeciſſet, qui illud ipſum defraudare, defraudatumq. Apoſtolicæ confirmationis tegumento celare, fraudemq. mẽdicato ab ea approbationis prætextu pertinaciter tueri auſus eſſet? Præterea, ſi Ananiam de pretio proprii agri fraudata parte mentitum, illico in fraudis pœnam, ad Apoſtolorum pedes procidentem expiraſſe legimus, eos qui ſacrę Romanæ Eccleſiæ iura integra in ſuam vtilitatem conuertere, nedum de ſuis aliquid retinere ſtudent, iis & grauioribus pœnis afficiendos eſſe non cenſebimus?

Poſſeſſio eis quacunq. ſtatim auferatur.

§. 4. Ac propterea illos, qui prædicta iura, regalia, adminiſtrationes atque emolumenta, alienata aut quomodolibet grauata detinent, vti intruſos & detentores ab illis, eorumque exercitio, prætenſa etiam immemorabili poſſeſſione ſeu quaſi per ſuperiores Officiales à quibus de-

dependent, vel alios ad quos ſpectat, propria auctoritate, manu regia, de facto, ſine aliqua monitione, citatione cauſæ cognitione, Iudicis decreto, declaratione aut miniſterio, & abſque vlla pecuniarum aut pretij vel pignoris reſtitutione, & ſine ſpolij vel attentatorum vitio eijci, expelli, amoueri & priuari, & ad tradendas & conſignãdas quaſcunque ſcripturas ad huiuſmodi Officia ſpectantes, quas penes ſe habent, necnon ad reſtitutionem fructuum dictorum Officiorum à die obitus earum perſonarum, quæ illa, vt præfertur vel alias, eis vendiderunt aut conceſſerunt, decurſorum, & ab ijs forſan perceptorum, aut penes quoſcunque exiſtentium cogi & compelli, & alios in eorum locum, gratis tamen nec alias, ſubrogari libere & licite poſſe, ac omnino debere. eosq. tantũ actionem repetendi pretij aut pignoris, vel delendæ & extinguendæ obligationis contra eorum perſonas cum quibus ipſi ab initio contraxerint, eorumue hæredes & bona, ſiquæ extent, habere. ipſosque, qui pretia vel pecunias ipſas ſic indebite receperint, eorumue hæredes ad reſtitutionem teneri, atque ad id iuris & facti remedijs opportunis cogi & compelli poſſe. Officia vero & adminiſtrationes vltimo dicta gratuito vt dictum eſt, certis perſonis, eorumue familijs conceſſa, & deinde ab eis de facto alienata, eo ipſo Cameræ Apoſtolicæ applicata, & ad eam deuoluta eſſe & cenſeri, nec ſolum emptores, verumetiam venditores omni iure ſibi in eis vel ad ea quomodolibet competenti cecidiſſe.

Sic & nõ aliter iudicetur.

§. 5. Sicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, Cameræ Apoſtolicæ Clericos, Præſidentes, ac S.R.E. Cardinales in quibuſuis cauſis & inſtantijs motis & mouendis, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari & diffiniri debere, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter attentatum forſan eſt hactenus, vel in futurum attentari contigerit, irritum & inane decernimus & declaramus.

Prohibitio de cætero illa alienandi.

§. 6. In poſterum vero, ne quis ex ſuperius nominatis, aut quacunque etiam Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali vel alia maiori etiam Cardinalatus dignitate præfulgens, tale crimen attentare aut quicquam ex præmiſſis vendere, alienare, pignorare, obligare aut hypothecare, vel ſub reſponſionis aut mercedis promiſſionis receptione ad dictorum Officiorum exercitia quempiam deputare audeat ſeu præſumat, ſub interminatione diuini iudicij, ac maledictionis æternæ diſtrictius interdicimus & prohibemus.

Officia ſincera Sedi & Cam. Apoſt. cõſeruentur.

§. 7. Volentes, quod omnino ipſa Officia, prout cuiq. ab initio per Sedem Apoſtolicam conceſſa ſunt, ita etiam integra & intacta, cũ omnibus ſuis iuribus & emolumentis, pertinentijs, annexis & connexis retineantur, ac Sedi & Cameræ Apoſtolicę perpetuo conſeruentur.

Transgreſſores maleis pęnis ligantur.

§. 8. Siquis autem extiterit præſentis noſtræ conſtitutionis in aliquo violator, non ſolum prędictas venditiones, alienationes, hypothecas, pignorationes, conceſſiones, aſſignationes vel deputationes, aliasq. ſimiles vel diſſimiles conuentiones poſthac de cętero faciẽdas, ac quicquid illarum prætextu ſecutum fuerit, etiam Apoſtolica vel alia quauis auctoritate roboratum, pariter ex nunc prout ex tunc, & è contra annullamus, reſcindimus & irritamus, declarationesque & decreta, ac facultates, & alia quæcunque ſuperius expreſſa, ad illas in omnibus & per omnia extendimus & ampliamus, verumetiam eos, qui fuerint noſtræ huius prohibitionis de facto tranſgreſſores, ipſo iure omnibus & quibuſcunque per eos obtentis ſeu obtinendis Eccleſiaſticis officijs, beneficijs, muneribus, gradibus, honoribus, dignitatibus, attento quod illis ſeſe tanto facinore perpetrato indignos reddiderunt, priuamus, necnon priuatos, ac ad ea & alia poſtea obtinẽda perpetuo inhabiles & incapaces, infames, ignominioſos, ac perpetuæ infamiæ & ignominiæ labe & maculis inuſta notatos atque inteſtabiles declaramus, ita vt illis portę nunquam pateant dignitatum, quinimmo in ſempiternę maledictionis & anathematis pęnam in æternum condemnati, & tradi cenſeantur.

Contraria omnia remouentur.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac de iure quęſito nõ tollendo, Cancellarię Apoſtolicę regulis, & quibuſuis ſtatutis, aut diuturnis & pacificis poſſeſſionibus, ſeu quaſi, quæ vſurpationes cenſeri debent, necnon pro illorum confirmatione, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia ac titulo oneroſo prçmiſſis, vel alijs grauioribus & vrgentioribus de cauſis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, & cum prædictis vel alijs efficacioribus, validioribus, ac prorſus inexcogitatis clauſulis, & verborum cõceptionibus per quoſcũq. noſtros prędeceſſores, aut nosmetipſos & Sedem prædictam conceſſis gratijs aut litteris Apoſtolicis, etiam ſæpius approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi in eis caueatur expreſſe, quod illis non niſi eorum tenoribus ad verbum inſertis, ac modis & formis inibi traditis ad vnguem ſeruatis, aut non niſi certarum, quarum intereſt. perſonarũ expreſſe ad id accedente conſenſu, vel eis ſaltem prius ſatisfacto, derogari vllo modo poſſit, & aliter factæ derogationes nullius ſint roboris vel momẽti, tenores huiuſmodi perinde acſi forma requiſita plene adimpleta & obſeruata, ad verbum inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habẽtes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Status antiquus Officiorum, pro ipſis Officialibus maioribus præſeruatur.

§. 10. Noſtræ tamen mentis atque intentionis non eſt, per præſentes in aliquo immutare ſtatum Officiorũ, quę maioribus Officijs annexa ab ipſo initio ex indulto Apoſtolico, pretio vel recognitione aliqua interueniente conceduntur, & vacabilia ſunt, quorum cum pro tempore vacant, collatio ſiue titulo oneroſo cõceſſio ſeu quæuis alia diſpoſitio ad ipſos Officiales hactenus pertinere conſueuit. in quibus, quo minus ipſi Officiales, vt prius illa concedere, pretiumque inde percipere, ſeu alias de eis diſponere valeant, nullum in poſterum præiudicium generari volumus.

Iuſſio huius publicationis.

§. 11. Vt autem præſentes litterę omnibus innoteſcãt, mandamus illas ad valuas Baſilicæ Lateranen. & Principis Apoſt. de Vrbe, necnon Cancell. Apoſtolicę de more affigi & publicari, earumq. exemplis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, eandẽ prorſus fidẽ adhiberi quæ ipſis originalibus adhiberetur, exhibitis vel oſtenſis.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reſciſſionis, irritationis, maledictionis, execrationis, declarationis, decreti, mandati, conceſſionis, interdicti, prohibitionis, voluntatum, annullationis, extẽſionis & priuationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem, &c.

Dat. P. An. 5. die 15. Ian.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1589. 18. Cal. Februarij, Pont. noſtri Anno 5.

Papæ ſubſcr.

Ego Sixtus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus ſubſcripſi.

De ventre matris meæ tu es Deus protector meus.

Cardinalium ſubſcript.

Ego Io. Epiſcopus Oſtien. Card. S. Georgij.
Ego Alph. Epiſcopus Portuen. Card. Geſualdus.
Ego Innicus Epiſcopus Tuſcul. Card. de Arag.
Ego Mar. Ant. Epiſcopus Præneſt. Card. Columna.
Ego Ptolomæus Epiſcopus Sabinen. Card. Comen.
Ego Gabriel Epiſcopus Alban. Card. Palęotus.
Ego Marcus Sitticus, tt. S. Mariæ Tranſtyberim, Card. de Altemps.
Ego F. Michael Bonellus, tt. S. Laurentij in Lucina, Card. Alexandrinus.
Ego Lud. tt. S. Anaſtaſiæ, Card. Madrutius.
Ego Nicolaus, tt. S. Praxedis, Card. Senon.
Ego Iulius Antonius, tt. S. Bartholomæi in Inſula, Card. Sanctæ Seuerinæ.
Ego Hieronymus, tt. S. Suſannæ, Card. Ruſt.
Ego Io. Hieronymus, tt. S. Io. ante portam Latinam, Card. Albanus.
Ego Hieronymus, tt. S. Priſcæ, Card. Simoncellus.
Ego Petrus, tt. S. Hier. Illyric. Card. Deza.
Ego Ant. tt. SS. Io. & Pau. Card. Caraffa.
Ego Io. Ant. Card. Sanctorum Quatuor.
Ego Io. Bapt. Card. Sancti Marcelli.
Ego Iulius, tt. S. Euſebij, Card. Cananus.
Ego Nicolaus, tt. S. Cæciliæ, Card. Cremon.

Ego Ant. Maria, tt. S Marię de Pace, Card. Saluiatus.
Ego Vincentius, tt. S. Clementis, Card. Montis Regalis.
Ego Philippus, tt. S. Sabinæ, Card. Spinula.
Ego Scipio, tt. S. Saluatoris in Lauro, Card. Lãcellottus
Ego Vincentius, tt. S. Alexij, Card. Gonzaga.
Ego Io. Baptiſta, tt. S. Mariæ in Aracęli, Card. Caſtruccius, Sign. Iuſtitiæ Præfectus.
Ego Federicus, tt. S. Stephani in Monte Cœlio, Card. Cornelius.
Ego Dominicus, tt. S. Laur. in Pane perna, Card. Pinellus, S. M. Maioris Archipresbyter.
Ego Hippolytus, tt. S. Pancratij, Card. Aldobrandinus, Maior Pœnitentiarius.
Ego Hieronymus, tt. S. Petri ad Vincula, Card. de Ruuere.
Ego F. Hieronymus, tt. S. Mariæ ſuper Mineruam, Card. Aſculanus.
Ego F. Conſtantius, tt. S. Petri in Monte Aureo, Card. Sarnanus.
Ego Guilelmus, tt. S. Martini in Mõtibus, Card. Alanus.
Ego Scipio, tt. S. Mariæ de Populo, Card. Gonzaga.
Ego Antonius, tt. S. Vitalis, Card. Saulius.
Ego Euangeliſta, tt. S. Matthæi in Merulan. Card Cuſentin. Archipresbyter S. Petri.
Ego Ioannes, tt. S. Mariæ Tranſpontinæ, Card. de Mendoza.
Ego Marianus Perbenedictus, tt. SS. Petri, & Marcellini, Card. de Camerino.
Ego Franciſcus, S. Mariæ in Via Lata, Diac. Card. Sfortia.
Ego Alexander, S Laurentij in Damaſo Diac. Card. Montaltus, Vicecancellarius.
Ego Hier. S. Euſt. Diac. Card. Matthæius.
Ego Benedictus, S. Mariæ in Coſmedin Diac. Card. Iuſtinianus.
Ego Aſcanius, S. Nicolai in Carcere, Diac. Card. Columna.
Ego Federicus, Sanctæ Agathæ, Diaconus Card. Borromæus.
Ego Aug. S. Adriani, Diac. Card. Cuſanus.
Ego Franciſcus Maria, S. Mariæ in Domnica, Diac. Card. à Monte.
Ego Guido, SS. Coſmę & Damiani, Diacon. Card. Pepulus.

Publicatio.

Anno a Natiuitate D. 1590. Indict. 3. die vero 28. menſis Ian. Pont. Sãctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Sixti diuina prouidentia Papæ V. Anno V. retroſcripta litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, per me Franciſcum Barum eiuſdem Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

Pompeus Guerra Mag. Curſorum.

Sequitur declaratio & confirmatio Officiorum Vicecancellarij Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.

8

Edita An. D. 1590.

SIXTVS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Vicecancellarius habet, & ad ſui commodum concedit, Officia hic deſignata.

Quo ad Officia Abbreuiatorum extat alia Sixti q. aſſignatio in eius conſtit. 96. fol. 359. §. 25.

§. 1. CVm Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vicecancellarius pro tempore exiſtens, Regentis Cancellariæ Apoſtolicæ, ac ſex maioris cum aſſignatione emolumentorum Officij minoris gratiæ, & quindecim minoris Præſidentiæ Abbreuiatorum, & vigintiquinque Sollicitatorum litterarum Apoſtolicarum, ac duodecim Notariorum Auditorum cauſarum Palatij Apoſtolici, ac tria Cubiculariorum & ſeptem Scutiferorum de numero Participantium, ac vigintiſex S. Petri, & tredecim S. Pauli, necnon duo de Lilio, & viginti Piorum Militum, ac Cuſtodis Notariatusq. & Oſtiarij eiuſdem Cancellarię, atq. vnum Notariorum Contradictarũ, & aliud de Conſuetis nuncupata, ac nonnulla alia ipſius Vicecãcellarij ſeu Cancellariæ Officia, tam per obitum, reſignationem & priuationem, quam forſan alias pro tempore vacantia, perſonis eidem Vicecancellario beneuiſis ad vitam recipientium conferre & aſſignare, deque illis ad eiuſdem Vicecancellarij libitum, ſimili modo quo Rom. Pontifex de alijs R. Curiæ Officijs diſponere ſolet, diſponere conſueuerit, & in poſſeſſione ſeu quaſi diſponendi de eiſdem Officijs, vt præfertur expreſſione Rom. Pontificum, vel forſan conceſſione ſiue indulto Apoſtolico, per plures annos fuerit, prout eſt etiam de præſenti.

§. 2. Nos ad quorum notitiam deuenit, Vicecancellarium pro tempore exiſtentem conſueuiſſe, & ſolitum fuiſſe de dictis Officijs etiam pacto pretio ad libitum ſuũ vt præfertur diſponere, dignitati prędicti Officij Vicecancellariatus ad illud pro tempore obtinentis, necnõ ab eo officia prædicta recipientium quieti, & ſecuritati in præmiſſis prouidere volentes, Motu ſimili, non ad dilecti filij noſtri Alexandri S. Laurentij in Damaſo Diaconi Cardinalis Montalti eiuſdem S.R.E. Vicecancellarij, ac etiã litterarum Apoſtolicarum Summatoris, noſtri ſecundum carnem ex Sorore pronepotis, vel alterius pro eo nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera liberalitate, certaq. ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, conceſſionem, indulta, conſuetudinem, permiſſionem & poſſeſſionẽ huiuſmodi (etiamſi de applicatione dictorum Officiorum aut aliquorum ipſorum eidem Vicecancellariatus Officio, aut facultate, ſiue conceſſione vel indulto, illa aut aliqua ipſorum, vendendi aut ad libitum ſuum de eis diſponendi non appareret, ac etiã quandoq. conſtet, præfatum Vicecancellarium de prædictis Officijs aut eorum aliquo, ſemel tantum, aut bis vel pluries diſpoſuiſſe, & in ſuppreſſione eorum vel aliquorum ex eis, nouaque erectione, nullam eidem Vicecancellario de illis diſponendi facultatem (fuiſſe conceſſam) Apoſtolica auctoritate confirmamus & approbamus, ac præſentis ſcripti patrocinio communimus, ſupplentes omnes & ſingulos, tam iuris quam facti, & aliarum ſolemnitatum omiſſarum defectus, ſiqui interuenerint in eiſdem.

His Pontifex huiuſmodi Vicecancellarij facultatem comprobat.

§. 3. Et nihilominus potiori pro cautela, ne quicquam præmiſſorum in dubium aliquo tempore reuocari contingat, Motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſtatuimus & ordinamus, eidemque Alexandro Cardinali, & pro tempore exiſtenti Vicecancellario concedimus & indulgemus, vt quotieſcunque officia præfata, quorum omnium quantitates, qualitates & iura, inſtitutiones & erectiones, cum quibuſuis qualitatibus, decretis, conditionibus, & formis, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, per ceſſum vel deceſſum, aut promotionem, priuationem ſeu quamuis aliam dimiſſionem eorum qui Officia præfata pro tempore obtinebunt vacare contigerit, quæ omnia & ſingula Officia præfatis vocationibus quemadmodum Officia noſtra ſubiecta ſunt, etiã ſubiacere volumus, decernimus & declaramus, illa omnia ad liberam ipſius Alexandri Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Vicecancellarij voluntatem & diſpoſitionem, etiam pacto pretio, pertinere. Poſſitque idem Alexander Cardinali & pro tempore exiſtens Vicecancellarius aut per eum ad hoc ſpecialiter deputatus, illorũ omniũ & ſingulorum, cappa ſolita impoſitione, reſignationes recipere & admittere, ac per ſuas litteras ſuo ſigillo pendente munitas de illis dum pro tempore vacauerint, etiamſi illa eorumq. emolumenta ab initio ſiue in eorum prima erectione ex indulto Apoſtolico alienabilia non ſint, & quandocunq. appareat de huiuſmodi officijs aut aliquo eorum, Roman. Pont. diſpoſuiſſe, per ſe ipſum aut eius Locumtenentem, aut ad hoc ſpeciale mandatum habentem, quibuſuis perſonis, cum quarumcunque conſtitutionum & litterarum Apoſtolicarum in contrarium facientium derogatione, in omnibus & per omnia ad inſtar Rom. Pontificis prouidere, ſeu illa vendere & alienare abſque pœnarum & cenſurarum etiam eccleſiaſticarũ incurſu, & exigentibus perſonarum meritis & ſufficentia, ſuper earundem perſonarum quibus ipſe prouiderit de huiuſmodi officijs requiſitarum qualitatum defectu, cum ſibi placuerit diſpenſare, & eaſdem perſonas ad ipſa Officia, conſtitutionibus præfatis, quarum tenorum non obſtan. habilitare, & illi quibus de eiſdem Officijs dictus Alexander Cardinalis, & pro tem-

Ampliatq. & extendit.

pore exiſtens Vicecancellarius ſeu deputandus, ſuis litteris duxerit prouidendum, ad Officia ipſa, abſque aliqua contradictione, aut aliarum litterarum expeditione recipiantur & admittantur. ita quod litteræ præfati Alexandri Cardinalis ſeu deputati, vel pro tempore exiſtentis Vicecancellarij valeant, & perpetuæ firmitatis robur obtineant, & his quibus conceſſæ ſunt pleniſſime ſuffragentur, acſi ſuper prædictis Officijs, litteræ Apoſtolicæ confectæ & expeditæ fuiſſent.

Clauſula ſeruetiam ap ponit.

§. 4. Decernentes dictum Alexandrum, & Cardinalē pro tempore exiſtentem Vicecancellarium, ſuper diſpoſitione dictorum Officiorum, vt præfertur facienda, promiſſoſque ab eo, de illis per nos aut ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, eorumque Datarios, & eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Camerarium, vel Cameræ Apoſtolicæ Præſidentes, Clericos, aliosue quoſcunque quauis auctoritate & poteſtate fungentes, vllo vnquam tempore quauis occaſione vel cauſa etiam iuſta vel inſulta impediri, inquietari, vel moleſtari non poſſe neque debere. Minuſq. præſentem gratiam, & ſi videbitur deſuper conficien. litteras quouis prætextu, & ex quocunque capite, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ vel alio quouis defectu notari, impugnari inualidari, in ius vel controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduerſus illas, quodcunque iuris, facti vel gratiæ remedium impetrari poſſe, neque ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus per nos vel ſucceſſores noſtros Romon. Pont. aut dictam Sedem ex quibuſuis cauſis, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter pro tempore factis & faciendis, vllatenus comprehendi, & comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam ſub data poſteriori, per dictum Alexandrum Cardinalem & pro tempore exiſtentem Vicecancellarium quandocunque eligenda, conceſſas, ac validas & efficaces aduerſus quaſcunque impugnationes & reuocationes exiſtere. Ipſumque Alexandrum Cardinalem & pro tempore exiſtentem Vicecancellarium, ad ſuperius expreſſa & prænarrata, in loco vel parte verificandum ſeu probandum, aut præſentem gratiam, & litteras deſuper conficien. quandocunque purificandum minime teneri, ſed ſola præſentium narratiua, abſque alia probatione ſeu verificatione aut purificatione ſufficere, eique in iudicio & extra vbique ſtari, ſed nec aliquam probationem cuiuſcunque naturæ & ſpeciei illa ſit vel fuerit in Camerarium adduci vel admitti. Quinimmo etiam ſi ſuperius expreſſa & narrata huiuſmodi minus vera ſint, & contrarium quandocunque probari contingant, nihilominus præſentes & deſuper conficiendas litteras ſuum plenarium effectum conſequi, prædictumque Alexandrum Cardinalem & pro tempore exiſtentem Vicecancellarium, illis & eorum effectu potiri & gaudere.

Clauſulam ſublata &c. addit.

§. 5. Sicque in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata &c. iudicari & diffiniri debere, irritumque & inane, quicquid ſecus in contrarium præmiſſorum, abſque dicti Alexandri Cardinalis & pro tempore exiſtentis Vicecancellarij, etiam in Conſiſtorio de fratrum conſilio contigerit attentari.

Clauſulas derogatorias annectit.

Iſtę conſt. ſūt à me indicatę ſup. in Pij V conſt 35. Admonet. ſol 341.

§. 6. Non obſtantibus de iure quæſito non tollendo, & gratijs ad inſtar non concedendis, alijsq. Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & etiam in craſtinū aſſumptionis cuiuſcunque Rom. Pontificis ad ſummi Apoſtolatus apicem edendis. Necnon Symmachi, Pauli II. Innocentij VIII. Pauli IV. & Pij V. ac quorumcunque aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ ſeu Cameræ & Sedis Apoſt. non alienandis, ac male alienatis recuperandis, necnon Pij etiam IV. de ſimilibus gratijs in Camera infra certū tempus à die illarum conceſſionis computandum, regiſtrandis & inſinuandis. ita quod ad præſentem gratiam regiſtrandam & inſinuandam idem Alexander Cardinalis, & pro tempore exiſtens Vicecancellarius, nullo vnquam tempore teneatur, nec propterea illa nulla ſit. aliiſque Apoſtolicis, ac in generalibus Concilijs ſpecialiter vel generaliter contra præmiſſa vel eorum aliqua quomodolibet, etiam per nos conſiſtorialiter, & de fratrum conſilio, & præſertim noſtra ſub Dat. videlicet 18. Calend. Februarij, Pont. noſtri Anno Quinto diſponente ne Officiales Officia, eorumue emolumenta eorum Officijs annexa alienare poſſint, editis & edendis, alijſque conſtitutionibus & ordinationibus, ac Officium huiuſmodi erection. & fundation. ac Cameræ præfatorū etiam iuramēto & c roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, vſibus, naturis, ſtabilimentis & etiam nouis reſeruationibus, eorumque innouationibus. priuilegijs quoq. indultis & litteris Apoſtolicis per præfatos & quorumcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores, ac nos & dictam Sedem, etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter & per viam generalis legis & ſtatuti perpetui, ac ex quantumcunque grauibus & oneroſis cauſis, ac cū quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, etiam vim contractus inducentibus, ac etiam irritantibus, & alijs decretis in genere vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis & innouatis, & quocunque tempore etiam longiſſimo obſeruatis, etiam præmiſſa fieri ſpecialiter & expreſſe prohibentibus. Quibus omnibus etiam ſi de illis & c. eorum tenores &c. latiſſime hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus derogamus. eaque omnia inquantum præmiſſis obeſſe, aut illorum executionem & effectum retardare poſſent, omnino tollimus & abrogamus, ac pro ſublatis & abrogatis habere volumus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Hæc bulla eſt quæ præcedit.

§. 7. Volumus autem, quod præſentis cedulæ ſola ſignatura ſufficiat, & vbiq. fidem faciat etiam abſque data & regiſtratura ac publicatione. Quodq. ſi videbitur, huiuſmodi cedula in quinterno Cancellariæ deſcribatur, & etiam ſine publicatione, data & regiſtratura, eis fides omnino adhibeatur in iudicio & extra, perinde ac ſi litteræ etiam ſub plumbo expeditæ eſſent. quæ nihilominus expediri poſſint per Breue noſtrum, ſub quacunque data, ſtylo Cancellariæ, & Cameræ præfatarum, ac regulis & conſtitutionibus, necnon priuilegijs, Regiſtratoribus ſupplicationum Apoſtolicarum, & alijs præfatæ Curiæ Officialibus conceſſis in contrarium diſponentibus, & alijs non obſtantibus quibuſcunque.

Solamque ſignaturam ſufficere decernit

Placet & ita Motu proprio mandamus.

Subſc. Papæ.

Lecta & pub. fuit ſuprad. conſt. Romæ in Cancell. Apoſt. Anno Incarnat. Dominicæ 1590. die vero 3 menſis Apr. Pont. S.D.N.D. Sixti diuina prouidētia Papæ V. Anno V.

Publ. Pont. An. &c. die 3. Aprilis.

II. alias CVII.

Inſtitutio Vniuerſitatis Studij generalis, diuerſarum ſcientiarum & bonarum artium, in Collegio Presbyterorū Societatis Iesv, à Carolo Auſtriæ Archiduce in Oppido Græcen. Salzburgenſis Diœceſis fundato, & à Gregorio XIII erecto, cum reddituum aſſignatione & priuilegiorum elargitione.

SIXTVS EPISCOPVS, Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1585.

Proœmium.

COeleſtis Patrię prouidentia ad ſummi Apoſtolatus apicē euecti, tanquā de excelſo monte ad ima agri irrigui militātis Eccleſiæ noſtrū dirigentes intuitū ac cōſiderantes quod per litterarū ſtudia, ad bene beateq. viuendū via prębetur, veritas agnoſcitur iuſtitia colitur, cęteręq. virtutes illuſtrātur, ac humanę proſperitatis cōditio augetur, fides Catholica, & cultus diuinus prætenditur ad ea per quæ ſtudia huiuſmodi vbilibet, maxime in regionibus vbi maior neceſſitas vrget, ꝓpagētur & humiles perſonę ad excelſū felicitatis faſtigiū peruenire cupientes in hoc pro eorū propoſito vtilius cōfoueri, ac laborū ſuorū honores & prēmia cōſequi valeāt, præſertim dū Principū Chriſtianorū vota id expoſcūt libēter intēdimus, & in his

partes

partes Apoſtolicæ prouidentiæ impendimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Carolus Archidux Auſtriæ ad fidē Catholicā retinēdā & augendā, in Oppido Græcen. Salzburgen. Diœceſis Collegium Preſbyterorū Societatis Ieſu fundauit, & Gregorius 13 illud erexit & inſtituit.

§. 2. Sane exhibita nobis nuper pro parte dilecti filij nobilis viri Caroli Archiducis Auſtriæ, qui etiam Styriæ, Carinthiæ & Carniolæ Dux exiſtit, petitio continebat, quod alias fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, in Oppido Græcen. Salaburgen. Diœc. dicti Caroli Archiducis dominio in temporalibus ſubiecto, Collegiū Preſbyterorum Societatis I e s v proprijs ſumptibus ipſius Caroli Archiducis fundatum & extructum, auctoritate Apoſtolica perpetuo erexit & inſtituit. ac inter alia eidem Collegio pro illius Magiſtrorum, Scholariū & aliorum d. Societatis Religioſorum ſubſtentatione, penſionē annuam duorum millium & ducentorum Florenorum Remēſium ſuper Monaſterij, ſeu Domus de Milſtade nūcupati eiuſdem Diœc. quod ſeu quæ olim Ciſtercien. ſeu alterius Ordinis, poſtea vero Ordine ipſo ac ſtatu & eſſentia regularibus, necnon Cōuentualitate, ac forſan nomine Monaſterij in eo ſuppreſſis & extinctis, Militiæ ſeu Ordinis Militaris S. Georgii etiam tunc forſan extinctę ſeu extincti, licet aliquot Sacerdotes in Militia ſeu Ordine Militari huiuſmodi adhuc tunc remanerent, & quod ſeu quę de iurepatronatus eiuſdem Caroli ac pro tempore exiſtentis Auſtriæ Archiducis, & ſeu prędictæ Carinthiæ Ducis ex fundatione vel dotatione, aut ex priuilegio Apoſtolico, cui non eſt hactenus in aliquo derogatū, eſſe dignoſcitur, ac in quo ſeu qua à quadraginta annis & vltra ex quo Militia ſeu Ordo Militaris huiuſmodi defecit, vnus Adminiſtrator conſtitui, & per eundem Adminiſtratorē illud ſeu illa gubernari, ac per ipſum de eiuſdē Domus fructibus, redditibus & prouentibus diſponi conſueuit, fructibus, redditibus & prouētibus huiuſmodi dicta auctoritate ſub certis modo & forma tunc expreſſis conſtituit & aſſignauit. volens, vt quandocunque & quotieſcunque dictus Carolus Archidux vel eius ſucceſſores aliqua alia bona etiā Monaſterij ſeu Domus huiuſmodi quorum annui redditus de dictis oneribus ad parem valorem aſcenderent, ipſi Collegio aſſignauiſſent, penſio præfata caſſata & nulla cenſeretur eo ipſo, aſſignatio vero cum applicatione eadem auctoritate factę obtineret, prout in eiſdem prædeceſſoris litteris deſuper confectis plenius continetur.

Et modo idē Carolus huic Pontifici pro erectione Studij generalis ind. Collegio ad maiorem eius profectū inſtat.

§. 3. Cum autē prædictus Carolus Archidux, auitam à maioribus ſuis acceptam Catholicam religionem ſarctā tectam & inuiolatam in locis ſibi ſubiectis vbi viget conſeruare, ſicubi vero collapſa eſt, hac potiſſimum ratione reſtituere, ſuoſq. ſubiectos quāplurimos ad litterarū ſtudia nauandamq. bonis artibus operam excitare cupiens, atq. vtraq. in re prædictæ Societatis operam, & induſtriam, laboreſq. ea de cauſa ſuſceptos valde vtiles & fructuoſos in dies magis expertus, & ampliores manipuli, & diuerſarū Nationū aut linguarum agris, quarum Prouincia dictus Carolus Archidux poſſidet opitulāte Deo colligi poſſint, Studij generalis Vniuerſitatē in d. Collegio potiſſimū auctoritate prædicta erigi, eiuſq. cura ac regimen prædictæ Societati committi & mandari deſiderat, ipſeq. ad hunc effectū, etiam hortum ipſi Collegio cōtiguū pleno iure ad prædictū Carolū Archiducem ſpectantē, & certā etiā tūc expreſſam quantitatē Salis, ex Salinis ibidē ad eundē Carolū Archiducem pertinentib. per eius Miniſtros eidē Collegio quotannis in certis terminis ſimiliter tunc expreſſis porrigendā partē, etiam tunc deſignatā Muræ Fluuij Oppidi Græcen. præfati, cum omnib. ſuis emolumentis, cōmodis & iuribus, vt piſcium copia eis non deeſſet, eidēq. Collegio pie ac liberaliter in perpetuum cōceſſerit, et amplioribus etiam immunitatibus, exēptionibus, libertatibus, priuilegijs & gratijs ipſum Collegiū & Studium generale ſic erigen. ornauerit & cumulauerit, ac ad ſubſtinēda onera, impenſaſq. pro ipſius Studij generalis conſeruatione & amplitudine Collegii præfati redditus annuos augendos eſſe neceſſario exiſtimet, ac quantū in eo eſt ſedulo prouidere intēdat. Propterea nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus ſubditorū ſuorum ſaluti & commodo conſulētes, in præfato Oppido & Ædibus d. Collegij, Studij generalis Vniuerſitatem, in qua Societatis religioſi huiuſmodi Theologiam, Philoſophiā, ac ingenuas artes publice profiterentur, & iuuenes quoſcunque docerent, auctoritate prędicta perpetuo erigere & inſtituere, aliaſq. in pręmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſt. dignaremur.

§. 3. Nos igitur qui dudum inter alia voluimus & ordinauimus, quod litteræ reſeruationis vel aſſignationis cuiuuis penſionis annuę, ſuper alicuius beneficij Apoſtolici fructibus expediri non poſſent, niſi de conſenſu illius qui d. penſionē perſoluere tunc haberet, pręfatum Carolū Archiducem à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. eccleſiaſticis cenſuris, ſententijs & pęnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendū, harū ſerie abſoluentes & abſolutū fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationib. inclinati, in Oppido prædicto & Ædibus d. Collegij vbi nunc Scholę ſunt, ſeu forſan in ampliorem formam conſtruentur, Vniuerſitatē Studij generalis, in qua Religioſi Societatis huiuſmodi Theologiam, Philoſophiā & ingenuas artes publice profiteantur, ac iuuenes quoſcumque doceant, ad inſtar aliarum Vniuerſitatum Studiorum generalium tam in tranſalpinis Prouincijs & Regnis, quam alias vbilibet erectorum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſine alicuius pręiudicio perpetuo erigimus & inſtituimus. ipſamque Vniuerſitatem, ac Studium generale ſic erectam & inſtructam, curę regimini & adminiſtrationi Rectoris Collegij huiuſmodi pro tempore exiſtentis, qui totius Vniuerſitatis Rector exiſtat, prædicta auctoritate etiam perpetuo ſupponimus, & ſubmittimus.

In illud erigit, ſub regimine d. Societatis Ieſu.

§. 4. Ac eidem Vniuerſitati illiuſq. Rectori, Magiſtris, Scholaſticis, alijſq. pręfatis vniuerſis & ſingulis, vt omnibus & quibuſcunq. priuilegijs, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, gratijs, prærogatiuis, honoribus & præeminentijs, huiuſmodi Vniuerſitatibus illarumq. pro tempore exiſten. Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaſticis, Procuratoribus, Bidellis, Nuncijs, Officialibus, Miniſtris & alijs perſonis in genere vel in ſpecie, tam præfata quam Imperiali, Regia, aut Ducali auctoritatibus, & alias quomodolibet pro tempore conceſſis, non ſolum ad eorū inſtar, & pariformiter & ęque principaliter, in omnibus & per omnia, vti, potiri & gaudere. Inſuper Rectori eiuſdem Vniuerſitatis & Collegij pro tēpore exiſten. vt illos quos in ipſa erecta Vniuerſitate, vel etiam alibi in quauis alia per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientia & moribus idoneos eſſe repererint, in præfatis facultatib. artiū & Theologiæ ad Baccalaureatus etiam formati, Licentiaturæ, Laureę, Doctoratuſq. & Magiſterij gradus, ſeruata forma Viennen. Concilij, & alias iuxta Vniuerſitatum aliorum Studiorū generalium conſuetudines, & erectę Vniuerſitatis ſtatuta promouere, & ipſorum graduum ſolita inſignia eis exhibere, vtq. ad dictos gradus ſic per illum promoti poſtea publice & priuatim, etiam in omnibus alijs Vniuerſitatibus Studiorum generalium facultates præfatas, interpretari & alios docere, & de eis diſputare, gradui ſeu gradibus huiuſmodi conuenientes actus exercere ac in omnibus priuilegijs, gratijs, fauoribus, prærogatiuis & indultis, quibus alij in prædictis, ſeu alijs Vniuerſitatibus & alibi iuxta illarum conſtitutiones & mores ad gradus præfatos promoti de iure vel de conſuetudine vtuntur potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt in futurum, in omnibus & per omnia, perinde acſi gradus ipſe in Vniuerſitatibus huiuſmodi iuxta illarū mores & cōſuetudines rite ſuſcepiſſent, vti, potiri & gaudere.

Priuilegia aliorum Studiorum generalium ei cōcedit.

§. 5. Necnon moderno & pro tempore exiſtenti dictę Societatis Propoſito generali, vt per ſe vel d. Collegij & erectæ Vniuerſitatis Rectorem aut alium ſeu alios pro ſalubri & felici directione dictæ Vniuerſitatis erectę, ac Rectoris, Magiſtrorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum & aliorum Miniſtrorū & Officialium muneribus & functionibus modoque & forma docendi, & alias ſua officia exercendi, ac Scholaſticorum manutentione, quæcunq. ſtatuta & ordinationes licita & honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis non cōtraria edere & promulgare, eaque pro temporum rerū & perſonarum qualitate mutare, corrigere & reformare, ſeu illa caſſare & abrogare, ac alia de nouo edere, & ſub illorum obſeruatione pœnas eius arbitrio imponere.

Prępoſito generali d. Societatis dat facultatē ſtatuta pro illius felici regimine edēdi.

§. 6. Dictęq. erectæ Vniuerſitatis Doctores, Magiſtros,

Lectoreſq. & Officiales eligendi.

Lectores, Scholaſticos, Procuratores, Bidellos, alioſq. Miniſtros & Officiales eligere & amouere, ſeu electiones factas confirmare licite valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium huiuſmodi etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

Bona per Carolum Collegio donata, hic Pont. perpetuo eidem applicat.

§. 7. Demum bona & iura à prædicto Carolo Archiduce, vt præfertur, Collegio & illius Vniuerſitati per præſentes erectę prædictis conceſſa & donata, auctoritate & tenore præfatis ſimiliter perpetuo applicatis, applicamus & appropriamus.

Annuumque redditum aſſignat.

§. 8. Præterea in augmentum dotis Collegij & erectæ Vniuerſitatis huiuſmodi, vtque d. Societatis Presbyteri, ac alij inibi pro tempore degentes commodius ſuſtentari valeant, eis de alicuius ſubuentionis auxilio prouidentes, vltra prædictam iam vt præfertur aſſignatã aliam penſionem annuam aliorum duorum millium florenorum etiam Remenſium, itaut vtraq. penſio huiuſmodi in vniuerſum & inſimul ad ſummam quatuor millium & ducentorum florenorum ſimilium aſcendant, ſuper Monaſterij ſeu Domus huiuſmodi fructibus, redditibus & prouentibus, etſi ſuper illis aliæ pẽſiones annuæ alijs perſonis aſſignatę exiſtant, ac omnes penſiones huiuſmodi inſimul eorundem fructuum & prouentuum medietatẽ excedant ac omnes illos abſorbeat, pro tempore exiſtenti Rectori vel alteri Superiori Collegij, & erectæ Vniuerſitatis huiuſmodi vel eius Procuratori ad hoc ab eo ſpeciale mandatũ habenti, pro tempore exiſten. Monaſterij ſeu Domus huiuſmodi Adminiſtratorem, & eius ſucceſſores Monaſterium ſeu Domus huiuſmodi pro tempore quomodolibet obtinentes, ac eorundem fructuum, redditũ & prouentuũ fictuarios, ſeu alios Monaſterij ſeu Domus huiuſmodi Officiales annis ſingulis in quatuor terminis ſingulo videlicet trimeſtri pro quarta parte penſionis quatuor milium & ducentorum florenorum huiuſmodi prima ſolutione in principio mẽſis Ianuarij proxime præteriti incipien. & ſic deinceps pro quarta parte penſionis quatuor millium & ducentorum florenorum huiuſmodi de trimeſtri in trimeſtri, in fine cuiuslibet trimeſtris non obſtante quacunque mutatione ipſorum fructuum, redditum & prouentuum, aut aliorum quorumcunq. ad Monaſterium ſeu Domum huiuſmodi pertinen. quibuſcunq. temporibus vel cauſis contingente, quam propterea quocunq. modo aut titulo fieri contigerit, & quatenus eorundem Collegij & erectæ Vniuerſitatis fundationi, ac eiuſdem Caroli Archiducis ordinationi ac penſionis huiuſmodi reſeruationibus, cõſtitutionibus & aſſignationibus, præiudicet ſubreptitiam irritam & inanẽ nulliuſq. prorſus roboris vel momenti eſſe decernimus integre perſoluendam auctoritate Apoſt. tenore præſentium huiuſmodi pariter perpetuo reſeruamus, conſtituimus & aſſignamus, decernenteſq. priorem penſionẽ à d. prædeceſſore, vt præfertur reſeruatam etiam, non obſtante eiuſdẽ prædeceſſoris decreto præfato per ipſum appoſito, propter præmiſſa minime ceſſare, neque priorem penſionẽ huiuſmodi caſſatam vel extinctã eſſe aut fore, ſed alias iuxta prioris reſeruationis formam & tenorẽ in dictis terminis perſolui debere, & in ſuo robore permanere perinde ac ſi decretũ prædeceſſoris huiuſmodi appoſitũ ab initio non fuiſſet.

Clauſulas huius conſtitutionis præſeruatiuas apponit.

§. 9. Ac pręſentes litteras nullo tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtrę vel alio quouis defectu notari ſeu impugnari poſſe, ſicque in præmiſſis vniuerſis & ſingulis per quoſcũq. Iudices ordinarios & delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarũ Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate iudicari & diffiniri debere, irritũ quoq. & inane ſi ſecus ſuper his à quocunq. quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, necnon Adminiſtratorem præfatum, & Monaſterij ſeu Domus huiuſmodi pro tempore exiſtentem ad integram ſolutionẽ penſionis quatuor millium & ducentorum florenorũ huiuſmodi prędictis Rectori & Superiori Collegij, & erectę Vniuerſitatis huiuſmodi facien. iuxta poſterioris reſeruationis, conſtitutionis & aſſignationis prædictarum tenorẽ fore efficaciter obligatos. ac volentes & eadem auctoritate Apoſtolica ſtatuentes, quod ille ex Adminiſtratore & ſucceſſoribus præfatis, qui in dictis terminis vel ſaltem intra triginta dies illorum ſingulos immediate ſequen. penſionem quatuor millium & ducentorum florenorum huiuſmodi per eum tunc debitam non perſoluerit lapſis diebus eiſdem ſententiam excõmunicationis incurrat, à qua donec Rectori vel Superiori Collegij, & erectæ Vniuerſitatis huiuſmodi vel eorum Procuratori præfatis de penſione quatuor millium & ducẽtorum florenorum huiuſmodi per eum tunc debita integre ſatisfactum, aut alias cum dictis Rectore ſeu Superiore vel eorũ Procuratore præfato ſuper hoc amicabiliter concordatum fuerit, præterquam in articulo mortis conſtitutus, abſolutionis beneficium nequeat obtinere. Si vero per ſex menſes dicti triginta dies immediate ſequen. ſententiam ipſam animo quod abſit ſuſtinuerit indurato, ex tunc effluxis mẽſibus prædictis ipſis regimine & adminiſtratione Monaſterij ſeu Domus huiuſmodi perpetuo priuatus exiſtat, illudq. ſeu illa vacare cenſeatur eo ipſo.

Executores quoq. deputat.

§. 10. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris Salzburgenſi & Amerinenſi Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe vel alium ſeu alios, faciant penſionem quatuor millium & ducentorum florenorum huiuſmodi Rectori vel Superiori ſeu eorum Procuratori præfatis iuxta poſterioris reſeruationis, conſtitutionis & aſſignationis, & decreti tenorem integre perſolui. & nihilominus quẽlibet ex adminiſtratore Monaſterij ſeu Domus & ſucceſſoribus ſuis præfatis, quem huiuſmodi excommunicationis ſententiam incurriſſe eis conſtiterit, quoties ſuper hoc pro parte Rectoris vel Superioris prædictorũ fuerint requiſiti, eaſdem præſentes & in eis contenta quęcunque ſolemniter publicantes, tamdiu Dominicis & alijs feſtiuis diebus in Eccleſiis cũ maior inibi populi multitudo ad diuina conuenerit, excommunicatum publice nunciet, ac faciant ab alijs nunciari, ac ab omnibus arctius obſeruari & euitari, donec Rectori vel Superiori aut Procuratori præfatis de penſione quatuor millium & ducentorum florenorum huiuſmodi tunc debita fuerit integre ſatisfactum, ipſeq. excommunicatus ab huiuſmodi excommunicationis ſententiam abſolutionis beneficium meruerit obtinere. Contradictores per cenſuras & pęnas eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Contrarijs quibuſcunque derogat.

§. 11. Non obſtantibus voluntate priori & ordinationibus noſtris præfatis, necnon conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterij ſeu Domus & illius Ordinis, ac Vniuerſitate præfatorum, iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi Adminiſtratori & ſucceſſoribus ſuis præfatis, vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod ad præſtationem vel penſionem alicuius minime teneantur, & ad id compelli aut quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali vel ſpeciali cuiuſq. tenoris exiſtat, per quam præſentibus non expreſſam vel totaliter non inſertam, effectus huiuſmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet vel differri, & de qua cuiuſq. toto tenore habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis.

Sanctionem penalem adijcit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, ſuppoſitionis, ſummiſſionis, conceſſionis, indulti, applicationis, appropriationis, reſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis, decreti, voluntatis, ſtatuti & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 1. die 1. Ianuar.

Datum Romę, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1585. Cal. Ianuarij, Pont. noſtri Anno 1.

Clemens Octauus.

I. alias CXIX.

Prohibitio appellandi per religioſos Ordinis Fratrũ Seruorũ B.M. Virginis à Prælatis eiuſdem Ordinis ad tribunalia ſecularia. Permiſſioq. habendi recurſum ad Priorem Generalem, Protectorem, ſeu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem.

Alia de hac Religione, notata ſunt in conſtit. 80. Decet. huiuſmet Pontificis par. 3. pag. 126.

Edita An. D. 1591.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

QVoniam noſtro paſtorali potiſſimum incumbit officio, vt ea quæ per regulares perſonas contra eorum regularia inſtituta temere attentantur, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunis remedijs compeſcamus, & amoueamus.

Cauſa huius conſt.

§. 1. Proinde quia nuper dilecto filio Magiſtro Lælio Balliono de Florentia Priore generali Ordinis Fratrum Seruorum beatæ Mariæ, non ſine animi noſtri moleſtia referente accepimus, quod nonnullæ dicti Ordinis etiam vtriuſque ſexus regulares perſonæ, Dei timore poſtpoſito, & ſuæ profeſſionis immemores, vt in eorum malefactis & inobedientia ſe diutius confoueant, ab iis quæ per Prælatos eiuſdem Ordinis, & Priores Prouinciales, & alios Superiores ab ipſo Priore generali pro tempore deputatos, acta ſunt & decreta, ad tribunalia ſecularia appellare, & ad ea temere confugere conſueuerunt, in non modicum iuriſdictionis ipſorum Superiorum læſionem, & regularis inſtituti alterationem, ac ſcandalum plurimorum.

Prohibitio de qua inſubr.

§. 2. Nos præmiſſis obuiare volentes, vniuerſis & ſingulis dicti Ordinis vtriuſque ſexus regularibus perſonis cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium præcipimus & mandamus, eiſq. ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, à qua non niſi à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo abſolui poſſint, necnon priuationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, & inhabilitatis ad illa & alia quæcunque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tàm actiuæ quàm paſſiuæ eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis pœnis, diſtrictius inhibemus ne ad ipſa tribunalia ſecularia, quouis prætextu aut quæſito colore appellare vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquomodo adire audeant vel præſumant. ſed ſi ſe à Prælatis grauari prætendant ad Priorem generalem ipſius Ordinis, ſeu illius Protectorem, aut Viceprotectorem in Romana Curia vel ad Nos, ſiue Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem ſupremum in Eccleſia Dei Iudicem, ſicut antiquitus ſemper facere conſueuerunt, recurſum habeant, vnde illis breui manu iuſtitia miniſtrabitur.

Extenſio ad fautores.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares perſonæ contrafacientes, verum etiam eorum quomodolibet, directe vel indirecte, fautores & conſultores, eaſdem pœnas eo ipſo omnino incurrant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogat.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſuis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. quibus omnibus eorum tenores acſi de verbo ad verbum exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ad effectum præſentium, ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 15. Februarij 1593. Pontificatus Noſtri Anno Secundo. D. P. An. 2. die 15. Febr.

II. alias CXX.

Protomedici & Collegij Phyſicorum de Vrbe, iuriſdictio & facultates.

De his habes etiam ſup. in conſtit. 20. Iulij III. Meritis. fol. 712. lib. 1 & Greg. XIII. conſt. 40. In Apoſtolicæ. fol 408. & in Sanctiſſ. D. N. Pauli V. conſtitut. 71. §. 25. fol. 284. lib. 3.

Edita An. D. 1591.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QVo viri qui tum ſalubribus Artis Medicinæ præceptis, & ſingulari methodo, tum diuturna experientia, quæ vbique plurimum valet, ſapienter inſtructi in medendis humanis corporibus occupantur, & ab eis in hac Alma Vrbe, & omnibus ſtatus noſtri Eccleſiaſtici Ciuitatibus infirmitates omnes depellere continuo procurant, ſanitati & incolumitati hominum conſulentes, quibuſcunque difficultatibus ſuperatis id ipſum facilius & promptius exequi, & operari valeant, priuilegia per Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros illis conceſſa conſeruanda, ac per eos deſuper ſtatuta & ordinata, vt inuiolabiliter obſeruentur confirmanda eſſe iudicamus, prout melius totius Reipublicæ valetudini nouimus expedire.

§. 1. Sane dilecti filij Sigiſmundus Brumanus Cremonenſis Artium & Medicinæ Doctor, ac Romani Collegij pariter Artium & Medicinæ Doctorum Prior, ac dictæ Vrbis & totius Status Eccleſiaſtici Protomedicus Generalis, necnon Antonius Portus Firmanus, & Odoardus Lopius Romanus pariter Artium & Medicinę Doctores Conſiliarij, tàm ſuo quàm ipſius Collegij nominibus, Nobis nuper exponi fecerunt, quod alias poſtquàm fel. rec. Sixtus Papa Quartus prædeceſſor noſter, nonnulla per tunc exiſtentes Protomedicum & Priorem ac Collegium huiuſmodi, ad obuiandum erroribus qui in Arte Medicinæ à pleriſque qui ſibi nomen Medici vſurpabant committebantur, ac periculis mortis quæ ſæpiſſime infirmis inde ſequebantur, ſtatuta, & ordinata perpetuo approbauerat, & confirmauerat. Sixtus IV. (cuius bulla non ponitur) confirmauit ſtatuta Collegij.

§. 2. Et deinde tam piæ mem. Clemens Papa VII. etiam prædeceſſor noſter, qui præfata ac alia etiam per tunc exiſtentes Protomedicum & Collegium huiuſmodi de nouo ſtatuta & ordinata, quæ ſuis ſub plumbo confectis litteris de verbo ad verbum inſeri voluit, quam recolendæ mem. Iulius III. Pius IV. Pius V. & Gregorius XIII. Romani Pontifices etiam prædeceſſores noſtri, ea omnia etiam perpetuo confirmauerant & approbauerant, ac per omnes & ſingulos Artis Medicinæ huiuſmodi profeſſores & Aromatarios, in Vrbe ac toto ſtatu huiuſmodi commorantes, ac alios quos illa concernebant inuiolabiliter obſeruari mandauerant, ac quamplura gratias, facultates, conceſſiones, priuilegia, & indulta Protomedico, Priori, & Collegio prædictis, tàm ſuper approbatione Phyſicorum & Chirurgorum, ac Aromatariorum in Vrbe, & alijs Ciuitatibus, terris, & locis S. R. E. ſubiectis; ac examine ſimpliciorum, vel compoſitorum medicinalium humanis corporibus exhibendorum, ac Aromatariæ medicinalis exercitio, quàm ſuper facultate & poteſtate promouendi ad magiſterij vel Doctoratus gradum, illorumq. inſignia dandi, necnõ iuriſdictione Protomedici & Collegij prædictorum, cognoſcendi quaſcunque cauſas ciuiles & criminales eorum, ac Aromatariorum, aliorumq., medendi ſeu medicinalia cuiuſcunque generis fuerint, tradere & exhibere volentium exercitium concernentia, priuatiue etiam quo ad alia tribunalia quæcunque, ac procedendi quoſcunque inobedientes, etiam ad pecuniarias aliaſq. pœnas,

Clemens VII. illa & alia de nouo Statuta confirmauit, & ipſorum Priuilegia multa Protomedico & Collegio tribuit.

Super Approbatione Phyſicorum, Chirurgorum, & Aromatariorum.

Examinatione Simpliciũ & Compoſitorum medicinalium.

Exercitio Aromatariæ.

Facultateq. promouendi ad gradus.

Iuriſdictione cauſas cognoſcendi ciuiles & criminales.

Ex Extenſione conſt. Clem. VII. cit. in rubr.

Correctione Aromatariorum, & viſitatione Aromatariarum. Deſtinatione Commiſſarij.

necnon viſitandi & corrigendi quoſcunque Aromatarios, eorumq. Aromatarias in Vrbe & toto ſtatu Eccleſiaſtico huiuſmodi, vt præfertur exiſtentes; ac ad id Cõmiſſarios, aliosq. deputatos deſtinandi & deputandi, ac deníque omnia & ſingula in præmiſſis neceſſaria ſtatuendi, faciendi, ordinandi, & exequendi ſimiliter perpetuo conceſſerant.

Protomedicus ideo & Collegiũ, incolumitati incolarũ ſtatus Eccleſiaſtici intẽdentes, ſtatuta reformarũt, & alia pro felici ori Collegij regimine ſtatuerunt.

§. 3. Protomedicus, & Prior, ac Conſiliarij, & Collegium huiuſmodi decori & vtilitati ipſius Collegij, ac incolarum Vrbis, & ſtatus huiuſmodi incolumitati, quantum in eis eſt ſtudentes, antiqua ſtatuta prædicta prout temporum ratio expoſtulat in melius reformarunt, aliaq. de nouo ſuper præmiſſis, ac alias debitum exercitium Artis huiuſmodi, necnon fèlix ipſius Collegij regimen concernentia & diſponentia, ac alias ſalubria & honeſta ediderunt, prout in ſingulis ipſorum Prædeceſſorum litteris deſuper confectis ac ſtatutis plenius continetur.

Et pro prædictorum confirmatione ſupplicarunt.

§. 4. Cum autẽ Protomedicus & Collegiũ prędictum cupiant litteras prædictas, ac ſingula ſtatuta huiuſmodi pro illorum ſubſiſtentia firmiori per Nos perpetuo approbari & confirmari, Nobis humiliter ſupplicari fecerunt quatenus eorum deſiderio huiuſmodi annuere, aliaſque in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui prædictas gratias & ſtatuta cõfirmat.

§. 5. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet vota, pręſertim ſaluti & incolumitati Nobis ſubditorum conſulentia, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac attendentes ſtatuta de nouo edita prædicta nonniſi pro bono regimine & ſalubri directione dicti Collegij horum temporum ita ſuadente ratione facta fuiſſe, ipſumq. Collegium, ac illius ſingulares perſonas, quæ pro vniuerſali hominum ſalute continuo laborant ſpecialibus quoque fauoribus & gratijs proſequi volentes, ac ſingularum litterarum & ſtatutorum huiuſmodi tenores etiam veriores, acſi de verbo ad verbum exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſingulas litteras prædictas ac ſtatuta per Protomedicum & Collegium huiuſmodi condita atque edita, ac omnia & ſingula in eis contenta, ac inde ſequuta & ſequenda quæcunque Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, quatenus licita & honeſta, & ſacris Canonibus & decretis Concilij Tridentini contraria non ſint, perpetuo approbamus & confirmamus, illiſq. perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus. omneſq. & ſingulos iuris & facti, aliosq. defectus ſiqui interuenerint in eiſdem ſupplemus, eaq. omnia & ſingula ab omnibus quos illa concernunt & concernere poterunt, quomodolibet in futurum ſimiliter perpetuo & inuiolabiliter obſeruari, ac ad illorum omnium obſeruationem omnibus iuris & facti remedijs cogi, & compelli poſſe.

Clauſulã ſublatã apponit.

§. 6. Decernentes ſic & non aliter per quoſcunque Iudices quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac ſingularum prouinciarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum dicti ſtatus Eccleſiaſtici, Vicelegatos, Gubernatores, Poteſtates, & alios Iudices, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere. irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem huius conſt. deputat, & deſignatorem.

§ 7. Et nihilominus dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenus per ſe vel alium ſeu alios Protomedico & Collegio prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra præſentes ac ſingulas litteras & ſtatuta huiuſmodi perpetuo & inuiolabiliter obſeruari. Contradictores quoſlibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes per ſententias & cenſuras Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam adhoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contraria omnia tollit.

§. 8. Non obſtantibus ſimilis mem. Bonifacij Papæ Octaui ſimiliter prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, alijſq. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis quæ dicti Prædeceſſores in ſingulis eorum litteris voluerunt non obſtare, contrarijs quibuſcunque. aut ſi Aromatariis & aliis prædictis, vel quibuſuis alijs communiter aut diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas nõ facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Nouembris. 1593. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Dat. P. An. 2. 10. Nouemb.

III. alias CXXI.

Facultas Congregationis Clericorum Miniſtrantium Infirmis, recipiendi Nouitios ad habitum, non expectato Capitulo generali, nec prouinciali.

Iſtam Congregationem primo approbauit Sixtus V. in ſua conſtit. 25. Ex omnibus. fol. 519. lib. 2. vbi alia notaui.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1594.

Exordium.

ASſidua pietatis & charitatis opera, quæ dilecti filij Præpoſitus & Clerici, aliiq. religioſi Congregationis Miniſtrantium Infirmis circa infirmorum tum corporalem tum ſpiritualem curam, vt accepimus continuo exercent, merito nos inducunt, vt eorum Religionis cõſeruationi & augmento libenter proſpiciamus.

Facultas de qua in rub.

§. 1. Proinde ſupplicationibus eorum Nobis nomine humiliter porrectis inclinati, ac de Venerabilium fratrum noſtrorum Cardinalium Cõgregationi ſuper Conſultationibus Epiſcoporum, & regularium deputatæ Prępoſitorum ſententia, dictis Præpoſito & religioſis perpetuo concedimus & indulgemus, vt in qualibet eorum domo vbicunque locorum exiſtente, tres ex antiquioribus Patribus à Capitulo conuentuali deputari poſſint, qui eandem habeant facultatem & poteſtatem in admittendis Nouitiis, quæ commiſſa fuit Capitulis generalibus & prouincialibus, aliiſq. deputandis iuxta conſtitutionem ſuper Nouitiorum receptione à fel. rec. Sixto Papa V. prædeceſſore noſtro editam ſub Dat. ſexto Cal. Decembris anno tertio, & alteram eius declarationem ſub Dat. 12. Cal. Nouembris anno quarto eius Pontificatus, dummodo in reliquis earundem conſtitutionum formam ſeruent. Ad hocq. plenam & amplam dictis deputatis facultatem & auctoritatem impertimur.

Sixti V. hæ conſtitutiones ſunt in 2. par. fol. 601

Derogatio contrariorũ.

§. 2. Non obſtantibus prædictis Sixti V. & aliis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 31. Martii 1594. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

D. P. An. 3. 31. Martij.

IV. alias CXXII.

Contra edentes, vel vtentes aliis Litaniis, quam hic approbatis, vel à Congregatione Sacrorum rituum approbandis.

Edita An. D. 1601.

De hac Congregatione habes conſtitut. 74. Sixti V. Immenſa. fol. 613. lib. 2. Congreg. V.

Cauſa huius prohibitionis.

SAnctiſſimus Dominus noſter Clemens Papa VIII. Quoniam multi hoc tempore, priuati etiam homines prætextu alendæ deuotionis, nouas quotidie Litanias euulgant, vt iam prope innumerabiles formæ Litaniarum circumferantur, & in nonnullis ineptæ ſententiæ, in alijs (quod grauius eſt) periculoſæ, & errorem ſapientes inueniantur, pro ſollicitudine ſua paſtorali prouidere volens, vt animarum deuotio, Deique

ac

ac Sanctorum inuocatio, ſine vllius detrimenti ſpiritualis periculo foueatur.

Prohibitio de qua ſupra.

§. 1. Præcipit & mandat, vt retentis antiquiſſimis, & communibus Litanijs, quæ in Breuiarijs, Miſſalibus, Pontificalibus, ac Ritualibus continentur, necnon Litanijs de Beata Virgine, quæ in Sacra Aede Lauretana decantari ſolent; quicunque alias Litanias edere, vel iam editas in Eccleſijs, ſiue Oratorijs, ſiue Proceſſionibus, vti voluerint, eas ad Congregationem Sacrorum rituum recognoſcendas, & ſi opus fuerit corrigendas mittere teneantur, neque ſine licentia & approbatione prædictæ Congregationis, eas in publicum edere, aut publice recitare præſumant, ſub pœnis (vltra peccatum) arbitrio Ordinarij, & Inquiſitoris ſeuere infligendis.

Decretũ Põt. An. 10 die 6. Septembris.

§. 2. Præſens Decretum factum fuit in generali Congregatione Sanctæ Romanę & vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali, coram prædicto Sanctiſſimo Domino Noſtro, ac Illuſtriſſimis & Reuerendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus, aduerſus hæreticam prauitatem generalibus Inquiſitoribus, viij. Idus Septembris, Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti 1601. Quintilianus Adrianus Not.

V. alias CXXIII.

Approbatio & noua inſtitutio Congregationis Clericorum ſecularium in communi viuentium, ſub inuocatione B. MARIAE, dudum ab Alexandro Epiſcopo Lucano, in ea Ciuitate erectæ, cum Indultorum conceſſione, & facultate alia vbique loca recipiendi.

Hanc ipſam Congregationem, Matris Dei Congregationem de cætero nuncupari voluit Sanctiſſ. D. N. Paulus V. in eius conſtit. 81. Inter Paſtoralis. vbi regimen quoque Scholarum Piarum ad pauperes erudiendos erectarum & erigendarum, eidem Congregationi perpetuo delegauit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edi 5 An. D. 1595. & 1604.

Proœmium.

EX quo diuina maieſtas ad Paſtoralis officij faſtigium Nos quamquam immeritos euexit, illa quantum in nobis ſemper fuit ſuperno auxilio freti facere conati ſumus, vt Confraternitates ſeu Societates aut Congregationes, quæ ad diuini cultus augumentum & animarum ſalutem inſtitutæ ſunt, & in obſeruatione inſtitutorum ſuorum piè & religioſe perſiſtunt, magis quotidie in illo ſuo pio & ſancto propoſito confirmarentur.

Alexander Ep. Lucañ de anno 1583 Congreg. Clericorũ ſecularium & Laicorum in cõmuni viuentiũ, ſub inuocatione B. Mariæ, in Ciuitate Lucana erexit.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus Venerabilis frater Alexander Epiſcopus Lucanus, iamdudum Confraternitatem ſeu Societatem, aut Congregationem Clericorum ſecularium & laicorum in communi viuentium, ſub inuocatione & vexillo B. & Glorioſæ ſemperq. Virginis MARIAE, in eccleſia ſanctæ Mariæ Curtis Orlandingorum Lucañ erexerit, ac dictæ Confraternitatis ſeu Congregationis Confratribus, vt vnum ex eis qui alijs præeſſet, ac rerum & bonorum ipſius Confraternitatis ſeu congregationis curam & adminiſtrationem gereret, cuique ipſi Confratres parere tenerentur, eligere, ac conſtitutiones per eum approbandas condere poſſent facultatem conceſſerit, prout in patentibus litteris ipſius Alexandri Epiſcopi de anno Domini milleſimo quingenteſimo octuageſimo tertio deſuper confecti plenius contineri dicitur, ac eius Confraternitatis ſeu Congregationis Confratres ſacramentorum eccleſiaſticorum adminiſtratione, diuini verbi prædicatione, & aliorum bonorum operum exemplo proximum iuuare totis viribus contendant.

Et hic Pontifex eãdem inſtitutionem Congreg. Clericorum ſecularium in cõmuni viuentiũ approbat.

§. 2. Nos vt ipſi Confratres in ſuo laudabili propoſito magis confoueantur, & ad huiuſmodi pia & ſancta opera exercenda promptiores reddantur, ac fructus quos in Vinea Domini plurimos hactenus & maturos ac dulces locatori Domino obtulerunt, eoſdem longe dulciores & maturiores ac vberiores in poſterum offerant; Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, erectionem Confraternitatis ſeu Societatis aut Congregationis Clericorum ſecularium, in dicta eccleſia ab eodem Alexandro Epiſcopo, vt præfertur factam, necnon omnia & ſingula in dictis patentibus litteris erectionem huiuſmodi concernentia contenta, quorum tenores acſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus haberi volumus pro expreſſis, cõtenta & inde ſecuta quæcunque, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & confirmamus, illisq. perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, ac omnes & ſingulos, tàm iuris quàm facti, & ſolemnitatum in eis forſan omiſſarum defectus, ſiqui interuenerint in eiſdem ſupplemus.

Et de nouo eã inſtituit.

§. 3. Et nihilominus eandem Confraternitatem in Congregationem Clericorum ſecularium, ſub titulo ſeu inuocatione eiuſdem B. MARIAE Virginis, cum eiſdem regulis, inſtitutis, & facultatibus in dicta eccleſia auctoritate & tenore præmiſſis perpetuo erigimus & inſtituimus.

Facultatem, ordinationes, & ſtatuta ad bonum eius regimen edendi concedit.

§. 4. Necnon nunc & pro tempore exiſtentibus Rectori, & Socijs dictæ Congregationis, vt quæcunque ſtatuta & ordinationes, felix regimen & gubernium ipſius Congregationis concernentia, ac ſacris Canonibus, & decretis Concilij Tridentini, ac Romanorum Pontificum conſtitutionibus non aduerſantia condere, quæ tamen condita ab Ordinario loci approbentur.

Cõfeſſoribus eiuſdẽ Cõgreg. auctoritate, omnium cõfeſſiones audiendi poteſtatem elargitur.

§. 5. Quodq. Confeſſores dictæ Congregationis, qui ab Ordinario approbati fuerint, confeſſiones quorumcunque ad eos accedentium quocunque anni tempore audire, & debitam illis pœnitentiam pro modo culpæ iniungere.

Prælatis ipſius Cõgreg. à cẽſuris non reſeruatis in bulla Cœnæ Dñi ſubditos abſoluẽdi & pœnitentiam imponendi.

§. 6. Superiores autem ipſius Congregationis, per ſe vel alium, ſeu alios ex ipſis iam approbatis, ſuos ſubditos à cenſuris in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, non tamen contentis in litteris die Cœnæ Domini legi ſolitis abſoluere, & etiam debitam illis pœnitentiam iniungere.

Maiori d. Cõgregationis inobedientesq. coercẽdi, poteſtatẽ tribuit.

§. 7. Necnon Superior dictæ Congregationis, receptos inobedientes, & illius conſtitutionum tranſgreſſores punire, & pœnitentia pro modo culpæ eius arbitrio, ſeruata tamen ſemper dictarum conſtitutionum forma eoſdem afficere, & ſi ſibi videbitur cum aſſenſu maioris partis dictæ Congregationis culpabiles eijcere inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio Epiſcopi, ſeu brachij ſecularis libere & licite valeant, eiſdem auctoritate & tenore concedimus.

Recipiendos à Congregatione ad ſpeciale iuram & tum hic expreſſum iuramẽti iubet.

§. 8. Quodq. recipiendi in Congregatione huiuſmodi, tàm Clerici quàm Laici, teneantur vbi aliter Congregationi viſum non fuerit remittendum, promittere etiam cum iuramento, ſe refecturos expenſas pro ipſis ab eadem Congregatione factas, ſiquando contigerit eos vt ſponte vel iuſta de cauſa expulſi ab eadem Congregatione diſcedant.

Cõgregationem ſub protectione Sedis Apñ., reſeruata Epiſcopo Lucano tantũ iuriſdictione viſitandi & reformandi, recipit.

§. 9. Demum quod Congregatio hæc ſit & perpetuo remaneat ſub protectione huius Sedis Apoſtolicæ, non tamen exempta ab ordinaria iuriſdictione Epiſcoporum Lucanorum qui pro tempore erunt, quo ad viſitationem & reformationem, ſi opus fuerit, iuxta cõſtitutiones eiuſdem Congregationis tantum, nec alias aliter nec alio modo. nullo tamen caſu, prætextuve, aut quæſito colore aliquo, ſex Socijs præfatis ab eadem Congregatione ſine expreſſo conſenſu eiuſdem vnquam extrahere, nec ab obſeruantia inſtituti diſtrahere valeant, perpetuo ſtatuimus & ordinamus.

In contrariũ acta, pro infectis haberi declarat.

§. 10. Sicq. per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari ac diffiniri debere; necnon irritum decernimus & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Tranſumptis huius Bullæ credi iub.

§. 11. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Non

Quibuſcunq. no obſtātib.

§. 12. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

D. P. An 4. die 13 Octobris.

Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris, die xiij. Octobris 1595. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

Sequitur facultas à Congregationis alia vbique loca recipiendi.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1604.

Exordium.

ILlos Apoſtolicæ benignitatis fauoribus libenter proſequimur, qui ſub ſuaui Chriſti iugo, gratum Altiſſimo famulatum præſtantes, in militanti Eccleſia ad Chriſti fidelium ſalutem optatos in Domino fructus afferunt.

Hic Pont. Cōgregationem iſtam approbauit vt in Bullo præinſerta.

§. 13. Alias ſiquidem nos Congregationis Clericorum ſecularium B. MARIAE Lucañ inſtitutum approbauimus, ipſamq. Congregationem ſub noſtra & Apoſtolicæ Sedis protectione ſuſcepimus, illiq. diuerſa priuilegia, indulta, & gratias conceſſimus, ita tamen vt viſitationi loci Ordinarij iuxta cōſtitutiones ipſius Congregationis tantum ſubeſſent.

Et deinde eā eccleſiā S. Mariæ in Porticu de Vrbe, illi obceſſit, ſed eius Bullam hic ſufficienter relatam non poſuit.

§. 14. Et deinde eidem Congregationi eccleſiam ſanctæ Mariæ in Porticu de Vrbe, vt apud illam vnus Præpoſitus, & aliquot eiuſdem Congregationis perſonæ habitare, & in ipſa eccleſia diuina Officia celebrare, & Eccleſiaſtica ſacramenta miniſtrare valerent, de conſenſu dilecti filij noſtri Bartholomæi S. Mariæ in Porticu Diaconi Cardinalis Cæſij nuncupati conceſſimus, prout in diuerſis noſtris in forma Breuis deſuper expeditis litteris plenius continetur.

Et modo eidē Congreg. alia loca vbique de licentia Ordinariorum recipiendi facultatem concedit.

Ad hoc vide etiam huius Pont. ſ. 9 cōſtit. 95. Quoniam. fol. 845 lib 3. vbi quid in receptione nouoru loco[rum] obſeruandum ſit, explicatur.

§. 15. Cum autem ſicut accepimus, Congregatio prædicta vberes in Eccleſia Dei fructus ad Animarum Chriſtifidelium ſalutem proferat, & illius Clerici ſub nonnullis conſtitutiooibus & regulis à dilecto filio noſtro Cæſare tit. SS. Nerei & Acchillei Presbytero Cardinale Baronio nuncupato, ipſius Congregationis apud Nos Protectore, examinatis & auctoritate noſtra Apoſtolica approbatis, laudabilem viam degant, & in via Domini non mediocres progreſſus faciant, & ſi illis vt alia loca, domos & eccleſias vbique recipiendi, & in illis iuxta prædictas conſtitutiones, & regolae degendi, ac diuina officia celebrandi, Eccleſiaſticaq. ſacramenta miniſtrandi facultas concederetur, inde profecto Chriſti fidelium animarum ſalus valde promoueretur, ac ſpiritualis conſolatio magis augeretur. Nos eiuſdem Congregationis propagationi conſulere, ac illam & eius perſonas ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, necnon ſingularum noſtrarum litterarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, & ſingulas eiuſdem Congregationis perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluendum, & abſolutas fore cenſentes, motu proprio & ex certa ſcientia & mera deliberatione noſtra, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eidem Congregationi, eiuſq. Præpoſito Generali, & Clericis, vt loca, domos, & eccleſias illis in quibuſuis Ciuitatibus & diœc. de licentia Ordinariorum concedendas recipere, & in illis habitare, ac diuina officia celebrare, & Eccleſiaſtica ſacramenta miniſtrare, ac omnibus & ſingulis priuilegijs, gratijs, indultis, exemptionibus, libertatibus, & immunitatibus, ipſia Congregationi, Præpoſito & Clericis, per Nos in primo dictis litteris conceſſis vbique frui, potiri & gaudere, libere & licite poſſint & valeant, ſeruata tamen forma in primo dictis noſtris litteris expreſſa, & in prædictis conſtitutionibus, vt præfertur iuſſu noſtro examinatis & approbatis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus. Illoſq. deſuper à quoquam quauis auctoritate impediri, moleſtari, perturbari, vel inquietari nullatenus poſſe, & irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores & defenſores deputat.

§. 16. Quo circa dilectis filijs noſtris Cæſari Presbytero Cardinali Baronio, moderno, & pro tempore exiſtenti eiuſdem Congregationis Protectori, ac Vicario Vrbis, necnō cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſi, vel duo aut vnus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Præpoſiti & Clericorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſq. in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos eorundem præmiſſorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis.

Contrarijs derogat.

§. 17. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, atque omnibus illis quæ in prædictis litteris voluimus non obſtare. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Dat. P. A. 13. die 24. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 24. Iunij 1604. Pontificatus. [N]oſtri Anno 13.

Paulus Quintus.

I. alias LXXXIX.

De Abbatiarum, Prioratuum, aliarumq. domorū Congregationis Monachorum B. MARIAE Montis Virginis Ordinis S. Benedicti erectione; Abbatumq., & Priorum, ac aliorum eis præficiendorum electione; Vocalium in Capitulis præfinitione. Nouitiatuum inſtitutione, Nouitiorumque, Conuerſorum, & aliorum habitu atque regimine.

Alia de hac Congregatione Pontificia reſcripta indicaui ſupra in conſtit. 3. Cæleſtini III fol. 31. & in conſtit. 85. Sixti V. Dudum. fol. 640. lib. 2.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium.

POſtulat ratio paſtoralis officij, Nobis licet imparibus meritis diuina prouidentia commiſſi, vt Congregationum ad diuini cultus augmentum, & Religionis propagationem inſtitutarum conſeruationi intendentes, illa ſtatuamus & decernamus, per quæ non ſolum ipſæ Congregationes conſeruari, verum etiam incrementum ſuſcipere valeant.

Quia decreta delegati Apoſt. edita circa Monaſteria Congregationis retinenda, & reſpectiue dimittenda, exequi minime opportunū fuit.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus alias dilectus filius Ioannes de Leonardis Clericus regularis Congregationis Lucenſis, ad reſtituendam & augendam regularem diſciplinam Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Virgiois à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro delegatus, decretis Concilij Tridentini inhærens, & in vim facultatum ſibi à dicto Clemente prædeceſſore attributarum, ne maior eſſet Monachorum numerus quam eiuſdem Congregationis redditibus ali poſſet, quædam monaſteria Ordinis & Congregationis prædictorum perpetuo retinendas, alia per modum prouiſionis, & ad certum tempus reliqua ſupprimendas decreuerit. experientia vero compertum ſit in executione decretorum ipſius Ioannis difficultates & incommoda, & detrimenta varia circa Eccleſiaſticum cultum, redditnum, & Monaſteriorum conſeruationem, & manutentionem naſci, & prouide dictus Clemens prædeceſſor multa ex illis ſuſtulerit & immutauerit, multaq. alia pro conſeruatione & augmento Ordinis & Congregationis prædictorū veniant abroganda.

Idcirco

Hic Pontifex decernit quod Monaſteria 24. ſint, cum certo Monachorum numero.

§. 2. Idcirco Nos dictorum decretorum tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, matura deliberatione deſuper habita, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, perpetuo ſtatuimus & ordinamus, quod Monaſteria quibus tota Congregatio Montis Virginis conſtare debet, infraſcripta vigintiquatuor ſint, & in eiſdem infraſcriptus Monachorum numerus eſſe debeat, qui neque minui, neque augeri, niſi quatenus augeatur dictorum Monaſteriorum redditus poſſit.

Quorum Monaſteriorum decé & trium maiora, regãtur ſinguli ab Abbatibus eis præficiendos.

§. 3. Videlicet Monaſterium Montis Virginis de Monte, in quo ſint Monachi centum computatis omnibus, tàm Profeſſis quàm Oblatis, & famulis, ita tamen vt dimidia ſaltem pars ſint Sacerdotes. Monaſterium S. Mariæ Montis Virginis de Neapoli, in quo ſint ſexdecim; Et Monaſterium Caſæ Maricanæ in quo quatuordecim, comprehenſis Profeſſis, Oblatis, & famulis, vt ſupra dictum eſt. Monaſterium Sanctæ Mariæ Virginis de Capua; Sanctæ Mariæ de Gratia Terræ Pintæ; Sanctæ Mariæ Montis Virginis Terræ Candidæ; Sanctę Mariæ de Gratia Mariliani; Sanctæ Mariæ Virginis de Auerſa; & S. Agathæ Vrbis Romæ; S. Saluatoris de Guleto; S. Agathæ de Apulis; S. Mariæ Lauretanę mõtis Falconis; S. Ioannis de Argento, in quibus ſingulis ſint Monachi duodecim, omnibus ſupradictis computatis. Prædicta vero Monaſteria gubernentur ſub titulo Abbatis, iiſq. non præficiantur niſi Monachi ſpectatæ virtutis & diſciplinæ.

Alia vero Monaſteria vndecim regantur per Priores ad ea eligendos.

§. 4. Monaſteria S. Honufrij Terræ Abbedinæ; Sanctæ Crucis Terræ Palmæ; S. Ioannis de Sarno; S. Iacobi in Terra Lauri; S. Benedicti de Ariano; S. Ioannis Baptiſtæ de Caſtello; S. Ioannis Baptiſtæ Nuceriæ; S. Iacobi de Beneuento; S. Mariæ de Gratia de Caruiſcara; Sanctiſſimi Corporis Chriſti Montis Aurei; S. Iacobi Terræ S. Angeli de Scala, in quibus ſint Monachi ſex pro quolibet Monaſterio, neque plures neque pauciores, computatis omnibus ſupradictis; & Monaſteria prædicta gubernentur ſub titulo Prioris.

Qui Priores iuxta eorum merita ſufficiantur in locũ decedentium Abbatum.

§. 5. Qui quidẽ Priores, Abbatibus decedentibus, per gradus præficiantur Monaſterijs maioribus ſupradictis, prout eorum virtutum merita, & adminiſtrationis ratio poſtulare videbuntur.

Ac vero tres cum Abbate & Diffinitoribus, ab ipſis inter 11 Prioribus eligendi, vocẽ electiuam habeant in Capitulo.

§. 6. Ex numero vero dictorum vndecim Priorum, qui erunt ad nutum amouibiles, tres eligantur per vota ſecreta ipſorum tantum vndecim Priorum, fabis albis & nigris in pixidem conijciendis, & qui plura vota tulerint, ij vocem electiuam in ea in Capitulo habeant. ea vero electio celebretur coram Abbate Generali, & duobus Diffinitoribus, vel ſaltem vno, ſi alter aliquo impedimento intercedente adeſſe non poterit.

Decanus, Diffinitores, Procurator Generalis, & alij ſupradicti Abbates, vocem habeãt in Capitulis, & in electione Abbatis Generalis & Diffinitorum.

§. 7. Decanus vero, Diffinitores, ſeu Viſitatores, Procurator Generalis in Vrbe pro tempore exiſtens, necnon ſupradicti omnes Abbates, & Magiſter Nouitiorum qui tantum eſt ad præſens, & Vicarius ſimiliter ad præſens exiſtens Presbyterorum Montis Virginis qui declaretur Abbas, & deinceps eligetur ex ſupradicto numero Abbatum, ſemper vocem habeant actiuam & paſſiuam in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, & in electione Abbatis Generalis, & Diffinitorum.

Abbates ſudicti gaudeant priuilegijs Abbatum Ordinis Camal.

§. 8. Omnesq. Abbates ſupradicti gaudeant, & gaudere debeant omnibus priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, & præeminentijs quibus gaudent Abbates Camaldulenſes quocumque iure.

Monaci maiores ann. 60 qui Abbates, aut locis prædictis præfuerint, vocẽ habeãt, ſi Capitulum velit.

§. 9. Monachi quoque ſenes & ſexaginta annis maiores, cum fuerint Abbates ad minus decem annis, & ſeu per dictum temporis ſpatium ijs locis præfuerint, qui nunc Abbatiæ appellantur, licet velint cedere officio quod obtinent, habeant pariter vocem actiuam & paſſiuam in omnibus Capitulis & electionibus, ſi tamen ad id conſenſerit Capitulum Generale & non alias.

In alijs 19. Monaſterijs quæ prædictis vnita ſunt, collocetur vnus Monachus cũ Conuerſo vel Oblato, Sacerdos 40. annis maior, & ſit ex familia Monaſterij, cui illud in quo degunt Monaſterium vnitum ſit.

§. 10. In alijs Monaſterijs ſeu domibus & membris quæ prædictis Monaſterijs vnita & annexa, vel aliter reperiuntur, nulla in poſterum conſtituatur familia, ſed Monachus tantum vnus Sacerdos, quadraginta annorum maior, ac probatæ vitæ cum vno Conuerſo, ſeu Oblato collocetur, qui ſint & cenſeantur ex familia, cui domus ſeu membrum illud vnitum fuerit, ac in ea eccleſiæ celebrent, & bonorum & redditũum curam habeant. Huiuſmodi vero Monaſteria ſeu domus ſint infraſcripta; videlicet Monaſterium S. Mariæ Magdalenæ de Salerno; S. Mariæ de Nuie de Triuico; S. Bartholomæi de Troia; S. Ioannis Baptiſtæ de Auellino; Annunciatæ Altauillæ; S. Mariæ Annunciatæ de Merculiano; Montis Virginis de Thiano; S. Mariæ de Nuie de Prata; S. Leonardi de Monteſuſculo; S. Mariæ de Aſcenſione de Caſſio; S. Mariæ Annunciatæ de Ilicceto; S. Donati de Aſculo; S. Mariæ de Tocco; S. Mariæ de Boiano; S. Mariæ montis Virginis de Altouilla Capacij; S. Cathatinæ de S. Martino; S. Mariæ Annunciatæ de Matalona; S. Mariæ de Airola; & S. Rocchi de Baniolo.

In reliquis membris ſeu domibus, alij deputentur vt hic.

§. 11. In Monaſterijs autem ſeudi, quod ſicut accepimus membrum eſt Monaſterij montis Virginis, & animarum curam habet, ſint Monachi, quos ſicut pariter accepimus in eo eſſe ſolent, numero quinque, in Monaſterio Puteolano, quod vt aſſeritur hoſpitium eſt, & membrum Monaſterij Neapolitani, numero tres. in reliquis domibus ſeu membris, deputetur vnus Oblatus Profeſſus ſpectatæ probitatis, & ætatis, qui ſit ex familia Monaſterij cui domus annexa eſt, qui eccleſiæ ſuppellectilis ædium & redditũum curam habeat.

Si quę ad formã Monaſterij rediganturq; competẽter dotẽtur, & pleniꝰ a Monachis, tunc reſtituantur ſub Abbatis vel Prioris titulo gubernandum.

§. 12. Si vero forte contigerit, vt aliquod ſeu aliqua ex Monaſterijs prædictis, vel domibus ad formam Monaſterij redigantur, competenterq. dotentur, itaut duodecim in eo Monachi, vel ſaltem ſex ali poſſint, vt ſupra dictum eſt, tunc cum Capituli Generalis conſenſu, & Protectoris licentia reſtituantur, ſub Abbatis vel Prioris titulo reſpectiue gubernanda.

Nouitiatus 2. Monaſterio Montis Virginis, & S. Agathæ de Vrbe erigantur.

§. 13. Præterea ad propagationem Congregationis vnum in Monaſterio montis Virginis de Monte, & alterum in Monaſterio S. Agathæ de Vrbe Nouitiatum, in quibus poſtquam fabrica, & rebus neceſſarijs inſtructi fuerint, Nouitij recipi & admitti, ac ſumptibus dictorum Monaſteriorum reſpectiue ali, & manuteneri debeant, inſtar aliorum dictæ Congregationis Nouitiatuum Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, ſine alicuius præiudicio perpetuo erigimus & inſtituimus.

Qui alijs eius Nouitiatus Cõgregationis, priuilegijs omnibus fruantur.

§. 14. Illiſq. ſic erectis & inſtitutis, necnon Nouitijs, & alijs perſonis Regularibus profeſſis, in illis pro tempore exiſtentibus, quod omnibus & ſingulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogatiuis, antelationibus, fauoribus, præeminentijs, indultis, licentijs, aliiſq. gratijs, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus alij quidem Congregationis Nouitiatus, & illorum Nouitij, ac regulares perſonæ, de iure, ſtatuto, vſu, conſuetudine, priuilegio, aut alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ipſi pariter, & pariformiter, ac æque principaliter, abſque vlla prorſus differentia, in omnibus & per omnia, acſi illis nominatim & expreſſe per præſentes conceſſa & impartita forent, etiamſi talia eſſent quæ ſpecialem & indiuiduam requirerent mentionem, & ſub generali expreſſione non comprehenderentur, vti, potiri, & gaudere poſſint & valeant, auctoritate, & tenore prædictis, eiſdem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quo vero ad Nouitios recipiẽdos, ac regẽdos, decreta Sedis Ap. ſeruentur.

§. 15. Quo vero ad vniuſcuiuſque loci qualitatem, & Nouitiatus, ac recipiendorum in Nouitios formam ſpectat, eorumq. regimen, decreta ſuper prædictis à Sede Apoſtolica emulgata omnino ſeruentur.

Qui & quot Nouitij recipiendi ſint.

§. 16. Et quoniam vt ex ſtatu perſonali monachorum dictæ Congregationis nobis conſtitit, ex quorundam Superiorum negligentia, ſeu aliquo humano affectu factum eſt, vt ex eadem patria, & etiam ex eadem familia multoties maior numerus monachorum receptus fuerit quàm par erat, ſeu monaſterij redditibus, qui in eadem patria ſunt, ali poſſit, decernimus non plures Nouitios, quam tres eiuſdem patriæ in poſterum in Congregatione prædicta recipiendos, niſi in defectum aliorum, quo caſu recipiendi munus huiuſmodi ad Capitulum Generale cum Protectoris licentia ſpectet, & non aliter.

Abbas, Prior vel Cellerarius in propria patria non eligatur.

§. 17. Nemo etiam Abbas, Prior vel Cellarius creari poſſit in propria patria.

Inſuper

Nouitiatus duo alij arbitrio Capituli generalis inſtituantur.

§. 18. Inſuper duo alij Nouitiatus monachorum profeſſorum arbitratu Capituli generalis conſtituantur, in quibus Nouitij profeſſi vſque ad presbyteratus, vel ſaltem ad ſubdiaconatus ordinem, in obſeruantia diſciplinæ monaſticæ, ſtudiis incumbant.

Nouitiorū, ac Monachorū, Cōuerſorumq. profeſſorū & nō profeſſorū, ac Oblatorū veſtitus diſtinctus ſit.

§. 19. Sicut autem veſtitus Nouitiorum à veſtitu monachorum profeſſorum diſtinctus eſſe debet, ſic Conuerſorum profeſſorum veſtitus à non profeſſis diſtinctus omnino ſit. & Oblatis non profeſſis Tabanus tantum cum beretto albi coloris concedatur.

Filiationes Monaſteriorū permittitur hanc aggregari, iſtar Cōgregationis S. Benedicti.

§. 20. Volumus etiam & decernimus, vt filiationes monaſteriorum, vti habent aliæ Congregationes Sancti Benedicti, in Congregationem huiuſmodi introducantur.

Abbates, & Priores vbi prædicare poſſint.

§. 21. Et tàm Abbates quàm Priores prædicare verbum Dei in locis vigintiquinque milliaribus à ſuis monaſteriis diſtantibus.

Qui & quā Doctoratus gradū ſuſcipiāt.

§. 22. Et poſtquam curſum in Theologia peregerint, & quinque annos continuos legerint, gradum Doctoratus ſuſcipere cum licentia Abbatis generalis, qui nulla tamen gaudeant exemptione, poſſint & valeant.

Oblati profeſſionem quā emittant, & quo poſtea habitu vtantur.

§. 23. Ac omnes Oblati, tàm hactenus profeſſi quàm qui in poſterum emiſerint profeſſionem, debeant poſt illam emiſſam, deferre ſcapulare paruum, latitudinis palmi, longitudinis vſque ad genua, ac in ima parte ad figuram oui redactum, cum cuculla rotunda, & ſine cauda vt dicunt, & dicto ſcapulari conſuta. dictaq. profeſſio non poſſit ab illis emitti, niſi de vita, & moribus à Religioſis Monaſteriorum vbi ſeruierunt, & tunc ſeruient fuerint approbati, ac ſeruatis decretis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro, conditis & publicatis. antequam vero emiſerint dictam profeſſionem, debeant geſtare tunicam oblongam dumtaxat cum mantello & pileo.

Nouitiatumq. faciant.

§. 24. Hi autem omnes ſupradicti Oblati, teneantur per annum integrum Nouitiatum facere, & quæ ſunt neceſſaria addiſcere.

Alij ſeruientes quem habitū geſtant.

§. 25. Alij vero qui recipientur ad ſeruitia vtilia obeunda nec emittent profeſſionem, ſolum vnam veſtem vſque ad genua & non infra oblongam, vna cum mantello & pileo ad inſtar laicorum ſecularium habere debeant.

Clauſula huius conſtitutionis præſeruatiua.

§. 26. Decernentes præſentes litteras, ac in eis contenta quæcunque, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari ſeu impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari ſeu inualidari, aut in ius vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eas & ea quodcunque iuris & facti, vel iuſtitiæ & gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam poſſe, ſed ab omnibus quos concernunt & concernent, quomodolibet in futurum inuiolabiliter obſeruari debere.

Decretum irritans.

§. 27. Sicq. & non aliter, per quoſcunque Iudices ordinarios, & Delegatos, ac Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, ac etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§. 28. Non obſtantibus noſtra, ac Cancellariæ Apoſtolicæ regula de priuilegijs ad inſtar concedendis, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis & Ordinis prædictorū, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium & ſingulorum tenores, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. aut ſi aliquibus communiter aut diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 19. Marij 1611. Pontificatus Noſtri Anno 6. D. P. An. 6. die 19. Maij.

II. alias XC.

Quod Superioribus Ordinum Mendicantium, liceat eorum religioſos etiam per aliam viam quam per Luſitaniam, ad Iaponicas & alias Indiarum Orientalium regiones, prædicandi aut Chriſtianam fidem docendi cauſa tranſmittere, ſeruata in reliquis forma conſtitutionis Clementis VIII.

PAVLVS PAPA V.

Vniuerſis & ſingulis præſentes litteras inſpecturis. Salutem, & Apoſtolicam benedictionem. Edita An. D. 1608.

Exordium.

SEdis Apoſtolicæ prouidentia circumſpecta, quæ ratione ſuadente aliquando decreuit, experientia deinde comperto, mutatione indigere, nonnunquam immutat, prout re mature diſcuſſa in Domino iudicat expedire.

Olim Gregor. XIII. (cuius cōſtitutio hic nō ponitur, eo quod ſuſficiēter referatur) prohibuit, ad regiōes Chinæ & Iapon. abſq. Sedis Ap. licentia proficiſci Euangelij prædicandi, ac Chriſtianā docendi &c. cauſa, Religioſis Societatis Ieſu, in illis locis hac ſufficeret implere poſſent.

§. 1. Alias ſiquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, certis tunc expreſſis cauſis adductus, per ſuas in ſimili forma Breuis litteras, ſub Dat. die 28. Ianuarij 1585. Pontificatus ſui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Epiſcopis, etiam Prouinciæ Chinæ, & Iaponis, ſub interdicti Eccleſiaſtici & ſuſpenſionis ab ingreſſu eccleſiæ & Pontificalium exercitio, aliis vero Sacerdotibus, Clericis, & miniſtris Eccleſiaſticis, tàm ſecularibus quàm cuiuſuis Ordinis regularibus, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis exiſterent, ſub excommunicationis maioris pœnis ipſo facto incurrendis interdixit & inhibuit, ne ad earum regiones & prouincias Iaponicas, Euangelii prædicandi, vel doctrinam Chriſtianam docendi, aut ſacramenta miniſtrandi, aliaue munia Eccleſiaſtica obeundi cauſa, ſine ſua, & Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent.

Clemēs VIII. conſtit. 70. ſuper ſic... dictos Religioſos nō ſ... ... omnib. Mēdicātium Ordinū Superioribus indulſit, vt ſpectatæ vitæ & eruditionis religioſos tranſmitterēt per Luſitaniā dūtaxat in Indias & Ciuitatem Goaū, & Iaponicas, & finitima loca.

§. 2. Poſtmodum autem rec. me. Clemens Papa VIII. ſimiliter prædeceſſor noſter, accepto quod tàm Chinæ & Iaponum, quàm aliæ illis vicinæ & adiacentes Inſulæ, regiones & prouinciæ, ac finitima Regna Indiæ Occidentalis, ampliſſima, & populis refertiſſima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & ſpiritualibus alimentis fouenda, plures operarii, ac miniſtri neceſſarii erant, quàm ex ſola Religioſorum Societate Ieſu haberi poterant, omnibus & ſingulis mendicantium Ordinum magiſtris, ſeu Prioribus generalibus, tunc & pro tempore exiſtentibus indulſit, vt cum neceſſitas poſtulaſſet, quoſlibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ & eruditionis religioſos, quos nimirum ad prædicta officia & miniſteria idoneos & vtiles fore in Domino iudicarent, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſcepta inde nauigatione, in Indias, & Ciuitatem Goaū, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, & tàm ipſi ſic tranſmittendi quàm alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum à ſuis magiſtris, miniſtris, vel Prioribus generalibus, ſeu aliis Superioribus electi & approbati, tàm ad Iaponicas prædictas quàm ad alias proximas, & adiacentes, etiam Chinæ & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, regiones, & prouincias accedere poſſent.

Prohibuitq. ne ex Inſulis Philippinis, vel alia loca Indiarū Occidentalliū, parte in Iaponicas, vel alias finitimas regiones tranſirent vt in d. eius conſt. §. 3.

§. 3. Cæterum omnibus & ſingulis Religioſis, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis eſſent, ſub excommunicationis maioris, à qua nonniſi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo abſolui poſſent, necnon priuationis vocis tàm actiuæ quàm paſſiuæ, ac dignitatum adminiſtrationum & officiorū quorumcunque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia impoſterum obtinenda ac exercenda, pœnis ipſo facto abſque vlla declaratione incurrendis interdixit & prohibuit,

ne ex

ne ex Inſulis Philippinis nuncupatis, ſiue qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur parte ad illas pertinente, in Iaponicas & alias illis proximas adiacentes, & finitimas Inſulas, Prouincias, & regiones prædictas, etiam quorumcunque priuilegiorum, eis vel ſuis Ordinibus, à dicto Clemente, & Romanis Pontificibus prædeceſſoribus ſuis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, in genere vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per vniuerſum Mundum, eatenus conceſſorum, ſeu in poſterum etiam concedendorum, approbandorum, & innouandorum, niſi in illis de prohibitione huiuſmodi & interdicto, ſpecialis ſpecifica & expreſſa mentio, cum ſufficienti derogatione fieret, aut quouis alio prætextu, & quæſito colore proficiſci, & tranſire auderent, vel præſumerent. & ſi qui eatenus, vel in poſterum ſecus facerent, poſtquam moniti eſſent, ſtatim ſub eiſdem pœnis, omni mora & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reuerti & redire omnino tenerentur. & ad id per quoſcunque Iudices Eccleſiaſticos, ſub eiſdem & alijs eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli poſſent, prout in dictis Gregorij ac prædicti Clementis prædeceſſorum deſuper etiam in forma Breuis, ſub Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 12. Decembris 1600. Pontificatus ſui Anno nono, confectis litteris plenius continetur.

Sed hæc, aliæ quā p Luſitaniā accedendi ad Indias prohibitio, ex inſinuatione Regis Hiſpaniarū, nihil vt credebatur profecit, ideoq. ab iſto Pontifice, vt Dei opus liberius peragi valeat, reuocatur, & ad prædicta loca etiā quā per Luſitaniā (ſeruata in reliquis forma d. conſt. Clementis viij.) iri permittitur.

§. 4. Cum autem ſicut ex inſinuatione Chariſſimi in Chriſto filij noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici accepimus, experientia compertū ſit, quod prohibitio accedendi ad Indias, & Ciuitatem Goam alias quàm per Luſitaniam, nec qui ſperabatur ex eo fructum protulit, neque Catholicæ fidei propagationis negotio vtilis fuit, Nos pro paſtoralis officij noſtri debito, vt tantum opus Dei omni ſublato impedimēto libere peragi poſſit, quantum humilitati noſtræ ex alto conceditur prouidere volentes, dictarumq. litterarum Gregorij & Clementis prædeceſſorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, omnibus & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus generalibus, aut alio quocunque nomine nuncupatis Ordinū Capitibus, nunc & pro tempore exiſtentibus, vt cum neceſſitas poſtulauerit, quoſlibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ & eruditionis religioſos, quos nimirum ad prædicta officia & munia idoneos & vtiles fore in Domino iudicauerint, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes, etiam per aliam viam quam per Luſitaniam in Iaponicas, & alias illis proximas adiacentes, & finitimas Inſulas, Prouincias, & regiones prædictas, ſeruata in reliquis dictarum litterarum Clementis prædeceſſoris forma, in omnibus & per omnia, & non aliter, tranſmittere libere & licite valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus.

Contrarijsq; derogatur.

§. 5. Non obſtantibus interdicto & prohibitionibus, ac litteris dictorū prædeceſſorū alijsq. præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in ſynodalibus, prouincialibus, & vniuerſalibus Cōcilijs editis, ſpecialibus vel generalibus cōſtitutionibus & ordinationibus, necnon p̄dictæ Societatis Ieſu, aliarumq. Religionū, Prouinciarum, & regionū prędictarum iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, illis eorumq. Prælatis, Superioribus, & perſonis etiam particularibus, ſub quibuſcūque tenoribus & formis, ac cū quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in genere vel in ſpecie, ac alias quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. quibus omnibus. etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, alias de illis, eorumq. totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruāda eſſet, tenores huiuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, pręſentibus pro ſufficienter expreſſis, & infertis habentes, hac vice ſpecialiter & expreſſe in quantū noſtris prohibitioni & interdicto alijsq. præmiſſis aduerſentur, harum ſerie derogamus, & derogatum eſſe & cenſeri, neque illa eis vllatenus ſuffragari volumus, & declaramus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

§. 6. Et quia difficile foret pręſentes litteras vbicunque vſus venerit oſtendi, & publicari, Volumus vt earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici, vel alicuius dd. Religionum Secretarii ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel cuiuſuis ex Generalibus prædictis ſigillo munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Tranſumptis huius Bullæ credi iubetur.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub annulo Piſcatoris die 11. Iunii 1608. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

Dat. P. An. 4. die 11. Iunij.

III. alias XCI.

Inſtitutio Congregationis Piorum Sacerdotū, Oratorij Iesv Christi Domini Noſtri nuncupandæ, in Regno Franciæ, ab Henrico Epiſcopo Pariſienſe, & Maria Regina Francorum, ad reſtituendam augendamq. fidem Catholicam promotæ.

Aliam ſed diuerſam Oratorij Congregationem inſtituit in Vrbe Gregorius XIII. in eius conſtit. 2. Copioſus. hic ſupra fol. 33.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1613.

Proœmium.

Sacroſanctæ Romanę Eccleſię, quam Dei vnigenitus Iesvs Christvs D. N. auctor ipſe piorū operum fundauit, regimini ſuperna diſpoſitione præſidentes pro nobis commiſſi gregis Dominici proſpero ſtatu, & animarum ſalute ſolliciti eſſe compellimur, & ea ſincere tenemur amplecti quæ ad incrementum Religionis pertinent, & ad virtutum ſpectant ornamentū, ac pię Chriſtifidelium Congregationes inſtituantur, & exinde vberiores fructus bonorum operū, in illis locis præſertim vbi id magis expedire dignoſcitur, in dies per pia & ſpiritualia exercitia accreſcunt, & iis exercitiis debite ac Domino famulantes perſonæ, animarum ſuarum ſalutem eodem Domino miſerante facilius conſequi, cæteriſq. Chriſti fidelibus vitæ ac morum exemplo proficere valeant ad ſalutem.

Hēricus Epiſ. Pariſieñ, & Maria Francorū Regina, ad reſtituendā, fouēdūq. Eccleſiaſticā diſciplinam, ſupplicāt Pōtifici, pro inſtitutione Cōgregationis Piorum Sacerdotū in eo Regno, eiuſque regimen Petro de Beralle presbytero Pariſieñ committi.

§. 1. Sane exhibita nobis nuper pro parte venerabilis fratris noſtri Henrici Epiſcopi Pariſieñ, ac Chariſſimæ in Chriſto filiæ Mariæ Francorum Reginæ, petitio continebat, quod alias cum ipſa Maria Regina pio deuotionis zelo ducta, vt aliquo deuotionis ſuæ monumēto, immenſarum gratiarum munera quibus eam bonorū omnium largitor optimus decorauit teſtari poſſit, diſciplinam Eccleſiaſticam, vndique fere in Regno Francię hæreſum bellorumq. præteritorum iniuria, tum in Religione, tū etiam in moribus non parum deprauatam ac corruptam, in primæuum & priſtinum ſuum ſtatum, deuotioniſq. & pietatis ſplendorē ſalubri aliqua ratione reſtitui plurimum deſideret, & id re ipſa in conſultatione cum viris grauibus & piis, ac præſertim cum d. Henrico Epiſcopo pluries habita mature diſcuſſa, vtilius & fructuoſius quam ex inſtitutione alicuius Congregationis piorum ſacerdotū, quorum ſtudium & officium ac munus ſacerdotale, iuxta ſanctum atque pium illius inſtitutum debite exequeñ & adimpleñ ſit omnino directum, inſtitueñ exequi poſſe non videatur, ipſaq. Maria Regina vnam deuotam piorum, ac probatæ vitæ Sacerdotum, quorum principale inſtitutum ſingulas actiones ordini ſacerdotali conuenieñtes & eſſentiales amplecti, exiſtat, Congregationem in ipſo Regno & præſertim in Ciuitate Pariſienſi vbi illa non parum deſiderari videtur, erigi & inſtitui, curamq. erectionis & inſtitutionis huiuſmodi dilecto filio Petro de Beralle presbytero Pariſienſi, cuius miniſterium felici progreſſui & directioni ipſius Congregationis maxime profuturum eſſe in Domino confidit, per Nos committi & demandari ſummopere deſideret, pro parte eorundem

dem Henrici Epiſcopi, & Mariæ Reginæ, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus Congregationem piorum ac probatæ vitæ ſacerdotum perpetuo erigere & inſtituere, illiusq. curam dicto Petro committere & demandare, vt præfertur, ac alias de Apoſtolicæ poteſtatis prouidentia conſulere dignaremur.

Hic ideo Pōtifex Cōgregationē Oratorij IESV CHRISTI D. N. nuncupādam, pro Pijs Sacerdotib. inſtituit.

§. 2. Nos igitur quibus cura & ſollicitudo cordi inſidet fidem & religionem Catholicam propagare, diuiniq. cultus augmentum, & vt Chriſti fideles ſinguli per viam ſalutis in hoc ſeculo gradientes, ad cæleſtia Regna peruenire mereantur procurare, præſertim vbi Catholicorum Principum vota id expoſcere, ac in Domino ſalubriter conſpicimus expedire, conſiderantes huiuſmodi inſtitutionem, ſpecialiter ſacerdotes aut perſonas ad ſacerdotalem ſtatum aſpirantes, vel ſaltem eorum miniſterio neceſſarias, ac IESVM CHRISTVM Dominum noſtrum ſacerdotalis dignitatis immediatum inſtitutorem tangere & reſpicere, æquum maxime & rationi conſentaneum iudicamus, vt qui huiuſmodi inſtitutum aggrediuntur, vltra communem fidelium deuotionem, ſpeciali & particulari deuotioni IESV CHRISTI Domini Noſtri addicantur, qui eſt ſacerdos in æternum ſecundũ ordinem Melchiſedech, & ſona ſacerdotij in Eccleſia Chriſtiana. Hinc pio & ſalubri d. Mariæ Reginæ deſiderio fauorabiliter annuere, ac ipſum opus pium muneris Sedis Apoſtolicæ conſolatione confouere, necnon Chriſti fideles ad pia meritoria & ſalutaria opera exercenda, eccleſias quoque, & ſacra Dei templa deuotionis cauſa viſitanda æternis præmijs, ac ſpiritualibus muneribus, & peccatorum remiſſione inuitare volentes, necnon Henricum Epiſcopum & Petrum prædictos, ac eorum quemlibet, à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectũ præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, d. Petro apud Nos de religionis zelo, vitæ, ac morum honeſtate, alijsq. probitatis & virtutum meritis multipliciter commendato, noſtram & dictæ Sedis benedictionem impartientes, ad laudem & gloriam omnipotentis DEI Patris & animarum ſalutem, vnam ſub nomine Oratorij IESV CHRISTI Domini Noſtri Congregationem, in honorem orationum quas in diebus carnis ſuæ fudit, vt ij qui Congregationem ipſam ingrediuntur eundem IESVM CHRISTVM pro nobis in oratione poſitum & pernoctantem reuereantur, atque etiam inſtituti ad quod vocati ſunt moueantur, & præſertim ſemper hanc præcipuam omnibus communem, & omni tempore congruentem officij eorum partem, quæ in orationibus pro populo, ac in Dei laudibus celebrandis verſantur habeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſine alicuius præiudicio perpetuo erigimus & inſtituimus.

Dictumq. Petrū deputat Præpoſitū d. Cōgregationis Piorū ſacerdotū, qui ſimul religioſe viuāt, eorumq. ſit præcipuū inſtitutū, perfectioni ſtatus ſacerdotalis totaliter incumbere.

§. 3. Dictumq. Petrum in Inſtitutorem Præpoſitum generalem huius piorum ſacerdotum, nulli antea religioni voto ſolemni addictorum, necnon & aliorum ad preſbyteratus ordinem promoueri cupientium, & reliquorum ad familiaria officia neceſſariorum Congregationis Oratorij IESV CHRISTI Domini Noſtri nuncupañ huiuſmodi, qui ſimul & in Societate religioſe viuere, & in humilitatis ſpiritu, & piæ vitæ ſtudus altiſſimo famulatum exhibere & impendere ſtudeant. quorum principale ac præcipuum inſtitutum ſit, perfectioni ſtatus ſacerdotalis totaliter incumbere, ſingulasq. actiones ordini ſacerdotali proprie & eſſentialiter conuenientes, ſibi ab eorum Ordinariis vbi ſtabilita fuerit præſcribeñ, & non alias, amplecti ſacerdotum. Inſuper & aliorum ad ſacros ordines aſpirañ inſtructioni, non circa ſcientiam ſed circa vſum ſcientiæ ritus & mores proprie Eccleſiaſticos ſe addicere volentes.

Dat eidē facultatē, Congregationes eiuſmodi in locis ad quæ vocatus fuerit per Ordinarius, inſtituendi, & ſtatuta pro earum regimine cōdendi, & alia quæcunque neceſſaria præſtandi.

§. 4. Cum plena & omnimoda facultate, poteſtate, & auctoritate eidem Petro per Nos ad id aſſumpto, & à dicta Maria Regina ſummopere commendato, vt prædictam Congregationem huiuſmodi, tàm in Ciuitate Pariſienſi quàm in omnibus aliis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis ad quæ à locorum Epiſcopis vocatus fuerit, & non alias, inſtitueñ. ac demum pro felici ſtatu & directione perſonarum, ac bonorum ſpiritualium & temporalium eiuſdem Congregationis ſeu Cōgregationum ſic erigeñ, tam circa receptionem & admiſſionem, numerum, ætatem, & qualitates in ipſa Congregatione recipieñ & admitteñ, eorumq. inſtructionem & diſciplinam, exercitia, ac modum & formam diuinorum officiorum, precum & orationum, aliorumq. ſuffragiorum recitañ, & alia ipſis Cōgregationibus vtilia atque neceſſaria, quæcunque ſtatuta, ordinationes, & capitula, licita & honeſta, ſacrisq. Canonibus & conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon Concilij Tridentini decretis minime contraria, à ſancta Sede Apoſtolica poſtmodum approbanda, confirmanda, ac per ipſarum Congregationum Præpoſitum, presbyteros, officiales, miniſtros, & coadiutores, ſub pœnis in eis apponeñ, adimpleñ, & obſeruañ, faciendi, edendi & condendi, factaq. edita, & condita, quoties pro illorum ac rerum & temporum qualitate & viciſſitudine, ſeu alias videbitur, corrigeñ, limitañ, immutañ, alterañ, ac etiam alia vt præfertur examinañ & approbañ, ac etiam vt præfertur adimplenda & obſeruanda, ex integro facieñ & condeñ, aliaq. omnia & ſingula à ſimilium Congregationum, necnon quorumcunque Ordinum approbatorum cōſtitutoribus, aut aliis Superioribus etiam generalibus, de iure vel conſuetudine, ſiue ex priuilegio aut alias quomodocunque fieri & exequi ſolita, facieñ & exequeñ, dicta auctoritate deputamus & aſſumimus.

Has tamen Congregationes, a Cōgregatione Pariſienſ. dependere decernit.

§. 5. Omneſq. alias ad inſtar ſupradictæ per Nos ſic erectæ, canonice erigeñ Congregationes, quas ab ea Pariſienſi, & à dicto Præpoſito generali quocunque locorum ſtabilitæ fuerint, in omnibus dependere volumus & intelligimus, ex nunc prout poſtquam auctoritate prædicta erectæ fuerint, eidem auctoritate & tenore perpetuo approbamus & confirmamus.

Quam Congregationem Pariſien. duodecim ſaltē presbyteros, alias autem decē habere præcipit, et opportuna redditus aſſignat.

§. 6. Ita tamen quod Congregatio Pariſienſis ſaltem duodecim presbyteris conſtaret, tot redditus annuos habere debeat ex quibus vnicuique presbytero huiuſmodi portio annua quadragintaquinque ducatorum auri de Camera obuenire poſſit. Cæteræ vero Congregationes decem ad minus presbyteros, ac eoſdem redditus annuos, vel quæ Sedis prædictæ Legatus, aut pro tempore exiſtens Nuncius Apoſtolicus & Epiſcopus loci, ac dictæ Congregationis ſic erectæ Præpoſitus generalis, pro loci qualitate ſufficere iudicauerit, habere debeant.

Legatorū & eleem. ſynarū receptionem eiſdem Congregationibus cōcedit.

§. 7. Et poſtremo eiſdem Congregationibus ex nunc prout etiam poſtquam inſtitutæ & erectæ fuerint, vt præfertur, pro illarum dote ac dicti Petri necnon Præpoſiti generalis & presbyterorum eorundem pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, onerumq. illis incumbentium ſupportatione, omnia & ſingula, res, bona, fructus, redditus & legata, ac eleemoſynas tàm per dictam Mariam Reginam quàm alios quoſcunque Chriſti fideles dictis Congregationibus quomodolibet relinquenda, donanda, & elargienda (ita quod liceat dicto Petro, vel alio Præpoſito generali & presbyteris dictarum Congregationum pro tempore exiſtentibus, illorum omnium corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem, per ſe vel alium ſeu alios dictarum Congregationum nomine libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructus quoque, redditus & prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcunque eorundem percipere, exigere, leuare, recuperare, ac in dictarum Congregationum vſus & vtilitatem conuertere, Diœceſani loci vel cuiuſuis alterius licentia deſuper minime requiſita) etiam perpetuo applicamus.

Contrarijs derogat quibuſcunque.

§. 8. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus prouincialib. & ſynodalib. Conciliis editis generalib. vel ſpecialibus conſtitution. & ordinationibus, ac ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegiis quoque, indultis, ac litteris Apoſtolicis, quibuſcunque Superioribus & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq. efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantib. & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem prædictam, eiusq. Legatos quauis cauſa & occaſione, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis

plen-

plenitudine, ac etiam conſiſtorialiter & alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis & innouatis, quibus omnibus etiamſi de illis eorumq. totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica expreſſa & indiuidua mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi acſi de verbo ad verbum & forma in illis tradita obſeruata nihilq. penitus omiſſo inſerti forent, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Indulgentiæ perſonis de Congregationis elargiuntur. §. 9. Cæterum ad augen. fidelium deuotionem, animarumq. ſaluti conſulen. & vt Chriſti fideles ad huius inſtituti exercitium animentur atque inuitentur, de omnipotentis Dei miſericordia ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius confiſi, omnibus & ſingulis presbyteris qui perpetuis futuris temporibus dictam Cõgregationem ingredientur & in ea recipientur, eorumq. coadiutoribus & oblatis alijsq. miniſtris, die eorum & cuiuslibet ipſorum ingreſſus receptionis ac profeſſionis, ac in mortis articulo, ſi pœnitentes & confeſſi ac ſacra communione refecti fuerint, plenariam indulgentiam & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, eiſdem auctoritate & tenore miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Poſtremo eiſdem Præpoſito presbyteris coadiutoribus oblatis & alijs miniſtris prædictis, qui Congregationibus publicis vel ſecretis, pro quocunque opere pio exercendo interfuerint, aut pium aliquod opus circa functiones ſuas exercuerint, toties pro quolibet præmiſſorum piorum operum, & vt magis ad ſui inſtituti opera animentur, & ſuauis ad ea inuitentur, ſexaginta dies de iniunctis eis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentijs, etiam Apoſtolica auctoritate & tenore huiuſmodi miſericorditer relaxamus. necnon tàm ipſis quàm omnibus alijs Chriſti fidelibus, qui etiam vere pœnitentes & confeſſi ac ſacra communione refecti eorundem presbyterorum Eccleſias, aut Oratoria, in ſanctiſſimi Corporis CHRISTI, & Aſſumptionis B. Mariæ Virginis feſtiuitatum, ac in quo Eccleſiæ ſeu Oratoria dd. presbyterorũ. in vnaquaque diœc. ſeu loco proximo vice populo aperientur diebus deuote viſitauerint, ſimili Apoſtolica auctoritate tenore præſentium etiam Indulgentiam plenariam & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, concedimus & elargimur. præſentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

D. P. An. 8 ap. Maij. Dat. Tuſculi anno à Natiuitate D.N. Ieſu Chriſti 1613. ſexto Idus Maij, Anno octauo.

IIII. alias XCII.

Confirmatio Conſtitutionum Congregationis Clericorum ſecularium de Oratorio nuncupatæ, & à B. Philippo Nerio in Vrbe fundatæ. Et prohibitio, ne quęuis Congregatio, ordinationes ſub denominatione dicti B. Philippi promulgare, aut eiuſdem Inſtituti. domos Vrbe inſtituere poſſit.

Congregationem iſtam Gregorius XIII. approbauit, vt in eius conſtit. 2. Copioſus. hic ſupra fol. 33. vbi notaui.

Alia ſed diuerſa in Regno Franciæ mox inſtituta eſt Cõgregatio Oratorij, vt legere eſt in conſtit. præced.

Ed. in An. D. 1612.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. CHriſti fidelium quorumlibet, præſertim Altiſſimo in humilitatis ſpiritu famulantium votis, quæ felicem eorum proſperamq. directionem, & gubernium concernunt, libenter annuimus, eaq. fauoribus proſequimur opportunis, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Congregatio Oratorij in Vrbe ſuas ordinationes ſtatuit, & pro confirmatione Papæ ſupplicauit. §. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti filij Præpoſitus, & Presbyteri Congregationis Oratorij, in eccleſia S. Mariæ in Vallicella nuncupata de Vrbe inſtitutæ, quod ipſi quaſdam conſtitutiones, & ordinationes pro felici dictæ Congregationis regimine, & ſpirituali progreſſu conſcripſerunt, illaſq. non ſemel examinatas, ac etiam mandato noſtro recognitas, in vnum volumen redegerunt, tenoris ſubſequentis.

CAP. I.

De Oratorio & Oratione. VEre locum orationi deſtinatum Oratoriũ dicimus; nã familiaris in ipſo nata diuini Verbi tractatio, poſt hæc tractanda, iam adulta, & in Eccleſiam noſtrã tranſlata nomen minus accommodate retinuit Oratorij. in quo ſcilicet tàm exteri quàm noſtri quotidie veſperi, poſt orationem quam dicimus mentalem, conſuetas Litanias recitant, aut ſingulis ter hebdomadis, quæ eſt voluntaria corporis caſtigatio, ſupplicio flagellorum ſeſe afficiunt. *Declarationem ſeu appendicem ad hoc Caput, vide hic inf. poſt cap. 12.* Feſtis item diebus à Calendis Nouembris, vſque ad ſanctam Chriſti Domini reſurrectionem, non modo ſupplicationibus, ſed etiam familiari cohortatione, & muſico concentu excitantur ad Cęleſtia contẽplanda. A Reſurrectione viciſſim Dominica vſque ad Calendas Nouembris, poſt officium veſpertinũ in eccleſia à noſtris decantatum, & auditum ſermonem in ſuburbanum quempiam locum, vel (ſi per calores æſtiuos non liceat) in tẽplum aliquod ad has rerum diuinarum tractationes intra Vrbem conuenire ſolent. Singulis pręterea diebus Dominicis, niſi noſtro ſit in templo concionandũ, mane lectis Litanijs, & ſermone opportuno de documentis præſertim Euangelicis familiariter habito, declarantur ex externis qui ſeptem primarias Vrbis eccleſias, ac tres domos infirmorum publicas hoſpitales infra hebdomadã aliquando viſitent. Harum omnium cura rerum Præfectũ attingit Oratorij, è noſtris conſtitutum ſacerdotibus, vel adiutorem, vt alteruter his ritibus præſit, ſalutiq. confluentium conſulat externorũ. quibus etiam præſenti ope pietatis officia, in valetudinarijs erga ægrotos feſtis diebus proponat exercenda. Ex externis item fratribus idoneos ad certa Oratorij munia deligat, & in primis Rectorem. caueatq. ne vlla ex parte conſtitutioni derogetur, quam Congregatio his verbis expreſſam voluit.

Præfectus Oratorij noſtri nullo modo permittat externis officialibus in eo conſtitutis, vt in aliquid ſe rerum aut negociorum ingerant ad ipſum locum vel inſtitutũ quoquo modo pertinentium, quod ipſe non eis præſcripſerit. nullum enim huiuſmodi ius, aut poteſtatem habere poſſunt. Ne quid præterea innouetur, ibi hactenus obſeruatum, de rebus præſertim grauibus ad Oratorium ſpectantibus quibuſcunque Præpoſitum Cõgregationis noſtræ conſulat, penes quem rerum Oratorij & Congregationis eadem eſt gubernatio.

Hæc ſatis, vt appareat qua via fiant externi frequentiores in Oratorio ad contemplationem, & amorẽ diuinorum promouendi. Noſtris autem eiuſmodi inſtituto magis deditis, id etiam maxime adhibendum quod à B. Philippo patres edocti, ad hunc modum conſtituerunt.

Horas ſuas quilibet habeat meditationibus præſtitutas, in quibus maiores quotidie progreſſus faciat, Deum cęleſtiaq. amando & appetendo. quod Superiores pro ſua charitate ac prudentia ſępius vnumquemque admonere. & qui huiuſmodi ſtudiorum fructus conſtet, animaduertere debebunt. habent igitur, quæ orationi & meditationi ſeponant ſtata tempora, & præter hortatorem Prępoſitum quem audiant, etiam ſacerdotem ſacris familię noſtrę confeſſionibus audiendis præfectum, qui pro ſua quemque prudentia ad hæc diuina ſtudia vel ſegniorem incitare ſolet, vel nimis incitato, cum fuerit conſentaneum moderari.

Cæterum ob alias plurimas occupationes ſibi proximisq. ſalutares, aliud nullum mane vel die orandi tempus, ac ſpatium ſibi præfinitum capiunt & conſignatum, quàm quod arbitratu quiſque ſuo eiuſmodi meditationibus & ſacris precibus, pie, ſancteq. dederit. Ad Veſperum autem, ſicuti dictum eſt, in Oratorium publicum externis etiam quibuſque viris patens, & expoſitum ad orationem, vnde nomen accepit ſeduli conuenire debent. Sed de omni orationis & flagellorum in Oratorio, ritu & conſuetudine, deq. pijs externorum officijs; infra poſt alias conſtitutiones, in huius capitis appendice agendum eſt.

Cap. 2.

Eccleſia & diuinis officijs.

COngregationis noſtræ Sacerdotes, vtpote diuinorum adminiſtri, in eccleſia feſtis præſertum diebus freqnentes adſunt. alij confluentibus diuina myſteria præbent, alij ad ſacras confeſſiones audiendas intenti, à prima luce ad horam vſque prandij è ſubſellijs ſuis, nonniſi neceſſitate impulſi recedunt. Sacrum omnes qnotidie peragũt, & cæteri inſeruiunt, potiſſimum Clerici. qui cum res ipſa ſacra ſolemniori ritu, & muſico concentu celebranda eſt, bene mane deſcendentes in Sacrarium, ſacerdotes pia diligentia ſacris veſtibus ornant, & ſolemni ſacrificio præſentes ac diuerſa munera obeuntes, ab ipſa Sacrorum cuſtodia, aut eccleſia dum datur diuinis opera, nunquam recedunt. de rebus antem ad eccleſiam ſpectantibus hęc ſunt noſtris propoſita decreta.

In eccleſia noſtra nullæ erunt ſtatuę vita functorũ, ſiue ex marmore, ſiue ære, ſiue gypſo, aut alia materia.

Diebus feſtis ſemper ſolẽni apparatu, tàm Miſſa quàm Veſperæ celebrabuntur. Erunt etiam Veſperæ ſolemnes in Vigilijs Corporis Christi, Natiuitatis B. Mariae Virginis, & Conſecrationis eccleſiæ noſtræ ad x. Cal. Iunij, cuius octauæ redditur officium. & infra eam gratiſſima nobis recurrit memoria dormitionis B. Philippi Patris noſtri, ad vij. Cal. Iunias. Præterea intra octauam Corporis Christi Veſperas qnotidie decantamus.

Singulis ſimiliter annis iv. Cal. Februarij dies feſtus Sanctis Papiæ, & Mauro martyribus, ſolemni apparatu celebratur, & mane eius diei feſti res ſacra, Diacono & Subdiacono miniſtris peragitur. Veſperæ in Vigilia & ipſo die feſto, muſico concentu decantantur. Porro in Vigilia etiam matutinæ laudes ante cœnam, coram ſacris eorum Reliquijs, à Sacerdotibus & Clericis noſtris vna recitantur, vt debitus honor patronis eccleſiæ & Congregationis exhibeatur.

In translatione vero, quæ contingit iij. Idus Februarij idem ſeruatur. Miſſa tamen & Veſperæ ſolemniter non decantantur.

Dies etiam feſtus S. Gregorij Papæ, Congregationis & eccleſiæ noſtræ Patroni, iv. Idus Martij, eſt nobis tàm in primis Veſperis quàm in Miſſa admodum ſolemnis.

Alios item Sanctos, quorum ſacris Reliquijs vel inſignioribus aucti ſumus, Eccleſiaſticis officijs ſingulariter veneramur. nam iv. Nonas Maij Nereum, Achilleum, & Domitillam martyres, duplici.

vij. Nonas Iulij Patermuthium, Copretem, & Alexandrum martyres, quibus dicatum eſt Altare, ſemiduplici.

vj. Cal. Auguſti Pantaleonem martyrem, ſemiduplici.

xj. Cal. Nouembris Vrſulam, & Socias, Virgines & martyres, ſemiduplici.

xix. Calend. Ian. Spiridionem Epiſcopum & Confeſſorem, ſemiduplici ſimiliter proſequimur.

Quamuis vero noſtri Eccleſiaſticis officijs, Veſperis dierum feſtorum exceptis, eccleſiam non frequentent; cum tamen habetur aliqua ſingularis celebritas anniuerſaria, vt die feſto Purificationis B. Mariae Virginis ad candelas; in capite ieiunij ad Cineres; Dominica Palmarum ad Oliuas; conſuetis maioris Hebdomadæ diebus ad matutinas, Miſſam, aliasq. ſolemnes eius temporis ceremonias; die inſuper feſto omnium Sanctorum ad Veſperas, præter conſuetas etiam defunctorum, item ad matutinas, ſicut mane ad Miſſam; Nocte eadem Natiuitatis D. N. Iesv Christi ad matutinas, & Miſſam in Chorum eccleſiæ conuenire ſolent.

Sed iam ab hiſce ferijs veniamus ad funera.

Cum enim aliquis è noſtra Congregatione è vita deceſſerit, ſinguli Sacerdotes tres Miſſas celebrabunt pro vita functo, qui vero Sacerdotes non fuerint, nouem coronas recitabunt. in loco vero vbi defuncti corpus fuerit præſens recitabitur officium defunctorum, ſi mane fuerit celebrabitur Miſſa ſolemnis, ſin minus ſequenti die Diacono, & Subdiacono miniſtris, ſex candelis accenſis in Altari, & quatuor facibus iuxta corpus. Abſoluto autem officio, duæ ex illis remaneant vſque ad ſepulturam. quod ſi abſens obierit, priuatim recitabitur à Sacerdotibus nocturnum officium defunctorum. Miſſa vero ſolemnis, vt ſupra. ſingulis item annis infra octauam omnium Sanctorum, celebrabitur Miſſa ſolemnis pro defunctis noſtræ Congregationis.

Sine conſenſu Præpoſiti & Deputatorum, res ſacra nõ celebrabitur ſolemni apparatu pro vita functis cæteris, videlicet Diacono & Subdiacono miniſtris. nec id ipſi facile concedent niſi mortuus Prælatus extiterit, aut eximiæ dignitatis & honoris inter laicos, aut certe valde benemeritus de noſtra Congregatione.

Nullum recipietur à Congregatione noſtra legatum de re ſacra perpetuo peragenda, niſi forte iuſtiſſima cauſa intercedat, & ex conſenſu Patrum expleti decennij.

Quæ autem hoc in loco de ſacris confeſſionibus videntur ponenda hæc habemus. Singulis diebus ferialibus, aliquis ex Sacerdotibus ad hoc muneris delectus morari debet in eccleſia ad confeſſiones audiendas. Feria vero quarta & ſexta, mane vſque ad horam prandij omnes, & feſtis pariter diebus omnes excubare.

Nemo tamen eorum admittitur ad audiendas confeſſiones ſine Patrum conſenſu, qui exegerint decennium in noſtra Congregatione.

Cap. 3.

Aſſuetari familiarium ſermonum vſu, tàm in eccleſia quam in Oratorio.

IN eccleſia noſtra, die Sabbato ad vacandum excepto, quatuor qnotidie niſi etiam dies feſti ſint, cum aliquis tantum vnus ſermocinari ſolet, è Sacerdotibus noſtris qui fuerint ad hoc oneris munerisq. delecti, ordinata ſucceſſione, verba ad vulgi præſertim captum accomodantes, & ad nullam prorſus pompam, vel vanum populi applauſum declinantes, genere dicendi vere fructuoſo audientium animos paſcunt. Sanctorum præſertim exemplis, ac probatis hiſtorijs ſermonem confirmantes. Vitandæ enim ſunt eis quæſtiones difficiles, dogmatum tractatus, & quæcunque ſcholas decent magis quàm Oratorium. Eſt autem eius conſuetudinis, qui prouide negocium id curet, ſtato tempore ad eccleſiam deſcendere, & inter alia quæ paranda ſunt, horologium arenarium iuxta ſedem ſermocinantium ponere, & librum aliquem de ſalutaribus ſcriptum præceptis, aut de Sanctorum dictis & factis, vbi octo, aut decem auditores præſentes viderit lectitare. cum vero quindecim, vel vt ſummum viginti, ære campano hora conſueta ſignum dare, quo ille quidem audito cui primo dicendum eſt, ad locum feſtinat, & poſtquam legentẽ paulisper audierit ligneam ſedem ſex vel octo circiter graduum aſcenſu ſublimem conſcendit, arenarium horologium iuxta poſitum inuertit, quod ſemihoræ ſpatium præfiniat, & nullo vſus procemio, ab argumento præſertim quod in libro lectum eſt ſermonem orditur. In medio eius ſermone ſurgit cuſtos ad ſignum eadem grandiori campana iterum dandum, qno habito alter dicturus ſecundo loco huc properat, & tantiſper expectat dum primus finẽ dicendi fecerit. Eodem penitus modo ſecundo ſuccedit tertius, & tertio quartus. nec horum cuiqnam amplius hora dimidia datur. nec horologio ſolum, ſed tintinnabulo cum opus eſt, ad finiendum admonentur.

Sermonibus abſolutis ſacer concentu muſico canitur hymnus. quo expleto is qui dixit vltimus, ad orationem Dominicam & Angelicam ſalutationem ter ſecreto recitandam inuitat, & concio dimittitur. At Dominicis cæterisq. diebus feſtis, eorum vnus quibus ad dicendũ ſunt eiuſmodi dies conſignati, in eccleſia poſt veſpertinum officium decantatum, ſermonem habet, cui ſemihoram aliquantulum præterire, non tamen certas iam enarratas dicendi leges, liberum eſſe debet. Eiſdem diebus a Cal. Nouembris, vſque ad celeberrimum Chriſti Domini reſurrectionis diem, ſicut etiam Dominicis, mane toto anno ab aliquo ex noſtris ſermo in Oratorio habendus eſt, ſed hae de re alias, nunc ſatis eſt referre noſtras conſtitutiones huc pertinentes.

Ad ſermonem habendum in Oratorio nullus admittetur ex noſtris, abſque conſenſu Patrum qui decennium expleuerint in Congregatione.

Ex exteris vero nullus inuitandus ad concionem habendam in Oratorio vel eccleſia, niſi ex Præpoſiti, & quatuor Deputatorum conſenſu.

Nunc

Cap. 4.

Statu Congregationis Oratorij perpetuo.

NVnc ſtatum, & formam Congregationis noſtræ penitus immutabilem in promptu ponimus duobus decretis expreſſam. Horum primum his verbis ſancitum eſt.

Cum noſtra Congregatio ſolo charitatis mutuæ nexu, neque vllis aſtricta votorum, iuramenti, aut promiſſionis huiuſmodi vinculis olim per beatum Patrem Philippum Nerium, fuerit diuina inſpiratione inſtituta, atque hæc fuerit eius, & omnium Congregationis Patrũ mens ſemper vnanimis, ac ſit, vt ita perſeueret, decretum eſt, ſiquando aliqui ex noſtris putauerint ab hoc ſtatu recedendum, & alligare Patres, fratresq. vllis votorum iuriſiurandi, aut promiſſionis vinculis, etiam ſi iſti maiorem partem conficiant, vt ſit ipſis quidem liberum, quam velint ingredi Religionem, ſed altera pars quamuis numero longe impar, habeat omnia bona Cõgregationis quocunque loco poſita, quandiu perſeuerauerit in hoc ſtatu, nec alteri quicquam dare, vel acquiſitum, vel acquirendum teneatur. Sic enim conſeruabitur in Eccleſia Dei circumdata varietate. hactenus decreti verba. vt inde etiam appareat parentem optimum in Chriſto noſtrum adduci non potuiſſe, vt ſuos alia via filios duceret, qui pro Chriſtiana charitate religioſos homines iam religioſe coluit, & pro ſingulari prudentia ſanctiſſima tot Ordinum inſtituta votorum vinculis religare ſe volentibus, eo tempore ad omnem Chriſtianæ diſciplinæ præſtantiam ſatis eſſe nouit.

Alterum decretum eſt. Ne quis prætextu ampliandæ Congregationis, eam diſſipet, atque vt confuſio vitetur, quam multitudo parere ſolet, arctiusq. inter ſe, qui ſunt è Congregatione amoris vinculo colligentur, quem quotidiana conſuetudo conciliat, ac mores cuiuslibet ipſorum ex hoc cognoſci poſſint, & notorum vultus cuncti reuereantur, ſtatutũ eſt ne Congregatio alibi vllum locum recipiat, neque alterius Congregationis regendæ ſuſcipiat onus. Siquæ vero aliorum locorum Collegia, & Congregationes noſtra inſtituta obtinuerint, & ſeruare voluerint, non ſint illa quidem noſtræ annexa, neque Clerici eorum ſint è Congregatione Oratorij Romani. quemadmodum eſſe debet inſtituti, vt vnaquæque domus aut familia, noſtræ formam imitata, ſeparatim ab ijs ſe per ſe regat & moderetur.

Cap. 5.

Præpoſiti, & quatuor preſbyterorũ deputandorum electione, & munere.

AD Congregationis, rerumq. ad ipſam ſpectantium gubernationem & curam, Præpoſitus primum eligitur, quem etiam Patrem appellamus. deinde quatuor presbyteri deputantur; de quorum omnium electione, & munere ſic decernit Congregatio.

Nullus Præpoſitus eligetur, qui in noſtra Congregatione quindecim annos non permanſerit, quo temporis ſpatio Deputati vel Miniſtri ſit functus officio, & qui ætatis ſuæ annum quadrageſimum ſaltem non attigerit.

Electio Præpoſiti pertinebit ad omnes Sacerdotes Cõgregationis, qui exacto decennio fuerint admiſſi ad ius ſuffragij ferendi. Laici vero certo ſciant, ſe nihil ad electionem Præpoſiti, Deputatorum, Præfectorumq. iuris habere, munia aſſignata ex præſcripto dũtaxat obituri.

Tã n Præpoſitus quàm Deputati, & cæteri Officiales eligi poſſunt etiam abſentes.

Præeſſe debet in electione, abſentiaq. Præpoſiti, quaſi Superior, qui primum è ſacerdotibus noſtris tenet poſt Præpoſitum in Congregatione locum.

Fiet autem Præpoſiti electio hoc modo. Qui erit a ſecretis, ſingulis electoribus ſchedulas dabit, in quibus ſcriptum vel typis impreſſum ſit nomen eligendorum, vt illas in vas conijciant, videntibus duobus ad id muneris deputandis. Eductus autem ijſdem duobus cernentibus à Secretario clara voce legetur, & electus is erit Præpoſitus, in cuius electionem conuenerint Electores medietate plures. hunc ſane modum eligendi, donec conſentiant, decies repetere poſſunt. poſt decimum vero ſcrutinium, ſi necdum in vnum pars maior media cõſpirauerit, compromiſſum fiat, vt ſcilicet quinque ſolum ex electoribus Præpoſitum e duobus tantummodo deligant, in quo plura ſuffragia ex quacunque diſquiſitione hactenus collecta concurrerint. quod exemplo declaratur. Si enim duo vel plures octauum ſibi numerum in ſuffragijs obtinuerint, vel vnus aut plures octauum, alij vero ſeptimum; tunc cæteris omnibus reiectis, horum tantum delectus electoribus habendus eſt. Ipſi autem electores quinque compromiſſarii, quibus ſcilicet datum eſt arbitrium deligendi Præpoſitum, in ipſa tunc ſimul Congregatione ita ſunt deputandi, vt ſinguli ad eam electionis poteſtatem plures ſibi ſuffragantes habeant (non enim plura medietate ſuffragia in ipſis deligendis requiruntur) & ex illis conſtituantur, qui non fuerint inter primos eligendos numerati. his enim duobus eo tempore, nulla ad huiuſmodi electionem relinquitur facultas, ſed actiua ſimul, vt dicitur, & paſſiua voce priuantur.

Siquando tandem ſchedulis eductis compromiſſarij pares exciterint, electus habeatur qui debito in Congregatione ſibi loco alijs pariter concurrentibus præſtat.

Tres annos duret Præpoſiti munus, & confirmari poſſit tertio quoque anno Congregationis arbitrio. Ad eandem menſam vna cum cæteris accedet & aſſidebit, niſi impediat inualetudo.

Nihil ſingulare habeat in eccleſia, menſa, cubiculo, domi, foriſue præter locum primarium, & laicum ex noſtris à Deputatis aſſignandum, qui omnem in eius obſequium conferat operam.

Circa rem familiarem, & bona Congregationis, adminiſtratione vtatur accurata, præbeatq. noſtris ad victum & veſtitum neceſſaria. At vero pauperibus, aut alijs qui non ſunt ex noſtra Congregatione, quolibet menſe nummi aurei ſummam poterit elargiri. In maiori quidem ſumma quotieſcunque eiuſmodi largitionum ſe dederit occaſio, quatuor Deputatorum requiret conſenſum. cum vero decem nummos aureos excedere contigerit, totius Congregationis. Idem in alijs cuiuslibet cõpleti operis aut negocij ſeruet impenſis extraordinariis, & ad victum aut quotidianum familiæ noſtræ vſum nihil attinentibus.

Totius Congregationis gubernandæ, omniumq. curandorum quæ ad eam ſpectant, prima poteſtas ſit penes Præpoſitum. ad ipſum enim ſolum pertinebit Congregationem, cum opus fuerit conuocare, tractanda proponere, rite conſtituta perficienda curare. exigere quoque rationem actorum vel agendorum à ſingulis noſtrorum, quibus eſt aliquod munus vel onus quomodolibet vbique locorum mandatum, & videre, vt ſingula recte expediantur. Conuocabit ad hoc Congregationem quatuor Deputatorum ſaltem qualibet hebdomada, ſine quorum conſenſu nihil aget quod ſpectet ad vniuerſalem gubernationem Domus, & eligendos aut amouendos officiales. A Præpoſito enim, & quatuor Deputatis cæteri officiales & miniſtri triennium duraturi eligẽtur, excepto Confeſſario, ad quem eligendum plures ex electoribus conuenire debent in ipſa congregatione proxime poſt Præpoſitum, & Deputatos electos. horum enim nullus ei muneri præficiendus eſt.

Domeſticis autem officiis præfecti, quos Officiales dicimus, ſuis nominibus ſatis noti, ſunt qui ſequuntur.

Sacerdos à Confeſſionibus.

Corrector ex ſenioribus, qui ſecreto corripiat errãtes.

Miniſter, qui rebus domeſticis adminiſtrandis, Præpoſiti ſententia conſulta & explorata, det operam.

Præfectus Sacrarii, cuius paternæ curæ Sacrarii miniſterio aſſignati committuntur, ſicut Miniſtro cæteri Laici omnes.

Cuſtos Sacrarii.

Præfectus Oratorii, & Adiutor.

Præfectus Sermocinantium in eccleſia.

Præfectus Ceremoniarum.

Præfectus Muſicæ.

Receptatores hoſpitum duo.

Monitor precum, quas debemus commendatis in menſa Veſperi.

Tyronum Præfectus.

Cuſtos depoſitæ pecuniæ.

Negociorum domeſticorum Procurator, & adiutores.

Bibliothecarius, & adiutor. qui non permittant è communi Bibliotheca libros extrahi.

Miniſter infirmorum, & adiutores.

Præfectus ædificiorum, & adiutor.

Præfecti corrigendis legentium erroribus in menſa duo.

Aromatariæ Præfectus, & Aromatarius.

Pecuniarum Exactor, & Diſpenſator.

Cuſtos Supellectilium.

Cellæ Penariæ Cuſtos.

Cellæ Vinariæ Cuſtos.

Cuſtos Triclinij.

Ianitores.

Hos præſertim Congregatio ſingulos huiuſmodi conſtitutione voluit admonitos.

Nemo munus à Congregatione, ſeu Præpoſito & Deputatis demandatum recuſet, ſed omni animi demiſſione ſuſcipiet. quod ſi aliqua ex cauſa ſibi recuſandum iudicabit, poſtquam ea quæ ſenſerit, debita modeſtia ſemel aut iterum expoſuerit, nec Præpoſitus & Deputati approbauerint, iniunctum munus ſine vlla amplius excuſatione accipiet.

De Deputatis autem cum Præpoſito eodem tempore eligendis, hæc habentur.

Poſt electionem Præpoſiti ſtatim, eligentur ei quatuor ex presbyteris, qui decennium tranſegerint in Congregatione, ex quo ſunt admiſſi ad primam probationem, & ius habeant eligendi à tota Congregatione, de quorum conſenſu, vt dictum eſt, cuncta á Præpoſito agentur quæ ad vniuerſalem Congregationis gubernationem pertinere ipſe iudicauerit.

Ab eiſdem ergo presbyteris omnibus exacti decennij eodem modo quo ſupra ad tertium ſcrutinium, eligentur quatuor Deputati, ſinguli ſeparatim in eadem Congregatione. poſt tertium vero ſcrutinium, nullo facto compromiſſo duo eligantur, in quos plura fuerint ſuffragia in illa trina diſquiſitione collata. ſi vero plures pariter concurrant eligendi, duo tantum cæteris reiectis ad electionem peruenire poſſunt, illi ſcilicet qui alijs de more præire debeant in Congregatione. exemplū proponimus. Si ſcrutinio ter peracto, in octauum alter ſuffragiorum numerum peruenerit; alter vero in ſeptimum hos dicimus duos, cæteris omni ſuffragio priuatis ad Deputati munus per ſcrutinium prouehendos. quod ſi plures ſeptimum illum numerum obtineant, ille ex eis ſcrutinio ſimiliter eligendus erit excluſis alijs, qui debeat eis in Congregatione antecedere. ſi rurſus paria duorum fuerint eligendorum ſuffragia, is ſimiliter habeatur Deputatus, qui ex inſtituto alterum inter noſtros ſit ſolitus anteire.

Vnus é quatuor Deputatis triēnij præteriti (tres enim annos durat, cuiuſque munus) aut etiam ſi placebit, duo confirmentur in tres alios annos. qui poſt illos confirmari amplius non poſſint.

Ex Deputatis item eligetur aliquis à Secretis ex ipſorum conſenſu Deputatorum, qui ſingula decreta á Congregatione vniuerſali, vel á Præpoſito & quatuor Deputatis, in libro ad hæc conficiendo notabit, & litteras ad quos continget, ſcribet. Litteræ autem omnes quæ negocia continent, in alio libro ſunt exſcribendæ.

Deputatorum erit præterea cum Præpoſitus deceſſerit vel finierit eius munus, ſeniorem prædictum monere qui eius vice interim fungitur, vt conuocet ad electionem Præpoſiti conuocandos. quod ſi ille negligat, ipſi conuocabunt.

Si nemine diſſentiente ipſis videbitur ceſſatio muneris concedenda, vel indicenda Præpoſito ob iuſtam cauſam, quatuor è Sacerdotibus exacti decennij aduocabantur. quod ſi his videbitur, iidem conuocent Congregationem à qua deponatur, & eligatur nouus Præpoſitus, ſicut iam ſupra dictum eſt. eo modo tamen ſeruato in præpoſito deponendo, qui in eijciendis tenendus eſt.

Singulis annis menſe Ianuario, aliquis ex Deputatis cum altero non deputato, rationem omnium expenſarum quæ toto anno fiunt ſingillatim inibit, eamq. initam in publica Congregatione referet, vt appareant omnibus quæ ſuperiori anno factæ ſunt expenſæ, pateatq. ſingulis contractum ne ſit æs alienum, & quota ſit ſumma rei familiaris, & bonorum omnium noſtræ Congregationis.

Cap. 6.

Admittendis in Congregatione, & eijciendis ex ea.

NOſtræ Congregationis Patres Beati Philippi Inſtitutoris optimi morem ſecuti, non niſi homines probatæ vitæ, maxime idoneos & quaſi ad inſtitutum natos recipi volunt ad ſuorum numerum aggregandos, etiam ad hunc modum factis decretis.

Minores duo de viginti annis, ac maiores quadragintaquinque ad primam probationem non recipiantur, neque iis quos canones ab ordinibus arcent, niſi in ordine laicorum ſint omnino permanſuri, non infirmæ valetudinis, non ij qui ingreſſi ſint aliquam Religionem, non niſi bonæ apud omnes famæ, qui Oratori noſtri frequentes fuerint auditores & orationibus interfuerint, & ſæpius alicui ex noſtris Sacerdotibus ſoliti fuerint confiteri, & experimentum ceperint inſtituti noſtri. In his tamen omnibus, ſi ita videatur patribus qui decennium expleuerint, in Congregatione poterit diſpenſari.

Duo ex noſtris presbyteris à Congregatione eligentur, qui diligentem adhibeant curam circa eos qui admittendi ſunt in Congregationem, vt vel antequam admittantur, eorum vita & mores omni ſtudio explorentur. ea propter crebra cum illis inibunt colloquia, vna cum ipſis verſabuntur. nec his contenti, ab illis etiā certiores reddantur qui eiuſdem erunt patriæ, & quibuſcum anteacto tempore quàm recipiantur fuerint verſati. Referre autem debent duo electi ad Congregationem rerum conuocandam, quæcunque de illis habuerint, ſi quomodo ſcire interſit, antequam ſecreto ſuffragia ferantur.

Præter duos patres, quos eligendos ad id muneris diximus, alij etiam patres diligenti cura exquirent quę hactenus præfati ſumus, & num animo veniant permanendi ſemper vſque ad vitæ obitum in Congregatione, non alio prætextu quàm vt Deo inſeruiant, & obſeruent noſtrę Congregationis inſtituta ſeu conſtitutiones, quas propterea antequam recipiantur, legendas patres offerent, quo rem totam maturiori conſilio deliberent.

Quomodo autem oporteat admittendos expeditas habere res ſuas familiares & domeſticas, habetur cap. 8. Antequam enim per ſecreta ſuffragia admittāур, debent eſſe expediti ad viuendum nobiſcum & habitandum, ne ſic admiſſi extra Congregationem degant, præter tempus dierum aliquot, vt ad ſummum quindecim.

Admiſſi ad primam probationem non continuo tyronibus aggregabuntur, ſed menſem veluti hoſpites in noſtris ædibus morabuntur, vt interim omnia noſtra cognoſcant, ac maturius deliberent. & è contra ipſorum periculum fiat, ſi prompti ſint in omnibus parere, vel in humillimis ac duriſſimis. ſi exercitationibus ſanctarum meditationum, & ſacramentorum ſint à ſe ipſi deuoti. non contentioſi, non pertinaces, non ſuperbi vlla omnino in re, aduerſus maiores aut etiam minores.

Si bonum ſui ſpecimen dederint, poſt menſem eorum nomina in libro ad hæc deſtinato notabuntur, & inde annus primę probationis incipiet. per quod anni ſpatium ſi fuerint in vitę laudabilis ratione verſati, in ſecunda probatione biennium conſiſtent, alioquin dimittentur à Pręposito, & Deputatis quorum eſt munus ad primam & ſecundam probationem admittere. Exacto autem triennio, ſi laudem ſimili modo probatę vitę habuerint in conuictu, vt eſſe poſſint é Congregatione nominatim decernendum eſt. Aggregabuntur ergo per ſecreta ſuffragia, poteruntq. deinceps ad omnia miniſteria, excepto Prępoſiti, & Deputati, munere eligi. ius autem ipſi alios eligendi poſt decennium ſolum habebunt, niſi de conſenſu Deputatorum Prępoſitus hoc ius ex cauſa ſtatuerit differendum.

Quod ſiquis eorum, alia nulla intercedente cauſa niſi obliuionis aut modeſtię, ad tempus non petierit, quòd à Congregatione fuiſſet accepturus, cum in noſtrorum catalogum admiſſus referetur, ab eo tempore cenſeatur aggre-

aggregatus, quo expletum fuerit conſuetum triennium, vel decennium.

Admittere ad Congregationem, & omnia ſupradicta pertinebit ad Sacerdotes expleti decennij, & ſtabitur maiori parti ſuffragiorum. ad primam tamen & ſecundam probationem, vt dictum eſt, ad Præpoſitũ & Deputatos.

Nemo poſſit expelli è Congregatione, niſi primum in vnum locum congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decennium exegerint in Congregatione, numerandum à die qua ſunt admiſſi ad primam probationem, & ſinguli ſuum ſuffragium dederint. & quod duę è tribus partibus ſtatuerint, id fiat. Quod ſi in tres partes non poterit fieri Presbyterorum æqua diſtributio, tunc ſeruabitur ratio quæ eſt octo ad tredecim aut quatuordecim. ita vt octo exempli gratia conficiant duas partes, ſiue tredecim ſint Presbyteri ſiue quatuordecim.

Nemo poſſit expelli è Congregatione, niſi propter iteratam, grauemq. pertinaciam, vel graue delictum. ſed qualia ſint ſingula huiuſmodi, ſtabitur iudicio duarũ partium è tribus, numerandarum vt ſupra.

C A P. 7.

Tyronum inſtitutione.

ADmiſſi ad primam probationem, ſiue Clerici ſiue Sacerdotes, donec fuerint expleto triennio noſtris adſcripti, eius curæ commendantur qui id muneris in Congregatione ſuſtinet. Is ad fructum animorum omnia referens, præter virtutum ſingulare ſtudium, quarum maxime compotes eſſe noſtros oportet, curet alia quædam proponere, quæ ſunt hactenus obſeruata, vt videlicet.

Sacro quotidie inſeruiant.

A ſtudijs litterarum Superioris arbitrio abſtineant. Hæc enim moderanda primum, vt Diuina ſapientia imbuti diſcant amare neſciri.

Ad menſam ſigno dato ſine vlla mora conueniant, ibique ex præſcripto, Miniſtratoris vel Lectoris Officio fungantur.

Singuli miniſtrent vel legãt ſingulis diebus aut hebdomadis, tam prima quam ſecunda prandij vel cœnæ hora: qui vero ex eis Sacerdotes fuerint, ad primam, non niſi mane miniſtrare ſolent.

Lectionem ſimiliter in Eccleſia, vt cuique ſua fuerit conſtituta hebdomada, ſermonibus præmittant. interſint, dum habentur, atque etiam curent, ne quid omittatur eo tempore quod eſſe ſolet inſtituti. Eam vero miniſtrandi & legendi conſuetudinem, iam aggregati ad decennium vſque retineant vel circiter, Superiorum arbitrio, Præpoſiti ſcilicet & Deputatorum.

Vbi finem ſermones habuerint, quorum quotidie duos vel ſaltem vnum audierint, vt etiam valetudini quadam ex parte inſeruiant, in aliquam ambulationem veniant.

Veſperi ad orationem in Oratorium ſe conferant.

A prandio & cœna, animi recreandi gratia per horæ ſpatium eorum quiſque in vnum cum alijs locum adueniat, & omni mitigata ſeueritate, vultu hilariori, modeſte tamen ſic ſe gerat, ne alium vel ioco tangat.

Siquis eorum per ianitorem accerſatur ab aliquo, ſtatim ad portam domus deſcendat, ſe paucis expediat, & neminem externorum in cubiculum ſuum vel omnino in ædes noſtras, inſcio Superiore, admittat.

Nec domo, nec ſoli, niſi facultate ab eodem data aliquando exeant.

Nulla externorum negocia vel quæcunque in Congregatione degentibus, ſeu conſuetudine ſiue decreto aliquo ſunt denegata, ſine Præpoſiti etiam licentia adminiſtrent aut conficiant.

Ab adminiſtratione Sacrorum, ipſoſque Sacrario Feſtis diebus, vix neceſſitate cogente recedant.

Altare cuius quiſque curam ſuſcepit, vt tempori congruit, ex viciſſitudine Eccleſiaſtici myſterij ornet.

Ter in hebdomada aſſignato Confeſſario peccata ſua confiteantur, &, qui non fuerint Sacerdotes, eius arbitrio Euchariſtiam accipiant.

Curent, ſiquid errauerint, vt ſponte ſe correctioni ſubijciant.

De Congregatione autem ad quam conuenientes in aliqua ſe culpa eſſe demoſtrant, extat huiuſmodi noſtrorum conſtitutio.

Congregatio culparum Tyronum, ideſt eorum qui nondum triennium in noſtra Congregatione exegerint, ſiue Sacerdotes ſint ſiue Clerici, ſingulis fiet hebdomadis, vt ſcilicet ad omnium communem veniant. & ea hebdomada in qua non habetur communis, priuatim apud illum cuius curæ ſunt commendati, ad ſuas culpas coarguendas congregentur.

Adhibere etiam, loco accuſationis iam dictæ, aliquando ſolent probati cuiuſque auctoris lectionem, ex qua ſaluberrimis viciſſim documentis per communicationem & diuinorum collationem imbui poſſint.

C A P. 8.

Præcipuis Congregationis obſeruationibus.

AD excolendos diuiniore diſciplina ſuorum animos, & ad Chriſtianam, veramq. pietatem magis conformandos, hæc præſertim interpoſita decreta ſeruat Congregatio.

Ter in hebdomada ſua peccata Sacerdoti ad hoc delecto quilibet confiteatur, niſi aliqua interdum de cauſa permittatur ab ipſo quiſpiam aliter facere. Hanc tamen conſuetudinem à Beato Philippo Patres inſtituti perutilẽ ad ſalutem ęternam volunt & prędicant. Ad Euchariſtiã ſimiliter ſumendam ſe paret, ſumatque ſi videatur eidem cui confeſſus fuerit.

Congregatio (vt dicimus) culparum, decimoquinto quoque die perpetuo fiat, in qua non modo Sacerdotes interſint, ſed clerici, laicique omnes noſtræ Congregationis, & à nouiſſimis ad primos quiſque commiſſam à ſe aliquam in conſuetudine familiari culpam, etiam leuẽ flexis genibus accuſat, & quoquo modo alicuius animũ offenderit, petit ab illo veniam. In hac tamen accuſatione publica, nulla earum rerum mentio eſt, quarum ſecreta apud Sacerdotem debet eſſe confeſſio.

Nemo ex Sacerdotibus alios corrigat, qui decennium Sacerdotij non expleuerit in Congregatione.

Statuto igitur die congregatis omnibus, inuocato primum, vt moris eſt, à Præpoſito in Sacris precibus Spiritu Sancto, ille è Sacerdotibus cuius eſt ex ordine alios corrigere, (ſolent enim in huiuſmodi munere ſibi inuicem ſuccedere) in ſella ad Præpoſiti dexteram locata vocatus aſſidet, & perbreui ſermone ad inflammandos in Deum animos vtiliter præmiſſo, fungitur in ſpiritu lenitatis Officio Correctoris, ac dum clericos corrigit, & Sacerdotes, caput detegit, quod in laicis corrigendis non ſolet. Præpoſitũ inſuper corrigẽdum detecto capite ſtans admonet.

Laici & clerici vbi ſuas culpas accuſauerint, correcti, & à Præpoſito de aliqua vitioſa cõſuetudine emendanda vel laudabili retinenda, quam breuiſſime etiam admoniti ſimul diſcedunt. Singuli deinde Sacerdotes, qui adhuc infra triennium approbationem expectant, ſeſe culpant. his pariter abeuntibus remanẽt cęteri Sacerdotes. quorũ accuſatione expleta, & correctione adhibita, Præpoſitus Deo gratias agit precibus conſuetis.

Præſcribetur autem forma, vt dici ſolet, pœnitentiarũ, quam in illis conſcribendis nullo modo tranſgredi liceat. In ſchedulis autem ſcriptæ eodem die quo fuerint accuſatę culpæ, veſperi in triclinio ſub cœnæ finem per manus è ſacculo ſingulis diſtribuantur.

Hac diſtributione facta, vt ſorte obuenerit, ordinatim & aperte legat coram omnibus quiſque ſuam.

Eligetur prætetea, vt ſupra diximus, aliquis ex ſenioribus, qui Correctoris Officio fungatur. Huius erit vnumquemq. è noſtra Congregatione, etiam Deputatos & Præpoſitum clam corrigere. quod tamen munus omni manſuetudine & animi lenitate exequetur, ſeipſum, vt ait Apoſtolus, conſiderans, ne & ipſe tentetur, itaut ſe potius & vita ſua corrigere videatur, vt hac ratione fratres ad meliorem frugem reducat.

Quod domeſticæ tandem diſciplinæ ſtudium poſtulat, ea hebdomada in qua nulla eſt communis accuſatio culparum, Laici omnes noſtræ Congregationis cuius miniſterio aſſignati, apud Miniſtrum conuenire debent, vt ab illo erudiantur, & ad tenendam ſalutis æternæ viam benigne inſtituantur.

Ad hæc, ne noſtri inflammentur auaritia, vel ambitione prolabantur, ne modeſtiam leniter abijciant, vel temere auctoritatem teneant, his quæ ſequuntur, conſtitutionibus aliqua ex parte cautum eſt.

Quo Deo diuinisq. rebus, expeditiſſime quicunque admittuntur in Congregationem, ſe tradere poſſint, id maxime videbunt in primis, ne quid luxioſum ſit vllo modo in rebus familiaribus quas habent. ſciantq. cuiuslibet anni redditus, expendendos in bonos, quos ipſi iudicauerint vſus, neque quicquam cumulandum. ne quis ſcilicet è noſtra Congregatione vllam curam ponat in diuitijs parandis, immo vero ex cenſu pro ſuis cuiq. facultatibus in commune commodum Congregationis libere conferendum eſt. Quod à noſtris adeo ſeruatum eſt hactenus, vt ſiquis ob inopiam id non præſtiterit vel præſtare intermiſerit, ſtatim atque de ſuo abundantior quoquo modo factus eſt, pecuniam pro rata portione dare, ac ſoluere non deſtiterit, ita eis conueniens ac conſentaneum ſemper viſum eſt ſtipendijs proprijs militare, & à rebus etiam Congregationis tanquam ab alienis abſtinere, quibus ipſa debet in primis non habentes vnde viuant ſuſtentare ſuos. Nec propterea pecuniam imperat Congregatio, dum exigit quod ab hilari datore ex inſtituto pro victu offertur, idq. etiam prout cuiuſq. facultates ferunt.

Poſſunt etiam Præpoſitus & Deputati, partem vel totum aſſignatorum prouentuum remittere, ſi eis videatur aliqua de cauſa id faciendum.

Omnia ſecularia negocia interdicuntur noſtris, niſi aliquid iuſta de cauſa mandetur expediendum à Præpoſito, & quatuor Deputatis.

Nulli ex noſtris, quamuis fuerit requiſitus, profiteri licebit ſub aliqua Congregatione vel Societate extra Domum, vel aliquod onus ſuſcipere ſine conſenſu Congregationis.

Cum ſint multi in Eccleſia Dei, qui audiendis Monialium confeſſionibus, aut dant operam aut dare optime poſſunt, propterea ne quis ab inſtituto Congregationis noſtræ proprio poſſit abduci, ſtatutum eſt, ne noſtrorum aliquis ſeſe obliget aut dedat confeſſionibus audiendis, moribus reformandis, rebusq. earum gerendis. Idem dicimus de Seminarijs, Collegijs, Congregationibus, Societatibus aut alijs Vniuerſitatibus, rebuſue earum quomodolibet tractandis.

Nemo Epiſcopus, Præſul, aut alia quæcunque ea ſit dignitate ornatus, recipiatur in ædes Congregationis, vt in iis vna cum noſtris moraturus habitet, etiamſi id fiat ad aliquod tempus.

Nulla Eccleſiaſtica beneficia petere aut accipere vnquam omnino poſſint. habita olim ſi reſidentiam perſonalem non requirant, poterunt retinere.

Dignitates vllas nemo poſſit accipere, niſi Pontifex iubeat.

Nec licebit, abſque Præpoſiti & quatuor Deputatorum conſenſu, frequentare Curias, neque officia vel beneficia pro ſe vel pro alijs expoſcere.

Nulli ſit proprius famulus. ſiqua aliquem neceſſitas premet, deferet ad Præpoſitum, qui vna cum quatuor Deputatis, quid ei opus ſit, curabit.

Nec ſinat quis pueros ingredi cubiculum ſuum, niſi ducantur ab alijs, qui teſtes interſint. reliquos admodum parce admittant, ſed vocati deorſum ad illos ſe conferãt.

Non admittatur aliquis ad quoſcunque ordines Eccleſiaſticos abſque conſenſu Sacerdotum qui decennium exegerint in noſtra Congregatione. Eodem modo nec ad ſermones habendos, vel ad confeſſiones audiendas, ſicut alibi dictum eſt.

Nemo librum imprimendum det abſque licentia Præpoſiti & Deputatorum.

Nulla lex à Sanctiſſimo confirmanda proponatur, niſi prius in eam conſenſerint Presbyteri exacti in Congregatione decennii.

Quando lex aliqua vniuerſalis conſtituenda eſt, Sacerdotes omnes interſint qui expleuerint triennium, votúq. conſultiuum habeant, deciſiuum vero tantum qui decennium compleuerint.

Cum aliquid gerendum proponitur, antea publica & libera de ea re habeatur à Patribus conſultatio, deinde aliquod tranſactis diebus ſuffragia eunt ſecreta. niſi forte rei neceſſitas, vtilitas, vel etiam aliquando modicitas, expediri ſtatim poſt conſultationem, de Congregationis ſententia per ſecreta ſuffragia, cogant. Sed ſicut dictum eſt, licet Sacerdotes omnes admittantur qui exegerint triennium in Congregatione, votumq. conſultiuum habeant, deciſiuum tamen ſolummodo illi, qui decennium expleuerint.

Cap. 9.

Veſtitu, & cõſuetudine familiari.

HAs præterea conſtitutiones & obſeruationes ad externam noſtrorum hominum modeſtiam exhibemus. Ipſi ad interiorem animi virtutem habendam adhibere non negligant.

Nemo ex Fratribus noſtris aut Patribus, ſericum quicquam in ſuis veſtibus gerat, præter breue, preſſumq. verticis operculum, confouendo capiti, & velum interiori pileo inſuendum.

Forma item veſtium ſemper ſeruabitur conueniens Clericis ſecularibus.

Noſtri laici gerent veſtem demiſſam vſque ad genua, paulo vero inferius pallium.

Qui ex domeſticis impenſis veſtiuntur, quoties opus fuerit, miniſtrum adeant, vel ipſo abſente, Præpoſitum eiq. proponant quibus indigent. ipſi autem ad ſubueniẽdum expoſiti, quo charitatis affectu valent, eorum petitionibus ſatisfaciant.

In veſtitu, inceſſu, ſermone, actione, geſtuq. omni, decorum ſeruent, modeſtiamq. omnem ſinguli præſeferant: nulla tamen appareat noſtrorum actio, vt dicitur, ſingularis, à vulgari & communi bonorum & ſimplicium virorum moribus diſcrepans.

Quamquam vero noſtrorum eſt conſuetudo peculiaris, vt ſe inuicem honore præuenientes, & ſibi inuicem obſequentes, quiſque velit ad demittendum animum, infimum inter alios tenere locum, ne tamen perturbetur quaſi cuiuſdam anteceſſionis aut ætatum ordo, præſertim publice in ſedendo & incedendo, alijsq. actibus huiuſmodi, ex Sacerdotibus præcedent illi qui priores fuerint Sacerdotes, ex quo admiſſi ſunt in Congregationem. ita tamen, vt ſiquis ex Clericis exacti triennij, promotus fuerit ad Sacerdotium, tyronibus Sacerdotibus, illis videlicet qui nondum triennium in Congregatione exegerint, præferantur. Laici autem ſemper Clericis poſtponentur.

Poſt prandium & cœnam, morabuntur omnes noſtræ Congregationis homines in loco deputato per horæ vnius ſpatium, quo elapſo omnes in ſuum cubiculum ſeſe conferant.

In electione vacantium cubiculorum, erit optio penes ſeniores Sacerdotes, niſi aliter viſum fuerit Præpoſito & Deputatis.

Domo non egrediatur quiſquam ex noſtris ſine permiſſu Præpoſiti, niſi expleuerit decennium in Congregatione. exacto enim triennio ad hoc vſque tempus, illos vel maxime Sacerdotio nondum præditos, Præpoſitus per ſe vel per alium peculiari quadam cura ad virtutum progreſſus iuuare ſolet.

Inuitatus ad prandium vel ad cœnam extra domum nemo accedat abſque permiſſu Præpoſiti.

Nemo externorum ad prandium vel ad cœnam, inſcio Superiore inuitetur, multo etiam minus hoſpitio, niſi vno omnium conſenſu Præpoſiti & Deputatorum.

Ex exteris aliquem nullus Patrum aut Fratrum inuitet ad prædia quæcunque noſtræ Congregationis, nec recipiet vt ſecum ibi moretur, ſine conſenſu Præpoſiti Congregationis.

Nullus abeſſe vltra menſem à Congregatione permittatur à Præpoſito, ſiue in patriam profecturus ſit ſiue alio, niſi de conſenſu etiam Deputatorum.

Nullus è noſtra Congregatione, in baptiſmate aut alio Sacramento quempiam ſuſcipiet.

His apte congruenterq. addenda ſunt etiam nonnulla, quæ diuturna conſuetudine recepta & probata ſtudioſe retinentur à noſtris.

Lita-

Litanias enim in Oratorio veſperi ſingulis hebdomadis ſinguli Sacerdotes recitant.

In diuinæ Sacrificio Miſſæ, non ſolum ſinguli quotidie Clerici Laicique deſeruiunt, ſed Sacerdotes cõplures, laude quidem digni, ſunt adminiſtri.

Menſę, præter laicos & clericos qui perpetuo miniſtrãt alterni, ſinguli etiam Sacerdotes veſpere ſingulis diebus miniſtratores adſunt.

Neque deſunt ex noſtris, qui ſe frequenter ad domos infirmorum hoſpitales conferant, vt opera ſua ægrotantes iuuent.

Domi vero cum quis noſtrum ægrotauerit, omnes frequentes adiunt, ſubueniunt, conſolantur, inſeruiunt, confirmant quam diligentiſſime.

Cum autem morti proximus quis fuerit, ſigno dato conueniunt omnes, tam Sacerdotes quam cæteri, vt diuinam morienti miſericordiam vnanimes expoſcant.

Si quando alterum quis verbo offenderit, veſperi inter cœnandum, re dubia iam explicata, flexis in medio triclinio genibus, faciens ſe reum, veniam ab illo petit, quẽ offenderit. Is vero aſſurgens, idemq. faciens, culpam in ſe ſaltem conuertit, quod occaſionem dederit. iniurioſus autem merita afficitur à Præpoſito pœna, aliquando leui, aliquando nulla.

Pœnę autem, quæ culpis in Congregatione bis in mẽſe accuſatis imponi ſolent, ſunt huiuſfere generis. Trium priorum Sacerdotum, aut nouiſſimorum pedes in menſa deoſculari. Pſalmum, cuius initium, De profundis, ſubmiſſa voce, extenſis brachijs, vel Pſalmum Miſerere, coniunctis manibus medio in triclinio recitare. In nouiſſimo menſæ loco recumbere. Humi ſedendo cibum capere. Auxiliares preces ab ingredientibus triclinium flexis genibus flagitare, vel eaſdẽ petere ad delenda ante obitũ pœnitendo peccata. Ante menſę accubitum aliquid à ſingulis recumbentibus eleemoſynæ nomine petere. Secundæ menſę miniſtrare, vel in ea Lectoris officio fungi. Sacram Beatæ MARIAE Virginis coronam pro ſummo Pontifice, aut pro beneficis in Congregationem noſtrã aut pro mortuis noſtris recitare. Infirmos qui ſunt in domibus hoſpitalibus inuiſere, & aliæ his perſimiles.

CAP. 10.

Triclinio & ornatu menſa.

A Sumenda tandem eſt tractatio menſæ ad pium in Triclinio conuictum inſtructæ, vbi ſingulis noſtrum idem genus, eadem portio cibi, potioniſque ſuppetit. Legitur ipſa Italice, quandoque inter cęnandum, arbitratu Præpoſiti vel miniſtri, hoc ſere ſcripta exemplo.

Cum primum prandii aut cęnę datum fuerit ſignum, vnuſquiſque noſtrum in omni prorſus opere, ac negocio ceſſans, ad triclinium ſe confert. Inter eundum ſilentiũ facit, etiam dum à menſa ad locum peruenerit, in quem homines noſtri ad animum recreãdum conuenire debẽt.

In ipſo primum ingreſſu capite inclinato veneratur Imaginem Sacram è conſpectu propoſitam, deinde conſueto reuerentiæ ſigno ſalutans alios, modeſtus, ac ſilens prope menſam, vt ſuo ſtat quiſque loco, nec epulas appoſitas nec alios ingredientes curioſe circumſpicit.

Præpoſitus vel qui eius abſentis locũ obtinet, poſtquã tantiſper expectauerit, dum ex cubiculis conuenire huc omnes potuerint, clare, ac diſtinctè ex præſcripto S.R.E. menſe benedicit, & in primo loco ipſæ Præpoſitus aſſidet, deinde alij, vt quotuſquiſque ſolet in Congregatione precedere. Siquis vero tardior, lectione tamen Latina nondũ abſoluta, aduenerit, ſtans prope ianuam orat pauliſper tacitus, & Præpoſito reuerentiam exhibens, proxime poſt alios omnes aſſidet. Præpoſito enim abſenti, reuerentiæ & obſequij cauſa, non autem alijs proprius relinquitur in menſa locus. Poſt latinam tamen menſæ lectionem non ingredietur, donec ad menſam iterum inſtructam conſueto ſigno conuocetur, vt àd benedictionem & gratiarum actiones omnes conueniant. Excipiuntur tamen Confeſſarij, quibus permiſſum eſt feſtis diebus, etiam abſoluta menſæ lectione, ad prandium venire. Menſæ initio donec Præpoſitus ad cibum capiendum ſe expediat (antequam enim incipiat, duos ad ſummum verſus lectionis attendit) nemo quicquam attingit in menſa. Cauent etiam ne ſtrepitus à principio nimius audiatur.

Singuli ex noſtris, ijs contenti erunt quæ ipſis apponitur in menſa, nihil præterea expoſcentes vel per ſe ipſi deferentes, niſi Præpoſiti vel Miniſtri fruantur licentia, qui & promptiores largientur & prouidebunt quæ opus eſſe, & expedire vnicuique iudicauerint. Si earum rerũ, quæ in menſam inferri ſolent & apponi, aliquid cuiquam deerit, ipſe quidem per ſe à miniſtris exiget, eius tamen curæ potius erit, qui proprior conſideat.

Fit in menſa ſilentium ſemper, modo non incurrat exceptio. fit enim loquendi poteſtas proponenti vel reſpõdentibus ad rem dubiam explicandam.

Præterea denoncianti poſt cęnam noſtrorum precibus commendandos. Præpoſito demum vel Miniſtro, cum quid occurrerit quod Lectori committi non potuerit nec differri debeat. alioquin ſilentij lex, qua etiam Præpoſitos aſtringitur, eſt obſeruanda.

Nemo in menſa litteras legat, nec ianitor eas deferat, vel alicui quicquam denunciet comedentium. Quod ſi qua imminens vrgeat neceſſitas, negociũ cum Præpoſito, aut cum eo qui in illius locum ſuccedit, collatũ prius, exequitur ex conſenſu. Idipſum ſeruet, donec ex triclinio eo peruẽtũ fuerit, quo animi cauſa noſtri oẽs cõueniunt.

Poſt epulas ablata menſa ſinguli, ſurgente Præpoſito, ſurgunt, & egreſſi ita ſtant prope menſam, vt ſi commode id fieri poſſit, qui ſedentes extremos occupabãt locos ſtantes occupent medios, & qui ſedebant medij, ſtent extremi, ſinguli recto conſiſtentes ordine. Præpoſitus ſolus dignitatis cauſa paululum à cęteris diſtinguitur. Hic igitur ſitus & ordo, quo Deo optimo maximo gratię referuntur. Quibus peractis egrediuntur bini ex triclinio vt qui in mẽſa primus poſt Præpoſitum ſedebat, ipſi egredienti ſe adiungat, ac cæteri deinceps eodem ordine.

Nemo in Triclinio vel in proximo veſtibulo, vbi ſolum ad abluendas manus licet conſiſtere, aliquam præterea moram faciat.

CAP. 11.

Lectore, & Lectione ad menſam.

NOn ſolum corpori, ſed etiam menti proprius ſuppeditari debet in menſa cibus. Sacra igitur ante alios libros leguntur Biblia, deinde pia quæcunque commentaria vel monumenta, poſtremo Superioris arbitrio, liber alius, in quo vel probatæ Sanctorum Hiſtoriæ, vel ſalutaria documenta Italice habeantur. Lector autem ante prandium vel cœnam, in ſuggeſto ſe libroſq. parat ad legendum. ſtat nudato capite, dum preces adhibentur ad menſam, & vbi verſum illum protulerit. Iube domne benedicere, expectaueritq. donec omnes conſederint, ipſe etiam ſedens, tecto ac recto capite, clara voce, diſtincte atque explicate legit. Lectione iam in ſuas partes ſapienter diſtributa, ab vltima non ceſſat, niſi iuſſus à Præpoſito. nec eis is iubet, niſi vltra dimidium prandium vel cœnam. Quod ſupereſt in menſa temporis, in quæſtione, vt moris eſt, ponenda, ac reſponſionibus declaranda traducitur. Lectoris erit non modo in menſa, quos diximus legere libros, ſed ad rem dubiam ponendam inuitare. Singulis item hebdomadis, ſemel, vt minimum, eorum qui benefici fuerint in noſtros, ſcripta nomina recitare. quęcunque tandem verbis aut ſcriptis à Prępoſito ſeu Miniſtro iuſſus fuerit, referre. Nihil enim præterea legere aut nunciare debet, quam quod ſibi fuerit ab ipſis impoſitum. Correctus Lector verba correctoris eodem ſyllabarum ſono, quo ille pronũciauit, repetat. Corrector autem ad hoc electus, vocabulum ſolum in quo erratum eſt, corrigere modeſte, nec alia verba interponere curet.

Legendi finem Lector faciet, cum Præpoſitum audierit verba illa pronunciantem. Et reliqua. Tunc ille prolato verſu. Tu autem Domine miſerere nobis, & Sacerdotes clara voce admonito, cui ſit res dubia ex ordine proponenda, deſcendit, & exhibita Præpoſito reuerentia aſſidet in menſa vt comedat.

CAP. 12.

Rebus dubijs in menſa propoſitis.

POſt lectionem cõtinuo vnus aliquis ex Sacerdotibus (id enim ipſi ſinguli, quorum eſt expletum in Congre-

gregatione triennium, præſtare ſolent) ſingulis diebus mane & veſpere ex litteris Sacris, ex morali diſciplina vel ea præceptis optimæ mentis & cõſcientiæ aliquid proponit, quod poſſit in dubium vel controuerſiam venire. cauet tamen, ne quid arduum, obſcurum aut nimis exquiſitum ponat, quo minus valeant ſinguli reſpondere. Si quando tamen aliquis non aliud reſponderit, quam ſe aliorum communi iudicio ſtare, datur id modeſtiæ potius quam inſcitiæ. Is autem cui muneris eiuſmodi dies obuenerit, etiamſi Lector, vt moris eſt, non commonefecerit, per ſe proponit. Siquis tamen externorum ad menſam vocatus adſit, non niſi iubente Præpoſito vel alio in eius locum conſtituto. neque enim tunc Lector, vt alias, ipſum præmonere debet. Abſenti is ad proponendum ſuccedit, qui proximus poſt illum in menſa ſedere conſueuit. Siquis etiam tardior ad proponendum videatur, quod obliuione vel negligentia acceſſerit imparatus, Præpoſiti eſt expoſcere altiori voce, aut viciniores conuiuæ ſubmiſſa commonefacere. Duæ quidem quæſtiones eſſe ſolent, quæ dubitationem habentes ponuntur in menſa. explicant alterutram ſinguli, ſolus qui proponit, vt omnem dubitationem vltimus tollat, præmeditatus ad vtramque reſpondet. Reſpondentium is primus eſſe debet, qui proponenti proximum inferiorem locum in menſa tenet, deinde alij Sacerdotes expleti in Congregatione triennij eodem ordine. A reſponſis, quæ debent eſſe quam breuiſſima, recedat omnis apparatus, & oſtentatio. Proponitur enim explicandum quod dubium eſt, omnium nomine, vt quiſque quaſi diſcipulus à Præceptore interrogatus reſpondeat, etiam is qui propoſuit.

Appendix.

DE ipſis tamen conſtitutionibus hæc habentur.

Si quid ambiguum fuerit in noſtris conſtitutionibus, Præpoſitus & Deputati declarabunt. nullo tamen modo poſſint eas immutare, derogare aut aliqua ex parte innouare vel nouas condere.

Appendix primi Cap. conſulto ſepoſita.

IN Oratorio noſtro ad Veſperum quotidie, dato ſigno, lampade ac luminibus accenſis, horologio item arenario ſuper altare poſito, ante Sacram Beatæ Virginis MARIAE Imaginem à ſolemni Chriſti Domini Reſurrectionis die vſque ad Calendas * Nouembris hora diei XXIV. ex Cal. autem * Nouembris ad Sanctum Paſcha prima noctis orationi præfinita eſt. Feſtis vero diebus * etiam ſecunda. habetur enim ſermo, fitq. concentus muſicus.

* Septembris

* 4 Cal. Nouembris

Eſt autem orandi ritus, vt ibi dimidiam horam taciti in oratione, vt dicitur mentali traduxerint, accenſis ab Æditimo reliquis in Altari luminibus, & ſigno dato, Sacerdos, ad quem per hebdomadam pertinet, Litanias incipiat, & preces conſequentes, alternis etiam multitudinis congregatæ vocibus recitandas, ſibi ſolas reſeruans orationes. Cum vero ad pacis orationem peruenerit, cuius eſt initium, Deus, à quo ſancta deſideria, &c. duo confeſtim ex Oratorii fratribus vel miniſtris Sacras clementiſſimi IESV, ex Altari ſumentes imagunculas, Sacerdoti primum genuflexo oſculandas præbent. Eas oſculanti autem, dicentiq. hinc atque inde, Pax tecum, inclinato ipſi capite reſpondent. Et cum ſpiritu tuo. Deinde ſingulis qui ſunt in Oratorio cũ Salutatione qua Sacerdos vſus eſt, eas ad oſculum ſanctum offerunt. Cæteris interim orationibus abſolutis, petit ab omnibus clara voce vt à Deo iugem in eius cultu & ſeruitute perſeuerantiam precentur, quinquies ſecreto Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem recitantes. dicit enim, Petamus quæſo nobis in Diuinis perſeuerantiam, recitantes, &c. His adhibitis precibus, petit iterum vt pro ſummo Pontifice, Cardinalibus, alijsq. Sacerdotum primarijs, pro Chriſtianorum Principum concordia, Fidei propagatione, & hæreſum extirpatione, atque improborum hominum obtinenda conuerſione vtramque bis repetãt. Tum inde ſemel pro fratribus Oratorij vita defunctis precantes illis requiem ſempiternam. Poſtea verſu illo prolato, Dominus det nobis ſuam pacem, Antiphonam Beatæ MARIAE pronunciat, vel Salue Regina, vel aliã tempori magis congruentem. Tandem, qui pacis oſculo per Sacras Imagines primum alios, deinde ſeipſos inuicẽ ſalutarunt, quæcunque acceperint eo tempore orationibus commendanda, referunt Sacerdoti, qui omnes adhuc obſecrat, vt velint pro eiuſmodi rebus Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem ſemel repetere, & Sanctiſſimum IESV nomen quinquies inuocare. Ea prece completa, cum ipſe verſum pronunciauerit, Diuinum auxilium maneat ſemper nobiſcũ, & ad oſculũ vſq. terræ ſeſe omnes inclinauerint, Oratoriũ dimittitur.

Hic perpetuus eſt Orationis vſus, exceptis ſecunda, quarta & ſexta ferijs, tota præterea maiori Hebdomada. His enim diebus ob memoriam flagellorum, quibus innocens pro nobis Chriſtus Dominus cæſus fuit, ſe omnes in Oratorio flagellis cædunt. Eſt autem conſuetudinis & inſtituti (niſi huiuſmodi dies feſti ſint, aut hebdomadæ Reſurrectionis Domini noſtri IESV CHRISTI) vt poſt horæ dimidiæ tacitam orationem, quam mentalem appellant, ſtatim aliqui ex Oratorij Cuſtodibus vel Curatoribus, flagella ex funiculis crebris cõtexta nodis, diſtribuentes, miſſis foras (ſiqui ſint) portis, ianuis, feneſtriſq. diligenter clauſis, lucernula tantum accenſa, quæ ſit intra eius artificij laternam ſuper Altare tunc poſitam, vt tantum inde Chriſti cruci affixi nitida, nihil tamen fulgoris emittens appareat imago, cæteris extinctis luminaribus, tenebras obducant. Tunc Sacerdos clara, lugubriq. voce pronunciat verſum, Iube domne benedicere.

Paſſio Domini noſtri IESV CHRISTI ſit ſemper in cordibus noſtris.

Recordemini Fratres chariſſimi, quod Dominus noſter IESVS CHRISTVS fuit pro nobis venditus, oſculo traditus, ad Annam primum, deinde ad Caipham Pontificem ductus, & poſtremo in Prætorium ad Pilatum, vbi fuit ad columnam ligatus & flagellatus, ſpinea corona coronatus, ac veſte purpurea circumdatus, alapis percuſſus atque conſputus, & Iudæis traditus, vt crucifigerent, ad Caluariæ locum deductus, & crucifixus, & cum eo crucifixi ſunt latrones duo, vnus à dextris, & alter à ſiniſtris, & cum dixiſſet, Sitio, porrexerunt ei acetum, quod cum accepiſſet, dixit: Conſummatum eſt, & inclinato capite emiſit ſpiritum (Hic ſinguli ſibi pectus pugno tundunt) deinde vnus militum lancea latus eius aperuit & continuo exiuit ſanguis & aqua, & de cruce depoſitus fuit in monumento nouo ſepultus, tertia autem die reſurrexit à mortuis. Tu autem Domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias, Sequitur.

Seruite Domino in timore, & exultate ei cum tremore. Apprehendite diſciplinam, &c.

Ad hæc verba arreptis funiculis nudatum corpus tamdiu verberant, donec Pſalmi L. nempe Miſerere, cum verſu Gloria Patri, &c. & pſalmi 129. cuius initium, De profundis, in cuius fine dicunt, Requiem æternam &c. verſus alterni deuote pronuncietur. Inſuper orationes. Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor, & Deus qui culpa offenderis, &c. ad cuius finem fit, ſigno dato, flagellorum finis. Sacerdos autem ad orationem Dominicam, & ad ſalutationem Angelicam quinquies repetendam hortatur, deinde bis pro Pontifice, &c. & ſemel pro fidelibus defunctis, &c. ad eundem plane modum, quo alijs diebus orare ſolent in quibus abſtinent à verberibus. Hoc interim ſpatio ſinguli in tenebris, & ſilentio ſuis ſe veſtibus induunt. Poſt hæc Cantici Simeonis videlicet. Nunc dimittis ſeruum tuum Domine, &c. verſus alternos recitant. Parat interim ſe Cuſtos, vt, cum illa verba audierit, Lumen ad reuelationem gentiũ &c. laternam aperiens, lumina rurſus accendat. Sequitur Sacerdos orans, Da pacem Domine, &c. & oratione illa abſoluta, Deus, à quo ſancta deſideria, &c. offeruntur ad pacis oſculum Imagines Sacræ eodem penitus ritu, quo alijs ferijs. Additis interim orationibus alijs conſequentibus, ſubdit orans, Dominus det nobis ſuam pacem, Reſpondent, Vitam æternam Amen. Poſtremo Sanctam Virginem Deiparam ſalutant Antiphona conſueta, vt anni tempus apte congruenterq. poſtulat, itemq. cætera, vt in alijs ferijs, in quibus nullus eſt flagellorum vſus.

CAP.

Cap. 13.

Exercitationibus, in quibus verſatio ſunt Dominicis diebus.

AEditnus vel quiuis alius Cuſtos, mature diebus Dominicis fores Oratorij mane aperit. Lector ſuccedit ad lectitandum librum optime cuiuſpiam argumenti ac ſalutaris tractationis, donec frequentiori concurſu facto, Pręfectus vel adintor flexis genibus ad pie meditandum aliquid proponit, poſtea Litanias ac cæteras orationes proſequitur, ſicut Veſperi moris eſt quotidie facere. His abſolutis, vnus aliquis Sacerdotum qui ad audiendas confeſſiones non ſunt deputati, ex Euangelio Sermonem habens ad diem recurrente, ſimplici ſtylo, ad peccata cauenda, ad optimos mores retinẽdos, ad omnem deniq. conſeruandam pietatem, hora non amplius dimidia adhortari ſolet anditores. Sermone habito, & oradone Dominica, Angelicaque Salutatione repeota, interrogat Præfectus, adſit ne aliquis qui nouerit quempiam ex fratribus ægrotare, vt ſtatim ad hoc muneris delectos, vel quos maluerit, mittat, qui langucotem viſitent, conſolentur, mœrore vel inopia ſubleuent, ad peccatorum confeſſionem, atque ad dolorem patienter placideque ferendum hortentur. Infirmi fratris nomen & habitatio ſcribitur in tabella, ne viſitationis, & orationis prætermittatur officium. Septem deinceps ex fratribus ad ſeptem Vrbis Eccleſias, religione & ſacris Pontificum Indulgentijs toto Orbe celebres, ac tres ad tria publica infirmorum hoſpitia mittuntur, vt quiſque ſuam, quæ ſoroto obugerit, vel Eccleſiam vel domum hoſpitalem ſemel infra hebdomadam viſitet. Feſtis enim diebus ad hæc pietatis officia fere omnes commeant. In his autem exercitationibus impendunt fere horã cum dimidia. Die autem Dominica quæcunque vltima menſis erit, præmonentur, vt ad Synaxim ſe præparent, ad Eucbariſtiam ſcilicet ſumendam. hoc enim Sacramento prima quauis die menſis Dominica ſe communiunt, & à prandio in Oratorio vel in ſchedulis, cõpendiaria quędam documenta ſcripta, vel Sanctorum Imagines chartaceæ diſtribuuntur, vt ſuam quiſque accipiat, & quid per Sanctũ cuius imago ſibi obtigit, à Domino petere debeat, ſubſcriptum in illa cognoſcat.

Cap. 14.

Alijs à prandio exercitationibus, tã in Dominicis quam in alijs feſtis diebus.

POſt officium Veſpertinum feſtis quibuſque diebus in Eccleſia noſtra decantatum, & ſermonem habitum, ſtatim ex Presbyteris noſtris ac Laicis, cum externis Oratorij fratribus, alijſque plurimis ad ſuburbanum peculiarem locum frequentes conueniunt. vbi ſuper herbam cõſidentes, primũ, qui muſici ſunt, piũ aliquod ſacrumue carmen concinunt, deinde quiſpiam ſermonem nõ minus pietate quam elegantia ornatum, ab Oratorij Præfecto in ſcriptis traditum, recitat memoriter. Quo habito turſus concinunt. Surgit poſt hæc Oratorij Præfectus, vel alius cui ſit à Patribus demaodatum, qui aliquod ad pie chriſtianeque viuendum quam breuiſſime proponens argumentum, alterum, ad dicendum inuitat, ac deinceps tertium, immo ſi tempus id poſtulet, etiam quartum. qui omnes ad rem propoſitam pari breuitate ac pietate, ad ſuam & audientium voluntatem ſermocinantur. Cum fuerit dicendi finis, hymnus concinitur, ac demum omnes ad propria, vel ad Oratorium reuertuotur. Dum vero per æſtiui caloris moleſtiaa ad huiuſmodi loca non licet exire, in aliquod Tẽplum ad eas exercitationes ſeſe conferunt. At hyeme ex Calendis Nouembris vſque ad Sanctum Paſcha, Feſtis diebus veſperi ad Salutaoonis Angelicæ ſignum in Oratorium itur. Durat dimidiam horam mentalis oratio, Litaniæ recitantur, vel à muſicis concinuntur. Oratio Dominica, Angelicaque Salutatio ad ſolitum numerum * repetuntur. Anophona Sanctæ Mariæ Virginis pro temporis opportunitate mutata canitur, pium aliquod canticum muſicis legibus concinitur. Sacerdos ex noſtris, quotuſquiſque eſt in ſerie ſermocinantium, Dei verbum adſtanti populo, qua poteſt vtilitate ac facilitate, per dimidiæ horæ ſpatium miniſtrat, rurſus concentus efficitur. Ter prece conſueta oratur Deus, Virgoque Deipara ſalutatur, ac cætus dimittitur.

**Cum ac cõcentus muſicus, trina eſt hęc repetitio.*

Cap. 15.

Externorum in Oratorio munere.

EX externis Oratorij Fratribus eligitur à Præfecto in primis Rectoe, qui aliorum officijs præſit. Æditui vel cuſtodea duo aut quatuor, qui Oratorium ſcopis verrant, lampades & caodelas accẽdant, flagellorum, horologij & Altaris ornandi curam gerant. Duo item vel quatuor ægrotantium curatores, qui infirmos fratres viſitent. Aliqui etiam eliguntur, qui oblatam ſponte pecuniam, vel ægrotantium fratrum vel domorum hoſpitalium, vel demum Oratorij commodo, ſincere ac diligenter aoribuant. nec omnino accipiant, niſi quam ſciunt ſponte oblatam, vt illud Apoſtoli dictum re vera ſeruetur, Non veſtra, ſed vos. A ſecretis etiam aliquis deligitur, qui in libro quæcunque tractantur, notat. Præterea Lector, qui pias lectiones diebus feſtis præmittit orationi. Ad infirmos item qui ſunt in Valetudinarijs, quolibet feſto die perferunt corporis refectioni vtilia, Medico probata.

Expenſarum autem, Rectori & Oratorij Pręfecto ſingulis menſibus, immo quoties eis libuerit, rationes ex præſcripto referant. Nihil enim iuris aut poteſtatis eſt hominibus exteris, & laicis in Oratorij rebus, præter administrationem à Præfecto Oratorij traditam.

Cap. 16.

Horum electionis Ordo.

QVarto quoque menſe eligũtur exteri Fratres ad eiuſmodi munera, hoc plane modo. Oratione Dominica & Salutatione Angelica recitatis, his Præfectus ſolet precibus Diuinum auxilium innocare, videlicet. Veni creator Spiritus, reple, &c. Reſpondetur. Et tui amoris, & cæt. Verſ. Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur. Reſpondetur. Et renouabis faciem terræ. Oratio. Deus, qui corda fidelium, &c. Actiones noſtras, &c. Declaratis & publicatis recitatur hymnus. Te Deum, & cęt. Antiphona Beatæ Mariæ, Oratio. Gratiam tuam, &c. Antiphona. Da pacem, &c. Oratio. Deus, à quo ſancta deſideria, &c. Item oratio Dominicæ eo tempore recurrentis, vel Sancti cuius feſtum celebrari contingat. Electis pia aliqua documenta aut obſeruationes breuiſſime leguntur.

Cap. 17.

Admonitione Inſtitutoris huius Congregationis.

CVm ſit Congregationi noſtrę liberum, omnes grauiter delinquentes vel ſtatum eius perturbantes, de conuictu & familia ſuorum dimouere ac depellere; cum ſatis item perſuaſum ſit vix quemquam ſuæ negligentem ſalutis diu permanſurum, vbi & progreſſus ad virtutes & perfectorum pia æmolatio eſſe debet, Beatus Inſtitutor aſſeruit, neminem penitus has conſtitutiones obligare ad peccatum velle. Ipſe Deus arbiter, pręmia pro pietate daturus æterna, ſit ſua nobis benignitate propitius. Amen.

Qui Pontifex dictas ordinationes approbat.

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, Præpoſitus & Presbyteri prædicti plurimum cupiant conſtitutiones & inſtitutiones huiuſmodi pro firmiori earum ſubſiſtentia, & inuiolabili obſeruatione, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus eorum votis in præmiſſis annuere, aliaſq. deſuper opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur deſiderij huiuſmodi iuſtitiam attendentes, illoſq. ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, alijſque eccleſiaſticis cenſuris & pœnis à iure vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum duntaxat præſentium cõſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, conſtitutiones & ordinationes prædictas, ſicut præfertur, examinatas & recognitas, Apoſtolica auctoritate tenore preſentium confirmamus & approbamus, illiſq. omnibus & ſingulis perpetuæ & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis ro-

robur adijcimus, ac omnes & ſingulos tam iuris quam facti, & quoſuis alios etiam quamtumuis ſubſtantiales defectus, ſiqui in præmiſſis aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint, ſupplemus.

Illaſq. omnino ſeruari præcipit.

§. 3. Decernentes, modernos & pro tempore exiſtẽtes Præpoſitos & Presbyteros dictæ Congregationis, ab eis prout illæ quemlibet eorum adſtringunt, nullo vnquam tempore reſilire poſſe aut debere, ſed ad plenariam eorum obſeruationem teneri, & obligatos eſſe, & ad id pœnis in conſtitutionibus & ordinationibus huiuſmodi contentis, cogi & compelli poſſe.

Et ita ac non aliter iudicari mandat.

§. 4. Sicq. per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtrarijsq. derogat.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramẽto, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque indultis & litteris Apoſtolicis, eidem Congregationi, illiusq. Præpoſito & Presbyteris, & quibuſuis alijs Superioribus & perſonis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

D. P. An. 7. die 24. Febr.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 24. Februarij, 1612. Pontificatus noſtri Anno ſeptimo.

Sequitur prohibitio de qua ſupra in rubrica.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Congregationis petitio pro prohibitione de qua ſupra.

§. 1. CVm dilecti filij Præpoſitus & Presbyteri Congregationis Oratorij S. MARIAE in Vallicella nuncupatæ de Vrbe, quibus pridem à Sede Apoſtolica indultũ fuit vt pro felici regimine dictæ Congregationis, ſtatuta & ordinationes ab ipſis obſeruan. facere & condere valerent, indulto huiuſmodi inhærentes, ſtatuta & ordinationes condiderint, quæ de mandato noſtro reuiſa, & per nos Apoſtolica auctoritate confirmata fuerunt. Et ſicut accepimus in diuerſis locis aliæ Congregationes ad inſtar primo dictæ erectæ fuerint, quæ à primo dictæ Congregationis regulis declinare noſcuntur.

Pontificis prohibitio.

§. 2. Nos primo dictæ Congregationis inſtitutum in ſuo vigore perpetuo manere cupientes, Motu proprio non ad Præpoſiti & Presbyterorum prædictorum, vel alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ne de cætero quæuis Congregationes vbiuis locorum inſtitutæ, conſtitutiones & inſtituta ſub denominatione B. Philippi Nerij primo dictæ Congregationis Fundatoris, promulgare audeant, minusq. in Vrbe aliæ domus eiuſdem inſtituti abſque prædictorum Præpoſiti & Presbyterorum licentia inſtitui poſſint, ſub pœnis arbitrio noſtro imponendis, & per contrafacientes ipſo facto incurrendis, tenore præſentium prohibemus.

Cõtrariorum derogatio.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis. cæteriſq. in contrarium facientib. quibuſcunque.

Dat. P. a. 8. die 26. Iunij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 26. Iunij, milleſimo ſexcenteſimo decimoſecundo Pontificatus noſtri Anno octauo.

V. alias XCIII.

Renouatio Conſtitutionum Clementis Papæ VIII. circa Officium duorum Aſſiſtentium, Prioris generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, vna cum earum declarationibus.

De hoc Ordine, habes etiam hic ſupra conſtit. 80. Paſtoralis. fol. 315. vbi alias indicaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1614.

Proœmium.

PRouiſionis noſtræ debet prouenire ſubſidio, vt ius ſuum vnicuique conſeruetur. proinde nos tenorẽ quarundam litterarum in forma Breuis fel. recor. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri ſuper deputatione, ac Officio duorum Aſſiſtentium Prioris generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sãcti Auguſtini pro tempore exiſtentium, confectarum in Secretaria noſtra, tunc ipſius Clementis prædeceſſoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum tranſcribi, & præſentibus annotari fecimus, pro eo quod huiuſmodi tenore Dilecti filij Ioannes Vincentius Spinula Genuenſis, ac Alphonſus Nunio de Andalucia dicti Ordinis profeſſores, & dilecti etiam filij Nicolai à Sancto Angelo eiuſdẽ Ordinis Prioris generalis Aſſiſtentes, ſe indigere nobis ſignificari fecerunt, qui quidem tenor talis eſt, videlicet.

Inſeritur hic prima conſtitutio Clem. VIII. quia hodie tantũ illa haberi potuit

Clemens Papa Octauus, Ad perpetuam rei memoriam. De proſpero Regularium Ordinum & perſonarum ſtatu & regimine, pro noſtri paſtoralis officij debito ſolicite cogitantes, ad ea libenter intendimus per quæ recta & felix, quam quærimus gubernandi ratio inducatur.

Exordium d. cõſtitutionis Clem. VIII.

Cum itaque ſacras religioſorum domos in Eccleſia Dei à Sanctis Patribus pie ſancteq. inſtitutas, quæ vnius Superioris gubernio ſubſunt, maiores in via mandatorũ Domini progreſſus facturas confidamus, quando eidem Superiori viri aliqui religionis zelo, morum exemplo, rerumq. experientia præſtantes, ad gubernij onus ſuſtinendum, conſiliarij adiungantur, & adiutores aſſiſtant. Nos qui Religiones ipſas noſtris temporibus, reſtituta in his priſtinæ regularis diſciplinæ norma & obſeruantia, pietate, charitate, zelo, ſanctitate, aliiſq. regularibus virtutibus, fulgere maximè cupimus, id attente conſiderantes, & Ordinem Sancti Auguſtini Fratrum Eremitarum nuncupatum, quem in viſceribus gerimus charitatis, paterne reſpicientes, ipſius ſuperiori leuamento fore ad eius Ordinis, qui benedicente Domino quaſi fœcundus ager vberes fructus emittens, per vniuerſi Chriſtiani Orbis partes copioſè diffuſus eſt, curam gerendam, & regiminis pondus ſuſtinendum, Ordini vero commodum & vtilitatem non modicam aliquorum Aſſiſtentium, præſtantium ſcilicet Religioſorum, operam allaturam iudicanimus.

Inſtitutio duorum Aſſiſtentium Prioris generalis.

§. 1. His igitur & alijs rationabilibus de cauſis quas mature ac diligenter perſcrutati ſumus adducti, hac noſtra quam perpetuo valere volumus conſtitutione, decernimus, vt in ipſo Ordine Sãcti Auguſtini duo ex eiuſdem Ordinis Patribus, in Prioris generalis Aſſiſtentes nuncupari in perpetuum conſtitui & deputari debeant. qui Aſſiſtentes (hac prima vice duntaxat excepta, quo nos ipſi illos, vt infra deputare volumus) in Capitulo generali eiuſdem Ordinis deputentur. eorum vero alter Citramontanus, alter Vltramontanus, ſed vterque in ſacra Theologia Magiſter ac Sacerdos, & in quadrageſimo ſaltim ſuæ ætatis anno conſtitutus, vitæq. innocentia, rerum vſu, ac doctrina maxime commendatus eſſe debeat. quorum conſilio Prior generalis, vt facilius & accuratius vniuerſa Ordinis negotia, quæ ad ſuum pertinent officium expedire poſſit, aſſidue vti debeat. ipſique Aſſiſtentes in decernendis Ordinis negocijs perpetuo

eidem

eidem aſſiſtant, illumq. quocunque ierit, comitentur & aſſocient, & Generalis ipſe abſque eorum conſilio nihil decernere valeat.

Eorũ electio ad quem ſpectet. Tu vide hic inf. à §. 17.

§. 2. Ipſorum Aſſiſtentium officium ad ſexennium tantum duret. quo finito alij duo ſimiles in Capitulo generali huiuſmodi, vt prædicitur eligi debeant. Sed ſi intra ſexennium Aſſiſtentes prædicti aut alter eorum deceſſerint, vel ipſorum officium per dimiſſionem vel amiſſionem, aut alias quomodocunque vacare contigerit, tunc aliorumq; Aſſiſtentium, qui vſque ad tunc futurum generale Capitulum durent, in deficientium locum ſubrogatio & electio, ad Romanum Pontificem, Sedemq. Apoſtolicam ſpectet, & reſeruata exiſtat.

Sedi Apoſt. immediate ſunt ſubiecti.

§. 3. Aſſiſtentes huiuſmodi eorum officio durante Sedi Apoſtolicæ immediate ſubiecti ſint.

De crimine vt inquirantur.

§. 4. Si vero interim crimen aliquod, quod abſit, commiſerint, propter quod eorum officio de iure priuandi ſint, tunc proceſſus informatiuus contra illos à Priore generali, de licentia tamen Cardinalis Protectoris ipſius Ordinis fieri, & ad Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, Sedem. Apoſtolicam tranſmitti debeat, ad quos eius cauſæ cognitio & definitio pertineat. exacto vero Aſſiſtentis officio, Priori generali immediate ſubiecti remaneant.

Quam auctoritatem habeant.

§. 5. Hi præterea Aſſiſtentes in omnibus prædicti Ordinis negociis votum habeant conſultiuum. Priorq. generalis pro illorum expeditione bis in hebdomada ipſis Aſſiſtentibus negocia huiuſmodi communicare, eorumq. conſilium ſuper illis re vtere debeat. In quibuſdam tamen grauioribus caſibus, veluti in Vicarij Generalis nominatione, Prouincialium priuatione, aut legum, ſtatutorum & decretorum, quæ ad vniuerſum Ordinem ſpectent promulgatione, in Commiſſarijs Generalibus alicubi inſtituendis, Viſitatoribus Prouinciarum deputãdis, pœna triremium & carceris vltra annum, aut exilij vltra biennium irroganda, aut vocis actiuæ & paſſiuæ priuatione, aliisq. ſimilibus, ſi Aſſiſtentes prædicti fuerint concordes, & in voto contrario prædicti Generalis, tunc ſine retardatione executionis voti ipſius Prioris generalis eius rei cognitio ad Sedem Apoſtolicam deuoluatur. ſi vero contingat vota eſſe diuerſa, tunc ea ſententia præferatur, quæ à Generali magis probabitur.

Et quam precedentiam. Hoc melius hic infra declaratur.

§. 6. Cæterum iidem Aſſiſtentes pro tempore, dum eo munere funguntur, in quibuſcũque locis & actibus eiuſdem Ordinis locum habeant immediate, præſente Priore generali, ante omnes alios Priores Prouinciales, & etiam Procuratorem Generalem Ordinis, abſente vero Priore generali, locum poſt ipſum Generalem Procuratorem, ſed ante omnes alios habere debeant. Finito vero officio habeant locum immediate poſt Aſſiſtentes pro tempore exiſtentes.

Quod eis ſtipendium. Ad hoc vide declarationẽ hic ſeq.

§. 7. Vtque pro eius muneris qualitate congrue ſuſtẽtari poſſint, eiſdem Aſſiſtentibus dum in officio fuerint cõgrua ad eorum ſuſtentationem ſtipendia ex communibus Prouinciarum & domorum eiuſdem Ordinis redditibus, per Cardinalem Protectorem, & Priorem generalem prædicti Ordinis decernendis & ſtabiliendis aſſignari debeant, & per eos exigi, & in eorum vſus & vtilitatem conuerti poſſint.

Electio Aſſiſtentium pro hac prima vice.

§. 8. Hac igitur prima vice, dilectos filios Iacobum de Cortona, & Petrum Manrique eiuſdem Ordinis Profeſſores, & in ſacra Theologia Magiſtros, in prædicti Prioris generalis Aſſiſtentes, Iacobum nimirum nationis Citramontanæ, & Petrum Vltramontanæ, pro primo ſexennio auctoritate Apoſtolica tenore præſentium cõſtituimus & deputamus.

Præcepta obſeruãda ſupradicta.

§. 9. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obediẽtiæ, ac ſub excommunicationis & priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ, aliisq. arbitrii noſtri pœnis, moderno & pro tempore exiſtenti dicti Ordinis Priori generali, ac vniuerſis & ſingulis alijs Superioribus & Religioſis, vt præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque obſeruẽt, & ab omnibus ad quos ſpectat, obſeruari curent & faciant. nec à quoquam moleſtari patiantur, tam prædictos à nobis electos, quam pro tẽpore futuros Aſſiſtentes huiuſmodi, ſed illos eorũ officio fungi, ac omnib. & ſingulis præmiſſis pacifice frui & gaudere permittãt, & faciãt.

Derogatio contrariorum.

§. 10. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus, conſtitutionibus & ordinationibus, dictiq. Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & cõſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidẽ Ordini, Priori generali, & alijs Superioribus & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & approbatis. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub anulo Piſcatoris, die 5. Iulij, 1593. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Huius Pauli V. confirmatio dictæ conſtitutionis.

§. 11. Cæterum vt earundem litterarum tenor ſic inſertus omnimodam rei, ſeu facti certitudinem faciat, Apoſtolica auctoritate decernimus, vt illud idem robur, eamdemq. vim, eundem vigorem dictus tenor in omnibus & per omnia habeat, quem haberent litteræ originales prædictæ, ac eadem prorſus eidem tenori fides adhibeatur quandocunque, in iudicio ſiue alibi, vbi fuerit exhibitus vel oſtenſus, ac illi pariter ſtetur ſicut eiſdem litteris originalibus ſtaretur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Per hoc autem nullum ius cuiquam de nouo acquiri volumus, ſed antiquum tantummodo conſeruari.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 27. Nouembris, milleſimo ſexcenteſimo decimoquarto, Pontificatus noſtri Anno decimo.

D. P. An. 10. die 27. Nou.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita an. D. 1614.

Proœmium.

PRouiſionis noſtræ debet prouenire ſubſidio, vt ius ſuum vnicuique conſeruetur. proinde nos tenorem quarundam litterarum in forma Breuis fel. record. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri ſuper deputatione, ac officio duorum Aſſiſtentium Prioris generalis Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini pro tempore exiſtentium confectarum, in Secretaria noſtra, tunc ipſius Clementis prædeceſſoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum tranſcribi, & præſentibus annotari fecimus, pro eo quod huiuſmodi tenore Dilecti filij Ioannes Vincentius Spinula Genuenſis, ac Alphonſus Nunio de Andalucia dicti Ordinis profeſſores, & dilecti etiam filij Nicolai à ſancto Angelo eiuſdem Ordinis Prioris generalis Aſſiſtentes, ſe indigere nobis ſignificari fecerunt. qui quidem tenor talis eſt, videlicet.

Clemens Papa Octauus, Ad perpetuam rei memoriam.

Inſeritur hic ſecunda conſtitutio Clementis VIII. quæ vix hodie haberi poterit.

§. 12. Quæ à nobis alias prouide ſtatuta & ordinata ſunt, firmiter perpetuo obſeruari cupientes, ea cum opus eſt confirmamus & innouamus, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire. Cum itaque alias pro feliciori regimine Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, decreuerimus, vt in ipſo Ordine Sancti Auguſtini duo ex eiuſdem Ordinis Patribus in Prioris Generalis Aſſiſtentes nuncupari in perpetuum conſtitui & deputari deberent, qui, &c.

Omittitur reſiduum relationis, quia ipſa bulla eſt quæ præcedit ſupra §. 1 & ſeqq.

Clemẽtis VIII. primam eius conſt. hic ſuperinſertam, omnino exequi mandat.

§. 13. Cum autem Capitulum generale prædicti Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, in proxime futuro Feſto Pentecoſtes Romæ Deo fauente celebrandum ſit. Nos præmiſſa omnia iuxta ordinationem noſtram huiuſmodi, tam in prædicto Capitulo quã deinceps in perpetuum, obſeruanda eſſe cenſentes, litterarumq. prædictarum tenorem, ac ſi ad verbum inſereretur præſentibus pro expreſſo habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia ac mera deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictas litteras, ac omnia in illis contenta de nouo quatenus opus ſit, perpetuo cõfirmamus, approbamus & innouamus, ac iuxta illarum ſeriẽ, & tenorem in prædicto futuro, & alijs Capitulis generalibus prædictos duos Aſſiſtentes, alterum ex Citramõtana, & alterum ex Vltramontana natione eligi & depu-

deputari, aliaq. præmiſſa in omnibus & per omnia obſeruari, & executioni demandari ſtatuimus & ordinamus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, Præſidenti ac Diffinitoribus, & Fratribus vocalibus eiuſdem Capituli generalis, cæteriſq. ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, vt præmiſſa omnia obſeruent, & obſeruari curent, & faciant.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 14. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis prædicti, etiam iuramẽto, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. ac omnibus illis quæ in prædictis litteris volumus non obſtare. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Datum Anconæ ſub annulo Piſcatoris, die 27. Aprilis 1598. Pontificatus noſtri Anno ſeptimo.

Huius Pontifici Pauli V. renouatio d. bullæ Clemẽtis VIII.

§. 15. Cæterum vt earundem litterarum tenor ſic inſertus, omnimodam rei ſeu facti certitudinem faciat, Apoſtolica auctoritate decernimus, vt illud idem robur eamdemq. vim & eundem vigorem, dictus tenor in omnibus & per omnia habeat, quem haberent litteræ originales prædictæ, ac eadem prorſus eidem tenori fides adhibeatur, quandocunque, & vbicunque, in iudicio ſiue alibi vbi fuerit exhibitus vel oſtenſus, ac illi pariter ſtetur, ſicut eiſdem litteris originalibus ſtaretur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. per hoc autem, nullum ius cuiquam de nouo acquiri volumus, ſed antiquum tantummodo conſeruari.

Dat. P.A. 10. die 27. Nou.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 27. Nouembris 1614. Pontificatus noſtri Anno decimo.

Opportunum duxi hic ſubinſerere, quæ circa prædictam primam Clementis VIII. conſtitutionem, Cardinalis Ordinis Protector, conſulto eodem Pontifice declarauit.

Antonius tituli Sancti Stephani Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Saulius nuncupatus, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Protector. Dilectis nobis in Chriſto Patribus, Magiſtro Andreæ Fiuizanio Priori Generali, Procuratori totius Ordinis, Prouincialibus, Diffinitoribus, Prioribuſq. localibus, ac cæteris omnibus eiuſdem Ordinis Fratribus, Salutem, &c.

Cardinalis Saulius Protector Ordinis refert editiones præcedentis conſt. Clem. VIII.

§. 16. CVm alias menſibus proxime elapſis, Sanctiſſimus D. N. Clemens Papa VIII. pro bono regimine, ac faciliori totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini gubernio, per Breue Apoſtolicũ duos viros probos, ac experientia præſtantes, dilectos Patres, videlicet Magiſtrum Iacobum Cortonenſem Italum, & Magiſtrum Petrum Manrrique Hiſpanum, Reuerendo Patri Priori generali adiunxerit, & in Aſſiſtentes deputauerit, quorum conſilio & voto Prior ipſe generalis, vniuerſa Ordinis negocia, quæ ad ſuum pertinent officium, accuratius expedire poſſet & valeret, cum auctoritate, ſtipendio & præeminentia quadam, de quibus in dicto Breui ſub annulo Piſcatoris confecto die 5. Iulij 1593. latius continetur, ad quod, &c.

Et etiã nonnulla dubia ſuper exorta.

§. 17. Cum ſit etiam, quod eo publicato, circa nonnulla in dicto Breui contenta, quæ non modicam perturbationem in toto Ordine generari poſſe videbantur, dubitari contigerit, quæ tum ipſi perſpeximus, tum ab aliis admoniti fuimus.

Et modo conſulto prius ipſo Pontifice declarat, & renouat, primum dubium circa præcedentiam Aſſiſtentium prædictorum.

§. 18. Et propterea ad tollendas omnes dubitationes, menteſq. ac animos nonnullorum ſedandos, præfatum Sanctiſſimum D. N. conſulendum duximus, vt voluntatem ſuam nobis in omnibus patefaceret. Qui ſpecialiter in infraſcriptis nobis viuæ vocis oraculo mentem ſuam declarauit & expreſſit. Nunquam ſuæ intentionis fuiſſe, nec eſſe, quo ad præcedentiam dictorum Aſſiſtentium qui de præſenti ſunt, & in poſterum erunt, finito eorum officio poſt ſexennium, velle in aliquo præiudicare Priori generali ipſius officio functo vel dimiſſo vel abſoluto ab eo. nec Generali Procuratori totius Ordinis, dum fuerit in actu ſuæ procurationis. minuſq. Prouincialibus actu exiſtentibus in ſua Prouincia. nec Diffinitoribus in Diffinitorio ipſo actu permanentibus. nec etiam Prioribus localibus Conuentuum generalium in ſuo Cõuentu actus Priorales exercentibus. Sed illam clauſulam ibi, Finito autem officio, &c. quo ad locum quem habituri ſunt inter fratres dicti Aſſiſtentes, ita intelligendam eſſe, vt poſt ſexennium, finito eorum officio, præfati Aſſiſtentes præcedere debeant omnes & quoſcunque fratres, cuiuſcunque ſint gradus, ordinis, dignitatis, honoris & conditionis. exceptis ſupradictis, Priore generali ab eius officio abſoluto, Procuratore totius Ordinis ſuum officium actu exercente, Prouincialibus in ſua Prouincia cum effectu exiſtentibus, Diffinitoribus actu in ipſo Diffinitorio permanentibus, ac Prioribus localibus Conuentuum generalium Priorales actus in ſuo Conuentu pertractãtibus. Qui omnes in occurrenti caſu dictos Aſſiſtentes, eorum officio finito, præcedere debeant, & non aliter. In cæteris omnibus dicto Breui in ſuo robore inuiolabiliter permanente.

Et ſecundum circa eorum ſtipendium.

§. 19. Quo vero ad ſtipendia, præfatis Aſſiſtentibus pro eorum congrua ſuſtẽtatione, ex communibus totius Ordinis redditibus aſſignanda, & in ipſorum vſibus conuertenda, idem Sanctiſſimus D. N declarauit, ſuæ intentionis pariter fuiſſe & eſſe, ne detur locus proprietati. & ad huiuſmodi ſuſpicionem penitus tollendam, per eoſdem Aſſiſtentes, ea lege & hac conditione dicta ſtipendia exigi poſſe, ac in ſuos vſus vtilitatemq. dicto ſexennio durante conuerti, dummodo eorum officio finito, in Capitulo generali de habitis & receptis expenſiſq. per eos factis fidelem computum reddant, cum reliquorum ſatisfactione, & effectuali conſignatione eorum quæ ſuperſunt, quæue non expenſa vel male erogata apparebunt. ad quæ omnia peragenda voluit, eoſdem omnino teneri, & obligatos eſſe.

Et huiuſmodi declarationes ſeruari præcipit.

§. 20. Hanc igitur Sanctiſſimi D. N. voluntatem, declarationem, intentionem, ac mentis ipſius atteſtationẽ, ne de cætero ſuper his dubitari contingat, vobis omnibus notum fieri cupientes, has noſtras patentes litteras manu noſtra ſignatas, & ſigillo paruo munitas, vobis exarandas, ſcribendaſq. curauimus. Vobis omnibus auctoritate noſtri officij, immo verius S D. N. viuæ vocis oraculo nobis facto, diſtrictius præcipiendo, vt prædicta omnia obſeruetis, ac inuiolabiliter à cæteris omnibus obſeruari mandetis, atque curetis. Valete in Domino.

Datum Romæ in Palatio noſtræ ſolitæ reſidentiæ, 5. Idus Nouembris Anno Domini 1593.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, Recineti Anno Domini 1602. Præſidente Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ D. D. Octauio S. R. E. Cardinalis Bandino celebrati, circa officium duorum Aſſiſtentium.

Capitulum Generale circa officium Aſſiſtentium decreuit, vt hic.

§. 21. NE dignitatis memoria poſt officij functionem ſordeſcat, viſis litteris Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſimi Domini D. Antonij Cardinalis Saulij Ordinis noſtri Protectoris, ad Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Dominum D. Octauium Cardinalem Bandinũ, ſub 23. Aprilis huius Anni, declaratur, quod tam Reuerendiſſ. Pater totius Ordinis Vicarius Generalis Apoſtolicus, quã Reuerendi Patres Aſſiſtentes, poſt abdicationem officiorum, ius habeant ferendi ſuffragium in commitija generalibus, & loco poſt electos potiantur. Quod perpetuis temporibus ſeruandum decernitur. Noua autem Patrum Aſſiſtentium electio, ad Diffinitorium generale pertineat.

VI. alias XCIIII.

Quod Monaſteria Congregationis Monachorum Cæleſtinorum Ordinis S Benedicti, obſeruata ſuorum redditũum quantitate, per Abbates, aut Priores gubernentur, in eiſq. & non in alijs illorum membris familia conſtituatur.

Iſtam

Iſtam Congregationem inſtituit Cæleſtinus V. vt ſupra in eius conſt. 2. fol. 136. lib. 1. vbi alias conſtitutiones ſtatum huius Congregationis concernentes tibi indicaui, præter iſtam, quam hac die 4. Septembris 1616. habere potes.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1616.

Exordium.

AD ſacram Beati Petri Sedem, meritis licet imparibus diuina prouidentia vocati, circa ſtatum Congregationum ad diuini cultus augmentum, & Religionis propagationem pie inſtitutarum, ſollicitis ſtudijs intendentes, illa libenter ſtatuimus & decernimus, per quæ Congregationes ipſæ maiora tam in ſpiritualibus quàm in temporalibus ſuſcipere valeant incrementa.

Decernit hic Pont. quæ Monaſteria per Abbates gubernentur.

§. 1. Hinc eſt quod nos, felici proſperoq. Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cæleſtinorum ſtatui, & ſalubri directioni quantum nobis ex alto conceditur proſpicere volentes, matura deliberatione deſuper habita, ſupplicationibus etiam nomine totius Congregationis prædictæ nobis humiliter porrectis inclinati, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione ſtatuimus & ordinamus, quod omnia prædictæ Congregationis Monaſteria, quorum redditus & prouentus ad congruam duodecim Monachorum, computatis tam profeſſis quam oblatis & famulis, ex quibus ſaltem ſex Sacerdotes eſſe debeant, ſuſtentationem ſufficiunt, ab vno ex prædictis Monachis, ſpectatæ tamen virtutis & diſciplinæ, ſub titulo Abbatis.

Quæ vero à Prioribus.

§. 2. Alia vero Monaſteria ex quorum redditibus ſex duntaxat, computatis omnibus vt ſupra congrue ali, & manuteneri poſſunt, per Priores canonice eligendos iuxta dictæ Congregationis inſtituta gubernentur. excepto tamen Monaſterio S. Spiritus de Maiella, quod primum omnium Monaſteriorum dictæ Congregationis fuiſſe aſſeritur, & idcirco ab Abbate gubernari poſſe volumus, etiamſi prædictum Monachorum numerum nō habeat, dummodo non minus quam decem Monachi vt ſupra in eo alantur.

Et qui Priores in locum Abbatum decedentiū ſuccedant.

§. 3. Priores autem Abbatibus decedentibus Monaſterijs maioribus, per gradum prout eorum virtutum merita, & adminiſtrationis ratio poſtulare videbuntur, canonice ſimiliter, vt prædicitur præficiantur.

Abbatum & Priorum priuilegia declarat.

§. 4. Omnesq. Abbates & Priores ſupradicti gaudeāt omnibus priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus & præeminentijs, quibus gaudent alij Abbates & Priores eiuſdem Congregationis, quocunque iure, ſine tamen præiudicio iurium Abbati generali, & aliorum, qui Abbatis generalis munere functi fuerunt, eis iuxta dictæ Congregationis ſtatuta competentium, & ita quod propter præmiſſa Monaſteriorum ſtatus in aliquo non alteretur.

Alia Monaſteria minora in Capitulo prædictis maioribus vniri mādat, & familiam ibi retineri vetat.

§. 5. Alia vero Monaſteria ſeu domus, & membra eiuſdem Congregationis, prædictis Monaſterijs maioribus vnita & annexa, ſint & eſſe cenſeantur, iuxta diſtributionem in proxime futuro Capitulo Diffinitoriali faciendam. Et in ipſis minoribus Monaſterijs ſeu domibus, ac membris ſic vnitis, nulla in poſterum cōſtituatur familia, ſed in illo ſeu illa vnus duntaxat Monachus Sacerdos quadraginta annorum maior, ac probatæ vitæ cum vno Conuerſo ſeu Oblato collocetur. qui ſint & cenſeantur ex familia Monaſterij, cui domus ſeu membrum illud vnitum & annexum fuerit. ac in ea Eccleſia celebrent, & bonorum ac redditutum curam reſpectiue habeant.

Et ſi ad formā Monaſterij maioris redigātur, ſub titulo Abbatis vel Prioris reſtitui mandat.

§. 6. Si vero forte contigerit, vt aliquod ſeu aliqua ex minoribus Monaſterijs prædictis, vel domibus ad formam Monaſterij maioris redigantur, competenterq. dotentur, ita vt duodecim in eo Monachi vel ſaltem ſex ali poſſint, vt præmittitur, tunc cum Capituli generalis conſenſu, & Protectoris licentia, reſtituatur ſub Abbatis vel Prioris titulo reſpectiue gubernanda.

Clauſ. præſeruatiuas appo nit.

§. 7. Decernentes præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, nullo vnquam tempore de nullitatis vitio notari ſeu impugnari, aut alias quomodolibet infringi vel retractari ſeu inualidari, aut in ius vel controuerſiam vocari nullatenus poſſe, ſed ab omnibus, quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum, obſeruari debere.

Decretum irritans addit.

§. 8. Sicq. per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, ac Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiā Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis & Congregationis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, quibuſuis perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum omnium tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæterisq. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultū, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

D. P. An. 11. die 29. Ian.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub anulo Piſcatoris die 29. Ianuarij 1616. Pontificatus noſtri Anno vndecimo.

VII. alias XCV.

Inſtitutio Congregationis Monachorum Ordinis Ciſtercienſis, in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarum, & Principatu Cataloniæ, & Regno Nauarræ, ſub perpetua tamen obedientia Abbatis, & Capituli generalis Ciſtercij.

Huiuſmodi Ordinis Monachorum Ciſtercij erectionem eiuſq. priuilegia & alia, indicaui ſupra in conſtit. 1. Paſchalis II. Deſiderium, lib. 1. fol. 25.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1616.

Proœmium.

PAſtoralis officij cura nobis, meritis licet imparibus ex alto commiſſa, qua ſingulis Eccleſijs, Monaſterijs & Regularibus locis adſtringimur, Nos admonet & inducit, vt circa ſtatum Monaſteriorum, & locorum Regularium prædictorum, ac præſertim eorum in quibus ex aliquo defectu regularem obſeruantiam deformatam eſſe percipimus, ſalubriter dirigendum operoſis ſtudijs iugiter intendamus, & ad ea per quæ meliori eorum directioni & reformationi, perſonarumq. ibi diuinis obſequijs & beneplacitis, dictarum ſaluo & quieti conſulitur nomine vigilantiæ partes, cum id præſertim per Catholicos Reges deſiderari cognoſcimus, propenſius impartimur, prout ſalubriter in Domino conſpicimus expedire.

Capitulū generale apud Ciſterciū celebratū, vnā Congregationē Monaſteriorū & locorū Ordinis Ciſtercienſis in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarū, & Principatu Cathaloniæ exiſtētiū per Vicarium generale, Viſitatores & Diffinitores regendam inſtituit.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus multa Monachorū Ciſtercien. Ordinis Monaſteria in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarum, ac Principatu Cathaloniæ conſiſtentia, tum propter locorum diſtantiam, tum etiā propter aliorum dicti Ordinis negociorum pondus, raro à ſuo Abbate generali perſonaliter viſitentur. Idque non mediocre prædictis Monaſterijs, in quibus propterea regularis minuitur obſeruantia, neque ſicuti decet, ab ipſorum Religioſis diuinus cultus exercetur, detrimentum contrahere manifeſtum ſit. Et hæc dilecti filij Abbas generalis & Capitulum generale Ciſtercien. de Anno Domini 1613. apud Ciſtercium Cabilonen. Diœceſis celebratum prouide animaduertentes, cupientesq. felix & proſperum Monaſteriorum Regnorum & Principatus

prædictorum regimen & gubernium, in iſq. diſciplinæ regularis obſeruantiam, ac diuini cultus augmentum, vbi deciderint ſalubri ratione reſtitui, viſis prius in Capitulo generali actis communicationum & deliberationũ, quas dilecti pariter filij Abbates & Priores dictorum Monaſteriorum ſuper huiuſmodi negocio in Ciuitate Cæſarauguſtana coram Ven. Fratre Archiepiſcopo Cæſarauguſtano congregati ſub die 27. Ianuarij, & alijs forſan ſequentibus diebus Februarij menſium eiuſdem Anni inter ſe habuerant, vnam omnium Monaſteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis, in Regnis & Principatu prædictis, Congregationem ab vno Vicario generali, Diffinitoribus & Viſitatoribus, qui Patres regiminis vocari deberent, regendã & gubernandam, modis & formis ſequentibus inſtituendam cenſuerint.

Auctoritas tamen Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primariorum Abbatum Ordinis, integra remaneat.

§. 2. Ita videlicet quod Cõgregationis huiuſmodi erectione nõ obſtante, auctoritas, ſuperioritas & iuriſdictio Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primariorum Abbatum totius Ordinis Ciſtercienſis pro tempore exiſtentiũ, in omnibus & per omnia ſalua & integra remaneret, & Vicarius generalis, Diffinitores, Viſitatores, Abbates & quicunque dictæ Congregationis Superiores, atque ſubditi pro tempore exiſtentes, Generalem & quatuor primarios Abbates prædictos, necnon Capituli generalis pro tempore deputatos Commiſſarios, Congregationem nouiter erigendam huiuſmodi ſeu eius Monaſteria & loca, in capite & in membris, in ſpiritualibus & temporalibus reformare volentes, reuerenter recipere & admittere tenerentur, eodem plane modo, ac ſi Monaſteria & loca prædicta, nunquam in Congregationem huiuſmodi reducta forent.

Ipſiusq. Capituli ſtatuta ſeruare, contributiones perſoluere, & ad illud duos Abbates, cũ ſtatutis interim in Capitulo Prouinciali editis, tranſmittere teneatur.

§. 3. Quodq. etiam tenerentur ipſius Capituli generalis ſtatuta & diffinitiones in omnibus ſeruare, & contributiones Ordinis, ſubſidia quoque charitatiua pro illius neceſſitatibus per Capitulum generale pro tempore imponenda perſoluere. necnon quoties Capitulum generale huiuſmodi celebrabitur duos Abbates nomine totius huiuſmodi Congregationis, illius expenſis cum omnibus decretis & ſtatutis, quę de quadriennio in quadriennium in eorum Capitulo Prouinciali pro booo Congregationis regimine conficerent, vt ea ab ipſo Capitulo generali approbarentur & confirmarentur, vel ſi iuſtum foret reijcerentur & abrogarentur, tranſmittere.

Vicarius, Viſitatores & Diffinitores prędicti, ſtatim electi, Abbati, & Capitulo generali nunquã contraire iurẽt.

§. 4. Vicarius quoque generalis, Viſitatores & Diffinitores prout forent capitulariter electi, illico publicæ fidelitatis iuramentum Ordini, ideſt Capitulo & Abbati generali Ciſtercien. quod nihil vnquam directe vel indirecte illis contrarium facerent vel fieri procurarent, aut procurari permitterent, præſtare pariter tenerentur.

Eorũ officiũ quadriennio tantũ duret, Abbates vero perpetui ſint.

§. 5. Vtq. Vicarius generalis, Diffinitores & Viſitatores prædicti ita eſſent quadriennales, quod eorum nullus vltra quadriennium quauis ex cauſa continuare poſſet. Abbates vero omnes perpetui forent.

Eorundemq. electio iuxta formã hic preſcriptam fieri debeat.

§. 6. Porro vt vacatione alicuius huiuſce Congregationis Monaſterij pro tempore adueniente, Vicarius generalis, Diffinitores & Viſitatores, ſeſe non in vacante ſed in aliquo alio Monaſterio vel loco congregare, ibiq. tres Monachos ex vacantis Monaſterij eiuſdem Congregationis profeſſis, quos ad vacantem Pręlaturam digniores eſſe cognoſcerent, eligere, ſicq. electos per aliquem Abbatem ſeu Priorem nihil de perſonis electis ſcientem cum litteris clauſis, Conuentui & Monachis Monaſterij vacantis capitulariter congregatis, vt ex tribus vnum in ſuum Abbatem eligerent, præſentare ſeu præſentari facere deberent. Conuentus vero & Monachi interim inter ſe colloquia habere, aut ex Capitulo diſcedere donec electio, cui deberet ipſe Abbas ſeu Prior præſidere cum litteris clauſis, vt præfertur mittendus, per vota ſeu ſuffragia ſecreta perfecta foret, non permitterentur.

Abbas inſuper generalis vel quatuor primarij Abbates Ordinis vel Cõmiſſarius à Capitulo generali deſtinandus, perſonaliter d. Capitulo Prouinciali præſidere poſſint.

§. 7. Quodq. etiam ſi contineret, Abbatem generalem Ciſtercien. futuram huiuſmodi Congregationem eo tẽpore quo Capitulum Prouinciale dictæ Congregationis celebrandum eſſet viſitare liceret ei ipſi Capitulo præſidere perſonaliter. idque etiam eſſet de quatuor primarijs Abbatibus, necnon à Capitulo generali pro tempore deputato Commiſſario, ſi ipſorum aliquem eo tempore in illis partibus adeſſe contingeret.

Aliaq. nõnullas ordinationes d. Capitulum generale deſuper ſtatuit.

§. 8. Aliaq. decreuerunt & ordinauerunt, prout in ſcripturis deſuper factis plenius dicitur contineri.

His Capituli generalis ſtatutis hic Pontifex diligenter examinatis ad preces Regis Hiſpaniarum, d. Cõgregationem modo hic expreſſo erigit.

§. 9. Quare nos ſupradictis ordinationibus ab Abbate & Capitulo generali prędictis, vt præfertur præſcriptis per aliquot ex venerab. fratribus noſtris Sãctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, doctrina, prudentia, pietate & rerum vſu præſtantes, iuſſu noſtro diligenter examinatis, ſupplicationibus Chariſſimi in Chriſto filij noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, vnam omnium & ſingulorum Monaſteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarum, ac Principatus Cathaloniæ conſiſtentiũ Congregationem, per vnum Vicarium generalem, dignitate tamen Abbatiali inſignitum, ex Monaſterijs dicti Ordinis prædictorum Regnorum ac Principatus, & pro hac prima vice ex Regno Aragoniæ in Ciuitate Cæſarauguſtana, conuocatis prius per dilectũ filium Vincentium Longueſpee Monaſterij B. MARIAE de Laude, Torcacen. Diœceſis, Abbatem aut alium à Generali prædicto deputãdum Commiſſarium, pro prima Dominica menſis Octobris Anni eiuſdem Domini 1616. proxime futuri, aut alio commodiori die, omnibus & ſingulis tam perpetuis quam triennalibus Abbatibus ac Prioribus & Adminiſtratoribus de Veruela, & Eſcarpe Monaſteriorum dicti Ordinis Tiraloneñ & Illerdeñ reſpectiue Diœceſis, necnon Procuratoribus omnium & ſingulorum aliorum dicti Ordinis Monaſteriorum Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Principatus Cathaloniæ, & Maioricarum, diuino prius implorato auxilio, auctoritate Abbatis & Capituli generalis Ciſtercieñ illis à Sede Apoſtolica attributa, ac ſucceſſiue in Capitulo Prouinciali dictæ Congregationis de quadriennio in quadriennium ordine ſucceſſiuo in Regno Aragoniæ primo, & deinde in Principatu Cathaloniæ, & demum in Valentiæ Regno prædictis, perpetuis futuris temporibus celebrando, per Vicarium aut Commiſſarium prædictos, ac tres Diffinitores, vnum ex Aragoniæ, ac alium ex Valentiæ Regnis, & reliquum ex Principatu Cathaloniæ, poteſtate atque auctoritate æquales, necnon duos Viſitatores Patres regiminis nuncupandos, Abbates vel nõ Abbates, ſed probatæ vitæ Religioſos ex Conuentibus Monaſteriorum Regnorum & Principatus prædictorum, per Vincentium aut Commiſſarium huiuſmodi pariter pro hac prima vice, & deinde in ſingulis futuris Capitulis Prouincialibus vt ſupra celebrandis per ſchedulas & vota ſecreta ab illius capitularibus ferenda, nominandi, regendi & gubernandi, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſine cuiuſq. præiudicio, & ſaluis infraſcriptis erigimus & inſtituimus.

Abbates ad quadriennium & certo modo eligendos decernit.

§. 10. Ac inſuper quod de cætero omnia & ſingula dicti Ordinis Monaſteria in Aragoniæ, & Valentiæ, ac Maioricarum Regnis, ac Principatu Cathaloniæ conſiſtentia prædicta, cum primum illa, & eorum ſingula per ceſſum vel deceſſum, aut quamcunque aliam dimiſſionẽ vel amiſſionem, ſeu priuationem vel promotionem ad alicuius Eccleſię regimen, aut aliquam aliam dignitatem, illa ad præſens obtinentiũ vacare contigerit, nonniſi per Abbates quadriennales per eiuſdem Congregationis Vicariũ generalem & Diffinitores tantum nominandos, & modo quo ſupra per Monachos eligendos, regi & gubernari debeant. & ad hunc effectum ex nunc prout ex tunc in ſingulis Monaſterijs prædictis cum vacauerint, vt pręfertur, nomen, titulum & denominationem Abbatum perpetuorum, & triennalium, ita quod de cætero perpetuis futuris temporibus Monaſteriorum eorũdem Abbates perpetui aut triennales vocari, denominari ſeu cẽſeri, aut Monaſteria ipſa alicui in titulum conferri vel commendari nullatenus poſſint. & ſi de eiſdem Monaſterijs, & eorum ſingulis aliter quam per electionem huiuſmodi de quadriennio in quadriennium, vt præfertur, faciendã pro tempore diſpoſitum fuerit, aut qui in Abbates electi extiterint electionem ſuam ad vitam, ſeu aliud tempus vltra quadriennium confirmari, aut illis præfici, vel ſibi de illis prouideri, aut aliter de eis diſponi contigerit, tunc & eo caſu huiuſmodi electiones, confirmationes, proui-

ſiones

ſiones, coadiutorum deputationes, & quæuis aliæ dictorum Monaſteriorum diſpoſitiones, nullæ, irritæ & inanes exiſtant, & eſſe cenſeantur. ipſiq. Vicarius generalis & Diffinitores quadriennio elapſo, ad noui Abbatis electionem in ſingulis Monaſterijs huiuſmodi, modo quo ſupra procedere poſſint & debeant. Necnon Monaſteria prędicta & eorũ ſingula, illa videlicet, quæ per Abbates triennales ex nunc, alia vero, quæ per Abbates perpetuos regi & gubernari conſueuerant, ex nunc prout ex tunc, cum vacauerint, vt præfertur, itaque donec vacatio huiuſmodi venerit, cæteris omnibus conditionibus & legibus eiuſdem Congregationis, ijdem Abbates perpetui adſtricti ſint. & ſi eos aut eorum aliquem ad alicuius Eccleſiæ regimen, aut aliam dignitatem promoueri contigerit, in Congregatione per præſentes erecta nullũ officium conſequi poſſint, ad quadriennium reducimus.

Congregatione hac obedien. in Generalis quo eius præteura diſcedere prohibet.

§. 11. Cæterum quod nullo vnquam tempore quouis quæſito colore, prætextu vel ingenio, etiam ſub ſpecie maioris reformationis, Cõgregatio per præſentes erecta, ab obedientia Generalis ſuo debita diſcedere, aut aliquod ex illius Monaſterijs ab eadem Congregatione ſe ſegregare tentet, ſeu tentare, minusq. Caſtellæ ſiue Portugalliæ Congregationibus dicti Ordinis, aut alicui eorum ſe iungere, adhærere aut vnum ſe facere, vel procurare præſumat.

Commiſſariũ à Capitulo generali deputatum, ad depoſitiones & priuationes Prælatorum d. Congregationis procedere poſſe concedit.

§. 12. Inſuper quod à Capitulo generali pro tempore deputatus Commiſſarius, Abbas vel non Abbas, cuiuſcunque nationis fuerit, dummodo dictum Ordinem expreſſe profeſſus ſit, in viſitandis huiuſce Congregationis Monaſterijs, ad depoſitiones & priuationes Prælatorum cauſa cognita, vt licentioſe viuendi tollatur occaſio, procedere valeat.

Monachis d. Congreg. ad Generalẽ Ordinis in reb. grauibus appellare permittit.

§. 13. Quodq. ſiquos eiuſmodi Congregationis per præſentes erectæ Religioſos, aliquando ab illius Superioribus circa res graues, quas primum Generale dicti Ordinis celebrandũ Capitulum declarabit, ad Generalem appellare, quodq. Generalis ipſis vnum vel plures Iudices deputare etiam reſpectiue poſſit.

Contributiones à generali Capitulo taxandas, præd. Congreg. ſolui præcipit.

§. 14. Præterea quod contributiones prædicto Ordini per prædicta Monaſteria, illorumq. Abbates & Conuentus pro tempore exiſtentes debitæ, per Capitulum generale taxentur, & omnes in vnam ſummam reducantur, vt ſimul & ſemel in Anno, ei qui à Generali mandatum vel commiſſionem eas recipiendi habuerit, in poſterum & in perpetuum à Vicario Congregationis per præſentes erectæ etiam pro tempore exiſtentes tranſmitti debeant.

Commiſſariũ à d. Capitulo eligendũ, d. Congreg. Monaſteria eius ſumptibus viſitare decernit.

§. 15. Ac quod quotieſcunque huiuſmodi Congregationis Monaſteria, ab aliquo Commiſſario à generali Capitulo prædicto deputando viſitari contigerit, Monaſteriorum Congregationis per præſentes erectæ ſumptibus id fiat.

§. 16. Ad maiorem vero vnionem huius Congregationis ſic erectæ, cum capite & alijs membris eiuſdem Ordinis, & vt ſumptibus parcatur minime neceſſarijs, eadem Cõgregatio in Curia Romana proprium Procuratorem non habebit, ſed opera & miniſterio Procuratoris generalis dicti Ordinis vtetur. quem Capitulum generale ſeu Abbas generalis eiuſdẽ Ordinis nominauerit.

Congregatio pẽ hanc, ope & Procuratoris generalis Ordinis in Curia Romana vti iubet.

Congregationi ceſſanti ad Capitulũ generale, vnum Abbatẽ mittere, pœnã imponit.

§. 17. Rurſus quod ſi ipſa Congregatio Abbatem vnũ ex eiuſdem Congregationis Monaſterijs, quem loco duorum ex præſcripto prædictarum ordinationum Capituli generalis ſufficere, & eo infirmo aut quauis alia ratione impedito, alium mittendum eſſe declaramus, ad Capitulũ Generale quoties celebrabitur non mitteret, pœnam triplicatæ contributionis totius ſummæ vnius anni ſuis Monaſterijs impoſitæ generali Capitulo acquirendã, ipſo facto abſque alia eiuſdem Capituli declaratione incurrat.

Vicarijs & alijs Officialibus in Capitulo Prouinciali d. Cõgreg. iuramentum fidelitatis Ordinis præſtare ceſſantib. electiones eorũ irritas declarat.

§. 18. Poſtremo quod ſi in electionibus Abbatum, Vicariorum, Diffinitorum & Secretarij, ipſos Vicarios, Diffinitores, Viſitatores & Secretarium ſic electos, & Abbates quorum nominatio ad dictum Philippum Regem ſpectare aſſeritur ex priuilegio Apoſtolico cui non eſt hactenus in aliquo derogatum, & quemlibet ipſorum fidelitatem dicto Ordini ab eis vt ſupra præſtandam, in manibus Præſidentis in Capitulo Prouinciali, vt præfertur celebrando, ſeu alicuius perſonæ per Vicarium pro tempore exiſtentẽ nominandę, non præſtitiſſe ac iuraſſe conſtiterit, electiones de ipſorum, & cuiuslibet eorũ perſonis factæ, nullæ & irritæ ſint, auctoritate & tenore prædictis perpetuo pariter ſtatuimus, decernimus & ordinamus.

Ad hanc Congregationem Monaſteria Regni Nauarræ veniendi, & quartum Diffinitorem eligendi, Vicariumq. generalem, &c. iudicat.

§. 19. Ac demum pro meliori Regni Nauarræ Monaſteriorum regimine, non intendentes eidem Philippo Regi, nec Monaſteriorum eorundem Abbatum perpetuitati, neque eorum præeminentijs priuilegijs & prærogatiuis competẽtib. per præſentes in aliquo derogare, nec aliquo modo præiudicare, ne ſola remaneant per Vincentium Abbatem prædictum ſeu alium Commiſſarium deſtinandum, conuocatis omnibus & ſingulis Monaſteriorum dicti Regni Abbatibus & Prioribus in eorum Congregatione in Ciuitate Cæſarauguſtana, aut alio commodiori loco habenda, procurabit vt Congregationẽ per præſentes erectam ingrediantur ac vniantur, & quod eandem Congregationem ingreſſi, ac illi vniti, & in ea noſtra auctoritate per dictum Vincentium Abbatẽ, aut alium Commiſſarium à prædicto Generali deſtinandum recepti & admiſſi, ſuum etiam quarto loco poſt Regnum Valentiæ, & ordine quartum Diffinitorem habeãt, ac ex tunc in ipſa Congregatione quatuor Diffinitores exiſtant, ac Vicarius Generalis, etiam ex Abbatibus, necnon Diffinitores, alijq. Officiales ex Religioſis Monaſteriorum Regni Nauarræ huiuſmodi, cum conditionibus ſuperius pro Monaſterijs Regnorum Aragoniæ ac Valentiæ, Maioricarum, & Principatus Cathaloniæ, illorumq. Abbatibus, necnon Conuentibus præſcriptis, ſine tamen præiudicio iuriſpatronatus eiuſdem Philippi Regis, quod ex priuilegio pariter Apoſtolico illi competere aſſeritur, cui non eſt in aliquo derogatum, eligi poſſint. ac præterea Abbates triennales, cæteroſq. Officiales, qui nunc in Monaſterijs congregandis inueniuntur, in officijs & dignitatibus ſuis vſque ad aduentum Vincentij Abbatis, aut alterius Commiſſarij prædicti, & concluſionem Capituli Prouincialis perdurent. poſtea vero officia omnia etiam Monaſteria electiua temporalia vacare etiam decernimus, ita vt ad nouam Abbatum electionẽ modo quo ſupra, ſecundum ſupradicti Generalis decretum quo ad fieri poterit procedi debeat. excepto quod è tribus per Vicarium & Diffinitores prædictos nominatis in Monaſterijs de Veruela, Rueda, Eſcarpe, & Labaix eorundem Regnorum & Principatus, quæ de iurepatronatus eiuſdem Philippi Regis exiſtere, vt ſupra aſſeritur, idem Philippus & eius ſucceſſores Hiſpaniarum Reges quem maluerint in Abbatem nominare poſſint, prout & ſicut antea nominabat.

Vicario, Diffinitoribus & Viſitatoribus d. Congreg. quæcunq. pro eius regimine ſtatuta edendi, in generali tamen Capitulo Ciſtercien. examinanda, facultatem tribuit.

§. 20. Præterea vt pro felici & proſpera Congregationis prædictæ illiusq. Monaſteriorum & perſonarum directione, regimine & gubernio, Vicarius generalis, Diffinitores & Viſitatores prædicti, in Capitulo generali ſingulo quoque quadriennio celebrando, quæcunq. ſtatuta, ordinationes & decreta, ſalubrẽ Congregationis & illius Monaſteriorum huiuſmodi ſtatum, reformationem & gubernium concernentia, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus & Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon Concilij Tridentini decretis, & ipſius Ordinis regularibus inſtitutis minime contraria, & ab omnibus ad quos quomodolibet ſpectabit, inuiolabiliter obſeruanda, in dicto tamen Capitulo generali Ciſtercien. præſentanda & examinanda, ac approbãda, condere atque edere, ipſaq. ſic condita & edita, pro rerum temporum & perſonarum qualitate, & viciſſitudine, prout dicto Capitulo generali viſum fuerit immutare, corrigere, & in melius reformare, caſſare, & penitus ſeu in parte abolere, & illorum loco alia de nouo edere & condere libere & licite poſſint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Supradicta omnia inuiolabiliter obſeruari præcipit.

§. 21. Denique ſaluis & firmis remanentib. per Nos diſpoſitis, ſtatutis & decretis, omnes & ſingulas ordinationes ſuperius inſertas, & à Capitulo generali pariter vt præfertur præſcriptas, auctoritate & tenore præmiſſis approbamus & confirmamus, illiſq. perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omneſq. & ſingulos, tam iuris quam facti ac ſolemnitatum, etiam quanium-

uis ſubſtantialium defectus, ſi qui forſan deſuper quomodolibet interuenerint ſupplemus. Ac ſupradicta omnia, vt præfertur, diſpoſita, ſtatuta, decreta & ordinata, ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, perpetuo firmiter & inuiolabiliter obſeruari, & adimpleri debere.

Clauſulas huius conceſſionis præſeruatiuas apponit.

§. 22. Præſenteſq. litteras nullo vnquam tempore de nullitatis vitio, etiam ex eo quod cauſæ propter quas emanarunt, coram locorum Ordinarijs aut alijs verificatæ & approbatæ, vel intereſſe habentes vel prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari in ius vel controuerſiam vocari, ſeu ad terminos iuris reduci, aut aduerſus illas quodcunque iuris gratiæ vel facti remedium impetrari, neque ſub quibuſuis ſimilium vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam per Nos vel quoſcunque alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, dictamq. Sedem etiam in craſtinum aſſumptionis eorundem ſucceſſorum ad ſummi Apoſtolatus apicem, vel alias etiam motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter, & de Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium pro tempore exiſtentium conſilio, ſub quibuſcunque tenoribus, & verborum formis, ac ex quibuſuis cauſis pro tempore faciendis, etiamſi de illis, ac eiſdem præſentibus earundemq. toto tenore ac dat. ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, nullatenus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illę emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum, & eum in quo antequam emanarent erant ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam ſub quacunque data per Vicarium, Diffinitores & Viſitatores prædictos, vel quoſcunque alios intereſſe habentes eligenda conceſſas, ſemperq. validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri, ac Vicario, Diffinitoribus & Viſitatoribus, alijſq. intereſſe habentibus prædictis perpetuo ſuffragari.

Decretum irritans decernit.

§. 23. Sicq. & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac dictæ Sedis Nuncios iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, &c. attentari decernimus.

Cōtrarijs omnino derogat.

§. 24. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, necnon in vniuerſalibus, Prouincialibus & Synodalibus Cōcilijs editis vel edendis, ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac etiam Monaſteriorum & Ordinis prædictorum, etiam iuramento, &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis eidem Ordini illiuſq. Superioribus & perſonis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis & decretis, etiam per modum ſtatuti perpetui, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam iteratis vicibus, ac etiam cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus & efficaciſſimis clauſulis, in genere vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiā ſi in eis caueatur expreſſe, quod illis etiam per quaſcunque litteras Apoſtolicas, & quaſcunque etiam derogatoriarum derogatorias, ac inſolitas clauſulas in ſe continentes, derogari non poſſit, nec derogatum cēſeatur niſi de eis eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores, formas ac data, & decreta in eis appoſita, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Huius diplomatis tranſūptis credi mādat.

§. 25. Volumus autem quod præſentium tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio & extra, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Abbatiarum vacantium quindennia Rev. Cameræ perſolui iubet.

§. 26. Volumus etiam quod occurrente vacatione ſingulorum Monaſteriorum, quorum Abbates perpetui exiſtunt, & quadriennales per præſentes fiunt, primo & deinde ſingulis quindecim annis, communne & alia iura debita iuxta illorum taxam in libris Cameræ Apoſtolicę deſcriptam, cum effectu per eos ad quos ſpectabit reſpectiue perſolui omnino debeat, alioquin Monaſteria ipſa eo ipſo vacent, & vacare cenſeantur, ipſæq. præſentes litteræ quo ad ea nullæ ſint, nec eis nullo vnquam tempore ſuffragentur.

Dat. P. 20. 55 die 19. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, &c. Die 19. Aprilis milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Anno vndecimo.

Ioannes Garſia Cardinalis Millinus.
Metellus Cardinalis Senen.
Philippus Cardinalis Philonardus.

VIII. alias XCVI.

Vnio Congregationis Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ in Ciuitate Auinionis inſtitutæ, Congregationi Clericorum Somaſchæ, ſiue S. Maioli Papien. vna cum capitulorum inter eaſdem Congregationes initorum comprobatione.

De hac ſecunda dicta Congregatione, habes in hoc opere, conſtitut. 21. Pauli III. ſupra lib. 1. fol. 645. vbi alia aliorum Pont. reſcripta illius ſtatum concernentia tibi indicaui, præter conſtit. poſtea ab iſto Pont. editam, quæ eſt hic ſupra fol. 226. Illam vero primam Congregationem ſcias Anno 1592. inſtitutam, & inde a Clemente VIII. die 23. Decembris approbatam fuiſſe, ſed eius bullæ authenticum vſque modo habere non potui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1616.

Exordium.

EX iniuncto Nobis deſuper Apoſtolicæ ſeruitutis officio, ad ea per quæ piorum hominum Congregationes, in militanti Eccleſia præſertim ad legem Chriſtianam rudibus exponendam, prouide ſanctęque inſtitutæ, maioribus in dies proficiant incrementis ſedulo intendimus.

Congregatio Clericorū Doctrinæ Chriſtianæ in Ciuitate Auinionen. inſtitutę, volens vniri Congregationi Clericorum Somaſchę, infraſcripta Capitula, cum eiſdem firmauit quæ hic Pōt. examinari fecit.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti filij Antonius Vigerius Præpoſitus, ac Clerici ſeculares Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Ciuitate Auinionen. canonice inſtitutæ, quod ipſi feliciori eiuſdem Congregationis ſtatui & augmento conſulere volentes, eandem Congregationem, Congregationi Clericorum Regularium Congregationis Somaſchæ, alias S. Maioli Papien. per nos vniri & incorporari deſiderant, & propterea infraſcripta Capitula cum dilectis etiam filijs Prępoſito & Clericis Regularibus dictę Congregationis Somaſchæ ſtatuerunt, quæ à venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, negocijs Regularium præpoſitis recognita & approbata fuerunt, tenoris ſequentis videlicet.

Quarū tenor hic inſeritur.

§. 2. Conuentiones firmatæ ac ſtabilitæ inter Clericos Regulares Congregationis de Somaſcha, & Patres Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Galliæ, pro vnione facienda vtriuſque Congregationis. Quod quidem negocium à Sanctiſſimo D. N. fuit commiſſum Sacræ Congregationi Illuſtriſſimorum DD. Cardinalium, negocijs Epiſcoporum & Regularium Præpoſitorum.

Cap. I.

C A P. 1.

Patres Doctrinæ Chriſtianæ Galliæ retineãt conſuetudinem docẽdi.

IN primis igitur, Doctrinæ Chriſtianæ Patres, eorumq. ſucceſſores in perpetuum ſecum retinebunt inſtitutum docendi Doctrinam Chriſtianam paruam, mediocrem & magnam, iuxta laudabilem eorum conſuetudinem, quam inuiolabiliter ſeruabunt, & in ijs Domibus quas nunc poſſident, & in ijs quas in poſterum poſſidebunt in toto Regno Galliæ.

C A P. 2.

P. Cæſar de Bus habeatur p inſtitutore hu.⁹ inſtituti docẽs Doctrinam Chriſtianã in Regno Galliæ.

REuerend. Pater Cæſar de Bus, vir pietatis eximiæ Congregationiſq. Patrum Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Galliæ, primus parens & inſtitutor, habeatur in religione pro authore, vt reuera fuit huius ſanctiſſimi inſtituti Doctrinam Chriſtianam in dicto Regno Galliæ Populos edocendi.

C A P. 3.

Patres dictæ doctrinæ chriſtianæ vocentur Patres Doctrinæ Chriſtianæ Cõgregationis Somaſchæ.

PAtres Doctrinæ Chriſtianæ in Gallia, vocari deinceps poſt factam vnionem debebunt Patres Doctrinæ Chriſtianæ Congregationis Somaſchæ ſeu Sancti Maioli Papiæ, & priuilegia omnia erunt communia.

C A P. 4.

Viuant ſub obedientia Præpoſiti generalis Somaſchæ qui ſingulis trienijs eos viſitabit. Et regãtur in Regno Galliæ à Prouinciali Gallo eligẽdo in Capitulo generali Somaſcha, ex trib. nominãdis à Capitulo Prouinciali Galliæ.

SVb obedientia viuent Præpoſiti generalis de Somaſcha. qui ſemel ſingulis triennijs per ſe vel per alium ab eo deſtinandum eos viſitabit. Cæterum eorum regimen & gubernatio in toto Regno Galliæ, in domibus tam acquiſitis quam acquirẽdis, ſit penes Superiores Gallos. & Prouincialis ſimiliter Gallus eligendus per Capitulum generale de Somaſcha eis inſtituatur. Qui quidem erit vnus ex duobus vel tribus Patribus nominatis, ſiue propoſitis à Capitulo Prouinciali ipſius Prouinciæ Galliæ, tempore debito congregato.

C A P. 5.

Prouincialis prædicti eiuſque Socij munus & authoritas hic preſcribitur.

CVius Prouincialis auctoritas erit, de loco ad locum perſonas mutare. Nouitios per ſe vel per locorum Superiores ad profeſſionem admittere. Concionatoribus concionandi facultatem concedere, dummodo ab Epiſcopis locorum licentiam ſeu benedictionem ad formam Concilij Tridentini obtineant. & alia facere, quæ Viſitatoribus dictæ Congregationis Somaſchæ conceduntur. In reliquis autem tanta ſit eius auctoritas, quanta à Capitulo Prouinciali conceditur eidem. Debebit tamen Præpoſitum generalem vbi commode poterit conſulere, vel ſaltem de ſingulis magni momenti rebus certiorem facere. Prouincialis ſtatim atque erit electus, cenſeatur eſſe & ſit ipſo facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem actiuam & paſſiuam habeat. Eius officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cum accedet, ſocium vnum ſeu diſcretum, antea à Capitulo Prouinciali electum deducet. qui quidem ſocius in Capitulo generali interueniet cum vtraque voce.

C A P. 6.

Prouinciali decedẽte quis ſuccedat.

QVod ſi contingat Prouincialis obitus, eo caſu Superior, profeſſione ſenior, cenſeatur electus.

C A P. 7.

Ad Capitulũ Prouinciale quę ſpectant.

AD Capitulum Prouinciale ſpectabit, cum maiori parte votorum noua loca, præuio tamen Epiſcoporum conſenſu, & ſeruata forma Clementis Octaui, recipere; Recepta deſerere, Superiores locales eligere vel deponere, Reos ſi qui erunt punire, aut innocentes abſoluere, curam Monialium ordinariam pro Confeſſionibus audiendis, de conſenſu & licentia eorundem Epiſcoporum recipere, bona in vniuerſum in toto Regno Galliæ ipſi Congregationi relicta, alicui loco particulari aſſignare, Nouitios quadrageſimum annum excedentes, vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam tranſeundi facultatem à Sede Apoſtolica obtinuerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maxime ſenibus & Studentibus, ad tempus non autem perpetuo, & ex cauſa impertiri, locum pro Capitulo Prouinciali proxime congregando determinare.

C A P. 8.

Qui ad d. Capitulum accedant.

INſuper Capitulo Prouinciali quod menſe Septembris præcedente Capitulum generale conuocandum erit, præter Prouincialem, intereſſe debebit quilibet Superior localis vna cum Socio ſeu Diſcreto à Capitulo Conuentuali eiuſdem loci, dummodo ſex ſaltem ibi reſideant, eligendo.

Et modo Papa pdictam vnionẽ, & Capitula approbat, & ab omnib. Regulas Congrega. Somaſchæ ſeruari præcipit, excepto quod Prouincialis exemptiones diurnas non niſi ex cauſa concedat.

§. 3. Quare pro parte primodictæ Congregationis fuit nobis humiliter ſupplicatum, quatenus vnionem & incorporationem huiuſmodi facere, & eis in præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos pijs Clericorum prædictorum votis quantum cum Domino poſſumus annuere, illoſq. ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſuis, &c. cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de eorundem Cardinalium conſilio dictam Congregationem Doctrinæ Chriſtianę in prędicta Ciuitate Auinionen. inſtitutam, Congregationi Somaſchæ prędictę, ita vt vnum corpus Congregationis efficiant, ac Clerici dictæ Cõgregationis Doctrinæ Chriſtianæ, regulas & conſtitutiones ſecundodictæ Congregationis Somaſchæ ab Apoſtolica Sede approbatas ſeruent, & profiteantur, necnon Capitula prædicta adimpleantur & etiam ſeruentur, ſaluis tamen limitationibus & modificationibus infraſcriptis videlicet, quod Prouincialis prædictus exemptiones diuturnas huiuſmodi, nonniſi ex cauſa alicuius impedimenti concedere poſſit aut debeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo vnimus & incorporamus.

Vt profeſſio emitti debeat, declarat.

§. 4. Necnon cum dicto Antonio, vt infra quatuor menſes à die cœptæ probationis numerandos, integro nõ expectato probationis anno, profeſſionem per dictos Clericos Congregationis Somaſchæ huiuſmodi emitti ſolitam expreſſe emittere libere & licite valeat, auctoritate & tenore prædictis indulgemus, ac cum eodem deſuper diſpenſamus. Cæteros vero primodictæ Congregationis Clericos, antequam profeſſionem huiuſmodi emittant, annum probationis integre complere debere.

In ſtatu Eccleſiaſtico Regni Galliæ, etiam ſi non ſint Galli, Superiores eſſe permittit.

§. 5. Ac Clericos ſecundodictæ Congregationis in Galliam pro inſtructione dictorum presbyterorum mittendos, in Statu Eccleſiaſtico Regni Galliæ locorum Superiores, etiam ſi non ſint Galli, eligi poſſe ſtatuimus.

Clauſulæ præſeruatiuæ, & decretum irritans.

§. 6. Decernentes præſentes litteras validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnib. ad quos ſpectat inuiolabiliter obſeruari debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac vtriuſque Congregationis huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roborans, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 8. Volumus etiam, vt præſentium tranſumptis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 16. die 11. Apr.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, &c. die 11. Aprilis 1616. Anno vndecimo.

IX. alias XCVII.

Innouatio Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIAE Virginis editarum. Impoſitioq. maiorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos.

Edita An. D. 1616.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REgis pacifici, quamquam nullo noſtro merito diuina diſpenſatione vices gerentes in terris, ea muneris noſtri debito, pacis & concordiæ inter Chriſtifideles, præſertim Eccleſiaſticas perſonas, quæ alijs in viam pacis dirigendis & in vnitate Spiritus côtinendis ſunt præpoſitæ, conſeruationi ſedulo inuigilare cupientes, ea quæ à prædeceſſoribus noſtris Roman. Pontif. ad ſcandalorum ſemina tollenda ſalubriter conſtituta ſunt, cum hoſtis antiqui inſidijs, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minime obſeruari, aut varijs modis eludi dignoſcuntur, vt inuiolata ſeruentur, opportunis remedijs, quantum cum Domino poſſumus, prouidemus.

Sixtus IV. conſtitutione edidit contra affirmantes, hæreticum eſſe aut peccatũ mortale credere vel tenere B. Mariã Virginem in ſua cõceptione à peccati originalis macula præſeruatam fuiſſe, vel nõ fuiſſe, cũ nõdum id eſſet à Sede Apoſt. & Romana Eccleſia deciſum.

§. 1. Olim ſiquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum, accepto quod nonnulli diuerſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publice per diuerſas Ciuitates & Terras affirmare non erubuerant, & quotidie prædicare non ceſſabant, omnes illos qui tenebant aut aſſerebant glorioſam & immaculatam DEI Genitricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortaliter peccare, vel eſſe hæreticos, eiuſdemq. immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audientesque ſermones illorum qui eam ſine huiuſmodi macula conceptam eſſe affirmabant, grauiter peccare, ſed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos ſuper eiſdem ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum aſſertionibus & prædicationibus non leuia ſcandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prædeceſſor huiuſmodi temerarijs auſibus, & peruerſis aſſertionibus & ſcandaloſis, quæ exinde in Dei Eccleſia exoriri poterant, obuiare volens, huiuſmodi aſſertiones prædicatorum eorundem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præſumerent, eos qui crederent aut tenerent eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione præſeruatam fuiſſe, propterea alicuius hæreſis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut huiuſmodi officium conceptionis celebrantes, ſeu huiuſmodi ſermones audientes alicuius peccati reatum incurrere, vtpote falſas & erroneas, & à veritate penitus alienas, editosq. deſuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobauit & damnauit, ac ſtatuit & ordinauit, quod prædicatores verbi Dei, & quicunque alij cuiuſcunque ſtatus, gradus, aut ordinis & conditionis eſſent, qui auſu temerario præſumerent in eorũ ſermonibus ad populum, ſeu alias quomodolibet affirmare, huiuſmodi ſic per eum improbatas & damnatas aſſertiones veras eſſe, aut dictos libros pro veris legere, tenere vel habere, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrerent, à qua ab alio quã à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similiq. pœnæ & cenſuris ſubiecit eos, qui auſi eſſent aſſerere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id eſſet à Romana Eccleſia & Apoſtolica Sede deciſum.

Hanc conſt. Sixti IV. vide in cap. 2. de Reliq. & Vener. Sanctorũ inter Extrauag. cõmunes.

Eã innouauit Concil. Trid. ſeſſ. 5. de Peccat. orig. in fi.

§. 2. Hanc vero Sixti prædeceſſoris Conſtitutionem Oecumenica Tridentina Synodus poſtea innouauit.

Pius V. prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus diſputari, vulgari ſermone ſcribi vel dictari, vt in eius conſt. 114. Super ſpeculam ſap. lib. 2 fol. 322.

§. 3. Ac deinde ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter, ſtatuit ordinauit & mandauit, quatenus nemo cuiuſcunque ordinis vel dignitatis exiſteret, in popularibus concionibus, vel vbicunque promiſcua virorum & mulierum multitudo conuenire ſolet, de huius controuerſiæ alterutra parte diſputare rationibus vel Doctorum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam & contrariam refellendo vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cuiuſuis pietatis aut neceſſitatis prætextu vulgari ſermone ſcribere vel dictare præſumeret. qui contrafaceret ſuſpenſionis pœnam à diuinis abſque noua declaratione ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & quocunque præterea gradu ſiue dignitate vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo iure priuatus, & ad eadem vel ſimilia munera obtinenda vel obeunda perpetuæ inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiam facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſiue abſolui non poſſet, & nihilominus alijs pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælato pro delicti menſura infligendis ſubiectus eſſet, prout ſubiecit.

Sed ſolummodo in Academijs & Capitulis, vbi nulla ſcãdali occaſio ſubeſſet permiſit.

§. 4. Cæterum quandiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita non eſſet, oppoſitaq. ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ diſputationibus, ſiue generalium aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias intereſſent qui rem capere poſſent, nec ſcandali vlla ſubeſſet occaſio, de illa quæſtione diſſerere, & argumentis vtramlibet partem aſſerere vel impugnare. dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, ſeruarenturq. illa omnia, quæ à dicto Sixto prædeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxit innouanda & innouauit, prout in Sixti & Pij prædeceſſorum litteris deſuper confectis plenius continetur.

Quia tamen ſuper prædictis & vt ſupra ſtatutis nouæ quæſtiones exortæ ſunt.

§. 5. Verum licet hæc prouide ſtatuta ſint, nihilominus ſicut accepimus, nonnulli in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibus nimis intenti, diſſentionum huiuſmodi, iampridem Eccleſiæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurant, indeque contentiones & rixæ non ſine Dei offenſa & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & grauiores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi à nobis opportune prouideatur.

Hic Pontifex prædictas Sixti IV. & Pij V. cõſtitutiones innouat, & inuiolabiliter obſeruari præcipit.

§. 6. Quamobrem Motu proprio non ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, conſtitutionum Sixti & Pij prædeceſſorum huiuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & confirmamus, & etiam quo ad earum pœnas quaſcunque etiam abſolutionis reſeruationem innouamus, & inuiolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cuiuſcunque Ordinis & inſtituti, & alijs quibuſcunque tam eccleſiaſticis quam ſecularibus perſonis, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis & conditionis aut dignitatis tam eccleſiaſticæ quam ſecularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica & indiuidua earum eſſet neceſſario facienda mentio, obſeruari præcipimus & mandamus donec à Romana Apoſtolica Sede huiuſmodi controuerſia fuerit diffinita.

Tranſgreſſoribus pœnas auget.

§. 7. Ac præterea ſi quis quouis modo contrauenerit, præter ſupradictarum conſtitutionum pœnas reſpectiue ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publice legendi ſeu docendi & interpretandi facultate, ac voce actiua & paſſiua in quibuſcunque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, priuatus exiſtat. necnon ad concionandi & publice legendi, docendi & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimiliter ipſo facto incurrat, abſque alia declaratione, à quibus nonniſi à Nobis ipſis vel ſucceſſoribus noſtris Roman. Pontificibus pariter abſolui, ſeu ſuper ijs diſpenſari poſſit. & nihilominus alijs pœnis noſtro & eorundem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubijciatur, prout eum ſubijcimus per præſentes.

Et contra eos, Epiſcopis, & cæt. ac hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus facultatẽ procedẽdi tribuit.

§. 8. Et contra huiuſmodi tranſgreſſores, etiam regulares cuiuſuis Ordinis & inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcunque eccleſiaſticas & ſeculares perſonas cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis aut dignitatis, tam eccleſiaſticæ quam ſecularis, vt præfertur, tam Epiſcopi & Prælati, Superiores, alijque Ordinarij lo-

corum

corum quam hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant & inquirant, atque in eos ſeuere animaduertant. Nos enim ijs & eorum cuilibet, contra eoſdem tranſgreſſores procedendi & inquirendi, ac pœnis coercendi & puniendi liberam facultatem & auctoritatem ijſdem auctoritate & tenore tribuimus & impartimur, eoſque, vt præfertur procedere, inquirere & punire præcipimus & mandamus.

Contrarijs derogat.

§. 9. Non obſtantibus omnibus ijs, & ſingulis, quæ tam Sixtus quam Pius prædeceſſores prædicti in litteris ſuis huiuſmodi, voluerunt non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæterisq. contrarijs quibuſcunque.

Publicationē Romæ factam, vbique ligare decernit.

§. 10. Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præſentes litteræ ſeu illarum exempla, ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Trāſumptisq. credi iubet.

§. 11. Quodq. præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 12. die 6. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Iulij, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Pontificatus Noſtri Anno duodecimo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Indictione decimaquarta, die vero nona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & Domini Noſtri, D. PAVLI Diuina prouidentia Papæ V. Anno duodecimo, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per me Auguſtinum Bracherium Curſorem.

Siluerius Pontirolus Mag. Curſor.

X. alias XCVIII.

Inhibitio, ne Monachi Ordinis S. Benedicti, Congregationis Cæleſtinorum, dignitates, gradus & officia, ſeculari fauore, & illicitis vijs procurent, pluribus in eos eorumque fautores pœnis indictis.

De hac Congregatione habes aliam huiusmet Pont. conſt. 94. hic ſup. fol. 63. vbi cæteras iudicaui.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1616.

Proœmium.

QVoniam nemo debet aſſumere ſibi honorem niſi vocatus à Deo tamquam Aaron, & à regularis vitæ inſtituto valde alienum eſt, vt religioſi viri, quos honorum & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ, ac alijs religioſis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosq. gradus cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptosq. humiliter adminiſtrare decet, mendicatis ſecularium præſertim perſonarum ſtudijs, ad eos ſibi aditum pateſacere contendant, vnde magna in Eccleſia Dei ſcandala & damna exoriri ſolent.

Prohibitio officia religionis cōqui ſitis extra eā fauoribus, illicitisq. vijs procurādi ſub multis pœnis in eos, & eorum fautores inflictis.

§. 1. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus, vt Eccleſiaſtica regularisq. diſciplina priſtinæ obſeruantiæ reſtituatur, hoc malum è Congregatione Cæleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, cuius proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ vtiliatem ſinceris deſideramus affectibus, propellere cupientes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes & ſingulos Monachos dictæ Congregationis cuiuſcunque gradus, ſtatus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum ac Prælatorũ, & aliarum quarumcunque perſonarum, tam ſecularium quam Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacunque ſeculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali & Ducali fulgentium, fauores recurrerint, vel etiã pactis, pollicitationibus, alijsq. vijs illicitis directe vel indirecte, palam vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & alia officia præfata obtinenda aſpirauerint, vel alijs minus legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuerint, aut etiam ſponte oblatis, & minime conquiſitis vſi fuerint, illorumq. complices & fautores, vinculo excommunicationis latæ ſententiæ, à qua non niſi per Nos aut Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui queant, innodamus. ipſosq. & eorum quemlibet ad qualcunque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Congregatione obtinẽda, perpetuo inhabiles declaramus. ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & officijs huiuſmodi eo ipſo priuamus, ac priuatos voce tam paſſiua quam actiua carere decernimus & declaramus.

Prohibitio ne Superiores d. Cōgregationis, fauorib. extra eius gremiū attentis, aliquē ad officia admittant.

§. 2. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis etiam latæ ſententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribusq. & Prælatis quocunque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali, præſentibus & futuris, præcipimus, diſtricteq. mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, litteris vel fauoribus adducti, vel alias ad inſtantiam ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum ſeu Prælatorum, aut aliorum quorumcunque, tam ſecularium quam eccleſiaſticorum extra dictum gremium exiſtentium præfatorum, ad cuiuſuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones & officia dictæ Congregationis promouere audeant ſeu præſumant.

Declaratio quod electiones, & promotiones aliter factæ ſint inualidæ.

§. 3. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria & Prioratus vel officia dictæ Congregationis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocunq. faciendas, & pro tempore obtinendas, nullas prorſus inualidasq. fore & eſſe, ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere.

Et ita & non aliter iudicetur.

§. 4. Et ita per quoſcunque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcūq. nō obſtantibus.

§. 5. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis ac in prouincialibus & Synodalibus Concilijs editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinationibus necnon Ordinis & Congregationis huiuſmodi etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus. priuilegijs quoque, indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & ſingulis eorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus. cæterisq. contrarijs quibuſcunque. Aut ſi prædictis Monachis vel quibuſuis alijs communiter aut diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Formā publicationis huius bullæ præſcribit.

§. 6. Vt autem harum litterarum notitia ad omnes Congregationis huiuſmodi Monachos facilius deueniat, volu-

volumus illas pro hac prima vice in ſingulis dictæ Congregationis domibus regularibus, & deinde in ſingulo quoque Capitulo Generali, ſeu dieta dictæ Congregationis publice legi, illasque, vt præfertur lectas ſic omnes arctare, ac ſi vnicuique intimatæ fuiſſent.

Earumdem exemplis credi iubet. § 7. Illarumq. exemplis etiam impreſſis, manu Scribę dictæ Congregationis vel Notarij publici ſubſcriptus, & ſigillo Abbatis Generalis ipſius Congregationis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur ſi eædem exhiberentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 27. Auguſti, milleſimo ſexenteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri Anno duodecimo. Dat. P. An. 12 die 27. Aug.

Scipio Cobellutius.

Hic Scipio ob eius egregias virtutes & merita die 19. Septembris 1616. S. R. E. Cardinalis, Tit. S. Suſannæ, ab iſto Pontifice creatus fuit.

Ad indiuiduæ Trinitatis, glorioſiſsimæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Petri & Pauli, Apoſtolorum, & Benedicti ac Scholaſticæ patronorum, laudem & gloriam ſempiternam.

Laertius Cherubinus.

FINIS.

INDEX

INDEX INITIORVM SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,

Quæ in toto hoc Opere habentur, ordine Alphabetico diſpoſitus.

A

AB ipſo Pontificatus	Greg. xiii.	Tom. 2.	fol. 391
Ab origine	Bonif. iv.	1.	297
Abundantes	Sixtus v.	2.	624
Accepimus Fiſco	Iul. ii.	1.	409
Accepimus inter alia	Paul. v.	3.	217
Accepimus multos	Pius v.	2.	204
Accepimus non ſine	Paul. v.	3.	245
Accepimus nuper	Clem. vii.	1.	591
Accepimus nuper	Paul. iii.	1.	680
Accepimus per	Paul. iii.	1.	681
Accepimus quod	Pius v.	2.	202
Accepimus vos	Iul. iii.	1.	709
Ad Apoſtolica	Innoc. iiii.	1.	62
Ad audientiam	Alex. iiii.	1.	91
Ad audientiam	Alex. iiii.	1.	92
Ad augumentum	Bonif. viii.	1.	140
Ad canonum	Clem. vii.	1.	598
Ad capiendum	Alex. iiii.	1.	87
Ad charitatis	Pius iiii.	2.	2
Ad clarum	Sixtus v.	2.	529
Ad compeſcendam	Sixtus v.	2.	554
Ad conſequendam	Clem. iiii.	1.	113
Ad conſequendam	Bonif. viii.	1.	140
Ad decorem	Bened. xii.	1.	196
Ad ea circumſpectioni	Paul. v.	3.	240
Ad Eccleſiarum	Eugen. iiii.	1.	277
Ad Eccleſia	Pius iiii.	2.	34
Ad Eccleſia	Paul. v.	3.	188
Ad excelſum	Sixtus v.	2.	550
Ad exequendum	Pius v.	2.	243
Ad eximia	Pius iiii.	2.	97
Ad extirpanda	Innoc. iiii.	1.	67
Ad extirpandam	Alex iiii.	1.	91
Ad extirpandam	Alex. iiii.	1.	93
Ad extirpanda	Clem. iiii.	1.	113
Ad extirpanda	Clem. iiii.	1.	114
Ad extirpanda	Clem. iiii.	Append.	7
Ad extirpandos	Pius v.	2.	257
Ad fidei	Iul. iii.	1.	694
Ad hoc circa	Eugen. iiii.	1.	298
Ad hoc dignoſcitur	Ioan. xxii.	1.	163
Ad hoc nos Deus	Iul. iii.	1.	701
Ad hoc nos Deus	Pius v.	2.	234
Ad hoc nos Deus	Pius v.	2.	338
Ad immarceſcibilem	Pius v.	2.	215
Ad liberandam	Innoc. iii.	1.	42
Ad militantis	Clem. viii.	3.	87
Admirabile	Alex. vi.	1.	394
Admodum dolenter	Greg. xi.	1.	220
Admonemur paſtoralis	Paul. v.	3.	228
Admonemur paſtoralis	Paul. v.	3.	240
Admonet nos	Clem. vii.	1.	562
Admonet nos	Clem. vii.	1.	609
Admonet nos	Pius v.	2.	221
Ad noſtram	Innoc. iii.	Tom. 1.	fol. 41
Ad onus	Paul. iii.	1.	682
Ad pacem	Ioan. xxiii.	1.	243
Ad prouidam	Clem. v.	1.	159
Ad reprimendas	Mart. v.	1.	263
Ad retinendas	Pius iv.	1.	329
Ad Romani Pontificis	Innoc. viii.	1.	380
Ad Romani Pontificis	Pius v.	2.	251
Ad Romani Pontificis	Greg. xiii.	2.	385
Ad Romani Pontificis	Greg. xiii.	2.	442
Ad Romanum	Pius iiii.	2.	57
Ad Romanum	Pius v.	2.	194
Ad Romanum ſpectat	Pius v.	2.	288
Ad Romanum	Pius v.	2.	327
Ad Romanum	Sixtus v.	2.	603
Ad Romanum	Sixtus v.	2.	655
Ad Romanum	Innoc. ix.	2.	714
Ad Romanum	Clem. viii.	3.	1
Ad Romanum	Clem. viii.	1.	141
Ad ſacram	Nicol. v.	1.	305
Ad ſacram Ordinis	Alex. vi.	1.	394
Ad ſacram Petri	Alex. vi.	1.	398
Ad ſacram	Clem. vii.	1.	566
Ad ſacram	Paul. v.	Append.	67
Ad ſpiritualis	Clem. vi.	1.	216
Ad tollendam	Greg. xiii.	2.	461
Ad vberes fructus	Paul. v.	3.	211
Ad vniuerſalis	Eugen. iv.	1.	281
Aequa &	Clem. viii.	3.	52
Aequitati conſentaneum	Clem. viii.	3.	29
Aequum arbitramur	Sixtus v.	2.	543
Aequum reputamus	Greg. xiii.	2.	361
Aequum reputauimus	Sixtus v.	2.	489
Afflicta	Sixtus v.	2.	548
Alias fælicis	Paul. iii.	1.	641
Alias fælicis	Clem. viii.	1.	129
Alias fælicis	Paul. v.	3.	245
Alias fælicis	Paul. v.	3.	312
Alias fælicis	Paul. v.	3.	317
Alias nonnullas	Pius iiii.	2.	112
Alias per nos	Paul. v.	3.	314
Alias pia mem.	Greg. xiii.	2.	449
Alias emanarunt	Greg. xiii.	2.	419
Almam Vrbem.	Greg. xiii.	2.	440
Altiſſimi diſpoſitioni	Clem. viii.	3.	193
Altitudo	Paul. iii.	1.	654
Altitudo	Pius iiii.	2.	87
Altitudo diuina	Paul. v.	3.	183
Alto	Innoc. viii.	1.	373
Ambitioſa	Paul. ii.	1.	329
Ambitioſam honorum	Clem. viii.	3.	58
Ambitioſam honorum	Clem. viii.	3.	100
Anno ſuperiore	Sixtus v.	2.	599
Annus Domini	Clem. viii.	3.	74

Anti-

Antiqua Iudæorum	*Greg. xiii.*	Tom. 2. fol.	452
Antiquorum	*Boniſ. viii.*	1.	347
Apoſtolatus	*Vrban. v.*	1.	219
Apoſtolatus	*Iul. ii.*	1.	430
Apoſtolica	*Alex. iii.*	1.	27
Apoſtolica	*Vrban. vi.*	1.	227
Apoſtolica	*Innoc. viii.*	1.	376
Apoſtolica	*Clem. vii.*	1.	587
Apoſtolica	*Pius iv.*	2.	172
Apoſtolica Sedis	*Pius v.*	2.	225
Apoſtolica Sedis	*Pius v.*	2.	244
Apoſtolica	*Greg. xiii.*	2.	458
Apoſtolica	*Clem. viii.*	3.	138
Apoſtolica Sedi	*Paul. v.*	3.	318
Apoſtolica ſeruitutis	*Paul. v.*	3.	254
Apoſtolici regiminis	*Leo x.*	1.	463
Apoſtolici muneris	*Sixtus v.*	2.	597
Apoſtolici muneris	*Clem. viii.*	3.	141
Apprime	*Innoc. viii.*	1.	379
Aſcendente Domino	*Greg. xiii.*	2.	472
Aſſidua pietatis	*Clem. viii.*	Append.	44
Attendentes	*Paul. iii.*	1.	634
Attendentes	*Paul. v.*	3.	246
Audita tremendi	*Greg. viii.*	Append.	2
B			
BEata Clara	*Vrban. iv.*	1.	100
Beati Petri	*Greg. vii.*	1.	12
Beate Petre	*Greg. vii.*	1.	13
Beati Franciſci	*Greg. xiiii.*	2.	686
Beatus Chriſti	*Pius v.*	2.	247
Behemoth	*Gregor. ix.*	1.	53
Benedictus	*Alex. iii.*	1.	25
Benedictus	*Cæleſt. iii.*	1.	30
Benedictus Deus	*Pius iv.*	2.	104
Benedictus Dominus	*Pius v.*	2.	433
Benedictus Pater	*Clem. viii.*	3.	36
Benigna	*Alex. iv.*	1.	83
Benignitas	*Paul. iii.*	1.	636
C			
CAmera noſtra	*Sixt. v.*	2.	533
Cantate	*Eugen. iiii.*	1.	293
Cariſſimus	*Honor. ii.*	1.	18
Catholica	*Alex. iiii.*	1.	94
Cæca &	*Clem. viii.*	3.	23
Caleſtis aqua	*Paul. v.*	3.	233
Caleſtis Pater	*Sixt. v.*	2.	536
Caleſtis Patris	*Paul. v.*	Append.	40
Cæli & Terra	*Sixt. v.*	2.	510
Chriſtiani populi	*Greg. xiii.*	2.	356
Chriſtiana	*Anaſtaſ. iv.*	1.	22
Chriſtiana nobiſcum	*Greg. xiii.*	2.	450
Chriſti fidelium	*Paul. v.*	Append.	51
Circa paſtoralis	*Pius v.*	2.	184
Circumſpecta	*Innoc. viii.*	1.	378
Circumſpecta Romani	*Pius iv.*	2.	9
Circumſpecta Romani	*Pius iv.*	2.	41
Circumſpecta	*Greg. xiii.*	2.	448
Circumſpecta Romani	*Six. v.*	2.	589
Circumſpecta Romani	*Six. v.*	2.	681
Circumſpecta Romani	*Greg. xiv.*	2.	687
Clara claris	*Alex. iiii.*	1.	81
Cogit nos	*Pius v.*	2.	218
Cogit muneris	*Greg. xiii.*	2.	415
Cogit nos	*Greg. xiv.*	2.	688
Conditoris	*Boniſ. viii.*	Append.	11
Confeſſor	*Greg. ix.*	1.	58
Conqueſtionem	*Clem. vii.*	1.	568

Conſiderantes	*Pius v.*	Tom. 3. fol.	197
Conſtituti	*Leo x.*	1.	494
Conſueuerunt	*Iul. ii.*	1.	441
Conſueuerunt	*Paul. iii.*	1.	629
Conſueuerunt	*Pius v.*	2.	286
Conſueuerunt	*Greg. xiii.*	2.	464
Conſueuit	*Greg. xiii.*	2.	374
Conſueuit	*Greg. xiii.*	2.	374
Contigit	*Alex. iii.*	1.	24
Continua	*Pius iv.*	2.	118
Controuerſia	*Greg. xiii.*	2.	466
Conuenit	*Clem. vii.*	1.	577
Copioſus	*Sixtus v.*	2.	498
Copioſus	*Greg. xiii.*	Append.	35
Cordi nobis	*Pius v.*	2.	252
Cum Abbates	*Honor. ii.*	1.	48
Cum ab Apoſtolica	*Innoc. viii.*	1.	377
Cum ab ipſo	*Pius iv.*	2.	80
Cum adeo	*Sixtus v.*	2.	524
Cum ad regularem	*Clem. viii.*	3.	131
Cum ad ſubleuandam	*Clem. viii.*	3.	66
Cum ad vberes	*Clem. viii.*	3.	125
Cum aduerſus	*Innoc. iv.*	1.	60
Cum alias nos	*Paul. iii.*	1.	684
Cum alias nos	*Pius v.*	2.	340
Cum alias fœlicis	*Greg. xiii.*	2.	451
Cum alias fœlicis	*Greg. xiii.*	2.	461
Cum alias fœlicis	*Greg. xiii.*	2.	472
Cum alias conſiderantes	*Sixtus v.*	2.	507
Cum alias nonnulli	*Greg. xiiii.*	2.	694
Cum aliquando	*Honor. iii.*	1.	49
Cum à nobis	*Alex. iiii.*	1.	80
Cum à nobis	*Vrban. iiii.*	1.	99
Cum à nobis	*Ioan. xxii.*	Append.	14
Cum Anteceſſor	*Vrban. iii.*	1.	30
Cum Apoſtolica	*Pius v.*	2.	314
Cum autem	*Iul. iii.*	1.	698
Cum benigna	*Sixtus v.*	2.	521
Cum Cariſſimus	*Clem. vii.*	1.	595
Cum caleſtis	*Sixtus v.*	2.	639
Cum Ciuitates	*Iul. iii.*	1.	710
Cum Conuentus	*Ioan. xv.*	1.	9
Cum de litteris	*Pius v.*	2.	266
Cum de omnibus	*Sixtus v.*	2.	601
Cum de viribus	*Clem. vii.*	1.	592
Cum deceat	*Greg. ix.*	1.	53
Cum dilectis	*Honor iii.*	1.	45
Cum dilectis	*Clem. iiii.*	1.	106
Cum dilectus	*Paul. iii.*	1.	671
Cum dilecti	*Sixtus v.*	2.	667
Cum dudum	*Clem. vii.*	1.	571
Cum ea firmius	*Iul. iii.*	1.	308
Cum ex Apoſtolatus	*Paul. iiii.*	1.	739
Cum ex Apoſtolatus	*Pius v.*	2.	213
Cum ex corpore	*Clem. vii.*	1.	581
Cum ex debito	*Sixtus v.*	2.	678
Cum ex multorum	*Clem. vii.*	1.	584
Cum ex Ordinum	*Pius v.*	2.	324
Cum ex relatione	*Alex. vi.*	1.	395
Cum ex ſacrorum	*Pius ii.*	1.	319
Cum ex venerabilium	*Leo ix.*	1.	10
Cum fœlicis	*Pius v.*	2.	202
Cum Fratres	*Innoc. iiii.*	1.	67
Cum frequenter	*Sixtus v.*	2.	582
Cum generale	*Martin. v.*	1.	263
Cum Hebræorum	*Clem. viii.*	3.	25
Cum homines	*Iul. ii.*	1.	408
Cum illius	*Greg. xiii.*	2.	422

Cum

Cum illius	*Pius v.*	Tom. 2.	fol. 194
Cum in alienationibus	*Pius iiii.*	2.	23
Cum in conſtitutionibus	*Innoc iv.*	1.	69
Cum incboatam	*Iul. ii.*	1.	457
Cum in Eccleſia	*Clem. vij.*	3.	134
Cum in litteris	*Clem. vij.*	3.	93
Cum iuxta	*Greg. ix.*	Append.	5
Cum in omnibus	*Paul. ii.*	1.	327
Cum inter	*Mart. v.*	1.	258
Cum inter cæteras	*Pius iiii.*	2.	122
Cum inter crimina	*Pius iv.*	2.	112
Cum interdum	*Greg. xiii.*	2.	371
Cum interna	*Greg. xiij.*	2.	471
Cum in vnaquaque	*Sixt. v.*	2.	565
Cum Magiſtrum	*Pius iv.*	2.	119
Cum negocium	*Innoc. iv.*	1.	77
Cum nihil magis	*Pius v.*	2.	316
Cum nihil magis	*Greg. xiij.*	2.	441
Cum nimis	*Paul. iiii.*	1.	720
Cum nobis conſtet	*Paul. iii.*	1.	649
Cum nobis inter	*Paul. iii.*	Append.	26
Cum nobis	*Pius v.*	2.	181
Cum nos alias	*Clem. viii.*	3.	124
Cum nos dudum	*Pius iv.*	2.	68
Cum nos nuper	*Pius v.*	2.	190
Cum nos nuper	*Sixt. v.*	2.	520
Cum nos nuper	*Sixt. v.*	2.	666
Cum nos nuper	*Clem. viii.*	3.	49
Cum nos nuper	*Paul. v.*	3.	287
Cum nos per	*Pius iv.*	2.	111
Cum nos pro	*Pius v.*	2.	358
Cum nouiſſime	*Clem. viii.*	3.	99
Cum nuper	*Clem. vii.*	1.	584
Cum nuper	*Iul. iij.*	1.	707
Cum nuper	*Pius v.*	2.	351
Cum nuper generali	*Pius iv.*	2.	173
Cum nuper generali	*Pius iv.*	2.	175
Cum nuper nos	*Pius iv.*	2.	84
Cum nuper noſtro	*Pius iv.*	2.	86
Cum ob celebrationem	*Pius iiii.*	2.	41
Cum ob innumeras	*Pius v.*	2.	186
Cum ob nonnullas	*Clem. viii.*	3.	70
Cum officio	*Greg. xiij.*	2.	395
Cum onus	*Pius v.*	2.	276
Cum onus	*Innoc. vi.*	1.	217
Cum Ordo	*Paul. v.*	3.	243
Cum paſtoralis	*Sixt. iiii.*	1.	371
Cum paſtorali	*Pius iv.*	2.	134
Cum per conſtitutionem	*Clem. viii.*	3.	12
Cum per noſtras	*Innoc. iv.*	1.	70
Cum poſt aliquas	*Paul. v.*	3.	309
Cum poſtquam	*Paul. iii.*	1.	684
Cum primum	*Pius v.*	2.	179
Cum pro munere	*Pius iv.*	2.	108
Cum pro ſuprema	*Sixt. v.*	Append.	36
Cum proximo	*Clem. vii.*	1.	597
Cum quanta	*Innoc. iii.*	1.	40
Cum quorundam	*Paul. iv.*	1.	721
Cum Redemptor	*Paul. iij.*	1.	623
Cum ſacroſanctum	*Sixt. v.*	2.	653
Cum ſancta	*Sixt. v.*	Append.	39
Cum ſancti	*Clem. viii.*	3.	76
Cum ſanctiſſimum	*Clem. viii.*	3.	157
Cum ſecundum	*Alex. iv.*	1.	80
Cum ſecundum	*Paul. iv.*	1.	735
Cum ſæpius	*Paul. iv.*	1.	724
Cum ſeruare	*Pius ij.*	1.	316
Cum ſicut accepimus nonnulli	*Innoc. viij.*	1.	376
Cum ſicut accepimus non	*Leo x.*	Tom. 1.	fol. 498
Cum ſicut accepimus diuerſa	*Paul. iij.*	1.	634
Cum ſicut accepimus ad	*Paul. iij.*	1.	642
Cum ſicut accepimus nonnulla	*Paul. iij.*	1.	679
Cum ſicut accepimus vniuerſitatẽ	*Iul. iii.*	1.	691
Cum ſicut accepimus Fratres	*Iul. iii.*	1.	699
Cum ſicut accepimus licet	*Iul. iii.*	Append.	26
Cum ſicut accepimus non ſine	*Pius iv.*	2.	1
Cum ſicut accepimus fœlicis	*Pius iv.*	2.	22
Cum ſicut accepimus dilectus	*Pius iv.*	2.	24
Cum ſicut accepimus Venerabilis	*Pius iv.*	2.	43
Cum ſicut accepimus licet	*Pius iv.*	1.	50
Cum ſicut accepimus pro	*Pius iv.*	2.	53
Cum ſicut accepimus in hac	*Pius iv.*	2.	55
Cum ſicut accepimus non	*Pius iv.*	2.	65
Cum ſicut accepimus Hoſpitale	*Pius iv.*	2.	97
Cum ſicut accepimus nonnulli	*Pius v.*	2.	200
Cum ſicut accepimus à dilecto	*Pius v.*	2.	202
Cum ſicut accepimus Viſitatores	*Pius v.*	2.	265
Cum ſicut accepimus poſtquam	*Pius v.*	2.	292
Cum ſicut accepimus Archicõfr.	*Pius v.*	2.	234
Cũ ſicut accepimus Cõfraternitas	*Pius v.*	2.	356
Cum ſicut accepimus ſæpe	*Greg. xiij.*	2.	414
Cum ſicut accepimus dilecti	*Greg. xiij.*	2.	453
Cũ ſicut accepimus Venerabilis	*Sixt. v.*	2.	537
Cum ſicut accepimus ſæpius	*Sixt. v.*	2.	549
Cum ſicut accepimus nonnulli	*Sixt. v.*	2.	596
Cum ſicut accepimus varia	*Sixt. v.*	2.	650
Cum ſicut accepimus in diuerſis	*Clem. viii.*	3.	145
Cũ ſicut accepimus Archihoſpit.	*Clem. viii.*	3.	170
Cum ſicut accepimus ex	*Paul. v.*	3.	182
Cum ſicut accepimus in	*Paul. v.*	3.	219
Cum ſicut accepimus nuper	*Paul. v.*	3.	305
Cum ſicut ad	*Sixt. v.*	2.	660
Cum ſicut ex	*Clem. vij.*	1.	596
Cum ſicut ex	*Paul. iij.*	1.	652
Cum ſicut fide	*Iul. iij.*	1.	709
Cum ſicut nobis	*Leo x.*	1.	480
Cum ſicut nobis	*Clem. vii.*	1.	601
Cum ſicut nobis	*Paul. iij.*	1.	681
Cum ſicut nobis nuper	*Iul. iij.*	1.	697
Cum ſicut nobis exponi	*Iul. iij.*	1.	711
Cum ſicut nobis	*Pius iv.*	2.	45
Cum ſicut nobis	*Sixt. v.*	2.	542
Cum ſicut non ſine	*Innoc. viij.*	1.	382
Cum ſicut non ſine magna	*Pius iv.*	2.	54
Cum ſicut non ſine animi	*Pius iv.*	2.	102
Cum ſicut non	*Pius v.*	2.	360
Cum ſicut non	*Clem. viii.*	3.	57
Cum ſicut nuper	*Iul. iij.*	1.	716
Cum ſicut nuper	*Pius iv.*	2.	46
Cum ſingularem	*Sixt. v.*	2.	682
Cum Sixtus	*Leo x.*	1.	525
Cum tam diuino	*Iul. ij.*	1.	403
Cum tanquam	*Innoc. iv.*	1.	67
Cum tota	*Greg. ix.*	1.	57
Cum venerabilis	*Innoc iv.*	1.	70
Cum venerabiles	*Paul. iv.*	1.	722
Cum vices	*Pius iv.*	2.	64
Cum vices	*Pius v.*	2.	358
Cum vices	*Greg. xiij.*	2.	417
Cum vniuerſis	*Vrban. ii.*	1.	14
Cum vos	*Alex. iii.*	1.	41
Cupientes vt	*Alex. iv.*	1.	92
Cunctos Chriſti	*Greg. xi.*	1.	221
Cupientes	*Paul. iij.*	1.	666
Cupientes Cameræ	*Iul. iij.*	1.	723
Cupientes vt	*Iul. iij.*	1.	695

Cupientes indemnitati	*Paul. iv.*	Tom. 1.	fol. 741
Cupientes Mercatoribus	*Pius iv.*	2.	53
Cupientes moleſtys	*Pius iv.*	2.	46
Cupientes pro communi	*Pius iv.*	2.	35
Cupientes pro iniuncta	*Pius iv.*	2.	58
Cupientes vnicuique	*Pius iv.*	2.	23
Cupientes litium	*Pius v.*	2.	195
Cupientes malitÿs	*Pius v.*	2.	204
Cupientes pro commiſſo	*Pius v.*	2.	197
Cupientes pro noſtri	*Pius v.*	2.	262
Cupientes vt	*Pius v.*	2.	177
Cupientes vt Monaſterium	*Pius v.*	2.	249
Cupientes domum Piam	*Greg. xiÿ.*	2.	422
Cupientes pro noſtri	*Greg. xiÿ.*	2.	392
Cupientes pro paſtoralis	*Greg. xiÿ.*	2.	457
Cupientes vniuerſos	*Greg. xiii.*	2.	391
Cupientes conſtitutionem	*Paul. v.*	3.	227
Cupientes regimini	*Paul. v.*	3.	218
Cupientibus	*Greg. xi.*	1.	226

D

D*Ebita*	*Paul. iÿ.*	1.	647
Debitum	*Pius v.*	2.	336
Debitum paſtoralis	*Clem. viÿ.*	3.	93
Decens	*Bened. xÿ.*	1.	170
Decens eſſe	*Paul. iÿ.*	1.	678
Decens eſſe	*Paul. iv.*	1.	737
Decens eſſe arbitramur	*Pius iv.*	2.	173
Decens eſſe cenſentes	*Pius iv.*	2.	29
Decet ea	*Sixt. iiii.*	1.	359
Decet ex	*Clem. viii.*	3.	29
Decet nos	*Pius v.*	2.	197
Decet Romanum	*Paul. ÿ.*	1.	330
Decet Romanum	*Innoc. viÿ.*	1.	390
Decet Romanum	*Iul. ii.*	1.	448
Decet Romanum	*Leo x.*	1.	540
Decet Romanum	*Pius iv.*	2.	55
Decet Romanum	*Pius iv.*	2.	56
Decet Romanum	*Pius iv.*	2.	94
Decet Romanum	*Pius v.*	2.	199
Decet Romanum	*Pius v.*	2.	292
Decet Romanum	*Pius v.*	2.	343
Decet Romanum	*Sixt. v.*	2.	594
Decet Romanum	*Clem. viii.*	3.	47
Decet Romanum	*Clem. viii.*	3.	89
Decet Romanum	*Clem. viÿ.*	3.	126
Decet Romanum	*Clem. viÿ.*	3.	133
Decet Romanum	*Clem. viÿ.*	3.	143
Decet Romanum	*Clem. viÿ.*	3.	148
Decet Romanum	*Clem. viÿ.*	3.	160
Decet Romanum Pont. qua	*Paul. v.*	3.	179
Decet Romanum Pont. ea	*Paul. v.*	3.	204
De commiſſo	*Pius iv.*	2.	90
Decori &	*Pius v.*	2.	185
Dei virtus	*Innoc. iv.*	Append.	5
Deo ſacris	*Greg. xiÿ.*	2.	368
De ſalute	*Pius iv.*	2.	20
De ſalute	*Pius v.*	2.	244
Deſiderium	*Paſchal. ÿ.*	1.	15
De ſtatu	*Pius iv.*	2.	6
Deteſtabilis	*Sixt. v.*	2.	553
Deuotionis	*Greg. ix.*	1.	57
Deuotionis	*Innoc. iiii.*	1.	64
Deuotionis	*Ioann. viÿ.*	1.	380
Dignum &	*Pius v.*	2.	196
Dilectos filios	*Pius iv.*	2.	49
Dilectis filÿs	*Pius v.*	2.	663
Dilectis filÿs	*Sixt. v.*	2.	667

Dilectus filius	*Innoc. viii.*	Tom. 1.	fol. 381
Diſcretioni	*Alex. iv.*	1.	93
Diſpoſitione	*Eugen. iv.*	1.	270
Diſpoſitione	*Sixt. iiii.*	1.	332
Diues in miſericordia	*Clem. viÿ.*	3.	85
Diuina in eminenti	*Eugen. iiii.*	1.	272
Diuina æterni	*Sixt. iv.*	1.	356
Diuina diſponente	*Leo x.*	1.	507
Diuina diſponente	*Pius iv.*	2.	32
Diuina diſponente	*Pius v.*	2.	267
Diuina Dei	*Sixt. v.*	2.	556
Diuina diſpoſitione	*Paul. v.*	3.	204
Diuina charitatis	*Sixt. v.*	2.	506
Diuinis reſpondentes	*Innoc. ÿ.*	1.	18
Dominici gregis	*Pius iv.*	2.	109
Dominici gregis	*Clem. viÿ.*	3.	144
Dominicum gregem	*Greg. xiÿ.*	2.	467
Dominum excelſum	*Paſchal. ii.*	1.	16
Dominus noſter	*Paul. iÿ.*	1.	643
Dominus Omnipotens	*Sixt. v.*	2.	644
Dubÿs quæ emergunt	*Greg. xiÿ.*	2.	394
Dudum ad ſacrum	*Iul. ÿ.*	1.	411
Dudum admonente	*Clem. viÿ.*	1.	571
Dudum à fœlicis	*Pius iv.*	2.	42
Dudum cum ad	*Leo x.*	1.	525
Dudum ex certis	*Iul. iÿ.*	1.	698
Dudum fœlicis	*Paul. iÿ.*	1.	617
Dudum fœlicis	*Sixt. v.*	2.	641
Dudum poſtquam	*Paul. iv.*	1.	725
Dudum poſtquam	*Pius v.*	2.	187
Dudum per nos	*Leo x.*	1.	524
Dudum per nos	*Leo x.*	Append.	21
Dudum pro parte	*Clem. vii.*	1.	605
Dudum ſiquidem	*Pius iv.*	2.	89
Dudum vti	*Adrian. vi.*	1.	548
Dum ad Congregationem	*Pius v.*	2.	342
Dum ad fructus	*Iul. ÿ.*	1.	432
Dum ad ſolitam	*Pius iv.*	2.	133
Dum ad vberes	*Pius v.*	2.	191
Dum ad vberes	*Greg. xiÿ.*	2.	364
Dum ad vberes	*Sixt. v.*	2.	679
Dum ad vniuerſas	*Sixt. iv.*	1.	344
Dum ad vniuerſas	*Paul. iÿ.*	1.	660
Dum attenta	*Sixt. iiÿ.*	1.	349
Dum conſideramus	*Clem. viÿ.*	1.	588
Dum generoſa	*Paul. v.*	3.	237
Dum indefeſſa	*Pius v.*	2.	343
Dum ineffabilia	*Sixt. v.*	2.	515
Dum intra	*Leo x.*	1.	509
Dum intra	*Adrian. vi.*	1.	546
Dum leuamus	*Bened. xi.*	Append.	13
Dum onus	*Mart. v.*	1.	265
Dum recte	*Greg. xiÿ.*	2.	392
Dum ſalubria	*Greg. xi.*	1.	221
Dum ſingulare	*Leo x.*	1.	458
Dum ſuauiſſimos	*Leo x.*	1.	472
Durum nimis	*Pius v.*	2.	310

E

E*A eſt Congregationis*	*Sixt. v.*	2.	539
Ea eſt Eremi	*Greg. xiÿ.*	2.	485
Ea eſt officÿ	*Pius v.*	2.	258
Ea eſt rerum	*Greg. xiÿ.*	2.	364
Ea quæ ad proſperos	*Greg. xiÿ.*	2.	476
Ea quæ à prædeceſſoribus	*Pius iv.*	2.	31
Ea quæ ex fidelium	*Sixt. iv.*	1.	361
Ea ſemper	*Clem. viÿ.*	3.	7
Eccleſia Catholica	*Greg. xiv.*	2.	696

Eccle-

I N D E X.

Eccleſia catholica	*Paul. v.*	Tom. 3.	fol. 248
Eccleſia militantis	*Paul. v.*	3.	244
Eccleſia militantis	*Paul. v.*	3.	254
Effrenatam	*Sixt. v.*	2.	643
Ego Calliſtus	*Calliſt. ij.*	1.	17
Egregia populi Romani	*Sixt. v.*	2.	517
Eius qui	*Paul. iij.*	1.	619
Et ipſa ratio	*Greg. xiij.*	2.	373
Et ſi alias fælicis	*Clem. viij.*	3.	128
Et ſi Apoſtolica	*Pius v.*	2.	277
Et ſi à ſacris	*Greg. xi.*	1.	226
Et ſi à ſummo	*Leo x.*	1.	460
Et ſi ad bene merendum	*Iul. ij.*	1.	433
Et ſi ad ſingula	*Clem. vij.*	1.	602
Et ſi ad vniuerſos	*Iul. ij.*	1.	421
Et ſi cuncta	*Pius v.*	2.	274
Et ſi cuncta	*Pius iv.*	2.	67
Et ſi cunctis	*Sixt. iv.*	1.	344
Et ſi cunctos	*Cœleſt. v.*	1.	136
Et ſi de cunctorum	*Sixt. iv.*	1.	354
Et ſi de cunctarum	*Sixt. iv.*	1.	364
Et ſi de ſingulis	*Pius v.*	2.	299
Et ſi dominici	*Pius v.*	2.	214
Et ſi ex ſollicitudinis	*Eugen. iv.*	1.	272
Et ſi ex paſtoralis	*Alex. vi.*	1.	401
Et ſi in cunctarum	*Mart. v.*	1.	260
Et ſi Mendicantium	*Pius v.*	2.	228
Et ſi Nos	*Sixt. v.*	2.	627
Et ſi omnibus	*Pius v.*	2.	349
Et ſi omnium	*Pius v.*	2.	297
Et ſi pro cunctorum	*Leo x.*	1.	479
Et ſi Romani	*Pius v.*	2.	350
Et ſi Romanum	*Pius iv.*	2.	151
Et ſi ſolertem	*Clem. vi.*	1.	214
Et ſi temporalium	*Clem. vij.*	1.	609
Et ſi vniuerſis Rom.	*Sixt. iv.*	1.	343
Et ſi vniuerſis xenodochijs	*Sixt. iv.*	1.	349
Et ſi vniuerſis	*Alex. vi.*	1.	398
Ex Apoſtolica	*Clem. vii.*	1.	601
Ex Apoſtolica	*Greg. xiij.*	2.	398
Ex Apoſtolica	*Clem. viii.*	3.	34
Excellentiſſimum	*Eugen. iv.*	1.	273
Excelſus	*Leo x.*	1.	528
Excelſus	*Adrian. vi.*	Append.	23
Excitat	*Greg. xij.*	1.	242
Ex clementi	*Clem. vij.*	1.	599
Ex clementi	*Paul. iv.*	1.	717
Excommunicamus	*Bonif. viii.*	1.	139
Ex credito	*Paul. v.*	3.	225
Ex debito	*Leo x.*	1.	496
Ex debito	*Paul. iij.*	1.	641
Ex debito	*Paul. iij.*	1.	678
Ex debito	*Pius iv.*	2.	154
Ex debito	*Pius v.*	2.	302
Ex debito	*Pius v.*	2.	348
Ex debito	*Greg. xiii.*	2.	459
Ex debito miniſterij	*Sixt. v.*	2.	666
Ex debito noſtri	*Clem. viij.*	3.	42
Ex debito paſtoralis	*Clem. viii.*	3.	155
Ex debito paſtoralis	*Paul. v.*	3.	247
Execrabilis	*Pius ii.*	1.	316
Ex eo te radicatum	*Innoc. iij.*	1.	36
Exhibita nobis	*Honor. iv.*	1.	125
Exhibita nobis	*Ioann. xxii.*	1.	159
Exigit Ordinis	*Ioan. xxii.*	1.	162
Exigit incumbentis	*Pius v.*	2.	298
Exigit incumbentis	*Pius v.*	2.	300
Exigit incumbentis	*Sixt. v.*	2.	624

Exigunt	*Alex. iii.*	Tom. 1.	fol. 29
Ex iis quæ	*Clem. viij.*	3.	82
Eximia	*Paul. v.*	3.	212
Eximium quod	*Sixt. v.*	2.	665
Ex incumbenti nobis	*Pius v.*	2.	294
Ex incumbenti nobis	*Greg. xiij.*	2.	401
Ex incumbenti nobis	*Greg. xiij.*	2.	419
Ex iniuncto nobis	*Iul. ii.*	1.	410
Ex iniuncto nobis	*Iul. ii.*	1.	420
Ex iniuncto nobis	*Paul. iij.*	1.	617
Ex iniuncto nobis	*Paul. iij.*	1.	645
Ex iniuncto nobis	*Greg. xiv.*	2.	710
Ex iniuncto nobis	*Clem. viij.*	3.	140
Ex iniuncto nobis	*Clem. viii.*	3.	154
Ex iniuncto nobis	*Clem. viii.*	3.	169
Ex iniuncto nobis	*Paul. v.*	3.	180
Ex iniuncto nobis	*Paul. v.*	3.	183
Ex iniuncto nobis	*Paul. v.*	Append.	66
Ex innumeris	*Pius v.*	2.	305
Ex noſtri	*Greg. xiiii.*	2.	377
Ex omnibus	*Sixt. v.*	2.	519
Ex omnibus	*Paul. v.*	3.	228
Exortis	*Alex. iv.*	1.	91
Ex parte veſtra	*Alex. iv.*	1.	84
Ex parte veſtra	*Alex. iv.*	1.	91
Ex parte veſtra	*Ioann. xxii.*	1.	153
Ex paſtoralis	*Clem. viij.*	3.	97
Ex paterna	*Iul. ii.*	1.	442
Exponi	*Iul. ii.*	1.	435
Exponi nobis	*Clem. vii.*	1.	575
Exponi nobis	*Clem. vii.*	1.	598
Exponi nobis	*Paul. iii.*	1.	632
Exponi nobis	*Paul. iii.*	1.	686
Exponi nobis	*Pius v.*	2.	220
Exponi nobis	*Pius v.*	2.	247
Exponi nobis	*Greg. xiii.*	2.	457
Exponi nobis	*Greg. xiv.*	2.	704
Exponi nobis	*Clem. viii.*	3.	74
Expoſcit	*Paul. iii.*	1.	676
Expoſcit	*Iul. iij.*	1.	699
Expoſcit	*Pius v.*	2.	347
Expoſcit paſtoralis	*Greg. xiii.*	2.	398
Expoſcit debitum	*Greg. xiii.*	2.	463
Expoſcit paſtoralis	*Greg. xiii.*	2.	469
Expoſitum nobis	*Clem. viii.*	3.	144
Expoſitum nobis nuper	*Paul. v.*	3.	219
Expoſitum nobis nuper	*Paul. v.*	3.	239
Expoſuiſti	*Sixt. iv.*	1.	363
Ex proximo	*Pius v.*	2.	347
Ex quo diuina	*Clem. viii.*	Append.	45
Ex quo diuina	*Paul. v.*	3.	226
Ex quo in	*Clem. viii.*	3.	52
Ex ſuperna	*Leo x.*	1.	492
Ex ſuperna	*Leo x.*	1.	545
Ex ſuperna	*Pius v.*	2.	188
Ex ſuperna	*Pius v.*	2.	232
Ex ſuperna	*Sixt. v.*	2.	506
Ex varietate	*Sixt. v.*	2.	668
Exultate	*Eugen. iv.*	1.	286
Exultet	*Vrban. iiii.*	1.	97
Exultet	*Clem. iv.*	1.	114
Exurge Domine	*Leo x.*	1.	536

F

FAcultatum	*Paul. v.*	3.	243
Falicis	*Alex. iv.*	1.	80
Feruor	*Greg. ix.*	1.	51
Fide digna	*Eugen. iiii.*	1.	290

Fide digna	Iul. ij.	Tom. 1. fol.	440
Finem litibus	Innoc. viij.	1.	186
Firma profectò	Alex. iv.	1.	85
Firmiſſime teneat	Alex. iv.	1.	92
Fons paruulus	Martin. v.	1.	254
Fons ſapientiæ	Greg. ix.	1.	56
Fraternitatis	Greg. ix.	Append.	3
Frumenti	Clem. viij.	3.	65
Fulgens ſicut ſtella	Bened. xij.	1.	171

G

GLoria, laus	Bonif. viij.	1.	142
Glorioſam	Ioann. xxij.	1.	155
Glorioſa	Sixt. v.	2.	577
Glorioſus Deus	Cæleſt. iij.	1.	31
Glorioſus in maieſtate	Greg. ix.	1.	57
Glorioſus in Sanctis	Paul. iv.	1.	734
Gratum Deo	Clem. vij.	1.	570
Graue nobis	Pius iv.	2.	8
Grauis & diuturna	Clem. viij.	3.	22

H

HAbes fili	Greg. x.	1.	121
Has leges	Honor. iij.	1.	43
Hebræorum gens	Pius v.	2.	278
His quæ pro	Pius iv.	2.	86
His quæ ad	Clem. viij.	3.	97
Hoc noſtri	Six. v.	2.	491
Hodie in Conſiſtorio	Pius v.	2.	285
Honeſtis	Leo x.	1.	543
Horrendum	Pius v.	2.	268
Humana ſic	Greg. xiij.	2.	477
Humano vix	Greg. xiij.	2.	469

I

IAm pridem	Paul. v.	3.	227
Iis quæ pro	Clem. viij.	3.	44
Illa nos	Pius v.	2.	262
Illa quæ pro	Eug. iv.	1.	274
Illius deuotionis	Alex. iij.	1.	23
Illius fulciti	Pius v.	Append.	28
Illius quæ pro	Greg. xij.	1.	239
Illius qui charitas	Leo x.	1.	527
Illius qui miſericors	Iul. iij.	1.	696
Illius qui pro	Sixt. iv.	1.	352
Illius qui pro	Paul. iij.	1.	674
Illius qui pro	Pius iv.	2.	52
Illius qui pro	Sixt. v.	2.	706
Illius vices	Paul. iij.	1.	624
Illius vices	Clem. viij.	3.	13
Illos Apoſtolica	Clem. viij.	Append.	46
Immenſa diuina	Sixt. v.	2.	502
Immenſa æterni	Sixt. v.	2.	611
Immenſa	Paul. v.	3.	319
Imperator æternus	Nicol. v.	1.	309
Impia Iudæorum	Innoc. iv.	1.	602
Implacida relatio	Alex. iv.	1.	87
In Apoſtolica	Mart. v.	1.	250
In Apoſtolica	Leo x.	1.	543
In Apoſtolica	Pius iv.	2.	130
In Apoſtolica dignitatis	Greg. xiij.	2.	408
In Apoſtolica Sedis	Greg. xiij.	2.	410
In Apoſtolica	Clem. viij.	3.	101
In Apoſtolici	Paul. iij.	1.	659
In cæli Throno	Sixt. v.	2.	495
In conferendis	Pius v.	2.	209
In conferendis	Sixt. v.	2.	670
In conferendis	Clem. viij.	Tom. 3. Fol.	90
Incumbentia	Paul. iv.	1.	728
Indefeſſa	Pius v.	2.	190
In diſpoſitione	Bonif. viij.	1.	141
In eam pro	Pius v.	2.	327
In earum	Pius v.	2.	28
In Eccleſiis	Greg. xiij.	2.	448
Ineffabile ſacramentum	Mart. v.	1.	262
Ineffabilis	Honor. iij.	1.	49
Ineffabilis	Pius ij.	1.	326
Ineffabilis	Paul. ij.	1.	331
Ineffabilis	Paul. iv.	1.	732
In eligendis	Pius iv.	2.	91
In eminenti	Eugen. iv.	1.	280
In eminenti Apoſtolica	Alex. vj.	1.	399
In eminenti Sedis	Alex. vj.	1.	400
In eminenti	Paul. iij.	1.	646
In eminenti Apoſtolica	Paul. v.	3.	199
In eminenti dignitatis	Pius iv.	2.	100
In eminenti Sedis	Pius iv.	2.	38
Infelicis ſæculi	Pius v.	2.	295
Infirma aui	Pius v.	2.	296
Infirma aui	Clem. viij.	3.	3
Ingens humeris	Pius iv.	2.	152
Inhærendo	Leo x.	1.	520
In his rebus	Clem. viij.	3.	127
Initio	Paul. iij.	1.	667
Iniuncti nobis	Paul. v.	3.	198
Iniuncti nobis	Paul. v.	3.	201
Iniunctum	Paul. iv.	1.	617
Iniunctum nobis	Pius iv.	2.	110
Iniunctum nobis	Pius iv.	2.	129
Iniunctum nobis	Pius v.	2.	275
Iniunctum nobis	Pius v.	2.	279
In maximis	Paul. v.	3.	188
In minoribus	Pius ij.	1.	622
In multis	Iul. iij.	1.	715
In omnibus	Pius v.	2.	281
In Ordine	Clem. iv.	1.	117
In Principis	Pius iv.	2.	136
In regendis	Clem. viij.	3.	18
In ſacra	Paul. iv.	1.	742
In ſacroſancta	Pius iv.	2.	128
In ſacroſancto	Sixt. v.	2.	690
In ſancta	Clem. vij.	1.	573
In Sede	Paul. v.	3.	310
In ſpecula	Greg. xiij.	2.	418
In ſublimi	Pius iv.	2.	70
In ſublimi	Sixt. 5.	2.	606
In ſupereminentis	Paul. v.	3.	206
In ſuprema Beati	Paul. v.	3.	329
In ſuprema Eccleſia	Clem. viij.	3.	129
In ſuprema Iuſtitiæ	Sixt. v.	2.	662
In ſuprema militantis	Clem. vij.	1.	603
In ſuprema militantis	Pius iv.	2.	132
In ſuprema militantis	Sixt. v.	2.	540
In ſuprema dignitatis	Bonif. viij.	1.	145
In ſuprema dignitatis	Bonif. ix.	1.	231
In ſuprema præeminentiæ	Bonif. viij.	1.	146
In ſupremo Apoſtolica	Leo x.	1.	522
In ſupremo curæ	Clem. viij.	3.	48
In ſupremo Iuſtitiæ	Clem. viij.	3.	77
In ſupremo militantis	Clem. viij.	3.	103
In ſupremo militantis	Paul. v.	3.	247
In tanta rerum	Greg. xiij.	2.	370
Intelleximus quod	Leo x.	1.	521
Intelleximus quoſdam	Leo x.	1.	519
Intemerata	Sixt. v.	2.	494

Inter

Inter alias	*Paul. v.*	Tom. 3.	fol. 244
Inter Apoſtolicas	*Greg. xiij.*	2.	480
Inter aſſiduas	*Pius iv.*	2.	137
Inter cætera	*Ioann. xxij.*	1.	162
Inter cætera deſideria	*Eugen. iv.*	1.	303
Inter cætera grauia	*Eugen. iv.*	1.	279
Inter cætera diuina	*Alex. vj.*	1.	392
Inter cætera noſtro	*Leo x.*	1.	541
Inter cætera quæ	*Greg. xiij.*	2.	363
Inter cætera	*Clem. viij.*	3.	16
Inter cætera quæ	*Paul. v.*	3.	193
Inter cæteras curas	*Ioann. xxij.*	1.	160
Inter cæteras curas	*Paul. iv.*	1.	723
Inter cæteras curas	*Paul. iv.*	1.	731
Inter cæteras paſtoralis	*Pius v.*	2.	352
Inter cæteras quibus	*Pius iv.*	2.	62
Inter cæteras paſtoralis	*Greg. xiij.*	2.	402
Inter cæteras ſolicitudinis	*Sixt. v.*	2.	645
Inter cæteras	*Clem. viij.*	3.	3
Inter cæteros in	*Iul. ij.*	1.	450
Inter cunctos	*Mart. v.*	1.	244
Inter curas	*Eugen. iv.*	1.	299
Inter curas	*Leo x.*	1.	497
Inter curas	*Paul. iij.*	1.	614
Inter deſiderabilia	*Innoc. viij.*	1.	388
Inter deſiderabilia	*Pius v.*	2.	285
Inter graues	*Leo x.*	1.	485
Inter graues	*Paul. v.*	3.	255
Inter grauiſſimas	*Greg. xiij.*	2.	456
Inter grauiſſimas	*Paul. v.*	3.	190
Inter illa	*Pius v.*	2.	318
Inter multiplices animi	*Greg. xiij.*	2.	480
Inter multiplices curas	*Alex. vj.*	1.	391
Inter multiplices curas	*Pius iv.*	2.	153
Inter multiplices curas	*Pius iv.*	2.	358
Inter multiplices curas	*Pius v.*	2.	200
Inter multiplices nobis	*Greg. xiij.*	2.	420
Inter multiplices noſtra	*Leo x.*	1.	483
Inter multiplices paſtoralis	*Pius iv.*	2.	76
Inter multiplices paſtoralis	*Clem. viij.*	3.	102
Inter omnes	*Paul. v.*	3.	209
Inter opera	*Innoc. iij.*	1.	38
Inter paſtoralis	*Paul. v.*	3.	316
Inter ſollicitudines	*Leo x.*	1.	484
Inter varias ac	*Sixt. v.*	2.	545
Inter varias curas	*Sixt. v.*	2.	487
Intolerabilis	*Pius v.*	2.	283
In throno	*Pius iv.*	2.	38
Inuictorum Chriſti	*Sixt. v.*	2.	528
Is Eccleſiam	*Innoc. iij.*	1.	37
Ite & vos	*Leo x.*	1.	511
Iuſtis & honeſtis	*Boniſ. ix.*	1.	232
Iuſtis petentium	*Bonif. viij.*	1.	140
Iuſtitia ratio	*Clem. viij.*	3.	55

L

LAudabilis Apoſtolica	*Clem. viij.*	3.	63
Laudabilis Sedis	*Sixt. v.*	2.	503
Laudemus	*Sixt. v.*	2.	608
Latentur	*Eug. iv.*	1.	284
Licet ab initio	*Paul. iij.*	1.	670
Licet à diuerſis	*Iul. iij.*	1.	703
Licet alias	*Leo x.*	1.	520
Licet alias	*Pius v.*	2.	227
Licet ante	*Innoc. iij.*	1.	38
Licet contra	*Pius v.*	2.	264
Licet debitum	*Paul. iij.*	1.	687
Licet dudum	*Pius iv.*	2.	68
Licet ea quæ	*Innoc. viij.*	Tom. 1.	fol. 387
Licet ea quæ	*Iul. iij.*	1.	692
Licet Eccleſia	*Alex. iv.*	1.	84
Licet Eccleſia	*Pius v.*	2.	323
Licet Eccleſiarum	*Paul. ij.*	1.	326
Licet Eccleſiarum	*Paul. iij.*	1.	672
Licet ex debito	*Pius ij.*	1.	321
Licet ex debito	*Pius v.*	2.	355
Licet ex iuris	*Paul. iv.*	1.	723
Licet ex omnibus	*Vrb. iv.*	1.	96
Licet fœlices	*Leo x.*	1.	514
Licet fœlicis	*Pius iv.*	2.	103
Licet in conſtitutione	*Clem. vj.*	1.	216
Licet iuris	*Pius v.*	2.	349
Licet militantis	*Eugen. iv.*	1.	301
Licet nuper	*Paul. iij.*	1.	656
Licet omnibus	*Iul. ij.*	1.	437
Licet omnibus	*Pius v.*	2.	361
Licet per alias	*Leo x.*	1.	535
Licet poteſtatis	*Paul. iij.*	1.	637
Licet poteſtatis	*Clem. viij.*	3.	63
Licet Romanus	*Eugen. iv.*	1.	285
Licet varia	*Leo x.*	1.	596
Liquet omnibus	*Iul. ij.*	1.	437
Litium diſpendijs	*Clem. viij.*	3.	23
Lubricum vitæ	*Pius v.*	2.	273

M

MAgnas Omnipotenti	*Eugen. iv.*	1.	278
Magnis & crebris	*Innoc iv.*	1.	70
Maieſtatis tuæ in nos	*Paul. v.*	3.	208
Maieſtatis tuæ nomine	*Paul. v.*	3.	232
Maieſtatis tuæ votis	*Paul. v.*	3.	233
Malitia huius temporis	*Innoc. iv.*	1.	79
Manus Domini	*Clem. viij.*	3.	71
Manifeſto ſicut	*Pelag. ij.*	1.	7
Mærentur veſtra	*Leo x.*	1.	474
Meritis deuotionis	*Iul. iij.*	1.	712
Michaëlem Palæologum	*Martin. iv.*	1.	124
Militanti Eccleſia	*Mart. v.*	1.	260
Militanti Eccleſiæ	*Eugen. iv.*	1.	277
Militanti Eccleſiæ	*Iul. ij.*	1.	407
Militantis Eccleſiæ	*Iul. ij.*	1.	426
Militantium Ordinum	*Paul. v.*	3.	231
Miniſterio ſacri	*Paul. v.*	3.	197
Miniſterio ſacri	*Paul. v.*	3.	242
Mirabilis Deus	*Pius v.*	2.	223
Mira circa nos	*Greg. ix.*	1.	51
Miſericordias Domini	*Nicol. v.*	1.	306
Miſericordias Domini	*Pius ij.*	1.	317
Monet Apoſtolus	*Greg. xiij.*	2.	373
Monialium	*Paul. v.*	3.	309
Munera	*Paul. ij.*	1.	327
Muneris noſtri	*Pius v.*	2.	332
Muneris noſtri	*Sixt. v.*	2.	495

N

NE commiſſa	*Alex. iv.*	1.	93
Ne Inquiſitionis	*Vrb. iv.*	1.	99
Ne per præinſertum	*Pius iv.*	1.	50
Ne per præinſertas	*Greg. xiij.*	2.	441
Nihil in Eccleſia	*Pius v.*	2.	253
Nihil in vnaquaque	*Greg. xiij.*	2.	378
Non debet	*Innoc. viij.*	1.	382
Non mediocri	*Eugen. iv.*	1.	282
Non ſine animi	*Paul. iij.*	1.	629
Non ſine graui	*Greg. xiij.*	2.	485
Nouerit vniuerſitas	*Innoc iv.*	1.	78

Nouerit vniuerſitas	Nicol. iij.	1.	124
Nouum matris	Innoc. iv.	Append.	6
Nulli fidelium	Alex. iv.	1.	11
Nullus omnino	Clem. vij.	3.	80
Numquam melius	Greg. vij.	Append.	5
Nuper ad nos	Clem. vij.	3.	62
Nuper ad nos	Paul. v.	3.	292
Nuper certis	Pius v.	2.	292
Nuper fœlicis	Clem. vij.	1.	563
Nuper in ſacro	Leo x.	1.	511
Nuper pro parte	Clem. vij.	1.	583
Nuper pro parte	Sixt. v.	2.	497
Nuper ſiquidem	Pius iv.	2.	40

O

OBtentu diuini	Clem. iv.	1.	106
Occaſio ſpecialium	Leo j.	1.	1
Officij noſtri cura	Alex. iv.	1.	87
Officij noſtri debitum	Innoc. viij.	1.	389
Officij noſtri debitum	Paul. iij.	1.	640
Officij noſtri partes	Greg. xiij.	2.	383
Officij noſtri partes	Greg. xiij.	2.	405
Officij noſtri partes	Greg. xiij.	2.	411
Olim à gentilium	Innoc. iv.	1.	75
Olim fœlicis	Honor. iv.	1.	125
Olim tam in generali	Nicol. v.	1.	308
Omnem quidem	Leo j.	1.	1
Omnes quidem	Leo x.	1.	526
Omni certe	Greg. xiij.	2.	363
Omnipotens Deus	Greg. xiij.	2.	454
Omnipotentis Dei	Greg. xiij.	2.	483
Oneroſa paſtoralis	Clem. viij.	3.	106
Oneroſa paſtoralis	Paul. v.	3.	198
Oneroſa paſtoralis	Paul. v.	3.	316
Oneroſam ſupremi	Pius iv.	2.	95
Onus Apoſtolica	Greg. xiv.	2.	691
Onus paſtoralis	Clem. vij.	1.	593
Operante diuina	Innoc. iij.	1.	33
Operante patre	Innoc. iij.	1.	40
Ordinis tui	Eugen. iv.	1.	302
Ordinis veſtri	Clem. iv.	1.	119
Ordinis veſtri	Clem. viij.	3.	99
Ordinis veſtri	Clem. viij.	3.	128

P

PAſtoralis eſt	Sixt. v.	2.	654
Paſtoralis noſtri	Clem. viij.	3.	15
Paſtoralis noſtra	Paul. v.	3.	315
Paſtoralis noſtri	Paul. v.	3.	193
Paſtoralis noſtri	Paul. v.	3.	195
Paſtoralis officij	Leo x.	1.	524
Paſtoralis officij	Paul. iij.	1.	618
Paſtoralis officij	Pius iv.	2.	51
Paſtoralis officij	Pius v.	2.	340
Paſtoralis officij	Greg. xiij.	2.	41
Paſtoralis officij	Sixt. v.	2.	587
Paſtoralis officij	Clem. viii.	3.	32
Paſtoralis officij	Clem. viii.	3.	159
Paſtoralis officij	Paul. v.	3.	263
Paſtoralis officij	Paul. v.	Append.	63
Paſtoralis Romani	Paul. v.	3.	251
Paſtor æternus	Leo x.	1.	499
Paſtoris æterni	Leo x.	Append.	21
Paſtoris æterni	Pius iv.	2.	66
Paſtoris æterni	Greg. xiii.	2.	405
Paſtoris æterni	Paul. v.	3.	328
Paternum amorem	Ioann. xxii.	1.	159
Percepimus	Iul. ii.	1.	411
Per præſentia	Innoc. ii.	1.	18
Per Romani	Greg. xii.	1.	222
Peruigilis	Mart. v.	Append.	17
Pia conſideratione	Greg. xiii.	2.	444
Pia deuotio	Pius v.	2.	196
Pia mater	Clem. viii.	3.	46
Pia ſanctorum	Sixt. v.	2.	516
Piis Chriſti fidelium	Clem. viii.	3.	43
Piæ poſtulatio	Mart. v.	1.	262
Piæ vitæ	Alex. vi.	1.	393
Pij Patris	Greg. xiii.	2.	432
Pium & vtile	Greg. xiii.	2.	460
Placuit intelligere	Clem. vii.	1.	590
Plantatus in agro	Alex. vi.	3.	396
Pontifice dignum	Pius v.	2.	311
Pontifex Romanus	Sixt. v.	2.	534
Poſtquam Deo	Greg. xiii.	2.	375
Poſtquam diuina	Paul. iv.	1.	432
Poſtquam eo vſque	Pius v.	2.	317
Poſtquam nos	Pius v.	2.	307
Poſtquam nuper	Pius v.	2.	354
Poſtquam verus	Sixt. v.	2.	560
Poſtulat Apoſtolici	Paul. v.	3.	218
Poſtulat ratio	Sixt. v.	2.	640
Poſtulat ratio	Paul. v.	Append.	46
Poteſtatem ligandi	Anaſtaſ. iv.	1.	21
Præclara deuotionis	Sixt. v.	2.	593
Præclara Sanctorum	Sixt. iv.	1.	333
Pridem nos	Pius v.	2.	287
Primitiua illa	Leo x.	1.	501
Pro commiſſi	Greg. xiii.	2.	8
Pro commiſſa	Clem. viii.	3.	367
Pro ea quam	Sixt. v.	2.	514
Pro excellenti	Sixt. v.	2.	518
Pro iniuncti	Clem. viii.	3.	61
Pro iniuncti	Clem. viii.	3.	61
Pro noſtri	Greg. xiii.	2.	380
Pro noſtri	Greg. xiii.	2.	386
Pro noſtri	Clem. viii.	3.	130
Pro noſtro	Clem. viii.	3.	156
Pro peculiari	Paul. v.	3.	192
Prouidentia laudabilis	Clem. iv.	1.	119
Prouida Romani	Pius iv.	2.	21
Prouidentia Romani	Pius iv.	2.	31
Prouidentia Romani	Pius v.	2.	192
Prouenit	Eugen. iv.	1.	279
Prouiſionis noſtræ	Paul. v.	Append.	60

Q

QVam Deo	Leo x.	1.	523
Quam plenum	Pius v.	2.	313
Quamquam	Eugen. iv.	1.	296
Quamuis à Sede	Pius iv.	2.	60
Quamuis à Sede	Pius v.	2.	256
Quamuis infirma	Sixt. v.	2.	574
Quanta Apoſtolica	Sixt. v.	2.	520
Quanta Chriſtiana	Greg. xiiii.	2.	690
Quanta Eccleſia	Pius v.	2.	253
Quanta vniuerſa	Alex. iii.	1.	24
Quanto Lateranenſis	Paſchal. ii.	1.	16
Quantum animarum	Pius v.	2.	271
Quantum prædeceſſores	Eugen. iii.	Append.	1
Quaſi lignum	Innoc. vi.	1.	218
Quæ ab hac	Innoc. ix.	2.	713
Quæ ad pietatis	Clem. viii.	3.	135
Quæ ad proſperum	Clem. viii.	3.	26
Quæ ad Religioſorum	Clem. viii.	3.	139

I N D E X.

Quæ ad reſtituendos	Clem. viij.	Tom. 3.	fol. 17
Quæ ad Sanctorum	Clem. viij.	3.	46
Quæ ad ſubleuationem	Clem. viij.	3.	5
Quæ ad tuenda	Clem. viij.	3.	31
Quæ à Romanis	Greg. xiij.	2.	482
Quæcunque à Sede	Clem. viij.	3.	164
Quæcunque ſacrarum	Pius v.	2.	290
Quæcunque ſacrarum	Greg. xiij.	2.	404
Quæ honorem	Innoc. iiij.	1.	65
Quæ in Eccleſia	Greg. xiij.	2.	409
Quæ inter	Greg. xiij.	2.	436
Quæ laudabilis	Calliſt. iij.	1.	309
Quemadmodum	Pius v.	2.	321
Quemadmodum	Sixt. v.	2.	543
Quæ Ordini	Pius v.	2.	325
Quæ pie & ſancte	Paul. v.	3.	429
Quæ publicè	Greg. xiij.	2.	387
Quæ Regulares	Paul. v.	3.	216
Quæ ſalubri	Clem. viii.	3.	2
Quæ ſalubriter	Paul. v.	3.	260
Quia authore	Leo x.	1.	10
Quia Fridericus	Greg. ix.	1.	59
Quia nihil	Iul. ii.	1.	403
Quia non ſolum	Pius iv.	2.	28
Quia pietas	Innoc. iii.	1.	35
Quia refrigeſcente	Greg. ix.	1.	56
Quia ſicut	Vrban. vi.	1.	229
Quia ſicut	Pius v.	2.	195
Quia tunc	Innoc. iv.	1.	78
Quod à nobis	Pius v.	2.	260
Quod antidota	Mart. v.	1.	250
Quod in omni	Paul. v.	3.	173
Quod nuper	Alex. iv.	1.	89
Quo magis	Greg. xiii.	2.	436
Quoniam ad inſtitutam	Clem. viii.	3.	146
Quoniam diuina	Greg. xiii.	2.	423
Quoniam Fraternitatis	Paul. v.	3.	313
Quoniam in agro	Alex. iii.	1.	29
Quoniam intelleximus	Innoc. viii.	1.	387
Quoniam nemo debet	Clem. viii.	3.	31
Quoniam nemo debet	Clem. viii.	3.	158
Quoniam nemo debet	Clem. viii.	3.	16
Quoniam nemo	Paul. v.	3.	224
Quoniam nemo	Paul. v.	Append.	68
Quoniam nonnulli	Sixt. iiii.	1.	369
Quoniam nos	Pius v.	2.	226
Quoniam noſtro	Greg. xiii.	2.	393
Quoniam noſtro	Clem. viii.	3.	159
Quoniam noſtro	Clem. viii.	3.	162
Quoniam noſtro	Clem. viii.	Append.	43
Quoniam nulli	Clem. vii.	1.	588
Quoniam per extinctionem	Pius v.	2.	329
Quoniam pro amore	Greg. vii.	1.	13
Quo primum	Pius v.	2.	313
Quoties à nobis	Greg. ix.	1.	52
Quo viri	Clem. viii.	Append.	43

R

Ratio iuris	Ioan. xxii.	1.	166
Rationalis ſpiritus	Greg. ix.	1.	59
Rationi congruit	Pius ii.	1.	312
Rationi congruit	Clem. vii.	1.	553
Rationi congruit	Clem. vii.	1.	558
Rationi congruit	Paul. iii.	1.	610
Rationi congruit	Iul. iii.	1.	690
Rationi congruit	Sixt. v.	2.	490
Ratio paſtoralis	Clem. viii.	3.	67
Redemptionem miſit	Ioan. xxii.	1.	163
Redolet Anglia	Alex. iii.	Tom. 1.	fol. 24
Regimini vniuerſalis	Clem. vi.	1.	213
Regimini vniuerſalis	Eugen. iiii.	1.	291
Regimini vniuerſalis	Eugen. iiii.	1.	297
Regimini vniuerſalis	Sixt. iiii.	1.	337
Regimini vniuerſalis	Sixt. iiii.	1.	340
Regimini vniuerſalis	Leo x.	1.	481
Regimini militantis	Paul. iii.	1.	653
Regimini vniuerſalis	Pius iiii.	2.	25
Regimini vniuerſalis	Pius iiii.	2.	78
Regis pacifici	Iul. ii.	1.	433
Regis pacifici	Clem. viii.	3.	72
Regis pacifici	Paul. v.	Append.	67
Regnans in cælis	Clem. v.	1.	147
Regnans in excelſis	Pius v.	2.	305
Regularem vitam	Bened. xii.	1.	169
Regularem vitam agentibus	Eugen. iiii.	1.	275
Regularem vitam profeſſis	Eugen. iiii.	1.	284
Regularium perſonarum	Pius v.	2.	198
Regularis diſciplina	Clem. viii.	3.	130
Releuationi iniuſtorum	Greg. xi.	1.	222
Religionis zelus	Sixt. iiii.	1.	368
Religionis zelus	Clem. vii.	1.	589
Religionis zelus	Pius v.	2.	337
Religioſa ſanctorum	Sixt. v.	2.	571
Religioſam vitam	Cœleſtin. iii.	1.	31
Religioſam vitam	Honor. iii.	1.	44
Religioſam vitam	Innoc. iiii.	1.	64
Religioſam vitam	Bened. xi.	Append.	13
Religioſæ Congregationes	Clem. viii.	3.	40
Religioſorum	Paul. v.	3.	213
Religioſorum exceſſus	Pius ii.	1.	314
Religioſos viros	Sixt. v.	2.	532
Religioſos viros	Clem. viii.	3.	40
Religioſos viros	Paul. v.	3.	195
Reuerendi Domini	Pius v.	2.	265
Rex excelſus	Greg. ix.	1.	55
Rex Regum	Innoc. iii.	1.	37
Rex Regum	Sixt. v.	2.	630
Romana Catholica	Clem. viii.	3.	113
Romani intereſt	Pius iiii.	2.	42
Romani Pontificis	Mart. v.	1.	255
Romani Pontificis	Eugen. iiii.	1.	271
Romani Pontificis	Sixt. iiii.	1.	333
Romani Pontificis	Iul. ii.	1.	405
Romani Pontificis	Iul. ii.	1.	431
Romani Pontificis	Paul. iii.	1.	633
Romani Pontificis	Paul. iii.	1.	635
Romani Pontificis	Paul. iii.	1.	658
Romani Pontificis	Paul. iii.	1.	680
Romani Pontificis	Pius v.	2.	238
Romani Pontificis	Pius v.	2.	291
Romani Pontificis	Pius v.	2.	293
Romani Pontificis	Pius v.	2.	315
Romani Pontificis	Pius v.	2.	345
Romani Pontificis	Pius v.	2.	345
Romani Pontificis	Pius v.	2.	346
Romani Pontificis	Pius v.	2.	359
Romani Pontificis	Greg. xiii.	2.	397
Romani Pontificis	Greg. xiii.	2.	426
Romani Pontificis	Greg. xiii.	2.	455
Romani Pontificis	Sixt. v.	2.	525
Romani Pontificis	Sixt. v.	2.	526
Romani Pontificis	Clem. viii.	3.	59
Romani Pontificis	Clem. viii.	3.	89
Romani Pontificis	Paul. v.	3.	175
Romani Pontificis	Paul. v.	3.	222
Romanum decet Pont.	Pius iiii.	2.	36

I N D E X.

Romanum decet Pont.	*Pius iiii.*	Tom. 2.	fol. 155
Romanum decet Pont.	*Greg. xiiii.*	2.	702
Romanum decet Pont.	*Clem. viii.*	3.	121
Romanum decet Pont.	*Paul. v.*	3.	202
Romanum decet Pont.	*Paul. v.*	3.	232
Romanum Pont. in	*Pius iiii.*	2.	120
Romanum Pontificem decet	*Clem. viij.*	3.	54
Romannm Pontificem decet	*Clem. viij.*	3.	147
Romanue Pontifex	*Alex. iiii.*	1.	86
Romanus Pontifex	*Iul. ii.*	1.	434
Romanus Pontifex	*Leo x.*	1.	507
Romanus Pontifex ex	*Clem. vii.*	1.	576
Romanus Pontifex qui	*Clem. vij.*	3.	606
Romanne Pontifex	*Paul. iii.*	1.	686
Romanus Pontifex	*Iul. iii.*	1.	704
Romanus Pontifex	*Paul. iiii.*	1.	726
Romanus Pontifex ex	*Piue iv.*	2.	30
Romanus Pontifex Chriſti	*Pius iv.*	2.	74
Romanus Pontifex Chriſti	*Pius iv.*	2.	97
Romanus Pontifex præcipuus	*Pins iv.*	2.	105
Romanus Pontifex in	*Pius iiii.*	2.	120
Romanus Pontifex Chriſti	*Pius v.*	2.	181
Romanus Pontifex tam	*Pius v.*	2.	240
Romanus Pontifex priuilegia	*Pius v.*	2.	245
Romanue Pontifex ſacrorum	*Pins v.*	2.	272
Romanus Pontifex in	*Pins v.*	2.	288
Romanus Pontifex	*Greg. xiii.*	2.	426
Romanus Pontifex Chriſti	*Sixt. v.*	2.	502
Romanus Pontifex ſupremi	*Sixt. v.*	2.	658
Romanus Pontifex pro	*Greg. xiv.*	2.	686
Romanus Pontifex perſonarum	*Greg. xiv.*	2.	687
Romanus Pontifex religioſe	*Greg. xiv.*	2.	702
Romanue Pontifex religioſorum	*Greg. xiv.*	2.	704
Romanus Pontifex	*Clem. viii.*	3.	166
Romanus Pontifex in	*Paul. v.*	3.	202
Romanus Pontifex ea	*Paul. v.*	3.	210
Romanus Pontifex circa	*Paul. v.*	3.	261
Romanus Pontifex cuius	*Paul. v.*	3.	229
S			
SAcra & immaculata	*Greg. xi.*	1.	227
Sacra merita	*Calliſt. iij.*	1.	310
Sacra religionis	*Clem. vii.*	1.	604
Sacra religionis	*Sixt. v.*	2.	629
Sacri Apoſtolatus	*Pius iv.*	2.	99
Sacri Apoſtolatus	*Sixt. v.*	2.	588
Sacri Prædicatorum	*Sixt. iiii.*	1.	361
Sacroſancta	*Eugen. iii.*	1.	19
Sacroſancta	*Vrban. vi.*	1.	228
Sacroſancta	*Bonif. ix.*	1.	231
Sacroſancta	*Iul. ii.*	1.	443
Sacroſancta	*Pius v.*	2.	318
Sacroſancta	*Sixt. v.*	2.	583
Sacroſancta	*Paul. v.*	Append.	49
Sacroſanctam	*Innoc. viii.*	Append.	19
Sacroſanctum	*Pius v.*	2.	269
Sacroſanctum	*Clem. viii.*	3.	51
Sacrum nonnullorum	*Greg. xii.*	1.	243
Saluator noſter	*Greg. x.*	1.	120
Saluator noſter	*Leo x.*	1.	533
Saluatoris Domini	*Greg. xiij.*	2.	406
Saluatoris noſtri	*Leo x.*	1.	490
Salubrem Monaſteriorum	*Sixt. v.*	2.	700
Sancta mater	*Greg. xiij.*	2.	471
Sancta mater	*Greg. xiij.*	2.	473
Sancta Minorum	*Sixt. iiii.*	1.	334
Sancta Romana	*Sixt. v.*	2.	510
Sancta Romana	*Clem. viii.*	Tom. 3.	fol. 142
Sanctiſſimus	*Adrian. vi.*	1.	249
Sanctiſſimus	*Clem. vii.*	1.	585
Sanctiſſimus	*Clem. vii.*	1.	586
Sanctiſſimus	*Clem. vii.*	1.	586
Sanctiſſimus	*Paul. iii.*	1.	615
Sanctiſſimus	*Paul. iii.*	1.	616
Sanctiſſimus	*Paul. iii.*	1.	657
Sanctiſſimus	*Iul. iii.*	1.	714
Sanctiſſimus	*Iul. iii.*	1.	715
Sanctiſſimus	*Pius iv.*	2.	27
Sanctiſſimus	*Pius iv.*	2.	121
Sanctiſſimus	*Pius v.*	2.	177
Sanctiſſimus	*Pins v.*	2.	178
Sanctiſſimus	*Pius v.*	2.	195
Sanctiſſimus	*Pius v.*	2.	193
Sanctiſſimus	*Pius v.*	2.	194
Sanctiſſimus	*Pius v.*	2.	224
Sanctiſſimus	*Pius v.*	2.	251
Sanctiſſimus	*Pins v.*	Append.	28
Sanctiſſimus	*Greg. xiij.*	2.	400
Sanctiſſimus	*Sixt. v.*	2.	564
Sanctiſſimus	*Sixt. v.*	2.	627
Sanctiſsimus	*Sixt. v.*	2.	696
Sanctiſsimus	*Sixt. v.*	2.	712
Sanctiſsimus	*Clem. viij.*	3.	2
Sanctiſsimus	*Clem. viij.*	3.	3
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	27
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	47
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	65
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	68
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	68
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	113
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	130
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	133
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	135
Sanctiſsimus	*Clem. viii.*	3.	156
Sanctiſsimus	*Paul. v.*	3.	187
Sanctiſsimus	*Paul. v.*	3.	246
Sanctiſsimus	*Paul. v.*	3.	250
Sanctiſsimus	*Panl. v.*	Append.	44
Sanctum &	*Sixt. v.*	2.	651
Satis & pluſquam ſatis	*Adrian. vi.*	1.	249
Sedes Apoſtolica	*Sixt. iiii.*	1.	335
Sedes Apoſtolica	*Sixt. iv.*	1.	350
Sedes Apoſtolica	*Sixt. v.*	2.	695
Sedis Apoſtolicæ	*Honor. iii.*	1.	46
Sedis Apoſtolicæ	*Innoc. vii.*	1.	237
Sedis Apoſtolicæ	*Mart. v.*	Append.	15
Sedis Apoſtolicæ	*Leo x.*	1.	471
Sedis Apoſtolicæ	*Pius iiii.*	2.	3
Sedis Apoſtolicæ	*Pius iv.*	2.	106
Sedis Apoſtolicæ	*Pins iv.*	2.	152
Sedis Apoſtolicæ	*Pius iv.*	2.	164
Sedis Apoſtolicæ	*Pins v.*	2.	241
Sedis Apoſtolicæ	*Paul. v.*	3.	195
Sedis Apoſtolicæ circumſpecta	*Paul. v.*	3.	312
Sedis Apoſtolicæ prouidentia	*Paul. v.*	3.	197
Sedis Apoſtolicæ prouidentia	*Paul. v.*	Append.	48
Si cunctas	*Sixt. v.*	2.	513
Sicut ad ſacrorum	*Pius iv.*	2.	111
Sicut ea	*Pius iv.*	2.	35
Sicuti bonus	*Piue v.*	2.	205
Sicut per litteras	*Eugen. iii.*	1.	18
Sicut prudens	*Iul. ii.*	1.	427
Sicut prudens	*Leo x.*	1.	525
Si de protegendis	*Pius v.*	2.	279
Si inter præcipuas	*Greg. xiij.*	2.	412

Si

Si litteras	*Greg. vii.*	Tom. 1.	fol. 12
Sincera deuotionis	*Vrb. v.*	1.	220
Si noſtrarum	*Iul. ij.*	1.	449
Si ſummus	*Iul. ij.*	1.	404
Solet annuere	*Honor. iii.*	1.	46
Solet annuere	*Innoc. iv.*	1.	72
Sollicitudinis	*Clem. vi.*	1.	212
Sollicitudinis	*Mart. v.*	1.	258
Sollicitudo miniſterij	*Sixt. v.*	2.	637
Sollicitudo paſtoralis	*Sixt. v.*	2.	636
Sollicitudo paternusq.	*Sixt. v.*	2.	488
Sol Oriens	*Ioann. xxij.*	1.	153
Speculatores	*Clem. viii.*	3.	6
Sub catholica	*Innoc. iv.*	1.	76
Summi bonorum	*Leo x.*	1.	486
Summi magiſtri	*Bened. xii.*	1.	179
Summi Sacerdotis	*Pius v.*	2.	315
Summis deſiderantes	*Innoc. viij.*	1.	371
Super Cathedram	*Iul. ij.*	1.	402
Super cæleſtis	*Sixt. iv.*	1.	366
Super extirpatione	*Alex. iv.*	1.	91
Super gregem	*Calliſt. iii.*	1.	311
Super illius	*Ioann. xxij.*	1.	166
Superna diſpoſitione	*Greg. xiii.*	2.	381
Superna diſpoſitione	*Sixt. v.*	2.	559
Superna diſpoſitione	*Sixt. v.*	2.	565
Superna diſpoſitione	*Clem. viii.*	3.	107
Superna diſpoſitione	*Paul. v.*	3.	186
Superna prouidentia	*Pius iv.*	2.	113
Superna diſpoſitionis	*Leo x.*	1.	474
Superna Maieſtatis	*Leo x.*	1.	508
Superni benignitas	*Bonif. ix.*	1.	229
Superni omnipotentis	*Pius v.*	2.	332
Super ſpecula	*Clem. v.*	1.	149
Super ſpecula	*Pius v.*	2.	322
Super ſpecula	*Sixt. v.*	2.	600
Super vniuerſas	*Greg. xi.*	1.	220
Super vniuerſas	*Sixt. v.*	2.	558
Super vniuerſas	*Sixt. v.*	2.	564
Supra gregem	*Pius v.*	2.	177
Supremi cura	*Sixt. v.*	2.	675
Suſcepti muneris	*Clem. viii.*	3.	53
Suſcepti regiminis	*Iul. ii.*	1.	435

T

TAnta eſt	*Pius v.*	Tom. 2.	fol. 339
Tanta tamq;	*Greg. xiij.*	2.	46
Temerariorum	*Leo x.*	1.	494
Tranſiturus	*Vrb. iv.*	1.	94
Triumphans paſtor	*Pius ij.*	1.	315
Triumphantis Hieruſalem	*Sixt. v.*	2.	620
Turbato corde	*Clem. iv.*	Append.	11
Turbato corde	*Greg. x.*	Append.	11

V

VAlde mirati	*Gelaſ. j.*	1.	2
Vbi gratia	*Greg. xiij.*	2.	393
Venerabilibus	*Clem. iiii.*	1.	112
Veſtrum Ordinem	*Clem. vii.*	1.	591
Vigore priuilegij	*Greg. xiij.*	2.	481
Vineam Domini	*Innoc. iii.*	1.	41
Vineam Soreth	*Nicol. iii.*	1.	123
Virum noſtrarum	*Sixt. v.*	2.	486
Virtute conſpicuos	*Clem. iv.*	1.	110
Virtute conſpicuos	*Greg. xi.*	1.	223
Virtute conſpicuos	*Iul. ii.*	1.	417
Vnigenitus æterni	*Paul. v.*	3.	256
Vnigenitus filius	*Ioann. xxii.*	1.	160
Vniuerſi agri	*Paul. v.*	3.	264
Vniuerſi gregis	*Pius iv.*	2.	73
Vniuerſi Orbis	*Greg. xiii.*	2.	462
Vniuerſi Orbis	*Sixt. v.*	2.	663
Volentes dilectos	*Pius iiii.*	2.	71
Volentes indemnitati	*Pius v.*	2.	266
Volentes pro	*Greg. xiii.*	2.	420
Volentes quantum	*Sixt. v.*	2.	370
Volumus vt	*Pius v.*	2.	304
Vota per quæ	*Clem. vij.*	1.	605
Votis veſtris	*Pius iiii.*	2.	8
Vrbem Romam	*Greg. xiii.*	2.	439
Vſum altaris	*Greg. xiii.*	2.	433
Vt ad artis	*Pius v.*	2.	239
Vt cæteri	*Greg. xiij.*	2.	777
Vt negocium	*Vrban. iv.*	Append.	7
Vt nihil	*Innoc. iv.*	1.	78
Vt viuendi	*Honor. iii.*	1.	50

F I N I S.

INDEX INITIORVM
SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,
In toto hoc opere exiſtentium, iuxta earum ſeriem, & Pontificum ſucceſsiones.

Leo Primus.

1 *Ceaſio* Tom.1. fol. 1
2 *Omnem* 1. 1

Gelaſius I.

1 *Valde* Tom.1. fol. 2

Pelagius Secundus.

1 *Manifeſto* Tom.1. fol. 7

Ioannes XV.

1 *Cum conuentus* Tom.1. fol. 9

Leo Nonus.

1 *Quia anthore* Tom.1. fol. 10
2 *Cũ ex venerabiliũ* 1. 10

Alexander Secundus.

1 *Nulli fidelium* Tom.1. fol. 11

Gregorius Septimus.

1 *Beate Petre* Tom.1. fol. 12
Si litteras, ſub ead. conſtit. 12
Quoniã pro, ſub ead. conſt. 13
Beate, ſub ead. conſt. 13

Vrbanus Secundus.

1 *Cnm vniuerſis* Tom.1. fol. 14

Paſchalis Secundus.

1 *Deſiderium* Tom.1. fol. 15
2 *Quanto* 1. 16
3 *Dominum* 1. 16

Calliſtus Secundus.

1 *Omnipotenti* Tom.1. fol. 17
Ego Calliſtus, ſub ead. cõſt. 17

Honorius Secuñdus.

1 *Chariſſimus* Tom.1. fol. 18

Innocentius Secundus.

1 *Diuinis* Tom.1. fol. 18
2 *Per præſentia* 1. 18

Eugenius Tertius.

1 *Sicut* Tom.1. fol. 19
2 *Sacroſancta* 1. 19
3 *Quantum* in Append. fol. 1

Anaſtaſius Quartus.

1 *Poteſtatem* Tom.1. fol. 21
2 *Christiana* 1. 22

Alexander Tertius.

1 *Illius* Tom.1. fol. 23
2 *Contingit* 1. 24
3 *Quanta* 1. 24
4 *Redolet* 1. 24
5 *Benedictus* 1. 25
6 *Apoſtolica* 1. 27
7 *Cum vos* 1. 28
8 *Exigunt* 1. 29
9 *Quoniam* 1. 29

Vrbanus Tertius.

1 *Cum Anteceſſor* Tom.1. fol. 30

Gregorius Octauus.

1 *Audita tremẽdi* in Appẽd. fol. 2
Nunquam, ſub ead. conſt. 3

Cœleſtinus Tertius.

1 *Benedictus* Tom.1. fol. 30
2 *Glorioſus* 1. 31
3 *Religioſam* 1. 31

Innocentius Tertius.

1 *Operante diuina* Tom.1. fol. 33
2 *Quia pietas* 1. 35
3 *Ex eo te* 1. 36
4 *Is Eccleſiam* 1. 37
5 *Rex Regum* 1. 37
6 *Licet ante* 1. 38
7 *Inter opem* 1. 38
8 *Cum quanta* 1. 40
9 *Operante patre* 1. 40
10 *Ad noſtram* 1. 41
11 *Vineam Dominĩ* 1. 41
12 *Ad liberandam* 1. 42

Honorius Tertius.

1 *Has leges* Tom.1. fol. 43
2 *Religioſam* 1. 44
3 *Cum dilecti* 1. 45
4 *Sedis* 1. 46
5 *Solet* 1. 46
6 *Cum Abbates* 1. 48
Cũ aliquando, ſnb ead. cõſt. 49
7 *Ineffabilis* 1. 49
8 *Vt viuendi* 1. 50

Gregorius Nonus.

1 *Fernor* Tom.1. fol. 51
2 *Mira* 1. 51
3 *Quoties* 1. 52
4 *Cum dicat* 1. 53
5 *Beemot* 1. 53
6 *Rex excelſus* 1. 55
7 *Quia refrigeſcente* 1. 56
8 *Fons ſapientia* 1. 56
9 *Deuotionis* 1. 57
10 *Cum tota* 1. 57
11 *Glorioſus* 1. 57
12 *Confeſſor* 1. 58
13 *Rationalis* 1. 59
Quia Fridericus, ſnb ead. cõſt. 59
14 *Fraternitatis tua* in Appẽd. 3
Cum iuxta, ſub ead. conſt. 5

Innocentius Quartus.

1 *Cum aduerſus* Tom.1. fol. 60
2 *Impia* 1. 62
3 *Ad Apoſtolica* 1. 62
4 *Deuotionis* 1. 64
5 *Religioſam* 1. 64
6 *Qua honorem* 1. 65
7 *Cum tamquam* 1. 67
8 *Cum fratres* 1. 67
9 *Ad extirpanda* 1. 67
Cum in conſtitutionibus, ſub ead. conſtit. 69
10 *Cum venerabilis* 1. 70
Cum per noſtras, ſnb ead. cõſt. 70
11 *Magnis & crebris* 1. 70
12 *Solet* 1. 72
13 *Olim* 1. 75
14 *Sub catholica* 1. 76
15 *Cum negotium* 1. 77
16 *Quia tunc* 1. 78
17 *Vt nihil* 1. 78
18 *Nouerit* 1. 78
19 *Malitia* 1. 79
20 *Dei virtus* in Append. 5
21 *Nouum matris* ibid. 6

Ale-

Alexander Quartus.

1 *Cum à nobis* Tom. 1. fol. 80
2 *Cum ſecundum* 1. 80
Fœlicis, ſub ead. conſtit. 80
3 *Clam slaris* 1. 81
4 *Bsuigna* 1. 83
5 *Ex parte* 1. 84
6 *Liset* 1. 84
7 *Firma* 1. 85
8 *Romanus* 1. 86
9 *Ad capiendum* 1. 87
10 *Implasida* 1. 87
11 *Officy* 1. 87
12 *Quod nuper* 1. 69
13 *Ex parte* 1. 91
14 *Super* 1. 91
Ad audientiam, ſub ead. conſt. 91
15 *Exortis* 1. 91
16 *Firmiſſime* 1. 92
17 *Ad audientiam* 1. 92
18 *Cupientes* 1. 92
19 *Ad extirpandam* 1. 93
20 *Ad extirpandam* 1. 93
21 *Diſcretioni* 1. 93
22 *Ne commiſſa* 1. 93
23 *Catholica* 1. 94

Vrbanus Quartus.

1 *Tranſiturus* Tom. 1. fol. 94
2 *Licet* 1. 96
3 *Exultet* 1. 97
4 *Ne inquiſitionis* 1. 99
5 *Cum a nobis* 1. 99
6 *Eccleſia* 1. 100
7 *Beata* 1. 100
8 *Vt negotium* in Append. 7

Clemens Quartus.

1 *Obtentu* Tom. 1. fol. 106
2 *Cum dilectis* 1. 106
3 *Paruus* 1. 107
4 *Virtuts* 1. 110
5 *Venerabilibus* 1. 112
6 *Ad extirpanda de* 1. 113
7 *Ad conſequendam* 1. 113
8 *Ad extirpanda* 1. 114
9 *Exultat* 1. 114
10 *In ordine* 1. 117
11 *Prouidentia* 1. 119
12 *Ordinis* 1. 119
13 *Ad extirpanda* in Append. 7
14 *Turbato* ibid. 11

Gregorius Decimus.

1 *Saluator* Tom. 1. fol. 120
2 *Exultat mater* 1. 121
Habes fili, ſub ead. conſtit. 121
3 *Turbato* in Append. 11

Nicolaus Tertius.

1 *Vineam* Tom. 1. fol. 123
2 *Nouerit* 1. 124

Martinus Quartus.

1 *Michaelem* Tom. 1. fol. 124

Honorius Quartus.

1 *Olim fœlicis* Tom. 1. fol. 125
2 *Exhibita nobis* 1. 125

Cœleſtinus Quintus.

1 *Et ſi cunctos* Tom. 1. fol. 136

Bonifatius Octauus.

1 *Exsommunisamus* Tom. 1. fol. 139
2 *Ad conſequendam* 1. 140
3 *Iuſtis* 1. 140
4 *Ad augumentum* 1. 140
5 *In diſpoſitione* 1. 141
6 *Gloria* 1. 142
7 *Antiquorum* 1. 145
8 *In ſuprema* 1. 145
9 *In ſuprema* 1. 146
10 *Conditoris* in Append. 11

Benedictus Vndecimus.

1 *Dum leuamus* in Append. fol. 13
2 *Religioſam* ibid. 13

Clemens Quintus.

1 *Regnans* Tom. 1. fol. 147
2 *Super* 1. 149
3 *Ad prouidam* 1. 150
4 *Qui fuit* 1. 151

Ioannes XXII.

1 *Ex parte* Tom. 1. fol. 153
2 *Sol Oriens* 1. 153
3 *Glorioſam* 1. 155
4 *Paternum* 1. 159
5 *Exhibita* 1. 159
6 *Inter cateras* 1. 160
7 *Vnigenitus* 1. 161
8 *Inter catera* 1. 162
9 *Exigit* 1. 162
10 *Ad hoc* 1. 163
11 *Redemptionem* 1. 163
12 *Cum nonnulli* 1. 166
13 *Super* 1. 166
14 *Ratio iuris* 1. 166
15 *Cum à nobis* in Append. 14

Benedictus Duodecimus.

1 *Regularem* Tom. 1. fol. 169
2 *Decens* 1. 170
3 *Fulgens* 1. 171
4 *Benedictus* 1. 178
5 *Summi* 1. 179
6 *Ad decorem* 1. 196
7 *Quoniam* 1. 212

Clemens Sextus.

1 *Solicitudinis* Tom. 1. fol. 212
2 *Regimini* 1. 213
3 *Et ſi ſolertem* 2. 214
4 *Ad ſpiritualis* 1. 216
5 *Licet* 1. 216

Innocentius Sextus.

1 *Cum onus* Tom. 1. fol. 217
2 *Quaſi lignum* 1. 218

Vrbanus Quintus.

1 *Apoſtolatus* Tom. 1. fol. 219
2 *Sincera* 1. 220

Gregorius Vndecimus.

1 *Super* Tom. 1. fol. 220
2 *Admodum* 1. 220
3 *Deus ſalubria* 1. 221
4 *Cunctos* 1. 221
5 *Releuationi* 1. 222
6 *Per Romani* 1. 222
7 *Virtuts* 1. 223
8 *Et ſi à* 1. 226
9 *Cupientibus* 1. 226
10 *Sacra* 1. 227

Vrbanus Sextus.

1 *Apoſtolica* Tom. 1. fol. 227
2 *Sacroſancta* 1. 228
3 *Quia* 1. 229

Bonifatius Nonus.

1 *Superna* Tom. 1. fol. 229
2 *In ſuprema* 1. 231
3 *Sacroſancta* 1. 231
4 *Iuſtis* 1. 232
5 *Ab origine* 1. 233

Innocentius Septimus.

1 *Sedis* Tom. 1. fol. 237

Gregorius Duodecimus.

1 *Illius qua* Tom. 1. fol. 239
2 *Excitat* 1. 242
3 *Sacrum* 1. 243

Ioannes XXIII.

1 *Ad pacem* Tom. 1. fol. 243

Martinus Quintus.

1 *Inter cunctas* Tom. 1. fol. 244
2 *Quod antidota* 1. 250
3 *In Apoſtolica* 1. 250
4 *Fons paruulus* 1. 254
5 *Romani* 1. 255
6 *Cum inter* 1. 258
7 *Solicitudinis* 1. 258
8 *Militanti* 1. 260
9 *Et ſi in* 1. 260
10 *Ad reprimendas* 1. 261
11 *Pia poſtulatio* 1. 262

12 *Inſ-*

12 *Ineffabile* 1. 262
13 *Cnm generale* 1. 263
14 *Dum onni* 1. 265
15 *Sedis Apoſtolica* in *Append.* 15
16 *Peruigilis* *ibid.* 17

Eugenius Quartus.

1 *In eminenti* *Tom.* 1. *fol.* 269
2 *Diſpoſitione* 1. 270
3 *Romani* 1. 271
4 *Diuina* 2. 272
5 *Et ſi ex* 1. 272
6 *Excellentiſſimum* 1. 273
7 *Cum deteſtabile* 1. 274
8 *Illa qua* 1. 274
9 *Regularem* 1. 275
Ad eccleſiarum, ſub ead. cõſt. 277
10 *Militanti* 1. 277
11 *Magnas* 1. 278
12 *Prouenit* 1. 279
13 *Inter* 1. 279
In eminenti, ſub ead. conſt. 280
14 *Ad vniuerſalis* 1. 281
15 *Non mediocri* 1. 282
16 *Regularim vitam* 1. 284
17 *Latentur* 1. 284
18 *Licet Romanus* 1. 285
19 *Exultate* 1. 286
20 *Fide digna* 1. 290
21 *Super gregem* 1. 290
22 *Regimini* 1. 291
23 *Cantate* 1. 292
24 *Quamqnam* 1. 296
25 *Regimini* 1. 297
Ad hoc, ſnb ead. conſt. 298
26 *Inter curas* 1. 299
27 *Licet militantis* 1. 301
28 *Ordinis* 1. 302
29 *Inter catera* 1. 303

Nicolaus Quintus.

1 *Ad ſacram* *Tom.* 1. *fol.* 305
2 *Miſericordias* 1. 306
3 *Olim tam in* 1. 308
4 *Imperator* 1. 309

Calliſtus Tertius.

1 *Qua laudabili* *Tom.* 1. *fol.* 309
2 *Sacra merita* 1. 310
3 *Super gregem* 1. 311
4 *Vrget nos* 1. 312

Pius Secundus.

1 *Ratio* *Tom.* 1. *fol.* 312
2 *Religioſorum* 1. 314
3 *Triumphans* 1. 315
4 *Cum ſeruare* 3. 316
5 *Execrabilis* 1. 316
6 *Miſericordias* 1. 317
7 *Cum ex ſacrorum* 1. 319
8 *Ad retinendas* 1. 320
9 *Licet ex* 1. 321
10 *In minoribus* 1. 322
11 *Ineffabilis* 1. 326

Paulus Secundus.

1 *Licet Eccleſiarum* *Tom.* 1. *fol.* 326
2 *Cum in omnibus* 1. 327
3 *Munera* 1. 327
4 *Viros* 1. 328
5 *Ambitioſa* 1. 329
6 *Decet* 1. 330
7 *Ineffabilis* 1. 331

Sixtus Quartus.

1 *Diſpoſitione* *Tom.* 1. *fol.* 332
2 *Romani* 1. 333
3 *Praclara* 1. 333
4 *Sancta* 1. 334
5 *Sedes* 1. 335
6 *Regimini* 1. 337
7 *Regimini* 1. 340
8 *Et ſi vniuerſis* 1. 343
9 *Et ſi cunctis* 1. 344
10 *Dum ad vniuerſos* 1. 344
11 *Dum attenta* 1. 349
12 *Et ſi vniuerſis* 1. 349
13 *Sedes* 1. 350
14 *Illius qui* 1. 352
15 *Et ſi de* 1. 354
16 *Diuina* 1. 356
17 *Decet ea* 1. 359
18 *Ea qua* 1. 361
19 *Sacri* 1. 361
Expoſuiſti, ſnb ead. conſt. 363
20 *Et ſi de* 1. 364
21 *Superna* 1. 366
22 *Religionis* 1. 368
23 *Quoniam* 1. 369
24 *Cum paſtoralis* 1. 371

Innocentius Octauus.

1 *Summis* *Tom.* 1. *fol.* 371
2 *Alto* 1. 372
3 *Apoſtolica* 1. 376
4 *Cum ſicut* 1. 376
5 *Cum ab Apoſtolica* 1. 377
6 *Circumſpecta* 1. 378
7 *Apprime* 1. 379
8 *Deuotionis* 1. 380
9 *Ad Romani* 1. 380
10 *Dilectus* 1. 381
11 *Cnm ſicut* 1. 382
12 *Non debet* 1. 382
13 *Finem* 1. 386
14 *Licet ea* 1. 387
15 *Quoniam* 1. 387
16 *Inter deſiderabilia* 1. 388
17 *Officij* 1. 389
18 *Decet* 1. 390
19 *Sacroſanctum* in *Append.* 19

Alexander Sextus.

1 *Inter multiplices* *Tom.* 1. *fol.* 391
2 *Inter catera* 1. 392
3 *Pia vita* 1. 393
4 *Admirabile* 1. 394
5 *Ad ſacram* 1. 394
6 *Cnm ex relatione* 1. 395
7 *Plantatus* 1. 396
8 *Et ſi vniuerſis* 1. 398
9 *Ad ſacram* 1. 398
10 *In eminenti* 1. 399
11 *In eminenti* 1. 400
12 *Et ſi ex paſtoralis* 1. 401

Iulius Secundus.

1 *Super cathedram* *Tom.* 1. *fol.* 402
2 *Quia nihil* 1. 403
3 *Cum tam diuino* 1. 403
Si ſummus, ſub ead. conſtit. 404
4 *Romani Pontificis* 1. 405
5 *Militantis Eccleſia* 1. 407
6 *Cum homines* 1. 408
7 *Accepimus* 1. 409
8 *Ex iniuncto* 1. 410
9 *Percepimus* 1. 411
10 *Dudum ad ſacrum* 1. 411
Virtute, ſub ead. conſt. 417
11 *Ex iniuncto* 1. 420
12 *Et ſi ad vniuerſos* 1. 421
13 *Militantis Eccleſia* 1. 426
14 *Cnm ſicut* 1. 427
15 *Sicut prudens* 1. 427
Apoſtolatus 1. 430
16 *Romani Pontificis* 1. 431
17 *Dum ad fructus* 1. 432
18 *Et ſi ad benemerendum* 1. 433
19 *Regis pacifici* 1. 433
20 *Romanus* 1. 434
21 *Exponi* 1. 435
22 *Suſcepti* 1. 435
23 *Liquet omnibus* 1. 437
24 *Fide digna* 1. 440
25 *Conſueuerunt* 1. 441
26 *Ex paterna* 1. 442
27 *Sacroſancta* 1. 443
28 *Decet Romanum* 1. 448
29 *Si noſtrarum* 1. 449
30 *Inter cateros* 1. 450
31 *Cum inchoatum* 1. 457

Leo Decimus.

1 *Dum ſingularem* *Tom.* 1. *fol.* 458
2 *Et ſi à ſummo* 1. 460
3 *Sedis Apoſtolica* 1. 471
4 *Dum ſuauiſſimos* 1. 472
5 *Apoſtolici regiminis* 1. 473
6 *Merentur veſtra* 1. 474
7 *Superna diſpoſitionis* 1. 474
8 *Et ſi pro cunctarum* 1. 479
9 *Cum ſicut nobis* 1. 480
10 *Regimini* 1. 481
11 *Inter multiplices* 1. 483
12 *Inter ſolicitudines* 1. 484
13 *Inter graues* 1. 485
14 *Summi bonorum* 1. 486
15 *Saluatoris* 1. 490
Ex ſuperna, ſub ead. conſt. 492
16 *Temerariorum* 1. 494
17 *Conſtituti* 1. 494
18 *Ex debito* 1. 496
19 *Inter curas* 1. 497
Cum ſicut, ſnb ead. conſt. 498
20 *Paſtor aternus* 1. 499
Primitiua, ſub ead. conſt. 501
Diuina, ſub ead. conſt. 507

Roma-

Romanus Pont. ſub ead. cõſt. 507
21 *Superna Maieſtatis* 1. 508
22 *Dum intra* 1. 509
Nuper in ſacro, ſua ead. cõſt. 511
23 *Ite & vos* 1. 511
24 *Licet fœlicis* 1. 514
Sicut prudens, ſub ead. conſt. 515
25 *Intelleximus* 1. 519
26 *Licet alias* 1. 520
27 *Inhærendo* 1. 520
28 *Romani* 1. 521
29 *Intelleximus* 1. 521
30 *In ſupremo* 1. 522
31 *Quam Deo* 1. 523
32 *Dudum per nos* 1. 524
33 *Paſtorales* 1. 524
34 *Dudum cum ad* 1. 525
35 *Cum Sixtus* 1. 525
36 *Omnes quidem* 1. 526
37 *Illius qui* 1. 527
38 *Excelſus* 1. 528
Licet per alias, ſub ead. conſt. 533
39 *Saluator* 1. 533
40 *Exurge* 1. 536
41 *Decet Romanum* 1. 540
42 *Inter cætera* 1. 541
43 *Honeſtis* 1. 543
44 *In Apoſtolica* 1. 543
45 *Ex ſuperna* 1. 545
46 *Dudum per nos* in Append. 21
47 *Paſtoris æterni* ibid. 21

Adrianus Sextus.

1 *Dum intra* Tom. 1. fol. 546
2 *Dudum* 1. 548
3 *Sanctiſſimus* 1. 549
4 *Satis &* 1. 549
5 *Excelſus* in Append. 23

Clemens Septimus.

1 *Rationi* Tom. 1. fol. 553
2 *Rationi* 1. 558
3 *Admonet* 1. 562
4 *Nuper fœlicis* 1. 565
5 *Ad ſacrum* 1. 566
6 *Conqueſtionem* 1. 568
7 *Gratum* 1. 570
8 *Cum dudum* 1. 571
9 *Dudum admonente* 1. 571
10 *In ſancta* 1. 573
11 *Exponi* 1. 575
12 *Romanus* 1. 576
13 *Conuenit* 1. 577
14 *Cum ex corpore* 1. 581
15 *Nuper pro* 1. 583
16 *Cum ex multorum* 1. 584
Cum nuper, ſub ead. conſt. 584
17 *Sanctiſsimus* 1. 585
Sanctiſsimus, ſub ead. conſt. 586
Sanctiſsimus, ſub ead. conſt. 586
18 *Apoſtolica* 1. 587
19 *Dum conſiderantes* 1. 588
20 *Quoniam* 1. 588
21 *Religionis* 1. 589
22 *Placuit* 1. 590
23 *Veſtrum Ordinem* 1. 591
24 *Accepimus* 1. 591
Cum de iuribus, ſub ead. cõſt. 592
25 *Onus paſtoralis* 1. 593
26 *Cum charisſimus* 1. 595
Licet varia, ſub ead. conſt. 596
27 *Cum ſicut ex* 1. 596
28 *Cum proximo* 1. 597
29 *Exponi* 1. 598
30 *Ad canonum* 1. 598
31 *Ex elementi* 1. 599
32 *Ex Apoſtolica* 1. 600
33 *Cum ſicut nobis* 1. 601
34 *Et ſi ad ſingula* 1. 602
35 *In ſuprema* 1. 603
36 *Sacra* 1. 604
37 *Vota* 1. 605
38 *Dudum pro* 1. 605
39 *Romanus* 1. 606
40 *Et ſi temporalium* 1. 609
41 *Admonet* 1. 609

Paulus Tertius.

1 *Rationi* Tom. 1. fol. 610
2 *Inter curas* 1. 614
3 *Sanctiſsimus* 1. 615
Sanctiſsimus, ſub ead. conſt. 616
4 *Ex iniuncto* 1. 617
5 *Dudum fœlicis* 1. 617
Paſtoralis 1. 618
6 *Cum nobis* 1. 619
7 *Eius qui* 1. 619
Cum Redemptor 1. 623
8 *Illius vices* 1. 624
9 *Non ſine* 1. 629
10 *Conſueuerunt* 1. 629
11 *Exponi* 1. 632
12 *Romani Pont.* 1. 633
Attendentes, ſub ead. conſt. 634
13 *Cũ ſicut accepim. diuerſa* 1. 634
14 *Romani Pont.* 1. 635
15 *Benignitas* 1. 636
16 *Licet poteſtatis* 1. 637
17 *Officij noſtri* 1. 640
Ex debito, ſub ead. conſtit. 641
18 *Alias fœlicis* 1. 641
19 *Cum ſicut accepimus ad* 1. 642
20 *Dominus* 1. 643
21 *Ex iniuncto* 1. 645
22 *In eminenti* 1. 646
23 *Debita* 1. 647
24 *Cum ſicut ex* 1. 652
25 *Regimini* 1. 653
26 *Altitudo* 1. 654
27 *Licet nuper* 1. 656
28 *Sanctiſsimus* 1. 657
29 *Romani Pont.* 1. 658
30 *In Apoſtolici* 1. 659
31 *Dum ad vniuerſas* 1. 660
32 *Cupientes* 1. 666
33 *Initio* 1. 667
34 *Licet ab* 1. 670
35 *Cum dilectus* 1. 671
36 *Licet Eccleſiarum* 1. 672
37 *Illius qui pro* 1. 674
38 *Expoſuit* 1. 676
39 *Decens eſſe* 1. 678
Ex debito 1. 678
40 *Cum ſicut accepimus* 1. 679
41 *Romani Pont.* 1. 680
42 *Accepimus nuper* 1. 680
Accepimus per, ſub ead. cõſt. 681
43 *Cum ſicut nobis* 1. 681
44 *Ad onus* 1. 682
Cum alias nos, ſub ead. cõſt. 684
45 *Cum poſtquam* 1. 684
46 *Romanus Pont.* 1. 686
47 *Exponi* 1. 686
48 *Licet debitum* 1. 687
49 *Cum nobis* in Append. 26

Iulius Tertius.

1 *Rationi* Tom. 1. fol. 690
2 *Cum ſicut accepimus* 1. 691
3 *Licet ea* 1. 692
4 *Ad ſidei* 1. 694
5 *Cupientes* 1. 695
6 *Illius qui* 1. 696
7 *Cum ſicut nobis* 1. 697
Dudum ex, ſub ead. conſt. 698
Cum autem 1. 698
8 *Cum ſicut accepimus* 1. 699
9 *Expoſcit* 1. 699
10 *Ad hoc* 1. 701
11 *Licet à diuerſis* 1. 703
12 *Romanus Pont.* 1. 704
13 *Cum nuper* 1. 707
14 *Cum ea* 1. 708
15 *Accepimus* 1. 709
16 *Cum ſicut fide dignorũ* 1. 709
17 *Cum Ciuitates* 1. 710
18 *Cum ſicut nobis* 1. 711
19 *Meritis* 1. 712
20 *Cupientes Cameræ* 1. 713
21 *Sanctiſsimus* 1. 714
22 *Sanctiſsimus* 1. 715
23 *In multis* 1. 715
24 *Cum ſicut nuper* 1. 716
25 *Cũ ſicut accepimus* in Appẽd. 26

Paulus Quartus.

1 *Ex elementi* Tom. 1. fol. 717
2 *Iniunctum* 1. 719
3 *Cum nimis* 1. 720
4 *Cum quorundam* 1. 721
5 *Cum venerabilis* 1. 722
6 *Licet ex* 1. 723
7 *Inter cæteras* 1. 723
8 *Cum ſæpius* 1. 724
9 *Dudum* 1. 725
10 *Romanus* 1. 726
11 *Incumbentis* 1. 728
12 *Inter cæteras* 1. 731
13 *Ineffabilis* 1. 732
14 *Poſtquam* 1. 732
15 *Glorioſus* 1. 734
16 *Cum ſecundum* 1. 735
17 *Decens* 1. 737
18 *Sanctiſſimus* 1. 739
19 *Cum ex Apoſtolatus* 1. 739
20 *Cupientes indemnitati* 1. 741
21 *In ſacra* 1. 742

Pius Quartus.

1 *Cũ ſicut accepimus* Tom. 2. fol. 1
2 *Ad charitatis* 2. 2

3 Sedis 2. 3
4 De ſtatu 2. 6
7 Votis 2. 8
8 Graue 2. 8
9 Circumſpecta 2. 9
10 De ſalute 2. 20
11 Prouida 2. 21
12 Cum ſicut accepimus fœl. 2. 22
13 Cum in alienationibus 2. 23
14 Cupientes vnicuique 2. 23
15 Cũ ſicut accepimus dilect. 2. 24
16 Regimini vniuerſalis 2. 25
17 Sanctiſſimus in 2. 27
18 Quia non ſolum 2. 28
19 Decens eſſe 2. 29
Romanus Pont. ſub ead conſt. 30
20 Prouidentia Romani 2. 31
21 Ea quæ à 2. 31
22 Diuina diſponente 2. 32
23 Ad Eccleſia 2. 34
24 Sicut ea 2. 35
25 Cupientes pro 2. 35
26 Romanum decet 2. 36
27 In eminenti Sedis 2. 38
Nuper ſiquidem, in ead. conſt. 40
28 Circumſpecta Romani 2. 41
Cum ob celebrationem 2. 41
29 Romani interest 2. 42
30 Cum ſicut accepimus 2. 45
Cum ſicut nobis, in ead. conſt. 45
31 Cum ſicut nuper 2. 46
32 Cupientes malitijs 2. 46
33 Ad eximia 2. 47
34 Dilectos filios 2. 49
Ne per prætuſertũ, in ead. cõſt. 50
35 Cũ ſicut accepimus licet 2. 50
36 Paſtoralis officij 2. 51
37 Illius qui pro 2. 52
38 Cũ ſicut accepimus pro 2. 53
39 Cupientes Mercatoribus 2. 53
40 Cum ſicut non 2. 54
41 Cũ ſicut accepimus in 2. 55
42 Decet Romanum 2. 55
43 Decet Romanum 2. 56
Ad Romanum, in ead. conſt. 57
Cupientes, in ead. conſt. 58
44 In throno 2. 58
45 Quamuis à Sede 2. 60
46 Volentes 2. 61
47 Inter cæteras 2. 62
48 Dudum à fœlicis 2. 62
49 Cum vices 2. 64
50 Cũ ſicut accepimus non 2. 65
51 Paſtoris æterni 2. 66
52 Et ſi cuncta 2. 67
Cum nos dudum, ſub ead. cõſt. 68
Licet dudum, ſub ead. conſt. 68
53 In ſublimi 2. 70
54 Vniuerſi gregis 2. 73
55 Romanus Pont. 2. 74
56 Inter multiplices 2. 76
57 Regiminis vniuerſalis 2. 78
58 Cum ab ipſo 2. 80
59 Cum nuper nos 2. 84
Cum nuper noſtro, ſub ead. cõſt. 86
60 His quæ 2. 86
Altitudo, ſub ead. conſt. 87
61 Dudum ſiquidem 89
62 De commiſſo 2. 90
63 In eligendis 2. 91
64 Decet Romanum 2. 94
65 Et ſi per 2. 94
66 Oneroſum 2. 95
67 Romanus Pont. 2. 97
68 Cũ ſicut accepimus Heſp. 2. 97
69 Sacri Apoſtolatus 2. 99
70 In eminenti 2. 100
71 Cum ſicut non 2. 102
72 Licet fœlicis 2. 103
73 Benedictus Deus 2. 104
74 Romanus Pont. 2. 105
75 Sedis Apoſtolicæ 2. 106
76 Cum pro munere 2. 108
77 Dominici gregis 2. 109
78 Iniunctum nobis 2. 110
79 Cum nos per 2. 111
80 Sicut ad ſacrorum 2. 111
81 Alias nonnullas 2. 112
82 Cum inter 2. 112
83 Superna prouidentia 2. 113
Continua, ſub ead. conſt. 118
84 Cum Magiſtrum 2. 119
85 Romanum Pont. 2. 120
86 Sanctiſſimus 2. 121
87 Cum inter cæteras 2. 122
88 In ſacroſancta 2. 128
89 Iniunctum nobis 2. 129
90 In Apoſtolica 2. 130
91 In ſuprema 2. 132
92 Dum ad ſolitam 2. 133
93 Cum paſtorali 2. 134
94 In Principis 2. 136
95 Inter aſſiduas 2. 137
96 Et ſi Romanum 2. 151
97 Sedis Apoſtolicæ 2. 152
98 Ingens numeris 2. 152
99 Inter multiplices 2. 153
100 Ex debito 2. 154
101 Romanum decet 2. 155
102 Inter multiplices 2. 158
103 Sedis Apoſtolicæ 2. 164
104 Apoſtolicæ ſeruitutis 2. 172
Decens, ſub ead. conſt. 173
105 Cum nuper generali 2. 173
106 Cum nuper 2. 175

Pius Quintus.

1 Sanctiſſimus Tom. 2. fol. 177
2 Cupientes vt 2. 177
3 Supra gregem 2. 177
4 Sanctiſſimus 2. 178
5 Cum primum 2. 179
6 Romanus Pont. 2. 181
7 Cum nobis 2. 181
8 Circa paſtoralis 2. 184
Decori &, ſub ead. conſt. 185
9 Cum ob innumeras 2. 186
Dudum poſtquã, ſub ead. cõſt. 187
10 Ex ſuperna 2. 188
Indefeſſa, ſub ead. conſt. 190
Cum nos nuper, ſub ead. conſt. 190
11 Dum ad vberes 2. 191
12 Prouidentia Romani 2. 192
13 Sanctiſſimus in 2. 193
14 Sanctiſſimus in 2. 193
Cum illius, ſub ead. conſt. 194
Ad Romanũ, ſub ead. conſt. 194
15 Sanctiſſimus 2. 194
Cupientes litiũ, ſub ead. conſt. 195
Quia ſicut, ſub ead. conſt. 195
16 Pia deuotio 2. 196
17 Dignum & 2. 196
18 Conſiderantes 2. 197
19 Cupientes pro 2. 197
20 Regularium 2. 198
Decet Romanum 2. 199
21 Cũ ſicut accepim' nõnulli 2. 200
22 Inter multiplices 2. 200
23 Cum fœlicis 2. 201
24 Cum ſicut accepimus à 2. 202
25 Accepimus quod 2. 202
26 Cupientes malitijs 2. 204
27 Accepimus multos 2. 204
28 Sicuti bonus 2. 205
29 Cum ex Apoſtolatus 2. 213
30 Et ſi Dominici 2. 214
31 Ad immarceſcibilem 2. 215
32 Cogit nos 2. 218
33 In conferendis 2. 219
34 Exponi nobis 2. 220
35 Admonet nos 2. 221
36 Mirabilis Deus 2. 223
37 Sanctiſſimus in 2. 224
38 Apoſtolicæ ſedis 2. 225
39 Quoniam nos 2. 226
40 Licet alias fœlicis 2. 227
41 Et ſi Mendicantium 2. 228
Ex ſuperna, ſub ead. conſt. 232
Ad hoc nos, ſub ead. conſt. 234
42 Romani Pont. 2. 238
43 Vt ad Artis 1. 239
44 Romanus Pontifex 2. 240
45 Sedis Apoſtolicæ 2. 241
46 Decet Romanum 2. 242
47 Ad exequendum 2. 243
48 De ſalute 2. 244
49 Apoſtolicæ ſedis 2. 244
50 Romanus Pont. 2. 245
51 Attendentes 2. 246
52 Exponi nobis 2. 247
53 Beatus Chriſti 2. 247
54 Cupientes vt 2. 249
55 Sanctiſſimus in 2. 251
56 Ad Romani 2. 251
57 Cordi nobis 2. 252
58 Quanta Eccleſia 2. 253
59 Nihil in 2. 253
60 Quamuis à Sede 2. 256
61 Ad extirpandos 2. 257
62 Ad Romanum ſpectat 2. 258
63 Ea eſt officij 2. 258
64 Quod à nobis 2. 260
65 Cupientes pro 2. 262
66 Illa nos cura 2. 262
67 Licet contra 2. 264
68 Reuerendi Domini 2. 265
Cum ſicut, ſub ead. conſt. 265
69 Volentes indemnitati 2. 266
70 Cum de litteris 2. 266
71 Diuina diſponente 2. 267
72 Horrendum 2. 268
73 Sacroſanctum 2. 269
74 Quantum animarum 2. 271
75 Romanus Pont. 2. 272
76 Lubricum 2. 273
77 Et ſi cuncta 2. 274

78 Iniun-

78 *Iniunctum nobis* 2. 275
79 *Cum onns* 2. 276
Et ſi Apoſtolica, ſub cad. cōſt. 277
80 *Hebræorum gens* 2. 278
81 *Iniunctum nobis* 2. 279
82 *Si de protegendis* 2. 279
83 *In omnibus* 2. 281
84 *In earum* 2. 282
85 *Intolerabilis* 2. 283
Hodie in, ſub cad. conſt. 285
86 *Inter deſiderabilia* 2. 285
Conſueuerunt, ſub ead. conſt. 286
87 *Pridem nos* 2. 287
88 *Romanus Pont.* 2. 288
89 *Quacumque* 2. 290
90 *Romani Pont.* 2. 291
Nuper certis, ſub cad. conſt. 292
91 *Cū ſicut accepim' poſtquā* 2. 292
92 *Ex incumbenti* 2. 294
93 *Infœlicis* 2. 295
94 *Infirma aui* 2. 296
95 *Et ſi omnium* 2. 297
96 *Decet nos* 2. 297
97 *Exigit incumbentis* 2. 298
98 *Et ſi de ſingulis* 2. 299
Exigit incūbētis, ſub cad. cōſt. 300
Ex debito, ſub cad. conſt. 302
99 *Quam plenum* 2. 304
100 *Volumus vt* 2. 304
101 *Regnans in* 2. 305
102 *Ex innumeris* 2. 305
103 *Poſtqnam nos* 2. 307
104 *Durum nimis* 3. 310
105 *Pontifiec dignum* 2. 311
106 *Quo primum* 2. 313
107 *Cum Apoſtolica* 2. 314
108 *Romani Pontificis* 2. 315
109 *Summi* 2. 315
110 *Sacroſancta* 2. 316
111 *Cum nil magis* 2. 316
112 *Poſtquam eo* 2. 317
113 *Inter illa* 2. 318
114 *Super ſpeculam* 2. 322
115 *Licet Eccleſia* 2. 323
116 *Cum ex Ordinnm* 2. 324
117 *Qua Ordini* 2. 326
Ad Romanum, ſub cad. cōſt. 327
118 *In eam pro* 2. 327
119 *Quemadmodnm* 2. 328
120 *Quoniam per* 2. 329
121 *Muneris noſtri* 2. 332
122 *Superni Omnipotentis* 2. 332
123 *Cum ſicut* 2. 334
124 *Debitum paſtoralis* 2. 336
125 *Religionis zelus* 2. 337
126 *Ad hoc nos* 2. 338
Tanta eſt, ſub cad. conſt. 339
127 *Cum alias nos* 2. 340
128 *Paſtoralis officij* 2. 340
129 *Dum ad Congregationē* 2. 342
130 *Decet Romanum* 2. 343
131 *Dum indefeſſa* 2. 343
132 *Romani Pontificis* 2. 345
133 *Romani Pontificis* 2. 345
134 *Romani Pontificis* 2. 346
135 *Ex proximo* 2. 347
136 *Expoſcit* 2. 347
137 *Ex debito* 2. 348
138 *Licet iuri* 2. 349
139 *Et ſi omnibus* 2. 349
140 *Et ſi Romani* 2. 350
Cum nuper, ſnb ead. conſt. 351
141 *Inter cæteras* 2. 352
142 *Poſtquam nuper* 2. 354
143 *Licet ex debito* 2. 355
144 *Cum ſicut* 2. 356
145 *Cnm vices* 2. 358
146 *Cum nos pro* 2. 358
147 *Romani Pontificis* 2. 359
148 *Cum ſicut non* 2. 360
149 *Licet omnibus* 2. 361
150 *Sanctiſſimus* in Append. 28
151 *Illius fulciti* in Append. 28

Gregorius XIII.

1 *Aequum &* Tom.2.fol.361
2 *Omni certe* 2. 363
3 *Inter cætera* 2. 363
4 *Ea eſt rerum* 2. 364
5 *Dum ad vberes* 2. 364
6 *Chriſtiani popnli* 2. 365
7 *Pro commiſſa* 2. 367
8 *Deo ſacris* 2. 368
9 *In tanta rerum* 2. 370
10 *Cum interdum* 2. 371
11 *Monet Apoſtolns,* 2. 373
12 *Et ipſa ratio, &* 2. 373
13 *Conſueuit Romanus* 2. 374
Cōſueuit Roman. ſub cad. cōſt. 374
14 *Poſtquam Deo* 2. 375
Vt cæteri, ſub ead. conſt. 377
15 *Ex noſtri* 2. 377
16 *Nihil in* 2. 378
17 *Pro noſtri munerie* 2. 380
18 *Superna diſpoſitione* 2. 381
19 *Ad Romani Pont.* 2. 385
20 *Pro noſtri muneris* 2. 386
21 *Officy noſtri* 2. 387
22 *Quæ publice* 2. 387
23 *Cupientes vniuerſos* 2. 391
24 *Ab ipſo Pontificatns* 2. 391
25 *Cupientes pro* 3. 392
26 *Dum recte* 2. 392
27 *Quoniam noſtro* 2. 393
28 *Vbi gratia &* 2. 393
Dubijs qua, ſub cad. conſtit. 394
29 *Cum officio* 2. 395
30 *Romani Pontificis* 2. 397
31 *Expoſuit paſtoralis* 2. 398
32 *Ex Apoſtolica Sedis* 2. 398
33 *Sanctiſſimus Dominus* 2. 400
34 *Ex incumbenti* 2. 401
35 *Inter cæteras* 2. 402
36 *Quacumque* 2. 404
37 *Officij noſtro* 2. 405
38 *Paſtoris æterni* 2. 405
39 *Saluatorie* 2. 406
40 *In Apoſtolica* 2. 408
41 *Quæ in Eccleſiam* 2. 409
42 *In Apoſtolica ſedis* 2. 410
43 *Officy noſtri* 2. 411
44 *Si inter præcipuas* 2. 412
45 *Cū ſicut accepimus ſæpe* 2. 414
46 *Cogit muneris* 2. 415
47 *Cum vices* 2. 417
48 *In ſpeculo* 2. 418
49 *Ex incumbenti* 2. 419
Alias emanarūt, ſub cad. cōſt. 419
50 *Volentes pro* 2. 420
Inter multiplices, ſub cad. cōſt. 420
51 *Paſtoralis officij* 2. 421
52 *Cupientes Domnm Piam* 2. 422
53 *Quoniam diuinæ* 2. 413
54 *Romanns Pontifex* 2. 426
55 *Cum illius* 2. 429
56 *Pij patris* 2. 432
57 *Vſum altaris* 2. 433
58 *Benedictus Dominus* 2. 435
59 *Quæ inter* 2. 436
60 *Quo magis* 2. 436
61 *Vrbem Romam* 2. 439
Almam Vrbē, ſub cad. conſt. 440
Ne per præinſertas, ſub ea. cōſt. 441
62 *Cnm nihil* 2. 441
63 *Ad Romani* 2. 442
64 *Pia conſideratione* 2. 444
65 *Tanta tamquam* 2. 446
66 *In Eccleſiis* 2. 448
67 *Circumſpecta in* 2. 448
68 *Alias pia mem.* 2. 449
69 *Chriſtiana nobiſcum* 2. 450
Cū alias fœl. ſub ead. conſt. 451
70 *Antiqua Iudæorum* 2. 452
71 *Cū ſicut accepimus dilecti* 2. 453
72 *Omnipotens Deus* 2. 454
73 *Romani Pontificis* 2. 455
74 *Inter grauiſſimas* 2. 456
Cupientes pro, ſub cad. conſt. 457
75 *Exponi nobis* 2. 457
76 *Apoſtolica Sedis* 2. 458
Ex debito, ſub ead. conſt. 459
77 *Pium &* 2. 460
Cum alias fœl. ſub ead. conſt. 461
78 *Adtollendum* 2. 461
79 *Vniuerſi Orbis* 2. 462
80 *Expoſcit debitum* 2. 463
81 *Conſueuerunt.* 2. 464
82 *Controuerſia* 2. 466
83 *Dominicum gregem* 2. 467
84 *Expoſcit paſtoralis* 2. 569
85 *Humano vix* 2. 469
86 *Cum interna* 2. 471
87 *Sancta mater* 2. 471
88 *Cum alias fœl.* 2. 472
89 *Aſcendente Domino* 2. 472
90 *Ea quæ ad* 2. 476
91 *Humana ſic* 2. 477
92 *Sancta mater* 2. 479
93 *Inter Apoſtolicas* 2. 480
94 *Inter multiplices* 2. 480
95 *Vigore priuilegij* 2. 481
96 *Quæ à Romanis* 2. 482
97 *Omnipotentis Dei* 2. 483
98 *Non ſine graui* 2. 485
99 *Ea eſt Erems* 2. 485
100 *In ſupereminēti* in Append. 30
101 *Copioſus in* in Append. 33
32 *Dnm attenta* in Append. 35

Sixtus Quintus.

1 *Virinm noſtrarum* Tom.2.fol.486
2 *Inter varias* 2. 487
3 *Solicitudo paternuiq.* 2. 488
4 *Aequum reputauimus* 2. 489
5 *Rationi congruit* 2. 490

6 Hoc noſtri 2. 491
7 Intemerata matris 2. 494
8 In cœli throno 2. 495
9 Muneris noſtri 2. 495
10 Nuper pro parte 2. 497
11 Copioſus in 2. 498
12 Romanus Pontifex 2. 502
Laudabilis Sedis, ſub ead. cõſt. 503
13 Ex ſuperna diſpoſitione 2. 506
Diuina charitatis, ſub ead. cõſt. 507
14 Cũ alias conſiderantes 2. 507
15 Romanus Pontifex 2. 508
16 Sancta Romana 2. 510
17 Cœli & Terra 2. 510
18 Immenſa diuina 2. 512
19 Si cunctas per 2. 513
20 Pro ea quam 2. 514
21 Dum ineffabilia 2. 515
22 Pia Sanctorum 2. 516
23 Egregia Populi 2. 517
24 Pro excellenti 2. 518
25 Ex omnibus 2. 519
Cũ nos nuper, ſub ead. conſt. 520
26 Quanta Apoſtolica 2. 520
27 Cum benigna 2. 521
Cum adeo, ſub ead. conſtit. 524
28 Romani Pontificis 2. 525
29 Romani Pontificis 2. 526
30 Inuictorum Chriſti 2. 528
31 Ad clauum 2. 529
32 Religioſos viros 2. 532
33 Camera noſtra 2. 533
34 Pontifex Romanus 2. 534
35 Ea eſt Congregationis 2. 535
36 Cœleſtis pater 2. 536
37 Cum ſicut accepimus 2. 537
38 In ſuprema militantis 2. 540
39 Afflicta & 2. 541
40 Cum ſicut nobis 2. 542
41 Quemadmodum 2. 543
42 Inter varias ac 2. 545
43 Aequum arbitramur 2. 547
Cũ ſicut accepim' ſub ead. cõſt. 549
44 Ad excelſum 2. 550
45 Deteſtabilis 2. 553
46 Ad compeſcendam 2. 554
47 Diuina Dei 2. 556
48 Super vniuerſas 2. 558
49 Superna diſpoſitione 2. 559
50 Poſtquam verus ille 2. 560
Sanctiſſimus Dñs, ſub ead. cõſt. 564
51 Super vniuerſas 2. 564
52 Cum in vnaquaque 2. 565
53 Superna diſpoſitione 2. 569
54 Volentes quantum 2. 570
55 Religioſa Sanctorum 2. 571
56 Non ſine maxima 2. 573
57 Quamuis infirma 2. 574
58 Glorioſa & ſemper 2. 577
59 Cum frequenter 2. 582
60 Sacroſancta militantis 2. 583
61 Paſtoralis officij 2. 587
62 Sacri Apoſtolatus 2. 588
63 Circumſpecta Romani 2. 589
64 In ſacroſancto 2. 590
65 Præclara 2. 593
66 Decet Romanum 2. 594
67 Cum ſicut accepimus 2. 596
68 Apoſtolici muneris 2. 597
69 Anno ſuperiore 2. 599
70 Super ſpecula 2. 600
71 Cum de omnibus 2. 601
Ad Romanum, ſub ead. conſt. 603
72 In ſublimi 2. 606
73 Laudemus viros 2. 608
74 Immenſa æterni 2. 611
75 Dum pro communi 2. 617
76 Triumphantis 2. 620
77 Exigit incumbentis 2. 624
78 Abundantes 2. 624
79 Sanctiſſimus D. N. 2. 627
80 Et ſi nos 2. 627
81 Sacra religionis 2. 629
82 Rex Regum 2. 630
83 Solicitudo paſtoralis 2. 636
Solicitudo miniſterij, ſub ea. cõſ. 637
84 Cum cœleſtis 2. 639
85 Dudum fœlicis 2. 640
86 Poſtulat ratio 2. 640
87 Effrenatam 2. 643
88 Dominus omnipotens 2. 644
89 Inter cæteras 2. 645
90 Cum ſicut accepimus 2. 650
91 Sanctum & 2. 651
92 Cum ſacroſanctum 2. 653
Paſtoralis eſt, ſub ead. conſt. 654
93 Ad Romanum 2. 655
94 Romanus Pontifex 2. 658
In ſuprema, ſub ead. conſt. 662
95 Vniuerſi Orbis 2. 663
96 Eximium quod in 2. 665
97 Ex debito miniſterij 2. 666
Cum nos nuper, ſub ead. conſt. 666
Dilectis filijs, ſub ead. conſt. 667
Cum dilectis, ſub ead. conſt. 667
98 Ex varietate 2. 668
99 Cum ſicuti ad 2. 669
100 In conferendis 2. 670
101 Supremi cura 2. 675
102 Cum ex debito 2. 678
103 Dum ad vberes 2. 679
104 Circumſpecta Romani 2. 681
105 Cum ſingularem 2. 682
106 Cum pro ſuprema, in Appẽd. 36
Cum ſancta, ſub ead. conſt. 39
107 Cœleſtis patris, in Append. 40

Gregorius XIV.

1 Romanus Pontifex Tom. 2. fol. 686
2 Romanus Pontifex 2. 687
3 Circumſpecta Romani 2. 687
4 Cogit nos 2. 688
5 Quanta chriſtiana 2. 690
6 Onus Apoſtolica 2. 691
7 Cum alias nonnulli 2. 694
8 Sedes Apoſtolica 2. 695
9 Sanctiſſimus D. N. 2. 696
10 Eccleſia catholica 2. 696
11 Beati Franciſci 2. 699
12 Salubrem 2. 700
13 Romanus Pontifex 2. 701
14 Romanum decet 2. 702
15 Exponi nobis 2. 704
16 Romanus Pontifex 2. 705
17 Illius qui pro 2. 706
18 Ex iniuncto 2. 710
19 Sanctiſſimus 2. 712

Innocentius Nonus.

1 Quæ ab hac Tom. 2. fol. 713
2 Ad Romanum 2. 714

Clemens Octauus.

1 Ad Romani Tom. 3. fol. 1
Sanctiſſimus D.N. ſub ead. cõſt. 2
2 Quæ ſalubri 3. 2
3 Sanctiſſimus in 3. 3
4 Infirma aui 3. 3
5 Inter cæteras animi 3. 3
6 Quæ ad ſubleuationem 3. 5
7 Religioſos viros 3. 5
8 Speculatores domus 3. 6
9 Ea ſemper 3. 7
10 Pro commiſſa 3. 8
Cum per conſtitutionem, ſub ead. conſt. 12
11 Illius vices 3. 13
12 Paſtoralis noſtri 3. 15
13 Inter cætera cordis 3. 16
14 Quæ ad reſtituendos 3. 17
15 In regendis 3. 18
16 Aequitati conſentaneum 3. 20
17 Graues & 3. 22
18 Litium diſpendijs 3. 23
19 Cæca & 3. 23
20 Cum Hebræorum 3. 25
21 Quæ ad proſperam 3. 26
Sanctiſſimus, ſub ead. conſt. 27
22 Decet ex 3. 29
23 Quoniam nemo 3. 31
24 Quæ ad tuenda 3. 31
25 Paſtoralis officij 3. 32
26 Ex Apoſtolica 3. 34
27 Benedictus pater 3. 36
28 Religioſæ Congregationes 3. 40
29 Ex debito noſtri 3. 42
Pias Chriſtifideliũ, ſub ead. cõſt. 43
30 Iis quæ pro 3. 44
31 Quæ ad Sanctorum 3. 46
32 Pia mater 3. 46
33 Decet Romanum 3. 47
34 Sanctiſſimus D. 3. 47
35 In ſupremo 3. 48
Cũ nos nuper, ſub ead. conſt. 49
36 Sacroſanctum catholica 3. 51
37 Aequa & 3. 52
38 Ex quo in 3. 52
39 Suſcepti muneris 3. 53
40 Romanum Pont. 3. 54
41 Iuſtitiæ ratio 3. 55
42 Cum ſicut non 3. 57
43 Ambitioſam honorum 3. 58
44 Romani Pontificis 3. 59
45 Pro iniuncti 3. 60
Pro iniuncti, ſub ead. conſt. 61
46 Nuper ad nos 3. 62
47 Laudabilis 3. 63
48 Sanctiſſimus Dominus 3. 65
49 Frumenti 3. 65
50 Cum ad ſubleuandum 3. 66
51 Ratio paſtoralis 3. 67
52 Sanctiſſimus in Chriſto 3. 68
Sanctiſſimus, ſub ead. conſt. 68
53 Licet poteſtatis 3. 68
54 Cum ob nonnullos 3. 70

55 Ma-

55 Manus Domini 3. 71
56 Regis pacifici 3. 72
57 Exponi nobis 3. 74
58 Annus Domini 3. 74.
Cum ſanct, ſub ead. conſtit. 76
59 In ſupremo iuſtitia 3. 77
60 Nullus omnino 3. 80
Ex iis quæ, ſub ead. conſtit. 82
61 Dives in miſericordia 3. 83
62 Ad militantis 3. 87
63 Decet Romanum 3. 89
64 Romani Pontificis 3. 89
65 In conferendis 3. 90
Cũ in litteris, ſub ead. conſt. 93
66 Debitum paſtoralis 3. 93
67 His quæ ad 3. 97
68 Ex paſtoralis 3. 97
69 Cum nouiſſimè 3. 99
70 Ordinis veſtri 3. 99
Ambitioſam, ſub ead, conſt. 100
71 In Apoſtolica 3. 101
72 Inter multiplices 3. 102
73 In ſupremo 3. 103
74 Onerosa 3. 106
75 Superna diſpoſitione 3. 107
76 Sanctiſſimus D. N. 3. 113
77 Romana catholica 3. 113
78 Romanum decet 3. 121
79 Cum nos alias 3. 124
Cum ad vberes, ſub ead. conſt. 125
80 Decet Romanum 3. 126
In his rebus, ſub ead. conſtit. 127
Ordinis veſtri, ſub ead. conſt. 128
81 Et ſi alias fœl. 3. 128
82 Alias fœl. record. 3. 129
83 In ſuprema Eccleſia 3. 129
Regularis, ſub ead. conſt. 130
Sanctiſſimus, ſub ead. conſt. 130
Cum ad regularẽ, ſub ead. cõſt. 131
84 Sanctiſſimus Dominus 3. 133
85 Decet Romanum 3. 133
86 Cum in Eccleſia 3. 134
87 Sanctiſſimus Dominus 3. 135
88 Quæ ad pietatis 3. 135
89 Apoſtolica Sedis 3. 138
90 Quæ ad Religioſorum 3. 139
91 Pro noſtri paſtoralis 3. 139
92 Ex iniuncto nobis 3. 140
93 Apoſtolici muneris 3. 141
94 Sancta Romana 3. 142
95 Decet Romanum 3. 143
Ad Romanum, ſub ead. conſt. 143
96 Expoſitum nobis 3. 144
97 Dominici gregis 3. 144
98 Cum ſicut accepimus in 3. 145
99 Quoniam ad 3. 146
100 Decet Romanum 3. 146
101 Romanum Pontificem 3. 147
102 Decet Rom. Pont. 3. 148
103 Altiſſimi diſpoſitione 3. 151
104 Ex iniuncto nobis 3. 154
105 Ex debito paſtoralis 3. 155
106 Sanctiſſimus Dominus 3. 156
107 Pro noſtro paſtorali 3. 156
108 Cum ſanctiſſimum 3. 157
109 Quoniam nemo 3. 158
110 Quoniam noſtro 3. 159
111 Paſtoralis officij 3. 159
112 Decet Romanum 3. 160
113 Quoniam noſtro 3. 162
114 Quoniam nemo 3. 163
115 Quæcunque à Sede 3. 164
116 Romanus Pontifex 3. 166
117 Ex iniuncto nobis 3. 169
118 Cum ſicut 3. 170
119 Quoniam noſtro in Append. 43
120 Quo viri in Append. 43
121 Aſſidua pietatis in Append. 44
122 Sanctiſſimus in Append. 44
123 Ex quo in Append. 45
Illos Apoſtolica, ſub ead. conſt. 46

Paulus Quintus

1 Quod in omni Tom. 3. fol. 173
2 Romani Pontificis 3. 175
3 Romanum decet Pont. 3. 177
4 Decet Romanum Pont. 3. 179
5 Ex iniuncto nobis 3. 180
6 Cum ſicut accepimus ex 3. 182
7 Ex iniuncto nobis 3. 183
8 Altitudo diuina 3. 183
Superna, ſub ead. conſtit. 186
9 Sanctiſſimus in Chriſto 3. 187
10 Ad Eccleſiæ militantis 3. 188
11 In maximis rerum 3. 189
12 Inter grauiſſimas curas 3. 190
Pro peculiari, ſub ead. conſt. 192
13 Inter cætera 3. 193
14 Paſtoralis noſtri 3. 193
15 Paſtoralis noſtri 3. 195
16 Religioſos viros qui 3. 195
Sedis Apoſtolica, ſub ead. conſt. 197.
Miniſterio Sacri, ſub ead. conſt. 197
Oneroſa paſtoralis, ſub ead. cõſt. 198
17 Iniuncti nobis 3. 198
18 In eminenti Apoſtolica 3. 199
19 iniuncti nobis 3. 201
20 Romanum decet Pont. 3. 202
21 Romanus Pont. in 3. 202
22 Decet Romanum 3. 204
23 Diuina diſponente 3. 204
In ſupereminẽti, ſub ead. cõſt. 206
24 Maieſtatis tuæ 3. 208
25 Inter omnes 3. 209
26 Romanus Pontifex ea 3. 210
27 Ad vberes fructus 3. 211
28 Eximia fidelitatis 3. 212
29 Quæ regulares 3. 216
30 Accepimus inter alia 3. 217
31 Poſtulat Apoſtolici muner. 3. 218
Cupientes regiminis, & ſub ead. conſtit. 218
32 Expoſitum Nobis nuper 3. 219
33 Cũ ſicut accepimus Ordin. 3. 219
Romani Pont. prouidentia ſub ead. conſtit. 221
34 Religioſorum ſub ſuaui 3. 223
35 Quoniam nemo debet 3. 224
36 Ex credito nobis paſtoral. 3. 225
37 Ex quo diuina Maieſtas 3. 226
38 Cupientes conſtitutionũ 3. 227
Iã pridẽ cupiẽtes, ſub ead. cõſt. 227
39 Admonemur paſtoral. off. 3. 228
40 Ex omnibus Chriſtiana 3. 228
41 Romanus Pontifex cuius 3. 228
Militantium Ordinum ſub ead. conſtit. 234
42 Maieſtatis tuæ nomine 3. 232.
43 Romanum decet Pont. in 3. 232
44 Maieſtatis tua votis 3. 233
45 Cæleſtis aquæ flumen 3. 233
46 Dum generoſa Militum 3. 237
47 Expoſitum nobis nuper 3. 219
48 Admonemur paſtoralis 3. 240
49 Ad ea circumſpectioni 3. 240
50 Nuper ad nos perlatum 3. 242
51 Miniſterio ſacri 3. 242
52 Facultatum plura 3. 243
53 Cum Ordo 3. 243
54 Eccleſia militantis 3. 244
55 Inter alias noſtra 3. 244
56 Accepimus non ſine 3. 245
57 Alias fœlicis record. 3. 245
58 Sanctiſſimus in 3. 246
59 Ex debito paſtoralis 3. 247
In ſupremo militantis, ſub ead. conſtit. 247
60 Eccleſia catholica 3. 248
61 Quæ piè & ſanctè 3. 249
62 Sanctiſſimus in 3. 250
63 Paſtoralis Romani 3. 251
64 Eccleſia militantis 3. 254
65 Apoſtolica ſeruitutis 3. 254
66 Inter graues Paſtoralis 3. 255
67 Vnigenitus æterni 3. 256
68 Quæ ſalubriter 3. 260
69 Romanus Pont. circa 3. 261
70 Paſtoralis officij 3. 263
71 Vniuerſi agri 3. 264
72 Cum nos nuper 3. 286
73 Cum ſicut accepimus 3. 308
Cum poſt alias, ſub ead. conſt. 309
74 Monialium ſtatus 3. 309
75 In Sede Beati 3. 310
76 Sedis Apoſtolica 3. 312
Alias fœlicis, ſub ead. conſt. 312
77 Quoniam fraternitatis 3. 313
78 Romani Pont. prouidẽtia 3. 313
79 Alias per nos 3. 314
80 Paſtoralis noſtra 3. 315
Nuper à nobis, ſub ead. conſt. 316
81 Inter paſtoralis 3. 316
82 Onera 3. 316
83 Alias fœlicis 3. 317
84 In ſupereminenti 3. 317
85 Apoſtolica Sedis 3. 318
86 Immenſa 3. 319
87 Paſtoris æterni 3. 328
88 In ſuprema Beati 3. 329
89 Poſtulat ratio in Append. 46
90 Sedis Apoſtolica in Append. 48
91 Sacroſãcta Romana in Appẽd. 48.
92 Chriſtifidelium quorumlibet, in Append. 52
93 Prouiſionis noſtra in Append. 60
94 Ad ſacram Beati in Append. 63.
95 Paſtoralis officij in Append. 63
96 Ex iniuncto in Append. 66
97 Regis pacifici in Append. 68.
98 Quoniam nemo in Append. 69

FINIS.

INDEX

Rubricarum cuiuſcunque Romanorum Pontificum Conſtitutionis, quæ in hoc Opere habetur.

Adrianus Sextus. Tom. 1. fol. 546.

1 MILITIARUM S. Iacobi de Spatha, de Calatraua, & de Alcantara, gubernio Regi Hiſpaniarum conceſſo. fol. 546
2 Abnegantibus fidem, abutentibus ſacramentis, & ſortilegis, ac maleficis. 548
3 Iuriſpatronatus conceſſionum reuocatione. 549
4 Hortatione ad Ducem Saxoniæ, vt Martinum Lutherum dimittat. 549
5 S. Bennonis Epiſcopi Canonizatione. *Append.* 23

Alexander Secundus. Tom. 1. fol. 11.

1 Monachorum Camaldulenſium Congregationis approbatione. fol. 11

Alexander Tertius. Tom. 1. fol. 23.

1 S. Eduardi Regis Angliæ Canonizatione. fol. 23
2 S. Bernardi Abbatis Claræuallẽſis Canonizatione. 23
3 Regnum Franciæ, & Angliæ reconciliatione. 24
4 S. Thomæ Cantuarienſis Archiepiſcopi Canonizatione. 24
5 Militię S. Iacobi de Spatha approbatione. 25
6 Monachis S. Baſilij in Sicilia. 27
7 Carthuſianorum Ordinis approbatione. 28
8 Pace inita cum Friderico Imperatore. 28
9 Concilij Lateranenſis III. indictione. 29

Alexander Quartus. Tom. 1. fol. 80.

1 Militiæ S. Lazari confirmatione. fol. 80
2 Conſtitutionis Innocentij IV. contra hæreticos declaratione. 80
3 S. Claræ Canonizatione. 81
4 Stygmatum S. Franciſci comprobatione. 83
5 Fratribus Minoribus Conuentualibus S. Franciſci ad Epiſcopatus promotis. 83
6 Fratrum Eremitarum vnione ſub Regula Sancti Auguſtini. 84
7 Conrado nepote Friderici Imperatoris in Imperatorem non eligendo. 85
8 Libri de periculis nouiſſimorum temporum prohibitione, & damnatione. 86
9 Inquiſitorum facultate contra hæreticos confeſſos, & obſtinatos. 87
10 Statutis Mantuæ officium Inquiſitionis impedientibus abrogandis. 87
11 Congregationis Camaldulenſis locorum vnione. 87
12 Dubiorum cauſam fidei, & pœnas hæreticorum concernentium, declaratione. 89
13 Hæreticorum conſolamento, fidelibus interdicto. 91
14 Cautione ab hæreticis conuerſis præſtanda. 91
15 Auxilio, & fauore Inquiſitoribus ab omnibus Officialibus, dando. 91
16 Indulgẽtijs pro Inquiſitoribus, eorũq. Officialibus. 92
17 Inquiſitorum authoritate, omnes cogendi ad eorum ſententias exequendum. 92
18 Inquiſitorum authoritate, quoſcunque compellendi, ad ſibi exhibendum ſcripturas. 92
19 Saluo conductu à Prælatis, & Clericis, dando Inquiſitoribus. 93
20 Saluo conductu à Baronibus, & Magiſtratibus pręſtando, Inquiſitoribus. 93
21 Bonorum hæreticorum diſtractione, & pretij conſeruatione. 93
22 Inquiſitorum facultate contra quoſcunque exemptos procedendi, & Regulares in Notarios deputandi. 93
23 Inquiſitoribus non obligatis obedire Prælatis ſuorum Ordinum, in concernen. eorum Officium. 94

Alexander Sextus. Tom. 1. fol. 391.

1 Caualcatis, & hominum collectis, in Statu Eccleſiaſtico prohibitis. fol. 391
2 Noui Orbis Inſulis, Hiſpaniarum Regi conceſſis. 391
3 Congregatione Fratrum S. Barnabæ, Regulæ S. Auguſtini ſuppoſita. 393
4 Tituli S. Crucis Domini Noſtri Ieſu Chriſti inuentione in Vrbe. 394
5 Sacrarij Apoſtolici officio, Ordini Eremitarum S. Auguſtini demandato. 394
6 Canones, & Regalia Reu. Cameræ Apoſtolicæ non ſoluentibus. 395
7 Monachorum Ordinis Ciſtercienſis Prouinciæ Thuſciæ, & Lombardiæ vnione. 396
8 Ædificãtiũ in via Alexãdrina de Vrbe priuilegijs. 398
9 Pauperibus Ieſuatis, de extero Fratribus Ieſuatis S. Hieronymi nuncupandis. 398
10 Summatoris litterarum Apoſtolicarum officij inſtitutione. 399
11 Litigantes in Curia, eorumq. Iudices, Aduocatos, &c. offendentibus. 399
12 Gubernio quarundam Terrarum, Clericis R. Cameræ Apoſtolicæ delegato. 401

Anaſtaſius Quartus. Tom. 1. fol. 21.

1 Canonicorum Regularium S. Auguſtini, in Eccleſia Lateranenſi confirmatione. fol. 21
2 Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani priuilegijs. 22

Benedictus Undecimus. Append. fol. 13.

1 Fratrum Seruorum Beatæ Mariæ Virginis approbatione. *Append. fol.* 13
2 Monachorum Cæleſtinorũ priuilegijs. *Append.* 13

Benedictus Duodecimus. Tom. 1. fol. 169.

1 Fratrum Mendicantium ad Monachos Nigros, & Ciſtercien. tranſitus prohibitione. fol. 169
2 Aduocatorum, & Procuratorum Romanæ Curiæ reformatione. 170
3 Monachorum Ordinis Ciſtercien. reformatione. 171
4 Animarum beatifica viſione, & damnatione. 178
5 Monachorũ Nigrorum S. Benedicti reformatione. 179
6 Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini, generali conſtitutione, & ſtatutis. 196
7 Alios, loco ſui ad conſequen. beneficia Eccleſiaſtica, ſupponentibus. 212

Boni-

Bonifatius Octauus. Tom. 1. fol. 139

1 Dantibus aliquid vel permittere pro obtinen. gratia vel iuſtitia apud Sedem Apoſtolicam. fol. 139
2 Monaſterijs non ædificandis à Mendicantibus infra cannas 140. Conuentuum Eremitarum Sãcti Auguſtini. 139
3 Cappa alba à Fratribus Carmelitanis de cætero deferenda. 140
4 Superiorum Ordinis S.Dominici authoritate, in diiudicandis eorum ſubditis. 140
5 Prioratus S.Antonij Vienenſis inſtitutione. 141
6 S.Ludouici Regis Franciæ Canonizatione. 142
7 Anni Sancti pro quolibet centeſimo Anno, inſtitutione. 145
8 Studij generalis Firmani inſtitutione. 145
9 Studij generalis Romani inſtitutione. 146
10 Studij generalis Auinionẽſis inſtitutione. *Appẽd.* 11

Bonifatius Nonus. Tom. 1. fol. 229.

1 Viſitationis Beatæ MARIAE Virginis feſti inſtitutione. fol. 229
2 Studij generalis Ferrarienſis inſtitutione. 231
3 Fratrum Carthuſianorum à iuriſdictione Epiſcoporũ, aliorumq. exemptione. 231
4 Conſtitutionum à Friderico II. & Carolo IV. Imperatoribus, pro libertate Eccleſiaſtica editarum, confirmatione. 232
5 S. Brigidæ Canonizatione. 233

Calliſtus Secundus. Tom. 1. fol. 17.

1 Henrici V. Imperatoris cum Sede Apoſtolica reconciliatione. fol. 17

Calliſtus Tertius. Tom. 1. fol. 309.

1 Theſaurarius & Clerici Reu. Cameræ Apoſtolicæ, ſunt veri familiares Papæ, & Sedis Apoſtolicæ Cappellani. fol. 309
2 Canonici S. Saluatoris, ſunt veri Canonici Regulares Ordinis S. Auguſtini. 310
3 Fratrum S. Mariæ Redemptionis Captiuorum, tranſitu ad Ordines Mendicantium. 311
4 Monachorum S.Baſilij exemptionibus. 312

Cæleſtinus Tertius. Tom. 1. fol. 30.

1 S. Vbaldi Epiſcopi Eugubini Canonizatione. fol. 30
2 S. Ioannis Gualberti Abbatis Canonizatione. 31
3 Monachorum Congregationis Montis Virginis approbatione. 31

Cæleſtinus Quintus. Tom. 1. fol. 136.

1 Monachorum Cæleſtinorũ ſtatutis & gratijs. fol. 136

Clemens Quartus. Tom. 1. fol. 105.

1 Fratrum S. Dominici, & S. Franciſci, ſucceſſione in bonis temporalibus. fol. 105
2 Militum S. Lazari priuilegijs. 106
3 Monachorum Ciſtercienſium ſtatutis. 107
4 Fratrum Conuentualium S.Franciſci priuilegijs. 109
5 Militum S.Lazari facultate, leproſos vndiq. ſuſcipiendi. 112
6 Legibus contra hæreticos, in libris ſtatutorum, à Magiſtratibus deſcribendis. 113
7 Monaſterijs non ædificandis infra 300. cannas, propè Fratres Conuentuales, ab alijs Mẽdicantibus. 113
8 Inquiſitoribus facultate, ad facien. deſcribi in ſtatutis Ciuitatũ, leges Innocentij IV. cõtra hæreticos. 113
9 S. Heduigis Duciſſæ Poloniæ Canonizatione. 114
10 Regulæ Fratrum Trinitatis Redemptionis Captiuorum mitigatione. 115
11 Fratrum S. Dominici extra Ordinem promotorum obligatione, omnia ei reſtituendi. 119
12 Prælati interpretari non poſſunt priuilegia Ordinis S.Dominici. 119
13 Conſtitutionum Innocentij IV. & Alexandri IV. contra hæreticos declaratione. *Append. fol.* 7
14 Contra Chriſtianos Iudaizantes, & Iudæos conuerſos reiudaizantes. *Append.* 11

Clemens Quintus. Tom. 1. fol. 147.

1 Concilij Viennenſis indictione. fol. 147
2 Studij generalis Peruſini erectione. 149
3 Militum Templariorum damnatione. 149

Clemens Sextus. Tom. 1. fol. 212.

1 Abbatis Monachorum Montis Oliueti facultate acquirendi noua loca. fol. 212
2 Fratrum Seruorum B. Mariæ reformatione. 213
3 Nemo ius acquirere poſſit in Terris Patrimonij Sancti Petri. 214
4 S.Iuonis presbyteri Treconenſis Canonizatione. 215
5 Cibo, potu, & familiaribus Cardinalium, in Conclaue. 216

Clemens Septimus. Tom. 1. fol. 552.

1 S. Antonini Archiepiſcopi Florentini Canonizatione ab Adriano VI. inchoata. fol. 553
2 Fratrum S. Antonij Viennenſis priuilegijs. 558
3 Collegij pro Fabrica Baſilicæ S. Petri de Vrbe inſtitutione. 562
4 Iudicis Ripettæ Vrbis iuriſdictione. 565
5 Abundantiæ & Artis Agriculturæ in diſtrictu Vrbis priuilegijs. 566
6 Conſeruatorum Ordinis S. Franciſci de Paula, authoritate. 568
7 Ordinis Trinitatis Redemptionis Captiuorum facultate colligendi eleemoſynas. 570
8 Obſeruandis in impetratione beneficiorum Conſiſtorialium. 571
9 Collegij Fabricæ S. Petri facultate, ſuper legatis pijs, & alijs. 571
10 Homicidis, bannitis, brigoſis, vindictamq. ſumentibus. 573
11 Clericorũ Theatinorũ Congregat. approbatione. 575
12 Expenſis Militiæ de Calatraua permiſſis, de communi theſauro. 576
13 Auditorum Rotæ Romanæ priuilegijs. 577
14 Monaſterij Conuertitarum ſub denominatione B. Mariæ Magdalenæ erectione in Vrbe, pro mulieribus ad honeſtam vitam conuerſis. 581
15 Fratrum de Obſeruantia S.Frãciſci facultate componendi, ſuper legatis Ordini relictis. 583
16 Diſcuſſionis aut ceſſionis bonorum cauſis. 584
17 Conſenſibus circa beneficia extendendis, & litteris Apoſtolicis expediendis. 585
18 Militum de Calatraua diſpenſatione, circa habitum, & officiorum diuinorum recitationem. 587
19 Syndicis & Procuratoribus Fratrum S. Franciſci de Obſeruantia, & Monialium S.Claræ. 588
20 Procuratoris Fiſcalis Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ

vigeſimâ portione pœnarum. . fol. 588
21 Fratrum Capuccinorũ S.Franciſci approbatione. 588
22 Ciuitatis Brixiæ laudibus, de Lutheranę hęreſis extirpatione. 589
23 Monachorum Eremitarum Montis Coronę exemptionibus. 590
24 Curſoribus Papæ, & Mandatarijs aliarũ Curiarũ. 591
25 Syndicatu Iudicum & Officialium Status Eccleſiaſtici. 593
26 Electione ſummi Romani Pontificis. 595
27 Inquiſitorum iuriſdictione contra quoſcunque Regulares, & Cruceſignatorum indulgentijs. 596
28 Caroli V. Imperatoris Coronatione, in Ciuitate Bononiæ. 597
29 Rotæ inſtitutione in Ciuitate Peruſij. 598
30 Presbyterorum filijs, ad eorum beneficia non admittendis. 598
31 Ordinis B.Mariæ de Monte Carmelo, Confraternitatisq. indultis. 599
32 Militum S.Iacobi de Spatha facultate, de eorum bonis diſponendi. 600
33 Annatis de beneficijs ducat. 24.nõ perſoluendis. 601
34 Vicecancellariatus Papæ conceſſione, & Eccleſiæ SS. Laurentij & Damaſi annexione. 601
35 Fratrum S.Franciſci de ſtrictiori Obſeruantia approbatione. 603
36 Fratrum Ieſuatorum S. Hieronymi priuilegijs. 604
37 Clericorum Regularium S. Pauli Decollati approbatione. 605
38 Clericorum Regularium Theatinorũ priuilegijs. 605
39 Impedientibus executionem litterarum Apoſtolicarũ eorumq. pœnis. 606
40 Confraternitatum Roſarij B. Mariæ Virginis indulgentijs. 609
41 Beneficiorum Germaniæ contra formam concordatorum collatione, eiusq. reſciſſione. 609

Clemens Octauus. Tom. 3. fol. 1.

1 Bullarum Pij V. & aliorum confirmatione & declaratione, de Terris, & Caſtris S. Romanæ Eccleſiæ non alienandis. fol. 1
2 Triginta centenis millium nummum aureorum, in Arce S. Angeli repoſitis conſeruandis. 2
3 Conſeruatorum cuiuſcunque Ordinis, & Vniuerſitatis electione & qualitatibus. 3
4 Benedictione & abſolutione, ſtatis diebus, facienda à Fratribus Trinitatis Redẽptionis Captiuorũ. 3
5 Pœnis & confiſcationibus in Statu Eccleſiaſtico. 3
6 Cenſuum cuiuſcunque Communitatis Status Eccleſiaſtici reductione. 5
7 Ambitu Fratribus Ordinis Sancti Dominici interdicto. 5
8 Viſitationis omnium Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum Piorum de Vrbe indictione. 6
9 Paſtorali adhortatione ad Alumnos Seminarium. 7
10 Bono regimine cuiuſcunque Communitatis Status Eccleſiaſtici. 8
11 Duellis, duellantiumq. & complicum pœnis. 13
12 Monachorum Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis exẽptione, ab alijs Prælatis Ordinis Ciſterciẽſis. 15
13 Fratrum Ordinis S. Dominici præcedentia in actibus publicis. 16
14 Monachorum Ordinis S. Baſilij reductione ſub vno Abbate. 17
15 Cõgregationis Cardinalium inſtitutione, ſuper remiſſione bannitorum, & criminoſorum. 18
16 Conclauiſtarum poſtremorum Conclauium priuilegijs. 20
17 Orationis 40. horarum iugiter habendæ in Eccleſijs Vrbis inſtitutione. 22
18 Nullitatibus tribus tãtum, in Tribunalibus Status Eccleſiaſtici attendendis. 23
19 Legibus ab Hebræis vbique obſeruan. & Ciuitatibus tribus tantum eis ad habitan. aſſignatis. 23
20 Librorum Thalmudi, & aliorum eiuſmodi, retentione Hebræis interdicta. 25
21 Prælatorum Congregationis S. Hieronymi de Obſeruãtia electione, & regulis pro Ordinis regimine. 26
22 Clericorum Regularium S. Maioli, ſeu de Somaſcha priuilegijs. 29
23 Ambitu Fratribus Carmelitanis interdicto. 31
24 Libris ex Bibliothecis Ordinis Carmelitarum non amouendis. 31
25 Fratrum Carmelitanorum Diſcalciatorum ſeparatione, ab alijs Fratribus ipſius Ordinis. 32
26 Mercatorum Ciuitatis Anconæ priuilegijs. 34
27 S. Hyacinthi Poloni Fratris Ordinis S. Dominici Canonizatione. 36
28 Munerum largitione Regularibus interdicta. 40
29 Archiconfraternitatis B. Mariæ de Suffragio, de Vrbe approbatione. 42
30 Ordinationum pro bono regimine Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum confirmatione. 44
31 S. Stanislai Epiſcopi feſtiuitatis inſtitutione. 46
32 S. Romualdi Abbatis feſtiuitatis inſtitutione. 46
33 Prælatorum Tertij Ordinis Fratrum S. Franciſci de Pœnitentia electione. 47
34 Græcorum inſtructione, ſuper aliquot eorum ritibus concernentibus. 47
35 Monaſterij ſiue Domus Refugij in Vrbe, inſtitutione. 48
36 Librorum prohibitorum Indice. 51
37 Aſſaſſinij criminis cognitione, contra Milites Hieroſolymitanos, & alias perſonas Eccleſiaſticas. 52
38 Pontificalis pro ritibus Eccleſiæ obſeruandis, editione & approbatione. 52
39 Regularibus extra clauſtra notoriè delinquẽtibus. 53
40 Bullę Sixti V. contra Clericos malè promotos, moderatione. 54
41 Congregationis aliquot egregiorum virorum, ſuper Baronibus Status Eccleſiaſtici. 55
42 Italorum habitatione in locis, vbi liber non eſt vſus Catholicæ Religionis interdicta. 57
43 Ambitu Monachis Congregationis Camaldulenſis prohibito. 58
44 Ordinationibus pro bono regimine Fratrum Ioannis Dei, eorumq. Maioris, electione. 59
45 Bullæ Gregorij XIII. pro Fratribus S. Franciſci ſtrictioris Obſeruantiæ declaratione. 60
46 Fratres B. Mariæ Redemptionis Captiuorum, non recipiant Fratres S. Franciſci de Obſeruantia, &c. 62
47 Conſulũ Artis Aromatariorũ Vrbis iuriſdictione. 63
48 Cardinalibus Diaconis, ad ordinem Presbyteratus tranſeuntibus. 65
49 Extrahentium de Statu Eccleſiaſtico animalia, fruges, frumenta, vel vltra vſum ementium, pœnis. 65
50 Nouitiatuum pro Monachis S. Baſilij in Italia, inſtitutione. 66
51 Gratiarum Ordinis Regularis Obſeruantiæ, & S. Claræ, & Tertij Ordinis de Pœnitentia S. Franciſci confirmatione. 67
52 Ferrariæ Ducatus deuolutione, & ſubiectione bullæ Pij V. de non infeudandis, &c. 68
53 Cardinalis Legati in Vrbe dimiſſi, in diſceſſu verſus Ciuitatem Ferrariæ. 68
54 Officialibus tam Curiam ſequentibus, quam in Vrbe in d. diſceſſu remanentibus. 70
55 Tyberis luctuoſa inundatione in Vrbe, eiusq. diſtrictu

ac

ac ſupplicationibus ob eam indictis. fol. 71
56 Monachornm B. Mariæ Fulienſis præcedentia, quo ad Fratres Mendicantes. 72
57 Oleo Sancto gratis ab Epiſcopis exhibēdo regularibus Carmelitanis. 74
58 Anni Sancti indictione pro Anno 1600. 74
59 Rotæ in Ciuitate Ferrariæ inſtitutione. 77
60 Decretis generalibus pro reformatione Regularium cuiuſcunque inſtituti. 80
61 Paſtorali ad Epiſcopos Regni Galliæ adhortatione, occaſione pacis initæ, inter Regem Galliæ & Hiſpaniæ. 85
62 Fratrum Diſcalciatorum Ordinis Trinitatis Redemprionis Captiuorum approbatione. 87
63 Nouitijs recipiendis à Fratribus Diſcalciatis Eremitarum S. Auguſtini. 89
64 Eligendorum Confeſſorum facultate vigore Cruciatę, Regularibus non ſuffragante. 89
65 Cardinalis Papæ Camerarij munere, & iuriſdictione. 90
66 Monaſterij puellarum egenarum per Vrbem vagantiū erectione. 93
67 Fratribus S. Franciſci de Obſeruantia, in Indijs ad Officia eligendis. 97
68 Fratrum B. Mariæ Redemptionis Captiuorum, bono regimine. 97
69 Ceremonialis Epiſcoporum reformatione. 99
70 Nonitiatibus Fratrum Cōgregationis B. Petri de Piſis, eorumq. habitu, & profeſſione. 99
71 Fratruum Diſcalciatorum Carmelitarum Congregationis Italicæ ſeparatione, à Congregatione Hiſpaniæ & Nouitijs recipiendis. 101
72 Agricultorum in Agro Romano priuilegijs. 102
73 Collegij pro Scholaribus nationis Scotiæ inſtitutione in Vrbe. 103
74 Religioſis ad Iaponicas, & alias regiones ab eorum Superioribus tranſmittendis. 106
75 Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis regulæ reformatione. 107
76 Officiales in cauſis Inquiſitionis gratis omnia expediant, & mandata Inquiſitionis Romanæ omnino exequantur. 113
77 S. Raymundi Barcinonenſis Fratris Ordinis S. Dominici Canonizatione. 113
78 Bullæ Sixti V. de non alienandis in forenſes, bonis Status Eccleſiaſtici extenſione. 121
79 Indulgentijs per Fratres B. Mariæ Redemptionis Captiuorum, ſtatis diebus communicandis. 124
80 Ereml B. Mariæ Montis Senarij Fratrum Seruorum B. Mariæ Virginis renouatione. 126
81 Non promotis ad presbyteratum, Miſſam celebran. ant ſacramentum Pœnitentiæ miniſtrantibus. 128
82 Capuccinis Ordinis S. Franciſci, de Capitulo ad Capitulum deputandis, ad ſecularium confeſſiones audiendas. 129
83 Bullæ Sixti V. de nullitate profeſſionis Nouitiorum Regularium moderatione. 129
84 Vaſis & ornamentis precioſis, ac organis, permiſſis, Ordini Fratrū ſtrictioris Obſeruatię S. Frāciſci. 133
85 Indulgētijs per Fratres Sanctiſſ. Trinitatis Redēptionis Captiuorum, ſtatis diebus communicandis. 133
86 Breuiarij Romani iterata reſtitutione. 134
87 Confeſſione ſacramentali per litteras vel internunciū interdicta. 135
88 Bullæ Gregorij xiij. de depoſitis apud Montem Pietatis de Vrbe fiendis, ampliatione eiusq; Protectoris & Iudicis iuriſdictone. 135
89 Caroli Molinei operum damnatione. 138
90 Habitu coloris cęrulei à Canonicis ſecularibus Sancti Georgij in Alga Venetiarum deferendo. 139
91 Fratrum Tertij Ordinis S. Franciſci, Prouinciæ Dalmatiæ, & Iuſtinopolitan. reductione ſub Vicarij generalis obedientia. 139
92 Fratres S. Franciſci ſtrictioris Obſeruantiæ, ſunt Regulæ S. Franciſci veri obſeruantes. 140
93 Virginibus Monaſterij S. Catherinæ de Roſa in Vrbe, alimentisq. eis ſubminiſtrandis. 141
94 Studij generalis in Ciuitate Ferrariæ, Status Eccleſiaſtici priuilegijs. 142
95 Fratrum Carmelitanorum præcedentia, quo ad Fratres B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. 143
96 Parochorum in Indijs eleemoſyna, pro ſepultura defunctorum. 144
97 Bullæ Pauli IV. contra negantes Trinitatem, &c. editæ innouatione. 144
98 Confraternitatum Nominis Iesv, in Regno Perù inſtitutarum approbatione. 145
99 Nouis locis, à Regularibus de licentia Ordinariorum conſtruendis & quando. 146
100 Occupantibus bona Conuentuum Fratrum ſtrictioris Obſeruantiæ S. Franciſci concedendorum. 146
101 Congregationis Fratrum Diſcalciatorum cōnumeratione inter Ordines Mendicantes. 147
102 Militiarum S. Mauritij & Lazari vnionis approbatione, & indultorum declaratione. 148
103 Monaſteriorum pro Monachis Reformatis S. Baſilij in Hiſpanijs inſtitutione. 151
104 Habitus Fratrum Ordinis S. Dominici, & Eremitarum S. Auguſtini diffinitione. 154
105 Miſſarum celebrādarum in Monaſterijs Monialium, translatione ad loca Fratrum S. Franciſci de Obſeruantia. 155
106 Forma recipiendi Nouitios Ordinis S. Franciſci ſtrictioris Obſeruantiæ. 156
107 Monachis B. Mariæ Fulienſis ad aliam Religionem tranſeuntibus, non recipiendis in eadem. 156
108 Miſſalis Romani iterata reſtitutione & approbatione. 157
109 Fratribus Cruciferis ambitu interdicto. 158
110 Fratribus Carmelitania ad ſecularia Tribunalia recurrentibus. 158
111 Habitu ſimili illi quem deferunt Fratres Diſcalceati S. Auguſtini, alijs interdicto, & tranſitu eis ad Carthuſianos tantum permiſſo. 159
112 Statutis ab Ordine Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. 159
113 Fratribus Eremitis S. Auguſtini ad ſecularia Tribunalia recurrentibus. 162
114 Fratrum Eremitarum S. Auguſtini ambitu, eorumq. pęnis. 163
115 Forma obſeruanda in erigendis aggregandisq. Confraternitatibus & Congregationibus, ab Ordinibus Regularibus, vel Cōfraternitatibus ſecularibus. 164
116 Quarundam Eccleſiarum Archiepiſcopatus Bononienſis, reſtitutione Archiepiſcopatui Rauennæ. 166
117 Procuratoris generalis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini facultate viſitandi perſonas Congregationis Lombardiæ. 169
118 Vicarij Papæ iuriſdictione in cauſis Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe. 170
119 Fratrum Ordinis Seruorum Beatæ Mariæ appellatione. *Append. fol.* 43
120 Protomedici & Collegij Phyſicorum de Vrbe iuriſdictione. 43
121 Clericorum Miniſtrantium Infirmis, facultate in recipiendis Nouitijs. 44
122 Litaniarum non approbatarū vſus prohibitione. 44
123 Clericorum ſecularium B. Mariæ Congregatione, eiusq. approbatione. 45

Euge-

Eugenius Tertius. Tom. 1. fol. 18.

1 S. Henrici Primi Romanorum Imperatoris Canonizatione. fol. 18
2 Conſtitutionum pro bono regimine Ordinis Ciſtercienſis approbatione. 19
3 Belli & Cruciatæ, pro defenſione Hieruſalem indictione. *Append. fol.* 1

Eugenius Quartus. Tom. 1. fol. 269.

1 Cardinalium creatorum inſignijs & votis. fol. 269
2 Monachorum Congregationis Caſſinẽſis aliàs S. Iuſtinæ legatis pijs, eorumq. diſtributione. 270
3 Regulæ Fratrum Carmelitanorum mitigatione. 271
4 Curialium priuilegijs. 271
5 Electione Prælatorum Congregationis Caſſinẽſis aliàs S. Iuſtinæ Ordinis S. Benedicti. 272
6 Sanctiſſimi Corporis Chriſti feſtiuitate & indulgentijs. 273
7 Simoniacis, eorumq. complicibus. 274
8 Monachorum Eremitarum Camaldulenſium indulto, recipiendi alterius Ordinis Religioſos. 274
9 Monachorum Congregationis Caſſinẽſis aliàs S. Iuſtinæ gratijs & exemptionibus. 275
10 Conſeruatorum d. Congregationis iuriſdictione. 277
11 Concilij Baſileenſis ad Ciuitatem Ferrariæ translatione. 278
12 Eremitarum B. Petri de Piſis indultis. 279
13 Clericorum R. Cameræ numero, eiusq. Ordinationum approbatione. 279
14 Abbatis Viſitatorumq. & Reformatorum Ordinis Ciſtercienſis auctoritate in omnes. 281
15 Cardinalium dignitate, & præſtantia. 282
16 Monachorum Ordinis Ciſtercienſis tranſitu ad Carthuſianos tantum permiſſo. 284
17 Eccleſiæ Græcæ & Latinæ concordia, & quorundam articulorum diffinitione. 284
18 Monialium S. Claræ exemptionibus. 285
19 Armenorum cum S. Romana Eccleſia vnione, & quorundam articulorum declaratione. 286
20 Communicantibus infra Octauam Paſchæ, vel Hebdomada Sancta. 290
21 Fratrum Congregationis S. Hieronymi de Feſulis approbatione, eiusq. Prælatorum electione. 290
22 Fratrum S. Ambroſij reductione ſub vna Congregatione. 291
23 Iacobitarum cum S.R.E. vnione, & quorundam articulorum explicatione. 292
24 Canonicorum ſecularium Congregationis S. Georgij in Alga exemptionibus. 296
25 Fratrum S. Auguſtini de Obſeruantia Congregationis Ilicetanæ ſeparatione, à ſuperioritate Prælatorum non tamen Prioris generalis totius Ordinis. 297
26 Monachorum S. Baſilij reformatione in Prouincijs Siciliæ, Calabriæ, & Apuliæ. 299
27 S. Nicolai de Tolentino, profeſſoris Ordinis S. Auguſtini Canonizatione. 301
28 Regulæ Monialium S. Claræ mitigatione. 302
29 Concilio Baſileenſi adhærentium, & ad Papæ obedientiam redeuntium abſolutione. 303

Gelaſius Primus. Tom. 1. fol. 2.

1 Summi Romani Pontificis auctoritate. fol. 2

Gregorius Septimus. Tom. 1. fol. 12.

1 Henrici Imperatoris excommunicatione. fol. 12

Gregorius Octauus. Append. fol. 2.

1 Belli & Cruciatæ indictione, pro recuperatione Hieruſalem. *Append. fol.* 2

Gregorius Nonus. Tom. 1. fol. 51.

1 Religioſorum facultate, ad Eremum Ordinis Camaldulenſis tranſeundi. fol. 51
2 S. Franciſci de Aſſiſio Fratrum Minorum Ordinis inſtitutoris Canonizatione. 51
3 Oblatorum Ordinis Carthuſienſis prærogatiuis. 52
4 S. Antonij de Padua nuncupati, profeſſoris Ordinis Fratrum Conuentualium S. Franciſci Canonizatione. 53
5 Monachorum Cluniacenſium reformatione. 53
6 Caſtris & locis Sedis Apoſtolicæ non alienandis. 55
7 Monachorum Ciſtercien. exemptionibus. 56
8 S. Dominici inſtitutoris Ordinis Prædicatorum Canonizatione. 56
9 Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum approbatione. 57
10 Caſtris in Terra Sabinæ Status Eccleſiaſtici non ædificandis. 57
11 S. Eliſabeth Regis Vngarorũ filiæ Canonizatione. 57
12 Veritatis Stigmatum S. Franciſci approbatione. 58
13 Excommunicationis enunciatione, in Fridericum Imperatorem. 58
14 Diſtinctio Religioſorũ ad Germanum Patriarchã Cõſtãtinopolitanũ pro eius conuerſione. *Appẽd. fol.* 3

Gregorius Decimus. Tom. 1. fol. 120.

1 Concilij Lugdunenſis ſecundi indictione. fol. 120
2 Michaelis Paleologi Græcorum Imperatoris, ad obedientiam Papæ. 121
3 Chriſtianis ad ritum Iudæorum tranſeuntibus, & Iudæis conuerſis, reiudæizantibus. *Append. fol.* 11

Gregorius Vndecimus. Tom. 1. fol. 220.

1 Eccleſiæ Lateranenſis Primatu, ſuper alias totius Orbis Eccleſias. fol. 220
2 Saracenis ad fidem conuerſis ad eorum Sectam redeũtibus, & Chriſtianis ad eam tranſeuntibus. 220
3 Ordinis Fratrum B. Mariæ Redemptionis Captiuorum exemptione. 221
4 Cardinalis Protectoris Ordinis Fratrum Cõuentualium S. Franciſci auctoritate. 221
5 Officialium Status Eccleſiaſtici, quempiam cogentiũ ad delationem frumenti, lignorum, &c. pœnis. 222
6 Religioſorum quarumuis Sedis Apoſtolicæ Capellanorũ ſubiectione, eorum Superiorum obedientiæ. 222
7 Prælatorum Ordinis S. Dominici auctoritate, eiusq. priuilegijs. 223
8 Illegitimis non admittendis ad Canonicatus, &c. Eccleſiarum Patriarchalium Vrbis. 224
9 Officij Ambroſiani recitatione permiſſa, Fratribus S. Ambroſij in Eccleſia S. Ambroſij ad Nemus Mediolanen. 224

Gregorius Duodecimus. Tom. 1. fol. 239.

1 Canonicorum Regularium inſtitutione in Eccleſia S. Georgij in Alga Venetiarum. fol. 239
2 Canonicorum Regularium Ordinis S. Saluatoris inſtitutione. 242
3 Regulæ Fratrum Eremitarum S. Hieronymi de Feſulis approbatione. 243

Gre-

Gregorius XIII. Tom. 2. fol. 361.

1 Religioſorum Societatis Ieſu facultate, Cōſeruatores in cauſis Societatis eligendi, eorumq. iuriſdictione. 361
2 Agnus Dei benedictis à Papa, non pingendis, nec vendendis. 363
3 Conſtitutionis Pij V. de non. infeudandis locis S. R. E. confirmatione. 363
4 Famigeratoribus, & famoſos libellos ſcribentibus. 364
5 Fratrum & Monalium S. Auguſtini facultate alienandi bona. 364
6 Militiæ S. Mauritij Martyria inſtitutione. 365
7 Militiæ S. Mauritij vnione, cum Militia S. Lazari Hieroſolymitani. 367
8 Eleemoſynis præſtandis Monialibus clauſuram ſeruantibus. 368
9 Conſtitutionum Pij V. pro Ordinibus Mendicantium editarum moderatione. 370
10 Proceſſionibus ſolēnibus infra Octauam Sanctiſſimi Corporis Chriſti. 371
11 Feſtiuitatis Roſarij Beatæ Mariæ Virginis inſtitutione. 373
12 Conſtitutionis Pij IV. contra acclamantes Franchitias in Vrbe confimatione. 373
13 Conſtitutionis Pij V. de electione Prælatorum Ordinis Fratrum S. Franciſci de obſeruantia declaratione. 374
14 Collegij pro Scholaribus nationis Germaniæ in Vrbe noua inſtitutione. 375
15 Abbatiſſarū Congregationis Caſſinenſis electione. 377
16 Conſtitutionum Eugenij IV. circa Diffinitores & Viſitatores d. Congregationis innouatione, ambituque interdicto. 378
17 Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi de Obſeruantia, ordinationibus. 380
18 Monachorum Ordinis Ciſtercienſis priuilegijs. 381
19 Litterarum Apoſtolicarum executione. 385
20 Cardinalis Protectoria Collegij Germanici in Vrbe iuriſdictione. 386
21 Inquiſitorum iuriſdictione, contra non præsbyteros Miſſam celebran. & Pœnitentiæ ſacramentum miniſtrantes. 387
22 Ædificijs & iure congrui in Alma Vrbe. 387
23 Doctorum Romanorum publicè legentium in Studio Almæ Vrbis priuilegijs. 391
24 Conſtitutionis Bonifacij VIII. contra dantes aliquid pro habenda gratia vel iuſtitia, vel requirentes extenſione. 391
25 Subcollectorum Nuncii Apoſt. in Regno Neapolis exemptione in cauſis criminalibus. 391
26 Curiæ de Sabellis Mareſcalli Almæ Vrbis reformatione. 392
27 Appellatione Religioſis Ordinis S. Franciſci de Obſeruantia ad ſecularia Tribunalia prohibita. 393
28 Indultorum ingrediendi Monaſteria cuiuſcunque Ordinis Regularium reuocatione. 393
29 Ordinationibus à Collegijs Phyſicorum, & Aromatariorum Vrbis obſeruandis. 395
30 Militiarum S. Iacobi de Spatha, Calatraua, & Alcantara priuilegijs teſtandi. 397
31 Prælatorum Ordinis Sanctiſſ. Trinitatis Redemptionis Captiuorum facultate benedicendi ornamenta Eccleſiaſtica. 398
32 Militiarum S. Iacobi de Spatha, Alcanrara, & Calatraua priuilegiorum communicatione. 398
33 Profeſſione Orthodoxæ fidei à Græcis emittenda. 400
34 Ordinia B. Mariæ de Monte Carmelo licentia, alienandi bona. 401
35 Præfecti Annonæ Status Eccleſiaſtici iuriſdictione. 402
36 Religioſis Societatis Ieſu non cogendis ad Proceſſiones. 404
37 Confeſſores vigore Cruciatæ, remiſſionem ab incurſu in hæreſim concedere non poſſint. 404
38 Confraternit. B. Mariæ Cōfalonis in Vrbe priuilegijs 405
39 Religioſi Societatis Ieſu vbicunque noua loca ædificare poſſint. 406
40 Protomedici & Collegij Phyſicorum Vrbis quoſcunq. Medicos examinan. & coercendi facultatem. 403
41 Concordatorum inter Sedem Apoſtolicam, & nationem Germanicam declaratione. 409
42 Collegij pro Scholaribus nationis Græcæ in Vrbe inſtitutione. 410
43 Regularium extra clauſtra vagantium ſpolijs. 411
44 Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe priuilegiorum confirmatione. 412
45 Capituli Lateranen. Eccleſiæ Cardinali Archipresbytero, eiuſq. iuriſdictione. 413
46 Eremitorij de Tardon erectione, in Monaſterium S. Baſilij in Hiſpania. 414
47 Gratiarum, Indulgentiarum, & exemptionum Fratrum Ieſuatorum S. Hieronymi confirmatione. 417
48 Clericorum Regularium S. Pauli Decollati tranſitu, ad alios Ordines. 418
49 Sale extero non mercando in locis Status Eccleſiaſt. 419
50 Extractione frumentorum & omnis generis frugum interdicta de locis Status Eccleſiaſtici. 420
51 Religioſorum Societatis Ieſu exemptionibus. 421
52 Cardinalium Protectorum & Iudicum Domus Piæ de Vrbe iuriſdictione. 422
53 Collegij pro Scholaribus nationis Anglicæ inſtitutione in Vrbe. 423
54 Electione Prælatorum Congregationis S. Bernardi in Italia Monachorum Ciſtercien. 425
55 Ordinationibus pro bono regimine Fratrum S. Franciſci ſtrictioris Obſeruantiæ. 429
56 Archiconfraternitatis Pietatis Carceratorum inſtitutione in Vrbe. 431
57 Vſu altaris portatilis Religioſis Societatis Ieſu conceſſo. 435
58 Monachorum S. Baſilij reductione in vnam Congregationem. 435
59 Prælatorum electione, in Ordine Canonicorum Regularium S. Saluatoris. 436
60 Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani ſtatutorum declaratione, & emptionibus. 436
61 Statutorum Almæ Vrbis nuper editorum comprobatione. 439
62 Ambitu Fratrib. Ordinis S. Dominici interdicto. 440
63 Cenſus & iura Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ non ſoluentibus. 441
64 Congregationis Fratrum & Monialium Carmelitarum Diſcalciatorum approbatione. 444
65 Fautoribus Bannitorum eorumq. pœnis. 446
66 Beneficijs propter genus, vel hæreſim, aut à fide Apoſtaſiam nulliter collatis. 448
67 Ordinariorum iuriſdictione, in miniſtros, colonos, & familiares Militum S. Ioannis Hieroſolymitani. 448
68 Medicis Hebræis ad curandos Chriſtianos non admittendis. 449
69 Archiconfraternitatis Confalonis authoritate, colligendi eleemoſynas pro redimendis Captiuis, & indulto liberandi duos carceratos. 450
70 Iudæorum flagitijs per Inquiſitores puniendis. 452
71 Furnariorum Vrbis priuilegijs circa eorum credita, & prælatione. 453
72 Hortatione ad ſubueniendum Anglis pro fide Catholica diſperſis, & Collegio Rhemenſi. 454
73 Fratrum S. Antonij Viennenſis facultate, certa ſub forma eleemoſinas colligendi. 554

Ca-

74 Calendarij nupèr editi approbatione, & veteris abolitione. 455
75 Qui ex Religioſis Societatis Ieſu litteras Pœnitentiariæ Apoſtolicæ aperire poſſint. 457
76 Præpoſiti Generalis d. Societatis authoritate circa contractus. 458
77 Religioſorum d. Societatis facultate tranſeundi ad alios Ordines regulares, & quando, & extra tempora ordines ſuſcipiendi. 460
78 Duellorum etiam priuatim commiſſorum damnatione. 461
79 Eccleſiæ Epiſcopalis Bononienſis, in Archiepiſcopalem erectione. 462
80 Abbatiſſis & Præfectis Monialium in Italia ad triennium eligendis. 463
81 Bulla in Cœna Domini. 464
82 Præceptoriæ Militiæ & Ordinis S. Ioannis Hieroſolymitani vacant per promotionem ad Epiſcopatum. 466
83 Magiſtris ſacræ Theologię, de cætero eligen. in Ordine, Fratrum Eremitarum S. Auguſtini. 467
84 Præcedentia inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates laicorum in proceſſionibus. 469
85 Reſignationis beneficiorum Eccleſiaſticorum publicandis. 469
86 Maior Eremi Camaldulenſis, Eremitas ad minores ordines promouet; & Epiſcopi in d. Eremo extra tempora ordines conferunt. 471
87 S. Annæ Feſtiuitatis inſtitutione. 471
88 Mercatorum Ripæ Vrbis priuilegiorum extenſione. 472
89 Inſtituti Societatis Ieſu iterata approbatione. 474
90 Prælatis Capitulo & Obſeruantia Monachorum Eremitarum S. Hieronymi. 476
91 Collegij pro Scholaribus nationis Maronitarum in Vrbe inſtitutione. 477
92 Prædicatione Verbi Dei, ad Hæbreos qualibet hebdomada habenda in Vrbe. 479
93 Iurantibus, & iurare facientibus contraria libertati Eccleſiaſticæ, & Concilio Tridentino. 480
94 Depoſitis pecuniarum in Monte Pietatis de Vrbe faciendis. 480
95 Religioſi Societatis Ieſu etiam ſacris non initiati, prædicare poſſint Verbum Dei. 481
96 Clerici Reu. Camerę Apoſt. quomodo expeditiones ſignare debeant. 482
97 Congregationibus pro externis Scholaribus, inſiſtentibus ſtudijs Collegijs Societatis Ieſu in Vrbe. 483
98 Diripientibus, & abducentibus de ſtatu Eccleſiaſtico animalia, & alia bona. 485
99 Eremitę Ordinis Camaldulenſis, alterius Ordinis religioſos non recipiunt, neque ad eos ſe transferunt. 485
100 Inſtitutio Collegij Societatis Ieſu, & Vniuerſitatis ſtudij generalis in Lotharingia. *Append.* 30
101 Inſtitutio Congregationis Clericorum ſecularium Oratorij in Vrbe. ibid. 33
102 Inſtitutio ſtudij vniuerſalis, in Collegio Societatis Ieſu in Regno Poloniæ. ibid. 35

Gregorius XIV. Tom. 2. fol. 686.

1 Conſtitutionis Pij V. de non infeudandis locis S. R. E. confirmatione. fol. 686
2 Clericis Regularibus Minoribus communicantur priuilegia Clericorum Theatinorum. 686
3 Conſtitutionum Sixti V. de Nouitijs illegitimis moderatione. 687
4 Excommiſſarum ſuper vita, morte, & electione Papæ, & promotione Cardinalium damnatione. 688
5 Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani exemptione, eiuſq. familiarium. 690
6 Promotione ad dignitates, de quibus conſiſtorialiter prouidetur. 691
7 Immunitate Eccleſiarum. 694
8 Conſtitutionis Sixti V. circa Abortus moderatione. 695
9 Bireti rubri vſu, Cardinalibus ex Ordinibus Regularibus aſſumptis conceſſio. 696
10 Inſtituti Societatis Ieſu, noua approbatione. 696
11 Cappuccinorum habitu, & caputio vel conſimili, alijs omnibus prohibito. 699
12 Cardinalis Protectoris & Iudicis Monaſterij Monialium S. Marthæ de Vrbe iuriſdictione. 700
13 Fratrum Cruciferorum priuilegijs. 701
14 Rotæ Ciuitatis Maceratæ iuriſdictionis declaratione. 702
15 Nouitijs Societatis Ieſu recipiendis. 704
16 Monachorum Ciſtercienſium Congregatione S. Bernardi in Italia, priuilegijs. 705
17 Congregationis Clericorum Miniſtrantium Infirmis approbatione. 706
18 Eremi Camaldulenſis, Congregationiſq. eius, & S. Michaelis de Murano priuilegijs. 710
19 Indultorum S. R. E. ſuper collatione beneficiorum moderatione. 714

Honorius Secundus. Tom. 1. fol. 17.

1 Regni Britanniæ conſuetudinum damnatione. fol. 17.

Honorius Tertius. Tom. 1. fol. 43.

1 Legibus pro immunitate, libertate, & iuriſdictione Eccleſiaſtica confirmatione. fol. 43
2 Ordinis Fratrum S. Dominici approbatione. 44
3 Ordinis Cartuſienſis ſolitudine non immutanda. 45
4 Eccleſiæ Lateranenſis priuilegio centenariæ præſcriptionis. 46
5 Ordinis & Regulæ Fratrum Minorum S. Franciſci approbatione. 46
6 Ordinis Ciſtercienſis exemptione à ſolutione decimarum. 48
7 S. Laurentij Epiſcopi Regis Hiberniæ filij canonizatione. 49
8 Regulæ Ordinis Fratrum Carmelitarum approbatione. 50

Honorius Quartus. Tom. 1. fol. 125.

1 Sectæ Ordinis Apoſtolorum damnatione. fol. 125
2 Filiorum, & nepotum, de hęreſi inquiſiti & abſoluti, ad beneficia habilitatione. 125

Innocentius Secundus. Tom. 1. fol. 18.

1 S. Hugonis Epiſcopi Gratianopolitani canonizatione. fol. 18
2 Petri Abaelardi, & Arnaldi de Brixia hæreticorum damnatione. 18

Innocentius Quartus. Tom. 1. fol. 59.

1 Legibus contra hæreticos, eorumq. complices & fautores. fol. 59
2 Talmud Hebræorum libro in Regno Franciæ concremando. 61
3 Friderici II. Imperatoris damnatione, & depoſitione. 62
4 Abbatis Monaſterij Ciſtercienſis, & Coabbatum facultate ſuccedendi in bonis Monachorum. 64
5 Monachorum Silueſtrinorum approbatione. 64

6 Regulæ Fratrum Carmelitarum mitigatione. 65
7 Conuentualium denominstione conceſſa Fratribus Minoribus S. Franciſci. 67
8 Hæreticorum bonis publicandis. 67
9 Ordinationibus contra hæreticos per Magiſtratus, & Officiales ſeruandis. 67
10 Cautione præſtanda à fautoribus hæreticorum ad fidem redeuntium, & applicatione pœnarum. 70
11 S. Petri Martyris Veronēſis profeſſoris Ordinis S. Dominici, canonizatione. 70
12 Regulæ S. Franciſci pro Monialibus approbatione. fol. 72
13 S. Stanislai Poloni Epiſcopi Cracouienſis, canonizatione. 75
14 Articulorum circa ritus Græcorum diffinitione. 76
15 Inquiſitorum authoritate interpretandi ſtatuta edita contra hæreticos. Et nominibus teſtium non publicandis. 77
16 Inquiſitorum authoritate contra hæreticos, eorumq. fautores, ac prædicatores, quæſtuarios. 77
17 Inquiſitorum authoritate à cenſuris abſoluendi Cruceſignatos, & indulta eis concedendi. 78
18 Hæreticorum, eorumq. complicum & fautorum anathematizatione. 78
19 Cruceſignatorum ſocietate, indulgentijs, & priuilegijs. 79
20 Prælatorum Angliæ conuocatione ad Concilium Lugdunenſe primum. Append. 5
21 S. Eadmundi, ſeu Edemundi Archiepiſcopi Cantuarienſis, canonizatione. Append. 6

Innocentius Sextus. Tom. 1. fol. 216.

1 Ægidij Cardinalis Legati, & Vicarij Apoſt. in toto Statu Eccleſiaſtico deſtinatione, & authoritate. fol. 216
2 Studij Bononienſis ad facultatem Theologicam ampliatione. 218

Innocentius Septimus. Tom. 1. fol. 237.

1 Regula Fratrum, & Sororum Tertiariorum Ordinis S. Dominici. fol. 237

Innocentius Octauus. Tom. 1. fol. 371.

1 Inquiſitorum facultate contra ſectam Maleficorum. fol. 371
2 Monaſteriorum Vallis Vmbroſæ vnione ſub vno Abbate, & Regulis pro bono regimine. 372
3 Annatas Reu. Cameræ Apoſtolicæ ſtatis temporibus non ſoluentibus. 376
4 Clericorum Reu. Cameræ Apoſt. iuriſdictione, in cauſis eius intereſſe concernentibus. 376
5 Conceſſionum Iuriſpatronatus reuocatione. 377
6 Auditorum Rotæ Romanæ officio, per promotionem vacante. 378
7 Auditoris Cauſarum Reu. Cameræ Apoſtolicæ iuriſdictione. 379
8 Ordinis Monachorum S. Benedicti Congregationis Caſſinen. alias S. Iuſtinæ conſeruatoribus. 380
9 Monachorum Ordinis Ciſtercienſis exemptionibus. fol. 380
10 Inquiſitorum ſententijs contra hæreticos, à Magiſtratibus exequendis. 381
11 Mentientibus in litteris Apoſtolicis pro beneficiorum conſecutione. 382
12 Collegij Secretariorum Apoſtolicorum, ampliatione, & Secretarij domeſtici munere. 382
13 Auditorum Rotæ Romanæ, in eorum cauſis facultate. 386
14 Exulibus ab Vrbe minas inferentibus, pro habenda pace ab offenſis eorumq. hæredibus. 387
15 Debitoribus occaſione bonorum Ripalium, ad dilationes, vel bonorum ceſſiones non admittendis. 387
16 Confraternitatis Miſericordiæ in Vrbe, approbatione. 388
17 Litterarum Apoſtolicarum executionem impedientibus. 389
18 Cenſus Reu. Cameræ Apoſt. in feſto SS. Petri, & Pauli Apoſtolorum non ſoluentibus. 390
19 S. Leopoldi Auſtriæ Principis, canonizatione. Append. 19

Innocentius Nonus. Tom. 2. fol. 713.

1 Pij V. & aliorum Pont. conſtitutionum, de non alienandis locis S.R.E. extenſione. fol. 713
2 Populi Romani priuilegijs, circa filiorum legitimam, & dotium conſtitutiones. 715

Ioannes XV. Tom. 1. fol. 9.

1 S. Vdalrici Epiſcopi Ciuitatis Auguſtæ, canonizatione. fol. 9

Ioannes XXII. Tom. 1. fol. 153.

1 Iudæis conuerſis, & apoſtatantibus, aut de hæreſi ſuſpectis, immunitate Eccleſiaſtica indignis. fol. 153
2 S. Ludouici Regis Siciliæ filij, canonizatione. 153
3 Sectæ Bizochorum, aut Fraticellorũ damnatione. 155
4 Commonitio ad Regem Angliæ, vt grauamina populi ſui corrigat. 159
5 Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani, annalibus beneficiorum. 159
6 Studij Peruſini Lectorum admiſſione, & Scholarium promotione. 159
7 S. Thomæ Epiſcopi Herfordienſis in Anglia, canonizatione. 160
8 Alienationum ab Officialibus Terrarum Sedis Apoſt. de eis factarum, reuocatione. 162
9 Familiarium Inquiſitorum qualitatibus, & licentia deferendi arma. 162
10 Caualcatas, & incurſiones facientibus in Prouincia Marchiæ. 162
11 S. Thomæ de Aquino profeſſoris Ordinis S. Dominici, canonizatione. 163
12 Hæreticorum fautoribus, & fœdera cum eis facientibus. 166
13 Reſponſa à dæmonibus, vel auxilia poſtulantibus, immolantibusq., & de his libros tenentibus. 166
14 Ordinationibus per Auditores Rotæ Romanæ, eorumq. Notarios obſeruandis. 166
15 Congregationis Monachorum B. Mariæ montis Oliueti, approbatione. Append. 14

Iulius Secundus. Tom. 1. fol. 432.

1 Monaſterij Caſſinenſis vnione, Congregationi Monachorum S. Iuſtinæ de Obſeruantia. fol. 402
2 Baronibus, & Communitatibus Status Eccleſiaſtici, eorũ territoria non cuſtodientibus à Bannitis. 403
3 Simoniacæ Papæ electionis damnatione. 403
4 Ingerentibus ſe in beneficijs, ante litterarum Apoſtolicarum executionem. 405
5 Ordinis Monachorum montis Oliueti Conſeruatoribus. 407

6 Homicidis, alijsq. capitalibus Bannitis, & eorum fautoribus. 408
7 Appellatione prohibita condemnatis in pęnā pecuniariam, non facto depoſito. 409
8 Clericorum R. Cameræ Apoſtolicæ authoritate, viſitādi & coercendi Officiales Status Eccleſiaſtici. 410
9 Clericorum, & Miniſtrorum dictæ Cameræ in contractibus rerum Cameralium participantiū pęnis. 411
10 Ordinis Fratrum Minimorum & Sororum, ac Tertiariorum S. Franciſci de Paula approbatione. 411
11 Prælatorum Congregationis Monachorum Montis Oliueti authoritate, circa bonorū alienationē. 420
12 Ordinationibus pro bono dictæ Congregationis regimine obſeruandis. 421
13 Congregationis Monachorum Vallis Vmbroſæ gratijs. 426
14 Cameræ Apoſtolicæ ſcripturas occultantibus. 427
15 Collegij Scriptorum Archiuij Romanæ Curiæ Notariorum inſtitutione, & priuilegijs. 427
16 Portionibus fructuum Militiæ S. Iacobi de Calatraua debitis. 431
17 Priori Maioris Domus Carthuſiæ totali obedientia ab omnibus Carthuſianis debita. 432
18 Ordinis Fratrū Eremitarū S. Auguſtini priuilegiis. 433
19 Pugnantibus in Duello, vel illud permittentibus in Statu Eccleſiaſtico & eorum pœnis. 433
20 Naufragantium bona in locis Maris S. R. E. occupantium pęnis. 434
21 Nouis locis non ædificandis propè Monaſteria Ordinis S. Franciſci Aſſiſienſis. 435
22 Pij II. conſtitutionis contra appellantes à Papa ad futurum Concilium extenſione. 435
23 Commiſſariorum Fabricæ S. Petri de Vrbe authoritate. 437
24 Reis pęnę ſanguinis non audien. extra carceres, Attingentibusq. annum 20. pro maioribus annis 25. habendis. 440
25 Bulla in die Cœnæ Domini promulgata. 441
26 Congregationis Monachorum S. Bernardi in Italia reintegratione, & Prælatorum eius munere, & electione. 442
27 Concilij Lateranenſis V. indictione. Conciliabuliq. Piſani damnatione. 443
28 Tribunalium Almæ Vrbis iuriſdictione. 448
29 Populi Romani iuriſdictionis reintegratione. 449
30 Canonicorum Regularium Congregationis S. Saluatoris priuilegijs. 450
31 Conciliabuli Piſani damnatione. 457

Iulius Tertius. Tom. 1. fol. 690.

1 Summi Pœnitentiarij authoritate. fol. 690
2 Vicarij Papæ iuriſdictione in cauſis Hebræorum de Vrbe. 691
3 Camerarij S. R. E. priuilegijs. 692
4 Gubernatoris vtriuſq. Burgi Almæ Vrbis iuriſdictione. 694
5 Curialium & Incolarum Vrbis priuilegijs. 695
6 Hæreticorum ad fidem redeuntium abſolutione. 696
7 Beneficiorum fructibus inexactis. 697
8 Fratribus Ordinis Seruorum B. Mariæ, qui vocem actiuam & paſſiuam non habent. 699
9 Inſtituti Religioſorum Societatis Ieſu, iterata approbatione. 699
10 Conſeruatorum Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati iuriſdictione. 701
11 Inquiſitorum Officium impedientibus, aut in illorum cauſis ſe ingerentibus. 703
12 Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum in Capella Papæ aſſiſtentium priuilegijs. 704
13 Dilationibus pauperi carcerato conceſſis, ad eius fideiuſſores non extendendis. 707
14 Curſorum Papæ, ac Mandatariorum aliarum Curialium, facultate in citando. 708
15 Collegij Fabricæ S. Petri de Vrbe authoritate, circa legata pia. 708
16 Aduocatorum Conſiſtorialium facultate quo ad alios priuatiue, Doctores creandi in Vrbe. 709
17 Franchitias in Vrbe retinentium, vel acclamantium in Vrbe pęnis. 710
18 Conſulum Artis Piſtorum Vrbis iuriſdictione. 711
19 Collegij Medicorum Vrbis, promouendi ad gradus facultate ac Protomedici iuriſdictione. 712
20 Annatas & iura Reu. Cameræ Apoſtolicæ non ſoluentibus. 713
21 Familiares Papæ qui ſint, declarantur, eorumq. beneficia Papæ reſeruantur. 714
22 Fratre germano Cardinalis viuentis, ad Cardinalatū non promouendo. 715
23 Blaſphemijs, & barattarijs in Vrbe grauiter puniendis. 715
24 Thalmud & aliorum ſimilium librorum vſu, Hebræis interdicto. 716
25 Bannitis Status Eccleſiaſtici, eorumq. receptatoribus & fautoribus. *Append. fol.* 26

Leo Primus. Tom. 1. fol. 1.

1 Rerū Eccleſiarū alienatione Epiſcopis interdicta. 1
2 Concilij Calcedonenſis approbatione, necnon actorum in Concilio Niceno. 1

Leo Nonus. Tom. 1. fol. 9.

1 Domos Epiſcoporum, bonaq. diripientium pęnis. fol. 9
2 Papæ ſolius poteſtate Concilia generalia conuocandi, & Epiſcopos iudicandi. 10

Leo Decimus. Tom. 1. fol. 458.

1 Populi Romani ad ſua priuilegia, Officiaq. reintegratione. fol. 458
2 Congregationum Eremi Camaldulenſis, & Sancti Michaelis de Murano, vnione & ordinationibus pro eius bono regimine. 460
3 Auditorum Rotæ Romanæ, priuilegio, gratis habendi litteras Apoſtolicas. 471
4 Studij Almæ Vrbis priuilegijs, eiusq. Officialium. 472
5 Animæ mortalitatem aſſerentibus; Philoſophorumq. munere viſitantem explicandi. 473
6 Ornamentorum magnificorum & amplarum domorū vſu, Fratribus Minoribus de Obſeruantia permiſſo. 473
7 Reformatione generali omnium Prælatorum & Officialium. 474
8 Gubernatoris Vrbis, eiusq. diſtrictus, & Camerarij iuriſdictione. 478
9 Regulæ Monialium S. Claræ declaratione. 480
10 Ordinariorum Eccleſiaſticorum iuriſdictione etiam in exemptos; Et libertatem Eccleſiaſticam impedientium pœnis. 481
11 Montium Pietatis approbatione. 483
12 Libros imprimendi, abſque Superiorum licentia, prohibitione. 484
13 Terras S. R. E. occupantibus vel inuadentibus, eorumq. complicibus. 485

14 Ab-

14 Abbreuiatorum litterarum Apoſtolicarum priuilegiorum ampliatione. 486
15 Archihoſpitalis S. Iacobi Incurabilium in Vrbe erectione. 490
16 Cardinales offendentibus, aut eorum domos inuadentibus. 494
17 Concilij Lateranenſis comprobatione. 494
18 Viſitatorum Congregationis Monachorum Montis Oliueti facultate circa alienationem bonorum. 496
19 Camerarij Papæ & Magiſtrorum Viarum Vrbis, iuriſdictione. 497
20 Sanctionis pragmaticę in Regno Franciæ damnatione & concordatis cum Rege. 498
21 Prædicatorum Verbi Dei, examine, munere & approbatione. 503
22 Ordinum Mendicantium, aliorumq. Religioſorum indultis, eorumq. moderatione. 509
23 Prælatorum Ordinis Fratrum Minorum de Obſeruãtia electione, & à Conuentualibus ſeparatione. 511
24 Camerarij & Clericorum R. Cameræ Apoſtolicæ iuriſdictione circa contractus & guberniа, Ordinationibusq. pro bono eius regimine. 514
25 Miſſam audientes in Eccleſijs Fratrum Mendicantiũ, Eccleſiæ præcepto ſatisfaciunt. 519
26 Fratrum de Obſeruantia S. Franciſci, præcedentia quo ad Conuenuentuales. 519
27 Mentientibus perſonas in litteris Apoſt. pro habenda expeditione gratis. 520
28 Baronibus & Communitatibus eorum territoria non expurgantibus à bannitis & furibus. 521
29 Inquiſitorum poteſtate puniendi teſtes falſidicos in cauſis fidei. 521
30 Litterarum Apoſtolicarum executionem impedientibus. 522
31 Pugnantibus in Duello, vel illud permittentibus aut ſpectantibus in Statu Eccleſiaſtico. 523
32 Ordinum Mendicantium, priuilegiorum communicatione. 524
33 Conſulis & Conſiliariorum, Vniuerſitatis Florentinorum iuriſdictione in Vrbe. 524
34 Habitu Canonicorum Regulariũ S. Auguſtini ad Epiſcopatus promotorum. 525
35 Beneficiorum Conſiſtorialium impetratione. 525
36 Bannitis, eorumq. auxiliatoribus & fautoribus. 526
37 Archiconfraternitatis Charitatis in Vrbe approbatione. 527
38 S. Franciſci de Paula Canonizatione. 538
39 Monaſterij mulierum ad honeſtam vitam Conuertitarum inſtitutione in Vrbe. 533
40 Martini Lutheri errorum damnatione. 535
41 Martini Lutheri & ſequaciũ anathematizatione. 535
42 Tertiæ Regulæ Fratrum de Pœnitentia S. Franciſci inſtitutione. 541
43 Inquiſitorum ſententijs, per Officiales ſeculares abſq. reuiſione exequendis. Et iuriſdictione in Maleficos. 543
44 Militię S. Iacobi de Alcantara priuilegijs. 543
45 Henricus VIII. Rex Angliæ, titulo defenſoris Chriſtianæ fidei decoratur. 545
46 Priuilegiorum & indulgentiarum communicatione, inter Ordines Mendicantium, eorumq. Tertiarios, Oblatos & Conuerſos. *Append. fol.* 21
47 Confraternitatis Roſarij B. Mariæ Virginis indulgentiis. *Append.* 21

Martinus Quartus. Tom. I. fol. 124.

1 Michaelis Paleologi Græcorum Imperatoris damnatione. fol. 124

Martinus Quintus. Tom. I. fol. 244.

1 Errorum Ioannis Vuicleff, Ioannis Huſz, Hieronymi de Praga, & aliorum damnatione. fol. 244
2 Litterarum Apoſtolicarum executionem impedientium pęnis. 250
3 Scriptorum, Abbreuiatorum, Cuſtodis Cancellariæ, Auditorũ Rotæ, & aliorũ Officialium munere. 250
4 Fratrum Carthuſianorum exemptione à decimis & pĩmitiis. 254
5 Rotæ Romanæ Ordinationibus, pro feliciori eius regimine. 255
6 Conſulum Artis Mercaturę pannorum iuriſdictione in Vrbe. 257
7 Canonicorum omnium Regularium Ordinis S. Auguſtini vnione. 258
8 Monachorum Ordinis Ciſtercienſis exemptione à decimis. 260
9 Officii Magiſtrorum Viarũ Vrbis reintegratione. 260
10 Perſonas Eccleſiaſticas ad forum ſeculare trahentium pęnis. 261
11 Fratrum Ieſuatorum Congregationis approbatione. 262
12 Sanctiſſimi Corporis Chriſti feſtiuitate etiam infra Octauam celebranda, eiusq. indulgentijs. 262
13 Regulæ Fratrum Conuentualium S. Franciſci declarationibus pro eius bono regimine & reformatione. 263
14 Concilii Baſileenſis indictione. 268
15 Regulæ Fratrum & Sororum Tertii Ordinis, Seruorum B. Mariæ Virginis cõfirmatione. *Append fol.* 15
16 Conſtitutionis nuper, pro reformatione Fratrum Conuentualium editæ, mitigatione. *Append.* 17

Nicolaus Tertius. Tom. I. fol. 123.

1 Prædicatione verbi Dei pro Hebræorum conuerſione. fol. 123
2 Hæreticorum Patarenorum, aliorumq. anathematizatione. 124

Nicolaus Quartus. Tom. I. fol. 126.

1 Chiſtianis ad Iudæorum ritum tranſeuntibus, Iudęisq. conuerſis reiudaizantibus. fol. 126
2 Tertiæ Regulæ S. Franciſci pro Tertiariis ſecularibus approbatione. 126
3 Monachorum Cluniacenſium reformationis declaratione. 128
4 Hoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe, receptione, ſub protectione Sedis Apoſtolicæ. 132
5 Belli vel Cruciatæ pro recuperatione Hieruſalem indictione. 134
6 Legatis piis incertis Ordini Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorũ exhibẽdis. 135

Nicolaus Quintus. Tom. I. fol. 305.

1 Concordatis inter Sedem Apoſtolicam, & Nationem Germaniæ. fol. 305
2 S. Bernardini Senenſis profeſſoris Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Obſeruantia, Canonizatione. 306
3 Chriſtianis ad Saracenos arma aut victualia deferentibus vel mittentibus eorumq. pęnis. 308

4 Friderici III. Romanorum Imperatoris in Alma Vrbe Coronatione. 309

Paſchalis Secundus. Tom. 1. fol. 15.

1 Monaſterij Ciſtercij pro Monachis S.Benedicti erecti, receptione ſub protectinue Sedis Apoſt. fol. 13
2 Eccleſiæ Lateranenſis conceſſione, Canonicis Regularibus Ordinis S. Auguſtini. 16
3 S. Petri Epiſcopi Ciuitatis Anagniæ Canonizatione. 16

Pelagius Secundus. Tom. 1. fol. 7.

1 Conciliabuli Conſtantinopolitani damnatione. fol. 7

Paulus Secundus. Tom. 1. fol. 326.

1 Vicarij Papæ in Vrbe, eiusque diſtrictu iuriſdictione. fol. 326
2 Obſeruandis per Indices cauſarum alienationis bonorum Eccleſiaſticorum. 327
3 Obſeruãdis per Gubernatores locorum Status Eccleſiaſtici. 327
4 Vindictam tranſuerſalem in Vrbe, eiusq. diſtrictu ſumẽtibus, Caualcatasq. facientibus, & eorũ pœnis. 328
5 Alienatione bonorum Eccleſiaſticorũ interdicta. 329
6 Iuribus & Annatis R. Cameræ Apoſtolicæ perſoluen. pro beneficijs Eccleſiaſticis. 330
7 Anni Sancti, ad 25. Annum reductione. 330

Paulus Tertius. Tom. 1. fol. 610.

1 Congregationis Eremitarum S.Romualdi ſegregatione, à Congregatione Eremi Camaldulenſis. fol. 610
2 Ordinis Sanctiſſ. Trinitatis Redemptionis Captiuorum priuilegijs in Regnis Portugalliæ & alijs. 614
3 Familiares Papæ, & continui cõmenſales, qui ſint. 613
4 Rotæ Bononienſis inſtitutione. 617
5 Clericorum Regularium Congregationis S. Pauli Decollati comprobatione. 617
6 Camerarij Iudicisq. Curiæ Ripæ Vrbis iuriſdictione. 619
7 Henrici VIII. Regis Angliæ, eiusq. fautorum damnatione. 619
8 Abſolutionis Clementis VII. de hæreticis Portugalliæ & Algarbiorum approbatione. 624
9 Cauſis intereſſe Fiſci R. Cameræ Apoſtolicæ concernentibus, in dicta Camera cognoſcendis. 629
10 Bulla in die Cœnæ Domini contra hæreticos, & alios promulgata. 629
11 Capuccinorum Congregationis Ordinis Fratrum Conuentualium S. Franciſci approbatione. 632
12 Auditorum Rotæ Romanæ priuilegijs. 633
13 Vxoribus litigare volentibus cum maritis, in honeſto prius loco ponendis. 634
14 Collegij Scriptorum Archiuij Curiæ Romanæ, authoritate in legitimandis baſtardis. 635
15 Congregationis Caſſinenſis Monachorum S.Benedicti priuilegio centenariæ præſcriptionis. 636
16 Cardinalis in Vrbe Legati à Papa dimiſſi ob eius diſceſſum, iuriſdictione. 637
17 Conſtitutionibus Ægidianis, vel Marchiæ, in locis immediatis Status Eccleſiaſtici obſeruandis. 640
18 Iulij II. conſtitutionis contra Miniſtros Rev. Cameræ Apoſtolicę participantes in contractibus Cameralibus extenſione. 641
19 Cardinalis Archipresbyteri Eccleſiæ S. Mariæ Maioris de Vrbe iuriſdictione. 642
20 Confraternitatis Corporis Chriſti, approbatione & indulgentijs. 643
21 Societatis ad erigen. Hoſpitalia, & ſubuenien. Orphanis, & mulieribus ad honeſtam vitam conuerſis, approbatione. 645
22 Studij generalis Maceratenſis inſtitutione. 646
23 Referendariorum vtriuſque Signaturæ Papæ priuilegijs. 647
24 Appellationibus non admittendis pro reis in pœnam pecuniariam condemnatis, non facto depoſito. 652
25 Inſtituti Clericorum Regularium Societatis IESV approbatione. 632
26 Archiconfraternitatis ad Orphanos pie educãdos erectione in Vrbe. 654
27 Excommunicationum Sancti Eleutherij prohibitione. 656
28 Beneficiorum certo modo vacantium impetrationibus. 657
29 Spolijs Clericorum abſque ſufficienti teſtandi facultate decedentium. 658
30 Inquiſitorum authoritate procedendi, contra Prædicatores ſcandaloſos etiam regulares. 659
31 Collegij Fabricæ S.Petri de Vrbe priuilegijs. 660
32 Neophytorum priuilegijs, Ordinationibusq. per eos ſeruandis. 666
33 Concilij Tridentini indictione. 667
34 Congregationis S. R. E. Cardinalium generalium Inquiſitorum inſtitutione. 670
35 Cardinalis Archipresbyteri Eccleſiæ S. Petri de Vrbe iuriſdictione. 671
36 Vicarij Papæ in Vrbe, eiuſque diſtrictu iuriſdictione. 672
37 Hoſpitalis & Monaſterij, pro Neophytis Catheeumenis inſtitutione in Vrbe, & Cardinalis Protectoris iuriſdictione. 674
38 Prioris generalis, & aliorum Priorum Congregationis Monachorum Silueſtrinorum electione & authoritate. 676
39 Subſidij triennalis impoſitione. 678
40 Miniſtrorum Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ, & aliorum, rationes fideliter ei nõ reddentium pęnis. 679
41 Camerario Papæ, per omnes Officiales obedientia habenda. 680
42 Naufragantium bona occupandi prohibitione, & eam recuperantium præmio. 680
43 Familiarium, Romanæ Curiæ Prælatorum ſalariũ, quo tempore petendum. 681
44 Viſitatorum Carcerum Vrbis facultatibus, & ordinationibus. 682
45 Mercatorum vtriuſque Ripæ Vrbis priuilegijs. 684
46 Clerici teſtandi facultatem non habentes, quam partem locis pijs dare poſſint. 686
47 Vicarij generalis Eremi Camaldulenſis electione. 686
48 Præfecti generalis Societatis IESV authoritate, eiuſq. gratijs & ordinationibus. 687
49 Tranſumptis ſupplicationum, & mandatis adipiſcendi poſſeſſionem beneficiorum. *Append. fol.* 26

Paulus Quartus. Tom. 1. fol. 716.

1 Syndicis & Oeconomis Ordinis Fratrum S.Franciſci da Obſeruantia. fol. 716
2 Alienationum bonorum Eccleſiæ, in eius præiudicium factarum reſciſſione. 719
3 Legibus per Hebræos in Statu Eccleſiaſtico degentibus obſeruandis. 720

4 Ne-

4 Negantibus Trinitatem, aut Chriſti diuinitatem, aut Conceptionem de Spiritu ſancto, aut virginitatem B. Mariæ. fol. 721
5 Decanatus Collegij Cardinalium ad quem deferendus. 722
6 Reis ex inditijs torquendis, extra carceres non audiendis, confeſſisq. non ſoluta pœna non relaxandis. 723
7 Societatibus Officiorum Curiæ Romanæ. 723
8 Litibus inter S. R. E. Cardinales, à Papa ſolum decidendis. 724
9 Cardinalis Protectoris, & Iudicis Neophytorum in Vrbe iuriſdictione. 725
10 Cancellariarum criminalium Status Eccleſiaſtici applicatione ad Cameram Apoſtolicam, & Ordinationibus à Cancellarijs obſeruandis. 726
11 Occupantibus loca R. Cam. Apoſtolicæ, Annatas non ſoluentibus: Ingerentibus ſe in beneficijs ante literarum expeditionem. 728
12 Supponentibus ſe pro alijs, pro obtinen. beneficijs, vel vt aliquid ab eis conſequantur. 731
13 Feſtiuitatis Cathedræ S. Petri Apoſtoli Romæ, reſtitutione. 732
14 Religioſis extra clauſtra vagantibus. 732
15 Feſto S. Dominici duplici, Officio celebrando. 734
16 Papatum ambientibus, aut Papa viuente, de alterius electione tractantibus. 735
17 Annatas, & Quindennia Reu. Cameræ Apoſt. ſoluere, qui teneantur. 737
18 Lenonibus, eorumq. complicibus, pœna mortis certis caſibus in Vrbe plectendis. 739
19 Hæreticorum, & Schiſmaticorum cuiuſcunque dignitatis, & præeminentiæ damnatione, eorumq. pœnis. 739
20 Exemptionum omnium à ſolutione ſubſidij triennalis reuocatione. 741
21 Epiſcopis cuiuſcunque Ordinis profeſſoribus, ad clauſtra redeuntibus, ad illius officia, & dignitates non admittendis. 742

Paulus Quintus. Tom. 3. fol. 173.

1 Iubilei indictione, ad diuinam opem, pro bono regimine implorandum. fol. 173
2 Abbreuiatorum maioris Præſidentiæ, priuilegijs. 175
3 Conclauiſtarum duorum poſtremorum Conclauium indultis. 177
4 Ordinis Fratrum Carmelitarum exemptione, à quarta funeralium. 179
5 Collegij in Regnis Hiſpaniarum erectione, pro Militibus S. Iacobi de Spatha, & S. Benedicti de Auis. 180
6 Capituli Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula celebratione, Prælatorumq. munere. 182
7 Feſtiuitatis S. Vbaldi Epiſcopi Eugubini innouatione. 183
8 Collegij Matthæij pro egenis Scholaribus in Vrbe approbatione. 185
9 Certo Religioſorum numero, cuique Conuentui Regularium præſcribendo. 187
10 Fratrum Carmelitarum Diſcalciatorum facultate noua Monaſteria conſtruendi. 187
11 Exemptionum à ſolutione onerum Cameralium reuocatione. 188
12 Extractionibus omnis generis Annonæ, & Graſciæ extra Statum Eccleſiaſticum interdictis. 190
13 Pij V. & aliorum Pont. conſtitutionum approbatione, de locis S. R. E. non alienandis. 191
14 Vocalium electione, & votis in Capitulis Canonicorum Regularium Lateranen. 193
15 Vnionis Fratrum S. Ambroſij, & S. Barnabæ confirmatione. 194
16 Fratrum Ieſuatorum facultate, aſcendendi ad Ordinem ſacerdotalem. 195
17 Reductionis Monachorum S. Baſilij approbatione, vnà cum eorum indultis. 198
18 Curialium, Incolarum Vrbis, & Ciuium Romanorum priuilegijs. 199
19 Cõgregationis Monachorum Syluestrinorum priuilegijs, Abbatisq. poteſtate etiam in Regno Galliæ. 201
20 Clericis regularibus Miniſtrantibus Infirmis, ad alios Ordines tranſire prohibitis. 202
21 Indulgentiarum, pro Religionibus, & Ordinibus Regularibus præfinitione. 202
22 Vicarij Papæ iuriſdictione, in cauſis Hoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe. 204
23 Congregationis Monachorum B. Mariæ Fulienſis priuilegijs. 204
24 Militum IESV CHRISTI, S. Iacobi de Spatha, & S. Benedicti de Auis ad cõmendas promotione. 208
25 Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ac Fratrum Reformatorum priuilegijs. 208
26 Cauſis hæreticæ prauitatis quorumcunque Religioſorum, ab Inquiſitoribus tantum cognoſcen. 210
27 Fratrum Capuccinorũ facultate, noua loca conſtruendi in Hiſpanijs. 211
28 Auditoris cauſarum Reu. Cameræ Apoſtolicæ iuriſdictione. 212
29 Monialium Ordinis B. Mariæ Fulienſis, exemptione ab alijs Superioribus Ordinis Ciſtercienſis. 216
30 Perſonarum Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani promotione ad magnam Crucem. 217
31 Miniſtri, & Commiſſarij generalis Fratrum de Obſeruantia authoritate, ſuper Fratribus reformatis. fol. 218
32 Eleemoſyna præſtanda Parochis Indiarum, pro ſepultura ſepeliendorum in Eccleſiis Ordinis Sancti Auguſtini. 219
33 Ordinationibus pro feliciori regimine Monachorum Congregationis Caſſinenſis obſeruandis. 219
34 Regularium extra clauſtra degentium, priuilegio Fori. 223
35 Ambitu Canonicis Regularibus S. Saluatoris interdicto. 224
36 Archiconfraternitatis Doctrinæ Chriſtianę inſtitutione in Vrbe. 225
37 Congregationis Clericorum Regularium S. Maioli, alias de Somaſcha priuilegiis. 226
38 Iuriſdictionis Cardinalium Congregationis de bono regimine Communitatum declaratione. 227
39 Ambitu Fratribus Ordinis S. Dominici interdicto. 228
40 Fratrum Sanctiſſimę Trinitatis Redemptionis Captiuorum ad Infideles ſe transferentium indultis. 228
41 Militiæ B. Mariæ de Monte Carmelo inſtitutione in Gallia. 229
42 Regis Franciæ indulto, etiam exteros Catholicos admittendi ad Militiam S. Spiritus. 232
43 Opere Agnus Dei in cera ſignandi, Ordini Monachorum B. Mariæ Fulien. in Vrbe, in perpetuum demandato. 232
44 Regis Franciæ indulto, ſtatuta edendi pro bono regimine Militiæ S. Spiritus. 233
45 S. Franciſcæ Viduæ Romanæ, ex Oblatis ſororibus Ordinis Montis Oliueti, Canonizatione. 233
46 Militiæ S Stephani priuilegiorum ampliatione. 117
47 Mercede Parochis Indiarum debita, pro ſepultura ſepeliendorum in Eccleſijs Ordinis S. Franciſci de Obſeruantia. 239

48 Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Auguſtini interdicto. 239
49 Archipresbyteri Lateranenſis Eccleſiæ iuriſdictione. fol. 240
50 Fratres B.Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, non recipiant Capuccinos. 241
51 Monachorum Congregationis B.Mariæ Fulien. facultate vbiq. noua loca conſtruendi. 242
52 Licentia ingrediendi Monaſteria Monialium abutentibus. 243
53 Cardinalis Protectoris Fratrum Conuentualium S. Franciſci authoritate. 243
54 Fratres Capuccini, ſunt veri Fratres Minores S. Franciſci. 243
55 Vnus ex Congregatione Fratrum Ioannis Dei, in qualibet eius Domo, ad presbyteratum promoueri poſſit. 244
56 Regulares ad eas Indiarum partes, recta ſe transferãt, ad quas per eorum Superiores tranſmittuntur. 245
57 Iudice in cauſis Hoſpitalis Mendicorum de Vrbe in ſecunda inſtãtia à Cardinali Protectore eligẽdo. 245
58 Cardinalium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ indultorum moderatione. 246
59 Vicarij generalis, & aliorum electione, in Ordine Fratrum Diſcalciatorum, Sãctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum. 247
60 Eiuſdem Ordinis aſcriptione, inter alios Ordines Mẽdicantes. 248
61 Eiuſdem Ordinis Fratrum votis. 249
62 Beneficijs Eccleſiaſticis per aſſecutionem pacificam vacaturis. 250
63 Bulla in die Cœnæ Domini, contra hæreticos, & alios promulgata. 250
64 Clericorum Regularium S. Pauli Decollati facultate, noua loca conſtruendi. 254
65 Magiſtris linguarum Græcæ, Latinæ, Hebraicæ, & Arabicæ, à Regularibus in eorũ Studijs habẽdis. 254
66 Fratrum Tertij Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia habitu. 255
67 S. Caroli Borromæi S. R. Eccleſiæ Cardinalis, Canonizatione. 256
68 Clementis VIII. conſtitutionis, de communicatione Indulgentiarum, ad Capitulum Lateranenſe, & alia Capitula extenſione. 260
69 Fratres Ioannis Dei in Hiſpanijs, tria vota ſubſtantialia, & quartũ de ſeruiendo Infirmis emittant. 261
70 Congregationis inſtitutione pro Annonæ, & Graſciæ vbertate, & priuilegijs Artem Agriculturæ exercentibus. 263
71 Tribunalium omnium Romanæ Curię Vrbis generali reformatione. 264
72 Notariorum, & Officialium cuiuſcunque Tribunalis Romanæ Curiæ Taxa. 286
73 Reformationis Tribunalium Vrbis declarationibus. fol. 308
74 Monaſteria ingrediendi licentiarum mulieribus iam conceſſarum reuocatione. 309
75 Congregationis, & Officialium inſtitutione, pro cura & ratione Aquæ Paulæ habenda. 310
76 Nouitijs recipiendis in Eremo Montis Senarij Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Virginis. 312
77 Apoſtolica benedictione ad Petrum Patriarcham Maronitarum. 313
78 Seminarij Fratrum Carmelitarum erectione in Vrbe, ad fidei Chriſtianæ propagationem. 313
79 Monachis S. Bernardi, Congregationis Ciſtercienſis ambientibus. 314
80 Scrutinij reformatione, in eligendis Superioribus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini. 315
81 Scholarum Piarum regimine, Congregationi Clericorum ſecularium B. Mariæ Matris Dei, perpetua conceſſione. 316
82 Montium Pietatis pecunijs, ad deſtinatum à principio vſum exponendis. 316
83 Congregationis Clericorum S.Pauli authoritate, in recipiendis Nouitijs. 317
84 Collegij Padebornenſis ſub regimine Societatis Ieſu erectione. 317
85 Ritualis Romani conſtitutione, promulgatione, & obſeruantia. 319
86 Capellæ conſtructione, in honorem B. Mariæ Virginis in Baſilica S.Mariæ Maioris de Vrbe. 319
87 SS.Benedicti, & Scholaſticæ de Nurſia, Confraternitatis inſtitutione in Vrbe. 328
88 Sixti V. conſtitutionis, ſuper pœnis, & confiſcationibus Status Eccleſiaſtici approbatione, & extenſione. 329
89 Monachorum Montis Virginis Abbatiarum, & Nouitiatuum conſtitutione. *Append.* 46
90 Religioſis ad Iappones à ſuis Superioribus tranſmittendis. *Append.* 48
91 Oratorij Ieſu Chriſti D. N. Congregationis inſtitutione in Gallia, pro Clericis ſecularibus. *Append.* 48
92 Oratorij Clericorum ſecularium Congregatione in Vrbe, eiusq. inſtitutis. *Append.* 51
93 Renouatione Conſtitutionum Clem. VIII. circa officium duorum Aſſiſtentium Prioris generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, earumq. declarationibus. *Append.* 60
94 Cæleſtinorum Monaſterijs, ab Abbates, & Priores regendis. & eorum priuilegijs. *Append.* 63
95 Monachorum Ciſtercienſium Cõgregationis erectione in Regnis Aragoniæ, Valentię, & aliarum Prouinciarum. *Append.* 63
96 Doctrinæ Chriſtianæ Clericorum in Gallia vnione cum Congregatione Clericorum de Somaſcha, & Capitulis per eos obſeruandis. *Append.* 66
97 Conceptionis B. Mariæ Virginis diſputationibus publicis interdictis. *Append.* 68
98 Monachis Ordinis S. Benedicti, Congregationis Cæleſtinorum, ambitu interdicto. *Append.* 69

Pius Secundus. Tom. 1. fol. 312.

1 S.Vincentij Valentini profeſſoris Ordinis S. Dominici Canonizatione. fol. 312
2 Generalium cuiuſcunque Ordinis Mendicantium authoritate, in omnes Officiales, & Scholares. 314
3 Eccleſiæ Epiſcopalis Ciuitatis Senarum, in Archiepiſcopalem erectione. 315
4 Epiſcoporum, & Prothonotariorum Apoſtolicorum præcedentiæ declaratione. 316
5 Appellantium à Papa ad futurum Concilium, & eorũ complicum pœnis. 316
6 S. Catherinæ de Senis, profeſſæ Ordinis S. Dominici, Canonizatione. 316
7 Clericis ad ſacros Ordines malè promotis. 319
8 Homicidis, vel de homicidio condemnatis. 320
9 Monachorum Montis Oliueti priuilegijs. 321
10 Eorum quæ ipſemet Pius olim ante Papatum ſcripſerat pro Concilio Baſileenſi, retractatione. 322
11 Prædicatione prohibitione, de ſanguinis Chriſti diuiſione à diuinitate, vel vnione in triduo paſſionis. 326

Pius Quartus. Tom. 2. fol. 1.

1 Gubernatoris Vrbis facultate, in cauſis cambiorum ſiccorum. fol. 1

2 Cardinalis Protectoris Archihoſpitalis S.Iacobi Incurabilium de Vrbe iuriſdictione. 2
3 Pauli IV. conſtitutionis moderatione, quo ad Religioſos Apoſtatas. 3
4 Bona Sedis Apoſtolicæ detinentium, ſcientiumq. & nõ reuelantium pęnis. 5
5 Monialium exéptione à decimis, alijsq. oneribus. 6
6 Confraternitatis Sanctiſſ. Trinitatis ad Peregrinos hoſpitandum in Vrbe approbatione. 7
7 Prælatorum Ordinis Monachorum Mõtis Oliueti facultate, circa abſolutionem Monachorum. 8
8 Spolijs Clericorum abſque Sedis Apoſtolicæ licentia de eorum bonis diſponentium. 8
9 Militię S.Ioannis Hieroſolymitani gratijs & priuilegijs. 9
10 Reſidentia Epiſcopali, Reſidentiumq. priuilegijs, 20
11 Pauli IV. bullæ de alienatione bonorum Eccleſiaſticorum, moderatione. 21
12 Societatum Officiorum in Statu Eccleſiaſtico contrahendarum forma. 22
13 Solemnitatibus in venditione & locatione bonorum R. Cameræ Apoſtolicæ obſeruandis. 23
14 Indices cauſarum, priuationis beneficiorum, eorumq. affines & familiares ea impetrare non poſſunt. 23
15 Cardinalis Archipresbyteri Eccleſiæ S. Mariæ Maioris de Vrbe iuriſdictione. 24
16 Confraternitatis S. Rocchi in Vrbe cõfirmatione. 25
17 Sequeſtris lite pendente concedendis, ſuper fructibus beneficiorum. 27
18 Vaſſallorum pro eorum Dominis obligatorum liberatione. 28
19 Spolijs Clericorum ob illicitam negotiationem. 29
20 Camerarij Papæ priuilegiorum innouatione. 31
21 Pugnantibus in Duello, illudue vbiq. gentium ſpectãtibus & complicibus illorumq. pęnis. 31
22 Archiconfraternitatis Orationis & Mortis approbatione. 32
23 Concilij Tridentini proſecutionis indictione. 34
24 Ordine quo Prælati in dicto Concilio locum habere debent. 35
25 Præſidentis & Camerarij Riparum Vrbis iuriſdictione. 35
26 Cardinalis Camerarij Papę authoritate, reuidendi cõputa Officialium R.Cameræ Apoſtolicæ. 36
27 Homicidis, Bannitis, eorumq. fauoribus & complicibus. 38
28 Pręlatorum Concilio Tridentino Aſſiſtentium priuilegijs. 40
29 Militum S.Ioannis Hieroſolymitani Spolijs. 41
30 Archiconfraternitatis Sanctiſſimi Crucifixi erectione in Vrbe. 43
31 Inquiſitorum authoritate procedendi cõtra Sacerdotes, qui mulieres confitentes ſollicitant. 46
32 Fructus beneficiorum Italiæ, affectorum, pro tempore quo vacant applicantur R. Cameræ Apoſt. 46
33 Auditoris cauſarum Reu.Cameræ Apoſtolicæ iuriſdictione. 47
34 Iudicum Curiæ Capitolij iuriſdictione. 49
35 Pauli III. bullæ de cauſis Fiſci, in R. Camera Apoſtolica cognoſcendis extenſione. 50
36 Inquiſitorum facultate, quo ad eligendos Notarios in cauſis Inquiſitionis. 51
37 Confraternitatis pro egenis dementibus approbatione in Vrbe. 52
38 Fide adhibenda Secretario & Notario Hoſpitalis Sãcti Spiritus in Saxia de Vrbe. 53
39 Birreto viridi deferendo, à cedentibus eorũ bonis. 53
40 Inquiſitores teſtium dicta publicare non tenentur, & ſoli Pont. de proceſſibus rationem reddunt. 55
41 Fructibus & diſtributionibus Eccleſiarum Vrbis. 55
42 Proxenetæ Ripæ Vrbis ad quod Mercatoribus teneãtur. 55
43 Pœnarum maleficiorum Status Eccleſiaſtici, applicatione R. Cameræ Apoſtolicæ. 56
44 Rotæ Romanæ reformatione. 58
45 Legitimationibus ſpuriorum, & reuocatione facultatum legitimandi. 60
46 Conſulum Artis Mercaturæ Pannorum de Vrbe iuriſdictionis ampliatione. 61
47 Francbitiam in Vrbe tenentibus, vel acclamantibus, aut Curiam impedientibus eorumq. pęnis. 62
48 Pauli IV. bullæ quo ad ordinationes per Hebręos Status Eccleſiaſtici obſeruandis declaratione. 62
49 Archibuſettos breuioris menſuræ duorum palmorum in Statu Eccleſiaſtico retinentibus. 64
50 Cardinalis Protectoris Monaſterij Conuertitarum de Vrbe iuriſdictione. 65
51 Inquiſitorum facultate procedendi contra quoſcunq. etiam regulares & exemptos, in cauſis hæreſis. 66
52 Reis pœnæ capitalis, vel bannitis extra carceres non audiendis. Appellationibus condemnatorum. Paciſq. fractoribus. Et legitimæ confiſcatione. 67
53 Pœnitentiariæ Apoſtolicæ reformatione. 68
54 Correctoris Cancellariæ Apoſtolicæ. Officiiq. Contradictarum reformatione. 73
55 Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ Tribunalium reformatione. 74
56 Auditoris cauſarum dictæ Cameræ reformatione. 76
57 Loca pia & Confraternitates, Ordinarijs, & Rectoribus Parochiali ſubſunt. 78
58 Tribunalium Romanæ Curiæ, Officialiumq. reformatione. 80
59 Signaturæ Iuſtitiæ Rom. Pontificia reformatione. 84
60 Militiæ S.Stephani approbatione & priuilegiis. 86
61 Decanatu Collegii Auditorum Rotæ Romanæ. 89
62 Priuilegiorum diſpenſandi ſuper irregularitatibus, impedimentiſq. matrimonialibus reuocatione. 90
63 Conclauis pro eligendo Romano Pontifice reformatione. 91
64 Indulgentiis, abſque clauſula, porrectionis manuum adiutricum, & gratis expediendis. 94
65 Collegii Fabricæ S. Petri de Vrbe facultatem cogen. Notarios, ad exhiben. inſtrumenta. 94
66 Odetti Cardinalis in hæreſim Hugonotorum prolapſi, damnatione. 95
67 Cardinalium generalium Inquiſitorum authoritate procedendi contra Prælatos hæreticos, & hæreticorum fautores. 97
68 Cardinalis Protectoris Hoſpitalis & Societatis S.Hieronymi Illyricorum de Vrbe iuriſdictione. 97
69 Studii generalis Bononienſis priuilegiis. 99
70 Ordinationum & gratiarum Ordinis Ciſtercienſis Monachorum innouatione. 100
71 Caupones & Albergatores Vrbis, quando non teneãtur de furtis rerum eis conſignatarum. 102
72 Exemptionũ à ſolutione Dohanæ Vrbis reuocatione. Et ob numerũ duodecim filiorũ declaratione. 103
73 Concilii Tridentini confirmatione. 104
74 Gręci in quibus Ordinariorum iuriſdictioni ſubiiciuntur. 105
75 Canonicorum Regularium Lateranenſium præcedentia, quo ad Monachos Congregationis Caſsinenſis. 106
76 Licentiarum habendi libros Lutheranos aut de hæreſi ſuſpectos reuocatione. 108
77 Indicis librorum prohibitorum approbatione. 109
78 Confraternitatis Nominis Dei ad cauendum blaſphemias & periuria approbatione. 110
79 Maior pars Cardinalium Congregationis Inquiſitio-

nis, eam totam repræſentat. 111
80 Concilium Tridentinum, quo die ligare cœperit. 111
81 Congregationis Cardinalium inſtitutione, ſuper executione Concilij Tridentini. 112
82 Cardinalium Inquiſitorum authoritate habēdi libros prohibitos, alijsq. licentiam concedendi. 112
83 Cancellariarum Criminalium Status Eccleſiaſtici iterata applicatione ad R. Cameram Apoſt. 113
84 Facultatis Hoſpitalis Sancti Spiritus in Saxia de Vrbe quærendi eleemoſynas reintegratione. 119
85 Confidentijs beneficialibus. 120
86 Electionibus ad regimina Monaſteriorum & dignitates Conuentuales. 121
87 Tribunalis Reu. Cameræ Apoſtolicæ ſecunda reformatione. 122
88 Forma profeſſionis fidei emittendæ, à promotis ad gradus. 128
89 Forma profeſſionis fidei emittendæ, à pronſis de beneſitijs Eccleſiaſticis. 129
90 Confraternitatis ſub inuocatione duodecim Apoſtolorum approbatione in Vrbe. 130
91 Clericorum extra reſidentiam decedentiũ ſpolijs. 132
92 Priuilegiorum liberandi carceratos renocatione. 133
93 Conſulum Artis Mercatorum Vrbis iuriſdictione. 134
94 Priuilegiorum, Maris Magni, & aliorum indultorum, etiam Regularibus conceſſorum, reuocatione in his quæ aduerſantur Concilio Tridentino. 136
95 Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani priuilegijs. 137
96 Nuncijs Apoſtolicis apud Principes, conquiſitio fauorum interdicitur. 150
97 Abbatum Congregationis Caſſinen. facultate, vtendi Pontificalibus, &c. 152
98 Regiſtrandis in Camera Apoſtolica gratijs, eius intereſſe concernentibus. 152
99 Extrahendi frumenta de Statu Eccleſiaſtico priuilegiorum renocatione. 153
100 Ordinis Fratrum S. Antonij Viennen. quærendi eleemoſynas facultate. 154
101 Ciuitatis Piæ erectione propè Arcem S. Angeli de Vrbe, ædificantiumq. priuilegijs. 155
102 Camerarij Papæ & Magiſtrorum Viarum Vrbis iuriſdictione. 158
103 Regulæ Fratrum Conuentualium S. Franciſci declaratione. 164
104 Alienationum Terrarum Sedis Apoſtolicæ reſciſſione. 172
105 Notariorum cauſarum Ciuilium de Vrbe taxa. 173
106 Notariorũ cauſarum Criminaliũ de Vrbe taxa. 175

Pius Quintus. Tom. 2. fol. 177.

1 Litibus delatorum ad Officium Inquiſitionis, ſuſpendendis coram alijs Iudicibus criminalibus. fol. 177
2 Beneficijs curatis præuio examine conferendis. 177
3 Medici quæ præcauere debent, in infirmis curandis. 177
4 Miſſas celebrandi veſpertino tempore, facultatis reuocatione. 178
5 Obſeruandis circa cultum diuinum in Eccleſijs, Feſtiuitatumq. venerationem, & pęnis cõtra Simoniacos, Blaſphematores, Sodomitas & Concubinarios. 179
6 Pauli IV. bullæ editæ contra Hebræos confirmatione. 181
7 Naufragorum bona occupantibus, & Communitatibus ac Baronibus eos non capientibus. 181
8 Monialiũ clauſura, & eleemoſynis eis præſtandis. 184
9 Fractæ pacis cauſis. Bannitorum admiſſione ad defenſiones in Statu Eccleſiaſtico. 186
10 Bannitis, facinoroſiſq. hominibus, eorumq. complicibus. Et territoria ab illis non cuſtodientibus. 188
11 Ordinum Mendicantium exemptione, à gabellis, onereq. Milites hoſpitandi. 191
12 Græcorum facultate Latino ritu, & Latinorum Græco more celebrandi Miſſas reuocatione. 192
13 Gradibus exprimendis, pro impetratione diſpenſationis matrimonialis. 193
14 Concilij Tridentini explicatione, circa impedimenta matrimoniorum. 193
15 Familiarium, Romanæ Curiæ ſtipendio. Ordineque eorum creditoribus ſatisfaciendi. 194
16 Conſulũ Artis Agriculturæ iuriſdictione in Vrbe. 195
17 Sclauis baptizatis, ad Conſeruatores Almæ Vrbis pro libertate confugentibus. 196
18 Vicarij Papæ iuriſdictione, circa contractus in forma Camerę, & loca ac perſonas Eccleſiaſticas in Vrbe. 197
19 Agriculturæ Artem in diſtrictu Vrbis exercentium priuilegijs. 197
20 Ingreſſu ad Monaſteria & clauſtra Ordinum Regularium, mulieribus interdicto. 198
21 Procuratorum Pœnitentiariæ veritatē non exprimentium in gratijs Apoſt. pœna. 199
22 Pauli IV. bullæ editæ, contra Hæreticos confirmatione. Inquiſitorum authoritate reuidendi ſententias ad illorũ fauorē per alios, nõ rite & recte latas. 200
23 Cardinales duo, Congregationis Inquiſitionis, alijs abſentibus, eam totam repræſentant. 201
24 Pij IV. bullæ mitigatione, quo ad appellationes condemnatorum pro crimine facto depoſito. 202
25 Collegij Capranicenſis, & Collegij Nardini, de Vrbe, reformatione. 202
26 Beneficiorum Regni Neapolis affectorum fructibus ſequeſtrandis. 204
27 Miſerabilibus perſonis, cæteris alijs præferendis, in cauſis diſcuſſionum. 204
28 Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani indultorum moderatione. 205
29 Beneficiorum propter hæreſim vacantium reſeruatione. 213
30 Indulgentiarum continentium facultatem quęſtuandi, vel porrectionem manuum adiutricum, reuocatione. Et de cætero quæſtuandi prohibitione. 215
31 Clericorum Regularium Theatinorũ priuilegijs. 215
32 Forma expediendi litteras Apoſtolicas ſuper reſignationibus beneficiorum. 218
33 Collationum Eccleſiarum Parochialium factarum nõ ſeruata forma Cõcilij Tridentini damnatione. 219
34 Religioſorum Regularium facultate fungendi officio Parochorum, in Indijs. 220
35 Infeudandi & alienandi loca S. R. E. prohibitione. 221
36 Feſtiuitatis S. Thomæ de Aquino celebratione. 223
37 Indultorum S.R.E. ſuper collatione beneficiorum moderatione. 224
38 Quindennijs debitis R. Cameræ Apoſtolicæ. 224
39 Dotium, munerum & ornamentorum, mulierum in Vrbe reformatione. 226
40 Reis bannitis in contumaciam non audiendis. 227
41 Ordinum Mendicantium priuilegijs. 228
42 Spoliorum nomine, quæ non venient. 238
43 Conſulum Artis Lanæ iuriſdictione in Vrbe. 239
44 Ordines Mendicantes, qui ſint. 240
45 Cappucinorum tranſitu, ad Fratres S. Franciſci de Paula, & è contra interdicto. 241
46 Monachorum Ordinis Ciſtercienſis. 242
47 Portionum aſſignandarum Vicarijs perpetuis Eccleſiarum, declaratione. 243
48 Fanorum agitatione interdicta. 244
49 Fratribus S. Franciſci de Paula adnumeratione inter Ordines Mendicantes. 244
50 Fratrum Ieſuatorum adnumeratione inter Ordines Men-

Mendicantes. 245
51 Commiſſionibus cauſarum in cauſis Spoliorum nō ſignandis, non citato Commiſſario Reuer. Cameræ Apoſtolicæ. 246
52 Fratrū S. Frāciſci de Obſeruantia, facultate ſtatis diebus, Officiū Sanctiſſ. Corporis Chriſti recitandi. 247
53 Fratrum Amadeorum & Clarenorum vnione, Ordini Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia. 247
54 Cardinalis Protectoris Monaſterij S. Catherinæ de Roſa in Vrbe iuriſdictione. Congregationisq. dicti Monaſterij auctoritate miſerabiles Virgines ibi collocandi. 249
55 Beneficiorum vacante ſede Epiſcopali vacantium reſeruatione. 251
56 Collegij Fabricæ S.Petri authoritate, circa legata quę fiunt Eccleſiæ B.Mariæ Lauretanæ. 251
57 Fructibus beneficiorū lite pendente deponendis. 252
58 Quę beneficiorum reſignationes per Epiſcopos & alios Collatores admitti poſſint. 253
59 Fratrum Cruciferorum reformatione. 253
60 Priuilegiorum creandi Doctores reuocatione. Illisq. ad beneficia & dignitates non promouendis. 256
61 Fratrum Conuentualium Ordinis S.Franciſci reformatione. 257
62 Concilij Tridentini declaratione, ſuper impedimento publicæ honeſtatis, circa matrimonia. 258
63 Tertij Ordinis Fratrum & Sororum S.Franciſci reformatione. 258
64 Breuiarij Romani reſtitutione & approbatione. 260
65 Rectorum Parochialium reſidentia. 262
66 Fratrum Conuentualium S. Franciſci reformationis approbatione. 262
67 Notariorum & aliorum, proceſſus propalantium pœnis. 264
68 Viſitatorum Carcerū Almæ Vrbis iuriſdictione. 265
69 Officialium Cameræ Apoſtolicæ facultate ſublata, concedendi. Si in euidentem. 265
70 Scripturas dictæ Cameræ non reſtituentium aut reuelantium pœnis. 266
71 Fratrum Ordinis S.Dominici præcedētia, quo ad alios Fratres Mendicantes. 267
72 Clericorum nefandi criminis reorum pœna. 268
73 Officialium Romanæ Curiæ & Militiarum facultatis reuocatione, circa penſiones, expectationes, vnionnes ſuppreſſionesq. beneficiorum, ac facultatem teſtandi. 269
74 Dignitatibus & Præbendis Eccleſiarum Inſulæ Sardiniæ. 271
75 Clericorum ſecularium, aliorumq. more religioſorum viuentium promotione. 272
76 Votorum profeſſione, & vnius ex Regulis approbatis electione fienda, ab omnibus Congregationibus ſub voluntaria obedientia viuentibus. 273
77 Militiæ S.Ioannis Hieroſolymitani priuilegijs. 274
78 Cōgregationis Clericorū Regulariū S.Maioli, aliàs de Somaſcha cōſtitutione ſub Regula S.Auguſtini. 275
79 Cenſualium contractuum reformatione. 276
80 Iudæorum expulſione à Statu Eccleſiaſtico, Vrbe Roma, & Ancona exceptis. 278
81 Domibus à Fratribus S.Franciſci de Obſeruantia in ſingulis eorum Prouincijs aſſignandis, Fratribus ſtrictioris Obſeruantiæ. 279
82 Perſonas Officij Sanctiſſimæ Inquiſitionis, eorumve bona & ſtatum offendentium pœnis. 279
83 Pœnitentiariæ Apoſtolicæ Officialiū reformatione. 281
84 Scriptorum & Procuratorum, litterarum minoris gratiæ inſtitutione in dicta Pœnitentiaria. 282
85 Confidentijs beneficialibus, quibuſcunque etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus prohibitis. 283
86 Capellarum Roſarij erectione, eiuſq. Confraternitatum indulgentijs. 283
87 Collegij Scriptorum Archiuij Romanæ Curiæ priuilegijs. 287
88 Magni Ducis Etruriæ creatione. 288
89 Indultorum recipiendi Religioſos alterius Ordinis, etiam laxioris reuocatione. 290
90 Officij Correctoris Cancellariæ Apoſtolicæ ſeu Contradictarum reformatione. 291
91 Confraternitatis Miſericordiæ indulgentijs. 292
92 Præcedentia alijsq. gratijs Congregationis Canonicorum ſecularium S. Georgij in Alga. 294
93 Bonifacij VIII. bullę, contra offendentes S. R. E. Cardinalis extenſione. 295
94 Lateranenſis Eccleſiæ de Vrbe præeminentia, inter alias Orbis Eccleſias. 296
95 Duæ ſententiæ conformes latæ pro Fabrica S. Petri de Vrbe faciunt rem iudicatam. 297
97 Collegij eiuſdem authoritate circa legata pia infra triennium non impleta. 298
98 Collegij eiuſdem authoritate, quo ad reſcindendas alienationes bonorum Eccleſiaſticorum. 279
99 Indulgentias ad quæſtū publicandi prohibitione. 304
100 Eleemoſynis pro Carceratis Vrbis colligendis. Et carceratione pro debito merè ciuili infra ſeptem aureos interdicta. 304
101 Eliſabeth Reginæ Angliæ damnatione. 304
102 Monachorū Ordinis Ciſtercienſis reformatione. 305
103 Fratrum Ordinis Seruorum B.Mariæ Virginis reformatione. 307
104 Quicquam exigendi vel petendi prohibitione, ob beneficiorum collationem. 310
105 Summatoris litterarum Apoſtolicarū priuilegijs. 311
106 Miſſalis Romani reformati approbatione. 313
107 Gubernatori Vrbis, quicquid de mandato Papæ agere dixerit, plenè credatur. 314
108 Pij IV. bullę cōtra de Statu Eccleſiaſtico extrahentes frumenta, extenſione ad omne genus Graſciæ. 315
109 Monialium Ordinis S. Dominici facultate emittendi profeſſionem in articulo mortis ante annum probationis. 315
110 Crucesignatorum Societatis contra hæreticos, inſtitutæ, ad præſidium Inquiſitionis, indulgentijs. 316
111 Tonſorū monetarū in Statu Eccleſiaſtico pęna. 316
112 Doloſis decoctoribus capitali pœna plectendis. 317
113 Auditoris Curiæ cauſarum R. Cameræ Apoſtolicæ reformatione. Expeditionumq. taxa. 318
114 Diſputandi in publicis prædicationibus, de Conceptione B. Mariæ Virginis, aut de illa vulgari ſermone ſcribendi vel dictandi, prohibitione. 322
115 Canonicorum Regularium Lateranen. facultate, circa celebrationem feſti S. Auguſtini & aliorum Sanctorum ſui Ordinis. 323
116 Canonicorum eorundem præcedentia, ante alios Regulares, poſt Clerum ſecularem. 324
117 Teſtandi ad fauorem illegitimorum indultis, eorūq. reuocatione. 325
118 Cambiorum illicitorum declaratione & prohibitione. 327
119 Ordinis Fratrum Humiliatorum extinctione. 328
120 Præpoſiturarum dicti Ordinis diſtributione. 329
121 Inuentario actorum criminalium quotannis conficiendo ab Epiſcopis Regni Siciliæ. 330
122 Officij B. Mariæ reformati approbatione & indulgentijs. 332
123 Protectoris Archiconfraternitatis Sanctiſſimæ Trinitatis, ad Peregrinos, & Conualeſcentes piè recipiendum & alendum inſtitutæ, iuriſdictione. 334
124 Prælatorum Ordinis Fratrum S. Dominici facultate eligendi ex dicto Ordine Notarios, pro exequendis

dis mandatis Apoſtolicis. 335

125 Fratrum Eremitarum S. Hieronymi, Congregationis B. Petri de Piſis priuilegijs. 337

126 Conſtitutionum ſuper iure congrui, & nouis ædificijs Vrbis (ſacris tamen aut publicis exceptis) editarũ, reductione ad terminos iuris. 338

127 Canonicorum ſecularium S. Georgij in Alga, præcedentia, etiam quo ad Canonicos Regulares Lateranenſes. 340

128 Miniſtri generalis, & aliorum Prælatorum electione, & munere, in Ordine Fratrum Minorum de Obſeruantia. 340

129 Prælatorum Congregationis Caſſinenſis Monachorum S. Benedicti indulto, diſpenſandi & abſoluendi Monachos. 342

130 Confraternitatibus nominis Dei, in Eccleſijs Fratrũ S. Dominici, vel de licentia eorundem Prioris erigendis. 342

131 Religio Clericorum Regularium Societatis Ieſu, eſt vere de Ordinibus Mendicantium. 343

132 Prælatorum Ordinis S. Dominici facultate, diſpenſandi cum ſuis Fratribus. 345

133 Confeſſoribus omnibus per Ordinarios approbandis. 345

134 Regreſſuum, & coadiutoriarum ad beneficia Eccleſiaſtica renocatione. 346

135 Habentium beneficia Eccleſiaſtica, & horas canonicas non recitantium pœnis. 347

136 Epiſcoporum authoritate viſitandi Eccleſias Parochiales, Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani. 347

137 Confraternitatibus Doctrinæ Chriſtianæ inſtituendis. 348

138 Appellationum cauſis, à condemnatis in pœnam pecuniariam, infra ſex menſes expediendis. 349

139 Vicariarum vndecim perpetuarum, in Eccleſijs Vrbis inſtitutione. 349

140 Ambientium dignitates, & iuriſdictionis officia pœnis. 350

141 Prælatorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris electione, bonorumq. adminiſtratione. 352

142 Turcis in bello peracto captiuis, eo durante non dimittendis. 354

143 Congregationis Fratrum Ioannis Dei, ad curandos in Hoſpitalibus infirmos inſtitutę approbatione. 354

144 Cardinalis Protectoris Confraternitatis Annunciationis B. Mariæ Virginis in Vrbe dudum, ad egenas virgines dotandas inſtitutæ, iuriſdictione. 356

145 Pugionum, armorumq. breuioris menſuræ trium palmorum delationis prohibitione, in Statu Eccleſiaſtico. 358

146 Adiuuantium bellũ contra Turcas indulgentijs. 358

147 Libellis famoſis, & litteris alterius famam lædentibus, aut ſecreta eorum quæ pro Status Eccleſiaſtici regimine, aguntur, nunciantibus. 359

148 Monaſteriorum, piorumq. locorum exemptione, ab onere hoſpitandi Milites. 360

149 Chriſtianis apud Turcas Sclauis in peracto bello repertis, libere dimittendis. 361

150 Forma expediendi litteras monitoriales, ſiue excommunicationes, contra detinentes, bona deperdita, vel non reuelantes. *Append. fol.* 28

151 Oppidi Ripæ Tranſonis, in Ciuitatem erectione; Eiusq. Eccleſiæ Parochialis in Epiſcopalem ſublimatione. *Append.* 28

Sixtus Quartus. Tom. 1. fol. 332.

1 Theſaurarij & Clericorum Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ priuilegiis. fol. 332

2 Auditorũ Rotæ Romanę reductione ad duodecim. 333

3 S. Franciſci feſtiuitate, ex præcepto celebranda. 333

4 Cardinalis Protectoris Fratrum Minorum S. Franciſci, authoritate. 334

5 Ordinis Fratrum Eremitarum S. Franciſci de Paula, comprobatione, & priuilegiis. 335

6 Fratrum Minorum Conuentualium S. Franciſci Mare Magno. 337

7 Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici Mare magno. 340

8 Curialium priuilegiis. 343

9 Monachorum Ordinis Ciſtercienſis habitu. 343

10 Canonicorum Regularium Lateranenſium priuilegiis. 344

11 Regulæ Fratrum Carmelitanorum, quo ad eſum carnium & ieiuniorum mitigatione. 349

12 Magni Magiſtri Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe authoritate. 349

13 Fratrum Eremitarum B. Petri de Piſis, Capitulorum celebratione, Prælatorumq. electione. 350

14 Confraternitatis Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe innouatione & indulgentiis. 352

15 Conſtitutionibus Marchię vel Ægidianis in toto Statu Eccleſiaſtico, obſeruandis. 354

16 Abbreuiatorum litterarum Apoſtolicarum priuilegijs. 356

17 Propoſitionum Petri de Oſma, & aliorum hæreticorũ damnatione. 359

18 Roſarij ſiue Pſalterij B. Mariæ Virginis approbatione, & indulgentijs. 361

19 Ordinis S. Dominici, & Ordinis S. Franciſci gratijs & priuilegijs. 361

20 Camerarij & Magiſtrorum Viarum Vrbis iuriſdictione. 362

21 S. Bonauẽturę Balneoregienſis profeſſoris Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Obſeruantia, Canonizatione. 366

22 Magni Magiſtri Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia Vrbe, munere & electione. Exemptionibusq. & Indultis eiuſdem Archihoſpitalis. 368

23 Pœnitentiarij Maioris S.R.E. authoritate. 369

24 Attinentibus condemnatorum, vel Communitatibus cogendis, ad eorum bona redimenda. Parentibusq. etiam de legitima cogendis, ad ſolutionem pœnarum. 371

Sixtus Quintus. Tom. 2. fol. 486.

1 Iubilei indictione, ad diuinam opem implorandam, pro bene regenda Repub. Chriſtiana. fol. 486

2 Exemptionum omnium, à ſolutione onerum Cameralium renocatione. 487

3 Alienationis Bonorum Status Eccleſiaſtici in nõ ſubditos prohibitione. 488

4 Clericorum Regularium S. Maioli, vel de Somaſcha priuilegijs. 489

5 Clericis Regularibus S. Pauli Decollati, ad proceſſiones non cogendis. 490

6 Bannitis, facinoroſisq. hominibus, ac eorum fautoribus & complicibus. 491

7 Feſto Præſentationis B. Mariæ Virginis, duplici officio celebrando. 494

8 Feſto S. Franciſci de Paula, duplici officio celebrando. 494

9 Studij generalis in Ciuitate Firmi renouatione. 495

10 Prælatorum Congregationis Sancti Bernardi in Italia Monachorum Ordinis Ciſtercienſis electione. 497

11 Studij generalis Valẽtiæ regimine, & redditibus. 498

12 Collegio Notariorum Sedis Apoſtolicæ, eiusq. priuilegiorum extenſione. 500

13 Archiconfraternitatis Cordigerorum S. Franciſci inſtitutione. 505
14 Conſulum Artis Lanæ iuriſdictione eiuſdemq. Mercatorum priuilegijs. 507
15 Viſitandis Liminibus Apoſtolorum. 508
16 Feſtiuitatis S. Nicolai de Tolentino innouatione. 510
17 Aſtrologiæ iudiciariæ prohibitione. 510
18 Feſto S. Antonij de Padua duplici Officio celebrando. 512
19 Capituli Lateranenſis Eccleſiæ de Vrbe indulto, dandi licentiam in eius locis, erigendis loca pia. 513
20 Tranſitu Fratribus S. Franciſci de Obſeruantia, ad Capuccinos interdicto. 514
21 Roſarij B. Mariæ Virginis indulgentijs; Magiſtriq. generalis & Vicarij poteſtate illius Confraternitates erigendi. 515
22 Feſtiuitatis S. Ianuarij Epiſcopi & Martyris innouatione. 516
23 Capellarum Pontificalium in Baſilicis Vrbis renouatione. 517
24 Lauretani Oppidi in Ciuitatem erectione, eiusq. Collegiatæ Eccleſiæ in Epiſcopalem ſublimatione. 518
25 Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis Congregationis, approbatione. 519
26 Pij V. bullæ de non infeudandis locis, &c. S. R. E. confirmatione. 520
27 Redditiuum aſſignatione Archiconfraternitati Confalonis de Vrbe, colligendiq. eleemoſynas licentia, pro redemptione Captiuorum ab infidelibus. 521
28 Viſitatoris generalis Tertij Ordinis S. Franciſci electione, & eiuſdem Ordinis exemptione à ſuperioritate Miniſtrorum generalium de Obſeruantia in Italia. 525
29 Secretarij domeſtici Romani Põtificis officio, & emolumentis. 526
30 Feſto S. Petri Martyris duplici Officio celebrãdo. 528
31 Decies centenis millibus aureorum, in Arce S. Angeli de Vrbe ſepoſitis, pro vrgentiſſimis Sedis Apoſtolicę neceſſitatibus. 529
32 Congregationis Monachorum B. Mariæ Fulienſis approbatione. 532
33 Annatas, Communia, & Quindennia R. Cameræ Apoſtolicæ non ſoluentium pœnis. 532
34 Monachorum Ciſtercienſium Ordinis S. Benedicti gratiarum confirmatione. 534
35 Tranſitu ad Eremitas S. Romualdi, regularibus permiſſo, ipſisq. ad alios prohibito. 335
36 Præfecti Annonæ Vrbis, & Conſulum Artis Furnariorum de Vrbe, iuriſdictione. 536
37 Cardinalis Protectoris Archiconfraternitatis Confalonis de Vrbe, iuriſdictione. 537
38 Cardinalis Protectoris Collegij Cantorum Capellanorum Papæ iuriſdictione. 540
39 Hortatione ad Chriſtifideles, ad ſubueniendũ Collegio Rhemenſi, pro Catholicis Anglis, necnon Anglorum proſecutionem petentium. 541
40 Fratrum S. Franciſci de Obſeruantia indulto, retinendi loca etiam ſine titulo poſſeſſa. 542
41 Prælatorum Referendariorum vtriuſque Signaturæ Papæ qualitatibus, & indultis. 543
42 Communitates pro alijs obligatæ infra annum liberentur. Et de cætero ſe obligare, Oratoresq. ſumptibus publicis ad Papam mittere nequeant. 545
43 Iuribus, ærario Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani, ab omnibus perſoluendis. 547
44 Commiſſarij Rener. Cameræ Apoſtolicæ authoritate, & indultis. 549
45 Societatum ad caput ſaluum damnatione. 553
46 Adulterijs, ſtupris, lenocinijsq. ſeuerius in Vrbe puniendis. 554
47 Iudicis cauſarum Confidentialium iuriſdictione. 556
48 Montis Alti Oppidi in Ciuitatem, eiusq. Collegiatæ Eccleſiæ, in Epiſcopalem erectione. 558
49 S. Seuerini Oppidi in Ciuitatem, eiusq. Collegiatæ Eccleſiæ in Epiſcopalem erectione. 559
50 Cardinalium creandorum numero, & qualitatibus. Optioneq. ſex Epiſcopatuum eis conferen. 560
51 Tolentini Oppidi in Ciuitatẽ, eiusq. Collegiatæ Eccleſiæ in Epiſcopalem erectione. 564
52 Sumptuum circa dotes, conuiuia, indumenta & ornamenta moderatione in Vrbe. 565
53 Congregationis Annunciatę pro Scholaribus externis, inſiſten. Studijs Collegijs Societatis Ieſu ampliatione etiam ad alios, cum facultate alias aggregandi. 569
54 Inceſtis, quibuſdam caſibus vltimo ſupplicio plectendis in Statu Eccleſiaſtico. 570
55 Titulorum & Diaconiarum præfinitione, pro S. R. E. Presbyteris Cardinalibus. 571
56 Scripturas R. Cameræ Apoſtolicæ non reſtituentium vel non reuelantium pœnis. 573
57 Hoſpitalis Mendicorum de Vrbe ad eos piè alendum inſtitutione, eiusq. redditibus & indultis. 574
58 Capellæ ad Præſepe Chriſti erectione, in Baſilica Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe. 577
59 Coniugijs Eunuchorum & Spadonum prohibitis. 582
60 Collegij Viduarum & Virginum inſtitutione in Vrbe. Eiusq. Cardinalis Protectoris iuriſdictione. 585
61 Pij IV. & Pij V. bullis editis circa confidentias beneficiales obſeruandis etiam in Gallia. 587
62 Studij generalis Vrbis regiminis conceſſione, Collegio Aduocatorum Conſiſtorialium. 588
63 Canonicorum ſecularium S. Georgij in Alga, proprietatis declaratione. 589
64 Beneficiorum Regni Valentiæ, collatione. 590
65 Militiæ S. Stephani commendis erigendis. 593
66 Ædificantium vel habitantium in via Felici, vel Pia de Vrbe indultis. 594
67 Libros & alia ex Bibliothecis Fratrum S. Franciſci de Obſeruantia extrahentium pœnis. 596
68 Fratrum Conuentualium Reformatorum S. Franciſci approbatione. 597
69 Bis decies centenis millibus nummum aureorum in Arce S. Angeli de Vrbe ſepoſitis, pro vrgentiſſimis S. R. E. neceſſitatibus. 599
70 Monachorum B. Mariæ Fulienſis, priuilegijs. 600
71 Nouitios ad Religiones admittendi forma. 601
72 Tribunalis Almæ Vrbis Gubernatoris quo ad cauſas ciuiles reformatione. 606
73 Indulgentiarum elargitione, quorundam Chriſtianorum Imperatorum numiſmata geſtantibus, vel Eccleſias vbi illa aſſeruantur viſitantibus. 608
74 Quindecim Congregationum S. R. E. Cardinalium inſtitutione, pro feliciori Reipublicæ Chriſtianæ regimine. 611
75 Caualcatis, hominumq. armatorum collectis, in Statu Eccleſiaſtico interdictis. 617
76 S. Bonauenturæ Balneoregienſis aſcriptione, inter Sanctos Catholicæ Eccleſiæ Doctores. 620
77 Clerici Regulares S. Pauli Decollati, quo modo Nouitios recipere poſſint. 624
78 Præſidij ducentorum millium ſcutorum inſtitutione pro vbertate Annonæ in Vrbe. 624
79 Beneficiis promotorũ ad Cardinalatũ vacantibus. 627
80 Ter decies centenis millibus nummum aureorum in Arce S. Angeli ſepoſitis pro neceſſitatibus Sedis Apoſtolicæ. 627
81 Clericorum Regularium Minorum approbatione, & indultis. 629
82 S. Didaci Hiſpani, profeſſoris Ordinis S. Franciſci de

de Obſeruantia Canonizatione. 630
83 Archiuiorum in Statu Eccleſiaſtico ad ſcripturarum præſeruationem inſtitutione, Officiiq. Regentis eorum erectione. 636
84 Canonicatibus, præbendis & dignitatibus Eccleſiæ Valentinæ, illegitimis non conferendis. 639
85 Monachorum Montis Virginis exemptione, à iuriſdictione Sacriſtæ Hoſpitalis Annũciatæ Neapolis. 640
86 Iudicis litium Hoſpitalis Mendicorum de Vrbe iuriſdictione. 640
87 Abortum procurantium, eorumq. auxiliatorum pœnis. 643
88 Feſti SS. Placidi & Sociorũ Martyrũ inſtitutione. 644
89 Montis Alti Collegij inſtitutione in Ciuitate Bononię pro Scholaribus Prouinciæ Marchiæ. 645
90 Fructibus beneficiorum Regni Neapolis tempore obitus beneficiatorum non exactis. 659
91 Clericorum malè promotorum, & aliorum in ordinum collatione peccantium pœnis. 651
92 Clericorum & Militum beneficia obtinentium habitu & tonſura. 653
93 Pœnis & confiſcationibus in Stato Eccleſiaſtico. 654
94 Rotæ Maceratenſis inſtitutione. 658
95 Archiepiſcopatus in Eccleſia Epiſcopali Ciuitatis Firmi erectione. 663
96 Breuiarij Romani vſu, Congregationi Fratrum Carmelitarum Diſcalciatorum permiſſo. 665
97 Archiconfraternitatis Pietatis carceratorum de Vrbe priuilegijs. 665
98 Prioris generalis, & aliorum Prælatorum electione, in Congregatione Canonicorum Regularium S. Saluatoris. 668
99 Inſtituti Fratrum Scalciatorum S. Franciſci in Italia ſuppreſſione. 669
100 Theſaurarij Papæ iuriſdictione. 670
101 Aquæ Felicis mox ad Vrbem conductæ ratione & cura. 675
102 Cardinalis Archipresbyteri, Eccleſiæ S. Petri de Vrbe, iuriſdictione. 678
103 Burgi Felicis, in Regione Montium Vrbis erectione, & inibi ædificantium indultis. 679
104 Militiæ S. Stephani priuilegijs. 681
105 Præpoſiti, Sacriſtæ, & aliorum inſtitutione ad Scalas Sanctas, propè Eccleſiam Lateranen. de Vrbe. 682
106 Alienatione Officiorum, maioribus S. R. E. Officijs annexorum prohibita, *Append. fol.* 36
107 Studij generalis inſtitutione, in Collegio Societatis Ieſu, in Oppido Græcen. Diœceſis Salsaburgenſis. *Append.* 40

Vrbanus Secundus. Tom. 1. fol. 14.

1 Congregationis Monachorum Vallis Vmbroſæ approbatione. fol. 14

Vrbanus Tertius. Tom. 1. fol. 29.

1 Ordinis Fratrum Cruciferorum in Hoſpitali Ciuitatis Bononiæ approbatione. fol. 29

Vrbanus Quartus Tom. 1. fol. 94.

1 Feſtiuitatis Sanctiſſimi Corporis Chriſti inſtitutione. fol. 94
2 Inquiſitorum authoritate circa proceſſum, examen testium, & punitionem eis inobedientium. 96
3 S. Ricardi Epiſcopi Ciceſtrenſis in Anglia, Canonizatione. 97
4 Inquiſitorum indulto, quod ipſi & eorum Notarij non poſſint à quoquam excommunicari. 99
5 Congregationis Monachorum Montis Virginis immunitatibus. 99
6 Abbatis dictæ Congregationis priuilegio, vtendi Pontificalibus. 100
7 Mitigatio Regulæ Monialium S. Claræ. 100
8 Inquiſitorum, & Sociorum facultate, mutuo ſe abſoluendi. *Append. fol.* 7

Vrbanus Quintus. Tom. 1. fol. 219.

1 Camerarij S. R. E. iuriſdictione. fol. 219
2 Ordinis Fratrum Carthuſianorum indulto, habendi altare portatile. 220

Vrbanus Sextus. Tom. 1. fol. 227.

1 Camerarij S. R. E. iuriſdictione, in cauſis intereſſe Reo. Cameræ Apoſtolicæ. fol. 227
2 Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Virginis exemptione à ſubuentionibus. 228
3 Officialium laicorum, perſonas Eccleſiaſticas proſcribentium pœnis. 229

F I N I S.

INDEX

INDEX VERBORVM SVPER QVIBVS MATERIAE SEQVENTIS REPERTORII SVNT EXTENSAE.

ABBAS pag. 1
Abbatiſſæ 1
Abbreuiatores 1
Abiens 2
Abortus 2
Abſolutio 2
Acacius hæreticus 2
Accipiens 2
Accuſatio, & Accuſator 2
Adminiſtrator 2
Admiſſio Nouitiorum in Relig. 2
Adrianus II. & VI. 2
Aduena 2
Adulterium 2
Aduocatus Pauperum 2
Adnocati 2
Aduocati Conſiſtoriales 2
Aduocatus Fiſci 2
Aedificium, & Aedificare 3
Aegidianæ Conſtitutiones 3
Affirmans 3
Aggregatio 3
Agnus Dei 3
Agri, Agricultores, Agricultura 3
Albergatores 3
Alexander II. III. IV. & VI. 3
Alienare, & alienatio 3
Allegatio nouæ cauſæ 3
Alumni 3
Amadæi Fratres 3
Ambiens, & Ambitus 4
S. Ambroſius 4
S. Ambroſij ad Nemus Fratres 4
Anaſtaſius IV. 4
Anglia, & Angli 4
Anima 4
Animalia 4
S. Anna 4
Annona 4
S. Annunciationis Confraternitas 4
Annus Iubilæi 5
S. Antonius de Padua 5
S. Antonius Archiepiſcopus Florentinus 5
S. Antonij Viennen. Fratres 5
Apoſtata 5
Apoſtoli 5
Apoſtoli Fratres 5
Apoſtolica Sedes 5
Appellare, Appellans, & Appellatio 6
Aqua Felix 6
Aqua Paula 6
Archibuſetti 6
Archiconfraternitates 6
Archiconfrat. Charitatis de Vrbe 6
Archiconf. Chordigerorũ de Vrbe 7
Archiconfraternitas Confalonis 7
Archiconfrat. S. Crucifixi de Vrbe 7
Archiconfraternit. Doctrinæ Chriſtianæ de Vrbe pag. 7
Archiconfraternitas S. Mariæ de Suffragio de Vrbe 7
Archiconfrat. Orphanorũ de Vrbe 7
Archiepiſcopus 7
Archihoſpitale S. Spiritus in Saxia de Vrbe 7
Archihoſpitale S. Iacobi Incurabilium de Vrbe 7
Archipresbyter S. Mariæ Maioris 7
Archipresbyter S Petri in Vatic. 7
Archiuium, & Archiuij Scriptores 7
Archiuia generalia Status Eccleſ. 8
Arma, & Armati 8
Armeni 8
Aromatarij Vrbis 8
Arrha 8
Artes, & Artium Conſules 8
Articuli 9
Aſſaſſinium 9
Aſſectamentum 9
Aſſiſtentes Papæ 9
Aſſiſtentes Signaturæ 9
Aſtrologia 9
Auditor Cameræ Apoſtolicæ 9
Auditor Confidentiarum 10
Auditores Rotæ Bononien. 10
Auditores Rotæ Ferrarien. 10
Auditores Rotæ Maceraten. 10
Auditores Rotæ Romanæ 10
Auenionis Studium 10
BAnnimenta pag. 11
Banniti 11
Baptiſmus 11
Baptizatus 11
Baroncelli 11
Barones 11
S. Baſilij Monachi 12
Beatitudo 12
Benedicere 12
S. Benedicti de Auis Milites 13
Benedictus XI. & XII. 13
SS. Benedictus, & Scholaſtica 13
Beneficialis Confidentia 13
Beneficialis Confidentiæ Auditor 13
Beneficiati Capellæ S. Mariæ ad Præſepe 13
Beneficium 13
Beneficia Eccleſiaſtica 13
S. Benno 13
S. Bernardinus Senen. 15
S. Bernardus Abbas 15
Bidellus Studij Vrbis 15
Birretum 15
Biſſextus 15
Blada 15
Blaſphemia 15
Blaſphemus 15
Bona 15
S. Bonauentura 16
Bonifacius VIII. & IX. 16
Bononien. Studium 16
Bononienſis Ciuitas 16
Bononienſis Eccleſia 16
Breuiarium 16
S. Brigitta, ſeu Brigida 16
Bulla 16
Burgus 16
CAdauera pag. 16
Calendarium 16
Calliſtus II. & III. 16
Camaldulenſes Monachi 16
Camaldulen. Eremus 17
Camaldulen. Eremitæ 17
Cambium 17
Camera Apoſtolica 17
Camerarius 17
Cameræ Clerici 18
Cameræ Commiſſarius 18
Cancellaria Apoſtolica 18
Cancellariæ Status Eccleſiaſtici 18
Cancellarij Status Eccleſiaſtici 18
Candelottarij Vrbis 18
Canones ſiue Cenſus 18
Canonici Regulares Lateranen. 18
Canonici Regulares S. Saluatoris 19
Canonici Seculares S. Georgij in Alga 19
Canonizatio SS. 19
Cantores Capellæ Papæ 20
Capella S. Mariæ ad Præſepe 20
Capella Imaginis B. Mariæ Virg. 20
Capella Pontificia 20
Capere, & Capti 20
Capita Regionum Vrbis 20
Capitula Eccleſiarum 20
Capranicenſe Collegium 20
Captiui 20
Capuccini Fratres 21
Carceres, Carcerare, & Carcerati 20
Cardinales S. R. Eccleſiæ 21
Cardinalium Familiares 22
Carmelitæ Fratres Mitigati 22
Carmelitæ Fratres Diſcalciati 23
Carolus IV. & V. Impp. 23
S. Carolus Borromeus S.R.E. Card. 23
Carolus Molinæus hæreticus 23
Carthuſiani Fratres 23
Caſſinenſes Monachi 24
Caſus reſeruati 24
Cathecumeni 24
Cathedra S. Petri 24
S. Catherinæ de Roſa Monaſteriũ in Vrbe 24
S. Catherina de Senis 24
Caualcata, vel Armata 24
Caupones Vrbis 24

Cauſa ſeu lis pag. 24
Cautio 25
Cæleſtinus III. & V. 25
Cæleſtini Monachi 25
Cenſus 25
Cæremoniale 25
Charitatis Archiconfraternitas 25
Chirurgus 25
Chordigerorum Archiconfrater. 26
Chriſtiani 26
CHRISTVS 26
Ciſtercienſes Monachi 26
Ciſtercienſes Reformati 26
Citatio 26
Ciuitas, & Ciues 26
S. Clara 27
Clareni Fratres 27
Clauſtra 27
Clauſura 27
Clemens IV. V. VI. VII. & VIII. 27
Clerici 27
Clerici Cameræ Apoſtolicæ 27
Clerici Regul. Miniſtrantes Infirmis 28
Clerici Regulares Minores 29
Clerici Regulares S. Pauli Decoll. 29
Clerici Regulares de Somaſcha 29
Clerici Regulares Theatini 29
Clerici Seculares B. Mariæ 29
Clerici Seculares B. Mariæ de Oratorio Vrbis 30
Clerici Seculares de Oratorio in Francia 30
Clerus Romanus 30
Cluniacenſes Monachi 30
Cognatio ſpiritualis 30
Collectę Hominum armatorum 30
Collectores 30
Collegium Abbreuiatorum 30
Collegium Anglorum in Vrbe 30
Collegium Capranicen. in Vrbe 30
Collegiū Colymbrien. in Hiſpania 30
Collegiū Fabricæ S. Petri de Vrbe 30
Collegium Germanicum in Vrbe 31
Collegium Græcorum in Vrbe 31
Collegiū S. Hieronymi Matthæiorum in Vrbe 31
Collegium Maronitarum in Vrbe 31
Collegium Montis Alti, in Ciuitate Bononiæ 31
Collegium Nardinum in Vrbe 31
Collegium Phyſicorum in Vrbe 31
Collegium Prothonotariorum 31
Collegium Scotorum in Vrbe 31
Collegium Scriptorum Archiuij 31
Collegium Secretariorum 31
Coloni 31
Comites Palatini 32
Commendatarij 32
Commenſales 32
Commiſſarij cauſarum 32
Commiſſarij Spoliorum 32
Commiſſarius Cameræ Apoſt. 32
Commiſſarius Fabricæ S. Petri 32
Commiſſarius Ripettæ 32
Commiſſio cauſarum 32
Communicantes 32
Communitates Status Eccleſiaſt. 32
Computa Cam. Apoſtolicæ 32
Computatores Cam. Apoſtolicæ 33
Conceptio B. Mariæ Virginis 33
Conciliabulum 33
Concilium 33
Concilium Baſileen. 33
Concilium Calcedonenſe 33
Concilium Conſtantienſe 33
Concilium Florentinum 33
Concilium Lateranenſe 33
Concilium Lugdunenſe 33
Concilium Nicænum 33
Concilium Tridentinum 34
Concilium Viennenſe 33
Concionatores 34
Conclaue, & Conclauiſtæ 34
Concordata 34
Concordia 34
Concubinarij, & Concubinæ 34
Concurſus 34
Condemnati 34
Confalonis Archiconfrat. in Vrbe 34
Confeſſarius 34
Confeſſus 33
Confidentia beneficialis 35
Confirmatio ſiue Chriſma 35
Confiſcatio 35
Confratern. Annunc. B.M. in Vrbe 35
Confraternitas SS. Benedicti, & Scholaſticæ in Vrbe 35
Confraternitas Cathecumenorū 35
Confraternitas S. Nominis Dei in Vrbe 35
Confraternitas Crucesignatorum 35
Cōfraternitas Doctrinę Chriſtianæ in Vrbe 35
Cōfraternitas SS. Duodecim Apoſtolorum in Vrbe 35
Confrat. S.M. de Pietate in Vrbe 35
Confraternitas Mortis in Vrbe 35
Confraternitas Pietatis Carcer. in Vrbe 35
Confraternitas S. Rochi in Vrbe 36
Confraternitas Roſarij 36
Confraternitas S. Spiritus in Saxia de Vrbe 36
Confraternitas S. Trinit. in Vrbe 36
Confraternitates Nominis IESV in Peru 35
Cōfraternitates Corporis Chriſti 36
Confraternitates 36
Congreg. S. Officij Inquiſitionis 36
Congreg. pro Signat. Gratię Papæ 36
Congreg. pro Eccleſiarū erectione 36
Congreg. pro vbertatę Annonæ 36
Congreg. pro ſacris Ritibus 37
Congreg. pro Claſſe paranda 37
Congreg. pro Indice Librorum prohibitorum 37
Congreg. pro Concilio Tridenc. 37
Congreg. pro ſubleuandis grauaminibus Status Eccleſiaſtici 37
Congreg. pro Studio Romano 37
Congreg. pro Conſult. Regulariū 37
Congreg. pro Conſultationibus Epiſc. & aliorum Prælatorum 37
Congreg. pro curandis Vijs, & Pōtibus Status Eccleſiaſtici 37
Congreg pro Typographia Vatic. 37
Congreg. pro Conſultationibus Status Eccleſiaſtici. pag. 37
Congreg. ſuper bono regimine Status Eccleſiaſtici 37
Congreg. ſuper Baronibus Status Eccleſiaſtici 37
Congreg. ſuper gratijs, & remiſſionibus Bannitorum 37
Congreg. pro curanda Aqua Paula in Vrbe 37
Conſanguinei 37
Conſenſus 37
Conſeruatores Religionum 37
Conſeruatores Vrbis 38
Conſiſtoriales Aduocati 38
Conſtantinus Magnus Imp. 38
Conſtitutio vel Bulla 38
Conſtitutiones Ægid. & Carpen. 38
Conſules Artis Pannorū de Vrbe 38
Conſules Artis Piſtorum de Vrbe 38
Cōſules Artis Merciarior. de Vrbe 38
Conſules Artis Lanæ de Vrbe 38
Contumax 38
Conuerſæ Monialium 38
Conuerſi Regularium 38
Conuertitæ mulieres in Vrbe 38
Corpus Chriſti 38
Corrector Cancellariæ Apoſtol. 39
Coſmus Medices 39
Creatio Principum 39
Creditores 39
Crucesignati 30
Cruciata 39
Cruciferi Fratres 39
S. Crucifixi Archiconfraternitas 39
Crux 39
Cultelli 39
Curia Aud. cauſarū Cam. Apoſt. 39
Curia Capitolina 39
Curia Eccleſiaſtica 39
Curia Gubernatoris Vrbis 39
Curia Ripæ, & Ripettæ de Vrbe 39
Curia de Sabellis in Vrbe 40
Curia Secularis 40
Curia Turris Nonæ de Vrbe 40
Curiales 40
Curſores Papæ 40
Cuſtodes Carcerum Vrbis 40
Cuſtodes S. Ioan. in Later. de Vrbe 40
Cuſtos Cancellariæ Apoſtolicæ 40
Cyclus Epactarum 40
DAmnatio pag. 40
Damnati 40
Damnum 40
Dana 40
Datarius Papæ 40
Debitor 40
Debitum 40
Decanatus, & Decanus 40
Decies 100. millia aureorum 41
Decoctor 41
Decretum 41
Defuncti 41
Delictum 41
Delinquens 41
Dæmon 41
Denunciator 41
Depoſitarius 41
Depoſitio 41
Depoſitum 42
S. Dida-

S. Didacus pag. 42
Dies Feſti 42
Dignitas 42
Dilatio 42
Diripiens 42
Diſcalciati Fratres 42
Diſcuſſionum cauſæ 42
Diſpenſatio 42
Diſputatio 42
Diſtributio 42
Diuinatio 42
Diuinitas 42
Doctor 42
Doctrina Chriſtiana 43
Dohana Vrbis 43
Domini 43
S. Dominicus 43
Domus 43
Domus Pia in Vrbe 43
Donatio 43
Dos 43
Ducatus Ferrariæ 43
Duellum 43
Dux 44
ECcleſia pag. 44
Eccleſia Bononien. 44
Eccleſia Firmana 44
Eccleſia Lateranen. 44
Eccleſia S. Laurentij in Damaſo 44
Eccleſia Lauretana 44
Eccleſia S. Mariæ Maioris 45
Eccleſia Montis Alti 45
Eccleſia S. Petri de Vrbe 45
Eccleſia Rauennatenſis 45
Eccleſia Ripana 45
Eccleſia Romana 45
Eccleſia Senen. 45
Eccleſia S. Seuerini 45
Eccleſia Tolentini 45
Eccleſiaſticæ perſonæ 45
S. Edemundus 45
Edicta 45
S. Eduardus 45
Ægidianæ Conſtitutiones 45
Electio Pontificis 45
Electio, & electus 45
Eleemoſynæ 45
S. Eleutherius 46
S. Eliſabeth 46
Eliſabeth Angliæ Regina 46
Epheſina Synodus 46
Emphyteutica bona 46
Epiſcopus 46
Equites 47
Eremitæ Camaldulen. 47
Eremus Camaldulen. 47
Eremitæ Montis Coronæ 47
Eremitæ Montis Senarij 48
Eremitæ Montis Senarij 48
Etruriæ Dux 48
Euchariſtia 48
Eugenius III. & IV. 48
Eunuchi 48
Examen, & Examinator 48
Excommiſſa 48
Excommunicatio 48
Excõmunicationes S. Eleutherij 50
Executores Vrbis 50
Exemptio, & Exemptus 50
Expeditiones pag. 50
Extractio 50
Extractus ſiue regiſtra 50
Extraordinarij 50
Extrema Vnctio 50
Exules 50
FAbrica S. Petri pag. 50
Facinoroſus 51
Facultas 51
Falſarij 51
Famigeratores 51
Familia 51
Familiares Cardinalium 51
Familiares Papæ 51
Familiares Prælatorum 51
Fatalia 51
Fautores 51
Federicus I. II. & III. Impp. 51
Ferdinandus Rex 52
Ferrariæ Ciuitas 52
Feſtum 52
Feuda, & Feudatarij 52
Fideiuſſio, & Fideiuſſor 52
Fidei Profeſſio 52
Filia, & Filius 52
Firmi Ciuitas, Eccleſia, & Studiũ 53
Fiſci Procurator 53
Florentini 53
Fœtus 53
Fontes 53
Fortalitia 53
Franchitia 53
S. Franciſca Romana 53
S. Franciſcus Aſſiſias 53
S. Franciſcus de Paula 53
Fraticelli 54
Fratres 54
Fratres Amadæi 54
Fratres S. Ambroſij ad Nemus Mediolani 54
Fratres S. Antonij Viennen. 54
Fratres Apoſtoli dicti 54
Fratres S. Barnabæ 54
Fratres Bizochi, & Beguini 54
Fratres Capuccini 54
Fratres Carmelitæ 54
Fratres Carmelitæ Diſcalciati 54
Fratres Clareni 54
Fratres Cruciferi 54
Fratres S. Dominici 54
Fratres Eremitæ S. Auguſtini 54
Fratres Eremitæ S. Auguſtini Reformati 55
Fratres Eremitæ S. Hieronymi Congregat. B. Petri de Piſis 55
Fratres S. Hieronymi de Feſulis 55
Fratres Humiliati 55
Fratres Ieſuati S. Hieronymi 55
Fratres Ioannis Dei 55
Fratres B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum 56
Fratres B. M. de Monte Carmelo 56
Fratres Mendicantes 56
Fratres Minimi S. Franciſci de Paula 56
Fratres Minor. Conu. S. Franciſci 57
Fratres Minores Conuent. Reformati S. Franciſci 57
Fratres Minores Diſcalciati S. F. 57
Fratres Minores de Obſeruantia S. Franciſci pag. 57
Fratres Minores S. Franciſci Strictioris Obſeruantiæ 57
Fratres Prædicator. S. Dominici 57
Fratres Pſeudo-apoſtoli nũcupati 58
Fratres Serui B. MARIAE 58
Fratres, & Sorores Tertij Ordinis 58
Fratres S. Spiritus in Vrbe 59
Fratres S. Trinit. Redempt. Capt. 59
Fratres S. Trinitatis Redẽptionis Capt. Reform. ſiue Diſcalciati 59
Fratres & Religioſi 59
Fructus 59
Frumentum 59
Fugitiui 60
Furnarij Vrbis 60
Furtum 60
Futurorum prædictio 60
GAbella pag. 60
Galliæ Concordata 60
Gelaſius I. 60
Germaniæ Concordata 60
Germanicum Collegium 60
Gladius 60
Graſcia 60
Gratia 60
Græci 60
Græcorum Collegium 61
Gregorius VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. 61
Gubernator Vrbis 61
Gubernator ſiue Iudex Burgi Romæ 61
Gubernatores, & Officiales Status Eccleſiaſtici 61
HAbitans pag. 62
Habitus 62
Hebræi 62
S. Heduigis Duciſſa Poloniæ 62
S. Henricus I. Romanorum Imp. 62
Henricus IV. & V. Imperatores 62
Henricus VIII. Rex Angliæ 62
Heraclius Auguſtus Imperator 63
Hæredes 63
Hæreſis 63
Hæreticus 63
Hieroſolymitani Milites 63
Homicida 63
S. Homobonus 63
Honeſtas publica 64
Honorius II. III. & IV. 64
Honorius Imperator 64
Horæ Canonicæ 64
Hoſpitale Cathecumen. de Vrbe 64
Hoſpitale S. Hier. Illyric. de Vrbe 64
Hoſpit. S. Iacobi Incurab. de Vrbe 64
Hoſpitale S. Ioannis Hieroſolym. 64
Hoſpitale S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe 64
Hoſpitale Mendicorum Vrbis 64
Hoſpitale Militiæ S. Lazari 64
Hoſpitale Militiæ S. Stephani 64
Hoſpitale S. Rocchi de Vrbe 64
Hoſpitale S. Spiritus in Saxia de Vrbe 64
Hoſpites ſiue Tabernarij Vrbis 64
S. Hugo Epiſcopus Gratianopol. 64
Humiliati Fratres 64

S.Hyacinthus Polonus pag. 64
S. Iacobi Milites pag. 64
S. Iacobi Incurabilium Vrbis Hoſpitale 64
S.Ianuarius Epiſcopus, & Martyr 64
Ieiunium 65
Iesv Christi Milites 65
Ieſuitæ Clerici Regulares 65
Ieſuati Fratres 65
Illegitimi 65
Immunitas Eccleſiaſtica 65
Impediens, & Impedimentum 65
Imperator 65
Impetratio beneficiorum 65
Impudicæ mulieres in Vrbe 66
Incantatores 66
Inceſtus 66
Incolæ Vrbis 66
Index Librorum prohibitorum 66
India 66
Inditia 66
Indulgentia 66
Indulta 66
Infeudatio Terrarum S. R. E. 66
Infideles 66
Infirmus 66
Inhibitio 66
Innocẽtius ij.iij. iv. vj. vij.viij. ix. 67
Inquiſitores hæreticæ prauitatis 67
Inſpirationes diuinæ 68
Inſtigator 68
Inſtrumenta 68
Inſulæ 68
Innadentes 68
Inuentarium 68
Inuentio Tituli S. Crucis 69
Ioannes xv. xxij. & xxiij. 69
S.Ioannes Gualbertus 69
Ioannes Epiſcopus Conſtantinop. 69
Ioannes Vvicleſ, & Ioannes Huſz 69
S.Ioannis Decollati Confraternit. 69
S.Ioannis Lateranen. Eccleſia 69
S.Ioannis Hieroſolymit. Milites 69
Iocalia 69
Irregularitas 69
Itali 69
Iubileum 69
Iudæi 69
Iudex Burgi Romæ 70
Iudex Confidentiarum 70
Iudex Curiæ de Sabellis 70
Iudex Eccleſiaſticus 70
Iudex Fabricæ S. Petri 70
Iudex Ripæ, & Ripettæ Vrbis 70
Iudex de Sabellis 70
Iudex Turris Nonæ 70
Iudices Capitolij 70
Iudices delegati ſiue Commiſſarij 70
Iudices 70
Iulius ij. iij. 71
S.Iuo Presbyter Trecoren. 71
Iuramentum 71
Iuramentum calumniæ 71
Ius congrui 71
Iuriſdictio 71
Iuſpatronatus 71
Iuſtitiæ Miniſtri 71
Iuſtinianus Magnus, & Iuſtinus Senior Impp. pag. 71
Kalendarium pag. 71
Laici pag. 71
Lateranen. Eccleſia 71
Lateranen. Concilium 71
Latini 71
Latrocinia 71
S.Laurentij in Damaſo Eccleſia 71
S. Laurentius Archiep. Dublinen. 72
Lauretana Eccleſia, & Lauretum 72
S.Lazari Milites 72
Lectores Studiorum generalium 72
Legata pia 72
Legati 72
Legitima 72
Legitimatio 72
Legumina 72
Leones 72
Leo j. iv. ix. & x. 72
Leo Cæſar Imperator 72
S.Leopoldus Auſtriæ Princeps 73
Leproſi 73
Lex 73
Libelli Famoſi 73
Libri 73
Licentia 73
Limina Apoſtolorum 74
Lingua Hebraica, Græca, Latina, & Arabica 74
Litaniæ 74
Lites 74
Litigans 74
Litteræ Apoſtolicæ 74
Loca pia 74
Locatio 74
Locumtenentes ciuilis Gubernatoris Vrbis 74
S. Ludouicus Epiſc. Tholoſanus 74
S.Ludouicus Rex Francorum 74
Lugdunen. Concilium 74
Lutherus 74
Macerata Ciuitas pag. 75
Magiſtratus ſeculares 75
Magiſter 75
Magiſtri Viarum Vrbis 75
Maior Pœnitentiarius 75
Malefici, & Sortilegi 76
Mandatarij Curiarum Vrbis 76
Marcianus Imperator 76
Mare 76
Mareſcallus Curiæ de Sabellis 76
S.Maria Christi Mater 76
Maritus 76
Maronitarum Collegium 76
Maronitarum Patriarcha 76
Martinus iv. & v. 76
Martinus Lutherus 76
Matrimonium 76
Mauritius Imperator 77
S. Mauritij Milites 77
Medici 77
Menantes 77
Mendicantes Fratres 77
Mendicantes Ordines 77
Mendicorum Vrbis Hoſpitale 77
Mercatores pag. 77
Mercatores Artis Lanæ 77
Mercatores Pannorum Vrbis 77
Mercatores Ripæ Vrbis 77
Merces ſiue Salarium 77
Merces 77
Merciarij Vrbis 77
Meretrices Vrbis 77
Milites 77
Milites S. Benedicti de Anis 78
Milites S. Iacobi de Alcantara 78
Milites S.Iacobi de Calatraua 78
Milites S.Iacobi de Spatha 78
Milites Iesv Christi 78
Milites S.Ioannis Hieroſolymit. 78
Milites B. M. de Monte Carmelo 79
Milites SS.Mauritij, & Lazari 79
Milites S. Spiritus in Gallia 79
Milites S. Stephani 80
Milites Templarij 80
Miſerabiles perſonæ 80
Miſſa 80
Miſſale 80
Monachi S. Baſilij 80
Monachi Camaldulen. 80
Monachi Caſſinen. 80
Monachi Cœleſtini 81
Monachi Ciſtercienſes 81
Monachi Ciſtercienſes Reformati Fulienſis B. Mariæ 81
Monachi Cluniacen. 81
Monachi Eremitæ S.Hier.de Obſ. 81
Monachi B. M. Montis Oliueti 81
Monachi B. M. Montis Virginis 81
Monachi Nigri S.Benedicti 82
Monachi Syluestrini 82
Monachi Vallis Vmbroſæ 82
Monaſteria 82
Monaſterium S. Bernardi de Vrbe 82
Monaſterium S.Catherinæ de Roſa de Vrbe 82
Monaſteriũ Cõuertitorũ de Vrbe 82
Monaſteriũ Domus Piæ de Vrbe 82
Monaſterium S.Marthæ de Vrbe 82
Monaſterium Puellarum Diſperſarum de Vrbe 83
Monaſterium Refugij de Vrbe 83
Moneta 83
Moniales 83
Moniales Ordinis Caſſinen. 83
Moniales Ordinis Ciſtercien. 83
Moniales S. Claræ Ord. S. Franc. 83
Moniales Ordinis S. Dominici 83
Moniales Ord.B.M.de Mõte Car. 83
Moniales Tertiariæ 83
Monitoria 83
Mons Altus 83
Mons Pietatis 84
Moratoriæ 84
Mulier 84
Munera 84
Muratores Vrbis 84
Nardinum Collegiũ in Vrbe 84
Naufragantes 84
Nautæ 84
Neophyti 84
Nicena Synodus 84
Nicolaus iij. iv. & v. 84
S. Nicolaus Tolentinas 85
Nominis Dei 85
Notariatus 85
Notarij ſiue Script. Archiuij Romæ 85
Notarij Auditores Cameræ 85
No-

Notarij Auditorum Rotæ pag. 85
Notarij Burgi Vrbis 85
Notarij Cameræ Apoſtolicæ 85
Notarij Capitolij 85
Notarij Conſulum Agriculturæ, & aliarum Artium de Vrbe 85
Notarij Curiæ de Sabellis Vrbis 85
Notarij Curiæ Turris Nonæ de Vrbe 85
Notarij Curiarũ omnium Vrbis 85
Notarij Gubernatoris Vrbis 85
Notarij Hebræorum de Vrbe 85
Notarij Sanctiſſ. Inquiſitionis 85
Notarij locorum piorum Vrbis 85
Notarij Magiſtrorum Viarum 86
Notarij Ripæ, & Ripettæ Vrbis 86
Notarij Sedis Apoſtolicæ 86
Notarij Vicarij Vrbis 86
Notarij 86
Nouitij Religioſorum 86
Nullitas 86
Numiſmata Imperatorum 86
Nuncij Apoſtolici 86
Nuptiæ 86
OBlati Religionum pag. 87
Obligatio Cameralis 87
Occupantes Ciuitates, & loca S. R. Eccleſię 87
Odettus à Caſtelione S. R. E. Cardinalis 87
Oeconomus 87
Offendens 87
Officia 87
Officiales Sanctiſſ. Inquiſitionis 87
Officiales Laici 87
Officia Maiora Rom. Curiæ 87
Officiales Maiores Rom. Curiæ 87
Officiales Pœnitentiariæ 87
Officiales Sedis Apoſtolicæ 87
Officiales Status Eccleſiaſtici 87
Officium Sanctiſſ. Corporis Chriſti 87
Officium Diuinum 87
Officium B. Mariæ 87
Officium Correctoris Cancellariç Apoſtolicæ 87
Officium Sanctiſſ. Inquiſitionis 88
Officium Summatoris litt. Apoſt. 88
Oleum Sanctum 88
Oratio 40. Horarum 88
Oratorij Congregatio in Vrbe 88
Oratorij Congregatio in Fräcia 88
Ordinarij locorum 88
Ordines Mendicantes 88
Ordines Canonicorum 88
Ordines Clericorum 88
Ordines Fratrum 88
Ordines Militares 88
Ordinis Sacramentum 88
Ornamenta, & paramenta 89
Orphani 89
PActa pag. 89
Palatini Cõmites 89
Palatium Apoſtolicum 89
Pannorum Ars 89
Papa 89
Papatus 89
Parentes 89
Parma, & Placentia 89
Parochiales Eccleſiæ pag. 89
Paſcha Reſurrectionis 89
Paſchalis II. 90
Patareni hæretici 90
Patriarcha 90
Patroni 90
Paulus II. III. IV. & V. 90
Pauperes 90
Pax 90
Pœna 90
Pœnitentiaria Apoſt. 90
Pœnitentiæ Sacramentum 90
Pecunia 90
Pedagia 90
Pelagius II. 91
Penſio 91
Peregrini 91
Periuri 91
Permutatio 91
Perſonæ Eccleſiaſticæ 91
Perſonæ Miſerabiles 91
Petrus Abaelardus 91
S. Petrus Epiſcopus Anagninus 91
S. Petrus Martyr 91
S. Petrus de Morono 91
Petrus de Oſma 91
SS. Petrus, & Paulus 91
Philoſophi 91
Phocas Imperator 91
Phyſici 91
Pietatis Montes 91
Pius II. IV. & V. 92
Piſtores Vrbis 92
SS. Placidus, & Socij Martyres 92
Platea 92
Pontificale Romanum 92
Pontifex Romanus 92
Populus Romanus 92
Pragmatica Sanctio 92
Præcedentia 92
Prædicatio 92
Prædicatores 92
Præfectus Annonæ 92
Pręlati 92
Presbyter 93
Præſcriptio 93
Præſentatio B. Mariæ Virginis 93
Præſentandi ius 93
Principes 93
Priuilegium 93
Proceſſio 94
Proceſſus 94
Procurator Fiſci 94
Procurator Pauperum 94
Procuratores 94
Profeſſio fidei 94
Propinæ ſeu Sportulæ 94
Protomedicus 94
Prothonotarij Apoſtolici 95
Prouincia 95
Prouiſus 95
Proxenetæ Ripæ 95
Pugiones 95
Purgatorium 95
Pyratæ 95
QVadraginta Horarum Oratio pag. 95
Quæſtuarij 95
Quindennia 95
RAuennaten. Eccleſia pag. 95
S. Raymundus 95
Receptator 96
Rector 96
Referendarij Vtriuſq. Signaturæ 96
Regiſtra 96
Regiſtrator Cancellariæ 96
Regreſſus 96
Regulares 96
Rei 96
Religio 97
Religioſi 97
Reliquiæ Sanctorum 97
Remiſſio Bannitorum 97
Reſidentia 97
Reſignatio beneficiorum 97
Reſponſa 97
Rex 97
S. Riccardus Epiſcopus 97
Ripæ Tranſoois Ciuitas 97
Ripæ, & Ripettæ Camerarius, ſiue Iudex 97
Ripæ, & Ripettæ Notarij 97
Rituale, & Ritus 97
S. Rocchi Confraternitas, & Archihoſpitale 97
Roma 97
Romana Eccleſia 98
Romani 98
Romanus Populus 98
S. Romualdus 98
Roſarium 98
Rota 98
SAbaudiæ Dux pag. 98
Sabellorum Curia 98
Sacerdotes 98
Sacramentum 98
Sacrarium Apoſtolicum 98
Sal 98
Salarium 98
SALVATOR 98
Saluus conductus 98
Sancti 98
Saraceni 98
Sardinia 98
Saxoniæ Dux 99
Scala Sancta 99
Schiſmatici 99
Schola 99
Scholares 99
Scholæ Piæ 99
Sclaui 99
Scotorum Collegium 99
Scriptores Archiuij 99
Scriptura 99
Scriptura Sacra 99
Secretarij Apoſtolici 99
Sedes Apoſtolica 99
Senator Vrbis 99
Senen. Eccleſia 99
Sententia 99
Separatio thori 100
Sepultura 100
Sequeſtra 100
S. Seuerini Oppidum 100
Signatura Gratiæ, & Iuſtitiæ 100
Simonia 100
Sixtus IV. & V. 100
Societas 100

Societas IESV pag. 100
Societates Officiorum 101
Sodomia, & Sodomitæ 101
Sollicitatores Cancellariæ 101
Sollicitatores Carcerum 101
Sortilegij 101
Spadones 101
Spectacula 101
S. Spiritus Confraternitas 101
S. Spiritus Fratres 101
S. Spiritus Hoſpitale 101
S. Spiritus Milites 101
Spolia 101
Sportulæ 101
S. Stanislaus Epiſcopus, & Martyr 101
Stationes Vrbis 101
Statuta Vrbis 101
S. Stephani Milites 102
Studium 102
Stuprum 102
Stymata S. Franciſci 102
Subcollectores 102
Subditi Eccleſiæ 102
Subſidium triennale 102
Summatoris litter. Apoſt. Officium 102
Supplicationes 102
Suſpectus 103
S. Syluester 103
Syluestrini Monachi 103
Synagoga Hebræorum 103
Syndicatus 103
Syndici 103
Synodus 103
T (litteræ) ſignificatio pag. 103
Tabella Cõmunitatum 103
Tabellio 103
Tabernarij pag. 103
Taurorum agitatio 103
Taxa 103
Templarij Milites 103
Termini ſubſtantiales 103
Terræ S. R. Eccleſiæ 104
Tertiariæ, 104
Teſtamentum 104
Teſtes 104
Thalmud liber 104
Theatini 104
Theodoſius Maior, & Iunior Impp. 104
Theologia 104
Theſaurarius Papæ 104
Theſaurarii Status Eccleſiaſtici 105
S. Thomas Aquinas 105
S. Thomas Epiſcopus Cantuarien. 105
S. Thomas Epiſcopus Herfordienſis 105
Tiberius Conſtantinus Imp. 105
Tituli Eccleſiarum 105
Titulus Crucis 105
Tolentini Oppidum 105
Tonſores Monetæ 105
Tormentum funis, & Vigiliæ 105
Tortura 106
Tridentinum Concilium 106
Triennale ſubſidium 106
Trinitas 106
Trinitatis Confraternitas 106
Turcæ 106
Triremis 106
Turris Nonæ curia, Iudex, & Notarii 106
Tyberis inundatio 106
V Acelnarij pag. 105
Valentia 106
Valentinianus Imperator 106
Vaſa, & ornamenta 106
Vaſſalli 106
S. Vbaldus 106
Vectigal 106
Vendere, & Venditio 106
Veſtes Talares 107
Via, & Viarum Magiſtri 107
Vicariæ, & Vicarij 107
Vicarius Papæ 107
Vicecancellarius Papæ 107
Vicinus 107
Victualia 107
Vigiliæ Tormentum 107
Vilnenſe Studium 107
S. Vincentius Valentinus 107
Vindicta 107
Vinum 107
Vir 107
Virgo 107
Viſitationis B. Virginis Feſtum 107
Viſitatio, & Viſitatores carcerum Vrbis 108
Viſitatio Eccleſiarum Vrbis 108
S. Vldaricus 108
Vrbanus II. III. IV. V. & VI. 108
Vrbs Roma 108
Vſura, & Vſurarius 108
Vxor 108
X Enodochium pag. 108
Xyſtus 108
Y Conomus pag. 108
S. Yuo 108
Z Enon Imperator pag. 108
Zuinglivani hæretici 108

RE-

REPERTORIVM

Rerum, Verborum, ac Sententiarum omnium, quæ in toto hoc Opere continentur, Alphabeti ordine contextum.

A

ABBAS

ABBAS Monaſterio præficiendus, qualis eſſe debeat. Leo x. conſt. 7. p.479.t.1
Abbas non priuatur etiam in criminalibus notorijs, niſi ei permiſſa prius defenſione. Leo x. ibid.
Abbas pro Monacho in cauſis capitalibus non auditur niſi Monacho in carceribus conſtituto. Iul. ij. conſt. 24. p.440.t.1
Abbas litteris Apoſtolicis non expeditis ſe in adminiſtratione Monaſterij ingerere non debet. Iul. ij. conſtitut. 4. p.405.t.1
Abbas S. Pauli extra muros de Vrbe, Congregationis Monachorum Caſsinen. S. Benedicti, poteſt celebrare cum mitra, & conferre ordines minores. Paul. iii. conſt. 15. p.636.t.1
Abbas Generalis Monachorũ Ciſtercien. in viſitatione Monaſteriorum ſui Ordinis, non poteſt impediri ab Epiſcopis, & alijs Prælatis, ſub pœnis de quibus in Pij iv. conſt. 70. p.101.t.2
Abbas Generalis Monachorũ Ciſtercien. reſtitutus in poſſeſſionem iuris viſitandi omnia Monaſteria, tam virorum quam Monialium omnium Prouinciarum per Pium iv. conſt. 70. p.100.t.2
Abbas Generalis Monachorum Vallis Vmbroſæ, cum Diffinitoribus, quid poſſit in electione Abbatum annalium, quid in ſtatutis condendis, & alijs. Innoc. viij. conſtitut. 2. pag. 379.t.1
Abbas S. Antonij Viennenſis, ac omnes ab eo dependentes Priores, Fratres, & Miniſtri manutenentur in quaſi poſſeſſione quæſtuandi more ſolito. Pius iv. conſt. 100. p. 149. t.2
Abbas Generalis Monachorum Montis Virginis, priuilegium habet vtendi mitra, baculo, & ſolemniter benedicendi Populo, ac exercendi Pontificalia. Vrb. iv. cõſtit. 6. p.100.t.1
Abbates Congregationis Lateranen. & Monachorum Cõgregationis Caſſinen. S. Benedicti, quomodo inter ſe præcedant. Pius iv. conſt. 75. p.106.t.2
Abbates Monachorum Cæleſtinorum; quæ Ordinis Monaſteria gubernent. Paul. v. conſt. 6. in Append. p.63.t.3
Abbates Monachorum Ciſtercienſium etiam authoritate Apoſtolica ſuffulti, non ſunt exempti à iuriſdictione Abbatis ſupremi, Viſitatorum, ac Reformatorum. Eug. iv. conſt. 14. p.281.t.1
Abbates Monachorum Ciſtercienſium debent eligi ex vniuerſo numero eorum, qui ſaltem per bienniũ minora officia laudabiliter adminiſtrarunt. Sixt. v. conſtit. 10. p.498.t.2
Abbates Monachorum Caſſinen. in ipſorum Eccleſijs, baculo, & mitra Pontificali vti poſſunt, ac Populo ſolemniter benedicere. Pius iv. conſt. 97. p.152.t.2
Abbates Monachorum Caſsinen. poſſunt conſecrare Altaria lapidea, ad vſum ſuarum Eccleſiarum, & piorum locorum, intra ſepta eorundem poſitorum tantum. Pius iv. conſt. 97. p.152.t.2
Abbati Generali Fratrum S. Antonij Viennen. ſubijciuntur Capellæ, & Oratoria omnia extructa ſub denominatione S. Antonij. Clem. vij. conſtitut. 2. p.560.t.1
Vide etiam in V. Monachi. infra pag. 80.
Abbatibus Ordinis Monachorum Cluniacenſium, multa edixit, & præcepit obſeruanda, Greg. ix. conſt. 6. p.55.t.1

Abbatiſſæ

Abbatiſſæ quorumcunque Ordinum in Italia, non poſſunt eſſe perpetuæ, ſed triennales dumtaxat. Gregor. xiij. conſt. 80. p.455.t.2
Abbatiſſæ in Italia, & aliæ Monaſteriorum Præfectæ exacto triennio poſtquam regere deſierunt, iterum eligi poterunt ſeruata forma Conc. Trid. Greg. xiij. conſt. 80. p.463.t.2
Vide etiam infra in V. Moniales. pag. 83.

Abbreuiatores

Abbreuiatores, ſeu Aſsiſtentes Regentis Cancellariæ, quales eſſent, & qui, tempore Martini v. habetur in eius conſtit. 3. pag. 251. tom. 1
Abbreuiatores nihil vltra taxam recipere poſſe ſtatuit. Mart. v. in conſt. 3. ibid.
Abbreuiatores, ſi litteræ ſint reſcribendæ, ad quid teneantur. Mart. v. conſt. 3. p.251.t.1
Abbreuiatores non poſſunt, Scriptoriam Pœnitentiariæ ſimul tenere. Mart. v. ibid.
Abbreuiatores frequentent Cancellariam. Mart. v. ibid.
Abbreuiatores nobiles, Comites Palatini, & Papæ Familiares ſunt. Leo x. conſt. 14. p.486.t.1
Abbreuiatores creati, eo ipſo Referendarij cenſentur. Paul. v. conſt. 2. p.175.t.3
Abbreuiatores habent portionem panis, & vini ex Palatio Apoſtolico. Paul. v. ibid.
Abbreuiatores diſpenſantur ab obſeruantia bullæ Pij iv. de regiſtrandis gratijs, Paul. v. ibid.
Abbreuiatorũ priuilegia confirmat. Leo x. cõſt. 14. p.486.t.1
Abbreuiatorum ſubſcriptio requiritur in litteris Apoſtolicis, alias nullæ ſunt, Leo x. ibid.
Abbreuiatorum vnus, aſsiſtit Signaturæ Papæ. Paul. v. conſt. 2. p.175.t.3
Abbreuiatorum litterarum Apoſtolicarum Collegium innouatum, auctum honoribus, & emolumentis à Sixto iv. conſt. 16. p.357.t.1
Abbreuiatorum officia ſunt compatibilia cum alijs Curiæ officijs, admittunturq; per gradus à minori ad maiorem Parcum. Sixt. iv. ibid.
Abbreuiatorum officia, ſunt reſignabilia, & multis indultis fruuntur. Sixt. iv. ibid.
Abbreuiatorum officia, aliquis confert Vicecancellarius, reliqua ſummus Pontifex. Sixt. iv. ibid.
Abbreuiatorum, & Scriptorum litterarum Apoſtolicarum priuilegijs, gaudent Scriptores Archiuij Romanæ Curiæ. Iul. ij. conſt. 15. p.428.t.1

Abiens

Abiens extra Statum Eccleſiæ, in quo habet bona ſtabilia, animo non redeundi, intra biennium ea vendere, aut permutare tenetur. Sixt. v. conſt. 3. p.488.t.2

Abortus

Abortus ſponte procurati criminis atrocitas, quanta ſit. Sixt. v. conſt. 87. p.643.t.2
Abortum procurantes percurſionibus, potionibus, & quocunque alio modo, quibus pœnis ſubiaceant. Sixt. v. ibidem.

Abſolutio, & Abſoluere

Abſolutio à cenſuris, & pœnis incurſis in crimine ſimoniæ confidentialis in Gallijs, Nuntio Papæ, apud Regem reſeruatur à Sixt. v. in conſtit. 61. p.588.t.2
Abſoluere à crimine hæreſis non poſſunt Confeſſarij, electi in vim priuilegij Cruciatæ. Greg. xiij. conſt. 37. p.405.t.2
Abſolutio ab excommunicatione lata per Rom. Pontificem ad eum tantùmodo ſpectat. Greg. xiij. conſt. 81. p.465.t.2
Abſolui vt quis poſſit de aliquo delicto, quando in carceribus ſe conſtituere debent. Pius iv. conſt. 52. p.67.t.2

Acacius

Acacius hæreticus damnatur à Gelaſ. I. conſt. 1. p.2.t.1
Acacij hæretici proceſſus, & errores recenſentur. Gelaſ. I. ibidem.
Acacio hæretico, qui communicauerant, damnati ſunt. Gelaſ. I. ibid.

Accipiens

Accipere munera à Regularibus, prohibuit Clemen. viij. conſt. 28. p.48.t.3
Vide etiam infra in V. Munera. pag. 84.
Accipientes, vel dantes aliquid pro obtinenda gratia, vel iuſtitia apud Sedem Apoſt. incurrunt pœnas, de quibus in Bonif. viij. conſt. 1. p.139.t.1. Greg. xiij. conſt. 24. p.391.t.2. Clem. viij. conſt. 10. p.10.t.3

Accuſatio, & Accuſator

Accuſatio quæ fit ex odio, ſuſpecta eſt. Pelag. ij. conſt. 1. p.8.t.1
Accuſatores criminum in Statu Eccleſiaſtico, quartam partem de pœnis bannimentorum lucrantur. Pius iv. conſt. 44. p.58.t.2
Vide etiam in V. Denunciator. infra pag. 41.

Adminiſtratio

Adminiſtratio Militiarum S. Iacobi de Spatha, Calatraua, & Alcantara in Hiſpania, Coronæ Regiæ, perpetuò conceſſa ab Adrian. vi. in conſt. 1. p.546.t.1
Adminiſtratores rerum Cameralium, ſingulis annis rationem reddere tenentur. Pius iv. conſt. 87. p.86.t.2

Admiſſio Nouitiorum in Relig.

Admiſſio Nouitiorum, vt fiat in Religionibus. Sixt. v. conſt. 71. p.604.t.2
Admiſſio Nouitiorum ad Religionem, non impeditur, aut retardatur ſi aliquis Vocalium, vel Diffinitorum diſcrepet, ſi numerus ſuffragiorum ſufficiat. Sixt. v. conſt. 71. ibidem.
Vide etiam in V. Nouitij. inf. pag. 86.

Adrianus II. & VI.

Adrianus II. reinueſtiuit Henricum Angliæ Regem de Hybernia Inſula. Ioan. xxij. conſt. 4. p.159.t.1
Adrianus VI. dedit adminiſtrationem Militiarum S. Iacobi de Spatha, Calatraua, & Alcantara in Hiſpania Coronæ Regiæ Hiſpaniarum. Adrian. vi. conſtitut. 1. p.546.t.1
Adrianus VI. Belga abſens, Romæ creatus fuit Papa 9. Ianuarij 1522. p.546.t.1. Moritur Romæ 24. Septembris 1523. p.552.
Adrianus VI. inuehitur aduerſus inſcitiam Martini Lutheri, eiuſq. errores confutat. Adr. vi. conſt. 4. p.550.t.1

Aduena

Aduenæ, & peregrini, quomodo admittantur ad ingreſſum Religionis. Sixt. conſt. 71. p.604.t.2

Adulterium

Adulteria quædam in Vrbe commiſſa, capitalibus pœnis punienda ſunt. Sixt. v. conſt. 46. p.554.t.2

Aduocatus Pauperum

Aduocatus, & Procurator Pauperum, quam diligentiam adhibere debeant, in viſitatione carceratorum, & in prouidendo illorum indigentiæ. Pius iv. conſtitut. 58. p.82.t.2
Aduocatus Pauperum Vrbis, qualiter munus ſuum exercere debeat, & in quibus. Paul. v. conſt. 71. p.274.t.1

Aduocati Curiæ Romanæ

Aduocati Curiæ Romanæ, quæ ſeruare teneantur. Bened. xij. conſt. 2. p.170. t.1. & Paul. v. conſt. 71. p.276.t.3
Aduocati debent gratis pauperibus patrocinari. Paul. v. ibidem.
Aduocati non poſſunt ſuſcipere cauſas, vltra quam intendere poſſint, & niſi prauia magna conſideratione. Paul. v. ibid.
Aduocati de quota litis paciſci prohibentur. Paul. v. ibid.
Aduocatis Curiæ Romanæ, quaſdam leges præſcribit Martin. v. conſt. 5. p.256.t.3

Aduocati Conſiſtoriales

Aduocati Conſiſtoriales Romæ præcedunt quibuſcunque aliis Aduocatis, atque Doctoribus, etiam antiquioribus. Sixt. v. conſt. 62. p.589.t.2
Aduocatorum Conſiſtorialium facultas doctorandi, & cætera priuilegia, à Sixt. v. confirmata ſunt. ibid.
Aduocatorum Conſiſtorialium Collegium, plenam habet adminiſtrationem redditum Studij Generalis Vrbis. Sixt. v. ibid.
Aduocatorum Conſiſtorialium, quæ debeant eſſe qualitates. Mart. v. conſt. 3. p.252.t.2

Aduocatus Fiſci

Aduocatus Fiſci, quæ ſeruare teneatur in cauſis criminalibus. Pius iv. conſt. 58. p.82.t.2
Aduocatus Fiſci, quid accipere poſſit ab inſtigatoribus. Pius iv. ibid.
Aduocatus Fiſci, citationes expedire, capturam committere, & appellare quando poſſit. Pius iv. ibid.
Aduocati Fiſci appellationis commiſſio, & proſecutio in Signatura eſt diſcutienda. Pius iv. ibid.
Aduocato Fiſci nonnulla præcepit Paul. v. conſt. 71. §. 15. p.274.t.3
Aduocatus Fiſci qualiter munus ſuum exercere debeat, & in quibus. Paul. v. conſt. 71. p.274.t.3

Ædificium, & Ædificare

Aedificia Meretricum in Ciuitate Pia non faciunt ſpolium pro conuertitis. Pius iv. conſt. 101. p.157.t.2
Aedificia Burgi Noui, ſeu Ciuitatis Piæ, non poſſunt confiſcari. Pius iv. ibid.
Aedificantes poſſunt vti muro vicini ſoluto pretio. Greg. xiij. conſt. 21. p.388.t.2

Aedi-

Aedificare volentes in Vrbe, quæ ſeruare teneantur. Sixt.iv.conſt.20. p.365.t.1
Aedificantes in Ciuitate Pia, à Pio iv. erecta, quibus priuilegijs donentur. Pius iv. conſt. 101. p.155.t.2
Aedificare tenentur Domini fundorum in Ciuitate Pia, aut ædificare volentibus locare. Pius iv. ibid.
Vide etiam inf. in V. Domus. p. 43. & in V. Magiſtri Viarum. pag. 75.

Ægidianæ Conſtitutiones

Aegidianæ Conſtitutiones ſeruandæ ſunt in toto Statu Eccleſiaſtico in locis ei immediatè ſubiectis. Sixt. iv. conſtitut. 25.p.355.t.1. Paul.iy.conſtit.17.p.641.t. 1.& Sixt. v. conſt. 93. §.19. p.357.t.2
Vide ſupra in V. Conſtitutiones Aegidianæ. pag. 38.

Affirmans

Affirmans animas purgatas ab omni pœna reatu in quibuſdam receptaculis detineri vſque ad diem iudicij, hæreticus eſt. Bened. xij. conſt. 4. p.178.t.1
Affirmantes ſe eſſe illos, qui non ſunt in litteris beneficialibus, vt ipſis expeditio gratis currat excommunicantur, & litteræ nullæ ſunt. Innoc.viij. conſt.11. p.382.t.1

Aggregatio

Aggregationis formam Confraternitatibus, & Regularibus præfiniuit Clemen. viij. in conſt. 115. p.164.t.3
Aggregare vel inſtituere, licet Regularibus vnam tantum Congregationem in ſingulis locis. Clem. viij. ibid.
Aggregare Archiconfraternitatibus Secularium permittitur, vnam tantummodo Confraternitatem in ſingulis locis. Clem. viij. ibid.
Vide etiam in V. Archiconfraternitas. infra pag. 6. & in V.Confraternitates. infra pag. 36.

Agnus Dei

Agnus Dei (quos vocant) à Papa benedicti, nullo colore tingi, aut miniari poſſunt. Greg. xiij. conſt.2.p.363.t.2
Agnus Dei in cera ſignandi, vel fractum renouandi opus Monachis B. Mariæ Fullien. demandauit. Paul. v. conſt. 43. p.232.t.3

Agri, Agricultura, Agricultores

Agros colere, ſeminare, ac conducere ſubditos, & vaſſallos etiam extra ſtatum proprium, Barones, & Communitates impedire poſſe vetuit Clem.viij.in cõſt.72.p.103.t.3
Agriculturæ laus, ac priuilegia commendata, à Pio v. conſt. 16. p.196.t.2
Agriculturæ Artis ſtatuta approbauit, & Conſulum iuriſdictionem extendit ad Clericos, & Curiales. Pius v. ibid.
Agriculturæ fauore, tertiam partem vitulorum naſcentiũ Menſe Martij, Aprilis, & Maij, ſeruari, & nutriri mandauit. Clem. viij. in conſt. 72. p.103.t.3
Agriculturam exercentes intra 40. milliaria ab Vrbe priuilegijs decorauit. Pius v. conſt. 19. p.198.t.2
Agriculturam Clerici in Terris proprijs licitè exercere poſſunt. Clem. viij.conſt. 72. p.103.t.3
Agriculturam exercentibus in Vrbe, & Statu Eccleſiaſtico, priuilegia dedit Paul. v. conſt. 70. p.263.t.3
Agricultoribus Agri Romani ad rem frumentariam proſperandam, priuilegia conceſſit Clem. viij. in conſt. 72. p. 103. t. 3
Agriculturæ cauſa, boues aratorij, & alia inſtrumenta quibus gaudeant priuilegijs & indultis. Pius v.conſt.19. p.198.t.2

Albergatores

Vide in V. Caupones. infra pag. 24.

Alexander II. III. IV. & VI.

Alexander Papa II. creatus fuit die 30. Septembris 106.
Moritur 22. Aprilis 107. ibid.
Alexander III. creatur 5. Septembris 1159.pag.23.tom.1. Moritur Romæ 27. Auguſti. p.29.t.1.
Alexander III. celebrauit Concilium Generale 3. Lateranenſe, in conſt. 9. p.29.t.1
Alexander IV. creatus fuit Pontifex Neapoli 25. Decembris 1254. pag. 80. Moritur Viterbij 25. Maij 1260. pag. 94. tom. 1
Alexander VI. Valentinus, creatus fuit Papa die 11. Auguſti 1492. Obijt Romæ die 18. Auguſti 1503. p.391. & 402. tom. 1

Alienare, & Alienatio

Alienatio rerum Eccleſiaſticarum Epiſcopis Siculis, vetita fuit à Leone I. in eius conſt. 1. p.1.t.1
Alienare bona Eccleſiæ inconſultò Pontifice non licet. Paul. ij. in conſtitut. 2. p.327.t.1
Alienatio rerum Eccleſiaſticarum, per pactum quod dominium, conceſſio, hypotheca, locatio, & conductio, vltra triennium extendatur, prohibetur à Paul. ij. ibidem.
Alienatio, ac infeudatio Ciuitatum, & locorum S. R. E. prohibita, ac tractatus de illa, prætextu etiam euidentis vtilitatis. Pius v. conſt. 35. p.221.t.2
Alienationes, infeudationesq. locorum, ac Terrarum Eccleſiæ Romanæ, & ob honorem familiæ Pontificum procurantes, excommunicantur, infames fiunt, eorumq. bona confiſcantur. Pius v. ibid.
Alienationi feudorum Eccleſiæ nunquam ſe conſenſuros, aut iuramenti relaxationem petituros, iurant Cardinales in Conſiſtorio ſecreto. Pius v. ibid.
Alienationes, infeudationes, conceſſiones Terrarum, Locorum, Fundorum, ac iurium ad Cameram pertinentium, ſine competenti compenſa, aut neceſſitate, vel Sedis Apoſtolicæ vera vtilitate facta, reuocantur à Pio iv. conſt. 104. p.172.t.2
Alienationes locorum Sedis Apoſtolicæ cum quibuſcunque præſeruatiuis, derogatoriarum derogatorijs, & clauſulis inſolitis, & fortiſſimis reuocantur. Pius iv. ibidem.
Alienatarum Terrarum, ac locorum Sedis Apoſtolicæ Vaſſallos, nullum detentoribus obſequium, aut ius vaſſallagij debere voluit. Pius iv. ibid.
Alienari non poſſunt in forenſes bona ſtabilia Status Eccleſiaſtici, ſine licentia Sedis Apoſtolicæ. Sixt. v. conſt. 3. p.488.t.2
Alienare, vendere, permutare, vltra triennium locare, in emphyteuſim, feudum, liuellum, pignus, ſeu precarium concedere in non Vaſſallos nemo poteſt, bona ſtabilia in Statu Eccleſiaſtico. Sixt. v. ibid.
Alienare Caſtra, ſeu Arces, ac Fortalitia in non ſubditos Eccleſiæ, nemo Status Eccleſiaſtici poteſt. Sixt. v. ibidem.
Alienationem bonorum ſtabilium in forenſes, Statuta omnia prohibentia in Statu Eccleſiaſtico innouat. Sixt. v. ibid.
Alienationem prædictam à Sixt. v. decretam, ampliauit Clem. viij. in conſt. 78. p.121.t.3
Alienationum prædictarum rogitum, Notarijs interdixit Clem. viij. ibid.
Alienationibus rerum, locorumq. Sedis Apoſtolicæ factis,
reſcin-

reſcindendis, non obſtat poſſeſſio longiſſimi, vel immemorabilis temporis. Pius iv. conſt. 104. p.172.t.2

Alienationes Officiorum, ſeu iurium, & emolumentorum Officijs maioribus S.R.E. annexorũ, ab ipſis Officialibus contra formam eorum erectionis, fieri prohibuit. Sixt. v. conſt. 1. in Append. p.36.t.3

Alienationes bonorũ ſtabilium Status Eccleſiaſtici in forenſes, & extraneos ſunt nulla, & per eas nullum dominium acquiritur. Clem. viij. conſt. 78. p.133.t.3

Alienationes rerum Cameræ Apoſtolicæ factas non ſeruatis ſolemnitatibus, annullat Pius iv. conſt. 13. p.23.t.2

Allegatio nouæ cauſæ

Allegatio nouæ cauſæ in caſu fractæ pacis, vel treguæ, quãdo admittenda ſit, declarat Pius v. conſt. 9. p.186.t.2

Alumni

Alumnos Seminariorum piè, ac efficaciter ad virtutum, ac litterarum vehemens ſtudium, hortatus eſt. Clem. viij. conſt. 9. p.8.t.3

Alumnos Seminariorum ad vberiorem orationis, ac precum fructum, (Indulgentia plenaria conceſſa) incitauit Clem. viij. ibid.

Vide etiam infra in V. Collegium. pag. 30.

Amadei Fratres

Vide in V. Clareni. infr. pag. 27.

Ambiens, & Ambitus

Ambientes, ac procurantes dignitates, ac officia iuriſdictionalia Status Eccleſiaſtici, & pretio, ſeu promiſſione aſſequentes, incurrũt pœnas de quibus Pius v in conſt. 140. p.350.t.2

Ambientes procurantes, & aſſequentes officia iuriſdictionalia Status Eccleſiaſtici, exceptionem ignorantiæ allegare nequeunt. Pius v. ibid.

Ambientes culmen Cardinalatus, ac ob id fauores à Principibus emẽdicantes, Nuncij Apoſt. damnantur à Pio iv. in conſt. 96. p.151.t.2.

Ambitum dignitatum, & officiorum ſui Ordinis, Fratribus Cruciferis prohibuit Clem. viij. in conſt. 109 p.158.t.3

Ambitum Fratribus Eremitis S. Auguſtini, prohibuit Paul. v. conſt. 48. p.234.t.3

Ambitum Canonicis Regularibus S. Saluatoris, interdixit Paul. v. conſt. 34. p.223.t.3

Ambitum Fratribus S. Dominici vetuit Greg. xiij. in conſt. 62. p.441.t.2. *Clem. viij. conſt. 7.* p.5.t.3. *Paul. v. conſtitut. 39.* p.228.t.3

Ambitum Camaldulenſibus, prohibuit Clem. viij. in conſt. 43. p.58.t.3

Ambitum Carmelitis prohibuit Clem. viij. cõſt. 23. p.31.t.3

Ambitum Fratribus Eremitis S. Hieronymi Cõgregationis B. Petri de Piſis, prohibuit Clem. viij. conſt. 70. p.99.t.3

Ambitum Monachis S. Hieronymi de Obſeruantia, interdixit Greg. xiij. conſt. 90. p.476.t.2

Ambitum Monachis Cœleſtinis, prohibuit Paul. v. conſtit. vlt. in Append. p.691.t.3

Ambitum Monachis Caſinen. vetuit Greg. xiij. conſtit. 16. p.379.t.2

Ambitum Monachis Ciſtercien. Italiæ, interdixit Paul. v. conſtit. 79. p.314.t.3

S. Ambroſius

S. Ambroſius Mediolanenſis Sacerdos Eccleſiæ, maiori Theodoſio Imperatori communionem publicè palamq. ſuſpendit, atque ad pœnitentiam redegit. Gelaſ. I. conſtitut. 1 §. 29. p.5.t.1

S. Ambroſij ad Nemus Fratres. Vide in V. Fratres S. Ambroſij ad Nemus. infra pag. 54.

Anaſtaſius IV.

Anaſtaſius IV. creatus Papa die 30. Septembris 1061. Mortuus die 22. Aprilis 1073. p.11.t.1

Anglia, & Angli

Angliæ Regem Henricum de Hybernia Inſula, inueſtiuit Adrianus II. vt in Ioan. xxij. conſt. 4. p.159.t.1

Angliæ Regem Henricum VIII. damnauit, excommunicauit, & depoſuit. Paul. iij. conſt. 7. p.619.t.1

Angliæ aſſertam Reginam Eliſabetham, damnauit, & excommunicauit. Pius v. conſtit. 101. p.305.t.2

Angliæ Regni malorum, ac impietatis aduerſus Catholicos commemoratio, ac deploratio. Greg. xiij. cõſt. 53 p.423.t.2

Anglorum Collegij in Vrbe Alumni, ac Studentes, promoueri poſſunt extra tẽpora, abſq. litteris dimiſſorijs, & ſine titulo, non obſtante defectu Natalium. Greg. xiij. ibid.

Anglorum Collegium erectum in Vrbe, ac redditibus congruis ad ſuſtentationẽ Alumnorũ auctũ. Greg. xiij. ibid.

Anglorũ Collegium prædictũ, cum omnibus bonis, ac iuribus, à iuriſdictione Ordinariorum, & quorumcunque Iudicum Vrbis exemit. Greg. xiii. ibid.

Anglorum Collegio conceſſa fuerunt Indulta Studij Vrbis, cum poteſtate graduandi. Greg. xiij. ibid.

Anglorum Collegij Protectoris facultas, ac iuriſdictio, in adminiſtratione temporalium, & ſpiritualium, cum poteſtate corrigendi. Greg. xiij. ibid.

Anglorum in Collegium, qui admittuntur. Greg. xiij. ibid.

Anglorum Collegij Alumni per menſes quatuor probantur in Collegio, ac deinde iuramentum præſtant, & quale. Greg. xiij. ibid.

Anglorum Collegij Alumni, indulgentiam plenariam in die ingreſſus, & obitus conſequuntur. Greg. xiij. ibid.

Anima

Animam aſſerentes eſſe mortalem, & vnicã in cunctis hominibus, tanquã hæretici danantur. Leo x. conſt. 5. p.473.t.1

Animæ baptizatorum, qui nullam peccati maculam incurrerunt, aut contractam purgauerunt, corporibus exutæ in cælum euolant. Eug. iv. conſt. 17. p.284.t.1

Animas purgatas, & expiatas ab omni culpa, ac pœna reatu, in quibuſdam receptaculis detineri vſque in diem iudicii, hæreticũ eſt aſſerere. Bened. xi. conſt. 4. p.178.t.1

Animarum beatitudo, ac damnatio, quæ. Bened. xii. ibid.

Animabus in Purgatorio exiſtentibus, viuorum ſuffragia proſunt. Eug. iv. conſtit. 17. p.284.t.1

Animæ eorum, qui in peccato actuali vel originali ſolo decedunt, in infernum deſcendunt pœnis tamen diſparibus puniendæ. Eug. iv. ibid.

Animalia

Animalia quæcunque, & res alias in Italia diripientes, abducentes, illasq. recipientes, ementes, permutantes, aut quouis alio colore apud ſe habentes, excommunicantur. Greg. xiij. conſt. 98. p.485.t.2

Animalia de Statu eccleſiaſtico extrahentes, puniuntur à Paulo v. in conſt. 12. p.190.t.3

S. Anna

S. Anna B. Mariam Virginem peperit ex qua natus eſt D. N. Iesvs Christvs. Greg. xiii. conſt. 87. p.471.t.2

S. Annæ B. Mariæ Virginis Matris, feſtiuitas inſtituta ad diem 26. menſis Iulij, ac duplici officio decorata. Greg. xiij. ibid.

Annata

Annata non debetur Cameræ Apoſtolicæ de beneficijs vel penſionibus, 24. ducat. quantitatem non excedentibus. Clem.

Clem. viij. conſt. 34. p.601.t.1

Annatas ex fructibus beneficiorum eccleſiaſticorum non ſoluentium ſtatis temporibus pœnis. Innoc.viii.conſt.3. p.376.t.1.Six.v.conſt.33.p.533.t.2. Iul.2.conſt.4.p.405. t.1. Iul. iii. conſt.20. p.713. t. 1. & Paul. iv. conſt. 11. p.739.t.1

Annatarum percipiendarum ex beneficijs Germaniæ, vigore Concordatorum, quomodo taxatio fiat & exactio. Nicol.v.conſt.1. p.306.t.1

Annatam ſiue medios fructus vnius anni, ſoluere tenentur ſingulis quindecim annis Cameræ Apoſtolicæ beneficia, Monaſteria, Prioratus, &c. quæ antea eidem Cameræ alia iura ſoluere conſueuerant. Paul.ij.conſt.6 p.330.t.1

Vide etiam inf. in V. Quindennia, pag. 95.

Annona

Annonæ Præfecti qualis ſit facultas in Vrbe, & in toto Statu eccleſiaſtico. Greg.xiii.conſt.35. p.403.t.2

Annonæ, & frumento importato pretium præſcribere Communitatibus, interdixit Clem.viii.conſt.26.p.35.t.3

Annonã aduehentes, & frumenta ad Portum Ciuitatis Anconæ Status eccleſiaſtici, quibus priuilegijs perfruuntur. Clem. viii. ibid.

Annonæ & Graſciæ Vrbis, & Status eccleſiaſtici Congregationem, inſtituit à Six. v. conſt.74. p.612. t.2. & alterexit Paul.v. in conſt. 70. p.263.t.3

Annonæ & Graſciæ regimen, eiusq. ordinationes firmauit Paul. v. ibid.

Vide etiam infra in V. Præfectus Annonæ, pag. 92.

Annunciationis B. Mariæ Confraternitas

Annunciationis B. Mariæ Confraternitas in Collegio Clericorum Ieſuitarum de Vrbe, pro externis Scholaribus, ſtudijs d. Collegij inſiſtentibus, erecta ac indulgentijs decorata a Greg. xiii. conſt. 97. p.484.t.2

Annunciationis B. Mariæ Congregationis apud Collegiũ Ieſuitarum de Vrbe, gratiæ & indulta extenſa ad cæteras totius Orbis Congregationes, ſub eadem inuocatione erectas. Sixt. v. conſt.53. p.570.t.2

Annunciationis B. Mariæ Confraternitas in Eccleſia B. Mariæ ſupra Mineruam de Vrbe eſt inſtituta, vt in V. Confraternitas. pag. 35.

Annus Iubilei

Anni Iubilei inſtitutio pro quolibet ſeculo, ac indulgentiæ plenariæ conceſſio viſitantibus Vrbis Eccleſias. Bonif. viii. conſt. 7. p.145.t.1

Annus Iubilei vltra alias reductiones reductus fuit ad annum vigeſimum quintum à Paulo ii. in conſtitut.7. p.330. t.1

Annum Iubilei poſtremò indixit Clemens viii. in ſua conſtit. 58. p.74.t.3

S. Antonius de Padua

S. Antonius de Padua, canonizatus fuit à Gregorio ix. in conſt. 4. p.53.t.1

S. Antonij de Padua feſtum, duplici officio celebrari iuſſit Six.v.conſt.18. p.512.t.2

S. Antonius de Padua fuit profeſſor Ordinis Minorum S. Franciſci. Greg. ix. & Six. v. ibid.

S. Antoninus Archiepiſcopus Florentinus

S. Antoninum Florentinum Archiepiſcopum canonizauit Clem.vii.conſt.1. p.353.t.1

S. Antonini præclara geſta, enarrat. Clem. vii. ibid.

S. Antonij Viennen. Fratres

S. Antonij Fratres, eleemoſynas quærere poſſunt, dummodo eas conuertant in vſum infirmiorum. Greg.xiii. conſt.73, p.455.t.2

S. Antonij Fratres, ne eleemoſynas quærant impediri non poſſunt, per Deputatos Fabricæ S. Petri, Cruciatæ, aut Redemptionis Captiuorum. Greg. xiii. ibid.

S. Antonij Fratribus, eleemoſynas quærere permittitur in locis vbi actu hoſpitalitatem exercent, & habita licentia Ordinariorum. Greg. xiii. ibid.

S. Antonij Fratribus eleemoſynarum cauſa, Epiſcopi opem, officium, ac fauorem impertiri tenentur. Greg.xiii. ibid.

S. Antonij Fratres, quæ ſeruare debeant in eleemoſynis quærendis, & quæ vitare. Greg. xiii. ibid.

S. Antonij Fratres, Regulam S. Auguſtini profitentur. Bonif.viii.conſt.5. p.141.t.1

S. Antonij Fratres, qualem habitũ gerant. Bonif.viii.ibid.

Vide etiã in V. Fratres S. Antonij Viennen. infra p.54.

Apoſtata

Apoſtatæ, varios errores, niſi corrigantur, in Eccleſia Dei ſolent excitare. Paul.iv. conſt.14. p.732.t.1

Apoſtatas, omnes beneficijs priuari, & ad dignitates Ordinum inhabiles, perpetuò fore voluit. Paul. iv. ibid.

Apoſtatæ curam animarum exercere, aut Sacramenta eccleſiaſtica miniſtrare, miſſamq. prætextu ordinum ſibi collatorum celebrare, prohibentur Paul. iv. ibid.

Apoſtatas ad beneficia præſentans, licet habeat iuſpatronatus, priuatur beneficio præſentationis. Paul. iv. conſt. 14. p.732.t.1

Apoſtatæ Sacramenta eccleſiaſtica miniſtrantes, in contemptum clauium, vt puniuntur. Pius iv. conſt.3. p 4.t.2

Apoſtatarum, quomodolibet fautores excommunicantur à Paulo iv. in conſt.14. p.732.t.1

Apoſtatarum diuerſa genera, eorumq. falſa dogmata, & ſcandala quamplurima recenſet. Paul. iv. ibid.

Apoſtatarum cauſas tunc pendentes etiam inſtructas, ad ſe aduocauit. Pius iv. conſt. 3. p 4.t.2

Apoſtatæ, & nulliter tranſlati, cum fuerint abſoluti, pœnitentiam iniunctam à Confeſſarijs adimplere debent. Pius iv. ibid.

Apoſtatarum cauſas intra ſex menſium ſpatium terminari ſub pœna reincidentiæ mandauit. Pius iv. ibid.

Apoſtatis, licentias obtinendi beneficia eccleſiaſtica ac in illis deſeruiendi, Maior Pœnitentiarius non concedit. Pius iv. conſt.53. p.71.t.2

Apoſtatas, quando poſſit abſoluere Maior Pœnitentiarius. Pius iv. ibid.

Apoſtoli

Apoſtoli Chriſti, fuerunt ſecunda fundamenta fidei. Greg. ix. conſt.1. in Append. p.3

Apoſtolorum loco, Epiſcopi ſubrogati ſunt. Leo x.conſt.22. p.511.t.1

Apoſtolorum cætum S.R.E. Cardinales repræſentant. Eug. iv. conſt.15. p.282.t.1

Apoſtoli Fratres

Vide in V. Fratres S. Barnabæ, infra pag. 54.

Apoſtolica Sedes

Apoſtolica Sedes omnes iudicat, & à nemine iudicatur, nec vllo modo ab ea appellatur. Gelaſ. i. conſt.1. p.2.t.1

Apoſtolica Sedes damnat & abſoluit, ſiue præceſſerit Synodus, quæ male iudicauerit, ſiue non. Gelaſ. i. ibid.

Apoſtolicæ Sedis eſt Conciliorum approbatio & reprobatio. Gelaſ. i. ibid.

Apoſtolica Sedes omnium prima, iure diuino. Innoc. iii. conſt. 3. p.36.t.1

Apoſtolicæ Sedis primatum, ex ſacris litteris eleganter adſtruit. Innoc. iii. ibid.

Apoſto-

Apoſtolicæ Sedis Officiales & Curiales, non poſſunt coram vllo Ordinario, aut alia quocunque, ſed in Vrbe tantum iuriſdictionē habente, cōueniri. Eug. iv. conſt. 4. p. 272. t. 1

Appellare, Appellans, & Appellatio

Appellationes à ſententys criminalibus condemnantibus ad pœnam pecuniariam in Statu eccleſiaſtico, intra ſex menſes expedienda ſunt. Pius v. conſt. 138. p. 349. t. 2

Appellare non licet in cauſis criminalibus niſi facto depoſito pœna pecuniaria ad quam reus damnatus eſt. Iul. ij. conſt 7 p. 409. t. 1. Pius iv. conſt. 52. p. 67. t. 2. intellige vt in Pij v. conſt. 22. p. 202. t. 2

Appellanti in criminalibus, Iudices ſine mora acta & proceſſus tradi curent. Pius v. conſt. 138. p. 349. t. 2

Appellationum quas rei criminum interponunt commiſſiones, vt ſignari poſſint. Pius iv. conſt 52. p. 58. & conſt. 58. p. 82. t. 2

Appellatio Aduocati Fiſci, in ſignatura eſt diſcutienda. Pius iv. conſt. 58. p. 82. t. 2

Appellationis beneficium, confeſſis in iudicio criminali denegatur. Pius v. conſt. 24. p. 202. t. 2

Appellare poteſt ad Metropolitanum, vel ad viciniorem Epiſcopum, grauatus in concurſu eccleſia parochialis, Pius v. conſt. 33. p. 220. t. 2

Appellare iterum poteſt à Iudice appellationis grauatus in concurſu eccleſia parochialis. Pius v. ibid.

Appellantes à ſummo Pontifice ad Concilium Generale futurum, cum eorum conſiliarÿs ac fautoribus crimen læſæ maieſtatis incurrunt. Pius ij. conſt. 5. p. 316. t. 1

Appellantes à Papa ad futurum Concilium ſunt ſchiſmatici, & multas pœnas incurrūt. Iul. ij. conſt. 22. p. 436. t. 1

Appellatio non datur à decretis ante diffinitiuam, & vbi agitur de morum correctione, coram Epiſcopis & Archiepiſcopis reſidentibus. Pius iv. conſt. 15. p. 25. t. 2

Appellatio à ſententys & decretis Iudicum & Conſulum Artium Vrbis, intra octo dies interponenda. Greg. xiii. conſt. 50. p. 440. t. 1

Appellatio datur à Iudicibus Ripæ & Ripettæ Vrbis Romæ ad Cameram Apoſtolicā. Innoc. viii. cōſt. 15. p. 387. t. 1

Appellatio, vt admittitur à ſententÿs Magiſtrorum Viarum. Leo x. conſt. 49. p. 498. t. 1

Appellatio à ſententÿs Iudicis fabricæ S. Petri non admittitur ad alium Iudicem ſuperiorem quam ad Collegium ipſum, & quomodo. Clem. vii. conſt. 3. 564. t. 1

Appellationes à ſententÿs Iudicum quorumcunque ciuilium & arbitrorum legationis Ferrarienſis, coram Prætore ſunt cognoſcendæ. Clem. viii. conſt. 59. p. 78. t. 3

Appellationes Ferrariæ coram quo Iudice interponendæ, & quomodo terminandæ. Clem. viii. ibid.

Appellationes à quibuſcunque Iudicibus, tàm laicis quàm eccleſiaſticis Prouinciæ Marchiæ, vt deuoluuntur ad Rotam Maceraten. Six. v. conſt. 94. p. 659. t. 2

Appellationes à ſententÿs delegatorum Militiæ S. Lazari Hieroſolymitani, ad Magnum Magiſtrum & Conuentum, & ab eis ad Capitulum generale dantur. Pius iv. conſt. 95. p. 142. t. 2

Appellationes à ſententÿs extra Curiam latis, quomodo & quando recipiendæ in Tribunali A.C. Pius v conſt. 113. p. 319. t. 2

Aqua Felix

Aquam Felicem magno ſumptu & magnificentia ad Montem Quirinalem perduxit. Six. v. conſt. 101. p. 675. t. 2

Aqua l· ıſcis curam atque cuſtodiam commiſit Congregationi Cardinalium ſuper aquis & vÿs. Six. v. ibid.

Aqua Felicis aquæductibus & turribus conſeruandis, annuum redditum aſſignauit. Six. v. ibid.

Aqua Felicis, quotannis duos Viſitatores Ciues Romanos eligi mandauit. Six. v. ibid.

Aquam Felicem ſi quis corruperit, vel aquæductui nocuerit, vel eam deriuauerit, pœnas incurret. Six. v. ibid.

Aqua Paula

Aquam Paulam S. D. N. PAVLVS QVINTVS ad maiorem commoditatem, vtilitatemq. Vrbis in Tranſtyberina regione habitantium duxit ad Ciuitatē Leoninam, quæ Burgus S. Petri appellatur in eius conſt. 75. p. 310. t. 3

Aquam Paulam S. D. N. PAVLVS V. ſumpſit ex varÿs perennium aquarum venis ſupra lacum Sabatinū Anguillariæ & Brachiani, in vnumq. collectam ad Vrbem maximo ſumptu ducendam curauit. Paul. v. ibid.

Aquam Paulam Romani Populi vſui, in varias Vrbis regiones duci mandauit. Paul. v. ibid.

Aquæ Paulæ Fontis quantus ſit decor, & ornatus, & quam nobile ædificium. Paul. v. ibid.

Aquæ Paulæ Congregationem ad eius conſeruationem inſtituit. Paul. v. ibid.

Aquæ Paulæ Congregationi S.D.N. Illuſtriſſ. D. SCIPIONEM Cardinalem BVRGHESIVM eius ex ſorore germana nepotem, præfecit. Paul. v. ibid.

Aquæ Paulæ Congregationis, quæ ſit facultas & iuriſdictio. Paul. v. ibid.

Aquæ Paulæ eiusq. aquæductuum Conſeruatores deputauit. Paul. v. ibid.

Aquæ Paulæ ob conſeruationem, annuos redditus aſſignauit. Paul. v. ibid.

Arcadius Imperator

Arcadius Imperat. Theodoſii ſenioris filius, à B. Arſenio Diacono fidem Catholicam inſtructus, multa pro eius propagatione patrauit. Six. v. conſt. 73. p. 608. t. 2

Arcadius Imp. leges edidit contra hæreticos. Six. v. ibid.

Arcadius Imp. auream monetam cum ſigno Crucis, quando, & quam ob cauſam cudi fecerit. Six. v. ibid.

Arcadio Imperatore contra Perſas pugnante, in eius militum veſtibus, cruces aureæ in ſignum victoriæ apparuerunt. Six. v. ibid.

Archibuſetti

Archibuſettos duobus palmis breuiores, tenere vel deferre, etiam prætextu militiæ, vel miniſterÿ publici nemo poteſt in Statu eccleſiaſtico ſub pœna rebellionis, & criminis læſæ maieſtatis. Pius iv. conſtitut. 49. p. 64. t. 2

Archibuſettos breuiores deferendi, vel retinendi licentiam nullus Gubernator, aut Legatus de latere, concedere poteſt, & conceſſa non valet. Pius iv. ibid.

Archiconfraternitates

Archiconfraternitates & Congregationes ſecularium, vnam tantum Confraternitatem ſingulis in locis aggregare valent. Clem. viii. conſt. 115. p. 164. t. 3

Archiconfraternitates, Confraternitati, vel Congregationi aggregatæ, indulgentias & gratias nominatim conceſſas, & non alias communicare poſſunt. Clem. viii. ibid.

Archiconfraternitatum aggregantium ſtatuta aggregatis, ſeu aggregandis Confraternitatibus impartiri non poſſunt, niſi antea ab Ordinarÿs approbentur. Clem. viii. ibid.

Archiconfraternitatibus Confraternitates aggregatæ indulgentÿs & gratÿs communicatis vti poſſunt, præuia tamen Ordinarÿ recognitione. Clem. viii. ibid.

Archiconfraternitas Charitatis de Vrbe

Archiconfraternitas Charitatis erecta à Iulio Cardinali Medices tunc S. R. E. Vicecancellario, & approbata à Leone x. in conſt. 37. p. 528. t. R.

Archi-

Archiconfraternitati Charitatis de Vrbe bona feudalia, & emphyteotica vt relinqui poſſunt. Leo x. ibid.

Archiconfraternitati Charitatis demandata fuit cura Monaſterij Conuertitarum. Leo x. conſt. 39. p. 543. t. 1

Archiconfraternitas Chordigerorum de Vrbe

Archiconfraternitas Chordigerorum S. Franciſci erecta, ac priuilegijs, & indulgentijs decorata à Sixt. v. conſt. 13. p. 506. t. 2

Archiconfraternitas Confalonis de Vrbe

Vide infra in V. Confalonis. pag. 34.

Archiconfraternitas Sanctiſſimi Crucifixi de Vrbe

Archiconfraternitas Sanctiſſimi Crucifixi, alias S. Marcelli, qualia priuilegia ac indulta habeat. Pius iv. conſt. 30. p. 44. t. 2

Archiconfraternitas Sanctiſſ. Crucifixi die feſto S. Crucis poteſt liberare vnum reum mortis. Pius iv. ibid.

Archiconfraternitatis Sanctiſſ. Crucifixi Officiales & Priores, magnam habent poteſtatem in adminiſtrando. Pius iv. ibid.

Archiconfraternitas Doctrinæ Chriſtianæ de Vrbe

Vide infra in V. Doctrina Chriſtiana. p. 43.

Archiconfraternitas S. Mariæ de Suffragio de Vrbe

Archiconfraternitas S. Mariæ de Suffragio pro liberandis animis è Purgatorio inſtituta, poteſt alias Confraternitates aggregare. Clem. viij. conſt. 29. p. 43. t. 3

Archiconfraternitati S. Mariæ de Suffragio, quales indulgentias conceſſerit. Clem. viij. ibid.

Archiconfraternitas S. Mariæ de Suffragio poteſt eligere Confeſſarium pro Confratribus. Clem. viij. ibid.

Archiconfraternitas Orphanorum de Vrbe

Vide infra in V. Orphani. p. 89.

Archiepiſcopus

Archiepiſcopi, & Epiſcopi cuiuſcumq; Ordinis Regularis profeſſores ad ſuorum Ordinum clauſtra redeuntes, ad eorũ officia aſſumi nequeunt. Paul. iv. conſt. 21. p. 742. t. 1

Archiepiſcopi etiam Cardinales antequam munus conſecrationis ſuſcipiant, aut eis pallium tradatur, iurant ſe limina Apoſtolorum ſtatis temporis viſitaturos. Six. v. conſt. 15. p. 509. t. 2

Archiepiſcopi, & Epiſcopi ante munus conſecrationis iurãt ſe rationem reddituros de eorum Paſtorali officio Papæ, ac de rebus ad ſtatum eccleſiarum ſuarum pertinentibus. Sixt. v. ibid.

Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Papæ aſſiſtentium in Capella, indulta. Vide infra in V. Aſſiſtentes p. 9.

Archihoſpitale S. Spiritus in Saxia de Vrbe

Archihoſpitale S. Spiritus erexit. Innoc. iij. conſt. 7. p. 38. t. 1

Archihoſpitalis S. Spiritus cura, cui fuerit commiſſa. Innoc. iij. ibid.

Archihoſpitale S. Spiritus prius denominabatur Hoſpitale S. Mariæ in Saxia. Innoc. iij. ibid.

Archihoſpitale S. Spiritus in Saxia, multis priuilegijs & gratijs decoratum fuit à Pont. vt in Sixt. iv. conſt. 14. p. 552. tom. 1

Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe, cauſas Vicarius Papæ vel Cameræ, vel A. C. vt cognoſcit. Clem. viij. conſt. 118. p. 170. t. 3. *Paul. v. conſt.* 22. p. 204. t. 3

Archihoſpitale S. Iacobi alias Incurabilium de Vrbe

Archihoſpitale S. Iacobi Incurabilium per quos regatur. Leo x. conſt. 15. p. 491. t. 1

Archihoſpitali S. Iacobi Incurabilium qualibet perſona eccleſiaſtica ſine licentia donare poteſt. Leo x. ibid.

Archihoſpitali S. Iacobi Incurabilium plurima conceſſit indulta. Leo x. ibid.

Archihoſpitalis S. Iacobi Incurabilium Confratres, & qui actu in eo miniſtrant, ſunt exempti à iuriſdictione quorumcumque. Leo x. ibid.

Archihoſpitalis S. Iacobi Incurabilium cauſæ ac controuerſiæ actiuè & paſſiuè terminandæ ſunt coram loci Protectore. Pius iv. conſt. 2. p. 2. t. 2

Archihoſpitalis S. Iacobi Incurabilium Iudex ampliſſimas facultates habet in procedendo. Pius iv. ibid.

Archipresbyter S. Mariæ Maioris de Vrbe

Archipresbyter S. Mariæ Maioris de Vrbe, ampliſſimas habet facultates in cognoſcendis cauſis ſpectantibus ad Capitulum, Beneficiatos, ac Miniſtros in d. Eccleſia. Paul. iij. conſt. 19. p. 642. t. 1. *Greg. xiii. conſtitut.* 45. p. 415. t. 2

Archipresbyter S. Mariæ Maioris, & eius Vicarius de quibuſcunque cauſis cognoſcit tangentibus, tàm perſonas quàm res Capituli actiuè, & paſſiuè. Paul. iii. ibid.

Archipresbyter S. Mariæ Maioris procedit ſummariè, & de plano. Paul. iij. ibid.

Archipresbyter S. Mariæ Maioris procedit etiã in obligationibus Cameralibus. Paul. iij. ibid.

Archipresbyteri S. Mariæ Maioris authoritas extenditur etiam ad Religioſos, & priuilegiatos. Paul. iij. ibid.

Archipresbyteri S. Mariæ Maioris, Pœnitentiarios in ea deputandi facultas. Paul. iii. ibid.

Archipresbyter S. Petri in Vaticano de Vrbe

Archipresbyter S. Petri in Vaticano, habet eandem iuriſdictionem quam habet Archipresbyter S. Mariæ Maioris Paul. iij. conſt. 33. p. 671. t. 1

Archipresbyter S. Petri abſoluit Beneficiatos, & Clericos à quolibet iuramenti vinculo ad effectum agendi. Paul. iij. ibid.

Archipresbyter S. Petri habet amplam iuriſdictionem cognoſcendi cauſas inter Capitulum, & Clericos. Six. v. conſt. 102. p. 678. t. 2

Archipresbyter S. Petri commiſſiones cauſarũ ſui fori manu Papæ non ſignatas, non admittit. Sixt. v. ibid.

Archipresbyter S. Petri facultatem habet ordinariam in Canonicos, & cæteros. Sixt. v. ibid.

Archipresbyter S. Petri habet authoritatem cognoſcendi cauſas per ſuum Vicarium, & Collegio Fabricæ S. Petri præſidet. Sixt. v. ibid.

Archipresbyteri S. Petri iuriſdictio citandi, cauſas aduocandi, mandata executiua decernendi, ac à iuramento abſoluendi. Sixt. v. ibid.

Archiuium Rom. Curiæ, & Archiuij Scriptores

Archiuium Rom. Curiæ erexit, eiusq. Scriptorum Collegium inſtituit Iul. ij. conſtitut. 15. pag. 428. t. 1

Archiuij Rom. Curiæ Scriptores creati, eo ipſo Notarii publici efficiuntur. Iul. ij. ibid.

Archiuii Rom. Cur. Scriptorũ facultates quæ ſint. Iul. ii. ibi.

Archiuii Romanæ Curiæ Scriptorum Collegium, creat Notarios. Iul. ii. ibid.

Archiuii Romanæ Curiæ Scriptorum Collegium, legitimat baſtardos. ibid. & in Paul. iij. conſt. 14. p. 633. t. 1

Archiuij Romana Curia Scriptorum aliqui debent eſſe tales, vt intelligant idioma de quo facienda eſt interpretatio. Iul. ij. ibid.
Archiuij Romana Curia Scriptores, ſunt Notarij Iudicum Roma non habentium proprios Notarios. Iul. ij. ibid.
Archiuij Romana Curia Scriptores ſunt Papa Familiares, & continui commenſales. Iul. ij. ibid.
Archiuii Romana Curia pro Scriptoribus gratis quecunq. littera Apoſtolica ſunt expedienda. Iul. ij. ibid.
Archiuij Rom. Cur. Scriptorum officia, ſunt reſignabilia. Iul. ij. ibid.
Archiuij Rom. Cur. Scriptores, emolumenta qua acquirunt ratione ſui officij, inter ſe communiter diuidere tenentur. Iul. ij. ibid.
Archiuij Rom. Curia Scriptores, ſe in ſubſcriptionibus, pro Familiaribus Papa debent ſubſcribere. Iul. ij. ibid.
Archiuii Romana Curia Scriptores, potiantur ijſdem priuilegijs, quibus gaudent Abbreuiatores, & Scriptores litterarum Apoſtolicarum. Iul. ij. ibid.
Archiuio Rom. Curia Scriptorũ, cõſignãda ſunt prothocolla Notariorũ defunctorũ ſine filijs, Regiſtraq. & proceſſus cauſarum iam finitorum. Iul. ij. conſt. 15. p. 428. t. 1

Archiuia generalia Status Eccleſiaſtici

Archiuia generalia in Statu Eccleſiaſtico erexit. Sixt. v. in conſt. 83. p. 636. t. 2
Archiuiis generalibus Status Eccleſiaſtici, ſcripturas omnes deferri per Notarios iuſſit. Sixt. v. ibid.
Archiuiorum generalium Status Eccleſiaſtici vnus Regens deputatur à Sixt. v. ibid.
Archiuiorum generalium Status Eccleſiaſtici Regens, eſt Iudex in cauſis ortis occaſione Archiuiorũ, & ſummariè eas cognoſcit. Sixt. v. ibid.

Arma, & Armati

Arma deferendi licentiam Inquiſitores alijs, quam perſonis de familia dare prohibentur, à Ioan. xxij. cõſt. 9. p. 162. t. 1
Arma ad Saracenos, & alios infideles deferentium pœnis. Nicol. v. conſt. 3. p. 308. t. 1. Paul. v. conſt. 63. p. 251. t. 3
Arma breuioris mẽſura trium palmorum in Vrbe, & Statu Eccleſiaſtico deferri prohibuit. Pius v. conſtitut. 145. p. 358. t. 2
Armatorum manum nulli colligere, licet niſi certis exceptis caſibus in Statu Eccleſiaſtico vt in Sixt. v. conſtitut. 75. p. 618. t. 2
Armatorum manum cogere in Statu Eccleſia, licet contra bannitos, & craſſatores, & ad capiendos delinquentes, & littora maris tuenda. Sixt. v. ibid.
Armatorum manum colligentes Domini Terrarum, Magiſtratus, Vniuerſitates atque Communitates, & alij, niſi in caſibus permiſſis, quas pœnas incurrant. Sixt. v. ibidem.

Armeni

Armeni cum Eccleſia Romana concordiam inierunt. Eug. iv. conſtit. 19. p. 286. t. 1

Aromatarijs Vrbis

Aromatariorum creditum in ſolutione debitorum Cardinalium, & Pralatorum Vrbis, quem locum habeat. Pius v. conſt. 15. p. 194. t. 2
Aromatarij eſſe non poſſunt, qui non fuerint à Prothomedico, & Conſulibus Artis aromataria, examinati, & approbati. Greg. xiij. conſt. 29. p. 395. t. 2
Aromatarij non poſſunt medicamina parare niſi ex ſimplicibus approbatis à Prothomedico, aut alijs ab eo deputatis. Greg. xiij. ibid.
Aromatarij grauati à Prothomedico, & Conſulibus adeunt A. C. Greg. xiij. ibid.
Aromatariorum libri in iudicio, vt probant. Greg. xiij. ibid.
Aromatarij non poſſunt exercere Artem, niſi à Prothomedico approbati. Greg. iij. ibid.
Aromatarii in his qua ad artẽ ſpectant, vt ſubſunt iuriſdictioni Prothomedici, & Conſulum. Greg. xiij. ibid.
Aromatarij non poſſunt contrahere ſocietatem cum Phyſicis, & Chirurgis. Greg. xiij. ibid.
Aromatarij res omnes neceſſarias arti, habere tenẽtur, quarum indicem faciunt Prothomedicus, Collegium Medicorum, & artis Conſules. Greg. xiij. ibid.
Aromatariorum Collegio omnium pradeceſſorum indulta, ac priuilegia quatenus ſint in vſu, cõfirmauit Clem. viij. conſt. 47. p. 63. t. 3
Aromatarij pro cauſis ad artem ipſam ſpectantibus non poſſunt ſuos debitores, alibi conuenire quam in Tribunali Conſulatus. Clem. viii. ibid.
Aromatarij quaſcunque perſonas etiam Eccleſiaſticas, & priuilegiatas pro rebus medicinalibus in prima inſtãtia ad forum ſuum trahunt. Clem. viij. ibid.
Aromatariorum Conſules in viſitandis ſpeciebus Droghe riorum, quam habeant poteſtatem. Clem. viii. ibid.
Aromatariorum libris mercantili more ſcriptis plenè fides, tam in iudicio, quam extra habenda eſt, non tamen vltra quinquennium. Clem. viij. ibid.
Aromatariorum debitores ſcripti in eorum libris, licet pro alijs pharmaca acceperint, obligantur. Clemen. viij. ibidem.
Aromatarij habent priuilegium prioritatis contra quoſcũque priuilegiatos. Clem. viii. ibid.
Aromatarijs ad ſua credita conſequenda non obſtant vlla dilationes iuris, vel à Principe obtenta, vel Cap. Odoardus. Clem. viij. ibid.
Aromatarijs, hares defuncti nullo modo poteſt prorogare ſolutionem rerum medicinalium. Clem. viii. ibid.
Aromatarijs, mulieres quatenus teneantur, & in quantum ſe obligare poſſint. Clem. viij. ibid.
Aromatariorum in Tribunali, quando poſſit à ſententia Conſulum appellari, & ad quos Iudices pro diſcrimine perſonarum. Clem. viii. ibid.
Aromatariorum à Tribunali cauſas reaſſumere, vel auocare nullus Iudex Vrbis vllo modo poteſt. Clem. viij. ibidem.
Aromatarij Vrbis, vt ſubiacent Prothomedico. Paul. v. conſt. 71. p. 286. t. 3
Aromatariorum Vrbis, & eorum Conſulum reformationẽ edixit. Paul. v. ibid.
Aromatarijs Vrbis, qua praſcriptio noceat. Clemen. viij. conſt. 47. p. 63. t. 3. & Paul. v. ibid.

Arrha

Arrha pro capiendis extractibus data, non obligat ad illos capien. niſi in caſibus in quibus extractus iure conficiendi ſunt. Paul. v. conſtitut. 71. §. 20. nu. 22. p. 282. t. 3

Artes, & Artium Conſules

Artium aliquarũ ex Vrbe diuulſionẽ, & ſituationem in certis vijs per Camerariũ, & Magiſtros Viarum fieri, & factam obſeruari iubet. Pius iv. conſt. 102. p. 158. t. 2
Artium Conſules, earum ſtatuta obſeruare debent. Pius iv. conſt. 58. p. 53. t. 2
Artium Conſules, non poſſunt reaſſumere cauſas mercedum, & miſerabilium perſonarum à maioribus Magiſtratibus. Pius iv. ibid.
Artium Conſulum in Alma Vrbe facultates, circa cauſas ad eos ſpectantes, reintegrauit, & confirmauit Greg. xiii. conſt. 61. p. 440. t. 2
Artis lana Conſules, quando eius ſtatuta, & ordinationes alterare, & immutare valeant. Sixt. conſtitut. 14. p. 607. tom. 2

Artis

Artis lanæ Conſules cum in vnum conuenerint, pro negotijs artis, non tenentur licentiam petere ab Vrbis Conſeruatoribus. Six. v. ibid.

Artis lanæ Conſules ſunt Iudices competentes, in cauſis ad artem ſpectantibus. Six. v. ibid.

Artis lanæ Conſulibus, ac eiuſdem Mercatoribus ſtatuta, & alia confirmat. Six. v. ibid.

Artis Merciariorum Vrbis Conſulum, quæ ſit iuriſdictio. Pius iv. conſt. 93. p. 135. t. 2

Artis pannorum Conſules iuriſdictionem habent de omnibus controuerſiis Artē concernentibus in Vrbe iudicandi, nec à Mercatoribus pannorum forus declinari poteſt. Mart. v. conſt. 6. p. 258. t. 1

Articuli

Articuli aliquot Fidei referuntur in quibus Græci tamdem Romanæ Eccleſiæ conſenſerunt ab Eug. iv. conſtit. 17. p. 285. t. 1

Articulorum tenorem Ioannis Vuiclef, & Ioannis Huſz hæreticorum, vide in conſt. 1. Mart. v. p. 246. t. 1

Articulorum tenor hæreſum errorumq. Martini Lutheri recenſetur, ac damnantur à Leone x. in conſtit. 40. p. 537. t. 2

Aſſaſſinium

Aſſaſſinij crimen à perſonis Militiæ Hieroſolymitanæ, Superiores d. Militiæ patratum eſſe declarant adiuncto Epiſcopo loci antequam Iudices ſeculares deſuper ſententiā ferant, & ad executionem deueniant. Clem. viij. conſt. 37. p. 52. t. 3

Aſſettamentum Curiæ Capitolij

Aſſettamentum de quo in ſtatutis Curiæ Capitolinæ, quando peti poſſit, & quando non. Pius iv. conſtit. 34. p. 50. t. 2

Aſſettamentum iuxta morem Curiæ Capitolinæ quomodo fiat, aliquo ex Iudicibus abſente, infirmo, vel recuſato. Pius iv. ibid.

Aſſiſtentes Papæ

Aſſiſtentes Papæ in Capella, vt præferuntur cæteris, in aſſecutione beneficiorum. Iul. iij. conſt. 12. p. 704. t. 1

Aſſiſtentes Papæ nobilitantur valde, & æquiparantur ortis ex ſanguine Comitum. Iul. iij. ibid.

Aſſiſtentes Papæ habent facultatem teſtandi de bonis Eccleſiaſticis. Iul. iij. ibid.

Aſſiſtentes Papæ in Capella, in locandis fructibus beneficiorum, vt priuilegiati ſint. Iul. iij. ibid.

Aſſiſtentes Papæ quibus gaudeant prærogatiuis, & quibus fruantur priuilegijs. Iul. iij. ibid.

Aſſiſtentes Papæ ſi ſe abſentent, viſitant limina Apoſtolorum per procuratorem. Iul. iij. ibid.

Aſſiſtentes Papæ exempti ſunt à decimis. Iul. iij. ibid.

Aſſiſtentes Signaturæ

Aſsiſtentium Papæ in Signatura Gratiæ munus, numerum, atque ordinem & alia ponit. Six. v. in conſt. 41. p. 544. t. 2

Aſſiſtentium Signaturæ materiam, Vide in V. Signatura, & in V. Referendarij.

Aſtrologia

Aſtrologia iudiciaria ac diſciplinarum diuinatoriarum ſtudium pernicioſiſsimum in Eccleſia Dei. Six. v. conſt. 17. p. 511. t. 2

Aſtrologiæ iudiciariæ ſtudioſos eorumq. vanitates ac impietates damnat. Six. v. ibid.

Aſtrologiam iudiciariam egregijs SS. Patrum teſtimonijs confutat. Six. v. ibid.

Aſtrologiam iudiciariam profitentes, præterquam circa artem medicam, nauigationē, & agriculturam, aliqua de futuris contingentibus vaticinari præſumentes ab Ordinarijs puniuntur. Six. v. ibid.

Aſtrologiam iudiciariā profitentes, qui natiuitates, & quid futurum ſit pronunciant damnantur. Six. v. ibid.

Aſtrologiæ iudiciariæ libros ſicuti & Geomantiæ, Chyromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Gilantiæ, & Negromantiæ, ſecum retinentes, ac legentes, ab Inquiſitoribus puniri poſſunt. Six. v. ibid.

Auditor Cameræ

Auditor Cameræ eſt iudex competens cauſarum quorumcumque Prælatorum, Officialium Curiæ, Oratorum, Curialiū, Notariorum Cameræ, & familiariū eorumdem. Pius iv. conſt. 33. p. 48. t. 2. & Paul. v. conſt. 28. p. 212. t. 3

Auditor Cameræ eſt Iudex Campſorum, Mercatorum, & penſionum annuarum, etiam ſi ſolutio alibi facienda ſit. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ in quibus cauſis procedat ſummariè, & in quibus terminos ſubſtantiales ſeruet. Pius iv. ibid.

Auditor Cameræ eſt Iudex competens delictorum commiſſorum tàm in Vrbe quàm extra per Offitiales ac Curiales Sedis Apoſtolicæ. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ eſt executor omnium litterarum Apoſtolicarum ſolus ac priuatiuè, vbi alij vero deputati ſunt cumulatiuè. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ Remiſſorias, & Compulſoriales dat, Monitoria ad partes decernit cenſuras promulgat, & alia facit, quæ vide in d. conſt. Pij iv. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ & eius Offitiales quomodo decernāt monitoria in cauſis profanis, quid ſeruēt in monitorijs generalibus, & contra Epiſcopos & Maiores. Pius iv. conſt. 36. p. 77. t. 2. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ non debet permittere Procuratorem fiſci examinare reum, vel teſtes, eosq. vltra triduum ante examen in ſecretis detineri. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ vti ſe gerat in appellationibus, & in ſequeſtris decernendis, in cauſis criminalibus abſentium. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ quo caſu, & qua forma decernat Inuentarium fieri de bonis Inquiſitorū. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Auditor Cameræ quomodo concedat mandatum de manutenendo, & de capiendo ſuſpectos de fuga. Pius iv. ibid.

Auditor Cameræ ac Locumtenens in criminalibus concedit Reis copiam inditiorum ante torturam; & alia ſeruat. Pius iv. ibid.

Auditor Cameræ quæ curat caueri, & obſeruari à Notarijs vt non conficiant regiſtra in cauſis non excedētibus ſummam viginti florenorum. Pius iv. ibid.

Auditor Cameræ quando exequi poſſit litteras Apoſtolicas. Pius v. conſt. 113. p. 319. t. 2

Auditor Cameræ monitoria generalia in forma ſignificauit, non concedit. Pius v. ibid.

Auditor Cameræ non impedit Epiſcopos in executione Concilij Tridentini. Pius v. ibid.

Auditor Cameræ non dat mandata de manutenendo parte non citata. Pij v. ibid.

Auditor Cameræ ſubſcribit expeditiones extra Curiam. Pius v. ibid.

Auditor Cameræ nihil expedit in contumaciam in cauſis ciuilibus. Pius v. ibid.

Auditor Cameræ, dilatione finita, mandatum iam relaxatum ſufficere decernit. Pius v. ibid.

Auditoris Cameræ ampla iuriſdictio, & facultates in procedendo explicantur in Pij iv. conſt. 33. p. 48. t. 2. & Paul. v. conſt. 28. p. 212. t. 3

Auditoris Cam. ſolius eſt cognoſcere de cauſis ac litibus ortis vigore obligationis Cameralis. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Auditoris Camera in Tribunali cauſa ordinaria per ſuperuenientem commiſſionem non ſiunt commiſſaria. Pius v. conſt. 113. p.319.t.2
Auditoris Camera eiuſq. Tribunalis reformationem edixit Paul.v.in conſt.71. p.268.t.3

Auditor Confidentiarum

Auditor ſeu Iudex cauſarum confidentialium, ſimonia & cum eis connexitatem habentium, inſtitutus a Sixto v. in conſt.47. p.556.t.2
Auditor Confidentiarum, eſt verus commenſalis & familiaris Papa. Six.v. ibid.
Auditor Confidentiarum quibus gaudeat indultis. Six.v. ibid.
Auditor Confidentiarum eſt Iudex competens earum etiam reſpectu quorumcumque Pralatorum & Cardinalium, Six.v. ibid.
Auditor Confidentiarum eſt Iudex cauſarum inducētium aliquam pactionem ſimoniacam, tàm mouendarum in Vrbe, quàm deuoluendarum ex toto Orbe. Six.v. ibid.
Auditor Confidentiarum procedit ſummarie, ac omiſſis terminis ſubſtantialibus, qui ſeruantur de ſtylo Palatij. Six. v. ibid.
Auditor Confidentiarum procedit ex mero officio ad Procuratoris fiſcalis denunciationem, & partium accuſationem contra ſimoniacos. Six.v. ibid.
Auditoris Confidentiarum alias facultates in procedendo, vide in d. conſt. Six. v. ibid.

Auditores Rotæ Bononienſis

Auditores Rota Bononien. inſtituit cum facultate cognoſcendi, terminandiq. cauſas ciuiles Ciuitatis Bononia, & ab eis illas auocari prohibuit. Paul.iij. conſt.4. p.617.t.1

Auditores Rotæ Maceratenſis

Auditores Rota Maceraten. quinquennio durant, & alio quinquennio vacant. Six.v.conſt.94. p.658.t.2
Auditores Rota Maceraten. quid ſe obſeruaturos iurent in ingreſſu officij. Six.v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. qui cauſam proponunt nō habent votum, niſi ſociorum vota ſint aqualiter diuiſa. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. quas facultates habeant in procedendo. Six.v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. quomodo cognoſcant cauſas non appellabiles. Six.v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. vltimo pronunciantes, expenſas taxare debent. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. quando ius dicere debeant, & quem ordinem ſeruent in ſedendo. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. non poſſunt eſſe arbitri in cauſis coram eis pendentibus. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. non poſſunt abeſſe, ſine licentia Legati. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. ſindicatui ſubijciuntur. Six.v. ibid.
Auditores Rota Materaten. quale habeant ſalarium. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. eligunt Aduocatos & Procuratores pauperum, eosq. ad munus ſubeundum cogunt. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. gaudent priuilegijs Rota Bononien. Six. v. ibid.
Auditorum Rota Maceraten. eſt perpetuus Protector S.R.E. Camerarius. Six. v. ibid.
Auditores Rota Maceraten. cauſas appellationis à ſentētijs Ordinariorum circa viſitationem, & morum correctionem non cognoſcunt. Greg.xiv.conſt.14. p.703.t.2

Auditores Rotæ Ferrarienſis

Auditores Rota Ferrarien. ſingulo quinquennio à Conſilio Ciuitatis ſunt eligendi. Clem.viij.conſt.59. p.77.t.3
Auditores Rota Ferrarien. quale iuramentum praſtent ab initio, & quali ſindicatui ſubijciantur. Clem.viij. ibid.
Auditores Rota Ferrarien. & Prator, quale ſtipendium habeant. Clem. viij. ibid.
Auditores Rota Ferrarien. an aliquo caſu conſilium alteri dare poſſint. Clem. viij. ibid.
Auditores Rota Ferrarien. ſine licentia Conſilij abeſſe non poſſunt. Clem. viij. ibid.
Auditoribus Rota Ferrarien. qua, & qualia indulta conceſſerit. Clem. viij, ibid.
Auditorum Rota Ferrarien. Prętor vnus eligitur, quo ordine & qualis ſit eius iuriſdictio. Clem. viij. ibid.
Auditorū Rota Ferrarien. qualitatibus. Clem. viij. ibid.

Auditores Rotæ Romanæ

Auditores Rota Romana qua ſeruent in procedēdo, & quod praſtent iuramentū in ingreſſu eorum officij. Ioan. xxij. conſt.14. p.167.t.1
Auditores Rota Romana ad numerum duodenarium redacti fuerunt. Sixt. iv. conſt.2. p.333.t.1
Auditores Rota Romana ſunt priuilegiati circa recitationem Horarum. Clem. vij. conſt.15. p.578.t.2
Auditores Rota Romana lucrantur indulgentias Stationū Vrbis viſitando propriam cappellam. Clem. vij. ibid.
Auditores Rota Romana gaudēt omnibus priuilegijs & gratijs Referendariorū. Paul. iij. in conſt.12. p.634.t.1
Auditores Rota Romana, & eorum locatenentes gaudent exemptione à gabella vini. Paul. iij. ibid.
Auditores Rota Romana quando praſigant terminum ad docēdū de attētatis ac nullitatib. Pius iv.cōſt.44. p.59.t.2
Auditores Rota Romana ſine noua commiſſione poſſunt remiſſorias decernere, delationes concedere, liquidationesq. fructuum in partibus delegare. Pius iv. ibid.
Auditores Rota Romana ſententiam vim diffinitiua habentem pronunciare non poſſunt niſi habitis votis Collegarum, ſecus ſi partes in actis conſenſerint. Pius iv. ibid.
Auditores Rota Romana quando cauſas ad Cancellariam remittant. Pius iv. ibid.
Auditores Rota Romana quas ſportulas, & iuxta quam taxam recipiant. Pius iv. ibid.
Auditores Rota quomodo cognoſcant cauſas ſibi in vim commiſſionis directas. Mart. v. conſt.5. p.255.t.1
Auditoribus Rota multa iniunguntur pro iuſtitia ſeruanda. Pius iv. conſt.44. p.59.t.2
Auditoribus Rota Romana nihil ſoluere pro expeditione litterarum Apoſtolicarum indulſit. Leo x. conſt.3. p.471.t.1. & *Clem.vij.conſt.13.* p.579.t.2
Auditorum Rota Romana eorumq. familiarium, necnon conſanguineorum, & affinium vſque ad 2. gradum in Rota cauſa non tractantur. Pius iv. conſt.45. p.59.t.2
Auditorum Rota Romana facultates, vide in conſtit. 13. Innoc. viij. p.386.t.1
Auditorum Rota Romana eiuſq. Tribunalis reformationem edixit. Paul. v. in conſt. 71. p.278.t.3
Auditores Rota Rom. quas nullitates attēdāt. Paul.v. ibid.
Auditores Rota Romana, cauſas in quibus cognoſcunt adeſſe ſuſpitionem criminis, ad Iudicem ordinarium remittunt. Paul. v. ibid.
Auditoribus Rota Rom. multa indixit. Paul.v. ibid.
Auditorum Rota Romana indulta, ac priuilegia declarat. Clem. vij. in conſt.13. p.581.t.1
Eaq. confirmat Paul. iij. in conſt.12. p.634.t.1
Auditorū Rota Rom. decanatus cū omnoda pracedentia, vt ſpectet ad Auditorē tēpore vacationis in Curia praſentē, aut ex cauſa publica abſentē. Pius iv. conſt.61. p.89.t.2

Audi-

Auditorum Rotæ Romanæ electio qualis, inquiſitio, examẽ, & munus. Mart. v. conſt. 3. p.253.t.1
Auditorum Rotæ Romanæ officium, vacat per promotionem ad Eccleſias Cathedrales. Innoc. viij. conſt. 6. p.378.t.1

Auinionis Studium
Vide Studium infra pag. 102.

B

Bannimenta
Vide Edicta. infra pag. 45.

Banniti

BAnniti, homicidæ, ac ſicarij, & cæteri criminoſi, ac brigoſi, non ſolũ à locis delicti, & vicinis vſq. ad 50. milliaria arceantur, ſed etiã à tota ditione Status Eccleſiaſt. Clem. vii. conſtit. 10. p.374.t.1. & Pius iv. conſtitut. 27. p.39 t.2
Banniti, qui per litteras, aut nuncium minantur, conſanguineis occiſorum, vel offenſorum, vt pacem extorqueãt; pœnam criminis læſæ maieſtatis, ac rebellionis incurrunt. Innoc. viij. conſt. 14. p.387.t.1
Banniti, & homicidæ ſtatus Eccleſiaſtici, non poſſunt morari in terris Regni Neapolis, aut alterius regionis, etiã mediatè ſubiecta Romano Pontifici. Pius iv. conſt. 27. p. 39. t. 2.
Banniti, & alij condemnati in contumaciam, ſi poſtea capti fuerint, non admittuntur ad nouas defenſiones, niſi ex gratia ſpeciali Signaturæ. Pius v. conſt. 9. p.187.t.2
Banniti prædicti, fautoreſq. receptatores, & complices, qui gratiam impetrauerint à Congregatione ſuper Bannitis cauere debent de ſe repræſentando. Clem. viii. conſtit. 15. p.19 t.3
Bannitis, ac ſicarijs nullus ſaluus conductus, aut litteræ ſimiles ſuffragantur, quo minus ſtatim capi, ac incarcerari poſſint. Pius iv. conſtit. 27. p.39.t.2
Bannitorum ac ſicariorum receptatores, nõ excuſantur prætextu conſanguinitatis, & nõ doloſæ receptationis. Six. v. conſt. 6. p. 493. t.2
Bannitorum gratijs. Clem. viii. conſt. 15. §. 7. p.19.t.3
Bannitorum perſecutioni & capturæ obſtantes, quas pœnas incurrant. Sixt. v. conſt. 6. pag. 493. t.2. & Greg. xiij. conſt. 65. p. 447. ibid.
Bannitorũ receptatores, fautoreſq. arma, victualia, & quæcũq; alia ſubſidia præſtãtes, Cõgregatio Cardinaliũ quo modo poſſit abſoluere. Clem. viii. conſt. 15. p. 19. t. 3
Bannitorum & facinoroſorum gratiatorum cõſanguinei, vel affines, in proximiori gradu, coguntur cauere de ſe repræſentando pro illis. Clem. viii. ibid.
Bannitorum & cæterorum gratias factas à Congregatione Cardinalium, inſtrumenta Notarij publici plene probant. Clem. viij. ibid.
Bannitos receptantes & homicidas, eoſq. non denunciantes quas pœnas incurrant. Pius iv. conſt. 27. p.39.t.2
Bannitos, ac facinoroſos comprehendere tenentur Communitates congregato populo ad ſonum campanæ. Pius v. conſt. 10. p.190.t.2
Bannitos, & facinoroſos Status Eccleſiaſtici, Domini temporales, perſequi tenentur. Sixt. v. conſt. 6. p.492.t.2
Bannitos, qui receptauit, vi ac metu inſtantis periculi coactus, quid agere teneatur. Sixt. v. ibid.
Bãnitos, latrones, & ſicarios Status Eccleſiaſtici, eorumq. complices homicidas, qui veniam petierint per ſe, vel procuratorem in vtroque foro abſolui poſſe à Cõgregatione decreuit. Clem. viij. conſt. 13. p.19.t.3
Bannitos, complices, ac fautores, habilitandi, abſoluendi, ac reſtituendi facultates quibuſcunque conceſſas, reuocat. Clem. viij. ibid.
Bannitos, Gubernatores Status Eccleſiaſt. remittere, vel eis pœnas condonare non poſſunt. Paul. v. conſt 4 p.328.t.1
Banniti in contumaciam condemnati ſi ſint abſoluẽdi gratis abſoluendi ſunt. Pius iv. conſt. 52. p.70.t.1
Bannitorum, & fautorum facinoroſorumq. receptatores, vt puniendi. Iul. iij. conſt. 1. alias 25. in Appẽd. p.26. & Sixt. v. conſtitut. 6. p 491.t.2
Bannitorum, & facinoroſorum Status Eccleſiaſtici remiſſiones attentatæ, à quocunque præterquam à dicta Congregatione nullæ ſunt, & attentantes grauiter puniuntur. Clem. viij. conſt. 15. p.19.t.3
Vide etiam in V. Homicida. infra pag. 63.

Baptiſmus

Baptiſmus non eſt differendus in pueris, ob periculum mortis. Eug. iv. conſt. 23. p.294.t.1
Baptiſmus eripit à Diaboli poteſtate, & filios Dei facit adoptiuos. Eug. iv. ibid.
Baptiſmus quamprimum commodè fieri poteſt, conferri debet. Eug. iv. ibid.
Baptiſmus nõ refert, vtrum in calida vel frigida aqua fiat. Innoc. iv. conſt. 14. p.76.t.1
Baptiſmi ritum, & formam Græcorum, vt approbarunt Innoc. iv. in cõſt. 14. p. 76. & Eug. iv. in cõſt. 19. p. 288. t. 1
Baptiſmus ſi mortis periculum immineat, per laicum, & mulierem in forma Eccleſiæ, ſi deſit Sacerdos, poteſt conferri. Eug. iv. ibid.
Immo etiam per Paganum, & Hæreticum, idem Eug. iv. conſt. 19. ibid.
Intellige dummodo intendant facere id quod facit Eccleſia. Eug. iv. ibid.
Baptiſmi effectus, eſt remiſſio omnis culpæ originalis, & actualis, ac etiam pœnæ, quæ pro ipſa debetur. Eug. iv. conſt. 19. ibid.

Baptizatus

Baptizati Sclaui, ſi ad Conſeruatores Almæ Vrbis pro libertate confugiant, libertatem conſequuntur, Ciueſq; Romani efficiuntur. Pius v. conſt. 17. p.196.t.2
Baptizati ſuſcipientis, baptizantiſq. & aliorum cognatio, quando, & inter quos matrimonium impediat. Pius v. conſt. 14. p.194.t.2
Baptizatorum animæ, qui nullam peccati maculam incurrerunt, aut contractam purgauerunt, corporibus exutæ, in cælum euolant. Eug. iv. conſtit. 17. p.284.t.1
Baptizatis, nulla eſt pro peccatis præteritis iniungenda ſatiſfactio. Eug. iv. conſt. 19. p.288.t.1
Baptizati Iudæi. Vide inf. in V. Iudæi. pag. 69.

Baricelli

Baricellis, & Executoribus multa obſeruanda præſcripſit. Paul. v. in conſt. 72. p.307.t.3
Vide etiam in V. Executores. infra pag. 50.

Barones

Barones in Statu Eccleſiaſtico, non poſſunt facere bannimenta, & edicta circa annonam. Clem. viij. conſt. 72. p.103.t.3
Barones, & Communitates non poſſunt impedire Subditos, & Vaſſallos, quominus aliorum agros colant, & conducant. Clem. viij. ibid.
Barones, & quicunque Domicelli, qui armatorum manus colligunt, aut caualcatas faciunt, certis exceptis caſibus crimen læſæ maieſtatis incurrunt, & rebellionis. Sixt. v. conſt. 75. p 618.t.2
Barones, ac Vniuerſitates Status Eccleſiaſtici, non cuſtodientes Vias, & Territoria bannitis, tenentur reſarcire damna ſpoliatis. Pius v. conſt. 10. p.189.t.2

Barones, ac Terrarum Domini iu Statu Eccleſiaſtico negligentes cuſtodiam ſuorum Territoriorum tenentur reſarcire damna ſpoliatis, quæ Clerici Cameræ arbitrabuntur. Leo x. conſt. 28. p.521.t.1

Barones, & Domini non capientes bannitos capitali pœna damnatos ſeditioſos, &c. Status Eccleſiaſtici committunt crimen læſæ Maieſtatis, & executiuè contra eos proceditur. Leo x. conſt.36. p.526.t.1

Barones, & Domicelli retinentes frumenta, ac ſubditis ea in Vrbem ferre vetantes, & ſibi vendere compellentes, graui pœna puniuntur. Clem.viij.conſt.5. p.568.t.1

Barones, & Domicelli debent Vaſſallos pro eis obligatos infra ſex menſes liberare. Pius iv. conſt.18. p.29.t.2

Barones, ac Terrarum Domini, qualem diligentiam adhibere debeant, pro homicidarum captura. Pius iv.conſt.27 p.39.t.2

Barones, & Domini Caſtrorum Status Eccleſiaſtici receptantes bannitos, graſſatores viarum, homicidas, ac eorum fautores, confiſcationis omnium bonorum pœnam incurrunt. Pius v.conſt. 10. p.190.t.2

Barones, & Domini Caſtrorum receptantes, & fauentes homicidis, latronibus, & bannitis cum ſuis familijs in exilium ſunt pellendi. Pius v. ibid.

Barones, ac Domini locorum Status Eccleſiaſtici ementes frumenta negotiationis cauſa, ac impedientes eorum ſubditos, quominus alimonias in Vrbem importent, multas pœnas incurrunt. Pius v. conſt.19. p.197.t.2. Greg.xiij. conſt. 50. p.420.t.2

Barones, & alij maiores annis 14. tēporaliter Eccleſiæ ſubiecti delinquunt ſi quid agunt contra conſtitutiones editas contra bannitos. Sixt. v. conſt 6. p.492.t.2

Barones, & Communitates facinoroſos capere negligentes, tenentur ad damna læſis reſarcienda, ac tantumdem Cameræ in mulctam ſoluere. Sixt. v. ibid.

Barones, & quilibet Domini Status Eccleſiaſtici quouis prætextu armatorum manus colligentes, certis exceptis caſibus, quas pœnas incurrant. Sixt. v. conſtitut. 75. p.618.t.2

Barones Status Eccleſiaſtici poſt captam poſſeſſionem Caſtrorum, ac locorum nomine Cameræ, ibi nullo modo ſe ingerere poſſunt. Clem. viij.conſtit.41. p.56.t.3

Barones, & alij quicunque ſub pœna læſæ Maieſtatis, ac cōfiſcationis bonorum non poſſunt extrahere frumenta, & cætera, quæ ad graſciam pertinent. Greg. iij. conſt. 5. p.430. t.2

Baronum feuda, ac bona etiam allodialia quæ ſolemnitate ſubhaſtentur, ac vendantur ad diſſoluendum æs alienū. Clem. viij conſt.41. p.56.t.3

Barorum Caſtra, ac loca dum ſubhaſtantur Cameræ, inter oblatores admittitur, & nullo alio reperto emptore, ipſi adiudicantur. Clem. viij. ibid.

Baronum bona ſubhaſtantur, ſi conſtat etiam extraiudicialiter, montem, vel cenſum per eos debitum præfixo tempore non fuiſſe extinctum. Clem. viij. ibid.

Baronum fideicommiſſo, primogenitura, & cuicunque nexui plenè derogatur, ad effectum vt de eorum bonis creditoribus ſatisfiat. Clem. viij. ibid.

Baronum alia bona libera, fideicommiſſis, alijsq. vinculis ſubijciuntur, prædictorum bonorum facta venditione. Clem. viij. ibid.

Baronum bona authoritate Congregationis ſemel alienata nullo vnquam prætextu à Camera, aut ab alijs vindicari poſſunt. Clem. viij. ibid.

Baronum bonis venditis authoritate Congregationis, ſi quę pecuniæ ſuperſint, ſatisfactis creditoribus, quid de illis fiat. Clem. viij. ibid.

Baronum feuda per Cameram Apoſtolicam vt ſupra emptā, per triennium, conſtitutionis Pij V. de non alienandis non comprehenduntur. Clem.viij.conſt. ead.p.57.t.3

Baronum, ac omnium Titulatorum bona tam feudalia, quam allodialia confiſcantur, qui caualcatas faciunt, & collectas armatorum, niſi in caſibus permiſſis.Sixt. v. conſtitut.75. p.628.t.2

Baronum, dominorum, aut feudatariorum receptantium bannitos domus deſtruuntur. Pius v. conſtitut. 10. p. 190. t. 2

Barones non purgantes eorum loca hæreticis, quas pœnas incurrant. Innoc. iv. conſt. 1. p.61.t.1

Barones, & alios Terrarum dominos, gratiare aut bannitos remittere prohibuit.Clem. viii.conſt.15.§. 7.p.19.t.2

S. Baſilij Monachi, & Monaſteria

S. Baſilij Monachi, Capitulum quolibet triennio peragūt, cui præſidet deputatus à Protectore. Greg. xiij.conſt.58. p.434.t.2

S.Baſilij Monachorum Congregatio, ſingulis indultis Congreg. Caſsinenſis perfruitur. Greg. xiij. ibid.

S.Baſilij Monachi, ſunt exempti à iuriſdictione Ordinariorum, & Commendatorum, qui Regulam Ordinis non ſunt profeſſi. Greg. xiij. ibid.

S.Baſilij Monachorum Protector habet facultatem cogendi Commendatores, ad miniſtranda neceſſaria menſæ Abbatiali. Greg. xiij. ibid.

S.Baſilij Monachorum generalis Abbas, eamdem poteſtatem, ac iuriſdictionem habet, quàm cæteri Abbates generales in eorum Ordines. Clem. viij. conſt.14. p.17 t.3

S.Baſilij Monachis in Hiſpania degentibus, plures gratias ac priuilegia concedit. Gregor. xiij. conſtitut. 46. pag. 416. t.2

S.Baſilii Monachos, in meliorem, ac arctiorem diſciplinam redegit. Greg. xiij. ibid.

S.Baſilij Monachorum ſtatuta à Protectore reuiſa, authoritate Apoſtolica confirmauit. Clem. viij. conſtit. 14. pag. 27. t. 3

S.Baſilii Monachorum Priores, de conſenſu duorum eiuſdem Religionis ſuperiorum, Nouitios 16. annis etiam maiores recipiunt. Clem. viii. ibid.

S.Baſilii Monachorum reductionem in vnam Congregationem, & gratiarum conceſſionem approbat. Paul. v. in conſt. 17. p.198.t.3

S. Baſilii Monaſteria Hiſpaniæ vnit, & aggregat. Gregor. xiii. conſt.46. p.415.t.2

S.Baſilii Monaſteria commendata, habent menſam Conuentualem ab Abbatiali diſtinctam. Greg. xiii. conſt. 58. p.434.t.2

S.Baſilij Monachorum reformatorum inſtitutum cum cæteris conuenit, in tribus votis eſſentialibus, & duo alia habent eſſentialia præcepta, orationem, & manuum laborē. Clem. viii. conſt. 103. p.142.t.3

S.Baſilii Monachos Reformatos maiori ex parte laicos eſſe conuenit, & Choriſtæ à labore manuum magis releuantur. Clem. viii. ibid.

S. Baſilii Monachi prædicti quem ordinem ſeruent, in oratione mentali, & vocali. Clem. viii. ibid.

S.Baſilii Monachi prædicti quomodo ſe in labore manuum exerceant, & quibus in artibus. Clem. viii. ibid.

S.Baſilii Monachi prædicti quale genus veſtimentorum adhibeant, ac præſertim in Hiſpania. Clem. viii. ibid.

S.Baſilii Monachi Reformati ſcientias addiſcere, & Vniuerſitates Studiorū frequētare prohibētur à Clem.viii. ibid.

S.Baſilii Monachi prædicti Choriſtæ ſacram Scripturam, ac caſus conſcientiæ addiſcere poſſunt. Clem.viii. ibid.

S. Baſilii Monachi prædicti quam rationem adhibeant in recipiendis Nouitiis. Clem. viii. ibid.

S.Baſilii Monachorum reformationem amplecti impedientes, directè, vel indirectè, aut diſſuadentes excommunicantur à Clem. viii. ibid.

Beati

Beatitudo

Beatitudo conſiſtit in intuitu, & faciali viſione, diuina eſſentia. Bened. xy. conſt. 4. p.178.tom.1

Benedicere

Benedicendi facultas omnibus præſentibus in Eccleſia certis anni diebus admodum vetus, apud fratres de Mercede approbatur à Clem. vij. in conſt. 4. p.3.t.3

Benedicendi ſemel bona quæcunq. Maronitarum illorum Patriarcha facultatē conceſſit. Paul. v cōſt. 77. p.313.t.3

S. Benedicti de Auis Milites. *Vide Milites.*

Benedictus XI. & XII.

Benedictus XI. Papa creatur Anno 1303. & moritur anno ſeq. ad conſt. eius 1. & 2. in Append. p.12. & 14.

Benedictus XI. confirmauit Ordinem fratrum Seruorum B. Mariæ in eius conſt. 1. in Append. p.12

Benedictus XII. Auenione creatur Pontifex 20. Decembris 1334. pag. 169. Moritur ibidem die 25. Aprilis 1342. p.212.t.1.

Benedictus XII. prohibuit fratres Mendicantes tranſire abſque licentia Sedis Apoſtolicæ, ad Monachos Nigros, & Ciſtercienſes in conſt. 1. p.169.t.1

Benedictus XII. edidit reformationem Romanæ Curiæ in conſt. 2. p.170.t.1

Benedictus XII. reformauit Ordinem Ciſtercienſem in conſt. 3. p.171.t.1

Et Monachorum Nigrorum in conſt. 5. p.179.t.1

Benedictus XII. conſtitutionem edidit contra eos, qui loco ſui alios ſupponunt pro conſequendis beneficijs Eccleſiaſticis. conſt. 7. p.212.t.1

SS. Benedictus & Scholaſtica

SS. Benedictus & Scholaſtica Nurſiæ oriundi ſunt. Paul. v. conſt. 87. p.328.t.3

SS. Benedicti & Scholaſticæ Confraternitas. Vide in V. Confraternitas.

Beneficialis Confidentia

Beneficialis confidentia quomodo committatur, quibusque pœnis afficiatur. Pius iv conſt. 85. p.146.t.2

Beneficialis confidentiæ cenſetur pœnæ obnoxius, ſiquis Eccleſiam, Monaſterium aut beneficium qualecunque receperit ex reſignatione ſimpliciter aut cum regreſſu, vt illa eidem dimittatur, vel alteri conferatur, etiam ſola dimittentis intentione. Pius v. conſt. 85. p. 284.t.2

Beneficialis confidentiæ pœnam incurrit, accipiens beneficium ex reſignatione ſimpliciter aut cum regreſſu, vt eorum fructus, aut pars, alteri concedatur. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentia cenſetur, ſi collator ea conditione tacita vel expreſſa conferat beneficium, vt poſtea eius arbitrio aut alterius reſignet. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentia cenſetur, ſi beneficia alicui conferātur, vt prouiſus fructus vel eorum partem ad vtilitatem conferentis aut alterius relinquat & remittat, vel portionem huic vel illi ad eorundem libitum perſoluat. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentiæ modum, per quem Cardinalis aut alius à ſolutione iurium Cameræ aut Cancellariæ exemptus, peccat vide. ibidem.

Beneficialem confidentiam, quando crimine abſolutus, aut ſuper impedimento diſpenſatus, committat, beneficium repetens, quod ante vel poſt delictum commiſſum, dimiſerat. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentia, quibus præſumptionibus & coniecturis probetur. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentiæ in crimine teſtes de quacunque re ſingulares, ſingulas probāt præſumptiones, quæ ſi plures ſint, plenè probant. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentiæ pœna eſt excommunicatio Papæ reſeruata, & inhabilitatio ad omnia beneficia & officia habita & habenda. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentiæ pœnis, etiam priuationis, & cenſurarum, ipſi Cardinales ſunt obnoxij. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentiæ cinuſq. cauſarum Iudicem, inſtituit. Sixt. v. conſt. 47. p.556.t.2

Beneficialis Confidentiæ Auditor. *Vide in V. Auditor Confidentiarum.*

Beneficiati Capellæ S. MARIAE ad Præſepe

Beneficiati Capellæ S. Mariæ Maioris ad Præſepe ad quid teneantur, quo ordine in Choro ſedeant, quo habitu vtantur. Sixt. v. conſt. 58. p.579.t.2

Beneficiati Capellæ S. Mariæ ad Præſepe ob quodcunque ſeruitium non poſſunt quicquam prætendere de menſa Capituli Beneficiatorum Eccleſiæ. Sixt. v. ibid.

Beneficiati Capellæ S. Mariæ ad Præſepe gaudēt omnibus priuilegijs, indultis & dignitatibus, Capellanijs eius Baſilicæ ac cæterarum competentibus. Sixt. v. ibid.

Beneficiatorum Capellæ S. Mariæ ad Præſepe lites & cauſæ coram Protectore dūtaxat ventilandæ. Sixt. v. ibid.

Beneficiatorum Capellæ S. Mariæ ad Præſepe Protectio ſpectat ad Cardinalem ex familia Peretta ſi adſit. Sixt. v. ibidem.

Beneficiatorū Capellæ Imaginis B. Virginis, aliàs Paulinæ in ſupradicta Eccleſia, materiā. vide in V. Capella.

Beneficium

Beneficium cap. Peruenit. & cap. Odoardus. petentes biretū viride geſtare tenentur. Pius iv. conſt. 39. p.54.t.2

Beneficium cap. Odoardus & Peruenit impetrantes, trium menſium ſpatio cauſas expedire debent Clemen. vij. conſtitut. 16. p.584.t.3

Beneficia Eccleſiaſtica

Beneficia vacantia in Curia per promotionem ad Prælaturas, reſeruauit in Concordatis Germaniæ. Nicol. v. conſt. 1. p.305.t.1

Beneficia ac penſiones annuum valorem 24. ducatorum non excedentes annatam R. Cameræ Apoſt. non ſoluunt. Clem. vij. conſt. 33. p.602.t.1

Beneficia Eccleſiaſtica vacantia per priuationem vel alias impetrantes, in ſupplicatione exceſſus, & crimina, ac eorum qualitates & cauſas priuationis incurſa vel incurrenda exponere debent. Paul. iij. conſtitut. 28. p. 658. tom. 1.

Beneficia impetrantes per modum deuolutionis tamquam certo modo vacantia. & ab alijs titulo haud legitimo poſſeſſa, modum vacationis diſpoſitiuè in ſupplicatione exprimere & alia facere debent, de quibus Paul. iij. cōſt. 28 p. 658. t.1

Beneficia Eccleſiarum Cathedralium Vrbis, Romanis tantum conferri iuſſit. Leo x. in conſt. 1. p.458. t.1

Beneficia vt obtineant, qui ſe pro alijs ſupponunt, vel annuas penſiones offerunt, aut pro alijs impetrant, vt ab eis aliquid aſſequantur, excommunicantur, & alias pœnas incurrunt. Paul. iij. conſt. 12. p.731.t.1

Beneficia eorum, qui habent panem de Palatio Apoſtolico, ſunt reſeruata Papæ, veluti commenſalium eius. Iul. iij. conſt. 21. p.714.t.1

Beneficia viuentis, impetrari vetuit. Paul. iij. conſtitut. 28. p.657.t.1

Beneficia cuiuſcunque qualitatis ſpectantia ad Ordinem Equitum Hieroſolymitanorum numquam reſeruātur,

ſed à Magno Magiſtro ac Conuentu conferuntur. Pius iv. conſt.9. p.11.t.2
Beneficia quacunque Equitum Hieroſolymitanorum ſunt amouibilia & manualia. Pius iv. ibid.
Beneficia vacantia per priuationem, non poſſunt impetrari à Iudice ſententia, vel ab eius propinquis aut familiaribus. Pius iv. conſt.14. p.23.t.2
Beneficia reſeruata ac ob id nulliter ab Ordinarijs collata detinentes, etiam poſtquam liti ceſſerint, tenentur ad damna & intereſſi partis. Pius iv. conſt.17. p.28.t.2
Beneficia dependentia vel annexa Militia Sancti Stephani non grauantur penſionibus, niſi ad commodum Militum eiuſdem. Pius iv. conſt. 60. p.88.t.2
Beneficia etiã reſeruata affecta ac deuoluta, M. Magiſter Militia S. Lazari conferre poteſt. Pius iv. conſtitut.95. p.146.t.2
Beneficia vacantia per priuationẽ conferre poteſt M. Magiſter Militia S. Lazari. Pius iv.conſt.95. p.150.t.2
Beneficia curata Vrbis ac eius diſtrictus tametſi in titulis Cardinalium erecta, non conferuntur, niſi praeuio examine coram Vicario Papa. Pius v. conſt 2. p.177.t.2
Beneficia quacunque ſecularia, regularia & militiarum, & quantumuis qualificata, vacantia propter hareſim reſeruantur. Pius v. conſt. 29. p.213.t.2
Beneficia curata cuiuſuis generis, quo ordine, modo & forma conferenda ſint. Pius v. conſt.33. p.220.t.2
Beneficia Referendariorum, Protonotariorum, Auditorum Rota, & aliorum Officialium Sedis Apoſtolica, necnon familiariũ, non comprehendũtur in indultis Cardinalium. Pius v. conſt. 37. p.224.t.2
Beneficia Eccleſiaſtica eorum qui ad Cardinalatum promouentur, vacare diffiniuit. Sixt. v. conſt.79. p.627.t.2
Beneficia cuiuſcunque generis & qualitatis, Capitularibus menſis, Collegijs, Vniuerſitatibus & Congregationibus quorumuis Ordinũ vtriuſque ſexus vnita tenentur ſoluere quindennia & alia iura Camera debita. Pius v. conſt. 38. p.225.t.2
Beneficia quibuſcunque locis pijs vnita, etiam manualia, & de iurepatronatus, quorum fructus excedunt ſummã 24. ducatorum auri de Camera, quindennia ſoluere tenentur. Pius v. ibid.
Beneficia ob non ſeruatam formam publicationis reſignationis eorum non impetrantur, niſi expreſſa cauſa vacationis diſpoſitiue. Greg. xiij. conſt.85. p.470.t.2
Beneficia Eccleſiaſtica obtinentes, ſi poſt ſex menſes à die impetrationis, diuinum officium non recitauerint, fructus ſuos non faciunt. Pius v. conſt.135. p.547.t.2
Beneficia obtinentes ac horas non recitantes, quam fructuũ partitionẽ pro officij diuiſione reſtituant. Pius v. ibid.
Beneficia obtinentes & primis ſex menſibus officium diuinum non recitantes, peccant mortaliter. Pius v. ibid.
Beneficia amiſſa ob non ſeruatam formam publicationis, reſignationis, ſi plures impetrent, quis praeferendus veniat. Greg. xiij. conſt.85. p.470.t.2
Beneficia Regni Valentia, alienigenis Hiſpaniarum conferri non poſſunt niſi in eorum Regnis, Valentini ſimilia obtinere poſſunt. Sixt. v. conſt.64. p.592.t.2.
Beneficia iuriſpatronatus Regni Valentia alienigena obtinere non poteſt, niſi ſit de familia fundatorum. Sixt. v. conſt. 64. p.592.t.2
Beneficia Regni Valentia alienigenis impetrantibus, nulla quãuis longa poſſeſſio, & nulla regula Cancellaria de annali & trienniali poſſeſſore ſuffragatur. Sixt. v. ibid.
Beneficia Regni Valentia impetraturus, qua exprimere, & ſub quibus tenoribus teneatur. Sixt. v. ibid.
Beneficia Regni Valentia alienigena impetrans eum derogat conſtitutionis, quas ſolemnitates obſeruare teneatur. Sixt. v. ibid.
Beneficia etiã ſimplicia conferri non poſſunt niſi actu Clericis, ac in habitu & tonſura incedentibus. Sixt. v. conſt. 92. p.653.t.2
Beneficia qua ipſo facto vacant ob non delationem veſtium talarium, ſunt reſeruata Sedi Apoſtolica. Sixt. v. ibid.
Beneficia erecta à Sixto v. ad Scalam Sanctam ſunt de iurepatronatus deſcendẽtium Principis Peretti. Sixt. v. conſt. 105. p.685.t.2
Beneficia quacunque vacantia apud Sedem Apoſtolicam, conferendi facultatem indultum Cardinalibus, ratione Eccleſiarum ipſis commiſſarum, reuocauit Gregor. xiiij. conſt.19. p.712.t.2
Beneficia Eccleſiarum quibus praeſunt in titulum, Cardinales, vt conferunt. Greg xiv. ibid.
Beneficia vacantia per obitum familiaris continui Cardinaliũ, qua requirant in ipſorum collatione. Greg. xiv. ibidem
Beneficia Curialium ſequentium Papam, dum iter facit, decedentium, & alias ad ipſius collationem ſpectant. Clement. viij. conſt.54. p.71.t.3
Beneficia vt obtineant, qui ſe pro alijs examini ſupponunt, & ſe tales eſſe ſimulant, excommunicantur. Paul. iij. conſt. 14. p.731.t.1
Beneficia retinens, qui ad Cathedralem promouetur ſine expeditione litterarum, quas poenas incurrat. Iul. ij. conſt. 4. p.405.t.1
Beneficia retinens, qui ad Cathedralem promouetur ſine expeditione litterarũ, non facit fructus ſuos. Iul. ij. ibid.
Beneficia reſignata, conſanguineis ſiue affinibus reſignantium conferri prohibuit. Pius v. in conſt. 58. p.253.t.2
Beneficia Eccleſiaſtica pro ignorantibus vel cum oblatione penſionis pro ſe ipſis procurantes, excommunicantur à Paul. iv. in conſt.14. p.731.t.3.1
Beneficia pro alijs procurantes, animo poſtmodum ad fauorem aliorum dimittendi, excõmunicantur à Paul. iv. ibidem.
Beneficij reſignationem de illo prouiſus intra tres menſes, coram Ordinario publicare tenetur, ſeruata forma de qua Greg. xiij. conſt.83. p.470.t.2
Beneficij permutatio & publicatio in manibus Ordinariorum, etiam Cardinalium Legatorum de latere facienda eſt, iuxta formam conſtit.83 Greg. xiij. p 470.t.2
Beneficijs per aſſecutionem pacificam vacaturis. Paul. v. conſt.62. p.250.t.3
Beneficiorum conſiſtorialium impetratione. Leo x. conſtitut. 35. p.525.t.1
Beneficiorum reſeruatorum Regni Neapolis, fructus à die vacationis per obitum Camera Apoſtolica incorporantur. Pius v. conſt.25. p.204.t.2
Beneficiorum reſeruatorum Regni Neapolis poſſeſſio, aliter capta, quam per Deputatos Camera, prouiſis non ſuffragatur. Pius v. ibid.
Beneficia vacantia ſede Epiſcopali aut Archiepiſcopali vacante, ſunt reſeruata. Pius v. conſt. 55. p.251.t.2
Beneficiorum reſignatio. Vide etiam in V. Reſignatio.
Beneficia reſignata, quibus cautelis Epiſcopi conferunt. Pius v. conſt. 58. p.255.t.2
Beneficiorum vacationis modus, exprimendus eſt in impetratione beneficij vacantis. Pius v. conſt.29. p.213.t.2
Beneficia vacantia propter hareſim, tam ſecularia, quam regularia, Papa ſunt reſeruata. Pius v. ibid.
Beneficia Capella Paulina alias Sanctiſſ. Imaginis Beatiſſima Virginis. Vide in V. Capella.
Beneficiorum Milit. S. Lazari deuolutio, quando locum habeat ad Sedem Apoſtolicam. Pius iv. conſtitut. 95. p. 146.tom.2.
Beneficiorum reſeruationem, & aliqua circa pluralitatem, reformauit. Leo x. conſt. 7. pag.475.tom.1
Beneficiorum per pactum ſimoniacum impetratorum collatio & prouiſio eſt nulla. Paul. iv. conſt.14. p.733.t.1
Bene-

Beneficiorum nationis Germanicæ, collationes factæ contra concordatorum formam, irritat, & annullat. Clem.vij. conſt. 41. p.610.t.1

Beneficiorum Ordinis Hieroſolymitani, collatio, & prouiſio facta à Pontificibus cum quacunque derogatione, ac clauſula fortiori, nulla & irrita. Pius iv. conſtit. 9. p.11.t.2

Beneficiorum Equitum Hieroſolymitanorum, quæ ob inobedientiam, vel ceſſationem penſionis vacant, collatio deuoluitur ad M. Magiſtrum. Pius iv. ibid.

Beneficiorum Italiæ reſeruatorum, ſeu affectorum, fructus tempore quo vacant, ad R.Cameram Apoſt. pertinent. Pius iv. conſt. 32. p.46.t.2

Beneficiorum diſpoſitiones, factæ perſonis prohibitis propter genus, vel hæreſim, & à fide Apoſtaſiam nulla ſunt. Greg.xiij. conſt.66. p.448.t.2

Beneficiorum prædictis perſonis prohibitis collatio Papæ reſeruatur à Greg.xiij. ibid.

Beneficiorum litigioſorum fructus, apud quem deponendi. Pius v.conſt. 37. p.252.t.2

Beneficiorum qualitates declarantur, quæ ob familiaritatem Cardinalium, non poſſint conferri ſine ipſorum conſenſu. Pius v. conſt.37. p.224.t.2

Beneficiorum litigioſorum fructus, redditus & emolumenta ſequeſtrantur per Iudicem penes facultatibus idoneũ, ac victori ſeruantur. Pius v.conſt.57. p.250.t.2

Beneficiorum reſignatione Epiſcopi, & alij collatores non admittant, niſi ob ſenium, infirmitatem, corporis impedimentum, vel vitium, crimen, aut cenſurarum nexũ, & alijs de cauſis. Pius v. conſt 58. p.253.t.2

Beneficiorum reſignatio ab Epiſcopis, & alijs collatoribus admittitur eius, qui aliud vel plura alia impetrauerit, aut religionem ingreſſurus eſt. Pius v. ibid.

Beneficiorum reſignatione ob iuſtas cauſas admiſſa, à quibus Epiſcopi, Patroni & alij collatores ſe abſtineant. Pius v. ibid.

Beneficiorum reſignationes aliter quam ius permittit admittentes, quas pœnas incurrant. Pius v. ibid.

Beneficiorum quorumcunque regreſſus, acceſſus & coadiutoria cuicunque conceſſa reuocantur, & de cætero prohibentur. Pius v. conſt.134. p.346.t.2

Beneficiorum Scalæ Sanctæ in Vrbe fundationem, redditus, onus, & alia. vide in Sixt.v. conſt. 105. p.685 t.2

Beneficiorum vacantium ob nullitatem, collationis & ob crimina hæreſis, & apoſtaſia, impetrans, debet explicare modum vacationis, non conditionaliter, ſed diſpoſitiuè. Greg. xiij. ibid.

Beneficiorum Capellæ S. Mariæ Maioris ad Præſepe, præſentatio, ac iuſpatronatus pertinet ad deſcendentes ex Michaele Peretto. Sixt.v.conſt. 58. p.580.t.2

Beneficiorum Capellæ Sixtinæ, iuſpatronatus multis prærogatiuis gaudet. Sixt.v. ibid.

Beneficiorum in Gallia, ob crimen Confidentiæ vacantium collatio, ac præſentatio ad quos pertineat. Sixt.v. conſtitut. 61. p.588.t.2

Beneficiorum reſignationem Ordinarij locorum intra menſem admittere, vel reijcere tenentur. Greg.xiij.conſt.83. p.470.t.2

Beneficiorum Eccleſiaſticorum collatio, commenda, vnio, aut alia quæuis diſpoſitio litteris non expeditis ad iuſtam poſſeſſionem non ſuffragatur. Iul. ij. conſtitut.4. p.405.t.1

Beneficiorum reſeruatorum affectorum, & nulliter ab Ordinarijs collatorum detentores, quas pœnas incurrant. Pius iv. conſt.17. p.28.t.2

S. Benno

S. Bennonis Epiſcopi Miſnenſis Canonizationem, diem feſtum, & miracula ſuſè recenſet. Adrian. vi. conſt. 1. aliàs v. in Append. pag. 23

S. Bernardinus Senenſis

S. Bernardini Senenſis, Ordinis Minorum profeſſoris Canonizatio, vita, ac miracula referuntur à Nicol. v. in conſt. 2. p.308.t.1

S. Bernardus Abbas

S. Bernardi Clareuallenſis Abbatis Canonizationem, vide in conſt.2. Alex. iv. p.24.t.1

S. Bernardi Monachorum materiam. vide in V. Ciſtercienſes Monachi.

Bidellus

Bidelli Studij Vrbis officio. Leo x. conſt.4. p.472.t.1

Biretum

Biretum glauci coloris, Iudæos in Statu Eccleſiaſtico deferre iuſſit Paul.iv. in conſt.3. p.721.t.1

Biretum nigrum cum quibuſdam lineis albis ex tela confectis, geſtare iuſſerat Apoſtatas. Paul. iv. in conſtit.14. p.732.t.1

Biretum rubrum geſtare Cardinales aſſumptos ex Ordinibus Regularium cenſuit. Gregor. xiv. conſtitut. 9. p. 696.t.2

Biretum viride deferre tenentur ſub pœna fuſtigationis, & alijs, petentes beneficium capp. Peruenit. & Odoardus. Pius iv. conſt.39. p.54.t.2

Biſſextus

Biſſexti ratio & computum, quomodo ſeruandum, ex reformatione Calendarij. Gregor. xiij. conſt. 74. p. 456. tom. 2.

Blada

Blada, legumina, & animalia de Statu Eccleſiaſtico extrahentes, puniuntur à Greg.xiij. in conſt 50. p.420.t.2 *& à Paul. v. in conſt. 12.* p.190.t.1

Blaſphemia & Blaſphemus

Blaſphemorum, ac maledicentium Deo, verbis obſcænis, quæ ſint pœna. Leo x. conſt.7. p.477.t.1

Blaſphemorum Iudices conſtituuntur, Inquiſitores generales, cum facultate declarandi dubia. Iul.iij. conſtitut.23. p 715.t.1

Blaſphemos denunciandi modus, qui ſit. Iul.iij. ibid.

Blaſphemos non reuelantes, quas pœnas incurrant. Iul.iij. ibidem.

Blaſphemorum falſi denunciatores, eaſdem, quas blaſphemi pœnas incurrunt. Iul.iij. ibid.

Blaſphemorum Clericorum, quæ ſit pœna. Leo x. conſt. 7. p.477.t.1

Blaſphemiarum ſub varia verborum figura, pœna, tam in diuites, quam pauperes determinantur in conſt. 23. Iul.iij. p.715.t.1

Blaſphemiarum varias pœnas pro earum diuerſitate ponit Pius v.conſt.5. 180.t.2

Bona

Bona Clericorum Prælatorum, & quorumcunque beneficiatorum, qui de eis teſtantur ſine licentia Papæ, cadunt in ſpolio, & pertinent ad Reuerend.Cameram. Pius iv. conſt.8. p. 9.t.2

Bona acquiſita à Clericis, & quibuſcunque perſonis Eccleſiaſticis, ex illicita negotiatione, & a Canonibus vetita, cadunt in ſpolio, & ſunt R. Cameræ. Pius iv. conſt.19. p.29.t.2

Bona Equitum Hieroſolymitanorum, vbique decedentium

ex

ex illicita negatiatione parta, non faciunt ſpolium Cameræ, ſed ad eorum pertinent Religionem. Pius iv. conſt. 29. p. 43. t. 2

Bona R. Cameræ detinentes, quomodo coercendi. Pius iv. conſt. 26. p. 37. t. 2

Bona Eccleſiaſtica feudalia vel emphiteutica, legitimis non exiſtẽtibus, ad quos deuoluãtur. Pius v. cõſt. 117. p. 326. t. 2

Bona naufragorum in littore Maris inuenta, rapientes excommunicati ſunt. Greg. xiij. conſt. 81. p. 464. t. 2. Paulus v. conſt. 63. p. 251. t. 3

Bona emphiteutica, vide in V. Emphiteutica bona.

Bona naufragantium circa littora Status Eccleſiaſtici, & vtriuſque Siciliæ vſurpantes, Vniuerſitates capere tenentur. Pius v. conſt. 7. p. 182. t. 2

Bona Regularium decedentium extra clauſtra, non pertinent ad Monaſteria, ſed ad R. Cameram Apoſtolicam. Greg. xiij. conſt. 43. p. 412. t. 2

Bona Ieſuitarum ſunt exempta à ſolutione decimarum, & ſubſidiorum, ex quacunque vrgentiſſima cauſa imponẽdorum. Greg. xiij. conſt. 51. p. 421. t. 2

Bona mobilia etiam precioſa, & pecuniam quam penes ſe habent, carcerandi ob cauſam criminalem, ac ob id conſignata Theſaurarijs, applicantur Cameræ, ſi intra menſem domini nõ reperiantur. Sixt. v. conſt. 53. p. 656. t. 2

Bona Monaſteriorum fratribus Minoribus Strictioris Obſeruantiæ concedendorum, cuiuſcunque Ordinis illa ſint, intercipientes, & occultantes, quas pœnas incurrant. Clem. viij. conſt. 100. p. 147. t. 3

Bona Regularium decedentium extra clauſtra quocunque titulo, aut induſtria quæſita, etiam ex ſucceſſione ab inteſtato, faciunt ſpolium, & pertinent ad Cameram. Greg. xiij. conſt. 43. p. 412. t. 2

Bona deperdita occultantes, vel reſtituere recuſantes, vt excommunicandi ſunt. Pius v. conſt. 1. p. 28. in App.

S. Bonauentura

S. Bonauentura Cardinalis Canonizatio, vita, res, geſta, & miracula referuntur à Sixt. iv. conſt. 21. p. 367. t. 1

S. Bonauentura laudes refert Sixt. v. conſt. 76. p. 620. t. 2

S. Bonauentura mors, vita & dignitates referuntur. Sixtus v. ibid.

S. Bonauentura, & S. Thomæ Aquinatis in Theologia pulchra comparatio. Sixt. v. ibid.

S. Bonauentura inter Sanctos Eccleſiæ Doctores cõnumeratus fuit à Sixt. v. ibid.

Bonifacius VIII. & IX.

Bonifacius viij. familia Caietana oriundus, creatus Pontifex Neapoli 23. Decembris 1294. p. 139. moritur Romæ 11. Octobris 1303. p. 147. t. 1.

Bonifacij viij. conſtitutio cõtra dantes vel recipientes aliquid pro obtinenda gratia vel iuſtitia apud Sedem Apoſtolicam confirmatur à Greg. xiij. in conſt. 24. p. 391. t. 2

Bonifacius IX. Romæ creatus Pont. 15. Nouembris 1389. p. 229. obijt ibidem 1. Octobris 1404. p. 273. t. 1

Bonifacius IX. Canonizauit S. Brigittam in eius conſt. 5. p. 236. t. 1

Bononienſe Studium. *Vide in V. Studium.*

Bononienſis Ciuitas & Eccleſia

Bononienſis Ciuitatis laudes, & commendatio. Greg. xiij. conſt. 79. p. 462. t. 2

Bononienſis Epiſcopalis Eccleſia, erecta in Archiepiſcopatũ à Gregor. xiij. ibid.

Bononienſi Archiepiſcopatui, qui Epiſcopatus ſubijciantur. Greg. xiij. ibid.

Bononienſis & Rauennaten. Archiepiſcopatuum, qui fines. Clem. viij. conſt. 116. p. 167. t. 3

Breuiarium

Breuiarij Romani inſtitutio, ac forma illud recitandi. Pius v. conſt. 64. p. 261. t. 2

Breuiariorum antiquorum vſus interdicitur. ibid.

Breuiarium Romanum denuo reuiſum, ac emendatum à Clem. viij. in conſt. 86. p. 134. t. 3

S. Brigitta ſeu Brigida

S. Brigittæ viduæ Canonizatio, vita, mores, res geſtæ, ac miracula in vita, & poſt mortem explicantur, à Bonif. ix. in conſt. 5. p. 236. t. 1

Bulla

Bulla in die Cœnæ Domini contra hæreticos, & alios edita ab Vrban. v. conſt. 1. p. 219. t. 1

Bulla Cœnæ Domini, publicata contra eoſdem, à Iul. ij. conſt. x. p. 441. t. 1.

Bulla in Cœna Domini publicata à Paul. iij. cõtra eoſdem conſt. 10. p. 630. t. 1

Bulla in Cœna Domini contra eoſdẽ publicata à Greg. xiij. conſt. 81. p. 464. t. 2 & alia à Paul. v. in conſt. 41. alias 63. p. 251. t. 3

Burgus

Burgum nouum à ſe in Vrbe extructum, Ciuitatem Piam vocari voluit, fonte & ludo litterario ornauit. Pius iv. in conſtitut. 101. p. 156. t. 2

Burgi S. Bernardi alias Felicis in Regione Montium Vrbis erectio, cum priuilegijs conceſſis illic fabricantibus. Sixt. v. conſt. 103. p. 680. t. 2

C

Cadauera

Cadauerum capſas in Eccleſiis ſupra terram exiſten. amoueri iuſſit. Pius v. conſt. 5. pag. 180. tom. 2

Calendarium

Calendarium conſcripſit quidam Aloyſius Lilius, illudque ad omnes Principes & celebriores Vniuerſitates videndum miſit. Greg. xiij. in ſua conſt. 74. p. 456. t. 2

Calendarium correctum & abſolutum approbauit, illudq. imprimi, ac ſeruari decreuit. Greg. xiij. ibid.

Calendarium nouum ſine licentia imprimentes, aut imprimi curantes, quas pœnas incurrant. Greg. xiij. ibid.

Calendarium vetus aboleuit nouumq. attendi iuſſit. Gregor. xiij. ibid.

Calliſtus II. & III.

Calliſtus II. creatus Pontifex die prima Februarij 1119. mortuus eſt Romæ die 13. Decemb. 1124. p. 17. t. 1

Calliſtus III. creatus Pontifex Romæ die 8. Aprilis 1455. moritur ibidem die 2. Auguſti 1458. p. 309. t. 1

Camaldulenſes

Camaldulenſes in Eremo degentes, poſſunt recipere cuiuſcunque Ordinis ac Religionis profeſſos, etiam Carthuſienſis petita, licet non obtenta licentia à Superiore. Eugen. iv. conſt. 8. p. 274. t. 1. Greg. xiij. conſt. 86. p. 471. t. 2

Camaldulenſium duas Congregationes in vnam vniuit. Leo x. conſt. 2. p. 460. t. 1

Camaldulenſium Capitulum Generale habet facultatem condendi ſtatuta. Leo x. ibid.

Camaldulenſium quis ſit modus in conferendis Monaſterijs & Prioratibus. Leo x. ibid.

Camaldulenſium quæ ſint exemptiones, quo ad res & perſonas, vide in Leone x. ibid.

Camaldulenſes non incurrunt ſententiam excommunicationis niſi ſpecialiter denuncientur. Leo x. ibid.

Ca-

Camaldulenſium Prælati, quando & quomodo diſpenſent cum ſuis ſubditis ſuper recitatione diuini officij. Leo x. ibid.

Camaldulenſium gratiæ nõ cenſentur reuocatæ per quamcunque diſpoſitionem Sedis Apoſtolicæ niſi ſpeciali facta mentione. Leo x. ibid.

Camaldulenſes poſſunt ſibi deligere Conſeruatores, à quibus defendantur. Leo x. ibid.

Camaldulenſium loca inſigniora recenſentur, quæ vnita fuerunt in vnum corpus. Leo x. ibid.

Camaldulenſes quæ in ſubſidium conferãt Monialibus ſui Ordinis, decreuit. Leo x. ibid.

Camaldulenſium beneficia nemini ad vitam conferuntur ſub pœna de qua in d. conſtit. Leo x. ibid.

Camaldulenſium Prælati ad quæ teneantur in ipſorum adminiſtratione. Leo x. ibid.

Camaldulenſes duo Capitula celebrant, quomodo & quando. Leo x. ibid.

Camaldulenſes quid prouiderint pro inſtitutione litterarũ in ſuis Monaſterijs. Leo x. ibid.

Camaldulenſium Obſeruantium & Conuentualium quale ſit diſcrimen & quomodo regantur. Leo x. ibid.

Camaldulenſium Congregationem primus omnium approbauit Alexander II. in conſt. 1. p.11.t.1

Camaldulenſes celebrare tempore interdicti voluerat. Alex. iv. conſt.11. p.87.t.1

Camaldulenſium priuilegia confirmauit, aliaque conceſſit. Greg. xiv. conſt.18. p.710.t.1

Camaldulenſibus ambitum prohibuit. Clem. viij. in conſtitut. 43. p.58.t.3

Camaldulenſes Eremitas S. Romualdi Montis Coronæ ſeparauit à Congregatione Eremi Camaldulen. & S. Michaelis de Murano. Paul. iij. in conſt. 1. p.611.t.1

Camaldulen. Eremus. *Vide in V. Eremus.*

Camaldulen. Eremitæ. *Vide in V. Eremitæ.*

Cambium

Cambia ſicca quæ ſint. Pius v. conſt. 118. p.327.t.2

Cambia ſicca, vt vſuraria & illicita damnat. Pius iv. conſtitut. 1. p.1.t.2

Cambia ſicca exercentes, eaq. exigentes, coercentur à Gubernatore Almæ Vrbis. Pius iv. ibidem.

Immo etiam Auditor Cameræ eos punit. Paul. v. in cõſt. 28. p.212.t.3.

Cambia ſicca ac palliata exercentes puniuntur iuxta leges Marchiæ. Pius iv. & Paul. v. ibid.

Cambiorum iuſtitia requirit vt ratio habeatur longinquitatis, & vicinitatis locorum. Pius v. in conſtit. 117. p.327.t.2.

Camera

Camerã pro annulo & Capella præferri cunctis creditoribus Cardinalis defuncti cẽſuit. Pius v. conſt.16. p.195.t.2

Cameræ prouentuum licitatio ſub haſta fieri debet. Pius v. conſt.87. p.123.t.2

Cameræ Officiales ac Miniſtri abſque licentia Camerarij vel Decani abeſſe non poſſunt. Pius iv. ibid.

Cameræ cõputorum ac rationum redditionis ſolidatio quomodo fiat, vbi & qua diligentia. Pius iv. ibid.

Cameræ Miniſtri quocunque nomine cenſeantur, iurant in manibus Camerarij ſe curam commiſſam recte & fideliter adminiſtraturos. Pius iv. ibid.

Cameræ contractus ſub qua forma, cautela & ſolemnitate ineundi ſint. Pius iv. ibid.

Cameræ ſcripturas cuiuſuis generis penes ſe retinentes, excommunicationem incurrunt. Sixt. v. conſt. 56. p.574.t.2

Cameræ in cauſis, Signatura non reſcribit & Camera cognoſcit, an cauſæ ſint Camerales. Clem. viij. conſtit. 65. p. 92. tom. 3.

Camera admittitur inter oblatores, quando Baronum Caſtra ſubhaſtantur. Clem. viij. conſt.41. p.56.t.3

Cameræ computorũ, ac rationum reuiſio diligenter facienda cui Commiſſarius interuenit, & Computiſta. Leo x. conſt.24. p.516.t.1

Cameræ computa integrè non reddentes eius Miniſtri, excommunicantur, & incurrunt pœnam decupli, & falſi. Paul. iv. conſt. 40. p.679.t.1

Cameræ ius quoquomodo ſcripturas concernentes apud ſe detinentes inquiri, & in Archiuijs, & Bibliothecis inueſtigari manu regia mandauit Pius v. conſtituo. 70. p.167.t.2

Cameræ cauſæ ſimpliciter, & ſola facti veritate inſpecta tractantur, ac expediuntur. Leo x. conſt. 24. p.515.t.1

Cameræ reformationem edixit Pius iv. conſt. 55. pap.74. & conſt.8. p.122.t.2. Paul. v. conſt.71. p.265.t.3

Reliqua vide in Verbo Clerici Cameræ. Camerarius. Commiſſarius Cameræ. & Cameræ Computatores.

Camerarius

Camerarij S. R. E. iuriſdictio procedendi contra piratas, & noua pedagia imponentes, & arma Saracenis deferentes. Vrb. v. conſt. 1. p.219.t.1

Camerarij S. R. E. iuriſdictio cognoſcendis quaſcunque cauſas intereſſe Reu. Cameræ concernentes ſummariè. Vrban. vi. conſt.1. p.227.t.1

Camerarius S. R. E. & Magiſtri Viarum Vrbis cogunt vicinos non habitantes domos, illas vendere alijs, qui illas reficiant. Sixt. v. conſt.20. p.364.t.1

Camerarij eiuſq. Præſidentis, ac Clericorum Cameræ iuriſdictioni ſubijciuntur, tam in Vrbe, quam extra, cauſæ circa datia, gabellas, dohanas, & eorum officiales. Leo x. conſt. 24. p.515.t.1

Camerarij, ac Clericorum Cameræ facultates, & priuilegia prædeceſſorum ſuorum confirmat, & auget. Leo x. ibid. Iul. iij. conſt. 3. p.693.t.1

Camerarij, ac Clericorum Cameræ iuriſdictioni ſubſunt omnes Depoſitarij, Theſaurarij per varia loca Status Eccleſiaſtici conſiſtentes. Leo x. ibid.

Camerario S. R. E. omnes officiales Vrbis, ac ditionis Eccleſiaſticæ parere tenentur. Paul. iij. conſtitut. 41. p.680. tom. 1

Camerarius habet facultatem reuidendi computa etiam ſolidata. Pius iv. conſt. 26. p.37.t.2

Camerarius cognoſcit, an contractus ſuper locationibus, alienationibus, ac inueſtituris bonorum, & iurium Cameræ, cum eius læſione facta ſint. Pius iv. ibid.

Camerarius S. R. E. Præſidentes, & delegati, habent liberam facultatem ſine alio Papæ mandato inhiben. & ad ſe auocãdi ſub cenſuris ac pœnis, cauſas concernentes intereſſe Cameræ, niſi commiſſio ſubſcripta ſit manu Papæ, cum derogatione huius conſtitutionis. Pius iv. conſt.39. p.51.t.2

Camerarij, & Clericorum Cameræ iuriſdictio, non extenditur ad cauſas non concernentes intereſſe Cameræ. Pius iv. conſt.55. p.75.t.1

Camerarij, & Clericorum Cameræ, quæ & qualis ſit iuriſdictio Sede vacante. Pius iv. ibid.

Camerarius, & Clerici Cameræ Sede vacante poſſunt incumbere exactionibus pecuniarum, & prouiſioni rerum pro ſtatu præſenti, duntaxat, & à reliquis abſtinent. Pius iv. conſt.63. p.92.t.2

Camerarius, & Clerici Cameræ, alijq. Officiales, non poſſunt concedere commiſſionem in forma, ſi in euidentem, ſuper alienatione rerum Eccleſiæ. Pius v. conſt.69. p.266. t. 2.

Camerarij, & Magiſtrorum Viarum, qualis ſit iuriſdictio in

in exequendo iure congrui. Gregor. xiij. conſtitut. 22. p.388.t.2

Camerarii ampliſsimas facultates plenamq. iuriſdictionem. vide in Clem viii.conſt. 65. p.91.t.3

Camerarius non poteſt dare licentiam Communitatibus, vendendi ſtabilia, creandi cenſus, aut faciendi nundinas. Clem. viii. ibid.

Camerarius non concedit licentias vendendi in plateis, cōtra formam bannimentorum. Clem.viii. ibid.

Camerarius cauſas criminales, Iudicibus ordinarijs criminalibus committit, eiusq. Auditor de quibus cauſis cognoſcat. Clemen. viii. ibid.

Camerarius & Clerici Cameræ auocant ad ſe cauſas ab omnibus Tribunalibus & Iudicibus, etiam Cardinalibus. Clem. viij. ibid.

Camerarij ſupradicti iuriſdictio circa venditionem pignorum Hebræorum, ac eorum furta. Clem. viij. ibid.

Camerarij ſupradicti emolumenta quæ ſint, ex Collectoria Hiſpaniarum, & aliorum locorum. Clem.viij. ibid.

Camerarij ſupradicti pro ſigillo, quid ſoluendum, Paul.v. conſt. 72. p.287.t.3

Camerarij ſupradicti reformationem, edixit Paul. v. conſtitut. 71. p.265.t.3

Camerarij Ripæ Vrbis, quæ ſit iuriſdictio. Paul.iij.conſt.6. p.619.t.1. & Pius v. conſt.271.t.2. & vide in V.Ripa.

Cameræ Clerici. *Vide in V. Clerici.*

Cameræ Commiſſarius. *Vide in V.Commiſſarius.*

Cancellaria Apoſtolica

Cancellariæ litteræ ſi reſcribendæ errore ſcribētis fuerint, nihil amplius pro mercede ſoluendum, Mart. v. conſt.3. conſt.250.t.1

Cancellaria celebranda diebus per Vicecancellarium deputandis. Mart. v. ibid.

Cancellaria litterarum iuſtitiæ, ter in hebdomada celebranda. Mart. v. ibid.

Cancellariæ litteras rectè non ſcribentes, quas pœnas ſubeant. Mart. v. ibid.

Cancellariæ conſtitutio, non danda vt in iudicio probet, niſi ſit ſignata, & ſubſcripta. Mart. v. conſtitut. 3. p.252.t.1

Cancellariæ Apoſtolicæ Scriptorum, Abbreuiatorum, Cuſtodis, Examinatorum, Bullatorum, & Regiſtratorum, quale ſit officium, & munus. Mart. v. ibid.

Cancellariæ debitis horis non interuenientibus, quas pœnas impoſuerit. Mart. v. ibid.

Reliqua quæ ad materiam Cancellariæ ſpectant. vide in V. Scriptores, & Abbreuiatores.

Cancellariæ Status Eccleſiaſtici, & Cancellarij

Cancellariæ criminales Status Eccleſiaſtici, ex quauis cauſa, præterquam ex vere oneroſa quibuſcunque conceſſa, applicantur Cameræ. Paul.iv. conſt.10.p.726.t.1. & Pius iv.conſt.83. p.114.t.2

Cancellariæ ſunt reſignabiles, & vacabiles, vt officia Romanæ Curiæ, & deſuper accipiuntur pecuniæ ad ſocietatem officii. Paul. iv. ibid.

Cancellariarum Status Eccleſiaſtici conceſſiones, reſcindēdæ, ſi Camera vltra dimidiam læſa fuerit. Pius iv. ibid.

Cancellariæ Status Eccleſiaſtici pro Archiuijs habentur, vbi illa non ſunt. Pius iv. ibid.

Cancellarij Status Eccleſiaſtici ſcripturas, ad Archiuium non deferunt, ſed ſucceſſoribus ſuis in officio conſignant. Pius iv. ibid.

Cancellarii prædicti inſtrumenta vbiq. rogant, & vbique plenam fidem faciunt. Pius iv. ibid.

Cancellarii Status Eccleſiaſtici, Collegium in Romana Curia erigere tenentur. Pius iv. ibid.

Cancellarij, ordinationes Cancellariarum, ſeruare tenentur. Paul.iv.conſt.10. p.726.t.1

Cancellarii officia, per Subſtitutos vt exercere poſſunt. Pius iv. conſt.83. p.117.t.2

Cancellariis Status Eccleſiaſtici, præſcribit quos & quales libros tenere debeant. Pius iv. ibid.

Cancellariorum officia, non confiſcantur. Pius iv. conſt.83. p.117.t.2

Cancellariorum Collegium, fruitur priuilegiis Archiuii Romanæ Curiæ. Pius iv. ibid.

Cancellariorum Status Eccleſiaſtici priuilegia. vide in Pii iv. ibid.

Cancellariorum Status Eccleſiaſtici proprius, ac competens Iudex eſt A. C. & Theſaurarius, vt in Pio iv. ibid.

Cancellarii prædicti Sindicatus, in fine eorum officii, ſtare debent. Paul.iv. conſt. 10. p.726 t.1

Cancellarii Status Eccleſiaſtici, officiis aſſumptis, ſtatim Notarii publici fiunt. Pius iv. ibid.

Cancellarii prædicti non tenentur quicquam contribuere Vniuerſitati, Legatis, vel Gubernatoribus, ratione ſuorum officiorum. Pius iv. ibid.

Candelottarij

Candelottarii, & Vaccinarii de Vrbe ſuas Artes propè flumen exercere debent. Pius iv. conſt.102. p.162.t.2

Canones ſiue Cenſus

Canones, cenſus & alia iura R. Cameræ Apoſtolicæ non ſoluentes, quibus pœnis ſubiiciantur. Alex. iv. conſtit 6. p.395. Paul.iv.conſt.11.p.728.t.1. Sixt.v. conſtit.33. p.553.t.2

Vide etiam in V. Cenſus.

Canonici Regulares Lateranenſes

Clericorum Regularium Religio inſtituta fuit in primitiua Eccleſia à Chriſti Diſcipulis. Bened.xij.conſtitut.6. p.196.t.1. Pius iv.conſt.75. p.106.t.2

Canonicorum Regularium ſtatuta, & ordinationes præfiniuit Bened. xij. ibid.

Canonici Regulares, de quibus agant in Capitulis prouincialibus. Bened. xii. ibid.

Canonicorum Regularium Viſitatores, vt ſe gerant, quales apud eos Magiſtri deputentur. Bened.xii. ibid.

Canonici Regulares quid obſeruēt, circa ſtudia. Bened.xii. ibidem.

Canonici Regulares aſſumendi ad gradus quid obſeruent, circa officia celebranda, & alia. Bened.xii. ibid.

Canonici Regulares, quam legem accipiant circa veſtes, quid agant circa contractus, & conuictum. Bened.xii. ibidem.

Canonicorum Regularium exemptio, à quacunque impoſitione facienda à Legatis & Nunciis, & ſolutione decimarum Papalium. Sixt. iv. conſt. 10. p.346.t.1

Canonici Regulares non coguntur cauſas ſuſcipere, ſententias exequi, Monialium confeſsiones audire, aut aliud ſimile onus ſubire. Sixt. iv. ibid.

Canonici Regulares priuilegium habent, vt contra eorum bona, & iura, non currat præſcriptio, niſi ſexaginta annorum. Sixt.iv. ibid.

Canonici Regulares ſi Prælati fuerint, Rector, Viſitatores, Priores, vt abſoluunt à cenſuris, Nouitios, Conuerſos & Commiſſos. Sixt. iv. ibid.

Canonici Regulares, qui ſunt in Inſula Tremitana, abſq. incurſu excommunicationis, cum pyratis illic confluentibus tractant. Sixt. iv. ibid.

Ca-

Canonici Regulares poſſunt admittere ad ingreſſum, qui arctiorem religionem vouerunt. Sixt. iv. ibid.

Canonici Regulares gaudent omnibus gratijs, priuilegijs, & indultis Congregationis Caſſinenſis Monachorum S. Benedicti. Sixt. iv. ibid.

Canonici Regulares eligunt ſibi Conſeruatores cum ampliſſimis facultatibus. Sixt. iv. ibid.

Canonici Regulares præcedunt Monachis Caſſinenſis Ordinis Sancti Benedicti. Pius iv. conſt. 75. p.106.t.2

Canonici Regulares, & Monachi Ordinis S. Benedicti, qui ſunt Abbates, in Synodis, & Concilijs quomodo ſedere debeant. Pius iv. ibid.

Canonici Regulares, ſunt antiquiores Monachis Ordinis S. Benedicti. Pius iv. ibid.

Canonicorum Regularium plures Congregationes in vnū corpus vniuit, & priuilegia communicauit. Mart. v. conſt. 7. p.258.t.1

Canonici Regulares tranſgredientes ſtatuta Capituli, non incurrunt peccatum, ſed pœnæ corporali tantummodo ſubijciuntur, vt in Mart. v. ibid.

Canonicorum Regularium Abbatis, & aliorum electionem, præfiniuit Paul. v. conſt. 34. p.193.t.3

Canonici Regulares in Epiſcopos promoti vtuntur habitu, quibus vtuntur Clerici ſeculares in Epiſcopos promoti. Leo x. conſt. 34. p.525.t.1

Canonici Regulares S. Saluatoris

Canonicorum Regularium S. Saluatoris Congregationem inſtituit. Greg. xij. in conſt. 2. p.242.t.1

Canonicis Regularibus S. Saluatoris habitum præſcripſit idem Greg. ibid.

Canonicis Regularibus S. Saluatoris, conceſſit indulta fratrum Eremitarum S. Auguſtini, & aliorum Canonicorum Regularium. Greg. xij. ibid.

Canonici Regulares Congregationis S. Saluatoris, ſunt verè Canonici Regulares. Calliſti iij. conſt. 2. p.310.tom.1

Iul. ij. conſt. 30. p.450.t.1

Canonicorum Regularium S. Saluatoris Ordinem ingredi poſſunt, etiam qui arctiorem Religionem vouerunt. Iul. ij. ibid.

Canonici Regulares S. Saluatoris, ſunt exempti à ſolutione decimarum, & alijs oneribus. Iul. ii. ibid.

Canonici Regulares S. Saluatoris in ſacris conſtituti, habent vocem actiuam, & paſſiuam, vt in Pij v. conſtitut. 141. p.352. tom. 1

Canonici Regulares Congregationis S. Saluatoris, in Capitulo generali quam formam in electionibus ſequantur. Pius v. ibid. Sixt. v. in conſt. 98. p.668.t.2

Canonicorum Regularium S. Saluatoris Capitulum generale, ſingulis triennijs, & dietam quolibet anno celebrāt. Pius v. ibid. Sixt. v. conſt. 98. p.668.t.2

Canonicorum Regularium S. Saluatoris, Generalis, Viſitatorum, & Procuratorum, aliorumq. officia, quanto tempore durent. Pius v. ibid.

Canonicis Regularibus S. Saluatoris, ambitum interdixit. Paul. v. in conſt. 35. p.224.t.3

Canonici Regulares S. Saluatoris an promoti in Epiſcopos, vtantur habitu, quo vtuntur alij Clerici ſeculares in Epiſcopos creati. Leo x. conſt. 34. p.525.t.1

Canonici Seculares S. Georgij in Alga

Canonici Seculares S. Georgij in Alga approbati fuerunt, à Greg. xij. in conſt. 1. p.240.t.1

Canonicis ſecularibus S. Georgii in Alga ſtatuta, viuendiq. formam præſcripſit Greg. xii. ibid.

Canonicorum ſecularium S. Georgij in Alga priuilegia, & gratias confirmauit. Pius v. in conſt. 92. p.294.t.2

Canonici ſeculares S. Georgii in Alga præcedunt, Canonicis Regularibus Congregationis Lateranenſis. Pius v. in conſt. 127. p.340.t.2

Canonici ſeculares S. Georgii in Alga, quomodo diſpenſati ſint circa proprietatem. Sixt. v. conſt. 63. p.589.t.2

Canonizatio Sanctorum

Canonizatio requirit morum virtutem in eo, qui pro Sancto colendus ſit, in terris, & miraculorum teſtimonium. Greg. ix. conſt. 4. p.53.t.1

Canonizatio Sanctorum requirit, vt vita & res geſta, ac miracula canonizandi, diligenter examinentur. Ioan. xv. conſt. 1. p.9.t.1

Canonizatio Sanctorū conſulto procraſtinanda. Cæleſt. iii. conſt. 1. p.33.t.1

Canonizatio S. Vdarici Epiſcopi Ciuitatis Auguſtanæ. Ioan. xv. conſt. 1. p.9.t.1

Canonizatio S. Petri Epiſcopi Anagnini. Paſcal. ii. conſtitut. 3. p.16.t.1

Canonizatio S. Vgonis Epiſcopi Gratinopolitani. Innoc. ii. conſt. 1. p.18.t.1

Canonizatio S. Henrici primi, Imperatoris. Eugen. iij. conſt. 3. p.18.t.1

Canonizatio S. Eduardi Regis Angliæ. Alexand. iii. conſt. 1. p.23.t.1

Canonizatio S. Bernardi Abbatis Claræuallen. Alex. iii. conſt. 2. p.24.t.1

Canonizatio S. Thomæ Cantuarienſis Archiepiſcopi. Alex. iii. conſt. 4. p.24.t.1

Canonizatio S. Homoboni Cremonen. Innocen. iii. conſt. 2. p.35.tom. 1

Canonizatio S. Laurentii Archiepiſcopi Dublinenſis. Honor. iii. conſt 7. p.49.t.1

Canonizatio S. Antonii, de Padua nuncupati. Gregor. ix. conſt 4. p.53.t.1

Canonizatio S. Dominici Ordinis fratrum Prædicatorum inſtitutoris. Greg. ix conſt. 8. p.56.t.1

Canonizatio S. Franciſci Ordinis fratrum Minorum inſtitutoris. Greg. ix. conſt. 2. p.51.t.1

Canonizatio S. Eliſabeth Regis Hungarorum filiæ. Greg. ix. conſt. 11. p.58.t.1

Canonizatio S. Petri Martyris Ordinis Prædicatorum Innoc. iv conſt. 11. p.70.t.1

Canonizatio S. Stanislai Epiſcopi Cracouienſis. Innoc. iv. conſt 13. p.75.t.1

Canonizatio S. Claræ Virginis Ordinis S. Franciſci. Alex. iv. conſt. 3. p.81.t.1

Canonizatio S. Riccardi Epiſcopi Ciceſtrenſis. Vrban. iv. conſt. 3. p.98.t.1

Canonizatio S. Heduigis Duciſſæ Poloniæ. Clemen. iv. conſt. iv. p.114.t.1

Canonizatio S. Ludouici Francorum Regis. Boniface. viii. conſt. 6. p.142.t.1

Canonizatio S Petri de Morono, qui fuit Cœleſtinus v. Clem. v. conſt. iv. p.151.t.1

Canonizatio S. Ludouici Epiſcopi Tholoſani. Ioan. xxii. conſt. 2. p.153.t.1

Canonizatio S. Thomæ Epiſcopi Herfordienſis. Ioan. xxii. conſt. 7. p.161.t.1

Canonizatio S. Thomæ Aquinatis Ordinis fratrum Prædicatorum S. Dominici. Ioan. xxii. conſt. 11. p.163.t.1

Canonizatio S. Iuonis Presbyteri Trecorenſis. Clem. vi. conſt. 4. p.216.t.1

Canonizatio S. Nicolai Tolentinatis Ordinis fratrum Eremitarum S. Auguſtini. Eugen. iv. conſtitut. 27. p. 301. t. 1.

Canonizatio S. Bernardini Senen. Ordinis fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia. Nicol. v. conſtit. 2. p.307. t. 1.

Canonizatio Sancti Ioannis Gualberti inſtitutoris Ordinis Monachorum Vallis Vmbroſæ. Celeſt.iij.conſt.2.p.31. tom.1

Canonizatio S. Eadmundi Cantuarienſis Archiepiſcopi. Innoc.iv.conſt.2. aliàs 21. in Append. p.6.t.3

Canonizatio S.Brigittæ Viduæ ex Suetia. Bonif.ix.conſt.5. p.236.t.1.

Canonizatio S.Bonauenturæ Ordinis fratrum Minorum S.Franciſci. Sixt. iv.conſt.27. p.366.t.1

Canonizatio S.Leopoldi Auſtriæ Ducis cognomento Marchionis Pij. Innoc.viij.conſt.1. p.21.Appen.t.3.

Canonizatio S.Vbaldi Epiſcopi Eugubini. Celeſtin. iij. conſt.1. p.30.t.1

Canonizatio S.Vincentij Confeſſoris Ordinis Prædicatorum S.Dominici. Pius ij. conſt.1. p.313.t.1

Canonizatio S. Catherinæ Senenſis, Ordinis Prædicatorũ S.Dominici. Pius ij. conſt.6. p.317.t.1

Canonizatio S.Franciſci de Paula Ordinis fratrum Minimorum inſtitutoris. Leo x. conſt.28. p.528.t.1

Canonizatio S.Bennonis Epiſcopi Miſnenſis. Adrian.vi. conſt.1. p.23.in Append. t.3.

Canonizatio S. Antonini Archiepiſcopi Florentini ab Adriano vi. & litterarum canonizationis expeditio à Clement.vij. facta in conſt.1. p.553.t.1

Canonizatio S. Didaci Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſeruantia. Sixt.v. conſt.82. p.630.t.2

Canonizatio S. Hyacinthi Poloni Ordinis Prædicatorum S.Dominici. Clem.viii.conſt.27. p.36.t.3

Canonizatio S. Raymundi Barchinonen. Ordinis Prædicatorum S.Dominici. Clem. viii. conſt..77. p.113.t.3

Canonizatio S.Franciſcæ Romanæ Viduæ. Paul.v.conſt.45 p.233.t.3

Canonizatio S.Caroli Cardinalis S. Praxedis Archiepiſcopi Mediolanenſis. Paul.v.conſt.63. p.256.t.3

Cantores Capellæ Pontificiæ

Cantorum Capellæ Papæ Collegium erexit, & redditus, ac priuilegia conceſſit. Sixt.v.conſt.38. p.540.t.2

Cantorum Capellæ prædictæ Collegium, facultatem habet eligendi de gremio, Magiſtrum Capellæ, ſtatutaq. condendi, pro bono ſtatu Capellæ. Sixt. v. ibid.

Cantorum Capellæ prædictæ exemptio, ab omni iuriſdictione Ordinariorum, tam in Vrbe, quam extra. Sixt.v.ibid.

Cantorum, qui Capellæ prædictæ per ſpatium 25. annorum inſeruierint, priuilegium. Sixt.v. ibid.

Cantorum Capellæ prædictæ Cardinalis Protector, cognoſcit eorum cauſas, caſq. diffinit ſummariè, & de plano. Sixt.v. ibid.

Capella S.Mariæ ad Præſepe, aliàs Sixtina, in Baſilica S. Mariæ Maioris de Vrbe.

Capellam S. Mariæ ad Præſepe magnificentiſſimè exornatam erexit, & dotauit. Sixt.v.in conſt.58.p.577.t.2.

Capella S.Mariæ ad Præſepe ſita in Eccleſia S.Mariæ Maioris de Vrbe, eſt ſimilis antiquæ Capellæ ad Præſepe Domini, poſitæ in Eccleſia Betlehemitana, quæ eſt in Paleſtina. Sixt.v. ibid.

Capella S. Mariæ ad Præſepe beneficia, & Beneficiati. Vide in V. beneficia, & Beneficiati.

Capella

Capellas Pontificias per ſeptem primarias Vrbis Eccleſias, & Baſilicas in Quadrageſima celebrandas conſuit. Sixt. v. conſt.23. p.517.t.2

Capellas Pontificias per anni curriculum habendas eſſe, & quo ordine, ſanciuit. Sixt. v. ibid.

Capella Sacræ Imaginis B. MARIÆ Virginis, aliàs Paulina, in Baſilica S. Mariæ Maioris de Vrbe.

Capellam Sacræ Imaginis B.Mariæ Virginis eius in honorem ornatiſſimam precioſiſſimamq. erexit. Paul.v. in conſtitut.86. p.319.t.3

Capellæ prædictæ beneficijs, Beneficiatis, Clericis, Capellanis, & alijs Officialibus, eorumq. numero, munere, & redditibus. Paul v. ibid.

Capellæ prædictæ pro Cuſtodia, & regimine eiuſq. redditium adminiſtratione, multa ſtatuit. Paul.v. ibid.

Capellæ prædictæ iuriſpatronatu, eiuſq. conceſſione, & ſucceſſione. Paul. v. ibid.

Capellæ prædictæ Cardinalis Protectoris iuriſdictione in cauſis cognoſcendis. Paul. v. ibid.

Capellæ prædictæ iuſpatronatus perpetuò ſpectat, ad Principem, & alios de Familia Burghesia. Paul. ibid.

Capere, & Capti.

Capere faciens aliquem iniuſtè, tenetur ad expenſas omnes capturæ, & carceris. Paul.iij.conſt.44. p.683.t.1

Capi ſine indicijs nemo debet, niſi de mandato Gubernatoris, vt in Paul.iij. conſt.44. p.683.t.1

Capti pro informatione Curiæ, vti teſtes, non ſunt ponendi in carceribus, ſed ſtatim examinandi, vt in Paul. iij. ibidem.

Capti pro informatione Curiæ, vti teſtes debent habere alimenta à Fiſco, vel inſtigatore. Paul. iii. ibid.

Capti pro aliquo delicto infra triduum ſunt examinandi. ibidem.

Capti pro vno crimine, vt non poſſunt ſine indicijs, de aliis interrogari. Paul.iii. ibid. & Paul. v. conſt.71. p.272, §. 10. nu. 25. t.3

Capti tamquam teſtes, quomodo relaxandi. Paul.iii. ibid.

Capti, ad carceres publicos ſunt ducendi. Paul. iii. ibid.

Captus ab incompetenti Iudice vel ab eo, qui non proceſſit, ad eum qui proceſſit vt eſt remitten. Paul.v.conſtit. 71. p.271.t.3, §. 10. nu.17.

Capita Regionum

Capitum Regionum Officium Populo Romano reſtituit. Leo x. conſt. 1. p.455.t.1

Capitula Eccleſiarum

Capitulorum, & Eccleſiarum Collegiatarum Vrbis redditus, ac emolumenta, in diſtributiones quotidianas intereſſentibus tantum præſtandas, conuerti voluit. Pius iv. conſtitut. 41. p.55.t.2

Capitula, & Collegia aliquid exigentia à prouiſis, vt poſſint admitti ad poſſeſſionem beneficiorum, interdicto ſubijciuntur. Pius v. conſt. 104. p.310.t.2

Capitula quæ habent indultum non ſoluendi quindennia, vt ea notificare tenentur. Paul.iv.conſt.17. p.378.t.1

Vide etiam in V. Archipresbyter, & Eccleſia.

Capranicen. Collegium.

Vide infra in V. Collegium.

Captiui

Captiuorum Redemptio, eſt opus pium. Sixt.v. in conſt.27. p.521.t.2

Captiuorum Status Eccleſiaſtici redemptioni Archiconfraternitas Confalonis de Vrbe incumbit. Greg. xiij. conſtitut.69. p.450.t.2

Captiuis ab ea redemptis, ac in Vrbem venientibus, qui benefecerint, indulgentias conſequuntur. Greg. xiii. ibid.

Captiuorum pro redemptione certos redditus aſsignauit. Sixt.

Sixt. v. in conſt. 27. p. 521. t. 2
Captiuos in partibus infidelium, vt à votis abſoluunt Fratres Sanctiſſ. Trinitatis Redemptionis Captiuorum. Paul. v. conſt. 40. p. 228. t. 3

Capuccini

Capuccini, ſunt verè Fratres Minores S. Franciſci. Paul. v. conſt. 54. p. 243. t. 3
Capuccini ſibi Vicarium Generalem eligunt, qui confirmatur à Magiſtro Generali Ordinis Minorum. Paul. iij. conſt. 11. p. 633. t. 1
Capuccini non poſſunt tranſire ad Religionem fratrum Minimorum, S. Fracíſci de Paula, & vice verſa. Pius v. conſt. 45. p. 241. t. 1
Capuccini in Hiſpanijs, noua loca recipere poſſunt. Paul. v. conſt. 23. p. 211. t. 3
Capuccini gaudent priuilegijs Monachorum Camaldulenſium, & fratrum Minorum. Clemen. vij. conſtitut. 21. p. 588. t. 1
Capuccini initium ſumpſerunt, à quibuſdam fratribus Minoribus de Obſeruantia. Clem. vii. ibid.
Capuccini, Eremitæ dicuntur, & Eremitoria habitare poſſunt. Clem. vii. ibid. conſt. 21. p. 588. t. 1
Capuccini habitum cum capuccio quadrato geſtare tenentur. Clemen. vij. ibid.
Capuccini barbam deferre poſſunt. Clem. vii. ibid.
Capuccinorum Congregationem approbarunt Clemen. vij. in conſt. 21. p. 588. t. 1. & Paul. iij. in conſt. 11. p. 632. t. 1
Capuccinorum Cōgregatio iterum approbata, ac habitu diſtincta. Paul. iij. conſt. 11. p. 633. t. 1
Capuccinorum fratrum conſtitutiones, ſunt conſentaneæ regulæ S. Franciſci. Paul. v. conſt. 14. p. 243. t. 3
Capuccinorum Vicarij Generalis, quæ & qualis ſit poteſtas. Paul. iij. conſt. 11. p. 633. t. 1
Capuccinorum Superiores, admittentes fratres Minores de Obſeruantia, ſine requiſitis, excommunicantur, & officio priuantur. Sixt. v. conſt. 20. p. 514. t. 2
Capuccinorum habitum, eiq; conſimilē, nulli deferre licet ex Greg. xiv. conſt. 11. p. 699. t. 2. Paul. iij. cōſt. 11. p. 632. t. 1
Capuccinos in Capitulo generali tantum deputatos, confeſſiones audire poſſe voluit. Clem. vij. in conſt. 82. p. 129. t. 3
Capuccinos ſolus Magiſter Generalis Congregationis corrigere, & viſitare poteſt. Paul. iij. conſt. 11. p. 632. t. 1
Capuccinos non recipiunt, fratres Minimi S. Franciſci de Paula. Pius v. conſt. 45. p. 241. t. 2
Capuccinos non recipiunt, fratres Minores S. Franciſci de Obſeruantia. Sixt. v. conſt. 20. p. 514. t. 2
Capuccinos non recipiunt, fratres B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. Paul. v. conſt. 30. p. 241. t. 3
Capuccinos non poſſunt recipere, fratres Reformati Conuentuales. Greg. xiv. conſt. 11. p. 699. t. 2

Carceres, Carcerare & Carcerati

Carceris & capturæ ſolutio, iniuſtè capti, facienda eſt, ab eo, qui eum capi fecit. Paul. iij. conſt. 44. p. 682. t. 1
Carcerum Cuſtodes tenentur carceratos tempore Viſitæ, Viſitatoribus præſentare. Paul. iij. ibid.
Carcerū cuſtodes, Viſitatoribus parere debent. Paul. iij. ibid.
Carcerum cuſtodes, quando poſſunt retinere carceratos facto decreto excarcerandi. Paul. iij. ibid.
Carcerum Viſitatores, ſemel in hebdomada carceres viſitare tenentur. Paul. iii. ibid.
Carcerum cuſtodibus, pecunia penes carceratos inuenta ſunt conſignanda, & quomodo. Paul. iii. ibid.
Carcerari ſine inditijs nemo poteſt. Paul. iii. ibid.
Carcerum cuſtodes, quid ab arreſtantibus carceratos, exigant. Paul. iii. ibid.
Carcerū cuſtodes, quæ decreta ſeruare debent. Paul. iii. ibid.
Carcerati, quando transportandi. Paul. iii. ibid.
Carcerati, pro debito ciuili ægrotantes, quomodo relaxādi. Paul. iii. ibid.
Carcerati, in legitimatione proceſſus, & teſtium repetitione ſunt citandi. Paul. iii. ibid.
Carcerati, quando debeant, & poſſint arreſtari, & quomodo. Paul. iij. ibid.
Carceratis alimenta præſtanda ſunt ab eo, qui cauſam capiendi dedit, ſi iniuſtè ſit carceratus. Paul. iii. ibid.
Carceratis pro informatione Curiæ, alimenta à Fiſco, & inſtigatore præſtanda ſunt. Paul. iii. ibid.
Carceratos infra triduum examinari iuſſit. Paul. iii. ibidem.
Carcerati, quando nihil ſoluere tenentur. Paul. iii. ibid.
Carcerati ex mandatis Iudicum Ripæ & Burgi, in quibus carceribus ponendi, & viſitandi. Paul. iii. ibid.
Carcerari in Vrbe pro debito quod ſeptem aureos non excedat, nemo poteſt, niſi habeat annexam cauſam criminalem. Pius v. conſt. 10. p. 304. t. 2
Carcerati ex alijs cauſis, ſi quid emanat ſpectans ad Inquiſitorum officium, ad eos tranſmittuntur. Pius v. conſt. 12. p. 177. t. 2
Carceratos vigore ſuorum mandatorum extra Curiam, relaxat A. C. Paul. v. conſt. 28. p. 212. t. 3
Carceratorum pauperum debitis ſoluen. impendantur eleemoſynæ, quæ per Vrbem quæruntur. Pius v. conſt. 100. p. 304. t. 2
Carcerati non deſcripti in libris cuſtodum, ad nullas victus aut carceris expenſas tenentur. Paul. v. conſt. 71. p. 283. §. 23. nu. 26. t. 3
Hæc quæ de carceratis hic diſpoſita habes, confirmata reperies à Pio iv. in conſt. 58. p. 80. t. 2. & à Paul. v. in conſtitut. 71. & 72. p. 264. & 283. t. 3

Cardinales

Cardinales Apoſtolorum perſonas repræſentant. Sixt. v. conſtit. 50. p. 560. t. 2
Cardinales ex omni natione, & qui ſint doctrina, & moribus inſignes, creandi ſunt. Sixt. v. ibid.
Cardinales in ſecreto Conſiſtorio pronunciati, an cenſeantur creati Cardinales, ante inſignia ſuſcepta. Eug. iv. conſt. 1. p. 270. t. 1
Cardinales an habeant vocem in eligendo Pontifice, aliove actu, ante apertum eis à Papa os. Eug. iv. ibid.
Cardinales tempore Innoc. iii. contribuerunt partem ſuorū redditiuum pro expeditione Terræ Sanctæ. Innocen. iii. conſt. 12. p. 42. t. 1
Cardinales ſunt coadiutores, Romani Pontificis. Eug. iv. conſt. 15. p. 282. t. 1. Sixt. v. conſt. 50. p. 560. t. 2
Cardinales ſunt in tres ordines diſtincti, Epiſcopos, Preſbyteros, & Diaconos. Eug. iv. ibid. & Sixt. v. ibid.
Cardinales, abſque teſtium multitudine, condemnari non debent. Eug. iv. ibid.
Cardinales vt dicuntur Legati de Latere Papæ, & pars corporis eius. Eug. iv. ibid.
Cardinales offendentes, ſunt rei criminis læſæ Maieſtatis. Eug. iv. ibid. & excōmunicātur in bullis Cœnæ Domini.
Cardinales creari edixit in menſe Decembris diebus ieiuniorum. Sixt. v. conſt. 50. p. 560. t. 2
Cardinales, Imperator Conſtantinus, patres appellauit. Eug. iv. ibid.
Cardinales, à Papa tantummodo iudicātur. Eug. iv. ibid.
Cardinales ſunt maiores Epiſcopis, & Archiepiſcopis, licet ſint tantum presbyteri. Eug. iv. ibid.
Cardinales non tenentur obedire Papæ ſimoniacè electo. Iul. ij. conſt. 3. p. 404. t. 1
Cardinales non complices electionis ſimoniacæ Papæ, alium poſſunt eligere. Iul. ij. ibid.
Cardinales, qui ſimoniacè Papam elegerunt, cadunt ipſo facto ab omni dignitate. Iul. ii. ibid.

Cardinales non comprehendit conſtitutio Pii iv. de ſpolÿs bonorum. Paul. iv. conſt.19. p.19.t.2

Cardinales lapſis decem diebus à die obitus Papæ, Conclaue ingrediuntur. Pius iv. conſt.65. p.91.t.2

Cardinales in prima Congregatione poſt obitum Papæ, audiant recitari hanc conſtitutionem, & eam ſe ſeruaturos iurent. Pius iv. ibid.

Cardinales in Conclaui non excludantur à ſuffragio, prætextu cenſurarum. Pius iv. ibid.

Cardinales Sede vacãte de quibus rebus diſponant. Pius iv ibidem.

Cardinales in Curia præſentes, viſitari debent à promotis in Epiſcopos. Leo x. conſt.7. p.475.t.1.

Cardinales quæ cauere, & obſeruare debeant in eligendo Papa. Pius iv. conſt.65. p.91.t.2

Cardinales in aſſumptione pilei, iurant ſe ſeruaturos conſtitutionem de non alienandis Caſtris, ac locis S. R. E. Pius v. in conſt.35.p.222.t.2. Et de non diſtrahendo theſauro repoſito in Arce S. Angeli. Six.v.cõſt.30.p.531.t.2

Cardinales Sede vacante in Conclaui iurant obſeruare cõſtitut.35. Pius v. de qua p.222.t.2.& conſt.30. Sixt. v. p.731.t.2

Cardinales, qui creari non poſſunt. Sixt. v. conſtitut. 30. p.560. t. 2

Cardinales Diaconi, ex feruore deuotionis presbyteri facti, nihilominus muneri Diaconatus inſeruiunt, donec per aliam promotionẽ, eorum loca ſuppleantur. Sixt. v. ibid.

Cardinales quomodo ſe gerere debeant in ſubuentione conſanguineorum, & in adminiſtratione Commendarum, curaq. familiæ. Leo x. conſt.7. p.476.t.1

Cardinales ſunt Eccleſiæ columnæ, ideoq. in magno ſunt honore habendi. Leo x. ibid.

Cardinales viſitare tenentur titulos ſuos, ac clerum corrigere, Eccleſiam reparare, & dum moritur aliquid legare eidem ex decentia. Leo x. ibid.

Cardinales, & Prælati quicunque, Iudices in cauſis, ob quas aliquis priuatur beneficÿs, non poſſunt ullo modo ea beneficia ſibi aut propinquis, vel familiaribus impetrare. Pius iv.conſt.14. p.23.t.2

Cardinalibus beneficia non excedentia valorem ducentorũ ducatorum Cameræ, nec ſunt commendanda, nec conferenda. Leo x.conſt.7. p.475.t.1

Cardinalibus in Conclaui exiſtentibus cibũ, potum, ac ſeruientiũ numerũ præfixerat. Clem.vi.in cõſt.5. p.216.t.1

Cardinalibus, ac eorum mandatis, executionem Conc. Tridentini concernentibus, non obedientes officÿs, priuantur. Pius iv. conſt.81. p.112.t.2

Cardinalibus S.Officÿ facultatem legendi, habendi, ac tenendi libros quoſcunq. damnatæ lectionis, indulſit. Pius iv.conſt.82.p 113.t.2. Sed quo ad Opera Molinæi abſtulit. Clem.viÿ. in conſt.89. p.138.t.3

Cardinalibus S. Officÿ Inquiſitionis, Officiales omnes parere tenentur, ſub pœna excommunicationis. Pius v. conſt. 1. p.177.t.2

Cardinalibus inſidias parantes, vel parari audientes, vt denunciandi. Pius v. conſt.93. p.295.t.2

Cardinalis Diaconus creari non poteſt, niſi ſit in anno 22. Sixt.v.conſt 30. p.560.t.2

Cardinalis abſens creatur ſub conditione, vt ſe infra annũ in Curia ſe præſentet. Sixt. v. ibid.

Cardinalis decoratus bireto rubro, ſi intra annum ad Curiã non ſe cõtulerit, eo ipſo priuatur dignitate. Six.v. ibid.

Cardinalis antequam biretum rubrum accipiat, quale iuramentum præſtet. Sixt. v. ibid.

Cardinalium indultis. Vide in V. Indulta Cardinalium.

Cardinales, duo fratres germani eſſe non poſſunt. Iul. iÿ. conſt.22.p.715.t.1.Sixt. v. conſt.30. p.562.t.2.

Cardinales Diaconi ad ordinem presbyteratus tranſeuntes, locum obtinent ante Cardinales presbyteros, qui poſt eos ad Cardinalatum aſſumpti ſunt. Clem. viÿ. conſt.47. p.65.tom.3

Cardinales in Romana Curia reſidere debent. Leo x. conſtitut. 7. p.474.t.1

Cardinalium dignitas ampliſſima eſt, eorumq. officium à B.Petro inſtitutum. Eugen. iv.conſt. 15. p.282.t.1

Cardinales tempore B.Petri extitiſſe ex actis Conciliorum comprobat. Eug. iv. ibid.

Cardinales, alÿs S. R. E. Prælatis ſemper præpoſitos fuiſſe teſtatur. Eug. iv. ibid.

Cardinalium defunctorum, ornamenta Capellæ, unà cum pretio anuli, vt debentur Cameræ Apoſtolicæ. Iul. iii. conſt.7. p.698.t.1

Cardinalium S.Inquiſitionis maior pars, quando poſſit cõcedere licentiã legendi libros dãnatæ lectionis, & quando ſecus. Pius iv.conſt.82.p.113.t.2.& Clem.viii.conſt.89. p.138.t.3

Cardinalium Congregatio ſuper executione, & obſeruãtia Conc. Tridentini, cum ampliſſimis facultatibus erecta à Pio iv. in conſt. 81. p.112.t.2

Cardinalium defunctorum creditoribus, poſt mercedes ſolutas ÿs, qui ſeruierunt, ſatis ſit ordine, de quo in Pii v. conſt.15. p.199.t.2

Cardinalium Epiſcoporum ad Eremum Camolduli accedentium, facultas conferendi illis ordines, probatis à Maiori, etiam extra tempora, non ſeruatis interſtitÿs. Gregor. xiÿ. conſt.86. p.471.t.2

Cardinalium qui numerus eſſe debeat. Sixt.v.conſtit.30. p.560.t.2

Cardinaliũ in Collegio ſaltem quatuor Magiſtri in Theologia ex quatuor Mendicantium Ordinibus, ſunt aſſumendi. Sixt.v. ibid.

Cardinalium vita cæteris exemplar eſſe, & ex eis Pontifex eligi debet. Sixt. v. ibid.

Cardinalium Diaconorum prior, aut ſequens, in quarta vacatione ſex Eccleſiarũ, ſi ſit in ætate, & præſens, pro ea vice præfertur presbytero antiquiori, & ad Eccleſiã vacantem promouetur. Sixt. v. ibid.

Cardinalium titulos Presbyterales, ac Diaconales certos, ac inuariabiles deſignauit. Sixt.conſt.35. p.575.t.2

Cardinalium Cõgregationis S.Officÿ, dignitas, poteſtas, ac iuriſdictio, confirmata à Sixt.v.in conſt.74. p.612.t.2

Cardinalium diuerſas Congregationes erexit Sixt. v. in conſt.74. p.614.t.2.quas ſingulas vide in V.Cõgregatio.

Cardinalium beneficia per promotionem vacant, non data per Papam retentione. Sixt.v.conſt.79. p.627.t.2

Cardinaliũ indultorũ circa beneficia, declaratio ac moderatio Greg.xiv.conſt.19.p.712.t.2.& Paul.v.conſt.58. p.246.t.3

Cardinalium domos inuadentes, etiam tempore Conclauis, eorumq.bona diripientes, quas pœnas incurrant. Leo x. conſt.16. p.494.t.1

Cardinalium S.Officÿ pars maior, quod facit, ac decernit, vires habet, ac ſi omnes inſimul decreuiſſent. Pius v. conſt.24. p.202.t.2

Cardinalium cauſæ à ſummo Pont. appellatione remota cognoſcuntur. Paul.iv.conſt.8. p.734.t.1

Cardinalium optandi iure. Sixt.v. conſt.30.p.360. tom.2. & in ſubſeq. declaratione.

Cardinalium Familiares

Vide in V. Familiares Cardinalium.

Carmelitæ Fratres Mitigati

Carmelitæ fratres ſuam regulam ſuſceperunt ab Alberto Patriarcha Hieroſolymitano, quam Honorius iÿ. approbauit in conſtitut.8.p.50.t.1. & mitigauit in aliquibus Innocent.iv. in conſtitut.6.pag.63.tom.1. Eugen.iv.in conſt.

conſtitut. 3. pag. 371. & Sixt. iv. conſt. 11. p.349.t.1
Carmelitæ fratres procurantes fauores, ac preces quorumcunque, extra Monaſteria degentium, ad conſequendas Prælaturas Ordinis, eorumq. fautores, quas pœnas incurrant. Clem viij conſtit. 25. p.31.t.3
Carmelitæ vt poſſunt alienare bona ſtabilia pro neceſſitate vel vtilitate Monaſteriorū. Greg. xiij. cōſt 34. p.401.t.2
Carmelitæ precedunt fratribus B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. Clem. viij. conſt. 95. p.143.t.3
Carmelitas cappis albis vti, iuſſit Bonif. viij in conſtitut. 3. p.140.t.1
Carmelitæ recipiunt Oleum Sanctum ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis, vt infirmis ſui Ordinis exhibeant. Clem. viij. conſt. 57. p.74.t.3
Carmelitis non ſuffragatur facultas data in bulla Cruciatæ eligendi Confeſſorem. Clem. viij. conſt. 64. p.89.t.3
Carmelitæ non recurrunt ad Tribunalia ſecularia, ſed ad Priorem Generalem, vel Protectorem Ordinis, aut ad Papam. Clem. viij. conſt. 110. p.159 t.3
Carmelitæ habent exemptionem à quarta funeralium. Paul. v. conſt. 4. p.179.t.3
Carmelitarum Ordo, eſt vnus de quatuor Ordinibus Mendicantibus, eorumq. gratijs perfruitur. Pius v. conſt. 44. p.240.t.2

Carmelitæ Fratres Diſcalciati

Carmelitarum fratrum Diſcalciatorum Congregationem approbauit. Greg. xiij. in conſt. 64. p.444.t.2
Carmelitæ Diſcalciati ſunt exempti, ſeiuncti, & ſeparati à iuriſdictione Priorum Carmelitarum, qui Mitigati dicuntur. Greg. xiij. ibid. Clem. viij. conſt. 25. p.32.t.3
Carmelitæ Diſcalciati fruuntur gratijs, & priuilegijs, aliorum Carmelitarum. Greg. xiij. ibid.
Carmelitæ Diſcalciati, ad ſolos Carthuſianos tranſire poſſunt. Greg. xiij. ibid. Clem. viij. conſt. 111. p.159.t.3
Carmelitarum Diſcalciatorum Vicarium, Præpoſitum appellari voluit. Clem. viij. in conſt. 25. p.32.t.3
Carmelitarum Diſcalciatorum Superiorum numerum, eorumq. munera præfiniuit. Clem. viij. ibid.
Carmelitarum Diſcalciatorum Congregationem in Italia, ab Hiſpanica ſeparatam, inſtituit. Clem. viij. in conſt. 71 p.101.t.3
Carmelitarum Diſcalciatorum in Italia erectæ Congregationi, eadem priuilegia concedit, quibus Congregatio Hiſpanica perfruitur. Clem. viij. ibid.
Carmelitarum Diſcalciatorum Congregatio Italiæ, non recipit eiectos ſeu apoſtatas Congregationis Hiſpanicæ. Clem. viij. ibid.
Carmelitæ Diſcalciati Congregationis Italiæ, poſſunt erigere Confraternitates laicorum, ſub denominatione Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. Clem. viij. ibid.
Carmelitæ Diſcalceati Congregationis Italiæ, vbiq. noua loca de ſola Ordinariorum licentia erigunt. Paul. v. conſtitut. 10. p.187.t.3
Carmelitarum Diſcalciatorum Congregationis Italiæ, qui ad conuerſionem infidelium mitti poſſint. Paul. v. ibid.
Carmelitarum Diſcalciatorum Ordo, eſt vnus de quatuor Ordinibus Mendicantium, eorumq. gratijs omnibus perfruitur. Clem. viij. conſt. 101. p 147.t.3
Carmelitæ Diſcalciati ad proceſſiones accedere non coguntur. Clem. viij. ibid.
Carmelitæ Diſcalciati ſi quando humilitatis cauſa, locum & præeminentiam ante alias Religiones in proceſſionibus prætermittunt, nulla præſcriptione ſuis priuilegijs derogant. Clem. viij. ibid.
Carmelitarum Diſcalciatorum habitum, eiq. ſimilem nulli, deferre licet. Clem. viij. conſt. 111. p.159.t.3
Carmelitæ Diſcalciati Nouitios, vt recipere poſſint. Clem. viij. conſtitut. 63. pag. 89 t.3
Carmelitarum Diſcalciatorum Congregationis Italiæ, Seminarium, ad fidei Chriſtianæ propagationem in Vrbe erexit. Paul. v. conſt. 78. p.313.t.3

Carolus IV. & V. Imperatores

Carolus IV. Imperator, leges edidit pro Eccleſiæ immunitate, libertate, & iuriſdictione conſeruanda, quas confirmat Bonif. ix. in conſt. 4. p.232.t.1
Carolus IV. Imperator reuocauit ſtatuta, quæ aliqui Principes contra libertatē Eccleſiaſticam edixerant. Bonif. ix. ibidem.
Carolus V. multa egit pro defenſione fidei Catholicæ, contra illius hoſtes, & præcipuè aduerſus Martinum Lutherum. Adrian. vi. conſtit. 1. p.547.t.1
Carolum V. in Imperatorem electum, coronauit Bononiæ. Clem. vij. vt in eius conſt. 28. p.597.t.1
Carolo V. Regnum Neapolitanum, vt conceſſit Leo x. & eius conceſſionem vt confirmauit. Clem. vij. ibid.

S. Carolus Boromeus

S. Carolus naſcitur Mediolani ex primaria familia Borromea, parentibus Giberto Comite, & Margharita Medicea, anno ſalutis 1538. Paul. v. conſt. 67. p.256.t.3
S. Caroli natiuitatem, futuraq. ſanctitatis ſplendorem, lumen inſolitum ſupra maternum cubiculum effulgens, præmonſtrauit. Paul. v. ibid.
S. Carolus adoleſcens virtutibus emicuit. Paul. v. ibid.
S. Carolus S.R.E. Cardinalis, & Eccleſiæ Mediolanenſis Archiepiſcopus, creatus fuit à Pio iv. eius auunculo. Paul v. ibidem.
S. Carolus Eccleſiæ Mediolanenſis Eccleſiaſticaq. diſciplinæ nitorem reſtituit. Paul. v. ibid.
S. Caroli laudabilem vitam recenſet. Paul. v. ibid.
S. Caroli, tempore peſtis, quam inſignis fuerit in omnes charitas. Paul. v. ibid.
S. Carolus perpetuo caſtitatem ſeruauit. Paul. v. ibid.
S. Carolus reformationi fratrum Humiliatorum incumbens, à quibuſdam eius Religionis apoſtatis, id indignè ferentibus, in Oratorio ad Deum preces fundens, ſclopo plumbeis globulis onuſto percuſſus, ne leuiter quidem Dei miſericordia læditur. Pius v. conſt. 119. p.328.t.2. *& Paul. v.* ibid.
S. Carolus morbos incurabiles ſanauit. Paul. v. ibid.
S. Carolus miraculis in vita, & poſt mortem, enituit. Paul. v. ibid.
S. Carolum canonizauit die 1. Nouembris, 1610. Paul. v. ibidem.
S. Caroli feſtum, die 4. menſis Nouembris agi iuſſit. Paul. v. ibid.

Carolus Molinæus Hæreticus

Caroli Molinæi hæretici Opera retinentes, aut legentes, cuiuſuis generis, aut dignitatis homines, excommunicātur. Clem. viij. conſt 89. p.138.t.3
Caroli Molinæi hæretici, libros legendi facultates, & licentias reuocauit, & à Pontifice tantummodo in poſterum concedendas cenſuit. Clem. viij. ibid.

Carthuſiani Fratres

Carthuſianorum Fratrum Ordinem, approbauit Alex. iij. in conſt. 7. p.18.t.3
Carthuſianorum Oblati, gaudent priuilegijs fratrum eiuſdem Ordinis. Greg. ix. conſtit. 3. p 52 t.3
Carthuſianis priuilegium vtendi altare portatili in locis ad Ordinē ſpectantibus cōceſſerat. Vrb. v. cōſt. 2. p.220.t.1

Carthuſiani ſunt exempti à ſolatione decimarum. Mart.v. conſt. 4. p.254.t.1

Carthuſianorum Ordo ſubeſt obedientia Prioris maioris Domus Carthuſia. Iul. ij.conſt.17. p.432.t.1

Carthuſianos à ſolitudine diſtrahi, prohibuit. Honor. iij. conſt. 3. p.45.t.1

Carthuſianos ad teſtificandum, & iurandum in iudicijs compelli non poſſe cenſuit. Honor. iij. ibid.

Carthuſianos ab Ordinariorum iuriſdictione, & ſuperioritate exemit. Bonif. ix. conſt. 3. p.232.t.1

Carthuſiani recipiuntur à Camaldalenſibus in Eremo degentibus, petita licet non obtenta licentia ab eorum Superiore. Eug. iv. conſt. 8. p.274.t.1

Carthuſiani recipiunt Ciſtercienſes. Eug. iv. conſtit. 16. p.284.t.1

Caſſinenſes Monachi

Vide in V. Monachi Caſſinenſes. infra pag. 80.

Caſus reſeruati

Caſus reſeruatos in bulla Cœnę Domini. Vide in Vrb.v. cōſtit.1.p.19.t.1. Greg.13. conſt.81. p.464. t.2. & Paul.v. conſt.63. p.251.t.3

Cathecumeni

Vide infra in V. Hoſpitale Cathecumenorum. p.64. & in V. Neophyti p.69. & in V. Iudai. p.84.

Cathedra S. Petri

Cathedra S. Petri feſtum Roma, reſtituit Paul. iv in conſt. 13. p.732.t.1

Cathedra Antiochena S. Petri feſtum Roma quoque celebratur. Paul. iv. ibid.

S. Catherinæ de Roſa Monaſterium in Vrbe

S. Catherina de Roſa Monaſterium inſtitutum fuit ad recipiēdas ibi, & educādas Virgines miſerabiles in periculo ammittenda pudicitia exiſtētes. Pius v. cōſt.54.p.249.t.2

S. Catherina de Roſa Monaſterij, Iudicis, & Protectoris, qua ſint in eius cauſis, facultates, & iuriſdictio. Pius v. ibidem.

S. Catherina de Roſa Protector vt cogit conſanguineos puellarū, ſeu ad quos eorum alimentatio ſpectat, vt alimenta ipſis puellis præſtent. Clem. viij. conſt. 93. p.140.t.3

S. Catherina de Roſa puella in Monaſterio exiſtentes, de ſuis bonis haud diſponunt. Clem. viij. ibid.

S. Catherina de Roſa puella dotata à Monaſterio, de illa dote, & quibuſcunque alijs bonis ad nullius fauorem diſponunt, niſi vltra dotem, quartam etiam bonorum ſuorum partem Monaſterio reliquerint. Clem. viij. ibid.

S. Catherina de Roſa Monaſterium, vt ſuccedit in bonis puellarum, qua ibi educata fuerunt. Clem. viij. ibid.

S. Catherina de Senis

S. Catherina naſcitur, Senis Etruſcorum nobili Vrbe. Pius ij. conſt. 6. p.317.t.1

S. Catherina angelicam vitam in terris egit. Pius ij. ibid.

S. Catherina anno ſeptimo virginitatem ſuam Deo conſecrauit. Pius ij. ibidem.

S. Catherina adhuc puella mundanas delicias contempſit, Deumq. in mirabili viſione contemplata eſt. Pius ij. ibid.

S. Catherina habitum B. Dominici geſtauit. Pius ij. ibid.

S. Catherina aſſiduas malignantium ſpirituum pugnas, patientia clypeo, & fidei galea ſuperauit. Pius ij. ibid.

S. Catherina admirabilis, immo diuina ſapientia, ac doctrina fuit. Pius ij. ibid.

S. Catherina ieiunium à die Cinerum, vſque ad Aſcenſionem Domini, ſola Eucharistia communione contenta, perduxit. Pius ij. ibid.

S. Catherina dirè carnē ſuam ieiunijs, cilicio, vigilijs, verberibusq. afflixit. Pius ij. ibid.

S. Catherina admirabile ſtudium, in pace, & concordia inter Florentinos, & Gregorium Vndecimum componenda. Pius ij. ibid.

S. Catherina ſex annos nata Eremum adiuit, in cauernā delitescens. Pius ij. ibid.

S. Catherina ſpiritu prophetia claruit, & occultiſſima reuelauit. Pius ij. ibid.

S. Catherina agros varijs morbis ſanauit, immundosq. ſpiritus ab obſeſſis corporibus eiecit. Pius ij. ibid.

S. Catherina, obijt Roma, anno ſua ætatis trigeſimo, eiusq. corpus in Eccleſia B. Maria ſupra Mineruam conditum fuit. Pius ij. ibid.

S. Catherina obitus reuelatus fuit, Raymundo Capuanenſi, qui illi à confeſſione fuit. Pius ij. ibid.

S. Catherinam canonizauit, eiusq. feſtum Dominica prima menſis Maij agi iuſſit. Pius ij. ibid.

Caualcata

Caualcatas aut hominum armatorum collectas, certis exceptis caſibus facientes in Statu Eccleſiaſtico, quas pœnas incurrunt Ioan. xxij conſt.10.p.163.t.1. Alex. vi. conſt.1. p.391.t.1. Iul. ij. cōſt.6.p.408.t.1 Six.v.cōſt.75.p.617.t.2 Vide etiam ſupra in V. Arma, & Armati. pag. 8.

Caupones

Caupones, Hoſpites, & Albergatores Vrbis, quando tenentur de furtis factis in eorum hoſpitijs. Pius iv. conſt.71. p. 102. t. 2

Cauponum, hoſpitum, & Albergatorum Societatis priuilegia confirmauit. Pius iv. ibid.

Cauſa ſeu Lis

Cauſa commiſſa diuerſis Auditoribus Rota, ab eo Auditore eſt cognoſcenda, cui primo commiſſio directa fuit, & quādo ſecus. Mart.v. conſt. 5. p.255.t.1

Cauſa ciuiles intereſſe Fiſci R. Camera Apoſtolica concernentes, in eadem Camera ſunt cognoſcenda, in omnibus inſtantiis. Paul. iij. conſt. 9. p.629.t.1

Cauſa ciuiles concernentes intereſſe Fiſci R. C. Apoſtolica ſi committantur extra Cameram, commiſſiones debent continere expreſſam Papa derogationem. Paul. iij. ibid.

Cauſa criminales Clericorum, & aliarum Eccleſiaſticarum perſonarum, quibus à Signatura committenda. Paul. v. conſt. 71. §. 1. nu. 21. p.265.t.3

Cauſarum S. Iacobi Incurabilium conſtituitur Iudex Ordinarius Protector, eiusq. Locumtenens. Pius iv. conſt.2. p. 2. t. 2

Cauſa Apoſtatarum, aut malè translatorum, coram quibus Iudicibus terminanda ſint. Pius iv. conſtitut. 3. p. 4. t. 2

Cauſa inter Equites Hieroſolymit. & eorum ſubditos, cum omnibus annexis, connexis, & dependentibus, terminanda ſunt à M. Magiſtro Religionis, & Conuentu, aut deputatis ab illis, & quando ſecus. Pius iv. conſtitut. 9. pag.10.t.2

Cauſa Capituli S. Maria Maioris cognoſcenda ſunt, coram Archipresbytero, aut ab eo deputandis. Pius iv. conſt.14. p. 24. t. 2

Cauſa concernentes intereſſe Camera Apoſtolica in Camera ſunt cognoſcenda, & alibi cœpta in ſtatu quo ſunt reaſſumuntur. Pius iv. conſt. 30. p.51.t.2

Cauſa ſuſpitionis contra Camerales allegata à Camera eſt approbanda. Pius iv. conſt. 87. p.123.t.2

Cauſa Communitatum manu regia à Congregatione Cardinalium pro bono regimine illarum inſtituta cognoſcenda ſunt. Clem. viij. conſt. 10. p.11.t.3

Cauſa Religioſorum ad Officium Inquiſitionis ſpectantes,

non

nō ab eorum Superioribus, ſed ab Inquiſitoribus cognoſci decreuit. Paul. v.conſt.26. p.210.t.3

Cauſa Hoſpitalis Mendicorum de Vrbe, à quo cognoſcenda. Sixt.v.cōſt.86.p.640.t.2. Paul.v.conſt.58.p.215.t.3

Cauſa Rota Maceraten. auocari non poſſunt ab illius Auditoribus, niſi adhibita ſolemnitate, de qua in Six.v. conſt.94. p.661.t.2

Cauſa ceſſionis, & diſcuſſionis bonorum, dilationis quinquennalis, ſiue beneficÿ cap. peruenit, & cap. Odoardus ſpatio trium menſium ſunt terminanda. Clem.viij.conſt. 16. p.584.t.1

Cauſa Camerales de plano, ſimpliciter, & ſola facti veritate inſpecta, tractantur, ac expediuntur. Leo x. conſt. 24. p.515.t.1

Cauſa vertentes inter S. R. E. Cardinales, à Papa appellatione remota, cognoſcenda. Paul. iv. conſt.8. p.724.t.1

Cauſas agentem in Curia, vel recurrentem ad Curiam impedientes, puniuntur. in conſt.81. Greg. xiÿ. p.464.t.2. & Paul.v. conſt. 63. p.250.t.3

Cauſa criminales laicorum in Terris Eccleſia, quibus à Signatura committenda. Paul.v.conſt.71.§.1. p.265.t.3

Cauſas oriundas in Indÿs inter Regulares, & Epiſcopos, qui dirimant. Clem.viij.conſt 74. p.106.t.3

Cauſas ſiue lites habentes cum Communitatibus, ad earum officia, & dignitates admitti prohibuit. Clem. viij. conſt.10. p.10.t.3

Cautio

Cautionem praſtare tenentur fautores hareticorum, ad fidem redeuntes, & quam, Innoc. iv. conſt.10.p.70.t.1. & Alex. iv. conſt.13. p.91.t.1

Cautionem praſtare tenentur heretici, conuerſi ad fidem, & quam. Alex. iv. ibid.

Cautiones de non offendendo, non poſſunt vxores petere à maritis, niſi vt in Paul.iÿ.conſt.13. p.635.t.1

Cautionem in forma depoſiti tenentur praſtare in pœnam pecuniariam condemnati, ſi appellant, & pauperes non ſint. Pius v.conſt.24. p.202.t.2

Cautiones de non offendendo imperitiam Notariorum perperam concepta, non officiunt executionis pœna. Pius iv. conſt. 5. p.70.t.2

Cœleſtinus Tertius, & Quintus

Cœleſtinus Tertius Romanus, creatus fuit Pont. die 29. Martÿ 1191. Roma. p.30.t.1. moritur ibid. 8. Ianuarÿ 1198. p.33.t.1

Cœleſtinus Quintus nomine Petrus de Morono, creatus fuit Pont. Peruſÿ die 5. Iulÿ 1294. p.136.t.1. obÿt 19. Maÿ 1294. in Arce Fumonis. p.139.t.1

Cœleſtinus V. Pontificatu ſe abdicauit, & ad Eremum ſeceſſit. Clem.v.conſt.4. p.151.t.1

Cœleſtinum V. in Sanctorum numerum retulit, & canonizauit. Clem. v. ibid.

Cœleſtinus V. Congregationem Monachorum ſub Regula S. Benedicti inſtituit, qui ab eius nomine, Cœleſtini dicti ſunt. Clem. v. ibid.

Cœleſtini Monachi

Cœleſtini Monachi ſic dicti à Cœleſtino V. qui eos inſtituit. Clem.v. in conſt.4. p.151.t.1

Cœleſtinorum ſtatuta approbauit Cœleſtinus v. in conſt.1. p.136.t.1

Cœleſtini recepti ſunt ſub protectione Sedis Apoſtolica à Bened. xi. in eius conſt.2. p.13. in Append.

Cœleſtinis multa priuilegia elargitus eſt. Bened. xi. ibid. & aliqua ex illis declarauit Greg. xi. in conſtit. 10. p.227.t.1

Cœleſtinorum Abbas, viſitat Monaſteria Ordinis vbique locorum exiſtentia. Paul.v.conſt.19. p.201.t.3

Cœleſtinis praterquam ad Abbatem generalem, prohibitus eſt recurſus. Paul. v. ibid.

Cœleſtini non cogunt capitulum generale abſque Abbatis praſentia. Paul.v. ibid.

Cœleſtinorum Abbatÿs, & earum collatione & regimine. Paul.v.conſt.6. p.63. in Append.

Cœleſtinis ambitum, interdixit. Paul. v. conſt. 10. p.69. in Append.

Cenſus

Cenſus annui creandi forma, qua ſit. Pius v. conſt. 79. p.276.t.2

Cenſus creari non poteſt niſi ſuper re immobili, aut qua pro immobili habeatur, & de ſui natura fructifera. Pius v. ibid.

Cenſus conſtituitur in pecunia numerata praſentibus Notario ac teſtibus. Pius v. ibid.

Cenſui creando non poſſunt apponi conditiones obligantes ad caſum fortuitum eum, qui alias non tenetur. Pius v. ibid.

Cenſui creando non poteſt apponi aliquod pactum, auferens facultatem alienandi rem, cenſui ſuppoſitam. Pius v. ibid.

Cenſui rei ſuppoſita ſi ſit vendenda, cenſus dominus aliÿs eſt praferendus. Pius v. ibid.

Cenſui rei ſuppoſita, abſque ſolutione laudemÿ, quinquageſima, aut alterius quantitatis, alienari poteſt. Pius v. ibid.

Cenſus pacta qua continent moroſum debitorem teneri ad intereſſe lucri ceſſantis, aut aliquid ſimile, ſunt irrita & nulla. Pius v. ibid.

Cenſus creari vel augeri non poteſt de fructibus. Pius v. ibid.

Cenſus pacta, qua continent ſolutiones onerum ad eum ſpectare, ad quem de iure & ex natura contractus non ſpectarent, nulla ſunt. Pius v. ibid.

Cenſus perit, re tota pereunte, & ſi pars rei pereat, pro parte minuitur. Pius v. ibid.

Cenſus redimendi forma, qua ſit. Pius v. ibid.

Cenſus pretium, ab inuito repeti non poteſt. Pius v. ibid.

Cenſus creati contra formam d. conſt. Pÿ v. fœneratitÿ iudicantur, & pœna fiſco ſoluitur. Pius v. ibid.

Cenſus dum ſit, fideiuſſores dari, ac alia bona hypothecari pro rei ſubiecta cenſus euictione indulſit. Pius v. ibid.

Cenſus in dotium aſſignandarum caſu creandi, poſſunt fieri ſine ſolennitate numerationis. Pius v. ibid.

Cenſus à Communitatibus ſtatus eccleſiaſtici impoſitos, ad ſeptem pro centenario, reduxit Clem. viij. in conſtit. 6. p.5.t.3

Cenſus Camera Apoſtolica non ſoluentes die feſto SS. Petri, & Pauli, quas pœnas incurrant. Innoc. viij. conſt.18.p.390.t.1. & Gregor. xiÿ.conſt.63. p.442.t.2

Cæremoniale

Caremoniale Epiſcoporum, qua contineat. Clem. viij. conſt. 69. p.99.t.3

Caremoniale Epiſcoporum reformauit, ac reſtituit. Clem. viij. ibid.

Caremoniale nouum à ſe reſtitutum, obſeruari ab vniuerſali Eccleſia iuſſit. Clem. viij. ibid.

Caremonialia antiqua, nouo non contraria permiſit. Clem. viij. ibid.

Charitatis Archiconfraternitas de Vrbe.

Vide in V. Archiconfraternitas.

Chirurgus

Chirurgus vnus, qui viſitet Carceratos de Vrbe, eſt eligendus. Paul.v.conſt.34. p.284.t.3

Chirurgi, & Barbitonſores delictorum notitiam habentes ea ad Curiam Capitolij, vel Gubernatores deferre tenentur. Pius iv. conſt. 34. p. 49. t. 2

Chordigerorum Archiconfraternitas

Vide in V. Archiconfraternitas.

Chriſtiani

Chriſtiani, Iudæis famulari prohibiti ſunt, à Paulo iv. in eius conſt. 3. p. 720. t. 1

Chriſtiani ad Iudæorum ritum tranſeuntes, ab Inquiſitoribus puniuntur, vt hæretici. Nicol. iv. conſt. 1. p. 126. t. 1. Clem. iv. conſt. 2. alias 14. p. 11. in Append. & Greg. x. in conſt. ibid. ſequenti.

Chriſtiani ad Saracenorum ſectam tranſeuntes, ab Inquiſitoribus puniuntur. Greg. xi. conſt. 2. p. 220. t. 1

Chriſtianos captos in triremibus Turcarum tempore contra eos partæ victoriæ dimitti voluit. Pius v. conſtit. 149. p. 361. t. 2

Chriſtiani mittentes, vel deferentes arma, victualia, & mercimonia, ad partes Saracenorum, vel illis ſuum auxilium aut fauorem præſtantes, quas pœnas ſubeunt. Nicol. v. conſt. 3. p. 308. t. 1. Paul. v. conſt. 63. p. 251. t. 3

Chriſtiani fidem abnegantes, puniuntur per Inquiſitores hæreticæ prauitatis. Adrian. vi. conſt. 2. p. 548. t. 1

Christus

Chriſti ſanguinem in triduo ſuæ paſſionis ab ipſa diuinitate diuiſum, vel non diuiſum fuiſſe, prædicari, diſputari, ac ſuaderi, & ſic credi hæreticum, vel peccatum eſſe, prohibuit. Pius ij. conſt. 11. p. 326. t. 1

Chriſti diuinitatem, eiusq. conceptionem de Spiritu ſancto negantes, & mortem, hæretici declarantur. Paul. iv. conſt. 4. p. 721. t. 1. Clem. viij conſt. 97. p. 144. t. 3

Chriſti, & Sanctorum Imagines venerandæ & retinendæ ſunt. Greg. xiij. conſt. 33. p. 401. t. 2. art. 15

Chriſti veri Dei, & veri hominis, vna eſt perſona. Eug. iv. conſt. 23. p. 293. t. 1

Chriſti duæ ſunt perfectæ & integræ naturæ, duæ operationes, duæq. voluntates. Eug. iv. ibid.

Chriſti aduentu, ceſſarunt Moſaycæ legis ſacramenta, & noua Chriſtianæ legis cœperunt. Eug. iv. ibid.

Chriſti circa humanitatem & diuinitatem, multa & diuerſa falſa dogmata aſſerebant plures hæretici relati ab Eug. iv. ibid.

Chriſti in corpus, tranſubſtantiatur panis, poſt verba conſecrationis. Eug. iv. ibid.

Chriſti corporis feſtum, feria quinta poſt octauam Pentecoſtes celebrandum inſtituit. Vrb. iv. conſt. 1. p. 94. t. 1

Chriſti corporis feſtum per totam octauam celebrari, etiam tempore interdicti, apertis Eccleſiarum ianuis, iuſſit. Mart. v. conſt. 12. p. 262. t. 1. Eug. iv conſt. 6. p. 273. t. 1

Chriſtus in memoriam ſuæ mortis, inſtituit ſui corporis ſacramentum. Vrb. iv. conſt. 1. p. 94. t. 1

Chriſtus quare ſacramentum Euchariſtiæ, in vltima cœna inſtituit. Paul. iij. conſt. 20. p. 643. t. 1

Chriſtus veram hominis integramq. naturam, propter ſalutem humani generis, ex immaculato vtero Mariæ Virginis aſſumpſit. Eug. iv. conſt. 23. p. 294. t. 1

Chriſtus cælum, quod primus homo proprio peccato cum omni ſucceſſione perdiderat, reſerauit. Eug. iv. ibid.

Chriſtus Eccleſiam ſuo ſanguine fundauit. Pius ij. conſt. 10. p. 325. t. 1

Ciſtercienſes Monachi

Ciſtercienſes Monachi qua forma eligant, qui ſe ad Capitulum conferre tenentur. Greg. xiij. conſt. 54. p. 426. t. 2

Ciſtercienſes Capitulum generale in Italia quando celebrant, & quales Viſitatores eligunt. Greg. xiij. ibid.

Ciſtercienſes in Capitulo generali quos & quales eligant officiales. Greg. xiij. ibid. Six. v. conſt. 10. p. 497. t. 1

Ciſtercienſes in Capitulo generali, quæ obſeruare tenentur. Greg. xiij. ibid.

Ciſtercienſes ſuccedunt in bonis ſuorum Monachorum, non tamen feudalibus. Innoc. iv. conſt. 4. p. 64. t. 2

Ciſtercienſes Prouinciæ Thuſciæ, & Lombardiæ, vniuit in vnam Congregationem S. Bernardi in Italia nuncupandam. Alex. vi. in conſtit. 7. p. 396. t. 1. Iul. ij. conſtit. 26. p. 442. eod. tom.

Ciſtercienſes ad alium quam Carthuſianorum Ordinem tranſire, prohibentur. Eug. iv. conſt. 16. p. 284. t. 1

Ciſtercienſes ad Abbatias promoti, non ſunt exempti à iuriſdictione Viſitatorum & Reformatorum eiuſdem Ordinis. Eug. iv. conſt. 14. p. 281. t. 1

Ciſtercienſes ſunt exempti à iuriſdictione Ordinariorum, & ſolutione quorumcumque onerum etiam charitatiuorum. Innoc. viij. conſt. 9. p. 380. t. 1

Ciſtercienſes regulam S. Benedicti obſeruant. Eug. iij. conſt. 2. p. 19. t. 1

Ciſtercienſes diuina officia tempore interdicti, vt celebrare indulſerat. Eug. iij. ibid.

Ciſtercienſibus Congregationis S. Bernardi in Italia ambitum vetuit. Paul. v. conſt. 79. p. 314. t. 3

Ciſtercienſes tallijs & impoſitionibus grauari non poſſunt. Greg. ix. conſt. 7. p. 56. t. 1

Ciſtercienſes Abbates, & Viſitatores in viſitationibus, vt officiales poſſunt amouere. Clem. iv. conſt. 3. p. 409. t. 1

Ciſtercienſes Abbates, & Viſitatores, nihil exigunt pro viſitatione, niſi in regionibus remotis, & quando. Clem. iv. ibid.

Ciſtercienſibus varia priuilegia, & indulta conceſſerunt plures Romani Pontifices, indicati in conſt. 1. Paſchal. ij. p. 15. t. 1

Ciſtercienſium Ordo fuit inſtitutus à Diuo Ruberto, & à Diuo Bernardo illuſtratus, & temporis interuallo valde propagatus. Six. v. conſt. 34. p. 534. t. 2

Ciſtercienſium Ordinis laudes, & incrementum, refert Bened. xij. conſt. 3. p. 171. t. 1

Ciſtercienſium Officiales electi in Capitulo generali qualem habeant authoritatem. Greg. xiij. conſt. 54. p. 428. t. 2

Ciſtercienſium Monaſterij, priuilegijs muniuntur à Paſchal. ij. conſt. 1. p. 15. t. 1

Ciſtercienſium conſtitutiones confirmantur ab Eugen. iij. conſt. 2. p. 20. t. 1

Ciſtercienſium reformationem, eorumq. ſtatuta edixit Bened. xij. conſt. 3. p. 172. & 173. t. 1

Ciſtercienſium domus ac Monaſteria in Italia, vnita fuerunt ab Alex. vi. in conſt. 4. p. 397. t. 1

Ciſtercienſium habitum præfiniuit Bened. xij. conſt. 3. p. 171. t. 1. Six. iv. conſt. 9. p. 344. t. 1

Ciſtercienſium Monaſteria mulieres ingredi, prohibuit Greg. ix. conſt. 7. p. 56. t. 1

Ciſtercienſes Reformati

Vide in V. Monachi Ciſtercien. reformati.

Citatio

Citationes & præſentationes Commiſſionum Papæ, & executorialium, ac intimationes, ab alijs factæ quam à Curſoribus, nulla ſunt. Clem. vij. conſt. 74. p. 591. t. 1. Iul. iij. conſt. 14. p. 708. t. 1

Vide etiam in V. Curſores.

Ciuitas, & Ciues

Ciuitatem Lauretanam, olim Oppidũ, in Ciuitatem erexit Six. v. in conſt. 24. p. 518. t. 2

Ciuitatem Montis alti, olim oppidũ, in Ciuitatem ſublimauit Six. v. in conſt. 48. p. 558. t. 2

Ciui-

Ciuitatem S. Seuerini olim oppidum, Ciuitatis nomine & iure decorauit. Six v. conſt.49. p.559.t.2
Ciuitatem Tolentini olim oppidum, in Ciuitatem erexit. Six v. in conſt. 51. p.564.t.2
Ciuitatem, & Ducatum Ferrariæ recuperauit Clem. viij. conſt.52.p.08.t.3. Reliqua de hac Ciuitate, vide in V. Ferraria Ciuitas.
Ciuitas Macerata, vide in V. Macerata Ciuitas.
Ciuitatis Firmi laudes & priuilegia refert Six.v. conſt.95. p.663 t.2. Reliqua vide in V. Firmi ciuitas.
Ciuitatem Ripæ Tranſonis olim oppidum, in Ciuitatē ſublimauit Pius v. conſt.2. alias 51. in Append. p.28
Ciuitatis Bononiæ laudes recenſet Greg. xiij. in conſtit. 79. p.462.t.2
Ciuitatis Bononiæ Archiepiſcopatu, vide in V. Bononia.
Ciuitatis Piæ erectio, in Burgo nouo Vrbis, eiuſq. priuilegia. Pius iv. conſt.101. p.158.t.2
Ciuitatem Leoninam, alias Burgum S. Petri de Vrbe, erexit Leo x. Pius iv. ibid.
Ciuitatem Veliternam, & oppidum Coræ, Romano Populo reſtituit Leo x. conſt.1. p.459.t.1
Ciuitatum, & locorum S. R. E. alienatio, & infeudatio prohibita eſt à Pio v. in conſt 35. p.221.t.2
Ciues Romani, & Incolæ in Capitolij Curia conueniri debent, etiam vigore obligationis Cameralis, ſi A. C. non preuenit. Pius v. conſt.34. p.49.t.2
Ciues Romani habent priuilegium priuatiuè quoad alios circa obtinenda beneficia eccleſiarum cathedralium Vrbis. Leo x. conſt. 1. p 459.t.1
Ciuium Romanorum in Vrbe, vel intra decem milliaria, non tamen extra reſidentiam decedentium, priuilegia, diſponendi de bonis ſuis ampliauit. Paul. v. conſt. 18. p.199.t.3

S. Clara

S. Clara de Aſſiſio plurimis virtutibus claruit Alex. iv. conſt.3. p.81.t.1
S. Clara, hortatu S. Franciſci, mundum reliquit, bona ſua pauperibus diſtribuens. Alex. iv. ibid.
S. Claræ vitæ auſteritas, & caſtigatio, quanta fuerit. Alex. iv. ibid.
S. Clara miraculis viuens, & mortua effulſit. Alex.iv. ibid.
S. Claram SS. Virginum cathalogo adſcribit. Alex.iv. ibid.
S. Claræ diē feſtū 12. Auguſti celebrari iuſſit. Alex.iv. ibid.
S. Claræ regulam ei à D. Franciſco traditam approbauit Innoc.iv.conſt.12.p.72.t.1. Eāq; mitigarūt & dubia ſuper eā exorta declararūt plures Pontifices indicati. ibid.
S. Claræ regula, & Monialium ſub ea viuentium ordinationes, habentur d. conſt. Innoc. iv. ibid.

Clareni fratres

Clarenorum & Amadeorum Fratrum vnionem, Ordini Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia, vide in Pij v. conſt. 33. p.247.t.2

Clauſtra

Clauſtra ac Monaſteria quorumcumque Ordinum Regularium ingredientes mulieres, excommunicationem incurrunt. Pius v. conſt. 20. p.149.t.2
Clauſtra, & Monaſteria Monialium ingrediendi licentias mulieribus conceſſas, reuocauit Paul.v. in conſt.74. p.309.t.3
Vide etiam in V. Monaſteria, & Moniales.

Clauſura

Clauſuram ſeruare Moniales, tacitè vel expreſſè Religionem profeſſas, voluit. Pius v. conſt. 8. p.184.t.2
Clauſuram non ſeruantes Moniales, quas pœnas incurrāt. Pius v. ibid.
Clauſuram ſeruare nolentes, recipi in quibuſcumque Monaſterijs prohibuit. Pius v ibid.
Clauſuram non ſeruandi licentiæ, dari non poſſunt. Pius v. ibid. p.185
Clauſuram ſeruare vt tenentur Tertiariæ. Pius v. ibid.

Clemens iv. v. vj. vij. & viij.

Clemens iv creatur Papa Peruſij 5. Februarij 1265. p.105. t.1. Obijt Viterbij 29. Nouembris 1268. p.120.t.1
Clemens v. creatur Papa Peruſij 5. Iunij 1305. Obijt in Gallia die 20. Aprilis 1314. p.147. & 153.t.1
Clemens vj. creatur Papa Auenioni die 7. Maij 1342. Obijt ibid. die 6 Decembris 1352. p.212. & 216.t.1
Clemens vij. creatur Papa Romæ die 19. Nouembris 1523. Obijt Romæ die 25. Decembris 1534. p.553. & 609.t.1
Clemens viij. creatur Papa die 30. Ianuarij 1592. Romæ, Obijt ibid. die 3. Martij 1605. p.1. & 171.t.3

Clerici

Clericis in Studio Vrbis, leges audire conceſſit Leo x. conſt.4. p.472.t.1
Clerici in Studijs generalibus Theologiæ, & ſacris Canonibus ſtudere debent. Leo x. conſt.5. p 473.t.1
Clerici incontinentes, quas pœnas incurrant. Leo x. conſt 7. p.477.t.1. Pius v. conſt.72. p 268.t.2
Clerici ſortilegi, & malefici, quomodo puniendi. Leo x. ibid.
Clerici blaſphematores, quas pœnas incurrant. Leo x. ibid.
Clerici in terris proprijs, agriculturam exercent. Clem. viij. conſt.72. p.103.t.3
Clerici crimen nefandum exercentes Curiæ ſeculari traduntur. Pius v. conſt.72. p.269.t.2
Clerici male promoti quas pœnas incurrant. Pius v. conſt. 7. p.319.t.1. Six. v. conſtit.91. p.651.t.2. & Clem. viij. conſt.40. p.54.t.3
Clericis extra reſidentiam ſuorum beneficiorum permanentibus, non ſuffragatur facultas teſtandi eis conceſſa, vigore ſeruitiorum Sedi Apoſtolicæ præſtitorum. Pius iv. conſt.91. p.132.t.2
Clericis habitum, & tonſuram non deferentibus, pœnas inflixit. Six.v. conſt 92. p.653.t.2
Clerici Romani coram quibus Iudicibus conueniendi. Iul. 2.conſt.28.p.448.t.1. & Paul.v. conſt.71. p.264.t.3
Clericorum bona ex illicita negociatione acquiſita, faciunt ſpolium, & ad Cameram Apoſtolicam ſpectant. Pius iv. conſt.19. p.29.t.2
Clericorum bona extra reſidentiam ſuorum beneficiorum decedentium, faciunt ſpolium. Pius iv. conſt.91. p.132.t.2
Clericos, & ſanctitate, & morum integritate præditos eſſe decet. Clem. viij. conſt. 8. p.9.t.3
Clericorum incontinentium, ſodomitarum, ſimoniacorum, concubinariorum, & blaſphemorū pœna. Leo x. conſt.7. p.477.t.1. Pius v. conſt.5. p.179. & conſt.72. p.269.t.2
Clericorum cauſæ, quibus à Signatura committendæ. Paul. v. conſt.71.§.1. p.265.t.3
Clericos beneficia poſſidentes, cum habitu & tonſura clericali incedere iuſſit. Six.v. conſt.92. p.653.t.2
Clericos ob crimen hæreſis, perpetuò immurandos, degradari iuſſit. Alex.iv. in conſt.12. p.90.t.1
Clericorum ſuppellectilia, vt non veniant appellatione ſpoliorum. Pius v. conſt.42. p.238.t.2

Clerici Cameræ Apoſtolicæ

Clerici Cameræ Apoſtolicæ, ad numerum ſeptem redacti fuerant ab Eug. iv. in conſt.13. p.279.t.1
Clerici Cameræ Apoſt. abeſſe non poſſunt, abſque licentia Camerarij, vel Decani. Pius iv. conſt. 87. p.123.t.2
Clerici Cameræ, ſunt commenſales Papæ. Six.iv. conſt.12. p.332.t.1
Clerici Cameræ, debent deſcribi in libris Cancellariæ, ad

effectum vt praferantur in gratijs. Six. iv. ibid.

Clerici Camera, quaſcumque cauſas intereſſe eiuſdem Camera concernentes, ſummariè & ſine ſtrepitu iudicij ſola facti veritate inſpecta cognoſcunt. Innoc. viij. conſt. 4. p.377.t.1.

Clerici Camera tenentur loca ſtatus eccleſiaſtici viſitare, vt inquirant de abuſibus, & criminibus. Iul. ij. conſt. 8. p.410.t.1.

Clerici Camera, loca ſtatus eccleſiaſtici viſitantes, poſſunt cogere quoſcumque ad exhiben. documenta cuiuſuis generis. Iul. ij. ibid.

Clerici Camera non poſſunt habere ſocietatem occultam, vel apertam, circa ſpectantia ad Cameram. Leo x. conſt. 24. p.516.t.1

Clerici Camera arbitrantur damna ſpoliatorum à latronibus, inſpectis circumſtantijs, & recepto iuramento ab illis. Leo x. conſt. 28. p.521.t.1

Clerici Camera ſiue Camera committere poſſunt cauſas appellationum à ſententijs diffinitiuis intra 40. milliaria ab Vrbe, in rebus non excedentibus valorem 25. ducatorum. Pius iv. conſt. 55. p.75.t.2

Clerici Camera non concedunt tolerantias Hebrais, extractiones victualium, repraſalias, aut litteras pro capienda poſſeſſione beneficiorum eccleſiaſticorum. Pius iv. ibid.

Clerici Camera ſingulariter patentes litteras non ſubſcribunt, vel concedunt niſi habita facultate in plena Camera. Pius iv. ibid.

Clerici Camera, eiuſdem contractuum non poſſunt eſſe participes. Iul. ij. conſtit. 9. p. 411. t. 1. & Pius iv. conſtit. 87. p.123.t.2

Clerici Camera in cauſis proponen., quid ſeruare debeant. Pius iv. conſt. 87. p.124.t.2

Clerici Camera non poſſunt concedere, commiſſionem in forma ſi in euidentem, ſuper alienatione rerum Eccleſiaſticarum. Pius v. conſt. 69. p.266.t.2

Clerici Camera ſede vacante poſſunt incumbere exactionibus pecuniarum & prouiſioni rerum pro ſtatu praſenti dumtaxat, & à reliquis ſe abſtineat. Pius iv. conſt. 63. p.92 t.2

Clericis Camera data fuit adminiſtratio, & gubernium locorum ac terrarum aliquot ſtatus eccleſiaſtici. Alex. vi. conſt. 12. p.401.t.1

Clericis Camera viſitantibus loca ſtatus eccleſiaſtici, Legati, Gubernatores, Epiſcopi, Capitanei, & alij, vel ab ipſis deputati aſſiſtere, ac opem ferre tenentur. Iul. ij. conſt. 8. p.410.t.1

Clericos Camera, interuenire in Camera, quando agitur de ineundis contractibus conductionum, & locationum cum ipſorum conſanguineis, prohibuit Paul. iij. in conſt. 18. p.642.t.1

Clericorum Camera iuriſdictionem, & eorum ſtatuta approbauit. Eug. iv. conſt. 13. p. 279. t. 1. Leo x. conſt. 24. p.515.t.1.

Clericorum Camera priuilegia confirmat, & auget. Six. iv. conſt. 1. p. 332. t. 1. & Leo x. conſt. 24. p.515.t.1

Clericorum Camera ſententia, lata ſuper cauſis ſpectantibus ad fiſcum, ob ommiſſionem ſolennitatum iudicialium non annullantur. Innoc. viij. conſt. 4. p.377.t.1

Clericorum Camera iuriſdictioni ſubijciuntur, tàm in Vrbe quàm extra cauſa circa datia, gabellas, dohanas, & eorum officiales, dohanerios, & appaltatores. Leo x. conſt. 24. p.515.t.1

Clericorum Camera iuriſdictioni ſubijciuntur dohanerij, cura dohana, ripa, mercium, graſcia, ſalis, aluminum, patrimonium, zeccha, carceres, ſtrata, tàm Vrbis quàm caterorum locorum ſtatus eccleſiaſtici. Leo x. ibid.

Clericorum Camera iuriſdictioni ſubſunt omnes Depoſitarij ac Theſaurarij, per varia loca ſtatus eccleſiaſtici conſiſtentes. Leo x. ibid.

Clericorum Camera in Tribunali, cauſa, & materia, lingua latina proponantur. Leo x. ibid.

Clericorum Camera iuriſdictio, non extenditur vltra cognitionem cauſarum, intereſſe Camera concernentium. Pius iv. conſt. 55. p.75.t.2

Clericorum Camera quanta, & qualis ſit iuriſdictio Sede vacante. Pius iv. ibid.

Clerici Regulares, Miniſtrantes Infirmis

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, quatuor vota emittunt. Greg. xiv. conſt. 17. p.706.t.2

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, alios in ſuam Cōgregationem recipere poſſunt. Greg. xiv. ibid.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, ſunt exempti à iuriſdictione Ordinariorum. Greg. xiv. ibid. p.709

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, vt poſſunt recipere officiales & famulos in Congregationem. Greg. xiv. ibid.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, ſeruiunt illis tàm circa corporalia, quàm ſpiritualia. Clem. viij. conſt. 75. p.108.t.3

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis in hoſpitalibus, non ſubduntur illorum Superioribus. Clem. viij. ibid.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, quotannis vota ſimplicia renouare tenentur. Clem. viij. ibid.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, adminiſtrationes redditum hoſpitalium procurare prohibiti. Clem. viij. ibid.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, quorū redditum ſint capaces. Clem. viij. ibid.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, qua ſeruent circa Nouitios. Clem. viij. ibid.

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, habitum, praſiniuit. Six. v. conſt. 25. p.520.t.2

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, priuilegia caterarum Religionum concedit Greg. xiv. conſtit. 17. p.708.t.2

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, bona relicta, arbitrio Generalis Nouitiatibus, & Valetudinarijs applicantur. Clem. viij. conſt. 75. p.111.t.3

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, facultatem recipiendi Nouitios ante Capitulum generale, vel prouinciale, vt conceſſit. Clem. viij. in conſtit. 3. p.44. in Append.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis, quatuor vota ſimplicia qua ſint. Clem. viij. conſt. 75. p.108.t.3

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Congregationis inſtitutor, fuit Camillus de Lelijs, presbyter Theatina diœc. Six. v. conſt. 25. p.519.t.2

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Congregationem, approbauit Six. v. in conſt. 25. p.519.t.2

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis regulam, approbauit Greg. xiv. conſt. 17. p.706.t.2

Clericorum regularium miniſtrantium infirmis Congregationem, ſub ſedis Apoſtolica protectione recipit. Greg. xiv. ibid.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Generalis, vt diſpenſat ſuper defectu natalium ſuorum Clericorum. Greg. xiv. ibid.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis, varia pietatis, & miſericordia opera, recenſentur à Clem. viij. in conſt. 75. p.108.t.3

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Capitulum, quolibet ſexennio celebratur. Clem. viij. ibid.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis, qua ſit inter eos pracedentia. Clem. viij. ibid.

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, iuſſit nihil quarere ab infirmis, vel eos conſulere vt ſibi aliquid relinquant. Greg. xiv. conſt. 17. p.706.t.2

Cleri-

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, à proceſſionibus exemit. Greg. xiv. ibid.
Clericos regulares miniſtrantes infirmis, Præfecto, ſua peccata confiteri vt debeant. Greg. xiv. ibid.
Clericos regulares miniſtrantes infirmis, in quibuſdam caſibus perpetuas miſſarum obligationes poſſe recipere declarauit. Clem. viij. conſt. 75. p. 111. t. 3
Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, confeſſiones audire, & ſermocinari permiſit. Clem. viij. ibid.
Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, etiam Sacerdotes, à miniſterio infirmorum diſpenſari, prohibuit Clem. viij. ibid.
Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, ante expletum decennium vtus ſuffragij habere, noluit Clem. viij. ibid.
Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, ad Carthuſianos tranſire prohibuit, non obtenta licentia à Romano Pontifice. Paul. v. conſt. 20. p. 202. t. 3

Clerici Regulares Minores

Clerici Regulares minores inſtituti fuerunt à quodam Io. Auguſtino Adorno. Six. v. conſt. 81. p. 629. t. 2
Clerici Regulares minores alios ad Congregationem recipere poſſunt. Six. v. ibid.
Clerici Regulares minores confeſſiones audiūt, à Præpoſito, & loci Ordinario approbati. Six. v. ibid.
Clerici Regulares minores, habent facultatem erigendi domos regulares. Six. v. ibid.
Clerici Regulares minores, emittunt quatuor vota ſubſtantialia. Six. v. cum ibi notatis. ibid.
Clerici Regulares minores, miniſtrant ſacramenta Eccleſiaſtica. Six. v. ibid.
Clerici Regulares minores recitant diuina officia ſecundum vſum S. R. E. Six. v. ibid.
Clerici Regulares minores in cōmuni, & vniuerſali habitu viuere debent. Six. v. ibid.
Clericis Regularibus minoribus, priuilegia Clericorum Regularium Theatinorum conceſſit. Greg. xiv. conſt. 2. p. 686. t. 2
Clericorum Regularium minorum Præpoſitus Generalis, ad vitam eligitur. Six. v. conſt. 81. p. 629. t. 2
Clericorum Regularium minorum Congregationem, approbauit Six. v. ibid.
Clericos Regulares minores hoc nomine nuncupari voluit. Six. v. ibid.

Clerici Regulares S. Pauli Decollati

Clerici Regulares S. Pauli Decollati, approbati fuerunt ad Clem. vij. in conſt. 37. p. 605. t. 1
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, emittunt tria vota ſubſtantialia. Paul. iij. conſt. 5. p. 618. t. 1
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, ſunt ſub protectione Sedis Apoſtolicæ. Paul. iij. ibid.
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, eligunt vnum Præpoſitum generalem ad triennium, cum facultatibus de quibus in d. conſt. Paul. iij. ibid.
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, Eccleſiaſtica ſacramenta miniſtrant. Paul. iij. ibid.
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, alios ad Religionem recipiunt. Paul. iij. ibid.
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, gaudent priuilegijs Canonicorum Regularium Lateranenſium. Paul. iij. ibid.
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, eligunt Conſeruatores cum ampliſſimis facultatibus. Iul. iij. conſtit. 10. p. 702. t. 1
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, tranſeunt ad Carthuſianos, obtenta prius licentia Præpoſiti generalis. Greg. xiij. conſt. 48. p. 418. t. 2
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, ad aliam Religionem vt migrare poſſint. Greg. xiij. ibid.
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, non coguntur accedere ad proceſſiones. Six. v. conſt. 5. p. 490. t. 2
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, quomodo & qua forma recipiant Nouitios, & quot. Six. v. conſt. 77. p. 624. t. 2. Paul. v. conſt. 83. p. 317. t. 3
Clerici Regulares S. Pauli Decollati, vbique noua loca de ſola Ordinariorum licentia erigere poſſunt. Paul. v. conſt. 64. p. 254. t. 3

Clerici Regulares de Somaſcha

Clericorum Regularium de Somaſcha Congregatio, vnde ſumpſerit exordium, vide in Paulo iij. conſt. 2. p. 695. t. 1
Clericorum Regularium de Somaſcha Congregationis erectio, & priuilegia habentur in conſt. Pij v. 78. p. 275. t. 2
Clericos Regulares de Somaſcha, ſic appellari iuſſit. Pius v. ibid.
Clerici Regulares de Somaſcha, bona ſtabilia poſſidere poſſunt. Pius v. ibid.
Clerici Regulares de Somaſcha, ſunt exempti à iuriſdictione Ordinariorum. Six. v. conſt. 4. p. 489. t. 2
Clerici Regulares de Somaſcha, poſſunt adminiſtrare ſacramenta Eccleſiaſtica. Six. v. ibid.
Clerici Regulares de Somaſcha, ad quos Ordines transire poſſint. Six. v. ibid.
Clerici Regulares de Somaſcha, gaudent omnibus priuilegijs, Ordinibus Mendicantium conceſſis & concedendis. Paul. v. conſt. 37. p. 226. t. 3
Clericorum Regularium de Somaſcha priuilegia, confirmauit Clem. viij. conſt. 22. p. 10. t. 3
Clericis Regularibus de Somaſcha, vniuit Clericos Doctrinæ Chriſtianæ Auenionis. Paul. v. conſtit. 8. p. 66. in Append.

Clerici Regulares Theatini

Clericorum Regularium Theatinorum Congregationem, approbauit Clem. vij. in conſt. 11. p. 575. t. 1
Clericorum Regularium Theatinorum Congregationē, ſub protectione ſedis Apoſtolicæ recepit. Clem. vij. ibid.
Clericorum Regularium Theatinorum Congregatio, alios ad Congregationem admittit. Clem. vij. ibid.
Clericorum Regularium Theatinorum Congregatio, gaudet priuilegijs omnibus conceſſis Canonicis Lateranen. Clem. vij. ibid.
Immo etiam quorumuis aliorum Ordinum. Clem. vij. conſt. 38 p. 606. t. 1. & Clericorum de Somaſcha, & Preſbyterorum Societatis Ieſu. Pius v. conſt. 31. p. 216. t. 2
Clericorum Regularium Theatinorum Congregationem, ab aliorum ſuperioritate exemit. Clem. vij. conſtit. 38. p. 606. t. 1
Clericorum Regularium Theatinorum Congregationem, hi qui in genere Religionem aliquam ingredi vouerunt, intrantes, voto ſatiſfaciunt. Clem. vii. ibid.
Clericorum Regularium Theatinorum Congregatio, tria vota ſubſtantialia emittit. Clem vii. conſt. 11. p. 575. t. 1
Clericorum Regularium Theatinorū Superiores, ad triennium confirmantur. Clem. vii. ibid.
Clericorum Regularium Theatinorum qualis habitus, eiuſq. forma. Clem. vii. ibid.
Clericorum Regularium Theatinorum Congregatio, ad proceſſiones accedere non cogitur. Pius v. conſtit. 31. p. 216. t. 2
Clericorum Regularium Theatinorum Congregatio ſacramenta Eccleſiaſtica adminiſtrare poteſt. Pius v. ibid.
Clericorum Regularium Theatinorum, Præpoſiti authoritatem, vide in d. conſt. Pij v.

Clerici Seculares B. Mariæ

Clericorum ſecularium B. Mariæ Congregationē, erexit Alexan-

Alexander Epiſcopus Lucenſis Clem. viij. conſtit. 5. in Append. p. 45

Clericorum ſecularium B. Mariæ Congregationem, approbauit Clem. viij. ibid.

Clericos ſeculares B. Mariæ, Chriſtifidelium cõfeſſiones audire poſſe, indulſit Clem. viij. ibid.

Clericorum ſecularium B. Mariæ, Congregationem intrantes, iuramentũ præſtant de reficiendis expenſis Congregationi; ſi ſponte, aut iuſta de cauſa ab eadem Congregatione expellantur, vel diſcedant. Clem. viij. ibid.

Clericorum ſecularium B. Mariæ Congregationẽ, ſub ſedis Apoſtolicæ protectione recepit. Clem. viij. ibid.

Clericorum ſecularium B. Mariæ Congregationi, opus Scholarum piarum Vrbis demandauit. Paul. v. in conſtit. 81. p. 316. l. 3

Clericorum ſecularium B. Mariæ Congregationẽ, de cætero Congregationẽ matris Dei appellari iuſſit. Paul. v. ibid.

Clerici Seculares de Oratorio in Vrbe

Clericorum ſecularium de Oratorio in Vrbe Congregatio, creata fuit à B. Philippo Nerio, & approbata à Greg. xiij. in conſt. 2. p. 13. in Append.

Clericorum ſecularium de Oratorio in Vrbe Congregationi, eccleſiam parochialem B. Mariæ in Vallicella conceſſit. Greg. xiij. ibid.

Clericorum ſecularium de Oratorio in Vrbe, ſtatuta ſiue conſtitutiones approbauit Paul. v. in conſtit. 4. p. 51. in Append.

Clericorum ſecularium de Oratorio, aliàs Congregationes, ſub denominatione B. Philippi Nerij erigi, vt prohibuit Paul. v. ibid.

Clerici Seculares de Oratorio in Francia

Clericorum ſecularium de Oratorio in Francia Congregationem, ſub denominatione D. N. I. Chriſti ad ſupplicationem Henrici Epiſcopi Pariſienſis, & Mariæ Reginæ Francorum inſtituit. Paul. v. conſt. 3. p. 49. in Appẽd.

Clericorum ſecularium ſimilium Congregationes, quæ tamen à d. Pariſienſi dependeant, erigere poſſe indulſit cuidam Petro de Beralle d. Congregationis Præpoſito. Paul. v. ibid.

Clericorum prædictorum quot perſonæ, ſingulas Congregationes conſtituant. Paul. v. ibid.

Clerus

Cleri Romani viſitationem à ſeipſo fiendam, indixit Clem. viij. conſt. 8. p. 6. l. 3

Clerus Romanus, omni virtutum genere, & eccleſiaſtica diſciplina, & pietatis exemplo, cæteris præcellere debet. Clem. viij. ibid.

Clerus Romanus à BB. Apoſtolis Petro, & Paulo initium ſumpſit. Clem. viij. ibid.

Cluniacenſes Monachi

Cluniacenſes Monachi reformati fuerunt à Greg. ix. in eius conſt. 5. p. 53. l. 1

Cluniacenſes non poſſe recipere Nouitios, ante annum 15. completum, inſſerat Nicol. iv. conſt. 3. p. 129. l. 1

Cluniacenſes proprietarij, quomodo puniantur. Nicol. iv. ibid.

Cluniacenſis Abbatis quæ ſit iuriſdictio, circa regimen Monaſteriorum. Nicol. iv. ibid.

Cluniacenſis Abbas quando diſpenſet ab eſu carnium. Nicol. iv. ibid.

Cluniacenſes Capitulum generale, vt celebrent. Nicol. iv. ibid.

Cognatio Spiritualis

Cognatio ſpiritualis, baptizati, baptizantisq. & ſuſcipientis, inter quos matrimonium impediat. Pius v. conſt. 14. p. 194. l. 2

Cognationis ſpiritualis gradus ſunt exprimendi in diſpenſationibus matrimonialibus. Pius v. conſt. 21. p. 200. l. 2

Collectæ hominum Armatorum

Vide in V. Caualcata, & in V. Arma, & Armati.

Collectores

Collectores, & ſubcollectores ſpoliorum Cam. Apoſt. bona quorumcumque eccleſiaſticorum; ſine licentia teſtantiũ relicta, aut legata accipiunt. Pius iv. conſt. 8. p. 9. l. 2

Collectores ſuppellectilia Clericorum, in ſpolium accipere prohibuit. Pius v. conſt. 42. p. 238. l. 2. Et vide etiam in V. Spolia.

Collectoris, & Nuncij Regni Neapolitani iuriſdictioni tantum ſubſunt ſubcollectores eiuſdem Regni. Greg. xiij. conſt. 25. p. 392. l. 2

Collectores ad colligen. & exigen. legata ſibi relicta, aliaq. bona Collegium fabricæ S. Petri deputat. Clem. vij. conſt. 3. p. 563. l. 1.

Collegium Anglorum

Vide in V. Anglia, & Angli.

Collegium Capranicen. in Vrbe

Collegium Capranicen. erexerunt Angelus, & Dominicus Cardinales, de nobili familia Capranicen. Pius v. conſt. 25. p. 203. l. 2

Collegium Capranicen., reformauit Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. Scholares, non ſubſtinentes concluſiones, iuxta eius ſtatuta, inde ſunt expellendi. Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. gubernium, ſpectat ad Cuſtodes Imaginis Sanctiſſimi Saluatoris ad Sancta Sanctorum de Vrbe, Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. Scholares, appellant à dictis Cuſtodibus, ad Conſeruatores Vrbis tantum. Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. Scholaribus, armorum omnium vſum excepto enſe in Camera retinẽdo, prohibuit Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. Scholaribus, ludum alearum & taxillorum interdixit. Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. Scholarium habitus, qui ſit, Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. Scholares, Logicæ, Philoſophiæ, ac iuri ciuili operam nauant. Pius v. ibid.

Collegij Capranicen. Scholares, elapſo triennio, ad quid tenentur. Pius v. ibid.

Collegium Colymbrien. in Hiſpanijs

Collegium Colymbrien. pro Religioſis Militiarum S. Iacobi de Spatha, & S. Benedicti de Auis, cum priuilegijs inſtituit. Paul. v. conſt. 5. p. 180. l. 3

Collegium Fabricæ S. Petri de Vrbe

Collegium egregiorum virorum pro conſtructione fabricæ S. Petri de Vrbe inſtituit, facultatemq. illis Iudicem eligendi, conceſſit Clem. vii. conſt. 7. p. 563. l. 1

Collegium fabricæ S. Petri habet facultatem proceden. contra Capitula, Collegia, Communitates, & alias perſonas bona ad d. fabricam ſpectantia apud ſe detinentes. Clem. vii. ibid.

Collegium fabricæ S. Petri, quam habeat facultatem in cauſis ſpectantibus ad Collegium. Clem. vii. ibid.

Collegium fabricæ S. Petri ab eoq. deputati, componunt ſuper bonis malè ablatis, & legatis pijs, incertis, debitis Eccle-

eccleſia, & rebus reſtituendis perſona incerta. Clem. vij. conſt. 9. p 572. t. 1

Collegium fabricæ S. Petri ab eoq. deputati, poſſunt cogere omnes Notarios ad tradendum exemplar omnium inſtrumentorum intereſſe d. Fabricæ concernen. poſt annum obitus teſtatoris. Pius iv. conſt. 65. p. 94. t. 2

Collegij fabricæ S. Petri Iudex eſt, Archipresbyter Baſilicæ S. Petri de Vrbe. Six. v. conſt. 102. p 678. t. 2

Collegij fabricæ S. Petri Iudex ampliſſimas habet facultates. Clem. vij. conſt. 3. p. 562. t. 1. & Six. v. ibid.

Collegium fabricæ S. Petri facultatem habet exequendi omnia legata pia ab hæredibus teſtatorum non impleta. Pius v. conſt. 96. p. 298. t. 2

Reliqua vide infra in V. Fabrica S. Petri, & in V. Iudex fabricæ S. Petri.

Collegium Germanicum in Vrbe

Collegium Germanicum pro Scholaribus Nationis Germanicæ inſtituit. Iul. iij. & quaſi deſtitutum reſtituit Greg. xiij. conſt. 14. p. 357. t. 2

Collegio Germanico redditus aſſignauit. Greg. xiij. ibid.

Collegij Germanici regimen, Patribus Societatis Ieſu commendauit. Greg. xiij. ibid.

Collegio Germanico exemptionem, à decimis, gabellis, & datijs conceſſit Greg. xiij. ibid.

Collegio Germanico priuilegia Studij Vrbis, elargitus eſt. Greg. xiij. ibid.

Collegij Germanici Scholares, ad gradus promouentur per Superiores eiuſdem Collegij. Greg. xiij. ibid.

Collegij Germanici Protectoris, & Iudicis facultas, vide in Greg. xiij. conſt. 20. p. 386. t. 2

Collegium Græcorum in Vrbe

Collegium Græcorum in Vrbe, pro Natione Graca inſtituit Greg. xiij. conſt. 42. p. 410. t. 2

Collegio Græcorum, redditus aſſignauit, & priuilegia Studij Vrbis conceſſit Greg. xiij. ibid.

Collegium Græcorum ab Ordinariorum ſuperioritate exemit. Greg. xiij. ibid.

Collegij ſuperioribus dat facultatem promouendi Scholares ad gradus Doctoratus. Greg. xiij. ibid.

Collegii Protectorem deputauit, eiq. facultates conceſſit Greg. xiij. ibid.

Collegium S. Hieronymi in Vrbe

Collegium S. Hieronymi, erexit Hieronymus Matthæius Romanus S. R. E. Cardinalis. Paul. v. conſtit. 8. p. 183. t. 3

Collegio prædicto, redditus aſſignauit idem Cardinalis. Paul. v.

Collegij prædicti Scholarium ætatem, habitum, & alia præfiniuit idem Cardinalis. Paul. v. ibid.

Collegij prædicti regimen Cyriaco, & Aſdrubali de Mattheis, & Congregationi Clericorum S. Pauli decollati idem Cardinalis commiſit. Paul. v. ibid.

Collegij Scholarium, qualitates, ſtudia, & alia idem Cardinalis præſcripſit. Paul. v. ibid.

Collegium ſub tutela Sedis Apoſtolicæ recipit. Paul. v. ibid.

Collegio, aliorum de Vrbe Collegiorum priuilegia, communicat. Paul. v. ibid.

Collegij ius patronatus, ad ſupradicti Cardinalis hæredes ſpectare decernit. Paul. v. ibid.

Collegii cauſarum cognitio, Vicario Papæ delegatur, cum amplis facultatibus à Paul. v. ibid.

Collegium Maronitarum in Vrbe

Collegium Maronitarum pro Scholaribus d. Nationis, erexit in Vrbe Greg. xiii. in conſt. 91. p. 477. t. 2

Collegio Maronitarum, redditus aſſignauit Greg. xiii. ibid.

Collegii Maronitarum Scholares, diuina officia Arabico, & Chaldaico idiomate, vt celebrare poſſunt. Greg. xiii. ibid.

Collegium Maronitarum ab Ordinariorum ſuperioritate exemit. Greg. xiii. ibid.

Collegium Maronitarum fruitur exemptione à datiis, gabellis, aliisq. oneribus. Greg. xiii. ibid.

Collegium Maronitarum gaudet priuilegiis Studii generalis Vrbis. Greg. xiii. ibid.

Collegii Maronitarum Protectorem deputauit, eiq. amplas facultates conceſſit. Greg. xiii. ibid.

Collegium Montis alti in Ciuitate Bononiæ

Collegium Montis Alti pro Scholaribus Prouinciæ Marchiæ in Ciuitate Bononiæ, erexit Six. v. in conſtit. 89. p. 645. t. 2

Collegio Montis Alti, redditus aſſignauit Six. v. ibid.

Collegium Montis Alti, ab Archiepiſcopi Bononiæ, & Legati iuriſdictione, exemit Six. v. ibid.

Collegio Montis Alti exemptionem à quibuſcumque oneribus conceſſit. Six. v. ibid.

Collegio Montis Alti Studii Bononien. priuilegia, locorũq. piorum eiuſdem Ciuitatis, conceſſit Six. v. ibid.

Collegii Montis Alti Protectorem deputauit, eiq. facultates attribuit. Six. v. ibid.

Collegium Nardinum in Vrbe

Collegium Nardinum pro Scholaribus, erexit Stephanus Nardinus Romanus S. R. E. Cardinalis. Pius v. conſt. 25. p. 203. t. 2

Collegium Nardinum reformauit Pius v. ibid.

Collegii Nardini regimen ſpectat ad Cuſtodes Hoſpitalis Sanctiſſ. Saluatoris de Vrbe. Pius v. ibid.

Collegii Nardini Scholares, quæ ſeruare debeant. Pius v. ibid.

Collegium Phyſicorum

Vide in V. Phyſici.

Collegium Scotorum in Vrbe

Collegium Scotorum pro Scholaribus eorũ Nationis, erexit Clem. viii in conſt. 73. p. 103. t. 3

Collegio Scotorum redditus aſsignauit Clem. viii. ibid.

Collegium Scotorum ſub Sedis Apoſtolicæ protectione recepit. Clem. viii. ibid.

Collegium Scotorum à iuriſdictione, & ſuperioritate quorumcumque exemit. Clem. viii. ibid.

Collegium Scotorum à ſolutione quorumcumque onerum, liberum eſſe voluit. Clem. viii. ibid.

Collegio Scotorum, priuilegia Studii Vrbis, & aliorũ Collegiorum conceſſit. Clem. viii. ibid.

Collegii Scotorum, Protectorem deputat, facultatesq. ei clargitur. Clem. viii. ibid.

Collegium Prothonotariorum, & Scriptorum Archiuij

Vide in V. Prothonotarij, & V. Archiuii Scriptores.

Collegium Abbreuiatorum, & Secretariorum

Vide in V. Abbreuiatores, & in V. Secretarii.

Coloni

Coloni arrendatarii, locatarii, affictuarii, negotiorumq. geſtores Ordinum Mendicantium, ſunt immunes à cunctis exactionibus, tàm ruſticis quàm vrbanis. Pius v. conſt. 10. p. 191. t. 2

Comites Palatini

Comites Palatini, & alij habentes facultatem legitimandi, vt prohibentur ea facultate vti. Pius iv. conſt. 45. p. 60. t. 2
Comitibus Palatinis & alijs, facultatem creandi Doctores reuocauit Pius v. conſt. 60. p. 256. t. 2

Commendatarij

Commendatarij Monaſteriorum ad quæ teneantur circa eleemoſynas, & reparationem illorum. Leo x. conſt. 7. p. 475. t. 1

Commenſales

Commenſales Papæ vere ſunt, Clerici Cameræ Apoſtolicæ. Six. iv. conſt. 1. p. 332. t. 1
Commenſales, continui & familiares Papæ, qui ſint, declarat Paul. iij. conſt. 3. p. 616. t. 1
Commenſales & familiares Papæ, ſunt Cantores Capellæ Pontificiæ. Six. v. conſt. 58. p. 540. t. 2
Commenſales & familiares Papæ ſunt, Archiuij Romanæ Curiæ Scriptores. Iul. ij. conſt. 15. p. 428. t. 1
Commenſalis & familiaris Papæ eſt, Iudex ſiue Auditor cauſarum Confidentiarum. Six. v. conſt. 47. p. 556. t. 2
Commenſalis Papæ eſt, Commiſſarius Cameræ Apoſtolicæ. Six. v. conſt. 44. p. 550. t. 2
Commenſales Papæ, ſunt Auditores Rotæ Romanæ. Paul. iij. conſt. 3. p. 616. t. 1
Commenſales Papæ ſunt alij plures ſuo proprio loco indicati, Vide etiam in V. Familiares.

Commiſſarij cauſarum

Commiſſarij, & Subcommiſſarij cauſarum criminalium ad inſtantiam Fiſci R. Cam. Apoſt., vel particularium perſonarum, ad capiendas informationes tranſmiſſi in ſtatu eccleſiaſtico, quæ ſeruare teneantur. Paul. v. conſt. 71. §. 14. p. 274. t. 3

Commiſſarij Spoliorum

Commiſſariorum ad ſpolia, decimaſq. & alia regalia, aut credita Cameræ exigenda, deputatorum qualitatibus. Paul. v. conſt. 71. p. 274. §. 15. t. 3

Commiſſarius Cameræ Apoſtolicæ

Commiſſarij Cameræ, officium perpetuum ac vacabile erexerat, olim Six. v. conſt. 44 p. 550. t. 2
Commiſſarius Cameræ habet annexam adminiſtrationem Archiuij eiuſdem Cameræ. Six. v. ibid.
Commiſſarius Cameræ procedit contra detinentes, & non reuelantes ſcripturas Cameræ, in toto ſtatu eccleſiaſtico via executiua, & manu regia, vt in Six. v. ibid.
Commiſſarius Cameræ poteſt procedere contra Prælatos & alios prouiſos, ingerentes ſe in beneficijs à Sede Apoſtolica obtentis, ante litterarum expeditionem. Six. v. ibid.
Commiſſarius Cameræ, eſt vere familiaris & Commenſalis Papæ. Six. v. ibid.
Commiſſarius Cameræ, quale indultum habeat circa reſeruationes & penſiones beneficiorum ſi eſt Clericus. Six. v. ibid.
Commiſſarius Cameræ, nihil ſoluit pro expeditione litterarum ſui Officij. Six. v. ibid.
Commiſſarius Cameræ, quæ emolumenta habeat. Six. v. conſt. 44. p. 550. t. 2
Commiſſarius Cameræ, gaudet priuilegijs Clericorum Cameræ, & alijs gratijs. Six. v. ibid.
Commiſſario Cameræ non citato, non expediuntur commiſſiones cauſarum, neque inhibitiones in cauſis Spoliorum. Pius v. conſt. 51. p. 246. t. 2
Commiſſario Cameræ inſtante proceditur in cauſis cambiorum illicitorum. Six. v. conſt. 44. p. 550. t. 2

Commiſſarij Cameræ quale ſit munus. Pius iv. conſt. 87. p. 126. t. 2. & Six. v. ibid.

Commiſſarius Fabricæ S. Petri

Vide in V. Fabrica S. Petri.

Commiſſarius Ripettæ de Vrbe

Commiſſarij Ripettæ officium ſupprimitur eiuſq. pœna applicata ſunt Societati Confalonis à Clem. viij. in conſt. 65. p. 92. t. 3.

Commiſſio Cauſarum

Commiſſiones appellationum à pœna ſoluenda Fiſco, vel Cameræ, vt ſignandæ. Pal. iij. conſt. 24. p. 32. t. 1
Commiſſiones Fiſcum, & Cameram concernentes, non poſſunt ſignari non citatis Fiſco, & Cameræ procuratore. Paul. iij. ibid.
Commiſſiones appellationum poſt ſententias ad fauorem Fiſci, non ſignandæ niſi citato Fiſci procuratore. Pius iv. conſt. 52. p. 69. t. 2
Commiſſiones in forma ſi in euidentem, ſuper alienatione rerum Eccleſiæ, concedere Clerici Cameræ Apoſt. non poſſunt. Pius v. conſt. 69. p. 266. t. 2
Commiſſiones in cauſis ſpoliorum expediri non poſſunt niſi citato Commiſſario Cameræ. Pius v. conſtitut. 51. p. 246. t. 2
Commiſſiones prorogationis fatalium, in cauſis ciuilibus & criminalibus, vt expediendæ. Paul. v. conſtitut. 71. p. 264. t. 3
Commiſſiones circa lites, vt expediri poſſint nonnulla obſeruari cenſuit. Paul. v. §. 1. ibid.

Communicantes

Communicantes in hebdomada ſancta, vel infra octauam Paſchatis Reſurrectionis D.N. Ieſu Chriſti, ſatiſfaciunt præcepto S. R. E. Eug. iv. conſt. 20. p. 190 t. 1
Vide etiam in V. Eucharistia.

Communitates Status Eccleſiaſtici

Communitates ac Terrarum Domini non cuſtodientes eorum Territoria, tenentur ad damna, & intereſſe damnificatis, iuxta taxam Clericorum Cameræ. Leo x. conſt. 28. p. 521. t. 1. & Pius v. conſt. 10. §. 10. p. 189 t. 2
Communitates & Terrarum Domini, homicidia perpetrata in ipſorum diſtrictu, ſtatim locis viciniorlbus denunciare tenentur. Pius iv. conſt. 27. p. 39. t. 2
Communitates ac Terræ, quæ homicidas comprehendi non curant, interdicto Eccleſiaſtico ſubijciuntur. Pius iv. ibid.
Communitates ac Vniuerſitates, à quacumque obligatione reali, ac ab omni hypotheca & onere fideiuſſionis, pro earum Dominis facta, intra annum releuari mandauit Sixt. v. conſt. 42. p. 546. t. 2
Communitates & Vniuerſitates, bona ſua alienare non poſſunt, ſine licentia Papæ. Six. v. ibid.
Communitates ac Vniuerſitates, nulli hypotheca bona ſua obligare poſſunt niſi ex cauſa locationis, non tamen vltra decennium. Six. v. ibid.
Communitates pro alia Communitate, aliaue particulari perſona, obligari vetuit. Sixt. v. ibid.
Communitates ſine licentia, Oratores ad Vrbem mittere non poſſunt. Six. v. ibid.
Communitates ac eorum Magiſtratus, Officiales, & Conſilia, bona alienare aut obligare non poſſunt, niſi forma conſtit. 42. Sixt. v. obſeruata. Clem. viij. conſtit. 10. p. 10. t. 3
Communitates Legatos ad Sedem Apoſtolicam mittere non poſſunt, niſi habita licentia in ſcriptis à Præfecto ſacræ Conſultæ. Clem. viij. ibid.

Commu-

Communitates non poſſunt quicquam quouis pratextu cuiquam donare, ac ſuis bonis vel pecunys. Clem. viij. ibid.

Communitates, vt non poſſunt ſuas pecunias expendere pro conſtruendis, & ornandis Portis, arcubus, alyſuè adificijs. Clem. viij. ibid.

Communitates non poſſunt ſuos redditus impendere, ad inſtruenda conuiuia, aut paranda hoſpitia. Clem. viij. ibid.

Communitates non poſſunt Magiſtratibus ac Officialibus aliquid dare vltra ſalaria conſueta. Clem. viij. ibid.

Communitates ad alimenta ſtudentiũ, dotes puellarum augendas, vel ad Spectacula pia repraſentanda, quicquam erogare non poſſunt. Clem. viij. ibid.

Communitates quid poſſint expendere pro re. cultum diuinum concernente, aut ad ſubleuandam egentium inopiam. Clem. viij. ibid.

Communitates pro ſumptu ludorum piorum, qui ab antiquo tempore ſoleant repraſentari, quid expendere poſſint. Clem. viij. ibid.

Communitates ſingula Tabellam introituum, & expenſarum anno quolibet conſtituere, & eius reuiſionem à Camerario, & Theſaurario Papa habere tenentur, vt in Clem. viij. ibid.

Communitates, & Barones non poſſunt impedire Subditos, & Vaſſallos, quominus alibi agros colant & conducant. Clem. viij. conſt. 72. p.105.t.3

Communitatum cenſus ad ſeptem pro centenario reduxit Clem. viij. in conſt. 6. p.5.t.3

Communitatum pro bono regimine, Congregationem Cardinalium inſtituit, eiq. multas facultates attribuit. Clem. viij. conſtit. 10. p.8.t.3. Quas declarauit Paul. v. conſt. 38. p.227.t.3

Communitatum officia publica, & dignitates conſequi non poſſunt, cum illis litigantes, vel earum debitores, aut bonorum occupatores, & qui adminiſtrationis rationem non reddiderunt. Clem. viij. conſt. 10. p.10.t.3

Computa, & Computatores

Computorum, & rationum Camera Apoſt. viſio diligenter facienda coram Commiſſario, & Computiſta Camera. Leo x. conſt. 24. p.515.t.1

Computa iam ſolidata, & etiam poſt liberationem, Camerarius iterum reuidere poteſt. Pius iv. conſtit. 26. p.37.t.2

Computa Cam. Apoſt. integre non reddentes, quas pœnas incurrant. Paul. iij. conſt. 40. p.679.t.1

Computatorum Camera, quale officium. Pius iv. conſt. 87. p.126.t.2

Computatores Camera ſubſcribunt à tergo expeditiones Miniſtrorum Camera antea regiſtratas. Pius iv. ibid.

Computatores Camera inter alia, iurant ſe fideles & diligentes fore. Pius iv. ibid.

Conceptio B. Mariæ Virginis

Conceptionis B. Maria Virginis diſputatio, vt prohibita, & punita. Pius v. conſt. 114. p.322.t.2. & Paul. v. conſtit. 9. p.68. in Append.

Conceptionis B. Maria Virginis, vt licita eſt diſputatio in Capitulis, Academyſ, ac inter doctos. Pius v. & Paul. v. ibid.

Conceptionis B. Maria Virginis quaſtiones, vulgari idiomate in libris conſcribere nemini licet. Pius v. & Paul. v. ibid.

Conciliabulum

Conciliabulum Piſanum, damnauit Iul. ij. conſt. 27. p.443. & iterum in conſt. 31. p.457.t.1

Conciliabuli Piſani aliquot Cardinales, ſub varijs falſis pratextibus à Rom. Pontificis obedientia ſe ſubtraxerũt. Iul. ij. ibid.

Conciliabuli Piſani authores, & fautores damnat, & pœnis ſubijcit. Iul. ij. ibid.

Conciliabulum Conſtantinopolitanum à Ioanne Epiſcopo Conſtantinopolitano conuocatum, damnauit Pelag. ij. conſt. 1. p.7.t.0

Concilium

Conciliorum generalium conuocatio, ad ſolum Romanum Pontificem ſpectat. Leo ix. conſt. 2. p.10. t.1. & Iul. ij. conſt. 27. p.444.t.1. etiam ſi de eius cauſa agatur. Iul. ij. §. 9. ibid.

Concilia bene acta comprobat, & malè acta reprobat, ſolus Romanus Pontifex. Gelaſ. j. conſt 1. p.2.t.1

Concilium generale conuocandi poteſtas nullo pacto deuoluitur ad S.R.E. Cardinales. Iul. ij. conſt. 27. p.445.t.1

Conciliorum multorum Oecumenicorum comprobationem, vide in Eug. iv. conſt. 23. p.295.t.1

Concilium ſiue Synodum Epheſinam ſecundam reprobat Eug. iv. conſt. 23. p.295.t.1

Concilium Prouinciale à ſingulis Archiepiſcopis & Epiſcopis quolibet triennio celebrari iuſſit. Leo x. conſtit. 10. p.483.t.1. Vide etiam in V. Synodus.

Concilium Baſileenſe

Concilium Baſileenſe indixit Mart. v. conſt. 14. p.268.t.1

Concilium Baſileenſe tranſlatum fuit Ferrariam, & deinde Florentiam ab Eug. iv. conſt. 11. p.278.t.1

Concilio Baſileenſi qui adhaſerant, ad Eccleſia vnitatem redeuntes ab Eugen. iv. abſoluti fuerunt, in conſtit. 29. p.302.t.1

Concilium Chalcedonenſe

Concilium Chalcedonenſe conſenſu Sedis Apoſt. coactum fuit Leo j. conſt. 2. p.1.t.1

Concilium Chalcedonenſe confirmauit in his qua ad Fidei cauſam ſpectant. Leo j. ibid.

Concilium Chalcedonẽſe iterum probauit Eug. iv. conſt. 23. p.295.t.1

Concilium Chalcedonenſe nonnullos hareticos damnauit, quos vitari iubet. Leo j. ibid.

Concilium Conſtantienſe

Concilium Conſtantienſe indixit Ioann. xxiij. conſtit. 1. p.243.t.1

Concilium Conſtantienſe damnauit Ioannem Vuicleff, Ioannem Huſz, & Hieronymum de Praga hareticos. Mart. v. conſt. 1. p.246.t.1

Concilium Florentinum

Concilium Florentinum, celebratum fuit ob vnionem Eccleſia Graca cum Latina. Eug. iv. conſt. 17. p.284.t.1

Concilio Florentino interfuit Eug. iv. ibid.

Concilium Lateranenſe 5.

Concilium Lateranenſe 5. indixit pro anno 1512. Iul. ij. conſt. 27. p.446.t.1

Concilium Lateranenſe 5. approbauit Leo x. conſtit. 17. p.494.t.1

Concilium Nicænum

Vide in V. Synodus.

Concilium Lugdunenſe

Concilium Lugdunenſe primum, conuocauit Innoc. iv. in conſt. 1. p.3. in Append.

Concilium Lugdunen. ſecundum, Oecumenicum, indixit Greg. x. conſt. 1. p.120.t.1

Concilium Tridentinum

Concilium Tridentinum indixit pro anno 1542. Paul. iij. in conſt.33. p.667.t.1
Concilium Tridentinum proſecutus eſt, & approbauit Pius iv. conſt. 23. p.34. & conſt.73. p.104.t.2
Concilio Tridentino interuenientibus Prælatis, priuilegia elargitus eſt Pius iv. conſt.27. p.40.t.2
Concilij Tridentini Congregatio, vide V. Congregatio.
Concilij Tridentini executionis normam, contra regulares extra clauſtra delinquentes, præſcripſit Clem. viij. conſt. 39. p.53 t.3
Concilium Tridentinum ad hæreſes extirpandas, moresq. corrigendos, & eccleſiaſtica diſciplina uigorem reſtituendum conuocauit. Pius iv. conſt.73. p.104.t.2
Concilij Tridentini declarationes in dubijs facien. ſibi reſeruat, prohibetq. Commentaria ſuper eius interpretatione in lucem emitti. Pius iv. ibid.
Concilij Tridentini interpretationem, Congregationi Cardinalium delegat. Six. v. conſt.74. p.614.t.2

Concilium Viennenſe

Concilium Viennenſe 1. pro anno 1309. indictū à Clem. v. pro recuperatione Terræ Sanctæ, & alijs de cauſis conſt.1. p.147.t.1

Concionatores

Vide in V. Prædicatores.

Conclaue, & Conclauiſtæ

Conclaue ad eligendum Romanum futurum Pontificem ingredi tenentur Cardinales lapſis decem diebus a die obitus Pontificis prædefuncti. Pius iv. conſt.63. p.91.t.2
Conclaue ingredi nolentes, aut inde ſine cauſa iuſta, infirmitatis nempe aut alia, à maiori parte Cardinalium approbanda recedentes, vt pœnas incurrunt. Pius iv. ibid.
Conclauis cella, ſorte ſunt diſtribuenda. Pius iv. ibid.
Conclaue per quos viſitandum. Pius iv. ibid.
Conclaue clam & aliunde quam per oſtium ingredientes, quas pœnas incurrant. Pius iv. ibid.
Conclaue clauſo, qui & quando illud ingredi poſſint. Pius iv. ibid.
Conclauis ad cuſtodiam deputati, quæ ſeruare teneantur, & ſub quibus pœnis. Pius iv. ibid.
Conclauiſtæ qui, & quales, eſſe debeant, & à quibus approbandi. Pius iv. ibid.
Conclauiſta ex quacumque cauſa Conclaue egredientes, ad illud amplius non reuertuntur. Pius iv. ibid.
Conclauiſtarum priuilegia, qui in Conclaui interfuerunt, in quo Papa creatus fuit. Clem. viij. vide in eius conſt.16. p.20.t.3
Conclauiſtæ qui Conclaui in quo ſummus Pontifex Sanctiſſ. D.N. Paul. v. poſt Leon. xi. creatus fuit quibus priuilegijs gaudeant. Paul. v. conſt.3. p.177.t.3

Concordata

Concordata quæ inierunt Germani cum Legato Apoſtolico ſuper reſeruatione & collatione beneficiorum, vide in conſt.1. Nicol. v. p 305.t.1
Concordatis prædictis, contrarias beneficiorum collationes factas, irritauit Clem. vij. conſt.41. p.609.t.1
Concordata prædicta circa collationes beneficiorum in menſibus reſeruatis, declarauit Greg. xiij. conſt.41. p.409.t 2
Concordata quæ inierunt Galli, cum Sede Apoſtolica ſuper prouiſione beneficiorum, attende in conſt. 20. & ſeqq. Leon. x. p.499.t.1

Concordia

Concordiam cum eccleſia Latina iniuit Græcorum eccleſia tempore Eugenij iv. vt in eius conſt. 17. p.284.t.1
Concordiam Armenorum cum S.R.E. tempore Eugenij iv. firmatam habes in d. Eug. conſt.19. p.286.t.1
Concordiam cum S. R. E. inierunt, Iacobitarum populi in Aegypto tempore Eug. iv. vt in eius conſt.23. p.292.t.1

Concubinæ, & Concubinarij

Concubinarij Clerici quomodò puniendi. Leo x. conſt. 20. p.504.t.1. & Pius v. conſt.5. p.179.t.2
Concubinarij publici qui ſint. Leo x. ibid.
Concubinas permitti vetuit. Leo x. ibid.

Concurſus

Concurſus & forma tradita à Concilio Tridentino in collatione Parochialium, ſi ab Ordinarijs non ſeruatur, collatio deuoluitur ad Sedem Apoſtolicam. Pius v. conſt.32. p.219.t.2

Condemnati

Condemnati in ſtatu eccleſiaſtico ad fauorem fiſci R. Cameræ Apoſtolicæ, non poſſunt appellare niſi prius facto reali pœna depoſito, vel data cautione, docto prius de eorum paupertate. Pius iv. conſt. 52. p.68.t.2
Condemnati pro homicidio, vt non remittitur. Pius iv. ibid.
Condemnatis in contumaciam filijs, parentes eorum legitimam vt Fiſco ſoluere tenentur. Pius iv. ibid.
Condemnate in contumaciam, ſi capiantur, ad nouas defenſiones non admittuntur niſi à Papa. Pius v. conſt. 9. p.187.t.2
Condemnatorum in contumaciam ſententia, legitimis præcedentibus indicijs, ſi poſtea capiuntur executioni demandantur, vt in Pio v. ibid.

Confalonis Archiconfraternitas

Confalonis Archiconfraternitas, inſtituta fuit de anno 1264. & tunc Societas Recommendatorum dicebatur. Greg. xiij. conſt.38. p.405.t.2
Confalonis Archiconfraternitati, modum orandi nempe quamdam coronam præſtitit S. Bonauentura. Greg. xiij. ibid.
Confalonis Archiconfraternitati opus redemptionis Captiuorum ſtatus eccleſiaſtici commiſit. Greg. xiij. conſt.69. p.450.t.2
Confalonis Archiconfraternitas quotannis liberat duos ad triremes, vel ad mortem condemnatos. Greg. xiij. ibid.
Confalonis Archiconfraternitatis Confratres in quibuſcumque Eccleſiis ſtatus eccleſiaſtici capſas ad colligen. eleemoſynas pro Captiuis redimendis tenere poſſunt. Six. v. conſt. 27. p.522.t.2
Confalonis Archiconfraternitas, alias Confraternitates aggregare poteſt. Six. v. ibid. & quomodo. Clem. viii. conſt. 115. p.164.t.3
Confalonis Archiconfraternitas habet Iudicem proprium ſuarum cauſſarum cum ſuis facultatibus. Six. v. conſt. 37. p.358.t.2
Confalonis Archiconfraternitati annuos redditus pro redemptione Captiuorum conceſſit Six. v. conſt.27. p.521.t.2

Confeſſarius

Confeſſario abſenti, peccata ſacramentaliter per litteras, ſeu internuncium confiteri nō licet. Clem. viij. conſt.87. p.135.t.3
Confeſſario abſenti quod liceat eo modo confiteri nemo docere, vel affirmare poteſt, ſub pœna excommunicationis. Clem. viij. ibid.
Confeſſarij electi in vim priuilegij Cruciatæ, non abſoluūt à crimine hæreſis. Greg. xiii. conſt.32. p.405.t.2
Confeſſarij electi vigore priuilegiorum Confraternitatum à quibus abſoluant. Clem. viii. conſt 115. p.164.t.3
Confeſſarij tàm Clerici ſeculares quàm Regulares, qui in

actu

actu confeſſionis ſacramentalis, mulieres ad turpitudinem prouocant, tamquam de hæreſi ſuſpecti inquirantur. Pius iv conſt. 31. p.46.t.2
Confeſſarij vt ab Ordinarijs approbandi. Pius v. conſt. 133. p.345.t.2

Confeſſus

Confeſſus reus in cauſa criminali, vt non appellat. Pius v. conſt. 24. p 202 t 2
Confeſſus reus in cauſa criminali non relaxatur niſi debita ſoluta pœna. Paul. iv. conſt. 6. p.723 t.1

Confidentia beneficialis

Vide in V. Beneficialis confidentia.

Confirmatio, ſiue Chriſma

Confirmationis materia quæ ſit, & quid denotet. Eug. iv. conſt. 19. p.288.t.1
Confirmationis forma ſacramentalis, qualis ſit. Eug. iv. ibid.
Confirmationis ordinarius Miniſter eſt Epiſcopus, licet legatur aliquando ſimplicem ſacerdotem ex diſpenſatione miniſtraſſe. Eug. iv. ibid.
Confirmationis effectus, qui ſit, & quid in eo confleratur. Eug. iv. ibid.
Confirmationis ſacramentum cur in fronte confertur. Eug. iv. ibid.

Confiſcatio

Confiſcationes & pœnas maleficiorum cuiuſque Ciuitatis, & Terræ ſtatus eccleſiaſtici, locorumq. et ſubiectorum applicauit R. Cameræ. Six. v. in conſtit. 93. p.655 t 2. Clem. viij. conſtit. 5. p. 3. t. 3. & Paul. v. conſtit. 88. p 329 t.3
Confiſcationes, & pœnas prædictas, nec in totum nec in parte, Officiales remittere poſſunt, neque alteri quam Fiſco applicare. Six. v. Clem. viij. & Paul. v. ibid.

Confraternitas Annunciationis in Vrbe

Confraternitatis Annunciationis B. Mariæ, in eccleſia B. Mariæ ſupra Mineruam, Protector, eſt Iudex competens omnium cauſarum, tàm ipſius Confraternitatis, quàm Officialium, & Miniſtrorum eius. Pius v. conſt. 144. p.356.t.2
Confraternitas prædicta, in pauperibus puellis dotandis, & alijs piis operibus verſatur. Pius v. ibid.

Confraternitas SS. Benedicti, & Scholaſticæ in Vrbe

Confraternitas SS. Benedicti & Scholaſticæ, inſtituta fuit à Sanctiſſ. D. N. Paulo v. in eius conſt. 87. p.328.t.3
Confraternitatis SS. Benedicti, & Scholaſticæ promotores fuerunt, Laertius Cherubinus, Benedictus Paſſarinus, & alij. Paul. v. ibid.
Confraternitati SS. Benedicti, & Scholaſticæ, eiuſq. Confratribus facultates condendi ſtatuta, incedendi proceſſionaliter, legata pia recipiendi, & alias dedit Paul. v. ibid.
Confraternitas SS. Benedicti, & Scholaſticæ ſingulis annis in die feſto SS. Benedicti, & Scholaſticæ poteſt liberare reum carceratum capitali pœna plectendum. Paul. v. ibid.
Confraternitati SS. Benedicti, & Scholaſticæ, plures indulgentias conceſſit. Paul. v. ibid.

Confraternitas Cruceſignatorum

Vide V. Cruceſignati.

Confraternitas Doctrinæ Chriſtianæ

Vide in V. Doctrina Chriſtiana.

Confraternitas ſeu Archiconfraternitas SS. Duodecim Apoſtolorum in Vrbe

Confraternitas SS. Duodecim Apoſtolorum, erecta fuit & approbata à Pio iv. & in Archiconfraternitatem à Six. v. vt in ipſius Pii iv. conſt. 90. & ibi not. p.137 t 2
Confraternitas SS. Duodecim Apoſtolorum, inſtituta fuit pro ſubuentione egenorum mendicare erubeſcentium, aliiſq. piis operibus exercendis. Pius iv. ibid.
Confraternitati prædictæ indulgentias elargitur. Pius iv. ibid.

Confraternitas S. Mariæ de Pietate in Vrbe

Confraternitas S. Mariæ de Pietate erecta fuit, & priuilegiis decorata à Pio iv. in eius conſt. 37. p.52.t.2
Confraternitas prædicta ad egenos dementes charitatiue excipiendos inſtituta fuit. Pius iv. ibid.
Confraternitas iſta, alias extra Vrbem ſimiles Confraternitates inſtituere poteſt. Pius iv. ibid.
Confraternitas iſta ſuccedit in bonis dementium in hoc Hoſpitali, abſque teſtamento decedentium. Pius iv. ibid.
Vide etiam in V. Hoſpitale.

Confraternitas Miſericordiæ, aliàs S. Ioannis Baptiſtæ Decollati, in Vrbe

Confraternitas Miſericordiæ approbata fuit ab Innoc. viii. in conſt. 16. p.388.t.1
Confraternitas Miſericordiæ, erecta fuit ad piè conſolandū morti, via Iuſtitiæ, damnatos, animarumq. eorum ſalutem curandam, ac corpora ſepelienda. Innoc. viii. ibid.
Confraternitatis Miſericordiæ priuilegia & indulta, vide in d. conſtit. 16. Innoc. viii. & in Pii v. conſtit. 91. p.292.t.2

Confraternitas ſeu Archiconfraternitas Mortis, & Orationis in Vrbe

Confraternitas Mortis & Orationis, approbata fuit à Pio iv. in conſt. 22. p.32.t.2
Confraternitas iſta inſtituta fuit ad Orationem 40. horarum menſe quolibet faciendam, & ad pauperum corpora eius impenſa ſepelienda. Pius iv. ibid.
Confraternitati Mortis facultatem alias Confraternitates aggregandi, pluraſq. indulgentias conceſſit. Pius iv. ibid.
Confraternitatem Mortis habitum nigrum cum capuccio, & Crucem ligneam in proceſſionibus deferre, indulſit. Pius iv. ibid.
Confraternitati Mortis facultatem, pauperes defunctos requiſitis Parochis, in eccleſiis parochialibus, eius expenſis ſepeliendi. Pius iv. ibid.

Confraternitas Sanctiſſimi Nominis Dei in Vrbe

Confraternitas Sanctiſſ. Nominis Dei, in Hiſpaniis primum inſtituta, generaliter approbata, & priuilegiis decorata fuit à Pio iv. in conſt. 78. p.110.t.2
Confraternitas Sanctiſſ. Nominis Dei, erecta fuit ad cauendum blaſphemias & periuria. Pius iv. ibid.
Confraternitates Sanctiſſ. Nominis Dei in eccleſiis fratrum S. Dominici, vel de Prioris licentia, in aliis eccleſiis ſunt erigendæ, vt in Pius v. conſt. 130. p 343 t 2

Confraternitas ſeu Archiconfraternitas Pietatis Carceratorum in Vrbe

Confraternitas Pietatis Carceratorum, erecta fuit ad

carceratos viſitandos, & conſolandos, ſubleuandoſque. Gr.g.xiij.conſt.56. p.432.t.2

Confraternitatis prædictæ Confratres habent facultatem intrandi carceres non ſecretos, & cum carceratis tractandi. Greg. xiij. ibid.

Confraternitas prædicta, ſingulis annis feria 2. poſt primam Dominicam Quadrageſimæ, liberat vnum ex capitaliter condemnatis. Six.v. conſt.95. p.665.t.2

Confraternitas iſta habet Præfectum, Viſitatoris carcerum Vrbis, ac Prouiſoris condemnatorum ad triremes totius ſtatus eccleſiaſtici. Six. v. ibid.

Confraternitas iſta habet annuum ſubſidium pro liberandis pauperibus carceratis, vt eſt notatum ad rubr. conſt. 56. Greg. xiij. p.431.t.2

Confraternitas S. Rocchi in Vrbe

Confraternitas S. Rocchi à morbo epidimia liberatoris, hactenus inſtituta, confirmatur à Pio iv. in conſtit. 16. p.23.t.2

Confraternitati S. Rocchi, varia priuilegia elargitus eſt. Pius iv. ibid.

Confraternitatem iſtam iuriſdictioni A.C. ſubiecit. Pius iv. ibid.

Confraternitas Roſarij

Confraternitatem Roſarij approbauit Clem.vij. in conſt.40. p.609.t.1

Confraternitatis Roſarij capellas, de licentia Magiſtri generalis fratrum Ordinis S. Dominici fundari, & erigi iuſſit. Pius v.in conſtit.86.p.285.t.2. & Six.v. conſtit.21. p.515.t.2

Confraternitatis Roſarij indulgentias, habes in Six.iv.conſt. 18.p.361.t.1. Clem.vij conſt.40.p.609.t.1. Leonis x.cõſt. 2.p.21. in Append. & Pij v. ac Six. v. ibid.

Confraternitates Roſarij inſtituendi facultas data eſt Magiſtro generali, & Vicario Ordinis Fratrum S. Dominici à Six.v. ibid.

Confraternitas S. Spiritus in Saxia de Vrbe

Confraternitas S. Spiritus in Saxia ab Eug. iv. in Hoſpitali S. Spiritus primum, & deinde renouata fuit à Six.iv. in conſt.14. p.352.t.1

Confraternitati S. Spiritus in Saxia, diuerſa indulta & priuilegia conceſſit, & ipſe vnà cum Cardd. eam ingreditur. Six. iv. ibid.

Confraternitas, ſeu Archiconfraternitas Sanctiſſ. Trinitatis de Vrbe

Confraternitatem Sanctiſſ. Trinitatis in Vrbe erectam ad hoſpitan. Peregrinos ad illam accedentes deuotionis cauſa, & ad reficien. pauperes conualeſcentes, ex alijs hoſpitalibus dimiſſos, approbauit Pius iv. conſt.6. p.7.t.2

Confraternitas iſta, in Archiconfraternitatem à Greg.xiij. erecta, vt notatur ad Pium iv. ibid.

Confraternitatis Sanctiſſ. Trinitatis Protectore, eiuſq. in cauſis Confraternitatis cognoſcendis authoritate, & facultatibus. Pius v. conſt.123. p.334.t.2

Confraternitates Sanctiſſimi Corporis Chriſti

Confraternitas Sanctiſſ. Corporis Chriſti in Vrbe inſtituta, pro decentiori illius cultu, & veneratione curanda, comprobatur à Paul. iij. in conſt.20. p.643.t.1

Confraternitatis prædictæ, & alijs vbique inſtituendis, varias gratiarum indulgentiarumq. conceſſiones habes in Pauli iij. conſtit. 20. ibid.

Confraternitates Nominis Ieſu in Perù

Confraternitatibus Nominis Ieſu in Prouincijs Regni Perù, inſtitutis, indulgentias conceſſit. Clem. viij. conſt. 98. p.145.t.3

Confraternitates

Confraternitatibus laicorum formam præſcripſit, in alijs Confraternitatibus aggregandis, priuilegijsq. & indulgentijs ſuis communicandis. Clem.viii. late in conſt. 115. p.164.t.3

Confraternitatum iſtarum inter ſe præcedentiam, declarauit Greg.xiii. conſt.84. p.469.t.2

Congregatio ſuper rebus fidei, alias S. Officij, ſiue Sanctiſſ. Inquiſitionis

Congregatio Cardinalium generalium Inquiſitorum, erecta fuit à Paul.iij.in conſt.34.p.670.t.1. & denuo reſtituta per Six.v. in conſt.74. p.612.t.2

Congregatio S. Officii ampliſſimas habet facultates. Paul. iii. ibid. Pius iv. conſt.82. p.112.t.2

Congregatio S. Officij deputat Antiſtites, & alios qui intereſſe debent, & inſeruire in actu degradationis Clericorum. Paul.iii.conſt.34. p.670.t.1

Congregationis prædictæ Miniſtris, omnia priuilegia confirmat Six. v. in conſt.74. p.612.t.2

Congregationis S. Officii bono pro regimine, cuncta quæ ſummi Pontifices decreuerunt, confirmat & comprobat Six. v. ibid.

Congregationis S. Officii quale ſit munus. Six. v. ibid.

Congregationis Cardinalium S. Officii, quæ maior pars fecerit à tota Congregatione valide facta cenſentur. Pius iv. conſt.79.p.111.t.2. Pius v. conſt.23. p.201.t.2

Congregationis S. Officii Cardinalibus omnes Sanctiſſ. Inquiſitionis Officiales parere tenentur. Pius v. conſtit. 1. p.177.t.2

Congregatio iſta contra quoſcumque procedit, appellationes ab alijs Inquiſitoribus audit, Inquiſitores vbi vis locorum deputat. Paul.iii.conſt.34. p.670.t.1

Congregatio S. Officii poteſt legere libros prohibitos, illoſq. legendi & tenendi facultatem concedere. Pius iv.conſt. 83. p. 112. t.2. Non tamen opera Molinæi. Clem. viij. conſt.89. p.138.t.3

Cætera quæ Officium Inquiſitionis tangunt, reperies infra in V. Inquiſitores, & in V. Hæretici.

Congregatio aliquot Cardinalium pro Signatura Gratiæ

Congregatio iſta, ad aſſiſtendum & Papæ conſulendum circa gratias ab eis poſtulatas, inſtituta fuit à Sixt. v. in conſt. 74. p.612.t.2

Congregationis prædictæ quale ſit munus. Six. v. ibid.

Congregatio aliquorum Cardinalium, pro erectione Eccleſiarum, & prouiſionibus Conſiſtorialibus

Congregatio iſta inſtituta eſt à Six.v conſt.74. p.712.t.2

Congregationis prædictæ, quale ſit munus. Six. v. ibid.

Cætera vide in V. Signatura.

Congregatio nonnullorum Cardinalium, pro vbertate Annonæ ſtatus Eccleſiaſtici

Congregatio iſta, erecta fuit à Sixt. v. in conſtit. 74. p.612.t.2

Congregationis pro vbertate Annonæ ſtatus eccleſiaſtici quale ſit munus. Six.v. ibid.

Congregationem alteram ad idem ſtatuit Paul. v. in conſt. 70. p.263.t.3

Cætera vide in V. Annona.

Con-

Congregatio quorundam Cardinalium pro Sacris Ritibus & Cæremonijs

Congregatio pro ſacris Ritibus, & Caremonijs, caeteriſq. ad diuinum cultum pertinentibus erecta fuit à Sixt. v. in eius conſt.74. p.613.t.2
Congregationis pro ſacris Ritibus quale ſit munus, & authoritas. Sixt.v. ibid.

Congregatio aliquot Cardinalium pro claſſe paranda, & ſeruanda, ad Status Eccleſiaſtici defenſionem

Congregatio iſta, ad pyratas, & pradones arcendos erecta fuit à Sixt. v. in conſt. 74. p.613 t.2
Congregationis ſupradicta quale ſit munus, & authoritas. Sixt. v. ibid.

Congregatio quorundam Cardinalium pro Indice Librorum prohibitorum.

Congregatio iſta erecta fuit à Sixt. v. in cõſt. 74. p.613.t.2
Congregatio pradicta decidit dubia ſuper dicto Indice Librorum prohibitorum oriunda. Clem. viii. in conſt. 36. p.51. tom.3

Congregatio aliquot Cardinalium pro executione, & interpretatione Concilij Tridentini

Congregatio iſta erecta primum fuit à Pio iv. in eius conſtit. 81. p.112.t.2. & deinde reſtituta à Sixt.v.in conſt. 74.p.614.t.2
Congregationis pradicta quale ſit munus. Pius iv. & Six. v. ibidem.

Congregatio nonnullorum Cardinalium pro ſubleuandis grauaminibus Status Eccleſiaſt.

Congregatio iſta erecta fuit à Sixt.v.in conſt. 74.p.614.t.2
Congregationis pradicta quale munus, & qua facultates. Sixt. v. ibid.

Congregatio aliquorum Cardinalium pro Vniuerſitate Studij Romani

Congregatio pro Vniuerſitate Studij Romani instituta à Sixt. v. in conſt. 74. p.614.t.2
Congregationis pradicta authoritas. Sixt. v. ibid.

Congregatio aliquot Cardinalium pro Conſultationibus Regularium

Congregatio iſta erecta fuit à Sixt. v. in conſtitut. 74. p.615.t.2
Congregationis pradicta, qua ſunt facultates. Sixt.v. ibid.

Congregatio aliquorum Cardinalium pro Conſultationibus Epiſcoporũ, & aliorum Prælatorum

Congregatio iſta erecta fuit à Sixt.v.in conſt.74. p.615.t.2
Congregationis pradicta, qua facultates. Sixt. v. ibid.
Cõgregatio iſta praſentat Papa Viſitatores tranſmittendos vbiq. locorum pro viſitandis Eccleſijs. Sixt. v. ibid.

Congregatio nonnullorum Cardinalium pro Vijs, & Pontibus, & Aquis curandis, in Statu Eccleſiaſtico

Congregatio iſta erecta fuit à à Sixt.v.in cõſt.74.p.615.t.2
Congregationis pradicta, quia ſit authoritas. Sixt.v. ibid.

Congregationi pradicta demandata fuit poſtmodum, cura Aqua Felicis ab eodem Sixt. v. in conſt.101. p.675.t.2

Congregatio Prælatorum, & aliorum pro curanda Aqua Paula

Congregationem pro Aqua Paula curanda, ab eius nomine, qui ad Vrbem duxit, ſic appellata erexit Paul. v. in conſtit.75. p.310.t.3
Congregationis pradicta facultates praſcripſit, Protectoremq. Notarium, & Viſitatores aelegit. Paul.v. ibid.

Congregatio nonnullorum Cardinalium pro Typographia Vaticana

Congregatio iſta ad curandam emendatiſſimam impreſſionem Librorum, quibus Catholica fidei doctrina, traditionesq. Eccleſiaſtica continentur, & explicantur, inſtituta fuit à Sixt. v. conſt.74. p.616.t.2
Congregationis pradicta, qua ſint facultates. Sixt. v. ibid.

Congregatio aliquot Cardinalium pro Conſultationibus negotiorum Status Eccleſiaſtici

Congregatio iſta erecta fuit à Sixt.v.in conſt.74. p.616.t.2
Congregationis pradicta quale munus, & qua facultates. Sixt. v. ibid.

Congregatio nonnullorum Cardinalium ſuper bono regimine Communitatum Status Eccleſiaſtici

Congregatio iſta erecta fuit à Clem.viii. cum facultatibus earundem grauamina, ac lites cognoſcendi, & decidendi. in conſt.10. p.8.t3
Congregationis pradicta iuriſdictionem declarauit Paul.v in conſt.38. p.227.t.3
Et vide etiam in V. Communitates.

Congregatio vnius Cardinalis, & aliorum ſuper Baronibus Status Eccleſiaſtici

Congregatio ſuper Baronibus Status Eccleſiaſtici, ad ſatisfaciendum illorum creditoribus inſtituta fuit à Clem. viij. in conſt.41. p.55.t.3
Congregationis pradicta authoritatem edixit Clem. viij. ibidem.
Et vide etiam in V. Barones.

Congregatio aliquot Cardinalium ſuper gratijs, & remiſſionibus Bannitorum Status Eccleſiaſtici

Congregationẽ ſuper gratijs, & remiſſionibus Bannitorum inſtituit, eiq. facultates conceſſit Clem. viij. conſtit. 15. p.18.t.3. Vide etiam in V. Banniti.

Conſanguinei

Conſanguinei, & affines reorum in cauſis criminalibus cõdemnatorum in Statu Eccleſiaſtico, compelluntur ad eorum bona redimenda, & eis deficientibus, Communitates. Sixt. iv. conſtit.24. p.371.t.1

Conſenſus

Conſenſus praſtiti dies, in reſignationibus beneficiorum eccleſiaſticorum, quando & quomodo adnotari debeat, à Notarijs Camera Apoſtolica. Clem.vij conſt.17.p.586.t.1
Conſenſus praſtiti ſuper reſignationibus beneficiorum, non annotantur antequam ſupplicationes regiſtrentur. Clem.vij. ibidem.

Conſeruatores Religionum

Conſeruatores cum ampliſſima facultate habent, Monachi

S.Iuſtinæ. Eug. iv. conſt. 10. p.278.t.1

Conſeruatores Monachorum S.Iuſtinæ aliàs Caſſinenſium poſſunt eſſe illi, quibus de iure cauſæ delegari poſſunt. Innoc.viij. conſt.8. p.380.t.1

Conſeruatores eligunt, Canonici Regulares Lateranen. cũ ampliſſima iuriſdictione. Sixt. iv. conſt. 10. p.346.t.1

Conſeruatores habent Monachi Montis Oliueti Ordinis S.Benedicti, pro ipſorum defenſione. Iul. ij. conſtitut. 5. p.407.t.1

Conſeruatores dantur fratribus Ordinis Minimorum S. Franciſci de Paula, cum facultatibus ampliſsimis. à Clemen.vij.conſt. 8. p.571.t.1

Conſeruatores eligunt in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutos, Equites Hieroſolymitani, electiq. munus recuſare non poſſunt. Pius iv. conſt. 9. p.14 t.2

Conſeruatores ſibi deputant Societatis Ieſu Patres, cum ampliſsima authoritate, & iuriſdictione. Gregor. xiij. conſt.1. p.362.t.2

Conſeruatores à Religionibus eligendi, qui & quales eſſe debeant. Clemen. viij. conſt. 3. p.3.t.3

Conſeruatores Religionum vbi eligendi. Clem. viij. ibid.

Conſeruatores ſibi eligunt, Clerici Regulares S. Pauli Decollati cum ampliſsima facultate. Iul.iij. conſtitut. 10. p.702.t.1

Conſeruatores cum ampla authoritate ſibi eligunt Camaldulenſes. Leo x. conſt.2. p.460.t.1

Conſeruatores ſibi deputant, alij Religioſi, vt videre eſt in eorum bullis, ſuo cuiq. ipſorum loco indicatis.

Conſeruatores Vrbis

Conſeruatores Vrbis redintegrati ad priſtinam iuriſdictionem, tam in Vrbe, quam in Caſtris, à Iul. ij. in conſtitut. 29. p.449.t.1

Conſeruatores Vrbis quomodo reſideant in Palatio Capitolij. Pius iv. conſt.58. p.81.t.2

Conſeruatores Vrbis, in priſtinã libertatẽ reſtituunt Sclauos baptizatos ad eos cõfugiẽtes. Pius v. cõſt.17.p.196.2

Conſeruatorum Vrbis, quæ ſit iuriſdictio. Pius iv.conſt.58. p.81.t.2

Conſeruatorum Vrbis poteſtas in coercendo Artiſtas Vrbis. Pius iv. conſt.58. p.81.t.2

Conſiſtoriales Aduocati

Vide in V. Aduocati Conſiſtoriales.

Conſtantinus Magnus Imperator

Conſtantinus Magnus Imperator, Cardinales, appellauit Patres. Eugen. iv. conſt. 15. p.283 t.1

Conſtantinus Magnus Imperator Baſilicas ad honorem Principum Apoſtolorũ Romæ extrui curauit. Clem. vij. conſt. 3. p.362.t.1

Conſtantinus Magnus Imperator, in ſuo Lateranenſi Palatio, ſacro baptiſmatis fonte ablutus, & à lepra liberatus, Eccleſiam ſub nomine Sanctiſs. Saluatoris conſtruxit. Greg.xi. conſt. 1. p.220.t.1

Conſtitutio

Conſtitutiones Synodales, executionem litterarum Apoſtolicarum impedientes, irritauit. Clem. vii. conſt. 39. p.608.t.1

Conſtitutiones pro tuenda, & conſeruanda immunitate & libertate Eccleſiaſtica edidit Federicus II. Imperator, & Carolus IV. vt in conſt.4. Bonif.ix. p.232.t.1

Conſtitutiones Ægidianæ, & Carpenſes

Conſtitutiones Aegidianas in toto Statu Eccleſiaſtico, & locis immediatè ſubiectis ſeruari iuſsit. Sixt.iv.conſt.15. p.355.t.1. & Paul. iij. in conſt. 17. p.640.t.1

Conſtitutiones Carpenſes in Prouincia Marchiæ ſeruari cenſuit. Paul. iij. ibid.

Conſules Artis Pannorum de Vrbe

Conſules Artis pannorum iuriſdictionem, habent iudicandi de cauſis artem huiuſmodi concernentibus. Mart.v. conſt.6. p.258.t.1

Conſulum Artis pannorum iuriſdictionem in cauſis ad artem ſpectan., eorumq. forum mercatores, & alij eiuſdem Artis declinare nequeunt. Mart.v. conſt. 6. p.258.t.1

Vide etiam in V. Artes, & Artium Conſules.

Conſules Artis Piſtorum de Vrbe

Conſules Artis Piſtorum, quam habeant iuriſdictionem in eorum cauſis cognoſcendis. Iul.iij.conſt.18.p.711.t.1 & Sixt.v. conſt. 36. p.536.t.2

Vide etiam in V. Furnarij.

Conſules Artis Merciariorum de Vrbe

Conſules Artis Merciariorum, quæ ſit iuriſdictio. Pius iv. conſt.93. p.135.t.2

Vide etiam in V. Artes, & Artium Conſules. hic ſup.p.8

Conſules Artis Lanæ de Vrbe

Conſulum Artis Lanæ iuriſdictio, ſtatuta confirmata à Pio iv. conſtitut. 46. p. 61. t. 2. & Pio v.in conſtit. 43. p.240.t.2

Vide ſupra in V. Artes, & Artium Conſules. hic ſup.p.8

Contumax

Contumacium reorum in cauſis criminalibus in Statu Eccleſiaſtico quomodo procedatur. Pius v. conſt.9 p.186.t.2

Contumacium filiorum legitimam, parentes præſtare Fiſco tenentur. Pius iv. conſt.52. p.69.t.2

Contumaces infra quod tempus comparere debent, vt audiantur. Pius iv. ibid.

Conuerſæ Monialium

Conuerſæ, habitantes propè Monaſteria Monialium, eleemoſynas pro illis colligunt. Pius v. conſtitut. 8.p.184. tom.2

Conuerſæ Monaſteria vt non ingrediuntur. Pius v. ibid.

Conuerſi Regularium

Conuerſorum receptionem educationem, & inſtitutionem præfiniuit. Clem viij. conſt.83. p.130.t.3

Conuertitæ Mulieres de Vrbe

Conuertitarum Monaſterium erectum, ac priuilegijs decoratum à Leone x. in conſt. 39. p.534.t.1

Conuertitarum Monaſteriũ erectũ fuit ad recipiendas mulieres inhoneſtas conuerſas. Leo x. ibid.

Conuertitarum Monaſterij cura, demandata Archiconfraternitati Charitatis. Leo x. ibid.

Conuertitarum Monaſterio, multa priuilegia indulſit Clemen. vij. conſt. 14. p.582.t.1

Conuertitarum Monaſterij Gubernatoris munus, quale ſit. Clem.vij. ibid.

Conuertitarum Monaſterij Protector quomodo eligendus. Clem. vij. ibid.

Conuertitarum Monaſterij Protectoris, ac Iudicis facultates, vide in conſt. 50. Pij iv. p.65.t.1

Corpus CHRISTI

Corporis Chriſti feſtiuitatem Feria Quinta poſt Octauam Penthecoſtes, quotãnis celebrari iuſsit Vrban. iv. conſt.1. p.94.t.1.

Corporis Chriſti feſtiuitatem tempore interdicti apertis Eccleſiarum ianuis celebrari poſſe edixit. Mart.v. conſt.12. p.262.t.1

Cor-

Corporis Chriſti feſtiuitati, diuinisq. officijs intereſſenti, Indulgentias elargiti ſunt. Vrb. & Mart. *ibid.*

Corporis Chriſti Confraternitates. Vide in V. Confraternitates.

Corrector Cancellariæ Apoſtolicæ

Corrector Cancellariæ, quas expeditiones concedere poſſit. Pius iv. conſt. 54. p.73.t.2

Corrector quomodo ſe gerat circa confirmationem indultorum, ac priuilegiorum Sedis Apoſtolicæ. Pius iv. ibid.

Corrector commiſſiones cauſarum & ſubrogationes Iudicũ, quando poſſit concedere. Pius v. conſt. 90. p.192.t.2

Correctoris Cancellariæ facultates, & priuilegia, vide in d. conſt. Pij v.

Coſmus Medices Magnus Dux Etruriæ

Coſmus Medices creatus fuit Magnus Dux Etruriæ à Pio Quinto in conſt. 88. p.288.t.2

Coſmi Medices virtutes, ac res geſtas commendat. Pius v. ibidem.

Coſmo Medices, ac ſucceſſoribus ius regiæ Coronæ in ſtemmate familiæ geſtandæ conceſſit. Pius v. *ibid.*

Coſmus Medices Magnus Dux Etruriæ, creatus fuit Ordinis Militaris S. Stephani Magnus Magiſter, à Pio iv. in conſt. 60. p.88.t.2

Creatio Principum

Creatio Principum, eiuſq. nouorum titulorum conceſſio, ad ſolum Romanum Pontificem ſpectat. Pius v. conſt. 88. p.289.t.2

Creditores

Creditores diſcuſſionem bonorum debitorum, vt faciant. Clem. vii. conſt. 16. p.584.t.1

Creditores cibariorum, in ſolutione debitorum Cardinalium, ac Prælatorum, poſt Cameram vt præferuntur alijs. Pius v. conſt. 15. p.195.t.2

Creditoribus Cardinalium defunctorum, poſt mercedes ſolutas ijs, qui ſeruierunt, ſatisfit, ordine de quo in Pio v. ibidem.

Creditoribus Baronum Status Eccleſiaſtici mandata executiua exhibentibus, Congregatio ſuper Baronibus illa abſque alia citatione exequi facit in bonis eorundem nomine Cameræ, vt in Clem. viii. conſt. 41. p.55.t.3

Cruceſignati

Cruceſignatorum Societatẽ ad præſidiũ Officij S. Inquiſitionis inſtitutã confirmauit. Pius v. cõſt. 100. p.316.t.2

Cruceſignati venientes ſe auxilia Inquiſitionis, per Inquiſitores recipiuntur. Innoc. iv. conſt. 19. p.79.t.1

Cruceſignatos à cenſuris Eccleſiaſticis Inquiſitores abſoluunt, & alia eiſdem indulta concedunt. Innocent. iv. conſt. 17. p.78.t.1

Cruceſignati ad recuperationem Terræ Sanctæ militantes indultis potiuntur, de quibus in Greg. vij. conſt. 1. in Appen. p. 2. t. 3. & Innoc. iij. conſt. 12. p.41.t.1

Cruciata

Cruciatam pro recuperatione Terræ Sanctæ Hieruſalem, indixit Eug. iij. conſt. 1. p. 1. in Appen. Greg. viij. conſt. 1. p. 2. ibid. Innoc. iij. conſt. 12. p.41.t.1

Cruciata in expeditione militantes, quibus perfruuntur gratijs. Eug. iij. Greg. viij. & Innoc. iii. *ibid.*

Cruciferi Fratres

Cruciferos fratres reformauit Pius v. in conſt. 59. p.255.t.2

Cruciferis proprietatem interdixit Pius v. *ibid.*

Cruciferorum habitus, qualis eſſe debeat. Pius v. *ibid.*

Cruciferi quid ſeruare debeant circa collationes, promiſſionesq. beneficiorum ſui Ordinis. Pius v. *ibid.*

Cruciferorum Prioris generalis officium, quanto tempore duret. Pius v. *ibid.*

Cruciferorum Priores vitam communem cũ fratribus ducere, & ea omnia, quæ fratres obſeruant, obſeruare iuſsit Pius v. *ibid.*

Vide etiam in V. Fratres Cruciferi.

Sanctiſſimi Crucifixi Archiconfraternitas

Vide in V. Archiconfraternitas.

Crux

Crucis D. N. IESV Chriſti titulus inuentus fuit Romæ in Eccleſia S. Crucis in Hieruſalem. Alex. vi. conſt. 4. p.394.t.1

Crucis titulus litteris Græcis, Hebrais & Latinis conſcriptus, die vltima Dominica menſis Ianuarij anno 1492. inuentus fuit. Alex. vi. *ibid.*

Crucis ad maiorem venerationem, viſitantibus d. Eccleſiã d. die, indulgentias dedit. Alex. vi. *ibid.*

Crucis ſignum in aureis nummis exprimi iuſſerunt Arcadius, & Tyberius Conſtantinus Imperatores. Sixt. v. conſt. 73. p.609.& 610.t.2

Crucis ſignum Tyberius Conſtantinus ita coluit, vt aliquando cum humi eam in lapide ſculptam vidiſſet, ſtatim tolli, & decentiori loco collocari iuſſerit. Sixt. v. *ibid.*

Crucem illam ipſam in qua vitæ Auctor pependerat, & mortem moriendo ſuperauerat, 14. anno poſtquam in poteſtatem venerat Perſarum, Heraclius Imperator ſuis humeris, obiecto Imperatorio amictu in Montem Caluariæ reportauit. Sixt. v. *ibid.*

Cruces aureas, & claues paruulas, quæ claues B. Petri dicebantur, S. Gregorius Papa ad Catholicos Principes mittere conſueuit. Sixt. v. *ibid.*

Cultelli

Cultellorum breuioris menſuræ trium palmorum delationẽ in Statu Eccleſiaſtico prohibuit. Pius v. conſtitut. 145. p.358.t.2

Cultellorum breuioris menſuræ trium palmorum delatores, quas pœnas incurrant. Pius v. *ibid.*

Curia Auditoris Cameræ

Vide in V. Auditor Cameræ.

Curia Capitolina

Curia Capitolina eiuſq. Officiales, reformationem vide in Pauli v. conſt. 71. p.269.t.3

Vide etiam in V. Senator, & V. Conſeruatores.

Curia Eccleſiaſtica

Curia Eccleſiaſtica in cauſis mixti fori præuentio attendenda. Pius v. conſt. 9. p.186.t.2

Curia Eccleſiaſtica carceribus detinentur, qui confugerint ad Eccleſiam, & inde extrahuntur, prout in conſt. 7. Greg. xiv.

Vide alia in V. Iudex Eccleſiaſticus, & in V. Perſona Eccleſiaſtica.

Curia Gubernatoris Vrbis

Vide in V. Gubernator Vrbis.

Curia Ripæ, & Ripettæ de Vrbe

Curiam Ripæ, & Ripettæ Vrbis reformauit Paul. v in conſt. 71. p.271.t.3

Vide etiam in V. Iudex Curiæ de Sabellis.

Curia

Curia de Sabellis Vrbis

Curiam de Sabellis reformauit Paul.v.in conſt.71. p.270. t.3. Greg.xiij. conſt.26. p.392.t.2.

Curia de Sabellis officia non venduntur. Greg.xiij. ibid.

Curia de Sabellis duos tantum Notarios habere poteſt. Pius iv. conſt.58.§.28. p.81.t.2

Vide cætera in V. Iudex Curia de Sabellis.

Curia Secularis

Curia ſecularis non poteſt extrahere delinquentes ab Eccleſia, abſque expreſſa Epiſcopi, vel eius Officialis licentia vt in Greg. xiv. conſt. 7. p.694.t.2

Curia ſecularis in cognitione criminis hæreſis, non ſe intromittit. Gregor. xiv. ibid.

Curia ſeculari quando abſque irregularitatis nota perſona Eccleſiaſtica, reos ad Eccleſiam confugientes conſignent. Greg. xiv. ibid.

Curia ſeculari, quibus caſibus delinquentes ad Eccleſiam confugientes, ſint tradendi. Greg.xiv. ibid.

Curia ſeculari, quando delinquentes ab Eccleſia extracti ſint conſignandi. Greg.xiv. ibid.

Curia ſeculari per quem delinquentes ab Eccleſia extracti ſint conſignandi. Greg. xiv. ibid.

Curia ſecularis materiam vide etiam in V. Executores.

Curia ſeculari, quando hæretici ſint tradendi, Vide in V. Hæretici, & in V. Inquiſitores.

Curia ſeculari, quando Clerici ſodomitæ ſint conſignandi. Vide in V. Clerici, & in V. Sodomitæ.

Curia Turris Nonæ

Curiam Turris Nonæ Vrbis reformauit Paul.v.in conſt.71 p.270. t.3

Vide etiam in V. Iudex Turris Nonæ.

Curiales

Curialium in Vrbe decedentium, non tamen extra reſidentiam priuilegijs, circa diſpoſitiones de eorum bonis, & ſucceſſiones in eis. Sixt.iv.conſt.8. p.343.t.1 Iul.iij.conſt.5.p.695.t.1. Pius iv.conſt.19. p.29.t.2

Curialium priuilegia prædicta ampliauit Paul.v.conſt.18. p.199.t.3

Curiales, extra Romanam Curiam conueniri, vt non poſſunt. Eug. iv. conſt. 4. p.272.t.1

Curiales in Vrbe remanentes, in diſceſſu Papæ, ſunt verè Curiales, & eorum gaudent priuilegijs. Clemen. viij. conſt.54. p.70.t.3

Curiales Papam in eius ab Vrbe diſceſſu ſequentes, ſunt verè Curiales, & eorum gratijs perfruuntur. ibid.

Curſores Papæ

Curſores debent diem futuræ Cameræ Apoſtolicæ pridie intimare. Pius iv. conſt.87. p.122.t.2

Curſorum Papæ, & Mandatariorum aliarum Curiarum poteſtas quæ; Et in quibus cauſis citare illi & iſti ac intimare valeant. Iul. iii. conſt. 14. p. 108.t.1. Clem. vij. conſt.34.p.591.t.1

Curſoribus Papæ, multa præcepit Paul.v.in conſt. 71.§.21 p.282.tom.3. Vide etiam in V. Mandatarij.

Cuſtodes Carcerum

Cuſtodibus carcerum Vrbis taxas, ordinationesq. præfixit. Paul. v. in conſt. 72. p.306.t.3

Vide etiam in V. Carceres

Cuſtodes Hoſpitalis S. Ioannis Laterani de Vrbe

Vide in V. Collegium Caprauicen.

Cuſtos Cancellariæ

Cuſtodis Cancellariæ officio, munere, ac qualitatibus. Mart.v.conſt.3. p.250.t.1

Cyclus Epactarum

Cyclum Epactarum, loco aurei numeri ſubſtituit Gregor. xiij.in conſt.74. p.436.t.2

D

Damnatio

DAmnatio omnium Hæreticorum, qui varijs modis aliquid perperam contra vnionem hypoſtaticam Verbi Dei ſenſerunt. Eug. iv. conſt. 23. p.394.t.1

Damnatio errorum Ioannis Vvicleff de Anglia, Ioannis Huſz de Bohemia, & Hieronymi de Praga, & aliorum hæreticorum de ſacramentis Eccleſiæ malè ſentientium. Mart.v. conſt.1. p.244.t.1

Dãnatio pragmaticæ ſanctionis in Gallia. Leo x.in conſt.20 p.499.t.1

Damnatio lectionis, & retentionis librorum prohibitorum, vide in V. Libri.

Damnatio. Vide etiam in V. Conciliabulum, & in Verbo Excommunicatio.

Damnati

Damnati vis iuſtitiæ ad mortem, in Vrbe, piè conſolatur, & ſepelit Confraternitas Miſericordiæ. Pius v. conſtitut.91. p.292.t.2

Damnatis ad mortẽ in Vrbe, Miſſam ante diem celebrari permiſit. Pius v. ibid.

Damnati, eidem Confraternitati eorum bona, vt relinquere poſſunt. Pius v. ibid.

Damnum

Damnum paſſi à furibus contra Dominos & Communitates Territorij vbi damnificati ſunt agere poſſunt. Leo x. conſt.28. p.521.t.1

Dans

Dans aliquid vel promittens, aut recipiens, pro gratia vel iuſtitia obtinenda apud Sedem Apoſtolicã, vt puniatur. Bonif.viij.conſt.1.p.139.t.1. Gregor. xiij.conſt.24.p.391 t.2. Clem.viii.conſt.10. p.10.t.3

Datarius

Datarij Officium, & poteſtas Sede vacante expirat. Pius iv conſt 63. p.92.t.2

Datarius Sede vacante, datas ante mortem Pontificis adnotatas extendere non poteſt. Pius iv. ibid.

Datarius Sede vacante, ſupplicationes gratiarum, & iuſtitiæ, etiamſi datatæ fuerint, Collegio Cardinalium ſtatim ſub ſigillo clauſas, præſtare tenetur. Pius iv. ibid.

Debitor

Debitores occaſione Mercium Ripalium Vrbis Romæ contractorum ad quinquennalem dilationem, ſiue ad bonorum ceſſionem non admittuntur. Innoc.viij.conſtit.15. p.387. t.1

Debitores impetrantes beneficium diſcuſſionis ceſſionis bonorum, aut dilationes quinquennales, ſiue cap. Peruenit, & cap. Odoardus, cauſam intra tres menſes terminare tenentur. Clem.vij.conſt.16. p.584.t.1

Debitores in Vrbe petentes admitti ad beneficium cap. Peruenit. & cap. Odoardus, vt tenentur ſumere, & geſtare biretum viride. Pius iv. conſt.39. p.54.t.2

Debitoribus ex cauſa panis, dilationes, moratoriæ, ceſſiones bonorum, & alia iuris beneficia denegari debent. Iul.iij. conſt.18. p.712.t.1

De-

Debitores Archicõfraternitatis Sanctiſſ. Crucifixi de Vrbe ſoluere coguntur, data cautione, non obſtante, pendentia litis diſcuſſionis. Pius iv. conſt. 30. p.44.t.2
Debitores quo pacto ſtrictè ſe obligant in forma Cameræ. *Pius v. conſt. 113.* p.318.t.2
Debitores lite vertente in Vrbe coguntur pecunias deponere apud Montem Pietatis, non ſolum ad partis inſtantiã, ſed ex officio Iudicis. Greg xiij. conſt. 94. p 481.t.2
Debitores prædicti ad euitandam moram, & pœnam ſi non habent ipſam creditoris, deponere debent pecunias in dicto Monte. Greg. xiij. ibid.
Debitores Communitatum *manu regia, ad ſatisfaciendum compelluntur, quibuſcunq. inhibitionibus non obſtantibus. Clem. viij. conſt. 10.* p.10.t 3
Debitorum Communitatum *bona, quæ in ſubhaſtatione nullus emit, eorum cõſanguinei, & affines in gradu proximiori emere coguntur. Clem. viij.* ibid.
Debitores Communitatum *ex quacunque cauſa, aut qui eorum bona adminiſtrauerint, ante quam plenè ſoluerint, rationesue reddiderint, ad eorundem officia admitti non poſſunt. Clem. viij.* ibid.
Debitoribus carceratis pauperibus, & infirmis, creditores alimenta ſuis ſumptibus, & medicamenta miniſtrare in carceribus Vrbis tenentur. Paul. v. conſt. 71. §. 24. nu. 7. p.285.t.3
Debitores carcerati, quando etiam creditoribus inuitis, à Viſitatoribus Carcerum *relaxari poſſint. Paul. v. ibid. num. 8.*
Debitoribus dilationes conceſſæ à Viſitatoribus Carcerũ, *nõ ſuffragãtur eorũ fideiuſſoribus. Iul. iij. cõſt. 13. p. 707. t. 1*
Debitores quibus ex cauſis relaxandi. Paul. v. conſt. 71. §. 24. p.285.t.3

Debitum

Debita dumtaxat cauſa, & reſpectu beneficiorum contracta, vt ſoluenda ſunt à ſucceſſoribus in beneficijs defuncti, de fructibus non exactis. Iul. iii. conſt. 7. p. 698. t. 1
Debita Prælatorum defunctorum, quo ordine perſoluenda. Pius v. conſt. 15. p.195.t.1
Debita confitentibus, quæ dilatio ab A. C. ſit concedenda. Pius v. conſt. 113. p.319.t.2

Decanatus, & Decanus

Decanatus Auditorum Rotæ Romanæ, cum omnimoda præcedentia, vt ſpectat ad Auditorem in Vrbe tempore vacationis præſentem, aut ex cauſa publica abſentem. Pius iv. conſt. 61. p.89.t.2
Decanatus Cardinalium, ſi vacet antiquiori Epiſcopo Cardinali præſenti in Curia, aut ex cauſa publica abſenti, vt defertur. Paul. iv. conſt. 5. p.723.t.1
Decanus Cardinalium in ſeſſionibus, & in actibus publicis, quam habeat præcedentiam. Paul. iv. conſt. 5. p. 723. t. 1
Decanus Clericorum Reuer. Cameræ *Apoſtolicæ diſtribuit cauſas non concernentes officia vel Gubernia* Clericorũ *per turnum. Pius iv. conſt. 87.* p.124.t.2
Decanus Cameræ *remittit ad Papam, cauſas ſapientes gratiam. Pius iv.* ibid.
Decanus Cameræ *non poteſt dare expeditiones gratiam vel iuſtitiam concernentes, niſi ſub nomine & ſigillo Camerarij. Greg. xiij. conſt. 96.* p.482.t.2
Decanus Cameræ *dat expeditiones cum clauſula, Viſa, &c. exceptis cauſis guberniorum ei datorum, prout in Gregor. xiii. conſt. ead.*

Decies centena millia aureorum

Decies centena millia aureorum in primo Anno ſui Pontificatus collectorum in Arce S. Angeli depoſuit. Sixt. v. conſt. 31. p. 529. tom. 2. & alia decies centena millia vt in eius conſt. 69. p. 599. Item alia decies centena millia vt in conſt. 80. p.627.t.2

Decoctor

Decoctores doloſos, & fraudolentos, latronibus pares ſiunt, in crimine, & in pœna. Pius v. conſt. 112. p.318.t.2
Decoctores prædicti, qua pœna puniendi. Pius v. ibid.
Decoctores ſe fingentes, ſuaq. bona occultantes, quibus pœnis afficiantur. Pius v. ibid.

Decretum

Decreta in contractibus, qui Iudices Vrbis interponant. Paul. v. conſt. 71. §. 13. p. 274. nu. 8. t. 3

Defuncti

Defuncti, qui volunt ſepeliri cum habitu fratrum Prædicatorum, vel Minorum, in eorum Eccleſijs, vt ſunt ſepeliendi. Sixt. iv. conſt. 19. p.362.t.1
Defuncti ſepeliendi in Parochialibus Eccleſijs Indiarum, quid Rectoribus ſoluant. Paul. v. conſtitut. 32. p. 219. & conſt. 47. p.239.t.3
Defunctorum animabus in Purgatorio exiſten., viuorum ſuffragia proſunt. Eug. iv. conſt. 17. p.284.t.1
Vide etiam in V. Anima.

Delictum

Delictum confeſſis in iudicio criminali, vt beneficium appellationis denegatur. Pius v. conſt. 24. p.202.t.2
Delictorum grauiorum, occultorum, vel in forum exterius deductorum, qualem & quomodo abſolutionem Maior Pœnitentiarius impendere poſſit. Pius iv. conſtitut. 53. p 71. tom. 2

Delinquens

Delinquentes in Camera Apoſtolica, ſunt Papæ denunciãdi. Pius iv. conſt. 87. p 125.t.2
Delinquentes extracti de loco ſacro, cuſtodiuntur in carceribus Curiæ Eccleſiaſticæ, quouſque appareat, an delictum commiſſerint. Greg. xiv. conſt. 7. p.695.t.2
Delinquentes notorij non recipiendi, ſed capiẽdi, atque puniendi ſunt. Sixt. v. conſt. 6. p.491.t.2

Dæmon

Dæmonis multæ ſunt in genus humanum inſidiæ. Alex. iv. conſt. 8. p.86.t.1
Dæmonis artes, & ſtudium, in Religioſos. Clem. iv. conſtitut. 3. p.107.t.1

Denunciator

Denunciatores ſecreti blaſphemorum, quid ſeruare debeãt. Iul iij. conſt. 23. p.715.t.1
Denunciatores quot in crimine blaſphemiæ ſufficiant. Iul. iij. eod. Vt vide etiam in V. Accuſator.

Depoſitarius

Depoſitarius R. Cameræ Apoſtolicæ. quid ſeruare debeat in reddendis rationibus. Clem. viii. conſt. 5. p.4.t.3
Depoſitario R. Cameræ Apoſtolicæ, pœnas ſeu compoſitiones non ſoluentes, ſed alteri perſonæ, quam pœnam incurrant. Clem. viij. ibid.
Depoſitarij Communitatum Status Eccleſiaſtici, non admittuntur ad Officium ante præſtitam cautionem. Clem. viij. conſt. 10. p. 11. t. 3. Vide etiam in V. Mons Pietatis.

Depoſitio

Depoſitio Epiſcoporum ſolius eſt Romani Pontificis. Leo x. conſt. 2. p.10.t.1
Depoſitio, & priuatio Odetti Caſtelionis Cardinalis in hæreſim Hugonottorũ prolapſi. Pius iv. conſt. 66. p. 96. t. 1

De-

Depoſitio, & excommunicatio Henrici IV. Imperatoris. Greg.vii. conſt.1. p.12.t.1

Depoſitio Federici II. Imperatoris. Innoc. iv. conſtit. 3. p.62. t.1

Depoſitio excommunicatioq. Eliſabeth aſſerta Angliæ Reginæ. Pius v. conſtit. 101. p.305.t.2

Depoſitum

Depoſita pecuniarum actualia ſupra ſummam ſcutorum quinque, occaſione litium in Vrbe, apud Montem Pietatis fieri iuſſit. Gregor. xiij. conſt.94. p.481.t.2. *Clem viii.conſt. 88.* p.135.t.3

Depoſita ſi facienda ſunt vigore bullarum ſummorum Põtificum, penes ædem ſacram, aut perſonam idoneam, fieri debent apud Montem Pietatis. Clem.viij. conſtitut.88. p.136.t.3

Depoſita pecuniarum in d. Monte, an ſequeſtrari poſſint. Clem.viij. ibid.

Depoſitorum prædictorum conſignatio facienda eſt, abſque eo quod, aliquid impendatur Officialibus Montis. Greg. xiij. ibid.

Depoſita ſeu capſas mortuorũ ſuper terram in Eccleſiis exiſtentia, amoueri iuſſit. Pius v. conſt. 5. p.180.t.2

S. Didacus

S. Didacus in Hiſpania natus eſt Six.v.conſt.82.p.631.t.2

S. Didacus ieiunijs corpus caſtigabat, & orationi incumbebat. Sixt. v. ibid.

S. Didacus Religionis fratrum Minorum S. Franciſci habitum ſuſcepit. Sixt.v. ibid.

S. Didacus infideles multos ad fidem conuertit, miraculisq. claruit. Sixt. v. ibid.

S. Didacum Canonizauit Sixt. v. ibid.

S. Didaci feſtũ die 12. Nouemb. celebrari iuſſit Six.v. ibid.

Dies Feſti. *Vide in V. Feſta.*

Dignitas

Dignitates, & Officia iuriſdictionis adminiſtrationem habentia, ambiens, & pretio procurans, vt puniatur. Pius v. conſt.140. p.350.t.2

Dignitates Eccleſiaſticæ, quando & quibus in Gallia concedendæ. Leo x. conſt.20. p.498.t.1

Dignitates Eccleſiaſticæ, vt concedendæ in Germania. Nicol. v. conſt.1. p.305.t.1

Dignitas Cardinalatus, quanto cæteris præcellat. Eug.iv. conſt.15. p.282.t.1

Dignitas Cardinalatus, eſt maior, & dignior Epiſcopali. Eug.iv. ibid.

Dignitas Prothonotariatus Apoſtolici, & Epiſcopalis, quæ ſit. Pius ij. conſtitut.4. p.316.t.1

Dilatio

Dilatio quinquennalis, non conceditur à Iudicibus Papæ debitoribus occaſione mercium Riparum. Innocen.viij. conſt. 15. p.387.t.1

Dilatio cõceſſa à Viſitatoribus Carcerum Vrbis principali, nõ ſuffragatur eius fideiuſſori. Iul.iij.conſt. 13. p.707.t.1

Dilatio, quæ concedenda ſit debitum confitentibus. Pius v. conſt. 113. p.319.t.2

Delationes debitoribus carceratis in Vrbe, vt dentur à Viſitatoribus Carcerũ. Pius v.conſt.68.p.265.t.2. & Paul.v. conſt.71. §. 24. p.285.t.3

Dilationes, moratoriæ, ceſſio bonorum, & cætera iuris beneficia, debitoribus ex cauſa panis, non conceduntur. Iul.iij. in conſt. 18. p.712.t.1

Dilationes petentes, biretum viride, ſub pœna fuſtigationis, vt geſtare teneantur. Pius iv.conſt.39. p.54.t.2 *Vide etiam in V. Debitores.*

Diripiens

Diripientium bona in domibus Cardinalium pœnis. Leo x. conſt.16. p.494.t.1

Diripientes animalia, & alia bona in Statu Eccleſiaſtico, illaq. abducentes puniuntur. Greg.xiij.conſt.98.p.485.t.1

Diripientes bona Naufragantiũ. Vide in V. Naufragãtes.

Diſcalciati Fratres

Vide in V. Fratres.

Diſcuſsio

Diſcuſſionum cauſæ inter creditores, ac hæredes defuncti, ſeu alterius debitoris intra quod ſpatium diffiniri debeant in Vrbe. Pius iv. conſt.59. p.85.t.2

Diſcuſſionũ cauſis pẽdẽtibus, inſtrumẽta liquida executioni mandari debent. Pius v. ibid. Vide etiã in V. Debitor.

Diſpenſatio

Diſpenſatio cum ſimoniacis ob ſimoniam realem, vel conuentionalem, à Maiori Pœnitentiario non datur. Pius iv. conſt.53. p.71.t.2

Diſpenſationes ſuper ætate promouendorũ, & aliàs ſimiles, non concedit Maior Pœnitentiarius. Pius iv. ibid.

Diſpenſationes gratioſas matrimoniales, non concedit Maior Pœnitentiarius, ſed committit in partibus Ordinarijs. Pius iv. ibid.

Diſpenſare ſuper irregularitatibus, impedimentisq. matrimonialibus, ac alijs defectibus, omnibus interdixit. Pius iv. conſt.62 p.90.t.2

Diſpenſationes ſuper diuerſis impedimentis conſanguinitatis, & affinitatis obtenta, quando ſubreptitiæ dicuntur. Pius v. conſt. 13. p.193.t.2

Diſpenſationum matrimonialiũ Procuratores, & alij ſub pœna falſi, veritatem exprimere debent. Pius v.conſt.21. p.199.t.2. Vide etiam in V. Matrimonium.

Diſputatio

Diſputatio in publicis Concionibus de B. Virginis Conceptione, eſt prohibita à Pio v conſt 114. p.322.t.2

Diſputatio de B. Virginis Conceptione, licita eſt in Capitulis Academijs, & vbi ceſſat occaſio ſcandali, ac inter doctos. Pius v. ibid.

Diſputare, prædicare, aut ſuadere, hæreticum eſſe, vel peccatum, opinari Chriſti ſanguinem in triduo ſuæ paſſionis ab ipſa diuinitate diuiſum, vel non diuiſum fuiſſe, vt prohibuit Pius ij. conſt. 11. p.326.t.1

Diſtributio

Diſtributiones quotidianas eſſe voluit, omnes fructus, redditus, & emolumenta Eccleſiarum Collegiatarum, & Capitulorum Vrbis. Pius iv. conſt. 41. p.55.t.2

Diuinitas

Diuinitatem D. N. IESV CHRISTI negantes, coercentur pœnis, de quibus in Pauli iv. conſt. 4. p.721.t.1

Diuinatio

Diuinationis, & Aſtrologiæ iudiciariæ varia genera prohibuit, & damnauit. Sixt. v. conſt.17. p.511.t.2 *Vide etiam in V. Aſtrologia.*

Doctor

Doctor creari nemo poteſt, niſi præmiſſa fidei profeſſione. Pius iv.conſt.88. p.128.t.2

Doctores creãdi in Philoſophia, ac Medicina, in Vrbe facultas, eſt penes Collegium Phyſicorum, & Medicorum de Vrbe. Iul.iij.conſt. 19. p.712.t.1

Doctores creandi, quæ facultas data ſit Prothonotarijs Sedis

dis Apoſtolica à Sixt. v. conſt.12. p.503.t.2

Doctores ex Patre, & Auo Romæ natis, admittuntur ad legen. in quauis facultate, in Studio Vrbis. Gregor.xiij. conſt.23. p.391.t.2

Doctores creãdi facultatem Comitibus Palatinis conceſſam reuocauit Pius v. in conſt.6. p.256.t.2

Doctores non poſſunt Cathedras, ac Lecturas obtinere, niſi prius fidei profeſſionem faciant. Pius iv. conſt.88. p.128.t.2

Doctores creantes, eos, qui fidei profeſſionem non præmiſerint, quas pœnas incurrant. Pius iv. conſt.88. p.128.t.2

Doctores in iure canonico & ciuili, ab Aduocatis Conſiſtorialibus tantum in Vrbe Roma creari poſſunt. Iul. iij. conſt.16.p.710.t.1. Sixt.iv. conſt.62. p.589.t.2

Doctores, ac ceteri cuiuſcunque facultatis profeſſores, tam electi, quam eligendi, illas non poſſunt exercere, niſi præmiſſa profeſſione fidei. Pius iv. conſt.88. p.128.t.2

Doctores Magiſtri, & Scholares, non poſſunt ad electionem Rectoris, vel Cancellarij, procedere, niſi facta fidei profeſſione. Pius iv. ibid.

Doctrina Chriſtiana

Doctrinæ Chriſtianæ Confraternitates ab Ordinarijs locorum ad pueros in Chriſtiana fide erudiendos erigi iuſſit. Pius v. conſt.137. p.348.t.2

Doctrinæ Chriſtianæ commendatio. Pius v. ibid.

Doctrinæ Chriſtianæ Confraternitatibus indulgentias cõceſſit Pius v. ibid. Paul.v. hic infra.

Doctrinæ Chriſtianæ Confraternitatem, in Baſilica S.Petri de Vrbe, in Archiconfraternitatem erexit, & indulgentias dedit. Paul.v. conſt.36. p.225.t.3

Dohana

Dohana Vrbis, Ripa Mercium, graſcia, ſales, alumina, datia, gabella, & ſimilia, eorumque cauſa cognitioni Clericorum Cameræ Apoſt. ſupponuntur. Leo x. conſtitut.24. p.515.t.1

Dohanæ à ſolutione, immunitates, & exemptiones ex quacunque maxima cauſa à Pontificibus conceſſas reuocat. Pius iv. conſt.72. p.103.t.2. Sixt.v. conſtit.2.p.487.t.2 & Paul. v. conſt.11. p.188.t.3

Dohanis à ſoluendis exemptiones non reuocantur, quæ in Capitulis inter Cameram, & Dohanerios expreſſæ fuerint. Pius iv. ibid.

Dohanas non ſoluunt loca pia, & miſerabilia. Pius iv. ibidem.

Dohanas Vrbis non ſoluunt hi, quibus exemptio ob numerum duodecim filiorum conceditur, ſi hi ſuperſtites ſint, & in Vrbe degentes viuant in communi. Pius iv. ibid.

Domini. *Vide in V. Barones, ſup. p. 11.*

S. Dominicus

S. Dominici vita aliqua laudabilia refert Greg.ix. conſt.8. p.56.t.1

S. Dominicum Canonizauit Greg.ix. ibid.

S. Dominici feſtum die 5. Auguſti, celebrari conſuetum, ad diem 4. eiuſdem menſis tranſtulit. Paul. iv. in conſtitut.15. p.734.t.1

S. Dominici tempore, hæreſis Albigenſium vigebat. Pius v. conſt.86. p.286.t.2

S. Dominici Moniales, poſſunt profiteri, in mortis articulo, etiam non expleto anno profeſſionis. Pius v. conſtit.10. p.315.t.2

S. Dominici Monialium de Pœnitentia regulam, probauit. Innoc. vij. conſt.2. p.237.t.1
Vide etiam in V. Monialium.

S. Dominici fratres, vide in V. Fratres Prædicatores.

S. Dominicus Roſarium B. Mariæ adinuenit. Pius v. conſtitut.86.p.286.t.2. Greg.xiij. conſt.11. p.383.t.2

Domus

Domus eorum demoliendæ ſunt, qui in Vrbe eiuſq. diſtrictu armatos colligunt, & vindictam faciunt tranſuerſalem. Paul. ij. conſt.4. p.329.t.1

Domos ædificantes in Via, quæ eſt ab Arce S. Angeli, ad plateam S. Petri, quæ habeant priuilegia. Alexand.vi. conſt.8. p.398.t.1

Domos Epiſcoporum defunctorum inuadentes, quas pœnas incurrant. Leo ix. conſt.1. p.9.t.1

Domos Cardinalium inuadentes, vide in V. Cardinalium.

Domus in Vrbe diruta, vt reficiuntur, aut venduntur. Greg. xiij. conſt.22. p.387.t.2

Domorum penſiones, pro Doctoribus, & Scholaribus Studij Vrbis, vt taxari debeant. Bonif. viij. conſt.9.p.146.t.1

Domorum Iudæis locatarum in Vrbe penſiones, augeri non poſſunt. Pius iv. conſt.48. p.62.t.2

Domus hæreticorum, vt deſtruendæ. Clem. viij. conſt.1. p.9.t.3. in Append.

Domorũ dirutarum Romæ, vel nõ habitatarũ Domini quomodo, quibus & qua partitione illas vendere alijs teneantur ob Vrbis decorem. Sixt. iv. conſt.20.p.365.t.1

Domorum domini in Vrbe cogũtur eas vendere vicinis eas emere volentibus ad ædifican. Leo x. conſt.19.p.498.t.1. Greg.xiij. conſt.22. p.387.t.2

Domus Piæ in Vrbe

Domus Pia Monaſterium ad piè alendas mulieres peccatrices pœnitentes inſtitutum fuit à Pio iv. vt habetur in conſtit.52. Greg.xiij. p.422.t.2

Domus prædictæ duos Cardinales Protectores, Congregationem, & Iudicem conſtituit, ad cognitionem eius cauſarum. Greg. xiij. ibid.

Domus Piæ priuilegia. Greg. xiii. ibid.

Donatio

Donatio, & Munerum largitio Regularibus interdicta à Clem.viij. conſt.28. p.41.t.3

Donatio, & munerum largitio Gubernatoribus Status Eccleſiaſtici ne fiat. Paul. ij. conſt.3. p.327.t.1

Donatio omnis generis, Communitatibus Status Eccleſiaſtici interdicta à Clem.viij. in conſt.10. p.10.t.3
Vide etiam in V. Munera.

Dos

Dotium mulierum in Vrbe moderatio, facta à Pio v. in conſt.39 p.227.t.2. Sixt. v. conſt.52. p.568.t.2

Dotes ſupra ſummam à dictis Pontificibus taxatam, qui dare, aut recipere volunt, derogationem à Papa obtinent, pro qua tamen compoſitionem aliquam ſolui nolunt. Innoc.ix. conſt.2. p.714.t.1

Ducatus Ferrariæ

Vide in V. Ferraria.

Duellum

Duellum permittentibus, ac ſpectantibus in Statu Eccleſiaſtico, quæ pœnæ immineant. Leo x. conſt.31. p.523.t.1

Duella vbiq. prohibuit, ſub multis pœnis. Pius iv. conſt.21. p.312.t.2

Duellorum prohibitio firmata in Concilio Tridentino, extenditur ad duella priuata. Greg.xiij. conſt.78.p.461.t.2

Duellorũ chartas ſubſcribentes, aut publicantes, aut de illis ſe intromittentes excommunicantur, & aliàs pœnas incurrunt. Clem.viii. ibid. conſt.11. p.13.t.3

Duellorum Patrini, efficiuntur infames, bonis omnibus ſpoliantur, ac veluti homicidæ puniuntur. Clem. viij. ibid.

Duellantibus campum præſtantes, Domini Terrarum do-

minium propè quod ſit ammittunt. Clem. viij. ibid.
Duellum committentibus pœna inflicta, locum habēt vbiq. gentium, etiam inter militantes in Caſtris, & in dominijs occupatis ab hoſtibus fidei. Clem. viij. ibid.
Duelli pœnam incurrunt, qui in bello iuſto, aduerſarios ob priuata odia ad ſingulare certamē prouocāt. Clem. ibid.
Duelli pœnam incurrunt paciſcentes de dirimendo certamine cum primum alteruter vulneratus, aut certus ictuum numerus vtriq. illatus fuerit. Clem. viij. ibid.
Duella Magiſtratus, Præſides, Locatenentes, & Duces, qui permittunt, vel pro ipſorum facultate non impediūt, aut iam facta non puniunt dictas pœnas incurrunt. Clem. viii. ibid.
Duellorum varios caſus ponit. Clem. viii. ibid.
Duellum etiam ſimplex Communitates, ac Terræ permittentes, præter alias pœnas, interdicto Eccleſiaſtico ſupponuntur. Clem. viij. ibid.

Dux

Dux, & Duciſſa Britanniæ, impetrarunt à Sixt. iv. confirmationem Roſarij B. Mariæ Virginis, vt in eius conſt. 18 p. 361. t. 1
Dux Etruriæ. Vide in V. Coſmus Medices.
Dux Sabaudiæ Militiam S. Mauritij, ſub regula Ciſtercienſi apud Sedem Apoſt. promouit. Greg. xiii. conſtit. 6. p. 365. t. 2
Dux Sabaudiæ Militiæ SS. Mauritij, & Lazari, ab iſto Pontifice vnitarū creatus eſt M. Magiſter, & perpetuus Adminiſtrator. Greg. xiij. conſt. 7. p. 367. t. 2
Dux Sabaudiæ duas triremes inſtructas Militibus SS. Mauritij, & Lazari præſtare, & manutenere tenetur. Greg. xiij. ibid.
Dux Sabaudiæ, quam habeat authoritatem in hāc Militiā. Greg. xiij. ibid. Vide etiam in V. Milites.
Dux Saxoniæ, creatus fuit in Electorem Imperatoris, à Greg. v. natione Saxone. Adr. vi. conſt. 4. p. 549. t. 1
Dux Saxoniæ, Martini Lutheri errores, & hæreſim ſcentus eſt, eiq. fauit plurimum. Adr. vi. ibid. vnde omnes damnati fuerunt. Leo x. conſtit. 41. p. 540. t. 1
Ducem Saxoniæ, vt hæreſim Martini Lutheri relinqueret, eiusq. errores abnegaret, hortatus eſt. Adr. vi. ibid.

E

Eccleſia

E*Ccleſia Catholica, & Arca Noe, pulchra comparatio. Innoc. iij. conſt. 5. p. 37. & Ioan. xxij. conſt. 3. p. 157. t. 1*
Eccleſiæ vniuerſali, B. Petrum, & ſucceſſores legitimos præfecit Chriſtus. Innoc. iij. ibid.
Eccleſiæ Catholicæ propriū eſt iudicare de verò ſenſu ſcripturarum. Pius iv. conſt. 88. p. 128. t. 2
Eccleſia prædicta eſt omniū Mater, & Magiſtra. Pius. ibid.
Eccleſiarum, & locorum ſacrorum immunitate, qui perfruātur, & illam violantium, quæ ſint pœna. Greg. xiv. conſtit. 7. p. 694. t. 2
Eccleſiarum immunitate criminoſi non gaudentes, à Prælatis ſine periculo incurrēdæ irregularitatis, Magiſtratibus ſecularibus traduntur. Greg. xiv. ibid.
Eccleſiæ vniuerſalis Epiſcopi nomen, ſoli Romano Pontifici conuenit. Pelag. ij. conſtit. 1. p. 7. t. 1
Eccleſiarum Vrbis titulos, & Diaconias pro S. R. E. Cardinalibus præfiniuit Sixt. v. in conſt. 55. p. 572. t. 2
Eccleſiarum ſuarum titulos, in ſubſcriptionibus Cardinales ponere debere iuſſit. Sixt. v. ibid.
Eccleſiæ Græcæ cum Latina concordiam, vide in Eug. iv. conſt. 17. p. 285. t. 1
Eccleſiarum Vrbis aliqua beneficia Romanis tantum conferri iuſſit. Leo x. in conſt. 1. p. 459. t. 1
Eccleſiæ Parochiales, ſi conferantur non ſeruata forma Concilij Tridentini, ipſo iure vacant, & Sedi Apoſtolicæ reſeruantur. Pius v. conſt. 33. p. 219. t. 2
Eccleſiarum Collegiatarum, & Capitulorum Vrbis, diſtributiones quotidianæ ſunt omnes fructus, redditus, & emolumenta, vt in Pij iv. conſtitut. 41. p. 55. t. 2
Eccleſiarum Parochialium collationes, etiam à Cardinalibus, ac Sedis Apoſtolicæ Legatis, ac Nuncijs aliter factæ, quam iuxta Tridentini Concilij formam, ſunt nullæ. Pius v. conſt. 33. p. 219. t. 2
Eccleſiarū bona alienari prohibuit. Paul. ij. cōſt. 5. p. 329. t. 1
Eccleſiarum in bonis alienandis, quæ obſeruare debeant Iudices à Sede Apoſtolica delegati. Paul. ij. conſt. 2. p. 327. t. 1
Eccleſia Parochialis in concurſu grauatus, ad quem appellet. Pius v. conſtit. 33. p. 220. t. 2
Eccleſiarum Parochialium materiam, vide etiam in V. Parochiales Eccleſiæ.
Eccleſiarum Vrbis Vicaria, quæ ſint, vide in V. Vicariç.
Eccleſiarum Vrbis conſecratio, & viſitatio ſpectat ad Vicarium Papæ. Paul. iij. conſt. 36. p. 673. t. 1
Eccleſiæ Pijs locis perpetuo vnitæ, quindennia R. Cameræ Apoſtolicæ ſoluunt. Paul. ij. conſt. 6. p. 330. & Paul. iv. conſt. 17. p. 737. t. 1
Eccleſiarum Galliæ, & Germaniæ conferendarum, forma, ordine, & alijs, vide in V. Concordata. ſup. pag. 34.

Eccleſia Bononienſis

Eccleſiam Bononien. in Archiepiſcopalem erexit. Greg. xiij. conſt. 79. p. 462. t. 2
Eccleſiæ prædictæ fines declarauit. Clem. viii. conſtit. 116. p. 167. t. 3

Eccleſia Firmana

Eccleſiam Firmanam in Archiepiſcopalem erexit, eiuſque fines declarauit Six. v. in conſt. 95. p. 663. t. 2

Eccleſia Lateranen.

Eccleſia Lateranen. de Vrbe, ſupremum locum tenet, ſuper omnes Eccleſias Vrbis, & Orbis. Greg. xi. conſt. 1. p. 220. t. 1. Pius v. conſt. 94. p. 296. t. 2
Eccleſia Lateranen. gaudet centenaria præſcriptione. Honor. iij. conſt. 4. p. 46. t. 1
Eccleſiæ Lateranen. Canonicos, præcedere Canonicis, & Clero Eccleſiæ B. Petri de Vrbe, tempore Pij iv. diffinitum eſt. Pius v. conſt. 94. p. 296. t. 2
Eccleſiæ Lateranen. in reparat[illegible] plura Rom. Imperatorum numiſmata inuenta fuer[illegible]nt, vide in V. Numiſma.
Eccleſiæ Lateranēſis lites, cognoſcit Cardinalis Archipreſbyter, & Iudex ab eo deputatus. Paul. v. cōſt. 4. p. 240. t. 3
Eccleſia Lateranen. eſt Romanorum Pontificum Patriarchium. Sixt. v. conſt. 19. p. 513. t. 2
Eccleſiæ Lateranen. Capitulum, dat licentiam in ſuis locis erigendi loca Pia, cum conſenſu Ordinariorū. Sixt. ibid. Sed Indulgentias cōmunicat, ſeruata forma à Clem. vij tradita, vt cenſuit Paul. v. conſt. 68. p. 260. t. 3
Eccleſia Lateranen. ædificata à Conſtantino Imperatore in ſuo Palatio Lateranen. & Sedes Pontificis vocatur. Greg. xi. conſt. 1. p. 220. t. 1

Eccleſia S. Laurentij in Damaſo

Eccleſia S. Laurentii in Damaſo vnita fuit in perpetuum Officio Vicecancellarij. Clem. vii. conſt. 34. p. 602. t. 1

Eccleſia Lauretana

Eccleſiam Lauretanam in Epiſcopalem, & Cathedralem erexit. Sixt. v. in conſt. 24. p. 518. t. 2
Eccleſiæ Lauretanæ relicta, à Notariis notificantur. Pius v. conſt. 56. p. 251. t. 2
Eccleſiæ Lauretanæ relicta, non exacta, quando Collegium Fabricæ S. Petri exigit. Pius v. ibid.

Eccleſia S. Mariæ Maioris

Eccleſia S. Mariæ Maioris Archipresbyteri iuriſdictionē, in eius litibus omnibus. vide in Pauli iij. conſtit. 19. p. 642.ſ.1 & Pij iv. conſt. 15. p.24.ſ.2

Eccleſia iſta eſt vna de quatuor, quæ viſitantur anno Iubilei. Clem. viij. conſt. 58. p.74.ſ.2

Eccleſia Montis Alti

Eccleſiam Oppidi Montis Alti in Epiſcopalem erexit. Sixt. v. conſt. 48. p.558.ſ.2

Eccleſia S. Petri de Vrbe

Eccleſiam S. Petri munificentius reædificandam cenſuit. Iul. ij. in conſt. 23. p.417.ſ.1

Eccleſiæ S. Petri Archipresbyteri, quæ ſit iuriſdictio in Capitulum eiuſdē eccleſiæ, Canonicos, & alios, & in eorum litibus. Paul. iij. conſt. 35. p.671.ſ.1. & Six. v. conſt. 102. p.678.ſ.2

Eccleſiæ S. Petri Fabrica Collegiū, vide infra in V. Fabrica.

Eccleſia Rauennat.

Eccleſiæ Rauennaten. in Archiepiſcopalem erectæ à Greg. xiij. fines declarauit Clem. viij. conſt. 116. p.166.ſ.3

Eccleſia Ripana

Eccleſiam Ripanam in Epiſcopalem erexit Pius v. conſt. 2. p. 28. in Append.

Eccleſiæ prædictæ fines, declarauit Pius v. ibid.

Eccleſia Romana

Eccleſia Romana eſt aliarum omnium caput. Innoc. iv. in approb. leg. Federici Imp. conſt. 1. p.61.ſ.1

Eccleſia Romana gaudet centenaria præſcriptione. Honor. iij. conſt. 4. p.46.ſ.1

Eccleſia Romana caput, & norma eſt reliquarum Eccleſiarum. Eug. iv. conſt. 15. p.283.ſ.1

Eccleſia Senen.

Eccleſiam Senenſem in Archiepiſcopalem erexit. Pius ij. conſt. 3. p.315.ſ.1

Eccleſiæ huius, fines declarauit Pius ij. ibid.

Eccleſia S. Seuerini

Eccleſiā S. Seuerini in Prouincia Marchiæ, in Epiſcopalē erexit, eiusq. fines declarauit Six. v. conſt. 49. p.559.ſ.2

Eccleſia Tolentini

Eccleſia Tolentini in Epiſcopalem erexit. Six. v. conſt. 51. p.564.ſ.2

Eccleſiam iſtam vnit, eccleſiæ Maceraten. Six. v. ibid.

Eccleſiaſticæ perſonæ. *Vide in V. Perſona eccleſiaſtica.*

S. Edemundus

S. Edemundi Cantuarienſis Archiepiſcopi, aliqua præclara acta enunciat. Innoc. iv. in conſt. 2. p. 6. in Append.

S. Edemundum canonizauit Innoc. iv. ibid.

S. Edemūdi feſtū die 16. Nouēbris agi iuſſit. Inn. iv. ibid.

Edicta

Edicta ad Annonam pertinentia, Barones ſtatus eccleſiaſtici proponere vetuit. Clem. viij. conſt. 72. p.103.ſ.2

Edicta, & proclamata faciēdi, & edita interpetrandi facultatem habet Gubernator Vrbis. Leo x. conſt. 8. p.479.ſ.1

S. Eduardus

S. Eduardus Angliæ Rex, canonizatus fuit ab Alex. iij. conſt. 1. p.23.ſ.1

S. Eduardi Canonizationem poſtularunt Rex, & Prælati Angliæ. Alex. iij. ibid.

Egidianæ Conſtitutiones

Vide in V. Conſtitutiones Aegidianæ.

Electio Pontificis

Electionem Pontificis ſimoniacè factam, damnat. Iul. ij. in conſt. 3. p.403.ſ.1

Electionem Pontificis ſimoniacam, per adorationem, ſiue inthronizationē validari non poſſe, decreuit Iul. ij. ibid.

Electioni ſimoniacæ Pontificis, etiamſi Cardinales conſenſerint, tamen illi obedire non debent. Iul. ij. ibid.

Electionem Pontificis ſimoniacè Cardinales facientes quas pœnas incurrant. Iul. ij. ibid.

Electionis Pontificis ſimoniacæ, complices quibus pœnis ſiant obnoxij. Iul. ij. ibid.

Electionis Pontificis formam, ac in eo eligendo obſeruandas ordinationes præſcripſit. Pius iv. conſt. 63. p.92.ſ.2

Electionem futuri Pontificis tractantes alio viuente, pœnas incurrūt contētas in Pauli iv. conſtit. 16. p.735.ſ.1

Electionem Pontificis maturè faciendam aliqui Pontifices decreuerunt, quos refert Pius iv. conſt. 63. p.91.ſ.2

Electionem Romani Pont. iuxta prædeceſſorum ordinationes, fieri cenſuit. Clem. vij. conſt. 26. p.595.ſ.1

Electionem Romani Pontificis, eo obeunte extra Curiam, in Vrbe fieri voluit. Clem. vij. ibid.

Electio, & Electus

Electiones factæ abſque Sedis Apoſtolicæ prouiſione, vel confirmatione, nullæ ſunt. Pius iv. conſt. 86. p.122.ſ.2

Electionum prædictarum ad regimina dignitatum Conuentualium formam ſeruandam ponit. Pius iv. ibid.

Electionem Prælatorum ad eccleſias, præfiniuit Leo x. conſt. 7. p.475.ſ.1

Electionis ad regimina eccleſiarum Cathedraliū, & aliarum dignitatum, de quibus Papa conſiſtorialiter prouidet, formam tradidit Greg. xiv. conſt. 6. p.691.ſ.2

Electi ad aliquam dignitatem eccleſiaſticam Monaſteriorum, & Conuentualem, qui ſe ante confirmationem in illius adminiſtratione immiſcent, iure quæſito priuantur. Pius iv. conſt. 86. p.121.ſ.2

Eligendorum ad dignitates prædictas, explicat qualitates. Greg. xiv. ibid.

Eligendorum prædictorum inquiſitio, vt fieri debeat. Greg. xiv. ibid.

Electi, & promoti ad aliquam liberalium Artium facultatem, profeſſionem fidei emittere debent. Pius iv. conſt. 88. p.128.ſ.2

Eleemoſynæ

Eleemoſynæ quæ debeantur Parochis eccleſiarum Indiarum, pro ſepultis in eccleſiis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini. Paul. v. conſt. 12. p.190.ſ.3

Eleemoſynæ quæ debeantur Parochis eccleſiarum Indiarum, pro ſepultis in eccleſiis Fratrum Ordinis S. Franciſci de Obſeruantia. Paul. v. conſt. 47. p.239.ſ.3

Eleemoſynæ, quæ pro Carceratis in Vrbe dantur pro ſoluendis debitis pauperum Carceratorū exponendæ ſunt. Pius v. conſt. 100. p.304.ſ.2

Eleemoſynæ, quæ Monialibus clauſuram ſeruantibus præſtandæ ſint. Greg. xiij. conſt. 8. p.368.ſ.2

Eleemoſynas quærere poſſunt Fratres de Redemptione. Clem. vij. conſt. 7. p. 570. non tamen in ſtatu eccleſiaſtico. Six. v. conſt. 27. p.522.ſ.2

Eleemoſynas peti per eccleſias, dum diuina celebrantur officia, prohibuit Pius v. conſt. 5. p.179.ſ.2

Eleemoſynas ab hæreticis, Clerici non recipiant. Innoc. iv. conſt. 18. p.78.ſ.1

S. Eleutherius

S.Eleutherij excommunicationes nuncupatas concedi, & publicari prohibet, & conceſſas reuocat, & annullat. Paul. iii.conſt.27. p.656.t.1

S.Eliſabeth

S.Eliſabeth regali genere orta eſt, ex Andrea Rege Hungarorum. Greg.ix.conſt.11. p.57.t.1

S.Eliſabeth praconia, & laudes aliquot recēſet. Greg.ibid.

S.Eliſabeth in SS.numero adſcripta fuit ab eodem Gregor. ibid.

S.Eliſabeth feſtum die 19. Nouembris celebrari iuſſit. Greg.ix. ibid.

Eliſabeth Angliæ Regina

Eliſabeth Anglia aſſerta Regina haretica declarat cum ſuiſq. adharentibus damnata, ac Regni iure priuata à Pio v. in conſt.101. p.305.t.2

Emphyteutica bona

Emphyteutica bona Eccleſiaſtica, quomodo donari, cedi, & relinqui poſſint, Archiconfraternitati Confalonis de Vrbe. Sixt.v.conſt.23. p.521.t.2

Emphyteutica bona pradicta Archiconfraternitati Confalonis donata, ſi ad generationem erant conceſſa, generatio ſpatio ann. 20. durat. Sixt. v. ibid.

Emphyteutica bona, legitimis non extantibus, ad quos deuoluantur. Pius v. conſt.117. p.326.t.2

Emphyteuticis in bonis pradictis, aut exinde acquiſitis, non ſuccedunt illegitimi. Pius v. ibid.

Epheſina Synodus. *Vide in V. Synodus.*

Epiſcopus

Epiſcopus Latinus, quid ſeruet in ordinatione Clerici Graci. Clem.viij. conſt.34. p.48.t.3

Epiſcopus Latinus quomodo ſe gerat circa ordinatos à Schiſmaticis. Clem. viij. ibid.

Epiſcopus Latinus in cuius Diœceſi ſunt Graci, quid curare debeat circa ſacramētorū adminiſtrationē. Clem. ibid.

Epiſcopus Latinus, qua tolerare debeat, in Gracis ei ſubditis, circa abſtinentiam, & ieiunium. Clem.viij. ibid.

Epiſcopus Gracus Roma eſſe debet, & quare. Clem.viij.ibid.

Epiſcopi aliquid exigentes pro collatione, aut poſſeſſione capienda beneficij, pœnam incurrunt, de qua in Pij v. conſtitut.104. p.310.t.2

Epiſcopi tamquam Sedis Apoſtolica delegati, viſitare poſſūt Eccleſias Parochiales fratrum ſiue Militum Hieroſolymitanorum, in his qua ſpectant ad curam animarum, & ſacramentorū adminiſtrationē. Pius v. cōſt.136.p.347.t.2

Epiſcopi Sicilia, quotannis inuentarium actorum criminalium conficere, & cuſtodire tenentur. Pius v. conſtitut.121. p.332.t.2

Epiſcopi poſt Patriarchas, & Archiepiſcopos, iuxta antiquiorē ipſorum promotionem, in Conc. Tridentino ſedere cenſuit. Pius iv. conſt. 24. p.35.t.2

Epiſcopi in ſuis Eccleſiis reſidentes, cauſas etiam contra Clericos regulares, & exemptos cognoſcunt. Pius iv. conſt. 10. p.20.t.2

Epiſcopi, & Archiepiſcopi, quas pœnas ſubeant, ſi non reſiderint. Pius iv. ibid.

Epiſcopi vniuerſalis Eccleſia nomen, ſoli Romano Pontifici competit. Pelag ij. conſt.1. p.7.t.1

Epiſcopi, & cateri Pralati Eccleſiarum dum reſident, non poſſunt citari ad comparen. in Curia, niſi de Papa commiſſione. Pius iv. ibid.

Epiſcopi, & alij reſidentes in ſuis Eccleſiis, à quibus ſint exempti. Pius iv. ibid.

Epiſcopi, & Archiepiſcopi, & alij Eccleſiarū Pralati, quando limina Apoſtolorum viſitare teneantur. Sixt.v. ibid.

Epiſcopi, quando pracedunt Prothonotarijs Apoſtolicis. Pius ii. conſt.4. p.316.t.1

Epiſcopis Galliarum, beneficia vacantia ob crimen ſimonia confidentialis, cōferre indulſit. Six.v.conſt.61.p.588.t.2

Epiſcoporum à ſententijs ſuper crimine confidentia beneficialis in Galliis, ad quem prouocent, appellantes. Sixt.v. ibidem.

Epiſcoporum domos inuadentes, eorumq. bona diripientes, quas pœnas incurrant. Leo ix. conſt.1. p.9.t.1

Epiſcoporum depoſitio, ſolius Romani Pōtificis iuriſdictionis, & authoritatis eſſe, diffinitur à Leone ix. conſtit. 2. p.9.t.1

Epiſcoporū in Eccleſia Dei, ſublimior eſt gradus, & Ordo. Leo x. conſt.22. p.509.t.1

Epiſcoporum diſcordia, in Eccleſia eſt valde pernicioſa. Leo x. ibid.

Epiſcoporum, & aliorum Pralatorum qualis in promotionibus ad Cathedrales debeat eſſe inquiſitio. Greg. xiv. conſtit.6. p.692.t.2

Epiſcoporum inquiſitio ſiue examen, cui committendum ſit, & quo ordine. Greg. xiv. ibid.

Epiſcoporum iuriſdictio in puniendis Regularibus extra clauſtra notoriè delinquentibus, qua ſit. Clem. vii. conſtitut. 39. p.54.t.3

Epiſcoporum quanta, & qualis eſſe debeat vigilantia, & ſtudium in his qua ad eorum Ordinem ſpectant. Clem. viii. in conſt.61. c.85.t.3

Epiſcoporum iuriſdictioni, vt ſubduntur fratres Ioannis Dei nuncupati. Clem.viii.conſt.44.p.59.t.3.& Paul.v. conſt.69. p.261.t.3

Epiſcoporum caremoniale reformatum atque reuiſum, in vniuerſa Eccleſia recipi, & obſeruari, mandauit. Clem. viii. conſt. 69. p.99.t.3

Epiſcopi, & Archiepiſcopi in promotione iurant, ſe limina Apoſtolorū viſitaturos, ſecundū Sixt.v.cōſt.15.p.509.t.2

Epiſcopi, ſi limina Apoſtolorum viſitare impediti fuerint, per alium idoneum id implere tenentur. Sixt. v. ibid.

Epiſcopi ante ipſorum conſecrationem, iurant ſe rationem reddituros Papa, de toto eorum paſtorali officio, ac de cunctis pertinentibus ad ſtatum ſuarum Eccleſiarū. Sixt. v. ibidem.

Epiſcopi conſecrandi iurant, ſe mandata Apoſtolica humiliter recepturos, & diligētiſſimè executuros. Sixt.v. ibid.

Epiſcopi non viſitantes limina Apoſtolorum, tenentur docere de impedimento per legitimas probationes. Six. ibid.

Epiſcopi totius Orbis terrarum, pro locorum diſtantia, intra quod tempus Apoſtolorum limina viſitare teneantur. Sixt.v. ibid.

Epiſcopi, & Archiepiſcopi omittentes viſitare limina Apoſtolorum ſuis temporibus, pœnas incurrunt. Six. ibid.

Epiſcoporum ad limina Apoſtolorum accedentium opera, vti poterunt Principes, ſi quid pro ipſorum dominiis, cū Sede Apoſtolica tractare voluerint. Sixt. v. ibid.

Epiſcoporum creandorum qualitatibus, atate, & examine. Leo x. conſt.7. p.475.t.1

Epiſcopi, & locorum Ordinarii iubentur perquirere Bibliothecas Hebraeorum, ac inde ſcripta damnata extrahere, & comburere. Clem.viii. conſtit.20. p.26.t.3

Epiſcopi, omneſq. locorum Ordinarii curare debent regulas Indicis librorum prohibitorum inuiolabiliter obſeruari. Clem. viii. conſt.36. p.52.t.3

Epiſcopi omneſq. alii Eccleſiarum Pralati in toto Orbe, debent vti Pōtificali reformato. Clem.viii.cōſt.38.p.53.t.3

Epiſcopi, & Inquiſitores, ſunt certiorandi de his, qui ad hareticorum regiones domicilium transferunt, vt in Clem. viii. conſt.42. p.57.t.3

Epiſcopi, & Archiepiſcopi Oleum Sanctum exhiberi iubēt

fra-

fratribus Carmelitis, pro Extrema vnctione pro perſonis eorum Ordinis. Clem. viij. conſt. 57. p.74.t.3

Epiſcopi Galliarum, iubentur ſimonia crimen exterminare, & dignos ad ſacros ordines promouere, & alia attendere, quæ habentur in Clem. viii. conſt. 61. p.85.t.3

Epiſcopi Galliarum, ſacras functiones frequentare, Diœceſes viſitare, & vitia corrigere iubentur. Clem. viij. ibid.

Epiſcopi, ac locorum Ordinarij, & Inquiſitores, eos Curiæ ſeculari tradunt, qui ordine ſacerdotali carentes, Miſſas celebrant, aut confeſſiones audiunt. Clem. viij. conſt. 81. p.128.t.3

Epiſcopi, ac locorum Ordinarij, non dent licentiam extruendi nouos Conuentus Regularibus, in hoc ſpecialiter non priuilegiatis, niſi prius alijs Regularibus quorum intereſt requiſitis. Clemen. viij. conſtitut. 99. cum ibi notatis. p.146.t.3

Epiſcopi, ac Inquiſitores, quam diligentiā adhibere debent, in imprimendo Miſſali Romano reuiſo, ac reformato. Clem. viij. conſt. 108. p.157.t.3

Epiſcopi locorum, examinant ſtatuta, quæ Confraternitates, Confraternitati aggregatæ ſeruanda præſcribunt. Clem. viii. conſt. 115. p.164.t.3

Epiſcopi, & locorum Ordinarij, Confraternitatibus formā præſcribunt diſpenſandi eleemoſynas, quæ in eorum Oratorijs colliguntur. Clem. viii. ibid.

Epiſcopi habita notitia vacationis cuiuſcunque Eccleſiæ Parochialis, Vicarium cum congrua fructuum portione conſtituunt, qui tantiſper Eccleſiæ onera ſubſtineat. Pius v. conſt. 32. 219.t.2

Epiſcopi, & Archiepiſcopi tenentur intra ſex menſes, ſeruata forma concurſus Conc. Trid. Parochiales Eccleſias in ipſorum menſibus vacantes conferre. Pius v. ibid.

Epiſcopi, & locorum Ordinarij edictum, citatorium ad examen proponunt, vacante Parochiali reſeruata. Pius v. ibidem.

Epiſcopi magis idoneos repertos in concurſu beneficij à Sede Apoſtolica conferendi, intra quatuor menſium ſpatiū ſignificare tenentur. Pius v. ibid.

Epiſcopi, & locorum Ordinarii, tempus decem dierum, ad proponendos idoneos ad Parochiales à Concilio ſtatutum, vltra alios decem prorogare non poſſunt. Pius v. ibid.

Epiſcopis in concurſu Parochialium minus dignum præferentibus, qui ſe grauatos ſentiunt, ad Metropolitanum, vel viciniorem Epiſcopum appellant. Pius v. ibid.

Epiſcopi, ac locorum Ordinarij, reſignationes coram ipſis faciendas, intra menſem admittere, vel reijcere tenentur. Gregor. xiij. conſt. 85. p.470.t.2

Epiſcopi, ac locorum Ordinarij, non ſeruantes præſcripta circa beneficiorum reſignationes, ea vice priuantur poteſtate diſponendi de illis. Greg. xiii. ibid.

Epiſcopi, ac locorum Ordinarij beneficia per reſignationem vacantia, conſanguineis ſiue affinibus reſignantium, conferre prohibentur. Pius v. conſt. 58. p.253.t.2

Epiſcopi ex Religionibus aſſumpti, ſi ad eas redierint, dignitates, & officia illarum obtinere prohibentur. Paul. iv. conſt. 21. p.742.t.1

Epiſcopi per A. C. non citantur ad Curiam ſine mandato Papæ. Pius iv. conſt. 56. p.76.t.2

Epiſcopi etiam in notorijs criminibus, defenſiones habent. Leo x. conſt 7. p.475.t.1

Epiſcopi in Capella ſummi Pontificis aſſiſtentes, quibus gaudeant prærogatiuis. Iul. iij. conſt. 12. p.704.t.1

Epiſcopi, & alij Prælati, licentiam teſtandi non habentes, decimam tantum partem bonorum mobilium, & immobilium locis pijs relinquere poſſunt. Paul. iij. conſtit. 46. p.686.t.1

Epiſcopi poſt eorum creationem, & promotionem, Cardinales in Curia præſentes viſitare tenentur. Leo x. conſt. 7. p.475.t.1

Epiſcopi, alijq. locorū Ordinarijs, bullam in Cœna Domini, ſemel, ac etiam pluries in ſuis Eccleſiis publicare debent. Greg. xiij. cōſt. 81. p.466 t.2. & Paul. v. cōſt 63. p.251.t.3

Epiſcopi, & Archiepiſcopi, ſingulis triēnijs Concilium Prouinciale celebrare tenentur. Leo x. conſt. 10. p.483.t.1

Epiſcoporum iuriſdictio in viſitatione Eccleſiarum Parochialium Ordinum Mēdicantium quæ ſit. Leo x. conſt. 22. p.510.t.1

Epiſcoporum reſidentium ſententiæ non ſuſpenduntur appellatione, in concernentibus, morum correctionem, & neque decreta non diffinitiua. Pius iv. conſtitut. 10. p.20.t.2

Epiſcopi Aſſiſtentes Papæ in Capella, vide in V. Aſſiſtentes. ſupra pag. 9.

Equites. *Vide in V. Milites.*

Eremitæ, & Eremus Camaldulen.

Eremitæ Camaldulen. barbam deferre poſſunt. Leo x. conſt. 2. p.469.t.1

Eremitæ pecunias apud ſe retinere prohibentur. Leo x. ibidem.

Eremitæ Camaldulen. etiam extra Eremum, ſi redire velint, abſtinentiam ſeruare tenentur. Leo x. ibid.

Eremitæ prædicti quādo clauſurā exire poſſunt. Leo x. ibid.

Eremitarum Camaldulenſium duo ſingulis triennijs peregrinari tentur, & ad quæ loca. Leo x. conſt. 2. p.465.t.1

Eremitæ recipi non poſſunt, præterquam à Capitulo Eremi. Leo x. ibid.

Eremitæ, quando ad alium locum transferri poſſint. Leo x. ibidem.

Eremitæ, qui antea fuerint de Ordinibus Mendicantium, officia, & prælaturas obtinere poſſunt. Leo x. ibid.

Eremitæ, quando ſe poſſunt recludere. Leo x. ibid.

Eremitæ recluſi, ſunt immunes ab omni adminiſtratione. Leo x. ibid.

Eremitæ recluſi, à quibus diſpenſentur. Leo x. ibid.

Eremi Camaldulenſis, & Eremi S. Michaelis de Murano vnio in vnam Congregationem. Leo x. in conſtitut. 2. p.466.t.1

Eremi Camaldulenſis Prior, poſt Generalem Priorem, locum obtinet. Leo x. ibid. p.468.t.1

Eremi Camaldulen. Prior, non eſt perpetuus, ſed temporalis. Leo x. ibid.

Eremi Camaldulen. Prior, de quibus eſt eligendus. Leo x. ibidem.

Eremi Camaldulen. Prior, in d. Eremo ſemper commorari debet. Leo x. ibid.

Eremi Camaldulen. Capitulum, poteſt eremiticam vitam immutare. Leo x. ibid.

Eremi Camaldulen. Capitulum, qui faciant. Leo x. ibidem.

Eremi Camaldulen. bonorum adminiſtratores, qui ſint. Leo x. ibid.

Eremi prædicti clauſura, qualis eſſe debeat. Leo x. ibidem.

Vide etiam in V. Camaldulenſes.

Eremitæ Montis Coronæ

Eremitarum Montis Coronæ priuilegia, vide in conſtit. 1 Paul. iii. p.611.t.1

Eremitæ Montis Coronæ ſeparati fuerunt ab Eremitis Camaldulen. à Paul. iij. ibid.

Eremitæ Montis Coronæ, ſunt exempti ab omnibus gabellis, datijs, & oneribus. Clemen. vij. conſtitut. 23. p. 591. t.1

Eremitæ Montis Coronæ, aliās Religioſos recipere poſſunt. Sixt. v. conſt. 35. p.535.t.2

Eremita Montis Corona, ad alium Ordinem etiam Eremi Camaldulenſis tranſire nequeunt. Sixt. v. ibid.

Eremitæ, & Eremus Montis Senarij Ordinis Frarrum Seruorum B. Mariæ.

Eremita Montis Senarij, non infirmi nuſqnam carnibus veſci poſſnnt. Clem. viij. conſt.80. p.126.t.3
Eremita Montis Senarij, Secunda, Qnarta, & Sexta Ferijs ieiunant, & in Quadrageſima, & Aduentu, in pane & aqna. Clem. viij. ibid. Sed mitigauit Paul. v. in conſt. 76. p.312.t.3
Eremitis Montis Senarij, proprietatem probibuit Clemen. viij. ibid.
Eremitarum Montis Senarij profeſſio, qua eſſe debeat. Clem. viij. ibid.
Eremita pradicti, ab Eremo nulla ex cauſa diuertere poſſunt. Clem. viij. ibid.
Eremita pradicti, qnomodo Nouitios recipiant. Clem. viij. ibidem.
Eremita eleemoſynas, & legata poſſunt recipere. Clem. viij. ibidem.
Eremum Montis Senarij, ſic appellari iuſſit. Clem. viij. in conſt. 80. p.126.t.3
Eremum Montis Senarij reſtaurauit, & renouauit. Clem. viij. ibid.
Eremi Montis Senarij Vicarius, ex Eremitis eſt eligendus. Clem. viii. ibidem.
Eremus Montis Senarij, gubernatur à Priore fratrum Sernorum B. Maria domus Annunciata in Ciuitate Florentia. Clem. viij. ibid.
Eremitarum materiam, vide etiam in V. Fratres.

Etruriæ Dux, *Vide ſnpra in V. Coſmus Dux.*

Euchariſtia

Euchariſtiam ſumentes infra Octauam Paſchatis Reſurrectionis, aut in die Cœna Domini, pracepto Eccleſia ſatisfaciuns. Eug. iv. conſt. 2. p.290.t.1
Euchariſtiam in die Cœna Domini conſecratam, vſqne ad annum reſernare probibentur Graci. Innoc. iv. conſt. 14. p.76.t.1. Clem. viii. conſt. 34. p.48.t.3
Euchariſtia ſacramentum quod pro infirmis aſſernatur, ſingulis octo, aut quindecim diebus eſt renouandum à Gracis. Clem. viii. ibid.
Euchariſtia ſacramenti materia, qua ſit. Eug. 4. conſt. 19. p.288.t.1
Euchariſtia ſacramenti forma, à quo ſit tradita. Eug. iv. ibidem.
Euchariſtia in ſacramento, totus Chriſtns ſub ſpecie panis, & vini continetur. Eug. iv. ibid.
Euchariſtia ſacramenti, qui ſit effectus. Eug. iv. ibid.

Eugenius III. & IV.

Eugenius III. creatus fnit Pōtifex Roma, die 27. Februarij 1145. p.45.t.1. Mortuus Tyburi die 6. Iulij 1153. p.21.t.1
Eugenius IV. creatus fuit Pontifex die 3. Martij 1431. pagin. 269. & obijt Roma die 23. Februarij 1447. p.303.t.1
Eugenij IV. tempore, tres concordia in Eccleſia inita fuerunt, vnà Gracorum, in eius conſt. 17. p.284. altera Armenorum, in eius conſtit. 19. p.286. Tertia verò Iacobitarum, in eius conſt. 23. p.293.t.1

Eunuchi

Eunnchorum, & Spadonum vtroque teſte carentium coniugia, damnauit, prohibuitq. Sixt. v. in conſtit. 59. p.583.t.2
Eunuchi, & Spadones vtroque teſte carentes, matrimonia contrahentes, de facto ſunt ſeparandi. Sixt. v. ibid.

Examen, & Examinator

Examen, inſtructio, ſiue inqniſitio Epiſcoporū extra Rom. Curiam, à quo ſit facienda. Greg. xiv. conſt. 6. p.692.t.2
Examen, inſtructio, vel inquiſitio Epiſcoporum in Curia, per quos facienda. Greg. xiv. ibid.
Examen, & qualitates ad Epiſcopatus promouendorū, qua Leo x. conſt. 7. p.474.t.1. Greg. xiv. ibid.
Examinis Epiſcoporum forma, ſiue inquiſitio, qualiter facienda. Greg. xiv. conſt. 6. p.692.t.2
Examen Epiſcoporum extra Curiam examinatorum, in inſtrumentum publicum redactum, ac cum inſertione profeſſionis fidei clauſum, & obſignatum, ad Sedem Apoſtolicam eſt tranſmitten. Greg. xiv. ibid.
Examen promouendorum ad Eccleſias Parochiales, per concurſnm eſt faciendnm. Pius v. conſt. 33. p.218.t.2
Examen promouendorum ad Eccleſias Parochiales, per cōcurſum iuxta formam à Conc. Trid. traditam eſt facien. Pius v. ibid.
Examen Concurrentium ad Parochiales, vt coram Iudice appellationis iteratur. Pius v. ibid.
Examinatoris Epiſcoporum munus, quale ſit, & circa qua verſetur. Greg. xiv. conſt. 6. p.692.t.2

Excommiſſæ

Excommiſſa circa electionē, vitā, mortē Papa, ac electionē Cardinaliū, vbiq probibētur. Greg. xiv. cōſt. 4. p.689.t.2
Excommiſſarum, ac ſponſionum qua fiunt circa electionem, vitam, & mortem Pontificum, & promotionem Cardinalium, quanta ſint damna. Greg. xiv. ibid.
Excommiſſarnm cauſa qnidquid fuerit datnm, ac acceptū, promiſſum, & ſolui mandatum, piis locis vbi illa fiunt, ſtatim acquiritur. Greg. xiv. ibid.
Excommiſſarum pecuniam, locis Piis acquiſitam tranſactione componi probibet. Greg. ibid.
Excommiſſas facientes, quibus pœnis afficiantur. Greg. ibid.
Excommiſſas in ſuo ſtatu Principes ſeculares permittere probibuit. Greg. ibid.
Excommiſſis faciendis conſilium, conſenſum, auxilium, vel fauorem praſtantes, quas pœnas incurrunt. Greg. ibid.

Excommunicatio

Excōmnnicatio eorum, qui armatorum collectas, & caualcatas faciunt. Alex. 6. conſt. 1. p.392.t.1
Excōmunicatio occultantiū, vel retinentiū ſcripturas, & libros ad R. Cam. ſpectantes. Iul ij. conſt 14. p.527.t.1
Excommunicatio eorum, qni mentiuntur ſe eſſe conſanguineos familiares, & commenſales, vt litteras gratis expediant. Leo x. conſt. 27. p.520.t.1
Excōmnnicatio Officialiū Cam Ap. in contractibus Camera, quomodolibet participātiū. Paul. iii. cōſt. 18. p.641.t.1
Excōmunicatio Miniſtrornm d. Camera integrè computa non reddentium. Paul. iii. conſtit. 40. p.679.t.1
Excommunicatio eorum, qni officium Inquiſitionis impediunt, & in cognitione criminis hareſis ſe ingerunt. Iul. iij. conſt. 11. p.703.t.1
Excommunicatio eorum, qui vt aliquid conſequantur, pro aliis, vel pro ſe ipſis, vt poſtea reſignent cum penſione, beneficia Eccleſiaſt. impetrāt. Paul. iv. cōſt. 12. p.731.t.1
Excommnnicatio eorum, qni Pontifice viuente, de futuro eligendo tractant. Paul. iv. conſt. 20. p.741.t.1
Excommunicatio illorum, qni aliquid de bonis, qua ad vſum Palatii depntata ſunt, apud ſe retinent. Pius iv. conſt. 4. p.5.t.2
Excommunicatio eorum, qui beneficia Eccleſiaſtica per cōfidentialem ſimoniā obtinent. Pius iv. conſt. 85. p.121.t.2

Excommunicationis pœnam incurrunt, qui quouis prætextu inſinuant, aut proponunt alienationem locorum, ac Ciuitatum S.R.E. Pius v. conſt. 35. p. 222. t. 2
Excommunicationem incurrunt Officiales Pœnitentiariæ, aliquid accipientes vltra ſalarium. Pius v. conſtit. 83. p. 282. t. 2
Excommunicationis in eos publicandæ, qui bona deperdita occultant, vel reſtituere recuſant, forma qualis ſit. Pius v. conſt. 1. p. 28. in Append.
Excommunicationem incurrunt, quidpiam exigentes pro admiſſione ad poſſeſſionem eccleſiaſtici beneficij. Pius iv. conſt. 104 p. 310. t. 2
Excommunicatio quando ſit danda contra obligatos, in tribunali A.C. Pius v. conſt. 113. p. 319. t. 2
Excommunicationem incurrunt, exigentes iuramenta illicita & contra libertatem eccleſiaſticam. Greg. xiij. conſtit. 93. p. 48. t. 2
Excommunicationem incurrunt, qui in Italia commorantur, abducentes quouis titulo, vel colore animalia, & alia bona ex ſtatu eccleſiaſtico. Greg. xiij. conſtit. 98. p. 485. t. 2
Excommunicationis pœnam incurrunt, abortum procurantes. Six. v. conſt. 87. p. 647. t. 2. Greg. xiv. conſt. 8. p. 696. t. 2
Excommunicationis, & anathematis pœnam incurrunt, Hæretici, & Schiſmatici, eorumq. fautores, & alij. Greg. xiij. conſtit. 81. p. 464. t. 2. & Paul. v. conſtit. 63. p. 251. t. 3
Excommunicationem incurrunt, appellantes à Papa ad futurum Concilium; Vniuerſitates autem & Collegia interdicto eccleſiaſtico ſubijciuntur. Greg. xiij. ibid. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, pyratæ latrunculi, & alij maritimi prædones. Greg. xiij. ibid. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt bona naufragorum rapientes. Greg. xiij. ibid. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, noua pedagia, ſeu gabellas, ad id poteſtatem non habentes, imponentes. Greg. xiij. ibid. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt falſificantes, aut falſo fabricantes litteras Apoſtolicas, & ſupplicationes de mandato Papæ ſignatas. Greg. xiij. ibid. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, deferentes arma, aliasq. merces ad Saracenos, Turchas, aliosq. infideles. Greg. xiij. ibid. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, impedientes eos, qui victualia ad Vrbem deferunt. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt Romipetas offendentes. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, qui abſque iuriſdictione perturbant, commorantes in Curia Romana. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt capientes, & offendentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Epiſcopos, & Archiepiſcopos, Sedisq. Apoſtolicæ Legatos, & Nuncios. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, offendentes eos qui ad Romanã Curiam recurrunt. eorumq. procuratores &c. vel executionem litterarum Sedis Apoſtolicæ impedientes. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, prohibentes impetrationem litterarum gratiæ vel iuſtitiæ. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, auocantes cauſas beneficiales & eccleſiaſticas, ſiue ſpirituales à Iudicibus eccleſiaſticis. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt Iudices laici trahentes perſonas eccleſiaſticas ad ſua tribunalia, vel libertatem eccleſiaſticam lædentes. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, ſtatuta, ordinationes, leges, ſiue decreta, contra libertatem eccleſiaſticam promulgantes. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, Iudicum eccleſiaſticorũ, iuriſdictionem impedientes. Greg. xiii. & Paul. v ibid.
Excommunicationem incurrunt, qui Iudicum eccleſiaſticorum decreta, ac ſententias eludentes, ad Curias ſeculares recurrunt. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, fructus, redditus, & alia ad ſedem Apoſtolicam ſpectantia vſurpantes, vel ſequeſtrantes. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, imponentes collectas, & alia onera Clericis, & Eccleſiis ſine licentia Romani Pontificis. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, imponentes in terris ſuis noua pedagia in caſibus à iure, vel à Sede Apoſt. non permiſſis. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, vſurpantes inuadentes, & detinentes in totum vel in parte Statum, Prouincias, Regna, Vrbes, Terras, & loca S. R. E. mediatè, vel immediatè ſubiecta. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, qui in locis, & terris Eccleſiæ, ſupremam Papæ iuriſdictionem ſibi arrogant, de facto, eaq. perturbare, & vexare conantur. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt raptores, ablatores, ac detentores, librorum, ſcripturarum, & bonorum Cameræ, & Palatii, tempore infirmitatis Papæ, aut Sedis vacantis. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem vt incurrunt, abſoluentes à Caſibus contentis in Bulla Cœnæ Domini. Greg. xiii. & Paul. v. ibid.
Excommunicationem incurrunt, duella, ſiue ſingularia certamina ineuntes, ſuadentes, prouocantes, auxiliumq. vel conſilium præſtantes. Clem. viii. conſt. 11. p. 14. t. 3
Excommunicationem incurrunt, comitantes duellum ingreſſuros, ſpectatores, patrinos, ac defenſores. Clem. viii. ibid.
Excommunicationem incurrunt, ſupradicti ſi ſingulares ſint perſonæ, & ſi Communitates interdicto ſubijciuntur. Clem. viii. ibid.
Excommunicationem vt incurrunt extrahentes frumenta, & legumina de ſtatu Eccleſiæ, & ſal externũ mercantes. Clem. viii. conſt. 49. p. 65. & Paul. v. conſtit. 12. p. 190. t. 3
Excommunicationem vt incurrunt, Regulares, qui ex Inſulis Philippinis, & aliis Indiarum partibus ad Iapponicas commeant. Clem. viii. conſtit. 74. p. 106. t. 3. & Paul. v. conſt. 2. in Appendice. p. 48
Excommunicationem incurrunt, fratres Carmelitæ, ad ſecularia tribunalia appellantes. Clem. viii. conſt. 110. p. 159. t. 3
Excommunicationem incurrunt, fratres Eremitæ S. Auguſtini recurrentes ad ſecularia tribunalia. Clem. viii. conſt. 113. p. 162. t. 3
Excommunicationem incurrunt Clerici, Religioſi, ac laici vtriuſque ſexus, aliquid dantes, promittentes, vel recipientes pro obtinenda gratia, vel iuſtitia apud Sedem Apoſtolicam. Greg. xiii. conſt. 24. p. 391. t. 2
Excommunicationem incurrunt, qui occaſione beneficiorum obtinendorum, alios ſe eſſe ſimulant, & tamquam tales, ſe examini ſubiiciunt. Paul. iv. conſtit. 14. p. 731. t. 2
Excommunicationem incurrunt, qui beneficia pro perſonis ignorantibus, ſeu pro ſe, vel pro aliis cum oblatione alicuius penſionis annuæ procurant. Paul. iv. ibid.
Excommunicationem incurrunt, beneficia pro aliis procurantes animo, poſtmodum in fauorem aliorum dimittendi.

tendi. Paul. iv. ibid.
Excommuuicantur Petrus Abaelardus, & Arnaldus de Brixia baretici ab Iunoc. ii. conſt.2. p.18.t.1
Excommunicatio Federici II. Imperatoris. Greg. ix. conſt. 13. p.58.t.1
Excommunicatio Henrici VIII. Regis Angliæ. Paul. iii. conſt.7. p.619.t.1
Excommunicatio Eliſabeth Reginæ Angliæ Pius v. conſt. 101. p.305.t.2
Excommunicatio Odetti à Caſtilione Cardinalis. Pius iv. conſt. 66. p.95.t.2

Excommunicationes S. Eleutherij

Vide ſupra in V. S. Eleutherius.

Executores Vrbis

Executores taxam, & alia præſcripta, obſeruare iuſſit. Paul. v. conſt.71. p.283.t.3
Executores pignora iu executionem accepta, Depoſitario pignorum, couſignare tenentur. Paul. v. ibid.
Executores mandata ciuilia iu diebus feſtis exequi prohibentur, & quando ſecus. Paul. v. ibid.
Executores tenentur mandata ſibi à partibus couſignata, iutra triduum exequi. Paul. v. ibid.
Executores mandata executiua ſibi conſignata ſi perdiderint, ad ſumptus duplicatorum teuentur. Paul. v. ibid.
Executores quando mandata exequi impediantur, & per quæ. Paul. v. ibid.
Executores tenentur boua in executionem accepta, gratis reſtituere, ſi Iudex mandauerit. Paul. v. ibid.
Executores quid ſeruare teneantur ſi in executione eis fuerit oſtenſum, Nou grauetur, Carta dotalis, vel Inhibitio. Paul. v. ibid.
Executores vnius Tribunalis, uon poſſuut exequi mandata ciuilia alterius, & qui ſecus. Paul. v. ibid.
Executores, contra quos ad executiouem procedunt, abſque mandato. Paul. v. ibid.
Executores pœna furti tenentur, ſi aliquid ab eis acceperint, contra quos executionem facere non poterant. Paul. v. ibid.
Executores non debẽt ad Carceres eos ducere, qui capti ſunt cum mandato deduceudo ad præſentiam Iudicis, niſi iuſſu Iudicis, qui mandatum relaxauit. Paul. v. ibid.
Executores, Extraordinariis Maioribus obedire teuentur. Paul. v. ibid.
Executorum cuiuſque Curiæ taxas, vide in d. Paul. v. conſt. 71. p 307.t.3
Executores ne ſuum officium exequantur, quomodolibet impedientes, quas pœuas incurrant. Pius iv. conſt.47. p.62.t.2. & Six. v. couſt. 6. p.491.t.2
Executores, armata mauu, vt in executione ſuis muneris impediant inuadẽtes, crimen læſæ maieſtatis iucurrunt. Iul. iii. couſt.17. p.710.t.1
Vide etiam iu V. Curia.

Exemptio, & Exemptus

Exemptiones quaſcumque à Commuuitatibus ſtatus eccleſiaſtici conceſſas, reuocauit, & concedi prohibuit. Clem. viii. conſt.10. p.11.t.3
Exemptione à ſolutioue Dohanæ Vrbis, gaudent patresfamilias, ob numerum 12. filiorum. Pius iv. couſtit. 72. p.103.t.2
Exemptiones à ſolutione Dohanæ Vrbis præterquam locis piis conceſſas reuocauit. Pius iv. ibid. & Six. v. conſt.2. p.487.t.2
Exemptio à ſolutione ſubſidii triennalis, uemini ſuffragatur. Paul. iii. conſtit. 39. p.178.t.1. & conceſſas reuocat Paul. iv. in conſt. 20. p.741.t.1
Exemptiones quaſcumque à ſolutione onerũ Cameralium, reuocauit Six. v. conſt.2. p.487.t.2. & Paul. v. conſt.11. p.188.t.3
Exempti, nou puniti à ſuis Iudicibus, ab Ordinariis puniri poſſunt. Leo x. conſt.10. p.482.t.2
Exemptorum Iudices, diligenter eorum cauſas, cognoſcere tenentur. Leo x. ibid.

Expeditiones

Expeditiones quæ non fiuut à Correctore litterarum Contradictarum, aut Procuratoribus dictarum litterarum ſuper confirmatione indulgentiarum, teſtamentorum, aut iuſpatronatus niſi de conſenſu. Pius iv. conſt. 54. p.73.t.2
Expeditiones Camerales ſub nomine & ſigillo Camerarij, & cum ſubſcriptione (Viſa) & nou aliter, fieri debent. Greg. xiii. conſt. 96. p.472.t.2

Extractio

Extractio frumentorum & aliorum frugum de ſtatu eccleſiaſtico, vt prohibita, vide iu V. Frumenta.
Extractio ab Eccleſiis, eorum qui ad illas confugientur, vt prohibita, vide in V. Immunitas, & in V. Eccleſia.

Extractus ſiue Regiſtra

Extractus ſiue Regiſtra iu litibus, vt Romæ fieri debeant. Paul. v conſt.71.§.20. p.281.t 3
Extractus & Regiſtri in quibus litibus fiant, & in quibus non. Paul. v. ibid.
Extractuum & Regiſtrorũ taxam, omnibus Vrbis Notarijs, præfiniuit Pius iv. conſt. 105. & ſeq. pag. 173. & ſeq. t.2. ac Paul. v. conſt.72. p.286.t.3

Extraordinarij

Extraordinarij à Populo Romano deputati ad reperiendas Artiſtarum fraudes, præſtant cautionem de fideliter munus ſuum exercendo. Pius iv. conſt.58. p.81.t.2
Extraordinariorum muuus quale ſit. Pius iv. ibid.
Extraordinarius Maior, debet per ſeipſum muuus ſuum exercere. Pius iv. ibid.
Extraordinarijs prædictis Executores obedire tenentur. Pius iv. ibid. & Paul. v. conſt.71. p.286.t.3

Extrema Vnctio

Extremæ Vuctionis materies, quæ ſit. Eug. iv. conſtit.19. p.289.t.1
Extrema vnctio, quibus danda. Eug. iv. ibid.
Extrema vnctio, iu quibus locis conferenda. Eug. iv. ibid.
Extremæ vnctionis forma, quæ ſit. Eug. iv. ibid.
Extremæ vnctionis Miniſter, quis ſit. Eug. iv. ibid.
Extremæ vnctiouis effictus, qualis ſit. Eug. iv. ibid.

Exules

Eorum materia Vide in V. Banniti.

F

Fabrica Baſilicæ S. Petri de Vrbe

FAbrica S. Petri, de nouo reædificata à Iul. ij. iu conſt. 23. p.437.t.2
Fabrica S. Petri, gaudet priuilegio, vt duæ ſententiæ conformes faciaut rem iudicatam. Pius v. conſtitut. 95. p.297.t.2
Fabricæ S. Petri deputati, habent facultatem exequendi omnia legata pia, infra triennium uon impleta. Pius v. couſt.97. p.298.t.2
Fabricæ S. Petri applicantur, pœna pecuniaria in quibus condemnantur, qui alienarunt bona Eccleſiæ abſque ſolemnitatibus. Pius v. ibid.

Fabrica S. Petri Commiſſarij, quando prætendere poſſint quintam partem relictorum eidem Fabricæ. Pius v. conſt. 56. p.252.t.2

Fabrica S. Petri Commiſſarij, quibus gaudeant priuilegijs. Iul. ij. conſt. 23. p.437.t.1

Fabrica S. Petri Deputatorū facultas, reuidendi quaſcumque alienationes rerum Eccleſiæ perperam factas cum applicatione fructuum indebite perceptorum d. fabricæ. Pius v. conſt. 97. p.298 t.2

Fabrica S. Petri Deputatorū, facultas cognoſcendi de cauſis ac litibus iam motis, ſuper alienationibus bonorum eccleſiaſticorum perperam factis, & eas ad ſe auocandi. Pius v. ibid.

Fabrica S. Petri Deputatorum facultas, bona pro locis pijs recuperata, dandi in emphyteuſim, aut aliter, vel pro perceptis fructibus componendi. Pius v. ibid.

Fabrica S. Petri Deputati, præfigunt terminum poſſeſſoribus rerum Eccleſiæ alienatarum ad impetrandam confirmationem à Sede Apoſtolica. Pius v. ibid.

Fabrica S. Petri Deputati, cogunt poſſeſſores dictorum bonorum alienatorum, oſtendere inſtrumēta conceſſionum. Pius v. ibid.

Fabrica S. Petri Deputati, habita vna ſententia fauorabili, fructus rei de qua agitur, deponi faciunt, vt in d. conſt. Pius v. ibid.

Fabrica S. Petri Deputati, poſſunt cogere quoſcumque, ac præſertim Notarios, ad reuelandum bona, confinia, cenſus, redditus, iura, ac inſtrumenta concernen. intereſſe d. Fabricæ. Pius v. ibid.

Fabricæ S. Petri applicantur, fructus ex bonis alienatis ab occupatoribus malè percepti. Pius v. conſt. 98 p.302.t.2

Fabrica S. Petri Deputatorum facultas, tranſigendi ac componendi in caſibus dubijs. Pius v. ibid.

Vide etiam in V. Collegium Fabricæ, & in V. Iudex Fabricæ.

Facinoroſus. Vide in V. Banniti.

Facultas

Facultates conceſſæ Militijs, dandi, expectatiuas & reſeruationes beneficiorum, eaq. vniendi, vel ſupprimendi reuocatæ à Pio v. conſt 73. p 269.t.2

Facultates conceſſæ Militijs teſtandi, ac diſponendi de bonis Eccleſiæ, & fructibus reuocantur à Pio v. ibid.

Facultas eligendi Confeſſarium conceſſa in Bulla Cruciatæ, & alijs indultis vt non ſuffragatur Regularibus. Clem. viij. conſt. 64. p.89.t.3

Facultates teſtandi, ac diſponendi in commodum illegitimorum, à quibuſcumque conceſſas, perſonis Eccleſiaſticis, reuocat Pius v. conſt. 117. p.326.t.2

Facultates diſpenſandi ab irregularitatibus à Sede Apoſtolica, Græci obtinere debent. Clem. viij. conſtit. 94. p.48.t.3

Facultas gratiandi Bannitos omnibus ablata, vide in V. Banniti ſup p.11. vt infra in V. Gratia.

Falſarij

Falſarij litterarum Apoſtolicarum etiam in forma Breuis, ac ſupplicationum gratiam vel iuſtitiam concernentium, excommunicantur à Greg. xiij. in conſt. 81. p.464.t.2

Falſarij ſupplicationum de mandato Sanctiſſimi ſignatarum, excommunicantur. Greg. xiij. ibid.

Falſo fabricantes litteras Apoſtolicas, Breuia, & ſupplicationes excommunicationē incurrunt. Greg. xiij. ibid.

Falſarij dicuntur, ſiue falſi pœnam incurrunt, Procuratores Pœnitentiariæ Apoſt. non exprimentes, verum gradum in diſpenſationibus matrimonialibus. Pius v. conſtit. 21. p.200.t.2

Familia

Familias ſuas reformare debent Cardinales. Leo x. conſt. 7. p.476.t.1

Familiarium ſuarum regimini, inuigilare debent Cardinales. Leo x. ibid.

Famigeratores. Vide in V. Libelli famoſi.

Familiares Cardinalium

Familiares Cardinaliū actu ſeruiētes, ſunt ab Ordinariorum iuriſdictione exempti. Leo x. conſt. 10. p. 482.t.1

Familiares Cardinalium coram A.C. conueniuntur. Iul. ij. conſt. 28. p.448 t.1

Familiares Cardinalium ſtipendia non conuenta, ab hæredibus illorum petere vt prohibuit. Pius v. conſtit. 15. p.194 t.1.

Familiarium ſuorum qualitates, inquirere debent Cardinales. Leo x. conſt. 7. p.476.t.1

Familiaribus Cardinalium Clericis, veſtes verſicolores deferre prohibuit. Leo x. ibid.

Familiares Papæ

Familiares Papæ, ſunt Auditores Rotæ Romanæ. Paul. iij. conſt. 3. p.616.t.1. Vide etiam in V. Commenſales p. 32.

Familiares Papæ, ſunt Theſaurarius, & Clerici Cameræ. Caliſt. iij. conſt. 1. p 309.t.1

Familiares Papæ, ſunt Referendarij & alij Officiales ex Palatio Apoſtolico panem habentes. Paul. iij. conſt. 3. p.616.t.1

Familiaris Papæ, eſt Auditor Confidentiarum. Six. v. conſt. 47. p.556.t.2

Familiares Papæ, ſunt Archiuij Scriptores. Iul. ij. conſt. 15. p.428.t.1

Familiares Papæ, ſunt Cantores Capellæ. Six. v. conſt. 38. p.540.t.2

Familiares Papæ, & continui commenſales, qui verè ſint, explicat & declarat. Paul. iij. ibid. & Iul. iij. conſt. 21. p.714.t.1

Vide etiam in V. Commenſales. ſup. pag. 32.

Familiares Prælatorum

Familiares, & ſeruitores Prælatorum Romanæ Curiæ, ſalarium & ſtipendium pro biennio tantum, & infra annum à die obitus illorum petere poſſunt. Paul. iij. conſt. 43. p.681.t.1

Familiares Prælatorum Romanæ Curiæ mercedem, vel ſtipendia non conuenta ab eorum hæredibus petere prohibuit. Pius v. conſt. 15. p.194.t.2

Fatalia

Fatalium prorogationis Commiſſiones in quibus vltra primam vicem poſtulatur in ſignatura Gratiæ, ſunt proponen. Pius iv. conſt. 59. p.84.t.2. & Paul. v. conſt. 71. p.264.t.3

Fatalium prorogationes, in cauſis ciuilibus vltra primam vicem nonniſi ex cauſa ſunt conceden. Paul. v. ibid.

Fatalium prorogationes, Rotæ Auditores quando concedāt. Paul. v. conſt. 71. §. 5. n. 6. p.268.t.3

Fautores

Fautores hæreticorum, quibus pœnis ſubiaceant. Innoc. iv. conſt. 18. p.78.t.1

Fautores bannitorū ſtatus eccleſiaſtici, quas pœnas luant. Six. v. conſt. 6. p.491.t.2

Vide etiam in V. Hæretici, & in V. Banniti.

Federicus I. II. & III. Imperatores

Federicus I. Imperator, reconciliatus fuit Alex. iij. Venetiis,

tiis, & ab eo abſolutus. Alex. iii. conſt. 8. p. 29. t. 1
Federicus 1. Imperator obedientiam præſtitit Alex. iii. eiq. equitaturo ſtapham tenuit. Alex. iii. ibid.
Federicus 2. Imperator leges edidit pro Eccleſiaſtica immunitate libertate, & iuriſdictione ſeruanda quas confirmarunt. Bonif. ix. conſtit. 4. p. 232. t. 1. Honor. iii. conſt. 1. p. 43. t. 1. & Innoc. iv. conſt. 1. p. 60. t. 1
Federicus 2. Imperator aberrauit poſtea ab obedientia Papa ideoq. excommunicatur, eiusq. Vaſſalli à iuramento fidelitatis abſoluuntur à Greg. 12. in conſt. 13. p. 59. t. 1
Federicus 2. Imperator, quæ ſcelera commiſit. Greg. 12. ibid.
Federicus 2. Imperator damnatus, excommunicatus, Imperioq. depoſitus fuit ab Innoc. iv. in conſt. 3. p. 62. t. 1
Federicus 3. Imperator coronatus fuit Romæ in Monaſterio S. Pancratii à Nicolao v. in conſt. 4. p. 309. t. 1
Federicus Saxoniæ Dux, vide in V. Dux.

Ferdinandus Rex

Ferdinandus Rex Hiſpaniarum, Regnum Granatæ à Saracenis recuperauit. Alex. vi. conſt. 2. p. 392. t. 1
Ferdinando prædicto Inſulas noui Orbis, vt conceſſit. Alex. vi. ibid.

Ferrariæ Ciuitas

Ferrariæ Ciuitatem, eiusq. Ducatum ob mortem Alphonſi Eſten. ad Sedem Apoſtolicam deuolutum acceptauit, eumq. conſtitutioni Pii v. de non alienan. ſubiacere declarauit. Clem. viii. in conſt. 52. p. 68. t. 3
Ferrariæ Ciuitatis Rotam inſtituit. Clem. viii. conſt. 59. p. 77. t. 3
Ferrariæ Ciuitatis Conſilium, eligit eius Rotæ Auditores. Clem. viii. ibid.
Ferrariæ Ciuitatis qualitates, & ornatus, qualis ſit. Bonif. ix. conſt. 2. p. 231. t. 1
Ferrariæ Ciuitatis Studium erexit. Bonif. ix. ibid.
Ferrariæ Ciuitatis Studio, priuilegia conceſſerunt Bonif. ix. ibid. & Clem. viii. conſt. 94. p. 142. t. 3
Ferrariæ Ciuitatis Rotæ Auditores, vide in V. Auditores Rotæ Ferraren.

Feſtum

Feſta obſeruari iuſſit, eorumq. diebus mercatus, profanaq. negotiationes fieri prohibuit. Pius v. conſt. 5. p. 180. t. 2
Feſtis diebus illicita opera facientes, quas pœnas incurrant. Pius v. ibid.
Feſta de conſuetudine locorum celebrari ſolita, obſeruari præcepit. Pius v. ibid.
Feſtum Sanctiſſ. Corporis Chriſti feria quinta poſt octauam Penthecoſtes celebrari iuſſit Vrbanus iv. conſt. 1. p. 94. t. 1
Feſtum Sanctiſſ. Corporis Chriſti, tempore interdicti apertis eccleſiarum ianuis celebrari poteſt. Martin. v. conſt. 12. p. 262. t. 1
Feſtum Sanctiſſ. Corporis Chriſti per octauam ſolemniter celebrandum ſtatuit. Eug. iv. conſt. 6. p. 274. t. 1
Feſtum Viſitationis B. Virginis Mariæ inſtituit Bonif. ix. conſt. 1. p. 230. t. 1
Feſtum B. Annæ matris B. Virginis Mariæ inſtitutum à Greg. xiii. conſt. 87. p. 471. t. 2
Feſtum S. Dominici die 5. Auguſti celebrari conſuetum, ad diem 4. eiuſdem Menſis tranſtulit Paul. iv. in conſt. 15. p. 734. t. 1
Feſtum Cathedræ S. Petri Romæ reſtituit. Paul. iv. conſt. 13. p. 732. t. 1
Feſtum S. Mariæ de Victoria die 7. Octobris celebrandum inſtituit. Greg. xiii. conſt. 11. p. 373. t. 2
Feſtum Sanctorum celebrari ſolet in die eorum obitus. Paul. iv. conſt. 15. p. 734. t. 1
Vide cætera in V. Canonizatio Sanctorum.

Feuda, & Feudatarij

Feuda illorum ad Cameram Apoſtolicam deuoluuntur, qui illi iura debita non ſoluunt. Greg. xiii. conſtit. 63. p. 442. t. 2
Feuda deuoluta ad Sedem Apoſtolicam abſque poſſeſſionis corporalis apprehenſione illi incorporata ſunt. Pius v. conſt. 35. p. 221. t. 2
Feudorum ac iurium Cameræ poſſeſſores, quid ſeruare teneantur circa ſolutiones faciendas. Greg. xiii. ibid.
Feudatarii S. R. E. non prohibentes agitationes, ſiue ſpectacula Taurorum feudis priuantur. Pius v. conſt 48. p. 244. t. 2
Feudatarii Reu. C. A. in feſto SS. Petri, & Pauli ei iura debita ſoluere tenentur. Greg. xiii. ibid.

Fideiuſſio, & Fideiuſſor

Fideiuſſiones præſtitæ à Vaſſallis, & eorum Vniuerſitatibus, pro ſoluendis debitis Baronum nullæ ſunt. Pius iv. conſt. 18. p. 29. t. 2
Fideiuſſores quando pœnam conuentionalem ſoluere teneantur. Pius iv. conſt. 52. p. 70. t. 2
Fideiuſſores fractæ pacis, an poſſint allegare nouam cauſam. Pius iv. conſtit. 52. p. 69. t. 2. & Pius v. conſtit. 9. p. 186. t. 2
Fideiuſſoribus non ſuffragantur, dilationes conceſſæ eorum principalibus. Iul. iii. conſt. 13. p. 707. t. 1
Vide etiam in V. Cautio.

Fidei profeſſio

Fidei profeſſio inſerenda eſt de verbo ad verbum in inſtrumentis ac litteris Doctoratus. Pius iv. conſt. 88. p. 128. t. 2
Fidei profeſſionem facere tenentur, promoti ad Cathedrales, & de quibuſcumque Canonicatibus, & beneficiis eccleſiaſticis prouiſi. Pius iv. ibid.
Fidei profeſſionem facere tenentur promouendi ad gradum Doctoratus, ad lecturas & Cathedras. Pius iv. ibid.
Fidei profeſſionem facere tenentur prouiſi de Monaſteriis, Conuentibus, Domibus, & aliis locis Regularium quorumcumque Ordinum, etiam Militarium. Pius iv. conſt. 89. p. 130. t. 2
Fidei profeſſionis forma, quam Græci emittere tenentur, quæ ſit. Greg. xiii. conſt. 33. p. 400. t. 2

Filia, & Filius

Filiam, & matrem nefario coitu cognoſcentes, vltimi ſupplicii pœna plectuntur. Six. v. conſt. 54. p. 570. t. 2
Filias ſuas, parentes proſtituentes, quas pœnas incurrãt. Six. v. conſt. 46. p. 554. t. 2
Filii offendentium Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis quibus pœnis afficiantur. Pius v. conſt. 82. p. 280. t. 2
Filii Hæreticorum eorumq. fautorum ac nepotes, quas pœnas incurrant. Alex. iv. conſt. 12. p. 90. t. 1
Filii ac nepotes inquiſiti de hæreſi ac abſoluti, ad officia & beneficia admittuntur. Alex. iv. ibid. & Honor. iv. conſt. 2. p. 125. t. 1
Filij presbyterorum ex fornicatione nati, beneficia eccleſiaſtica per eorum patres obtenta, obtinere minime poſſunt. Clem. vii. conſt. 30. p. 598. t. 1
Filiorum legitimam in cauſis criminalibus condemnatorum, parentes eorum viuentes ſoluere fiſco tenentur. Six. iv. conſt. 24. p. 731. t. 1. Quod non procedit in parentibus Romæ viuentibus. Innoc. ix. conſt. 2. p. 714. t. 2
Filiorum illegitimorum legitimatione. Vide in V. Legitimatio.
Filios, filiaſue habentes Cardinales creari non poſſunt. Six. v. conſt. 50 p. 562. t. 2

Filios

Filios duodecim habentes quibus gaudeant priuilegijs, & exemptionibus. Pius iv. conſt.72. p.103.t.2

Firmi Ciuitas, Eccleſia & Studium

Firmi Ciuitatis laudes, nobilitatem, & antiquitatem, vide in conſt. 95. Six. v. p.663.t.2
Firmi Ciuitatis eccleſiam Epiſcopalem in Archiepiſcopalem erexit. Six. v. ibid.
Firmi Ciuitatis Studium, quibus gaudeat priuilegijs. Six.v.conſt.9. p.496.t.2
Firmi Ciuitatis Studium, renouauit Six.v. ibid.

Fiſci Procurator

Fiſci Procurator non tractet compoſitionē cū reis, ſed cauſarum expeditioni incumbat. Pius iv.conſt.58.p.82.t.2. & Paul.v. conſt.71. p.275.t.3
Fiſci Procurator, quando appellationem proſequitur ſi adeſt inſtigator. Pius iv. ibid. & Paul. v. ibid.
Fiſcus Vrbis, Procuratores fiſcales ſubſtituit in toto ſtatu eccleſiaſtico. Pius iv. ibid. & Paul. v. ibid.
Fiſci Procurator Curiæ Capitolinæ ea omnia ſeruare tenetur, quæ fiſcus Reu. Cameræ Apoſtolicæ. Pius iv. ibid. & Paul.v. ibid.
Fiſcus in cauſis criminalibus ſemper citandus in quocumque foro. Pius iv. ibid. Six .v. conſtit.93. p.657.t.2. & Paul. v. ibid.
Fiſci Procurator, à reis nihil, & ab inſtigatoribus moderate recipere debet. Pius iv. ibid.
Fiſci Procurator, in Vigilia & feſto SS. Petri, & Pauli, proteſtatur contra non ſoluentes iura debita Cameræ Apoſtolicæ. Greg. xiij. conſt. 63. p.441.t.2
Fiſci officium quale. Pius iv. ibid. & Paul. v. ibid.
Fiſci Procurator, in cauſis criminalibus de pœnis pecuniarijs vigeſimam lucratur. Clem. vij. conſt.20. p.588.t.1. & Six.v. conſt.93. p.657.t.2
Fiſci Procurator, ſeptem ſubſtitutos habere debet. Pius iv. conſt.58.p.82.t.2. & Paul.v. conſt.71.n.21. p.276.t.3
Fiſci Procurator, aut eius ſubſtituti non poſſunt interrogare, aut examinare teſtes abſque præſentia Iudicis. Paul.v. ibid. n. 7. p.257
Fiſci Reu. C. A. intereſſe concernentes cauſæ ciuiles in Camera ſunt cognoſcen. Paul. iij. conſt.9. p.629.t.1
Fiſci Procurator, in Terris S. R. E. cogit Officiales Communitatum ad reddendas rationes. Clem.viij. conſt.10. p. 9. t. 3
Fiſci Procuratori, quando concedantur remiſſoria. Pius iv. conſt.58.§.46.p.82.t.2. & Paul.v.conſt.71.§.17.nu.13. p.275.t.3
Fiſci Procuratori, quando concedantur litteræ pro capiendis inditijs. Pius iv. §.47. ibid. & Paul.v. n.12. ibid.
Fiſci Procurator, nihil percipere poteſt à ſuis ſubſtitutis. Pius iv. §.54. ibid. & Paul.v. n.18. ibid.
Fiſci Procurator non auditur in cauſis priuatorum, niſi docto de ſuo intereſſe. Pius iv. §. 52. ibid. & Paul. v. n.16. ibid.
Fiſci Procuratori, quando detur ſuperſeſſoria in cauſis ciuilibus. Pius iv. §. 45. ibid.
Fiſco prædicto Cameræ Apoſt., omnes pœnas maleficiorum ſtatus eccleſiaſtici, vt applicauit. Pius iv. conſt.43.p.56. t.2. & Six. v. conſt.93. p.655.t.2
Fiſci Aduocato, & Procuratori, multa præcepit. Paul.v. conſt.71. §.15. & 17. p.274. & 275.t.3
Vide etiam in V. Aduocatus Fiſci.

Florentini

Florentinorum Mercatorum cauſa, cognoſcuntur ab eorum Conſulibus in Vrbe, ex bulla 33. Leon. x.p.524.t.1
Florentinorum prædictorum Conſules, deputant Notarium ſuarum cauſarum. Leo x. ibid.

Florentinum Concilium. Vide in V. Concilium.

Fœtus

Fœtus immaturi animati vel inanimati, formati vel informis eiectionem procurantes, quibus pœnis fiant obnoxij. Six.v. conſt.87. p.643.t.2
Fœtum ne mulieres concipiant impedientes, quas pœnas incurrant. Six. v. ibid.

Fontes. *Vide in V. Congregatio pro Vijs &c.*

Fortalitia. *Vide in V. Alienatio.*

Franchitia

Franchitias in Vrbe, cuiuſuis ſtatus & dignitatis homines retinentes, quas pœnas ſubeant. Iul. iij. conſt. 17. p.710.t.1. Pius iv.conſt.47.p.62.t.2. Greg.xiij. conſt.12. p.373.t.2. Six.v. conſt. 6. p.492.t.2
Franchitias in Vrbe acclamantes, quibus afficiantur pœnis. Pius iv. conſt 47.p.62.t.2. Greg. xiij. conſt. ead. & Six. v. ibid.
Franchitiarum prætextu, Iuſtitiæ miniſtros impedientes, quas ſubeunt pœnas. Greg. xiij. & Six. v. ibid.

S. Franciſca Romana

S. Franciſca, ex nobilibus parentibus Romanis orta anno 1384. vt in Paul.v. conſt.45. p.233.t.3
S. Franciſca, Domum Religioſam Oblatarum ſub Regula D. Benedicti Congregationis Montis Oliueti in Vrbe inſtituit. Paul. v. ibid.
S. Franciſca, virtutibus & miraculis in vita, & poſt mortem enituit. Paul. v. ibid.
S. Franciſca, varios ægrotos curauit, & inſanabiles morbos ab humanis corporibus expulit. Paul. v. ibid.
S. Franciſcæ corpus, poſt mortem odore fragrauit. Paul.v. ibid.
S. Franciſca adhuc infans, futura ſigna ſanctitatis dabat. Paul. v. ibid.
S. Franciſcam canonizauit Paul. v. ibid.
S. Franciſcæ feſtum die 9. Martij celebrari iuſſit. Paul. v. ibid.

S. Franciſcus Aſſiſias

S. Franciſci vitam, compendioſè narrat. Greg. ix. conſt. 2. p.51.t.1
S. Franciſcum, Cathalogo Sanctorum adſcripſit Greg. ix. ibid.
S. Franciſci feſtum die 4. Octobris agi iuſſit. Greg.ix. ibid.
S. Franciſcus Stygmata D. N. Ieſu Chriſti in ſuo corpore portauit. Greg.ix. conſt.12. p.58.t.1. Alex. iv. conſt.4. p.83.t.1
S. Franciſcus tres Ordines inſtituit quorum materiam diſpoſitam inueniet hic infra in V. Fratres.
S. Franciſci feſtum die 4. Octobris de præcepto obſeruandum ſtatuit. Six. iv. conſt.3. p.333.t.1

S. Franciſcus de Paula

S. Franciſci de Paula vitam, compendioſe recenſet Leo x. conſt. 38. p.528.t.1
S. Franciſci de Paula feſtum, die 2. Aprilis celebrari iuſſit Leo x. ibid. & duplici officio venerari mandauit. Six.v. conſt. 8. p.494.t.2
S. Franciſcus de Paula, tres Ordines inſtituit, ſcilicet primum Fratrum, ſecundum Sororum, & tertium pro ſecularibus ſub nomine Tertiariorum. Leo x. ibid.
S. Franciſcus de Paula, Religionem fratrum Minimorum ſic ab eo appellatam inſtituit. Leo x. ibid. de qua vide in V. Fratres Minimi.
S. Franciſcus de Paula, prophetiæ dono claruit. Leo x. ibid.

S. Fran-

S. Franciſcus de Paula miraculis clarult. Leo x. ibid.
S. Franciſcus de Paula, Canonizatus fuit à Leone x. ibid.

Fraticelli, Beguini, & Bizochi

Fraticellos Beguinos, & Bizochos, qui Regulam S. Franciſci ſe profiteri præſumebant, erroresq. illorum damnauit Ioann. xxij. conſt. 3. p.155.t.1
Fraticellorum Beguinorum, & Bizochorum errores recenſet Ioann. xxij. ibid.
Fraticellos Beguinos, & Bizochos perſequi, & vbique capi iuſſit Ioann. xxij. ibid.

Fratres

Fratres duo germani Cardinales eſſe non poſſunt. Iul. iij. conſt. 22. p. 715. t. 1. & Six. v conſt 50. p.562.t.2
Fratres carcerari facientes, vt ſororem eorum germanam corrumpant, quas pœnas incurrant. Six. v. conſt. 46. p.554.t.2
Fratres cum ea ſe commiſcentes, cum qua eorum alter concubuit, quibus pœnis ſiant obnoxij. Six. v. conſt. 54. p.571.t.2

Fratres Amadei

Fratres Amadeos, & Clarenos, vniuit fratribus Minoribus S. Franciſci de Obſeruantia. Pius v. conſtit. 53. p.247.t.2
Fratrum prædictorum gratias, & præcedentiam declarauit. Pius v. ibid.

Fratres S. Ambroſij ad Nemus Mediolanen.

Fratres S. Ambroſii ad Nemus, approbati fuerunt ob reuerentiam S. Ambroſii, qui ad d. Nemus in ſolitudinem ſæpe ſe transferebat à Greg. xi. in conſt. 9. p.226.t.1
Fratres S. Ambroſii, Regulam S. Auguſtini profitentur. Greg. xi. ibid.
Fratres S. Ambroſii, Officium Ambroſianum recitare poſſunt. Greg. xi. ibid. & Eug. iv. conſt. 22. p.291.t.1
Fratres S. Ambroſii, qualem habitum deferant. Greg. xi. ibid.
Fratres S. Ambroſii, ad Religionem arctiorem tranſire poſſunt. Greg. xi. ibid.
Fratres S. Ambroſii, ſub vna Congregatione redacti fuerunt ab Eug. iv. in conſt. 22. p.291.t.1
Fratrum S. Ambroſii Prior, quæ poſſit. Eug. iv. ibid.
Fratres S. Ambroſii, eccleſiaſtica ſacramenta miniſtrant. Eug. iv. ibid.
Fratres S. Ambroſii, noua loca recipere poſſunt. Eug. iv. ibid.
Fratres S. Ambroſii ad Nemus Mediolanen., & fratres S. Barnabæ Prouinciæ Marchiæ, & Ianuæ in vnam Congregationem vniti fuerunt à Six. v. Eamq. vnionem approbauit & confirmauit Paul. v. in conſtit. 15. p.194.t.3

Fratres S. Antonij Viennen.

Fratres S. Antonij Viennen., eleemoſynas nolis ſonantibus quærere permiſit. Clem. vij conſt. 2. p.558.t.1
Fratres S. Antonij Viennen., quid ſeruent circa quæſtum eleemoſynarum. Pius iv. conſt. 100. p. 134. t. 2. & Greg. xiij. conſt. 73. p.455.t.2
Fratres S. Antonij Viennen., in Prioratu Viennen. habent corpus S. Antonij. Bonif. viij. conſt. 5. p.141.t.1
Fratres S. Antonij Viennen., quibus priuilegijs, indultis, & gratijs perfruantur. Clem. vij. conſt. 2. p.558.t.1
Fratres S. Antonij Viennen., Regulam S. Auguſtini profitentur. Bonif. viij. conſt. 5. p.141.t.1
Fratres S. Antonij Viennen., habitum cum ſigno T. quod potentiam ſignificat, deferunt. Bonif. viij. ibid.
Fratribus S. Antonij ſubiecta ſunt Oratoria, & Capellæ omnes conſtructa ſub inuocatione S. Antonij. Clem. vij. ibid.
Fratribus S. Antonij Viennen., vt applicantur legata pia relicta locis pijs S. Antonij. Clem. vij. ibid.
Fratrum S. Antonij Viennen. beneficia, fratribus tantum profeſſis conferri iuſſit. Clem. vij. conſt. 2. p.558.t.1
Fratrum S. Antonij Viennen. Monaſterium, exemptum eſt à ſolutione quarumcumque impoſitionum. Clem. vij. ibid.
Fratrum S. Antonij Viennen. Abbatis authoritas, quæ ſit. Bonif. viij. conſt. 5. p.141.t.1
Vide etiam S. Antonij Viennen fratres.

Fratres Apoſtoli dicti

Vide hic infra in V. Fratres S. Barnabæ.

Fratres S. Barnabæ

Fratres S. Barnabæ, olim fratres Apoſtoli pauperis vitæ nuncupabantur. Alex. vi. in conſt. 3. p.393.t.1
Fratres prædicti, Regulæ S. Auguſtini ſubiecti fuerunt ab Alex. vi. ibid.
Fratres S. Barnabæ prouinciæ Marchiæ, & Ianuæ, fratribus S. Ambroſii ad Nemus vniti fuerunt à Six. v. eamq. vnionem confirmauit Paul. v. in conſtitut. 15. p.194.t.3

Fratres Bizochi, & Beguini

Vide ſupra in V. Fraticelli.

Fratres Capuccini. *Vide in V. Capuccini.*

Fratres Carmelitæ. *Vide in V. Carmelitæ.*

Fratres Carmelitæ Diſcalc.

Vide in V. Carmelitæ Diſcalciati.

Fratres Clareni. *Vide in V. Fratres Amadei.*

Fratres Cruciferi

Fratrum Cruciferorum Congregatio à B. Cleto inſtituta dicitur. Greg. xiv. conſt. 13. p.701.t.2
Fratres Cruciferi ſunt exempti à ſolutione decimarum. Vrb. iij. conſt. 1. p.30.t.1
Fratres Cruciferi, alios ad Religionem recipiunt. Vrb. iij. ibid.
Fratres Cruciferi, fruuntur priuilegijs Ordinum Mendicantium. Greg. xiv. conſt. 13. p.701.t.2
Fratrum Cruciferorum priuilegia confirmauit Greg. xiv. ibid.
Fratres Cruciferi, fauores extra Religionem procurantes, vt eius dignitates aſſequantur, quas pœnas incurrunt. Clem. viij. conſt. 109. p.158.t.3
Fratres Cruciferi Oleum ſanctum, & alia Eccleſiæ ſacramenta à quouis recipiunt Epiſcopo. Vrb. iij. conſt. 1. p. 30. t. 1
Fratres Cruciferos, ſub Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcepit. Vrb. iij. ibid.
Vide etiam in V. Cruciferi ſup. p. 39.

Fratres S. Dominici

Vide in V. Fratres Prædicatores.

Fratres Eremitæ S. Auguſtini

Fratrum S. Auguſtini varias Congregationes in vnam Eremitarum S. Auguſtini profeſſionem, & regularem obſeruantiam vniuit Alex. iv. in conſt. 6. p.84.t.1
Fratres Eremitæ S. Auguſtini, quem habitum deferrent declarauit Alex. iv. ibid. & Clem. viii. conſtit. 104. p.154.t.3

Fratres

Fratres Eremitæ S. Auguſtini, gaudent priuilegio, ne alij Religioſi Mendicantes iuxta illorum Conuentus per ſpatium cannarum 140. noua loca erigant. Bonif. viii. conſtit. 12. p.119 t.1
Fratres Eremitæ S. Auguſtini, fruuntur priuilegijs conceſſis quatuor Ordinibus Mendicantium videlicet Minorum Prædicatorum, Carmelitarum, & Seruorum. Inn. ij. conſt. 18. p.433.t.1
Fratres Eremitæ S. Auguſtini, à Prælatis eiuſdem Ordinis, ad ſecularia tribunalia prouocare non poſſunt. Clem. vij. conſt. 113. p.162.t.3
Fratres Eremitæ S. Auguſtini, ab eorum Superioribus grauati ad quos habeant recurſum. Clem. vij. ibid.
Fratres Eremitæ S. Auguſtini bona ſuorum Monaſteriorum, & Monialium in euidentem vtilitatem vt alienare poſſunt. Greg. xiij. conſt. 5. p.364 t.2
Fratres Eremitæ S. Auguſtini, quid ſeruare debeant in electionibus Magiſtrorum Sacræ Theologiæ. Greg. xiii. conſt. 83. p.467.t.2
Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Congregationem Illyricitanam regularis obſeruantiæ, à ſuperioritate Prælatorum, non tamen Prioris generalis totius Ordinis, vt ſeparauit. Eug. iv. in conſt. 25. p.297.t.1
Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Prior generalis, quomodo viſitare poſſit fratres Congregationis Illyricitanæ ſiue Lombardiæ eiuſdem Ordinis. Clem. viii. conſt. 117. p.169.t.3
Fratribus Eremitis S. Auguſtini, ambitum prohibuit. Clem. viii. in conſt. 14. p.163.t.3. & Paul. v. in conſt. 48. p.240.t.3
Fratrum Eremitarum S. Auguſtini ſcrutinij reformationem edixit. Paul. v. conſt. 80. p.315.t.3
Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Aſſiſtentium Prioris generalis, quale. Paul v. conſt. 5. p.60. in Append.
Fratribus prædicti, officium Sacriſtiæ Capellæ Palatij Apoſtolici conceſſit. Alex. vi. in conſt. 5. p.394.t.1

Fratres Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati, ſiue Reformati

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum, ſiue Reformatorum Congregatio, à Clemente viii. inſtituta fuit, vt legitur in eius conſt. 63. p.89.t.3
Fratres Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati, ſiue Reformati, Nouitios ad Religionem vt poſſunt recipere. Clem. viii. ibid.
Fratres iſti ad alium quam Carthuſianorum Ordinē, tranſire non poſſunt. Clem. viii conſt. 111. p.159.t.3
Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum, ſiue Reformatorum habitum, et vt ſimilem, in Italia quibuſcumque deferre prohibuit. Clem. viii. ibid.

Frattes Eremitæ Congregationis B. Petri de Piſis, Ordinis S. Hieronymi

Fratres Eremitæ Congregationis B. Petri de Piſis, nōnullis fruebantur gratijs eis conceſſis ab Eug. iv. conſt. 12. p.279.t.1
Fratres Eremitæ Congregationis B. Petri de Piſis, Capitula prouincialia annuatim, generalia vero de triennio in triennium celebrant. Six. iv. conſt. 13. p.351.t.1
Fratres Eremitas prædictos, priuilegijs Ordinū Mendicantium conceſſis, perfrui voluit. Pius v. conſt. 125. p.337.t.2
Fratrum Eremitarum prædicti, duos Nouitiatus Venetijs & Neapolim erexit. Clem. viii. conſt. 70. p.99.t.3
Fratribus Eremitis prædictis, ambitum prohibuit. Clem. viii. ibid.

Fratres S. Hieronymi, ſub denominatione S. Hieronymi de Feſulis

Fratrum Congregationis S. Hieronymi de Feſulis, promotor fuit Carolus Comes Montis Granelli, eorumq. regularem vitam approbauit Innoc. vij. & Greg. xii. vt in ipſius Greg. conſt. 3. p.243.t.1
Fratres prædictos, alios ad Religionem recipere poſſe decreuit. Greg. xii. ibid.
Fratres prædictos, iterum approbauit ſub regula S. Auguſtini. Eug. iv. conſt. 21. p.290.t.1
Fratres prædicti, ſacramenta eccleſiaſtica miniſtrare poſſunt. Eug. iv. ibid.
Pratres prædicti, Capitulum generale, vbi celebrent. Eug. iv. ibid.
Pratrum S. Hieronymi de Feſulis Præpoſiti, & Rectorum munus & authoritas, quæ ſit in fratres d. Religionis. Eug. iv. ibid.
Fratrum S. Hieronymi de Feſulis, Prælatorū electionem edixit. Eug. iv. ibid.

Fratres Humiliati. *Vide in V. Humiliati.*

Fratres Ieſuati S. Hieronymi

Fratres Congregationis pauperum Ieſuatorum, approbati à Mart. v. in conſt. 11. p.262.t.1
Fratres eſtos, Ieſuatos S. Hieronymi appellari iuſſit. Alex. vi. in conſt. 9. p.398.t.1
Pratres Ieſuati S. Hieronymi fruuntur omnibus priuilegijs, & gratijs conceſſis fratribus Eremitis S. Auguſtini. Clem. vii. conſt. 36. p.604.t.1
Pratres Ieſuati S. Hieronymi, Regulam S. Auguſtini profitentur. Clem. vii. ibid.
Fratres Ieſuati S. Hieronymi ſunt Mendicantes, eorumq. priuilegijs omnibus perfruuntur. Pius v. conſtit. 50. p.245.t.2
Fratres Ieſuati S. Hieronymi, qui ex antiquiſſimo eorum inſtituto ſacris initiari non conſueuerunt, ad ſacros Ordines promoueri indulſit Paul. v. in conſtit. 16. p.195. & ſeqq. t. 3.
Pratribus Ieſuatis ſacris initiatis, aquarum diſtillationem vetat. Paul. v. ibid.
Fratres Ieſuati S. Hieronymi idonei, & habiles, ad Horarum recitationem tenentur. Paul. v. p.197. ibid.

Fratres Ioannis Dei

Fratres Congregationes Ioannis Dei, ad regimen Hoſpitalium pro curandis infirmis in Hiſpanijs inſtituta, approbauit Pius v. conſt. 143. p.355.t.2
Pratres Ioannis Dei, ſub regula S. Auguſtini viuunt. Pius v. ibid.
Pratres Ioannis Dei, Ordinariorum iuriſdictioni & correctioni ſubditi ſunt. Pius v. ibid.
Fratres Ioannis Dei rationem reddere tenentur, de Hoſpitalium regimine, Ordinarijs locorum ſingulis annis. Pius v. ibid.
Fratribus Ioannis Dei, in Italia ordinationes aliquot, & electionem Maioris eorum præfiniuit. Clem. viii. conſt. 44. p.59.t.3
Fratres prædicti, votum inſeruiendi Hoſpitalibus, ſub Ordinariorum obedientia emittere iuſſit. Clem. viii. ibid.
Fratrum Ioannis Dei, Maioris authoritas, quæ ſit in fratres eius Ordinis. Clem. viii. ibid.
Fratres prædicti, qualem habitum gerant. Clem. viii. ibid.
Fratres prædictos, ad ſacros ordines promotos, ad Ordinis munera, & dignitates inhabiles eſſe declarauit. Paul. v. conſt. 55. p.244.t.3
Fratrum Ioannis Dei, vnum in qualibet domo ad ſacros Ordines promoueri indulſit. Paul. v. ibid.
Fratres prædicti, in ſacris ordinibus conſtituti, ſi à Religione eijci contigerit, ab ordinum executione ſuſpenduntur. Paul. v. ibid.
Fratrum Ioannis Dei Congregationis Hiſpaniæ, tria ſub-

ſtantialia vota emittunt, & quartum ſeruiendi infirmis ſuorum Hoſpitalium, & ſub regula S. Auguſtini degunt. Paul. v. ibid.
Fratres d. Congregationis Hiſpaniæ, vere Religioſos, & regulares eſſe declarauit. Paul. v. ibid.
Fratres d. Congregationis Hiſpaniæ, Ordinariorum correctioni ſubiecit. Paul. v. ibid.

Fratres B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum

Fratres B. Mariæ de Mercede Redemp. Capt. approbauit Greg. ix. in conſt. 9. p.57.t.1
Fratres prædictos, regulã S. Auguſtini profiteri voluit. Greg. ix. ibid.
Fratres prædicti, ad Ordines Mendicantium tranſire non poſſunt. Caliſt. iij. conſt. 3. p.311.t.1
Fratres prædicti, ad ſuum Ordinem non recipiunt fratres Minores S. Franciſci de Obſeruantia. Clem. viii. conſt. 46. p.62.t.3
Fratres prædictos, certis diebus ſolemnem benedictionem, & abſolutionem facere poſſe ſtatuit. Clem. viii. conſt. 4. p. 3. t. 3. eiuſq. benedictionis forma habetur in conſtit. 79. Clem. viii. p.124.t.3
Fratres prædicti, ſacros Ordines ſine legitima Prælatorum licentia ſuſcipientes, quas pœnas incurrant. Clem. ibid.
Fratres prædicti, quæ ſecum deferant diſcedentes ab aliquo Monaſterio. Clem. viii. ibid.
Fratrum prædictorum, priuilegia confirmauit Paul. v. conſt. 25. p.209.t.3
Fratribus prædictis, Capuccinos ad ſuum Ordinem recipere, prohibuit Paul. v. conſt. 50. p.241.t.3
Fratribus prædictis, omnia legata, quæ incertis perſonis relinquuntur pro Redemptione Captiuorum, exhiberi iuſſit. Nicol. iv. in conſt. 6. p.135.t.1
Fratribus prædictis, exemptionem à decimis conceſſit Greg. xi. conſt. 3. p.221.t.1
Fratrum prædictorum Ordo à B. Raymundo de Penniaforti Ordinis Prædicatorũ, & alijs Viris, ex reuelatione Beatiſſ. Virginis inſtitutus fuit. Clem. viii. conſt. 77. p.113. & conſt. 79. p.124.t.3
Fratrum prædictorum, ordinationes & ſtatuta præfiniuit circa eorum regimen. Clem. viii. in conſt. 30. p. 44. t. 3 & conſt. 68. p. 97. & conſt. 112. p.160.t.3

Fratres B. Mariæ de Monte Carmelo

Vide ſupra in V. Carmelitæ. pag. 22.

Fratres Mendicantes

Fratres Mendicantes qui ſint, generatim declarauit Bonif. viij. conſt. 2. p.140.t.1
Fratres Mendicantes, qui ſpecialiter ſint declarati, ſuo proprio loco habetur.
Fratres Mendicantes, quibus gaudeant exemptionibus. Pius v. conſt. 11. p.190.t.2
Fratres Mendicantes, qua via ire poſſint ad Iapponis & Indiarum regiones. Clem. viii. conſt. 64. p. 106. t. 3. & Paul. v. conſt. 2. p.48. in Append.
Fratrum Mendicantium priuilegia, eorum Monialibus, Tertiarijs, Oblatis, & Conuerſis, communicauit Leo x. conſt. 1. p.21. in Append.
Fratres Ordinum Mendicantium, in Studijs publicis profitentes, vigore priuilegiorum eorumdem, non poſſunt ſe ſubtrahere ab obedientia Magiſtri Generalis. Pius ii. conſt. 2. p.314.t.1
Fratres Mendicantes, in concernentibus adminiſtrationem ſacramentorũ Epiſcopis ſubſunt. Leo x. cõſt. 22. p.510.t.1
Fratres Mendicantes, non poſſunt prohibere Sacerdotes ſeculares, in eorum eccleſiis celebrare. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes, ad proceſſiones accedere quãdo compelli poſſint. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes, quãdo poſſint leuare ex proprijs Parochijs, ſine Parochi licentia, defunctorum corpora, qui in eorum eccleſiis ſibi ſepulturã elegerunt. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes, ad ordines promouendi, ab Epiſcopis examinandi ſunt. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes, quid ſeruare teneantur, circa conſecrationes Eccleſiarum, Altarium, & Cœmeteriorum. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes, non poſſunt nuptias benedicere abſque conſenſu Parochorum. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes, excommunicatos ad Religionem recipere prohibentur. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes, ſolutionem decimarum quomodo perſuadere teneantur Chriſtifidelibus. Leo x. ibid.
Fratres Mendicantes ad Monachos nigros, & Ciſtercienſes Ordinis S. Benedicti, tranſire non poſſunt. Bened. xii. conſt. 1. p.169.t.1
Fratrum Mendicantium, ampliſſima priuilegia & indulta promulgauerat Pius v. conſt. 41. p.228.t.2

Fratres Minimi S. Franciſci de Paula

Fratres Minimos S. Franciſci de Paula, approbauit Six. iv. conſt. 5. p.335.t.1
Fratres prædicti, confeſſiones audire poſſunt. Six. iv. ibid.
Fratres prædictos, ſub Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcepit. Six. iv. ibid.
Fratres Minimos S. Franciſci de Paula, ſic appellari iuſſit. Iul. ii. conſt. 10. p.411.t.1
Fratres prædictos, Mendicantes eſſe declarauit. Pius v. conſt. 49. p.245.t.2
Fratres prædicti, ad Capuccinos tranſire vt non poſſunt. Pius v. conſt. 45. p.241.t.2
Fratribus prædicti, priuilegia Ordinum Mendicantium conceſſit Six. iv. conſtit. 5. p. 335. t. 1. Pius v. conſtit. 49. p. 245. t. 2. & Iul. ii. conſt. 10. p.411.t.1
Fratres prædicti, habent priuilegium circa exemptionem decimarum, & quartam funeralium. Iul. ii. ibid.
Fratres prædicti, ſacramenta eccleſiaſtica miniſtrare poſſunt. Iul. ii. ibid.
Fratrum prædictorum gratia, communicata ſunt Monialibus eiuſdem Ordinis, à Iul. ii. ibid.
Fratrum Minimorum S. F. de P. Prælatorum authoritas, quæ ſit in perſonas ſui Ordinis. Iul. ii. ibid.
Fratrum prædictorum, Religionem intrantes, bona incertorum dominorum ſecum ferre poſſunt. Iul. ii. ibid.
Fratres prædicti, Capitulum generale quolibet ſexennio celebrare valent. Paul. v. conſt. 6. p.182.t.3

Fratres Minores Conuent. S. Franciſci

Fratrum Minorũ Conuent. regulam, conſcripſit B. Franciſcus, & habes in conſt. 5. Honor. iii. p.47.t.1
Fratres Minores Conuent. S. Franciſci, approbauit Honor. iii. ibid.
Fratres Minores Conuent. ad Epiſcopatus promoti, libros & alia quæ habent, ſtatim Miniſtro Generali Ordinis reſignare tenentur. Alex. iv. conſt. 5. p.84.t.1
Fratribus Minoribus Conuent. multa priuilegia, variaſq. exemptiones conceſſerat Clem. iv. conſt. 4. p. 210. t. 1. & Sixt. iv. conſt. 6. p.337.t.1
Fratrum Minorũ Conuent. Regulam declarauit Mart. v. in conſt. 13. p. 263. t. 1. Pius iv. conſt. 103. p.164.t.2
Fratres Minores Conuent. nihil proprium habere poſſe decreuit. Pius v. conſt. 61. p.257.t.2
Fratrum Minorum Conuent. reformationẽ edidit Pius v. ibid. & conſt. 66. p.263.t.2
Fratrum Minorum Conuent. S. Franciſci Protectoris auctoritas quæ ſit. Greg. xii. conſtit. 14. p. 221. t. 1. Six. iv. conſt. 4. p. 334. t. 1. & Paul. v. conſt. 53. p.243.t.3

Fratres

Fratres Minores Conuentuales in temporalibus ſuccedũt, ac ſi eſſent in ſeculo. Clem. iv. conſt. 1. p.106.t.1

Fratres Minores Conuent. Reformati S. Franciſci

Fratres Minores Conuentuales Reformati, approbati fuerunt à Sixto v. in eius conſt. 68. p.597.t.2

Fratres Minores Conuent. Reform. fruuntur priuilegijs & gratijs fratrum Minorum Conuentualium. Six. v. ibid.

Fratres Minores Conuent. Reform. alios fratres Minores cuiuſcumque Ordinis S. Franciſci recipere non poſſunt. Six. v. ibid.

Fratribus Minoribus Conu. Ref. ſtatuta, ordinationesq. praſcripſit Six. v. ibid.

Fratres Minores Conu. Ref. non poſſunt recipere Capuccinos. Greg. xiv. conſt.11. p.609.t.2

Fratres Minores Conuent. Reform. Capuccium ſiue habitum ſimilem Capuccinis deferre nequeunt. Greg. xiv. ibid.

Fratribus Minoribus Conu. Ref. quoſdam alios fratres, qui ſub nomine Diſcalciatorum S. Franciſci inſurrexerant, uniuit. Six.v. conſt.99. p.669.t.2

Fratres Minores Diſcalc. S. Franciſci

Fratres Minores Diſcalceatos in Italia ſuppreſſit, eorumq. loca & bona Fratribus, Minoribus Conuentualibus Reformatis uniuit. Six. v. conſt. 99. p.669.t.2

Fratres Diſcalceatos prædictos, ad Reformatos Conuentuales tranſire, indulſit Six.v. ibid.

Fratres Minores S. Franciſci de Obſeruantia

Fratres Minores de Obſeruantia, à Conuentualibus ſeiunxit. Leo x. conſt. 23. p.511.t.1

Fratribus Minoribus de Obſeruantia, ordinationes circa electionem Prælatorum decreuit. Leo x. ibid.

Fratrum Minorum de Obſeruantia Miniſter Generalis, ad ſex annos eligitur, & quomodo. Leo x. ibid.

Fratres Minores de Obſeruantia, pretioſa paramenta, & magnifica clauſtra habere poſſe declarauit. Leo x. conſt. 6. p.474.t.1

Fratres Minores de Obſeruantia, in proceſſionibus & alijs actibus publicis, fratribus Conuentualibus precedunt. Leo x. conſt.26. p.519.t.1

Fratres Minores de Obſeruantia, poſſunt componere & tranſigere, cum hæredibus teſtatorum, ſuper legatis Ordini factis. Clem. vij. conſt. 15. p.584.t.1

Fratrum Minorum de Obſeruantia, Syndici & Procuratores, cum ſuis liberis eorum priuilegijs gaudent. Clem. vij. conſt.19. p.588.t.1

Fratribus Minoribus de Obſeruantia, ordinationes circa electiones Superiorum, præſcripſit. Pius v. conſt. 128. p.340.t.2. Greg.xiii.conſt.13.p.374.t.2. & Six. v. conſt. 71. p.601.t.2

Fratribus Minoribus de Obſeruantia, ut Syndicos, Oeconomosq. eligere poſſint pro colligendis legatis pijs, indulſit Paul. iv. conſt. 1. p.727.t.1

Fratres Minores de Obſeruantia, ſi ab eorum Superioribus grauati fuerint, habent recurſum ad Miniſtrum, Protectorem, vel Rom. Pontificem. Greg.xiii. conſt.27. p.293.t.2

Fratres Minores de Obſeruantia, feria quinta, recitare poſſunt, Officium ſanctiſſimi Corporis Chriſti (non tamen in illis de Aduentu, & Quadrageſima, aut officio duplici impeditis. Pius v. conſt.52. p.247.t.2

Fratribus Minoribus de Obſeruantia, fratres Amadei, & Clareni uniti fuerunt à Pio v. in conſtitut. 53. p. 247. t. 2

Fratres Minores de Obſeruantia, loca quæ ſine titulo poſſident, cum Ordinariorum tamen licentia, retinere poſſe indulſit. Six. v. conſt. 40. p.543.t.2

Fratrum Minorum de Obſeruantia, ex bibliothecis libros extrahi, vel amoueri, quomodolibet prohibuit. Sixt. v. conſt.67. p.596 t.2

Fratres Minores de Obſeruantia, qui poſſint eſſe Prouinciales in partibus Indiarum. Clem. viii. conſtit. 67. p. 97. t. 3

Fratrum prædictorum Miniſtri Generalis authoritas, quæ ſit, in fratres Reformatos ſtrictioris obſeruãtiæ. Paul. v. conſt.31. p.218.t.3

Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci Strictioris Obſeruantiæ

Fratres Minores S. Franciſci Strict. Obſeru., approbauit Clem. vii. conſt.35. p.603 t.2

Fratrum Minorum S. Franciſci Strict. Obſeru. habitum, præfiniuit. Clem. vij. ibid. & Gregor. xiii. conſtit. 55. p. 429. t. 2

Fratrum Minorum S. Franciſci Strict. Obſeru. Cuſtodis, officium & authoritatem præſcripſit. Clem.vij. ibid. & Greg. xiii. ibid.

Fratres Minores S. Franciſci Strict. Obſeru. non ſunt nouæ regulæ profeſſores, ſed vere fratres Minores S. Franciſci. Clem. viii. conſt. 92. p.140.t.3

Fratrum prædictorum, bona occupantes, quas pœnas incurrant. Clem. viii. conſt 96. p.144.t.3

Fratres prædicti, quam formam ſeruent in recipiendis Nouitijs ad Religionem. Clem.viii. conſt.106.p.156.t.3

Fratres prædicti, ut ſubſunt Magiſtro Generali de Obſeruantia, & Commiſſario generali de ipſo Ordine Reformatorum. Paul. v. conſt.31. p.218.t.3

Fratres prædicti, quomodo & quando poſſint in eorum Eccleſijs habere organa, paramenta, & vaſa pretioſa. Clem. viii. conſt. 84. p.133.t.3

Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici

Fratres Prædicatores S. Dominici, approbati fuerunt ab Honor. iii. in conſt.2. p 44.t.1

Fratres prædictos, alios ad Religionem recipere voluit. Honor. iii. ibid.

Fratres prædicti, præcedunt alijs Religioſis cuiuſcumque Ordinis Mendicantium. Pius v. conſt. 71. p. 267. t. 2. & etiam non Mendicantium, & quibus. Clem. viii. conſtit. 13. p.16.t.3

Fratres Prædicatores ad dignitates extra Ordinem aſſumpti, omnia quæ ab Ordine habent, Conuentui reſignare tenentur. Clem. iv. conſt.21. p.129.t.1

Fratrum prædictorum priuilegia, Prælatos omnes interpretari, prohibuit Clem. iv. conſt.12. p.129.t.1

Fratrum Prædicatorum S. Dominici Prælatorum, quæ ſit in eius Ordinis Fratres authoritas. Bonif. viii. conſt.4. p.140.t.1

Fratres Prædicatores, à correctionibus ſiue punitionibus ſuorum Prælatorum, appellare non poſſunt. Bonif. viii. ibid.

Fratrum prædictorum, Magiſter Generalis ſtatim poſt electionem liberè gubernat. Greg. xi. conſt.7. p.223.t.1

Fratres prædicti, in ſuis Conuentibus liberè legere poſſunt, in Studijs vero generalibus non, abſque licentia. Greg. xi. ibid.

Fratrum Prædicatorum ſtatuta, & ordinationes decreuit. Greg. xi. ibid.

Fratres Prædicatores, & eorum Prælati, ad inuicem ſe abſoluunt. Greg. xi. ibid.

Fratrum Prædicatorum S. Dominici habitus, ei ve ſimilis, delationem prohibuit. Gregor. xi. ibid. & Clem. viii. conſt.104. p.154.t.3

Fratres Prædicatores S. Dominici, habent priuilegium exemptionis à ſolutione decimarum. Greg. xi. ibid.
Fratrum Prædicatorum S. Dominici Religionem intrantes, bona incertis perſonis debita, ipſius locis applicare poſſunt. Greg. xi. ibid.
Fratrum Prædicatorũ Magiſtri Generalis, quæ ſit iuriſdictio in fratres ab Ordine recedẽtes, & alios. Greg. xi. ibid.
Fratres Prædicatores S. Dominici, ſunt exempti à iuriſdictione Ordinariorum. Greg. xi. ibid.
Fratribus Prædicatoribus S. Dominici priuilegia multa conceſſerant. Six. iv. conſtit 7. p. 340. t. 1. & conſtit. 19. p. 361. t. 1. & Pius v. conſtit. 11. p. 191. & conſtit. 41. p. 228. t. 2
Fratrum Prædicatorum S. Dominici Prælati, in quibus caſibus, cum eiſdem fratribus diſpenſent. Pius v. conſt. 132. p. 345 t. 2
Fratres Prædicatores S. Dominici, ſunt verè & propriè Mendicantes. Pius v. conſt. 44. p. 249. t. 2
Fratribus Prædicatoribus ambitum, prohibuit Greg. xiij. conſt. 62. p. 441. to. 2. Clem. viij. conſt. 7. p. 5. t. 3. & præcipue ob conſequendam dignitatem Magiſtri Generalis. Paul v. conſt. 39. p. 228. t. 3
Fratres Prædicatores, vt in temporalibus ſuccedunt, ac ſi eſſent in ſeculo. Clem. iv. conſt. 1. p. 106. t. 1
Fratrum Prædicatorum Nouitij, in articulo mortis, in manibus Prælatorum ante tempus, regulam profiteri poſſunt. Pius v. conſt. 109. p. 316. t. 2
Fratres Prædicatores, ante omnes Religioſos præcedunt, poſt Canonicos, & Clericos ſeculares, & antiquos Ordines Monachales. Greg. xiij. conſtit. 84. p. 469. t. 2. & Clem. viii. conſt. 13. p. 16. t. 3

Fratres Pſeudoapoſtoli nuncupati

Fratrum iſtorum ſecta damnatur ab Honor. iv. conſt. 1. p. 125. t. 1
Fratribus iſtis eleemoſynas præſtari vetuit. Honor. iv. ibid.

Fratres Ordinis Seruorum B. Mariæ Virginis

Fratrum Seruorum B. Mariæ Ordinem approbauit. Bened. xi. conſt. 1. p. 12. in Append.
Fratres Seruos B. Mariæ, à præſtatione quorumcumque onerum exemit. Vrb. vi. conſt. 2. p. 228. t. 1
Fratres Seruos B. Mariæ, ab Ordinariorum iuriſdictione exemit. Vrb. vi. ibid.
Fratres Seruos B. Mariæ, ſub Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcepit. Vrb. vi. ibid.
Fratres Serui B. Mariæ, ſunt verè & propriè fratres Mendicantes. Pius v. conſt. 44. p. 240. t. 2
Fratrum Seruorum B. Mariæ, Prior generalis eligi non poteſt, qui non ſteterit in Ordine ſaltem per 20. annos. Clem. vi. conſt. 2. p. 213. t. 1
Fratrum Seruorum B. Mariæ, Prior Conuentualis, vt eligendus. Clem. vi. ibid.
Fratrum Seruorum B. Mariæ, Prioris Prouincialis officium, triennio expletur. Clem. vi. ibid.
Fratrum Seruorum B. Mariæ, Prioris Conuentualis officium, quanto tempore duret. Clem. vi. ibid.
Fratribus Seruis B. Mariæ, munerum inter ſe largitionem & receptionem interdixit. Clem. vi. ibid.
Fratribus Seruis B. Mariæ, proprietatem vetuit. Pius v. conſt. 103. p. 307. t. 2
Fratrum Seruorum B. Mariæ, reformationem edixit. Pius v. conſt. 103. p. 308. & Clem. viij. conſt. 60 p 82. t. 3
Fratres Seruos B. Mariæ, in communi viuere iuſſit. Pius v. ibid.
Fratrum prædictorum, qui numerus eſſe debeat in ſingulis Monaſterijs. Pius v. ibid.
Fratres prædicti, alijs extra Ordinem confiteri prohibentur. Pius v. ibid.
Fratres prædicti, ab eorum Superioribus grauati, ad quem habeant recurſum. Clem. viij. conſtit. 1. p. 43. in Append.
Fratrum Seruorum B. Mariæ Reformatos, ſiue Eremitas, vide in d. V. Eremitæ. ſup. p. 48.
Fratres Serui B. Mariæ, ſcholas exercere prohibentur. Clem. viij conſt. 60. p. 82. t. 3
Fratres prædicti, qui, & quando legere & prædicare poſſint. Clem. viii. ibid.
Fratres prædicti, qui, & quando ad confeſſiones audiendas ſint admittendi. Clem. viii. ibid.
Fratrum prædictorum veſtimenta, qualia eſſe debeant. Clem. viii. ibid.
Fratres prædicti, quando de vno Conuentu ad alium tranſire poſſint. Clem. viii. ibid.
Fratrum Seruorum B. Mariæ Nouitij, qui, & quomodo recipiẽdi. Pius v. conſt. 103. p. 309. t. 2. & Clem. viij. ibid.
Fratres prædicti, vltra biennium in eodem Conuentu morari, vt non poſſint. Pius v. ibid.
Fratrum Seruorum B. Mariæ Conuerſi, ad quæ teneantur. Pius v. ibid.
Fratrum Seruorum B. Mariæ, Superiores diſpenſant cum Lectoribus, Prædicatoribus, & Officialibus, circa diuini officij recitationem. Pius v. ibid.
Fratres prædicti, qui officium Pœnitentiarii, vel beneficia in titulum vel commendam tenent, non habent vocem actiuam vel paſſiuam, neque in locis Ordinis commorari poſſunt. Iul. iii. conſt. 8. p. 699. t. 1

Fratres & Sorores Tertij Ordinis S. Dominici, S. Franciſci, necnon Seruorum B. Mariæ, & S. Franciſci de Paula

Fratrum & Sororum Tertij Ordinis S. Dominici, ſeu tertiariorum regulam approbauit Innoc. vii. in conſtit. 1. p. 237. t. 1
Fratrum & Sororum prædictarum regula, quæ ſit. Innoc. vii. ibid.
Fratrum & Sororum prædictarum regula, non obligat ad culpam, ſed ad pœnam tantum. Innoc. vii. ibid.
Fratrum & Sororum Tertii Ordinis S. Franciſci, ſeu Tertiariorum in proprijs domibus viuentium, regulam approbauit. Nicol. iv. conſt. 2. p. 126. t. 1
Fratrũ & Sororũ prædictarũ regula, quæ ſit. Nicol. iv. ibid.
Fratrum & Sororum prædictarum regula, ad peccatum non obligat, ſed ad pœnam. Nicol. iv. ibid.
Fratrum & Sororum Tertii Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia, in cõmuni viuentium, & ſub tribus votis eſſentialibus, regulam accõmodauit. Leo x. conſt. 42. p. 541. t. 1
Fratres prædicti, quæ ſeruare debeant in eligendis eorum Prælatis. Clem viii. conſt. 33. p. 47. t. 3
Fratres prædictos, Prouinciæ Dalmatiæ, & Iuſtinopolitanæ ad obedientiam & ſubiectionem Vicarii generalis eiuſdem Ordinis reduxit. Clem. viii. conſt. 91. p. 139. t. 3
Fratres prædicti, habitum diſtinctum, à colore habitus fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula geſtare tenentur. Paul. v. conſt. 66. p. 255. t. 3
Fratres prædictos reformauit Pius v. conſt. 63. p. 258. & Sixt. v. declaratur conſt. 28. p. 525. t. 2
Fratres prædicti vt ſubſunt, Prælatis fratrum de Obſeruantia. Pius v. & Six. v. ibid.
Fratrum & Sororum Tertii Ordinis Seruorum B. Mariæ, regulam approbauit Mart. v. conſt. 1. p. 15. in Append.
Fratrum & Sororum prædictarum regula, quæ ſit. Mart. v. ibid.
Fratrum & Sororum prædictarum regula, ad culpam non obligat, ſed ad pœnam. Mart. v. ibid.
Fratres & Sorores Tertij Ordinis S. Franciſci de Paula, habent regulam propriam. Iul. ij. conſt. 10. p. 414. t. 2

Fratres

Fratres, & Sorores prædicti, quibus gaudeant priuilegijs. Iul. ij. conſt. x. p.411.t.1

Fratres Ordinis S. Spiritus in Vrbe

Fratres, huius Ordinis instituit in Hoſpitali S. Spiritus in Saxia de Vrbe. Innoc. iij. conſt.7. p.39.t.1
Fratres S. Spiritus à quibus Epiſcopis ordines ſuſcipiant. Innoc iij. ibid.
Fratres S. Spiritus, alios ad Religionem recipere poſſunt. Innoc. iij. ibid.
Fratres S. Spiritus, exempti ſunt à iuriſdictione omnium Ordinariorum. Six. iv. conſt.22. p.368.t.1
Fratres S. Spiritus, gaudent omnibus priuilegijs Monachorum Caſſinenſium. Six. iv. ibid.
Fratres S. Spiritus, ſubſunt iuriſdictioni Præceptoris Hoſpitalis S. Spiritus. Six. iv. conſt. 12. p.350.t.1
Fratribus S. Spiritus tantum, loca S. Spiritus Hoſpitalis intitulata conferre poſſunt. Six. iv. ibid.
Fratrum S. Spiritus Præceptor, quam in eos habeat poteſtatem. Six. iv. ibid.
Vide etiam in V. Archihoſpitale ſup. p. 7.

Fratres Ordinis Sanctiſſ. Trinitatis Redempt. Captiuorum

Fratrum Sanctiſſ. Trinitatis Redemptionis Captiuorum, regulam approbauit Innoc. iij. conſt.9. p.40.t.1
Fratres prædicti, ſunt exempti à ſolutione decimarum. Innoc. iij. ibid.
Fratres prædicti, alios ad Religionem recipere poſſunt. Innoc. iij. ibid.
Fratrum prædictorum Miniſter Generalis, à quibus eligendus. Innoc. iij. ibid.
Fratrum prædictorum Regulam, mitigauit Clem. iv. conſt. 10. p.117.t.1
Fratres prædicti eleemoſynas pro dicto opere quærere poſſunt. Clem. vij. conſt.7. p.570.t.1
Fratres prædicti non ſunt quæſtores, ſed viri religioſi & approbati. Clem. vij. ibid.
Fratres prædicti in Regno Portugalliæ exiſtentes, gaudēt omnibus gratijs, & priuilegijs, conceſſis fratribus eiuſdem Ordinis exiſtentibus in Prouincia Caſtellæ, Legionis, ac Bethicæ. Paul. iij. conſt. 2. p.614.t.1
Fratres prædicti, vaſa, veſtimenta, & ornamenta eccleſiaſtica benedicere poſſunt. Greg. xiij. conſt.31. p.398.t.2
Fratres prædicti quam formam ſeruent, in publicandis indulgentijs, quando benedictionem generalem faciunt. Clem. viij. conſt.85. p.133.t.3
Fratribus prædictis ad partes Infidelium ſe pro Redemptione Captiuorum transferentibus, aliqua priuilegia conceſſit Paul. v. conſt.40. p.228.t.3

Fratres Ordinis Sanctiſſ. Trinitatis Redempt. Capt. Reformati ſiue Diſcalciati

Fratrum Sanctiſſ. Trinitatis Redempt. Capt. Reformatos, ſiue Diſcalceatos, inſtituit Clem. viij. conſt. 62. p.87.t.3
Fratres iſtos ab vno Priore per eos ex Reformatis eligendo regi voluit. Clem. viii. ibid.
Fratres iſti, quæ obſeruent in eligendis eorū Superioribus. Clem. viii. ibid. & Paul. v. conſt.59. p.247.t.3
Fratres iſtos, inter Ordines Mendicantes adſcripſit. Paul. v. conſt.60. p.248.t.3
Fratres iſti, primitiuam Regulam fratrum eiuſdem Ordinis obſeruant. Paul. v. conſt.61. p.249.t.3
Fratres iſti, vltra tria vota ſubſtantialia, aliud votum non ambiendi dignitates Ordinis emittunt. Paul. v. ibid.

Fratres, & Religioſi

Fratres, & Religioſi cuiuſcumque Ordinis, ſecularium confeſſiones audire prohibentur; niſi fuerint à locorum Ordinarijs præuio examine approbati. Pius v. conſt.133. p.345.t.2
Fratres, & Religioſi in partibus Indiarum, ob defectum presbyterorum, officio Parochorū fungi poſſunt. Pius v. conſt. 34. p.220.t.2
Fratres, & Religioſi cuiuſcumque Ordinis, ſi ab eorum Superioribus non puniuntur, ab Ordinarijs locorum in quorum locis delinquerunt, vt puniri poſſunt. Clem. viii. conſt. 39. p.54.t.3
Fratres, & Religioſi cuiuſcumque Ordinis apoſtatantes, vel extra clauſtra vagantes, à quibus puniendi. Paul. iv. conſt.14. p.732.t.1. & Pius iv. conſt. 3. p.3.t.2
Fratres, & Religioſi cuiuſcumque Ordinis, in his quæ ſpectant ad Officium Inquiſitionis, ab eorum Superioribus puniri non poſſunt, ſed Inquiſitoribus hæretica prauitatis ſunt denunciandi. Paul. v. conſt.26. p.211.t.3
Fratres, & Religioſi cuiuſcumque Ordinis, coram quibus conueniendi. Paul. v. conſt 34. p.223.t.3
Fratres, & Religioſi in hæreſim prolapſi, quomodo puniendi, & à quo. Alex. iv. conſt. 22. p.89. t. 1. & Paul. v. conſtit. 26. p.210.t.3
Fratrum, & Religioſorum quorumcumque Monaſteria ingredi, mulieribus prohibuit. Pius v. conſt.20. p.198.t.2
Fratrum, & Religioſorum ille numerus, in ſingulis locis, eſt conſtituendus, qui ibidem ſuſtentari valeat. Paul. v. conſt. 9. p.187.t.3
Fratrum, & Religioſorum Conſeruatores, qualiter eligantur, & quæ ſit eorum facultas, Vide ſupra in V. Conſeruatores Religionum p.37.

Fructus

Fructus beneficiorum litigioſorum, apud quem deponi debeant. Pius v. conſt.57. p.252.t.2
Fructus beneficiorum Italiæ reſeruatorum ſeu affectorum dum vacant, à Collectoribus Cameræ tantum percipiuntur. Pius iv. conſt. 31. p.46.t.2
Fructus beneficiorum tempore obitus beneficiatorum non percepti, ad quos ſpectent. Iul. iii. conſt. 7. p.697.t.1
Fructus beneficiorum Regni Neapolis, tempore obitus eorū qui cum Camera ſuper ſpolijs tranſegerunt pendentes, vel non exacti, ad Cameram ſpectant. Six. v. conſt. 90. p.650.t.2
Fructus, & redditus ad Sedem Apoſtolicam, & perſonas eccleſiaſticas ratione beneficiorum ſpectantes, vſurpans & ſequeſtrans: excommunicationis pœnam incurrit. Greg. xiii. conſt.81. p.565. & Paul. v. conſt.63. p.251.t.3

Frumentum

Frumenta extrahendi licentias præterquam ex cauſa vere oneroſa conceſſas reuocauit. Pius iv. conſt.99. p.193.t.2. & Paul. v. conſt. 12. p.150.t.3
Frumenta ad Vrbem deferentes, quibus exemptionibus gaudeant. Pius v. conſt. 19. p.198.t.2
Frumenta ad Vrbē & ſtatum eccleſiaſticū Barones, & alij deferri prohibentes, quas pœnas incurrant. Pius v. ibid.
Frumenta vltra vſum vnius anni pro ſua familia, emi prohibuit. Pius v. ibid.
Frumenta ementes, vt carius vendant, quas pœnas ſubeāt. Pius v. ibid.
Frumenta ex ſtatu eccleſiaſtico Agricultores Agri Romani, extra illum vt aſportari facere poſſunt. Clem. viii. conſt. 72. p.102.t.3
Frumenta è ſtatu eccleſiaſtico extrahentes, quas pœnas incurrant. Greg. xiii. conſt. 50. p.420.t.2. Clem. viii. conſt. 49. p.65.t.3. Paul. v. conſt. 12. p.190.t.3
Frumenta, blada, legumina, & alia ad deſerentis ſibi non ſoluto iuſto pretio Gubernatores, & alij ſtatus eccleſiaſtici Officiales cogere ſuos ſubditos non poſſunt. Greg. xi. conſt. 2. p.222.t.1

Fugitiui

Fugitiuorum ſeu de fuga ſuſpectorum captura, vt concedenda. Paul. v. conſt. 71. p. 273. §. 11. n. 16. & 17

Furnarij Vrbis

Furnarij Vrbis, coram Præfecto Annonæ agunt contra Cardinales, Prælatos, & alios in dignitate poſitos. Six. v. conſt. 36. p. 536. t. 2

Furnarios Vrbis, debitores ſuos occaſione panis, coram ſuæ artis Cõſulibus citare, & per eos cauſas terminari iuſſit. Six. v. ibid.

Furnarij Vrbis, ratione panis præferuntur potioribus, etiam habentibus obligationem in forma Cameræ, ac inſtrumenta iuramento vallata. Six. v. ibid.

Furnarij Vrbis, pro pretio panis, in cauſis diſcuſſionum, cæteris creditoribus præferuntur. Greg. xiii. conſtit. 71. p. 453. t. 2

Furnariorum Vrbis, in cauſis manu regia procedi iuſſit. Greg. xiii. ibid.

Furnariorum Conſules quam habeant iuriſdictionem, vide ſup. in V. Conſules Artis Piſtorum p. 35.

Furtum

Furta, & latrocinia permittentium pœnis. Six. v. conſt. 6. p. 491. t. 2

Furta ſi committantur in confinibus aliquarum Ciuitatũ, damnum paſſi, contra Communitates & Dominos agere poſſunt. Leo x. conſt. 28. p. 321. t. 1. & Pius iv. conſt. 27. p. 38. t. 2

Furta prædicta quomodo probanda ſint. Leo x. ibid.

Furtum. Vide etiam in V. Diripiens. ſup. p. 42. & infra in V. Naufragantes.

Futurorum prædictio

Vide ſupra in V. Aſtrologia pag. 9. & infra in V. Prædicatores.

G

Gabella

G*Abellæ vini forenſis redditus, Studio Vrbis pro Lectorum ſalarijs ſoluendis, applicauit Leo x. conſt. 1.* p. 459. t. 1

Gabellas, ac noua pedagia imponentes, excommunicantur in bulla Cœnæ Domini à Greg. xiii. conſt. 81. p. 464. t. 2. Paul. v. conſt. 63. p. 251. t. 3

Gabellarum exẽptiones reuocatæ ſunt, vt ſup. in V. Exempti pag. 49.

Gabellarum exemptionibus qui gaudeant, vide ibid.

Galliæ Concordata

Vide in V. Concordata ſup. pag. 34.

Gelaſius I.

Gelaſius Primus creatus Pont. die 2. Martij 492. p. 2. t. 1. Obijt Romæ 21. Nouembris 496. t. eod. p. 6

Germaniæ Concordata

Vide in V. Concordata. ſup. p. 34.

Germanicum Collegium

Vide ſup. in V. Collegium pag. 31.

Gladius

Gladius temporalis & ſpiritualis, ad Romanum ſpectat Pontificem. Greg. ix. conſt. 2. p. 5. in Append.

Gladios breuioris menſuræ trium palmorum deferri vetuit. Pius v. conſt. 145. p. 358. t. 2

Graſcia

Graſcia vbertati ſtudens Congregationem inſtituit. Paul. v. conſt. 70. p. 263. t. 3

Graſciam de ſtatu eccleſiaſtico extrahi prohibuit. Greg. xiii. conſt. 50. p. 420. t. 2. Pius v. conſt. 108. p. 315. t. 2
Vide etiam in V. Annona.

Gratia

Gratia, vel iuſtitia pro obtinenda, aliquid dantes vel promittentes, ſiue recipientes excõmunicantur à Bonif. viii. in conſt. 1. p. 139. t. 1. Greg. xiii. conſt. 24. p. 341. t. 2. Clem. viii. conſt. 10. p. 10. t. 3

Gratias bannitorum à Congregatione Cardinalium obtentas, plene probant inſtrumenta Notarij publici. Clem. viii. conſt. 15. p. 19. t. 3

Gratias aut remiſſiones bannitis, aliiſq. facinoroſis concedendi facultatem, omnibus abſtulit Pius iv. conſt. 27. p. 39. t. 2. Clem. viii. conſt. 15. p. 19. t. 7. t. 3

Gratiæ & priuilegia concernentia intereſſe R. Cam. Apoſt. debent in ea præſentari, & regiſtrari, vt valeant. Pius iv. conſt. 98. p. 152. t. 2

Græci

Græcorum ritus circa ſacramentorum eccleſiaſticorum adminiſtrationem, recenſet Innoc. iv. conſt. 14. p. 76. t. 1. & Clem. viii. hic infra.

Græcorum ritus, qui ſubſtantialibus ſacramentorum non aduerſantur, vt toleranti ſunt ab Eccleſia Romana. Innoc. iv. ibid.

Græcorum praua aliquot opiniones, confutantur ab Innoc. iv. ibid.

Græcorum ſuperbiam, qui ab Eccleſia Romana deſciuerãt, deplorat Greg. x. conſt. 1. p. 120. t. 1

Græci Presbyteri, baptizatos, chriſmate in fronte non conſignent. Clem. viii. conſt. 34. p. 47. t. 3

Græci Euchariſtiæ ſacramentum, quouſque ſeruare poſſint. Clem. viii. ibid.

Græcis aliquos abuſus vetuit. Clem. viii. ibid.

Græci Presbyteri, in caſu neceſſitatis, latinos vt poſſunt abſoluere. Clem. viii. ibid.

Græcis aliquos ritus Eccleſiaſticos præſcripſit. Clem. ibid.

Græci inter latinos exiſtentes, eorum dies feſtos, obſeruare tenentur. Clem. viii. ibid.

Græci concordiam cum Eccleſia Romana inierunt tempore Eug. iv. vt in eius conſt. 17. p. 284. t. 1

Græci ſubiiciuntur iuriſdictioni Ordinariorum circa ea quæ ad Dei cultum, & ſacramentorum pertinent adminiſtrationem. Pius iv. conſt. 73. p. 104. t. 2

Græcos latino ritu Miſſas, & diuina officia celebrare, poſſe vetuit. Pius v. conſt. 12. p. 192. t. 2

Græcorum fidei profeſſionis formam ab eis emittendæ, ſtatuit. Greg. xiii. conſt. 33. p. 400. t. 2

Græci cum ab Eccleſiæ vnione receſſerunt, in ſeruitutis iugum lapſi ſunt. Greg. ix. conſt. 1. p. 4. in Append.

Græci Ordines, ſecundum morem Eccleſiæ Romanæ conferre debent. Innoc. iv. conſt. 14. p. 76. t. 1

Græci ſine litteris dimiſſoriis Epiſcopi latini diœceſani ad ſacros ordines promoti, vt ſuſpenſi ſunt. Clem. viii. conſt. 34. p. 48. t. 3

Græci ſuſpenſi ab ordinibus, ſi in illis miniſtrauerint, efficiuntur irregulares. Clem. viii. ibid.

Græcorum proles, quando debet ſequi patris ritum. Clem. viii. ibid.

Græci credere tenentur, etiam à Filio Spiritum ſanctum procedere, ſed non tenentur pronunciare, & quando ſecus. Clem. viii. ibid.

Græci quid ſeruent, circa ieiunia in die ſabbathi. Clem. viii. ibid.

Græci

Græci quo altari vtuntur, & quo vti deberent. Clem. viii, ibid.

Græcorum Collegium

Vide ſupra in V. Collegium Græcorum. pag. 31.

Gregorius vij. viij. ix. x. xj. xij. xiij. xiv.

Gregorius VII. creatus fuit Pontif. die 22. Aprilis 1073. Obyt Salerni die 25. May 1085. p. 12 t. 1

Gregorius VII. Henricum Quartum Imperatorem depoſuit, vt in eius conſt. 1. ibid.

Gregorius VIII. ex Beneuento die 21. menſis Octobris 1587. Pont. creatus Ferraria, p. 2 in Append. Obyt Piſis die 25. Decembris eiuſdem anni. ibid.

Gregorius VIII. Cruciatã indixit pro recuperatione Terræ Sanctæ in eius conſt. 1. p. 2. in Append.

Gregorius IX. ex Ciuitate Anagniæ die 20. Marty 1227. Romæ Pontifex creatus fuit. Obyt Romæ die 22. Iuly 1241. p. 51. t. 1

Gregorius IX. Federicum Imperatorem excommunicauit in eius conſt. 13. p. 58. t. 1

Gregorius X. creatus Pontif. Viterbij 1. Septembris 1271. p. 120. t. 1. Mortuus Arety 11. February 1276. p. 123. t. 1

Gregorius XI. creatus Pont. Auinione die 30. Decembris 1370. p. 222. t. 1. obyt Romæ 27. Marty 1378.

Gregorius XII. creatus Papa 30. Nouembris 1406. p. 239. t. 1 Sed Papatu ſe abdicauit, obijtq. in Ciuitate Recanati anno 1417. p 243. t. 1

Gregorius XIII. creatus fuit Pontif. Romæ die 13. May 1572. pag. 361. t. 2. obyt Romæ die 10. Aprilis 1585. p. 458. t. 2

Gregorius XIV. creatus fuit Pont. Romæ die 5. Decembris 1590. p. 686. t. 2. obyt ibidem die 19. Octobris 1591. pag. 725. t. 2

Gubernator ſiue Iudex Burgi Romæ

Gubernator ſi Iudex Burgi, quas habeat in cauſis cognoſcendis facultates. Iul. iy. conſtit. 4. p. 694. t. 1. Pius iv. conſt. 58. p. 80. t. 2

Gubernator ſiue Iudex Burgi, Syndicatui ſtare tenetur. Pius iv. ibid.

Gubernator ſiue Iudex Burgi cauſas eorum, qui in Burgo habitant, in prima inſtantia cognoſcit. Pius iv. ibid.

Gubernator ſiue Iudex Burgi, multa aduertere debet, quæ Iudicibus Vrbis præcipit Paul. v. in conſt. 71. §. 10. & 11. p. 271. t. 3

Gubernator Vrbis

Gubernatoris Vrbis Romæ, quæ ſit iuriſdictio, vide latè in conſtitut. 8. Leonis x. p 479. t. 1

Gubernator Vrbis in ſuo Tribunali procedit ſummariè, de plano, ac manu regia. Leo x. ibid.

Gubernator Vrbis poteſt augere, vel minuere pœnas, tam de iure, quam de conſuetudine infligendas. Leo x. ibid.

Gubernator Vrbis, eiusq. Locatenentes nullitates ob telam iudiciariam non obſeruatam obuenientes, non attendunt. Leo x. ibid.

Gubernator Vrbis non ſubijcitur Syndicatui. Leo x. ibid.

Gubernator Vrbis non incurrit irregularitatem ob latam ſententiam ſanguinis. Leo x. ibid.

Gubernatoris Vrbis à Tribunali cauſæ præter quam à Pontifice auocari non poſſunt. Leo x. ibid.

Gubernator Vrbis eſt, Vicecamerarius, & Gubernator totius diſtrictus Vrbis. Leo x. ibid.

Gubernator Vrbis ſtatutis derogare, & edicta publicare poteſt. Leo x. ibid.

Gubernator Vrbis procedit contra exercentes cambia ſicca, ac recambia. Pius iv. conſt. 1. p. 1. t. 2

Gubernatoris Vrbis, quæ ſit iuriſdictio in cognoſcendis cauſis mercedum, & miſerabilium perſonarum. Pius iv. ſub conſt. 34. p. 50. t. 2

Gubernator Vrbis ſingulis menſibus, ſemel carceres viſitare tenetur. Pius iv. conſt. 58. p. 80. t. 2

Gubernatori Vrbis aſſerenti ſe aliquid facere de mandato Papæ plenè creden. eſſe diffiniuit. Pius v. conſtit. 107. p. 374. t. 2

Gubernatoris Vrbis Curiam quo ad eius cauſas ciuiles, reformauit Sixt. v. conſt. 72. p. 606. t. 2. Paul. v. conſt. 71. p. 266. t. 3

Gubernator Vrbis procedit cõtra Famigeratores vulgo Menantes, eorumq. ſcripta recipientes, vel famoſos libros ſcribentes, & mittentes. Greg. xiy. conſt. 4. p. 364. t. 2

Gubernatoris Vrbis Locumtenens ciuilis, vide in V. Locumtenens.

Gubernatores & Officiales Status Eccleſiaſtici

Gubernatores, & Officiales, ſiue Magiſtratus Status Eccleſiaſtici, ius dicentes, non poſſunt conferre officia ſolita conferri à Papa. Paul. ij conſt. 4. p. 328. t. 1

Gubernatores, & aly Officiales ſiue Magiſtratus Status Eccleſiaſtici, reos capitaliter condemnatos, & bannitos, ſine licentia Papæ non remittunt, nec pœnas illis pecuniarias condonare poſſunt. Paul. ij. ibid.

Gubernatores, & alios Officiales Status Eccleſiaſtici, munera recipere prohibuit. Paul. ij. ibid.

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici, conſtitutiones Aegideanas obſeruare, vt tenentur. Sixt. iv. conſt 15. p. 354. t. 1. Sixt. v. conſt. 93. §. 19. p. 652. t. 2

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici, quid iurent ſe obſeruaturos antequam ad officia admittantur. Sixt. iv ibid. & Paul. v. conſt. 88 §. 4. p. 130. t. 3

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici, de viagys, & prouentibus Iudicum, qui pro cognitionibus cauſarum decernuntur, participare non poſſunt. Sixt. iv. ibidem.

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici, pœnas & mulctas delictorum apud Theſaurarium deponere tenentur. Sixt. iv. ibid.

Gubernatores, & Officiales Status Eccleſiaſtici cauſas, quas & quando committere poſſint. Sixt. iv. ibid.

Gubernatores, & Officiales Status Eccleſiaſtici in cauſis eis commiſſis à Sede Apoſtolica nihil recipiant. Sixt. v. ibidem.

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici, vt gubernare, & regere debent eorum officia. Leo x. conſt. 7. p. 476. t. 1

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici, in fine eorum officy, Syndicatui ſtare tenentur. Clem. vii. conſt. 25. p. 593. t. 1

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici in Syndicatu condemnati, vt appellare poſſunt. Clem. vij. ibid.

Gubernatores, & aly Officiales Status Eccleſiaſtici, in fine eorum officii, quando ſyndicantur, ſi culpabiles ſint reperti, in officiis, vt perſeuerare non poſſunt. Clem. vii. ibidem.

Gubernatores, & alii Officiales Status Eccleſiaſtici, cautionem præſtare tenentur ante eorum ingreſſum, vt in d. conſt. Clemen. vii. ibid.

Gubernatorum, & aliorum Officialium Status Eccleſiaſtici Syndicatũ ſummariè cognoſci à Syndicatoribus in locis Officiorum met iuſſit. Clem. vij. ibid.

Gubernatores, & alii Officiales Status Eccleſiaſtici, coram quibus ſyndicandi. Clem. vij. ibid.

Gubernatores, & alii Officiales Status Eccleſiaſtici, decem pro centenario ex pœnis maleficiorum conſequuntur. Pius iv. conſt. 43. p. 58. t. 2. Sixt. v. conſt. 93. p. 656. t. 2

Gubernatores, & alii Officiales Status Eccleſiaſtici, pœnas, & mulctas maleficiorum Vniuerſitatibus, vel aliis ap-

pliсare non poſſunt. Pius iv. ibid.

Gubernatores, & alii Officiales ſtatus eccleſiaſtici de Terrarum, & locorum S.R.E. alienatione, ſiue infeudatione tractantes, quas pœnas incurrant. Pius v. conſt 35. p.222.t.2

Gubernatores, & alii Officiales ſtatus eccleſiaſtici licentias portandi pugiones, & arma breuiora tribus palmis, concedere non poſſunt. Pius v. conſt.145. p.358.t.2

Gubernatores, & alii Officiales ſtatus eccleſiaſtici curare debent ne Monaſteria Monialium infeſtentur ob hoſpitationem Militum. Pius v. conſt.148. p.360.t.2

Gubernatores, & alii Officiales ſtatus eccleſiaſtici, quando reos abſoluere, aut habilitare poſſint. Sixt.v.conſt.93. p 656.t.2

Gubernatores, & alii Officiales ſtatus eccleſiaſtici, in ingreſſu Officii iurant ſe ſeruaturos conſtitutionem 93. Sixt v. ibid. & alteram conſt.93. Pauli v. p.64.t.3

Gubernatores, & alii Officiales ſtatus eccleſiaſtici, Tabellam expenſarum Communitatum quolibet anno reuidere, & approbare tenentur. Clem. viij. conſt.10. p.9.t.3

Gubernatores, & alij Officiales ſtatus eccleſiaſtici, negligenter ſuum munus exercentes, quibus pœnis afficiantur. Clem. viij. ibid.

Gubernatores, & alij Officiales ſtatus eccleſiaſtici, eorumq. Notarij, omnia quæ fiunt in ſyndicatu Officialium gratis expedire tenentur. Clem. viij. ibid.

Gubernatores, & alij Officiales ſtatus eccleſiaſtici, non poſſunt cogere ſuos ſubditos, ad deferen. ſibi granum, ligna, & ſimilia, abſque ſolutione iuſti pretij. Greg.xi. conſt. 5. p.222.t.1

H

Habitans

HAbitantes in Burgo S. Petri de Vrbe, in prima inſtantia in eorum cauſis coram Iudice Burgi conueniendi ſunt. Iul. iij. conſt. 4. p.694.t.1

Habitantes in Vrbe, quibus gaudeant priuilegijs. Iul. iij. conſt. 5. p.695.t.1. & Pius iv. conſt.34. p.49.t.2

Habitantes in Vrbe Clerici, ac Prælati non faciunt ſpolium de bonis ex illicita negociatione acquiſitis. Pius iv. ſub conſt. 19. in declarat. p.30.t.2

Habitãtes in ſtatu eccleſiaſtico, ibiq. bona mobilia, ſiue immobilia poſſidẽtes, quando illa poſſint alienare in exteros. Six.v.conſt.3.p.488.t.2. Clem.viij. conſt.78. p.121.t.3

Habitare extra Italiam Italos abſque licentia ſuorum Ordinariorum non poſſe, ſtatuit. Clem. viij. conſtit. 42. p.57.t.3

Habitantes in Via Felici almæ Vrbis, multis gaudent priuilegijs, quæ vide in conſtit. 66. Sixt. v. p.594.t.2

Habitantes in Burgo Felici, quibus potiantur indultis. Six. v. conſt. 103. p.680.t.2

Vide etiam in V. Incola.

Habitus

Habitu Clericorum ſecularium, qui in Epiſcopos creantur Canonici regulares ad Epiſcopatum aſſumpti, uti poſſunt. Leo x. conſt. 34. p.525.t.1

Habitus familiarium Cardinalium, qualis eſſe debet. Leo x. conſt.7. p.476.t.1

Habitum & tonſuram non deferentium Clericorum pœnis. Six. v. conſt. 92. p.653.t.2

Habitus Monachorum Ordinis S. Benedicti, qualis eſſe debet. Bened. xij. conſt. 5. p.192.t.1

Habitus Monachorum Ciſtercienſium S. Benedicti, qualis eſſe debeat. Six. iv. conſt. 9. p.343.t.1

Habitum, qualem deferant fratres S. Ambroſii ad Nemus Mediolani, vide in Greg. xi. conſt. 9. p.226.t.1

Habitum cum ſigno T. quod potentiam denotat; deferunt fratres S. Antonij Viennen. Boniſ.viij.conſt.5. p.141.t.1

Habitus fratrum Cruciſerorum, qualis ſit. Pius v. conſt. 59. p.255.t.2

Habitus fratrum Eremitarum S. Auguſtini, qualis eſſe debeat, declarauit Alex. iv. conſt.6. p.84.t.1. & Clem. viij. conſt.104. p.154.t.3

Habitum ſimilem ei quem gerunt fratres Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati, omnibus in Italia deferre prohibuit. Clem. viii. conſt.63. p.89.t.3

Habitum ſuorum Ordinum Regulares ad Cardinalatum euecti deferunt. Greg. xiv. conſt. 9. p.696.t.2

Habitus forma quæ ſit, quem deferre debent fratres Ieſuati S. Hieronymi. Mart. v. conſt.11. p.262.t.1

Habitus à fratribus Ioannis Dei deferendi, forma quæ ſit. Clem. viij. conſt. 44. p.59.t.3

Habitum fratrum Prædicatorum, ei ve ſimilem quibuſcumque deferre prohibuit. Clem.viij.conſt.104. p.154.t.3

Habitum Hieroſolymitanorum Militum, capiens extra inſulam Meliten. infra annum ſe coram Magiſtro & Conuentu præſentare debet. Pius iv. conſt.4. p.19.t.2

Habitus diſtinctio, quæ ſit ſeruan. inter Fratres tertij Ordinis S. Franciſci, & S. Franciſci de Paula. Paul. v. conſt. 66. p.255.t.3

Habitum coloris cærulei deferunt Canonici ſeculares S. Georgij in Alga. Clem. viij. conſt.90. p.139.t.3

Habitum ſimilem ei quem gerunt fratres Capuccini, omnibus prohibuit. Greg.xiv.conſt.11.p.699.t.2. Paul.iij. conſt.31. p.632.t.1

Habitum fratrum Carmelitarum Diſcalciatorum, ei ve ſimilẽ, nulli deferre licet. Clem.viii.conſt.111. p.159.t.3

Hebræi. *Vide infra in V. Iudæi.*

S. Heduigis

S. Heduigis claro, nobiliq. genere orta eſt, & Duciſſa Poloniæ fuit. Clem.iv.conſt. 9. p.114.t.1

S. Heduigis vitam compendioſe refert. Clem. iv. ibid.

S. Heduigis miraculorum gloria illuſtris fuit, quæ vide in conſt. prædicta. Clem. iv. ibid.

S. Heduigem Sanctarum Cathalogo adſcripſit. Clem. iv. ibid.

S. Heduigis feſtum die 15. Octobris celebrari iuſſit. Clem. iv. ibid.

S. Henricus I. Romanorum Imperator

S. Henricum I. Romanorum Imperatorem, canonizauit Eug. iij. conſt.1. p.18.t.1

Henricus IV. & V. Impp.

Henricus iv. Imperator deponitur à Gregor. vij. in eius conſt.1. p.12.t.1

Henricus v. Imperator poſt longam diſſenſionem cum Eccleſia Romana ei reconciliatur. Calliſt. ij. conſtit. 1. p.17.t.1

Henricus VIII. Rex Angliæ

Henricus viij. Rex Angliæ, titulo Defenſoris Eccleſiæ donatus, & cur. Leo x. conſt.45. p.545.t.1

Henricus viij. ſcripſit librum contra hæreſes Martini Lutheri. Leo x. ibid.

Henricum viij. in hæreſim prolapſum damnauit, & excommunicauit. Paul. iij. conſt. 7. p.619.t.1

Henricus viij. ſcelera & delicta plurima grauiſſima perpetrauit. Paul. iij. ibid.

Henricus viij. quare à Catholica fide deuiauerit. Paul. iij. ibid.

Henricus viij. quæ mala perpetrauerit circa ſepulchrum S. Thomæ Epiſcopi Cantuarien. Paul. iij. ibid.

Hera-

Heraclius Aug. Imp.

Heraclius Aug. Imp. ſacroſanctam Chriſti Crucem, decimoquarto anno poſtquam illa venerat in poteſtatem Perſarum, feliciſſime recuperauit, eamq. ſuis humeris abiecto Imperatorio amictu in ipſum Caluariæ montem magna cum humilitate reportauit. Six. v. conſt. 73. p. 610. t. 2

Hæredes

Hæredes occiſi, in remiſſione bannitorum pro homicidio, ſunt citandi. Pius iv. conſt. 52. p. 68. t. 2

Hæredes occiſi vbi commorantur, ibi banniti pro homicidio non ſunt remittendi, niſi habita pace ab illis. Pius iv. ibid.

Hæredes intra quod tempus hæreditatem adire velle, deliberent, & inuentarium conficere teneantur. Pius iv. conſt. 59. p. 85. t. 2

Hæreſis

Hæreſis crimen, cæteris omnibus atrocius eſt. Innoc. iv. conſt. 1. p. 61. t. 1

Hæreſibus quam citiſſime occurrendum, ne diutius ſerpant. Clem. vij. conſt. 27. p. 596. t. 1

Hæreſim iterum incurrentes, ſiue relapſi, qui dicantur. Alex. iv. conſtit. 22. p. 89. t. 1

Hæreſis cognitio totaliter ſpectat ad forum eccleſiaſticum. Greg. xiv. conſt. 7. p. 694. t. 2

Hæreſis eſt, aſſerere animas purgatas, & expiatas ab omni culpa & pœna reatu, in quibuſdam receptaculis detineri vſque ad diem iudicij. Bened. xii. conſt. iv. p. 178. t. 1

Hæreſim vel peccatum eſſe, opinari, prædicare, diſputare, vel ſuadere, Chriſti ſanguinem in triduo ſuæ paſſionis ab ipſa diuinitate diuiſum, vel non diuiſum fuiſſe prohibuit. Pius ij. conſt. 11. p. 326. t. 1

Hæreticus

Hæretici damnati ab vniuerſalibus Concilijs, defendi non poſſunt. Gelaſ. i. conſt. 1. p. 20. t. 1

Hæretici excommunicantur quotannis, in die Cœnæ Domini. Paul. v. conſt. 63. p. 271. t. 3

Hæretici conuerſi, quam cautionem præſtare teneantur. Alex. iv. conſt. 14. p. 91. t. 1

Hæretici, eorumq. fautores, banno exponi, & bona publicari debent. Innoc. iv. conſt. 8. p. 67. t. 1

Hæretici capti, per Officiales infra quindecim dies Inquiſitoribus ſunt conſignandi. Innoc. iv. conſt. 9. p. 68. t. 1

Hæretici redeuntes ad Eccleſiæ vnitatem in perpetuo carcere, vt detrudendi. Innoc. iv. conſt. 18. p. 78. t. 1

Hæretici relapſi qui ſint. Alex. iv. conſt. 12. p. 89. t. 1

Hæretici abiurantes abſoluendi, hæreſes autem pertinaciter defendentes puniendi. Paul. iv. conſt. 4. p. 722. t. 1

Hæretici, vel de hæreſi ſuſpecti, & Iudæi qui poſt conuerſionem apoſtatarunt, non gaudent immunitate Eccleſiæ. Ioann. xxij. conſt. 1. p. 153. t. 1. & Greg. xiv. conſtit. 7. p. 694. t. 2

Hæreticos capi impedientes, & eos de manibus capientium auferentes, quas pœnas incurrant. Innoc. iv. conſt. 9. p. 68. t. 1

Hæreticorum fautores ad Eccleſiæ obedientiam redeuntes, quam cautionem præſtare teneantur. Innoc. iv. conſt. 10. p. 70. t. 1

Hæreticorum filij & nepotes, ad officia vt admitti non poſſunt. Innoc. iv. ibid. & conſt. 15. p. 77. t. 1

Hæretici ad fidem redeuntes, quomodo abſoluendi. Innoc. iv. conſt. 16. p. 78. t. 1

Hæreticorum erroribus credentes, hæretici iudicandi ſunt. Innoc. iv. conſt. 18. ibid.

Hæreticorum conſolamentum petentes, infirmi qui ſunt ſanæ mentis, quomodo puniendi. Alex. iv. conſtit. 13. p. 91. t. 1.

Hæreticorum condemnationes, & ſententias latas ab Inquiſitoribus, Magiſtratus, & alij Officiales exequi tenentur. Alex. iv. conſt. 10. p. 93. t. 1

Hæreticorum bona confiſcata, diſtrahi, & pretium ad opus Romanæ Eccleſiæ conſeruari iuſſit. Alex. iv. conſt. 21. p. 93. t. 1

Hæreticorum fautores, auxiliatores &c. quas pœnas ſubeant. Innoc. iv. conſt. 1. p. 61. t. 1

Hæreticorum hæredes, ad pœnitentiam illis iniunctam, implendam tenentur. Alex. iv. conſt. 12. p. 90. t. 1

Hæreticorum ſucceſſores per diſpenſationem ad honores & dignitates eccleſiaſticas vt habilitantur. Paul iy conſt. 8. p. 624. t. 1

Hæreticos Regni Portugalliæ, & Algarbiorum abſoluit. Paul. iy. ibid.

Hæreticorum pœnis. Paul. iv. conſt. 19. p. 739. t. 1

Vide etiam infra in V. Inquiſitores.

Hieroſolymitani Milites

Vide infra in V. Milites.

Homicida

Homicidæ, & banniti de aliqua Ciuitate, etiam habita pace ab hæredibus occiſi, ad illam vt redire non poſſunt. Pius y. conſt. 8. p. 320. t. 1

Homicidis, ac bannitis, quomodo appellationis beneficium denegatur. Pius ij. ibid.

Homicidæ damnati ſiue diffamati, tametſi remiſſi fuerint; non poſſunt habere officia, dignitates, nec teſtimonium ferre, & alia. Pius y. ibid.

Homicidæ non audiendi niſi in carceribus ſe conſtituant. Iul. ij. conſtit. 24. p. 440. t. 1. Pius iv. conſtit. 52. p. 67. t. 2

Homicidæ ex cauſa auditi extra carceres, poſſunt ſemper ad illos reuocari. Iul ij. ibid.

Homicidæ litteras remiſſionis, quibus præſentare teneantur. Iul. ij. ibid.

Homicidæ attingentes annum 20. pro maioribus habendi. Iul. ij. ibid.

Homicidæ alijq. criminoſi damnati, à toto ſtatu eccleſiaſtico bannien di. Clem. vij. conſt. 10. p. 574. t. 1. Pius iv. conſt. 27. p. 39. t. 2

Homicidæ ſtatus eccleſiaſtici, non poſſunt morari in terris Regni Neapolis, aut alterius regionis, etiam mediatè ſubiecta Rom. Pont. Pius iv. ibid.

Homicidas, ac bannitos non perſequentes eoſq. receptantes, quibus pœnis afficiantur. Pius iv. conſtit. 27. p. 39. t. 2. & Six. v. conſt. 6. p. 491. t. 2

Homicidas, Communitates earumue Domini denunciare, vel comprehendere tenentur. Pius iv. ibid.

Homicidæ non remittendi in loco vbi degunt hæredes occiſi niſi habita pace. Pius iv. conſt. 52. p. 67. t. 2

Homicidæ 14. annorum in ſtatu eccleſiaſtico, non ſuffragatur minoritas. Pius iv. ibid.

Homicidæ voluntario, facultatem aſcendendi ad ſacros ordines, vel retinendi beneficia, Maior Pœnitentiarius non concedit. Pius iv. ibid.

Vide etiam in V. Banniti pag. 11. & in V. Hæredes. in hac pag.

S. Homobonus

S. Homoboni vitam compendioſe recenſet. Innoc. iij. conſt. 2. p. 35. t. 1

S. Homobonum canonizauit idem Innoc. iii. ibid.

Hone-

Honeſtas publica

Vide in V. Impedimentum.

Honorius II. III.& IV.

Honorius II. creatus Pont. die 21. *Decembris* 1124. *p.*17. *tom.*1. *mortuus Romæ* 16. *Februarij* 1130. p.18.t.1

Honorius III. ex Familia Sabella Romana, creatus Pont. 18. *Iul.*1216. *p.*43. *tom.*1. *Obijt Romæ* 18. *Martij* 1227. p.51.t.1

Honorius IV. ex Familia Sabella Romana, creatus Pont. Peruſii die 2. *Aprilis* 1285. *p.*125. *t.* 1. *mortuus Romæ die* 3. *Auguſti* 1287. p.126.t.1

Honorius Imperator

Honorius Imperator Theodoſii Senioris filius à B. Arſenio Diacono Chriſtianam fidem edoctus, multa egit pro eius propagatione. Sixt. v. conſt. 73. p.609.t.2

Honorius Imp. leges edidit contra hæreticos. Sixt. v. ibid.

Honorius Imper. Baſilicam S. Pauli à Valentiniano Iuniore amplificari cœptã, omnibus partibus abſolui, & exornari curauit. Sixt. v. ibid.

Honorius Imp. magno adiumento fuit B. Auguſtino in comprimendis, & propulſandis Aphricanis hæreticis. Sixt. v. ibid.

Horæ Canonicæ

Horas Canonicas, qui beneficia Eccleſiaſtica obtinent, ſingulis diebus recitare tenentur, & ſub quibus pœnis. Pius v conſt. 135. p.347.t.2

Horas canonicas, & alia diuina officia, anticipatis, vel poſtpoſitis horis, Auditoribus Rotæ Romanæ recitare indulſit Clem. vij. conſt. 13. p.578.t.1

Horas canonicas poſtpoſitis horis recitare poſſunt Referendarij Vtriuſque Signaturæ. Paul. iij. conſt. 23. p.650.t.1

Hoſpitale Cathecumenorum de Vrbe

Hoſpitale Cathecumenorum erexit, & priuilegijs muniuit, gratiisq. decorauit. Paul. iij. conſt. 37. p.674.t.1

Hoſpitali Cathecumenorum, ducatos decem pro qualibet Synagoga, Iudæi ſoluere tenentur. Paul. iv. conſtit. 9. p.725.t.1

Hoſpitalis Cathecumenorum priuilegia confirmauit Paul. iv. ibid. Vide etiam in V. Neophyti.

Hoſpitale S. Hieronymi Illyricorum de Vrbe

Hoſpitalis S. Hieronymi Illyricorum cauſa, corã eius Protectore, ſiue ab eo deputatis agitãda, & cognoſcenda ſunt. Pius iv. conſt. 68. p.97.t.2

Hoſpitale S. Iacobi Incurabilium de Vrbe

Vide in V. Archihoſpitale S. Iacobi.

Hoſpitale S. Ioannis Hieroſolymitani

Vide in V. Milites Hieroſolymitani.

Hoſpitale S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe

Hoſpitali S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe priuilegia, & gratias conceſſit. Pius iv. conſt. 37. p.52.t.2

Hoſpitale S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe, ſuccedit ijs, qui ibi moriuntur ſine teſtamento. Pius iv. ibid.

Hoſpitalis S. Mariæ Pietatis Dementiũ de Vrbe, curã gerit Confraternitas ſub eadẽ inuocatione erecta à Pio iv. ibid.

Hoſpitale Mendicorum Vrbis

Hoſpitale Mendicorum Vrbis erexit Sixt. v. conſtitut. 57. p.576.t.2

Hoſpitale Mendicorum Vrbis exemptum eſt à quacunque gabella, & impoſitione. Sixt. v. ibid.

Hoſpitalis Mendicorum Vrbis Adminiſtratores, cogunt eiuſdem Officiales ſingulis mẽſibus ſibi rationes reddere. Sixt. v. ibid.

Hoſpitale Mendicorum Vrbis, quibus fruatur priuilegijs. Sixt. v. ibid.

Hoſpitalis Mendicorum Vrbis Rectores carcerari faciunt Mendicantes ob ignauiam. Sixt. v. conſt. 86. p.640.t.2

Hoſpitalis Mendicorum Vrbis, Iudex quas habeat facultates in procedendo in cauſis d. Hoſpitalis. Sixt. v. ibid.

Hoſpitalis Mendicorum Vrbis, perſonæ alibi quam coram eorum Iudice conueniri non poſſunt. Sixt. v. ibid.

Hoſpitalis Mendicorum Vrbis, cauſa in ſecunda inſtantia à quo cognoſcenda. Paul. v. conſtitut. 57. p.245.t.3

Hoſpitale Militiæ S. Lazari

Vide in V. Milites S. Lazari.

Hoſpitale Militiæ S. Stephani

Vide in V. Milites S. Stephani.

Hoſpitale S. Rocchi de Vrbe

Hoſpitalis S. Rocchi priuilegia, & indulta, vide in conſt. 16. *Pij iv.* p.25.t.2

Hoſpitale illud in honorem S. Rocchi à morbo Epidimiæ liberatoris iam dudum erectum fuit. Pius v. ibid.

Hoſpitale iſtius Confratres priuilegio fori A.C. perfruuntur. Pius iv. ibid.

Hoſpitale S. Spiritus in Saxia de Vrbe

Vide in Verbo Archihoſpitale S. Spiritus.

Hoſpites, ſiue Tabernarij

Hoſpites, & Tabernarij quando tenentur de furtis factis in eorum hoſpitijs. Pius iv. conſt 71. p.203.t.2

Hoſpites, & Tabernarij, quid ſeruent, & caueant in receptione hoſpitum, & aduenarum. Pius iv. ibid.

Hoſpitũ, & Tabernariorũ Societas, approbata à Pio iv. ibi.

S. Hugo

S. Hugonis Epiſcopi Gratianopolitani Canonizationẽ enunciat, eiusq. vita, & miracula deſcribi mandat. Innoc. ij. conſt. 1. p.18.t.1

Humiliati Fratres

Humiliatorum Fratrum, aliqui necem machinati ſunt Diuo Carolo Borromeo. Pius v. conſt. 119. p.308.t.2

Humiliati Fratres extincti, eorumq. bona, & Præpoſituræ locis pijs vnita à Pio v. ibid. & in conſt. ſeq.

S. Hyacinthus Polonus

S. Hyacinthi vitam compendioſè refert Clem. viii. conſt. 27. p.37.t.3

S. Hyacinthus diem ſui obitus prædixit. Clem. viii. ibid.

S. Hyacinthus miraculis claruit. Clem. viii. ibid.

S. Hyacinthum Canonizauit Clem. viij. ibid.

S. Hyacinthus Fratrum Ordinis Prædicatorum habitum ſuſcepit, eiuſq. profeſſor fuit. Clem. viij. ibid.

I

S. Iacobi de Alcantara, Calatraua, & de Spatha Milites. *Vide in V. Milites.*

S. Iacobi Incurabilium Hoſpitale de Vrbe

Vide in V. Archihoſpitale.

S. Ianuarius Epiſcopus, & Martyr

S. IAnuarij *Epiſcopi, & Martyris Feſtum renouauit Sixt. v. in ſua conſt.* 22. p.516.t.2

S. Ia-

S. Iannarij, & Sociorum laudes, ac merita recenſet Sixt. v. ibidem.

Ieiunium

Ieiunia quomodo ſeruare teneantur Graci, in die Sabbathi. Clem.viii. conſt. 34. p.48.t.3

Ieiunia Latina Eccleſia Graci obſeruare non ſunt cogendi. Clem.viij. ibid.

IESV CHRISTI Milites. *Vide in V. Milites.*

Ieſuati Fratres

Vide in V. Fratres Ieſuati S. Hieronymi. pag. 55.

Ieſuitæ. *Vide in V. Societas Ieſu.*

Illegitimi

Illegitimi abſque diſpenſatione canonica, ad Eccleſiaſtica beneficia, officia, dignitates, & perſonatus, ſunt penitus inhabiles. Greg.xi. conſt. 8. p.226.t.1

Illegitimi ad Canonicatus Eccleſiarum Patriarchalium S. Ioannis in Laterano, S. Petri, & S. Mariæ Maioris de Vrbe, abſque ſpeciali Sedis Apoſtolica diſpenſatione, admitti non poſſunt. Greg xi. ibid.

Illegitimi non admittuntur in Equitum S. Ioannis Hieroſolymitani, & quando ſecus. Pius iv. conſt.9. t.54. p.17.t.2

Illegitimis quicquid ab Eccleſiaſticis relinquitur quocunque titulo, vendicatur Sedi Apoſtolica, aut ſucceſſoribus beneficiorum, vt in Pij conſt. 117. p.326.t.2

Illegitimis aliquid relinquendi, donandi intuitu paupertatis, ac dotis, priuilegia reuocauit Pius v. ibid.

Illegitimi non ſuccedunt in bonis patrimonialibus Clericorum, tam mobilibus, quam immobilibus. Pius v. ibidem.

Illegitimis beneficia Regni Valentiæ, conferri nequeunt. Sixt. v. conſt.84. p.639.t.2

Illegitimi etiam per ſubſequens matrimonium legitimati, aut ſuper defectu natalium diſpenſati, Cardinales creari nequeunt. Sixt.v.conſt.50. p.562.t.2

Illegitimis relicta, deueniunt vti ſpolia ad Cameram Apoſtolicam. Sixt. v. conſt. 100. p.671.t.2

Illegitimi quando ſuccedant in bonis ſibi relictis à perſonis Eccleſiaſticis. Paul.v. conſt.18. p.200.t.3

Illegitimi, & legitimati in Religionibus, vt recipi non poſſunt. Sixt.v. conſt. 71. p.603.t.2

Illegitimi non poſſunt patre viuente eam ingredi Religionem, quam pater ante, vel poſt natiuitatem, profeſſus eſt. Greg. xiv.conſt.3. p.688.t.2

Illegitimi ad dignitates, & officia Religionis, quibus diſpenſari valeant. Greg.xiv. ibid.

Illegitimi ſi ad Religiones ſint recipiendi, de eorum vita, & moribus eſt inquirendum. Greg.xiv. ibid.

Illegitimi, vt plurimum parentum vitia, & incontinentiã imitari ſolent. Sixt. v.conſt.71. p.602.t.2

Immunitas, & Libertas Eccleſiaſtica

Immunitate, & libertate Eccleſiaſtica, pro tuenda, & conſeruanda, leges edidit Federicus II. Imperator, quas confirmarunt Hon.iij.conſtit.43.p.43.t.1. Innoc.iv.conſtit.1.p.60.t.1. Bonif.ix.conſt.4.p.232.t.1. Leo x. conſt. 10. p. 483. t.1.

Immunitate Eccleſiaſtica non gaudent haretici, vel de hareſi ſuſpecti, & Iudæi, qui poſt conuerſionem apoſtauerunt. Ioan. xxij.conſtit.1.p.153.t.1. Greg.xiv.conſt.7. p.694.t.1

Immunitate Eccleſiaſtica non gaudent publici latrones, viarumq. graſſatores. Greg. xiv. ibid.

Immunitate Eccleſiaſtica non gaudent depopulatores agrorum, homicidiaq. in Eccleſiis, & Cœmeterijs perpetrantes. Greg. xiv. ibid.

Immunitate Eccleſiaſtica non gaudent, qui proditoriè aliquem occidunt, aſſaſſini, vel Læſæ Maieſtatis in perſonam Principis rei. Greg. xiv. ibid.

Immunitatis Eccleſiaſtica violatores, quas pœnas incurrunt. Greg. xiv. ibid.

Impediens, & Impedimentum

Impedientes Inquiſitionis officium, excommunicantur à Iul.iij.in conſtit. 11. p.703.t.1

Impedientes eos, qui victualia ad Vrbem deferunt, excommunicantur à Greg.xiii.in conſt.81. p.464.t.2. Paul.v. conſt.63. p.252.t.3

Impedientes curſum cauſarum ad Curiam, excommunicantur à Greg.xiij. & Paul.v. ibid.

Impedientes executionem litterarum Apoſtolicarum, excommunicantur. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.

Impedientes impetrationem litterarum gratiæ, vel iuſtitiæ, excommunicationem incurrunt. Greg. xiij. & Paul.v. ibidem.

Impedientes iuriſdictionem Eccleſiaſticam, quibus pœnis afficiantur. Leo x. conſt.10. p.48.t.1. Greg.xiij.conſt. 81. p.565.t.2

Impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, quas pœnas incurrant. Iul.iij.conſtit. 11. p.703.t.1

Impedientibus Executores in libera ſui officij executione. Vide in V. Executores. ſup. pag. 50.

Impedimentum matrimonij ex cognatione ſpirituali oriens, inter quos matrimonium impediat, vel nõ. Pius v.cõſt.14. p.193.t.2

Impedimentum affinitatis, ortum ex fornicatione vltra ſecundum gradum non extenditur. Pius v. ibid.

Impedimentum cognationis ſpiritualis, inter eos oritur, qui ſuſcipiunt baptizatum de baptiſmo, baptizatum ipſum, & illius patrem, & matrem, necnon baptizantem, & baptizatum, illiusq patrem, & matrem. Pius v. ibid.

Impedimento publicè honeſtatis, circa ſponſalia, vel matrimonia ex Conc. Trid.ſeſſ.24.cap.3. Pius v.conſtit.62. p.258.t.2

Imperator

Imperator gladium materialem, etiam quo ad hæreticos exercet. Innoc.iv. conſt. 1. p.60.t.1

Imperator, ac cæteri Principes, Inquiſitoribus fauere tenentur. Innoc.iv. ibid.

Imperatorem eligi, Conradum natum q.Conradi filij Federici Imperatoris prohibuit. Alex. iv. conſt.7. p.85.t.1

Imperator puer, non poteſt eſſe ſtatim defenſor Eccleſiæ. Alex.iv. ibid.

Imperatorum 13. Chriſtianorum elogia, ac res geſtas recenſet. Sixt.v. conſt.73. p.608.t.2

Imperatorum prædictorũ numiſmata aurea in Palatio Lateranenſi inuenta fuerunt. Sixt. v. ibid.

Imperatorum prædictorum numiſmata habentes, in pia quadam opera exercentes, quas indulgentias conſequantur. Sixt. v. ibid.

Imperatorum ſupradictorum numiſmata in teſtamento alijſue vltimis voluntatibus relinqui, vel donari, aliis quam alicui Eccleſiæ interdixit. Sixt. v. ibid.

Imperator Græcorum Michael Paleologus, damnatur à Mart. iv. conſt. 1. p.124.t.1

Vide etiam ſuis locis proprii nominis aliorum Imperatorum.

Impetratio Beneficiorum

Impetratio beneficiorum obtenta à viuente, poſt eius mortem nulla eſt, & inualida. Paul.iii. conſt.28. pag.657. tom.1

Im-

Impetrantes beneficia per annum pacifice poſſeſſa, quæ certo modo vacare prætenduntur, quid ſeruare debeant. Paul.iii. ibid.

Impetrantes beneficia Eccleſiaſtica per priuationem, vel amotionem, vel alias quomodolibet vacantia, quid ſeruare teneantur. Paul.iij. ibid.

Impetrantes beneficia conſiſtorialia, quæ ſeruare debeant. Leo x. conſt.35. p.525.t.1

Impudicæ Mulieres

*Vide infra V.Meretrices,& ſup.in V.*Conuertitæ. *pag.38.*

Incantatores

Vide infra in V. Malefici, & Sortilegi.

Incæſtus

Inceſtus quoſdam in Statu Eccleſiaſtico, vltimi supplicij pœna plecti voluit. Sixt. v. conſt.54. p.571.t.2

Inceſtum committit ſcienter cognoſcens matrem, & filiam, vel duas ſorores germanas, quãuis meretrices. Six.v.ibid.

Inceſtum committit mulier, quæ ſciens matrem, filiam, vel ſororem ſuam, cum aliquo viro rem habuiſſe, eidem viro ſui corporis copiam facit. Sixt. v. ibid.

Inceſtum committit mulier, quæ cum patre, & filio, vel duobus fratribus germanis ſcienter ſe carnaliter commiſcet Sixt. v. ibid.

Inceſtum committit vir, qui ſciens patrem, aut filium, vel fratrem ſuum cum muliere aliqua rem habuiſſe, ipſe etiã eamdem cognoſcit. Sixt. v. ibid.

Inceſtus crimen ſacra Scriptura teſtimonijs, deteſtatur. Sixt. v. ibid.

Incolæ Vrbis

Incolas Vrbis, varijs priuilegijs, & gratijs decorauit. Sixt. iv. conſt.8. p.343.t.1. Inl.ij conſt.5. p.695.t.1. Pius iv. conſt.19. p.29.t.2. Paul.v.conſtit.18. p.199.t.3

Index Librorum prohibitorum

Indicem Librorum prohibitorum approbauit, libroſq. ibi deſcriptos legi, vel retineri prohibuit. Pius iv.conſt.77. p.109.t.2. Clem. viij conſt.36. p.51.t.3

Indicis librorum prohibitorum dubia decidit Congregatio erecta à Sixt. v. in conſt.74. Congreg.7. p.613.t.2. Clem. viij.conſt.36 p.51.t.3

Indicis librorum prohibitorum regulas, inuiolabiliter obſeruari, locorũ Ordinarij curare debent. Clem.viij. ibid.

Indiæ

Indiarum ad partes, qua via Religioſi proficiſci debeant, diffiniuit Clem. viii.conſt.74. p.106.tom.3. & Paul. v. conſt.2.p.48.in Append.

Indiarum Parochi, quam eleemoſynam quærant ab ijs, qui in Eccleſiis Fratrum, & Monialium Ordinis S. Franciſci de Obſeruantia ſepeliuntur. Paul. v. conſtitut. 47. p.239.t.3

Indiarum Parochi, quam eleemoſynam petant ab his, qui in Eccleſiis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini ſepeliuntur. Paul. v. conſtit.32. p.219 t.3

Indiarum in partibus, qui poſſunt ex Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia aſſumi ad munus Prouincialatus, & aliorum officiorum. Clemen. viij. conſt.67. p.97.t.3

Indiarum in partibus, Religioſi officio Parochi, vt fungi poſſunt. Pius v. conſt.34. p.220.t.2

Indiarum partes petentes, ſi Religioſi ſunt, ad eas recta ſe transferre debent, ad quas eorum Superiores delegarũt. Paul.v.conſt.56. p.245.t.3

Vide etiam infra in V. Regulares.

Inditia

Inditiorum copia in modum Extractus, reis illas petentibus, dari debent. Paul.iij.conſt.44. p.687.t.1

Inditiorum copia, ante torturam an danda ſunt, & quando. Paul.iy. ibid. Paul.v.conſt.71.p.271.§.10.nu.5.

Inditia legitima, quando præcedere debent, vt quis carceretur. Paul.iij. ibid.

Inditijs non præcedentibus, Iudices de crimine reos interrogare non poſſunt. Paul. iij. ibid.

Inditia legitima præcedere debent, inquiſitionem ſpecialem contra reos. Pius v. conſt.9. p.186.t.2

Inditiorum copia, pauperibus gratis danda ſunt, vel eorum originalia, Aduocato, & Procuratori Pauperum gratis oſtendenda. Paul.v. conſtit.71. p.272.§.10.nu.26.t.3

Inditiorum copię ſi petantur, dantur etiam condemnatis, & captis. Paul.v. ibid. nu. 34.

Indulgentia

Indulgentias communicandi inter Confraternitates, formam præſcripſit Clem. viij. conſt. 115. p.163.t.3

Indulgentiæ quæ ſint conceſſæ Inquiſitoribus, ac cæteris Miniſtris ſancti Officij. Alex. iv. conſt. 16. p.92.t.1

Indulgentias conceſſas ijs, qui interſunt diuinis Officijs ſolemnitatis Corporis Chriſti, extendit, & auget pro his, qui interſunt Proceſſionibus, & Miſſam celebrant. Eug.iv. conſt.6 p.274.t.1. Mart v.conſt.22.p.263.t.1

Indulgentiarum gratia, ab omnibus Officialibus circa clauſulam porrectionis manuum adiutricum, gratiſq. expedienda ſunt. Pius iv. conſt. 64. p.94.t.2

Indulgentias quibuſcunque conceſſas, facultatem quæſtuãdi continentes, reuocauit Pius v. conſt.30. p.213.t.2

Indulgentias Religionibus, & Regularibus omnibus conceſſas reuocauit, nouaſq. dedit Paul.v.conſt.21. p.202.t.3

Indulgentias ad quæſtum publicari prohibuit Pius v. conſtitut.99. p.304.t.2

Indulgentias Archiconfraternitatibus, & Confraternitatibus Laicorum conceſſas, vide ſupra in V. Archiconfraternitas. pag. 6. & in V. Confraternitas. pag. 35.

Indulgentiarum publicationem, vt faciunt Fratres Sanctiſſ. Trinitatis Redempt. Captiuorum. Clem.viij. conſt. 85. p.133.t.3

Indulgentiarum publicationem, vt faciũt Fratres B. Mariæ de Mercede, Redemptionis Captiuorum. Clem. viij. conſt.79. p.124.t.3

Indulta

Indulta intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentes, impetrans in Camera illas præſentat, & regiſtrat. Pius iv. conſt. 98. p.153.t.2

Vide etiam infra in V. Priuilegium.

Indulta Cardinalium circa collationes beneficiorum, moderatus fuit. Pius v. conſt 37. p.224.t.2. Greg.xiv.conſt. 14. p.712.t.2. & Paul. v. conſt.58. p.246.t.3

Infeudatio

Infeudationem Ciuitatum, Terrarum, & Locorum S.R.E. prohibuit, in conſt.35. Pij v. p.221.t.1

Infeudationis Ciuitatum, &c. S.R.E. etiam prætextu euidentis vtilitatis, tractatus haberi prohibuit. Pius v. ibid.

Infeudationis prædicta, prohibitionẽ ampliauit Greg.xiij. conſt.3.p.363. Sixt.v.conſt.26. pag.520. & Innoc. ix. conſt.1.p.713.t.2. Clem.viij.conſt. 1. p. 1. & conſtit. 52. p.67.tom.3 Vide etiam in V. Alienatio.

Infideles. *Vide etiam infra in V. Iudæi.*

Infirmus

Infirmi, qui ſana mẽtis ſunt, & hæreticorum conſolamentũ petunt,

petunt, non excuſantur, eo quod tempore receptionis ſanæ mentis haud eſſent. Alex. iv. conſt. 13. p.91.t.1
Infirmos Chriſtianos, Medici Iudæi curare prohibentur. Paul. iv. conſt. 3. 720.t.1. Greg. xiy. conſt 68. p.449.t.2
Infirmos ad confeſſionem ſuorum peccatorum, Medici ad eos curandos vocati hortari debent. Pius v. cōſt. 3. 178.t 2
Infirmos non confeſſos poſt tertium diem Medici viſitare prohibiti ſunt à Pio v. in dicta conſt. quam confirmauit Gregor. xiy. conſtit 68. 449.t.2
Infirmis de quorum morte timetur, extrema Vnctio danda ab Eug. iv. conſt 19. p.289.t.1
Infirmi in quibus locis corporis, extrema Vnctione inungēdi Eug. iv. ibid.
Infirmi carcerati. quomodo relaxandi. Paul. iij. conſt. 44. p.683.t.1. Paul. v. conſt. 71. §. 23. p.285.t.3

Inhibitio

Inhibitiones, ſignificationes, aut Non grauetur in vim Cōmiſſionis pro dilatione, vel alternatiua obtinenda impetrata, cum clauſula ſeruata forma Motus propry, Iudices concedere non poſſunt, niſi delato birreto viridi, & non aliter. Paul. v. conſtit 71 §. 11. nu. 11. p.273.t.3
Inhibitiones per quoſuis Iudices in cauſis ſpoliorum non dantur, non citato Cameræ Commiſſario. Pius v. conſt. 5. p.246 t.2
Inhibitiones emanatæ vigore Commiſſionū, in quibus clare non apparet, an de cauſis ſpoly agatur, nulla ſunt, & inualida. Pius v. conſt. 51. p.247.t.2

Innocentius II. III. IV. VI. VII. VIII. & IX.

Innocentius II. Romanus creatus fuit Pont. Romæ die 16. February 1130. *Obyt ibidem. die 24. Septembris* 1143. p.18.tom.1
Innocentius III. Anagninus, pronunciatus fuit Pont. Romæ die 8. January 1198. p.33.t.1. *Obytq. Peruſii die 16. Iulij* 1216. *ibid.* p.43.t.1
Innocentius IV. Ianuenſis creatus fuit Pont. Anagnea die 24. Iunij 1243. p.60.t.1. *Obyt Neapoli die 6. Decembris* 1254. p.79.t.1
Innocentius VI. Lemouicen. creatus fuit Pont. Aueniotii die 18. Decembris 1352. p. 217.t.1. *Obytq. ibid. die 12. Septembris* 1302. p.218.t.1
Innocentius VII. Sulmonen. pronunciatus Pont. Romæ die 17. Octobris 1404. p. 237. t. 1. *Obytq. Romæ die 6. Nouembris* 1406. pag. ead.
Innocentius VIII. Ianuen. electus Pont. die 29. Aug. 1484. *Romę pag.* 371.t.1. *obyt ibid. die 25. Iuly* 1492. pag. 390.
Innocentius IX. Bononien. creatus fuit Pont. Romæ die 30. Octobris 1591 pag. 713. *Obytq. Romæ 30. Decembris eiuſdem anni.* p.714.t.2

Inquiſitores hæreticæ prauitatis

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, ſtatuta Eccleſiaſtica, & ſecularia, contra hæreticos edita, interpretantur Innoc. iv. conſt. 15. p.77.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra hæreticos, eorumq. fautores, & negotio Inquiſitionis ſe opponentes. Innoc. iv. conſt. 16. p.77.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, et abſoluunt Crucesignatos à cenſuris Eccleſiaſticis. Innoc. iv. conſt. 17. p.78 t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, prædicant contra hæreticos. Innoc. iv. conſt. 19. p.79.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, venientes ſe eorum auxilio, in Societatē Crucesignatorū recipiunt. Innoc. iv. ibid.
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, ut procedunt cōtra hæreticos iudicialiter confeſſos, & obſtinatos, etiam illorum Diœceſanis irrequiſitis. Alexan. iv. conſtitut. 9. p.87.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, cogunt hęreticos, eorumq. fautores, ad fidem conuerſos, ad præſtan. cautionem, de qua in conſt. 14. Alex. iv. p.91.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, cogunt quoſcunque Magiſtratus, & Officiales, ad eorum ſententias exequendas. Alex. iv. conſt. 17. p 91.t.1
Inquiſitores hęreticę prauitatis, compellunt quoſcunque ad ſibi exhibendum ſcripturas, ad Officium ſanctæ Inquiſitionis ſpectantes. Alex. iv. conſt. 18. p.92.t.1
Inquiſitores hęreticæ prauitatis, hæreticorum bona confiſcata abſtrahere, & pretium ad opus S.R.E. conſeruare debent. Alex iv. conſt. 21. p.93 t.1.
Inquiſitores hęreticę prauitatis, poſſunt procedere in cauſis fidei, contra quoſcunque etiam exemptos. Alex iv. conſtitut. 22. p.93.t.1. *Pius iv. conſt. 51.* p.66.t.2. *& Paul. v. conſt. 26.* p.210.t.3.
Inquiſitores hęreticę prauitatis, poſſunt eligere in ſuos Notarios, etiam regulares, qui in ſeculo Notary fuerint. Alex. iv. ibid. Pius iv. conſt. 36. p.51.t.2.
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, Ordinis Fratrum Prædicatorum, vel Minorum, non tenentur obedire Prælatis ſuorum Ordinum, in concernentibus Officium S. Inquiſitionis. Alex. iv. conſt. 23. p 94.t.1.
Inquiſitores hæreticę prauitatis, & eorum Notarij, à quolibet Officiali Sedis Apoſtolicæ, abſque d. Sedis expreſſa licentia, excommunicari, ſuſpendi, vel interdici non poſſunt. Vrb. iv. conſt. 4. p.99.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, compellunt Magiſtratus ſeculares ad deſcribendas in ſtatutis Ciuitatum, leges editas ab Innoc. iv. contra hæreticos. Clem. iv. conſt. 8. p.113.t.1
Inquiſitoribus hæreticę prauitatis, in negocio fidei exequendo, Prælati Eccleſiaſtici, & aly ſeculares Rectores fauere, & aſſiſtere debent. Alex. iv. conſtit. 15. p.91.t.1
Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, eorumq. Notarys, indulgentias conceſſit Alex. iv. conſt. 16. p 92.t.1
Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, Prælati, & aly omnes ſeculares Magiſtratus, dare tenentur ſaluos conductus. Alex. iv. conſt 19. p.93 t.1. *& conſt. 20.* p. ead. t.1
Inquiſitores hęreticę prauitatis, puniunt Chriſtianos ad Iudæorum ritum tranſeuntes, & Iudæos conuerſos ad illū redeuntes. Nicol. iv. conſt. 1. p.126.t.1
Inquiſitores hæreticę prauitatis, non cognoſcunt de crimine vſurarum. Alex. iv. ibid.
Inquiſitores quando cogere poſſint hæredes defunctorum hęreticorum, ad ſatisfacien. pœnitentijs illis iniunctis. Alex. iv. ibid.
Inquiſitores hæreticę prauitatis, extrahunt hęreticos, ab Eccleſiis, ad quas confugerunt, nec ab Epiſcopis impediri poſſunt. Ioan. xxy conſt. 1. p.153.t.1
Inquiſitorum hæreticæ prauitatis, quæ ſit authoritas, circa proceſſum, & examen teſtium, obſeruantiamq. legum editarum contra hæreticos. Vrb. iv. conſt. 2. p.96 t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, quibus concedunt licentiā deferendi arma. Ioan. xxy. conſt 9. p.162.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra Saracenos, qui ad Chriſti fidem conuerſi, ad Saracenorum ſectam redierunt. Greg. xi. conſt. 2. p.220.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra Maleficos. Innoc. viy. conſt. 1. p.371 t.1
Inquiſitorum hæreticæ prauitatis ſententia, contra hæreticos promulgata, à Magiſtratibus ſecularibus executioni demandari debent, abſque proceſſuum reuiſione. Innoc. viy. conſt. 10. p.481.t.1. *Leo x. conſt. 43.* p.542.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra teſtes falſum in cauſis fidei deponentes, eosq. Curiæ ſeculari tradere poſſunt. Leo x. conſt. 29. p.521.t.1
Inquiſitorum hæreticæ prauitatis iuriſdictio, per adiunctionem alterius Iudicis, non diminuitur in procedend. Leo x. conſt. 43. p. 542.t.1
Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra Chri-

ſtianos fidem abnegantes, ſacramentis abutentes, maleficiisq. & ſortilegijs alios lædentes. Adr. vi. conſtit. 2. p.548.l.1

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra quoſcunque Regulares, in cauſis hæreſis. Clemen. vij conſt.27. p.596.l.1. dummodo eorum Superiores non præuenerint. Pius iv. conſt.51.p.66.l 2. Sed abſolutè Inquiſitores tantum contra eos procedere cenſuit, & Paul. v. conſtit.26. p.210.l.3

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra Prædicatores, prædicantes, aut proponentes ſcandaloſas propoſitiones, vel à fide diſcrepantes. Paul. iij. conſtitut. 30. p.659.l.1

Inquiſitorum hæreticæ prauitatis, Congregationem inſtituit Paul. iij conſt. 34.p.670.l.1.& confirmauit Sixt. v. conſtit.74 Congreg. 1. p.611.l.2

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, in eorum officio impediens, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerens, vel laicos ad hæreſis criminis cognitionem admittens, quas pœnas incurrat Iul iij. conſt. 11. p.703.l.1

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, non tenentur publicare dicta teſtium contra hæreticos, &c. examinatorum, vel rationes reddere de proceſſibus alteri, quam Romano Pontifici, aut Inquiſitoribus Almæ Vrbis. Pius iv conſt. 40. p.54.l.2

Inquiſitores generales hæreticæ prauitatis, in Vrbe, libros hæreticos, & prohibitos legere, & retinere poſſunt. Pius iv. conſt 82. p.112.l.2

Inquiſitoribus generalibus hæreticæ prauitatis in Vrbe, omnes alij Officiales parere debent. Paul. v. conſtitut. 1. p.177.l.2

Inquiſitorum hæreticæ prauitatis, ſententia contra hæreticos lata, vel ferenda, quando tranſeāt in rem iudicatam. Pius v. conſt. 22. p.200.l.2

Inquiſitorum generalium in Vrbe, maior pars, id quod facit, ab omnibus factum eſſe cenſetur. Pius v. conſt. 23. p 201.l.2

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, aut eius perſonas offendētium pœnis. Pius v. conſtitut. 82. p.279.l.2

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, nihil ſoluunt pro examine teſtium, alijsq. actibus iudiciarijs. Clem. viij. conſtit.76. p.113.l.3

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra eos, qui ad presbyteratus ordinem non promoti, Miſſas celebrāt, vel ſacramenta Eccleſiaſtica miniſtrant Greg. xiij. conſt. 21.p.387.l.2. Clem. viij. conſtit.81. p.128.l.3

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, mutuo ſe ab excommunicatione abſoluunt. Vrb. iv. conſt 1. p. 7. in Append.

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, procedunt contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confeſſionis, ad actus inhoneſtos ſibi vtant. Pius iv. conſt. 31. p.46.l.3

Inquiſitores hæreticæ prauitatis, quibus caſibus contra Iudæos, & infideles procedere poſſunt. Greg. xiij. conſt.70. p.452.l.2

Inquiſitores prædicti, vt contra Aſtrologos procedere poſſunt. Sixt. v. conſt.17. p.511.l.2

Inſpiratio

Inſpirationes diuinæ Prædicatorum, antequam prædicentur Sedis Apoſtolicæ, aut Ordinarij examini reſeruantur. Leo x. conſtit.21. p.508.l.1

Inſtigator

Inſtigatoris ad inſtantiam, quando aliquis ſine indicijs capi poſſit. Paul. v. conſt.71.§.10.nu.5. p.271.l.3

Inſtigator volens proſequi cauſam ſuæ appellationis, debet præſtare cautionem de reficien. expenſas, cuiuslibet inſtantiæ. Paul. v. §.17.nu.15. p.275.l.3

Inſtigator, vel Fiſcus, vt præſtare tenetur alimenta carceratis pro teſtibus, quandiu in carceribus detinentur. Paul. v. ibid. §.23.nu.13. 284.l.3

Inſtrumenta

Inſtrumentorum notas, poſt octo dies à Notarijs Vrbis ad Archiuium deferri voluit. Iul. ij. conſt.15. p.428.l.1

Inſtrumenta, ius, aut intereſſe Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe concernentia, cuſtodienda ſunt per proprios Notarios. Pius iv. conſt.38. p.53.l.2

Inſtrumenta Notarij publici plenè probant, gratias Bannitis factas à Congregatione Cardinalium deſuper inſtituta à Clem. viij. conſt.15. p.19.l.3

Inſtrumenta ſubſcribenda ſunt ab eo Notario, qui illa confecit. Paul. v. conſtit. 71. §.19.num.42.l.3. p.278. tom. 3

Inſtrumenta in ſuis manualibus, dietim Notarij extendere tenentur. Paul. v. ibid. nu. 43.

Inſtrumenta infra tres menſes à die celebrati contractus, in filzam reaegiſſe, vel in prothocollo deſcripſiſſe, Notarij debent. Paul. v. ibid. nu. 44.

Inſtrumenta quæ in actis cauſę rogantur, non vltra illorū notulam extendi debent, & quando ſecus. Paul. v. ibid. §. 20.nu. 11. p.281.l.3

Inſtrumenta in actis rogata, etiam ſemel publicata, aut quæ in actis alias producta ſunt, ſi repetantur, & poſtea regiſtrari contingat, quid ſoluen. Paul. v. ibid. nu. 20. p 281.l 3

Inſtrumenta ſatiſdationum, pro carceratis in partibus datarum, parte citata in actis ſunt producenda. Paul. v. ibid. §.23. nu. 14. p.284.l.3

Inſtrumenta cautionum de non offenden. ad fauorem R. Cameræ, non autem Baronum, & Communitatum, ſunt ſtipulanda. Pius iv. conſt. 52. p.69.l.2

Vide etiam infra in V. Notarij.

Inſulæ

Inſularū noui Orbis homines, vnū Deum in cælis credebāt, nudi incedebant, ac carnibus non veſcebantur. Alex. vi. ibidem.

Inſulas prædictas inuenit Chriſtophorus Columbus. Alexand. vi. ibid.

Inſulas noui Orbis repertas, & reperiendas Hiſpaniarum Regi, propaganda fidei Chriſtianæ cauſa, conceſſit Alex. vi. conſtit. 2. p.392.l.3

Inſula Sardiniæ dignitatibus Eccleſijs Parochialibus, & præbendis. Pius v. conſt. 74. p.271.l.2

Inuadentes

Inuadētes domos Epiſcoporum defunctorum, eorumq. bona diripientes, excommunicantur à Leone ix. in eius cōſt. 1. p.10.l.1

Inuadentes, vel occupantes Terras, & loca S.R.E. eorumq. complices, & fautores, grauibus pœnis puniuntur. Leo x. conſt.13. p.485.l.1

Inuadentibus domos Cardinalium. Vide in V. Cardinales. ſup. pag. 22.

Inuentarium

Inuentarium actorum criminalium Epiſcopi Siciliæ, quotannis conficere tenentur. Pius v. conſt.121. p.332.l.2

Inuentarium bonorum, reo inquiſito fieri nō debet, niſi agatur de delicto pro quo venit imponenda pœna capitalis, vel confiſcationis bonorum, aut alia notabilis pœna. Paul. v. conſt. 71.§.10.nu.11. p.271.l.3

Inuentarium bonorum rei inquiſiti ſi ſit faciendum, deſcribi nō debet in regiſtris, ſeu extractibus. Paul. v. ibid. n.12. Vide etiam in V. Hæredes. ſup. pag. 63.

Inuen-

Inuentio Tituli S. Crucis

Inuentio Tituli S. Crucis die vltima Dominica Ianuarij 1492. in Eccleſia S. Crucis in Hieruſalem de Vrbe. Alex. vi. conſt. 4. p. 394. t. 1. Vide etiã ſup. in V. Crux. p. 39

Ioannes XV. XXII. & XXIII.

Ioannes XV. Romanus, creatus Pont. Romæ die 1. Augu-ſti 985. Obyt ibid. die 4. February 995. p. 9. t. 1
Ioannes XXII. Gallus, creatus Pont. Lugduni die 7. Auguſti 1316. Obyt Aueniona die 4. Decembris 1334. pag. 153. & 166. t. 1
Ioannes XXIII. Neapolitanus, creatus fuit Pont. in Ciuitate Bononiæ die 17. May 1410. Obyt Florentiæ die 22. Decembris 1419. p. 243. & 244. t. 1

S. Ioannes Gualbertus

S. Ioannes Gualbertus fuit inſtitutor Congregationis Monachorum Vallis Vmbroſæ Ordinis S. Benedicti. Caleſtin. iy. conſt. 2. p. 31. t. 1
S. Ioannem Gualbertum, Sanctorum Catalogo adſcripſit. Caleſt. iy. ibid.
S. Ioannis Gualberti feſtum, die 1. Octobris celebrari iuſſit. Caleſt. iy. ibid.

Ioannes Epiſcopus Conſtantinopol.

Ioannes Epiſcopus Conſtantinopolitanus nomen Vniuerſalis Eccleſiæ Epiſcopi vſurpauerat. Pelag. y. conſtit. 1. p. 7. t. 1

Ioannes Vviclef & Ioannes Huſz

Ioannem Vviclef, & Ioannem Huſz hæreticos damnauit. Mart. v. conſtit. 1. p. 245. t. 1
Ioannis Vviclef, & Ioannis Huſz hæreticorum errores recenſentur à Mart. v. ibid. p. 247. t. 1

S. Ioannis Decollati Confraternitas

Vide in V. Confraternitas Miſericordiæ. pag. 35.

S. Ioannis Hieroſolymitani Milites

Vide infra in V. Milites.

S. Ioannis Lateranen. Eccleſia

Vide in V. Eccleſia Lateranen. ſup. pag. 44.

Iocalia

Iocalia, & alias res ad Sedem Apoſtolicam ſpectantes, detinentes pœnis afficitur à Pio iv. conſt. 4. p. 5. t. 2

Irregularitas

Irregularitatem vt non incurrunt perſonæ Eccleſiaſticæ reos exiſtẽtes in Eccleſiis tradentes Curiæ ſeculari. Greg. xiv. conſt. 7. §. 3. p. 694. t. 2
Irregularitatem non incurrit Gubernator Vrbis, ſi ſe immiſceat in cauſis criminalibus, vbi venit imponenda pœna ſanguinis. Leo x. conſt. 8. p. 479. t. 1

Itali

Itali extra Italiam in locis in quibus Catholicæ fidei cultus liber non permittitur, habitare non poſſunt: Clem. vij. conſt. 42. p. 57. t. 3
Itali extra Italiam habitantes, quæ euitare teneantur. Clem. viij. ibid.
Itali extra Italiam proficiſcentes, ad habitandum, id ſuis Ordinarijs ſignificare tenentur. Clem. viij. ibid.

Iubileum

Iubileum ad diuinam opem implorãdam pro felici vniuerſalis Eccleſiæ regimine (præter alios antiquiores) indixerunt, in principio Pontificatus. Sixt. v. conſtitut. 1. p. 486. t. 2. Paul. v. conſtit. 1. p. 173. t. 3
Iubilei ſiue Annus Sanctus, vide ſup. in V. Annus Iubilei.

Iudæi

Iudæi, Nutrices Chriſtianas habere non poſſunt. Innoc. iv. conſt. 2. p. 62. tom. 1. Paul. iv. conſt. 3. p. 271. tom. 1
Iudæi in locis ſeparatis à Chriſtianorum domibus habitare debent in Statu Eccleſiaſtico. Paul. iv. conſtitut. 3. p. 721. t. 1
Iudæi prædicti, in Ciuitatibus vnicam tantummodo Synagogam habere poſſunt. Paul. iv. ibidem, & conſt. 9. p. 725. t. 1
Iudæi prædicti, ſignum glauci coloris, geſtant, & cur. Paul. iv. ibid.
Iudæi prædicti, diebus feſtis, publicè laborare non poſſunt. Paul. iv. ibid.
Iudæi prædicti, cum Chriſtianis ludere, comedere, vel familiaritatem habere prohibentur à Paul. iv. ibid.
Iudæi prædicti, quam artem exercere valeant. Paul. iv. ibidem.
Iudæi prædicti, Chriſtianos infirmos curare nequeunt. Paul iv. ibid. Greg. xiy. conſtit. 68. p. 449. t. 2
Iudæi, Domini vocandi non ſunt. Paul. iv. ibid.
Iudæi, in eorum creditis, ſiue vſuris pignorum exigendis, Menſem 30. dierum obſeruare debent. Paul. iv. ibid.
Iudæi ſtatuta locorum, quæ incolunt, ſeruare tenentur. Paul. iv. ibid.
Iudæi quibus caſibus per Inquiſitores hæreticæ prauitatis puniri poſſint. Greg. 13. conſtit. 70. p. 452. t. 2
Iudæi ad Chriſtianam fidem conuerſi, ſi ad Iudæorum ritum tranſiuerint, vti hæretici, ab Inquiſitoribus puniendi ſunt. Nicol. iv. conſt. 1. p. 126. t. 1. Clemen. iv. conſt. 2. p. 11. in Append. Greg. x. conſtit. 1. p. 11. in Append.
Iudæi Thalmud, & alios damnatos, prohibitosq; libros retinentes, quas pœnas incurrunt, Iul. iij. conſt. 24. p. 716. tom. 1. Clem. viij. conſt. 20. p. 25. t. 3
Iudæi in Statu Eccleſiaſtico, libros ſuos rationum, & computorum latino, vel vulgari idiomate ſcribere debent. Paul. iv. conſt. 3. p. 721. t. 1
Iudæos à Statu Eccleſiaſtico, excepta Vrbe Roma, Ancona, & Auenione expelli iuſſit. Pius v. conſt. 80. p. 278. t. 2. Clem. viij. conſt. 19. p. 24. t. 3
Iudæi maiores annis 12. vtriuſque ſexus, verbi Dei pro eorum ad Chriſtianam fidem conuerſione prædicationibus intereſſe debent, idq. omnes Eccleſiarum Prælati curare tenentur. Nicol. iii. conſt. 1. p. 123. t. 1. Greg. xiy. conſt. 92. p. 479. t. 2
Iudæis prædicationes fieri debent, in Terris vbi eorum ſunt Synagogæ, non tamen in locis vbi ſacra confici ſolent. Greg. xiy. ibid.
Iudæorum Prædicatores, de quibus rebus tractare debent in prædicationibus. Greg. xiy. ibid.
Iudæi Chriſtianos ad ſuum ritum trahentes, quomodo puniantur. Clem. iv. conſt. 2. p. 11. in Append. Gregor. x. conſt. 1. p. 11. in Append.
Iudæis priuilegia, multa conceſſit Pius iv. in ſua conſt. 48. p. 62. t. 2. quæ tamen reuocarunt Pius v. conſt. 6. p. 181. tom. eod. & Clem. viij. conſt. 19. p. 24. t. 3
Iudæorum flagitia, & ſcelera multa, commemorat Greg. xiy conſtit. 70. p. 452. t. 2
Iudæorũ cauſa, ſi agatur de obligatione Camerali ab A. C. vt cognoſcenda. Paul. v. conſt. 71. §. 7. nu. 4. p. 270. t. 3
Iudæorum cauſæ criminales per Gubernatorem Vrbis cognoſcuntur. Paul. v. conſt. 71. §. 7. nu. 1. p. 270. t. 3
Iudæorum cauſæ à Vicario Papæ, ſunt regulariter cognoſcendæ. Iul. iij. conſt. 2. p. 646. t. 1

Iudæorum Bancheriorum cauſa, per Camerarium cognoſcuntur. Clem. viij. conſtit.65. p.90.t.3

Iudæi debitores Mercatoribus Artis Lanæ, coram eorum Conſulibus ſunt conueniendi. Sixt.v.conſt.14.p.307.t.2

Iudæis ad fidem conuerſis, legitima ab eorum parentibus debetur, & in eorum bonis ſucceſſio competit. Paul.iij. conſt.32. p.666.t.1

Iudæis ad fidem conuerſis, bona quæ reſtituenda forent, ſi perſonæ quibus facienda ſit reſtitutio, incertæ eſſent, condonauit. Paul. iij. ibid.

Iudæi ad fidem conuerſi, efficiuntur ciues loci, vbi baptizantur. Paul. iii. ibid.

Iudæi ad fidem conuerſi, nonniſi poſt longum tempus cum Iudæis non conuerſis, conuerſari poſſunt. Paul.iii. ibid.

Iudæi decem ducatos pro qualibet Synagoga, ſoluunt Hoſpitali Cathecumenorũ de Vrbe. Paul.iv.cõſt.9.p.725.t.1

Iudæi Mercatores in Oriente, vel Ancona commorantes, occaſione creditorum ſuorum, ad quæcunque Status Eccleſiaſtici loca, accedere poſſe ſtatuit Clem. viij.conſt. 26. p.34.t.3

Vide etiam ſupra in V. Hoſpitale Cathecumenorũ.p.64.

Iudex Burgi Romæ

Vide in V. Gubernator Burgi. ſup. p. 61.

Iudex Confidentiarum

Vide in V. Auditor Confidentiarum. ſup. p. 10.

Iudex Curiæ de Sabellis de Vrbe

Iudex Curiæ de Sabellis, à Mareſcallo deputatur. Pius iv. conſt.58.§.23. p.81.t.2 Greg xiij.conſt.26.p.392.tom.2 Paul.v.conſtitut.71.§.8. p.271.t.3

Iudex Curiæ de Sabellis, cautionem de ſtando Syndicatui in ingreſſu officij, præſtare tenetur. Pius iv. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.

Iudex Curiæ de Sabellis, ad quod tempus eligatur. Greg. xiij. & Paul. v. ibid.

Iudex Curiæ de Sabellis, quas cauſas cognoſcere poſsit. Pius iv. & Greg. xiij. ibid.

Iudex Eccleſiaſticus

Iudex Eccleſiaſticus, antequam Iudices ſeculares perſonã Eccleſiaſticam de aſſaſſinio condemnent, debet declarare ab ea fuiſſe cõmiſſũ aſſaſſiniũ. Clem.viii.cõſt.37.p.52.t.3

Iudex Eccleſiaſticus, quando delinquentes ab Eccleſia extractos, Curiæ ſeculari tradat. Greg.xiv.cõſt.7.p.695.t.2

Iudicum Eccleſiaſticorum iuriſdictionem quoquo modo impedientium pœnis. Paul. v.conſt.63.§.16. p.252.t.3

Iudicis Eccleſiaſtici, & ſecularis præuentio, quæ ſit, in cauſis mixti fori. Pius v. conſt. 9. p.186.t.2

Vide etiam in V. Curia Eccleſiaſtica. ſup. p. 39.

Iudex Fabricæ S. Petri de Vrbe

Iudex Fabricæ S.Petri, eius cauſas ſummariè, &c. cognoſcit, etiam Sede vacante. Clem. vii. conſtit.3.p.564.t.1

Iudex Fabricæ S.Petri, pœnas contra eiuſdem Fabricæ debitores promulgat. Clem. vij. ibid.

Iudicis Fabricæ S.Petri, à ſententijs, ad Collegium appellatio datur. Clem.vii. ibid.

Iudicis Fabricæ S. Petri, mandata à quocunque exequi poſſunt. Clem.vij. ibid.

Iudex Fabricæ S. Petri, eſt Archipresbyter eiuſdem Baſilicæ, vel ab eo deputatus. Sixt. v. conſt. 102. p.678.t.2

Iudicis Fabricæ S.Petri, iuriſdictio quæ ſit. Sixt. v. ibid.

Vide etiam in V. Fabrica. ſup. p. 50. & in V. Collegium Fabricæ. pag. 30.

Iudex Ripæ, & Ripettæ Vrbis

Iudex cauſarum Ripæ, eſt Camerarius, & habet iuriſdictionem, de qua in Paul. iii. conſtit.6. p.619.t.1

Iudicum Riparum officia, Populo Romano reſtituit Leo x. conſtitut. 1. p.458.t.1

Iudex Ripæ, & Ripettæ in fine officij Syndicatui ſtare tenentur. Paul. v. conſt.71.§.9. p.271.t.3

Iudex Ripettæ compoſitiones facere non poteſt. Paul. v. conſt.71. p.271.t.3

Iudicum Ripæ, & Ripettæ, quæ ſit iuriſdictio, & quæ illi obſeruare debent. Clem.vii.conſt.4.p.569.t.1. Pij iv. cõſt. 25.p.36. & conſt. 58.p.81.t.2. & d. conſt.Paul. v. §. 9.

Iudices prædicti, vt ſyndicari debent. Pius iv. conſt. 58. §. 23. p.81.t.2

Iudex Turris Nonæ Vrbis

Iudex Turris Nonæ, ſe in cauſis ciuilibus, & criminalibus, quando intromittere poſsit. Pius iv. conſtit. 58.§.23. p. 81.t.2. Paul.v.conſt.71.§.8. nu 5. p.270.t.3

Iudex Turris Nonæ, in fine cuiuslibet anni ſyndicatui ſe ſubijcere debet. Pius iv. & Paul. v. ibid. nu. 6.

Iudices Capitolij Vrbis

Vide infra in V. Senator Vrbis.

Iudex de Sabellis

Vide in V. Iudex Curiæ de Sabellis. ſup. in hac ead. pag.

Iudices Delegati, ſiue Commiſſarij

Iudices delegati à Sede Apoſtolica, in cauſis alienationum rerum Eccleſiarum, quæ ſeruare teneantur. Paul. ij. conſt. 2. p.327.t.1

Iudicum delegatorum ſportulæ, quæ ſint. Pius iv.conſt.58. p.80.t.2. Vide etiam hic infra in V. Iudices.

Iudices

Iudices, qui ferunt ſententias priuationis beneficiorum, nõ poſſunt ea impetrare, ſicuti nec eorum propinqui, vel familiares. Pius iv. conſt.14. p.23.t.2

Iudices in cauſis appellationum, poſt ſententias ad fauorẽ Cameræ, aut Fiſci latas, non procedunt ad inhibitionem, aut alios actus, niſi prius conſtito de depoſito. Pius iv. conſt. 52. in declar. p.69.t.2

Iudices, quibus cauſæ reſtitutionis in integrum nullitatis, & attentatorum delegãtur, ſine noua cõmiſsione poſſunt præfigere terminum ad docen. de cauſis petitæ reſtitutionis. Pius iv. conſtit. 59. p.85.t.1

Iudices in cauſis introductis, poſſunt reiterare terminos ſubſtantiales in vim bullæ Innocentianæ. Pius iv. ibidem. & Paul.v. conſtit.71.§.11.nu.14. p.273.t.3

Iudices quicunque, ac Magiſtratus ſeculares, perſonas Eccleſiaſticas ad ſua Tribunalia trahentes, excõmunicantur à Greg.xiii.cõſt.81.p.464.t.2. & Paul.v.cõſt.63.p.251.t.3

Iudices, ac Magiſtratus ſeculares, cauſas beneficiales à Iudicibus Eccleſiaſticis auocantes, excommunicantur à Greg. xiij. & Paul. v. ibid.

Iudices ſeculares ſe interponentes in cauſis criminalibus contra perſonas Eccleſiaſticas, excommunicantur à Gregor.xiij. & Paul. v. ibid.

Iudices eccleſiaſt. occaſione dictarũ cauſarum, corã eis vertẽtiũ offendẽtes, excõmunicãtur à Greg.xiij. & Paul.v. ibid.

Iudices non Doctores, cũ voto Aſſeſſorum de partiũ conſenſu deputandorum, cauſas cognoſcere debent. Leo x. conſt.10. p.482.t.1

Iudices laici, perſonas Militiæ Hieroſol. de aſſaſsinio puniri non poſſunt, antequam Epiſcopus declarauerit ab eis fuiſſe commiſſum. Clem.viii.conſt. 37. p.52.t.3

Iudices, alijq. Officiales non poſſunt concedere tranſumpta ſupplicationum, neque mandata adipiſcendi poſſeſsionẽ beneficiorum, niſi prius litteris Apoſtolicis expeditis. Paul.iii. conſt.1.p.26.in Append.

Iu-

Indices cauſarum alienationum bonorum Eccleſiaſticorũ, quæ obſtruare debeant. Paul. ij. conſtitut. 2. p. 327.t.1
Iudicibus ciuilibus, & criminalibus Vrbis, multa obſeruanda præſcripſit Pius iv. conſt. 38.§.80.t.2.& Paul.v. conſt.71. p.270.§.10.& ſeqq.t.3.

Iulius II. & III.

Iulius II. Italus, ex Villa Albizola, Diœc. Sauonen. creatus Pont. die 10. Nouembris 1503. Romæ. Obijt ibid. die 26. February 1513. p.402.& 457.t.1
Iulius III. Italus, ex Oppido S. Sauini, Diœc. Aretina, creatus Pont. Romæ die 8. February 1550. p.690.tom.1. Obijt ibid. die 23. Marty 1555. p.716.t1

S. Iuo Presbyter Trecoren.

S. Iuo Canonizatus fuit à Clemen. vi. vt habetur in eius conſt.4. p.216.t.1
S. Iuonis Presbyteri Trecoren. feſtum, celebratur die 9. Maij. Clem. vi. ibid.

Iuramentum

Iuramenta illicita impoſſibilia, ac damnoſa, Eccleſiaſticæq. libertati, & Concilij Tridentini decretis, contraria, exigentes, quas pœnas incurrant. Greg.xiy. conſtitut. 93. p.480.t.2
Iuramenta prædicta ſuſcipientes, quas pœnas ſubeant. Greg. xiij. ibid.
Iuramenta litis deciſiua, vt, & vbi ſuſcipienda. Paul v. conſt.71.§.11.nu.20. p.273.t.3
Iuramentum quale præſtare teneãtur, qui ad Cardinalatũ promoti, pileũ accipiunt. Vide in V. Cardinales. ſup.p.22.
Iuramentum quale præſtare tenentur in Epiſcopos promoti. Vide in V. Epiſcopus. ſup. pag. 46.

Iuramentum calumniæ

Iuramentum calumniæ, quando admittendum. Paul.v. conſt.71. §.11.nu.18. p.272.t.3
Iuramenti calumniæ importantiam, & vim iurantibus, reminiſci tenentur Notarij. Paul.v. ibid. §. 19. nu.4.
Iuramentum calumniæ præſtantes, quæ obſeruare teneantur. Paul. v. ibid. nu.4.

Ius congrui

Vide ſupra in V. Domus. pag. 43. & in V. Aedificium.

Iuriſdictio

Iuriſdictionem Eccleſiaſticam impedientes, quibus pœnis ſubijciantur. Leo x. conſt. 10. p. 48.t.1. Paul.v. conſt. 63. §. 26. p.252.t.3
Vide etiam ſupra in V. Indices, & Index. pag. praeced. & Curia. pag. 39.

Iuſpatronatus

Iuſpatronatus beneficiorum Capellæ ad Scalam Sanctam, vt pertinet ad Familiã Perettã. Six.v.cõſt.105.p.684.t.2
Iuſpatronatus beneficiorum Capellæ S. Mariæ ad Præſepe, vt pertinet ad eandem Familiam. Sixt.v. Sixt.v. conſtitut.58. p.580.t.2
Vide etiam in V. Capella. ſup. pag. 20.
Iuſpatronatus beneficiorum Capellæ ad Imaginem Beatiſſimæ Virginis in Baſilica S. Mariæ Maioris de Vrbe, vt pertinet ad FAMILIAM BVRGHESIAM. *Paul.v. conſt.86. p.319. t.3.*
Vide etiam ſup. in V. Capella. pag. 20.
Iuriſpatronatus conceſſiones, ac præſentãdi facultates quaſdam, reuocauit Adrian. vi. conſt. 3. p. 549. tom. 1. & Innoc. viij. conſtit.5. p.377.t.1
Iuriſpatronatus conceſſiones, quando Maior Pœnitentiarius, alijq. Officiales, admittant. Pius iv. conſt.53.p.71.t.2
Iurepatronatus Eccleſiarum Parochialium Vrbis. Pius v. conſt. 33. p.219.t2
Iurepatronatus priuantur, patroni beneficiorum ad ea apoſtatas præſentantes. Paul.iv. conſt.14. p.733.t.1
Iuſpatronatus habentes in beneficijs propter hæreſim vacãtibus, intra quod tempus alios, ad illa præſentare teneãtur. Paul.iv. conſt.19. p.740.t.1

Iuſtitiæ Miniſtri

Vide in V. Executores, Curia, Iudices, & Iudex.

Iuſtinianus Magnus, & Iuſtinus Senior Impp.

Iuſtiniani Magni, & Iuſtini Senioris Imperatorũ, egregia in Romanos Pontifices pietas, obedientia, & obſeruantia. Sixt.v.conſt.73. p.609.t.2.

K

Kalendarium

Vide in V. Calendarium.

L

Laici

L*Aici delinquentes, ad Eccleſias, & alia loca ſacra, & religioſa confugientes, quando Eccleſiaſtica immunitate gaudeant. Greg. xiv. conſt.7. p.694.t.2*
Laici Iudices, vt non poſſunt punire aſſaſſinium commiſſũ à perſonis Eccleſiaſticis. Clem.viii. conſt.37. p.52.t.3
Laici perſonas Eccleſiaſticas bannientes, relegantes, vel proſcribentes, quas pœnas incurrunt. Vrb. vi. conſtit. 3. p.229.t.1. Paul.v.conſt.63. p.251.t.3
Laici libertatem Eccleſiaſticam violantes, pœnis afficiuntur. Paul.v conſt.63. p.251.t.3.
Laicorum cauſæ criminales in Terris Eccleſiæ, quibus à Signatura committi poſſint. Paul.v.conſtitut.71.§.1. p.265.t.3
Laici Magiſtratus, tenentur deſcribi facere in libris Statutorum, leges editas contra hæreticos. Clem.iv.conſt.6. p.113.t.1
Laici in cauſis mixti fori, coram quo Iudice conueniendi. Pius v. conſt. 9. p.186.t.2.
Vide etiam ſup. in V. Iudices. p.70. & in V. Magiſtratus. infra pag.75.

Lateranen. Eccleſia

Vide in V. Eccleſia Lateranen. ſup. p.44.

Lateranen. Concilium

Vide in V. Concilium. ſup. p. 33. & inf. in V. Synodus.

Latini

Latini Epiſcopi, baptizatis à Presbyteris Græcis, quomodo confirmationis Sacramentum conferant. Clemen. viij. conſt.34. p.47.t.3
Latinorum Epiſcoporum dimiſſorijs, indigent Græci, ad ſacros ordines promouendi. Clem. viij. ibid.
Latini, inter Græcos morantes, quæ ſeruare teneantur. Clem.viii. ibid.
Latinorum dies feſtos, Græci inter Latinos exiſtentes, ſeruare debent. Clem.viii. ibid.
Latini, Græcorum ritu, Miſſas celebrare non poſſunt. Pius v. conſt.12. p.192.t.2
Latinorum, & Græcorum vnione, vide in V. Concordia. ſup. pag. 34.
Latinus maritus, vxoris Græcæ, ritum non ſequitur. Clem. viij. conſt. 34. p.48. t.3
Latini mariti ritum, vxor Græca ſequitur. Clemen. viij. ibidem.
Latinis, & Græcis, multa edixit obſeruãda. Clem.viij. ibid.

Latrocinia

Vide in V. Furtum. ſup. pag. 44.

S. Laurentij in Damaſo Eccleſia

Vide in V. Eccleſia. ſup. pag. 44.

S. Laurentius Archiepiſcopus Dublinen.

S. Laurentij Archiepiſcopi Dublinenſis merita, recēſet Honor. iij. conſtit. 7. p.49.t.1
S. Laurentium Archiepiſcopum Dublinenſem canonizauit Honor. iij. ibid.
S. Laurentius Archiepiſcopus Dublinen. ſeptem mortuos, quorum vnus triduanus erat, ſuſcitauit. Hon. iij. ibid.
S. Laurentii Archiepiſcopi Dublinen. feſtum die 14. Nouembris celebrari iuſſit. Hon. iij. ibid.

Lauretana Eccleſia, & Lauretum

Vide in V. Eccleſia. ſup. pag. 44. & in V. Ciuitas. p. 26.

S. Lazari Milites

Vide infra in V. Milites.

Lectores Studiorum generalium

Lectores Study Romani, quæ obſeruare teneantur. Leo x. conſt. 4. p.472.t.1
Lectores Studij Romani, Aduocationis munus exercere prohibuit. Leo x. ibid.
Lectorum Study Romani numero, munere, & ſalario, ac priuilegys. Leo x. ibid.
Lectoribus Study Aueniouen. Boniſ. viij. conſt. 1. pag. 12. in Append.
Lectoribus Studij Firmani. Sixt. v. conſt. 9. p.496.t.2
Lectoribus Study Peruſini. Ioan. xxy. conſt. 6. pag. 160. tom. 1
Lectoribus Studij Maceraten. Paul. iij. conſtitut. 22. pag. 646.t.1
Lectoribus Studij Bononien. Innoc. vi. conſt. 2. p. 218. t. 1. & Pius iv. conſt. 69. p.99.t.2
Lectoribus Studij Ferrarien. Boniſ. ix. conſt. 2. p. 231. t. 1. & Clem. viij. conſt. 94. p.142.t.3
Lectoribus Study Valentini. Sixt. v. conſt. 10. p.501.t.2
Lectores Studiorum antequam ad Cathedras admittantur, fidei profeſſionem facere tenentur. Pius iv. conſtitut. 88. p.128.t.2
Vide etiam infra in V. Studium.

Legata pia

Legata pia in Statu Eccleſiaſtico, ob Redemptionem Captiuorum, non tamen alicui Religioſorum loco, aut intuitu certa perſona facta, Archiconfraternitati Confalonis de Vrbe applicantur. Sixt. v. conſt. 27. p.522.t.2
Legata pia infra triennium non impleta, Fabrica S. Petri deputati exequuntur. Pius v. conſt. 97. p.298.t.2
Legata pia relicta Eccleſia B. Mariæ Lauretanæ, Notary reuelare tenentur. Pius v. conſt. 56. p.231.t.2

Legati

Legati, & Gubernatores Status Eccleſiaſtici, non poſſunt pœnas, & mulctas ex delictis prouenientes, ad manus alterius, quam Theſaurarij mittere, neque reis remittere. Sixt. iv. conſt. 13. p. 353. t. 1. & Sixt. v. conſtitut. 93. p.655.t.2
Legati, & Gubernatores Status Eccleſiaſtici, cauſas in prima, vel ſecunda inſtantia, quando committant. Sixt. iv. ibid.
Legati miſſi ad Prouincias Status Eccleſiaſtici, in Prouincia reſidere debent. Leo x. conſt. 7. p.476.t.1
Legatorum materiã, Vide etiam ſu p. in V. Gubernatores, & Officiales Status Eccleſiaſtici. pag. 61.
Legati, & Nuncy, vt faciant examen, ſeu inquiſitionem circa promouendos ad Epiſcopatum. Greg. xıv. conſt. 6. p.692.t.2
Legati, & Nuncij per ſeipſos non per Auditores, aut Vicarios examen, & inquiſitionem promouendorum ad Epiſcopatum facere tenentur. Gregor. xıv. ibid.
Vide etiam infra in V. Nuncij.

Legitima

Legitimam filiorum, in Statu Eccleſiaſtico in cauſis criminalibus condemnatorum, parentes eorum viuentes, vt ſoluere Fiſco tenentur. Sixt. iv. conſt. 24. p. 371. tom. 1. & Pius iv. conſtit ₃ 2. p.67.t.2
Legitima filiorum delinquentium, patribus eorum viuentibus, non eſt confiſcan. Roma. Innoc. ix. conſtit. 2. pag. 714. tom. 1
Legitima debetur Iudæis ad fidem conuerſis ab eorum Parentibus, Paul. 3. conſt. 32. pag. 666. tom. 1.

Legitimatio

Legitimationes ſpuriorum facta à Comitibus Palatinis, & alys vt non valeant. Pius iv. conſt. 45. p. 60. t. 2.
Legitimationes ſpuriorum, vt fiunt per Scriptores Archiuij Rom. Curia, ex conceſſione Iul. ij. in conſt. 15. p.429.t.1
Legitimationes de illegitimis, & naturalibus ſpurys, fiunt à prædictis Scriptoribus. Iul. ij. & Pius iv. ibid.
Legitimandi facultates conceſſas Comitibus Palatinis, & alys reuocauit Pius iv. ibid.

Legumina

Vide in V. Frumenta. ſup. pag. 59.

Lenones

Lenones circa proſtitutionem maſculorum verſantes in Vrbe, pœnis afficiuntur à Paul. iv. in conſt. 18. p.759.t.1
Lenones prædicti, puellas nutrientes, & poſtea proſtituentes, vltimo ſupplicio plectendi ſunt. Paul. iv. ibid.
Lenones prædicti, in quibus caſibus fuſtigãdi ſunt. Paul. iv. ibidem.
Lenonibus prædictis, domos locantes, quas pœnas incurrant. Paul. iv. ibid.
Lenonibus prædictis, circa adulteria, & ſtupra pœnas impoſitas, vide Sixt. v. conſt. 46. p.534.t.2

Leo I. IV. IX. & X.

S. Leo I. Italus ex Prouincia Etruria, creatus fuit Pont. Roma die 10. Maij anno 440. Obijt Roma die 11. Aprilis 461. p.1. tom.1
S. Leo Primus Imperatorem Theodoſium Iuniorem, Epheſino latrocinio libere coarguit excedentem. Gelaſ. I. conſt. 1 pag. 5. §. 30. tom.1
S. Leo Papa. Valentiniani Imperatoris precibus, immaniſſimum Attilam placauit. Sixt. v. conſt. 73. p.609.t.2
Leo Papa IV. ſpectabili de Saracenis parta victoria, Vrbem ſui nominis, præſidiumq. ad Vaticanum ſtatuit. Pius v. conſt. 94. p.296.t.2
Leo IX. Germanus, creatus fuit Pont. Roma die 3. Februarij 1049. Obijtq. ibid. die 19. Aprilis 1054. p.10.t.1
Leo X. Florentinus, ex familia Medicea, creatus fuit Pont. Roma die 15. Martij 1513. Obijtq. ibid. die 24. Septembris 1523. p. 458. & 548.t.1

Leo Cæſar Imperator

Leo Cæſar, crebris S. Leonis Papæ Epiſtolis roboratus, nullis ſe hæreticorum machinis paſſus eſt à Catholica fidei conſtantia, dimoueri. Sixt. v. conſt. 73. pag. 609. tom. 2

S. Leo-

S. Leopoldus Auſtriæ Princeps

S. Leopoldi Auſtriæ Principis vitam, breuiter recenſet. Innoc. viij. conſt. 1. p. 19. in Append.
S. Leopoldus Auſtriæ Princeps miraculis inſignibus, egregyiq. claruit virtutibus. Innoc. viij. ibid.
S. Leopoldum SS. Cathalogo adſcripſit. Innoc. viij. ibid.
S. Leopoldi feſtum, die 15. Nouembris agi iuſſit. Innoc. viii. ibid.

Leproſi

Leproſi iuxta legem Moyſi, eijciebantur extra Caſtra. Clem. iv. conſt. 5. p. 112. t. 1
Leproſorum collectionem, Militibus Hoſpitalis S. Lazari Ordinarij debent permittere. Clem. iv. ibid.
Leproſi debent capi per Milites prædictos, & ad habitandum cum huiuſmodi infirmis compelli. Clem. iv. ibid.
Leproſorum Hoſpitalia, etiamſi ſint iuriſpatronatus laicorum, tamen Militiæ S. Lazari vt ſubiecta & incorporata cenſentur. Pius iv. conſt. 95. p. 141. p. §. 46. t. 2
Vide etiam infra in V. Milites S. Lazari.

Lex

Vide ſupra in V. Conſtitutiones. p. 38.

Libelli Famoſi

Libellos famoſos dictantes, ſcribentes, componentes, vel retinentes & Menantes, quas pœnas incurrant. Pius v. conſt. 147. p. 360. t. 2. & Greg. xiii. conſt. 4. p. 364. t. 2

Libri

Libri cuiuſuis generis, tàm in Vrbe quàm extra, imprimi non poſſunt, niſi præuio diligenti examine, vt in Leonis x. conſt. 12. p. 484. t. 1
Libri, & ſcripturæ Cameræ Apoſt. qua diligentia cuſtodiendi. Leo x. conſt. 24. p. 515. t. 1
Liber de Periculis nouiſſimorum temporum nuncupatus, multa impia & ſcandaloſa continens, damnatur ab Alex. iv. conſt. 8. p. 86. t. 1
Libri Mercatorum Ripæ Vrbis, concordantes cum libris Proxenetarum, fidem faciunt, & habent executionem paratam. Paul. iij. conſt. 45. p. 685. t. 1. & Greg. xiij. conſt. 88. p. 472. t. 2
Libri Mercatorum Vrbis, mercantili more ac ſtylo ſcripti coram Artis Conſulibus, vt fidem faciunt. Mart. v. conſt. 6. p. 258. t. 1. & Pius iv. conſt. 46. p. 61. t. 2
Libri Aromatariorum Vrbis, vt probent. Greg. xiii. conſt. 29. p. 395. t. 2
Libri Merciariorum, Berettariorum, & Banderariorum Vrbis, more mercantili ſcripti, vt fidem faciunt. Pius iv. conſt. 93. p. 135. t. 2
Libri Merciariorum, & aliorum prædictorum, ſi de falſitate conuincantur, per Conſules Vniuerſitatis comburendi ſunt. Pius iv. ibid.
Libros ſiue opera Caroli Molinæi hæretici, retinendi, aut legendi facultatē etiam S.R.E. Cardinalibus abſtulit. Clem. viij. conſt. 89. p. 138. t. 3
Librorum Inuentarium facere tenentur Guardiani fratrū Minorum de Obſeruantia. Six. v. conſt. 67. p. 596. t. 2
Librorum, & ſcripturarum Cam. Apoſt. occupatores, & detentores, excōmunicantur Pius iv. conſt. 87. p. 127. t. 2
Librorum de hæreſi ſuſpectorum examen, reuiſio & expurgatio, Cardinalibus committi ſolet. Alex. iv. conſt. 8. p. 86. t. 1
Libros continentes quæſtiones de Conceptione B. Mariæ Virginis, vulgari idiomate ſcribere non licet. Pius v. conſt. 114. p. 322. t. 2. & Paul. v. conſt. 9 p. 68. in Append.
Libros hæreticorum legentes, vel tenentes, excommunicantur Pius iv. conſt. 73. p. 109. t. 2
Libros comprehenſos in Indice librorum prohibitorum legentes mortaliter peccant, & Epiſcoporum arbitrio puniendi. Pius iv. ibid.
Libri prohibiti qui ſint, & eorum Index, vide ſupra in V. Index. pag. 66.
Libros hæreticos & damnatos, Cardinales Sanctiſſ. Inquiſitionis officio præſidentes, legere & retinere poſſunt. Pius iv. conſt. 82. p. 113. t. 2
Libros prohibitos legendi, facultatem concedere poſſunt Cardinales Inquiſitionis officiō præſidētes. Pius iv. ibid.
Libros Aſtrologiæ iudiciariæ, & artium diuinatoriarum legentes, ac retinentes, ab Ordinarijs & Inquiſitoribus puniendi. Six. v. conſt. 17. p. 512. t. 3
Libros ex Bibliothecis fratrum Minorum de Obſeruantia extrahentes, quas pœnas incurrant. Six. v. conſtit. 67. p. 596. t. 2
Libros rationum & computorum, Iudæi Status eccleſiaſtici, Latino, vel vulgari idiomate ſcribere debent. Paul. iv. conſt. 3. p. 721. t. 1
Libros Thalmud, & alios blaſphemias in fidem Chriſtianā continentes, Iudæi apud ſe retinentes, vt puniendi. Iul. iij. conſt. 24. p. 716. t. 1. Clem. viii. conſt. 20. p. 25. t. 3
Libros ex bibliothecis fratrum Carmelitarum extrahentes, excommunicantur Clem. viii. conſt. 24. p. 31. t. 3
Libros de dæmonum reſponſis, & ſimilibus tractantes, apud ſe retinentes, vt puniendi. Ioann. xxij. conſt. 13. p. 166. t. 1

Licentia

Licentias extrahendi frumenta de Statu eccleſiaſtico, præterquam ex cauſa vere onéroſa conceſſas, reuocauit Pius iv. conſt. 99. p. 153. t. 2
Licentias deferendi, retinendiue Archibuſettos tribus palmis breuiores in ſtatu eccleſiaſtico, nemo poteſt concedere. Pius iv. conſt. 49. p. 64. t. 2
Licentia ſtandi extra Clauſtra, Monialibus non conceditur. Pius iv. conſt. 53. p. 71. t. 2
Licentias ſtandi extra Monaſterium, Religioſis ob infirmitatem, aut vt egenis parentibus ſubueniant, Maior Pœnitentiarius de facultate Superiorum Ordinis quando concedat. Pius iv. ibid.
Licentias obtinendi beneficia, aut in eis inſeruiendi etiam de Superiorum conſenſu, Maior Pœnitentiarius Regularibus non concedit. Pius iv. ibid.
Licentias promouendi ad Ordines à quocumque Antiſtite, abſque Ordinarij dimiſſorijs, Maior Pœnitentiarius non concedit. Pius iv. ibid.
Licentias legendi libros hæreticorum, aliosq. prohibitos, præter Inquiſitoribus conceſſas, reuocauit Pius iv. conſt. 76. p. 108. t. 2
Licentias legendi libros prohibitos, Cardinales ſuper officio Sanctiſſ. Inquiſitionis vt concedunt. Pius iv. conſt. 82. p. 113. t. 2
Licentias celebrandi Miſſas veſpertino tempore, reuocauit Pius v. conſt. 4. p. 178. t. 2
Licentias exeundi è Monaſterijs concedentes Monialibus, excommunicationem incurrunt. Pius v. conſtitut. 8. p. 185. t. 2
Licentias teſtandi pro 100. ducatis Corrector Cancellariæ, vt concedere poteſt. Pius v. conſt. 90. p. 291. t. 2
Licentias alienandi bona eccleſiaſtica, non concedit Corrector Cancellariæ. Pius v. ibid.
Licentias ingrediendi Monaſteria, & ſepta Regularium reuocauit. Greg. xiii. conſt. 8. p. 394. t. 2
Licentias ingrediendi Monaſteria Monialium mulieribus conceſſas, reuocauit Paul. v. conſt. 74. p. 309. t. 3
Licentia teſtandi non ſuffragantur Clericis deceden. extra reſidentiam, quominus eorum bona faciant ſpolium. Pius iv. conſt. 91. p. 133. t. 2

Limina Apoſtolorum

Limina Apoſtolorum Epiſcopi totius Orbis, vt viſitare tenentur. Six. v. conſt. 15. p. 509. t. 2

Limina Apoſtolorum per ſe viſitaturos, aut per alium idoneum ſi ſint impediti Epiſcopi in eorum conſecratione iurant. Six. v. ibid.

Limina Apoſtolorum Epiſcopi non viſitantes, tenentur docere de legitimo impedimento per legitimas probationes. Six. v. ibid.

Limina Apoſtolorum non viſitantes Epiſcopi, quibus pœnis fiant obnoxij. Six. v. ibid.

Limina Apoſtolorum, à Romana Curia abſentes creati Cardinales, infra annum viſitare tenentur. Sixt. v. conſt. 50. p. 563 t. 2

Lingua Hebraica, Græca, Latina, & Arabica

Lingua Hebraica, Græca, Latina, & Arabica, Scholas à Regularibus inſtitui iuſſit. Paul. v. conſt. 65. p. 254. t. 3

Linguarum iſtarum ſtudio incumbentes, prælationis indulto donantur, à Paul. v. ibid.

Linguarum iſtarum cognitio plurimarum conducit ad inſtruendũ Prædicatores, & Doctores verbi Dei. Paul. v. ibid.

Litaniæ

Litaniæ communes & quæ de B. Virgine, in æde Lauretana decantari ſolent, & non aliæ, edi vel dici poſſunt. Clem. viii conſt. 4. in Append. p. 44

Litanijs alias vti volens, Congregationem ſacrorum Rituum, pro earũ recognitione adire debet. Clem. viii. ibid.

Lites. *Vide ſup. in V. Cauſa. p. 24.*

Litigans

Litigantes cum Communitatibus ſtatus eccleſiaſtici, illarum officia & dignitates conſequi non poſſunt. Clem. viii conſt. 16. p. 10. t. 3

Litigantes in Romana Curia offendens, excommunicatur Greg. xiii. conſt. 51. p. 464. t. 2. & Paul. v. conſtit. 63. p. 251. t. 3

Litteræ Apoſtolicæ

Littera Apoſt. gratis pro Auditoribus Rotæ Romanæ expedienda ſunt. Leo x. conſt. 3. p. 471. t. 1

Littera Apoſtolica, gratis pro Archiuij Scriptoribus, expediri debent. Iul. ij. conſt. 15. p. 428. t. 1

Litteræ Apoſtolicæ de capienda poſſeſſione beneficiorum reſeruatorum, vel affectorum nomine Cameræ dum aliæ ſub plumbo expediuntur, impediri non poſſunt. Greg. xiii. conſt. 19. p. 385. t. 2

Litterarum ſeu breuium Apoſtolicorum executione. Greg. xiii. ibid.

Litteræ Apoſtolicæ expediendæ per Correctorem, & Collegium Procuratorum Minoris Iuſtitiæ, non mittuntur ad bullariam, niſi ſint examinatæ à Regente Cancellariæ. Pius v. conſt. 90. p. 291. t. 2

Litterarum Apoſtolicarum expeditionibus. Six. iv. conſt. 4. p. 333. t. 1. Iul. ij. conſt. 4. p. 405. t. 1. & Pius v. conſt. 32. p. 218. t. 2

Litterarum Apoſtolicarum executionem impedientes, quas pœnas incurrant. Leo x. conſt. 30. p. 522. t. 1. Greg. xiii. conſt. 81. p. 464. t. 2. & Paul. v. conſt. 63. p. 251. t. 3

Litterarum Apoſtolicarum monitorialium continentium excommunicationem eorum, qui bona deperdita reſtituere aut reuelare recuſant, formam tradit Pius v. conſt. 1. p. 28. in Append.

Vide etiam ſupra in V. Abbreuiatores, & in V. Cancellaria. p. 18. & in V. Corrector. p. 39.

Loca pia

Loca pia, & Confraternitates inſtituta, vel dependentes à Capitulo Lateranen. vel S. Spiritus, vel S. Sebaſtiani ad Catacumbas, ſubijciuntur iuriſdictioni Ordinariorũ. Pius iv. conſt. 57. p. 78. t. 2

Loca pia, & Monaſteria Regularium, ſunt exempta ab onere hoſpitandi Milites. Pius v. conſt. 11. p. 191. & conſt. 148. p. 360. t. 2

Loca pia, & religioſa ne à Militibus infeſtentur, cauere debent Vniuerſitates & Gubernatores Status eccleſiaſtici. Pius v. ibid.

Loca pia in ſuis pertinentijs Lateranenſis eccleſiæ Capitulum, erigendi licentiã concedit. Six. v. conſt. 19. p. 513. t. 2. & Paul. v. conſt. 68. p. 260. t. 3

Locorum piorum Conſeruatores, qui, & qualiter ſint eligendi. Clem. viij. conſt. 3. p. 3. t. 3

Locatio

Locatio bonorum eccleſiaſticorum, quæ requirat. Pius iv. conſt. 13. p. 23. t. 2

Locatio bonorum Communitatum Status eccleſiaſtici, vt fieri poſſit. Clem. viii. conſt. 10. p. 10. t. 3

Locationes ſi fiant à Cam. Apoſt. conſanguineis, vel affinibus Clericorum d. Cameræ, ipſi Clerici, in illa Camera interuenire non poſſunt. Paul. iii. conſt 18. p. 642. t. 1

Locantes domũ Lenonibus, ad mares vel fœminas in Vrbe proſtituendas, vt puniuntur. Paul. 4. conſt. 18. p. 739. t. 1

Locumtenens ciuilis Gubernatoris Vrbis

Locumtenens ciuilis Gubernatoris Vrbis quas habeat facultates, vide in conſt. 72. Six. v. p. 606. t. 2. & Paul. v. conſt. 71. §. 3. p. 266 t. 3

Locumtenentis ciuilis Gubernatoris Vrbis, qualitates tradit Six. v. ibid.

Locumtenens ciuilis Gubernatoris Vrbis, qua hora, & quibus diebus, & vbi ius dicat. Six. v. ibid.

Locumtenens ciuilis Gubernatoris, quando poſſit ſuſpectus allegari Paul. v. conſt. 71. p. 266. t. 3

Locumtenenti prædicto, multa præſcripſerunt Sixt. v. & Paul. v. ibid.

S. Ludouicus Epiſcopus Tholoſanus

S. Ludouici Epiſcopi Tholoſani vitam, breuiter recenſet. Ioann. xxij. conſt. 2. p. 153. t. 1

S. Ludouicus Epiſcopus Tholoſanus, quibus parentibus ortus. Ioann. xxij. ibid.

S. Ludouicum Epiſcopum Tholoſanum, SS. numero adſcripſit. Ioann. xxij. ibid.

S. Ludouicus Epiſcopus Tholoſanus, miraculis claruit. Ioann. xxij. ibid.

S. Ludouici Epiſcopi Tholoſani feſtum die 19. Auguſti celebratur. Ioann. xxij. ibid.

S. Ludouicus Epiſcopus Tholoſanus, fuit profeſſor Regulæ fratrum Minorum S. Franciſci. Ioann. xxij. ibid.

S. Ludouicus Rex Francorum

S. Ludouici Regis Francorum vitam, miracula, & alia compendioſe recenſet. Bonif. viii. conſt. 6. p. 142. t. 1

S. Ludouicus Francorum Rex, SS. Confeſſorum Cathalogo cooptatus fuit à Bonif. viii. ibid.

S. Ludouici Regis Francorum feſtum die 25. Auguſti celebrari iuſſit. Bonif. viii. ibid. p. 144. t. 1

Lugdunen. Concilium

Vide ſupra in V. Concilium. p. 33.

Lutherus

Vide infra in V. Martinus Lutherus.

Mace-

M

Macerata Ciuitas

MAcerata Ciuitatis Rotam inſtituit. Six. v. conſt. 94. p.658.t.2

Macerata Ciuitatis Rota Auditores, Vide in V. Auditores Rota Maceraten. ſup. p. 10.

Macerata Ciuitatis Studium erexit, ac priuilegÿs decorauit. Paul. iÿ, conſt.22. p.646.t.1

Magiſtratus ſiue Officiales ſeculares

Magiſtratus ſiue Officiales ſeculares, pro Fidei defenſione iuramentũ præſtare tenentur. Innoc.iv.conſt.1.p.61.t.1

Magiſtratus ſiue Officiales ſeculares, cogi poſſunt ab Inquiſitoribus hæretica prauitatis, ad eorum ſententias exequen. Alex. iv. conſt. 17. p.92. etiam abſque reuiſione proceſſuum. Innoc. viÿ. conſt.10. p.381.t.1

Magiſtratus ſiue Officiales ſeculares, ab Inquiſitoribus hæretica prauitatis requiſiti, eis de ſaluo conductu prouidere debent. Alex. iv. conſt. 20. p.93.t.1

Magiſtratus ſiue Officiales ſeculares, leges editas contra hæreticos in libris Statutorum Ciuitatis deſcribi facere tenentur. Clem. iv. conſt. 6. p.113.t.1

Magiſtratus ſeculares, offendentes libertatem eccleſiaſticam, vt puniuntur. Leo x. conſt. 7. p. 478. t.1. & Paul. v. conſt. 63. p.251.t.3

Magiſtratibus Communitatum Status eccleſiaſtici, multa pro bono eorũ regimine, edixit Clem.viÿ.conſt.10.p.9.t.3

Magiſter

Magiſtri Sacri Palatÿ Apoſtolici examen, & approbatio requiritur, vt libri Romæ imprimi poſſint. Leo x. conſt.12. p.484.t.1

Magiſtri lingua Hebraica, Græca, Latina, & Arabicę in Studÿs Regularium habendi ſunt. Paul. v. conſt. 65. p.254.t.3

Magiſtri Scholarum, non ſolum in Grammatica, & Rhetorica adoleſcentes inſtruere debent, ſed etiam in his quę ad Religionem pertinent. Leo x. conſt.7. p.477.t.1

Magiſtri Scholarum, diebus feſtis nihil aliud ſcholares docere debent, quàm quæ ad Religionem & bonos mores ſpectant. Leo x. ibid.

Magiſtri Scholarum, adoleſcentes ad Miſſas, diuina officia, & prædicationes audiendas, non ſolum hortari, ſed etiam compellere poſſunt. Leo x. ibid.

Magiſtri Scholarum, ea quæ ſunt contra bonos mores, aut quę ad impietatem inducere poſſunt, docere, vel legere prohibentur. Leo x. ibid.

Vide etiam infra in V. Schola Pia.

Magiſtri Viarum Vrbis

Magiſtri Viarum Vrbis, & Camerarius cogunt viſinos, & non habitantes domos, illas vendere alÿs volentibus ad Vrbis decorem illas reficere. Six.iv.conſt.20.p.364.t.1 & Greg. xiÿ. conſt.22. p.388.t.2

Magiſtris Viarum, multa obſeruanda præſcripſit Six. iv. & Greg. xiÿ. ibid.

Magiſtri Viarum, ad quæ onera obligent ædificare volentes. Six. iv. & Greg. xiÿ. ibid.

Magiſtri Viarum, quæ obſeruare teneantur, contra vendere recuſantes domos deformes. Six. iv. & Greg. xiÿ. ibid.

Magiſtrorum Viarum iuriſdictio, extenditur etiam ad domos, & ædificia locorum piorum. Leo x. conſt. 19. p.497.t.1. & Greg. xiÿ. ibid.

Magiſtri Viarum, cogunt dominos vinearum viÿs contiguarum, ad eas muris occludendas. Pius iv. conſt.101. p.162.t.2

Magiſtri Viarum, vt cognoſcunt & decidunt cauſas Muratorum Vrbis. Pius iv. ibid.

Magiſtri Viarum, cogunt dominos domorum dirutarum, muris eas munire vſque ad altitudinem proximarum domorum. Greg. xiii. conſt.22. p.388.t.2

Magiſtri Viarum, cogunt dominos locorum prope vias publicas, ea muris occludere. Greg. xiii. ibid.

Magiſtri Viarum, cogunt dominos domorũ contiguarum, ad ſternendas vias ſilicibus vel lateribus. Paul. v. conſt. 71.§ 6.n.13. p.270.t.3

Magiſtrorum Viarum, officium antiquum eſt. Mart.v. conſt. 9. p.261.t.1

Magiſtrorum Viarum, Officium circa quę verſatur. Mart. v. ibid. & Greg. xiii. conſt. 22. p.388.t.2

Magiſtrorum Viarum, Officium prorſus deſtitutum, renouauit Martin. v. ibid. & iuriſdictionem ampliauit Greg. xiii. ibid.

Magiſtrorum Viarum facultates, & iuriſdictionem deſignat. Mart. v. ibid. Sixt. iv. conſt. 20. p. 364. t. 1. & Greg. xiii. ibid.

Magiſtrorum Viarum à decretis & ſententiis, quando appellari non poſſit. Pius iv. conſt.102. p.162.t.2

Magiſtrorum Viarum, Notariorum taxa eſt in conſt.72. Paul.v.§.8. p.301.t.3

Vide etiam ſup. in V. Aedificia, & in V. Domus. p.43.

Maior Pœnitentiarius

Maior Pœnitentiarius, à commutatione vel derogatione vltimarum voluntatum, ſe abſtineat. Pius iv. conſt.53. p. 71. t. 2

Maior Pœnitentiarius, ab vnionibus, ſuppreſſionibus, & tranſlationibus beneficiorum eccleſiaſticorum, ſe abſtinere debet. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, quando iuriſpatronatus conceſſiones, vel præſentationes facere poſſit. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, Monialibus, & aliis Religioſis ex qualibet cauſa licentiam ſtandi extra clauſtra, non concedit. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, declaratorias nullitatis profeſſionis non concedit. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, quando apoſtatas poſſit abſoluere. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, commiſſiones alienationis bonorum eccleſiaſticorum in forma ſi in euidentem, non poteſt concedere. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius non concedit abſolutiones, vel mãdata abſoluendi ab homicidÿs, & alÿs grauibus delictis. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, quæ cauere debeat in abſolutionibus ſimoniacorum. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, homicidæ voluntario, etiam canonice abſoluto altaris miniſterium, aut aſcenſum ad ſuperiores Ordines, & reſtitutionem aut retentionem beneficiorum quibus priuatus fuit, concedere minime valet. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, litteras promouendi ad ſacros Ordines quando concedat. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, abſolutiones à iuramentis ad effectum agendi tantummodo concedit. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, diſpenſationes matrimoniales nullatenus concedit. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, quo caſu licentias doctorandi Religioſis concedat. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, Apoſtatis licentias obtinendi beneficia eccleſiaſtica, ac in illis deſeruiendi, non concedit. Pius iv. ibid.

Maioris Pœnitentiarÿ officium. Sede vacante conquieſcit, ea ſolum expedire poteſt, quæ conſcientiæ forum reſpiciunt. Pius iv. ibid.

Maior Pœnitentiarius, abſolutiones à fructibus indebite perce-

perceptis, aut pro violata libertate eccleſiaſtica, concedere non valet. Pius iv. ibid.
Maior Pœnitentiarius facultates teſtandi, iuxta quam formam concedat. Pius iv. ibid.
Maior Pœnitentiarius, ſuper ætati promouendorum diſpenſare nequit. Pius iv. ibid.
Maioris Pœnitentiarij litteræ, in vtroque foro probant, & ſuffragantur. Sixt. iv. conſt. 23. p. 370. t. 1. & Iul. iii. conſt. 1. p 691. t. 1
Maior Pœnitentiarius debet eſſe Presbyter, Magiſter in Theologia, ſiue decretorum Doctor. Pius v. conſt. 85. p. 281. t. 2
Maior Pœnitentiarius abſens, Propœnitentiarium ſubrogare debet. Pius v. ibid.
Maior Pœnitentiarius, Officia Procuratoria & Scriptoria Sacræ Pœnitentiariæ quibus conferre debeat. Pius v. ibid.

Malefici, & Sortilegi

Malefici, Sortilegi, & Incantatores, quæ mala & delicta committant, recenſet Innoc. viij. conſt. 1. p. 372. t. 1. Leo x. conſt. 43. p. 543. t. 1
Malefici, Sortilegi, & Incantatores, per Inquiſitores hæreticæ prauitatis puniendi. Innoc. viij. ibid. & Leo x. ibid.
Malefici, Incantatores, & Sortilegi, quibus pœnis ſunt obnoxij. Leo x. conſt. 7. p. 478. t. 1
Vide etiam ſup. in V. Inquiſitores. p. 68.

Mandatarij Curiarum Vrbis

Mandatarij Curiarum Vrbis, multa in eorum officio ſeruare tenentur, quæ vide in conſt. 71. Paul. v. p. 282. t. 3
Mandatarijs prædictis taxas præſcripſit Paul. v. conſt. 72. p. 305. t. 3

Marcianus Imperator

Marcianus Imp. in Concilio Chalcedonenſi aduerſus Euthychen, & Dioſcorum coacto inſigni elogio, nouus Conſtantinus eſt appellatus. Six. v. conſt. 73. p. 609. t. 2
Marciani Imperatoris inſignis in S. Leonem & Apoſtolicam Sedem pietas, & obſeruantia. Six. v. ibid.
Marciani Imperatoris temporibus, eiusq. auxilio, Concilium Chalcedonen. 600. Epiſcoporum, aduerſus Eutychen, & Dioſcorum coactum fuit. Six. v. ibid.

Mare

Maris à Monte Argentario vſque ad Terracinam Pradones, Piratæ, & latrunculi, excommunicantur à Paul. v. conſt. 63. p. 251. t. 3
Mare magnū, ſiue ampliſſima priuilegia Fratribus Mendicantibus conceſſa, habentur in Sixti iv. conſt. 6. p. 337. & conſt. 7. p. 340. & cōſt. 19. p. 361. t. 1. & in Iulij y. cōſt. 20. p. 411. t. 1. & Pij v. cōſt. 11. p. 191. & conſt. 41. p. 228. t. 2

Mareſcallus Curiæ de Sabellis in Vrbe

Mareſcallus iſte deputat Iudicem Curiæ de Sabellis, cum participatione, & approbatione Gubernatoris Vrbis. Greg. xiij. conſt. 26. p. 392. t. 2. Paul. v. conſt. 71. p. 270. t. 3
Mareſcalli prædicti iuriſdictionē, vide in V. Iudex Curiæ de Sabellis. ſup. p. 70.
Mareſcallus prædictus, nihil exigere valet, à meretricibus Vrbis. Greg. xiij. conſt. 26. p. 392. t. 2

S. MARIA Chriſti Mater

S. Maria, de ſtirpe regia Dauidis, orta eſt. Bonif. ix. conſt. 1. p. 229. t. 1
S. Maria, flos ſanctitatis, vas cœleſtis gratiæ, Redemptorem gentium Virgo concepit. Bonif. ix. ibid.
S. Mariæ Viſitationis feſtum, die 2. Iulij celebrari iuſſit. Bonif. ix. ibid.
S. Mariæ Virginis Conceptio, vide ſup. in V. Conceptio. pag. 33.
S. Mariæ Maioris eccleſia, vide in V. Archipresbyter. & in V. Eccleſia. ſup. p. 7. & 45.
S. Mariæ de Suffragio Archiconfraternitas. Vide in V. Archiconfraternitas. ſup. p. 7.
S. Mariæ ad Præſepe Capella. Vide in V. Capella ſupra pag. 20.
S. Mariæ Imaginis Capella in Baſilica S. M. Maioris. Vide in V. Capella ſup. p. 20.
S. Mariæ de Monte Carmelo Milites. Vide infra in V. Milites.
S. Mariæ de Monte Carmelo fratres, Vide ſup. p. 22. in V. Carmelitæ.
S. Mariæ Virginitatem negantes, vti hæretici puniendi ſunt. Paul. iv. conſt. 4. p. 721. t. 1. Clem. viij. conſt. 97. p. 146. t. 3

Maritus

Mariti non præſtant cautiones de non offendendo ſuis vxoribus eas petentibus, niſi prius in aliquo honeſto loco ponantur. Paul. iii. conſt. 13. p. 635. t. 1
Maritus thori ſeparationem procurans, vt inhoneſte viuat, quibus pœnis in Vrbe plectendus ſit. Six. v. conſt. 46. p. 555. t. 2
Maritus propriam vxorem proſtituens Romæ, quas pœnas incurrat. Six. v. ibid.
Maritus Latinus, Vxoris Græcæ ritum non ſequitur. Clem. viii. conſt. 34. p. 48. t. 3
Mariti Græci ritum, Vxor latina non ſequitur. Clem. viii. ibid.
Mariti Latini ritum, Vxor Græca ſequitur. Clem. viii. ibid.

Maronitarum Collegium de Vrbe

Vide in V. Collegium Maronitarum. ſup. p. 31.

Maronitarum Patriarcha

Vide infra in V. Patriarcha.

Martinus IV. & V.

Martinus IV. Gallus, ex Oppido Bria Senonen. diœc. creatus Pont. in Ciuitate Viterbii die 22. Februarii 1282. p. 124. t. 1. Obiit Peruſii die 29. Martii 1285. ibid.
Martinus V. Romanus de familia nobili & antiqua Columnen. creatus fuit Pont. in Ciuitate Conſtantiæ die 11. Nouembris 1417. p. 244. t. 1. Obiit Romæ die 21. Februarii 1431. p. 268. t. 1

Martinus Lutherus

Martini Lutheri errores, qui fuerint enumerat Leo x. conſt. 40. p. 536. t. 1
Martini Lutheri ſcripta, & opera, comburi iuſſit Leo x. ibid.
Martinum Lutherum, damnauit, excommunicauitq. Leo x. conſt. 41. p. 540. t. 1
Martini Lutheri impia facinora recenſet Adrianus vi. conſt. 4. p. 550. t. 1
Martinus Lutherus aſſerebat ſe eſſe alterum Danielem, & Sacerdotes, Pontificemq. dictis ſuis lacerabat. Adrianus vi. ibid.

Matrimonium

Matrimonium, eſt ſignum coniunctionis Eccleſiæ & Chriſti. Eug. iv. conſt. 19. p. 289. t. 1
Matrimonii cauſa efficiens eſt, conſenſus mutuus per verba de præſenti expreſſus. Eug. iv. ibid.
Matrimonii triplex bonum. Primum, proles ſuſcipienda, & educanda ad cultum Dei. Secundum, fides quam

vnus

vnus coniugum alteri ſeruare debet. Tertium, indiuiſibilitas matrimonii, vt in Eug. iv. ibid.
Matrimonij legitime contracti vinculum, perpetuum eſt. Eug. iv. ibid.
Matrimonium Eunuchos, & Spadones vtroque teſte carentes, contrahere poſſe vetuit. Six. v. conſt. 59. p. 584. t. 2
Matrimonium quando impediat affinitas, proueniens ex fornicatione. Pius v. conſt. 14. p. 194. t. 2
Matrimonium quando cognatio ſpiritualis, & inter quos impediat. Pius v. ibid.
Matrimonium in quarto gradu contrahere, Gracis prohibuit. Innoc. iv. conſt. 14. p. 76. t. 1
Matrimonia inter coniuges Graecos dirimi, ſeu diuortia fieri, locorum Ordinarij non permittant. Clem. viij. conſt. 34. p. 48. t. 3

Mauritius Imp.

Mauritij Imper. filium, S. Gregorius adhuc Diaconus ex ſacro baptiſmi fonte leuauit. Six. v. conſt. 73. p. 610. t. 2
Mauritium Imperatorem, S. Gregorius, virum multarum lachrymarum, orationum, ieiuniorum, & eleemoſynarum commemorat. Six. v. ibid.
Mauritius Imp. de Sede Apoſtolica, & vniuerſa Italia optime meritus eſt. Six. v. ibid.
Mauritius Imp. Longobardorum furorem, ab vniuerſa Italia magno comparato exercitu repreſſit. Six. v. ibid.

S. Mauritij Milites

Vide infra in V. Milites.

Medici

Medici Chriſtiani ad curandos infirmos vocati, eos ad confeſſionem ſuorum peccatorum hortari debent. Pius v. conſt. 3. p. 178. t. 2
Medici in curatione Infirmorum qua ſeruare teneantur. Pius v. ibid.
Medici poſt tertium diem Infirmos non confeſſos, viſitare non debent. Pius v. ibid. & Greg. xiv. ibid.
Medici ad artem exercendam admittendi non ſunt, niſi bullam praedictam Pij v. ſe obſeruaturos iurauerint. Pius v. ibid.
Medici profeſſionem fidei emittunt, promouendi ad doctoratum. Pius iv. conſt. 88. p. 128. t. 2
Medici in Vrbe medantes examinandi, & non reperti idonei, impediuntur a Prothomedico. Greg. xiii. conſt. 40. p. 408. t. 2
Medici Hebraei Chriſtianos curare non poſſunt. Paul. iv. conſt. 3. p. 720. t. 1. Greg. xiv. conſt. 68. p. 449. t. 2
Vide etiam infra in V. Phyſici.

Menantes

Vide in V. Libelli famoſi ſupra pag. 73.

Mendicantes Fratres

Vide in V. Fratres Mendicantes ſup. p. 56.

Mendicantes Ordines

Vide infra in V. Ordines Mendicantes.

Mendicorum Vrbis Hoſpitale

Vide in V. Hoſpitale. ſup. p. 64.

Mercatores

Mercatores Vrbis exercentes cambia ſicca & recambia, per Gubernatorē Vrbis puniri iuſſit. Pius iv. conſt. 1. p. 1. t. 2 Immo per A. C. vt in conſt. 28. Paul. v. p. 215. t. 3
Mercatores exercentes cambia ſicca & illicita, quas poenas incurrant. Pius iv. ibid.
Mercatores merces ex Orientalibus partibus Anconam aduehentes, aut illic domicilium conſtituentes, à gabellis, datiis, & impoſitionibus exempti ſunt. Clem. viii. conſt. 26. p. 34. t. 3
Mercatoribus praedictis, ſaluum conductum concedi iuſſit Clem. viii. ibid.
Mercatorum Ancona priuilegia, vide in d. conſt. Clem. viii. ibid.
Mercatorum libri, vide in V. Libri ſup. p. 73.

Mercatores Artis lanæ Vrbis

Vide in V. Artes, & Artium Conſules, ſup. p. 8.

Mercatores Pannorum Vrbis

Mercatores pannorum, ſua Artis Conſulum, forum declinare non poſſunt. Mart. v. conſt. 6. p. 258. t. 1
Mercatorum pannorum Conſules, quam habeant iuriſdictionem. vide ſup. in V. Conſules p. 38.

Mercatores Ripæ Vrbis

Mercatores Ripa, in rebus ac mercibus ipſarum, praeferuntur quibuſcumque aliis habentibus expreſſam hypothecam, in aliis autem concurrunt cum Cameralibus obligationibus. Paul. iii. conſt. 45. p. 685. t. 1
Mercatorum Ripa libri, cum libris Proxenetarum concordantes, fidem faciunt & habent executionem paratam, etiam contra mulieres coniugatas. Paul. iii. conſt. 45. p. 685. t. 1. & Greg. xiii. conſt. 88. p. 472. t. 2
Mercatorum Ripa debitoribus moratoria, vel quinquennales dilationes, concedi non poſſunt. Innoc. viii. conſt. 15. p. 387. t. 1

Merces ſiue Salarium

Mercedem ſiue ſalarium non conuentum, familiares & ſeruitores Card. & Praelatorum Romana Curia ab heredibus illorum petere prohibuit. Paul. iii. conſt. 43. p. 681. t. 1. & Pius v. conſt 15. p. 194. t. 2
Mercedem ſiue ſalarium pro biennio tantum, & infra annum à die obitus Praelatorum, eorum familiares & ſeruitores petere debent. Paul. iii. & Pius v. ibid.
Mercedum cauſa, ad effectum faciendi depoſitum, qua intelligantur. Paul. v. conſt. 71. p. 273. t. 3

Merces

Merces ex Oriente Anconam mercatores aduehentes, quibus gaudeant priuilegiis. Clem. viii. conſt 26. p. 34 t. 3
Mercium Ripalium cauſa, Mercatores Ripa quibus praeferendi ſunt, vide ſup. proxime in V. Mercatores Ripa.

Merciarij Vrbis

Merciariorum libri, Vide in V. Libri ſup. p. 73.
Merciariorum Artis Conſules, Vide ſup. in V. Artes p. 8. & in V. Conſules p. 38.

Meretrices Vrbis

Meretricum Poenitentium, aliàs Conuertitarum Monaſterium in Vrbe, extruxit Leo x. conſt. 39. p. 533. t. 1
Meretrices niſi quartam partem ſuorum bonorum Conuertitarum Monaſterio reliquerint, teſtari valide non poſſe voluit Clem. vii. conſt. 14. p. 582. t. 1
Meretricum filii, ex bonis applicatis Monaſterio Conuertitarum, quomodo ali debeant. Clem. vii. ibid.
Meretricum defunctarum bona detinentes & occupantes, ad quid teneantur. Clem. vii. ibid.
Meretricibus Vrbis exactiones, ſiue tributa aliqua exigi, per Mareſcallum Curia de Sabellis prohibuit. Greg. xiii. conſt. 26. p. 392. t. 2

Milites

Milites, non militantes ad ſeruitium Sedis Apoſt. in Terris S. R. E.

S.R.E. abſque Romani Pontificis licentia, recipi prohibuit. Leo x. conſt. 13. p.486.t.1

Milites in Monaſteriis & locis piis hoſpitandi cauſa aſſignatos, quas pœnas incurrãt. Pius v. conſt. 148 p.360.t.2

Milites hoſpitandi onus abſtulit quacumque Monaſteriis & locis piis. Pius v. ibid.

Milites in Monaſteriis, & locis piis ſe recipere prohibuit. Pius v. ibid.

Milites cuiuſuis Religionis, earum habitum geſtare tenentur. Six. v. conſt. 92. p.653.t.2

Milites quarumuis Militiarum ſiue Religionum ad obſeruanda diſpoſita circa habitus delationẽ in conſt. prædicta Six. v. non ligantur. Six. v. ibid.

Militum Piorum, & aliorum, priuilegia circa obtinendas & transferendas penſiones ac expectatiuas concedendas, vt reuocauit Pius v. conſt. 73. p.269.t.2

Milites cuiuſcumque Ordinis, alterius Ordinis etiã laxioris Religioſos retinere nequeunt. Pius v. conſt. 89. p.290.t.2

Milites S. Benedicti de Auis

Milites S. Benedicti de Auis, perfruuntur omnibus priuilegiis conceſſis, & concedendis Militibus S. Iacobi de Spatha, de Calatraua, & de Alcantara. Greg. xiij. conſt. 32. p.398.t.2

Militum S. Benedicti de Auis Collegium, in Regnis Hiſpaniarum pro eius Militia Religioſis erexit. Paul. v. conſt. 5. p.180.t.3

Milites prædicti, aduerſus hæreticos aut infideles, per quinquennium militantes, Commendas eiuſdem Militiæ conſequi valent. Paul. v. conſt. 24. p.208.t.3

Milites S. Iacobi de Alcantara

Milites S. Iacobi de Alcantara perfruuntur omnibus gratiis & priuilegiis conceſſis & concedendis Ordini Ciſtercienſi S. Benedicti. Leo x. conſt. 44. p.543.t.1

Militibus S. Iacobi de Alcantara, de theſauro communi militiæ ad certos caſus expendendi facultatem conceſſit. Clem. vij. conſt. 12. p.576.t.1

Militum S. Iacobi de Alcantara regimen, Coronæ Regiæ Hiſpaniarum commiſit. Adrian. vi. conſt. 1. p.547.t.1

Milites S. Iacobi de Alcantara, de bonis ſuis teſtari & diſponere poſſunt. Greg. xiij. conſt. 30. p.397.t.2

Milites S. Iacobi de Calatraua

Milites S. Iacobi de Calatraua, vt de eorum bonis teſtari & diſponere poſſunt. Greg. xiij. conſt. 30. p.397.t.2

Milites S. Iacobi de Calatraua, fructuum ex ſuis beneficiis colligendorum certam ſummam, ærario d. Militiæ perſoluere tenentur. Iul. iij. conſt. 16. p.431.t.1

Milites S. Iacobi de Calatraua, ſunt ſubiecti regimini regiæ Coronæ Hiſpaniarum. Adr. vi. conſt. 1. p.546.t.1

Milites S. Iacobi de Calatraua, fruuntur omnibus priuilegiis Ordinis Ciſtercienſis. Iul. iij. conſt. 16. p.432.t.1

Militum S. Iacobi de Calatraua theſauri pecunia, in quæ ſint conuertenda. Clem. vii. conſt. 12. p.576.t.1

Milites S. Iacobi de Calatraua veſtiti & cincti dormire tenebantur, ſed circa hoc diſpenſati fuerunt à Clem. vii. in conſt. 18. p.587.t.1

Milites S. Iacobi de Spatha

Militum S. Iacobi de Spatha Ordinem, approbauit Alex. iii. conſt. 5. p.25.t.1

Militum S. Iacobi de Spatha, Collegium in Regnis Hiſpaniarum pro d. Militiæ Religioſis inſtituit. Paul. v. conſt. 5. p.180.t.3

Milites S. Iacobi de Spatha Regni Portugalliæ, & Algarbiorum, quibus priuilegiis perfruantur. Greg. xiii. conſt. 32. p.398.t.2

Milites S. Iacobi de Spatha, de eorum bonis teſtari & diſponere indulſit. Greg. xiii. conſt. 30. p.397.t.2

Milites S. Iacobi de Spatha, ſubſunt gubernio regiæ Coronæ Hiſpaniarum. Adrian. vi. conſt. 1. p.546.t.1

Milites S. Iacobi de Spatha Regni Portugalliæ, contra infideles per quinquennium militantes, eiuſdem militiæ Commendas, vt conſequi poſſunt. Paul. v. conſtit. 24. p.208.t.3

Milites IESV CHRISTI

Milites Ieſu Chriſti aduerſus hæreticos, aut infideles per quinquennium militantes, eiuſdem Militiæ Commendas, vt conſequuntur. Paul. v. conſt. 24. p.208.t.3

Milites S. Ioannis Hieroſolymitani

Milites S. Ioannis Hieroſolymitani eorumq. Hoſpitale, ſub Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſcepit. Anaſt. iv. conſt. 2. p.22.t.1

Milites S. Ioannis Hieroſolymitani, alios etiam laicos ad religionem recipiunt. Anaſt. iv. ibid.

Milites S. Ioannis Hieroſolymitani, Ordines à quouis Antiſtite recipiunt. Anaſt. iv. ibid.

Milites S. Ioannis Hieroſolymit. ad alios Ordines tranſire non poſſunt. Anaſt. iv. ibid.

Milites S. Ioannis Hieroſolymit. ſunt exempti à ſolutione decimarum, & aliorum onerum. Pius iv. conſtit. 9. p.11.t.2. Pius v. conſt. 77. p.274.t.2

Milites S. Ioannis Hieroſolymitani, mortuos in eorum eccleſiis ſepelire poſſunt. Pius iv. ibid.

Milites S. Ioannis Hieroſolymitani ſunt exempti à iuriſdictione Ordinariorum, Pius iv. ibid.

Milites S. Ioannis Hieroſolymitani habitum extra Conuentum ſuſcipientes, infra annum non comparentes in Conuentu, beneficiis priuari poſſunt. Pius iv. ibid.

Militibus S. Ioannis Hieroſolymitani multa priuilegia, gratias, & fauores conceſſit. Pius iv. ibid. & Pius v. conſt. 77. p.274. & Greg. xiv. conſt. 5. p.690.t.2

Militum S. Ioannis Hieroſolym. beneficia ad titulum perpetui beneficij concedi vt prohibuit. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolymitani M. Magiſtri ſententias, impediri prohibuit. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolym. ad Eccleſias confugientes, eccleſiaſtica immunitate gaudere declarauit. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolymitani Capellanos, eiuſdem Militiæ Parochialibus, deſeruire iuſſit. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolym. beneficiorum collatio, ad M. Magiſtrum ſpectat. Pius iv. conſt. 9. p.11.t.2

Militum S. Ioannis Hieroſolymitani cauſarum cognitio, ad M. Magiſtrum pertinet. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolym. M. Magiſter, deputat Vicarios in Prioratibus. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolymit. M. Magiſtri litteris; quoad profeſſionis emiſſionem, credi iuſſit. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolym. M. Magiſter, habet iuriſdictionem meri & mixti imperij in perſonas & bona Militiæ. Pius iv. ibid.

Militum S. Ioannis Hieroſolymit. parochiales eccleſias, quoad animarum curam, & adminiſtrationem ſacramentorum, Epiſcopi viſitare poſſunt. Pius v. conſt. 136. p.347.t.2

Militum S. Ioannis Hieroſolym. beneficia obtinentes, eorum habitum ſuſcipere tenentur. Greg. xiij. conſt. 60. p.438.t.2

Militum S. Ioannis Hieroſolymit. miniſtros, familiares, colonos, & Vicarios per Ordinarios corrigi, & puniri vt poſſunt. Greg. xiij. conſt. 67. p.448.t.2

Militum S. Ioannis Hieroſolym. Præceptoria, vacant per promotionẽ ad Epiſcopatũ. Greg. xiij. conſt. 82. p.466.t.2

Militum S. Ioannis Hieroſolymit. beneficia obtinentes, ad ſolu-

ſolutionem iurium communis ærarij tenentur. Six. v. conſt. 43. p.547.t.2
Milites S. Ioannis Hieroſolymit. aſſaſſinij criminis reos, non poſſunt Iudices laici declarare, ſed eius cognitio ſpectat ad ſuperiores Militiæ, iuncto Epiſcopo loci. Clem. viij. conſt. 37. p.52.t.3
Militum S. Ioannis Hieroſolymit. bona vbique decedentium, etiam ex illicita negociatione acquiſita, vti ſpolia non ad Cameram Apoſtolicam, ſed ad eius Hoſpitale ſpectant. Pius iv. conſt. 29. p.42.t.2

Milites S. Lazari

Vide paulo infra in V. Milites SS. Mauritij, & Lazari.

Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia

Militum B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Ordinem inſtituit, & erexit Paul. v. conſt. 41. p.229.t.3
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, viuunt ſub regula & habitu B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, ſunt exempti ab Ordinariorum iuriſdictione. Paul. v. ibid.
Militum B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Priores, Præceptores, & Capellani, quando ſacramenta eccleſiaſtica in eorum eccleſiis, adminiſtrare poſſint. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, fidei profeſſionem emittere tenentur. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, ante ſuſceptionem habitus, ſacroſanctam Euchariſtiam ſuſcipere debent. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, quem habitum deferant. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, votum obedientiæ, & caſtitatis coniugalis emittunt. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Militiæ ærario, reſponſiones ſoluere tenentur. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, contra S.R.E. hoſtes, pugnare promittunt. Paul. v. ibid.
Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Officium ſiue Coronam B. Mariæ, ſingulis diebus recitare, feſtis & ſabbathi diebus, Miſſam audire, & feria tertia ab eſu carnium, ſe abſtinere debent. Paul. v. ibid.

Milites SS. Mauritij, & Lazari

Militum S. Lazari Ordinem, ſub regula S. Auguſtini approbauit Alex. iv. conſt. 1. p.80.t.1
Milites SS. Mauritij, & Lazari, in vnam Militiam vniuit Greg. xiii. conſt. 7. p.367.t.2
Milites SS. Mauritij, & Lazari, viuunt ſub regimine Ducis Sabaudiæ, eorumq. perpetuus M. Magiſter & adminiſtrator eſt. Greg. xiii. ibid.
Milites S. Lazari, vt ſunt exempti, tàm in temporalibus quàm ſpiritualibus, à iuriſdictione Ordinariorum. Pius iv. conſt. 95. p.141.t.2
Milites S. Lazari, coram Magno Magiſtro tantum, citari & comparere debent. Pius iv. ibid.
Milites S. Lazari, Ordines à quocumque Antiſtite vt recipere poſſunt. Pius iv. ibid.
Milites S. Lazari, in cauſis Militiæ, quando in teſtes recipi poſſint. Pius iv. ibid.
Milites S. Lazari, de quibus bonis diſponere & teſtari poſſint. Pius iv. ibid.
Milites SS. Mauritij, & Lazari, habent facultatem retinendi penſiones ducat. 400. auri. Clem. viii. conſt. 102. §.13. p.150.t.3
Militibus S. Lazari, exemptionem à ſolutione decimarum aliorumq. onerum dedit. Pius iv. ibid.
Militibus S. Lazari, priuilegia & gratias conceſſit Pius iv. conſt. 95. p. 137. t. 2. quæ reformauit & declarauit Pius v. conſt. 28. p. 205. t. 2. & Clem. viii. conſt. 102. p.148.t.3
Milites S. Lazari, quibus caſibus, mortale peccatum incurrant. Pius iv. ibid.
Milites S. Lazari, eiusq. Militiæ perſonæ, gaudent priuilegijs Hoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe. Pius iv. ibid.
Milites S. Lazari, exempti ſunt ab his à quibus Concil. Trid. Milites S. Ioannis Hieroſolymitani exemit. Pius iv. ibid.
Milites S. Lazari, quorum locorum priuilegijs ſpecifice gaudeant, enumerat Pius iv. ibid. p.149.
Militum S. Lazari, extra Conuentum habitum ſuſcipientes, infra annum in Conuentu comparere debent. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari in Hoſpitali decedentes, eiusq. obſequio inſiſtentes, quibus fruantur gratijs & priuilegiis. Pius iv. ibid.
Militum S. Mauritij Ordinem, ſub regula Ciſtercienſi inſtituit. Greg. xiii. conſt. 6. p.365.t.2
Militum S. Lazari Ordinis, caput eſt Hoſpitale Capuanum Pius iv. conſt. 95. p.140.t.2
Militum SS. Mauritii, & Lazari M. Magiſtri, qualis ſit iuriſdictio. Pius iv. ibid. p.142. & Greg. xiii. conſt. 7. p.367.t.2
Militum S. Lazari, loca non comprehenduntur ſub reſeruationibus Apoſtolicis. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari loca, per M. Magiſtrum & non alium conferri debent. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari, pro regimine & augmento multa ſtatuit obſeruanda. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari beneficia obtinentes, infra ſex menſes habitum Religionis ſuſcipere, & profeſſionem debent emittere. Pius iv. ibid.
Milites S. Lazari, ad Eccleſias confugientes, vt inde extrahi poſſe prohibuit. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari, prouiſiones beneficiorum quomodolibet vacantium, ad Sedem Apoſtolicam vt non deuoluuntur. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari Capellani, eorum confeſſiones audire, & ſacramenta eccleſiaſtica adminiſtrare poſſunt. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari beneficia, fructus vel penſiones obtinentes, M. Magiſtro obedire debent. Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari, M. Magiſter vt poteſt inſtituere quæcumque ſimplicia beneficia de iure patronatus laicorum in Commendas, & de eis perſonis idoneis prouidere. Pius v. conſt. 28. p.226.t.2
Milites S. Lazari, quando per Ordinarios puniri poſſint. Pius v. ibid.
Milites S. Lazari, quæcumque arma deferre poſſunt. Pius iv. & v. ibid.
Militum S. Lazari beneficia, quibus conferri poſſint. Pius v. ibid.
Militum S. Lazari, Conſeruatores qui eligi poſſint. Pius v. ibid.

Vide etiam in V. Leproſi, ſup. p. 73.

Milites S. Spiritus in Gallia

Militum S. Spiritus in Gallia Ordinis, Rex Franciæ eſt M. Magiſter & perpetuus adminiſtrator. Paul. v. conſt. 42. p.2?2.t.3
Militum S. Spiritus in Gallia ad Ordinem, Rex Franciæ etiã exteros Catholicos, vt admittere poteſt. Paul. v ibid.
Militum S. Spiritus in Gallia, votum ſuſcipiendi ſacro-

ſanctam Eucbariſtiam in die qua Militiam ingrediuntur, ad octauam commutauit. Paul. v. ibid.

Milites S. Stephani

Militum S. Stephani Ordinem, inſtituit Coſmus Medices ſub regula S. Benedicti, quem confirmauit Pius iv. conſt.60. p.86.t.2

Milites S. Stephani, Ordinis in ingreſſu, quæ ſeruare promittant. Pius iv. ibid.

Milites S. Stephani, exempti ſunt ab Ordinariorum iuriſdictione. Pius iv. ibid.

Milites S. Stephani habent priuilegium retinendi annuas penſiones ducat. 400. Paul. v. conſt.46. p.238.t.2

Milites S. Stephani, de eorum bonis etiam ad fauorem illegitimorum diſponere poſſunt, dummodo eorum quintam partem Conuentui relinquant. Pius iv. ibid.

Milites S. Stephani, quando mortale peccatum incurrant. Pius iv. ibid.

Milites S. Stephani, exempti ſunt à ſolutione decimarum & aliorum onerum. Pius iv. ibid.

Militum S. Stephani, eſt M. Magiſter Magnus Dux Hetruriæ. Pius iv. ibid.

Militum S. Stephani, ſuper beneficijs penſiones ad eorum fauorem tantum imponuntur. Pius iv. ibid.

Militum S. Stephani M. Magiſter erigere poteſt in Commendas eiuſdem Militiæ hoſpitalia in Hetruria exiſtentia, & quæ. Six. v. conſt. 65. p.593.t.2

Milites Templarij

Vide infra in V. Templarij.

Miſerabiles perſonæ in Vrbe

Miſerabiles perſonæ, in cauſis diſcuſſionum cæteris alijs creditoribus præferuntur pro eorum creditis vſque ad ſummam ſcutor. 50. Pius v. conſt.27. p.205.t.2. & Paul. v. conſt.71. §.11. p.273.t.3

Miſerabilium perſonarum, cauſæ ad inſtantiam ſuorum creditorum, coram quibuſcumque Iudicibus Ordinarijs cognoſci poſſunt. Paul. v. ibid.

Miſerabilium perſonarum, cauſæ in Camera quomodo proponen. Pius iv. conſt.87. p.124.t.2

Miſſa

Miſſam audientes in eccleſiis Fratrum Mendicantium in Dominicis & feſtis diebus, præcepto Eccleſiæ de audienda miſſa ſatisfaciunt. Leo x. conſt.25. p.519.t.1. & Pius v. conſt.41. §.8. p.230.t.2

Miſſam celebrantes ad Ordinem Presbyteratus non promoti ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis puniuntur. Greg. xiij. conſt.21. p.387.t.2. & Clem. viii. conſt.81. p.128.t.3

Miſſarum onera ex piorum diſpoſitionibus in Monaſterijs Monialium Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia celebrandarum, ad loca eorumdem Fratrũ tranſtulit Clem. viii. conſt. 105. p.155.t.3

Miſſas ante diem, damnatis ad mortem via Iuſtitiæ, per Confraternitatem Miſericordiæ celebrari permiſit. Pius v. conſt.91. p.293.t.2

Miſſas Veſpertino tempore celebrari probibuit, licentiaſq. omnes deſuper cõceſſas reuocauit. Pius v. conſt.4. p.178.t.2

Miſſas Latino ritu Græcis, & Græco ritu Latinis celebrare interdixit. Pius v. conſt.12. p.192.t.2

Miſſa cur potius de die quàm de nocte celebranda. Paul. iij. conſt.23. §. 25. p.651.t.1

Miſſa in ſacrificio offertur Deo verum, proprium, & propitiatorium ſacrificium. Greg. xiii. conſt.33. p.431.t.2

Miſſale

Miſſalis Romani reformati approbatio, & aliorum abolitio. Pius v. conſt.106. p.314.t.2

Miſſali Romano nihil addi, nihilve detrahi poteſt. Pius v. ibid.

Miſſale Romanum à Pio v. editum, iterum emendatum ac reſtitutum tantum, in vſu haberi mandauit Clem. viij. conſt.108. p.157.t.3

Miſſale Romanum, Impreſſores, ſine licentia Ordinariorum, imprimere non poſſunt. Clem. viij. ibid.

Monachi S. Baſilij

Vide in V. S. Baſilij Monachi. ſup. p. 12.

Monachi Camaldulen.

Vide in V. Camaldulen. ſup. p. 16.

Monachi Caſſinen. aliàs S. Iuſtinæ

Monachos Caſſinenſes, ideo ſic vocari iuſſit Iul. ij. quia Monaſterium Caſſinen., eſt caput aliorum Monaſteriorum, vt in eius conſt.1. p.402.t.1

Monachi Caſſinen. quæcumque legata pia, ſuiſq. Monaſterijs relicta, acceptare poſſunt. Eugen. iv. conſtit.2. p.270.t.1

Monachi Caſſinen. à ſententijs & correctionibus Capituli generalis, aut Viſitatorum, vel Rectorum, quando ad Sedem Apoſtolicam appellant. Greg. xiii. conſtit. 16. p.379.t.2

Monachis Caſſinenſibus Prælaturas, dignitates, & Officia Congregationis quomodolibet ambire, & ad ea conſequenda fauores Principũ exquirere, prohibuit Greg. xiii. ibid.

Monachis Caſſinen. multa circa celebrationem Capituli generalis, conſtituit Eug. iv. conſt. 5. p.272.t.1

Monachi Caſſinenſes, quando carnes edere poſſint. Paul. v. conſt. 33. p.223.t.3

Monachi Caſſinen. Horas Canonicas in Choro recitare tenentur. Paul. v. ibid.

Monachi Caſſinen. culpas ſuas, ſemel in hebdomada, in Capitulo vt confiteri tenentur. Paul. v. ibid.

Monachi Caſſinen., Ordines à quolibet Antiſtite recipere poſſunt. Eug. iv. conſt. 9. p.275.t.1

Monachi Caſſinen. ſunt exempti ab exactionibus &c. & ab Ordinariorum iuriſdictione. Eug. iv. ibid.

Monachi Caſſinen. ſuccedunt & acquirunt, ac ſi eſſent in ſæculo. Eug. iv. ibid.

Monachi Caſſinen. illegitimi ad ſacros Ordines, & Religionis gradus & dignitates vt promouentur. Eug. iv. ibid.

Monachi Caſſinen. extra Congregationem inuiti iurare, aut teſtificari non coguntur. Eug. iv. ibid.

Monachi Caſſinen. perſonarum eccleſiaſticarum aut ſæcularium ſeruitio, ſe mancipare nequeunt. Eug. iv. ibid.

Monachi prædicti, eligunt ſibi Conſeruatores cum amplis facultatibus. Eug. iv. conſt. 10. p.278.t.1

Monachorũ Caſſinen. in Monaſterio apud Montẽ Caſſinũ corpus B. Benedicti aſſeruatur. Iul. ij. conſt.1. p.402.t.1

Monachorum Caſſinen. Congregationẽ, & alteram S. Iuſtinæ de Obſeruãtia in vnã vniuit & ſtabiliuit Iul. ij. ibid.

Monachorum Caſſinen. cauſæ ſiue ciuiles, ſiue criminales, quomodo cognoſcendæ. Eug. iv. conſt.9. p.275.t.1

Monachorum Caſſinen. Abbates quando à communi vita, regulaq. inſtitutis obſeruandis excuſentur. Paul. v. ibid.

Monachi Caſſinen. ad officium Decanorum qui aſſumi poſſint. Paul. v. conſt.33. p.220.t.3

Monachorum Caſſinenſium Monaſterium S. Pauli in Vrbe centenaria gaudet præſcriptione. Paul. iij. conſt.15. p.637.t.1

Monachorum Caſſinenſium Abbates, vtuntur Pontificalibus, benedicunt Populum, & conſecrant lapides pro altarium vſu. Pius iv. conſt. 97. p.152.t.2

Monachorum Caſſinen. Prælati, Monachos à quibuſcumque cenſuris & pœnis, vt abſoluere poſſunt. Pius v. conſt.129. p.342.t.2

Mona-

Monachorum Caſſinen. Prouincias inſtituit. Paul. v. conſt. 33. p.220.t.3
Monachorum Caſſinen. Conſeruatores, qui, & vnde ſint eligendi. Innoc. viij. conſtit. 8. p. 380. t. 1. & Paul. v. ibid.
Monachorum Caſſinenſium numerum, in ſingulis Monaſterijs Ordinis præfiniri voluit. Paul. v. ibid.
Monachorum Caſſinenſium Abbates, à quibus eligendi. Paul. v. ibid.
Monachorum Caſſinen. Abbatum & aliorum Officialium munera, quanto tempore durent. Paul. v. ibid.
Monachorum Caſſinen. Viſitatoribus. Paul. v. ibid.
Monachorum Caſſinen. Nouitijs, & Nouitiatu. Paul. v. ibid.
Monachorum Caſſinen. qui Abbates, & Procuratores eſſe poſſint, in Conuentu S. Pauli de Vrbe. Paul. v. ibid.

Monachi Cœleſtini

Vide in V. Cœleſtini, ſup. pag. 25.

Monachi Ciſtercienſes

Vide in V. Ciſtercienſes, ſup. p. 26. & etiam in V. Abbas.

Monachi Ciſtercienſes reformati B. Mariæ Fulien.

Monachorum Ciſtercien. reformatorum B. Mariæ Fulien. Congregationem confirmauit, eiuſq. priuilegia conceſſit Six. v. conſt. 32. p. 532. t. 2. Et ſignanter quorumcumque Monachorum, ac Ordinum Mendicantium. Paul. v. conſt. 23. p.204.t.3
Monachi prædicti, gaudent priuilegijs Monachorum Ciſtercien. non reformatorum. Six. v. conſt. 70. p.600.t.2
Monachi prædicti, ad inſtituta Ciſtercien. non reformatorum non tenentur. Clem. viij. conſt. 12. p.15.t.3
Monachi prædicti, coram alijs quàm Congregationis Iudicibus vocari non poſſunt. Paul. v. conſt. 23. p.204.t.3
Monachi prædicti vt præcedunt omnibus Fratribus Mendicantibus. Clem. viij. conſt. 56. p.72.t.3
Monachorum Ciſtercien. prædictorum Congregationẽ, ab omni Monachorum Ciſtercien. non reformatorum ſuperioritate exemit. Clem. viij. conſt. 12. p.15.t.3
Monachi prædicti ad aliam Religionem transeuntes, ad illam nequaquam redire poſſunt. Clem. viii. conſt. 107. p.156.t.3
Monachis prædictis in Vrbe, opus Agnus Dei in cera ſignandi perpetuo demandauit. Paul. v. in conſtit. 43. p.232.t.3
Monachi Ciſtercien. reformati B. Mariæ Fulien., de ſola Ordinariorum licentia, noua Monaſteria conſtruere poſſunt. Paul. v. conſt. 51. p.242.t.3

Monachi Cluniacenſes

Vide in V. Cluniacenſes, ſup. p. 30.

Monachi Eremitæ S. Hieronymi de Obſeruantia

Monachis S. Hieronymi de Obſeruantia, extra Clauſtra lectiones audire, vetat. Greg. xiii. conſt. 17. p.380.t.2
Monachi prædicti, ad Vrbem quando accedere poſſint. Greg. xiii. ibid. & Clem. viii. conſt. 21. p.26.t.3
Monachorum prædictorum Superiores, eodem victu quo Monachi, & in communi menſa, veſci debent. Clem. viii. ibid.
Monachis prædictis, ordinationes & ſtatuta, præfiniuit Greg. xiii. vbi ſup. & in conſt. 90. p. 476. t. 2. & Clem. viii. conſt. 21. p.26.t.3
Monachis prædictis ambitum prohibuit. Greg. xiii. d. conſt. 90. p. 476. t. 2. Clem. viii. conſt. 26. p.26.t.3
Monachorum prædictorum, Capitulum generale quolibet triennio celebrari iuſſit. Greg. xiii. conſtit. 90. p.476.t.2
Monachorum prædictorum Priores, ad vitam eliguntur. Greg. xiii. conſt. 17. p.380.t.2
Monachorum prædictorum Priores, vltra triennium in eodem Monaſterio, morari non poſſunt. Greg. xiii. ibid.
Monachorum prædictorum, Præpoſiti, Viſitatoris, Conſultoris, Diffinitorum, & Priorum electione. Greg. xiii. ibid.
Monachorum prædictorum Priores, Vicarij prius eſſe debent alicuius Monaſterij. Greg. xiii. ibid.
Monachorum prædictorum Præpoſitus generalis, ex Prioribus eligendus, & an vltra per annum in Officio eſſe poſſit. Gregor. xiii. ibid. & Clem. viii. conſtitut. 21. p.26.t.2
Monachorum prædictorum Præpoſitus, retinet Prioratum quem antequam Præpoſitus eligeretur obtinebat. Greg. xiii. ibid.
Monachorum prædictorum, Capitulum vbi celebrandum ſit, declarauit Greg. xiii. conſt. 90. p.476.t.2

Monachi B. Mariæ Montis Oliueti

Monachorum B. Mariæ Montis Oliueti Congregationem approbauit. Ioann. xxii. conſt. 1. in Append. p.14
Monachorum B. Mariæ Montis Oliueti Congregationem, à decimarum aliorumq. onerum ſolutione exemit. Pius ii. conſt. 9. p 322.t.1
Monachi prædicti, ordines à quolibet Antiſtite recipere poſſunt. Pius ii. conſtit. 9. p. 322. t. 1. Iul. ii. conſtit. 12. p.424.t.2
Monachi prædicti, alios ad Religionem recipere poſſunt. Pius ii. ibid.
Monachi prædicti, ad proceſſiones accedere non coguntur. Iul. ii. conſt. 12. p. 422. t. 1. & Pius ii. ibid.
Monachi prædicti, gaudent priuilegijs Monachorum Caſſinen. Pius ii. ibid.
Monachi prædicti, noua loca acquirere, & eccleſiaſtica ſacramenta miniſtrare poſſunt. Clem. vi. conſtit. 1. p. 212. t. 1
Monachi prædicti, ſunt exempti ab Ordinariorum iuriſdictione. Iul. ii. conſt. 12. p.422 t.1
Monachi prædicti, confeſſiones audiunt. Iul. ii. conſt. 12. p.424.t.1
Monachi prædicti, abſque Papæ licentia ad aliam Religionem tranſire nequeunt. Iul. ii. ibid.
Monachis prædictis, Conſeruatores eligendi facultatem conceſſit, eorumq. iuriſdictionem ampliauit. Iul. ii. conſt. 5. p.407.t.1
Monachis prædictis ordinationes praeſcripſit, priuilegiaq. multa conceſſit Iul. ii. conſt. 12. p.421.t.1
Monachorum prædictorum, Viſitatores eius Congregationis bona alienare poſſunt in euidentem vtilitatem. Leo x. conſt. 18. p.496.t.1
Monachorum prædictorum Prælati, Monachos ab irregularitatibus quibus. caſibus abſoluunt. Pius iv. conſt. 7. p.8.t.2
Monachorum prædictorum Congregatio, ſexagenaria gaudet præſcriptione. Iul. ii. conſt. 12. p.424.t.1

Monachi B. Mariæ Montis Virginis

Monachorum B. Mariæ Montis Virginis Congregationem, approbauit Cœleſt. iii. conſt. 3. p.31.t.2
Monachi prædicti, à decimarum ſolutione exempti ſunt. Cœleſt. iii. ibid.
Monachi prædicti, alios venientes ad Ordinem recipiunt. Cœleſt. iii. ibid.

Monachi prædicti, ſunt exempti à iuriſdictione Sacriſtæ Hoſpitalis B. Mariæ Annunciatæ Neapolis. Six. v. conſt. 85. p. 640. t. 2

Monachi prædicti, in propria patria, dignitates, & Congregationis officia, obtinere non poſſunt. Paul. v. conſt. 1. p. 47. in Append.

Monachorum prædictorum, Oblati, nouitiatum per annum facere tenentur. Paul. v. ibid.

Monachi prædicti, quando Doctoratus inſignia ſuſcipiant. Paul. v. ibid.

Monachorum prædictorum Abbates, priuilegijs Abbatum Camaldulen. gaudent. Paul. v. ibid.

Monachorum prædictorum Abbatijs, Prioratibus, & eorum erectione, Vocalibus, & Nouitiatibus. Paul. v. ibid.

Monachorum prædictorum, Monaſteria, mulieribus certis exceptis caſibus ingredi non licet. Pius v. conſt. 20. p. 199. t. 2

Monachorum, Nouitiorum, Conuerſorum, & Oblatorum prædictorum habitus, qualis eſſe debeat. Paul. v. conſt. 1. p. 48. in Append.

Monachorum prædictorum Abbas, habet priuilegium vtendi mitra, baculo, & alijs Pontificalibus, ac Populo ſolemniter benedicendi. Vrb. iv. conſt. 6. p. 100. t. 1

Monachorum prædictorum, Nouitiatus in Monaſterio Montis Virginis, & S. Agathæ de Vrbe, erigi iuſſit Paul. v. conſt. 1. p. 47. in Append.

Monachi Nigri S. Benedicti

Monachi Nigri S. Benedicti, quibus diſciplinis ſtudere, & quando ad Studia generalia mitti poſſint, declarauit Bened. xii. conſt. 5. p. 179. t. 1

Monachi Nigri S. Benedicti, Fratres Mendicantes ad eorum Ordinem non recipiunt. Bened. xii. conſtit. 1. p. 169. t. 1

Monachos Nigros S. Benedicti reformauit. Bened. xii. conſt. 5. p. 179. t. 1

Monachorum Nigrorum S. Benedicti Viſitatoribus, & eorum munere. Bened. xii. ibid.

Monachorum Nigrorum S. Benedicti pro bono regimine ſtatuta edixit Bened. xii. conſt. 5. p. 179. t. 1

Vide etiam in V. Monachi Caſſinen. ſup. proxime.

Monachi Syluestrini

Monachorum Syluestrinorum Congregatio, approbata fuit ab Innoc. iv. conſt. 5. p. 65. t. 1

Monachi Syluestrini, nonniſi ad arctiorem Religionem tranſire poſſunt. Innoc. iv. ibid.

Monachi Syluestrini, exempti ſunt à decimis. Innoc. iv. ibid.

Monachi Syluestrini, ordines & eccleſiaſtica ſacramenta ab Epiſcopo Diœceſano recipere debent. Innoc. iv. ibid.

Monachorum Syluestrinorum, Prior generalis, ad triennium eligitur. Paul. iii. conſt. 38. p. 677. t. 1

Monachorum Syluestrinorum Congregationi, priuilegia Ordinum Mendicantium Paul. v. communicauit, vt in rubr. ibid.

Monachi Vallis Vmbroſæ

Monachorum Vallis Vmbroſæ, Inſtitutor fuit B. Ioannes Gualbertus. Cæleſt. iii. conſt. 2. p. 31. t. 1

Monachorum Vallis Vmbroſæ Congregationem, approbauit Vrb. ii. conſt. 1. p. 14. t. 1

Monachorum Vallis Vmbroſæ, Abbatis electione. Vrb. ii. ibid. Innoc. viii. conſt. 2. p. 373. t. 1

Monachorum Vallis Vmbroſæ Priorum, & Viſitatorum electione. Innoc. viii. conſt. 2. p. 374. t. 1

Monachorum Vallis Vmbroſæ, Prælati ad Capitulum non accedentes, legitima cauſa non impediti, dignitatibus & officijs priuantur. Innoc. viii. ibid.

Monachorum Vallis Vmbroſæ Abbatis generalis, quæ ſit iuriſdictio. Innoc. viii. ibid.

Monachis Vallis Vmbroſæ, ſtatuta & ordinationes circa Congregationis regimen, præſcripſit Innoc. viii. ibid.

Monachi Vallis Vmbroſæ de vno ad aliud Monaſterium tranſlati, in quo profeſſi cenſeantur. Innoc. viii. ibid.

Monachis Vallis Vmbroſæ, priuilegia Monachorum Caſſinen. conceſſa, & concedenda, communicauit Iul. ii. conſt. 13. p. 426. t. 1

Monachorum Vallis Vmbroſæ, priuilegia omnia confirmauit Iul. ii. ibid.

Monaſteria

Monaſteria quorumcumque Ordinum Regularium, mulieribus ingredi interdixit. Pius v. conſt. 20. p. 199. t. 2. & Greg. xiii. conſt 28. p. 394. t. 2

Monaſteria Monialium, mulieres ingredi prætextu cuiuſuis licentiæ non poſſunt. Greg. xiii. ibid. & Paul. v. conſt. 74. p. 309. t. 3

Monaſteria omnia, & loca Pia, ab hoſpitandi Milites onere exemit. Pius v. conſt. 148. p. 360. t. 2

Monaſteria noua Religioſi vt conſtruere poſſunt. Clem. viii. conſt. 99. p. 146. t. 3

Monaſteriorum Monialium Prælati, quibus caſibus ea ingredi poſſint. Greg. xiii. ibid.

Monaſteriorum Commendatione, & Commendatarijs. Leo x. conſt. 7. p. 475. t. 1

Monaſterijs Regularium, certum Religioſorum numerum præfiniri iuſſit Paul. v. conſt. 9. p. 187. t. 3

Monaſteria, Prioratus, & alia beneficia eccleſiaſtica perpetuo vnita, & de cætero non vacantia, Cam. Apoſtolicæ debita iura, vt præſtare tenentur. Paul. iii. conſt. 6. p. 330. t. 1

Vide etiam in V. Fratres, in V. Monachi, in V. Moniales, & in V. Clerici.

Monaſterium S. Bernardi de Vrbe

Monaſterium & Collegium S. Bernardi de Vrbe pro pauperibus Puellis & Viduis piè educandis, erectum à Six. v. in conſt. 60. p. 583. t. 2

Monaſterium & Collegium prædictum à quorumuis ſuperioritate, ac etiam Vicarij Vrbis iuriſdictione, exemit Six. v. ibid.

Monaſterij & Collegij prædicti Puellas, ad dotes per Vrbis Confraternitates dari ſolitas, admitti iuſſit. Six. v.

Monaſterio & Collegio prædicto, priuilegium circa ei relicta conceſſit. Six. v. ibid.

Monaſterij & Collegij prædicti, Protectore ad cauſas omnes cognoſcendas, eiuſq. auctoritate & iuriſdictione. Six. v. ibid.

Monaſterij & Collegij prædicti regimen, ſpectat ad Confraternitatis S. Bernardi Officiales. Six. v. ibid.

Monaſterium S. Catharinæ de Roſa Vrbis

Vide in V. S. Catharinæ de Roſa Monaſterium. ſup. p. 24.

Monaſterium Conuertitarum de Vrbe

Vide in V. Conuertitæ. ſup. p. 38.

Monaſterium Domus Piæ de Vrbe

Vide in V. Domus Pia. ſup. p. 43.

Monaſterium S. Marthæ de Vrbe

Monaſterium S. Marthæ de Vrbe, tempore Pauli iii. erectum fuit pro mulieribus vita culpabilis recipiendis. Greg. xiv. conſt. 12. p. 700. t. 2

Monaſterii S. Marthæ non amplius mulieres corruptas, ſed virgines recipere iuſſit. Greg. xiv. ibid.
Monaſterij S. Marthæ de Vrbe Protectore, eiuſq. iuriſdictione. Greg. xiv. ibid.

Monaſterium Puellarum Diſperſarum de Vrbe

Monaſterium Puellarum Diſperſarum inſtante Cæſare Cardinali Baronio in Vrbe inſtituit, ad egenas puellas per Vrbem diſperſas recipiendum, & pie educandum. Clem. viii. conſt. 66. p.93.t.3
Monaſterio prædicto redditus aſſignat. Clem. viii. ibid.
Monaſterio prædicto, exemptionem a iuriſdictione Ordinariorum tribuit. Clem. viii. ibid.
Monaſterio prædicto, exemptionem à ſolutione decimarum, conceſſit Clem. viii. ibid.
Monaſterio prædicto, Protectores deputat cum ampliſſimis facultatibus, & alias gratias tribuit. Clem. viii. ibid.

Monaſterium Refugij de Vrbe

Monaſterium Refugij de Vrbe, erexit pro virginibus, honeſtisq. viduis, & mulieribus ad honeſtam vitam ſe conuertentium probandis. Clem. viii. conſt. 35. p.49.t.3
Monaſterio prædicto, annuum ſubſidium aſſignauit. Clem. viii. ibid.
Monaſterij prædicti, Iudicem ſpecialem, ad eius cauſas cognoſcendas dedit. Clem. viii. ibid.
Monaſterij prædicti regimen præfiniuit. Clem. viii. ibid.

Moneta

Monetam auream, cum ſigno crucis, quando & ob quam cauſam, Arcadius Imper. cudi voluerit. Six. v. conſt. 73. p.608.t.2
Monetæ aureæ vel argenteæ, tonſores, in locis S.R.E. vltimo ſupplicio plectendi ſunt. Pius v. conſt. 111. p.316.t.2

Moniales

Moniales cuiuſcumque Ordinis Regularium, à decimis, ſubſidijs, alijsq. oneribus exemit Pius iv. conſt. 5. p.6.t.2
Moniales cuiuſcumque Ordinis Regularium, ab hoſpitatione militum exemit. Pius v. conſt. 148. p.360.t.2
Monialium Monaſteria, quibus caſibus earum Prælati ingredi poſſint. Greg. xiii. conſt. 28. p.394.t.2
Monialium Monaſteria mulieribus ingredi, interdixit Greg. xiii. ibid. & Paul. v. conſt. 74. p.309.t.3
Moniales tacitè vel expreſſè Religionem profeſſæ, clauſuram ſeruare tenentur. Pius v. conſt. 8. p.184.t.2
Monialium recipiendarum in Monaſterijs numerus, iuxta eorum redditus, regulari debet. Pius v. ibid.
Moniales, quibus caſibus extra clauſuram ſtare poſſint. Pius v. ibid.
Monialibus licentias ſtandi extra clauſtra, concedi prohibuit. Pius v. ibid.
Monialibus clauſuram ſeruantibus, applicantur bona, & eleemoſynæ, quas perſonæ priuatæ, & Vniuerſitates faciunt. Greg. xiii. conſt. 8. p.369.t.2
Monialium numerus, in Monaſterijs exemptis cum interuentu ſuperiorum ab Ordinarijs ſtabiliendus. Greg. xiii. ibid.
Moniales non poſſunt egredi ianuam quæ eſt pro clauſura ad claudendum oſtium prope viam. Greg. xiii. ibid.

Moniales Ordinis Caſſinen.

Monialium Caſſinen. Abbatiſſa, quomodo eligenda. Greg. xiii. conſt. 15. p.377.t.2
Moniales Caſſinen. poſſunt per cenſuras cogi, eligere in Abbatiſſam, vnam ex tribus magis idoneis, à Viſitatoribus & Abbatibus eiuſdem Caſſinen. Congregationis propoſitis. Greg. xiii. ibid.

Moniales Ordinis Ciſtercien.

Moniales Ciſtercien. habitu albo & nigro, non autem griſeo vti debere declarauit. Six. iv. conſt. 9. p.344.t.1
Moniales Ciſtercien. per Abbates eiuſdem Ordinis viſitantur. Pius iv. conſt. 70. p.101.t.2
Monialium Ciſtercien. Abbatiſſæ, eſſe non poſſunt Moniales alterius Ordinis. Pius iv. ibid.
Moniales Ciſtercien. reformatæ, perfruuntur gratiis & exemptionibus conceſſis, Monachis Ciſtercien. reformatis. Paul. v. conſt. 29. p.217.t.3
Moniales Ciſtercien. reformatæ ſubſunt regimini Monachorum Ciſtercien. reformatorum. Paul. v. ibid.

Moniales S. Claræ Ordinis S. Franciſci

Monialium S. Claræ regulam, approbauit Innoc. iv. conſt. 12. p.72.t.1
Monialium prædictarum regulam, mitigauit Vrban. iv. conſt. 7. p.100.t.1
Monialium prædictarum regulam, declarauit Eugen. iv. conſt. 28. p.302.t.1. & Leo x. conſt. 9. p.480.t.1
Monialibus S. Claræ, licentiam celebrandi feſtum B. Agnetis, & vndecim millium Virginum, conceſſit Leo x. conſt. 9. p.481.t.1
Moniales S. Claræ habent priuilegium, ne apud earum Monaſteria, noua aliorum Monaſteria ſpatio 300. cannarum ædificari poſſint. Iul. ii. conſt. 21. p.435.t.1
Moniales S. Claræ, per Fratres Minores S. Franciſci de Obſeruantia regi indulſit. Eug. iv. conſt. 28. p.302.t.1
Moniales S. Claræ, exemptæ ſunt ad ſuperioritate Ordinariorum, & ſolutione quarumlibet contributionum. Eug. iv. conſt. 18. p.285.t.1
Monialium S. Claræ, onera Miſſarum celebrandarum in earū eccleſiis, ad Fratres Minores de Obſeruantia tranſtulit. Clem. viii. conſt. 105. p.155.t.3

Moniales Ordinis S. Dominici

Vide in V. Fratres, ſupra pag. 58.

Moniales Ordinis B. Mariæ dè Monte Carmelo

Moniales B. Mariæ de Monte Carmelo, bona ſtabilia pro neceſſitate, vel vtilitate Monaſteriorum, alienare poſſunt. Greg. xiii. conſt. 34. p.401.t.2

Moniales Tertiariæ

Vide infra in V. Tertiaria.

Monitoria

Monitoria pro excommunicandis, non reſtituentibus bona occultata, aut non reuelantibus, vt decernenda. Pius v. conſt. 1. p.28. in Append.
Monitoria prædicta A. C. decernere, vel expedire non potiſt. Paul. v. conſt. 71. §. 4. n. 22. p.268.t.3
Monitoria criminalia extra Vrbem, ſine Procuratoris Fiſci vel Commiſſarij Cameræ licentia tranſmitti, prohibuit Paul. v. in d. conſt. §. 10 n. 4. p.271.t.3
Monitoria criminalia pro contrauentione inhibitionis Iudicis ciuilis, relaxari vt non debent. Paul. v. n. 7. ibid.
Monitoria contra reos ad informandam Curiam, quando tranſmittenda. Paul. v. n. 9. ibid.
Monitoria prædicta non debent continere, pœnas maiores delicto. Paul. v. n. 10. ibid.
Monitorij expediendi occaſione, etiam ad perſonaliter comparendum, vel pro quacumque cauſarum introductione, Fiſci procurator nihil ab inſtigatoribus debet accipere. Paul. v. in d. conſt. § 17. n. 3. p.275.t.3

Mons Altus

Mons Altus, olim Oppidum, in Ciuitatem ſublimatus

fuit per Six. v. conſt. 48. p.558.t.2
Montis Alti Eccleſiam Collegiatam, in Cathedralem & Epiſcopalem erexit. Six. v. ibid.
Montis Alti Collegium. Vide in V. Collegium ſup. p.31.

Mons Pietatis

Montis Pietatis de Vrbe priuilegium eſt, vt depoſita in Vrbe facienda ex decreto Iudicis, apud eum deponantur. Greg. xiii. conſt. 94. p.481.t.2
Montis Pietatis de Vrbe Prouiſores, quales eſſe debent. Greg. xiii. ibid.
Monti Pietatis de Vrbe, Curſores pretium rerum per ſubbaſtationem diſtractarum, conſignare tenentur. Clem. viii. conſt. 88. p.136.t.3
Montis Pietatis de Vrbe Iudicis, & Protectoris iuriſdictio, quæ, qualis, & quanta ſit. Clem. viii. ibid.
Montis Pietatis de Vrbe Officiales, & Miniſtri ciuiliter aut criminaliter, alibi quam coram Montis Protectore, conueniri non poſſunt. Clem. viij. ibid.
Montis Pietatis de Vrbe pecunia, niſi de mandato Protectoris Montis ſequeſtrari non poſſunt. Clem. viij. ibid.
Montium Pietatis Status eccleſiaſtici, pecunias ad alium quam ab eorum erectione deſtinatum vſum abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, conuerti prohibuit. Paul. v. conſt. 82. p.316.t.3
Montes Pietatis, ad ſubleuandam Pauperum inopiam, & vſurarum grauamina tollenda inſtituti fuerunt, & à ſanctis Viris laudati. Leo 10. conſt. 11. p.483.t.1
Montes Pietatis licitos eſſe, declaratum fuit à Leone x. ibid.
Montes Pietatis, illicitos eſſe prædicantes vel diſputantes, excommunicationem incurrunt. Leo x. ibid.

Moratoriæ

Vide in V. Dilatio. ſup. pag. 42.

Mulier

Mulier peccans carnaliter cum eo, cum quo ſcit matrem, filiam, vel ſororem ſuam rem habuiſſe, vltimi ſupplicij pœnam incurrit. Six. v. conſt. 54. p.571.t.2
Mulier cum patre & filio ſcienter ſe commiſcens, eadem pœna punitur. Six. v. ibid.
Mulieres coniugatæ, vt valide ſe obligant ad fauorem Mercatorum Ripalium. Greg. xiij. conſt. 88. p.472.t.2
Mulieres coniugatæ, quo pacto à maritis cautiones de non offendendo petere poſſunt. Paul. iij. conſtitut. 13. p.635.t.1
Mulieres quantumuis nobiles, Monialium Monaſteria ingredi prohibuit. Greg. xiij. conſt. 20. p. 394. t. 2. & Paul. v. conſt. 74. p.309.t.3
Mulieres pro debito ciuili carceratæ, quando ſunt honeſtæ, relaxandæ ſunt, etiamſi debitum ſit publicum. Paul. v. conſt. 71. §. 24. p.285.t.3
Mulieres, quorumcumque Ordinum Regularium Monaſteria ingredi prohibuit. Pius v. conſt. 20. p. 199. t. 2. & Greg. xiij. ibid.
Mulieres ad altaris ſeruitium adhibere, Græcis prohibuit. Innoc. iv. conſt. 14. p.76.t.1
Mulieres thori ſeparationem procurantes, vt inhoneſte viuant, qua pœna puniendæ. Sixt. v. conſtitut. 46. p.554.t.2
Mulieres lenæ, Vide in V. Lenones. ſup. p. 72.
Mulieres Meretrices, vide in V. Meretrices, ſup. p. 77.

Munera

Munerum receptio in Officialibus, multa mala producit. Paul. ij. conſt. 3. p.327.t.1
Munerum receptionem Officialibus locorum Status eccleſiaſtici interdixit. Paul. ij. ibid.
Munerum largitionem Communitatibus Status eccleſiaſtici, interdixit Clem. viii. conſt. 10. p.10.t.3
Munerum largitionem Regularibus, prohibuit Clem. viii. conſt. 28. p.48.t.3
Munerum receptionem ſibi per Regulares oblatorum, laicis vetuit. Clem. viii. ibid.

Muratores

Muratorum Vrbis cauſas vt cognoſcunt & decidunt Magiſtri Viarum Vrbis. Pius iv. conſt. 102. p.162.t.2
Muratoriæ Artis Conſules, appellationes ad Magiſtros Viarum Vrbis admittunt. Pius iv. ibid.

N

Nardinum Collegium

Vide in V. Collegium. ſup. pag. 31.

Naufragantes

NAufragantium bona animo lucrandi auferentes, furtum committunt. Honor. ij. conſt. 1. p.18.t.1
Naufragantibus in locis maritimis S. R. E. auxilium præſtanti, præmium propoſuit. Paul. iij. conſtit. 42. p.680.t.1
Naufragantibus in Terris, & locis S. R. E. ſubueniendum eſſe iuſſit. Pius v. conſt. 7. p.182.t.2
Naufragantibus bona quoquomodo in Mari deperdita, reſtituenda ſunt. Pius v. ibid.
Naufragantibus, Communitates & Domini vbi ſecuta ſunt naufragia, opem ferre tenentur. Pius v. ibid.
Naufragantium cauſarum Iudex eſt S.R.E. Camerarius. Pius v. ibid.
Naufragantibus, qui vocati fuerint non ſubuenientes, ad quid teneantur. Pius v. ibid.
Naufragantium bona occupantes, vel diripientes, quas pœnas incurrant. Pius v. ibid. Paul. iij. conſt. 42. p.680. t.1. Greg. xiii. conſt. 81. p.464. t.2. & Paul. v. conſt. 63. p.251.t.3

Nautæ

Nautæ, & Mercatores Ripæ Vrbis, nonnullis gaudent priuilegijs. Paul. iij. conſt. 6. p. 619. t.1. & Pius iv. conſt. 23. p.35.t.2
Vide etiam in V. Mercatores Ripæ, ſup. p. 77.

Neophyti

Neophyti nonnullis gratijs perfruuntur. Paul. iii. conſt. 32. p.656.t.1
Vide etiam in V. Iudæi ad Fidem conuerſi, ſup. pag. 69. & in V. Hoſpitale Cathecumenorum. pag. 64.

Nicæna Synodus

Vide infra in V. Synodus.

Nicolaus III. IV. & V.

Nicolaus III. Romanus, ex nobili Vrſinorum familia, creatus fuit Pont. in Ciuitate Viterbij die 25. Nouembris 1277. & obijt in Caſtro Suriani diœc. Viterbien. die 22. Auguſti 1280. p.124.t.1
Nicolaus IV. Aſculanus, creatus fuit Pont. Romæ die 22. Februarij 1288. Obiit Romæ die 4. Aprilis 1292. p.126. & 136.t.1
Nicolaus V. Sarzanen., creatus fuit Pont. Romæ die 6. Martii 1447. Obiit ibidem die 24. Martii 1445. p.305. & 309. t.1

S. Ni-

S. Nicolaus Tolentinas

S. Nicolai vitam, compendioſè recenſet. Eug.iv.conſt.27. p.301.t.1
S. Nicolaum inter SS. cooptauit. Eug. iv. ibid.
S. Nicolai feſtum die 10. Septembris celebrari iuſſit. Eug.iv. ibid. illudq. reſtituit Six.v. in conſt.16. p.510.t.2
S. Nicolaus fuit profeſſor Ordinis Eremitarum S. Auguſtini. ibid.
S. Nicolai peracta canonizatione, vt graue Eccleſiæ Rom. ſchiſma diſſolutum eſt, eiq. pax reddita, illius interceſſione. Sixt. v. ibid.

Nominis Dei Confraternitas

Vide in V. Confraternitas. ſup. pag. 35.

Notariatus

Notariatuum officia in Vrbe, vt arrendari non poſſunt. Pius iv.conſt.p.83.t.2. Paul.v. conſt.71.§.19.p.276.t.3
Notariatuum officia plura, incompatibilia ſunt, & inſimul retineri non poſſunt. Pius iv. ibid.
Notariatus officia prædicta, Procuratores emere non poſſunt. Paul.v. conſt.71.§.18.nu.3. p.276.t.3
Notariatus ſiue Cãcellarias Status Eccleſiaſtici locat, Theſaurarius Papæ. Pius iv. conſt. 83. p.118.t.2
Vide etiam in V. Cancellaria. ſup.pag. 18. & mox inf. in V. Notarij.

Notarij, ſiue Scriptores Archiuij Vrbis

Notarij, ſiue Scriptores Archiuij, ſunt Notarij cauſarum ciuiliũ Iudicum Cõmiſſariorum, non habentiũ Notarios proprios. Iul.ij.cõſt.13.t.1. & Pius v.conſt.87. p.287.t.2
Notariorum, ſiue Scriptorũ Archiuij in aliquibus ſcripturis, taxam vide. Paul. v. conſt.72. §.1. p. 288. tom.3
Immo in omnibus Paul.v. conſtit.72.§.3. p.294.t.3
Vide etiam in V. Archiuij Scriptores. ſup. pag. 7.

Notarij Auditoris Cameræ

Notarij Auditoris Cameræ, multa ſeruare debent, quæ vide in conſtit.56. Pij iv.p.76.t.2. Pii v. conſtit.113. p.318.t.eod. & Paul. v. conſt.3.§.19. p.266. & 276.t.3
Notariorum Auditoris Cameræ taxam habes in conſtit.72. Paul. v. §.3. p.291.t.3

Notarij Auditorum Rotæ Romanæ

Notarij Auditorum Rotæ, fideliter, & diligenter eorum munus exercere debent. Ioan.xxij.conſt.14. p.168.t.1
Notarij Auditorum Rotæ, ante admiſſionem ad officium, examinandi ſunt. Ioan.xxij. ibid.
Notarios Auditorum Rotæ, in cauſis coram illis vertentibus, procuratores, vel promotores eſſe prohibuit. Ioan. xxij.ibid. Pius iv.conſt.44.p.59.t.2. Paul.v.conſt.71. §.5.nu.16. p.269.t.3
Notarij Auditorum Rotæ multa ſeruanda præſcripſerunt. Ioan xxij. ibid. Pius iv. conſt.44.p.58.t.2. Martin.v. conſtitut.5.p.253.t.1. Paul.v.conſt.1.71. §.5. num. 16. p.269.t.3. & §.19. nu.102. & §. 20. num.24. pag.280. & 282. t. 3
Notariorum Auditorum Rotæ numero, & qualitatibus. Ioan.xxij.conſt.14. p.168.t.1
Notarij Auditorum Rotæ, pro facto ſuorum Subſtitutorum vt tenentur. Pius iv. conſt.44. p.39.t.2
Notarij Auditorum Rotæ, quam taxam ſeruare debeant. Paul.v.conſtit.72.§.4. p.293.t.3

Notarij Burgi Vrbis

Notariorum ciuilium, ſiue criminalium Burgi, taxam habes in conſtitut.72. Paul.v.§.2.pag. 290. & §.6. p.295.t.3

Notarij Cameræ Apoſtolicæ

Notarij Cameræ Apoſtolicæ, quæ ſeruare teneantur. Leo x. conſtit.24. p.518.t.1
Notarij Cameræ, quæ aduertere debent circa adnotationes, & extenſiones conſenſuum, ceſſiones iurium, & reſignationes beneficiorum Eccleſiaſticorum. Clem.viii.conſt.17. p.583.t.1
Notarij Cameræ de extorſionibus, vt puniuntur. Pius iv. conſt.58.§.38. p.83.t.2
Notarijs Cameræ Apoſtolicæ taxas præfiniuit Paul.v. conſtitut.72. §.1. p.287.t.3

Notarij Capitolij Vrbis

Notarij Capitolij, quam taxam ſeruare teneantur. Paul.v. conſt.72. §.7. p.297.t.3
Notarijs Capitolij, aliqua obſeruanda præſcripſit Paul. v. conſt. 71. §. 6. p.269. & §.19. p.277.t.3

Notarij Conſulum Agriculturæ, & aliarum Artium de Vrbe

Notarij Conſulum Agriculturæ, & aliarum Artium, quam taxam ſeruare debent. Paul. v. conſtit.71.§.19. nu.114. p.280.t.3

Notarijs Curiæ de Sabellis Vrbis

Notariorum Curiæ de Sabellis, duo tantum officia eſſe debent. Paul. v.conſt.71. §.19.nu.119. p.281.t.3
Notarij Curiæ de Sabellis, ab Vrbis Gubernatore approbãdi ſunt. Paul. v. ibid.
Notarij d. Curiæ ſeruant taxam, de qua in conſt. Paul. v. ibid. nu. 120.

Notarij Curiæ Turris Nonæ Vrbis

Notarius Curiæ Turris Nonæ obſeruare tenetur taxam, de qua in Paul. v. conſt. 71.§.19.nu.120.t.3. & conſt.72. §.2. p.290.t.3.

Notarij Curiarum omnium Vrbis

Notarij Tribunalium Vrbis, quam plura ſeruare debent. Pius iv. conſt. 58.p.83.t.2. Paul. v. conſtit. 71. §. 19. p.276.t.3
Notarijs prædictis, taxas conſtituerunt. Pius iv. conſtit. 105. & 106.p.173. & 175.t.2. & Paul. v. conſtitut.72. p.286.t. 3

Notarij Gubernatoris Vrbis

Notariis Gubernatoris multa obſeruanda præcipit Sixt. v. in conſt.72.p 606.t.2. & Paul.v.conſt.71.§.19.p.276 t.3
Notarijs prædictis, taxam conſtituunt. Pius iv. conſtit. 105. & 106.p.173. & 173.t.2. ac Paul.v.conſt.72.§.2.p.290. & §.6. p.259.t.3

Notarij Hebræorum

Notarij Hebræorum, taxam præfiniuit in conſt.72. Paul.v. §. 11. p.305.t.3
Notarius prędictus, quid obſeruet in caſibus non contentis in ſua taxa. Paul. v. ibid. nu. 89. p.306.t.3

Notarij Sanctiſſ. Inquiſitionis

Notarij Sanctiſſ. Inquiſitionis creari poſſunt, etiam Clerici ſeculares, & regulares in cauſis ad eam ſpectan. per Inquiſitores hæreticæ prauitatis. Alex.iv.conſt.22.p.93.t.1 & Pius iv. conſt. 36. p.31.t.2
Notarijs prædictis, indulgentias conceſſit. Alexan. iv. conſt.16. p.92.t.1

Notarij locorum Piorum Vrbis

Notarij locorum Piorum, ſi officium habent titulo oneroſo

ſeruant taxã quã Notarÿ Vicarÿ Papæ ſeruant in cauſis ordinarÿs. Paul. v. conſt. 71. §. 19. nu. 121. p.281.t.3
Notarÿ prædicti ſi non habent Officium titulo oneroſo, exigunt ſolum pro medietate dictæ taxæ. Paul. v. ibid.

Notarij Magiſtrorum Viarum Vrbis

Notarius Magiſtrorum Viarum ſeruare debet taxam quã ſibi conſtituit Paul. v. conſtit. 72. §. 8. p.301.t.3
Notarius prædictus non poteſt eſſe Exactor taxarum, quæ fiunt pro dirigendis vÿs, & ſimilibus. Paul. v. ibid.

Notarij Ripæ, & Ripettæ Vrbis

Notarÿ Ripæ, taxam firmauit in conſtit. 72. Paul. v. §. 9. p.302.t.3
Notarius Ripæ, eam taxam ſeruare teneatur etiam in cauſis ſuis, coram Riparum Præſide. Paul. v. ibid.
Notario Ripettæ taxam præfiniuit Paul. v. ibid. in §. 10. p.303. & in conſt. 71. §. 19. nu. 122. p.281.t.3

Notarij Sedis Apoſtolicæ

Vide infra in V. Prothonotarÿ.

Notarij Vicarij Vrbis ciuiles

Notariorum Vicarÿ Vrbis taxam, in cauſis ciuilibus edidit Pius iv. conſtit. 103. p.173.t.2. & Paul. v. conſt. 72. §. 2. p.290.t.3
Notariorum Vicarÿ Vrbis taxam in cauſis criminalibus, edidit Pius iv. conſt. 106. p.175.t.2. & Paul. v. d. conſt. 72. §. 6. p.295.t.3
Notarÿs Vicarÿ multa obſeruanda præſcribit Paul. v. conſt. 71. §. 19. p.276.t.3

Notarij

Notarÿ Vrbis habere non poſſunt Subſtitutos niſi approbatos à Superiore Tribunalis. Paul. v. conſt. 71. nu. 35. p.277.t.3
Notarÿ omnes intereſſentes appellationi interponen. à Papa ad futurum Concilium, quas luant pœnas. Pius v. conſtit. 5. p.316.t.1
Notarÿ Status Eccleſiaſtici, intra quod temporis ſpacium, legata, donata, vel promiſſa Fabricæ S. Petri, notificare teneantur. Pius v. conſtitut. 56. p.251.t.2
Notarÿ prædicti, dicta teſtium, & reorum propalantes, citra Iudicis decretum, quas pœnas incurrant. Pius v. conſt. 67. p.264.t.2
Notarios pro executione mandatorum Apoſtolicorum, Magiſter generalis Fratrum Prædicatorum creare poteſt. Pius v. conſt. 124. p.335.t.2
Notarÿ Status Eccleſiaſtici notificent relicta Hoſpitalis S. Spiritus de Vrbe. Sixt. iv. conſt. 14. p.353.t.1
Notariorum Vrbis defunctorum ſine filÿs, prothocolla ad Archiuium afferri iuſſit. Iul. ÿ. conſt. 15. p.428.t.1
Notarÿ prædicti de extorſionibus, vt puniendi. Pius iv. conſt. 58. §. 58. t.2.
Notarÿ eſſe non poſſunt in Vrbe, niſi approbati, & matriculati fuerint per Scriptores Archiuÿ. Iul. ÿ. ibid.
Notarios in Vrbe occaſione litium vertentium, offendentes, vt puniuntur. Alex. vi. conſt. 11. p.400.t.1
Notarÿ publici, inſtrumenta plenè probant, gratias Bannitis factas à Congregatione Cardd. Clemen. viÿ. conſtitut. 15. p.19.t.3
Notarios Status Eccleſiaſtici, ſub quouis prætextu, pœnas mulctas, & compoſitiones exigere poſſe, prohibuit Clem. viii. conſt. 5. p.4.t.3
Notarÿ Vrbis, depoſita ſupra ſummam duc. 5. ſtatim ad ſacrum Montem Pietatis tranſmittere tenentur. Clem. viii. conſtitut. 88. p.136.t.3
Notarÿ prædicti dant copias pauperibus gratis. Paul. v. conſt. 71. §. 19. nu. 111. p.280.t.3
Notarÿ omnes, gratis omnia pro Officio S. Inquiſitionis, expedire tenentur. Clem. viii. conſt. 76. p.113.t.3
Notarÿ omnes, tenentur notificare legata relicta Eccleſiæ B. Mariæ Lauretanæ. Pius v. conſt. 56. p.251.t.2
Notarii Status Eccleſiaſtici, debent ſtipulare cautiones, de non offenden. in fauorem R. Cameræ, non autem Baronum, aut Communitatum. Pius iv. conſt. 52. p.69.t.2
Notarÿs Vrbis, multa præcipit in conſtit. 71. Paul. v. §. 19. p.276.t.3

Nouitij Religioſorum

Nouitii fratrum Ordinis Prædicatorum, in articulo mortis, in manibus Prælatorum ante tempus, regulam profiteri poſſunt. Pius v. conſt. 109. p.316.t.2
Nouitiorum in receptione, Fratres Minores S. Franciſci Strictioris Obſeruantiæ, quæ ſeruare debeant. Clem. viÿ. conſt. 106. p.156.t.3
Nouitÿ Religioſorum, in quibus locis recipiendi. Clem. viii. conſt. 83. p.130.t.3
Nouitiorum in receptione, & inſtitutione, quæ ſeruanda ſunt. Clemen. viii. ibid.
Nouitiorum ad Religiones recipiendorum educatione, examine, & ætate. Clem. viÿ. ibid.
Nouitij ad habitum recepti, confeſſionem generalem facere tenentur. Clem. viii. ibid.
Nouitiorum Magiſtris, eorumq. electione, munere, & qualitatibus. Clemen. viii. conſt. 83. p.132.t.3
Nouitiorum Magiſtri dumtaxat, eorum confeſſiones audiunt. Clem. viii. ibid.
Nouitÿ Religioſorum Nouitiatus tempore, quibus incumbere teneantur. Clem. viÿ. ibid.
Nouitii Religioſorum, durante tempore Nouitiatus, cum profeſſis quando commorari poſſunt. Clem. viii. ibid.
Nouitÿ ad Ordines Regulares, qui recipiendi ſunt. Sixt. v. conſt. 71. p.601.t.2. Greg. xiv. 3. p.687.t.2. Clem. viÿ. conſt. 83. p.130.t.3

Nullitas

Nullitates iuriſdictionis, citationis, & mandati, & non alia, in omnibus Status Eccleſiaſtici Tribunalibus attendenda ſunt. Clem. viii. conſt. 18. p.23. t.3. Et ſignanter quoad Tribunalia Vrbis, hoc idem decreuit Pius iv. conſt. 58. p. 80. t.2. Et ſpecialiter quoad Tribunal Rotæ. idem Pius iv. conſt. 44. p.59.t.2
Nullitates prædicta, in commiſſionibus nullitatum, & attentatorum, ſunt exponenda, alias ſignari non debent. Pius iv. conſt. 59. p.85.t.2. Paul. v. conſtitut. 71. §. 1. num. 14. p.265.t.3

Numiſmata Imperatorum

Vide in V. Imperator. ſup. pag. 65.

Nuncij Apoſtolici

Nuncii Apoſtolici ad Principes deſtinati, fauores ab eis procurare, ad obtinendas dignitates apud Sedem Apoſtolicam pro ſe ipſis, vel conſanguineis non poſſunt. Pius iv. conſt. 96. p.151.t.2
Nuncii Apoſtolici in Regno Neapolis, Subcollectores, & Commiſſarii ſubiacent eius iuriſdictioni tantum in cauſis criminalibus. Greg. xiÿ. conſt. 24. p.392.t.2

Nuptiæ

Nuptias ſecundas contrahentes, benedicendi non ſunt. Innoc. iv. conſt. 14. p.76.t.1
Nuptiæ ſecundæ, tertiæ, & vlteriores licitæ ſunt. Eug. iv. conſt. 23. p.294.t.1
Nuptias contrahendi diſpenſationes, Vide ſupra in V. Diſpenſatio. pag. 42.

Oblati

O

Oblati

OBlati Fratrum Carthuſianorum, gaudent iiſdem priuilegiis, quibus Fratres eiuſdem Ordinis. Greg. ix. conſtit 3. p.52.ſ.1
Oblatorum, & Conuerſorum Ordinum Mendicantium, priuilegia communicantur à Leone x. conſt. 1. in Append. p.21.ſ.3
Oblatorum in receptione, vnaquaque Religio ſuas peculiares conſtitutiones obſeruare debet. Clem. viii. conſt. 83. p.131.ſ.3
Oblatis Monachorum B. Mariæ Montis Virginis, eorumq. habitu. Paul. v. conſt. 1. p.48. in Append.

Obligatio Cameralis

Obligationis Cameralis cauſa, vbi cognoſcenda. Paul. v. conſt.28. p.212.ſ.3

Occupantes Ciuitates, & loca S. R. E.

Occupantes Ciuitates, loca, Terras, & bona S. R. E. quas pœnas incurrunt. Leo x. conſtit. 13. p.485.ſ.1. Paul. iv. conſt. 11. p.729.ſ.1
Occupantes Ciuitates, loca, Terras, & bona S.R.E. excommunicantur quotannis in bulla Cœnæ Domini, vt in Greg. xiii. conſt. 81. p.464.ſ.2. & Paul. v. conſtitut. 63. p.251.ſ.3
Occupantes res, & bona R. Cameræ Apoſtolicæ, vt puniuntur. Pius iv. conſtit.4. p.5.ſ.2

Odettus à Caſtilione

Odettus à Caſtilione S. R. E. Cardinalis, Hugenotorum hæreſim ſectatus eſt. Pius iv. conſtit. 66. p.95.ſ.2
Odettum à Caſtilione S.R.E. Cardinalem, propterea excommunicauit, ac Cardinalatus dignitate priuauit. Pius iv. ibid.

Oeconomus

Oeconomos, Syndicos, & Actores deputant, ad eleemoſynas & legata pia ſibi relicta colligenda, Fratres Minores S. Franciſci de Obſeruantia. Paul. iv. conſt. 1. p.718.ſ.1
Vide etiam infra in V. Syndici.

Offendens

Offendentes S. R. E. Cardinales, quas pœnas incurrant. Leo x. conſt. 26. p.494.ſ.1. Pius v. conſt. 93. p.295.ſ.1. & Paul. v. conſt. 63. p.251.ſ.3
Offendentes litigantes, in Rom. Curia, eorumq. Aduocatos, Procuratores, Notarios, & teſtes, diuerſimodè puniuntur. Alex. vi. conſt. 11. p.400 ſ.1. ibid.
Offendentes ſtatum, res, & perſonas Sanctiſſ. Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, quas pœnas incurrant. Pius v. conſt. 82. p.281.ſ.2
Offendentes Romipetas, excommunicati ſunt. Paul. iii. conſt. 10. p.630.ſ.1. Paul. v. conſt. 63. p.351.ſ.3

Officia

Officia maiora Romanæ Curiæ habentes, alia officia eis annexa, vt non alienent. Sixt. v. conſt. 1. p.36. in Append.
Officia Abbreuiatorum, vide ſupra in V. Abbreuiatores.
Officia Notariatuum, & Cancellariarum, vide ſupra in V. Notariatus, Notarii, & Cancellaria. pag. 18.
Officia Pœnitentiariæ per edictum, ac examen conferenda ſunt. Pius v. conſt. 83. p.281.ſ.2
Officia Pœnitentiariæ. Vide ſupra in V. Maior Pœnitentiarius. pag. 75. & in hac pag. in V. Officiales.
Officia Scriptorum Archiuii ſunt reſignabilia. Iul. ii. conſtitut. 15. p.428.ſ.1
Officia iſta, quæ concernunt, vide infra in V. Scriptores, & ſup. in V. Archiuium. pag. 7.
Officia iuriſdictionis adminiſtrationem habentia ambientes, eaq. pretio vel promiſſione aſſequentes, vel aſſecuta retinentes, vt puniuntur. Pius v. conſtit. 140. p.350.ſ.2

Officiales Sanctiſſ. Inquiſitionis

Officialium Sanctiſſ. Inquiſitionis electione. Innocent. iv. conſt. 9. p.68.ſ.1. Sixt. v. conſt. 74. p.612.ſ.2
Officialibus Sanctiſſ. Inquiſitionis, in his quæ pertinent ad eorum officium, credendum eſſe voluit. Innoc. iv. ibid.
Officiales Sanctiſſ. Inquiſitionis offendens, quas pœnas incurrat. Pius v. conſtitut. 82. p.281.ſ.2
Vide etiam ſupra in V. Inquiſitores. pag. 67.

Officiales Laici

Vide in V. Magiſtratus, & Officiales ſeculares. ſup. p.35.

Officiales Maiores Romanæ Curiæ

Officialibus maioribus, & eorum officiis. Sixt. v. conſt. 1. p.33. in Append.

Officiales Pœnitentiariæ

Officiales Pœnitentiariæ in aliquo ex ſacris ordinibus conſtituti eſſe debent. Pius v. conſt. 83. p.281.ſ.2
Officiales Pœnitentiariæ, per ſeipſos officia exercere tenentur. Pius v. ibid.
Officiales Pœnitentiariæ, qui ſint. Pius v. ibid.
Officialibus Pœnitentiariæ, plurima obſeruanda præſcripſit. Pius v. ibid. & in conſt. ſeqq. p.282.ſ.2

Officiales Sedis Apoſtolicæ

Officiales Sedis Apoſtolicæ, quibus priuilegiis gaudeant. Eug. iv. conſtitut. 4. p.272.ſ.1
Officiales Romanæ Curiæ coram A. C. conueniri debent. Iul. ii. conſt. 28. p.448.ſ.1. & Paul. v. conſt. 28. p.212.ſ.3

Officiales Status Eccleſiaſtici

Vide in V. Gubernatores. ſup. pag. 61.

Officium Corporis Chriſti

Officium Corporis Chriſti, extra Quadrageſimam, & Aduentum qualibet Feria Quinta non impedita alio feſto nouem Lectionum Fratres Minores de Obſeruantia recitare poſſunt. Pius v. conſt. 52. p.245.ſ.2
Vide etiam ſup. in V. Corpus Chriſti. pag. 38.

Officium diuinum

Officii diuini recitandi formam à quibus Pontificibus tradita, & immutata fuerit. Pius v. conſt. 64. p.261.ſ.2
Officium diuinum, habentes beneficium cum cura, vel ſine, recitare tenentur. Leo x. conſtit. 7. p. 477. ſ. 1. Pius v. conſt. 135. p.347.ſ.2

Officium B. Mariae

Officium B. Mariæ reformauit, & ab omnibus illud obſeruari iuſſit, & recitantibus indulgentias conceſſit. Pius v. conſt. 122. p.332.ſ.2
Officium B. Mariæ, penſiones, aut fructus ex beneficiis Eccleſiaſticis percipientes, recitare debent. Pius v. conſtitut. 135. p.347.ſ.2

Officium Correctoris Cancellariæ Apoſtolicæ

Officium Correctoris Cancellariæ Apoſtolicæ, reformauit Pius v. conſt. 90. p.291.ſ.2
Vide etiam ſup. in V. Corrector. pag. 39.

Officium Sanctiſſ. Inquiſitionis

Officij Sanctiſſ. Inquiſitionis perſonas, offendens, qualiter puniendus. Pius v. conſt.82. p.280.t.2
Officij Sanctiſſ. Inqniſitionis Congregatio. Vide ſup.in V. Congregatio. pag.36.
Officium Sanctiſſ. Inquiſitionis, alia quæ concernunt. Vide in V. Inquiſitores. ſup. pag.67.

Officium Summatoris

Officium Summatoris litterarum Apoſtolicarum, in officium perpetuum, & vacabile inſtituit. Alex. vi.conſt.10. p.399.t.1
Officium Summatoris, habet priuilegia Scriptorum litterarum Apoſtolicarum. Pius v. conſt.105. p.311.t.2
Officio Summatoris, Præſidentem vnum, & quatuor perpetua officia Recognitorum adiunxit. Pius v. ibid.
Officium Summatoris, reſignari poſſe ſtatuit Pius v. ibid.

Oleum Sanctum

Oleum Sanctum pro adminiſtranda extrema Vnctione ſuis Fratribus Ordini B. Mariæ de Monte Carmelo, per Archiepiſcopos, & Epiſcopos exhiberi iuſſit. Clemen. viij. conſt.37. p.74.t.3
Oleum Sanctũ ab Epiſcopis Latinis ſuſcipere, præter Chriſma, presbyteri Græci, non ſunt cogendi. Clemen. viij. conſt.34. p.48.t.3
Oleum Sanctum à quouis Epiſcopo recipiunt, Fratres Cruciferi. Vrban. iij. conſt.1. p.30.t.1

Oratio 40. Horarum

Orationem 40. horarum alternatim, & iugiter in Eccleſijs, & Pijs locis Vrbis habendam inſtituit. Clem. viij. conſt.17. p.32.t.3
Orationem 40. horarum Confraternitas Orationis de Morte tempore Pij iv. promouit, vt in eius conſtitut. 22. p.32.t.2

Oratorij Congregatio in Vrbe

Vide in V. Clerici Seculares de Oratorio in Vrbe. ſup. p.30.

Oratorij Congregatio in Francia

Vide in V. Clerici Seculares. ſup. ead. pag. 30.

Ordinarij locorum

Ordinarii inquirunt, in exemptos delinquẽtes ſi illos Superiores eorum punire negligunt. Leo x. conſt.10. p.482.t.1
Ordinarij locorum cogunt Moniales profeſſas ad ſeruandam clauſuram. Pius v. conſt.8. p.184.t.2
Ordinarij locorum tenentur perſonas deſignare, quæ colligãt eleemoſynas pro Monialibus. Pius v. ibid.
Ordinarij locorum, quoad ſeruandam clauſuram à Monialibus, habent poteſtatem in earum Monaſteria etiam exempta. Pius v. ibid.
Ordinarij locorum capere tenentur poſſeſſionem corporalem bonorum mobilium, & immobilium, ac quarumcunque rerum illegitimis relictarum, à perſonis Eccleſiaſticis. Pius v. conſt. 117. p.326.t.2
Ordinariorum iuriſdictioni viſitationi, ac correctioni ſubijciuntur, loca pia etiã dependentia à Baſilica Lateranen. S.Spiritus, & S.Sebaſtiani de Vrbe. Pius iv. conſt. 57. p.79.tom.2
Ordinarij debent dimidiam partem eleemoſynarum, quæ fiunt in Ciuitatibus, aſſignare Monialibus clauſuram ſeruantibus. Greg. xiij. conſtit.8. p.369.t.2
Ordinarii locorum Status Eccleſiaſtici, partes pœnarum, vt debent applicare Redemptioni Captiuorum, quæ fit per Archiconfraternitatem Confalonis de Vrbe. Sixt. v. conſt.27. p.323.t.2
Ordinarii prædicti, vt poſſunt perſonas Militum S.Ioannis Hieroſolymitani inquirere, & punire. Gregor. xiij. conſt.67. p.449.t.2
Ordinarii locorum, quas beneficiorum eccleſiaſticorum permutationes admittant. Pius v. conſt.58. p.253.t.2
Ordinarios veros eſſe, infra limites ſuæ iuriſdictioni declarauit, Procuratores, & Præceptores Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani. Pius iv. conſt. 9. p.18.t.2
Ordinariorum iuriſdictioni, Græci ſubijciuntur, circa ea, quæ ad Dei cultum, & ſacramentorum pertinent, adminiſtrationem. Pius iv. conſt. 73. p.104.t.2
Ordinarij locorum, curare debent, vt decretum Conc. Tridentini de reformatione matrimonij, vertatur non linguam Græcam vulgarem, & in locis Græcorum publicetur. Clem. viij. conſt. 34. p.48.t.3
Ordinarij locorum, vt Regularibus licentiam, noua erigendi Monaſteria concedere poſſunt. Clem. viij. conſt.99. p.146.t.3
Ordinarijs locorum, in cauſis mixti fori, quæ ſit iuriſdictio. Pius v. conſt. 9. p.186.t.2
Ordinariis locorũ, diſpenſationes gratioſas matrimoniales cõmittit, Maior Pœnitentiarius. Pius iv. conſt.53. p.71.t.2
Ordinarii Eccleſiaſtici priuatiuè, quoad ſeculares Iudices cauſas criminales Clericorum merè Eccleſiaſticas cognoſcunt. Pius iv. conſt.52. p.70.t.2
Vide etiam in V. Epiſcopi. ſup. pag. 46.

Ordines Mendicantes

Ordinum Mendicantium, tam Fratrum, quam Monialium priuilegia, vide in Sixt. iv. conſtitut.6. & 7. pag. 337. & ſeqq. & conſtit.19. p.361.t.1. Pii iv. conſtitut.5. p.6.t.2. Pij v. conſt. 11. p.191. & conſt.41. p.228.t.2
Ordinum Mendicantium Generales, omnimodam habent iuriſdictionem, in omnes Scholares ſuorum Ordinum in Studiis generalibus hac de cauſa commoran. non obſtan. eorumdem Studiorũ priuilegiis. Pius ij. conſt.2. p.314.t.1
Ordinum Mendicantium inter ſe præcedentia. Greg. xiij. conſt.84. p.469.t.2
Vide etiam infra in V. Præcedentia.
Ordines Mendicantes, qui ſint. Vide ſup. in V. Fratres Mendicantes. pag.56.

Ordines Canonicorum

Vide in V. Canonici. ſup. pag. 18.

Ordines Clericorum

Vide in V. Clerici. ſup. pag. 27.

Ordines Fratrum

Vide in V. Fratres. ſup. pag. 54.

Ordines Monachorum

Vide in V. Monachi. ſup. pag. 80.

Ordines Militares

Vide in V. Milites. ſup. pag. 77.

Ordinis Sacramentum

Ordinis ſacramenti materia, quæ ſit. Eug. iv. conſt.19. p.289.t.1
Ordinis ſacramenti Miniſter, quis ſit. Eug. iv. ibid.
Ordinis ſacramenti effectus, qualis ſit. Eug. iv. ibid.
Ordines ſimoniacè conferentes, vel ſuſcipientes, quibus pœnis ſubiiciantur. Sixt. v. conſt.91. p.651.t.2. Clem. viij. conſtit.40. p.54.t.3
Ordines malè ſuſcipientes, quibus pœnis puniendi. Pius ij. conſt.7. p.319.t.1. Sixt. v. ibid.
Ordines ſuſcipientes extra tempora ante legitimam ætatem, vel ſine litteris dimiſſoriis, ipſo iure ſunt ſuſpenſi, & in

eiuſdem

eiſdem miniſtrantes fiunt irregulares. Pius ij. ibid.
Ordinem presbyteratus non adepti, Miſſas celebrantes, per Inquiſitores hæreticæ prauitatis puniuntur. Greg. xiij. conſt. 21. p. 387. t. 2. Clem viij. conſt. 81. p. 128. t. 3
Ordines ſuſcipientes ab Epiſcopis ſchiſmaticis, ſeruata debita forma recipiunt ordinem, ſed non executionem, & quid agere teneantur. Clem. viij. conſt. 34. p. 48. t. 3

Ornamenta, & paramenta

Ornamenta, & paramenta Capellarũ Prælatorum decedentium, vt nõ faciunt ſpolium, ſed pro rata diuiduntur Eccleſiis, & Monaſterijs quæ poſſidentur in titulum, vel Commendam. Pius v. conſtitut. 42. p. 238. t. 2
Ornamenta, & paramenta pretioſa, quando poſſint habere in eorum Eccleſiis, Fratres Minores S. Franciſci Strictioris Obſeruantiæ. Clem. viii. conſt. 84. p. 133. t. 3

Orphani

Orphanorum Archiconfraternitatẽ in Vrbe inſtituit Paul. iij. conſt. 26. p. 655. t. 1
Orphanorum Confraternitas, gaudet priuilegijs aliorum locorum Piorum Vrbis. Paul. iij. ibid.
Orphanorum Archiconfraternitatis Protectore, eiusq. auctoritate, & facultatibus. Paul. iij. ibid.
Orphanorum prædictorum cauſæ, cognoſcuntur à Iudice dictæ Archiconfraternitatis. Paul. iij. ibid.

P

Pacta

PActa quæ in cenſuum impoſitione reijciuntur. Pius v. conſt. 79. p. 276. t. 2
Pacta occulta circa ſubhaſtationes bonorum, & iurium Cameræ Apoſtolicæ, quæ emptoribus prohibita. Pius iv. conſt. 13. p. 23. t. 2

Palatini Comites

Vide ſupra in V. Comites. pag. 32.

Palatium Apoſtolicum

Vide ſupra in V. Camera Apoſtolica. pag. 17.

Pannorum Ars, eiusq. Conſules

Vide in V. Artes. ſup. p. 8. & in V. Conſules. ſup. p. 38.

Papa

Papa ſolus, generalia Concilia conuocare, & Epiſcopos deponere poteſt. Pelag. ij. conſt. 1. p. 7. t. 1
Papa ſolus, iudicat Cardinales. Eug. iv. conſt. 15. p. 282. t. 1
Papa, authoritate ſibi diuinitus tradita, Prælatos quoſcunque, ac Principes deponit. Greg. vij. conſt. 3. p. 14. t. 1
Papa eſt ſupra Concilium, & abſque illius authoritate celebrari non debet.. Leo x. conſtitut. 20. p. 500. t. 1
Papa habet plenum ius, & poteſtatem indicandi, transferendi, & abſoluendi Concilia. Leo x. ibid. p. 499. t. 1
Papæ plena eſt authoritas, in damnan. à fide Catholica deuiantibus, retractandisq. malè actis Concilijs, & benè geſtis approbandis. Gelaſ. I. conſt. 1. p. 2. t. 1
Papæ ſoli, Vniuerſalis Eccleſiæ Epiſcopi nomen, iure conuenit. Pelag. ij. conſtit. 1. p. 7. t. 1
Papæ Coadiutores, & membra ſunt S. R. E. Cardinales. Eug. iv. conſt. 15. p. 282. t. 1
Papa vtrumq. habet gladium, & quomodo. Gregor. ix. conſt. 1. in Append. p. 5. t. 3
Papæ in electione, quando votum habeant S. R. E. Cardinales. Eug. iv. conſt. 1. 269. t. 1
Papæ electione, & in ea obſeruandis. Clem. vi. conſtit. 5. p. 216. t. 1. Pius iv. conſt. 63. p. 91. t. 2
Papæ ſimoniaca electione. Vide ſupra in V. Electio. p. 45.
Papa, eſt Chriſti Vicarius, & B. Petri ſucceſſor. Eug. iv. conſtit. 17 p. 284 t. 1. Sixt. v. conſt. 50. p. 560. t. 2
Papa viuente, de futuro eligendo tractantes, quas pœnas incurrant. Paul. iv. conſtit. 16. p. 735 t. 1
Papæ, & Cardinalium circa electionem, eorumq. vitam, & mortem ex commiſſas fieri, prohibuit. Gregor. xiv. conſt. 4. p. 689. t. 2
Papæ à decretis, ad futurum Concilium appellantes, quas pœnas incurrunt. Pius ii. conſt. 5. p. 316. t. 1
Papæ Aſſiſtentibus in eius Capella. Vide ſupra in V. Aſsiſtentes. pag. 9.
Papæ familiares. Vide ſupra in V. Familiares. pag. 51.
Papa, Principes creare, eisq. nouos titulos concedere poteſt. Pius v. conſt. 88. p. 289. t. 2
Papæ Vicarius. Vide infra in V. Vicarius.

Papatus

Papatus honorem, graue onus comitatur, & à Papa maiorem vigilantiam Deus exigit. Alex. iv. conſtitut. 8. p. 86. t. 1
Papatum ambientium pœnis. Paul. iv. conſt. 16. p. 735. t. 1

Parentes

Parentes, filiorum legitimam in cauſis criminalibus condemnatorum, ſoluere Fiſco tenentur in Statu Eccleſiaſtico. Sixt. iv. conſt. 24. p. 271. t. 1. Pius iv. conſtit. 52. p. 67. t. 2. Secus eſt Romæ. Innoc. ix. conſt. 2. p. 714. t. 2
Parentes, quando gaudeant exemptione à gabellis, &c. ob numerum duodecim filiorum. Pius iv. cõſt. 72. p. 103. t. 2
Parentes, filias ſuas in Vrbe proſtituentes, quas pœnas incurrant. Sixt. v. conſtit. 46. p. 554. t. 2

Parma, & Placentia

Parmam, & Placentiam Ciuitates, ad Pontificatum euectus recuperauit. Leo x. vt in eius conſt. 12. p. 484. t. 1

Parochialis Eccleſiæ

Parochialium Eccleſiarum, quæ ſunt in Prioratibus Militum S. Ioannis Hieroſolymitani prouiſio, & collatio, vt fiat. Pius iv. conſtit. 9. p. 16. t. 2
Parochiales Eccleſiæ collatæ, non ſeruata forma à Concilio Tridentino tradita, vacant, & Sedi Apoſtolicæ reſeruantur. Pius v. conſt. 33. p. 219. t. 2
Parochiales Eccleſiæ de iurepatronatus, ſi intra duos menſes à die præſentationis non conferantur, inſtitutio ad Metropolitanũ vel ad viciniorem Epiſcopum pertinebit. Pius v. ibid.
Parochiales Eccleſias, Epiſcopi in ſuis menſibus vacantes, intra ſex menſes conferre tenentur. Pius v. ibid.
Parochiali Eccleſia vacante, tempus 10. dierum ad nominandum idoneos Patronis indultum, prorogari an poſsit. Pius v. ibid.
Parochiales Eccleſiæ, dignioribus ſunt cõferendæ, alioquin dignior appellat. Pius v. ibid.
Parochialium Eccleſiarum Rectores, quomodo reſidere per Ordinarios compellantur. Pius v. conſt. 65. p. 262. t. 2
Parochiales Eccleſias obtinentes, dum reſident, fructus, ac prouentus lucrantur. Pius v. ibid.
Parochialibus Eccleſiis in Sardinia, earumq. prouiſionibus, ac diſpoſitionibus. Pius v. conſt. 74. p. 271. t. 2
Parochialium Eccleſiarum, Vicarijs perpetuis, ac portionibus eis aſsignatis. Pius v. conſt. 47. p. 243. t. 2
Parochialium Eccleſiarum Vrbis, Vicarias vndecim inſtituit. Pius v. conſt. 139. p. 329. t. 2
Parochialium Eccleſiarum Rectorum reſidentia. Pius v. conſt. 65. p. 262. t. 2

Paſcha

Paſchatis Reſurrectionis Domini infra Octauam, vel in hebdo-

hebdomada Sancta, Communicantes, ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ. Eug. iv. conſt. 20. p.290.t.1

Paſchalis II.

Paſchalis II. Italus, ex Oppido Bleda, creatus fuit Pont. Romæ die 12. Auguſti 1099. Obijt ibid. die 21. Ianuarij 1118. p.15.& 17.t.1

Patareni hæretici

Patarenos, Catharosq. hæreticos, dudum damnauit, & excommunicauit Nicol. iij. conſt. 2. p.124.t.1

Patareni hæretici, cur ita dicãtur. Inn. iv. conſt. 1. p. 61. t. 1

Patriarcha

Patriarcharum ordinem innouat. Eugen. iv. conſtit. 17. p.285.t.1

Patriarcha Maronitarum Antiocheno benedixit, & indulgentias conceſſit. Paul. v. conſt. 77. p.313.t.3

Patriarcham Conſtantinopolitanum nomine Germanum, vt ad Eccleſiæ vnitatem rediret, hortatus eſt. Greg. ix. conſt. 1. in Append. p. 3.

Patroni

Patroni ad beneficia Eccleſiaſtica præſentantes Apoſtatas, quomodo iure præſentandi priuentur. Paul. iv. conſt. 14. p.733.t.1

Patronis, tempus 10. dierum ad præſentandum conceſſum, prorogari prohibuit. Pius v. conſt. 33. p.220.t.2

Patroni Eccleſiaſtici, & Ordinarij, Collatores in Gallia, vigore Concordatorum, quem ordinem in graduatione nominatorum ſeruent. Leo x. conſt. 20. p.503.t.1

Vide etiam in V. Iuſpatronatus. ſupra pag. 71.

Paulus II. III. IV. V.

Paulus II. Venetus, creatus fuit Pont. Romæ die 31. Auguſti 1464. p. 326. t. 1. Obijt ibid. die 28. Iulij 1471. p. 331. t. 1

Paulus III. Romanus, ex nobili Familia Farneſia, creatus fuit Pont. Romæ die 12. Octobris 1534. p. 610. t. 1. Obijt ibid. die 10. Nouembris 1549. p. 687. t. 1

Paulus IV. Neapolitanus, ex nobili Familia Caraffa, creatus fuit Pont. Romæ die 23. Maij 1555. p. 717. t. 1. Obijt ibid. die 18. Auguſti 1559. p. 742. t. 1.

S. D. N. PAVLVS V. BVRGHESIVS ROMANVS, ex Nobili Familia BVRGHESIA, creatus fuit Summ. Pont. Romæ die 16. Maij Anno 1605. p. 173. & viuit adhuc, felixq. Dei gratia regnat, ac diu Laertio authore id præcante fœliciùs regnabit. p.331.t.3

PAVLI V. inſignis in Beatiſſimam Virginem cultus, & deuotio, vt in eius conſt. 86. p.319.t.3

Pauperes

Pauperes, in Eccleſiis dum diuina officia celebrantur, mendicare prohibuit. Pius v. conſt. 5. p.180.t.2

Pauperes, ad valuas Eccleſiarum eleemoſynam quærere iuſſit. Pius v. ibid.

Pauperum Mendicorum Hoſpitale, erexit in Vrbe. Sixt. v. conſt. 57. p.576.t.2

Pauperes ad iuramentum paupertatis, tam in beneficialibus, quam profanis admittendi ſunt, etiam per procuratorem. Paul. v. conſt. 71. §. 19. nu. 111. p.280 t.3

Pauperibus, ſcripturas Notarij gratis dare tenentur. Paul. v. d. conſtit. §. 20. nu. 21. p.282.t.3

Pauperum Aduocato, & Procuratori, gratis ſcripturas per Notarios oſtendi iuſſit. Paul. v. ibid. nu. 21.

Pauperum Aduocato, aliqua præcepit. Paul. v. conſt. 71. §. 15. p.274.t.3

Pauperum Procuratoris, munere, & multis ab eo ſeruandis. Pius 4. cõſt. 87. §. 19. Paul. v. ibid. §. 16. p. 275. t. 3. p. 124. t. 2

Pauperes Carcerati. Vide in V. Carceres, & Carcerati. ſupra pag. 21.

Pax

Pacis vel treguæ fractores, & eorum fideiuſſores, quando nouam cauſam allegare poſſint, & quando ſecus. Pius iv. conſt. 52. p. 69. t. 2. & Pius v. conſt. 9. p.186.t.2

Pace non habita ab hæredibus occiſi, banniti & homicidæ non ſunt remitten. Pius iv. conſt. 52. p.68.t.2

Pax inter Reges Galliarum, & Hiſpaniarum inita eſt tempore Clementis viij. vt in eius conſt. 61. p.85.t.3

Pax, eſt vinculum charitatis, & ſpiritualis virtus, qua ſaluamur. Leo x. conſt. 20. p.501.t.1

Pacis in bono, conſiſtit vniuerſorum ſalus. Leo x. ibid.

Pœna

Pœnas contra hæreticos, ab Imperatoribus decretas, cõfirmat Innoc. iv. cõſt. 1. p. 60. t. 1. Paul. iv. cõſt. 19. p. 739. t. 1

Pœnas blaſphemantium, edixerunt Leo x. cõſt. 7. p. 477. t. 1. Iul. iij. conſt. 23. p. 715 t. 1. Pius v. conſt. 5. p.179.t.2

Pœnas Concubinariorum decreuit Leo x. cõſt. 20. p. 504. t. 1. Pius v. conſt. 5. p.171.t.2

Pœnis Clericorum Sodomitarum, & Simoniacorum. Leo x. conſt. 7. p 477. t. 1. Pius v. conſtitut. 5. p. 179. t. 2. Iul. ij. conſt. 3. p.403.t.1.

Pœnis impedientium, executionem litterarum Apoſtolicarum. Clem. vii. conſt. 39. p.607.t.1

Pœnis detinentium bona Palatij Apoſtolici. Pius iv. conſtitut. 4. p.5.t.2

Pœna, ac mulcta pecuniaria in Statu Eccleſiaſtico, apud quem deponenda. Clem. viii. conſt. 7. p. 5. t. 3. & Paul. v. conſt. 88. p.329.t.3

Pœnis eorum, qui caualcatas, & hoſtiles incurſiones faciunt in Statu Eccleſiaſtico. Alex. vi. conſt. 1. p. 391. t. 1. Sixt. v. conſt. 75. p.617.t.1

Pœnis trahentium perſonas Eccleſiaſticas, ad forum ſeculare. Mart. v. conſt. 10. p.261.t.1

Pœnis deferentium pugiones, & cultellos breuioris menſura trium palmorum. Pius v. conſt. 145. p.358.t.2

Pœnas, vt non poſſunt condonare Gubernatores, & alij Officiales Status Eccleſ. Vide in V. Gubernatores. ſup. p. 61.

Pœnitentiaria

Vide in V. Maior Pœnitentiarius. ſup. pag. 75. & in V. Officia, & Officiales Pœnitentiariæ. pag. 87.

Pœnitentiæ Sacramentum

Pœnitentiæ ſacramenti partes, quæ ſint. Eug. iv. conſt. 19. p.289.t.1

Pœnitentiæ ſacramenti forma, quæ ſit. Eug. iv. ibid.

Pœnitentiæ ſacramenti Miniſter, quis ſit. Eug. iv. ibid.

Pœnitentiæ ſacramenti effectus, qualis ſit. Eug. iv. ibid.

Pecunia

Pecuniam vndiq. congeſtam, ita ad ſe redigentes, vt quaſi monopolium pecuniæ facere videantur, monopolij pœnis puniendi. Pius v. conſt. 118. p.328.t.2

Pecunia pro Redemptione Captiuorum certarum Prouinciarum collecta, à Fratribus B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, non poſſunt applicari, pro Captiuis extra eas. Clem. viij. conſt. 30. p.44.t.3

Pecunia Montium Pietatis Status Eccleſiaſtici ad vſum à principio deſtinatum ſunt diſponenda. Paul. v. conſtitut. 82. p.321.t.3

Pecunia Montis Pietatis de Vrbe, vt ſequeſtrari nequeunt. Clem. viii. conſt. 88. p.136.t.3

Pedagia

Pedagia, & nouas gabellas imponentes, augentes, vel exigentes

gentes vt excommunicantur in bulla Cœna Domini. Greg.xiij. cõſt.81.p.464.t.1.& Paul.v.cõſt.63.p.251.t.3

Pelagius II.

Pelagius II. Romanus, creatus fuit Pont. Roma die 11. Nouembris 579. Obijt ibid.die 8.Februarij 590.p.7.t.1

Penſio

Penſiones transferendi facultates quibuſcunque Militibus conceſſas, reuocauit Pius v. conſtit. 73. p.269.t.2
Penſiones, aut fructus ex beneficijs Eccleſiaſticis percipientes, ad recitationem officij parui B.Mariæ, vt tenentur. Pius v. conſtit.135. p.347.t.2
Penſiones ſuper Eccleſiarum fructibus, reſeruari quando poſſint. Leo x. conſt.7. p.475.t.1
Penſiones habentes, vltra valorẽ 60.ducatorum auri de Camera, veſtes talares, ſub pœna priuationis deferre tenentur. Sixt. v. conſt. 92. p.653.t.2
Penſiones annuum valorem ducatorum 24. non excedẽtes, annatam non ſoluunt. Clem.vii.conſtitut.33.p.602.t.1 Vide etiam ſupra in V. Beneficia. pag. 13.

Peregrini

Peregrinos ad Vrbem accedentes, benignè recipit, & hoſpitatur Archiconfraternitas Sanctiſſ.Trinitatis. Pius iv. conſt 6. p.7.t.2
Peregrinos ad Vrbem accedentes offendens, excommunicatur. Vide in V. Excommunicatio. ſup. pag. 48. & 49.
Peregrini, quando ad Religiones admittendi. Sixt. v. conſt. 71.§.21. p.605.t.2

Periuri

Periurorum cauſa à Vicario Vrbis cognoſcen. Paul. iij. conſt.36. p.673.t.1
Periuri teſtes. Vide infra in V. teſtes. p. 104

Permutatio

Permutationes beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ ab Ordinarijs admittendæ. Pius v. conſtit.58. p.253.t.2
Permutationũ bonorũ Eccleſiaſticorum cauſa in Vrbe, ſpectant ad Vicarium Papæ. Paul. iij. conſt.36. p.672.t.1
Permutatio beneficiorum Eccleſiaſticorum. Vide etiam ſupra in V. Beneficia. pag. 13.

Perſonæ Eccleſiaſticæ

Perſonas Eccleſiaſticas de aſſaſſinio inquiſitas, Iudex Laicus quando punire poſſit. Clem viij.conſtit.37. p.52.t.3
Perſonas Eccleſiaſticas ad forum ſeculare trahentium pœnis. Mart.v.conſt. 10. p.261.t.1
Perſonis Eccleſiaſticis collectas, angarias, & alia onera à laicis impone prohibitum eſt. Honor.iij. conſt.1. l.2.p. 44. t.1.Greg. viij. conſt.81.p.464.t.2. Paul.v.conſt.63. p 251.t.3
Perſonarum Eccleſiaſticarum ſpolijs.Paul.iij.conſt.29. p. 658.t.1. Pius iv.conſt.8. p.9.t.2
Perſonæ Eccleſiaſticæ de eorum bonis etiam patrimonialibus, ad fauorem illegitimorum diſponere non poſſunt. Pius v conſt.117. p.326.t.2
Perſonæ Eccleſiaſticæ teſtari poſſunt de bonis ac fructibus beneficiorum vſq; ad ſcuta 300. ſi tertiam illorum partem Archiconfraternitati Confalonis de Vrbe ad redemptionẽ Captiuorum reliquerint.Six.v.conſt.27. p.522.t.3
Perſona Eccleſiaſtica, quando abſq; irregularitatis incurſu, delinquentes ad Eccleſiam confugientes, Curiæ ſeculari conſignent. Greg. xiiij.conſt.7. p.694.t.2

Perſonæ miſerabiles

Vide in V. Miſerabiles perſonæ. ſup.pag. 80.

Petrus Abaleardus

Petrum Abaelardum & Arnaldum de Brixia hæreticos, eorumq; ſectatores damnauit. Innoc. ij.conſt.2. p.28.t.1

S. Petrus Epiſcopus Anagninus

S. Petrum Epiſcopum Anagninũ, SS.Cathalogo adſcripſit Paſch.ii.conſt.3. p.16.t.1

S. Petrus Martyr

S.Petrus Martyr, Ordinis Prædicatorum profeſſor fuit, Innoc.iv. conſt.11. p.70.t.1
S.Petrus Martyr, miraculis claruit. Innoc.4. ibid.
S.Petri Martyris vitam, breuiter recenſet Innoc.iv. ibid.
S.Petrum Martyrem SS. Martyrum Cathalogo, adſcripſit, eiuſq; feſtum diem 29 Aprilis celebrari iuſſit. Innoc iv. ibid.& ſub duplici officio. Six.v. conſt.30. p.528.t.2

S. Petrus de Morono

Vide in V.Cæleſtinus Quintus ſup.pag.25.

Petrus de Oſma

Petrus de Oſma, & alii multas ſcandaloſas propoſitiones defendebant. Six.iv.conſt.17. p.360.t.1
Petrũ prædictũ, illaſq; eius propoſitiones dãnauit.Six.iv.ibi.

SS. Petrus, & Paulus

SS.Petrus & Paulus Romæ Catholicam fidem firmarunt. Clem.vij.conſtit.3. p.562 t.1.
SS.Petrus & Paulus, martyrii coronam, eadem die, eodem loco, ac ſub eodem perſecutore ſuſceperunt. Clem.vii.ibid.
SS.Petri & Pauli Baſilicas, Conſtantinus Imperator ædificauit & S.Syluester Papa conſecrauit. Clem.vii. ibid.
S.Paulus Apoſtolus, Petrum Primatem recognouit. Greg ix.conſt. 1. in Append. p.4.
S.Petri primatus, multifariam probatur à Greg.ix. ibid.
S.Petri ſucceſſores, caput ſunt totius Eccleſiæ.Greg.ix.ibid.
S.Petri peccatum, cur Deus permiſit, Greg.ix. ibid.
S.Petri Baſilicæ, reſtaurationem inchoauit.Iul.ij.vt in eius conſt.21. p.437.t.1
S.Petrus, Cardinales inſtituit. Eug. iv.conſt.15.p.282.t.1
S.Petri Cathedræ Antiochenæ, & Romanæ, feſtum Romæ celebratur. Paul.iv conſt.13. p.732.t.1
S.Petrus Cathedram Epiſcopalem Romæ inſtituit, eamque rexit per annos 25.Paul.iv. ibid.
S.Petri fabrica. Vide in V.Fabrica. ſup.pag.50.
S.Petri Archipresbyter.Vide in V.Archipresbyter ſup. p.7.

Philoſophi

Philoſophi, quoties de animæ mortalitate, & Mundi æternitate in Scholis diſputant, debent Chriſtianam in hoc veritatem defendere. Leo.x.conſt. 5. p.473.t.1
Philoſophi ad gradum Doctoratus promoti, fidei profeſſionem debent emittere.Pius iv.conſtit.88. p.128.t.2

Phocas Imperator

Phocas Imper. eximius Catholicæ Religionis defenſor, publicè edixit, vt omnes S. R. Eccleſiam tamq; omnium Eccleſiarum caput, agnoſcerent, & profiterentur. Six.v. conſt.73. p.610.t.2
Phocæ Imperatoris numiſma, vide ſup.in V.Imperator p.65

Phyſici

Phyſicorum Collegii & Prothomedici de Vrbe iuriſdictio quæ ſit. Clem.viii.conſtitut. 2. in Append. p.43.
Phyſicorum Collegii prædicti facultas, promouendi ad gradus Medicinæ. Iul. iii. conſtitut. 19. p.712.t.1
Vide etiam in V.Medici.ſupra pag.77.

Pietatis Montis

Vide in V.Mons Pietatis ſupra pag.84.

Pius II. IV. V.

Pius II. Italus, ex Oppido Corſiano, olim nunc Ciuitate Pientia, creatus fuit Summus Pont. Romæ die 19. Aug. 1458. p. 312. t. 1. Obijt Anconæ die 14. Aug. 1464. p. 326. t. 1

Pius II. retractauit, quæ antea ſcripſerat pro Concilio Baſileen. in eius conſt. 10. p. 322. t. 1

Pius IV. Mediolanen. creatus fuit Pont. Romæ die 25. Decembris 1552. pag. 1. t. 2. Obijt ibid. die 19. Decembris 1565. p. 177. t. 2

Pius IV. proſecutus eſt Concilium Tridentinum, illudque approbauit in conſt. 23.. p. 34. t. 2

Pius V. Italus, ex Oppido Boſchi, Diœc. Alexandrinæ, creatus fuit Summus Pont. Romæ die 6. Ianuarij 1566. p. 177. t. 2. Obijt ibid. die 1. Maij 1572. p. 361. t. 1

Piſtores Vrbis

Vide in V. Furnarij. ſupra pag. 60.

SS. Placidus, & Socij Martyres

SS. Placidus, & Socij, fuerũt Monachi Ordinis S. Benedicti, in Monaſterio apud Meſſanam Ciuitatem. Sixt. v. conſt. 88. p. 644. t. 2

SS. Placidus, & Socij, Martyriũ ſub Mammuca Saracenorum Duce, conſummarunt. Sixt. v. ibid.

SS. Placidi, & ſociorum, feſtum, die 5. Octobris agi iuſſit. Sixt. v. ibid.

Platea

Platearum in Vrbe conſtructione, & ampliatione. Sixt. iv. conſt. 20. p. 364. t. 1. Greg. xiij. conſt. 22. p. 187. t. 2

Pontificale Romanum

Pontificale Romanum, reuiſum, ac reformatũ, ab omnibus obſeruari, nihilq. in eo immutari iuſſit. Clem. viij.. conſtitut. 38. p. 53. t. 3

Pontifex Romanus. *Vide Papa ſup. pag. 89.*

Populus Romanus

Populi Romani pietas, magnis Sanctorum Patrum laudibus celebrata fuit. Sixt. v. conſt. 23. p. 516. t. 2

Populum Romanum ad ſua priuilegia antiqua, reintegrauit Iul. ij. conſt. 29. p. 449. t. 1. Leo x. conſt. 1. p. 458. t. 1

Populi Romani priuilegium, circa condemnationem reorũ, confiſcationem legitimæ filiorum, & compoſitionem pro habenda licentia dandi dotem ſupra ſummam à Statuto taxatam. Innoc. ix. conſt. 2. p. 714. t. 2

Populi Romani Conſeruatores, & Senator. Vide in V. Conſeruatores Vrbis. ſup. p. 38. & inf. in V. Senator. p. 99.

Pragmatica Sanctio.

Pragmatica ſanctio in Regno Galliarum edita, reprobatur à Leone x. & capitula Concordata inter Leonem, & Franciſcum Galliarum Regem inita fuerunt, vt in ipſius Leon. conſt. 20. p. 499. t. 1

Præcedentia

Præcedentia Epiſcoporum, & Protbonotariorum participantium firmauit Pius ij. conſt. 4. p. 316. t. 1

Præcedentia Aduocatorum Conſiſtorialium eſt ante alios Aduocatos Romanæ Curiæ. Sixt. v. conſt. 62. p. 589. t. 2

Præcedentiam Ordinum Mendicantium inter ſe, decreuit Greg. xiij. conſt. 84. p. 469. t. 2

Præcedentiã Cõfraternitatũ inter ſe, ſtatuit Greg. xiii. ibid.

Præcedentiam Monachorum Ciſtercien. reformatorũ Ordinis B. Mariæ Fulienſ. ante Ordines Mendicantes poſuit. Clem. viii. conſtit. 56. p. 73. t. 3

Præcedentiam inter fratres Carmelitas, & fratres B. M. de Mercede Redẽpt. Capt. declarauit. Clẽ. 8. cõſt. 95. p. 343. t. 3

Præcedentiam quatuor Patriarcharum inter ſe, innouat. Eug. iv. conſt. 17. p. 285. t. 1

Præcedentiam habent Canonici ſeculares S. Georgij in Alga, quo ad Canonicos, Congregationis Lateranen. Pius v. conſt. 127. p. 340. t. 2

Præcedentiam habent Canonici Regulares Lateranenſes, quo ad Monachos Caſſinen. S. Benedicti. Pius iv. conſtitut. 75. p. 106. t. 2. Immo etiam ante omnes alios Regulares, poſt Clerum Secularẽ. Pius v. conſt. 116. p. 324. t. 2

Præcedẽtia fratrum Minorum S. F. de Obſeruantia, eſt ante fratres Minores Conuent. Leo x. conſt. 26. p. 519. t. 1

Præcedentia Canonicorũ ſecularium Eccleſiæ Lateranen. eſt ante Canonicos S. Petri de Vrbe. Pius v. cõſt. 94. p. 296. t. 2

Præcedentiam fratrum Prædicatorum, quo ad alios fratres Mendicantes, & etiam non Mendicantes, poſt Clerum ſecularem, & antiquos Ordines Monachales ſtatuit. Pius v. conſt. 71. p. 267. t. 2. Clem. viii. conſt. 13. p. 16. t. 3

Prædicatio; & Prædicatores

Prædicare, diſputare, aut ſuadere, hæreticum eſſe, vel peccatum, opinari Ieſu Christi ſanguinem in triduo ſuæ Paſſionis, ab ipſa diuinitate diuiſum, vel ſeparatum nõ fuiſſe, vetat. Pius ij. conſt. 11. p. 326. t. 1

Prædicantes falſa, ac erronea, quomodo per Inquiſitores hæreticæ prauitatis coercendi. Clem. vii. conſt. 27. p. 596. t. 1

Prædicationem verbi Dei Iudæis faciendam cenſuit. Nicol. iij. conſt. 1. p. 123. t. 1. & Greg. xiii. cõſt. 92. p. 379. t. 2

Prædicatores Iudæorum in Vrbe, de quibus rebus tractare debent. Greg. xiii. ibid.

Prædicatorum inſpirationes diuinæ, antequam prædicẽtur, Sedis Apoſtolicæ, aut Ordinarij examini reſeruantur. Leo x. conſt. 21. p. 508. t. 1

Prædicatores certum diem iudicii, aut Antichriſti aduentus, proponere non poſſunt. Leo x. ibid.

Prædicatores, futura prædicare, prohibuit. Leo x. ibid.

Prædicatores, incautè Prælatos reprehendere non debent. Leo x. ibid.

Prædicatorũ munere, examine, & approbatione. Leo x. ibid.

Prædicatores quæſtuarios, à prædicationis officio abſtinere iubent, & inobedientes puniunt, Inquiſitores hæreticæ prauitatis. Vrb. iv. conſtitut. 2. §. 14. p. 96. t. 1

Prædicationem verbi Crucis contra hæreticos, præcepit. Innoc. iv. conſt. 19. p. 79. t. 1

Prædicatores eſſe poſſunt Religioſi Societatis Ieſu, etiam ſacris ordinibus nõ initiati. Greg. xiii. conſt. 95. p 481. t. 2

Præfectus Annonæ

Præfecti Annonæ, quæ ſit iuriſdictio in cauſis Furnariorum Vrbis. Greg. xiii. cõſt. 35. p. 402. t. 2. Six v. cõſt. 36. p. 536. t. 2

Præfectus Annonæ procedit contra extrahentes frumenta, de Statu Eccleſ. vel vltra ſuum vſũ vnius anni ementes. Clem. viii. cõſt. 49. p. 65. t. 3. Vide etiã ſup. in V. Annona.

Prælati

Prælati Aſſiſtentes Capellæ pontificiæ, quibus priuilegiis gaudeant. Iul. iii. conſt. 12. p. 704 t. 1

Prælati panem recipientes de Palatio Apoſt. ſunt Papæ Cõmenſales, & eorum beneficia ſunt reſeruata. Iul. iii. conſt. 21. p. 714. t. 1

Prælati Signaturæ Gratiæ, & Iuſtitiæ. Vide in V. Referendarii. infra pag. 96.

Prælati ad Cuſtodiam Conclauis deputati, quæ cauere debeant. Pius iv. conſt. 63. p. 93. t. 2

Prælati Eccleſiarũ dum reſident, nõ poſſunt citari ad cõparen. in Curia, niſi de mãdato Papæ Pius 4. cõſt. 10. p. 20. t. 2

Prælati inquiſitionũ facultates de promouendis ad dignitates Eccleſ. plurimũ vigilare debẽt. Greg. xiv. cõſt. 6. p. 691. t. 2

Prælati ad Eccleſias promouendi, quæ iurare debeant. Sixt. v.

Sixt. v. conſtitut. 15. p.509.t.2
Prælati familiares Papæ, qui dicãtur. Iul.iij.cõſt.21.p.714.t1
Prælatis à fide Catholica deuiantibus, plures pœnas indixit. Paul.iv. conſtit.19. p.739.t.1
Prælatorum in electione ad Eccleſias, quæ ſeruanda ſunt. Leo x. conſt.7. p.474.t.1. Greg.xiv. conſt. 6. p.691.t.2
Prælatorum famuli, quod ſalarium petere poſſint. Paul.iij. conſtit.43.p.681.t.1. & Pius v. conſt.15. p.194.t.2
Prælatos Eccleſiaſticos offendens, excommunicatur. Paul. v. conſt.63. p.251.t.3
Vide etiam in V. Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbreuiatores, Protbonotarij, & Referendarij.

Presbyter

Presbyteri qui non ſunt Miſſas celebrantes, quas pœnas incurrant. Vide in V. Miſſa.ſup.p. 80.
Presbyteri, officium Procuratoris exercere nequeunt. Mart.v.conſtit.3. p.254.t.1
Presbyteri Græci coniugati, ante Miſſam celebrandam, vel per hebdomadam, vel per triduum abſtinere debent ab uxore.Clem. viij.conſt.34. p.48.t.3
Presbyteri ſeculares Græci, quando Parochiales Græcorum Eccleſias obtinere valeant Clemen. viij. ibid.
Presbyteri Græci, in caſu neceſſitatis, Latinos poſſunt abſoluere. Clem. viij. ibid.
Presbyteri Græci, baptizatos, Chriſmate in fronte non debent conſignare.Clem. viij. ibid.
Presbyteri Græci, vidui, ſeu uxoribus orbati, habitum ab alijs diuerſum deferre debent. Clem.viij. ibid.
Presbyteri Græci, non ſunt cogendi Oleum ſanctum ab Epiſcopis diœceſanis latinis accipere. Clem. viij. ibid.
Presbyterorum filij. Vide in V. filius. ſup. p.52.
Vide etiam in V. Clerici. pag. 27.

Præſcriptio

Præſcriptione centenaria gaudet Eccleſia Romana. Honor.iij.conſt. 4. p.46.t.1
Præſcriptione cẽtenaria gaudet Eccleſia Later. Hon.iij.ibid.
Præſcriptione centenaria gaudet Monaſterium S. Pauli extra Vrbem. Paul. iij.conſt.15. p 636.t.1
Præſcriptio centum annorum non obſtat in extinctione cenſus Pius v. conſt. 79. p.276.t.2
Præſcriptione ſexaginta annorum gaudent Canonici Regulares Lateranen.Six.iv.conſt.10. p.346.t.1
Præſcriptio pro Aromatarijs Vrbis. Vide in V.Aromatarij.
Præſcriptione ſexagenaria gaudent Monachi B. M. Montis Oliueti. Iul.ij.conſt.12. p.424.t.1

Præſentatio B.M. Virginis

Præſentationis B.Mariæ Virginis feſtum, inſtituit Six. v. conſt.7. p.494.t.2

Præſentandi ius

Vide in V.Iuſpatronatus.ſup.p.71. & in V.Patroni.p.90.

Primatus

Primatum S.R.E. Eccleſiæ explicat Greg.ix. conſt.1. in Append. pag.3.
Primatu Eccleſiæ Lateranen. Greg.xi.conſtit.1. p.220.t.1. Pius v. conſt.94. p.296.t.2

Principes

Principum Creatio, eiſq; nouorum titulorum conceſſio, ad ſolũ Romanũ Pontificẽ ſpectat. Pius v. cõſt.88. p.288.t.2
Principibus à fide Catholica deuiantibus, multas pœnas impoſuit. Pauls iv. conſt.19. 739.t.1

Priuilegium

Priuilegia Ordinum Mendicantium. Vide in conſt.6. Six. iv.p.337. & conſt.7.p.340.& conſt.19. p.361.t.1. Iul. ij.conſt. 10.p.411. t. 1. Pii iv. conſtit.41.p.228.t.2. & Pii v. conſtit.conſt. 11. p.191.t.2
Priuilegia Commiſſariorum fabricæ S.Petri. Iul.ij. conſt. 23.p.437.t.1. Pius v.conſtitut.95. p.297.t.2
Priuilegia Studij Ferrariæ Ciuitatis. Vide in Bonif. ix. conſtitut. 2. p.231.t.1
Priuilegia Studij, Ciuitatis Firmi, Six.v cõſt.9.p.496.t.2
Priuilegia fratrum S.Antonij Viennen.Clem.vij. conſt.2. p.558.t.1
Priuilegia fratrũ Cruciferorũ.Greg.xiv. cõſt.13.p.701.t.2
Priuilegiis Ordinum Mendicantium perfruuntur infraſcripti.
Fratres Cruciferi Greg.xiv.conſt.13. p.701.t.2
Fratres Eremitæ S. Auguſtini. Iul.ij.conſt.18.p.433.t.1
Fratres Eremitæ S.Hier.Eug.iv.conſt.12. p.279.t.1
Fratres Ieſuati S. Hier. Clem. vij. conſt. 36.p.604.t.1. Pius v.conſt. 50. p.245.t.2
Fratres Minimi S.F.de P. Pius v. conſt.49. p.245.t.2
Fratres Carmelitæ. Pius v.conſt.44. p.240.t.2.
Societas Ieſu.Pius v.conſt.131. p.343.t.2
Priuilegijs fratrum Carthuſianorum, gaudent eorum Oblati.Greg.ix.conſt.3. p.52.t.1
Priuilegia fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula. Six.iv.conſt.5. p.335.t.1
Priuilegia fratrum Minorum Conuentualium. Clem.iv. conſt.4. p.110.t.1
Priuilegia fratrum Prædicatorum, & fratrum Minorum S.Franciſci, Prælati interpretari non poſſunt. Clem.iv. conſt.12. p.129.t.1
Priuilegia fratrum Prædicatorum, Six.iv. conſt.7 p. 340. t.1.& conſt.19. p.361.t.1
Priuilegia Monachorũ Ciſtercien. Paſchal.ij.cõſt.1.p.15.t.1
Priuilegia Monachorum Cæleſtinorum. Bened. xi. conſtitut.2. in Append. p.13
Priuilegia Cardinalium. Vide in V.Indulta ſup.pag. 66.
Priuilegia Capuccinorum. Clem.vii.conſt.21. p.588.t.1
Priuilegia Camaldulenſium. Leo x. conſt.2. p.460.t.1
Priuilegia Ciuium Romanorum. Leo X.conſt.1.p.459.t.1 Iul.ij.conſt.39.p.449.t.1.Innoc.ix.conſt.2. p.714.t.2
Priuilegia Abbreuiatorũ, et Scriptorũ litterarũ Apoſt.& Archiuii.Iul.ii.conſt.15.p.428.t.1.Leo.x.conſt.14.p.486.t.1
Priuilegia Mercatorum, Annonam, aliaſq. merces ad Vrbem aduehentium. Clem.viii.conſt.26. p.25.t.3
Priuilegia Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe. Six.iv.conſt. 14. p.352.t1
Priuilegia Archihoſpitalis S.Iacobi Incurab.Leo X. conſt. 15. p.491.t.1
Priuilegia Aromatariorum. Clem.viii. conſt.47. p.63.t.3
Priuilegia Prælatorum Aſſiſtentium Papæ in Capella. Iul.iii.conſtit. 12. p.709.t.1
Priuilegia Auditorum Rotæ Ferrarien. Clem. viii. conſtit.59. p.77.t.3
Priuilegia Auditorum Rotæ Maceraten. Six.v. conſt. 94. p.658.t.2
Priuilegia Auditorum Rotæ Romanæ. Paul.iii. conſt.12. 634.t.1.Clem.7.conſt.13. p.577.t.1
Priuilegia Clericorum Cameræ.Six.iv. conſt.1. p.332.t.1. Leo x.conſt.24. p.515.t.1
Priuilegia Clericorum Miniſtrantium infirmis.Greg.xiv. conſt.17. p.708.t.2
Priuilegia Clericorum Regularium Minorum. Greg.xiv. conſt. 2. p.686.t.2
Priuilegia Clericorum Regularium S. Pauli Decollati. Paul.iii.conſt.5. p.618.t.1
Priuilegia Clericorum Regularium de Somaſca. Pius v. conſt.78. p.275.t.2
Priuilegia Clericorum Regularium Theatinorum. Vide in V.Clerici Regulares Theatini. ſup.pag. 29.

Priuilegia Collegij Germanici. Greg. xiij. conſtitut. 14. p.375.t.2
Priuilegia Collegij Græcorum de Vrbe. Greg. xiij. conſt. 42. p.410.t.2
Priuilegia Collegij Maronitarum de Vrbe. Greg.13.cõſtitut.91. p.477.t.2
Priuilegia Collegij Montis alti in Ciuitate Bononia. Sixt. v. conſt.89. p.645.t.2
Priuilegia Collegij Scotorum de Vrbe. Clement.viij. conſtitut.73. p.103.t.3
Priuilegia Conclauiſtarum. Clem.viij.conſt.16.p.20.Paul. v. conſt.3. p.177.t.3
Priuilegia Aduocatorum Conſiſtorialium. Sixt.v. conſtitut.62. p.589.t.2
Priuilegia Monaſterij Conuertitarum de Vrbe. Clem.vij. conſt.24. p.482.t.1
Priuilegia Curialium, Vide ſup.in V.Curiales. p.40.
Priuilegia Monachorum S. Baſilij. Greg.xiij. conſtit. 58. p.434.t.2.
Priuilegia Epiſcoporũ reſidentiũ.Pius iv.conſt.10.p.20.t.2
Priuilegia Eremitarum Montis Coronæ.Paul.iij. conſt.1. p.611.t.1
Priuilegia Militijs conceſſa transferendi penſiones reuocauit Pius v.conſt.73. p.269 t.2
Priuilegia Habitantium in via Pia, vel Felici alma Vrbis. Sixt. v.conſt.66. p.594.t.2
Priuilegia Habitãtiũ in Burgo felici S. Bernardi de Vrbe. Six. v. conſtit. 105. p 680.t.2
Priuilegia Ædificantium in d.Ciuitate Pia. Pius iv.conſt. 101. p.155.t.2
Priuilegia Incolarum Vrbis. Vide in v.Incolæ. p 66.
Priuilegia Monachorum B. Mariæ Montis Oliueti. Pius ij.conſt. 9. p.322.t.1
Priuilegia Studij Maceraten. Paul. iij.conſt.22.p.646.t.1.
Priuilegia Studij Vrbis. Leo X.conſt.4. p.472.t.1
Priuilegia Mercatorũ Anconæ. Clem.viij.cõſt.26.p.34.t.3
Priuilegia Mercatorum Ripæ. Paul.iij.conſt.45.p.685.t.1
Priuilegia Militum S. Benedicti de Auis. Greg. xiij. conſtitut. 32. p.398.t.2
Priuilegia Militum S.Iacobi de Alcantara. Leo. X.conſtitut. 44. p.543 t.1
Priuilegia Militum S.Iacobi de Calatraua. Iul.ij. conſtitut. 16. p.432.t.1
Priuilegia Militum S.Iacobi de Spatha. Gregor.xiij.conſtitut.32. p.398 t.2
Priuilegia Militum S.Ioannis Hieroſolym. Vide in v.Milites S.Ioannis Hieroſolymit. p.78.
Priuilegia Militum SS.Mauritij et Lazari. Vide in v.Milites SS.Mauritij & Lazari. p.79.
Priuilegia Militum S. Stephani. Vide in v. Milites S. Stephani. p.80.
Priuilegia Monachorum Caſſinen. Vide in v.Monachi Caſſinen. ſup. p. 80.
Priuilegia Monachorum Ciſtercien. reformatorum B.M. Fulsens. Vide in v. Monachi Ciſtercien. reformati. B. Mariæ Fulsens. ſup.p.81.
Priuilegia Monachorum B.Mariæ Montis Virg. Paul.v. conſt.1. in Append. p.47.
Priuilegia Monachorum Vallis Vmbroſæ. Iul.ij. conſt. 13. p.426.t.1.
Priuilegia Monaſterij Puellarum Diſperſarum Vrbis. Clem.viij. conſtit.66. p.93.t.3
Priuilegia Summatoris litterarum Apoſtolicarum. Pius v.conſtit.105. p.311.t.2
Priuilegia Archiconfraternitatis Orphanorum de Vrbe Paul.iij.conſt. 26. p.655.t.1
Priuilegia quibuſcumque Prælatis & alijs conceſſa celebrandi Miſſas veſpertino tempore reuocauit. Pius v. conſtit.4. p.178.t.2
Priuilegia liberandi homicidas Confraternitatibus conceſſa reuocauit Pius iv.conſt.92. p.133.t.2
Priuilegia doctorandi alijs, quam Aduocatis Conſiſtorialibus conceſſa reuocauit Pius v.conſt.60. p.256.t.2
Priuilegia conceſſa locis pijs circa facultatem diſpenſandi ſuper irregularitatibus & impedimentis matrimonialibus irritauit Pius iv. conſt. 64. p.90.t.2
Priuilegia conceſſa Monachis Caſſinen. in dubio interpretantur ad fauorem eorum Paul. iij.conſt.15. p.636.t.1.
Priuilegia Prothonotariorum Apoſtolicorum. Sixt.v. conſtit.12. p.503.& 504.t.2
Priuilegia Referendariorum vtriuſque Signaturæ. Paul. iij.conſt.23.p 647.t.1.Sixt. v.conſtit.11. p.543.t.2
Priuilegia Societatis Ieſu. Vide infra in V.Societas Ieſu.

Proceſſio

Proceſſiones omnibus quacumque die infra octauam Sanctiſſimi Corporis Chriſti facere licet. Gregor. xiij. conſt. 10. p.372. t.2.
Proceſſionibus ac in alijs actis publicis, quæ ſit Fratrum, & Confraternitatum præcedentia, vide ſup. proxime in V. Præcedentia.

Proceſſus

Proceſſus & regiſtra cauſarum iam finitarum, ad Vrbis Archiuium deferri præcepit. Iul. ij. conſt. 15. p.428.t.1
Proceſſus in quibus caſibus & quo modo fiant in Vrbe. Paul.v.conſt.71.§.20.& alibi ibid. p 281.t.3
Proceſſus Inquiſitorum hæreticæ prauitatis abſq; alia remiſſione, Magiſtratus ſeculares exequi debent. Innoc.viij. conſt. 20. p.381.t.1
Proceſſuum ac regiſtrorum, taxam pro Notariis Vrbis conſtituit Paul.v.conſt.72. p.286.t.3

Procurator Fiſci

Vide in V. Fiſci Procurator. ſup.pag.53.

Procurator Pauperum

Vide hic ſup. proximè in V. Pauperes.

Procuratores

Procuratores Rotæ Romanæ quæ ſeruare teneantur, edixit Martin.v. conſtit.5. p.256.t.1
Procuratores Rotæ coram Auditoribus quibus ſanguine coniuncti ſunt patrocinari prohibuit. Paul. v.conſtit.71. §.5.num.16. p.269.t.3
Procuratoribus Romanæ Curiæ multa obſeruanda præſcripſit Paul.v. conſt. 71.§.18. 276.t.3
Procuratores Pœnitentiariæ. Vide in v.Officiales Pœnitentiariæ ſup. pag. 87.

Profeſſio Fidei

Vide in V. Fidei profeſſio. ſup. p. 52.

Propinæ, ſeu Sportulæ

Propinas, & Sportulas Iudicũ Vrbis, taxauit Pius iv.conſt. 58.§.3.6.& 7.p.80.t.2.& Paul.v.cõſt.71.§.13.p.274.t.3

Prothomedicus

Prothomedici & Collegij Phyſicorum de Vrbe iuriſdictione, & authoritate Iul.iij.conſt.19.p.713.t.1.Greg.xiij.conſt. 29.p.393.t.2.Clem. viij.conſt.2.in Append. p.43.
Prothomedicus in viſitatione Aromatariarum Vrbis quæ cauere debeat, Paul.v.conſt.71.§.25. p.286.t. 3
Prothomedicus prædictus ciuiles & criminales, quas cognoſcere valet. Paul.v. ibid.

Pro-

Prothomedicus, & Phyſicorum Collegium, Medicos in Vrbe medentes examinant, & non repertos idoneos ab exercitio medicina ſuſpendunt. Greg. xiij. conſt. 40. p. 408. t. 2

Prothonotarij Apoſtolici

Prothonotarij Apoſtolici, à quo inſtituti fuerint. Leo x. conſt. 10. p. 482. t. 1
Prothonotarij Apoſtolici, ſunt exempti à iuriſdictione Ordinariorum. Leo x. ibid. & Sixt. v. conſt. 12. p. 504 t. 2
Prothonotariorum Apoſtolicorum, & Epiſcoporum praecedentia. Pius ij. conſt. 4. p. 316. t. 1
Prothonotarios Apoſtolicos, ad numerum duodecim reduxit. Six. v. conſt. 12. p. 502. t. 2
Prothonotarijs Apoſtolicis, redditus aſſignauit. Six. v ibid.
Prothonotariorũ pro felici ſtatu, aliqua praecepit. Six. ibid.
Prothonotarij Apoſtolici, ſpurios legitimare, Notarioſq. creare poſſunt. Six. v. ibid. p. 504
Prothonotarij Apoſtolici, familiares & Pralati domeſtici Papa declarantur à Six. v. ibid.
Prothonotarij Apoſtolici, quem locum in actibus publicis obtineant. Six. v. ibid.
Prothonotarij Apoſtolici nihil ſoluunt pro expeditione litterarum Apoſtolicarum. Six. v. ibid.
Prothonotarijs Apoſtolicis, panem quotidie, & veſtes in morte & coronatione Pontificis, & locum in Caualcatis aſſignauit. Six. v. ibid.
Prothonotarij Apoſtolici, de bonis eccleſiaſticis vſque ad quam ſummam teſtari poſſint. Six. v. ibid.
Prothonotarij Apoſtolici, & eorum familiares arma geſtare poſſunt. Six. v. ibid.
Prothonotarij Apoſtolici, pontificalibus, & altare portatili quando vtantur. Six. v. ibid.

Prouincia

Prouincia, quæ propriè dicatur. Pelag. ij. conſt. 1. p. 8. t. 2
Prouinciarum Status eccleſiaſtici Gubernatores. Vide in V. Gubernatores. ſup. p. 61.

Prouiſus

Prouiſi de Eccleſiis ac beneficijs eccleſiaſticis non poſſunt ſe ingerere adminiſtrationi, niſi litteris Apoſtolicis expeditis. Iul. ij. conſt. 4. p. 405. t. 1
Prouiſi de beneficijs reſeruatis Germaniæ, intra tres menſes conceſſionem in loco beneficij Ordinarijs publicare tenentur. Greg. xiii. conſt. 41. p. 409 t 2
Prouiſi tàm de curatis quàm non curatis beneficijs Militum S. Ioannis Hieroſolym. ſi intra ſex menſes habitum non ſuſcipiunt, cenſentur priuati. Greg. xiii. conſt. 60. p. 438. t. 2
Prouiſi, vel potius prouidendi de Abbatijs, & alijs dignitatibus Conſiſtorialibus, ſunt inquirendi iuxta formam examinis Epiſcopalis. Greg. xiv. conſt. 6. p. 693. t. 2
Vide etiam ſup. in V. Beneficia. ſup. p. 13.

Proxenetæ Ripæ

Proxenetæ Ripæ tenentur Mercatoribus ad ſolutionẽ pretij vini in Vrbe venditi Tabernarijs, ſi illi poſt trinam requiſitionem non ſoluant. Pius iv. conſt. 42. p. 56. t. 1
Proxenetæ repetunt, pretium ſolutum Mercatoribus Ripæ pro Tabernarijs. Pius iv. ibid.
Proxenetarum libri, cum libris Mercatorum concordantes, fidem faciunt, & habent executionem paratam. Paul. iii. conſt. 45. p. 685. t. 1. Greg. xiii. conſt. 88. p. 472. t. 2
Vide etiam ſup. in V. Mercatores Ripæ. p. 77.

Pugiones

Pugionum, & cultellorum breuioris menſuræ trium palmorum delationem, in Statu eccleſiaſtico prohibuit. Pius v. conſt. 145. p. 358. t. 2
Pugiones, & cultellos prædictos deferens, quam pœnam ſubeat. Pius v. ibid.

Purgatorium

Purgatorium reuera eſſe, & reperiri, contra hæreticos, probat Innoc. iv. conſt. 14. p. 77. t. 1
Purgatorii animabus Miſſarum ſacrificia & orationes fidelium, & eleemoſynæ, vt ab eius pœnis releuentur: multum proſunt. Eug. iv. conſt. 17. art. 3. p. 285. t. 1
Purgatorii animas ad liberandas, ſuffragia orationis, profitetur, Archiconfraternitas B. Mariæ de Suffragio in Vrbe erecta à Clem. viii. conſt. 29. p. 42. t. 3

Pyratæ

Pyratæ, & alii maritimi prædones excommunicati ſunt. Greg. xiii. conſtit. 81. p. 464. t. 2. & Paul. v. conſtit. 63. p. 251. t. 3

Q

Quadraginta Horarum Oratio

Vide in V. Oratio. ſup. p. 88.

Quæſtuarij

Q*Væſtuarios Prædicatores, à prædicationis officio ſe abſtinere iubent, & inobedientes puniunt, Inquiſitores hæreticæ prauitatis. Vrban. iv. conſt. 2. §. 14. p. 96. t. 1*
Quæſtuarios, & ad quæſtum indulgentias publicãdi licentias conceſſas, reuocauit. Pius v. conſt. 30. p. 214. t. 2. & conſt. 99. p. 304. t. 2
Quæſtuarii, de cuius licentia ſunt deputandi. Pius v. ibid.

Quindennia

Quindennia, & alia iura Cameræ non ſoluentes, quas pœnas incurrunt. Paul. iv. conſt. 17. p. 737. t. 1
Quindennia ſolui debent pro omnibus beneficiis cuiuſcumque generis & qualitatis perpetuo vnitis, menſis Capitularibus, Collegiis, ac Monaſteriis. Pius v. conſtit. 38. p. 226. t. 2
Quindennia ſolui debent pro beneficijs perpetuo vnitis, hoſpitalibus, fabricis, ac locis quantumuis priuilegiatis, etiam ſi ſint manualia, de iure patronatus, & valoris ſupra 24. ducat. Cameræ. Pius v. ibid.
Quindennia ſoluere tenentur, Monaſteria quorum fructus ac redditus ſunt taxati in libris Cameræ Apoſtolicæ. Pius v. ibid.
Quindennia ſoluenda ſunt Cameræ, etiam ratione beneficiorum vnitorum ab Ordinariis. Sixt. v. conſtit. 33. p. 533. t. 2
Quindennia ſunt ſoluenda, ob vnionem plurium beneficiorum, etiam manualium. Six. v. ibid.
Quindenniorum exigendorum, Iudicis facultates, quæ ſint. Sixt. v. ibid.
Quindennia non ſoluendi, indultum habentes, ad illud notificandum teneri voluit. Paul. iv. conſtit. 17. §. 11. p. 738. t. 1

R

Raptores

Vide in V. Diripiens, ſup. p. 42. & in V. Furtum, ſup. p. 60.

Rauennaten. Archiepiſcopatus & Eccleſia

Vide in V. Eccleſia. ſup. p. 45.

S. Raymundus

S. R*Aymundus, fuit profeſſor Ordinis Fratrum Prædicatorum S. Dominici. Clem. viij. conſtitut. 77. p. 113. t. 3*

S. Raymundus Barchinone oriundus, è nobili Familia de Penniafort. Clem. viii. ibid.
S. Raymundi Canonizationem, qui procurauerint. Clem. viii. ibid.
S. Raymundi vitam, mortem, & miracula recenſet. Clem. viij. ibid.
S. Raymundus Decreta Romanorum Pontificum, in librũ, quem Decretales appellant, redegit. Clem. viii. ibid.
S. Raymundus, fuit vnus ex fundatoribus Ordinis Fratrũ B. Mariæ de Mercede, Redẽpt. Captiuorũ. Clem. viij. ibid.
S. Raymũdus, fuit Papæ Capellanus & Pœnitentiarius, & Archiepiſcopatum Tarraconen. reſpuit. Clem. viij. ibid.
S. Raymundum SS. Cathalogo adſcripſit. Clem. viii. ibid.
S. Raymundi feſtum, die 7. menſis Ianuarij, celebrari iuſſit. Clemen. viij. ibid.

Receptator

Vide in V. Banniti. ſup. pag. 11.

Rector

Rectore Studii Vrbis, eiusq. auctoritate, & iuriſdictione in Scholares, eiuſdem Studij. Leo x. conſtit. 4. p. 472. t. 1. Sixt. v. conſt. 62. p. 389. t. 2
Rectores quorumuis Studiorum, fidei profeſſionem emittere debent. Pius iv. conſt. 88. p. 128. t. 2
Vide etiam infra in V. Studium.
Rectorũ Parochialiũ reſidentia. Pius v. conſt. 65. p. 262. t. 2
Vide etiam infra in V. Parochi, & in V. Vicarij.

Referendarij Vtriuſque Signaturæ

Referendarij Vtriuſque Signaturæ Papæ, vera nobilitatis priuilegia decorati, & Comites Palatini creati fuerunt à Paul. iij. in conſtit. 23. p. 647. t. 1
Referendarij prædicti, inſignijs Romani Pontificis vti poſſunt. Paul. iij. ibid.
Referendarij prædicti, ſi Abbates fuerint, in eorum Monaſterijs, Pontificalibus vti poſſunt. Paul. iij. ibid.
Referendarij prædicti & eorum duo familiares, nihil ſoluunt pro expeditione litterarum Apoſt. Paul. iij. ibid.
Referendarij prædicti, eorumq. familiares à iuriſdictione Ordinariorum, vt exempti ſunt. Paul. iij. ibid.
Referendarij prædicti, beneficia vbiq. exiſtentia, obtinere, & retinere poſſunt. Paul. iij. ibid.
Referendarij, abſentes iuſſu Pontificis, aut Studij occaſione, fructus ſuorum beneficiorũ percipiunt. Paul. iij. ibid.
Referendarijs prædictis, horas canonicas poſtpoſitis horis recitare poſſe conceſſit. Paul. iij. ibid.
Referendarij prædicti, carnibus etiam diebus vetitis, quando veſci poſſunt. Paul. iij. conſt. 23. p. 650. t. 1
Referendarij prædicti, teſtari poſſunt de bonis acquiſitis ex beneficijs Eccleſiaſticis. Paul. iij. ibid.
Referendarij prædicti, beneficia Eccleſiaſtica reſignant, & permutant. Paul. iij. ibid.
Referendariorum prædictorum, Officium, durat vita durante. Paul. iij. ibid.
Referendariorum prædictorum Officium, morte Pontificis conquieſcit. Eug. iv. conſt. 63. p. 92. t. 2
Referendarijs, nonnulla in commiſſionibus, & cauſis proponendis obſeruanda, præſcripſit. Pius iv. conſt. 59. p. 85. t. 2 & Paul. v. conſt. 71. §. 1. p. 265. t. 3
Referendariorum prædictorum, numerus, qui ſit. Sixt. v. conſt. 41. p. 343. t. 2
Referendarij Signaturæ Iuſtitiæ, qui eſſe poſſint. Sixt. v. ibidem.
Referendarij, quomodo Stationes Vrbis conſequi poſſint. Sixt. iv. ibid.

Regiſtra

Vide in V. Proceſſus. ſupra pag. 94.

Regiſtrator Cancellariæ

Regiſtratoris Cancellariæ Officio. Martin. v. conſtitut. 3. p. 252. t. 1

Regreſſus

Regreſſus, acceſſus, coadiutoriasq. quibuſcunque conceſſas, reuocauit Pius v. conſtit. 134. p. 346. t. 2
Regreſſuum, acceſſuum, & coadiutoriarum litteras Cancellariæ, & Cameræ Apoſtolicæ Officiales, expedire non poſſunt. Pius v. ibid.
Regreſſus, ingreſſus, & coadiutorias factas ſuper beneficijs Ordinis, ſeu Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitani, non tamen ex cauſa oneroſa, & de conſenſu M. Magiſtri, vt caſſat, & reuocat. Pius iv. conſt. 9. p. 14. t. 2

Regulares

Regulares etiam graduati, ſecularium confeſſiones audire non poſſunt, niſi præuio examine, ab Ordinarijs approbati fuerint. Pius v. conſt. 133. p. 145. t. 2. Immo etiam à ſuis Superioribus, vt in conſt. 115. Clem. viii. p. 164. t. 3
Regulares cuiuſcunq. Ordinis, etiã Mendicantium, quamuis Sedis Apoſt. ſint Capellani, Superioribus ſuis ſunt ſubiecti. Greg. xi. conſtit. 6. p. 223. t. 1
Regulares cuiuſcunq. Ordinis, quantumuis exempti, de hæreſi ſuſpecti, puniũtur ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis. Pius iv. conſtitut. 31. p. 67. t. 2. Paul. v. conſtit. 26. p. 210. t. 3
Regulares electi ad Monaſteria, Prioratus, & quaſcunque dignitates Conuentuales, priuantur iure quæſito, niſi confirmentur à Sede Apoſt. Pius iv. conſt. 87. p. 122. t. 2
Regulares cuiuſcunq. Ordinis in India, habita licentia Superiorum in Concilio Prouinciali, poſſunt liberè prædicare, ac Indorum confeſſiones audire. Pius v. conſt. 34. p. 220. t. 2
Regulares in Indijs, Parochorum officio, quando fungi poſſunt. Pius v. ibid.
Regulares tranſeuntes de Prouincia in Prouinciam, non ſunt in Conuentibus recipiendi, niſi Superiorum litteras commendatitias oſtendant. Sixt. v. conſt. 71. p. 603. t. 2
Regularibus cuiuſcunq. Ordinis, munerum largitionem interdixit. Clemen. viii. conſt. 28. p. 41. t. 3
Regularis extra clauſtra degẽs, ac notoriè delinquens, quãdo poteſt ab Epiſcopo loci puniri. Cle. viij. cõſt. 39. p. 54. t. 3
Regularem notoriè delinquentẽ, ac in aliã Diœc. tranſmiſſum, Superior reuocare ab Epiſcopo cogitur. Clem. 8. ibid.
Regularibus omnibus, modũ, & formã circa victũ, veſtitũ, Monaſteriorum regimen, Nouitiorumq. receptionem, & educationem præſcripſit. Clem. viij. conſtit. 60. p. 80. t. 3
Regulares in Indijs commorãtes, qua via ad Iaponicas Inſulas, commigrari poſſint. Clem. viij. conſt. 74. p. 106. t. 3 Paul. v. conſt. 4. in Append. p. 48.
Regularium numerus cuiq. Monaſterio, & Conuentui, præfigendus eſt, ex bulla 9. Paul. v. p. 187. t. 3
Regularium Superiores, non cognoſcunt cauſas ſuorũ ſubditorum, ad officium Sanctiſſ. Inquiſitionis ſpectantes. Paul. v. conſt. 26. p. 210. t. 3
Regulares intra clauſtra degentes, fori priuilegio gaudent. Paul. v. conſtitut. 34. p. 223. t. 3
Regulares, in eorũ Eccleſijs, quãdo diuina celebrãtur officia pauperes mẽdicare nõ permittãt. Pius v. cõſt. 5. p. 180. t. 2
Regulariũ appellatione, qui veniãt. Cle. 8. cõſt. 28 p. 40. t. 3
Vide etiam in V. Fratres, & Religioſi, & in V. India, & in V. Indulgentia.

Rei

Reorum in cauſis quomodo ſit proceden. & multa circa eos ſtatuit Paul. v. c ſ. 71. §. 10. p. 271. t. 3
Vide in V. Contumax. ſup. p. 38. & in V. Delinquẽte. p. 41.

Reli-

Religio

Religionem ingredi non poſſunt illegitimi, criminoſi publici, ari alieno adſtricti, vel reddendis rationibus obnoxij. Sixt. v. conſt. 71. p.600.t.2

Religionem ingredi volens 16. annis maior, non admittitur, niſi facta diligenti inquiſitione, de vita, & moribus. Sixt. v. ibid.

Religionem ingredi volens, non admittitur niſi facta relatione in Capitulo ſaltem Prouinciali, ac de conſenſu Diffinitorum. Sixt. v. ibid.

Religionem aliquam qui in genere ingredi vouerunt, ſi Clericorum Regularium Congregationem intrent, voto ſatisfaciunt. Clem. vij. conſt. 38. p.606.t.1

Religionem arctiorem qui ingredi vouerunt, Canonicorum Regularium Congregationem intrare poſſunt. Iul. ij. conſt. 30. p.450.t.1

Religio ſub nomine Apoſtolorum, damnata fuit ab Honor. iv. conſt. 1. p.125.t.1

Religioſi

Vide in V. Fratres, Clerici, Canonici, Monachi, Regulares, Ordines, Milites.

Reliquiæ Sanctorum

Reliquia SS. recipienda non ſunt, antequam ab Epiſcopis recognita, & approbata fuerint. Sixt. v. conſt. 88. §. 3. p.645 t.2

Reliquiarum SS. in veneratione, maxima eſt adhibenda cautio, vt omnis ſuperſtitio tollatur. Sixt. v. ibid.

Reliquia SS. veneranda ſunt. Greg. xiij. conſt. 33. p.401.t.2

Remiſſio Bannitorum

Vide in V. Banniti, in V. Haredes, & in V. Homicida.

Reſidentia, & Reſidere

Reſidentia Epiſcopali, reſidentiumq. priuilegijs, & non reſidentium panis. Pius iv. conſtit. 10. p.20. & conſt. 91. p.132.t.2

Reſidentia Rectorum parochialium. Pius v. conſtitut. 65. p.262.t.2.

Reſidere in Curia Romana, & Papa aſſiſtere, vt tenentur S.R.E. Cardinales. Leo x. conſtit. 7. p.476.t.1

Reſidere in ſuis Eccleſiis Epiſcopi, qui negligunt, quas pœnas ſubeant. Pius iv. conſt. 10. p.20.t.2

Reſignatio Beneficiorum

Reſignatio beneficiorum, quibus caſibus fieri permiſſa. Pius v. conſt. 58. p.233.t.2

Reſignationes beneficiorum, & iurium ceſſiones, publicanda ſunt, intra ſex menſes, ſi beneficia ſint citra Montes, ſi vltra, intra nouem. Greg. xiij. conſt. 85. p.469.t.2

Reſignationis beneficiorum publicãdi forma, in ſpecie ſeruanda eſt, nec impletur per æquipollens. Greg. xiij. ibid.

Reſignationis beneficiorum publicationis forma, qua ſit. Greg. xiij. ibid.

Vide etiam in V. Beneficia. ſup. pag. 13.

Reſponſa

Reſponſa à Dæmonibus, & auxilia ab eis poſtulantes, libroſq. de ſimilibus tractantes, apud ſe retinentes, vt puniendi. Ioan. xxij. conſt. 13. p.166.t.1

Rex

Rex Angliæ Henricus VIII. damnatur, & excommunicatur à Paul. iij. conſt. 7. p.619.t.1

Vide etiam ſupra in V. Anglia. p 4.

Regis Aragonum coronatio Romæ facta ab Innoc. iij. conſtitut. 8. p.40.t.1.

Regis Armenorum coronationem, approbauit Innoc. iij. conſt. 4. p.36.t.1

Regem Bohemiæ, Regem vocari iuſſit. Innoc. iij. conſt. 6. p.38.t.1.

Rex Coloioannes, Bulgarorum, & Blacchorum, creatur ab Innoc. iij. conſt. 5. p.37.t.1

Rex Galliarum, quæ poſſit circa collationem beneficiorum Eccleſiaſticorum, & præſentationes ad Eccleſias Cathedrales, Metropolitanas, Monaſteria, & Prioratus Conuentuales vigore concordatorum. Leo x. conſt. 20. p.502.t.1

Regis Galliarum, & Hiſpaniarum pax inita tempore Clem. viij. vt in eius conſt. 61. p.85.t.3

Rex Galliarum, inſtituit Militiam B. Mariæ de Monte Carmelo. Paul. v. conſt. 41. p.230.t.3

Rex Galliarum eſt Magnus Magiſter, & perpetuus adminiſtrator Militiæ S. Spiritus in Gallia. Paul. v. conſtit. 42. p.232.t.3

Rex Galliarum Franciſcus filialem obedientiam perſonaliter præſtitit Leoni x. in Ciuitate Bononiæ. Leo x. conſtitut. 23. §. 5. p.501.t.1

Rex Hiſpaniarum Regnum Granatæ à Saracenis recuperauit. Alex. vi. conſt. 2. p 392.t.1

Regi Hiſpaniarum, Inſulas noui Orbis repertas, & reperiendas, propaganda Chriſtianæ fidei cauſa, conceſſit. Alex. vi. ibid.

Rex Hiſpaniarum eſt Magnus Magiſter Militiarum S. Iacobi de Alcantara, de Calatraua, & de Spatha. Adr. vi. conſt. 1. p.456.t.1

S. Riccardus Epiſcopus

S. Riccardum Epiſcopum Ciceſtren., SS. Cathalogo adſcripſit. Vrb. iv. conſt. 3. p.98.t.1

S. Riccardi Epiſcopi Ciceſtren. vitam, & miracula breuiter recenſet. Vrb. iv. ibid.

S. Riccardi feſtum, die 3. Aprilis celebrari iuſſit. Vrb. iv. ibidem.

Ripæ Tranſonis Ciuitas

Ripa Tranſonis olim Oppidi, laudes enunciat. Pius v. conſt. 2. p. 28. in Append.

Ripa Tranſonis olim Oppidum, in Ciuitatem ſublimauit. Pius v. ibid.

Ripa Tranſonis Eccleſiam, in Epiſcopalem erexit. Pius v. ibidem.

Ripæ & Ripettæ Camerarius ſiue Iudex

Vide in V. Iudex. ſupra pag. 70. & in V. Camerarius. ſupra pag. 17.

Ripæ, & Ripettæ Notarij

Vide in V. Notarij. ſupra pag. 86.

Rituale, & Ritus

Rituale Romanũ conſtituit, & obſeruari decreuit Paul. v. in conſt. 85. p.318.t.3

Ritus aliquot Græcorum, circa ſacramentorum adminiſtrationem, abrogauit, & aliquot permiſit. Innoc. iv. conſt. 14. p.76.t.1. & Clem. viij. conſt. 34. p.47.t.3

Ritibus Sacris decernendis, Congregationem inſtituit. Sixt. v. conſt. 74. p.613.t.2

S. Rocchi Confraternitas

Vide in V. Confraternitas. ſup. pag. 36.

Roma

Roma, vniuerſi Orbis Caput, exiſtit. Bonif. viij. conſt. 9. p.146.t.1

Roma, vniuerſi Orbis Caput, per ſacram B. Petri Cathedram, effecta eſt. Paul. iv. conſt. 13. p.732.t.1
Roma BB. Apoſtolorum Petri, & Pauli martyrio conſecrata, quæ prius erat magiſtra erroris, facta eſt magiſtra veritatis. Paul. iv. ibid.

Romana Eccleſia

Vide in V. Eccleſia. ſup. pag. 45.

Romani

Vide in V. Ciues. ſup. pag. 26.

Romanus Populus

Vide in V. Populus. ſup. pag. 92.

S. Romualdus

S. Romualdus, Ordinis Camaldulen. Fundator fuit. Clem. viij. conſt. 32. p.46.t.3
S. Romualdus, virtutibus, & miraculis inſignis fuit. Clem. viij. ibid.
S. Romualdi feſtum, pro die 7. Februarij reſtituit, duplicíq. officio celebrari iuſſit. Clem. viij. ibid.
S. Romualdi Eremitæ. Vide ſup. in V. Camaldulenſes. p.16.

Roſarium

Roſarium B. Mariæ, Sanctus Dominicus Ordinis Fratrum Prædicatorum fundator adinuenit. Greg. xiij. conſt. 11. p.373.t.2
Roſarium, nempè modum orandi, ad preces Ducis & Duciſſæ Britanniæ approbauit Sixt. iv. conſt. 18. p.361.t.1
Roſarij B. Mariæ feſtum, pro gratiarum actione, de victoria contra Turcas die 7. Menſis Octobris anni 1572. parta, in Eccleſiis vel Capellis Roſarij, duplici officio prima Dominica menſis Octobris, celebrandum ſtatuit Greg. xiij. conſt. 11. p.373.t.2.
Roſarij Confraternitas. Vide in V. Confraternitas. ſup. pag. 36.

Rota

Rotam Bononien. inſtituit Paul. iij. conſt. 4. p.617.t.1.
Rotam Ferrarien. inſtituit Clem. viij. conſt. 59. p.77.t.3.
Rotam Maceraten. inſtituit Six. v. conſt. 94. p.638.t.2.
Rota Romana dudum inſtituta Notarij. Vide in V. Notarij, ſup. pag. 85.
Rotæ Rom. Procuratores. Vide in V. Procuratores, ſup. p. 94.
Rotarum prædictarum Auditores. Vide ſup. in V. Auditores. p. 10.

S

Sabaudiæ Dux

Vide ſupra in V. Dux. pag. 44.

Sabellorum Curia

Vide in V. Curia de Sabellis. ſup. pag. 40.

Sacerdotes

Vide ſupra in V. Presbyteri. pag. 93.

Sacramentum

SAcramenta nouæ legis, ſunt ſeptem, & quæ. Eug. iv. conſt. 19. p.88.t.1
Sacramenta quæ caracterem imprimant, & quæ non. Eug. iv. ibid.
Sacramenta quæ requirant, adhoc vt ritè, & rectè conferantur. Eug. iv. ibid.
Sacramenta quæ reiterabilia ſint, & quæ non. Eug. iv. ibid.
Sacramenti Baptiſmi, Confirmationis, Euchariſtiæ, Pœnitentiæ, Extremæ vnctionis, Ordinis, & Matrimonij effectus, quales ſint. Eug. iv. ibid.
Sacramentorum Eccleſiaſticorum materiam, vide in d. conſt. Eug. iv. ibid.
Sacramenta quæ ſint, quæ ſine ſacrilegio iterari non poſſunt. Greg. xiij. conſt. 33. p.401.t.2
Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrantes, ad presbyteratum non promoti, per Inquiſitores hæreticæ prauitatis puniuntur. Greg. xiij. conſt. 21. p. 387. t. 2. & Clem. viij. conſtitut. 81. p.128.t.3
Sacramenta, & beneficia Eccleſiaſtica ſimoniacè conferentium pœnæ. Vide infra in V. Simonia ſacramentalis.
Sacramentorum circa collationem, qui ritus à Græcis obſeruandi ſunt. Vide in V. Græci. ſup. pag. 60.
Vide etiam in V. Baptiſmus, Confirmatio, Euchariſtia, Pœnitentia, Extrema vnctio, Ordo, & Matrimonium.

Sacrarium Apoſtolicum

Sacrarij Apoſtolici curam, in perpetuum vni ex Fratribus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini concedi iuſſit. Alex. vi. conſt. 5. p.394.t.1

Sal

Sal exterum, per ſubiectos mediatè vel immediatè Sedi Apoſtolicæ, emi prohibuit Greg. xiij. conſt. 49. p. 419. t. 2. & Clem. viij. conſt. 49. §. 3. p.65.t.3
Sal locis pijs Mendicantium, gratis datur à Miniſtris Reuer. Cameræ Apoſtolicæ. Pius v. conſt. 11 p.191.t.2

Salarium

Vide in V. Merces. ſup. pag. 77.

SALVATOR

Saluatoris D. N. IESV CHRISTI Eccleſiam in Vrbe conſtrui fecit Conſtantinus Imperator, & S. Syueſter Papa conſecrauit. Clem. vii. conſt. 3. p.362.t.2
Vide etiam in V. Chriſtus. ſup. pag. 26.

Saluus conductus

Saluum conductũ cõcedere tenentur Inquiſitoribus, Magiſtratus ſeculares, ab eis requiſiti. Alex. iv. cõſt. 20. p. 93. t. 1
Saluus conductus Bannitis, & Homicidis, à Gubernatoribus Status eccleſiaſtici, etiam Legatis de latere concedi non poteſt. Pius ij. conſt. 8. p.320.t.1.
Saluus conductus Bannitis, ac Sicarijs, non ſuffragatur quominus ſtatim capi ac carcerari poſſint. Pius iv. conſt. 27. p.39.t.2.
Saluũ conductum habent, Mercatores ad Portum Anconæ accedentes. Clem. viij. conſt. 26. p.34.t.3.

Sancti

Sancti multi, tàm Romani Pontifices, quàm aliarum Sedium Epiſcopi ſceleratis Principibus reſtiterũt. Gelaſ. 1. conſt. 1. p.5.t.1.
Sanctorum cuiuſuis Ordinis inſigne præconium, habetur in Bonif. ix. conſt. 5. p.234.t.1.
Sancti, lapidibus pretioſis comparati, à Leone x. in conſt. 38. p.329.t.1.
Sanctorũ varij Ordines, in vtraque Eccleſia, eorumq. laus & præconia. Leo x. ibid.
Sanctos blaſphemantium, pœnas edixit Leo x. conſt. 7. p. 477. t. 1. & Iul. iij. conſt. 23. p. 715. t. 1. ac Pius v. conſtit. 5. p. 180. t. 2.
Sanctorum feſta inuiolatè obſeruari iuſſit Pius v. ibid.
Sanctorum Imagines venerandæ ſunt. Greg. xiij. conſt. 33. p. 401. t. 2.
Sanctorum Reliquiæ. Vide in V. Reliquiæ, ſup. p. 97.
Sanctorũ Canonizatio. Vide in V. Canonizatio. ſup p. 19.

Saracæni

Saracenis arma, & alia deferentes, quas pœnas incurrũt.

Nicol.

Nicol. v. conſtit. 3. p. 308. t. 3. & Paul. v. conſtit. 63. p.251.t.3

Saracani, quæ mala perpetrarunt in occupatione Terræ ſanctæ Hieruſalem. Nicol. iv. conſt.5. p.134.t.1

Saracani ad fidem conuerſi ad eorum ſectam redeuntes, ab Inquiſitoribus puniuntur. Greg. xi. conſtit. 2. p.220.t.1

Saracani Chriſtianos ad ſuam ſectam traducentes, quomodo puniendi. Greg. xi. ibid.

Sardinia

Sardiniæ Inſulæ parochias ad primæuum ſtatum reduxit. Pius v. conſt. 74. p.271.t.2

Sardiniæ Inſulæ parochijs, Vicarios deputauit. Pius v. ibid.

Saxoniæ Dux

Vide in V. Dux, ſup. pag. 44.

Scala Sancta

Scalæ Sanctæ in eccleſia Lateranenſi poſitæ, dignitas, ac populi circa eam magna deuotio. Sixt. v. conſtit. 105. p.683.t.2

Scalam Sanctam, in commodiorem formam tranſtulit, atque exornauit. Six. v. ibid.

Scalæ Sanctæ ſacellis, ſacriſtia, eorumq. redditibus & Præpoſituræ. Six. v. ibid.

Scalæ Sanctæ beneficije. Six. v. ibid.

Schiſmatici

Schiſmaticorum pœnas edixit Paul. iv. conſt. 19. p.739.t.1. Pius v. conſt.22. p.200.t.2

Schola, & Scholares

Scholas puerorum, Regulares in Monaſterijs habere prohibuit. Clem. viii. conſt.60. p.83.t.3

Scholarum Magiſtri, vide in V. Magiſtri, ſup. p. 75.

Scholares in eorum promotione, profeſſionem fidei facere debent. Pius iv. conſt. 88. p.128.t.2

Vide in V. Collegium, & in V. Studium, & in V. Prothonotarius.

Scholæ Piæ

Scholæ piæ inſtitutæ fuerunt in Vrbe, ad erudiendos pauperes gratis, à Paul. v. conſt.81. p.316.t.3

Scholarum piarum regimen, Congregationi B. Mariæ Clericorum ſecularium commiſit. Paul. v. ibid.

Sclaui

Sclaui baptizati, ſi ad Conſeruatores Almæ Vrbis pro libertate confugiunt, eam conſequuntur. Pius v. conſt.17. p.196.t.2

Sclaui prædicti, Ciues Romani efficiuntur. Pius v. ibid.

Scotorum Collegium

Vide in V. Collegium, ſup. p. 31.

Scriptores Archiuij

Vide in V. Archiuium, ſup. p. 7.

Scriptura

Scripturas Cameræ retinentes, excommunicantur à Six. v. conſt.56. p.574.t.2

Scripturas Cameræ intereſſe concernentes, vbique inquiri iuſſit. Pius v. conſt. 70. p.267.t.2

Scripturas omnes per Notarios ad Archiuia generalia Status eccleſiaſtici, deferri mãdauit Six. v. conſt.83. p.63.t.2

Scriptura Sacra

Scriptura ſacra, iuxta eum ſenſum quem tenuit & tenet S. E. Catholica, eſt interpretanda. Greg. xiii. conſt.33. p. 401. t. 2

Scripturæ ſacræ interpretatio, veriq. ſenſus intelligentia, ſpectat ad S. E. Catholicam. Greg. xiii. ibid.

Secretarij Apoſtolici

Secretarios Apoſtolicos ad numerum vigintiquatuor eſſe voluit. Innoc. viii. conſt.12. p.382.t.1

Secretarij Apoſtolici, ſunt Cancellariæ Apoſtolicæ membra, & Officiales. Innoc. viii. ibid.

Secretarii Apoſtolici, ſunt verè Papæ familiares. Innoc. viii. ibid.

Secretarii Apoſtolici expediunt bullas, ſibi per Plumbatores delatas. Innoc. viii. ibid.

Secretarii Apoſtolici, nihil ſoluunt pro expeditione ſuarum litterarum Apoſtolicarum. Innoc. viii. ibid.

Secretarii Apoſtolici, ſi à Romana Curia abſentes fuerint, præſentes eſſe exiſtimantur. Innoc. viii. ibid.

Secretarii Apoſtolici, officia ſua reſignare poſſunt. Innoc. viii. ibid.

Secretarii Apoſtolici, ſunt Sedis Apoſtolicæ Notarii. Innoc. viii. ibid.

Secretarii Apoſtolici, de numero Participantium ad Doctoratus gradum promoti ſi ad annum 25. peruenerint, habitum Prælatorũ ſuſcipiunt, & Referendarii creantur. Six. v. conſt.29. p.526.t.2

Secretarii Apoſtolici, quem locum habeant in Capella Papæ. Six. v. ibid.

Secretariorum Apoſtolicorum emolumenta conſtituit. Six. v. ibid.

Secretariis Apoſtolicis habitum præfiniuit. Six. v. ibid.

Secretariorum prædictorum antiquior ex Referendariis, Signaturæ Papæ aſſiſtere valet, Six. v. ibid.

Secretarii Apoſtolici domeſtici, officium quale ſit. Six. v. ibid.

Sedes Apoſtolica

Vide ſupra in V. Apoſtolica Sedes.

Senator Vrbis

Senator Vrbis, & alii Capitolii Iudices cognoſcunt cauſas inter Romanos & Incolas etiam obligationis Cameralis. niſi in hoc fuerit præuentum. Pius iv. conſt.34. p.48. t.2. Paul. v. conſt.71. §.19. p.268.t.3

Senatoris Vrbis, & aliorum Capitolii Iudicum, & Collateralium iuriſdictio quæ ſit. Pius iv. ibid. & Paul. v. ibid. §.6. p.269.t.3

Senenſis Eccleſia

Vide in V. Eccleſia, ſup. p. 45.

Sententia

Sententias Inquiſitorum hæreticæ prauitatis Magiſtratus ſeculares abſque proceſſuum reuiſione, exequi tenentur. Innoc. viii. conſt.10. p.382.t.1

Sententiæ latæ per Auditores Rotæ prout in Cedula, vel per viam termini proſeruato intra 15. dies, vel menſem publicandæ ſunt. Pius iv. conſt.45. p.59.t.2

Sententiæ quando ferri poſſint per Auditores Rotæ Romanæ, non confecto prius Regiſtro. Pius iv. ibid.

Sententiæ duæ conformes faciunt rem iudicatam, in cauſis fabricæ S. Petri. Pius v. conſt.95. p.297.t.2

Sententia in fauorem hæreticorum prolata, extra ſtylum Sanctiſſ. Inquiſitionis numquam tranſeunt in rem iudicatam. Pius v. conſt.22. p.201.t.2

Sententia in fauorem hæreticorum lata, & à Papa confirmata, vt poſſunt nihilominus per Cardinales Congregationis Sanctiſſ. Inquiſitionis recognoſci. Pius v. ibid.

Sententiæ duæ conformes in Rota Maceraten., faciũt rem iudi-

iudicatam. Six. v. conſt. 94. p.659.t.2
Sententia contumaciales reorum, in cautionibus de non offendendo præiudicant eorum fideiuſſoribus. Pius iv. conſt. 52. p.69.t.2
Sententiam ferens ſuper priuatione beneficij, & illius conſanguinei, non poſſunt illud obtinere. Pius iv. conſt. 14. p.23.t.2
Sententiæ contumaciales contra reos prolatæ, vt executioni demandentur. Pius v. conſt. 9. p.186.t.2

Separatio thori

Separatio thori an fieri poſſit, ob fornicationem. Eug. iv. conſt. 19. p.289.t.1
Separationem thori maritus, & vxor, procurantes, vt inhoneſte viuant, quas pœnas incurrant in Vrbe. Six. v. conſt. 46. p.555.t.2
Vide etiam ſup. in V. Maritus, p.66. & infra in V. Vxor.

Sepultura

Sepultura eccleſiaſtica hæreticis denegatur. Honor. iii. conſt. 2. §.18. p.124.t.1
Sepultura eccleſiaſtica mortuis in duello denegatur. Clem. viii. conſt. 11. §.7. p.14.t.3
Sepultura eccleſiaſtica carere debent, congredientes ad agitandum & certandum cum tauris & alijs feris, in ſpectaculis. Pius v. conſt. 48. p.244.t.2
Sepulturam pauperibus mortuis gratis in Vrbe, impendit Confraternitas Mortis. Pius iv. conſt. 22. p.32.t.2
Sepultura mortuis, danda eſt in tumbis profundis Eccleſiarum. Pius v. conſt. 5. §.6. p.180.t.2
Sepultura cum habitu Fratrum, vt alijs dari poteſt. Six. iv. conſt. 6. §.12. p.338. & conſt. 19. p.362.t.1

Sequeſtra

Sequeſtra quæ, & quando ſuper pecunijs depoſitatis in monte Pietatis de Vrbe, fieri poſſint. Clem. viij. conſt. 88. p.136.t.3
Sequeſtra Notarij Vrbis quando concedere poſſint. Paul. v. conſt. 71. §.19. n.57. p.278.t.3
Sequeſtra in cauſis beneficialibus, A.C. quomodo concedere poſſit. Paul. v. ibid. §.4. n.10. p.267.t.3
Sequeſtris ſuper fructibus beneficiorum lite pendente decernendis. Pius iv. conſt. 17. p.28.t.2

S. Seuerini Oppidum

S. Seuerini olim Oppidi in Prouincia Picæni commendatio. Six. v. conſt. 49. p.559.t.2
S. Seuerini olim Oppidum in Ciuitatem, eiuſq. Eccleſiam in Epiſcopalem erexit. Six. v. ibid.

Signatura Gratiæ, & Iuſtitiæ

Signatura Iuſtitiæ Romani Pontificis non reſcribit in cauſis Cameræ Apoſt. ſed Signatura Gratiæ. Clem. viii. conſt. 65. p.92.t.5
Signaturæ Iuſtitiæ Referendarijs, nonnulla circa eorum munus præſcripſerũt Pius iv. conſt. 59. p.84.t.2. & Paul. v. conſt. 71. §.1. p.265.t.3
Signaturæ Gratiæ, qui Cardinales aſſiſtant. Six. v. conſt. 74. p.612.t.2
Signaturæ Gratiæ, & Iuſtitiæ Referendarijs, nonnulla priuilegia conceſſerũt. Paul. iii. conſt. 23. p.647.t.1. & Six. v. conſt. 41. p.543.t.2
Vide etiam ſup. in V. Referendarij. p. 95.

Simonia, & Simoniaci

Simonia ſacramentalis qualiter punienda. Pius v. conſt. 4. p.180.t.2
Simonia beneficialis, Vide ſup. in V. Beneficialis confidentia, p. 13.
Simoniacorũ pœnas, edixerunt Eug. iv. conſt. 7. p.274.t.1. Leo x. conſt. 7. p.477.t.1. & Pius v. conſt. 5. p.180.t.2
Simoniaca electione Papæ, Vide in V. Electio, ſup. p. 45.
Simoniace promotis. Six. v. conſt. 91. p.651.t.2

Sixtus IV. & V.

Sixtus IV. Italus, ex Villa Albizola, Diœc. Sauonen. in Prouincia Liguriæ, ex nobili Familia de Ruuere, creatus fuit Rom. Pont. Romæ die 9. Auguſti 1471. p.332.t.1. Obijt ibid. die 12. Auguſti 1484. p.371.t.1
Sixtus V. Italus ex Oppido nunc Ciuitate Montis Alti in Prouincia Picæni, ex nobili Familia Peretta, creatus fuit Rom. Pont. Romæ die 24. Aprilis 1585. p.486.t.2. Obijt ibid. die 27. Auguſti 1590. p.682.t.1

Societas

Societates ſiue contractus ſecuritatem capitalis continentes, prohibuit, vſurarioſq. declarauit, & pœnas impoſuit. Six. v. conſt. 45. p.553.t.2
Societates prædictas, quæ pacta, vſurarias reddant. Six. v. ibid.
Societatum prædictarum contrahendarum, formam præſcripſit. Six. v. ibid.
Societas Officiorum, vide infra pag. ſeq.

Societas Iesv

Societas Ieſu approbata à Paul. iij. in conſt. 25. p. 653. t.1. Iul. iii. conſtit. 9. p. 699. t.1. & Greg. xiii. conſtit. 89. p.472. t.2. & Greg. xiv. conſt. 10. p.696.t.2
Societatis Ieſu Præpoſiti munere & authoritate. Paul. & Greg. ibid. & præſertim circa contractus cenſuum & alienationum. Greg. xiii. conſt. 36. p.458.t.2
Societatis Ieſu Religioſi officium diuinum priuatim, non communiter recitant. Paul. iii. ibid.
Societatis Ieſu Religioſi profeſſi, quando non ſuccedant in bonis eorum qui vota emiſerunt, etiam ab inteſtato. Greg. xiii. conſt. 89. p.475.t.2
Societatis Ieſu domus & eccleſia, vt in bonis profeſſorũ non ſuccedant. Greg. xiii. ibid.
Societatis Ieſu Religioſi, abſque licentia à Societate diſcedentes, apoſtatæ cenſentur. Greg. xiii. ibid.
Societatis Ieſu Religioſi, quæ, & quando vota emittant. Greg. xiii. ibid.
Societatis Ieſu profeſſi, paupertatem ſeruant, non profeſſi dominium bonorũ retinent. Greg. xiii. ibid.
Societatis Ieſu profeſſi, veri ſunt Religioſi, & Societatis priuilegijs gaudent. Greg. xiii. ibid.
Societatis Ieſu Superiorum electio, eſt penes Præpoſitum. Greg. xiv. conſt. 10. §.8. p.697.t.2
Societatis Ieſu Religioſi, hoc nomen in perpetuum retinere conceſſit. Greg. xiv. ibid.
Societatis Ieſu Religioſi, poſt emiſſionem votorũ ad Carthuſien. dumtaxat Ordinẽ tranſire poſſunt. Greg. xiv. ibid.
Societatis Ieſu Præpoſiti, circa miſſiones poteſtas. Paul. iii. conſt. 48. p.687.t.1
Societatis Ieſu Religioſi, non poſſunt conſentire electioni factæ de ſe ad Eccleſiaſticas dignitates abſque Præpoſiti licentia. Paul. iii. ibid.
Societatis Ieſu Præpoſitus, quando ab irregularitate abſoluat. Paul. iii. ibid.
Societatis Ieſu Religioſi Præpoſito, aut ab eis deputatis confitentur. Paul. iii. ibid.
Societatis Ieſu Religioſi, confeſſiones ſecularium audire poſſunt. Paul. iii. ibid.
Societatis Ieſu Religioſi, quando, & vbi bis in die Miſſam celebrare poſſunt. Paul. iii. ibid.
Societati Ieſu, plura priuilegia conceſſit Paul. iii. conſt. 48. p.687. & ſeqq. t.1. Greg. xiii. conſt. 89. p.472. & Greg. xiv. conſt. 10. p.695.t.2

Socie-

Societas Ieſu, eſt verè de Ordinibus Mendicantibus, eorumq. gratijs & priuilegijs, tàm conceſſis quàm concedendis perfruitur. Pius v. conſt.131. p.343.t.2

Societas Ieſu, eligit Conſeruatores in eius cauſis cum ampliſſima iuriſdictione. Greg. xiii. conſt. 1. p.361.t.2

Societatis Ieſu Religioſi, ad proceſſiones accedere nõ tenentur, nec ad id cogi poſſunt. Greg. xiij. conſt.36. p.404.t.2

Societatem Ieſu, à ſolutione & præſtatione decimarum, & aliorum onerum quorumcumque exemit. Greg. xiii. conſt. 51. p.421.t.2

Societas Ieſu, vbique Eccleſias & domos ædificare poteſt non obſtante priuilegio alijs Ordinibus, conceſſo, quod prope eorum loca, noua Monaſteria conſtrui nequeant. Greg. xiij. conſt.39. p.407.t.2

Societatis Ieſu, vſum altaris portatilis conceſſit. Greg. xiii. conſt. 57. p.433.t.2

Societatis Ieſu Religioſi, qui poſſint litteras Pœnitentiariæ aperire. Greg. xiii. conſt. 75. p.457.t.2

Societatis Ieſu Religioſi, à quocumque Epiſcopo extra tempora, & interſtitijs non ſeruatis, Ordines poſſunt ſuſcipere. Greg. xiii. conſt.77. p.461.t.2

Societatis Ieſu Religioſi, etiam ſacris ordinibus non initiati, Verbum Dei prædicant. Greg. xiii. conſt.95. p.481.t.2

Societas Ieſu recipit Nouitios, etiam non ſeruata forma conſtitutionis 71. Six. v. Greg. xiv. conſt.15. p.704.t.2

Societatis Ieſu Collegium, in Oppido Pontiſmonſonij in Lotharingia, inſtituit Greg. xiii. conſt.1. p.31. in Append.

Societatis Ieſu Collegium, in Ciuitate Padebornen. erexit Theodorus eiuſdem Ciuitatis Epiſcopus, & ibidem ſtudium generale inſtituit. Paul. v. conſt.84. p.317.t.3

Societatis Ieſu Collegiũ, in Ciuitate Vilnenſi in Regno Poloniæ, vt inſtitutũ fuit à Greg. xiii. conſt.3. p.35. in Append.

Societatis Ieſu Collegium in Oppido Graecen. Salzburgenſis Diœceſis, inſtituit Six. v. in conſt.2. in Append. p.41

Societates Officiorum

Societates Officiorum, aliter quam ſuper Officijs Romanæ Curiæ vacabilibus, contrahi prohibuit. Paul. iv. conſt.7. p.723.t.1

Societates Officiorum contrahendi formam, præſcripſit Pius iv. conſt.12. p.22.t.2

Sodomia, & Sodomitæ

Sodomia in crimine, quomodo proceden. Pius v. conſtit. 5. p.180.t.2

Sodomiæ ob ſcelus, plures Ciuitates Dei iudicio conflagrarunt. Pius v. conſt.72. p.268.t.2

Sodomitarum laicorum & clericorum pœnas edixerunt. Leo x. conſt.7. p.477. t.1. Pius v. conſt.5. p.179. t.2. & conſt. 72. p.269.t.2

Sollicitatores Cancellariæ

Vide in V. Cancellaria, ſup. pag. 18.

Sollicitatores Cauſarum

Sollicitatores cauſarum Rom. Curiæ, quæ ſeruare teneantur. Paul. v. conſt.71. §.18. p.276.t.3

Sortilegi

Vide in V. Malefici, ſup. pag. 76.

Spadones

Vide in V. Eunuchi, ſup. pag. 48.

Spectacula

Spectacula Taurorum, & aliarum ferarum, prohibuit Pius v. conſt.48. p.244.t.2

Spectaculis prædictis intereſſe, Clericos non poſſe prohibuit. Pius v. ibid.

S. Spiritus Confraternitas

Vide in V. Confraternitas, ſup. p.36.

S. Spiritus Fratres

Vide in V. Fratres, ſup. pag. 59.

S. Spiritus Hoſpitale

Vide ſup. in V. Archihoſpitale, pag.7.

S. Spiritus Milites

Vide in V. Milites, ſup. pag. 79.

Spolia

Spolium faciunt pro Monaſterio Conuertitarum de Vrbe bona Meretricum Vrbis decedentium, non relicta quarta, vel quinta ſuorum bonorum parte dicto Monaſterio. Clem. vii. conſt. 14. p.582.t.1

Spolia eccleſiaſticarum perſonarum, ſine teſtamento aut facultate teſtandi decedentium, ad Cameram Apoſtolicam ſpectant. Paul. iii. conſt.29. p.658. t.1. & Pius iv. conſt. 8. p.8.t.2

Spoliorum nomine, quæ veniant. Pius v. conſt.42 p.239. t.2. & Six. v. conſt.100. p.670.t.2

Spolium non faciunt bona Clericorum, qui obtinent penſiones, & beneficia non excedentia ſummam ducatorum triginta. Pius v. ibid.

Spoliorum nomine, veniunt bona Clericorum, extra reſidentiam decedentium. Pius iv. conſt.91. p.132.t.2

Spoliorum nomine, veniunt bona Clericorum ex illicita negociatione acquiſita. Pius iv. conſt.19. p.29.t.2

Spoliorum nomine, veniunt bona Regularium, extra Clauſtra vagantium. Greg. xiii. conſt. 43. p.411.t.2

Spoliorum nomine, veniunt fructus beneficiorum Italiæ Sedis Apoſtolicæ reſeruatorum, vel affectorũ aliter quam per ceſſum vacantium. Pius iv. conſt.32. p.46.t.2

Spolium quando non faciunt bona Ciuium Romanorum, Incolarum, & Curialium. Paul. v. conſtitut. 18. p.199.t.3

Sportulæ

Vide in V. Propina, ſup. pag. 94.

S. Stanislaus Epiſcopus & Martyr

S. Stanislaus Epiſcopus Cracouien. à Boleslao, Poloniæ Rege, quem antea de nefandis flagitijs corripuerat impiè dum ſacris inſiſteret, trucidatus eſt. Innoc. iv. conſtitut.13. p.75.t.1

S. Stanislaus Epiſcopus Cracouien. miraculis claruit. Innoc. iv. ibid.

S. Stanislaum Epiſcopum Cracouienſem, SS. Martyrum Cathalogo adſcripſit. Innoc. iv. ibid.

S. Stanislai feſtum quod die 8. menſis Maij celebrari iuſſerat Innoc. iv. ibid. ad diem 7. eiuſdem menſis transtulit Clem. viii. conſt.31. p.46.t.3

Stationes Vrbis

Stationum Religio ac Baſilicarum viſitatio in Vrbe, antiquiſſima, ad honorem Sepulchrorum SS. Martyrum introducta. Six. v. conſt.23. p.517.t.2

Stationes Baſilicarum Vrbis, Populus Romanus ſumma ſemper cum veneratione coluit. Six. v. ibid.

Stationes ſunt in ſeptem Eccleſiis Vrbis inter cæteras omnes celeberrimis. Six. v. ibid.

Stationes ac Baſilicarum viſitationes, quâ religione ac pietate faciendæ. Six. v. ibid.

Statuta Vrbis

Statuta Vrbis antiqua abrogauit, & noua conſtituit.

Greg.

Greg. xiii. conſtit. 61. p.439.t.2
Statuta Vrbis ordinatoria, in Curia tantum Capitolina locum habent, deciſoria vero in alijs omnibus Vrbis eiusq. diſtrictus Tribunalibus. Greg. xiii. ibid.
Statuta & decreta circa moderationem dotium, munerũ, & ornamentorũ, mulierum in Vrbe nubentiũ, & aliarum impenſarum quæ immoderate Romæ fiebant præfiniuit Six. v. conſtit. 52. p.565.t.2
Statuta contra Officiũ Sanctiſſ. Inquiſitionis hæreticæ prauitatis edita abroganda ſunt Alex. iv. conſt. 10. p.87.t.1
Statuta Vniuerſitatis Florentinorum Mercatorum in Vrbe, approbauit Leo x. conſt. 33. p.524.t.1

S. Stephani Milites

Vide in V. Milites, ſup. pag. 80.

Studium

Studium Auenionen. erexit Bonif. viii. in conſt. 1. p. 11. in Append.
Studij Auenionen. Scholares, quomodo ad Doctoratus gradum promouendi. Bonif. viii. ibid.
Studij Auenionen. Lectores, vbique legere poſſunt. Bonif. viii. ibid.
Studij Auenionen. Scholaribus, & Doctoribus, priuilegia aliorum Studiorum generalium, conceſſit Bonif. viii. ibid. p.12.
Studiũ Theologiæ in Ciuitate Bononiæ erexit, eiq. & Scholaribus priuilegia conceſſit Innoc. vi. conſt. 2. p.218.t.1
Studij Bononien. generalis priuilegia, confirmauit Pius iv. conſt. 69. p.99.t.2
Studium Ferrarien. inſtituit, eiq. priuilegia Studij Bononien. & Pariſien. conceſſit Bonif. ix. conſt. 2. p.231.t.1
Studij Ferrarien. Doctores, vbique legere & docere poſſunt. Bonif. ix. ibid.
Studij Ferrarien. Lectoribus, & Scholaribus priuilegia conceſſit Clem. viii. conſt. 94. p.142.t.3
Studium Firmanum penè deſtitutum, renouauit Six. v. conſt. 9. p.495.t.2
Studio Firmano, priuilegia aliorum omnium generalium Studiorum conceſſit Six. v. ibid.
Studiũ Graecen. Salzburgen. diœceſis, erexit Six. v. conſt. 2. in Append. p.41
Studium Graecen. regimini Societatis Ieſu ſubiecit, eique priuilegia Studiorum generalium conceſſit. Six. v. ibid.
Studium Maceraten., in Prouincia Picani, Status eccleſiaſtici erexit Paul. iii. conſt. 22. p.646.t.1
Studio Maceraten., eiusq. Doctoribus & Scholaribus, priuilegia aliorum omnium Studiorum generalium indulſit Paul. iii. ibid.
Studium in Ciuitate Padebornen., & in Collegio Societatis Ieſu per Theodorum d. Ciuitatis Epiſcopum promotum, inſtituit Paul. v. conſt. 84. p.317.t.3
Studij prædicti Scholares, Magiſtri, Rectores, & alij Officiales, quibus gaudeant priuilegijs. Paul. v. ibid.
Studium prædictum regimini Collegii Societatis Ieſu commendauit. Paul. v. ibid.
Studium Peruſinum erexit Clem. v. conſt. 2. p.149.t.1
Studij Peruſini Doctoribus, Scholaribus, & Lectoribus, priuilegia conceſſit Ioan. xxii. conſt. 6. p.161.t.1
Studium Pontiſmouſonii in Lotharingia, erexit Greg. xiii. conſt. 1. in Append. p. 30
Studium prædictum, Religioſis Societatis Ieſu ſubiecit. Greg. xiii. ibid.
Studium Vrbis erexit, eique, Scholaribus, & Doctoribus priuilegia elargitus eſt. Bonif. viii. conſt. 9. p.146.t.1
Studij Vrbis regimen, Collegio Aduocatorum Conſiſtorialium commendauit Six. v. conſt. 62. p.589.t.2
Studii Vrbis Lectoribus, Aduocationis munus interdixit Leo x. conſt. 4. p.472.t.1
Studii Vrbis Lectorum munus, quale ſit. Leo x. ibid.
Studij Vrbis Rectoris munere, & authoritate. Leo x. & Six. v. ibid.
Studii Valentini pro bono regimine, multa ſtatuit Six. v. conſt. 11. p.498.t.2
Studium Vilnen. in Regno Poloniæ, erexit Greg. xiii. conſt. 3. in Append. p. 35
Studio prædicto priuilegia elargitus eſt. Greg. xiii. ibid.

Stuprum

Stuprum pueris ſuadentes, vel eos de hoc interpellantes, Romæ quas pœnas incurrant. Paul. iv. conſt. 18. p.739.t.1
Stupra in Vrbe, quibus caſibus vltimi ſupplicii pœna punienda. Six. v. conſt. 46. p.554.t.2
Vide etiam ſup. in V. Sodomia, & Sodomita, p. 101.

Stygmata S. Franciſci

Stygmatum S. Franciſci veritatem approbauit, & contrarium credi prohibuit. Greg. ix. conſtit. 12. p. 58. t. 1. & Alex. iv. conſt. 4. p.83.t.1
Stygmatum S. Franciſci veritatem impugnantes, puniri voluit. Alex. iv. ibid.

Subcollectores

Subcollectores, & Commiſſarii, Nuncii Apoſtolici in Regno Neap. fori priuilegium habent in cauſis criminalibus. Greg. xiii. conſt. 25. p.392.t.2
Vide etiam ſup. in V. Collectores, p. 30.

Subditi Eccleſiæ ſiue Status Eccleſiaſtici

Subditos Eccleſiæ, aut Status eccleſiaſtici, bona in eo exiſtentia in non ſubditos & forenſes, alienare prohibuit Six. v. conſt. 3. p.488.t.2
Subditi Eccleſiæ ſiue Status eccleſiaſtici, ab eo abſentes, ad illum non reuerſuri, bona ſua infra biennium vt vendere tenentur. Six. v. ibid.
Subditi prædicti omnes, ad ſubſidium triennale ſoluen. tenentur. Paul. iii. conſt. 39. p.678.t.1
Subditi prædicti, nõ poſſunt pro Baronibus fideiubere, aut bona ſua ſtabilia obligare. Clem. viii. conſt. 78. p.121.t.2. & ab obligationib. factis liberãdi ſunt. Pius 4. cõſt. 18. p. 292
Subditis prædictis, bona ſua quomodo alienare poſſint. Clem. viii. ibid. Vide etiam inf. in V. Vaſſalli. p.106

Subſidium triennale

Subſidium triennale à ſubditis Status eccleſiaſtici R. Cam. Apoſtolicæ perſoluendum, impoſuit. Paul. iii. conſt. 39. p.678.t.1
Subſidii triennalis ſolutio, non retardatur prætextu quarumcumque exemptionum. Paul. iv. conſt. 20. p.741.t.1. & Paul. v. conſt. 11. p. 188.t.3

Summatoris litterarum Apoſtolicarum Officium

Vide in V. Officium, ſup. p. 88.

Supplicationes

Supplicationis data diẽ, in adnotationibus & extenſionibus conſenſuum de reſignationibus beneficiorum Eccleſiaſticorum, poni iuſſit. Clem. vii. conſt. 17. p.585.t.1
Supplicationes ſignatas etiam motu proprio, ſuper retentione beneficiorum ac penſionum Conſiſtorialium, non ſuffragãtur, niſi ſeruatis à Leon. x. ſtatutis, Clem. vii. conſt. 8. p.571.t.1
Supplicationum tranſumpta, neque eorum prætextu mandata de adipiſcendo poſſeſſionem, Iudices & Officiales Rom. Cur. litteris Apoſtolicis non expeditis, concedere poſſunt. Paul. iii. conſt. 1. in Append. p.26
Supplicationum tranſumptis, aut mandatis, litteris Apoſtolicis

licis non expeditis vtentes, quas pœnas incurrant. Paul. iii. ibid.
Supplicationes reſignationum, & ceſſionum beneficiorum, quomodo probetur, miſſas eſſe ad Regiſtrum. Clem. vii. conſt. 17. p.586.t.1

Suſpectus

Suſpecti de fuga. Vide ſup. in V. Fugitiui p. 60.

S. Syluester

S. Syluester, Conſtantinum Imperatorem baptizauit. Clem. vii. conſt. 3. p.562.t.1
S. Syluester Eccleſiam Lateranen., & Baſilicas SS. Apoſtolorum à Conſtantino Imperatore ædificatas, conſecrauit. Clem. vii. ibid.

Syluestrini

Vide in V. Monachi, ſup. p. 82.

Synagoga Hebræorum

Synagogam vnicam tantum, in locis in quibus habitant in Statu eccleſiaſtico Iudæos, habere poſſe voluit. Paul. iv. conſt. 3. p.721.t.1
Synagoga qualibet Hebraeorum prædictorum, ducatos decem Hoſpitali Catbecumenorum de Vrbe, in die feſto omnium Sanctorum ſoluere tenetur. Paul. iv. conſt. 9. p.725.t.1

Syndicatus

Syndicatus Officialium, ſiue Gubernatorum Status eccleſiaſtici formam tradidit. Clem. vii. conſt. 25. p.593.t.1
Syndicatui Gubernator Vrbis non ſubijcitur. Leo x. conſt. 8. p.479.t.1
Syndicatui ſtandi fideiuſſionem, in ingreſſu officij, Iudex Curiæ de Sabellis præſtare tenetur. Greg. xiij. conſt. 26. p.392.t.2. & Paul. v. conſt. 71. §. 8. p.271.t.3
Syndicatui ſtare tenetur Iudex Burgi Romæ. Pius iv. conſt. 58. p.80.t.2
Syndicatui ſtare debet, Iudex Ripæ & Ripettæ in fine officij. Paul. v. conſt. 71. §. 9. p.271.t.3
Syndicatui ſtare tenetur, Iudex Turris nonæ in fine officij. Paul. v. conſt. 71. §. 8 p.270.t.3

Syndici

Syndici, Oeconomi, & Procuratores Fratrum Minorum, & Monialium S. Claræ, & eorum familia, gaudent iiſdem priuilegijs. Clem. vij. conſt. 19. p.380.t.1

Synodus

Synodum Ephesinam primam, magnam reuerentiam exhibuiſſe pluribus Pontificibus teſtatur. Leo x. conſt. 20. p.500.t.1
Synodum Ephesinam ſecundam, ad Concilium Chalcedonen. tranſtulit Leo i. vt habetur in Leo x. ibid.
Synodi Epheſinæ ſecundæ, geſta contra Catholicam fidem, Concilium Chalcedonen. reuocauit. Leo x. ibid. & Gelaſ. i. conſt. 1. §. 16. p.3.t.1
Synodi Epheſinæ ſecundæ, male acta recenſet. Gelaſ. i. ibid. p.4.
Synodi Nicenæ primæ acta cõprobauit. Leo i. conſt. 2. p.1.t.1
Synodus Epheſina tertia vniuerſalis, contra impium Neſtorium celebrata eſt tempore Theodoſii Iunioris, & Arcadij Impp. Six. v. conſt. 73. p.609.t.2
Synodum ſiue Concilium Lateranen. 3. indixit Alex. iii. conſt. 9. p.28.t.1
Synodum ſiue Concilium Lateranenſe quartum, indixit Innoc. iii. conſt. 11. p.41.t.1
Synodum in Romano Clero pro correctione morum, & alijs de cauſis congregare poteſt Vicarius Papæ. Paul. iii. cõſt. 36. p.672.t.1. Vide etiam ſup. in V. Concilium, p. 33.

T

T. ſignum potentiam denotat, & illud in ſuo habitu deferunt Fratres S. Antonij Viennen. Bonif. viii. conſt. 5. p.141.t.1

Tabella Communitatum

Tabellam ſeu libellum expenſarum omnium, quolibet anno facere tenentur Terræ & loca S. R. E. Clem. viii. conſt. 10. p.8.t.3
Tabellam prædictam, Gubernatores locorum reuidere & approbare debent. Clem. viii. ibid.
Tabellam prædictam reuiſam, atque approbatam à S. R. Eccleſiæ Camerario, & Papæ Theſaurario ad Communitates remitti iubet. Clem. viii. ibid.
Tabellam ſic reuiſam, in Communitatum Archiuijs aſſeruari, eiuſq. copiam in locis publicis affigi decreuit. Clem. viii. ibid.
Tabellam prædictam excedere non licet, niſi de expreſſa Cameræ Apoſtolicæ licentia, aut inſtante neceſſitate, de licentia Gubernatoris loci. Clem. viii. ibid.
Tabellæ obſeruantiam, qui curare debeant, declarauit. Clem. viii. ibid.

Tabellio

Vide in V. Notarij, ſup. pag. 85.

Tabernarij

Vide in V. Hoſpites, ſup. pag. 64.

Taurorum agitatio

Taurorum aliarumq. ferarum beſtiarũ agitationes, certamina, & ſpectacula prohibuit Pius v. conſt. 48. p.244.t.2
Taurorum, & ferarum beſtiarum certamina, agitationes, & ſpectacula feudatarij non prohibentes, Eccleſiæ feudis priuantur. Pius v. ibid.
Taurorum & ferarum beſtiarum agitationes Clerici, in ſacris conſtituti, vel beneficiati ſpectantes, quas pœnas ſubeant. Pius v. ibid.
Taurorum, aliarumq. ferarum beſtiarum agitationes promiſſas irritat. Pius v. ibid.
Taurorum, aliarumq. ferarum beſtiarum in agitationibus moriens, eccleſiaſtica caret ſepultura. Pius v. ibid.

Taxa

Taxas quorumcumque Notariorum cuiuſque Tribunalis Curiæ Vrbis, Curſorum, Mandatariorum, Cuſtodum Carcerum, Executorum, & Bariscellorum ediderunt Pius iv. in conſt. 105. & ſeq. p.173. & ſeqq. t.2. & Paul. v. conſt. 72. p.287. & ſeqq. t.3
Taxas propinarum, aut ſportularum Iudicum Curiæ Romanæ, præſcripſerunt Pius iv. conſtit. 58. p.80. t. 2. & Paul. v. in conſt. 71. §. 16. & ſeq. p.271.t.3

Templarij Milites

Templarii Milites, varios exceſſus patrarunt. Clem. v. conſt. 3. p.149.t.1
Templariorum Militiæ bona tranſlata ad Militiam S. Ioannis Hieroſolymitani, aliquibus reſeruatis Sedi Apoſt. Clem. v. ibid.

Termini ſubſtantiales

Termini ſubſtantiales qui ſint, explicat Mart. v. conſt. 7. p.256.t.1
Terminos ſubſtantiales abſque alia ſpeciali commiſſione Iudices quicumque Vrbis reiterare poſſunt. Paul. v. conſt. 71. §. 11. n. 14. p.273.t.3

Terræ, Ciuitates, & loca S. R. E.

Vide in V. Alienatio, & in V. Ciuitas, pag. 26. & in V. Infeudatio, p. 66.

Tertiariæ

Tertiariæ, quæ votum ſolemne emiſerint clauſuram ſeruare tenentur, & ad id per Ordinarios cogi poſſunt. Pius v. conſt. 8. p.184.ſ.1

Tertiariæ ſine clauſura & profeſſione viuere volentes in Religionibus non ſunt recipiendæ. Pius v. ibid.

Vide etiam in V. Fratres, & Sorores, ſup. p. 58.

Teſtamentum

Teſtamentum valide condere poſſunt meretrices Vrbis, quæ relinquunt quartam, vel quintam partem ſuorum bonorum, Monaſterio Conuertitarum de Vrbe. Clem. vii. conſt. 14. p.582.ſ.1

Teſtamentum Meretricum, quando nullum eſt & inualidum, ſi prolem legitimam non habentes nihil Monaſterio Conuertitarũ de Vrbe reliquerint. Clem. vij. ibid.

Teſtamenta, legata, ac quæcumque vltimæ diſpoſitiones factæ à perſonis eccleſiaſticis ſine licentia Sedis Apoſtolicæ nulla ſunt, ideoque eorum bona tamquam ſpolia ad Cameram Apoſtolicam ſpectant. Pius iv. conſt. 8. p.9.ſ.2

Teſtandi facultatem habentes, non comprehenduntur in conſtitutionibus de ſpolijs bonorum ex illicita negociatione quæſitorum. Pius iv. p.30.ſ.2

Teſtandi facultas non ſuffragatur Clericis, extra reſidentiam decedentibus, quominus eorum bona ſpolium faciant. Pius iv. conſt. 91. p.133.ſ.2

Teſtandi facultates ad fauorem illegitimorum, quibuſcumque conceſſas, reuocauit Pius v. conſt. 117. p.325.ſ.2

Teſtari, ac diſponere de bonis ſuis ad fauorem illegitimorum, perſonæ eccleſiaſticæ non poſſunt. Pius v. conſt. 117. p.326.ſ.2

Teſtari de bonis ac fructibus eccleſiaſticis vſque ad ſcuta 300. quando poſſunt eccleſiaſticæ perſonæ, ſi tertiam illorum partem Archiconfraternitati Confalonis de Vrbe reliquerint ad Redemp. Capt. Six. v. conſt. 27. p.522.ſ.2

Teſtari poſſunt Equites S. Lazari de quibuſcũque quæſitis ex fructibus beneficiorum, ſi quintam partẽ Conuentui eiuſdẽ Militiæ relinquant. Pius iv. conſt. 95. p.143.ſ.2

Teſtari poſſunt de eorum bonis etiam ad fauorem illegitimorum Milites S. Stephani, dummodo quintam partem Conuentui eiuſdem Militiæ relinquant. Pius iv. conſt. 60. p.86.ſ.2

Teſtari ac diſponere de bonis ſuis, vt poſſunt Milites S. Iacobi de Alcantara, Calatraua, & de Spatha, ex indulto. Greg. xiii. in conſt. 30. p.397.ſ.2

Teſtes

Teſtes per interrogatoria extenſa ſunt in Vrbe examinandi, & non ad opportunam Domini interrogationem, vel interrogatus reſpondit &c. Paul. v. conſt. 71. §. 10. n. 20. p.271.ſ.3

Teſtium dicta contra ſchiſmaticos & hæreticos, Inquiſitores hæreticæ prauitatis publicare non tenentur. Pius iv. conſt. 40. p.54.ſ.2

Teſtium reſponſiones de verbo ad verbum, & integre ſunt deſcribendæ in Vrbe, etiamſi ſint contra Fiſcum. Paul. v. conſt. 71. §. 10. n. 21. p.271.ſ.3

Teſtium & reorum recognitiones in Vrbe, quando, & quomodo faciendæ. Paul. v. num. 23. ibid.

Teſtes pro informatione Curiæ capti, an interrogari poſſint extraiudicialiter, ac non ſcriptis eorum depoſitionibus, dimitti in Vrbe. Paul. v. n. 22. ibid.

Teſtes pro informatione Curiæ capti in Vrbe quando carcerari poſſint. Paul. v. n. 24. ibid.

Teſtes contra reum repetendi, prius ſuper interrogatorijs pro eius parte datis, examinandi ſunt in Vrbe. Paul. v. n. 28. ibid.

Teſtes pro ritè & rectè examinatis habere, & declarare non coguntur Romæ. Paul. v. ibid. n. 27.

Teſtes periuri, in cauſis fidei, an admittendi. Alex. iv. conſt. 12. p.90.ſ.1

Teſtes in cauſis Religionis, ſeu Militiæ S. Ioannis Hieroſolymitanæ poſſunt eſſe Milites, Vaſſalli, ac famuli eiuſdem Militiæ. Pius iv. conſt. 9. p.19.ſ.2

Teſtes qui, & quales admittantur, in examine promouendorum ad Epiſcopatum. Greg. xiv. conſt. 6. p.692.ſ.2

Teſtes falſum in cauſis fidei deponentes, ab Inquiſitoribus vt puniuntur. Leo x. conſt. 29. p.521.ſ.1

Teſtes Notarios, & alios occaſione cauſarum in Rom. Curia offendẽs, quas pœnas incurrat. Alex. vi. conſt. 11. p.400.ſ.1

Thalmud liber

Vide in V. Libri, ſup. pag. 73.

Theatini

Vide in V. Clerici Regulares Theatini, ſup. p. 29.

Theodoſius Maior, & Iunior Imperatores

Theodoſio Imperatori maiori, communionem publicæ palamq. ſuſpendit D. Ambroſius. Gelaſ. i. conſtit. 1. §. 29. p.5.ſ.1. & Six. v. conſt. 73. p.603.ſ.2

Theodoſium iuniorem Epheſino latrocinio excedentem coarguit B. Leo. Gelaſ. i. conſt. 1 §. 30. ibid.

Theodoſij iunioris inſignis pietas in tuenda Synodo Epheſina. Six. v. conſt. 73. p.609.ſ.2

Theologia

Theologiæ laus & commendatio. Innoc. vi. conſt. 2. p.218.ſ.1. & Six. v. conſt. 76. p.622.ſ.2

Theologiæ Studiũ in Ciuitate Bononiæ erexit. Inn. vi. ibid.

Theologiæ profeſſores, antequam promoueantur, fidei profeſſionem facere ſunt aſtricti. Pius iv. conſt. 88. p.128.ſ.2

Theſaurarius Papæ

Theſaurarius Papæ, & Clerici Reu. Cam. Apoſt. ſunt Papæ commenſales, familiares, & Capellani. Calliſt. iii. conſt. 1. p.310.ſ.1

Theſaurarius, & A.C. ſunt Iudices competentes, cauſarum Cancellariorum criminaliũ Status eccleſiaſtici. Pius iv. conſt. 83. p.116.ſ.2

Theſaurarius Papæ, quem locum habeat in ſeſſionibus, proceſſionibus, & in Capella Pontificia. Six. v. conſt. 100. p.671.ſ.2

Theſaurarius Papæ, eiuſdem Signaturæ, & Cameris, atque Congregationibus intereſſe Cameræ concernentibus, interuenire debet. Six. v. ibid.

Theſaurarij Papæ, ampliſſima eſt iuriſdictio. Six. v. ibid.

Theſaurarius Papæ, habet facultatem recuperandi ſpolia de fructibus, ac redditibus perceptis ex beneficijs eccleſiaſticis, litteris Apoſtolicis non expeditis. Six. v. ibid.

Theſaurarius Papæ, deputat Collectores, necnon Depoſitarios, Commiſſarios, occaſione ſpoliorum. Six. v. ibid.

Theſaurarius Papæ, in cauſis ſpoliorum procedit ex officio, & ad inſtantiam denunciantium. Six. v. ibid.

Theſaurarius Papæ, habet facultatem componendi circa bona ac fructus ſpoliorum. Six. v. ibid.

Theſaurarius Papæ, cauſas ſpoliorum à quibuſcumque Iudicibus reaſſumit. Six. v. ibid.

Theſaurarius Papæ, in cauſis ſpoliorum procedit ſummariè & de plano. Six. v. ibid.

Theſaurarius Papæ, Vicetheſaurarium, Locumtenentem, & Auditorem in eius locum, deputat & reuocat. Six. v. ibid.

Theſaurario Papæ ampla facultas conceſſa fuit, locandi, & vendendi Cancellarias criminales Status eccleſiaſtici, tàm originariis quàm forenſibus. Pius iv. conſt. 83. p.114.t.2

Theſaurario Papæ facultas data eſt, obligandi Cameram pro venditione dictarum Cancellariarum criminalium. Pius iv. ibid.

Theſaurario conceſſa facultas decidendi lites & dubia orta, occaſione Cancellariarum criminalium, de plano, ſummariè, omniq. appellatione remota. Pius iv. ibid.

Theſaurarius cognoſcit de appellationibus, à ſententiis Nuntiorum Sedis Apoſtolicæ, Collectorum & aliorum Officialium à ſe deputatorum. Six. v. conſt. 100. p.671.t.2

Theſaurarii, ac ab eo deputatorum à ſententiis appellatio deuolutiua tantum conceditur, etiam poſt factam executionem. Six. v. ibid.

Theſaurarius, locorum Montium reſignationes admittit, eaq. vacantia per quamcumque dimiſſionem confert. Six. v. ibid.

Theſaurarius ſortes, ac lottos iocalium & rerum pretioſarum permittit, peritos æſtimatores adhibet & iura ſibi debita ab eis exigit. Six. v. ibid.

Theſaurarius cognoſcit de cauſis ortis occaſione bonorum vacantium, & Montium tàm ciuilibus quàm criminalibus. Six. v. ibid.

Theſaurarius, edicta, ordinationesq. promulgat, debitoresq. Cameræ ad ſoluen. cogit. Six. v. ibid.

Theſaurarius nihil ſoluit, pro expeditione ſuarum litterarum Apoſtolicarum. Six. v. ibid.

Theſaurarius, habet priuilegium transferendi penſiones vſque ad ſcuta quatuor millia. Six. v. ibid.

Theſaurarius, teſtari poteſt de bonis etiam iuriſdictionalibus, & acquiſitis de rebus eccleſiaſticis. Six. v. ibid.

Theſaurarius, & alii Papæ miniſtri, quando rationem reddere teneantur. Pius iv. conſt. 87. p.126.t.2

Theſaurarij Status Eccleſiaſtici

Theſaurarii Status eccleſiaſtici, quomodo ſe gerant circa pœnarum exactionem. Six. v. conſt. 93. p.657.t.2

Theſaurarii Status eccleſiaſtici, ad iuſſum Gubernatorum non ſoluunt niſi portionem Fiſci Procuratori, & accuſatori. Six. v. ibid.

Theſaurariis Status eccleſiaſticis, multa obſeruanda præſcripſit. Six. v. ibid. & Paul. v. conſt. 88. p.329.t.3

Theſaurarii Status eccleſiaſtici initio adminiſtrationis, iurant ſe in pecunia numerata ſoluturos ſalaria & ſtipendia. Leo x. conſt. 24. p.516.t.1

S. Thomas Aquinas

S. Thomas Aquinas adhuc pubes, Ordinem Fratrum Prædicatorum S. Dominici ingreſſus fuit. Ioannes xxii. conſt. 11. p.163.t.1

S. Thomas Aquinas, opera multa ad fidei propagationem ſcripſit. Ioan. xxii. ibid.

S. Thomas Aquinas, caſtitate, ſobrietate, & aliis virtutibus præfulſit. Ioann. xxii. ibid.

S. Thomas Aquinas, mortis ſuæ diem præuidit. Ioan. xxii. ibid.

S. Thomas Aquinas, miraculis claruit. Ioann. xxii. ibid.

S. Thomæ Aquinatis doctrina, Saluatoris Crucifixi, ore mirabiliter probata fuit. Pius v. conſt. 36. §. 4. p.223.t.2

S. Thomas Aquinas, fuit contemporaneus S. Bonauenturæ. Six. v. conſt. 76. p.622.t.2

S. Thomæ Aquinatis ex ſepulchro, odor ſuauiſſimus emanauit, carnis munditiam, orationis odoramentum, famaq. & virtutis diffuſionem ſignificans. Ioan. xxii. ibid.

S. Thomam Aquinatem, SS. Cathalogo adſcripſit. Ioan. xxii. ibid.

S. Thomæ Aquinatis feſtum, die 7. Martii ſolenniter celebrari iuſſit. Ioan. xxii. ibid.

S. Thomæ Aquinatis feſtum, vti de præcepto in Regno Neapolis coli iuſſit. Pius v, conſt. 36. p.223.t.2

S. Thomas Epiſcopus Cantuarienſis

S. Thomam Epiſcopum Cantuarienſem in Anglia, canonizauit Alex. iii. conſt 4. p.24.t.1

S. Thomæ prædicti oſſa, quæ in Anglia ſeruabantur, comburi & cineres in ventum ſpargi iuſſit Henricus VIII. Rex Angliæ. Paul. iii. conſt. 7. p.619.t.1

S. Thomas Epiſcopus Herfordienſis

S. Thomæ Epiſcopi Herſordien. vitam, breuiter recenſet Ioann. xxij. conſt. 7. p.160.t.1

S. Thomas Epiſcopus Herfordien., miraculis claruit Ioan. xxij. ibid.

S. Thomam Epiſcopum Herfordien., canonizauit Ioan. xxij. ibid.

S. Thomæ Epiſcopi Herſordien. feſtum, die 2. Octobris celebrari iuſſit. Ioan. xxii. ibid.

Tiberius Conſtantinus Imperator

Tiberius Conſtantinus Imperator, Vrbem Romam à Longobardis oppreſſam, & rei frumentariæ penuria laborantem, liberauit. Six. v. conſt. 73. p.610.t.2

Tiberius Imp. Eutychij Patriarchæ librum quemdam corporum reſurrectionem negantē, in ignem iniecit. Six. v. ibid.

Tiberius Imp. ad Sanctiſſ. Crucem coluit, vt eam humi ſculptam marmore videns, inde tolli & decentiori loco collocari iuſſerit. Six. v. ibid.

Tiberius Imp. Sanctiſſ. Crucis ſignum, in aureis nummis exculpi voluit. Six. v. ibid.

Tituli Eccleſiarum Cardd.

Titulorum ſuorum Eccleſias, Cardinales ſi in Curia præſentes fuerint perſonaliter, ſi vero abſentes, per Vicarium idoneum viſere iuſſit. Leo x. conſt. 7. p.476.t.1

Titulorum ſuorum Eccleſias reparare, & aliquid eis in morte relinquere Cardd. tenentur. Leo x. ibid. Six. v. conſt. 55. p.573.t.2

Tituli Cardinalium deſignati ſunt, pro numero Presbyterorum, & Diaconorum à Six. v. ibid.

Tituli ſuarum Eccleſiarum nomen, in ſubſcribendis litteris Apoſtolicis apponere debent Cardd. Six. v. ibid.

Titulos priorum Eccleſiarum, quando Cardinales retinere poſſint. Six. v. ibid.

Vide etiam in V. Cardinales, ſup. p. 21.

Titulus Sanctiſſimæ Crucis D. N. I. C.

Tituli Sanctiſſ. Crucis D. N. I. C. inuentio accidit, die vltima Dominica Ianuarij in Eccleſia S. Crucis in Hieruſalem, tempore Alex. vi. vt in eius conſt. 4. p.394.t.1

Vide etiam ſup. in V. Crux, pag. 39.

Tolentini Oppidum

Tolentini Oppidi nunc Ciuitatis in multis commendatio. Six. v. conſt. 51. p.564.t.2

Tolentinum olim Oppidum, in Ciuitatem ſublimauit. Six. v. ibid.

Tolentini Eccleſiam, in Cathedralem erexit. Six. v. ibid.

Tonſores monetæ

Vide in V. Moneta, ſup. p. 83.

Tormentum Funis & Vigiliæ

Tormento funis, nemo pro qualibet vice vltra horã, torqueri poteſt in Vrbe. Paul. v. conſt. 71. §. 10. n. 31. p.272.t.3

Tormento vigiliæ, quando Iudices Vrbis, contra reos vti poſſint.

poſſint. Paul. v. ibid. n. 30.
Tormento vigiliæ, nonniſi cum voto Congregationis ſuorum Tribunalium, Iudices Romæ vti poſſunt. Paul. v. ibid.
Tormento vigiliæ quando reus torquetur, Iudices Vrbis præſentes eſſe debent. Paul. v. ibid.

Tortura

Torturæ antequam rei ſubijciantur, etiam non petentes admittendi ſunt ad purgandum inditia. Paul. v. conſt. 71. §. 10. n. 26. p. 272. t. 3
Torturæ nemo eſt ſupponendus, niſi legitimato proceſſu. Paul. iij. conſt. 33. p. 668. t. 1

Tridentinum Concilium

Vide in V. Concilium, ſup. p. 34.

Triennale ſubſidium

Vide ſup. in V. Subſidium, p. 102.

Sanctiſſima Trinitas

Trinitatem negantes, aut diuinitatem D. N. I. C. vel eius de Spiritu ſancto Conceptionem, vel mortem, pro noſtra redemptione, aut Virginitatē Beatiſſimæ Virginis Mariæ, vti heretici, puniendi ſunt. Paul. iv. conſtit. 4. p. 721. t. 1. & Clem. viij. conſt. 97. p. 146. t. 2

Sanctiſſ. Trinitatis Confraternitas

Vide in V. Confraternitas, ſup. p. 36.

Triremes

Triremes bis in anno à Viſitatoribus Carcerum Vrbis viſitandæ. Paul. iij. conſt. 44. §. 31. p. 684. t. 1

Turcæ

Turcas & alios Chriſtianæ fidei hoſtes, de ijs quæ ad Statum Chriſtianæ Reipublicæ pertinent certiorans, excommunicatur à Greg. xiii. conſt. 81. p. 464. t. 2. & Paul. v. conſt. 63. p. 251. t. 3

Turris Nonæ Curia, Iudex, & Notarij

Vide in V. Curia, pag. 40. & in V. Iudex, pag. 70. & in V. Notarij, p. 85.

Tyberis inundatio

Tyberis luctuoſiſſima inundatio accidit poſt reditum ad Vrbē Clem. viii. à Ciuitate Ferraria anno 1598. Clem. viii. conſt. 55. p. 71. t. 3
Tyberis ob inundationem prædictam, publicas ſupplicationes indixit Clem. viii. ibid.

V

Vaccinarij

Vaccinarij & Candelottarij Vrbis, ſuas artes prope flumen exercere debent. Pius iv. conſtitut. 102. p. 162. t. 2

Valentia

Valentiæ Regni beneficia alienigenis Regnorū Hiſpaniæ, in quibus ipſi Valentini ad ſimilia non admittuntur, conferri vetuit. Six. v. conſt 64. p. 592. t. 2
Valentiæ Regni Eccleſiarum Canonicatus præbendæ, ac dignitates, illegitimis etiam legitimatis conferri non poſſunt. Six. v. conſt. 84. p. 639. t. 2
Valentinum Studium, vide ſup. in V. Studium, pag. 102.

Valentinianus Imperator

Valentinianus Imp. Arcadij & Honorij ſororis filius, Sixti Tertij Pontificis hortatu, Baſilicam Lateranenſem ornauit. Six. v. conſt. 73. p. 609. t. 2
Valentiniani Imp. inſignis pietas, in fouenda, tuendaq. Synodo Epheſina 3. vniuerſali. Six. v. ibid.
Valentiniani Imperatoris precibus, S. Leo Papa immaniſſimum Attilam ab ipſa Roma & tota Italia auertit. Six. v. ibid.

Vaſa & ornamenta

Vaſa aurea & argentea, ac omnia ornamenta Prælatorum etiam Regularium, ad cultum diuinum deſtinata, vt non faciunt ſpolium. Pius v. conſt. 42. p. 238. t. 2
Vaſa aurea & argentea, ac ornamenta Capellarum Prælatorum decedentium, vt vendicantur Eccleſiis vbi in vita reſederunt. Pius v. ibid.

Vaſſalli

Vaſſallorum Status eccleſiaſtici obligationes, & fideiuſſiones, pro eorum Dominis fienda, nullæ ſunt. Pius iv. conſt. 18. p. 29. t. 2
Vaſſallorum obligationes ad fauorem ſuorum Dominorum ac Baronum factae, ipſi Barones infra ſex menſes tollere tenentur. Pius iv. ibid.
Vaſſallos ſuos vt alibi agros non colant, Barones cogere non poſſunt. Clem. viii conſt. 72. p. 103. t. 3
Vaſſallos cogens ad ſibi frumentum vendendum, ac ad Vrbem deferre prohibens, graui pœna punitur à Clem. vij. conſt. 5. p. 568. t. 1
Vaſſallos ſuos ne ad Vrbem annonam deferant impediens, quas pœnas incurrant. Pius v. conſt. 19. p. 197. t. 2. & Greg. xiii. conſt. 50. p. 320. t. 2
Vide etiam ſup. in V. Subditi, pag. 102.

S. Vbaldus

S. Vbaldus in SS. numerum relatus fuit à Cæleſt. iij. in eius conſt. 1. p. 30. t. 1
S. Vbaldi feſtum, die 16. menſis Maij agi iuſſit idem Cæleſt. iij. ibid. illudq. denuo reſtituit Paul. v. conſtit. 7. p. 182. t. 3

Vectigal

Vide ſup. in V. Gabella, p. 60.

Vendere, & Venditio

Vendere tenentur bona ſua in Statu eccleſiaſtico exiſtentia infra biennium, ſubditi illius ſi ſe abſentans, ad illum non reuerſuri. Six. v. conſt. 3. p. 488. t. 2
Vendere rem medicinalem non poſſunt Vrbis Aromatarij, niſi præcedente iuſſu Medici. Gregor. xiii. conſtit. 29. p. 395. t. 2
Vendere domos, quando cogant Magiſtri Viarum, illarum Dominos in Vrbe. Greg. xiii. conſt. 22. p. 388. t. 2
Vendere volentes domos ſuas in Vrbe, quæ ſeruare teneantur. Pius iv. conſt. 102. p. 158. t. 2. & Greg. xiii. ibid.
Venditiones ac locationes Theſaurariarum dohanarum, gabellarum, aliorumq. iurium Cameræ faciendæ ſunt cum ſolemnitatibus conſuetis, alioquin nullæ ſunt. Pius iv. conſt. 13. p. 23. t. 2
Venditiones, ac locationes iurium & bonorum Cameræ, fiunt poſt edicta publica cum expreſſione locorum, dierum, & ſubbaſtationum. Pius iv. ibid.
Venditiones Cancellariarum criminalium Status eccleſiaſtici. Vide ſup. in V. Cancellaria. p. 18.

Veſtes talares

Veſtem talarem, atque habitum decentem deferre tenentur, percipientes fructus vel penſiones ex beneficijs Eccleſiaſticis excedentes valorem 60. ducatorum auri de Camera. Six. v. conſt. 92. p. 654. t. 2

Veſtem

Veſtem talarem non geſtantes, prouiſi de beneficijs vel penſionibus, quibus pœnis ſubyciantur. Six. v. ibid.
Veſtes talares ferre non tenentur, familiares quidam actu miniſtrantes Papæ. Six. v. ibid.
Veſtes talares, Milites cuiuſcumque Ordinis deferre non tenentur. Six. v. conſt. 92. p. 633. t. 2

Via, & Viarum Magiſtri

Vias Vrbis, non amplius ſilicibus, ſed lateribus coctilibus ſterni præceperat. Pius iv. conſt. 102. p. 162. t. 2
Vias Vrbis lateribus, vel ſilicibus ſternere, domorum Dominos Magiſtri Viarum cogere poſſunt. Paul. v. conſt. 71. §. 6. n. 13. p. 270 t. 3
Viarum Magiſtri, vide in V. Magiſtri Viarum, ſup. p. 75.

Vicariæ, & Vicarij

Vicarijs perpetuis Eccleſiarum parochialium, locis pijs vnitarum, penſiones debitas declarauit Pius v. in conſt. 47. p. 243. t. 2
Vicarias vndecim perpetuas in Eccleſijs Almæ Vrbis inſtituit, redditnumq. portionem aſſignauit earum Vicarijs. Pius v. conſt. 139. p. 149. & conſt. 47. p. 243. t. 2
Vicariæ vndecim Eccleſiarum Almæ Vrbis, quæ ſint. Pius v. ibid.

Vicarius Papæ

Vicarius Papæ, cognoſcit cauſas Apoſtatarum, vel malè tranſlatorum in Curia. Pius iv. conſt. 3. p. 4. t. 2
Vicarius Papæ, habet iuriſdictionem viſitandi, Monaſterio etiam exempta in Vrbe. Paul. iii. conſt. 36. p. 672. t. 2
Vicarius Papæ, cauſas miſerabilium perſonarum non excedentium ſummam ſcutorum 60. ſummariè cognoſcit. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, carceres Vrbis viſitat, vnà cum alijs Viſitatoribus, & votum dat. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, de cauſis vſurarijs, Iudæorum, & Clericorum in Vrbe degentium, Religioſorumq. vtriuſque ſexus, & Confraternitatum laicorum, Hoſpitaliumq. iudicat. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, Synodum in Romano Clero pro correctione morum, congregare poteſt. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, ordines per ſe, vel alium Epiſcopum confert. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, Vrbis Eccleſias & Cœmeteria per ſe, vel alios conſecrat. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ habet authoritatem puniendi eos, qui feſtis diebus vetita exercent, blaſphematores, & periuros. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, cognoſcit cauſas tàm ciuiles quàm criminales Clericorum Vrbis, & eius diſtrictus, & matrimoniorum ſpiritualium actiuè & paſſiuè, & priuatiuè quoad alios Vrbis Iudices. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, cognoſcit cauſas alienationum & venditionem bonorum Eccleſiaſticorum. Paul. iii. ibid.
Vicarius Papæ, habet iuriſdictionẽ in Hebræos ſi cauſa inter eos agantur actiuè, ſecus ſi inter alios nempe Chriſtianos, quia tunc habet locum præuentio, vt in Iul. iii. conſtit. 2. p. 691. t. 1. & Paul. v. conſtit. 71. §. 7. num. 5. p. 270. t. 3
Vicarij Papæ, iuriſdictio quoad obligationes Camerales, quæ ſit. Pius v. conſt. 18. p. 197. t. 2
Vicarij Papæ Notarij. Vide in V. Notarij, ſup. p. 86.

Vicecancellarius Papæ

Vicecancellario Papæ, aſſignatur Titulus & Eccleſia SS. Laurentij, & Damaſi de Vrbe à Clem. vii. conſtit. 34. p. 602. t. 1
Vicecancellario Papæ, ſubſunt omnes Officiales Cancellariæ, eiq. parere debent. Mart. v. conſt. 3. p. 250. t. 1
Vicecancellarij officio, quæ alia officia annexa ſint, tradit Six. v. conſt. 1. in Append. p. 39.
Vicecancellarius, diſponit de officijs officio ſuo annexis, Six. v. ibid.

Vicinus

Vicini domorum vendendarum, & quibus facta eſt intimatio venditionis, quid agere teneantur. Greg. xiii. conſt. 22. p. 389 t. 2
Vicinis concurrentibus in venditione quæ ſunt animaduertenda. Greg. xiii. ibid.

Victualia

Victualia, & alia ad victum neceſſaria ad Vrbem deferri prohibens, vel impediens, excommunicationem Papæ reſeruatam incurrit. Paul. v. conſt. 63. p. 251. t. 3
Victualia ad Saracenos deferens, quam pœnam ſubeat. Nicol. v. conſt. 3. p. 308. t. 1. & Paul. v. ibid.

Vigiliæ tormentum

Vide in V. Tormentum, ſup. p. 105.

Vilnenſe Studium

Vide in V. Studium, ſup. p. 102.

S. Vincentius Valentinus

S. Vincentius Valentinus Ordinem Fratrum Prædicatorũ, ætatis annorũ 18. ingreſſus eſt. Pius ij. conſt. 1. p. 313. t. 1
S. Vincentij vitam breuiter recenſet Pius ii. ibid.
S. Vincentius miraculorum gratia, illuſtris fuit. Pius ii. ibid.
S. Vincentium in SS. numero collocauit Pius ii. ibid.

Vindicta

Vindictam tranſuerſalẽ facientes, aut fieri mandantes, crimen læſæ maieſtatis incurrunt. Paul. ii. conſt. 4. p. 328. t. 1
Vindicta tranſuerſalis, quæ dicatur, declarauit Paul. ii. ibid.

Vinum

Vini venditi in Ripa Vrbis pretium, Mercatores & Nautæ, Cauponibus & Tabernarijs non ſoluentibus, habent actionem contra Proxenetas. Pius iv. conſt. 42. p. 56. t. 3
Vini forenſis Gabellam, Studio Vrbis pro Lectorum ſalarijs ſoluendis, applicauit Leo x. conſt. 1. p. 459. t. 1

Vir

Vir ſcienter matrem & filiam cognoſcens, vltimi ſupplicij pœna condemnandus in Vrbe. Six. v conſt. 54. p. 570. t. 2
Vir ſcienter duas germanas ſorores, (licet earum altera ſit publica meretrix) cognoſcens, eadem pœna tenetur Romæ. Six. v. ibid.
Vir ſciens eius patrem aut filium cum muliere aliqua peccaſſe, ſi cum eadem ipſe peccauit eidem pœnæ ſit obnoxius in Vrbe. Six. v. ibid.
Vide etiam ſup. in V. Maritus, p. 76.

Virgo

Virgo MARIA vide in V. Maria. ſup. p. 76.
Virginem aliquam, vt quis cognoſcat, faciens carcerare illius parentes, vel tutores, qua pœna puniendus in Vrbe. Six. v. conſt. 46. p. 555. t. 2
Virginem ſuper violatione pudicitiæ interpellantes, flagitio perfecto, vltimi pœna ſupplicij in Vrbe plectendi ſunt. Paul. iv. conſt. 18. p. 739. t. 1
Virginum Lenones, Vide in V. Lenones, ſup. p. 72.

Viſitationis B. M. Virginis Feſtum

Vide in V. Feſtum, ſup. p. 52.

Viſitatio, & Viſitatores Carcerum

Viſitatores Carcerū Vrbis quam poteſtatem habeant, tradit Paul.iii.conſt.44.p.682.t.1. Pius v. conſt.68.p.265.t.2. & Paul.v. conſt.71. p.285.t.3
Vide etiam ſup. in V. Carceres, pag. 21.

Viſitatio Eccleſiarum

Viſitatio Eccleſiarum neceſſaria, ac ſumma cum diligentia peragēda eſt, prout peracta fuit à Clem.viij.cōſt.8.p.7.t.3
Viſitare Eccleſiarum ſuarum titulos tenentur Cardinales. Leo x. conſt.7. p.478.t.1

S. Vldaricus

S. Vldaricus Epiſcopus Ciuitatis Auguſtana, inter SS. relatus fuit à Ioan. xv. in eius conſt.1. p.9.t.1

Vrbanus II. III. IV. V. & VI.

Vrbanus II. Gallus ex Oppido Caſtellionis, in diœc. Rhemenſi, creatus fuit Rom.Pont. die 12. Martij 1088. in Ciuitate Terracina. p. 14. t. 1. Obijt Romæ die 29. Iulij 1099. p.ead.t.1
Vrbanus III. Mediolanen. creatus fuit Rom. Pont. die 12. Ianuarij 1186. p.30.t.1. Obijt in Ciuitate Ferraria. ibid.
Vrbanus IV. Gallus, creatus fuit Rom. Pont. in Ciuitate Viterbij die 29. Auguſti 1261. p.94. t.1. Obijt in Ciuitate Peruſii die 21. Octobris 1264. p.100.t.1
Vrbanus V. Gallus, creatus fuit Rom. Pont. in Ciuitate Auinionis die 27. Septembris 1362. p. 219. Obijt ibid. die 19. Decembris 1370. p.220.t.1
Vrbanus VI. Neapolit. creatus fuit Rom. Pont. Romæ die 8. Aprilis 1378. p. 227. t. 1. Obijt ibid. die 15. Octobris 1389. p.229.t.1

Vrbs Roma

Vide in V. Roma, ſup. p. 97.

Vſura, & Vſurarius

Vſurarum crimen, Inquiſitores hæreticæ prauitatis non cognoſcunt. Alex. iv. conſt.12. p.90.t.1
Vſuraria Cambia, Vide in V. Cambia, ſup. p. 17.
Vſuraria acquiſita, vt retinere poſſunt Iudæi ad fidem conuerſi & baptizati. Paul.iii. conſt.32. p.666.t.1
Vſurarij ſunt, cenſuum contractus initi contra formam conſtitutionis Pij v. de qua ſupra in V. Cenſus, p. 25.
Vſurariorum cauſas cognoſcit Vicarius Papæ. Paul. iii. conſt. 36.p.672.t.1. Vide etiā in V. Societas, ſup. p.100

Vxor

Vxor vt non poteſt petere à marito ſuo cautionem de non offendendo. Paul. iii. conſt.13. p.635.t.1
Vxor thori ſeparationem procurans, vt inhoneſte viuat, qua pœna punienda. Six.v.conſt.46. p.554.t.2
Vxoris Græca, ritum maritus Latinus ſequi non debet. Clem. viii. conſt.34. p.48.t.3
Vxor Latina, non debet ſequi ritum mariti Græci. Clem. viii. ibid.
Vxor Græca, ritum mariti Latini ſequatur. Clem. viii. ibid.

X

Xenodochium

X*Enodochia, Leproſaria, & Hoſpitalia vt S.R.E. Cardinalibus non ſunt commendanda. Leo x. conſt.7. §.12. p.475.t.1*
Vide etiam ſup. in V. Hoſpitale, p. 64.

Xyſtus

Vide ſupra in V. Sixtus, p. 100.

Y

Yconomus

Vide in V. Oeconomus, ſup. pag. 87.

S. Yuo

Vide ſup. in V. S. Iuo, pag. 71.

Z

Zenon Imperator

Z*Enon Imperator, Acacium hæreticum ſecutus eſt, multaq. eius conſilio geſſit. Gelaſ. i. conſt. 1. §. 25. p. 4. t. 1*
Zenonem Imperatorem pro varijs exceſſibus Papa Simplicius, & Felix libera authoritate increparunt. Gelaſ. i. §.32. ibid.

Zuingliani hæretici

Zuinglianos, Catharos, Patarenos aliosq. varijs nominibus nuncupatos hæreticos, damnat & excommunicat. Paul. v. conſt.63. p.251.t.3

F I N I S.

Index Erratorum; quæ in impreſſione totius Operis euenerunt, paginarum ordine diſpoſitus, vt quiſque LECTOR ſtatim ea valeat emendare.

EX TOMO I.

Pag.	Conſtit.		Errores		Correctiones
8	1	§. 11.	vis habeat	*lege*	ius habeat
23	1	*Apoſt. 2. poſt V. verbum*	Confeſſorum	*ſupple*	numero
30	1	§. 9.	B. Mariæ	*lege*	B. Marci
43	5	*Rubrica* 2.	in conſt. 412.		in conſt. 41.
45	2	*apoſt. vlt.*	die 23		die 22.
43	5	*rubr.* 2.	Conuentionalibus		Conuentualibus
62	8	*rubr. 2. poſt V.*	Ro iodis,	*ſupple*	in ſcam
79	10	*apoſt.* §. 3.	aſſumendi	*lege*	abſoluendi
86	8	§. 5.	ſalutem		ſalutarem
87	11	*in prin. poſt V.*	noſtri	*ſupple*	cura
83	11	*rubr.* 2.	vti neceſſariam	*lege*	vti non neceſſariam
84	8	*rubr.* 2.	poſuit		non poſuit
106	1	*in princ.*	Nominis		Numinis
106	1	*in fine*	n. Idibus		2. Idus
112	6	*ante* §. 1.	habes ſupra fol.	*ſupple*	67.
117	10	*in apoſt.* §. 6.	Vrban. 6.	*lege*	Vrban. 4.
117	10	*cap.* 2.	loculentus ſomine		loiiculentus nomine
121	1	*rubr.* 1.	& vnionem		& anſuna
128	3	*apoſt.* §. 3.	viſitanda		recitanda
136	3	*rubr.* 3. *poſt lege*	Monachi celebrent tempore interdicti. Hoc reuocauit Conc. Trid. ſeſſ 25 cap 12. & in ap ſt ad §. 22. *poſt lege* Sacramenta miniſtrent, & mortuos ſepeliunt. Ad hoc vide Leon x. conſt. 22.		
138	1	*apoſt.* §. 21. *poſt lege*	Monachi celebrent tempore interdicti. Hoc reuocauit Concil. Trid. ſeſſ. 25. cap. 12.		
148	4	*rubr.* 3.	infra in conſt. 77.	*lege*	infra in conſt. 73.
151	4	*rubr.* 2.	Moriolo		Morrono
151	4	*rubr.* 2.	Et ſi cunctas fol. 147.		Et ſi cunctas fol. 136.
179	1	*rubr. 2. poſt V.*	Monachorum	*ſupple*	Nigrorum
213	1	*rubr.* 2.	in cõſt 41. Pauli V. Romanus		in conſt. Paul. V. 20. Eximiæ.
224	7	*apoſt.* § 13.	Ordinis	*lege*	Ordinem
227	10	*rubr.* 1.	inuſtrationem		Ordinationes & gratiam
228	2	*rubr.* 3.	in conſt. 1. Bened. XII.		in conſt. 1. Bened. XI. *in Append. fol.* 13.
237	1	*rubr. 2. poſt V.*	Dominici	*ſupple*	Tertiariorum
241	1	*rubr 2. poſt V.*	Hieronymi	*ſupple*	de Feſulis
251	1	*apoſt* §. 25.	Ordinis	*lege*	Ordinem
260	1	*rubr. 2 tolle hæc verba*	à Sixto IV. infra in eius conſtit. 9. Et ſi cunctis.		
262	1	*rubr.* 2.	Iunij	*lege*	Ianuarij
263	1	*rubr.* 2.	Pij		Pium
271	1	*apoſt.* 1.	1412.		1431.
276	7	*in proœmio*	voluptate		volontate
274	7	§. 1.	perceperint		perceperit
275	1	*apoſt. vlt.*	Ann. 1473.		Ann. 1485.
276	8	*apoſt* §. 17	permutari		promoueri
278	11	*rubr. 2. poſt V.*	iſtud	*ſupple*	à Martino V. indictum
214	17	*rubr.* 2.	Iacopinorum	*lege*	Iacobitorum
210	13	*apoſt. vlt.*	die 29.		die 22.
284	83	§. 13.	in Dei filio		in Dei filios
284	83	§. 14.	quod pro vobis		qui pro vobis
238	84	*rubr.* 3.	fol. 81.		fol 819.
297	85	*rubr.* 2.	in conſt. 5. fol. 33.		in conſt. 6. fol. 34.
299	86	*rubr. 2. poſt V.*	Monachorum	*ſupple*	Grutarum
302	1	*rubr.* 2.	inſpicere	*lege*	inſpice
303	1	*rubr.* 2.	conſt. 42.		conſt. 41.
304	1	*ad finem*	& per commiſſionem		& tunc per commiſſionem
309	4	*in proœmio*	redditurus		rediturus
309	4	*apoſt.* 1.	1452.		1451.
315	8	*in fine*	Cal. . . .	*ſupple*	Octobris
319	7	*in fine*	Cal. Iulij	*lege*	aliàs Maij
322	10	*in princ.*	Deo		Deum
330	6	*apoſt.* 1.	Edita anno 1436.		Edita anno 1439.
341	11	*apoſt.* § 2.	Innoc. IV.		Eugen. IV.
342	11	*apoſt.* § 3. *tolle hæc verba*	& conſt. 16.		
356	16	§. 2.	condemnauimus	*lege*	condonauimus
356	16	*apoſt.* §. 1.	& contra		& eorum
356	16	§. 13.	ſexaginta		ſeptuaginta
310	17	*rubr. 2. poſt V.*	proditarum	*ſupple*	prætereum
350	16	*in vltimis verbis*	Anno 6.	*lege*	Anno 8.
362	18	*rubr. 2. poſt V.*	in aliis	*ſupple*	Leonis X. conſtit. 2. in Appendice fol. 44.
377	1	*rubr.* 2.	conſt. 38.	*lege*	conſt. 53.
387	15	*rubr. 2. tolle hæc verba*			& extenſa
388	9	*in fine* §. 3.	quæſtus		quæſtus
401	2	*rubr.* 2.	luribus		furibus
442	24	§ 2.	ac etiam per ſententiam ſi		ac etiam & poſt ſententiam
440	34	§. 2.	quacumque		quæcumque
418	1	*rubr.* 2.	vide conſt 25.		vide conſt 34.
474	7	*rubr.* 2.	circa poſitis		circumpoſitas
478	8	*apoſt.* §. 3.	paoſtendi		puniendi
509	88	*rubr.* 2.	ſtatuerunt		ſtatuit
514	38	*deficit pars*	bullæ, quæ ſuppleta eſt in *Append. pag.* 81.		
548	44	*rubr. 2. poſt V.*	conſonas	*ſupple*	quod alios huius Ordinis Milites de Calatraua
548	44	§. 6.	eorum ac in diſtrictu	*lege*	ac in diſtrictu eorum
549	4	*rubr.* 2.	fol. 215.		fol. 115.
578	1	*rubr.* 2.	oblatorum		oblatorum
578	1	*apoſt* §. 2. *poſt V.*	readificari	*ſupple*	vt in eius conſt. 29. ſup. fol. 487.
178	1	*apoſt.* §. 3.	vt in præced. conſtit.	*lege*	conſt. 3. fol. 562.
583	18	*rubr.* 6.	conſt. 44.		conſt. 43. fol. 318.

Pag.	Conſtit.		Errores		Correctiones
587	13	*rubr.* 2.	nudi	*lege*	non nudi
323	13	*rubr.* 2.	conſt. 4.		conſt. 1.
386	26	§. 4.	in aucnto ipſius		in euentum ipſius
138	30	*in Exordio*	geſſiebant		conſtituebant
589	31	*rubr.* 2.	fol. 150.		fol. 50.
610	1	*apoſt.* 1.	S. Romualdi	*ſupple*	Camaldulenſis
610	7	§. 1.	arubit	*lege*	erubuit
603	00	*rubr.* 3.	fol. 16.		fol. 94.
658	24	*rubr. 2. poſt V.*	confirmamus	*ſupple*	& ampliatur
658	24	§. 1.	ad ſitum	*lege*	ac ſitum
651	28	*apoſt.* §. 10. *tolle hæc verba*	tu vide &c.		
386	30	*rubr. 2. poſt V.*	de ſud.	*ſupple*	inter communes
672	35	§. 6.	afflictum	*lege*	afflictiuam
678	38	§. 1.	cogendi		coercendi
678	39	§. 2.	prædicti		prædicti
014	41	*rubr* 2.	conſt. 41.		conſt. 25.
685	45	*rubr.* 2.	Genere		Graua
687	48	*rubr.* 1.	Profecti		Præpoſiti
687	48	*apoſt.* §. 6.	regulares		irregularitates
894	4	*rubr.* 3.	§ 9. &c.		§. 10 11. & 12.
697	7	§. 1.	necnon aliis		neque cum aliis
698	7	*in fine ante V.*	cum autem	*ſupple*	Dudum ex certis &c.
718	1	§. 10.	Minimorum	*lege*	Minorum
728	4	§. 1.	eſſicaciam		offenſa
728	13	*rubr.* 1.	Inſtitutio		Reſtitutio
738	13	*rubr. 1 poſt V.*	Ianuarij	*ſupple*	in toto Orbe

EX TOMO II.

Pag	Conſtit.		Errores		Correctiones
22	21	*rubr.* 2.	iuris canonici	*lege*	iuris communis
27	27	*rubr.* 5.	temere ligantium		temere litigantium
83	19	*rubr. 2. tolle hæc verba*			lib 2.
30	23	§. 3.	ac Vrbem		ad Vrbem
48	32	*rubr. 2. poſt V.*	quo	*ſupple*	aliter quam per ceſſum
63	45	§. 1.	Datam	*lege*	Data
03	48	§. 10.	recurrere		correre
81	52	§. 32.	ſalmentariis		ſalſamentariis
83	68	*apoſt.* §. 4.	cohit		conſtitut.
03	85	§. 23.	ac cuſtodiam		ad cuſtodiam
103	78	§. 2.	extitit) comparuerint		extiterit comparauerint)
103	78	*in fine, deficit*	*admiſſ.* o in Camera Apoſtolica die 12. Decembris 1576. *Et publicatio* Romæ die 2. Ianuarij 1576. *quæ ſunt in mea antiquiori bullarum collectione pag.* 812.		
128	82	*rubr.* 2.	moderationem	*lege*	extenſionem etiam
185	8	*in fine, deſunt*	Publicatio Romæ die 3 Iunij 1566. *quæ eſt in antiquiori mea bullarum collectione pag.* 332.		
188	10	*rubr.* 2.	hac	*lege*	has
818	84	*rubr 1. ſupple*	& declaratio quod Confeſſus non appellat		
204	83	*rubr. 1. poſt V.*	reſeruatorum	*ſupple*	ſeu affectorum
204	86	*rubr. 2. poſt V.*	tempore	*ſupple*	aliter quam per obitum
826	93	§. 14.	communuatiue	*lege*	communicatiue
824	97	*rubr.* 2.	conſt. 10.		conſt. 19.
249	38	*apoſt. vlt.*	Ann. 2.		Ann. 3.
261	64	§. 5.	quo vel ipſo		vel quo ipſo
237	71	*rubr.* 2.	Patres		fratres
268	78	*rubr. 2. poſt V.*	Leonis	*ſupple*	X.
278	80	*apoſt.* 1.	Ann 1580.	*lege*	Ann. 1569.
283	84	*apoſt.* §. 7.	habere		labore
824	82	*rubr. 2. poſt V.*	Venetiarum	*ſupple*	conceſſarum
314	107	*rubr.* 2.	ſanere	*lege*	facere
318	113	*rubr.* 2.	Pauli		Paulus
343	130	*apoſt.* §. 1.	licet iura		lites inter
354	142	§. 6.	Eccleſiaſticæ		Eccleſiaſticæ
333	1	*in princ.*	reputantes		reputamus
370	8	§. 6.	Monaſteriorum		Monaſterium
379	9	*rubr.* 1.	aliorumq.		aliiſq.
374	10	§. 2.	ſpiritualis		ſpirituali
387	10	*rubr.* 2.	Inquiſitores		ab Inquiſitoribus
388	85	*in princ.*	incommodum		incommoda
330	05	*in princ. poſt V.*	quorum	*ſupple*	cum
383	28	*rubr.* 2.	comitari	*lege*	comitari
383	26	*rubr.* 2.	conceſſarum		conceſſorum
401	34	*rubr.* 2.	votendi		viuendi
403	40	*rubr.* 2.	conſt. 29.		conſt. 13.
410	42	§. 2.	& orthodoxorum		& ab orthodoxorum
428	58	*rubr.* 2.	iuriſdictione		iuriſdictione
444	64	2. *verſ.*	Alibi *vſque ad V.* cui *tolle & pone poſt V.*		Eximium
452	70	*rubr. 2. poſt V.*	Iudæorum	*ſupple*	aut infidelium
455	73	§. 5.	nimia	*lege*	minis
470	02	*apoſt.* §. 2.	Sodali maiores annorum		ſodali maiores annis
343	41	*rubr.* 3.	fol 48.		fol. 34.
533	32	*rubr.* 2.	728. & 728.		728. & 738.
376	37	*apoſt.* 2.	Hos auget &c.		alios poſtea aſſignauit anno ſequenti
594	65	§. 2. *ad finem poſt V.*	illorum	*ſupple*	oneribus
617	75	*rubr.* 2.	exceptis	*lege*	exceptas
687	73	*rubr.* 2.	conuenientia		conuenienti
625	83	*apoſt. vlt.*	Dat. An. 4. Iulij		Dat. An. 6. die 2. Iulij
642	86	*apoſt* §. 12.	gratiarum		gratuitarum
026	88	*apoſt.* §. 22.	exigere		expendere
670	100	*rubr.* 3.	reſeruata vel affecta		reſeruatorum vel affectorum

EX TOMO III.

Pag.	Conſtit.		Errores	Correctiones
20	15	*apoſt. §.11*	pœnam	*lege* pœnitentiam. *Et in apoſt. ad* §. 11. vt in rubr. *lege* vt in apoſt. prima
24	19	*apoſt. §. 2. poſt V.*	conſtit. 3.	conſt. 6. & in ſua conſt. 10.
29	21	§. 13.	obſeruaretur	obſeruetur
29	22	*in, vnic.*	ex benignitate	ex benignitatis
32	23	*apoſt. 2.*	Anno 1524.	Anno 1523.
35	26	§. 4.	quod primum	quoad primum
37	27	*apoſt. §. 8.*	Gregorius	Gregorio
40	28	§ 1.	quacumque	quamcumque
42	29	*rubr. 2.*	Quam iam vidi &c. *tollantur*	verba
42	29	*apoſt. §. 1.*	ad omnium	*lege* ſuffragij
42	29	*a, oſt 4.*	Confraternitatem	Archiconfraternitatem
52	37	*apoſt. §. 2.*	menses	mensis
62	46	*rubr. 2. poſt V.*	edidit	*ſupple* pro Capuccinis
63	48	*in princ.*	in præſentia	*lege* in præſenti
63	48	*rubr 2.*	Presbyteribus	Presbyteris
97	67	§. 1.	proſpicere euidens	proſpicere volens
301	71	§. 2.	proœmiorum	proœmiorum
301	78	§. 1.	proſcripti & obligati	proſcripti & relegati
304	71	§. 1.	climata hæreſi	eliminata hæreſi
325	79	*in Exordio*	exauditoria	exauditionis
328	81	§. 2.	idololatriæ,	idolatriæ
338	90	*rubr. 2.*	concedatur	concordantur
347	101	*rubr 2.*	eiusq.	eorumq.
378	3	*apoſt. §. 6.*	ampliatio	applicatio

Pag.	Conſtit.		Errores	Correctiones
210	36	*rubr. 2.*	ſuarum	*lege* ſuorum
231	48	*apoſt. §. 13.*	communiant	communicent
231	63	*rubr. 9.*	fol. 720.	fol. 485.
251	63	*rubr. 9.*	fol. 485.	fol. 720.
260	68	*rubr. 2.*	incipiendas	incipiens
260	88	*rubr. 2.*	Quacumque	Quacumque
260	62	*rubr. 2.*	163.	164.
200	68	*rubr. 2.*	fol. 185	fol. 164.
269	72	*col 2.*	§. 7.	§. 6.
322	86	§. 23.	vertat	vetitat

EX APPENDICE.

Pag.	Conſtit.		Errores	Correctiones
2	2	*in fine ſupple*	Obijt hic Pont. Piſis in Hetruria die 23. Decembris 1587. & ſepultus fuit in eccleſia Cathedrali.	
12	8	*rubr. 2.*	conſt. 23. Vrbani	*lege* conſtit. 9. Martini. §. 2. p. 401.
12	9	*rubr. 2.*	fol. 246.	fol. 240.
30	2	*ad marg.*	conſt. 1.	*ſupple* aliàs 100.
30	3	§. 1.	Remementis	*lege* Achementis
48	2	§. 25.	vtilis	vtilia
53	4	*rubr. 2.*	Inſtitut. domos Vrbe	Inſtituti domos in Vrbe
53	4	*cap. 7.*	Informant	informans

Ex Indice Rubricarum.

Rubr. 97. Pauli V. *poſt* V. interdictio *ſupple* vel permiſſa

ROMAE,

Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ.

M. DC. XVII.

SVPERIORVM AVTHORITATE.

Et venduntur Romæ in dicta Typographia.

A. PANDIMIGLIO
RESTAURO - CODICI
PERGAMENE - STAMPE
Via Todoro Ross 154

Digitized by Goo